Tudorel TOADER
(coordonator)

CODEX PENAL

Codurile penale ale statelor membre ale Uniunii Europene

Volumul I

CUPRINS GENERAL

Volumul I

Cuvânt-înainte VII
Codul penal al Republicii Austria 1
Codul penal al Regatului Belgiei 157
Codul penal al Republicii Bulgaria 381
Codul penal al Republicii Cehe 615
Codul penal al Republicii Cipru 821
Codul penal al Republicii Croația 933

Volumul II

Codul penal al Regatului Danemarcei
Codul penal al Republicii Estonia
Codul penal al Republicii Finlanda
Codul penal al Republicii Franceze
Codul penal al Republicii Federale Germania

Volumul III

Codul penal al Greciei
Codul penal al Republicii Italia
Codul penal al Republicii Letonia
Codul penal al Republicii Lituania
Codul penal al Marelui Ducat de Luxemburg

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Volumul IV

Codul penal al Republicii Malta

Codul penal al Regatului Țărilor de Jos (Olanda)

Codul penal al Republicii Polone

Codul penal al Republicii Portugheze

Codul penal al României

Volumul V

Codul penal al Republicii Slovace

Codul penal al Republicii Slovenia

Codul penal al Regatului Spaniei

Codul penal al Regatului Suediei

Codul penal al Ungariei

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUVÂNT-ÎNAINTE

Codexul penal cuprinde Codurile penale din statele membre ale Uniunii Europene, cu excepția Marii Britanii și Irlandei.

Fiecare Cod este precedat de o scurtă prezentare a elementelor de diferențiere în raport de Codul penal român.

Prin publicarea prezentului Codex se creează un instrument de lucru care poate fi folosit în opera de legiferare, prin raportarea la standardele statelor membre ale familiei europene, în dezvoltarea dreptului penal comparat, precum și în dimensionarea politicii penale.

Fiecare persoană interesată va putea consulta modul în care norma juridică penală ocrotește valorile sociale fundamentale, la nivelul fiecărei legislații penale.

Fiecare Cod penal a fost tradus din limba oficială. Unde nu a fost posibilă traducerea din limba sursă, s-a avut în vedere traducerea din limba engleză (în cazul Codurilor penale din Cehia, Estonia, Finlanda, Letonia, Lituania, Malta, Olanda, Slovacia, Slovenia, Spania și Ungaria). Codurile care au fost traduse din limba engleză au stat la baza unui proiect administrat de OSCE - Biroul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului - finalizat în anul 2017 (copyright 2017), prin care o mare parte dintre Codurile penale ale statelor UE (toate cu excepția Greciei și Ciprului), au fost puse la dispoziția publicului larg pe un portal de legislație al OSCE[1)].

Alese mulțumiri pentru conducerea Băncii Mondiale, care a înțeles și acceptat proiectul de realizare a Codexului, traducătorilor, colegilor din direcția DIPFIE (Direcția de Implementare a Proiectelor Finanțate din Împrumuturi Externe), precum și Editurii C.H. Beck.

Codexul va fi distribuit gratuit către Academia Română, Consiliul Superior al Magistraturii, Comisiile juridice ale Parlamentului, Guvern, fiecare instanță de judecată și parchetele de pe lângă acestea, bibliotecile facultăților de drept, precum și altor biblioteci de profil juridic.

În egală măsură, Codexul va fi accesibil și pe pagina de internet a Ministerului Justiției și sub forma unei aplicații software accesibilă gratuit pe dispozitive de tip smartphone, tablete, cu actualizarea periodică realizată de către cercetătorii din cadrul Institutului Național de Criminologie.

august 2018

Ministrul Justiției,
Prof. univ. dr. Tudorel TOADER

[1)] (*http://www.osce.org/odihr/legislationline*)

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII AUSTRIA

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII AUSTRIA[1)]

Tudorel TOADER

Codul penal al Republicii Austria a fost adoptat prin Legea federală din 23 ianuarie 1974, cuprinde 324 de articole, dintre care 74 articole în *Partea generală* şi 250 de articole în *Partea specială.*

Partea generală a Codului penal (art. 1-74) este structurată pe un număr de VIII titluri.

Principiile generale au caracteristici mult asemănătoare celor din partea generală a Codului penal român.

După particularizarea principiilor generale, potrivit cărora, *nulla poena sine lege*, respectiv, *nulla poena sine culpa*, se prevede faptul că răspunderea penală este antrenată şi faţă de persoana care omite să împiedice producerea unui rezultat, deşi există o obligaţie legală de a acţiona şi omisiunea împiedicării rezultatului este asimilată îndeplinirii conţinutului acţiunii respective.

O particularitate este dată de *caracteristicile şi circumstanţele făptuitorului.* Astfel, dacă legiuitorul condiţionează răspunderea penală sau cuantumul pedepsei de anumite caracteristici sau circumstanţe personale ale făptuitorului, care au legătură cu caracterul penal al faptei, legea va fi aplicabilă tuturor participanţilor dacă aceste caracteristici şi circumstanţe se regăsesc fie şi doar la unul dintre aceştia.

Faptele penale sunt împărţite în două categorii – infracţiuni şi delicte. Constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală şi pedepsită cu detenţiunea pe viaţă sau cu mai mult de 3 ani închisoare, în timp ce toate celelalte fapte penale sunt delicte.

Pedeapsa cu închisoarea poate fi pe viaţă sau pe o durată determinată cuprinsă între o zi şi maximum 20 de ani.

Amenda se stabileşte prin sistemul zilelor-amendă, cu o durată minimă de două zile-amendă. Suma corespunzătoare unei zile-amendă este cuprinsă între minimum 4 euro şi maximum 5.000 euro, iar cuantumul acesteia se stabileşte ţinând seama de situaţia materială a condamnatului la momentul pronunţării sentinţei în prima instanţă.

Este de observat sfera de cuprindere a confiscării extinse. Vor face obiectul confiscării extinse bunurile care se află în stăpânirea unui grup infracţional organizat sau a unei organizaţii teroriste sau care au fost folosite sau colectate în scopul finanţării actelor de terorism.

[1)] Publicat în Bundesgesetzblatt (Monitorul Oficial) nr. 60/1974 (nr. GP XIII RV 30 şi 1000 AB 959 şi 1011 pag. 84 şi 98, BR:, pag. 326).

Regimul sancţionator pentru concursul de infracţiuni nu prevede vreun spor aplicabil. Potrivit art. 28, pedeapsa va fi individualizată în baza normei de incriminare care prevede pedeapsa cea mai mare, însă, potrivit art. 30, depăşirea limitei maxime legale de pedeapsă cu jumătate este posibilă doar o singură dată, chiar dacă intervin diverse cauze care indică admisibilitatea depăşirii.

Pentru existenţa recidivei este necesar ca făptuitorul să fi fost condamnat deja de două ori pentru fapte care au la bază aceeaşi înclinaţie nocivă la pedeapsa cu închisoarea şi să fi executat deja aceste pedepse măcar în parte. Pedeapsa anterioară va fi luată în considerare numai dacă de la executarea ei şi până la următoarea faptă nu au trecut mai mult de 5 ani.

În cazul condamnărilor cu închisoarea, care nu depăşesc 2 ani, instanţa va dispune suspendarea executării pe o perioadă de încercare de minimum 1 an şi maximum 3 ani, dacă este îndreptăţită presupunerea că simpla suspendare a executării pedepsei sau aceasta împreună cu alte măsuri ar fi suficientă pentru a preveni săvârşirea altor fapte penale şi că nu este necesară executarea pedepsei pentru a preveni săvârşirea de fapte penale de către alte persoane.

Este reglementată prescripţia răspunderii penale, dar şi posibilitatea de prelungire a termenului de prescripţie, precum şi prescripţia executării pedepsei, dar şi posibilitatea de prelungire a termenului de prescripţie a executării pedepsei.

Legea penală mai favorabilă se aplică în ansamblul ei, soluţie consacrată de către Curtea Constituţională şi pentru Codul penal din România, în condiţiile în care instanţa supremă statuase în sensul aplicării pe instituţii autonome.

Codul penal enumeră infracţiunile pentru care dispoziţiile de drept penal austriac se aplică independent de legea penală aplicabilă la locul săvârşirii faptelor.

Fapta penală este săvârşită de făptuitor la ora la care a acţionat sau ar fi trebuit să acţioneze. Momentul la care se produce rezultatul nu este relevant.

Fapta penală este săvârşită de făptuitor în fiecare loc în care a acţionat sau ar fi trebuit să acţioneze sau în care s-a produs în întregime sau parţial un rezultat care corespunde elementelor infracţiunii respective sau ar fi trebui să se producă conform reprezentărilor făptuitorului.

Înclinaţia nocivă caracterizează faptele penale care sunt îndreptate împotriva aceleiaşi valori ocrotite sau care se reduc la aceleaşi motive reprobabile sau la aceeaşi lipsă de caracter.

Definiţia funcţionarului public prezintă anumite particularităţi. Astfel, funcţionarul public este persoana mandatată să îndeplinească sau să nu îndeplinească un act în numele Federaţiei, a landului, al unei organizaţii, al unei comune sau al unei alte persoane de drept public, cu excepţia bisericii sau comunităţii religioase, în calitate de organ al acestora, singură sau împreună cu o altă persoană, sau care este învestită cu prerogative în domeniul administraţiei

federale, de land sau locale. Funcţionar public este şi persoana care, în conformitate cu o altă lege federală sau în temeiul unui acord interstatal în cazul unei misiuni în Austria, este asimilată unui funcţionar public austriac.

Partea specială a Codului penal (art. 75-324) este structurată pe un număr de XXV titluri.

Multe dintre faptele penale consacrate prin Codul penal austriac au un conţinut asemănător celor din Codul penal român.

Se observă faptul că limitele de pedeapsă sunt mai reduse.

Astfel, uciderea din neglijenţă se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, iar dacă prin fapta săvârşită s-a cauzat moartea mai multor persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Nu există un prag minim necesar zilelor de îngrijiri medicale pentru ca fapta să constituie infracţiunea de vătămare corporală din neglijenţă. Astfel, abuzul corporal asupra unei alte persoane şi care are ca urmare vătămarea corporală sau a sănătăţii săvârşită din neglijenţă se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

În caz de vătămare corporală, răspunderea penală este înlăturată prin acordul persoanei vătămate. Vătămarea corporală sau punerea în pericol a siguranţei fizice nu este ilegală dacă persoana vătămată este de acord cu acestea şi dacă vătămarea sau punerea în pericol în sine nu contravin bunelor moravuri.

Sterilizarea persoanei, cu acordul acesteia, nu constituie infracţiune. Sterilizarea efectuată de către un medic asupra unei persoane cu acordul acesteia nu este ilegală dacă fie persoana a împlinit deja vârsta de 25 de ani, fie intervenţia nu contravine din alte motive bunelor moravuri.

Este incriminată fapta constând în chinuirea sau neglijarea persoanelor minore, tinere sau lipsite de apărare.

Suprasolicitarea persoanelor minore, tinere sau care necesită menajare este incriminată, precum şi abandonarea unei persoane rănite.

Întreruperea de sarcină constituie infracţiune chiar şi atunci când se săvârşeşte cu acordul femeii gravide, dar şi atunci când acest acord lipseşte. Regimul sancţionator diferă în funcţie de calitatea subiectului activ, în sensul că acesta are sau nu are calitatea de medic.

Predare la o putere străină constituie infracţiune, aceasta constă în fapta persoanei care predă o altă persoană, fără acordul acesteia, prin uz de violenţă sau după ce a obţinut acordul acesteia prin ameninţare periculoasă sau prin viclenie, precum şi fapta persoanei care predă un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, alienat mintal sau incapabil să se apere din cauza stării în care se află unei puteri străine se pedepseşte dacă făptuitorul sau persoana predată este cetăţean austriac sau dacă persoana predată se afla în Austria la data săvârşirii faptei.

Căsătoria cu forța, constând în fapta persoanei care constrânge, prin uz de violență sau prin amenințare periculoasă sau prin amenințare cu întreruperea sau privarea de contacte de familie, o altă persoană să încheie o căsătorie sau să întemeieze un parteneriat civil se pedepsește.

Urmărirea constantă, constând în fapta persoanei care urmărește o altă persoană în mod constant, se pedepsește.

Tratamentul neautorizat, constând în fapta persoanei care tratează o persoană, fără acordul acesteia, fie chiar conform regulilor medicinii științifice, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Demnitatea și onoarea sunt ocrotite prin normele de incriminare a faptelor de calomnie, insultă, reproșul privind o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată, precum și insulta publică a unui corp constituțional, a armatei sau a unei autorități, spre deosebire de legiuitorul penal român care a procedat la dezincriminarea faptelor de insultă și calomnie.

Calomnia constă în fapta persoanei care acuză o altă persoană într-un mod care poate fi perceput de un terț drept o însușire sau o atitudine condamnabilă sau drept un comportament neonorabil sau care contravine bunelor moravuri, faptă care este de natură să stârnească disprețul altor persoane față de respectiva persoană și să-i prejudicieze imaginea se pedepsește cu închisoare sau cu amendă.

Este incriminată inclusiv fapta constând în reproșul privind o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată, constând în fapta persoanei care face un reproș altei persoane într-un mod care poate fi perceput de un terț în legătură cu o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată, fie și doar cu suspendarea executării sau cu renunțarea la executarea pedepsei sau pentru care instanța a dispus amânarea executării pedepsei se pedepsește cu închisoare sau cu zile-amendă.

Insulta constă în fapta persoanei care în mod public sau în fața mai multor persoane înjură, batjocorește, abuzează fizic sau amenință o altă persoană cu abuzul fizic, se pedepsește, dacă fapta nu este sancționată mai sever prin alte dispoziții, cu închisoare amendă.

Este incriminată și fapta constând în insulta publică a unui corp constituțional, a armatei sau a unei autorități.

Ca particularitate, sunt de reținut faptele constând în spionajul în legătură cu un secret comercial sau industrial, constând în fapta persoanei care spionează în legătură cu un secret comercial sau industrial în scopul de a-l valorifica, de a-l transmite unei alte persoane în vederea valorificării sau de a-l face public se pedepsește cu închisoare, precum și spionajul în legătură cu un secret comercial sau industrial în favoarea străinătății, constând în fapta persoanei care spionează în legătură cu un secret comercial sau industrial în scopul de a fi valorificat, utilizat sau valorificat în orice alt mod în străinătate se pedepsește cu închisoare.

Cu referire la furt, este de remarcat incriminarea furtului ca îndeletnicire şi furtul în grup infracţional, dar şi incriminarea distinctă a sustragerii de energie, precum şi ingerinţa în dreptul de vânătoare sau pescuit sau uzul de violenţă de către braconier.

Neplata unui serviciu constă în fapta persoanei care beneficiază de transport public sau de acces la un spectacol, expoziţie sau altă manifestare sau la o instituţie prin inducere în eroare, fără să achite taxa stabilită, se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă.

Distinct de incriminarea faptelor de calomnie şi înşelăciune, este incriminată şi defăimarea, constând în fapta persoanei care susţine lucruri neadevărate şi aduce astfel prejudicii sau pune în pericol reputaţia sau evoluţia profesională a altei persoane.

Abuzul de subvenţii constă în fapta persoanei care utilizează o subvenţie care i-a fost acordată în mod abuziv pentru alte scopuri decât cele pentru care i-a fost acordată.

Nevirarea contribuţiilor angajaţilor la fondul asigurărilor sociale constă în fapta persoanei care, în calitate de angajator, nu virează asigurătorului contribuţiile unui angajat datorate la fondul asigurărilor sociale.

Codul penal incriminează incendierea, constând în fapta persoanei care, fără acordul proprietarului, pune foc la un bun care nu îi aparţine.

Este sancţionată penal crearea unei stări de pericol cu intenţie sau din neglijenţă. Respectiva stare poate fi creată prin energie nucleară sau radiaţii ionizante sau prin materiale explozive. Tot astfel, este sancţionată penal periclitarea siguranţei publice cu intenţie sau din neglijenţă.

Manipularea neautorizată a materialului nuclear, a materialelor radioactive sau a instalaţiilor generatoare de radiaţii este prevăzută de legea penală, fie că se săvârşeşte cu intenţie, fie din neglijenţă.

Tot astfel, degradarea efectivului de animale sau plante este sancţionată de legea penală, fie că se săvârşeşte cu intenţie, fie că se săvârşeşte din gravă neglijenţă.

Libertatea de credinţă este protejată şi prin normele de drept penal, prin incriminarea faptelor constând în: denigrarea preceptelor religioase; tulburarea exercitării libertăţii religioase; tulburarea liniştii persoanelor decedate, respectiv, tulburarea unei ceremonii funerare.

În condiţiile în care legea civilă recunoaşte pe lângă căsătorie şi parteneriatul civil, legea penală sancţionează bigamia sau parteneriatul civil multiplu, constând în fapta persoanei care încheie o nouă căsătorie sau intră într-un nou parteneriat civil, deşi este căsătorită sau se află deja într-un parteneriat civil, sau fapta persoanei care încheie o căsătorie sau intră într-un parteneriat civil cu o persoană căsătorită sau cu o persoană care se află deja într-un parteneriat civil.

În egală măsură sunt sancționate și faptele constând în ascunderea cauzelor de nulitate absolută a căsătoriei sau inducerea în eroare cu privire la intrarea într-un parteneriat civil.

Este incriminată și fapta de substituire a unui copil, constând în fapta persoanei care substituie un copil.

Cu unele particularități, incriminările referitoare la libertatea și integritatea sexuală au conținut similar celor din Codul penal român.

Este de observat incriminarea anunțului care are drept urmare manifestările obscene, constând în fapta persoanei care face un anunț public menit să provoace manifestări obscene și care conform conținutului său este de natură a provoca o revoltă legitimă.

O incriminare care nu are corespondent în Codul penal român, chinuirea animalelor, constă în fapta persoanei care: maltratează un animal sau îi provoacă chinuri inutile; îl abandonează, deși nu este capabil să trăiască în libertate; sau întărâtă un animal cu intenția de a provoca chinuri unui alt animal.

O particularitate prezintă incriminarea falsificării de încheieri de legalizare, constând în fapta persoanei care imită sau falsifică o încheiere de legalizare aferentă unui înscris, care schimbă înscrisul aferent unei încheieri de legalizare sau modifică un înscris prevăzut cu o încheiere de legalizare.

Înalta trădare constă în fapta persoanei care atentează să modifice prin violență sau prin amenințarea cu violență Constituția Republicii Austria sau a unuia dintre landurile federale sau să separe un teritoriu care aparține Republicii Austria.

Defăimarea statului și simbolurilor acestuia constau în fapta persoanei care jignește sau își manifestă disprețul într-un mod care îl face cunoscut publicului larg și plin de ură față de Republica Austria sau față de unul din landurile federale ale acesteia.

Violență și amenințare periculoasă împotriva Președintelui federal, constând în fapta persoanei care atentează să schimbe Președintele federal prin violență sau prin amenințare periculoasă sau, prin utilizarea acestor mijloace, să îl constrângă sau să îl împiedice să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod, sunt pedepsite.

Constrângerea unui organ constituțional de reprezentare, a unui guvern, a Curții Constituționale, a Curții de Justiție Administrative Supreme sau a Curții Supreme constă în fapta persoanei care atentează să constrângă sau să împiedice Camera Deputaților, Senatul, Adunarea Federală, Guvernul Federal, un Landtag, un guvern de land, Curtea Constituțională, Curtea de Justiție Administrativă Supremă sau Curtea Supremă, prin violență sau prin amenințare cu violență, să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod.

Este incriminată și fapta persoanei care prin fraudă cu privire la organizarea alegerilor sau referendumului determină sau încearcă să determine ca o altă persoană să nu voteze.

Ultrajul există dacă subiectul pasiv are calitatea de funcţionar aflat în exerciţiul funcţiunii. Astfel, ultrajul constă în fapta persoanei care agresează un funcţionar aflat în exerciţiul funcţiunii.

Sustragerea de sub sechestru are o altă configuraţie juridică, constând în fapta persoanei care distruge, deteriorează, deformează, aduce în stare de neîntrebuinţare sau chiar sustrage de sub sechestru un bun care a fost poprit sau confiscat.

Încălcarea anunţurilor oficiale constă în fapta persoanei care distruge, deteriorează, îndepărtează, alterează sau face irecognoscibil conţinutul unui înscris despre care cunoaşte că a fost afişat sau expus public de o autoritate în scop de anunţ, zădărnicind sau limitând astfel scopul anunţului.

Abuzul în serviciu constă în fapta funcţionarului public care, acţionând cu intenţia de a cauza o vătămare a drepturilor unei alte persoane, în mod conştient abuzează de prerogativa de a îndeplini un act în numele Federaţiei, landului federal, al unei asociaţii de comune, al unei comune sau al unei persoane juridice de drept public în calitate de organ de punere în aplicare a legii.

Constituie infracţiune şi fapta persoanei comisă în legătură cu o putere străină sau cu o organizaţie supra sau interstatală.

Clauza de punere în aplicare: *Ministrul Justiţiei răspunde de aplicarea prezentului cod.*

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea generală **13**
Titlul I. Principii generale 13
Titlul II. Categorii de fapte penale 16
Titlul III. Pedepsele, confiscarea specială şi măsurile de siguranţă 17
Titlul IV. Individualizarea pedepselor 23
Titlul V. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere şi liberarea condiţionată, obligaţiile şi probaţiunea 29
Titlul VI. Prescripţia 38
Titlul VII. Domeniul de aplicare 41
Titlul VIII. Definiţii 45

Partea specială **49**
Titlul I. Fapte penale contra integrităţii corporale şi vieţii 49
Titlul II. Întreruperea de sarcină 54
Titlul III. Fapte penale contra libertăţii 55
Titlul IV. Fapte penale contra onoarei 61
Titlul V. Violarea sferei private şi a anumitor secrete profesionale 64
Titlul VI. Fapte penale contra patrimoniului 67
Titlul VII. Fapte penale contra siguranţei publice şi fapte penale contra mediului înconjurător 90
Titlul VIII. Fapte penale contra libertăţii religioase şi respectului datorat persoanelor decedate 100
Titlul IX. Fapte penale contra căsătoriei şi familiei 101
Titlul X. Fapte penale contra libertăţii şi integrităţii sexuale 103
Titlul XI. Chinuirea animalelor 113
Titlul XII. Fapte penale contra autenticităţii înscrisurilor 113
Titlul XIII. Fapte penale contra siguranţei circulaţiei monedei, hârtiilor de valoare, mărcilor poştale şi instrumentelor de plată fără numerar 116
Titlul XIV. Înalta trădare şi alte agresiuni împotriva statului 121
Titlul XV. Agresiuni asupra organelor supreme ale statului 123
Titlul XVI. Trădarea de ţară 124
Titlul XVII. Fapte penale contra Armatei federale 126
Titlul XVIII. Fapte penale în domeniul electoral şi al referendumurilor 126
Titlul XIX. Fapte penale contra autorităţii de stat 128
Titlul XX. Fapte penale contra păcii 129
Titlul XXI. Fapte penale împotriva înfăptuirii justiţiei 137

AT
UNIVERSITY LIBRARY

Titlul XXII. Încălcarea obligațiilor de serviciu, corupția și fapte penale conexe 142
Titlul XXIII. Uzurparea și înșelăciunea pentru dobândirea unei calități oficiale 147
Titlul XXIV. Perturbarea relațiilor cu străinătatea 147
Titlul XXV. Genocid, infracțiuni contra umanității, infracțiuni de război 149

Dispoziții finale 156

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII AUSTRIA[1)]

PARTEA GENERALĂ

TITLUL I
Principii generale

Nicio pedeapsă fără lege

§ 1. (1) Nicio pedeapsă sau măsură de siguranță nu poate fi aplicată decât pentru o faptă care este în mod explicit sancționată de legea penală și care era prevăzută și sancționată de legea penală la data când a fost săvârșită.

(2) Nu se poate aplica o pedeapsă mai grea decât cea prevăzută de legea penală la data săvârșirii faptei. O măsură de siguranță sau pedeapsă nu se pot aplica decât dacă la data săvârșirii faptei respectiva pedeapsă sau măsură de siguranță similară era prevăzută de legea penală. Prin aplicarea unei măsuri de siguranță cu caracter similar făptuitorul nu va putea fi supus unui tratament mai nefavorabil decât cel prevăzut de legea aplicabilă la data săvârșirii faptei.

Săvârșirea prin omisiune

§ 2. Dacă legea penală sancționează producerea unui rezultat, atunci răspunde penal și persoana care omite să îl împiedice, deși există o obligație legală de a acționa, omisiunea împiedicării rezultatului fiind asimilată îndeplinirii conținutului acțiunii respective.

Legitima apărare

§ 3. (1) Este în legitimă apărare persoana care săvârșește fapta doar în scop de apărare, necesară pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust, care pune în pericol persoana sa sau a altuia, sănătatea, integritatea fizică, libertatea sau patrimoniul acesteia sau ale altei persoane. Nu este justificată fapta atunci când este evident că persoana este amenințată doar cu producerea unui mic dezavantaj și apărarea este disproporționată, având în vedere în special gravitatea prejudiciilor aduse atacatorului în scopul apărării.

(2) Fapta persoanei care depășește limita justificată de apărare sau folosește o apărare în mod evident disproporționată (alin. 1), din cauza panicii, fricii

---

[1)] Legea federală din 23 ianuarie 1974 privind faptele sancționate prin pedepse dispuse de organele judiciare (Codul penal, CP) publicată în Bundesgesetzblatt (Monitorul Oficial) nr. 60/1974 (nr. GP XIII RV 30 și 1000 AB 959 și 1011 pag. 84 și 98, BR: pag. 326). [Versiune consolidată. Codul penal integral, versiunea valabilă la 04.10.2016].

sau groazei, este pedepsită doar dacă depăşirea limitei s-a făcut din culpă şi fapta săvârşită din culpă este sancţionată de legea penală.

Nicio pedeapsă fără vinovăţie

§ 4. Este pedepsită doar persoana care a săvârşit fapta cu vinovăţie.

Intenţia

§ 5. (1) Acţionează cu intenţie cel care doreşte să realizeze un fapt care corespunde cu o faptă prevăzută de legea penală; în acest sens, este suficient ca făptuitorul să considere în mod serios că această realizare este posibilă şi să fie de acord cu aceasta.

(2) Făptuitorul acţionează în mod intenţionat atunci când este important pentru el să realizeze circumstanţa sau rezultatul pentru care legea presupune o acţiune săvârşită cu intenţie.

(3) Făptuitorul acţionează în cunoştinţă de cauză atunci când împrejurarea sau rezultatul pentru care legea presupune o acţiune săvârşită în cunoştinţă de cauză nu sunt considerate de el ca fiind posibile, dar consideră existenţa sau producerea acţiunii ca fiind sigură.

Culpa

§ 6. (1) Acţionează din culpă cel care neglijează diligenţa la care este obligat în funcţie de împrejurări şi de capacitatea sa mentală şi fizică, care este de aşteptat de la el şi care, prin urmare, nu realizează că poate comite un fapt care corespunde unei fapte prevăzute de legea penală.

(2) Acţionează tot din culpă şi cel care consideră că este posibil să realizeze o faptă prevăzută de lege, deşi nu urmăreşte realizarea acesteia.

(3) Acţionează din culpă gravă cel care acţionează în mod neobişnuit şi neglijent într-un mod evident, astfel încât producerea unei fapte prevăzute lege a fost aproape previzibilă.

Săvârşirea cu intenţie şi din culpă

§ 7. (1) Dacă legea nu prevede altceva, doar săvârşirea cu intenţie a faptei penale este pedepsită.

(2) O pedeapsă severă în legătură cu o consecinţă a faptei poate fi aplicată făptuitorului doar dacă acesta a cauzat acea consecinţă cel puţin din culpă.

Presupunerea eronată a unei cauze de neimputabilitate

§ 8. Persoana care în mod eronat presupune că există o cauză de natură să excludă caracterul ilegal al faptei nu poate fi pedepsită pentru săvârşirea cu intenţie a faptei respective. Persoana va fi pedepsită pentru săvârşirea din culpă a faptei dacă eroarea este din culpă, iar săvârşirea din culpă este sancţionată de legea penală.

Eroarea de drept

§ 9. (1) Persoana care din cauza unei erori de drept nu realizează caracterul penal al unei fapte nu acționează cu vinovăție dacă eroarea nu îi este imputabilă.

(2) Eroarea este imputabilă atunci când caracterul penal era ușor de observat atât de către făptuitor, cât și de către orice terț sau atunci când făptuitorul nu s-a familiarizat cu normele relevante, deși conform profesiei, ocupației sale sau altor împrejurări ar fi avut această obligație.

(3) Dacă eroarea îi este imputabilă, se va aplica pedeapsa prevăzută pentru fapta săvârșită cu intenție, dacă făptuitorul acționează cu intenție, iar dacă acționează din culpă, se va aplica pedeapsa prevăzută pentru fapta săvârșită din culpă.

Starea de necesitate justificată

§ 10. (1) Fapta persoanei care săvârșește o faptă penală în scopul de a se apăra pe sine sau pe un altul de un pericol grav și iminent este justificată dacă prejudiciile rezultate din săvârșirea faptei nu sunt disproporționat mai mari decât pericolul de care se apără și dacă, în locul făptuitorului, comportamentul așteptat ar fi fost același și din partea unei persoane care respectă valorile ocrotite.

(2) Fapta persoanei nu este justificată dacă făptuitorul s-a expus pericolului fără o cauză legală. Făptuitorul va fi pedepsit pentru săvârșirea faptei din culpă dacă a presupus circumstanțele în care fapta sa ar fi justificată în mod eronat, eroare care s-a produs din culpă, iar săvârșirea din culpă se pedepsește.

Iresponsabilitatea

§ 11. Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârșită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu putea să-și dea seama de acțiunile sau inacțiunile sale ori nu putea să le controleze din cauza unei boli psihice, a unui handicap psihic, a unei grave tulburări de cunoștință sau din cauza unei alte tulburări afective grave similară acestor stări.

Considerarea tuturor participanților ca făptuitori

§ 12. Se pedepsește nu doar fapta autorului nemijlocit, ci și a oricărei persoane care determină o altă persoană să săvârșească o faptă penală sau care contribuie în alt fel la săvârșirea acesteia.

Răspunderea penală individuală a participanților

§ 13. Dacă la săvârșirea faptei participă mai multe persoane, fiecare dintre acestea va fi pedepsită corespunzător vinovăției sale.

Caracteristicile și circumstanțele făptuitorului

§ 14. (1) Dacă legiuitorul condiționează răspunderea penală sau cuantumul pedepsei de anumite caracteristici sau circumstanțe personale ale făptuitorului

care au legătură cu caracterul penal al faptei, legea va fi aplicabilă tuturor participanților dacă aceste caracteristici și circumstanțe se regăsesc fie și doar la unul dintre aceștia. Dacă însă caracterul penal al faptei depinde de faptul că titularul caracteristicilor sau circumstanțelor personale săvârșește fapta în mod nemijlocit sau participă la săvârșirea acesteia în alt mod, atunci va trebui ca și această condiție să fie îndeplinită.

(2) Dacă caracteristicile sau circumstanțele personale au legătură doar cu vinovăția, legea va fi aplicabilă doar participanților la care pot fi regăsite aceste caracteristici sau circumstanțe.

Tentativa

§ 15. (1) Pedepsele pentru săvârșirea cu intenție nu se aplică doar pentru fapta consumată, ci și pentru tentativă și pentru orice participare la o tentativă.

(2) Tentativa există de îndată ce făptuitorul își pune în executare intenția de a săvârși fapta sau de a determina o altă persoană (§ 12) în acest sens, printr-o acțiune imediat premergătoare săvârșirii.

(3) Nu se pedepsește tentativa și participarea la aceasta dacă consumarea faptei nu a fost posibilă ca urmare a lipsei caracteristicilor sau circumstanțelor personale prevăzute de lege la persoana care acționează sau ca urmare a tipului de acțiune sau obiect al infracțiunii.

Desistarea de la tentativă

§ 16. (1) Făptuitorul nu va fi pedepsit pentru tentativă sau participare la tentativă dacă renunță de bunăvoie la săvârșire sau, dacă participă mai multe persoane, împiedică săvârșirea sau dacă împiedică de bunăvoie producerea rezultatului.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește nici dacă săvârșirea sau rezultatul nu se produc fără implicarea sa, dar, fără să aibă cunoștință de această situație, încearcă de bunăvoie și serios să împiedice săvârșirea sau producerea rezultatului.

TITLUL II
Categorii de fapte penale

Categorii de fapte penale

§ 17. (1) Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală și pedepsită cu detențiunea pe viață sau cu mai mult de 3 ani de închisoare.

(2) Toate celelalte fapte penale sunt delicte.

TITLUL III
Pedepsele, confiscarea specială şi măsurile de siguranţă

Pedeapsa cu închisoarea

§ 18. (1) Pedepsele cu închisoarea sunt dispuse pe viaţă sau pe o durată determinată.

(2) Pedeapsa privativă de libertate pe durată determinată este cuprinsă între o zi şi maximum 20 de ani.

Amenda

§ 19. (1) Cuantumul amenzii se stabileşte prin sistemul zilelor-amendă. Amenda constă din minimum două zile-amendă.

(2) Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se stabileşte ţinând seama de situaţia materială a condamnatului la momentul pronunţării sentinţei în primă instanţă. Suma corespunzătoare unei zile-amendă este stabilită la minimum 4 euro şi maximum 5.000 euro.

(3) În cazul în care amenda nu poate fi colectată se va dispune o pedeapsă privativă de libertate înlocuitoare. O zi de pedeapsă privativă de libertate înlocuitoare corespunde unui număr de două zile-amendă.

(Observaţie: Alin. 4 a fost abrogat prin BGBl. nr. 762/1996).

Confiscarea

§ 19a. (1) Bunurile folosite de făptuitor la săvârşirea cu intenţie a unei fapte penale, care au fost alese de către acesta în scopul săvârşirii faptei sau care au fost obţinute prin săvârşirea acestei fapte, vor fi confiscate dacă, la data pronunţării hotărârii în primă instanţă, se aflau în proprietatea făptuitorului.

(1a) Confiscarea se întinde şi asupra bunurilor în echivalent aflate în proprietatea făptuitorului la data pronunţării hotărârii în primă instanţă şi prevăzute la alin. 1.

(2) Nu vor face obiectul confiscării bunurile care sunt irelevante din punctul de vedere al faptei sau din punctul de vedere al acuzaţiilor reţinute în sarcina făptuitorului.

Indisponibilizarea

§ 20. (1) Instanţa va dispune indisponibilizarea bunurilor dobândite în vederea săvârşirii unei fapte penale sau prin săvârşirea unei fapte penale.

(2) Vor face obiectul măsurii indisponibilizării şi utilizarea bunurilor prevăzute la alin. 1 şi bunurile în echivalent ale acestora.

(3) Dacă bunurile supuse indisponibilizării conform alin. 1 sau 2 nu au fost indisponibilizate sau confiscate (§§ 110 alin. 1 punctul 3, 115 alin. 1 punctul 3 CPP), instanţa va dispune confiscarea unei sume de bani echivalente valorii bunurilor dobândite conform dispoziţiilor alin. 1 şi 2.

(4) În măsura în care valoarea bunurilor supuse indisponibilizării nu poate fi stabilită sau poate fi stabilită doar prin eforturi disproporționat de mari, instanța va proceda la stabilirea acesteia conform propriilor convingeri.

Nedispunerea indisponibilizării

§ 20a. (1) Măsura indisponibilizării față de un terț, conform dispozițiilor § 20 alin. 2 și 3, este exclusă atunci când terțul a dobândit bunurile fără a avea cunoștință de săvârșirea faptei penale.

(2) De asemenea, indisponibilizarea este exclusă:

1. față de un terț care a dobândit prin cumpărare bunurile, fără a avea cunoștință de săvârșirea faptei penale;
2. dacă persoana în cauză a îndestulat pretenții de natură civilă izvorâte din faptă sau le-a garantat sau
3. dacă scopul său poate fi atins prin alte măsuri legale.

(3) Nu se va dispune indisponibilizarea dacă valoarea bunului supus indisponibilizării sau perspectiva de executare sunt disproporționate față de efortul de procedură pe care l-ar presupune indisponibilizarea sau punerea în executare.

Confiscarea extinsă

§ 20b. (1) Bunurile care se află în stăpânirea unui grup infracțional organizat (§ 278a) sau a unei organizații teroriste (§ 278b) sau care au fost folosite sau colectate în scopul finanțării actelor de terorism vor face obiectul confiscării extinse.

(2) Dacă a fost săvârșită o faptă penală prevăzută la §§ 165, 278, 278c pentru săvârșirea căreia sau prin care au fost obținute bunuri sau dacă a fost săvârșită o astfel de infracțiune, vor face obiectul măsurii confiscării extinse și acele bunuri care au fost obținute în același timp cu săvârșirea faptei, în măsura în care există presupunerea rezonabilă că aceste bunuri provin din săvârșirea unei fapte penale și nu se poate face dovada originii licite a acestora.

(3) Dispozițiile § 20 alin. 2-4 se aplică în mod corespunzător.

Nedispunerea confiscării extinse

§ 20c. (1) Confiscarea extinsă conform § 20b alin. 1 este exclusă în măsura în care persoane care nu sunt membre în grupul infracțional organizat sau în asociația teroristă sau care nu participă la finanțarea actelor de terorism emit pretenții legale cu privire la bunurile respective.

(2) Dispozițiile § 20a se aplică în mod corespunzător.

Internarea într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță

§ 21. (1) Persoana care săvârșește o faptă sancționată cu pedeapsa închisorii de peste un an și care nu poate fi sancționată doar pe motiv că a săvârșit fapta sub imperiul unei stări de iresponsabilitate (§ 11) cauzate de o anormalitate

mintală sau afectivă gravă, va fi internată de către instanță într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță, dacă, având în vedere starea persoanei și tipul faptei, există temerea că va săvârși din cauza anormalității sale mintale sau afective o faptă penală cu consecințe grave.

(2) În cazul în care există o asemenea temere, va fi internată într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță și persoana care, fără să fie iresponsabilă din cauza anormalității sale mintale sau afective grave, săvârșește o faptă sancționată cu pedeapsa închisorii de peste un an. Într-un astfel de caz internarea va fi dispusă în același timp cu pronunțarea hotărârii.

(3) Ca fapte în înțelesul dispozițiilor alin. 1 și 2 nu se califică faptele penale contra patrimoniului, cu excepția cazului în care au fost săvârșite prin uz de violență împotriva unei persoane sau prin amenințarea cu un pericol iminent pentru integritatea sau viața unei persoane (§ 89).

Internarea într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți

§ 22. (1) Persoana care abuzează de consumul de substanțe euforizante și stupefiante și este condamnată pentru o faptă săvârșită sub influența acestor substanțe sau stupefiante sau pentru o faptă săvârșită în legătură cu dependența sa sau pentru săvârșirea unei fapte penale în stare de intoxicație (§ 287) va fi internată de către instanță într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți, dacă, având în vedere persoana și tipul faptei, există temerea că va săvârși din cauza dependenței sale de substanțe euforizante sau stupefiante o faptă penală cu consecințe grave sau fapte penale cu consecințe deloc de neglijat.

(2) Internarea nu va fi dispusă dacă infractorul are de executat mai mult de 2 ani în regim de detenție, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru internarea sa într-o unitate de psihiatrie pentru măsuri de siguranță sau dacă încercarea de vindecare a dependenței pare de la bun început lipsită de perspectivă.

Internarea într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși

§ 23. (1) Persoana care a împlinit vârsta de 24 de ani și a fost condamnată la minimum 2 ani de închisoare va fi internată de către instanță într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși:

1. dacă condamnarea s-a produs în mod exclusiv sau predominant pentru una sau mai multe fapte penale contra integrității corporale și a vieții, libertății, patrimoniului prin utilizarea sau amenințarea cu violența împotriva unei persoane, contra libertății și integrității sexuale, conform § 28a din Legea privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri sau pentru una sau mai multe fapte penale săvârșite cu intenție la adresa siguranței publice,

2. dacă persoana a fost condamnată deja de două ori în mod exclusiv sau predominant pentru fapte de tipul celor prevăzute la punctul 1 la pedepse cu închisoarea de mai mult de 6 luni fiecare și din acest motiv, anterior săvârșirii faptelor deduse judecății instanței, a petrecut minimum 18 luni în închisoare, dar după împlinirea vârstei de 19 ani și

3. când există temerea că, din cauza predilecției sale pentru săvârșirea de fapte penale de tipul celor prevăzute la punctul 1 sau din cauza faptului că obișnuiește să-și câștige existența preponderent prin săvârșirea de astfel de fapte, persoana va continua să săvârșească astfel de fapte penale cu consecințe grave.

(2) Instanța nu va dispune măsura internării într-o unitate pentru infractori periculoși dacă sunt îndeplinite condițiile pentru internarea persoanei într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță.

(3) Deținerea într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță conform § 21 alin. 2 sau într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți este asimilată executării în regim de detenție (alin. 1 punctul 2) în sensul că perioada deținerii în aceste unități va fi dedusă din pedeapsă.

(4) Pedeapsa anterioară nu va fi luată în considerare dacă de la executarea ei și până la următoarea faptă au trecut mai mult de 5 ani. În acest termen nu sunt avute în vedere perioadele în care persoana condamnată a fost deținută în baza unui mandat oficial. Dacă pedeapsa a fost executată doar prin deducerea unei perioade anterioare de detenție, termenul începe abia de la data la care sentința de condamnare a început să producă efecte juridice.

(5) Condamnările pronunțate în străinătate vor fi avute în vedere dacă sunt întrunite condițiile de la § 73 și se prezumă că făptuitorul ar fi fost condamnat și de către o instanță națională la o pedeapsă cu închisoarea mai mare de 6 luni și ar fi petrecut în regim de detenție perioada prevăzută la alin. 1 punctul 2.

Succesiunea executării pedepselor cu închisoarea și a măsurilor de siguranță privative de libertate

§ 24. (1) Internarea într-o unitate de psihiatrie si pentru măsuri de siguranță sau într-o unitate de terapie pentru infractorii dependenți se execută anterior pedepsei cu închisoarea. Perioada deținerii în aceste unități se deduce din durata pedepsei cu închisoarea. Dacă măsura internării este revocată anterior expirării duratei pedepsei cu închisoarea, infractorul va fi transferat într-un penitenciar, cu excepția cazului în care executarea restului de pedeapsă a fost suspendată condiționat sau regimul de executare a fost relaxat.

(2) Internarea într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși se execută după executarea pedepsei cu închisoarea. Anterior transferării infractorului în unitatea pentru infractori recidiviști periculoși, instanța verifică din oficiu dacă internarea mai este necesară.

Durata măsurilor de siguranță privative de libertate

§ 25. (1) Măsurile de siguranță se dispun pe durată nedeterminată. Acestea se execută atâta timp cât scopul lor o impune. Internarea într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți nu poate însă să depășească 2 ani, iar internarea într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși nu poate să depășească 10 ani.

(2) Instanța dispune cu privire la revocarea măsurii de siguranță.

(3) Instanța verifică din oficiu cel puțin o dată pe an dacă măsura internării într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță sau într-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși mai este necesară.

(4) Instanța verifică din oficiu cel puțin o dată la 6 luni dacă măsura internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți trebuie menținută.

Sechestrul asigurător

§ 26. (1) Bunurile utilizate de făptuitor în scopul săvârșirii faptei penale, alese de către acesta în scopul de a fi utilizate la săvârșirea acesteia, sau care au fost obținute prin săvârșirea faptei penale, fac obiectul măsurii sechestrului asigurător dacă caracterul special al acestora face măsura oportună în scopul de a preîntâmpina săvârșirea de fapte penale.

(2) Nu se va dispune măsura sechestrului asigurător dacă persoana îndreptățită îndepărtează caracterul special al bunurilor, în special prin îndepărtarea dispozitivelor sau mărcilor sau aducându-le în stare de neîntrebuințare, care facilitează săvârșirea de fapte penale. Bunurile în legătură cu care o persoană care nu a participat la săvârșirea faptei penale emite pretenții legale pot face obiectul măsurii sechestrului asigurător doar dacă persoana în cauză nu garantează că bunurile nu vor fi utilizate la săvârșirea de infracțiuni.

(3) În cazul în care condițiile sechestrului asigurător sunt îndeplinite, bunurile vor face obiectul sechestrului asigurător și atunci când nici o persoană nu poate fi urmărită sau condamnată pentru fapta penală respectivă.

Pierderea calității de funcționar și alte urmări ale condamnării

§ 27. (1) În urma condamnării la o pedeapsă cu închisoarea de către o instanță națională pentru una sau mai multe fapte penale săvârșite cu intenție, funcționarul își va pierde funcția dacă

1. pedeapsa dispusă este mai mare de un an de închisoare,
2. pedeapsa cu închisoarea cu executare în regim de detenție este mai mare de 6 luni sau
3. condamnarea s-a produs și sau exclusiv pentru comiterea delictului de abuz de autoritate (§ 212).

(2) Dacă o condamnare în temeiul unei legi federale atrage după sine o altă urmare legală decât cea prevăzută la alin. 1, urmarea legală încetează a mai produce efecte, în lipsa unei prevederi contrare și dacă nu constă în pierderea unor drepturi speciale de a alege, de a dispune sau de a desemna, în termen de 5 ani. Termenul începe imediat ce pedeapsa a fost executată și măsurile de siguranță au fost executate sau revocate; dacă pedeapsa a fost executată doar prin deducerea din pedeapsă a unor zile, termenul începe o dată cu rămânerea definitivă a hotărârii.

Concursul de infracțiuni

§ 28. (1) Dacă prin una sau prin mai multe fapte individuale au fost săvârșite mai multe infracțiuni de același tip sau de tipuri diferite și care au fost identificate

în acelaşi timp, se va dispune, dacă normele de încriminare concurente prevăd doar pedepse cu închisoarea sau doar amenzi, o singură pedeapsă cu închisoarea sau o singură amendă. Această pedeapsă va fi individualizată în baza normei de încriminare care prevede pedeapsa cea mai mare. Cu excepţia reducerii extraordinare a pedepsei, nu poate fi dispusă o pedeapsă mai mică decât cea mai mare pedeapsă minimă prevăzută în legile concurente.

(2) Dacă în una dintre normele de încriminare concurente este prevăzută pedeapsa cu închisoarea şi în cealaltă normă de încriminare amenda sau dacă doar într-una dintre ele este prevăzută atât pedeapsa închisorii, cât şi pedeapsa amenzii, instanţa va dispune, dacă ambele pedepse sunt obligatorii, o pedeapsă cu închisoarea şi o pedeapsă cu amenda. Dacă una dintre ele nu este obligatorie, ea poate fi dispusă. Acelaşi principiu este valabil şi pentru pedepsele de altă natură prevăzute pe lângă pedeapsa cu închisoarea sau amenda. Pentru individualizarea pedepsei cu închisoarea şi a amenzii se aplică dispoziţiile alin. 1.

(3) În cazul în care conform dispoziţiilor alin. 2 s-ar impune dispunerea pedepsei cu închisoarea şi a pedepsei amenzii, se va dispune, dacă în locul pedepsei cu închisoarea se impune pedeapsa amenzii (§ 37), conform alin. 1 doar pedeapsa amenzii.

(4) Măsurile de siguranţă se dispun dacă sunt îndeplinite condiţiile existenţei uneia sau mai multor fapte penale deduse judecăţii în acelaşi timp.

Cumularea valorilor şi cuantumurilor prejudiciilor

§ 29. Dacă cuantumul pedepsei depinde de valoarea exprimată în cifre a unui bun aflat în legătură cu fapta sau de cuantumul exprimat în cifre al prejudiciilor pe care le cauzează sau asupra cărora se întinde intenţia făptuitorului, relevantă va fi, dacă făptuitorul a săvârşit mai multe fapte de acelaşi tip, suma valorilor sau a cuantumului prejudiciilor.

Inadmisibilitatea măririi repetate a limitei maxime legale a pedepsei

§ 30. Depăşirea limitei maxime legale de pedeapsă cu jumătate este admisibilă doar o singură dată, chiar dacă intervin diverse cauze care indică posibilitatea depăşirii (§§ 39, 313).

Pedeapsa în cazul condamnării ulterioare

§ 31. (1) Persoana care a fost deja condamnată la o pedeapsă şi care este condamnată pentru o altă faptă care ar fi trebuit judecată după săvârşirea ei în cadrul procesului anterior, va fi condamnată la o pedeapsă suplimentară. Aceasta nu va putea depăşi limita maximă a pedepsei prevăzute pentru fapta dedusă acum judecăţii. Suma pedepselor nu poate depăşi pedeapsa care ar fi admisibilă conform criteriilor de individualizare judiciară a pedepsei în cazul concursului de infracţiuni şi conform cumulării valorilor şi cuantumurilor prejudiciilor.

(2) O condamnare anterioară de către o instanță națională este asimilată unei condamnări anterioare de către o instanță străină și atunci când nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la § 73.

Reducerea ulterioară a pedepsei și a măsurii indisponibilizării

§ 31a. Dacă ulterior condamnării intervin sau apar circumstanțe care ar fi condus la individualizarea unei pedepse mai mici, instanța va proceda la reducerea corespunzătoare a pedepsei.

(2) Dacă ulterior situația personală sau posibilitățile materiale ale persoanei condamnate la pedeapsa amenzii se înrăutățesc în mod semnificativ, instanța va proceda la reindividualizarea cuantumului zilelor-amendă privitor la restul de amendă în limitele prevăzute la § 19 alin. 2, cu excepția cazului în care persoana condamnată a cauzat înrăutățirea cu intenție, fie și doar prin refuzul de a presta activități lucrative.

(3) Dacă ulterior intervin sau apar circumstanțe care, dacă ar fi existat la momentul pronunțării sentinței, instanța nu ar fi dispus măsura indisponibilizării sau ar fi dispus doar indisponibilizarea unor bunuri de o valoare mai mică, instanța va proceda la actualizarea hotărârii.

Titlul IV
Individualizarea pedepselor

Principii generale

§ 32. (1) Stabilirea pedepsei se face în raport de vinovăția făptuitorului.

(2) La individualizarea pedepsei instanța are în vedere circumstanțele agravante și atenuante, în măsura în care acestea nu au fost avute în vedere la determinarea limitelor speciale ale pedepsei, precum și efectele pedepsei și alte urmări probabile ale faptei asupra vieții viitoare a făptuitorului în societate. În acest scop instanța va avea în vedere în special în ce măsură fapta poate fi explicată printr-o atitudine a făptuitorului de respingere a valorilor ocrotite sau de indiferență față de acestea și în ce măsură fapta poate fi pusă în legătură cu circumstanțe sau cauze exterioare care ar putea justifica săvârșirea faptei și de către o persoană care respectă valorile ocrotite.

(3) În general pedeapsa va fi cu atât mai severă, cu cât este mai mare prejudiciul sau pericolul social creat de către făptuitor sau pe care acesta nu l-a creat, dar asupra căruia s-a întins vinovăția sa, cu cât a încălcat prin acțiunea sa mai multe obligații, cu cât a premeditat mai mult fapta, cu cât a acordat mai multă grijă pregătirii acesteia sau cu câtă lipsă de considerație a săvârșit-o și cu cât a dat dovadă de mai puțină precauție la săvârșirea acesteia.

Circumstanțe agravante speciale

§ 33. (1) Circumstanța agravantă există în special dacă făptuitorul

1. a săvârșit mai multe fapte penale de același tip sau de tipuri diferite sau dacă fapta penală a subzistat pe o perioadă mai lungă de timp;

2. a mai fost condamnat pentru o faptă care are la bază aceeaşi înclinaţie infracţională;

3. a determinat o altă persoană să săvârşească fapta penală;

4. a fost autorul sau instigatorul unei fapte penale săvârşite de una sau mai multe persoane sau la săvârşirea căreia a participat în mod hotărâtor;

5. a acţionat pe motive de rasă, xenofobie sau alte motive deosebit de reprobabile, în special de tipul celor care vizează grupurile de persoane sau un membru al unui astfel de grup menţionate la § 283 alin. 1 punctul 1 în mod expres ca urmare a apartenenţei la acest grup;

6. a acţionat cu viclenie, cruzime sau într-un mod chinuitor pentru victimă;

7. la săvârşirea faptei a profitat de lipsa de apărare şi starea de neajutorare a unei alte persoane;

8. a săvârşit fapta prin utilizarea abuzivă a datelor cu caracter personal ale unei alte persoane pentru a câştiga încrederea unui terţ, producând respectivei persoane un prejudiciu.

(2) O circumstanţă agravantă este, în plus faţă de cazurile prevăzute la § 39a alin. 1, şi atunci când un făptuitor major a săvârşit cu intenţie o faptă penală prin uz de violenţă sau ameninţare cu un pericol grav îndreptată împotriva unui minor iresponsabil sau împotriva unei persoane apropiate acestuia.

(3) O circumstanţă agravantă este, de asemenea, şi atunci când făptuitorul a săvârşit cu intenţie o faptă penală prevăzută de dispoziţiile prezentului Cod Titlul I-III sau Titlul III din Partea Specială

1. împotriva unei rude (§ 72), inclusiv împotriva unei foste soţii, partenere sau concubine sau împotriva unui fost soţ, partener sau concubin în calitate de persoană care trăia împreună cu victima sau persoană care a abuzat de poziţia sa de autoritate;

2. împotriva unei persoane care, în baza unor împrejurări speciale, necesită protecţie, profitând de nevoia de protecţie a acesteia;

3. prin utilizarea unei violenţe extreme sau după ce fapta a fost precedată de utilizarea unei astfel de violenţe extreme;

4. prin ameninţarea cu o armă.

Circumstanţe atenuante speciale

§ 34. (1) Circumstanţa atenuantă există în special dacă făptuitorul

1. a săvârşit fapta după împlinirea vârstei de 18 ani, dar anterior împlinirii vârstei de 21 ani sau dacă a săvârşit fapta sub influenţa unei stări mentale anormale, dacă înţelege greu sau dacă educaţia sa a fost foarte neglijată;

2. a dus până acum o viaţă normală şi fapta se află în evidentă contradicţie cu conduita sa uzuală;

3. a săvârşit fapta din motive onorabile;

4. a săvârşit fapta sub influenţa unui terţ sau de frică sau din supunere;

5. se face vinovat doar de faptul că, într-o anumită situaţie pentru care legea sancţionează producerea unui rezultat, a omis să împiedice acel rezultat;

6. a participat la o faptă penală săvârşită de mai multe persoane, având însă un rol secundar;

7. a săvârşit fapta doar din imprudenţă;

8. s-a lăsat antrenat în săvârşirea faptei aflându-se într-o puternică stare emoţională de înţeles;

9. a săvârşit fapta mai mult atras de o oportunitate deosebit de tentantă decât cu intenţie premeditată;

10. a fost forţat la săvârşirea faptei ca urmare a unei stări de necesitate stringente care nu are legătură cu refuzul de a presta activităţi lucrative;

11. a săvârşit fapta în împrejurări similare unei cauze de neimputabilitate sau de justificare;

12. a săvârşit fapta într-o eroare de drept care nu exclude vinovăţia (§ 9), în special dacă este pedepsit pentru săvârşirea cu intenţie a faptei;

13. în ciuda consumării faptei nu a cauzat un prejudiciu sau fapta a rămas la stadiul de tentativă;

14. s-a abţinut în mod deliberat de la producerea unui prejudiciu mai mare, deşi ar fi avut această posibilitate, sau dacă prejudiciul a fost reparat de către făptuitor sau un terţ în numele acestuia;

15. s-a străduit în mod onest să repare prejudiciul produs sau să împiedice producerea altor urmări nefavorabile;

16. s-a predat de bunăvoie, deşi ar fi putut dispărea cu uşurinţă sau deşi era probabil că va rămâne neidentificat;

17. a recunoscut şi regretă săvârşirea faptei sau a contribuit în mod esenţial la aflarea adevărului;

18. a săvârşit fapta cu mult timp în urmă şi de atunci a avut un comportament corespunzător;

19. este afectat prin aceea că el însuşi sau o persoană apropiată acestuia a suferit în urma săvârşirii faptei sau ca urmare a acesteia o gravă vătămare corporală sau deteriorare a stării de sănătate sau alte dezavantaje considerabile de natură faptică sau juridică.

(2) Circumstanţa atenuantă există şi atunci când procedura penală îndreptată împotriva făptuitorului a durat disproporţionat de mult, nu din cauza făptuitorului sau apărătorului acestuia.

Intoxicaţia

§ 35. Dacă făptuitorul a acţionat într-o stare de intoxicaţie care nu exclude răspunderea acestuia, această circumstanţă este atenuantă doar în măsura în care scăderea gradului de responsabilitate produsă nu este compensată de acuzaţia privind consumul sau utilizarea substanţei euforizante.

Aplicarea pedepselor cu închisoarea împotriva persoanelor care nu au împlinit vârsta de 21 de ani

§ 36. Persoanei care la data săvârşirii faptei nu împlinise vârsta de 21 de ani îi sunt aplicabile pedepsele prevăzute la dispoziţiile § 19 din Legea penală a tinerilor şi minorilor.

Aplicarea pedepselor cu amenda în locul pedepselor cu închisoarea

§ 37. (1) Dacă o faptă nu este pedepsită cu o pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 5 ani, instanţa va aplica în locul pedepsei cu închisoarea de până la un an pedeapsa amenzii de maximum 720 zile-amendă, dacă nu se impune condamnarea la pedeapsa cu închisoarea în scopul de a-l împiedica pe făptuitor să săvârşească alte fapte penale.

(2) Dacă o faptă este pedepsită cu o pedeapsă cu închisoarea mai mare decât cea prevăzută la alin. 1, dar nu mai mare de 10 ani de închisoare, aplicarea pedepsei amenzii de maximum 720 zile-amendă în locul pedepsei cu închisoarea de maximum un an este admisibilă doar dacă nu se impune condamnarea la pedeapsa cu închisoarea în scopul de a-l împiedica pe făptuitor să săvârşească alte fapte penale, iar aplicarea pedepsei amenzii este suficientă pentru a preveni săvârşirea de fapte penale de către alte persoane.

Deducerea perioadei de deţinere anterioară

§ 38. (1) Perioada reţinerii dispuse de autorităţile administrative şi judiciare, precum şi a arestului preventiv se deduce din pedeapsa cu închisoarea şi cu amenda dacă făptuitorul s-a aflat în custodia organelor competente

1. în cadrul unui proces pentru fapta pentru care este sancţionat sau
2. după săvârşirea acestei fapte, ca urmare a suspiciunii legate de o altă faptă penală,

în ambele cazuri doar în măsura în care deţinerea nu a fost deja dedusă dintr-o altă pedeapsă sau persoana deţinută nu a fost despăgubită pentru aceasta.

(2) Deducerea perioadei de deţinere anterioare dintr-o pedeapsă cu amenda, se raportează la pedeapsa privativă de libertate înlocuitoare aplicată.

Înăsprirea pedepsei în caz de recidivă

§ 39. (1) Dacă făptuitorul a fost condamnat deja de două ori pentru fapte care au la bază aceeaşi înclinaţie infracţională la pedeapsa cu închisoarea şi dacă a executat aceste pedepse măcar în parte, chiar şi doar prin deducerea unei perioade anterioare de deţinere sau a unei măsuri asigurătorii privative de libertate, instanţa poate dispune, dacă făptuitorul a împlinit vârsta de 19 ani şi a săvârşit din nou o faptă penală care are la bază aceeaşi înclinaţie infracţională, majorarea cu jumătate a limitei maxime a pedepsei legale cu închisoarea sau cu amenda. Cu toate acestea, pedeapsa cu închisoarea sau cu amenda nu poate depăşi durata de 20 de ani.

(2) Pedeapsa anterioară nu va fi luată în considerare dacă de la executarea ei şi până la următoarea faptă au trecut mai mult de 5 ani. În acest termen nu sunt avute în vedere perioadele în care persoana condamnată a fost deţinută în baza unui mandat oficial. Dacă pedeapsa a fost executată doar prin deducerea unei perioade anterioare de detenţie, termenul începe abia de la data la care sentinţa de condamnare a început să producă efecte juridice.

Schimbarea pedepsei în cazul faptelor penale săvârşite împotriva minorului iresponsabil

§ 39a. (1) Dacă făptuitorul major a săvârşit cu intenţie o faptă penală prin uz de violenţă şi ameninţare cu un pericol grav împotriva unui minor iresponsabil, se dispune în locul

1. unei pedepse cu închisoarea de până la un an sau în locul unei astfel de pedepse cu închisoarea sau cu amenda, pedeapsa cu închisoarea între două luni şi un an;

2. unei pedepse cu închisoarea fără limită minimă şi a cărei limită maximă depăşeşte un an, pedeapsa de minimum 3 luni de închisoare;

3. unei pedepse cu închisoarea a cărei limită minimă este de 6 luni, pedeapsa de minimum un an de închisoare;

4. unei pedepse cu închisoarea a cărei limită minimă este de un an, pedeapsa de minimum 2 ani de închisoare.

(2) La aplicarea dispoziţiilor §§ 36 şi 41 se va porni de la pedepsele schimbate prevăzute la alin. 1.

Individualizarea pedepsei în cazul condamnării ulterioare

§ 40. În cazul condamnării ulterioare, pedeapsa suplimentară va fi stabilită în limitele prevăzute la § 31 în aşa fel încât suma pedepselor să corespundă acelei pedepse care ar fi aplicabile în cazul condamnării concomitente. Dacă în cazul condamnării concomitente nu s-ar aplica o pedeapsă mai mare decât cea dispusă în hotărârea anterioară, nu se va aplica pedeapsa suplimentară.

Reducerea extraordinară a pedepsei în cazul în care circumstanţele atenuante sunt predominante

§ 41. (1) Dacă circumstanţele atenuante sunt predominante în raport cu circumstanţele agravante şi dacă există perspectiva temeinică că făptuitorul nu va mai săvârşi fapte penale nici în cazul aplicării unei pedepse cu închisoarea sub minimul de pedeapsă legal, instanţa poate dispune:

1. dacă fapta este sancţionată cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă sau dacă este sancţionată cu pedeapsa închisorii între 10 şi 20 de ani sau cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă, pedeapsa cu închisoarea de peste un an;

2. dacă fapta nu este sancţionată cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă, dar este sancţionată cu pedeapsa închisorii de minimum 10 ani, pedeapsa cu închisoarea de peste 6 luni;

3. dacă fapta este sancționată cu pedeapsa închisorii de minimum 5 ani, pedeapsa cu închisoarea de peste 3 luni;

4. dacă fapta este sancționată cu pedeapsa închisorii de minimum un an, pedeapsa cu închisoarea de peste o lună;

5. dacă fapta este sancționată cu pedeapsa închisorii mai mică, pedeapsa cu închisoarea de minimum o zi.

(2) În condițiile prevăzute la alin. 1 punctul 3 și 4 instanța va dispune pedeapsa închisorii de minimum 6 luni dacă fapta a avut drept urmare decesul unei persoane (§ 7 alin. 2), chiar dacă această împrejurare determină și pedeapsa.

(3) Dispozițiile §§ 43 și 43a pot fi aplicate și atunci când se dispune sau s-ar dispune pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 2, respectiv 3 ani, dar nu mai mult de 5 ani, în măsura în care circumstanțele atenuante sunt predominante în raport cu circumstanțele agravante și dacă există perspectiva temeinică că făptuitorul nu va mai săvârși fapte penale nici în cazul aplicării unei astfel de pedepse.

Reducerea extraordinară a pedepsei în cazul colaborării cu organele de urmărire penală

§ 41a. (1) Dacă făptuitorul unei fapte prevăzute la §§ 277, 278, 278a sau 278b sau al unei fapte penale aflate în legătură cu un astfel de grup, grupare sau organizație face declarații în fața organelor de urmărire penală cu privire la informațiile pe care le deține cu privire la aspecte a căror cunoaștere are un rol esențial la

1. îndepărtarea sau reducerea considerabilă a pericolului reprezentat de grup, grupare sau organizație;

2. clarificarea circumstanțelor săvârșirii faptei dincolo de propria participație sau

3. identificarea unei persoane care a participat în mod sistematic la activitățile grupului sau a avut o poziție de conducere în cadrul unei astfel de grupări sau organizații,

instanța poate dispune o pedeapsă situată sub minimul prevăzut la § 41, dacă aceasta corespunde importanței informațiilor furnizate în raport cu vinovăția făptuitorului. Dispozițiile § 41 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

(2) Dispozițiile alin. 1 se aplică corespunzător persoanei care participă la activitățile unui grup, unei grupări sau organizații interzise prin lege, precum și făptuitorului unei fapte penale aflate în legătură cu un astfel de grup, grupare sau organizație.

(3) Dacă informațiile furnizate de făptuitor se referă la fapte penale cărora nu le sunt aplicabile legile austriece, se vor aplica dispozițiile alin. 1 în măsura în care asistența judiciară reciprocă ar fi admisibilă.

(Observație: § 42 este abrogat)

TITLUL V
Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere şi liberarea condiţionată, obligaţiile şi probaţiunea

Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

§ 43. (1) Dacă un infractor este condamnat la o pedeapsă cu închisoarea care nu depăşeşte 2 ani, instanţa va dispune suspendarea executării pe o perioadă de încercare de minimum 1 an şi maximum 3 ani, dacă este îndreptăţită presupunerea că simpla suspendare a executării pedepsei sau aceasta împreună cu alte măsuri ar fi suficientă pentru a preveni săvârşirea altor fapte penale şi că nu este necesară executarea pedepsei pentru a preveni săvârşirea de fapte penale de către alte persoane. În acest sens instanţa va avea în vedere în special tipul faptei, persoana infractorului, gradul său de vinovăţie, viaţa sa anterioară şi conduita sa după săvârşirea faptei.

(2) Dacă suspendarea executării pedepsei nu este revocată, pedeapsa nu mai este executată. Termenele care încep să curgă de la data executării pedepsei se vor calcula într-un astfel de caz de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Suspendarea executării unei părţi din pedeapsă

§ 43a. (1) Dacă instanţa dispune aplicarea pedepsei amenzii şi dacă sunt îndeplinite condiţiile de la § 43 cu privire la o parte din pedeapsă, instanţa va suspenda executarea acestei părţi din pedeapsă, dar nu mai mult de 3 sferturi din aceasta.

(2) Dacă pedeapsa care s-ar impune ar fi pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 6 luni, dar nu mai mult de 2 ani şi dacă nu sunt îndeplinite condiţiile pentru suspendarea executării întregii pedepse, în locul unei părţi din pedeapsa cu închisoarea se va aplica pedeapsa amenzii de maximum 720 zile-amendă dacă astfel executarea restului din pedeapsa cu închisoarea poate fi suspendată conform dispoziţiilor § 43.

(3) Dacă pedeapsa aplicată este pedeapsa cu închisoarea de mai mare de 6 luni, dar nu mai mult de 2 ani si dacă, în special având în vedere condamnările anterioare ale infractorului, nu este posibilă nici suspendarea întregii pedepse, nici procedura prevăzută de alin. 2, atunci instanţa va dispune suspendarea unei părţi din pedeapsă cu respectarea dispoziţiilor § 43. Partea de pedeapsă cu executare va fi de minimum o lună şi nu va depăşi o treime din pedeapsă.

(4) Dacă pedeapsa aplicată este pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 2 ani, dar nu mai mare de 3 ani şi dacă există o probabilitate considerabilă ca infractorul să nu mai săvârşească alte fapte penale, atunci instanţa va dispune suspendarea unei părţi din pedeapsă cu respectarea dispoziţiilor § 43. Se va face aplicarea dispoziţiilor alin. 3 ultima teză.

(Observaţie: Alin. 5 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 105/1997)

Suspendarea executării pedepsei în caz de concurs de infracțiuni

§ 44. (1) Dacă instanța dispune o pedeapsă cu închisoarea și o pedeapsă cu amenda concomitent, executarea ambelor pedepse va fi suspendată dacă sunt îndeplinite condițiile în acest sens. Dacă este îndreptățită presupunerea că executarea doar a uneia dintre aceste pedepse sau a unei părți dintr-o pedeapsă ar fi suficientă, instanța poate face aplicarea dispozițiilor §§ 43 și 43a la ambele pedepse.

(2) Executarea pedepselor complementare și consecințele juridice ale condamnării pot fi suspendate independent de pedeapsa principală.

Suspendarea executării sub supraveghere a măsurilor de siguranță

§ 45. (1) Executarea măsurii internării într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță va fi suspendată dacă este îndreptățită presupunerea că, având în vedere persoana infractorului, starea sa de sănătate, viața sa anterioară, tipul faptei și perspectivele de obținere a unui venit cinstit, în special după efectuarea cu succes a unui tratament medical pe perioada deținerii provizorii conform dispozițiilor § 429 alin. 4 CPP sau a executării măsurii arestului preventiv prin internarea provizorie prevăzută la § 438 CPP, simplul avertisment cu internarea împreună cu un tratament în afara unității de psihiatrie pentru măsuri de siguranță și eventuale alte măsuri prevăzute la §§ 50-52 ar fi suficientă pentru a preveni periculozitatea vizată de măsura de siguranță. Executarea măsurii internării conform dispozițiilor § 21 alin. 2 poate fi suspendată doar împreună cu pedeapsa. Termenul de încercare în cazul suspendării executării măsurii internării conform § 21 este de 10 ani, iar dacă fapta penală care a dus la aplicarea măsurii internării nu este sancționată cu pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, termenul de încercare este de 5 ani.

(2) Executarea măsurii internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți poate fi dispusă doar împreună cu pedeapsa și atunci doar dacă este îndreptățită presupunerea că simpla avertisment cu internarea împreună cu una sau mai multe măsuri dintre cele prevăzute la § 50-52 ar fi suficientă pentru a vindeca dependența infractorului de substanțe euforizante sau stupefiante. Termenul de încercare pentru suspendarea executării pedepsei se aplică și în ce privește suspendarea executării măsurii internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți.

(3) Dispozițiile § 43 alin. 2 se aplică ad litteram.

(4) Suspendarea executării altor măsuri de siguranță nu este admisibilă.

Liberarea condiționată din penitenciar

§ 46. (1) În cazul în care o persoană condamnată a executat jumătate din pedeapsa cu închisoarea aplicată prin hotărârea de condamnare sau stabilită prin procedura de grațiere sau din partea de pedeapsă cu executarea în

regim de detenție a cărei executare nu a fost suspendată, dar cel puțin 3 luni, executarea restului de pedeapsă va fi suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de încercare de îndată ce, având în vedere efectul măsurilor conform dispozițiilor §§ 50-52, este îndreptățită presupunerea că prin liberarea condiționată persoana condamnată nu se va abține mai puțin decât prin continuarea executării pedepsei de la săvârșirea altor fapte penale.

(2) În cazul în care o persoană condamnată a executat jumătate, dar nu două treimi din pedeapsa cu închisoarea, aceasta nu va fi liberată condiționat, în ciuda îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. 1, atâta vreme cât, având în vedere gravitatea faptei, continuarea executării pedepsei este necesară pentru a preveni săvârșirea de fapte penale de către alte persoane.

(Observație: Alin. 3 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 154/2015)

(4) În cazul hotărârilor date conform dispozițiilor alin. 1 se va avea în vedere în ce măsură prin executarea deja consumată a pedepsei, în special și printr-un tratament început în mod voluntar pe perioada executării în înțelesul dispozițiilor § 51 alin. 3 pe care persoana condamnată este dispusă să îl continue în libertate, s-a produs o modificare a împrejurărilor în care a fost săvârșită fapta sau în ce măsură prin măsurile prevăzute la §§ 50-51 aceasta poate fi atinsă.

(5) În cazul în care o persoană condamnată execută mai multe pedepse cu închisoarea, părți de pedeapsă sau resturi de pedeapsă, durata totală a acestora este esențială dacă acestea sunt executate imediat una după cealaltă sau sunt întrerupte de perioade în care persoana este deținută în temeiul unui mandat oficial. Cel mai târziu după 15 ani se va analiza în fiecare caz în parte posibilitatea liberării condiționate. Dacă a fost dispusă și o pedeapsă complementară (§§ 31, 40), atunci sunt esențiale și în cazul executării neîntrerupte toate pedepsele avute în vedere la aplicarea pedepsei accesorii; dacă executarea uneia dintre aceste pedepse a fost suspendată, la calcularea datei de referință (§ 46 alin. 1 și 2), precum și a restului de pedeapsă de executat se va face deducerea timpului efectiv petrecut în detenție. O eventuală pedeapsă anterioară alături de care s-a dispus și o pedeapsă accesorie nu va fi luată în considerare dacă persoana condamnată a fost liberată condiționat anterior executării a jumătate din durata pedepsei.

(6) Persoana condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață va putea fi liberată condiționat doar dacă a executat cel puțin 15 ani și este îndreptățită presupunerea că nu va mai săvârși alte fapte penale.

Suspendarea executării unei măsuri de siguranță privative de libertate

§ 47. (1) Persoanele internate într-o unitate de psihiatrie pentru măsuri de siguranță vor putea fi externate doar după stabilirea unui termen de supraveghere în cadrul liberării condiționate. Pentru persoanele internate într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți și cele internate într-o unitate

pentru infractori recidiviști periculoși, măsura încetează dacă perioada de deținere (§ 25 alin. 1) a expirat sau dacă, în cazul deținerii într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți, o continuare sau completare a tratamentului contra dependenței nu ar aduce o ameliorare, în timp ce în toate celelalte situații doar după stabilirea unui termen de supraveghere în cadrul liberării condiționate.

(2) Liberarea condiționată dintr-o măsură de siguranță privativă de libertate va fi dispusă atunci când, având în vedere conduita și evoluția persoanei internate în unitate, personalitatea acesteia, starea de sănătate, trecutul acesteia și perspectivele de reintegrare socială, se poate presupune că starea de pericol avută în vedere de măsura de siguranță nu mai există.

(3) Dacă infractorul este liberat condiționat dintr-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță sau dintr-o unitate de terapie pentru infractori dependenți sau măsura a încetat înainte de termen, se vor aplica dispozițiile § 24 alin. 1 ultima teză.

(4) Hotărârea privind faptul că internarea infractorului în unitatea pentru infractori recidiviști periculoși nu mai este necesară (§ 24 alin. 2) este asimilată liberării condiționate dintr-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși.

Termenul de supraveghere

§ 48. (1) Termenul de supraveghere în cazul liberării condiționate dintr-o pedeapsă cu închisoarea este de minimum un an și maximum 3 ani. În cazul în care continuarea tratamentului în înțelesul dispozițiilor § 51 alin. 3 pe care persoana condamnată a fost de acord să îl urmeze se dovedește a fi necesară în scopul justificării unei liberări condiționate (§ 46 alin. 4), termenul de supraveghere este de minimum un an și maximum 5 ani. Dacă restul de pedeapsă care face obiectul liberării condiționate depășește 3 ani sau dacă liberarea condiționată se face în legătură cu executarea unei pedepse cu închisoarea dispuse pentru săvârșirea unei fapte penale contra libertății și integrității sexuale de mai mult de un an, termenul de supraveghere este de 5 ani. În cazul liberării condiționate din pedeapsa detențiunii pe viață termenul de supraveghere este de 10 ani.

(2) Termenul de încercare în cazul liberării condiționate dintr-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță și dintr-o unitate pentru infractori recidiviști periculoși este de 10 ani, iar dacă fapta penală în urma săvârșirii căreia a fost dispusă măsura internării nu este sancționată cu o pedeapsă cu închisoarea de mai mult de 10 ani, doar 5 ani. În cazul liberării dintr-o unitate de terapie pentru infractori dependenți termenul de supraveghere este de minimum un an și maximum 5 ani.

(3) Dacă măsura supravegherii restului de pedeapsă sau liberarea condiționată dintr-o măsură de siguranță privativă de libertate nu este revocată, aceasta este considerată definitivă. Termenele care încep să curgă de îndată ce pedeapsa sau măsura de siguranță a fost executată se vor calcula într-un astfel

de caz începând de la data liberării condiționate din executarea pedepsei sau a măsurii de siguranță.

Modul de calcul al termenelor de supraveghere

§ 49. (1) Termenul de supraveghere începe la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea sub supraveghere (§§ 43-45) sau liberarea condiționată (§§ 46 și 47). Perioadele în care persoana condamnată a fost deținută în baza unui mandat oficial nu sunt avute în vedere la stabilirea termenului de supraveghere. Dacă o persoană condamnată este liberată condiționat dintr-o parte de pedeapsă cu închisoarea a cărei executare nu a fost suspendată anterior expirării termenului de supraveghere dispus pentru partea de pedeapsă cu suspendarea executării, ambele termene de supraveghere vor expira doar împreună.

Măsurile de supraveghere și obligațiile

§ 50. (1) Dacă pedeapsa sau măsura de siguranță privativă de libertate dispusă împotriva unui infractor este suspendată sub supraveghere sau dacă infractorul este liberat condiționat din executarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri de siguranță privativă de libertate, instanța îi va impune anumite obligații sau îl va obliga să se prezinte la serviciul de probațiune dacă aceste măsuri sunt necesare sau oportune în vederea prevenirii săvârșirii de alte fapte penale de către respectivul infractor. Același lucru este valabil și atunci când instanța dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere (§ 13 Legea privind faptele penale săvârșite de tineri, 1988) sau atunci când începerea executării unei pedepse cu închisoarea dispuse pentru o faptă penală săvârșită anterior împlinirii vârstei de 21 de ani este amânată în temeiul dispozițiilor § 6 alin. 1 punctul 2 lit. a din Legea privind executarea pedepselor sau § 52 din Legea privind faptele penale săvârșite de tineri, 1988, pentru o perioadă de mai mult de 3 luni.

(2) Prezentarea în fața serviciului de probațiune se va dispune întotdeauna atunci când persoana condamnată este liberată condiționat

1. anterior executării a două treimi din pedeapsa cu închisoarea (§ 46 alin. 1)

2. din executarea unei pedepse cu închisoarea dispuse pentru o faptă săvârșită anterior împlinirii vârstei de 21 de ani,

2a. din executarea unei pedepse cu închisoarea dispuse pentru o faptă contra libertății și integrității sexuale,

3. din executarea unei pedepse cu închisoarea de mai mult de 5 ani sau

4. din executarea pedepsei detențiunii pe viață.

În cazurile prevăzute la punctul 1 și 2 se poate renunța la obligarea infractorului de a se prezenta în fața serviciului de probațiune doar atunci când, având în vedere tipul infracțiunii, persoana infractorului și evoluția acestuia, se poate prezuma ca acesta nu va săvârși alte fapte penale chiar dacă nu îi va fi impusă această măsură de supraveghere.

(3) Măsurile de supraveghere şi obligaţiile vor fi menţinute pe durata stabilită de instanţă, dar nu mai mult de finalul termenului de încercare, cu excepţia cazului în care sunt revocate sau rămân fără obiect mai devreme. În cazul prevăzut la alin. 2 punctul 3 se va dispune măsura de supraveghere a probaţiunii cel puţin pentru primul an, iar în cazul prevăzut la alin. 2 punctul 4 cel puţin pentru primii 3 ani după liberare.

Obligaţiile

§ 51. (1) Obligaţiile includ sarcini şi interdicţii a căror respectare este de natură să îl împiedice pe infractor să săvârşească alte fapte penale. Obligaţiile care contravin drepturilor persoanei sau constituie o imixtiune în modul de viaţă al infractorului nu sunt admisibile.

(2) Infractorul poate fi obligat în special să locuiască într-un anumit loc, la o anumită familie sau într-o anumită instituţie, să nu se apropie de o anumită locuinţă, un anumit loc sau anumite persoane, să nu consume băuturi alcoolice, să înveţe sau să exercite o meserie potrivită, corespunzător cunoştinţelor, abilităţilor şi înclinaţiilor sale, să anunţe orice schimbare a domiciliului sau locului de muncă şi să se prezinte la anumite intervale de timp în faţa instanţei sau a altei entităţi. Repararea prejudiciului produs prin săvârşirea faptei poate face de asemenea obiectul unei obligaţii dispuse de instanţă şi atunci când această obligaţie poate avea o influenţă asupra deciziei cu privire la necesitatea executării pedepsei în vederea prevenirii săvârşirii de fapte penale de către terţi.

(3) Cu acordul prealabil al infractorului, acestuia îi poate fi impusă, cu respectarea condiţiilor de la alin. 1, obligaţia de a se supune unei terapii împotriva dependenţei, unui tratament psihoterapeutic sau unui tratament medical. Nu poate fi impusă, nici măcar cu acordul infractorului, obligaţia de a se supune unui tratament medical care include o intervenţie chirurgicală.

(4) Instanţa poate impune obligaţii şi ulterior, pe parcursul termenului de supraveghere, sau poate modifica sau revoca obligaţii impuse, în măsura în care aceasta pare oportun în sensul dispoziţiilor § 50.

(5) Pentru obligaţiile care au legătură cu suspendarea executării unei măsuri de siguranţă în sensul dispoziţiilor § 45 se aplică *mutatis mutandis* dispoziţiile § 179a din Legea privind executarea pedepselor, publicată în BGBl. nr. 144/1969.

Măsurile de supraveghere

§ 52. (1) Atunci când instanţa dispune măsura de supraveghere a probaţiunii, conducătorul serviciului de probaţiune competent va aloca infractorului un consilier de probaţiune şi va anunţa instanţa în această privinţă. Consilierul de probaţiune se va strădui prin sfaturile şi acţiunile sale să îl ajute pe infractor să adopte un mod de viaţă şi o atitudine de natură să îl împiedice pe acesta ca în viitor să săvârşească alte fapte penale. Dacă este necesar, consilierul de

probaţiune îl va sprijini pe acesta în mod corespunzător în eforturile sale de a-şi acoperi nevoile vitale, în special locuinţa şi munca.

(2) Consilierul de probaţiune va raporta instanţei cu privire la activitatea desfăşurată şi constatările sale

1. atunci când instanţa o solicită sau atunci când este necesar sau oportun în vederea îndeplinirii scopului probaţiunii,

2. atunci când măsura de supraveghere a probaţiunii poate fi eventual revocată,

3. în orice situaţie, dar la 6 luni de la dispunerea măsurii probaţiunii, precum şi la încetarea acesteia,

4. pe durata controlului judiciar (§ 52a alin. 2).

(3) Pe parcursul termenului de supraveghere instanţa va dispune sau va revoca şi ulterior măsura de supraveghere a probaţiunii în măsura în care acestea sunt considerate oportune în sensul dispoziţiilor § 50. În cazurile prevăzute la § 50 alin. 2 punctul 1-3, la expirarea unui an de la liberare, după depunerea unui raport întocmit de consilierul de probaţiune şi a unui punct de vedere emis de conducătorul serviciului de probaţiune competent, instanţa se va pronunţa cu privire la necesitatea sau oportunitatea menţinerii măsurii de supraveghere a probaţiunii.

Controlul judiciar în cazul autorilor de infracţiuni contra libertăţii şi integrităţii sexuale şi agresiuni sexuale

§ 52a. (1) Atunci când un infractor care a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pentru o faptă penală

1. contra libertăţii şi integrităţii sexuale sau

2. contra integrităţii corporale sau vieţii sau libertăţii, atunci când fapta a fost săvârşită în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale,

sau atunci când împotriva acestuia a fost dispusă pentru o astfel de faptă o măsură de siguranţă privativă de libertate este liberat condiţionat, acesta va fi supus pe parcursul termenului de încercare la măsura controlului judiciar, în măsura în care supravegherea comportamentului infractorului (alin. 2), în special în ce priveşte respectarea unei obligaţii în sensul dispoziţiilor § 51 alin. 3 sau a obligaţiei de a nu desfăşura anumite activităţi, este necesară sau oportună în scopul de a-l împiedica să săvârşească alte fapte penale similare.

(2) Pe parcursul controlului judiciar instanţa va supraveghea comportamentul infractorului şi respectarea obligaţiilor, apelând la sprijinul serviciului de probaţiune, iar in anumite cazuri cu sprijinul organelor de poliţie, al instituţiilor de protecţie a copiilor, al altor instituţii abilitate. Instituţiile abilitate cu supravegherea trebuie să raporteze instanţei cu privire la executarea măsurilor dispuse de către instanţă şi efectul acestora. La dispunerea controlului judiciar, consilierul de probaţiune va depune la instanţă, la cererea acesteia sau dacă este necesar sau oportun, rapoarte, în orice caz însă minimum o dată la

3 luni în prima jumătate a termenului de control judiciar, iar in a doua jumătate minimum o dată la 6 luni.

(3) Lucrătorii din cadrul serviciilor de siguranţă şi ordine publică sunt îndreptăţiţi să îndeplinească misiunile care revin organelor de poliţie conform alin. 2 privind stabilirea identităţii unei persoane conform legislaţiei din domeniul poliţiei atunci când există indicii că persoana se află sub control judiciar şi nu a respectat obligaţiile impuse sau a avut un comportament care nu este compatibil cu scopul controlului judiciar.

Revocarea suspendării executării pedepsei şi a liberării condiţionate din executarea unei pedepse cu închisoarea

§ 53. (1) Atunci când infractorul este condamnat pentru o faptă penală săvârşită în interiorul termenului de supraveghere, instanţa va revoca suspendarea executării pedepsei sau liberarea condiţionată din executarea unei pedepse cu închisoarea şi va dispune executarea pedepsei, părţii din pedeapsă sau a restului de pedeapsă alături de noua pedeapsă, dacă consideră că aceasta este de natură a-l împiedica pe infractor să săvârşească alte fapte penale. În cazul revocării liberării condiţionate din executarea unei pedepse cu detenţiunea pe viaţă restul de pedeapsă este asimilat în ce priveşte condiţiile de timp care trebuie îndeplinite pentru o eventuală liberare condiţionată unei pedepse cu închisoarea de 10 ani. O faptă penală săvârşită de infractor în perioada cuprinsă între data pronunţării hotărârii primei instanţe şi rămânerea definitivă a hotărârii cu privire la suspendarea executării pedepsei sau liberarea condiţionată sau săvârşită pe durata deţinerii în baza unui mandat oficial care nu se ia în considerare la stabilirea termenului de supraveghere (§ 49), este asimilată unei fapte penale săvârşite în interiorul termenului de supraveghere.

(2) Atunci când infractorul, în ciuda unei somaţii formale, nu respectă în mod deliberat o obligaţie impusă de instanţă pentru o anumită perioadă de timp sau atunci când în mod constant se sustrage influenţei consilierului de probaţiune, instanţa va revoca suspendarea executării pedepsei sau liberarea condiţionată si va dispune executarea pedepsei sau a restului de pedeapsă, dacă acest lucru este considerat oportun în scopul de a-l împiedica pe infractor să săvârşească alte fapte penale. Dispoziţiile alin. 1 şi 2 se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2 instanţa nu revocă suspendarea executării pedepsei sau liberarea condiţionată, instanţa poate prelungi termenul de supraveghere, dacă acesta a fost mai scurt, până la maximum 5 ani; în cazul liberării condiţionate din executarea unei pedepse cu detenţiunea de viaţă instanţa poate prelungi termenul de supraveghere până la maximum 10 ani. În acelaşi timp va trebui să verifice dacă şi ce noi obligaţii trebuie dispuse şi dacă se impune dispunerea măsurii de supraveghere a probaţiunii, dacă nu a fost deja dispusă.

(4) Dacă pe la finalul termenului de supraveghere inițial sau prelungit, stabilit în legătură cu liberarea condiționată din executarea unei pedepse cu detențiunea pe viață sau a unei pedepse cu închisoarea de mai mult de 5 ani dispuse pentru o faptă penală contra libertății și integrității sexuale, există și alte motive speciale de natură a justifica presupunerea că este necesară menținerea termenului de supraveghere instanța poate majora termenul de supraveghere cu încă maximum 3 ani. Este admisibilă și o nouă prelungire.

Revocarea suspendării executării pedepsei și a liberării condiționate din executarea unei măsuri de siguranță

§ 54. (1) Suspendarea executării măsurii internării într-o unitate de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță sau a internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți și liberarea condiționată dintr-o unitate dintre cele prevăzute la §§ 21 – 23 vor fi revocate în condițiile dispozițiilor § 53 dacă din circumstanțele acolo numite rezultă că starea de pericol vizată de măsura de siguranță subzistă.

(2) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 1 instanța nu dispune revocarea suspendării măsurii internării sau liberarea condiționată dintr-o unitate dintre cele prevăzute la § 21, poate dispune prelungirea termenului de supraveghere până la maximum 15 ani. Dacă termenul de supraveghere este de doar 5 ani, instanța îl poate prelungi până la maximum 10 ani. În același timp va trebui să verifice și ce noi obligații trebuie dispuse și dacă se impune dispunerea măsurii de supraveghere a probațiunii, dacă nu a fost deja dispusă.

(3) Dacă la finalul termenului de supraveghere inițial sau prelungit există alte motive speciale de natură a justifica presupunerea că este necesară menținerea măsurii internării în scopul de a reduce starea de pericol vizată de măsura de siguranță, instanța poate prelungi termenul de supraveghere cu încă maximum 3 ani. Este admisibilă și o nouă prelungire.

(4) Dacă în cazul suspendării executării măsurii internării sau al liberării condiționate dintr-o unitate dintre cele prevăzute la § 21 alin. 1 infractorului i-a fost impusă obligația de a se supune unui tratament medical și dacă există indicii că infractorul nu a respectat obligația și din acest motiv necesită tratament staționar în scopul de a reduce starea de pericol vizată de măsura de siguranță, instanța va informa organele de poliție care vor proceda conform dispozițiilor § 9 din Legea privind internarea medicală ca măsură de siguranță. Instanța va fi informată cu privire la măsurile dispuse în continuare.

(5) Dacă în cazul liberării condiționate dintr-o unitate dintre cele prevăzute la §§ 21-23 instanța dispune din nou măsura de siguranță ca urmare a săvârșirii unei fapte penale în interiorul termenului de supraveghere (§ 53 alin. 1), prin aceasta dispunerea anterioară a acestei măsuri rămâne fără obiect.

(6) Liberarea condiționată dintr-o unitate de terapie pentru infractori dependenți nu va fi revocată dacă continuarea terapiei pare lipsită de succes de la bun început.

Revocarea în cazul condamnării ulterioare

§ 55. (1) Instanța va revoca suspendarea executării unei pedepse, a unui rest de pedeapsă și a internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți dacă infractorul este condamnat ulterior în conformitate cu dispozițiile de la § 31 și suspendarea executării pedepsei nu ar fi fost dispusă în cazul judecării simultane pentru ambele fapte.

(2) Dacă la condamnarea ulterioară executarea pedepsei, a restului de pedeapsă sau a măsurii internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenți a fost suspendată, suspendarea executării va fi revocată dacă nu ar fi fost dispusă în cazul judecării simultane pentru ambele fapte și dacă condamnarea care ar fi trebuit luată în considerare conform § 31 nu figura la dosar.

(3) Dacă suspendarea executării nu este revocată, fiecare din cele doua termene de supraveghere concurente durează până la finalul termenului de supraveghere care încetează primul, dar nu mai mult de 5 ani.

Termene de revocare

§ 56. Dispozițiile prevăzute la §§ 53-55 pot fi date de instanță doar pe parcursul termenului de supraveghere pentru o faptă penală săvârșită în acest termen, dar și în termen de 6 luni de la expirarea termenului de supraveghere sau de la încheierea unui proces penal pendinte împotriva infractorului la data expirării termenului de supraveghere.

TITLUL VI
Prescripția

Prescripția răspunderii penale

§ 57. (1) Răspunderea penală pentru faptele penale sancționate cu pedeapsa cu închisoarea între 10 și 20 de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață, precum și faptele penale prevăzute la Titlul XXV nu se prescrie. După expirarea unui termen de 20 de ani în locul pedepsei detențiunii pe viață se aplică pedeapsa cu închisoarea între 10 și 20 de ani. În privința termenului de prescripție dispozițiile alin. 2 și § 58 se aplică în mod corespunzător.

(2) Răspunderea penală pentru alte fapte se prescrie. Termenul de prescripție începe de îndată ce acțiunea sancționată de legea penală este încheiată sau comportamentul penal încetează.

(3) Termenul de prescripție este de

20 de ani

când legea nu prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață, dar o pedeapsă cu închisoarea mai mare de 10 de ani;

10 ani

când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 de ani,

5 ani

când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depăşeşte 5 ani,

3 ani

când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni, dar care nu depăşeşte un an,

1 an

când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa închisorii care nu depăşeşte 6 luni sau doar amenda.

(4) O dată cu intervenirea prescripţiei şi confiscarea specială şi măsurile de siguranţă devin inadmisibile.

Prelungirea termenului de prescripţie

§ 58. (1) Dacă rezultatul unei infracţiuni se produce abia după ce fapta penală a fost încheiată sau după ce comportamentul penal a încetat, termenul de prescripţie nu se consideră a fi împlinit decât dacă acesta era deja încheiat la momentul producerii rezultatului, sau dacă, de la data prevăzută la § 57 alin. 2 trecuse deja o dată şi jumătate din durata sa, dar cel puţin 3 ani.

(2) Dacă în interiorul termenului de prescripţie făptuitorul săvârşeşte o nouă faptă penală care are la bază aceeaşi înclinaţie nocivă, prescripţia nu intervine înainte ca termenul de prescripţie pentru această faptă să fi expirat.

(3) La calcularea termenului de prescripţie nu se vor avea în vedere:

1. perioada în care conform legii punerea în mişcare a acţiunii penale nu poate fi dispusă sau continuată, dacă Legea privind organizarea instanţelor publicată în BGBl nr. 1/1930 şi alin. 4 nu prevăd altceva;

2. perioada cuprinsă între prima audiere în calitate de învinuit, primul avertisment al procurorului cu sau exercitarea de măsuri coercitive împotriva făptuitorului pentru fapta săvârşită (§§ 93 alin. 1 şi 105 alin. 1 Cod de procedură penală), emiterea primei ordonanţe a procurorului sau a primei cereri de efectuare sau încuviinţare a măsurilor de anchetă prevăzute în Secţiunea 8 din Codul de procedură penală şi a administrării de probe în vederea elucidării suspiciunilor care îl vizează pe făptuitor, dispunerea mandatului de căutare sau reţinere, cererea de arestare preventivă sau sesizarea instanţei şi încetarea definitivă a procesului penal;

3. perioada până la împlinirea vârstei de 28 de ani de către victima unei fapte penale contra integrităţii corporale şi vieţii, contra libertăţii sau libertăţii şi integrităţii sexuale, atunci când la data săvârşirii faptei victima era minoră;

4. termenul de supraveghere conform § 203 alin. 1 Cod de procedură penală, termenele pentru plata unei sume de bani împreună cu eventuale reparaţii şi pentru prestarea de muncă în folosul comunităţii împreună cu eventuale înţelegeri privind urmările săvârşirii faptei (§§ 200 alin. 2 şi 3, 201 alin. 1 şi 3 Cod de procedură penală), precum şi perioada de la depunerea unei

cereri a parchetului conform § 204 alin. 2 Cod de procedură penală până la comunicarea mediatorului de conflict cu privire la înţelegerile dintre părţi şi îndeplinirea acestora (§ 204 alin. 4 Cod de procedură penală).

(3a) O întrerupere a cursului prescripţiei intervenită în conformitate cu dispoziţiile de la alineatele de mai sus continuă să producă efecte juridice chiar şi atunci când, în urma unor modificări legislative, la momentul întreruperii cursului prescripţiei fapta ar fi fost deja prescrisă conform noii legi.

(4) Dacă punerea în mişcare a acţiunii penale este condiţionată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată sau se face cu autorizarea unei persoane îndrituite în acest sens, cursul prescripţiei nu este întrerupt de împrejurarea că nu a existat plângere prealabilă sau că nu s-a acordat autorizarea în acest sens.

Prescripţia executării pedepsei

§ 59. (1) Executarea unei pedepse cu detenţiunea pe viaţă, a unei pedepse cu închisoarea de mai mult de 10 ani, a unei pedepse dispuse pentru o faptă penală conform Titlul XXV şi a măsurii internării într-o unitate de psihiatrie pentru măsuri de siguranţă sau o unitate pentru infractori recidivişti periculoşi nu se prescrie.

(2) Executarea altor pedepse, a măsurii confiscării bunurilor care provin din săvârşirea de infracţiuni, a confiscării speciale şi a măsurilor de siguranţă se prescriu. Termenul de prescripţie începe la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus pedeapsa, confiscarea sau măsura de siguranţă.

(3) Termenul de prescripţie este de

15 ani

când instanţa a dispus pedeapsa cu închisoarea de mai mult de un an, dar nu mai mult de 10 ani;

10 ani

când instanţa a dispus pedeapsa cu închisoarea de mai mult de 3 luni, dar nu mai mult de 1 an sau amenda cu stabilirea unei pedepse alternative de mai mult de 3 luni,

5 ani

în toate celelalte situaţii.

(4) Dacă instanţa a dispus în acelaşi timp mai multe pedepse sau măsuri de siguranţă, termenul de prescripţie a executării tuturor acestor pedepse sau măsuri se calculează în funcţie de pedeapsa sau măsura pentru care este prevăzut cel mai lung termen de prescripţie. Dacă instanţa a dispus în acelaşi timp o pedeapsă cu închisoarea şi o amendă la calcularea termenului de prescripţie la pedeapsa cu închisoarea se va adăuga pedeapsa alternativă.

Prelungirea termenului de prescripţie a executării pedepsei

§ 60. (1) Dacă împotriva persoanei condamnate instanţa dispune pe parcursul termenului de prescripţie o nouă pedeapsă sau măsură, executarea

pedepsei nu se prescrie înainte ca şi executarea acestei pedepse sau măsuri de siguranţă să se fi încheiat.

(2) La calcularea termenului de prescripţie nu se vor avea în vedere:

1. termenul de supraveghere în cazul unei suspendări a executării pedepsei sau măsurii internării într-o unitate de terapie pentru infractori dependenţi sau în cazul liberării condiţionate;

2. perioadele pentru care persoanei condamnate i-a fost acordată o amânare a executării unei pedepse cu închisoarea, cu excepţia cazului în care motivul a fost imposibilitatea executării sau plata unei amenzi;

3. perioadele în care persoana condamnată a fost deţinută în baza unui mandat oficial;

4. perioadele în care persoana condamnată s-a aflat în străinătate.

(3) Executarea pedepsei cu închisoarea sau a măsurii de siguranţă privative de libertate întrerupe cursul prescripţiei. Dacă întreruperea încetează fără ca persoana condamnată să fie liberată, termenul de prescripţie începe să curgă din nou fără a duce atingere dispoziţiilor alin. 2.

TITLUL VII
Domeniul de aplicare

Aplicarea în timp

§ 61. Dispoziţiile de drept penal se aplică faptelor săvârşite după intrarea în vigoare a acestora. Dispoziţiile de drept penal se aplică faptelor săvârşite anterior intrării în vigoare a acestora atunci când dispoziţiile de drept penal în vigoare la data săvârşirii faptei nu au fost mai favorabile făptuitorului per ansamblu.

Fapte penale în interiorul teritoriului naţional

§ 62. Dispoziţiile de drept penal austriac se aplică tuturor faptelor săvârşite pe teritoriul naţional.

Fapte penale săvârşite la bordul vaselor sau aparatelor de zbor austriece

§ 63. Dispoziţiile de drept penal austriac se aplică şi faptelor săvârşite la bordul unui vas sau aeronave austriece, independent de locul unde se găseşte acesta.

Fapte penale în străinătate sancţionate indiferent de legea penală aplicabilă la locul săvârşirii faptelor

§ 64. (1) Dispoziţiile de drept penal austriac se aplică independent de legea penală aplicabilă la locul săvârşirii faptelor în cazul următoarelor fapte săvârşite în străinătate:

1. divulgarea unui secret profesional în favoarea unui stat străin (§ 124), înalta trădare (§ 242), pregătirea înaltei trădări (§ 244), legături împotriva

statului (§ 246), atacuri asupra organelor de stat supreme (§§ 249 - 251), trădarea de țară (§§ 252 – 258) și fapte penale contra armatei (§§ 259 și 260);

2. faptele penale săvârșite de o persoană împotriva unui funcționar austriac (§ 74 alin. 1 punctul 4), unui agent public austriac (§ 74 alin. 1 punctul 4a) sau împotriva unui arbitru austriac (§ 74 alin. 1 punctul 4c) în timpul sau ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu și săvârșite de o persoană în calitate de funcționar austriac, agent public austriac sau arbitru austriac;

2a. cu excepția cazului prevăzut la punctul 2 încălcări pedepsite de legea penală ale obligațiilor de serviciu, corupție și fapte penale asimilate infracțiunilor de corupție (§§ 302-309) dacă

a) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac sau

b) fapta a fost săvârșită în favoarea unui agent public austriac sau arbitru austriac;

3. mărturie mincinoasă (§ 288) și mărturie mincinoasă sub jurământ sau mărturie mincinoasă sub jurământ în fața unei autorități administrative (§ 289) în cadrul unei proceduri de investigație conform Codului de procedură penală sau în cadrul unei proceduri pe rol în fața unei instanțe sau a unei autorități administrative austriece;

4. falsificarea de monedă (§ 232), transmiterea și posesia de monedă contrafăcută sau falsificată (§ 233), falsificarea sancționată conform § 232 de hârtii de valoare (§ 237), organizațiile criminale (§ 278a) și faptele penale sancționate conform §§ 28a, 31a, precum și 32 alin. 3 din Legea stupefiantelor, dacă prin fapta săvârșită s-a adus atingere intereselor austriece sau dacă făptuitorul nu poate fi extrădat;

4a. mutilarea organelor genitale în înțelesul § 90 alin. 3, răpirea în scop de șantaj (§ 102), predarea la o putere străină (§ 103), traficul de sclavi (§ 104), traficul de persoane (§ 104a), constrângerea calificată conform § 106 alin. 1 punctul 3, căsătoria cu forța (§ 106a), intermedierea interzisă a adopțiilor (§ 194), violul (§ 201), agresiunea sexuală (§ 202), abuzul sexual asupra unei persoane lipsite de apărare sau cu dizabilități psihice (§ 205), abuzul sexual calificat asupra minorului iresponsabil (§ 206), abuzul sexual asupra minorului iresponsabil (§ 207), reprezentarea pornografică cu minori conform § 207a alin. 1 și 2, abuzul sexual asupra tinerilor (§ 207b), abuzul de autoritate conform § 212 alin. 1, promovarea prostituției și a reprezentațiilor pornografice cu minori (§ 215a), traficul transfrontalier de prostituate (§ 217) atunci când

a) făptuitorul sau victima este cetățean austriac sau își are reședința obișnuită în Austria,

b) prin săvârșirea faptei s-a adus atingere intereselor austriece sau

c) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean străin, trăiește în Austria și nu poate fi extrădat;

4b. producerea și proliferarea de arme de distrugere în masă (§ 177a) atunci când făptuitorul este cetățean austriac, iar în ce privește dezvoltarea

de mijloace de luptă nucleare Austria este doar stat care dispune de arme nucleare, dacă fapta nu a fost săvârşită la comanda sau sub coordonarea unui părţi semnatare a Tratatului privind neproliferarea armelor nucleare, publicat în BGBl. nr. 258/1970;

4c. tortura (§ 312a), provocarea dispariţiei forţate a unei persoane (§ 312b) şi faptele penale sancţionate conform Titlul XXV, dacă

a) făptuitorul sau victima este cetăţean austriac,

b) prin săvârşirea faptei s-a adus atingere altor interese austriece sau

c) la data săvârşirii faptei făptuitorul era cetăţean străin şi fie îşi are reşedinţa obişnuită în Austria, fie trăieşte în Austria şi nu poate fi extrădat.

5. pirateria aeriană (§ 185), faptele penale săvârşite în legătură cu aceasta contra integrităţii corporale şi a vieţii sau contra libertăţii şi periclitarea cu intenţie a siguranţei aeronautice (§ 186), dacă:

a) fapta penală este îndreptată împotriva unei aeronave austriece şi

b) aeronava aterizează în Austria şi făptuitorul încă se află la bord,

c) aeronava fără echipaj este închiriată cuiva care îşi are sediul social sau, în lipsa unui astfel de sediu, reşedinţa obişnuită în Austria sau

d) făptuitorul trăieşte în Austria şi nu poate fi extrădat;

6. alte fapte penale pe care Austria este obligată să le investigheze, chiar dacă au fost săvârşite în străinătate şi independent de legea penală aplicabilă la locul săvârşirii;

7. fapte penale săvârşite de un cetăţean austriac împotriva unui alt cetăţean austriac atunci când ambii îşi au domiciliul sau reşedinţa obişnuită în Austria;

8. participarea (§ 12) la o faptă penală pe care autorul nemijlocit a săvârşit-o în Austria, precum şi tăinuirea (§ 164) şi spălarea banilor (§ 165) în legătură cu o faptă săvârşită în Austria;

9. organizaţie teroristă (§ 278b) şi fapte de terorism (§ 278c), precum şi fapte penale săvârşite în legătură cu acestea şi prevăzute la §§ 128-131, 144 şi 145, precum şi 223 şi 224, de asemenea trainingul pentru scopuri teroriste (§ 278e) şi oferirea de instrucţiuni pentru săvârşirea unei fapte de terorism (§ 278f) dacă:

a) la data săvârşirii faptei făptuitorul era cetăţean austriac sau a dobândit ulterior cetăţenia austriacă şi la data începerii procesului penal încă o deţine,

b) făptuitorul îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită în Austria,

c) fapta a fost săvârşită în favoarea unei persoane juridice cu sediul în Austria,

d) fapta a fost săvârşită împotriva Consiliului Naţional, Consiliului Federal, Adunării Federale, Guvernului Federal, unui parlament de land, unui guvern de land, împotriva Curţii Constituţionale, Curţii de Justiţie Administrative Supreme, Curţii Supreme, împotriva unei alte instanţe sau autorităţi sau împotriva populaţiei Republicii Austria,

e) fapta a fost săvârşită împotriva unui organ al Uniunii Europene sau a unei instituţii create în conformitate cu tratatele de instituire a comunităţilor

europene sau Tratatul privind Uniunea Europeană care își are sediul în Republica Austria sau

f) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac, trăiește în Austria și nu poate fi extrădat;

10. finanțarea terorismului (§ 278d) dacă:

a) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac sau a dobândit ulterior cetățenia austriacă și la data începerii procesului penal încă o deține;

b) la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac, trăiește în Austria și nu poate fi extrădat;

11. redarea incorectă de informații esențiale privind anumite organizații (§ 163a) și elaborarea de rapoarte incorecte de către auditorii anumitor organizații (§ 163b) dacă sediul central sau sediul social al organizației se află în Austria.

(2) Dacă dispozițiile de drept penal menționate la alin. 1 nu sunt aplicate doar ca urmare a faptului că fapta este sancționată cu o pedeapsă mai mare, fapta săvârșită în străinătate va fi sancționată în baza normelor de drept penal austriac, indiferent de normele de drept penal aplicabile la locul săvârșirii faptei.

Fapte penale săvârșite în străinătate sancționate doar dacă acestea sunt sancționate cu pedeapsă conform legii penale aplicabile la locul săvârșirii

§ 65. (1) Pentru alte fapte decât cele prevăzute la §§ 63 și 64, săvârșite în străinătate, sunt aplicabile, în măsura în care faptele sunt sancționate cu pedeapsă și conform legii penale aplicabile la locul săvârșirii faptei, normele de drept penal austriac dacă:

1. la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac sau a dobândit ulterior cetățenia austriacă și la data începerii procesului penal încă o deține;

2. la data săvârșirii faptei făptuitorul era cetățean austriac, pătrunde pe teritoriul austriac și dintr-un motiv care nu are de-a face cu tipul sau natura faptei sale nu poate fi extrădat în străinătate.

(2) Pedeapsa va fi în așa fel individualizată încât făptuitorul per ansamblu să nu fie mai defavorizat decât conform legii aplicabile la locul săvârșirii faptei.

(3) Dacă la locul săvârșirii fapta nu este sancționată penal este suficient ca fapta să fie sancționată penal în Austria.

(4) Răspunderea penală încetează însă:

1. dacă conform legii aplicabile la locul săvârșirii faptei răspunderea penală pentru faptă a încetat;

2. dacă făptuitorul a fost achitat prin hotărâre definitivă pronunțată de o instanță a statului în care a fost săvârșită fapta sau a fost scos de sub urmărire penală în orice alt mod;

3. dacă făptuitorul a fost condamnat prin hotărâre definitivă pronunțată de o instanță străină și pedeapsa a fost executată în întregime sau, dacă nu a fost

executată, executarea ei a fost suspendată sau, conform legii penale străine, executarea pedepsei s-a prescris;

4. atâta vreme cât executarea pedepsei dispuse de instanța străină a fost suspendată în întregime sau în parte.

(5) Măsurile de siguranță prevăzute de normele de drept austriac se aplică, dacă sunt îndeplinite condițiile în acest sens, împotriva unui cetățean austriac și atunci când acesta nu poate fi sancționat în Austria ca urmare a unuia dintre motivele menționate la alineatul precedent.

Domeniul de aplicare extins al confiscării speciale și al sechestrului asigurător în cazul faptelor săvârșite în străinătate

§ 65a. Confiscarea specială și sechestrul asigurător se aplică și bunurilor de valoare aflate în Austria și asupra obiectelor aflate în legătură cu fapte sancționate și de către normele de drept penal aplicabile la locul săvârșirii faptei, dar care conform dispozițiilor §§ 62-65 nu se supun legii penale austrice.

Deducerea perioadelor din pedeapsă executate în străinătate

§ 66. Dacă pentru fapta pentru care făptuitorul este sancționat în Austria acesta a executat deja o pedeapsă în străinătate aceasta îi va fi dedusă din pedeapsa dispusă în Austria.

Ora și locul faptei

§ 67. (1) Fapta penală este săvârșită de făptuitor la ora la care a acționat sau ar fi trebuit să acționeze; momentul la care se produce rezultatul nu este relevant.

(2) Fapta penală este săvârșită de făptuitor în fiecare loc în care a acționat sau ar fi trebuit să acționeze sau în care s-a produs în întregime sau parțial un rezultat care corespunde elementelor infracțiunii respective sau ar fi trebui să se producă conform reprezentărilor făptuitorului.

TITLUL VIII
Definiții

Calcularea timpului

§ 68. Anii și lunile vor fi calculate conform calendarului. Intervalele de timp vor fi calculate în așa fel încât ziua în care cade evenimentul cu care începe intervalul să nu fie numărată. Intervalele de timp se vor termina odată cu terminarea ultimei zile.

Săvârșirea faptei în public

§ 69. Fapta este săvârșită în public doar atunci când poate fi percepută în mod nemijlocit de un grup mare de persoane.

BUCUREȘTI / CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

Săvârşirea faptei ca îndeletnicire

§ 70. (1) Fapta este săvârşită ca îndeletnicire atunci când făptuitorul o săvârşeşte cu intenţia ca, prin săvârşirea repetată, să îşi procure pe o perioadă mai lungă de timp un venit substanţial şi

1. acţionează făcând uz de abilităţi şi mijloace speciale care indică săvârşirea repetată sau

2. a plănuit deja în detaliu alte două astfel de fapte sau

3. a săvârşit deja două astfel de fapte sau a fost condamnat deja pentru o astfel de faptă.

(2) Un venit substanţial este venitul care depăşeşte lunar suma de 400 euro raportat la media anuală.

(3) Nu se va lua în considerare o faptă sau condamnare anterioară dacă de la data săvârşirii acesteia sau de la data rămânerii definitive şi până la următoarea faptă a trecut mai mult de un an. În acest termen nu sunt incluse perioadele în care făptuitorul a fost deţinut în baza unui mandat oficial.

Înclinaţie infracţională

§ 71. Faptele penale care au la bază aceeaşi înclinaţie infracţională sunt faptele penale care sunt îndreptate împotriva aceleiaşi valori ocrotite sau care se reduc la aceleaşi motive reprobabile sau la aceeaşi lipsă de caracter.

Membru de familie

§ 72. (1) Membri de familie ai unei persoane sunt rudele şi cumetrii pe linie directă, soţul/soţia sau partenerul în cadrul unui parteneriat civil şi fraţii/surorile soţului/soţiei sau partenerului în cadrul unui parteneriat civil, fraţii/surorile persoanei şi soţii/soţiile acestora sau partenerii în cadrul unui parteneriat civil, copiii şi nepoţii, fraţii/surorile părinţilor şi bunicilor, verişorii şi verişoarele lor, tatăl şi mama copilului lor, părinţii adoptivi şi asistenţii maternali profesionişti, copiii adoptivi, precum şi persoanele asupra cărora deţin tutela sau sub a căror tutelă se află.

(2) Persoanele care se află în cadrul unui parteneriat civil vor fi considerate ca fiind membri de familie, iar copiii şi nepoţii uneia dintre acestea vor fi consideraţi ca fiind membri de familie şi ai celeilalte persoane.

Condamnări în străinătate

§ 73. În măsura în care legea nu prevede în mod expres ca o condamnare să fie dispusă de către o instanţă din Austria, condamnările dispuse în străinătate sunt asimilate celor din Austria dacă infractorul este găsit vinovat pentru o faptă care este sancţionată penal şi de normele de drept austriac şi dacă procesul s-a desfăşurat cu respectarea principiilor prevăzute în art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, publicată în BGBl. nr. 210/1958.

Alte definiții

§ 74. (1) În sensul prezentei legi:

1. minor iresponsabil este persoana care nu a împlinit vârsta de 14 ani;

2. (*Observație: punctul 2 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 19/2001*)

3. minor este persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani;

4. funcționar este persoana mandatată să îndeplinească sau să nu îndeplinească un act în numele Federației, al landului, al unei organizații, al unei comune sau al unei alte persoane de drept public, cu excepția bisericii sau comunității religioase, în calitate de organ al acestora, singură sau împreună cu o altă persoană, sau care este investită cu prerogative în domeniul administrației federale, de land sau locale; funcționar este și persoana care, în conformitate cu o altă lege federală sau în temeiul unui acord interstatal în cazul unei misiuni în Austria, este asimilată unui funcționar austriac;

4a. agent public este persoana care

a. (*Observație: lit. a a fost abrogată prin BGBl. I nr. 61/2012*)

b. exercită pentru Federație, un land, o comună, o altă persoană de drept public, cu excepția bisericii sau comunității religioase, pentru un alt stat sau pentru o organizație internațională, prerogative din domeniul legislativ, administrativ sau judiciar în calitate de organ sau angajat al acestora,

c. este autorizată să exercite alte funcții oficiale în numele organelor menționate la lit. b și în aplicarea legii sau

d. lucrează în calitate de organ sau angajat al unei întreprinderi la care una sau mai multe autorități regionale din Austria sau din străinătate dețin participații în mod direct sau indirect de cel puțin 50% din capitalul social sau capitalul propriu, pe care o astfel de autoritate regională o exploatează singură sau împreună cu alte autorități regionale sau pe care o controlează în mod efectiv prin măsuri financiare sau alte măsuri economice sau organizatorice, în orice caz orice întreprindere a cărei performanță este auditată de Curtea de Conturi, de instituții de land similare Curții de Conturi sau de o instituție de audit internațională sau din străinătate;

4b. funcționar european este orice funcționar sau angajat pe baza de contract în înțelesul statutului funcționarilor Comunităților Europene sau al condițiilor de angajare aplicabile altor angajați ai Comunităților Europene sau care este pus la dispoziția Comunităților Europene de către statele membre sau de către instituții publice sau private și care sunt investiți acolo cu prerogative care corespund prerogativelor funcționarilor sau altor angajați ai Comunităților Europene; funcționari europeni sunt și membrii instituțiilor care au fost create în baza tratatelor de instituire a Comunităților Europene, precum și angajații acestor instituții, membrii Comisiei, Parlamentului European, Curții de Justiție și Curții de Conturi a Comunităților Europene, precum și organele executive și lucrătorii Oficiului European de Poliție (Europol);

4c. arbitru este orice decident al unei curţi de arbitraj în sensul dispoziţiilor § 577 şi urm. din Codul de procedură penală, având sediul în Austria sau cu sediul încă nedesemnat (arbitru austriac) sau cu sediul în străinătate;

5. ameninţarea cu un pericol grav este ameninţarea cu o vătămare a integrităţii corporale, a libertăţii, onoarei, patrimoniului sau vieţii private prin popularizarea, divulgarea sau publicarea de fapte sau imagini de natură să producă îngrijorări întemeiate persoanei ameninţate prin raporturile, caracterul personal sau importanţa răului care face obiectul ameninţării, indiferent dacă răul care face obiectul ameninţării este îndreptat împotriva persoanei ameninţate, membrilor de familie ai acesteia sau împotriva altor persoane aflate sub protecţia sa sau apropiate persoanei;

6. remuneraţie este orice contraserviciu care poate fi transformat în bani, chiar dacă se dă în favoarea altei persoane decât cea care o oferă sau căreia i se oferă;

7. înscris este un document creat în scopul de a justifica, modifica sau anula un drept sau un raport juridic sau în scopul de a face dovada unui fapt de importanţă juridică;

8. sistem computerizat este atât dispozitivul individual, cât şi dispozitivele conectate care servesc la procesarea automatizată a datelor;

9. prostituţia este întreţinerea de activităţi sexuale sau tolerarea de activităţi sexuale asupra propriului corp în schimbul unei remuneraţii de către

a) o persoană minoră sau

b) o persoană majoră cu intenţia ca prin întreţinerea sau tolerarea repetată să îşi procure un venit constant pentru sine sau pentru un terţ;

10. instrument de plată fără numerar este orice mijloc fizic de plată personal sau transmisibil care permite identificarea emitentului, care este protejat de falsificare sau abuz prin codificare, design sau semnătură şi care în circuitul juridic are funcţie de înlocuitor de numerar sau serveşte la eliberarea de numerar;

11. infrastructură critică este reprezentată de amenajări, instalaţii, sisteme sau părţi din acestea care joacă un rol esenţial pentru menţinerea siguranţei publice, apărarea naţională sau protecţia populaţiei civile faţă de pericole de război, capacitatea operaţională a tehnologiilor publice de informare şi comunicare, prevenirea şi combaterea catastrofelor, sănătatea publică, alimentarea publică cu apă, energie şi bunuri vitale, domeniul îndepărtării deşeurilor şi al canalizării sau circulaţia publică.

(2) În sensul prezentei legi termenul date desemnează atât date cu caracter personal şi date fără caracter personal, cât şi programe.

(3) Angajaţii cu funcţie de conducere sunt angajaţii unei întreprinderi care exercită o influenţă considerabilă asupra conducerii acesteia. Sunt asimilaţi angajaţilor cu funcţie de conducere administratorii, membrii în consiliul de conducere sau consiliul de supraveghere şi împuterniciţii care nu sunt angajaţi.

PARTEA SPECIALĂ

TITLUL I
Fapte penale contra integrității corporale și vieții

Omorul

§ 75. Uciderea unei persoane se pedepsește cu închisoarea de la 10 la 20 de ani sau cu pedeapsa detențiunii pe viață.

Lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte

§ 76. Fapta persoanei aflată într-o stare emoțională violentă care ajunge să ucidă o persoană se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani.

Uciderea la cererea victimei

§ 77. Uciderea săvârșită la cererea explicită, serioasă și repetată a victimei se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

§ 78. Fapta de a determina sau înlesni sinuciderea unei persoane se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Uciderea nou-născutului săvârșită de către mamă

§ 79. Uciderea copilului nou-născut săvârșită de către mamă în timpul nașterii sau în timp ce încă se află în stare de tulburare psihică se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la 5 ani.

Uciderea din culpă

§ 80. (1) Uciderea din culpă a unei persoane se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă prin fapta săvârșită s-a cauzat moartea mai multor persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Uciderea din culpă gravă

§ 81. (1) Fapta persoanei care ucide din culpă gravă (§ 6 alin. 3) se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care determină din culpă moartea unei alte persoane după ce, anterior săvârșirii faptei, chiar dacă doar din culpă, și-a indus prin consumul de alcool sau prin consumul unei alte substanțe euforizante o stare de intoxicație care nu îl face iresponsabil, deși a prevăzut sau ar fi putut să prevadă că urmează să întreprindă o acțiune a cărei exercitare în această stare este de natură să producă sau să agraveze o stare de pericol pentru viața, sănătatea sau siguranța fizică a altei persoane.

(3) Cu închisoarea între 6 luni și 5 ani se pedepsește fapta persoanei care acționează din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau care se află în situația descrisă la alin. 2, determinând moartea unui număr mai mare de persoane.

Lăsarea fără ajutor a unei persoane aflate în dificultate

§ 82. (1) Fapta persoanei care pune în pericol viaţa altei persoane prin aceea că o aduce într-o stare de dificultate şi o abandonează în această stare se pedepseşte cu închisoarea între 6 luni şi 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care pune în pericol viaţa altei persoane aflate sub protecţia sa sau pe care are obligaţia să o asiste în orice alt mod (alin. 2) prin aceea că o aduce într-o stare de dificultate şi o abandonează în această stare.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea persoanei expuse pericolului făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de la 1 an la 10 ani.

Vătămarea corporală

§ 83. (1) Vătămarea corporală a altei persoane sau a sănătăţii acesteia se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi abuzul corporal asupra unei alte persoane şi care are ca urmare vătămarea corporală sau a sănătăţii săvârşită din culpă.

Vătămarea corporală gravă

§ 84. (1) Agresiunea fizică săvârşită asupra unei persoane, care are ca urmare o vătămare corporală săvârşită din culpă şi necesită pentru vindecare şi cauzează o incapacitate de muncă de mai mult de 24 de zile sau un traumatism grav sau deteriorarea gravă a stării de sănătate se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte fapta persoanei care săvârşeşte o vătămare corporală (§ 83 alin. 1 sau alin. 2) asupra unui funcţionar, martor sau martor-expert în timpul sau ca urmare a exercitării atribuţiilor de serviciu sau a obligaţiilor acestora.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte fapta persoanei care a săvârşit minimum trei fapte distincte (§ 83 alin. 1 sau alin. 2) fără un motiv aparent şi prin uz de violenţă considerabilă.

(4) Cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani se pedepseşte fapta persoanei care produce o vătămare corporală altei persoane sau o vătămare a stării de sănătate a acesteia care are ca urmare, chiar dacă doar din neglijenţă, o vătămare corporală sau o gravă vătămare a stării de sănătate (alin. 1) a acesteia.

(5) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte vătămarea corporală (§ 83 alin. 1 sau alin. 2)

1. săvârşită într-un mod care presupune un pericol de moarte,
2. săvârşită împreună cu minimum alte 2 persoane în baza unei înţelegeri infracţionale sau
3. care cauzează suferinţe fizice inutile.

Vătămarea corporală cu consecințe grave de durată

§ 85. (1) Agresiunea fizică săvârșită asupra unei persoane, care cauzează acesteia din culpă, în mod irevocabil sau pe timp îndelungat

1. pierderea sau o gravă deteriorare a vorbirii, vederii, auzului sau capacității de reproducere,
2. o mutilare considerabilă sau o desfigurare evidentă sau
3. o gravă suferință, infirmitate sau incapacitate de muncă

se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu închisoarea de la 1 la 10 ani se pedepsește vătămarea corporală a altei persoane sau vătămarea stării de sănătate a acesteia și care produce din culpă persoanei vătămate o urmare gravă de durată (alin. 1).

Vătămarea corporală urmată de moartea victimei

§ 86. (1) Agresiunea fizică săvârșită asupra unei persoane, care cauzează din culpă moartea acesteia se pedepsește cu închisoare de la 1 la 10 ani.

(2) Agresiunea fizică sau deteriorarea stării de sănătate săvârșite asupra unei persoane care cauzează din culpă moartea acesteia, se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 15 ani.

Vătămarea corporală gravă săvârșită cu intenție

§ 87. (1) Vătămarea corporală gravă produsă cu intenție asupra unei persoane (§ 84 alin. 1) se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 10 ani.

(2) Dacă fapta are o urmare gravă (§ 85) făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea persoanei vătămate cu închisoarea de la 5 la 15 ani.

Vătămarea corporală din culpă

§ 88. (1) Vătămarea corporală din culpă a unei persoane sau a sănătății acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

(2) Dacă făptuitorul nu acționează din culpă gravă (§ 6 alin. 3) și

1. persoana vătămată este înrudită cu făptuitorul pe linie ascendentă sau descendentă sau afin sau este soțul/soția, partenerul în cadrul unui parteneriat civil, fratele sau sora sau considerată alt membru de familie al făptuitorului în înțelesul dispozițiilor de la § 72 alin. 2,
2. fapta nu are ca rezultat o deteriorare a stării de sănătate sau incapacității de muncă a altei persoane care să necesite pentru vindecare mai mult de 14 zile sau
3. făptuitorul exercită o profesie legal reglementată în domeniul medical și vătămarea corporală s-a produs în exercitarea profesiei,

fapta sa nu va fi pedepsită conform alin. 1.

(3) Fapta persoanei care acționează din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau în cazul prevăzut la § 81 alin. 2 produce o vătămare corporală sau o deteriorare a stării

de sănătate a altei persoane se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă. Dacă fapta prevăzută la alin. 3 are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani, iar dacă urmarea este vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani.

Punerea în pericol a siguranţei fizice

§ 89. Fapta persoanei care cu intenţie, din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau din culpă, în împrejurările descrise la § 81 alin. 2 cauzează un pericol pentru viaţa, sănătatea sau siguranţa fizică a altei persoane, se pedepseşte cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 de zile-amendă.

Acordul persoanei vătămate

§ 90. (1) Vătămarea corporală sau punerea în pericol a siguranţei fizice nu este ilegală dacă persoana vătămată este de acord cu acestea şi dacă vătămarea sau punerea în pericol în sine nu contravin bunelor moravuri.

(2) Sterilizarea efectuată de către un medic asupra unei persoane cu acordul acesteia nu este ilegală dacă fie persoana a împlinit deja vârsta de 25 de ani, fie intervenţia nu contravine din alte motive bunelor moravuri.

(3) Nimeni nu poate fi de acord cu mutilarea sau vătămarea în alt mod a organelor genitale de natură să cauzeze o limitare de durată a senzaţiilor sexuale.

Încăierarea

§ 91. (1) Fapta persoanei care participă activ la o bătaie se pedepseşte fie şi numai pentru această participare cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă dacă încăierarea a cauzat unei alte persoane o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1), iar dacă a cauzat moartea unei alte persoane, cu închisoarea de până la 2 ani.

(2) Fapta persoanei care participă activ la un atac în grup se pedepseşte fie şi numai pentru aceasta cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 de zile-amendă dacă atacul a cauzat unei alte persoane o vătămare corporală, iar dacă a cauzat o vătămare corporală gravă unei alte persoane cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, iar dacă a cauzat moartea unei alte persoane cu închisoarea de până la 2 ani.

(2a) Fapta persoanei care participă activ la o bătaie sau un atac al mai multor persoane în zona de securitate de la o manifestare sportivă (§ 49a din Legea privind activitatea poliţiei de siguranţă) se pedepseşte fie şi numai

pentru această participare cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă.

(3) Făptuitorul care nu poate fi acuzat de participare nu va fi pedepsit.

Relele tratamente aplicate persoanelor minore, tinere sau lipsite de apărare

§ 92. (1) Fapta persoanei care cauzează chinuri fizice sau morale unei persoane aflate sub autoritatea sau protecţia sa şi care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau care din cauza unei infirmităţi, boli sau a unei dizabilităţi psihice este lipsită de apărare se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care îşi neglijează grav obligaţia de exercitare a autorităţii şi protecţiei asupra unei astfel de persoane, afectând fie şi doar din culpă sănătatea şi dezvoltarea fizică sau intelectuală a acesteia.

(3) Dacă fapta are ca urmare o vătămare corporală de durată (§ 85) făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă are ca urmare moartea victimei cu închisoare de la 1 la 10 ani.

Exploatarea persoanelor minore, tinere sau care necesită menajare

§ 93. (1) Fapta persoanei care suprasolicită o persoană care depinde de ea sau care se află sub autoritatea sau protecţia sa şi care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau care din cauza stării sale de sănătate necesită în mod evident a fi menajată, din răutate sau fără cea mai mică consideraţie, cauzând astfel fie doar din culpă un pericol de moarte sau o vătămare corporală sau deteriorare a sănătăţii semnificativă asupra victimei se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 92 alin. 3, se vor dispune pedepsele menţionate în această secţiune.

Abandonul unei persoane rănite

§ 94. (1) Fapta persoanei care omite să acorde ajutorul necesar unei persoane a cărei vătămare corporală (§ 83) a cauzat-o, chiar dacă nu în mod ilegal, se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă abandonarea are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a persoanei făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani, iar dacă are ca urmare moartea persoanei pedeapsa este de închisoare de până la 3 ani.

(3) Făptuitorul nu este pasibil de pedeapsă dacă acordarea de ajutor este dificilă. Acordarea de ajutor este dificilă în special atunci când ar fi posibilă doar cu asumarea unui pericol de moarte sau a unei grave vătămări corporale sau deteriorări a stării de sănătate sau prin lezarea altor interese considerabile.

(4) Făptuitorul nu este pasibil de pedeapsă conform § 1 şi 2 dacă este pasibil de aceeaşi pedeapsă sau de o pedeapsă mai mare pentru fapta de vătămare pe care a cauzat-o.

Omisiunea acordării de ajutor

§ 95. (1) Fapta persoanei care în cazul producerii unui accident sau al unui pericol public (§ 176) omite să acorde ajutorul necesar în scopul salvării unei persoane dintr-un pericol de moarte sau de la o vătămare corporală sau deteriorare a stării de sănătate considerabile se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amenda de până la 360 de zile-amendă, iar dacă omisiunea acordării de ajutor a avut ca urmare moartea unei persoane pedeapsa este închisoarea de până la 1 an sau amenda de până la 720 de zile-amendă, cu excepţia cazului în care acordarea de ajutor era dificilă pentru făptuitor.

(2) Acordarea de ajutor este dificilă în special atunci când ar fi posibilă doar cu asumarea unui pericol pentru integritatea corporală şi viaţa sau prin lezarea altor interese considerabile.

TITLUL II
Întreruperea de sarcină

Întreruperea de sarcină

§ 96. (1) Fapta persoanei care, cu acordul femeii gravide, întrerupe sarcina acesteia se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă, iar dacă fapta este săvârşită ca îndeletnicire pedeapsa este de până la 3 ani.

(2) Dacă autorul faptei nu este de profesie medic fapta se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar dacă fapta este săvârşită ca îndeletnicire sau are ca urmare moartea femeii gravide pedeapsa este de la 6 luni la 5 ani.

(3) Fapta femeii care îşi întrerupe singură sarcina sau care permite altei persoane să o facă se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Neimputabilitatea întreruperii de sarcină

§ 97. (1) Nu este imputabilă fapta prevăzută la § 96:

1. dacă întreruperea de sarcină se produce în primele 3 luni de la debutul sarcinii în urma unei recomandări medicale, fiind efectuată de către un medic;

sau

2. dacă întreruperea de sarcină este necesară în vederea împiedicării producerii unui pericol la adresa vieţii care nu poate fi înlăturat în alt mod sau a unor prejudicii legate de sănătatea fizică sau morală a gravidei sau dacă există un pericol real ca nou-născutul să aibă grave probleme psihice sau fizice

sau dacă gravida nu împlinise vârsta de 14 ani la data când a rămas gravidă şi în toate aceste cazuri întreruperea este efectuată de către un medic; sau

3. dacă întreruperea de sarcină este efectuată în scopul salvării gravidei dintr-o situaţie care ar putea să îi fie fatală şi care nu poate fi înlăturată în alt mod, în împrejurări în care ajutorul medical nu poate fi acordat în timp util.

(2) Nici un medic nu poate fi obligat să efectueze o întrerupere de sarcină sau să participe la aceasta, cu excepţia cazului în care întreruperea este necesară fără întârziere în scopul salvării gravidei dintr-o situaţie care ar putea să îi fie fatală şi care nu poate fi înlăturată în alt mod. Aceste prevederi se aplică şi persoanelor care lucrează în profesii medicale reglementate.

(3) Nimeni nu poate fi penalizat în nici un fel pentru efectuarea unei întreruperi de sarcină neimputabile sau pentru participarea la aceasta sau pentru refuzul de a efectua sau de a participa la o astfel de întrerupere de sarcină.

Întreruperea de sarcină fără acordul gravidei

§ 98. (1) Fapta persoanei care, fără acordul gravidei, procedează la întreruperea sarcinii acesteia se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea gravidei pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepseşte conform alin. 1 dacă întreruperea de sarcină este efectuată în scopul salvării gravidei dintr-o situaţie care ar putea să îi fie fatală şi care nu poate fi înlăturată în alt mod, în împrejurări în care acordul gravidei nu poate fi obţinut în timp util.

TITLUL III
Fapte penale contra libertăţii

Lipsirea de libertate în mod ilegal

§ 99. (1) Fapta persoanei care lipseşte de libertate în mod ilegal o altă persoană sau care o priveză pe aceasta în alt mod de libertate se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Fapta persoanei care lipseşte de libertate în mod ilegal o altă persoană mai mult de o lună sau acţionează în aşa fel încât o supune pe aceasta la suferinţe considerabile sau săvârşeşte fapta în împrejurări care produc dezavantaje extrem de grave, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 10 ani.

Răpirea unei persoane alienate mintal sau lipsite de apărare

§ 100. Fapta persoanei care răpeşte o persoană alienată mintal sau lipsită de apărare cu intenţia de a o abuza sexual sau de a o pune la dispoziţie pentru a fi abuzată sexual de către un terţ se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Răpirea unui minor iresponsabil

§ 101. Fapta persoanei care răpeşte un minor iresponsabil cu intenţia de a îl abuza sexual sau de a-l pune la dispoziţie pentru a fi abuzat sexual de către un terţ se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Răpirea în scop de şantaj

§ 102. (1) Fapta persoanei care răpeşte o persoană fără acordul acesteia, prin uz de violenţă sau după ce a obţinut acordul acesteia prin ameninţare cu producerea unui pericol grav sau prin viclenie, sau care pune stăpânire pe aceasta în orice alt mod în scopul de a constrânge un terţ să facă, tolereze sau să nu facă ceva, se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care

1. cu intenţia menţionată la alin. 1 răpeşte sau pune stăpânire în orice alt mod pe un minor iresponsabil, alienat mintal sau incapabil să se apere din cauza stării în care se află sau

2. profitând de o răpire sau luare în stăpânire a unei persoane în orice alt mod, săvârşită fără intenţia de constrângere, constrânge un terţ să facă, tolereze sau să nu facă ceva.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea persoanei care a fost răpită sau pe care făptuitorul a pus stăpânire în orice alt mod, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la 10 la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

(4) Dacă făptuitorul lasă de bunăvoie, renunţând la prestaţia vizată, persoana răpită sau pe care a pus stăpânire în orice alt mod, să revină la viaţa normală, fără să-i fi cauzat un prejudiciu grav, fapta acestuia se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Predare la o putere străină

§ 103. (1) Fapta persoanei care predă unei puteri străine o altă persoană, fără acordul acesteia, prin uz de violenţă sau după ce a obţinut acordul acesteia prin ameninţare cu producerea unui pericol grav sau prin viclenie, precum şi fapta persoanei care predă un minor iresponsabil, alienat mintal sau incapabil să se apere din cauza stării în care se află, dacă făptuitorul sau persoana predată este cetăţean austriac sau dacă persoana predată se afla în Austria la data săvârşirii faptei, se pedepseşte cu închisoarea de la 10 ani la 20 de ani.

(2) Dacă prin faptă victima nu este expusă unui pericol grav făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 10 ani.

Traficul de sclavi

§ 104. (1) Fapta persoanei care face trafic de sclavi sau care lipseşte o altă persoană de libertate sub formă de sclavie sau altă formă similară sclaviei se pedepseşte cu închisoare între 10 ani şi 20 de ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care determină luarea unei persoane în sclavie sau într-o situaţie similară sclaviei sau care

determină intrarea unei persoane în sclavie sau într-o situaţie similară sclaviei.

Traficul de persoane

§ 104a. (1) Fapta persoanei care, prin utilizarea de mijloace necinstite, racolează, adăposteşte sau primeşte în orice alt mod, transportă, oferă sau dă mai departe o altă persoană majoră cu intenţia de a fi exploatată (alin. 3) se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Mijloace necinstite sunt uzul de violenţă sau ameninţarea cu producerea unui pericol grav, inducerea în eroare, abuzul de autoritate, abuzul de o situaţie limită, de o boală psihică sau de o stare care face ca persoana să fie lipsită de apărare, intimidarea şi oferirea sau primirea unui favor pentru predarea controlului asupra persoanei.

(3) Exploatarea cuprinde exploatarea sexuală, exploatarea prin prelevarea de organe, exploatarea prin muncă, exploatarea în scop de cerşit, precum şi exploatarea în scopul săvârşirii de fapte penale.

(4) Persoana care săvârşeşte fapta în cadrul unei organizaţii criminale, prin utilizarea de forţă sau în aşa fel încât prin faptă viaţa persoanei este pusă în pericol cu intenţie sau din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau fapta are ca urmare producerea unui prejudiciu grav pentru persoană, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 10 ani.

(5) Cu închisoare de la 1 la 10 ani se pedepseşte şi fapta persoanei care racolează, adăposteşte sau primeşte în orice alt mod, transportă, oferă sau dă mai departe o altă persoană minoră cu intenţia de a fi exploatată (alin. 3).

Constrângerea

§ 105. (1) Fapta persoanei care constrânge o altă persoană, prin uz de violenţă sau prin ameninţare cu producerea unui pericol grav, să facă, tolereze sau să nu facă ceva, se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Nu este imputabilă fapta atunci când uzul de violenţă sau ameninţarea ca mijloc de a ajunge la scop nu contravine bunelor moravuri.

Constrângerea gravă

§ 106. (1) Persoana care săvârşeşte fapta de constrângere prin aceea că:

1. ameninţă cu moartea, cu o mutilare gravă sau cu o desfigurare evidentă, cu răpirea, cu incendierea, cu crearea unui pericol prin expunerea la energie nucleară, radiaţii ionizante sau efectele materialelor explozive sau cu distrugerea existenţei economice sau a poziţiei sociale,

2. aduce persoana constrânsă sau o altă persoană împotriva căreia este îndreptată forţa sau ameninţarea cu producerea unui pericol grav, prin utilizarea acestor mijloace, pe o perioadă mai lungă de timp, într-o stare chinuitoare sau

3. determină persoana constrânsă la practicarea prostituției sau la participarea la o reprezentare pornografică (§ 215a alin. 3) sau la orice altă acțiune, tolerare sau inacțiune care lezează interese deosebit de importante ale persoanei constrânse sau ale unui terț,

se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare sinuciderea sau tentativa de sinucidere a persoanei constrânse sau a altei persoane împotriva căreia este îndreptată forța sau amenințarea cu producerea unui pericol grav, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 10 ani.

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care săvârșește fapta de a constrânge un minor iresponsabil, în cadrul unei organizații criminale, prin utilizarea de forță sau în așa fel încât prin faptă viața minorului este pusă în pericol cu intenție sau din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau fapta are ca urmare producerea unui prejudiciu grav pentru acesta.

Căsătoria cu forța

§ 106a. (1) Fapta persoanei care constrânge, prin uz de violență sau prin amenințare cu producerea unui pericol grav sau prin amenințare cu întreruperea sau privarea de contacte de familie, o altă persoană să încheie o căsătorie sau să întemeieze un parteneriat civil, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și fapta persoanei care, cu intenția de a forța o altă persoană să încheie o căsătorie sau să întemeieze un parteneriat civil (alin. 1), într-un alt stat decât statul a cărei cetățenie o deține sau în care își are reședința obișnuită, o determină prin inducere în eroare cu privire la această intenție sau prin uz de violență sau prin amenințare cu producerea unui pericol grav sau prin amenințare cu întreruperea sau privarea de contacte de familie să se deplaseze într-un alt stat sau o transportă într-un alt stat prin uz de violență sau prin exploatarea erorii în care aceasta se află cu privire la această intenție.

(3) Dispozițiile § 106 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Amenințarea cu producerea unui pericol grav

§ 107. (1) Fapta persoanei care amenință cu producerea unui pericol grav o altă persoană, în scopul de a-i provoca teamă și neliniște se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care amenință o altă persoană cu moartea, cu o mutilare gravă sau cu o desfigurare evidentă, cu răpirea, cu incendierea, cu crearea unui pericol prin expunerea la energie nucleară, radiații ionizante sau efectele materialelor explozive sau cu distrugerea existenței economice sau a poziției sociale sau aduce persoana amenințată sau o altă persoană împotriva căreia este îndreptată forța sau amenințarea cu producerea unui pericol grav,

prin utilizarea acestor mijloace, pe o perioadă mai lungă de timp, într-o stare chinuitoare, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani.

(3) În cazurile prevăzute la § 106 alin. 2 se va dispune pedeapsa prevăzută de această secţiune.

(Observaţie: Alin. 4 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 56/2006)

Urmărirea insistentă

§ 107a. (1) Fapta persoanei care urmăreşte o altă persoană în mod insistent (alin. 2) se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) O persoană urmăreşte o altă persoană în mod insistent atunci când o face într-un mod care este de natură a o limita pe aceasta din urmă în ce priveşte modul de viaţă, pe o perioadă mai lungă de timp în mod continuat

1. caută apropierea în spaţiu de aceasta,
2. ia legătura cu aceasta prin intermediul mijloacelor de telecomunicaţie sau prin utilizarea unui alt mijloc de comunicare sau prin intermediul unor terţi,
3. face comenzi de bunuri şi servicii pentru aceasta prin utilizarea datelor cu caracter personal ale persoanei sau
4. determină terţi prin utilizarea datelor cu caracter personal ale persoanei să ia legătura cu aceasta.

(3) Dacă fapta are ca urmare sinuciderea sau tentativa de sinucidere a persoanei urmărite în înţelesul dispoziţiilor alin. 2 făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

Uzul de violenţă în formă continuată

§ 107b. (1) Fapta persoanei care face uz de violenţă împotriva unei alte persoane în mod continuat pe o perioadă mai lungă de timp se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) De violenţă în înţelesul dispoziţiilor de la alin. 1 uzează persoana care abuzează fizic o altă persoană sau care săvârşeşte cu intenţie fapte penale contra integrităţii corporale şi vieţii sau contra libertăţii, cu excepţia faptelor penale prevăzute la §§ 107a, 108 şi 110.

(3) Cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani se pedepseşte fapta persoanei care

1. săvârşeşte fapta împotriva unui minor iresponsabil sau care din cauza unei infirmităţi, boli sau a unei dizabilităţi psihice este lipsit de apărare sau
2. prin faptă instituie un control exhaustiv asupra comportamentului persoanei vizate sau determină o limitare considerabilă a modului de viaţă autonom al persoanei vizate.

(4) Fapta persoanei care săvârşeşte o faptă prevăzută la alin. 3 prin producerea de chinuri sau care săvârşeşte prin uz de violenţă în formă continuată conform alin. 3 în mod repetat fapte penale contra libertăţii şi integrităţii sexuale se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani. Dacă una din faptele

prevăzute la alin. 3 are ca urmare o vătămare corporală cu urmări grave de durată (§ 85) sau dacă violența în înțelesul dispozițiilor alin. 3 este exercitată timp de mai mult de un an, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani, iar dacă are ca urmare moartea persoanei pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani.

(5) Făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor de mai sus dacă fapta este sancționată mai sever prin alte dispoziții.

Hărțuirea în formă continuată prin intermediul mijloacelor de telecomunicație sau a unui sistem informatic

§ 107c. (1) Fapta persoanei care prin intermediul mijloacelor de telecomunicație sau prin utilizarea unui sistem informatic și într-un mod de natură să limiteze modul de viață al persoanei, pe o perioadă mai lungă de timp și în formă continuată

1. lezează onoarea unei persoane într-un mod care poate fi perceput de un număr mare de oameni sau

2. divulgă fapte sau imagini având legătură cu sfera vieții private a unei persoane, fără acordul persoanei, într-un mod care poate fi perceput de un număr mare de oameni,

se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă.

(2) Dacă fapta are ca urmare sinuciderea sau tentativa de sinucidere a persoanei vizate în înțelesul dispozițiilor alin. 1 făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Frauda

§ 108. (1) Persoana care cu intenție prejudiciază drepturile unei alte persoane prin aceea că o determină sau determină prin fraudă un terț să facă, tolereze sau să nu facă ceva, cauzând astfel un prejudiciu, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă.

(2) Drepturile suverane nu sunt considerate drepturi în înțelesul dispozițiilor de la alin. 1.

(3) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Violarea de domiciliu

§ 109. (1) Fapta persoanei care forțează intrarea în locuința unei alte persoane prin uz de violență sau prin amenințare cu forța se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 de zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Fapta persoanei care pătrunde în modalitatea descrisă la alin. 1 într-o casă, locuință, un spațiu închis destinat serviciilor publice sau exercitării unei

profesii sau meserii sau într-un spaţiu îngrădit care aparţine în mod nemijlocit de o casă,

1. intenţionând să facă uz de violenţă împotriva unei persoane sau a unui bun aflat acolo,

2. poartă asupra sa sau, cu ştiinţa sa, un alt participant (§ 12) poartă asupra sa o armă sau un alt mijloc menit să contracareze sau să împiedice rezistenţa unei persoane sau

3. încearcă pătrunderea mai multor persoane,

se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

Tratamentul neautorizat

§ 110. (1) Fapta persoanei care tratează o persoană, fără acordul acesteia, fie chiar conform regulilor medicinei ştiinţifice, se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 de zile-amendă.

(2) Dacă făptuitorul nu a obţinut acordul persoanei tratate, crezând că prin amânarea tratamentului viaţa sau sănătatea persoanei tratate ar fi serios pusă în pericol, fapta sa se pedepseşte conform alin. 1 doar dacă aşa-zisul pericol nu a existat şi el ar fi putut să fie conştient de acest lucru dacă ar fi dat dovadă de suficientă grijă (§ 6).

(3) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei tratate în mod neautorizat.

TITLUL IV
Fapte penale contra onoarei

Calomnia

§ 111. (1) Fapta persoanei care acuză o altă persoană într-un mod care poate fi perceput de un terţ de o însuşire sau o atitudine condamnabilă sau de un comportament neonorabil sau care contravine bunelor moravuri, faptă care este de natură să stârnească disprețul altor persoane faţă de respectiva persoană şi să-i prejudicieze imaginea, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 de zile-amendă.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta prin publicare într-un material tipărit, la radio sau în alt mod prin care calomnia devine cunoscută publicului larg se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(3) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă afirmaţia se dovedeşte adevărată. În cazul prevăzut la alin. 1 făptuitorul nu se pedepseşte nici atunci când se dovedeşte existenţa unor circumstanţe care au indicat motive suficiente ca făptuitorul să creadă că afirmaţia era adevărată.

CEU LIBRARY

Dovedirea adevărului şi dovada bunei-credinţe

§ 112. Dovedirea adevărului şi dovada bunei-credinţe sunt posibile doar atunci când făptuitorul invocă corectitudinea afirmaţiei sau buna sa credinţă. Dovedirea adevărului şi dovada bunei-credinţe nu sunt permise în legătură cu aspecte ale vieţii private sau de familie şi în legătură cu fapte penale care se pedepsesc doar la plângerea prealabilă a unui terţ.

Reproşul privind o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată

§ 113. Fapta persoanei care face un reproş altei persoane într-un mod care poate fi perceput de un terţ în legătură cu o faptă penală pentru care pedeapsa a fost deja executată, fie şi doar cu suspendarea executării sau cu renunţarea la executarea pedepsei sau pentru care instanţa a dispus amânarea executării pedepsei, se pedepseşte cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

Neimputabilitate pentru exercitarea unui drept sau constrângere prin circumstanţe speciale

§ 114. (1) Dacă printr-o acţiune dintre cele menţionate la § 111 şi § 113 se îndeplineşte o obligaţie legală sau se exercită un drept, fapta este justificată.

(2) Persoana care este constrânsă în baza unor circumstanţe speciale să facă o afirmaţie corespunzătoare celei prevăzute la § 111 sau § 113 în forma şi în modul în care a fost făcută în realitate nu se pedepseşte, cu excepţia cazului în care afirmaţia nu este corectă şi făptuitorul ar fi putut să fie conştient de acest lucru dacă ar fi dat dovadă de suficientă grijă (§ 6).

Insulta

§ 115. (1) Fapta persoanei care în mod public sau în faţa mai multor persoane adresează injurii, batjocoreşte, abuzează fizic sau ameninţă o altă persoană cu abuzul fizic, se pedepseşte, dacă fapta nu este sancţionată mai sever prin alte dispoziţii, cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

(2) Fapta este săvârşită în faţa mai multor persoane dacă este săvârşită în prezenţa a mai mult de două persoane, exceptând făptuitorul şi persoana agresată, şi acestea pot percepe fapta.

(3) Fapta persoanei care doar din indignare cu privire la comportamentul altei persoane ajunge în situaţia de a adresa injurii, abuza sau ameninţa cu abuzuri este scuzabilă dacă indignarea sa, în special având în vedere timpul trecut de la ocazia respectivă, este de înţeles pentru oricine.

Insulta publică a unui corp constituţional, a armatei sau a unei autorităţi

§ 116. Faptele prevăzute la § 111 sau § 115 se pedepsesc şi atunci când sunt îndreptate împotriva Consiliului Naţional, Consiliului Federal, Adunării

Federale, unui parlament de land, armatei, unui departament independent al armatei sau împotriva unei autorități și sunt săvârșite în public. Dispozițiile § 111 alin. 3, § 112 și § 114 se aplică și pentru astfel de fapte penale.

Dreptul de a cere punerea în mișcare a acțiunii penale

§ 117. (1) Punerea în mișcare a acțiunii penale în legătură cu faptele penale contra onoarei este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată. Punerea în mișcare a acțiunii penale în legătură cu faptele penale contra onoarei are loc din oficiu atunci când acestea sunt îndreptate împotriva președintelui țării, Consiliului Național, Consiliului Federal, Adunării Federale, a unui parlament de land, armatei, a unui departament independent al armatei sau împotriva unei autorități. În vederea punerii în mișcare a acțiunii penale este necesară obținerea acordului persoanei vătămate, corpului constituțional vătămat sau autorității vătămate, iar în vederea punerii în mișcare a acțiunii penale pentru afectarea onoarei armatei sau a unui departament independent al armatei este necesară obținerea acordului ministrului apărării.

(2) Dacă fapta penală contra onoarei este săvârșită împotriva unui funcționar sau împotriva unui reprezentant al clerului sau comunități religioase austriece în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva făptuitorului se face de parchet, cu acordul persoanei vătămate și al superiorilor acesteia și în termenul prevăzut în mod normal pentru persoana vătămată pentru introducerea plângerii prealabile. Același lucru se aplică și atunci când o astfel de faptă este săvârșită împotriva unei persoane în legătură cu o acțiune profesională a acesteia într-o publicație, la radio sau în alt mod prin care fapta devine cunoscută publicului larg.

(3) Parchetul va pune în mișcare acțiunea penală împotriva făptuitorului pentru o faptă penală prevăzută la § 115, cu acordul persoanei vătămate, dacă fapta este îndreptată împotriva părții vătămate ca urmare a apartenenței acesteia la una din categoriile menționate la § 283 alin. 1 și dacă fapta constă fie într-un abuz sau o amenințare cu abuzul sau într-o jignire sau batjocorire de natură să stârnească disprețul altor persoane față de respectiva persoană și să îi prejudicieze imaginea.

(4) În cazurile prevăzute la alin. 2 și 3 persoana vătămată are oricând dreptul de a se constitui parte în proces. Dacă parchetul nu pune în mișcare acțiunea penală pentru o astfel de faptă penală sau dacă încetează urmărirea penală, partea vătămată are dreptul de a urmări penal făptuitorul.

(Observație: Alin. 5 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 98/2009).

TITLUL V
Violarea sferei private şi a anumitor secrete profesionale

Violarea secretului corespondenţei şi ascunderea corespondenţei

§ 118. (1) Fapta persoanei care deschide o scrisoare închisă care nu îi este adresată sau un alt înscris similar se pedepseşte cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de 180 de zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi fapta persoanei care, în scopul de a dobândi cunoştinţă despre conţinutul unui înscris care nu îi este adresat acestuia sau unei alte persoane neautorizate,

1. deschide un recipient închis în care se găseşte un astfel de înscris sau

2. face uz de un mijloc tehnic pentru a-şi atinge scopul fără deschiderea înscrisului sau a recipientului (punctul 1).

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care subtilizează sau ascunde în orice alt mod o scrisoare sau un alt înscris similar (alin. 1) înainte ca acesta să ajungă la destinatar.

(4) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Dacă fapta este săvârşită de un funcţionar în exercitarea atribuţiilor de serviciu sau profitând de ocazia oferită de activitatea sa profesională, parchetul va pune în mişcare acţiunea penală împotriva făptuitorului, cu acordul părţii vătămate.

Accesarea ilegală a unui sistem informatic

§ 118a. (1) Fapta persoanei care îşi creează acces la un sistem informatic sau la o parte a unui sistem informatic în legătură cu care nu este autorizată sau este autorizată doar împreună cu o altă persoană, prin depăşirea unui dispozitiv de securitate specific din interiorul sistemului informatic, cu intenţia:

1. de a cunoaşte sau de a facilita unei alte persoane neautorizate accesul la date cu caracter personal, cunoaştere care lezează interese confidenţiale protejate ale persoanei vătămate sau

2. de a produce un dezavantaj unei alte persoane prin utilizarea datelor salvate în sistem şi care nu îi sunt destinate şi la care îşi creează acces sau prin utilizarea sistemului informatic,

se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 de zile-amendă.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu un sistem informatic care este parte esenţială a infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alin. 1 în cadrul unui grup infracţional se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani, iar persoana

care săvârşeşte fapta prevăzută la alin. 2 în cadrul unui grup infracţional se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

Violarea secretului telecomunicaţiilor

§ 119. (1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a cunoaşte sau de a facilita unei alte persoane neautorizate accesul la conţinutul unei informaţii transmise pe calea telecomunicaţiilor sau prin intermediul unui sistem informatic care nu îi este destinată, utilizează un dispozitiv existent la instalaţia de telecomunicaţii sau la sistemul informatic sau care a fost pregătit pentru recepţie în orice alt mod se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Interceptarea abuzivă de date

§ 119a. (1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a-şi crea accesul sau de a facilita altei persoane neautorizate accesul la conţinutul unor date transmise prin intermediul unui sistem informatic care nu îi sunt destinate sau utilizează personal datele, permite accesul la date unei alte persoane căreia datele nu îi sunt destinate sau publică datele, procura pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau produce unei alte persoane un dezavantaj, utilizează un dispozitiv existent la sistemul informatic sau care a fost pregătit pentru recepţie în orice alt mod sau interceptează emisiile electromagnetice ale unui sistem informatic, dacă fapta nu este sancţionată cu pedeapsă conform § 119, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Abuzul de aparate de înregistrare audio sau de ascultare

§ 120. (1) Fapta persoanei care utilizează un aparat de înregistrare audio sau un aparat de ascultare în scopul de a cunoaşte sau de a facilita unei alte persoane neautorizate cunoaşterea unei manifestări verbale nepublice şi care nu îi este destinată se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, fără acordul persoanei care vorbeşte, face accesibilă sau publică unui terţ înregistrarea unei manifestări verbale nepublice a unei alte persoane care nu este destinată acestuia.

(2a) Fapta persoanei care înregistrează o informaţie transmisă pe calea telecomunicaţiilor şi care nu îi este destinată, cu intenţia de a cunoaşte sau a facilita unei alte persoane neautorizate cunoaşterea conţinutului acestei informaţii, facilitează accesul altei persoane neautorizate la această informaţie sau publică această informaţie, dacă fapta nu este sancţionată mai sever

conform dispoziţiilor precedente sau conform altor dispoziţii, se pedepseşte cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

(3) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Violarea secretului profesional

§ 121. (1) Fapta persoanei care divulgă sau valorifică un secret care se referă la starea de sănătate a unei persoane şi care i-a fost încredinţat sau pe care l-a aflat exclusiv în exercitarea unei profesii medicale legal reglementate sau în cadrul ocupaţiei profesionale de administrare a unei instituţii de ocrotire a sănătăţii sau a unui alt furnizor de servicii medicale (§ 2 punctul 2 din Legea sănătăţii 2012, publicată în BGBl. I nr. 111/2012) sau în domeniul asigurărilor de sănătate, accident, viaţă sau sociale şi a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes legitim al persoanei care a beneficiat de activitatea sa sau pentru care activitatea a fost desfăşurată, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(1a) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi persoana care solicită în mod ilegal unei persoane divulgarea (dreptul de acces sau valorificarea) de secrete privind starea sa de sănătate, cu intenţia de a prejudicia sau de a pune în pericol dobândirea sau evoluţia profesională a persoanei sau a altei persoane în cazul refuzului.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte fapta în scopul de a-şi procura pentru sine sau pentru un altul un avantaj patrimonial sau de a cauza unei alte persoane un dezavantaj se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte expertul desemnat de o instanţă sau de o autoritate publică pentru o anumită procedură şi care divulgă sau valorifică un secret care i-a fost încredinţat sau pe care l-a aflat exclusiv în exercitarea activităţii sale de expert judiciar şi a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes legitim al persoanei care a beneficiat de activitatea sa sau pentru care activitatea a fost desfăşurată.

(4) Persoanelor care exercită una dintre activităţile menţionate la alin. 1 şi 3 le este asimilat personalul auxiliar, chiar dacă nu este angajat profesional, precum şi persoanele care participă la activitate în calitate de stagiari.

(5) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă divulgarea sau valorificarea este justificată din punctul de vedere al conţinutului şi formei de un interes public sau de un interes privat legitim.

(6) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în interesul de păstrare a secretului (§ 3).

Violarea secretului comercial sau industrial

§ 122. (1) Fapta persoanei care divulgă sau valorifică un secret comercial sau industrial (alin. 3) care i-a fost încredinţat sau pe care l-a aflat în cadrul

activității sale de supraveghere, verificare sau control prevăzute legal sau în baza unui mandat emis de o autoritate publică se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta în scopul de a-și procura pentru sine sau pentru un altul un avantaj patrimonial sau de a produce unei alte persoane un dezavantaj se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(3) La alin. 1 este inclus doar secretul comercial și industrial pe care făptuitorul are obligația legală de a-l păstra și a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes legitim al persoanei vătămate de activitatea de supraveghere, verificare sau control.

(4) Făptuitorul nu se pedepsește dacă divulgarea sau valorificarea este justificată din punctul de vedere al conținutului și formei de un interes public sau de un interes privat legitim.

(6) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în interesul de păstrare a secretului (§ 3).

Spionajul în legătură cu un secret comercial sau industrial

§ 123. (1) Fapta persoanei care spionează în legătură cu un secret comercial sau industrial în scopul de a-l valorifica, de a-l transmite unei alte persoane în vederea valorificării sau de a-l face public se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Spionajul în legătură cu un secret comercial sau industrial în favoarea străinătății

§ 124. (1) Fapta persoanei care spionează în legătură cu un secret comercial sau industrial în scopul de a fi valorificat, utilizat sau valorificat în orice alt mod în străinătate se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care transmite în străinătate un secret comercial sau industrial pe care este obligată să îl respecte în scopul valorificării, utilizării sau dispunerii în orice mod.

TITLUL VI
Fapte penale contra patrimoniului

Distrugerea

§ 125. Fapta persoanei care distruge, deteriorează, deformează sau aduce în stare de neîntrebuințare un bun care nu îi aparține se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

BCU IAȘI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Distrugerea calificată

§ 126. (1) Cu închisoarea de până la 2 ani se pedepseşte persoana care săvârşeşte o distrugere:

1. a unui bun care este dedicat serviciului religios sau adorării în cadrul unei biserici sau comunităţi religioase din Austria,

2. a unui mormânt, a unui alt loc de înhumare, a unui monument funerar sau a unui loc de comemorare a morţilor aflat într-un cimitir sau într-un spaţiu care serveşte exercitării unei credinţe religioase,

3. a unui monument public sau a unui obiect protejat,

4. a unui bun de o valoare ştiinţifică, folcloristică, artistică sau istorică general recunoscută, aflat într-o colecţie accesibilă publicului larg sau într-un alt loc de acest fel sau într-o clădire publică,

5. a unei componente esenţiale a infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) sau

6. (*Observaţie: Punctul 6 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 154/2015)*

7. prin care făptuitorul cauzează bunului o daună care depăşeşte suma de 5.000 euro.

(2) Persoana care prin fapta săvârşită cauzează bunului prejudicii care depăşesc suma de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 5 ani.

Distrugerea de date

§ 126a. (1) Fapta persoanei care cauzează un prejudiciu unei alte persoane prin aceea că modifică, şterge sau aduce în stare de neîntrebuinţare în orice alt mod sau ascunde date prelucrate, transmise sau disponibile electronic în legătură cu care nu este autorizată sau este autorizată doar împreună cu o altă persoană se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care prin fapta săvârşită cauzează datelor prejudicii care depăşesc suma de 5.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Persoana care prin fapta săvârşită limitează mai multe sisteme informatice prin utilizarea unui program informatic, a unei parole informatice, cod de acces sau alte date similare care permit accesul la un sistem informatic sau la o parte a unui sistem informatic, în măsura în care aceste medii, conform naturii lor au fost în mod vizibil create şi adaptate în acest scop, se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(4) Cu închisoare de la 6 luni la 5 ani se pedepseşte fapta persoanei care:

1. cauzează un prejudiciu care depăşeşte suma de 300.000 euro,

2. limitează componente esenţiale ale infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) sau

3. săvârşeşte fapta ca membru al unui grup infracţional.

Perturbarea capacității de funcționare a unui sistem informatic

§ 126b. (1) Persoana care perturbă grav capacitatea de funcționare a unui sistem informatic în legătură cu care nu este autorizat sau nu este autorizat singur prin aceea că introduce sau transmite date, dacă fapta nu este sancționată cu pedeapsă conform dispozițiilor § 126a, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care prin fapta săvârșită cauzează o perturbare de mai lungă durată a capacității de funcționare a unui sistem informatic se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Persoana care prin fapta săvârșită perturbă grav mai multe sisteme informatice prin utilizarea unui program informatic, a unei parole informatice, cod de acces sau alte date similare care permit accesul la un sistem informatic sau la o parte a unui sistem informatic, în măsura în care aceste medii, conform naturii lor au fost în mod vizibil create și adaptate în acest scop, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(4) Cu închisoare de la 6 luni la 5 ani se pedepsește fapta persoanei care

1. cauzează un prejudiciu care depășește suma de 300.000 euro,

2. săvârșește fapta asupra unui sistem informatic care este o componentă esențială a infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) sau

3. săvârșește fapta ca membru al unui grup infracțional.

Abuzul de programe informatice sau date de acces

§ 126c. (1) Fapta persoanei care produce, introduce, distribuie, înstrăinează sau pune la dispoziție în orice alt mod, își procură sau posedă

1. un program informatic care conform naturii sale a fost în mod vizibil creat sau adaptat în scopul accesării ilegale a unui sistem informatic (§ 118a), unei violări a secretului telecomunicațiilor (§ 119), al unei interceptări ilegale de date (§ 119a), al unei distrugeri de date (§ 126a), al unei perturbări a capacității de funcționare a unui sistem informatic (§ 126b) sau al unui abuz fraudulos de prelucrare a datelor (§ 148a) sau un astfel de dispozitiv similar sau

2. o parolă informatică, un cod de acces sau date similare care permit accesul la un sistem informatic sau la o parte a acestuia

cu intenția de a le utiliza la săvârșirea unei fapte penale prevăzute la punctul 1 se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Nu se pedepsește conform alin. 1 persoana care împiedică de bunăvoie ca programul informatic menționat la alin. 1 sau dispozitivul similar acestuia sau parola, codul de acces sau datele similare acestora să fie folosit în modul descris la §§ 118a, 119, 119a, 126a, 126b sau 148a. Dacă nu există pericolul unei astfel de utilizări sau pericolul a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, acesta nu se pedepsește dacă, fără să cunoască aceste fapte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să îl înlăture.

Furtul

§ 127. Fapta persoanei care ia un bun mobil care nu îi aparţine de la o altă persoană cu intenţia ca prin însuşirea acestuia să se îmbogăţească pe sine sau pe un terţ în mod necuvenit se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Furtul calificat

§ 128. (1) Se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani fapta persoanei care săvârşeşte un furt

1. în timpul unui incendiu, al unei inundaţii sau al unei situaţii de dificultate cu caracter general sau izolat care afectează doar persoana vătămată sau profitând de starea de neajutorare a persoanei vătămate,

2. într-un spaţiu care serveşte exercitării unei credinţe religioase sau asupra unui bun care este dedicat serviciului religios sau adorării în cadrul unei biserici sau comunităţi religioase din Austria,

3. asupra unui bun de o valoare ştiinţifică, folclorică, artistică sau istorică general recunoscută, aflat într-o colecţie accesibilă publicului larg sau într-un alt loc de acest fel sau într-o clădire publică,

4. asupra unei componente esenţiale a infrastructurii critice (§ 74 alin. 1 punctul 11) sau

5. asupra unui bun a cărui valoare depăşeşte suma de 5.000 euro.

(2) Persoana care fură un bun a cărui valoare depăşeşte suma de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 10 ani.

Furtul prin efracţie sau furtul armat

§ 129. (1) Se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani fapta persoanei care săvârşeşte un furt prin

1. spargerea, escaladarea într-o clădire, mijloc de transport, loc de depozitare sau într-un alt spaţiu închis, precum şi prin pătrunderea prin folosirea fără drept a unei chei adevărate sau a unei chei mincinoase, a unui alt instrument care nu este conceput pentru deschidere legală sau a unui cod de acces obţinut fără drept,

2. spargerea unui recipient sau deschiderea acestuia cu ajutorul unui instrument dintre cele menţionate la punctul 1,

3. spargerea unui dispozitiv de încuiere sau deschiderea acestuia cu ajutorul unui instrument dintre cele menţionate la punctul 1,

4. dezactivarea electronică a unui dispozitiv de control al accesului.

(2) Cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani se pedepseşte fapta persoanei care săvârşeşte un furt prin

1. pătrunderea într-o locuinţă în modul descris la alin. 1 punctul 1 sau 4 sau

2. purtarea asupra sa sau, cu ştiinţa sa, purtarea de către un alt participant (§ 12) a unei arme sau a unui alt mijloc menit să contracareze sau să împiedice rezistenţa unei persoane.

Furtul ca îndeletnicire şi furtul în grup infracţional

§ 130. (1) Fapta persoanei care săvârşeşte un furt ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional cu participarea (§ 12) unui alt membru al acestui grup se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte în modul descris la alin. 1 un furt calificat prevăzut la § 128 alin. 1 sau un furt prevăzut la § 129 alin. 1 se pedepseşte cu închisoare de până la 5 ani.

(3) Fapta persoanei care săvârşeşte în modul descris la alin. 1 un furt calificat prevăzut la § 129 alin. 2 se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Furtul cu violenţă

§ 131. Fapta persoanei care, prinsă în flagrant delict în timpul săvârşirii furtului, face uz de violenţă faţă de o persoană sau o ameninţă cu producerea unui pericol iminent asupra integrităţii corporale şi vieţii persoanei (§ 89) în scopul de a păstra pentru sine sau pentru un terţ bunul sustras, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă uzul de violenţă are ca urmare o vătămare corporală cu urmări grave de durată (§ 85) sau moartea unei persoane pedeapsa este închisoarea de la 5 ani la 15 ani.

Sustragerea de energie

§ 132. (1) Fapta persoanei care sustrage energie dintr-o instalaţie care serveşte la producerea, transformarea, aprovizionarea sau stocarea de energie în scopul de a se îmbogăţi pe sine sau pe un terţ în mod necuvenit se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care sustrage energie a cărei valoare depăşeşte suma de 5.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar fapta persoanei care sustrage energie a cărei valoare depăşeşte suma de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Delapidarea

§ 133. (1) Fapta persoanei care îşi însuşeşte, pentru sine sau pentru un terţ, un bun care i-a fost încredinţat, în scopul de a se îmbogăţi pe sine sau pe un terţ în mod necuvenit se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care deturnează un bun a cărui valoare depăşeşte suma de 5.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar fapta persoanei care deturnează un bun a cărei valoare depăşeşte suma de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Însuşirea ilegală

§ 134. (1) Fapta persoanei care îşi însuşeşte pentru sine sau pentru un terţ un bun care nu îi aparţine, pe care l-a găsit sau care a ajuns în păstrarea sa din eroare sau în alt fel fără implicarea sa, în scopul de a se îmbogăţi pe sine sau

pe un terţ în mod necuvenit, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care îşi însuşeşte un bun care nu îi aparţine şi pe care l-a adus în păstrarea sa fără intenţia de a şi-l însuşi.

(3) Fapta persoanei care îşi însuşeşte ilegal un bun care nu îi aparţine, a cărui valoare depăşeşte suma de 5.000 euro, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani, iar fapta persoanei care deturnează un bun care nu îi aparţine, a cărei valoare depăşeşte suma de 300.000 euro, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Furtul în scop de folosinţă

§ 135. (1) Fapta persoanei care produce prejudicii altei persoane prin aceea că sustrage în mod constant bunuri mobile care nu îi aparţin, fără să îşi însuşească bunul pentru sine sau pentru un terţ, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta asupra unui bun dintre cele menţionate la § 126 alin. 1 punctul 1-6 sau asupra unui bun a cărui valoare depăşeşte suma de 5.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani, iar fapta persoanei care săvârşeşte fapta asupra unui bun a cărei valoare depăşeşte suma de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Utilizarea neautorizată a unui vehicul

§ 136. (1) Fapta persoanei care utilizează un vehicul prevăzut cu motor în scop de propulsie, fără acordul persoanei autorizate, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta prin dobândirea controlului asupra vehiculului prin una din acţiunile descrise la §§ 129-131 se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Cu închisoare de până la 2 ani se pedepseşte făptuitorul dacă prejudiciul cauzat vehiculului sau încărcăturii prin săvârşirea faptei sau prin utilizarea de mijloace de producţie depăşeşte suma de 5.000 euro; dacă prejudiciul depăşeşte valoarea de 300.000 euro făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(4) Fapta nu este imputabilă făptuitorului dacă dreptul de dispoziţie asupra vehiculului aparţine soţului/soţiei, partenerului în cadrul unui parteneriat civil, unei rude pe linie directă, fratelui sau surorii sau unui alt membru de familie, dacă făptuitorul trăieşte în aceeaşi gospodărie cu aceste persoane sau dacă vehiculul i-a fost încredinţat de angajatorul său care este autorizat în acest sens. Un drept de dispoziţie temporar nu se va lua în considerare. O astfel de faptă nu este imputabilă nici participanţilor (§ 12).

Ingerința în dreptul de vânătoare sau pescuit

§ 137. Fapta persoanei care, prin violarea dreptului de vânătoare sau pescuit al altei persoane, urmărește vânatul, pescuiește, omoară, rănește vânatul sau peștele, și-l însușește pentru sine sau pentru un terț sau distruge, deteriorează sau își însușește pentru sine sau pentru un terț un bun supus dreptului de vânătoare sau pescuit al altei persoane se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Ingerința gravă în dreptul de vânătoare sau pescuit

§ 138. Cu închisoarea de până la 3 ani se pedepsește persoana care săvârșește fapta

1. asupra vânatului, peștelui sau altui bun care face obiectul dreptului la vânătoare sau pescuit al altei persoane cu o valoare care depășește suma de 5.000 euro,
2. în perioada de prohibiție sau prin utilizarea de fier, momeli otrăvite, instalații electrice de capturare, materiale explozive, într-un mod care periclitează efectivul de vânat sau pești sau în cazul vânatului prin utilizarea de lațuri,
3. împreună cu un alt participant (§ 12) și fie poartă personal o armă de foc asupra sa, fie știe că participantul poartă o armă de foc asupra sa sau
4. ca îndeletnicire.

Condiția pentru punerea în mișcare a acțiunii penale

§ 139. Dacă făptuitorul săvârșește ingerința în dreptul de vânătoare, respectiv ingerința în dreptul de pescuit al altei persoane într-un loc în care îi este permisă în anumite limite vânătoarea sau pescuitul, acțiunea penală pentru faptele penale prevăzute la §§ 137 și 138 se pune în mișcare doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Uzul de violență de către braconier

§ 140. Fapta persoanei care, prinsă în flagrant delict în timpul săvârșirii unei ingerințe în dreptul la vânătoare sau pescuit al unei persoane, face uz de violență față de o persoană sau o amenință cu producerea unui pericol iminent asupra integrității corporale și vieții acesteia (§ 89) în scopul de a păstra pentru sine sau pentru un terț prada, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă uzul de violență are ca urmare o vătămare corporală cu urmări grave de durată (§ 85) sau moartea unei persoane, pedeapsa este închisoarea de la 5 ani la 15 ani.

Furtul cu valoare mică

§ 141. (1) Fapta persoanei care, de nevoie, fără să se gândească sau în scopul satisfacerii unei dorințe, sustrage altei persoane un bun cu o valoare redusă sau își însușește pentru sine sau pentru un terț bunul respectiv, se pedepsește cu închisoare de până la o lună sau amendă de până la 60 de zile-amendă dacă fapta ar fi sancționată în mod normal ca furt, furt de energie,

delapidare, însuşire ilegală sau ingerinţă în dreptul de vânătoare sau pescuit al altei persoane şi dacă nu este vorba de unul dintre cazurile prevăzute la §§ 129, 131, 138 punctul 2 şi 3 şi § 140.

(2) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate

(3) Nu se pedepseşte fapta persoanei care săvârşeşte fapta asupra soţului/ soţiei, partenerului în cadrul unui parteneriat civil, a unei rude pe linie directă, fratelui sau surorii sau asupra unui alt membru de familie, dacă trăieşte în aceeaşi gospodărie cu aceste persoane.

(4) Însuşirea fără drept de produse ale solului sau componente ale solului (cum ar fi fructe, produse de pădure, lemn căzut) de valoare redusă nu se pedepseşte penal.

Tâlhăria

§ 142. (1) Fapta persoanei care sustrage sau ia cu forţa altei persoane, prin folosirea violenţei sau prin ameninţare cu producerea unui pericol iminent asupra integrităţii corporale şi vieţii acesteia (§ 89), un bun mobil care nu îi aparţine, cu intenţia ca prin însuşirea acestuia să se îmbogăţească pe sine sau pe un terţ în mod necuvenit, se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Persoana care săvârşeşte o tâlhărie fără a face uz de violenţă considerabilă, asupra unui bun cu valoare mică, dacă fapta nu a avut urmări semnificative şi nu este vorba de o tâlhărie calificată (§ 143), se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Tâlhăria calificată

§ 143. (1) Fapta persoanei care săvârşeşte o tâlhărie în calitate de membru al unui grup infracţional cu participarea (§ 12) unui alt membru al acestui grup infracţional sau fapta persoanei care săvârşeşte o tâlhărie prin uz de armă se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă violenţa exercitată are ca urmare rănirea gravă (§ 84 alin. 1) a unei persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani. Dacă violenţa exercitată are ca urmare vătămarea corporală cu urmări grave de durată (§ 85 alin. 1), făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani, iar dacă urmarea este moartea unei persoane pedeapsa este închisoarea de la 10 ani la 20 de ani sau detenţiunea pe viaţă.

Şantajul

§ 144. (1) Fapta persoanei care prin uz de violenţă sau prin ameninţare cu un pericol grav constrânge o altă persoană să facă, tolereze sau să nu facă ceva, de natură să aducă prejudicii patrimoniale persoanei sau unui terţ, atunci când acţionează cu intenţia ca prin comportamentul persoanei vătămate să se îmbogăţească pe sine sau un terţ în mod necuvenit, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Nu este imputabilă fapta atunci când uzul de violență sau amenințarea ca mijloc de a ajunge la scop nu contravine bunelor moravuri.

Şantajul calificat

§ 145. (1) Persoana care săvârşeşte un şantaj

1. prin amenințare cu moartea, cu o gravă mutilare sau cu o desfigurare evidentă, cu răpirea, cu incendierea, cu expunerea la energie nucleară, radiații ionizante sau expunerea la efectele materialelor explozive sau cu distrugerea existenței economice sau a poziției sociale sau

2. aduce persoana şantajată sau o altă persoană împotriva căreia este îndreptată forța sau amenințarea cu un pericol grav, prin utilizarea acestor mijloace, pe o perioadă mai lungă de timp, într-o stare chinuitoare

se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care săvârşeşte fapta

1. ca îndeletnicire sau

2. împotriva aceleiaşi persoane pe o perioadă mai lungă de timp în mod constant.

(3) În acelaşi mod se pedepseşte făptuitorul dacă fapta are ca urmare sinuciderea sau tentativa de sinucidere a persoanei şantajate sau a altei persoane împotriva căreia este îndreptată forța sau amenințarea cu un pericol grav.

Înşelăciunea

§ 146. Fapta persoanei care determină o altă persoană să facă, tolereze sau să nu facă ceva, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, de natură să cauzeze prejudicii persoanei sau unui terț, săvârşită cu intenția de a se îmbogăți pe sine sau pe un terț în mod necuvenit, prin comportamentul persoanei înşelate, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Înşelăciunea calificată

§ 147. (1) Persoana care săvârşeşte o înşelăciune prin:

1. utilizarea unui înscris fals sau falsificat, a unui instrument de plată fără numerar fals, falsificat sau denaturat, utilizarea de date furate privind un instrument de plată fără numerar, date false sau falsificate, un alt document justificativ de acest fel sau un aparat de măsură incorect calibrat sau

2. (*Observație: Punctul 2 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 112/2015*)

3. Se prezintă în mod fraudulos ca fiind funcționar

se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(1a) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care săvârşeşte o înşelăciune cu un prejudiciu mai mult decât nesemnificativ, prin utilizarea unei substanțe interzise sau a unei metode interzise conform anexei Convenției împotriva dopajului, publicată în BGBl. nr. 451/1991.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care săvârşeşte o înşelăciune cu un prejudiciu care depăşeşte suma de 5.000 euro.

(3) Persoana care prin săvârşirea faptei cauzează un prejudiciu care depăşeşte suma de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Înşelăciunea ca îndeletnicire

§ 148. Fapta persoanei care săvârşeşte o înşelăciune ca îndeletnicire se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar fapta persoanei care săvârşeşte o înşelăciune calificată prevăzută la § 147 alin. 1 şi 2 ca îndeletnicire se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Abuzul fraudulos de prelucrare a datelor

§ 148a. (1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a se îmbogăţi pe sine sau pe un terţ în mod necuvenit, aduce prejudicii patrimoniului altei persoane prin denaturarea rezultatului unei prelucrări electronice a datelor prin configurarea programului, prin introducerea, modificarea, ştergerea sau ascunderea de date sau în alt mod prin acţionarea asupra procesului de prelucrare se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta ca îndeletnicire sau care prin săvârşirea faptei cauzează prejudicii cu o valoare care depăşeşte suma de 5.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care prin săvârşirea faptei cauzează prejudicii cu o valoare care depăşeşte suma de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Neplata unui serviciu

§ 149. (1) Fapta persoanei care beneficiază de transport public sau de acces la un spectacol, expoziţie sau altă manifestare sau la o instituţie prin inducere în eroare, fără să achite taxa stabilită, se pedepseşte cu închisoare de până la o lună sau cu amendă de până la 60 de zile-amendă dacă taxa este de valoare redusă.

(2) Fapta persoanei care beneficiază pentru sine sau pentru un terţ de prestaţia non-marfă a unui automat fără să achite taxa stabilită se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(3) Dacă în cazul prevăzut la alin. 2 taxa este de valoare redusă făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la o lună sau cu amendă de până la 60 zile-amendă.

(4) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Înşelăciunea săvârşită de nevoie

§ 150. (1) Persoana care săvârşeşte o înşelăciune prin care aduce prejudicii nesemnificative se pedepseşte cu închisoare de până la o lună sau cu amendă de până la 60 zile-amendă dacă nu este vorba de unul din cazurile prevăzute la §§ 147 şi 148.

(2) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Nu se pedepseşte fapta persoanei care săvârşeşte fapta asupra soţului/ soţiei, partenerului în cadrul unui parteneriat civil, a unei rude pe linie directă, fratelui sau surorii sau asupra unui alt membru de familie, dacă trăieşte în aceeaşi gospodărie cu aceste persoane.

Abuzul de asigurare

§ 151. (1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a obţine pentru sine sau pentru un terţ o primă de asigurare

1. distruge, deteriorează sau ascunde un bun asigurat împotriva distrugerii, deteriorării, pierderii sau furtului sau

2. se răneşte pe sine sau pe un terţ sau îşi face rău sănătăţii sau se lasă rănit sau lasă să i se facă rău, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă, dacă fapta nu este sancţionată cu pedeapsă conform §§ 146, 147 şi 148.

(2) Nu este imputabilă conform alin. 1 fapta persoanei care, înainte să fi beneficiat de asigurare şi înainte ca o autoritate (alin. 3) să fi aflat de fapta sa, renunţă de bunăvoie la punerea în aplicare a intenţiei sale.

(3) Autoritate în înţelesul alin. 2 desemnează un organ de urmărire penală. Acesteia îi sunt asimilate organele de siguranţă publică desemnate în scop de urmărire penală.

Defăimarea

§ 152. (1) Fapta persoanei care susţine lucruri neadevărate şi aduce astfel prejudicii sau pune în pericol reputaţia sau evoluţia profesională a altei persoane se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Abuzul de încredere

§ 153. (1) Fapta persoanei, care, cu bună ştiinţă abuzează de autorizarea sa de a dispune de patrimoniul altei persoane sau de a impune obligaţii asupra altei persoane şi prin aceasta cauzează prejudicii patrimoniale, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Abuzează de autorizarea sa persoana care încalcă într-un mod inacceptabil regulile privind protecţia patrimoniului persoanei vătămate.

(3) Persoana care prin săvârşirea faptei cauzează prejudicii cu o valoare care depăşeşte suma de 5.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care prin săvârşirea faptei cauzează prejudicii cu o valoare care depăşeşte suma de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Primirea de cadouri

§ 153a. Fapta persoanei care, în schimbul exercitării competenţelor conferite prin lege, mandat sau raport juridic de a dispune cu privire la patrimoniul unei alte persoane sau de a impune obligaţii asupra unei alte persoane, a acceptat un folos patrimonial semnificativ ca valoare pe care, contrar obligaţiilor pe care le avea, nu l-a predat, se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Abuzul de subvenţii

§ 153b. (1) Fapta persoanei care utilizează în mod abuziv o subvenţie care i-a fost acordată, pentru alte scopuri decât cele pentru care i-a fost acordată, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta în calitate de angajat cu funcţie de conducere (§ 74 alin. 3) în cadrul unei persoane juridice sau al unei societăţi de persoane fără personalitate juridică căreia i-a fost acordată subvenţia sau fără o înţelegere împreună cu persoana căreia i-a fost acordată subvenţia, dar în calitate de superior al acesteia (§ 74 alin. 3) se pedepseşte conform alin. 1.

(3) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o sumă mai mare de 5.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(4) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o sumă mai mare de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(5) Subvenţia este o alocaţie care se acordă din bugetele publice în vederea realizării unor interese publice şi pentru care nu se aduce nici un fel de contraprestaţie corespunzătoare financiară; sunt exceptate alocaţiile cu caracter de asigurări sociale şi indemnizaţiile acordate conform § 12 din Legea privind finanţele publice din 1948. Bugetele publice sunt bugetele autorităţilor regionale, ale altor persoane de drept public, cu excepţia bisericilor şi comunităţilor religioase, precum şi bugetul comun al Comunităţilor Europene şi bugetele administrate de către Comunităţile Europene sau în numele acestora.

Nevirarea contribuţiilor angajaţilor la fondul asigurărilor sociale

§ 153c. (1) Fapta persoanei care în calitate de angajator nu virează asigurătorului contribuţiile unui angajat datorate la fondul asigurărilor sociale se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă obligaţia de plată a contribuţiilor datorate de un angajat la fondul asigurărilor sociale revine unei persoane juridice sau unei societăţi de persoane fără personalitate juridică, dispoziţiile alin. 1 se aplică la toate persoanele fizice care aparţin organismului autorizat de reprezentare. Acest organism are dreptul de a delega responsabilitatea achitării contribuţiilor unuia sau mai multor membri ai organismului; în acest caz dispoziţiile alin. 1 se vor aplica doar acestora.

(3) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă până la finalul procesului:

1. achită în întregime contribuţiile restante sau

2. se angajează contractual faţă de asigurătorul îndrituit să achite ulterior contribuţiile restante într-un anumit termen.

(4) Răspunderea se naşte din nou dacă făptuitorul nu respectă obligaţia asumată conform alin. 3 punctul 2.

Declararea frauduloasă la asigurările sociale

§ 153d. (1) Fapta persoanei care procedează la, facilitează sau solicită declararea unei persoane la asigurările sociale, ştiind că contribuţiile la fondul asigurărilor sociale nu vor fi achitate în întregime se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, dacă contribuţiile la fondul asigurărilor sociale nu sunt achitate în întregime.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care procedează la, facilitează sau solicită declararea unei persoane la fondul de asigurări al muncitorilor în construcţii, ştiind că indemnizaţiile conform Legii privind fondul de asigurări al muncitorilor în construcţii nu vor fi achitate în întregime, dacă indemnizaţiile nu sunt achitate în întregime.

(3) Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 ca îndeletnicire sau în legătură cu un număr mai mare de persoane se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Munca la negru în formă organizată

§ 153e. (1) Fapta persoanei care ca îndeletnicire:

1. racolează, intermediază sau pune la dispoziţie persoane în scopul desfăşurării unor activităţi lucrative independente sau neindependente fără a proceda la declararea obligatorie a acestora la sistemul asigurărilor sociale sau fără ca acestea să deţină permis de muncă,

2. angajează un număr mare de persoane care muncesc ilegal (punctul 1) sau le furnizează comenzi pentru desfăşurarea de activităţi independente sau

3. conduce un grup mare de persoane care muncesc ilegal (punctul 1)

se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Conform dispoziţiilor alin. 1 se pedepseşte şi fapta persoanei care săvârşeşte una dintre faptele menţionate în această secţiune în calitate de angajat cu funcţie de conducere (§ 74 alin. 3) în cadrul unei persoane juridice sau al unei societăţi de persoane fără personalitate juridică.

Camăta financiară

§ 154. (1) Fapta persoanei care profită de situaţia dificilă, imprudenţa, lipsa de experienţă sau lipsa discernământului unei persoane solicitând să i se promită sau să i se acorde, pentru sine sau pentru un terţ, un avantaj patrimonial pentru o prestaţie menită să satisfacă o nevoie de bani, în special pentru acordarea sau intermedierea unui împrumut sau stingerea unei

pretenţii financiare sau intermedierea unei astfel de stingeri şi care se află în vădită disproporţie cu valoarea propriei prestaţii se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi persoana care valorifică în mod cămătăresc o astfel de solicitare primită.

(3) Persoana care săvârşeşte camăta ca îndeletnicire se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(Observaţie: Alin. 4 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 112/2015)

Camăta materială

§ 155. (1) Fapta persoanei care, în cazurile prevăzute la § 154, profită ca îndeletnicire de situaţia dificilă, imprudenţa, lipsa de experienţă sau lipsa discernământului unei persoane prin aceea că solicită să i se promită sau să i se acorde, pentru sine sau pentru un terţ, un folos material sau o altă prestaţie care se află în vădită disproporţie cu valoarea propriei prestaţii se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar dacă prin faptă a prejudiciat grav un număr mai mare de persoane pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi persoana care valorifică în mod cămătăresc o astfel de solicitare primită.

(Observaţie: Alin. 3 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 112/2015)

Bancruta frauduloasă

§ 156. (1) Fapta persoanei care ascunde, distruge, înstrăinează sau deteriorează o parte din patrimoniul său, pretinde sau recunoaşte o creanţă inexistentă sau îşi diminuează patrimoniul în mod real sau doar aparent, zădărnicind sau diminuând în acest fel îndestularea creditorilor sau cel puţin a unuia dintre aceştia se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Persoana care prin fapta săvârşită cauzează prejudicii care depăşesc suma de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 10 ani.

Prejudicierea creditorilor străini

§ 157. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, fără acordul debitorului, ascunde, distruge, înstrăinează sau deteriorează o parte din patrimoniul debitorului sau se prevalează de un drept inexistent împotriva patrimoniului debitorului, zădărnicind sau diminuând în acest fel îndestularea creditorilor sau cel puţin a unuia dintre aceştia.

Favorizarea unui creditor

§ 158. (1) Fapta persoanei care, după intrarea în incapacitate de plată, favorizează un creditor, defavorizându-i astfel pe ceilalţi creditori sau cel puţin pe unul dintre aceştia se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Nu este imputabilă conform alin. 1 fapta creditorului care îl determină pe debitor să garanteze sau să plătească o creanţă care i se cuvine sau care primeşte garanţia sau plata.

Alterarea din culpă gravă a intereselor creditorilor

§ 159. (1) Persoana care din culpă gravă (§ 6 alin. 3) își cauzează incapacitatea de plată prin aceea că acționează în sensul bancrutei frauduloase (alin. 5) se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, având cunoștință sau necunoscând din culpă incapacitatea sa de plată, zădărnicește sau diminuează din culpă gravă îndestularea cel puțin a unuia dintre creditorii săi, prin aceea că acționează în sensul bancrutei frauduloase conform alin. 5.

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care din culpă (§ 6 alin. 3) își alterează prin acțiuni în sensul bancrutei frauduloase (alin. 5) situația economică în așa măsură încât ar fi intervenit incapacitatea de plată dacă una sau mai multe autorități regionale, fără să existe o obligație în acest sens, nu ar fi adus în mod direct sau indirect un aport, nu ar fi luat măsuri similare sau dacă alte părți nu ar fi adus aport sau nu ar fi luat măsuri similare.

(4) Cu închisoare de până la 2 ani se pedepsește fapta persoanei care:

1. în cazul prevăzut la alin. 1 cauzează o imposibilitate de îndestulare a creditorilor sau cel puțin a unuia dintre aceștia mai mare de 1.000.000 euro,

2. în cazul prevăzut la alin. 2 cauzează o imposibilitate suplimentară de îndestulare a creditorilor sau cel puțin a unuia dintre aceștia mai mare de 1.000.000 euro sau

3. prin săvârșirea faptelor penale prevăzute la alin. 1 sau 2 aduce prejudicii existenței economice a multor persoane sau, în cazul prevăzut la alin. 3, ar fi adus prejudicii.

(5) În sensul bancrutei frauduloase acționează persoana care, încălcând principiile desfășurării activității economice corecte,

1. distruge, deteriorează, aduce în stare de neîntrebuințare, delapidează sau donează o parte importantă a patrimoniului său,

2. cheltuie sume exagerat de mari printr-o tranzacție extrem de riscantă care nu ține de obiectul său normal de activitate, prin jocuri sau pariuri,

3. angajează cheltuieli exagerate, în evidentă disproporție cu situația sa financiară sau cu competitivitatea sa economică,

4. omite să țină registre contabile sau să facă înregistrări contabile sau procedează în așa fel încât să îngreuneze considerabil o privire de ansamblu rapidă asupra circumstanțelor sale patrimoniale, financiare și de rentabilitate sau omite să dispună măsuri de control necesare care permit o astfel de privire de ansamblu sau

5. omite să efectueze situațiile financiare anuale obligatorii sau procedează în așa fel încât sau le efectuează atât de târziu încât să îngreuneze considerabil o privire de ansamblu rapidă asupra circumstanțelor sale patrimoniale, financiare și de rentabilitate.

Activități subversive în timpul administrării judiciare sau în cadrul procedurii de insolvență

§ 160. (1) Se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă fapta

1. persoanei care se prevalează de o creanță ilegală sau de o creanță într-un cuantum sau de un rang ilegal în scopul de a dobândi în cadrul procedurii de insolvență o influență necuvenită;

2. creditorului care primește sau solicită să i se promită, pentru sine sau pentru un terț, un avantaj patrimonial în schimbul exercitării dreptului său de vot într-un anumit sens sau în schimbul neexercitării dreptului său de vot, precum și persoana care acordă sau promite unui creditor în acest scop un avantaj patrimonial;

3. creditorului care primește sau solicită să i se promită, pentru sine sau pentru un terț, în schimbul încheierii unui plan de reorganizare fără acordul celorlalți creditori, un avantaj special, precum și persoana care acordă sau promite unui creditor în acest scop un avantaj special.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana numită administrator judiciar, lichidator sau membru în adunarea creditorilor în cadrul procedurii de insolvență care primește sau solicită să i se promită, pentru sine sau pentru un terț, în dauna creditorilor, un avantaj patrimonial necuvenit.

Dispoziții comune privind răspunderea angajaților cu funcție de conducere

§ 161. (1) Fapta persoanei care săvârșește în calitate de angajat cu funcție de conducere (§ 74 alin. 3), persoană juridică sau societate de persoane fără personalitate juridică faptele penale prevăzute la §§ 156, 158, 159 și 162 se pedepsește la fel ca debitorul, iar cele prevăzute la § 160 la fel ca creditorul. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește conform dispozițiilor menționate persoana care, fără acordul debitorului sau creditorului, acționează în calitate de angajat cu funcție de conducere (§ 74 alin. 3) al acestora.

(2) Conform § 160 alin. 2 se pedepsește și persoana care săvârșește una dintre faptele penale acolo prevăzute în calitate de angajat cu funcție de conducere (§ 74 alin. 3) în cadrul unei persoane juridice sau societăți de persoane fără personalitate juridică căreia i-au fost transferate prerogativele acolo menționate.

Zădărnicirea executării

§ 162. (1) Fapta persoanei care ascunde, distruge, înstrăinează sau deteriorează o parte din patrimoniul său, pretinde sau recunoaște o creanță inexistentă sau își diminuează patrimoniul în mod real sau doar aparent, zădărnicind sau diminuând în acest fel îndestularea creditorului prin executare silită sau în cadrul unei proceduri de executare silită aflată pe rol se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Persoana care prin fapta săvârşită cauzează prejudicii care depăşesc suma de 5.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

Zădărnicirea executării în favoarea unui terț

§ 163. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, fără acordul debitorului, ascunde, distruge, înstrăinează sau deteriorează o parte din patrimoniul debitorului sau se prevalează de un drept inexistent împotriva patrimoniului debitorului, zădărnicind sau diminuând în acest fel îndestularea creditorului prin executare silită sau în cadrul unei proceduri de executare silită aflată pe rol.

Redarea incorectă de informații esențiale privind anumite organizații

§ 163a. (1) Fapta persoanei care în calitate de decident (§ 2 alin. 1 din Legea privind răspunderea organizațiilor, publicată în BGBl. I nr. 151/2005) în cadrul unei organizații dintre cele menționate la § 163c sau în calitate de persoană mandatată de către un decident în legătură cu redarea de informații

1. într-o situație financiară anuală, raport anual sau într-un raport destinat publicării, asociaților sau membrilor, unui organ de supraveghere sau președintelui acestuia,

2. într-un apel public privind afilierea la organizație,

3. într-un discurs sau într-un material informativ în cadrul adunării generale anuale a asociaților, adunării generale a asociaților, adunării membrilor sau în orice altă adunare a asociaților sau membrilor organizației,

4. în instrucțiuni și documente justificative (§ 272 alin. 2 din Legea privind funcționarea societăților comerciale) sau în alte materiale care trebuie predate auditorului (§ 163b alin. 1) sau

5. într-o cerere de înregistrare în Registrul Firmelor privitoare la aporturile de capital

redă în mod evident incorect sau incomplet o informație referitoare la circumstanțele patrimoniale, financiare sau de rentabilitate ale organizației sau o informație esențială pentru evaluarea circumstanțelor patrimoniale, financiare și de rentabilitate viitoare ale organizației (§ 189a punctul 10 Legea privind funcționarea societăților comerciale, publicată în dRGBl, pagina 219/1897), inclusiv circumstanțele privitoare la relația organizației cu întreprinderile afiliate, dacă fapta este de natură să cauzeze organizației, asociaților, membrilor sau creditorilor sau investitorilor prejudicii considerabile, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă este sancționată persoana care în calitate de decident nu elaborează raportul special prevăzut legal în situația punerii în pericol iminent a lichidităților organizației.

(3) Cu închisoare de până la 3 ani se pedepseşte și persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 în legătură cu o organizație ale cărei hârtii

de valoare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unui stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European în înțelesul dispozițiilor art. 4 alin. 1 nr. 21 din Directiva 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE, publicată în JO nr. L 173 din 12.06.2014, pagina 349.

(4) Nu este imputabilă participația (§§ 12, 14) dacă fapta persoanei este sancționată la § 163b.

Elaborarea de rapoarte incorecte de către auditorii anumitor organizații

§ 163b. (1) Fapta persoanei care în calitate de auditor financiar, auditor de constituire, auditor special, auditor de fuzionări, auditor de scindări, revizor, auditor de fundații, membru în comisia de examinare (§ 40 Legea privind radiodifuziunea austriacă, publicată în BGBl nr. 379/1984) sau în calitate de orice auditor desemnat în temeiul dispozițiilor aplicabile în domeniul dreptului organizațiilor și având funcții similare celor ale organizațiilor menționate la § 163c

1. în raportul întocmit sau

2. într-un discurs sau într-un material informativ în cadrul adunării generale anuale a asociaților, adunării generale a asociaților, adunării membrilor sau în orice altă adunare a asociaților sau membrilor organizației

redă în mod evident incorect sau incomplet sau trece sub tăcere o informație referitoare la informații esențiale (§ 163a alin. 1) în așa fel încât situația financiară anuală, raportul anual sau situația financiară, contractul sau raportul verificat redă în mod evident incorect sau incomplet informații esențiale (§ 163a alin. 1), dacă fapta este de natură să cauzeze prejudicii considerabile organizației, asociaților, membrilor sau creditorilor sau investitorilor, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care în calitate de auditor (alin. 1):

1. emite o opinie de audit în mod evident incorectă pe fond, dacă fapta este de natură a cauza prejudicii considerabile organizației, asociaților, membrilor sau creditorilor sau investitorilor sau

2. nu întocmește un raport prevăzut legal în situația punerii în pericol iminent a inventarului organizației.

(3) Nu este imputabilă fapta prevăzută la alin. 2 punctul 1 dacă fapta este sancționată pentru redarea incorectă sau incompletă conform alin. 1.

(4) Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 în calitate de auditor al unei organizații prevăzute la § 163a alin. 3 se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(5) Nu este imputabilă participarea (§§ 12, 14) dacă fapta persoanei este sancționată la § 163a.

Organizații

§ 163c. Dispozițiile §§ 163a și 163b se aplică următoarelor organizații:

1. societăți cu răspundere limitată,
2. societăți pe acțiuni,
3. societăți europene (SE),
4. cooperative
5. cooperative europene (SCE),
6. societăți mutuale de asigurări,
7. organizații mari în înțelesul dispozițiilor § 22 alin. 2 din Legea privind funcționarea organizațiilor, publicată în BGBl. I nr. 66/2002,
8. societăți deschise și societăți în comandită simplă în înțelesul dispozițiilor § 189 alin. 1 punctul 2 lit. a din Legea privind funcționarea societăților comerciale,
9. casele de economii,
10. fundațiile private,
11. fundațiile de drept public, în înțelesul legii ORF și
12. organizații străine similare celor prevăzute la punctul 1 – 11 ale căror hârtii de valoare transmisibile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din Austria sau care sunt înregistrate în Austria în Registrul Firmelor în ce privește un sediu secundar (§ 12 din Legea privind funcționarea societăților comerciale).

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 163d. (1) Nu este imputabilă conform dispozițiilor de la § 163a fapta persoanei care, de bunăvoie, corectează informațiile incorecte sau adaugă informațiile lipsă:

1. în cazul raportului către un organ cu drept de supraveghere (alin. 1 punctul 1) înaintea încheierii ședinței organului,
2. în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 2 înainte de aderarea unei persoane la organizație,
3. în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 3 înainte de încheierea adunării generale anuale a asociaților, adunării generale a asociaților, adunării membrilor sau a oricărei alte adunări a asociaților sau membrilor organizației,
4. în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 4 înainte de depunerea raportului auditorului respectiv, precum și
5. în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 5 înainte de a se dispune înregistrarea în Registrul Firmelor.

(2) Nu este imputabilă conform dispozițiilor de la § 163b alin. 1 punctul 2 fapta persoanei care, de bunăvoie, adaugă informațiile trecute sub tăcere înainte de încheierea adunării generale anuale a asociaților, adunării generale a asociaților, adunării membrilor sau a oricărei alte adunări a asociaților sau membrilor organizației.

Tăinuirea

§ 164. (1) Fapta persoanei care sprijină făptuitorul unei fapte penale împotriva patrimoniului, după săvârşirea faptei de către acesta, prin ascunderea sau valorificarea unui bun obţinut în urma săvârşirii acelei fapte penale, se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care cumpără un astfel de bun, îl deţine sau îl transmite unui terţ.

(3) Fapta persoanei care tăinuieşte un bun a cărui valoare depăşeşte suma de 5.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(4) Fapta persoanei care tăinuieşte un bun a cărui valoare depăşeşte suma de 300.000 euro sau care săvârşeşte fapta de tăinuire ca îndeletnicire se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte tăinuitorul, dacă fapta penală prin care a fost obţinut bunul este sancţionată, dintr-un alt motiv decât săvârşirea acesteia ca îndeletnicire, cu închisoarea de până la 5 ani sau mai mult, iar tăinuitorul cunoaşte împrejurările sancţionate de această pedeapsă.

(5) Persoana care săvârşeşte fapta prevăzută la alin. 1 sau alin. 2 de nevoie, fără să se gândească sau în scopul satisfacerii unei dorinţe în legătură cu un bun cu o valoare redusă, se pedepseşte cu închisoare de până la o lună sau cu amendă de până la 60 zile-amendă, dacă infracţiunea predicat nu este furtul prin efracţie sau furtul armat prevăzut la § 129 alin. 2, furtul cu violenţă prevăzut la § 131, ingerinţa gravă în dreptul de vânătoare sau pescuit prevăzută la § 138 punctul 2, tâlhăria prevăzută la § 142, tâlhăria calificată prevăzută la § 143, şantajul prevăzut la § 144 sau şantajul calificat prevăzut la § 145.

(6) Persoana care săvârşeşte o faptă prevăzută la alin. 5 se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în urma infracţiunii predicat.

(7) Persoana care săvârşeşte o faptă prevăzută la alin. 5 nu se pedepseşte dacă infracţiunea predicat a fost săvârşită în dauna soţului/soţiei, partenerului în cadrul unui parteneriat civil, a unei rude pe linie directă, fratelui sau surorii sau asupra unui alt membru de familie, dacă trăieşte în aceeaşi gospodărie cu aceste persoane.

Spălarea banilor

§ 165. (1) Fapta persoanei, care ascunde sau disimulează originea unor bunuri obţinute din săvârşirea unei infracţiuni[1)], a unei fapte penale contra patrimoniului sancţionate cu închisoare de mai mult de 1 an, a unui delict prevăzute la §§ 223, 224, 225, 229, 230, 269, 278, 288, 289, 293, 295 sau 304-309, a unui delict săvârşit ca îndeletnicire contra dispoziţiilor aplicabile în materia dreptului de proprietate intelectuală sau a unui delict de contrabandă sau neplată a taxelor vamale de import, în special prin aceea că în cadrul

[1)] A se vedea art. 17 alin. 1 (nota traducătorului).

raporturilor juridice face declarații false cu privire la originea sau adevărata natură a acestor bunuri, proprietatea sau alte drepturi asupra acestora, dreptul de dispoziție în legătură cu acestea, transferul acestora sau cu privire la locul unde aceste bunuri se află, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care în mod conștient aduce, păstrează, investește, administrează, schimbă destinația, valorifică sau transferă unui terț bunuri care provin din săvârșirea de către o altă persoană a uneia dintre faptele penale prevăzute la alin. 1.

(3) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care în mod conștient aduce, păstrează, investește, administrează, schimbă destinația, valorifică sau transferă unui terț bunuri care se află sub controlul unei organizații criminale (§ 278a) sau al unei organizații teroriste (§ 278b) în numele sau în interesul acestora.

(4) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o valoare mai mare de 50.000 euro sau în calitate de membru al unui grup infracțional constituit în scopul săvârșirii de fapte de spălare a banilor ca îndeletnicire se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(5) Un bun provine din săvârșirea unei fapte penale atunci când făptuitorul faptei penale l-a obținut în urma săvârșirii unei fapte penale sau l-a primit în schimbul săvârșirii infracțiunii sau atunci când acest bun încorporează valoarea bunului obținut sau primit inițial.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 165a. (1) Nu se pedepsește pentru spălarea banilor persoana care, de bunăvoie și înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, acționează prin informarea autorităților sau în alt mod, în scopul indisponibilizării bunurilor esențiale aflate în legătură cu fapta de spălare a banilor.

(2) Dacă bunurile esențiale aflate în legătură cu fapta de spălare a banilor sunt indisponibilizate fără concursul făptuitorului, făptuitorul nu se pedepsește dacă, fără să cunoască aceste împrejurări, s-a străduit de bunăvoie și serios să acționeze în sensul indisponibilizării bunurilor.

Săvârșirea în cercul familiei

§ 166. (1) Fapta persoanei care săvârșește o faptă de distrugere, distrugere de date, perturbare a capacității de funcționare a unui sistem informatic, furt, cu excepția cazurilor prevăzute la § 129 alin. 2 punctul 2, § 131, sustragere de energie, delapidare, însușire ilegală, furtul în scop de folosință, ingerința în dreptul de vânătoare sau pescuit, cu excepția cazurilor prevăzute la § 138 punctul 2 și 3, § 140, înșelăciune, abuz de prelucrare a datelor, abuz de încredere, primirea de cadouri, tăinuire conform § 164 alin. 1-4, falsificarea mijloacelor de plată fără numerar, primirea, transmiterea sau deținerea de mijloace de plată fără numerar false sau falsificate, pregătirea falsificării de mijloace de plată fără numerar, procurarea de instrumente de plată fără

numerar, primirea, transmiterea sau deținerea de instrumente de plată fără numerar procurate, furtul de date în legătură cu un instrument de plată fără numerar, în dauna soțului/soției, partenerului/partenerei în cadrul unui parteneriat civil, a unei rude pe linie directă, a fratelui sau surorii sau în dauna unui alt membru de familie, dacă trăiește în aceeași gospodărie cu acesta, se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă, iar dacă fapta ar fi pedepsită cu închisoarea de 3 ani sau mai mult de 3 ani, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă. Tutorele, curatorul sau administratorul de bunuri care acționează în dauna persoanei pentru care a fost numit nu face excepție.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care participă la faptă doar în favoarea altei persoane (§ 12) care se află față de persoana vătămată într-una din relațiile menționate anterior.

(3) Făptuitorul se pedepsește doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 167. (1) Răspunderea penală pentru săvârșirea unei fapte de distrugere, distrugere de date, perturbare a capacității de funcționare a unui sistem informatic, furt, sustragere de energie, delapidare, însușire ilegală, furtul în scop de folosință, ingerința în dreptul de vânătoare sau pescuit, furt cu valoare mică, înșelăciune, abuz de prelucrare a datelor, neplata unui serviciu, înșelăciune săvârșită de nevoie, abuz de încredere, primirea de cadouri, abuz de subvenții, declararea frauduloasă la asigurările sociale, cămătăria, bancruta frauduloasă, prejudicierea creditorilor străini, favorizarea unui creditor, alterarea din culpă gravă a intereselor creditorilor, zădărnicirea executării și tăinuire se suspendă ca efect al regretării în mod activ a săvârșirii faptei.

(2) Făptuitorul regretă în mod activ săvârșirea faptei atunci când, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, chiar dacă la insistențele părții vătămate, dar fără a fi forțată în acest sens

1. repară în întregime prejudiciul cauzat prin fapta săvârșită sau

2. se obligă contractual să repare prejudiciul cauzat părții vătămate într-un anumit termen. În acest din urmă caz răspunderea penală se naște din nou dacă făptuitorul nu își respectă obligația.

(3) Făptuitorul nu se pedepsește nici atunci când, în urma unui autodenunț prin care sesizează autoritățile (§ 151 alin. 3) cu privire la fapta sa, repară întregul prejudiciu cauzat.

(4) Făptuitorul care s-a străduit în mod serios să repare prejudiciul nu se pedepsește nici atunci când un terț în numele său sau un alt participant la săvârșirea faptei repară întregul prejudiciu cauzat în condițiile prevăzute la alin. 2.

Jocul de noroc

§ 168. (1) Fapta persoanei care organizează un joc la care câştigul şi pierderea depind exclusiv sau preponderent de întâmplare sau un joc care este interzis în mod expres sau fapta persoanei care promovează o întâlnire organizată în scopul desfăşurării unui astfel de joc, toate în scopul de a-şi procura, pentru sine sau pentru un terţ, un avantaj patrimonial dintr-o astfel de manifestare sau întâlnire se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă, cu excepţia cazului în care se joacă doar în scopuri non-profit sau pentru alungarea timpului şi pe sume mici.

(2) Persoana care participă ca îndeletnicire la un astfel de joc se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Jocurile în lanţ sau piramidale

§ 168a. (1) Fapta persoanei care

1. promovează sau organizează sau
2. diseminează prin întâlniri, broşuri sau în alt mod care permite recrutarea mai multor participanţi sau
3. promovează extinderea unei

scheme de câştiguri care promite participanţilor, în schimbul participării, un avantaj patrimonial cu condiţia recrutării în aceleaşi condiţii a altor participanţi la aceeaşi schemă sau la o schemă aflată în legătură cu aceasta şi în cadrul căreia dobândirea avantajului patrimonial depinde în întregime sau în parte de comportamentul corespunzător al celorlalţi participanţi recrutaţi (schemă în lanţ sau piramidală) se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă, cu excepţia cazului în care schema este organizată doar în scopuri non-profit sau se solicită doar plata unor sume mici.

(2) Persoana care prin săvârşirea faptei a adus prejudicii unui număr mai mare de persoane se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

Acorduri anticoncurenţiale în cadrul procedurilor de achiziţie publică

§ 168b. (1) Fapta persoanei care în cadrul unei proceduri de achiziţie publică depune o cerere de participare sau o ofertă sau poartă negocieri care au la bază un acord ilegal care urmăreşte determinarea autorităţii contractante la selectarea unei anumite oferte se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Nu se pedepseşte conform dispoziţiilor alin. 1 persoana care, de bunăvoie, împiedică acceptarea ofertei de către autoritatea contractantă sau realizarea de către aceasta a prestaţiei sale. Dacă, fără concursul făptuitorului, oferta nu este acceptată sau prestaţia nu este realizată, fapta acestuia nu este imputabilă dacă făptuitorul de bunăvoie şi în mod serios, se străduieşte să împiedice acceptarea ofertei de către autoritatea contractantă sau realizarea de către aceasta a prestaţiei sale.

TITLUL VII
Fapte penale contra siguranței publice și fapte penale contra mediului înconjurător

Incendierea

§ 169. (1) Fapta persoanei care, fără acordul proprietarului, incendiază un bun care nu îi aparține se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care incendiază un bun propriu sau un bun al altei persoane, cu acordul acesteia, producând prin aceasta un pericol grav asupra integrității corporale și a vieții (§ 89) celeilalte persoane sau a unui terț sau asupra proprietății unui terț.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane sau dacă prin săvârșirea faptei un număr mare de persoane au fost aduse într-o situație dificilă, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă urmarea a fost moartea unui număr mai mare de persoane acesta se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

Provocarea unui incendiu din culpă

§ 170. (1) Persoana care săvârșește din culpă una dintre faptele penale prevăzute la § 169 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane sau dacă prin săvârșirea faptei un număr mare de persoane au fost aduse într-o situație dificilă, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar dacă urmarea a fost moartea unui număr mai mare de persoane acesta se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Crearea cu intenție a unui pericol prin expunerea la energie nucleară sau radiații ionizante

§ 171. (1) Fapta persoanei care prin eliberarea de energie nucleară sau în alt mod prin radiații ionizante determină apariția unui pericol grav asupra integrității corporale sau vieții (§ 89) altei persoane sau asupra unei proprietăți ce nu-i aparține, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele menționate în această secțiune.

Crearea din culpă a unui pericol prin expunere la energie nucleară sau radiații ionizante

§ 172. (1) Persoana care săvârșește din culpă fapta penală prevăzută la § 171 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele menționate în această secțiune.

Crearea cu intenție a unui pericol prin expunere la efectul materialelor explozive

§ 173. (1) Fapta persoanei care prin detonarea unui material explozibil determină apariția unui pericol grav asupra integrității corporale sau vieții (§ 89) altei persoane sau asupra unei proprietăți ce nu-i aparține, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele menționate în această secțiune.

Crearea din culpă a unui pericol prin expunerea la efectul materialelor explozive

§ 174. (1) Persoana care săvârșește din culpă fapta penală prevăzută la § 173 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele menționate în această secțiune.

Pregătirea infracțiunilor de creare a unui pericol prin expunere la energie nucleară sau radiații ionizante și creare a unui pericol prin expunere la efectul materialelor explozive

§ 175. (1) Fapta persoanei care cu intenția de a-și facilita sau de a facilita unei alte persoane săvârșirea unei fapte penale dintre cele prevăzute la § 171 sau § 173, chiar dacă încă nedeterminată, produce, dobândește sau deține sau transmite unei alte persoane un combustibil nuclear, un material radioactiv, un material exploziv, o componentă a unui material exploziv sau un dispozitiv necesar pentru producerea sau utilizarea unuia dintre aceste materiale, material despre care cunoaște (§ 5 alin. 3) că îl dobândește în scopul săvârșirii unei fapte penale dintre cele menționate, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să afle de fapta sa, predă obiectul autorităților, înlesnește autorităților să obțină obiectul sau înlătură în orice alt mod pericolul ca obiectul să fie utilizat în scopul săvârșirii unei fapte penale dintre cele prevăzute la § 171 sau § 173.

Periclitarea cu intenție a siguranței publice

§ 176. (1) Fapta persoanei care, în alt mod decât prin una dintre faptele penale prevăzute la §§ 169, 171 și 173, cauzează un pericol grav asupra integrității corporale și vieții (§ 89) unui număr mare de persoane sau asupra unei proprietăți ce nu-i aparține, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Periclitarea din culpă a siguranței publice

§ 177. (1) Fapta persoanei care, în alt mod decât prin una dintre faptele penale prevăzute la §§ 170, 172 și 174, cauzează din culpă un pericol grav asupra integrității corporale și vieții (§ 89) unui număr mare de persoane sau asupra unei proprietăți ce nu-i aparține, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă fapta are una dintre urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Producerea și proliferarea armelor de distrugere în masă

§ 177a. (1) Fapta persoanei care

1. produce, prelucrează sau dezvoltă în scopul producerii,
2. importă în Austria, exportă din Austria sau tranzitează prin Austria sau
3. dobândește, deține sau transmite sau procură altei persoane

mijloace de luptă nucleare, biologice sau chimice destinate și adecvate pentru distrugerea în masă se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă făptuitorul cunoaște că mijloacele de luptă urmează să ajungă într-o regiune în care a izbucnit sau amenință să izbucnească un război sau un conflict armat, acesta se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă cunoaște că mijloacele de luptă urmează să fie folosite, pedeapsa este închisoare de la 10 an la 20 ani sau detențiunea pe viață.

Manipularea neautorizată a materialului nuclear, materialelor radioactive sau a instalațiilor generatoare de radiații

§ 177b. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce, modifică, prelucrează, utilizează, deține, îndepărtează, transportă, importă în Austria, exportă din Austria sau tranzitează prin Austria material nuclear se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce, modifică, prelucrează, utilizează, deține, îndepărtează, transportă, importă în Austria, exportă din Austria sau tranzitează prin Austria materiale radioactive sau instalații generatoare de radiații în așa fel încât poate cauza

1. un pericol pentru viața sau o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unei alte persoane sau pentru starea de sănătate sau siguranța fizică a unui număr mai mare de persoane,
2. un pericol grav asupra efectivului de animale sau plantelor,
3. o înrăutățire de durată a stării unui luciu de apă, sol sau aerului,
4. cheltuieli de îndepărtare de mai mari de 50.000 euro.

(3) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce, modifică, prelucrează, utilizează, deține, îndepărtează, transportă, importă în Austria, exportă din Austria sau tranzitează prin Austria materiale radioactive, cauzând astfel pericolul ca materialul nuclear sau materialele radioactive să devină disponibile pentru producerea sau prelucrarea mijloacelor de luptă atomare de distrugere în masă se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care săvârșește ca îndeletnicire una din faptele penale prevăzute la alin. 1 sau alin. 2.

(4) Dacă prin săvârșirea uneia din faptele penale prevăzute la alin. 1 sau alin. 2 este cauzat pericolul menționat la § 171 alin. 1, este afectat considerabil un efectiv de animale și plante sau este cauzată o înrăutățire de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele prevăzute în această secțiune.

(5) Termenul material nuclear desemnează un material sursă și materialul scindabil, precum și echipamentele, tehnologia și materialul care se supun sistemului de control de securitate prevăzut în Legea controlului de securitate 1991, publicată în BGBl. nr. 415/1992. Termenul materiale radioactive desemnează materiale care conțin unul sau mai mulți radionuclizi, dacă activitatea sau concentrația acestora nu poate fi scăpată din vedere conform stadiului de dezvoltare a tehnicii în domeniul protecției la radiații; obiectele care conțin materiale radioactive sau pe suprafața cărora se găsesc astfel de materiale sunt asimilate materialelor radioactive. Instalațiile generatoare de radiații sunt aparatele sau utilajele care, fără să conțină materiale radioactive, sunt capabile să transmită radiații ionizante și exploatarea lor este supusă obligației de autorizare conform Legii privind protecția la radiații, publicată în BGBl. nr. 227/1969 în versiunea în vigoare.

Manipularea neautorizată din culpă a materialului nuclear, materialelor radioactive sau a instalațiilor generatoare de radiații

§ 177c. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 177b alin. 1, 2 sau 3 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei este cauzat pericolul menționat la § 171 alin. 1, efectivul de animale și plante este afectat considerabil sau a fost cauzată o înrăutățire de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 2 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Manipularea neautorizată cu intenție a materialelor care contribuie la distrugerea stratului de ozon

§ 177d. Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce, importă, exportă, pune în circulație sau utilizează materiale care contribuie la distrugerea stratului de ozon se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Manipularea neautorizată din culpă gravă a materialelor care contribuie la distrugerea stratului de ozon

§ 177e. Fapta persoanei care, din culpă gravă (§ 6 alin. 3), prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 177d se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Crearea cu intenție a unei stări de pericol privind răspândirea de boli transmisibile la oameni

§ 178. Persoana care săvârșește o faptă de natură să cauzeze pericolul răspândirii unei boli transmisibile la oameni se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, dacă boala face parte din categoria bolilor care trebuie declarate.

Crearea din culpă a unei stări de pericol privind răspândirea de boli transmisibile la oameni

§ 179. Persoana care săvârșește din culpă fapta penală prevăzută la § 178 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Afectarea cu intenție a mediului înconjurător

§ 180. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, poluează sau afectează în orice alt mod solul sau aerul încât poate determina apariția:

1. unui pericol la viața sau de vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a altei persoane sau la starea de sănătate sau integritatea corporală a unui număr mai mare de persoane,
2. unui pericol grav asupra efectivului de animale sau plantelor,
3. o înrăutățire de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului sau
4. cheltuieli sau alte prejudicii în legătură cu un bun străin, un obiect din categoria monumentelor protejate sau o arie naturală protejată în valoare de peste 50.000 euro se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului sau cheltuieli sau alte prejudicii în legătură cu un bun străin, un obiect din categoria monumentelor protejate sau o arie

naturală protejată în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Afectarea din culpă a mediului înconjurător

§ 181. (1) Fapta persoanei care, din culpă, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 180 se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului sau cheltuieli sau alte prejudicii în legătură cu un bun străin, un obiect din categoria monumentelor protejate sau o arie naturală protejată în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Afectarea gravă prin poluare fonică

§ 181a. Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, produce poluare fonică în așa măsură sau în împrejurări de natură să cauzeze o gravă afectare a stării de bine a multor persoane se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Tratamentul și transferul deșeurilor care pun în pericol cu intenție mediul înconjurător

§ 181b. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, colectează, transportă, valorifică, îndepărtează deșeuri, supraveghează sau controlează aceste activități în așa fel încât poate determina apariția

1. unui pericol la viața sau de vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a altei persoane sau la starea de sănătate sau integritatea corporală a unui număr mai mare de persoane,
2. unui pericol grav asupra efectivului de animale sau plantelor,
3. o înrăutățire de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului sau
4. cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro

se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului sau cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

(3) Fapta persoanei care, cu excepția cazului prevăzut la alin. 2, transferă deșeuri în cantitate deloc neglijabilă prin încălcarea dispozițiilor art. 2 nr. 35 din Regulamentul 1013/2006/CE privind transferurile de deșeuri se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Tratamentul și transferul deșeurilor care pun în pericol din culpă mediul înconjurător

§ 181c. (1) Fapta persoanei care, din culpă, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 181b se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului sau cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

(3) Fapta persoanei care, cu excepția cazului prevăzut la alin. 1 și 2, din culpă gravă (§ 6 alin. 3) transferă deșeuri în cantitate deloc neglijabilă prin încălcarea dispozițiilor art. 2 nr. 35 din Regulamentul 1013/2006/CE privind transferurile de deșeuri se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Exploatarea instalațiilor care pune în pericol cu intenție mediul înconjurător

§ 181d. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, exploatează o instalație în care se realizează o activitate periculoasă în așa fel încât poate determina apariția

1. unui pericol la viața sau de vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) a altei persoane sau la starea de sănătate sau integritatea corporală a unui număr mai mare de persoane,
2. unui pericol grav asupra efectivului de animale sau plantelor,
3. o înrăutățire de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului sau
4. cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro

se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului sau cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 169 alin. 3 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Exploatarea instalațiilor care pune în pericol din culpă mediul înconjurător

§ 181e. (1) Fapta persoanei care, din culpă gravă (§ 6 alin. 3), prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 181d se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dacă prin săvârșirea faptei se cauzează afectarea considerabilă a efectivului de animale sau de plante, înrăutățirea de durată a stării unui luciu de apă, solului sau aerului sau cheltuieli în valoare de peste 50.000 euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă. Dacă fapta are una din urmările prevăzute la § 170 alin. 2 se aplică pedepsele acolo prevăzute.

Afectarea cu intenție a efectivului de animale sau plante

§ 181f. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, omoară, deține exemplare dintr-o specie de animale sălbatice protejate sau distruge formele de dezvoltare a acestora sau le îndepărtează din natură sau fapta persoanei care distruge, deține sau îndepărtează din natură exemplare dintr-o specie de plante sălbatice protejate se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani, cu excepția cazului în care acțiunea se referă doar la un număr nesemnificativ de exemplare și are doar urmări nesemnificative asupra stării de conservare a speciei.

(2) Speciile de animale sălbatice protejate sunt speciile prevăzute în Anexa IV lit. a) din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică sau Anexa I din Directiva 2009/147/CE privind conservarea păsărilor sălbatice; speciile de floră sălbatică sunt speciile prevăzute în Anexa IV lit. b) din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

Afectarea din culpă gravă a efectivului de animale sau plante

§ 181g. Fapta persoanei care, din culpă gravă (§ 6 alin. 3), prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârșește una din faptele penale prevăzute la § 181f se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Afectarea cu intenție a habitatelor din arii protejate

§ 181h. (1) Fapta persoanei care, prin încălcarea unei dispoziții legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, degradează considerabil un habitat situat într-o arie protejată se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Habitat situat într-o arie protejată este fiecare habitat al unei specii pentru care o arie a fost declarată prin lege sau hotărâre arie protejată conform § 4 alin. 2 sau Anexa I din Directiva 2009/147/CE privind conservarea păsărilor sălbatice sau fiecare habitat natural sau habitat al unei specii pentru care o arie

a fost declarată prin lege sau hotărâre arie specială de conservare conform § 4 alin. 4 din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale şi a speciilor de faună şi floră sălbatică.

Afectarea din culpă gravă a habitatelor din arii protejate

§ 181i. Fapta persoanei care, din culpă gravă (§ 6 alin. 3), prin încălcarea unei dispoziţii legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, săvârşeşte fapta penală prevăzută la § 181h se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Crearea altor pericole pentru efectivul de animale şi plante

§ 182. (1) Persoana care săvârşeşte o faptă de natură

1. să cauzeze pericolul răspândirii unei epidemii la animale sau
2. să cauzeze pericolul răspândirii unui agent patogen sau a unui dăunător periculos pentru efectivul de animale sau plante

se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, prin încălcarea unei dispoziţii legale sau a unui mandat emis de o autoritate publică, creează în alt mod decât cel prevăzut la § 180 un pericol grav asupra efectivului de animale şi plantelor.

Crearea din culpă a unui pericol pentru efectivul de animale şi plante

§ 183. Persoana care săvârşeşte din culpă una din faptele penale prevăzute la § 182 se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Eroarea cu privire la dispoziţiile legale şi mandatele emise de autorităţi publice

§ 183a. (1) Dacă în cazurile prevăzute la §§ 180, 181a, 181b, 181d, 181f, 181h şi 182 făptuitorul nu s-a familiarizat cu o dispoziţie legală sau mandat emis de o autoritate publică, în ciuda faptului că ar fi fost obligat în acest sens prin profesia, ocupaţia sau alte circumstanţe, sau dacă poate fi acuzat de o eroare cu privire la dispoziţia legală sau mandatul emis de o autoritate publică, se pedepseşte, dacă în rest acţionează cu intenţie, conform acestor dispoziţii.

(2) Dispoziţiile alin. 1 se aplică în cazurile prevăzute la §§ 181, 181c alin. 1 şi 2 şi 183 corespunzător dacă făptuitorul acţionează din culpă, iar în cazurile prevăzute la §§ 181c alin. 3, 181e, 181g şi 181i dacă făptuitorul acţionează din culpă gravă (§ 6 alin. 3).

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 183b. (1) Nu este imputabilă conform dispoziţiilor de la §§ 180, 181 şi 181b-183 fapta persoanei care, de bunăvoie şi înainte ca autorităţile (§ 151 alin. 3) să afle de fapta sa, îndepărtează pericolele, poluarea sau alte degradări

create, dacă nu s-a ajuns deja la o prejudiciere a unei persoane sau a efectivului de animale sau plante.

(2) Dispozițiile § 167 alin. 4 se aplică ad litteram.

Şarlatania

§ 184. Fapta persoanei care, fără să fi absolvit pregătirea necesară pentru exercitarea profesiei medicale, exercită ca îndeletnicire în legătură cu un număr mai mare de persoane o activitate rezervată medicilor se pedepseşte cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

Pirateria aeriană

§ 185. (1) Fapta persoanei care, făcând uz de condițiile speciale aplicabile traficului aerian, prin uz de violenţă sau ameninţare cu producerea unui pericol grav îndreptată împotriva unei persoane aflate la bordul aeronavei sau împotriva unei persoane care poate influenţa cursul aeronavei sau siguranţa la bordul acesteia, pune stăpânire sau preia controlul asupra unei aeronave sau exercită stăpânirea asupra acesteia se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unui număr mai mare de persoane făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

Periclitarea cu intenție a siguranței aeronautice

§ 186. (1) Persoana care, într-un mod care este de natură a pune în pericol siguranţa unei aeronave

1. face uz de violenţă împotriva unei persoane aflate la bordul aeronavei sau o ameninţă cu uzul de violenţă,
2. deteriorează aeronava aflată în zbor sau
3. distruge, deteriorează instalaţiile aeronautice sau afectează exploatarea acestora

se pedepseşte, dacă fapta nu este sancţionată mai sever prin alte dispoziţii, cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care

1. distruge o aeronavă aflată în zbor sau o deteriorează în aşa măsură încât aceasta nu mai este aptă de zbor sau
2. printr-o comunicare cu bună ştiinţă incorectă cauzează un pericol pentru siguranţa unei aeronave aflate în zbor.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unui număr mai mare de persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unui număr mai mare de persoane făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

Împiedicarea combaterii unui pericol la siguranța publică

§ 187. Fapta persoanei care zădărnicește sau îngreunează o măsură necesară în scopul prevenirii unui pericol iminent la integritatea corporală și viața (§ 89) unui număr mai mare de persoane sau în legătură cu proprietatea altor persoane se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

TITLUL VIII
Fapte penale contra libertății religioase și respectului datorat persoanelor decedate

Denigrarea preceptelor religioase

§ 188. Fapta persoanei care denigrează sau batjocorește public o persoană sau un bun care face obiectul adorării unei biserici sau comunități religioase din Austria sau o doctrină religioasă, un obicei legal acceptat sau o instituție care este organizată și funcționează potrivit legii a unei asemenea biserici sau comunități religioase în împrejurări de natură a provoca o revoltă legitimă se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Tulburarea exercitării libertății religioase

§ 189. (1) Fapta persoanei care, prin uz de violență sau prin amenințare cu uzul de violență împiedică sau tulbură serviciul divin care este organizat și funcționează potrivit legii sau alte activități care sunt organizate și funcționează potrivit legii în legătură cu acesta desfășurate de o biserică sau comunitate religioasă existentă în Austria se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care:

1. într-un loc dedicat exercitării libertății religioase care este organizat și funcționează potrivit legii al unei biserici sau comunități religioase din Austria,

2. în timpul serviciului divin public care este organizat și funcționează potrivit legii sau al desfășurării de alte activități care sunt organizate și funcționează potrivit legii în legătură cu acesta ale unei biserici sau comunități religioase din Austria sau

3. printr-un obiect dedicat în mod nemijlocit serviciului divin care este organizat și funcționează potrivit legii al unei biserici sau comunități religioase din Austria,

tulbură serviciul divin într-un mod care este de natură a provoca o revoltă legitimă se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Tulburarea liniștii persoanelor decedate

§ 190. (1) Fapta persoanei care sustrage persoanei cu drept de dispoziție un cadavru sau părți dintr-un cadavru sau cenușa unei persoane decedate sau le

îndepărtează dintr-un loc de înhumare, respectiv dintr-un columbar, precum şi fapta persoanei care abuzează de un cadavru sau profanează un cadavru, cenuşa unei persoane decedate sau un loc de înhumare, un columbar sau un loc de comemorare a persoanelor decedate se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care îndepărtează bijuterii dintr-un loc de înhumare, un columbar sau un loc de comemorare a persoanelor decedate se pedepseşte cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

Tulburarea unei ceremonii funerare

§ 191. Fapta persoanei care cu bună ştiinţă tulbură o ceremonie funerară printr-un zgomot de natură a provoca o revoltă legitimă sau printr-un alt comportament similar se pedepseşte cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

TITLUL IX
Fapte penale contra căsătoriei şi familiei

Bigamia sau parteneriatul civil multiplu

§ 192. Fapta persoanei care încheie o nouă căsătorie sau intră într-un nou parteneriat civil, deşi este căsătorită sau se află deja într-un parteneriat civil, sau fapta persoanei care încheie o căsătorie sau intră într-un parteneriat civil cu o persoană căsătorită sau cu o persoană care se află deja într-un parteneriat civil se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

Ascunderea cauzelor de nulitate absolută a căsătoriei

§ 193. (1) Fapta persoanei care la încheierea unei căsătorii ascunde celeilalte părţi un aspect de natură a atrage după sine nulitatea absolută a căsătoriei se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, prin inducerea în eroare a altei persoane cu privire la aspecte pentru care se poate solicita anularea căsătoriei, o determină pe aceasta din urmă să încheie o căsătorie cu făptuitorul.

(3) Făptuitorul se pedepseşte doar atunci când, ca urmare a aspectului trecut sub tăcere, căsătoria a fost declarată nulă sau când, ca urmare a inducerii în eroare, căsătoria a fost anulată. Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Inducerea în eroare cu privire la intrarea într-un parteneriat civil

§ 193a. (1) Fapta persoanei care prin inducerea în eroare a altei persoane cu privire la aspecte pentru care se poate solicita anularea parteneriatului civil, o determină pe aceasta din urmă să intre într-un parteneriat civil cu făptuitorul

se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepseşte doar atunci când ca urmare a inducerii în eroare parteneriatul civil a fost anulat. Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Intermedierea ilegală a adopţiilor

§ 194. (1) Persoana care:

1. determină o persoană cu putere de decizie, prin acordarea unui folos pentru sine sau pentru un terţ, să consimtă la adopţia unei persoane minore de către o altă persoană sau

2. în calitate de intermediar determină consimţământul unei persoane cu putere de decizie privind adopţia unei persoane minore cu încălcarea prevederilor § 4 al Convenţiei de la Haga asupra protecţiei copiilor şi cooperării în materia adopţiei internaţionale, publicată în BGBl. III nr. 145/1999,

se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Dacă făptuitorul acţionează în scopul de a-şi procura pentru sine sau pentru un terţ un avantaj patrimonial fapta acestuia se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Persoanele care doresc să adopte, respectiv copiii care fac obiectul intermedierii adopţiei nu se pedepsesc în calitate de participanţi (§ 12 Cod penal).

Răpirea de copii

§ 195. (1) Fapta persoanei care răpeşte părintelui sau tutorelui legal o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, o ascunde acestora, o determină să îi părăsească sau să se ascundă de aceştia sau o ajută în acest sens se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta asupra unui minor iresponsabil se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a părintelui sau tutorelui legal. Dacă făptuitorul răpeşte un minor care a împlinit vârsta de 14 ani pentru punerea în mişcare a acţiunii penale este necesară şi plângerea prealabilă a autorităţii de protecţie a copilului.

(4) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă a avut motiv să considere că fără acţiunea sa binele fizic sau psihic al persoanei care nu a împlinit vârsta de 16 ani ar fi în mod considerabil pus în pericol şi a comunicat fără întârziere inutilă părintelui sau tutorelui legal, autorităţii de protecţie a copilului sau unui organ de poliţie – dacă a fost necesar – locul unde se află persoana.

(5) Nu se pedepseşte persoana care nu a împlinit vârsta de 16 ani şi care determină o altă persoană să o răpească de la părintele sau tutorelui legal sau să o ajute să îşi părăsească părintele sau tutorele legal.

Zădărnicirea măsurilor educative dispuse de organele judiciare

§ 196. (1) Fapta persoanei care reţine un minor de la executarea unei măsuri educative dispuse de organele judiciare, îl determină să se sustragă executării unei astfel de măsuri sau îl ajută în acest sens se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a organelor judiciare cărora le revine competenţa de a decide cu privire la continuarea executării măsurii educative.

(3) Dispoziţiile § 195 alin. 5 se aplică în mod corespunzător.

(Observaţie: § 197 este abrogat)

Nerespectarea obligaţiei de întreţinere

§ 198. (1) Fapta persoanei care nu îşi respectă în mod deliberat obligaţia de întreţinere prevăzută de dreptul familiei şi determină astfel punerea în pericol a întreţinerii sau educaţiei creditorului obligaţiei de întreţinere sau dacă acestea ar fi puse în pericol fără ajutorul celeilalte părţi se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă. Obligaţia de întreţinere nu este respectată nici atunci când persoana omite să desfăşoare activităţi lucrative care i-ar permite respectarea acestei obligaţii.

(2) Dacă făptuitorul recidivează (§ 39) sau dacă fapta are ca urmare neglijarea sau o deteriorare considerabilă a sănătăţii sau dezvoltării fizice sau intelectuale a creditorului obligaţiei de întreţinere, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea creditorului obligaţiei de întreţinere făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Făptuitorul nu se pedepseşte conform dispoziţiilor alin. 1 dacă până la finalul procesului achită în întregime sumele datorate cu titlu de obligaţie de întreţinere menţionate în cerere.

Neglijarea îngrijirii, educaţiei sau supravegherii

§ 199. Fapta persoanei care nu îşi respectă în mod grosolan obligaţia de îngrijire, educaţie sau supraveghere a unui minor, cauzând prin aceasta, fie şi doar din culpă, neglijarea acestuia se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Substituirea unui copil

§ 200. Fapta persoanei care substituie un copil se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

TITLUL X
Fapte penale contra libertăţii şi integrităţii sexuale

Violul

§ 201. (1) Fapta persoanei care constrânge o persoană, prin uz de violenţă, prin privarea de libertate personală sau prin ameninţare cu un pericol iminent

la integritatea corporală sau viață (§ 89), să întreţină sau să tolereze raportul sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta săvârşită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau o sarcină a persoanei violate sau dacă persoana violată este adusă pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilită într-un mod special făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea persoanei violate făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

Agresiunea sexuală

§ 202. (1) Persoana care, cu excepţia cazurilor prevăzute la § 201, constrânge o persoană, prin uz de violenţă sau prin ameninţarea cu producerea unui pericol grav, să întreţină sau să tolereze un act sexual se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta săvârşită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau o sarcină a persoanei violate sau dacă persoana violată este adusă pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilită într-un mod special făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea persoanei violate făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

(Observaţie: § 203 şi § 204 sunt abrogate)

Abuzul sexual asupra unei persoane lipsite de apărare sau cu dizabilităţi psihice

§ 205. (1) Fapta persoanei care abuzează o persoană lipsită de apărare sau o persoană care, din cauza unei afecţiuni psihice, a unei dizabilităţi psihice, a unei tulburări pronunţate de conştiinţă sau din cauza unei alte tulburări psihice similară uneia dintre aceste stări, este incapabilă să realizeze importanţa actului sau să acţioneze corespunzător, profitând de această stare, prin aceea că întreţine cu această persoană un raport sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual sau o determină să întreţină sau să tolereze raportul sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual cu o altă persoană sau o determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terţ, să se supună pe sine unui act sexual asimilat raportului sexual se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Persoana care, cu excepţia cazului prevăzut la alin. 1, abuzează o persoană lipsită de apărare sau o persoană cu dizabilităţi psihice (alin. 1), profitând de această stare, prin aceea că întreţine cu această persoană un act sexual sau o determină să îi presteze un act sexual sau o determină să întreţină un act sexual cu o altă persoană sau o determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terţ, să se supună pe sine unui act sexual se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Dacă fapta săvârşită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau o sarcină a persoanei abuzate sau dacă persoana abuzată este adusă pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilită într-un mod special făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea persoanei abuzate făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

Încălcarea libertăţii sexuale

§ 205a. (1) Fapta persoanei care întreţine cu o persoană, împotriva voinţei acesteia, profitând de o situaţie dificilă în care aceasta se află sau după intimidare prealabilă, un raport sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual se pedepseşte, dacă fapta nu este sancţionată mai sever prin alte dispoziţii, cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care determină o persoană în modul prevăzut la alin. 1 să întreţină sau să tolereze raportul sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual cu o altă persoană sau o determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terţ, să se supună pe sine în mod involuntar unui act sexual asimilat raportului sexual.

Abuzul sexual grav asupra minorilor iresponsabili

§ 206. (1) Fapta persoanei care întreţine cu un minor iresponsabil un raport sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care determină un minor iresponsabil să întreţină sau să tolereze raportul sexual sau un act sexual asimilat raportului sexual cu o altă persoană sau o determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terţ, să se supună pe sine unui act sexual asimilat raportului sexual.

(3) Dacă fapta săvârşită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau o sarcină a minorului iresponsabil sau dacă minorul iresponsabil este adus pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilit într-un mod special făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea minorului iresponsabil făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

(4) Dacă vârsta făptuitorului nu depăşeşte vârsta minorului iresponsabil cu mai mult de 3 ani, dacă minorul iresponsabil nu este nici adus pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare, nici umilit într-un mod special şi dacă fapta nu are ca urmare nici o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1), nici moartea minorului iresponsabil, făptuitorul nu se pedepseşte conform dispoziţiilor alin. 1 şi 2, cu excepţia cazului în care minorul iresponsabil nu ar fi împlinit vârsta de 13 ani.

Abuzul sexual asupra minorilor iresponsabili

§ 207. (1) Fapta persoanei care, cu excepția cazului prevăzut la § 206, prestează un act sexual asupra unui minor iresponsabil sau îl determină să îi presteze un act sexual se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care determină un minor iresponsabil să întrețină un act sexual (alin. 1) cu o altă persoană sau îl determină, în scopul autostimulării sau autosatisfacerii sexuale personale sau a unui terț, să se supună pe sine unui act sexual.

(3) Dacă fapta săvârșită are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) sau dacă minorul iresponsabil este adus pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare sau este umilit într-un mod special făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea minorului iresponsabil făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detențiunea pe viață.

(4) Dacă vârsta făptuitorului nu depășește vârsta minorului iresponsabil cu mai mult de 4 ani, dacă minorul iresponsabil nu este nici adus pe o perioadă mai lungă de timp într-o stare chinuitoare, nici umilit într-un mod special și dacă fapta nu are nici una dintre urmările prevăzute la alin. 3, făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 și 2, cu excepția cazului în care minorul iresponsabil nu ar fi împlinit vârsta de 12 ani.

Reprezentarea pornografică cu minori

§ 207a. (1) Fapta persoanei care:

1. produce sau

2. oferă, procură, transmite, prezintă sau pune la dispoziție altei persoane

o reprezentare pornografică cu un minor se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu închisoare de la 6 luni la 5 ani se pedepsește persoana care produce, importă, transportă sau exportă o reprezentare pornografică cu un minor (alin. 4) în scopul răspândirii sau săvârșește ca îndeletnicire o faptă penală prevăzută la alin. 1. Cu închisoare de la 1 an la 10 ani se pedepsește persoana care săvârșește fapta ca membru al unui grup infracțional sau într-un mod de natură să cauzeze minorului o daună extrem de considerabilă; cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care produce o reprezentare pornografică cu un minor (alin. 4) prin uzul de violență extremă sau care în timpul producerii pune în pericol cu intenție sau din culpă gravă (§ 6 alin. 3) viața persoanei vătămate minore.

(3) Fapta persoanei care își procură o reprezentare pornografică cu minori care au împlinit vârsta de 14 ani (alin. 4 punctul 3 și 4) sau deține o astfel de reprezentare se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă. Cu închisoare de până la 2 ani se pedepsește persoana care își procură o reprezentare pornografică cu minori care nu au împlinit vârsta de 14 ani (alin. 4) sau deține o astfel de reprezentare.

(3a) Conform dispoziţiilor alin. 3 se pedepseşte persoana care accesează pe internet cu bună ştiinţă o reprezentare pornografică cu minori.

(4) Reprezentări pornografice cu minori sunt:

1. imaginile realiste cu un act sexual asupra unui minor iresponsabil sau cu un act sexual la care acesta se supune pe sine, o altă persoană sau cu un animal,

2. imaginile realiste cu o situaţie cu un minor iresponsabil şi a cărei vizionare lasă impresia că este vorba de un act sexual asupra unui minor iresponsabil sau de un act sexual la care acesta se supune pe sine, o altă persoană sau cu un animal,

3. imaginile realiste

a) ale unui act sexual în înţelesul punctului 1 sau ale unei situaţii în înţelesul punctului 2, dar cu minori care au împlinit vârsta de 14 ani sau

b) ale organelor genitale sau ale zonei pubiene ale minorilor,

în măsura în care este vorba de imagini deformate şi lipsite de alte manifestări şi care servesc stimulării sexuale a privitorului;

4. reprezentări imagistice a căror vizualizare – în urma alterării unei imagini sau fără utilizarea acesteia – lasă impresia că este vorba de o imagine dintre cele prevăzute la punctul 1-3.

(5) Nu se pedepseşte conform alin. 1 şi 3 persoana care

1. produce sau deţine o reprezentare pornografică cu un minor care a împlinit vârsta de 14 ani, cu acordul acestuia, în scopul utilizării personale sau de către acesta,

1a. produce, deţine sau oferă, procură, transferă, prezintă sau pune la dispoziţie în orice alt mod unei alte persoane o reprezentare pornografică cu sine însuşi/însăşi în calitate de minor care a împlinit vârsta de 14 ani, în scopul utilizării personale sau de către acesta sau

2. produce sau deţine o reprezentare pornografică cu un minor care a împlinit vârsta de 14 ani conform alin. 4 punctul 4 în scopul utilizării personale, dacă fapta nu reprezintă un pericol de răspândire a reprezentării.

Abuzul sexual asupra tinerilor

§ 207b. (1) Fapta persoanei care întreţine un act sexual cu o persoană care încă nu a împlinit vârsta de 16 ani şi din anumite motive încă nu este suficient de matură pentru a realiza importanţa actului sau pentru a acţiona corespunzător, profitând de această lipsă de maturitate, precum şi de superioritatea dată de vârstă, care determină o astfel de persoană să îi presteze un act sexual sau care determină o astfel de persoană să presteze un act sexual unui terţ sau să lase să i se presteze un act sexual de către un terţ se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care întreţine un act sexual cu o persoană care încă nu a împlinit vârsta de 18 ani, profitând de o stare dificilă în care se află această

persoană, care determină o astfel de persoană să îi presteze un act sexual sau care determină o astfel de persoană să presteze un act sexual unui terț sau să lase să i se presteze un act sexual de către un terț se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Fapta persoanei care, în schimbul banilor, determină o persoană care încă nu a împlinit vârsta de 18 ani să îi presteze un act sexual sau care determină o astfel de persoană să presteze un act sexual unui terț sau să lase să i se presteze un act sexual de către făptuitor sau un terț un terț se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Periclitarea morală a persoanelor care nu au împlinit vârsta de 16 ani

§ 208. (1) Fapta persoanei care realizează, în fața unui minor iresponsabil sau care se află în educația, formarea sau supravegherea sa și nu a împlinit vârsta de 16 ani, o acțiune de natură să pericliteze dezvoltarea morală, spirituală sau a sănătății persoanelor care nu au împlinit vârsta de 16 ani, în scopul de a se stimula sau satisface sexual pe sine sau pe un terț se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, cu excepția cazului în care, în funcție de circumstanțele cazului, este exclusă punerea în pericol a minorului iresponsabil sau a persoanei care nu a împlinit vârsta de 16 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește fapta persoanei care, cu excepția cazului prevăzut la alin. 1, în scopul de a se stimula sau satisface sexual pe sine sau pe un terț, determină minorul iresponsabil să întrețină un act sexual.

(3) Fapta persoanei care, în scopul de a se stimula sau satisface sexual pe sine sau pe un terț, determină minorul iresponsabil să săvârșească una din faptele penale prevăzute la §§ 201-207 sau 207b se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(4) Dacă în primul caz prevăzut la alin. 1 și la alin. 2 vârsta făptuitorului nu depășește vârsta minorului iresponsabil cu mai mult de 4 ani, făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 și 2, cu excepția cazului în care minorul iresponsabil nu ar fi împlinit vârsta de 12 ani.

Inițierea de legături sexuale cu minori care nu au împlinit vârsta de 14 ani

§ 208a. (1) Fapta persoanei care:

1. prin intermediul mijloacelor de telecomunicație, prin utilizarea unui sistem informatic sau

2. în alt mod, prin inducere în eroare cu privire la intenția sa,

propune o întâlnire personală unui minor iresponsabil cu intenția de a săvârși asupra acestuia una din faptele penale prevăzute la §§ 201-207a alin. 1 punctul 1 sau stabilește o astfel de întâlnire cu aceasta și întreprinde o acțiune concretă de pregătire a realizării întâlnirii personale cu această persoană se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(1a) Fapta persoanei care, prin intermediul mijloacelor de telecomunicaţie sau prin utilizarea unui sistem informatic, stabileşte o legătură cu un minor iresponsabil, cu intenţia de a săvârşi o faptă penală prevăzută la § 207a alin. 3 sau 3a cu privire la o reprezentare pornografică (§ 207a alin. 4) a acestui minor, se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Nu este imputabilă conform dispoziţiilor de la alin. 1 şi 1a fapta persoanei care, de bunăvoie şi înainte ca autorităţile (§ 151 alin. 3) să afle de fapta sa, renunţă la intenţia sa şi informează autorităţile cu privire la fapta sa.

(Observaţie: § 209 şi § 210 sunt abrogate)

Incestul

§ 211. (1) Fapta persoanei care întreţine un raport sexual cu o persoană cu care este înrudită pe linie directă se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care determină o persoană cu care este înrudită pe linie descendentă să întreţină cu făptuitorul un raport sexual se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Fapta persoanei care întreţine un raport sexual cu sora sa se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(4) Persoana care la data săvârşirii faptei nu împlinise vârsta de 19 ani nu se pedepseşte pentru incest dacă a fost determinată să săvârşească fapta.

Abuzul de autoritate

§ 212. (1) Fapta persoanei care întreţine un act sexual,

1. cu o persoană minoră cu care este înrudită pe linie descendentă, cu copilul său adoptiv, cu copilul vitreg sau cu persoana minoră aflată sub tutela sau în grija sa sau

2. cu o persoană minoră care se află în educaţia, formarea sau supravegherea sa, profitând de poziţia sa faţă de această persoană,

determină o astfel de persoană să îi presteze un act sexual sau, în scopul de a se stimula sau satisface sexual, determină o astfel de persoană să se supună pe sine însăşi unui act sexual se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, profitând de poziţia sa,

1. în calitate de medic, psiholog clinician, psiholog specializat în psihologia sănătăţii, psihoterapeut, reprezentant al profesiei medicale sau infirmier sau preot în relaţie cu o persoană pe care o consiliază sau o îngrijeşte în virtutea profesiei,

2. în calitate de angajat într-o instituţie de educaţie în relaţie cu o persoană cu care lucrează în virtutea profesiei sau

3. în calitate de funcţionar în relaţie cu o persoană încredinţată acestuia în scop de protecţie,

prestează un act sexual sau determină o astfel de persoană să îi presteze un act sexual sau, în scopul de a se stimula sau satisface sexual, determină o astfel de persoană să se supună pe sine însăşi unui act sexual.

Cuplarea

§ 213. (1) Fapta persoanei care determină o persoană cu care se află într-o relație dintre cele menționate la § 212, în condițiile acolo menționate, să întrețină un act sexual cu o altă persoană sau cauzează apropierea personală a celor două persoane în scopul consumării unui act sexual, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Dacă făptuitorul acționează în scopul de a-și procura un avantaj patrimonial pentru sine sau pentru un terț fapta acestuia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Intermedierea de relații sexuale cu minori în schimbul banilor

§ 214. (1) Fapta persoanei care, în scopul consumării unui act sexual, cauzează apropierea personală a unui minor iresponsabil cu o altă persoană, urmărind ca prin această faptă să obțină un avantaj patrimonial pentru sine sau pentru un terț, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Fapta persoanei care, cu excepția prevăzută la alin. 1, în scopul consumării unui act sexual, cauzează apropierea personală a unei persoane minore cu o altă persoană, urmărind ca prin această faptă să obțină un avantaj patrimonial pentru sine sau pentru un terț se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Determinarea prostituției

§ 215. Fapta persoanei care determină o altă persoană să practice prostituția se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

Promovarea prostituției și a reprezentațiilor pornografice cu minori

§ 215a. (1) Fapta persoanei care racolează o persoană minoră, chiar dacă aceasta practică deja prostituția, în scopul practicării prostituției sau al participării la o reprezentație pornografică sau care pe care o oferă sau intermediază altei persoane într-un astfel de scop se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care exploatează în scopul de a obține un avantaj patrimonial pentru sine sau pentru un terț o persoană minoră care practică prostituția sau care participă la o reprezentație pornografică.

(2) Persoana care săvârșește fapta împotriva unei persoane minore, în cadrul unui grup infracțional, prin utilizarea de violență extremă sau în așa mod încât prin fapta săvârșită viața persoanei este pusă în pericol în mod intenționat sau din culpă gravă (§ 6 alin. 3) sau fapta are o urmare gravă pentru persoană se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2a) Fapta persoanei care, în mod conștient, vizionează o reprezentație pornografică la care participă o persoană minoră se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă. Cu închisoare de

până la 2 ani se pedepseşte persoana care, în mod conştient, vizionează o reprezentaţie pornografică la care participă un minor iresponsabil.

(3) La o reprezentaţie pornografică participă persoana care se supune unui act sexual, prestează un act sexual altei persoane sau cu un animal, lasă să i se presteze un act sexual sau îşi expune în acest mod organele genitale sau zona pubiană a minorilor, în măsura în care este vorba de imagini care se reduc la cele de mai sus, sunt lipsite de alte manifestări şi servesc stimulării sexuale a privitorului.

Proxenetismul

§ 216. (1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a-şi procura pentru sine un venit continuu din activitatea de prostituţie a altei persoane, exploatează această persoană se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Fapta persoanei care, cu intenţia de a-şi procura pentru sine un venit continuu din activitatea de prostituţie a altei persoane, exploatează această persoană, o intimidează, îi impune condiţiile de practicare a prostituţiei sau care exploatează în acelaşi timp mai multe astfel de persoane se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Persoana care săvârşeşte fapta în calitate de membru al unui grup infracţional se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(4) Cu închisoare de la 6 luni la 5 ani se sancţionează şi persoana care, prin intimidare, împiedică o persoană să renunţe la practicarea prostituţiei.

Traficul internaţional de prostituate

§ 217. (1) Fapta persoanei care transportă sau racolează o persoană, chiar dacă aceasta practică deja prostituţia, în scopul de a practica prostituţia într-un alt stat decât cel al cărui cetăţean este sau în care îşi are reşedinţa obişnuită se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă fapta este săvârşită în formă continuată se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Fapta persoanei care determină prin inducere în eroare o persoană (alin. 1) cu intenţia ca această să practice prostituţia într-un alt stat decât cel al cărui cetăţean este sau în care îşi are reşedinţa obişnuită sau o constrânge prin violenţă sau ameninţare cu producerea unui pericol grav să se deplaseze într-un alt stat sau o transportă într-un alt stat prin uz de violenţă şi profitând de eroarea în care se află în legătură cu această intenţie se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Hărţuirea sexuală şi acte sexuale publice

§ 218. (1) Fapta persoanei care printr-un act sexual asupra unei alte persoane:

1. exercitat asupra acesteia sau

2. în faţa acesteia în împrejurări în care fapta este de natură a provoca o revoltă legitimă

hărţuieşte această persoană se pedepseşte, dacă fapta nu este sancţionată mai sever prin alte dispoziţii, cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(1a) Conform dispoziţiilor de la alin. 1 se pedepseşte şi persoana care lezează în demnitatea ei o altă persoană prin atingerea intensă a unei zone corporale din sferă sexuală.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi persoana care realizează un act sexual în public şi în împrejurări în care comportamentul său este de natură a provoca o revoltă legitimă.

(3) În cazul prevăzut la alin. 1 şi 1a făptuitorul se pedepseşte doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Anunţul care are drept urmare manifestările obscene

§ 219. Fapta persoanei care face un anunţ public menit să provoace manifestări obscene şi care conform conţinutului său este de natură a provoca o revoltă legitimă se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(Observaţie: § 220 şi § 220a sunt abrogate)

Interzicerea exercitării profesiei

§ 220b. (1) Dacă făptuitorul a săvârşit o faptă penală contra libertăţii şi integrităţii sexuale a unei persoane minore şi dacă la momentul săvârşirii faptei exercita sau intenţiona să exercite o activitate lucrativă sau o altă activitate în cadrul unei asociaţii sau într-o altă instituţie care presupune educarea, formarea sau supravegherea minorilor sau alte legături intense cu minorii, i se va interzice pe o perioadă de minimum un an şi maximum 5 ani exercitarea acestor activităţi şi a altor activităţi similare, în măsura în care există pericolul ca la o ocazie ulterioară oferită de activitatea desfăşurată să săvârşească o altă faptă penală cu urmări mai grave.

(2) Dacă există pericolul ca la desfăşurarea activităţii făptuitorul să săvârşească fapte penale de tipul celor prevăzute la alin. 1 cu urmări grave sau dacă făptuitorul a săvârşit o faptă penală de tipul celor prevăzute la alin. 1, profitând de ocazia oferită de activitatea desfăşurată, deşi la data săvârşirii faptei exercitarea acelei activităţi îi era interzisă de către instanţă, interdicţia se va dispune pe perioadă nedeterminată.

(3) Dacă ulterior apar sau devin cunoscute circumstanţe care, dacă ar fi fost cunoscute la momentul pronunţării sentinţei nu ar fi atras după sine dispunerea interdicţiei, instanţa va suspenda interdicţia.

(4) În cazul unei interdicţii privind exercitarea unei activităţi dispuse pe perioadă nedeterminată instanţa va verifica o dată la 5 ani dacă condiţiile prevăzute la alin. 2 subzistă.

(5) Perioada interdicţiei de exercitare a unei activităţi începe la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare prin care a fost dispusă şi interdicţia.

Perioadele de timp în care făptuitorul este deţinut în baza unui mandat oficial nu sunt avute în vedere la stabilirea acestei perioade.

(6) Fapta persoanei care desfăşoară o activitate deşi cunoaşte că desfăşurarea acesteia i-a fost interzisă conform prezentelor dispoziţii se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

TITLUL XI
Chinuirea animalelor

Chinuirea animalelor

§ 222. (1) Fapta persoanei care:

1. maltratează un animal sau îi provoacă chinuri inutile,
2. îl abandonează, deşi nu este capabil să trăiască în libertate sau
3. întărâtă un animal cu intenţia de a provoca chinuri unui alt animal

se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, chiar dacă doar din culpă, în timpul transportului unui număr mai mare de animale le privează de mâncare şi apă sau le expune unei stări chinuitoare.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi persoana care omoară în mod deliberat un animal vertebrat.

TITLUL XII
Fapte penale contra autenticităţii înscrisurilor

Falsul material în înscrisuri oficiale

§ 223. (1) Fapta persoanei care produce un înscris fals sau care falsifică un înscris autentic cu intenţia de fi folosit pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care foloseşte un înscris fals sau falsificat pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt.

Falsificarea de înscrisuri protejate

§ 224. Fapta persoanei care săvârşeşte una dintre faptele penale prevăzute la § 223 în legătură cu un înscris oficial austriac, un înscris oficial străin atunci când acesta este similar, conform legii sau unui tratat interstatal înscrisurilor oficiale, o dispoziţie testamentară sau o hârtie de valoare care nu este prevăzută la § 237 se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

Acceptarea, transmiterea sau deținerea de înscrisuri protejate false sau falsificate

§ 224a. Fapta persoanei care acceptă de la o altă persoană, își procură pentru sine sau pentru un terț, transportă, lasă altei persoane sau deține în orice alt mod un înscris protejat fals sau falsificat (§ 224) cu intenția de fi folosit pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Falsificarea de încheieri de legalizare

§ 225. (1) Fapta persoanei care imită sau falsifică o încheiere de legalizare aferentă unui înscris, care schimbă înscrisul aferent unei încheieri de legalizare sau modifică un înscris prevăzut cu o încheiere de legalizare se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani dacă acționează cu intenția ca înscrisul să fie folosit pentru a produce efecte juridice.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care folosește în vederea producerii de efecte juridice un înscris cu încheiere de legalizare contrafăcută sau falsificată, o încheiere de legalizare căreia i-a fost schimbat înscrisul aferent sau un înscris în mod semnificativ modificat după adăugarea încheierii de legalizare.

(3) Încheierea de legalizare este orice încheiere pe care un funcționar sau persoană învestită cu încredere publică în cadrul cercului de afaceri care i-a fost alocat a atașat-o, în cadrul competențelor sale de serviciu, unui înscris în forma sa legală pentru a atesta un fapt în legătură cu respectivul înscris.

Falsificarea datelor

§ 225a. (1) Fapta persoanei care, prin introducerea, modificarea, ștergerea sau ascunderea de date generează date false sau date autentice cu intenția de fi folosite pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 226. (1) Nu este imputabilă conform dispozițiilor de la §§ 223-225a fapta persoanei care, de bunăvoie, înainte ca înscrisul fals sau falsificat, înscrisul cu încheiere de legalizare contrafăcută sau falsificată, încheierea de legalizare căreia i-a fost schimbat înscrisul aferent sau un înscris în mod semnificativ modificat după adăugarea încheierii de legalizare sau datele false sau falsificate să fie folosite în vederea producerii de efecte juridice, înlătură, prin distrugerea înscrisului, încheierii de legalizare sau a datelor, pericolul ca înscrisul sau datele să fie folosite în modul prevăzut la §§ 223-225a.

(2) Dacă nu există pericolul unei astfel de utilizări sau pericolul a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, acesta nu se pedepsește dacă acesta,

fără să cunoască aceste fapte, de bunăvoie şi în mod serios se străduieşte să îl înlăture.

Pregătirea falsificării înscrisurilor oficiale sau a încheierilor de legalizare

§ 227. (1) Fapta persoanei care cu intenţia de a facilita pentru sine sau pentru altul falsificarea unui înscris oficial austriac sau a unui înscris oficial străin, atunci când acesta este similar, conform legii sau unui tratat interstatal, înscrisurilor oficiale (§ 224) sau falsificarea unei încheieri de legalizare (§ 225), produce un mijloc sau un instrument care conform aspectului său este în mod evident conceput în astfel de scopuri, îl preia de la altul, şi-l procură pentru sine sau pentru un altul, îl transmite altei persoane sau îl deţine în alt mod, se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Nu se pedepseşte conform dispoziţiilor alin. 1 persoana care, de bunăvoie, înainte ca mijlocul sau instrumentul să fi fost folosit pentru săvârşirea faptelor penale menţionate la alineatul precedent, înlătură pericolul unei astfel de folosiri prin distrugerea acestora sau în alt mod. Dispoziţiile § 226 se aplică în mod corespunzător.

Autentificarea sau legalizarea în fals

§ 228. (1) Fapta persoanei, care determină autentificarea de bună credinţă, a unui drept, unui raport juridic sau a unui fapt nereal, printr-un înscris oficial austriac sau ataşarea unei încheieri de legalizare fictive, dacă acţionează cu intenţia ca înscrisul să fie utilizat în raporturi juridice pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt sau ca înscrisul să fie utilizat în circuitul juridic, se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care utilizează în raporturi juridice un înscris oficial austriac care atestă date nereale, emis cu bună credinţă, al cărui caracter fictiv a fost determinat chiar de către persoana în cauză sau de un terţ, în scopul de a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt sau persoana care utilizează în circuitul juridic un înscris căruia i-a fost ataşată de bună credinţă o încheiere de legalizare fictivă, ataşare care a fost determinată de persoana în cauză sau de un terţ.

(3) Dispoziţiile § 226 se aplică în mod corespunzător.

Sustragerea de înscrisuri

§ 229. (1) Fapta persoanei care distruge, deteriorează sau sustrage un înscris în legătură cu care nu are drept de dispoziţie sau de care nu poate dispune de unul singur se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă acţionează cu intenţia ca înscrisul să

fie utilizat în raporturi juridice pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt.

(2) Nu se pedepseşte conform alin. 1 persoana care de bunăvoie renunţă la sustragerea înscrisului, înainte ca acesta să fie utilizat în circuitul juridic, sau determină în orice alt mod ca fapta sa să nu împiedice a se face dovada scopului pentru care a fost emis.

Deplasarea marcajelor de hotar

§ 230. (1) Fapta persoanei care plasează incorect, deplasează, îndepărtează sau face irecognoscibil un marcaj de hotar sau de nivel de apă cu intenţia de a constitui sau înlătura o dovadă pentru un fapt de importanţă juridică se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Nu se pedepseşte conform alin. 1 persoana care de bunăvoie corectează sau reface marcajul, înainte ca acesta să fie sau să fi fost utilizat, sau care determină în orice alt mod ca fapta sa să nu împiedice a se face dovada scopului pentru care marcajul a fost plasat.

Utilizarea documentelor de identitate străine

§ 231. (1) Fapta persoanei care utilizează un document de identitate emis pentru o altă persoană ca şi cum ar fi fost emis pentru sine se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care predă un document de identitate unei alte persoane cu intenţia ca acesta să fie utilizat în circuitul juridic de către o persoană neautorizată ca şi cum ar fi fost emis pentru aceasta.

(3) Nu se pedepseşte conform alin. 2 persoana care de bunăvoie ia înapoi documentul de identitate înainte ca o persoană neautorizată să îl fi utilizat în circuitul juridic sau care înlătură în orice alt mod pericolul ca documentul de identitate să fie utilizat în modul descris la alin. 2.

TITLUL XIII
Fapte penale contra siguranţei circulaţiei monedei, hârtiilor de valoare, mărcilor poştale şi instrumentelor de plată fără numerar

Falsificarea de monedă

§ 232. (1) Fapta persoanei care imită sau falsifică monedă cu intenţia de a o introduce în circuitul juridic ca autentică şi nealterată se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care preia o astfel de monedă contrafăcută sau falsificată de comun acord cu o persoană care a participat la falsificare (§ 12) sau cu un intermediar cu intenţia de a o introduce în circuitul juridic ca autentică şi nealterată.

(3) Imitarea de monedă este considerată şi producerea prin utilizarea de dispozitive sau materiale concepute în scopul producerii legale, dar cu nerespectarea drepturilor sau condiţiilor de autorizare a emitenţilor de monedă competenţi şi fără aprobarea acestor emitenţi.

Transmiterea şi deţinerea de monedă contrafăcută sau falsificată

§ 233. (1) Fapta persoanei care imită sau falsifică monedă

1. introduce, scoate, transportă, preia de la o altă persoană, cu excepţia cazurilor prevăzute la § 232 alin. 2, îşi procură sau deţine în orice alt mod monedă contrafăcută sau falsificată, cu intenţia de a fi pusă în circulaţie ca monedă autentică şi nealterată sau

2. cu intenţia de a o pune în circulaţie ca monedă autentică şi nealterată

se pedepseşte cu închisoare de până la 5 ani.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta prin contrafacerea sau falsificarea unei sume de mai mult de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Diminuarea unei monede şi transmiterea de monede diminuate

§ 234. (1) Fapta persoanei care diminuează o monedă cu intenţia ca aceasta să fie pusă în circulaţia ca monedă cu valoare întreagă se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Persoana care

1. primeşte de la o altă persoană sau îşi procură în alt mod o monedă diminuată cu intenţia ca aceasta să fie pusă în circulaţie ca monedă cu valoare întreagă sau

2. o pune în circulaţie ca monedă cu valoare întreagă

se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani. Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu monede diminuate în valoare de mai mult de 300.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Procurarea, ascunderea sau comercializarea deşeurilor de monedă

§ 235. Fapta persoanei care cumpără, primeşte ca gaj sau îşi procură în alt mod, ascunde sau comercializează metalul obţinut în urma diminuării de monede (§ 234 alin. 1) de către o altă persoană se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Transmiterea de monedă contrafăcută sau monede diminuate

§ 236. (1) Fapta persoanei care transmite monedă contrafăcută sau falsificată sau o monedă diminuată ca fiind autentică şi nealterată sau cu valoare întreagă se pedepseşte, dacă persoana sau o altă persoană în numele acesteia a primit monedele sau moneda de bună credinţă ca fiind autentică şi nealterată sau cu valoare întreagă, fără ca prin aceasta să săvârşească o faptă penală, cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care săvârşeşte una din acţiunile de la alin. 1 în numele altei persoane, care, fără ca prin aceasta să săvârşească o faptă penală, a primit monedele sau moneda de bună credinţă ca fiind autentică şi nealterată sau cu valoare întreagă.

Falsificarea hârtiilor de valoare

§ 237. În conformitate cu dispoziţiile §§ 232, 233 sau 236 se pedepseşte şi fapta persoanei care săvârşeşte o acţiune sancţionată de aceste articole în legătură cu bancnote sau monede care nu reprezintă mijloace de plată legale, titluri de creanţă de tip Pfandbrief (emisiuni Jumbo), bonduri parţiale, acţiuni sau alte tipuri de certificate de participare, dobândă, profit, câştig sau reînnoire, dacă aceste hârtii de valoare sunt nominale.

Falsificarea de mărci poştale

§ 238. (1) Fapta persoanei care contraface sau falsifică o marcă poştală cu intenţia ca aceasta să fie valorificată ca fiind autentică şi nealterată se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Persoana care

1. primeşte de la o altă persoană sau îşi procură în alt mod o marcă poştală cu intenţia ca aceasta să fie valorificată ca autentică şi nealterată sau
2. o valorifică ca autentică şi nealterată

se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(3) Mărci poştale sunt considerate şi toate ştampilele oficiale prin care se adevereşte achitarea unei taxe sau a unei contribuţii.

(4) Reutilizarea unei mărci poştale şi îndepărtarea ştampilei de validare de pe o marcă poştală deja utilizată nu se pedepseşte penal.

Pregătirea falsificării de monedă, hârtie de valoare sau marcă poştală

§ 239. Fapta persoanei care produce, preia de la o altă persoană, îşi procură sieşi sau unei alte persoane, transmite altei persoane sau deţine în orice alt mod un mijloc sau un instrument care în mod evident este conceput pentru un astfel de scop, o hologramă sau o altă componentă care serveşte la asigurarea împotriva falsificării a unei monede, hârtii de valoare protejate sau a unei mărci poştale, cu intenţia de a-şi facilita sau de a facilita unei alte persoane săvârşirea unei fapte penale dintre cele prevăzute la §§ 232, 234, 237 sau 238, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 240. (1) Nu se pedepseşte pentru faptele penale prevăzute la §§ 232-234 şi 237-239 persoana care, de bunăvoie,

1. renunţă la săvârşirea faptei înainte să o finalizeze,
2. distruge sau predă autorităţilor (§ 151 alin. 3) monedele, hârtiile de valoare sau mărcile poştale contrafăcute sau falsificate sau monedele diminuate,

precum şi instrumentele care au servit la falsificare (§ 239), dacă mai deţine aceste bunuri şi

3. prin sesizarea autorităţilor sau în alt mod îndepărtează pericolul ca, în urma activităţii sale sau a activităţii altor persoane participante la faptă, monedele contrafăcute sau falsificate sau astfel de hârtii de valoare să fie puse în circulaţie ca fiind autentice sau nealterate sau monedele diminuate să fie introduse în circulaţie ca fiind cu valoare întreagă sau ca o marcă poştală contrafăcută sau falsificată să fie valorificată ca fiind autentică şi nealterată, atâta vreme cât nu s-a încercat obţinerea unui astfel de rezultat.

(2) Făptuitorul nu se pedepseşte nici dacă pericolele prevăzute la alin. 1 nu există sau dacă sunt înlăturate fără implicarea făptuitorului dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie şi în mod serios se străduieşte să le înlăture.

Monedă, hârtii de valoare şi mărci poştale din străinătate

§ 241. Dispoziţiile prezentului Titlu se aplică şi monedelor, hârtiilor de valoare, mărcilor poştale, precum şi emisiunilor de bancnote sau monede ca mijloace de plată legale din străinătate.

Falsificarea mijloacelor de plată fără numerar

§ 241a. (1) Fapta persoanei care produce un instrument de plată fără numerar fals sau falsifică un instrument de plată fără numerar autentic cu intenţia ca acesta să fie utilizat în circuitul juridic ca un instrument de plată autentic se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Primirea, transmiterea sau deţinerea de mijloace de plată fără numerar false sau falsificate

§ 241b. Fapta persoanei care primeşte de la o altă persoană, îşi procură sieşi sau pentru o altă persoană, transportă, transmite altei persoane sau deţine în orice alt mod un instrument de plată fără numerar fals sau falsificat cu intenţia ca acesta să fie utilizat în circuitul juridic ca fiind autentic se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Pregătirea falsificării de mijloace de plată fără numerar

§ 241c. Fapta persoanei care, cu intenţia de a-şi facilita sieşi sau unei alte persoane, falsificarea unui instrument de plată fără numerar, produce, preia de la o altă persoană, îşi procură pentru sine sau pentru o altă persoană, transmite unei alte persoane sau deţine în orice alt mod un mijloc sau un instrument care în mod evident este conceput pentru un astfel de scop se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 241d. (1) Nu se pedepseşte pentru faptele penale prevăzute la §§ 241a – 241c persoana care, de bunăvoie, înainte ca mijlocul de plată fără numerar fals sau falsificat să fie introdus în circuitul juridic, înlătură prin distrugerea mijlocului de plată fără numerar sau înainte ca mijlocul sau instrumentul să fi fost utilizat pentru falsificarea unui instrument de plată fără numerar, prin distrugerea mijlocului sau instrumentului, sau în alt mod pericolul unei astfel de utilizări.

(2) Dacă pericolul unei astfel de utilizări nu există sau dacă a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, fapta acestuia nu se pedepseşte dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie şi în mod serios se străduieşte să îl înlăture.

Procurarea de instrumente de plată fără numerar

§ 241e. (1) Fapta persoanei care procură un instrument de plată fără numerar în legătură cu care nu are drept de dispoziţie sau nu are drept de dispoziţie de unul singur, cu intenţia ca prin utilizarea acestuia în circuitul juridic să se îmbogăţească pe sine sau pe un terţ, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care îşi procură un instrument de plată fără numerar în legătură cu care nu are drept de dispoziţie sau nu are drept de dispoziţie de unul singur cu intenţia de a-şi facilita sieşi sau altei persoane falsificarea de mijloace de plată fără numerar (§ 241a).

(2) Persoana care săvârşeşte fapta ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracţional se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Persoana care distruge, deteriorează sau înlătură un instrument de plată fără numerar în legătură cu care nu are drept de dispoziţie sau nu are drept de dispoziţie de unul singur cu intenţia de a împiedica utilizarea acestuia în circuitul juridic se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Primirea, transmiterea sau deţinerea de instrumente de plată fără numerar procurate

§ 241f. Fapta persoanei care primeşte de la o altă persoană, îşi procură pentru sine sau procură altei persoane, transportă, transmite altei persoane sau deţine în alt mod un instrument de plată fără numerar procurat, cu intenţia ca prin utilizarea acestuia să se îmbogăţească ilegal pe sine sau pe un terţ sau cu intenţia de a-şi facilita sieşi sau de a facilita altei persoane falsificarea de instrumente de plată fără numerar (§ 241a) se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 241g. (1) Nu se pedepseşte conform dispoziţiilor §§ 241e şi 241f persoana care, de bunăvoie, înainte ca mijlocul de plată fără numerar procurat

să fie introdus în circuitul juridic sau să fie utilizat pentru falsificarea unui instrument de plată fără numerar, înlătură prin predarea către autorități (§ 151 alin. 3) sau în alt mod pericolul unei astfel de utilizări.

(2) Dacă pericolul unei astfel de utilizări nu există sau dacă a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, fapta acestuia nu se pedepsește dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să îl înlăture.

Furtul de date în legătură cu un instrument de plată fără numerar

§ 241h. (1) Fapta persoanei care fură datele în legătură cu un instrument de plată fără numerar cu intenția

1. ca prin utilizarea acestora în circuitul juridic să se îmbogățească ilegal pe sine sau pe un terț sau

2. de a-și facilita sau de a facilita unei alte persoane falsificarea unui instrument de plată fără numerar

se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Persoana care săvârșește fapta ca îndeletnicire sau ca membru al unui grup infracțional se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Făptuitorul nu se pedepsește dacă, de bunăvoie, înainte ca datele furate în sensul alin. 1 punctul 1 sau 2 să fi fost utilizate, înlătură pericolul utilizării acestora prin sesizarea autorităților, a persoanei autorizate sau în alt mod. Dacă pericolul unei astfel de utilizări nu există sau dacă a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, fapta acestuia nu se pedepsește dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie și în mod serios se străduiește să îl înlăture.

TITLUL XIV
Înalta trădare și alte agresiuni împotriva statului

Înalta trădare

§ 242. (1) Fapta persoanei care se angajează într-o acțiune de modificare prin violență sau prin amenințare cu violență a Constituției Republicii Austria sau a unuia dintre landurile federale ale acesteia sau de separare a unui teritoriu care aparține Republicii Austria se pedepsește cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

(2) Fapta descrisă în alin. 1 se pedepsește și în forma tentativei.

Regretarea în mod activ a săvârșirii faptei

§ 243. (1) Nu se pedepsește pentru înaltă trădare persoana care de bunăvoie renunță la punerea în practică sau, în cazul în care există mai mulți participanți, împiedică punerea în practică sau dacă de bunăvoie împiedică producerea rezultatului.

(2) Făptuitorul nu se pedepseşte nici dacă punerea în practică sau producerea rezultatului nu se produce fără implicarea făptuitorului dacă acesta, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie şi în mod serios se străduieşte să înlăture punerea în practică sau producerea rezultatului.

Pregătirea înaltei trădări

§ 244. (1) Fapta persoanei care convine cu o altă persoană săvârşirea împreună a unui act de înaltă trădare se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi persoana care pregăteşte într-un alt mod un act de înaltă trădare şi prin aceasta cauzează sau extinde pericolul unui act de înaltă trădare sau persoana care pregăteşte un act de înaltă trădare împreună cu o putere străină.

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 245. (1) Făptuitorul nu se pedepseşte pentru pregătirea unui act de înaltă trădare dacă de bunăvoie renunţă la acţiunea sa sau, în cazul în care există mai mulţi participanţi, împiedică actul de înaltă trădare.

(2) Dispoziţiile § 243 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Organizaţiile anti-stat

§ 246. (1) Fapta persoanei care constituie o organizaţie al cărei scop, fie şi nu doar exclusiv, este de a submina independenţa, forma de organizare statală prevăzută în Constituţie sau o instituţie constituţională a Republicii Austria sau a unuia dintre landurile federale ale acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care participă la o astfel de organizaţie de pe o poziţie de conducere, recrutează membri pentru aceasta sau o sprijină în orice alt mod.

(3) Fapta persoanei care participă în alt mod la o astfel de organizaţie sau o sprijină în alt mod decât cel prevăzut la alin. 2 se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 247. Nu se pedepseşte în conformitate cu dispoziţiile § 246 persoana care, de bunăvoie, înainte ca autorităţile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, declară autorităţilor tot ce cunoaşte despre organizaţie şi planurile acesteia, la un moment când aceste informaţii sunt încă secrete.

Defăimarea statului şi simbolurilor acestuia

§ 248. (1) Fapta persoanei care jigneşte sau îşi manifestă disprețul într-un mod care îl face cunoscut publicului larg şi plin de ură faţă de Republica Austria sau faţă de unul din landurile federale ale acesteia se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care în modul plin de ură menționat la alin. 1 jignește, își manifestă disprețul sau defăimează în orice alt mod drapelul Republicii Austria sau al unuia din landurile federale ale acesteia expuse la manifestare publică sau la un eveniment la care are acces publicul larg, un simbol etalat de o autoritatea publică austriacă, imnul federal sau imnul unui land federal se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

TITLUL XV
Agresiuni asupra organelor supreme ale statului

Violență și amenințare cu un pericol grav împotriva Președintelui federal

§ 249. Fapta persoanei care se angajează într-o acțiune de (§ 242 alin. 2) înlăturare a Președintelui federal prin violență sau prin amenințare cu producerea unui pericol grav sau, prin utilizarea acestor mijloace, să îl constrângă sau să îl împiedice să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Constrângerea unui organ constituțional de reprezentare, a unui guvern, a Curții Constituționale, a Curții Federale Administrative sau a Curții Supreme

§ 250. Fapta persoanei care se angajează (§ 242 alin. 2) să constrângă sau să împiedice Consiliul Național, Consiliul Federal, Adunarea Federală, Guvernul Federal, un parlament de land, un guvern de land, Curtea Constituțională, Curtea Federală Administrativă sau Curtea Supremă, prin violență sau prin amenințare cu violență, să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Constrângerea membrilor unui organ constituțional de reprezentare, a unui guvern, a Curții Constituționale, a Curții Federale Administrative sau a Curții Supreme sau a președintelui Curții de Conturi sau a conducătorului unei Curți de Conturi la nivel de land

§ 251. Fapta persoanei care constrânge sau împiedică prin violență sau prin amenințare cu violență un membru al Consiliului Național, Consiliului Federal, Adunării Federale, Guvernului Federal, al unui parlament de land, al unui guvern de land, al Curții Constituționale, al Curții Federale Administrative sau al Curții Supreme sau pe președinte Curții de Conturi sau conducătorul unei Curți de Conturi la nivel de land sau pe adjuncții acestora să își exercite prerogativele sau să le exercite într-un anumit mod se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau, în cazul unei constrângeri calificate, cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

TITLUL XVI
Trădarea de țară

Trădarea secretelor de stat

§ 252. (1) Fapta persoanei care face cunoscut sau accesibil unei puteri străine sau unei organizații supra sau interstatale un secret de stat se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Fapta persoanei care face cunoscut sau accesibil publicului un secret de stat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Dacă secretul de stat se referă la fapte care pun în primejdie Constituția (alin. 3) făptuitorul se pedepsește doar dacă acționează cu intenția de a cauza Republicii Austria un dezavantaj. Presupunerea eronată a unor fapte care pun în primejdie Constituția nu îl scutește pe făptuitor de pedeapsă.

(3) Fapte care pun în primejdie Constituția sunt acele fapte care relevă intenții de a elimina în mod anticonstituțional construcția democratică, federală sau a statului de drept a Republicii Austria, de a suspenda neutralitatea constantă a acesteia sau de a desființa sau restrânge un drept garantat prin Constituție sau de a încălca în mod repetat un astfel de drept.

Divulgarea secretelor de stat

§ 253. (1) Fapta persoanei care, în temeiul unei obligații legale care îi revine în mod special este ținută să păstreze un secret despre care cunoaște că este un secret de stat și încalcă această obligație în împrejurări în care acest secret poate deveni cunoscut sau accesibil unei puteri străine, unei organizații supra sau interstatale sau publicului se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(2) În cazul în care secretul de stat se referă la fapte care pun în primejdie Constituția (§ 252 alin. 3) făptuitorul se pedepsește doar dacă acționează cu intenția de a cauza Republicii Austria un dezavantaj. Presupunerea eronată a unor fapte care pun în primejdie Constituția nu îl scutește pe făptuitor de pedeapsă.

Furtul secretelor de stat

§ 254. (1) Fapta persoanei care reține sau își procură un secret de stat cu intenția de a-l face cunoscut sau accesibil unei puteri străine, unei organizații supra sau interstatale sau publicului și de a cauza astfel pericolul unui dezavantaj considerabil pentru apărarea Republicii Austria sau pentru relațiile Republicii Austria cu o putere străină sau cu o organizație supra sau interstatală se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dispozițiile § 253 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Noțiunea de secret de stat

§ 255. Secrete de stat în înțelesul prezentului Titlu sunt faptele, obiectele sau cunoștințele, în special înscrisuri, desene, modele și formule și informațiile

despre acestea care sunt accesibile doar unui cerc restrâns de persoane şi care trebuie păstrate confidenţiale faţă de o organizaţie supra sau interstatală în scopul de a îndepărta pericolul unei dezavantaj considerabil pentru apărarea Republicii Austria sau pentru relaţiile Republicii Austria cu o putere străină sau cu o organizaţie supra sau interstatală.

Servicii secrete de informaţii care acţionează împotriva Austriei

§ 256. Fapta persoanei care deschide sau exploatează sau susţine în orice mod un serviciu secret de informaţii care acţionează împotriva Austriei se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

Favorizarea forţelor armate ostile

§ 257. (1) Fapta cetăţeanului austriac care în timpul unui război sau al unui conflict armat la care participă Republica Austria trece de partea forţelor armate ostile sau poartă arme împotriva Republicii Austria se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care în timpul unui război sau al unui conflict armat la care participă Republica Austria sau în condiţiile unui pericol iminent privind un astfel de război sau conflict armat procură forţelor armate ostile un avantaj sau cauzează Armatei Federale un dezavantaj. Cetăţenii străini se pedepsesc în conformitate cu aceste dispoziţii dacă săvârşesc fapta atunci când se află pe teritoriul Austriei.

Falsificarea şi distrugerea de probe în scop de trădare de ţară

§ 258. (1) Fapta persoanei care:

1. în cadrul unui raport juridic între Republica Austria sau unul dintre landurile federale ale acesteia şi o putere străină sau o organizaţie supra sau interstatală sau

2. în legătură cu un fapt de importanţă pentru relaţia dintre Republica Austria sau unul dintre landurile federale ale acesteia şi o putere străină sau o organizaţie supra sau interstatală,

produce un mijloc de probă fals sau falsifică, distruge, deteriorează sau îndepărtează un mijloc de probă autentic, punând astfel în pericol interesele Republicii Austria sau ale unui land federal al acesteia se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care face uz de un astfel de mijloc de probă fals sau falsificat, punând astfel în pericol interesele Republicii Austria sau ale unui land federal al acesteia.

TITLUL XVII
Fapte penale contra Armatei federale

Participarea la acţiuni militare de natură penală

§ 259. Fapta persoanei care, fără a fi cadru militar, determină o altă persoană să săvârşească o faptă penală prevăzută exclusiv de legea penală aplicabilă cadrelor militare care este sancţionată cu o pedeapsă cu închisoarea de peste 3 ani sau o faptă dintre cele prevăzute la §§ 16, 19 şi 21 din legea penală aplicabilă cadrelor militare sau care contribuie în orice alt mod la săvârşirea unei astfel de fapte se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani, iar persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu fapta prevăzută la § 18 din legea penală aplicabilă cadrelor militare se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Sabotajul în legătură cu mijloacele de apărare

§ 260. Fapta persoanei care nu produce sau produce în mod defectuos sau livrează un mijloc de apărare sau un dispozitiv sau instalaţie care serveşte exclusiv sau preponderent apărării ţării sau protecţiei populaţiei civile împotriva pericolelor de război sau un anumit material folosit în aceste scopuri, în ciuda unui angajament asumat, punând astfel în pericol în mod conştient apărarea ţării, puterea de luptă a Armatei Federale sau a unei părţi a Armatei Federale sau protecţia populaţiei civile se pedepseşte, dacă fapta nu se pedepseşte în baza altor dispoziţii mai severe, cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

TITLUL XVIII
Fapte penale în domeniul electoral şi al referendumurilor

Domeniul de aplicare

§ 261. (1) Dispoziţiile prezentului Titlu se aplică pentru alegerea preşedintelui federal, pentru alegerea organelor generale de reprezentare şi pentru alegerea organelor statutare (organe de reprezentare) ale organizaţiilor profesionale legale, pentru alegerile generale şi imediate organelor executive ale unei comune, pentru alegerea Parlamentului European, precum şi pentru referendumuri.

(2) Este asimilată alegerilor sau referendumurilor semnarea unei propuneri electorale, procedura privind plebiscitul şi depunerea unui anunţ de susţinere a unei Iniţiative Cetăţeneşti Europene.

Împiedicarea exercitării drepturilor electorale

§ 262. (1) Fapta persoanei care constrânge sau împiedică prin violenţă sau ameninţare cu producerea unui pericol grav o altă persoană să aleagă sau să voteze într-un anumit mod se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, iar dacă fapta este săvârşită în conformitate cu dispoziţiile § 106 cu pedepsele prevăzute de această secţiune.

BCU CENTRAL LIBRARY

(2) Fapta persoanei care împiedică o altă persoană, în alt mod decât prin constrângere, să își exercite dreptul de a alege sau de a vota se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Fraudarea alegerilor sau referendumurilor

§ 263. (1) Fapta persoanei care prin fraudă cu privire la anumite fapte determină sau încearcă să determine ca o altă persoană care votează să se afle în eroare sau, contrar propriei voințe, să depună un vot invalid se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care prin fraudă cu privire la organizarea alegerilor sau referendumului determină sau încearcă să determine ca o altă persoană să nu voteze.

Diseminarea de informații false în cadrul alegerilor sau referendumurilor

§ 264. (1) Fapta persoanei care în mod public diseminează o informație falsă cu privire la o împrejurare susceptibilă a împiedica persoane cu drept de vot să își exercite acest drept sau să își exercite acest drept într-un anumit mod, într-un moment în care un drept la replică nu mai poate fi diseminat eficient, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care la săvârșirea faptei se folosește de un înscris fals sau falsificat în scopul de a face ca informația să pară credibilă se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Darea de mită în cadrul alegerilor sau referendumurilor

§ 265. (1) Fapta persoanei care oferă, promite sau acordă bani unei persoane cu dreptul de a alege sau cu drept de vot pentru ca în schimbul acestora să aleagă sau să voteze într-un anumit fel sau pentru ca să nu aleagă sau să nu voteze sau să nu aleagă sau să nu voteze într-un anumit fel se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana cu dreptul de a alege sau cu drept de vot care pretinde, primește sau acceptă să i se promită bani pentru ca în schimbul acestora să aleagă sau să voteze într-un anumit fel sau pentru ca să nu aleagă sau să nu voteze într-un anumit fel.

Falsificarea în cadrul alegerilor sau referendumurilor

§ 266. (1) Fapta persoanei care, fără să aibă dreptul de a alege sau dreptul de vot sau care în numele altei persoane fără a fi mandatată de aceasta sau în contra mandatului acesteia alege sau votează se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Fapta persoanei care falsifică rezultatul unor alegeri sau al unui referendum se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Împiedicarea alegerilor sau referendumurilor

§ 267. Fapta persoanei care prin violență sau amenințare cu producerea unui pericol grav împiedică sau tulbură în mod intenționat alegerile sau referendumurile se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Violarea secretului electoral sau al referendumului

§ 268. Fapta persoanei care încalcă o reglementare privind protecția secretului electoral sau al referendumului cu intenția de a afla sau de a facilita aflarea de către o altă persoană despre felul în care a ales sau a votat o anumită persoană se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

TITLUL XIX
Fapte penale contra autorității de stat

Rezistența față de autoritatea de stat

§ 269. (1) Fapta persoanei care prin violență sau amenințare cu violența împiedică o autoritate și fapta persoanei care prin violență sau amenințare cu producerea unui pericol grav împiedică un funcționar să își exercite funcțiunea se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, iar în cazul unei constrângeri calificate (§ 106) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care prin violență sau amenințare cu violența constrânge o autoritate sau care prin violență sau amenințare cu producerea unui pericol grav constrânge un funcționar să exercite un anumit act legal.

(3) Act legal în înțelesul dispozițiilor alin. 2 este actul prin care funcționarul în calitate de organ al administrației publice sau al sistemului judiciar exercită o putere de dispoziție sau de constrângere.

(4) Făptuitorul nu se pedepsește conform dispozițiilor alin. 1 dacă autoritatea sau funcționarul nu este îndreptățit să exercite actul legal sau dacă actul legal încalcă dispozițiile de drept penal.

Ultrajul

§ 270. (1) Fapta persoanei care agresează un funcționar aflat în exercițiul funcțiunii (§ 269 alin. 3) se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dispozițiile § 269 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

Sustragerea de sub sechestru

§ 271. (1) Fapta persoanei care distruge, deteriorează, deformează, aduce în stare de neîntrebuințare sau chiar sustrage de sub sechestru un bun față de care s-a luat o măsură asigurătorie sau a fost confiscat, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dispozițiile § 269 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 1 fapta persoanei care, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, repune bunul în situația anterioară.

Ruperea de sigilii

§ 272. (1) Fapta persoanei care deteriorează sau înlătură un sigiliu aplicat de un funcționar în exercitarea atribuțiunilor de serviciu în scopul de a încuia, confisca sau identifica un bun și fapta persoanei care lipsește de eficiență în tot sau în parte o astfel de sigilare se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dispozițiile § 269 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 1 fapta persoanei care, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, face ca bunul să fie din nou încuiat sau confiscat, fără să se fi adus o atingere semnificativă scopului avut în vedere la sigilarea acestuia.

Violarea anunțurilor oficiale

§ 273. (1) Fapta persoanei care distruge, deteriorează, îndepărtează, alterează sau face irecognoscibil conținutul unui înscris despre care cunoaște (§ 5 alin. 3) că a fost afișat sau expus public de o autoritate în scop de anunț, zădărnicind sau limitând astfel scopul anunțului, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Dispozițiile § 269 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

(3) Nu se pedepsește conform alin. 1 fapta persoanei care, de bunăvoie, înainte ca autoritățile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, face ca scopul anunțului să fie atins, fără să i se fi adus o atingere semnificativă.

TITLUL XX
Fapte penale contra păcii

Violență colectivă calificată

§ 274. (1) Fapta persoanei care în mod conștient participă la o adunare a mai multor persoane care urmărește ca prin forțele unite ale acestora să săvârșească un omor (§ 75), loviri sau vătămări cauzatoare de moarte (§ 76), o vătămare corporală (§§ 84-87) sau o distrugere calificată conform § 126 alin. 1 punct 5 sau alin. 2 se pedepsește, dacă s-a ajuns la o astfel de faptă violentă, cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Fapta persoanei care participă la o astfel de adunare și exercită rol de conducere sau incită la săvârșirea uneia dintre faptele penale prevăzute la alin. 1 sau săvârșește o astfel de faptă în calitate de participant sau participă la săvârșirea acesteia (§ 12) se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Nu se pedepseşte conform alin. 1 fapta persoanei care se retrage de bunăvoie de la adunare sau încearcă în mod serios să se retragă, înainte ca adunarea să ducă la săvârşirea unei fapte de violenţă, cu excepţia cazului în care a participat la adunare în modul descris la alin. 2.

Ameninţarea teroristă

§ 275. (1) Fapta persoanei care printr-o ameninţare cu o agresiune asupra vieţii, sănătăţii, integrităţii corporale, libertăţii sau patrimoniului provoacă teama şi neliniştea populaţiei sau unui cerc larg de persoane se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare

1. o perturbare gravă sau de lungă durată a vieţii publice,
2. o afectare gravă a vieţii economice sau
3. moartea unei persoane sau vătămarea corporală gravă a unui număr mai mare de persoane sau dacă prin săvârşirea faptei multe persoane au fost sinistrate.

(3) Dacă fapta are ca urmare moartea unui număr mai mare de persoane făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(Observaţie: § 276 este abrogat)

Complotul criminal

§ 277. (1) Fapta persoanei care convine cu o altă persoană săvârşirea împreună a unui omor (§ 75), a unei răpiri în scop de şantaj (§ 102), a unei predări către o putere străină (§ 103), a unui trafic de sclavi (§ 104), a unei tâlhării (§ 142), a unei fapte penale contra siguranţei publice conform §§ 169, 171, 173, 176, 185 sau 186, a unui trafic transfrontalier de prostituate (§ 217) sau a unei fapte penale sancţionate conform §§ 28a sau 31a din Legea privind combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Nu se pedepseşte conform alin. 1 fapta persoanei care, de bunăvoie, prin sesizarea autorităţilor (§ 151 alin. 3) sau informarea persoanei ameninţate sau în alt mod, împiedică săvârşirea faptei penale intenţionate. Dacă, fără implicarea făptuitorului, fapta penală nu se săvârşeşte, acesta nu se pedepseşte dacă, fără să cunoască aceste aspecte, de bunăvoie şi în mod serios se străduieşte să împiedice săvârşirea faptei penale.

Constituirea unui grup infracţional

§ 278. (1) Fapta persoanei care constituie un grup infracţional sau care participă la acesta în calitate de membru se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Grupul infracţional este o asociere pe termen îndelungat a mai mult de două persoane care urmăreşte săvârşirea de către unul sau mai mulţi membri ai grupului de una sau mai multe infracţiuni, de alte fapte săvârşite cu violenţă contra integrităţii corporale şi a vieţii, distrugere, furt sau înşelăciune, delicte

prevăzute la §§ 104a, 165, 177b, 233-239, 241a-241c, 241e, 241f, 283, 304 sau 307, alte delicte prevăzute la § 278d alin. 1 sau infracţiuni prevăzute la § 114 alin. 1 sau 116 din Legea privind organizarea şi funcţionarea autorităţilor pentru cetăţeni străini.

(3) Membru al unui grup infracţional este persoana care săvârşeşte o faptă penală în cadrul orientării infracţionale a acestui grup sau care participă la activităţile acesteia prin furnizarea de informaţii sau bunuri sau în alt mod, cunoscând că prin aceasta favorizează grupul sau faptele penale săvârşite de acesta.

(4) Dacă grupul nu a dus la săvârşirea nici unei fapte penale nu se pedepseşte nici unul dintre membri, în condiţiile în care grupul se dizolvă de bunăvoie sau dacă din comportamentul acestuia rezultă în alt mod că a renunţat de bunăvoie la intenţiile sale. De asemenea, nu se pedepseşte pentru constituirea unui grup infracţional persoana care se retrage de bunăvoie din grup, înainte de săvârşirea uneia dintre faptele vizate sau înainte de tentativa de săvârşire a acesteia; persoana care a participat în calitate de conducător la activitatea grupului, dar doar atunci când, de bunăvoie, prin sesizarea autorităţilor (§ 151 alin. 3) sau într-un alt mod face ca pericolul cauzat de grup să fie îndepărtat.

Grupul infracţional organizat

§ 278a. Fapta persoanei care constituie sau participă în calitate de membru (§ 278 alin. 3) la un grup de mai multe persoane organizat pe o perioadă îndelungată de timp, în baza unor structuri ierarhice

1. care urmăreşte, chiar dacă nu exclusiv, săvârşirea repetată şi premeditată de fapte penale grave cu ameninţare la viaţa, integritatea corporală, libertatea sau patrimoniul altor persoane sau de fapte penale grave din domeniul exploatării sexuale a persoanelor, traficului de migranţi sau manipularea neautorizată de mijloace de luptă, material nuclear şi substanţe radioactive, deşeuri periculoase, monedă falsă sau stupefiante,

2. care prin săvârşirea faptei urmăreşte îmbogăţirea peste măsură şi

3. care încearcă să corupă sau să intimideze alte persoane sau să se protejeze într-un mod special de măsuri de urmărire penală

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Dispoziţiile § 278 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

Organizaţia teroristă

§ 278b. (1) Fapta persoanei care conduce o organizaţie teroristă (alin. 3) se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani. Fapta persoanei care conduce o organizaţie teroristă care se limitează la ameninţarea cu săvârşirea de fapte penale teroriste (§ 278c alin. 1) sau finanţarea actelor de terorism (§ 278d) se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Fapta persoanei care participă în calitate de membru (§ 278 alin. 3) la o organizaţie teroristă se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(3) Organizația teroristă este o asociere pe termen îndelungat a mai mult de două persoane, care urmărește săvârșirea de către unul sau mai mulți membri ai acestei organizații de una sau mai multe fapte penale teroriste (§ 278c) sau care finanțează actele de terorism.

Fapte penale de terorism

§ 278c. (1) Faptele penale de terorism sunt:

1. omorul (§ 75),
2. vătămarea corporală conform §§ 84 – 87,
3. răpirea în scop de șantaj (§ 102),
4. constrângerea calificată (§ 106)
5. amenințarea cu un pericol grav conform § 107 alin. 2,
6. distrugerea calificată (§ 126) și distrugerea de date (§ 126a) dacă prin săvârșirea faptei poate apărea un pericol grav asupra vieții sau proprietății altei persoane,
7. delicte contra siguranței publice săvârșite cu intenție (§§ 169, 171, 173, 175, 176, 177a, 177b, 178) sau afectarea cu intenție a mediului înconjurător (§ 180),
8. pirateria aeriană (§ 185),
9. periclitarea cu intenție a siguranței aeronautice (§ 186),

9a. incitarea la săvârșirea de fapte penale teroriste și aprobarea săvârșirii de fapte penale teroriste (§ 282a) sau

10. o faptă penală sancționată la § 50 din Legea armelor din 1996 sau § 7 din Legea materialelor de război dacă fapta este de natură a cauza o perturbare gravă și pe o perioadă mai lungă a vieții publice sau o deteriorare gravă a vieții economice și care este săvârșită cu intenția de a intimida populația într-un mod grav, de a constrânge autoritățile publice sau o organizație internațională la o acțiune, tolerare, inacțiune sau de a zdruncina serios sau de a distruge structurile sociale de bază ale unui stat sau ale unei organizații internaționale.

(2) Fapta persoanei care săvârșește o faptă teroristă în înțelesul alin. 1 se pedepsește conform legii aplicabile faptei respective, cu majorarea cu jumătate a limitelor superioare ale pedepsei prevăzute în fiecare caz, dar nu mai mult de 20 de ani.

(3) Fapta nu se consideră faptă penală teroristă dacă urmărește crearea sau recrearea relațiilor democratice și ale statului de drept sau exercitarea sau respectarea drepturilor omului.

Finanțarea terorismului

§ 278d. (1) Fapta persoanei care pune la dispoziție sau strânge bunuri cu intenția ca acestea, fie și doar în parte, să fie utilizate pentru săvârșirea unei fapte de:

1. piraterie aeriană (§ 185) sau periclitarea cu intenție a siguranței aeronautice (§ 186),

2. răpire în scop de şantaj (§ 102) sau ameninţare cu această faptă,

3. agresiune asupra integrităţii corporale, vieţii sau libertăţii unei persoane protejate conform dreptului internaţional sau agresiune violentă asupra unei locuinţe, spaţiu profesional sau mijloc de transport al unei astfel de persoane, de natură să pună în pericol integritatea corporală, viaţa sau libertatea acestei persoane sau ameninţare cu aceste fapte,

4. creare cu intenţie a unui pericol prin expunerea la energie nucleară sau radiaţii ionizante (§ 171), ameninţare cu această faptă, manipulare neautorizată a materialului nuclear, materialelor radioactive sau a instalaţiilor generatoare de radiaţii (§ 177), dobândirea de material nuclear sau substanţe radioactive sau ameninţarea cu săvârşirea unui furt sau tâlhărie în legătură cu material nuclear sau substanţe radioactive, în scopul de a constrânge o altă persoană să acţioneze, să tolereze sau să nu facă nimic,

5. agresiune considerabilă asupra integrităţii corporale sau vieţii unei alte persoane pe un aeroport internaţional civil, distrugere sau afectare considerabilă a unui astfel de aeroport sau a unei aeronave aflate la sol pe acest aeroport sau de întrerupere a serviciilor aeroportului, în măsura în care fapta este săvârşită prin utilizarea unei arme sau a unui alt dispozitiv şi este de natură a pune în pericol siguranţa aeroportului,

6. o faptă penală săvârşită în unul din modurile prevăzute la §§ 185 sau 186 împotriva unei ambarcaţiuni sau platforme fixe, împotriva unei persoane aflate la bordul acestei ambarcaţiuni sau pe o platformă fixă, împotriva încărcăturii ambarcaţiunii sau împotriva unei entităţi din domeniul naval,

7. transport al unui material exploziv sau a unui alt dispozitiv mortal într-un loc public, la o instituţie de stat sau publică, un sistem public de transport sau instituţie de servicii publice sau utilizarea acestor mijloace cu scopul de a cauza moartea sau o vătămare corporală gravă a altei persoane, în măsura în care distrugerea este de natură a cauza un prejudiciu economic considerabil,

8. o faptă penală care vizează moartea sau vătămarea corporală gravă a unui civil sau a altei persoane care nu participă în mod activ la un conflict armat, dacă această acţiune, având în vedere natura ei sau împrejurările, urmăreşte intimidarea unui grup de populaţie sau constrângerea unui guvern sau al unei organizaţii internaţionale la o acţiune sau inacţiune

se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(1a) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care pune la dispoziţie sau strânge bunuri pentru:

1. o altă persoană despre care cunoaşte că săvârşeşte fapte prevăzute la alin. 1 sau

2. un membru al unei organizaţii teroriste despre care cunoaşte că urmăreşte săvârşirea de fapte prevăzute la alin. 1.

(2) Făptuitorul nu se pedepseşte conform alin. 1 sau alin. 1a dacă fapta este sancţionată mai sever prin alte dispoziţii.

Instruirea în scopuri de terorism

§ 278e. (1) Fapta persoanei care instruieşte o altă persoană cu privire la fabricarea sau utilizarea de materiale explozive, arme de foc sau alte arme sau substanţe nocive sau periculoase sau cu privire la o altă metodă la fel de nocivă sau periculoasă, special concepută în scopul săvârşirii unei fapte penale teroriste prevăzute la § 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10 sau cu privire la un astfel de procedeu, în scopul săvârşirii unei astfel de fapte penale teroriste se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani dacă cunoaşte că abilităţile facilitate urmează a fi utilizate în acest scop.

(2) Fapta persoanei care se lasă instruită cu privire la fabricarea sau utilizarea de materiale explozive, arme de foc sau alte arme sau substanţe nocive sau periculoase sau cu privire la o altă metodă la fel de nocivă sau periculoasă, special concepută în scopul săvârşirii unei fapte penale teroriste prevăzute la § 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10 sau cu privire la un astfel de procedeu, în scopul săvârşirii unei astfel de fapte penale teroriste cu utilizarea abilităţilor dobândite se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Pedeapsa nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută pentru fapta vizată.

Instruirea în vederea săvârşirii unei fapte de terorism

§ 278f. (1) Fapta persoanei care oferă în mediul online un material al cărui conţinut este conceput în scopul săvârşirii de fapte teroriste (§ 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10) prin utilizarea mijloacelor menţionate la § 278e sau informaţii de acest tip sau le face accesibile unei alte persoane în scopul de a incita la săvârşirea unei fapte de terorism se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care îşi procură un material în înţelesul alin. 1 sau astfel de informaţii din mediul online în scopul săvârşirii unei fapte de terorism (§ 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10).

Organizaţii armate

§ 279. (1) Fapta persoanei care, neautorizată fiind, constituie o organizaţie armată sau în scop armat sau care înarmează o organizaţie existentă, participă în aceasta cu rol de conducere, recrutează membri pentru aceasta sau îi instruieşte pentru luptă sau echipează organizaţia cu mijloace de luptă, mijloace de transport sau dispozitive de transmitere a datelor sau o sprijină cu fonduri sau în orice alt mod se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Nu se pedepseşte în conformitate cu dispoziţiile alin. 1 persoana care, de bunăvoie, înainte ca autorităţile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, declară acestora tot ce cunoaşte despre organizaţie şi planurile acesteia la un moment când aceste informaţii încă mai sunt secrete.

Procurarea mijloacelor de luptă

§ 280. (1) Fapta persoanei care îşi aduce, deţine sau procură unei alte persoane arme, muniţie sau alte mijloace de luptă în scopul de a echipa de

luptă un număr mai mare de persoane se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Nu se pedepseşte în conformitate cu dispoziţiile alin. 1 persoana care, de bunăvoie, înainte ca autorităţile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa, aduce mijloacele de luptă în stare de neîntrebuinţare pe termen îndelungat, le predă autorităţilor sau facilitează acestora indisponibilizarea lor.

(Observaţie: § 281 a fost abrogat)

Incitarea la săvârşirea de fapte penale şi aprobarea săvârşirii de fapte penale

§ 282. (1) Fapta persoanei, care într-un material tipărit, la radio sau în orice alt mod care permite accesul publicului larg, incită la săvârşirea unei fapte penale, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani dacă în calitate de participant (§ 12) la săvârşirea acestei fapte penale nu este pasibil de o pedeapsă mai severă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în modul prevăzut la alin. 1, aprobă o faptă penală săvârşită cu intenţie şi sancţionată cu pedeapsa cu închisoarea de peste 1 an într-un mod de natură a provoca revolta spiritului de dreptate general sau a incita la săvârşirea unei astfel de fapte.

Incitarea la săvârşirea de fapte penale teroriste şi aprobarea săvârşirii de fapte penale teroriste

§ 282a. (1) Fapta persoanei care într-un material tipărit, la radio sau în alt mediu sau în mod public într-un mod care permite accesul publicului larg incită la săvârşirea unei fapte penale teroriste (§ 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10) se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani dacă în calitate de participant (§ 12) la săvârşirea acestei fapte penale nu este pasibil de o pedeapsă mai severă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în modul prevăzut la alin. 1, aprobă o faptă penală teroristă (§ 278c alin. 1 punctul 1-9 sau 10) într-un mod de natură a cauza pericolul săvârşirii de una sau mai multe astfel de fapte penale.

Instigarea

§ 283. (1) Fapta persoanei care în mod public, într-un mod care permite accesul mai multor persoane:

1. instigă la violenţă împotriva unei biserici sau comunităţi religioase sau împotriva unui grup definit în funcţie de existenţa sau inexistenţa criteriilor de rasă, culoare a pielii, limbă, religie sau concepţie despre lume, sex, handicap fizic sau psihic, vârstă sau orientare sexuală sau împotriva unui membru al unui astfel de grup, în mod expres din cauza apartenenţei la acest grup, sau incită la ură

2. cu intenţia de a leza demnitatea umană a altor persoane, jigneşte un grup dintre cele prevăzute la punctul 1 într-un mod de natură a stârni dispreţul public faţă de acest grup sau de a-l compromite sau

3. aprobă, respinge, trivializează în mod grosolan sau justifică infracțiuni în sensul dispozițiilor §§ 321-321f, precum și § 321k constatate în mod definitiv ca atare de o instanță din Austria sau de o instanță internațională, fapta fiind îndreptată împotriva unui grup menționat la punctul 1 sau împotriva unui membru al unui astfel de grup în mod expres din cauza apartenenței la acest grup și săvârșită într-un mod de natură să incite la violență sau ură împotriva unui astfel de grup sau împotriva unui membru al unui astfel de grup,

se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alin. 1 într-un material, la radio sau într-un mod în care acțiunile de la alin. 1 devin accesibile publicului larg se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

(3) Persoana care prin săvârșirea uneia din faptele prevăzute la alin. 1 sau 2 face ca alte persoane să exercite violență împotriva unui grup prevăzut la alin. 1 punctul 1 sau împotriva unui membru al unui astfel de grup din cauza apartenenței acestuia la acest grup se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(4) Fapta persoanei care diseminează sau face disponibil public în alt mod un material scris, imagini sau alte reprezentări de idei sau teorii care aprobă, susțin sau incită la ură sau violența împotriva unui grup dintre cele menționate la alin. 1 punctul 1 sau împotriva unui membru al unui astfel de grup din cauza apartenenței acestuia la acest grup, prin intermediul unei tipărituri, la radio sau în orice alt mod prin care acestea devin accesibile publicului larg, într-un mod aprobator sau justificator, se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă persoana nu este sancționată mai sever prin alte dispoziții în calitate de participant (§ 12) la săvârșirea unei fapte penale prevăzute la alin. 1-3.

Împrăștierea unei adunări

§ 284. Fapta persoanei care prin violență sau amenințare cu violența împiedică sau împrăștie o adunare, un marș sau o manifestare similară care nu este interzisă se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Împiedicarea sau perturbarea unei adunări

§ 285. Fapta persoanei care împiedică sau perturbă în mod considerabil o adunare care nu este interzisă prin aceea că:

1. face indisponibil locul de adunare,

2. împiedică accesul unei persoane autorizate să participe sau îi îngreunează accesul sau îi face imposibilă sau îi îngreunează participarea la adunare prin grave molestări,

3. pătrunde în mod neautorizat în adunare sau

4. înlătură persoana desemnată cu conducerea sau menținerea ordinii sau se opune prin fapte unei instrucțiuni a acesteia privind desfășurarea adunării

se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Omisiunea de a împiedica săvârşirea unei fapte penale

§ 286. (1) Fapta persoanei care omite cu intenţie să împiedice săvârşirea iminentă sau deja începută a unei fapte penale cu intenţie sau, în cazurile în care sesizarea autorităţilor permite împiedicarea săvârşirii faptei penale, omite să sesizeze autorităţile (§ 151 alin. 3) sau să informeze persoana ameninţată, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani, dacă fapta penală respectivă a fost săvârşită cel puţin în forma tentativei şi este sancţionată cu mai mult de 1 an de închisoare.

(2) Făptuitorul nu se pedepseşte conform alin. 1 dacă:

1. nu a putut împiedica sau sesiza cu uşurinţă săvârşirea faptei fără a se expune pe sine sau un membru de familie pericolului unui dezavantaj considerabil,

2. a aflat despre fapta penală exclusiv printr-o comunicare adusă lui în calitatea sa de părinte spiritual sau

3. prin împiedicare sau sesizare s-ar fi lezat o altă obligaţie legală de păstrare a confidenţialităţii şi urmările încălcării acestei obligaţii ar fi cântărit mai greu decât urmările nefavorabile ale omisiunii de a împiedica sau sesiza.

Săvârşirea unei fapte penale în stare de intoxicaţie

§ 287. (1) Fapta persoanei care, fie doar din culpă, prin consumul de alcool sau consumul de substanţe euforizante şi stupefiante se transpune într-o stare de intoxicaţie care o face iresponsabilă se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani dacă săvârşeşte în această stare de intoxicaţie o faptă care i-ar fi reţinută în sarcină ca infracţiune sau delict dacă nu s-ar afla în această stare. Pedeapsa aplicată nu poate însă fi mai severă decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârşită în stare de intoxicaţie.

(2) Acţiunea penală împotriva făptuitorului se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă sau cu acordul victimei dacă fapta săvârşită în stare de intoxicaţie se urmăreşte doar la plângerea prealabilă sau cu acordul victimei.

TITLUL XXI
Fapte penale împotriva înfăptuirii justiţiei

Mărturia mincinoasă

§ 288. (1) Fapta persoanei care, în cadrul audierii în instanţă în calitate de martor sau, dacă nu este parte în proces, în calitate de persoană care oferă informaţii, face declaraţii mincinoase sau în calitate de martor-expert atestă un rezultat mincinos sau depune o expertiză mincinoasă se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Fapta persoanei care în instanţă face o mărturie mincinoasă (alin. 1) sub jurământ sau o susţine printr-un jurământ sau depune în faţa instanţei un alt fel de jurământ legal prevăzut se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Unui jurământ îi este asimilată şi invocarea unui jurământ depus anterior, iar în cazul persoanelor degrevate de obligaţia de a depune jurământ formula prevăzută în locul jurământului.

(3) Conform dispoziţiilor alin. 1 şi 2 se pedepseşte şi persoana care săvârşeşte una din faptele acolo menţionate în cadrul unei proceduri în faţa unei comisii de anchetă din cadrul Consiliului Naţional sau al unei autorităţi disciplinare la nivel federal, de land sau local.

(4)) Conform dispoziţiilor alin. 1 se pedepseşte şi persoana care în calitate de martor sau martor-expert săvârşeşte una din faptele acolo menţionate în cadrul unei proceduri de anchetă desfăşurate în baza prevederilor Codului de Procedură Penală în faţa organelor de poliţie judiciară sau al organelor de parchet.

Mărturia mincinoasă în faţa unei autorităţi administrative

§ 289. Fapta persoanei care, cu excepţia cazurilor prevăzute la § 288 alin. 3 şi 4, face declaraţii mincinoase în faţa unei autorităţi administrative în calitate de martor în cadrul audierii sale sau în calitate de martor-expert atestă un rezultat mincinos sau depune o expertiză mincinoasă se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Mărturia membrilor de familie

§ 290. (1) Nu se pedepseşte fapta persoanei care face o mărturie mincinoasă (§§ 288, 289) în scopul de a preveni în ceea ce o priveşte pe ea sa pe un membru de familie ruşinea sau pericolul tragerii la răspundere penală sau al unui dezavantaj patrimonial nemijlocit şi semnificativ dacă a fost sau ar fi putut fi degrevată de obligaţia de a face declaraţii şi dacă

1. nu a cunoscut toate acestea,
2. nu a dezvăluit motivul de degrevare în scopul de a preveni urmările dezvăluirii prevăzute mai sus sau
3. a fost obligată în mod ilegal să facă declaraţii.

(1a) Făptuitorul nu se pedepseşte conform dispoziţiilor § 288 alin. 3 nici dacă cercetarea comisiei constituite conform § 53 din Legea privind organizarea instanţelor îl vizează şi a făcut o mărturie mincinoasă în scopul de a preveni pericolul tragerii sale la răspundere penală.

(2) Calitatea unei persoane, dobândită în baza unei căsătorii sau a unui parteneriat civil, de membru de familie se menţine chiar dacă căsătoria sau parteneriatul civil nu mai există.

(3) Făptuitorul se pedepseşte chiar dacă condiţiile prevăzute la alin. 1 sunt îndeplinite, în cazul în care se consideră, având în vedere dezavantajul care rezultă pentru o altă persoană din mărturia mincinoasă, că trebuia să spună adevărul.

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 291. Nu este imputabilă făptuitorului săvârşirea faptei prevăzute la §§ 288 sau 289 dacă corectează declaraţia mincinoasă anterior încheierii audierii sale.

Determinarea mărturiei mincinoase

§ 292. (1) Fapta persoanei care determină o altă persoană, prin inducerea în eroare cu privire la anumite fapte, să facă o mărturie mincinoasă (§ 288) se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Fapta persoanei care în modul prevăzut la alin. 1 face ca o altă persoană să facă de bună credinţă o mărturie mincinoasă în faţa unei autorităţi administrative (§ 289) se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

Registrul fals al activelor

§ 292a. Fapta persoanei care în cursul unei proceduri de executare sau insolvenţă depune la instanţă sau în faţa unui organ de executare un registru fals sau incomplet al activelor, punând astfel în pericol îndestularea unui creditor se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 292b. Nu este imputabilă fapta de depunere a unui registru fals al activelor (§ 292a) persoanei care de bunăvoie şi înainte ca autorităţile (§ 151 alin. 3) să fi aflat de fapta sa corectează declaraţiile mincinoase sau le completează pe cele incomplete, în măsura în care fapta nu a zădărnicit sau restrâns îndestularea unui creditor.

Înţelegerile nepermise între ofertanţi în cadrul procedurilor de vânzare a bunurilor supuse executării silite

§ 292c. (1) Fapta persoanei care pretinde, primeşte sau solicită să i se promită, pentru sine sau pentru o altă persoană, un avantaj în schimbul promisiunii ca în calitate de co-ofertant în cadrul unei proceduri de vânzare a bunurilor supuse executării silite să nu apară sau să nu liciteze decât până la un anumit preţ sau să liciteze doar conform unui anumit reper sau să nu liciteze deloc se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care oferă, promite sau acordă unui co-ofertant, în lipsa solicitării din partea acestuia, un avantaj în schimbul unui acord în înţelesul alin. 1, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Falsificarea unui mijloc de probă

§ 293. (1) Fapta persoanei care produce un mijloc de probă fals sau falsifică un mijloc de probă autentic, dacă acţionează cu intenţia ca mijlocul de probă să fie utilizat în cadrul unei proceduri judiciare sau administrative, într-o anchetă

desfăşurată în temeiul prevederilor Codului de Procedură Penală sau în cadrul unei proceduri în faţa Camerei Deputaţilor, se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă fapta nu este sancţionată cu pedeapsă conform §§ 223, 224, 225 sau 230.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care utilizează un mijloc de probă fals sau falsificat în cadrul unei proceduri judiciare sau administrative, într-o anchetă desfăşurată în temeiul prevederilor Codului de Procedură Penală sau în cadrul unei proceduri în faţa Camerei Deputaţilor.

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 294. (1) Nu este imputabilă fapta de falsificare a unui mijloc de probă (§ 293) persoanei care de bunăvoie omite sau împiedică utilizarea în procedură a mijlocului de probă fals sau falsificat sau înlătură, înaintea utilizării în procedură, modificarea mijlocului de probă menită să inducă în eroare.

(2) Dacă nu există pericolul unei astfel de utilizări sau pericolul a fost înlăturat fără implicarea făptuitorului, acesta nu se pedepseşte dacă, fără să cunoască aceste fapte, de bunăvoie şi în mod serios se străduieşte să îl înlăture.

Suprimarea unui mijloc de probă

§ 295. Fapta persoanei care distruge, deteriorează sau suprimă un mijloc de probă menit să fie utilizat în cadrul unei proceduri judiciare sau administrative sau într-o anchetă desfăşurată în temeiul prevederilor Codului de Procedură Penală şi în legătură cu care nu are drept de dispoziţie sau nu are drept de dispoziţie singur, dacă acţionează cu intenţia de a împiedica ca mijlocul de probă să fie utilizat în procedură se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă fapta nu este sancţionată cu pedeapsă conform §§ 229 sau 230.

Regretarea în mod activ a săvârşirii faptei

§ 296. Nu este imputabilă fapta de suprimare a unui mijloc de probă (§ 295) persoanei care de bunăvoie prezintă mijlocul de probă instanţei, parchetului, autorităţii administrative sau poliţiei judiciare (§ 18) la un moment în care acesta mai poate fi luat în considerare la luarea deciziei sau emiterea dispoziţiei.

Defăimarea

§ 297. (1) Fapta persoanei care expune o altă persoană pericolului de a fi urmărită de autorităţi prin aceea că îl suspectează în mod greşit de săvârşirea unei fapte penale la care punerea în mişcare a acţiunii penale se face din oficiu sau de încălcarea unei obligaţii de serviciu sau profesionale, dacă cunoaşte (§ 5 alin. 3) că fapta este nereală, se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, iar dacă fapta de care o suspectează în mod greşit se pedepseşte cu pedeapsă mai mare de un an, cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Nu se pedepseşte conform alin. 1 persoana care de bunăvoie înlătură pericolul unei urmăriri de către autorităţi, înainte ca autorităţile să fi demarat urmărirea persoanei suspectate.

Simularea unei fapte penale

§ 298. (1) Fapta persoanei care simulează în mod conştient în faţa unei autorităţi (§ 151 alin. 3) sau în faţa unui funcţionar competent pentru primirea de denunţuri săvârşirea unei fapte penale se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă dacă fapta nu se pedepseşte conform § 297 alin. 1.

(2) Nu se pedepseşte conform alin. 1 persoana care de bunăvoie face ca fapta să nu aibă ca urmare o anchetă oficială.

Favorizarea

§ 299. (1) Fapta persoanei care favorizează o altă persoană care a săvârşit o faptă penală să se sustragă în mod intenţionat, în tot sau în parte, de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea pedepsei sau măsurii preventive se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Fapta persoanei care determină o altă persoană să o favorizeze nu se pedepseşte conform alin. 1.

(3) Nu se pedepseşte conform alin. 1 nici persoana care săvârşeşte fapta cu intenţia de a favoriza un membru de familie sau pentru a împiedica ca acesta să fie pedepsit sau supus unei măsuri preventive pe motiv că a participat la fapta penală pentru care persoana favorizată este urmărită sau trebuie să execute o măsură preventivă.

(4) Nu se pedepseşte fapta persoanei care săvârşeşte una din faptele penale prevăzute la alin. 1 în scopul de a înlătura în ceea ce o priveşte sau în ceea ce priveşte un membru de familie ruşinea sau pericolul tragerii la răspundere penală sau un dezavantaj patrimonial nemijlocit şi semnificativ dacă urmările care trebuie înlăturate prin săvârşirea faptei, luând în considerare şi gradul de pericol al persoanei favorizate şi gravitatea faptei săvârşite de persoana favorizată sau pentru care a fost condamnată, ar fi cântărit mai greu decât urmările nefavorabile cauzate sau care ar fi putut fi cauzate prin săvârşirea faptei.

Punerea în libertate a persoanelor deţinute

§ 300. (1) Fapta persoanei care pune în libertate o persoană deţinută în baza unei hotărâri sau ordonanţe judecătoreşti sau administrative, o determină să evadeze sau o ajută în acest scop, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani, dacă fapta nu este pedepsită conform §§ 196 sau 299.

(2) Nu se pedepseşte conform alin. 1 fapta persoanei deţinute care determină o altă persoană să o pună în libertate sau să o ajute să evadeze.

Publicarea interzisă

§ 301. (1) Fapta persoanei care, nesocotind o interdicție legală, publică o comunicare despre conținutul unei ședințe de judecată sau al unei ședințe a unei autorități administrative nepublice într-o tipăritură, la radio sau în orice alt mod care o face accesibilă publicului larg se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care, într-un mod descris la alin. 1, publică o comunicare despre o ședință în cadrul unei proceduri în instanță sau la o autoritate administrativă, despre votul dat sau rezultatul acestuia și persoana care încălcă obligația care i-a fost impusă în cadrul unei astfel de proceduri în baza unei prevederi legale de către instanță sau autoritatea administrativă.

(3) Persoana care, într-un mod descris la alin. 1, publică o comunicare despre conținutul rezultatelor unei interogări privind date cu caracter personal sau date ale unei transmisii de date sau ale unei supravegheri de date sau date obținute în urma supravegherii optice sau acustice de persoane cu ajutorul mijloacelor tehnice (§ 134 punctul 5 CPP) se pedepsește cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă, dacă aceste rezultate nu au fost anterior actualizate.

TITLUL XXII
Încălcarea obligațiilor de serviciu, corupția și fapte penale conexe

Abuzul în serviciu

§ 302. (1) Fapta funcționarului care, acționând cu intenția de a cauza o vătămare a drepturilor unei alte persoane, în mod conștient abuzează de prerogativa de a îndeplini un act în numele Federației, landului federal, al unei asociații de comune, al unei comune sau al unei persoane juridice de drept public în calitate de organ de punere în aplicare a legii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Persoana care săvârșește fapta în legătură cu o putere străină sau cu o organizație supra sau interstatală se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani. Cu aceeași pedeapsă se pedepsește persoana care prin săvârșirea faptei cauzează un prejudiciu a cărui valoare depășește suma de 50.000 euro.

Violarea din culpă a libertății persoanei sau a dreptului inviolabilității domiciliului

§ 303. Fapta unui funcționar care printr-o îngrădire ilegală sau prin lipsirea de libertate a persoanei sau printr-o percheziție ilegală din culpă gravă (§ 6 alin. 3) aduce o vătămare a drepturilor unei alte persoane se pedepsește cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă de până la 180 zile-amendă.

Luarea de mită

§ 304. (1) Fapta agentului public sau arbitrului care pretinde, primeşte sau solicită să i se promită în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii unui act un folos pentru sine sau pentru un terţ se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care, în calitate de martor-expert numit de instanţă sau altă autoritate în cadrul unei proceduri, pretinde, primeşte sau solicită să i se promită în schimbul atestării unui rezultat sau a unei expertize incorecte un folos pentru sine sau pentru un terţ.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Primirea de foloase

§ 305. (1) Fapta agentului public sau arbitrului care în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii în contra obligaţiilor care îi revin a unui act pretinde pentru sine sau pentru un terţ un folos sau primeşte sau solicită să i se promită un folos necuvenit (alin. 4) se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(Observaţie: Alin. 2 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 61/2012)

(3) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(4) Nu constituie foloase necuvenite

1. foloasele a căror primire este permisă prin lege sau care sunt oferite în cadrul unor evenimente la participarea cărora există un interes legitim oficial sau faptic.

2. foloase în scopuri non-profit (§ 35 Legea federală privind taxele şi impozitele) asupra utilizării cărora agentul public sau arbitrul nu exercită o influenţă directă, precum şi

3. în lipsa unor norme de reglementare în sensul punctului 1 atenţii uzuale într-o anumită zonă sau în ţară de mică valoare, cu excepţia cazului în care fapta este săvârşită ca îndeletnicire.

Traficul de influenţă

§ 306. (1) Fapta agentului public sau arbitrului care, cu excepţia cazurilor prevăzute la §§ 304 şi 305, în scopul de a se lăsa influenţat în activitatea sa în calitate de agent public, pretinde pentru sine sau pentru un terţ un folos sau primeşte sau solicită să i se promită un folos necuvenit (§ 305 alin. 4) se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana

care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Nu se pedepseşte conform alin. 1 persoana care primeşte sau solicită să i se promită doar un folos de mică valoare, cu excepţia cazului în care fapta este săvârşită ca îndeletnicire.

Darea de mită

§ 307. (1) Fapta persoanei care oferă, promite sau acordă unui agent public sau arbitru un folos în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii de către acesta în contra obligaţiilor care îi revin a unui act, pentru sine sau pentru un terţ, se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani. Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care oferă, promite sau acordă unui martor-expert (§ 304 alin. 1) numit de instanţă sau altă autoritate în cadrul unei proceduri, în schimbul atestării unui rezultat sau a unei expertize incorecte, un folos pentru sine sau pentru un terţ.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Darea de foloase necuvenite

§ 307a. (1) Fapta persoanei care, în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii în contra obligaţiilor care îi revin a unui act, oferă, promite sau acordă unui agent public sau arbitru un folos necuvenit (§ 305 alin. 4), pentru sine sau pentru un terţ, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Cumpărarea de influenţă

§ 307b. (1) Fapta persoanei care, cu excepţia cazurilor prevăzute la §§ 307 şi 307a, oferă, promite sau acordă unui agent public sau arbitru un folos necuvenit (§ 305 alin. 4), pentru sine sau pentru un terţ cu intenţia de a-l influenţa în activitatea sa în calitate de agent public, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Traficul de influenţă

§ 308. (1) Fapta persoanei care pretinde, primeşte sau solicită să i se promită pentru sine sau pentru un terţ un folos în schimbul influenţării necuvenite a

deciziei unui agent public sau arbitru se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care oferă, promite sau acordă unei alte persoane un folos în schimbul influenţării incorecte a deciziei unui agent public sau arbitru.

(3) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(4) Influenţarea deciziei unui agent public sau arbitru este incorectă atunci când vizează îndeplinirea sau neîndeplinirea în contra obligaţiilor care îi revin a unui act sau este legată de oferirea, promisiunea sau acordarea unui folos necuvenit (§ 305 alin. 4) agentului public sau pentru acesta, unui terţ.

(5) Făptuitorul nu se pedepseşte conform alineatelor precedente dacă fapta este pedepsită mai sever prin alte dispoziţii.

Primirea de cadouri şi darea de mită angajatului sau însărcinatului

§ 309. (1) Fapta angajatului sau însărcinatului unei întreprinderi care în activitatea antreprenorială pretinde, primeşte sau solicită să i se promită un folos pentru sine sau pentru un terţ, în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii în contra obligaţiilor care îi revin a unui act, se pedepseşte cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care oferă, promite sau acordă un folos unui angajat sau împuternicit al unei întreprinderi în activitatea antreprenorială în schimbul îndeplinirii sau neîndeplinirii în contra obligaţiilor care îi revin a unui act.

(3) Persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 3.000 euro se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani, iar persoana care săvârşeşte fapta în legătură cu o valoare a folosului de peste 50.000 euro se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Încălcarea secretului de serviciu

§ 310. (1) Fapta funcţionarului sau a fostului funcţionar care divulgă sau valorifică un secret care i-a fost încredinţat sau pe care l-a aflat exclusiv în calitatea sa de funcţionar, a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes public sau un interes privat legitim, dacă fapta nu se pedepseşte mai sever prin alte dispoziţii, se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

(Observaţie: Alin. 2 a fost abrogat prin BGBl. I nr. 101/2014)

(2a) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte persoana care – fie şi după pierderea funcţiei sau relaţiei de muncă – în calitate de reprezentant legal sau lucrător al Oficiului European de Poliţie (Europol), ofiţer de legătură sau lucrător ţinut de obligaţii speciale de păstrare a secretului de serviciu (§ 32 alin. 2 din

Acordul Europol, publicat în BGBl. III nr. 123/1998) divulgă sau valorifică un fapt sau un aspect pe care l-a aflat exclusiv în exercitarea atribuțiilor de serviciu și a cărui divulgare sau valorificare este de natură să lezeze un interes public sau un interes privat legitim.

(3) Dacă făptuitorul divulgă un secret de serviciu care se referă la fapte care pun în primejdie Constituția (§ 252 alin. 3) acesta se pedepsește doar dacă acționează cu intenția de a leza interese private sau de a cauza un dezavantaj Republicii Austria. Presupunerea eronată a unor fapte care pun în primejdie Constituția nu îl scutește pe făptuitor de pedeapsă.

Atestarea și legalizarea false

§ 311. Fapta funcționarului care atestă în fals într-un înscris oficial a cărui emitere este de competența sa un drept, un raport juridic sau un fapt sau care ataşează în fals la un bun o încheiere de legalizare a cărei ataşare este de competența sa, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, dacă acționează cu intenția de fi folosit pentru a face dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unui fapt sau de a folosi bunul în circuitul juridic, iar fapta nu este pedepsită de § 302.

Chinuirea sau neglijarea unei persoane deținute

§ 312. Fapta persoanei care, în calitate de funcționar cauzează unei persoane deținute sau oricărei persoane reținute în baza unui mandat oficial, aflate în custodia sa sau la care are acces în interes de serviciu, chinuri fizice și psihice se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește funcționarul care își neglijează grav obligația sa îngrijire și custodie a unei astfel de persoane, cauzând astfel, fie și doar din culpă, semnificative prejudicii asupra sănătății sau dezvoltării fizice sau mentale a persoanei.

(3) Dacă fapta are ca urmare o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1) făptuitorul se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani, dacă are ca urmare o vătămare corporală cu consecințe grave de durată (§ 85) se pedepsește cu închisoare de până la 5 ani, iar dacă are ca urmare moartea victimei se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Tortura

§ 312a. (1) Fapta persoanei care în calitate de agent public în înțelesul § 74 alin. 1 punctul 4a lit. b sau c, la instigarea unui astfel de agent public sau cu aprobarea expresă sau tacită a unui astfel de agent public cauzează unei alte persoane mari dureri fizice sau psihice sau suferințe, în special în scopul de a obține de la aceasta sau de la un terț o declarație sau o recunoaștere, în scopul de a o pedepsi pentru o faptă săvârșită sau presupus a fi fost săvârșită de către aceasta sau de către un terț, în scopul de a o intimida sau constrânge sau dintr-un motiv de discriminare, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare o vătămare corporală cu consecinţe grave de durată (§ 85) făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă are ca urmare moartea victimei se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

(3) Agent public în înţelesul acestei dispoziţii este şi persoana care, în cazul absenţei sau lipsei instituţiilor statale, acţionează în calitate de agent public.

Provocarea dispariţiei forţate a unei persoane

§ 312b. Fapta persoanei care, în numele sau cu încuviinţarea statului sau a unei organizaţii politice, răpeşte o altă persoană sau o lipseşte de libertate în alt mod şi ascunde soarta sau locul unde se află persoana dispărută se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Fapte penale săvârşite prin folosirea de calităţi oficiale

§ 313. Dacă o faptă penală săvârşită cu intenţie este săvârşită de un funcţionar prin folosirea ocaziei oferite de activitatea sa de serviciu, limita superioară a pedepsei cu închisoarea sau a amenzii poate fi mărită în cazul acestuia cu jumătate. Pedeapsa cu închisoare nu poate depăşi în acest caz durata de 20 de ani.

TITLUL XXIII
Uzurparea şi înşelăciunea pentru dobândirea unei calităţi oficiale

Uzurparea de calităţi oficiale

§ 314. Fapte persoanei care îşi arogă exercitarea unei calităţi oficiale sau, fără să fie autorizată, exercită o acţiune care nu poate fi exercitată decât în baza unei calităţi oficiale se pedepseşte cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Înşelăciunea pentru dobândirea unei calităţi oficiale

§ 315. Fapta persoanei care în mod conştient înşeală o entitate competentă cu investirea în funcţii oficiale cu privire la un aspect care, conform legii sau unui regulament, ar exclude investirea sa într-o anumită funcţie oficială, făcând ca prin aceasta să fie investită cu respectiva calitate oficială, se pedepseşte cu închisoare de până la 1 an sau cu amendă de până la 720 zile-amendă.

TITLUL XXIV
Perturbarea relaţiilor cu străinătatea

Agresiuni de înaltă trădare împotriva unui stat străin

§ 316. (1) Fapta persoanei care se angajează într-o acţiune (§ 242 alin. 2) de schimbare prin violenţă sau prin ameninţarea cu violenţa a Constituţiei

unui stat străin sau de separare a unui teritoriu aparținând unui stat străin se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dispozițiile § 243 se aplică în mod corespunzător.

Denigrarea simbolurilor străine

§ 317. Fapta persoanei care, într-un mod care face ca fapta să devină cunoscută publicului larg și plin de ură, jignește, își exprimă lipsa de respect sau denigrează un drapel sau un simbol național al unui stat străin sau al unei instituții interstatale care a fost expus de către o autoritate națională sau de o reprezentanță a statului străin sau a organizației interstatale conform regulilor generale ale dreptului internațional sau al acordurilor interstatale sau un imn al unui stat străin intonat la o ocazie oficială, se pedepsește cu închisoare de până la 6 luni sau cu amendă de până la 360 zile-amendă.

Condiții cu privire la sancționare

§ 318. (1) În cazurile prevăzute la §§ 316 și 317 acțiunea penală se pune în mișcare împotriva făptuitorului doar cu aprobarea Guvernului Federal.

(2) Dispozițiile §§ 316 și 317 se aplică doar dacă Republica Austria are relații diplomatice cu statul lezat și reciprocitatea este garantată conform informării din partea Ministerului Federal de Externe.

(3) Pentru faptele penale prevăzute la § 317 îndreptate împotriva unei organizații interstatale făptuitorul se pedepsește doar dacă Republica Austria face parte din această organizație.

Serviciul de informații militare pentru un stat străin

§ 319. Fapta persoanei care deschide sau exploatează sau susține în orice mod în Austria un serviciu de informații militare în slujba unei puteri străine sau a unei organizații interstatale se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

Interdicția sprijinirii părților într-un conflict armat

§ 320. (1) Fapta persoanei care în mod conștient în Austria în timpul unui război sau al unui conflict armat la care Republica Austria nu participă sau în condițiile unui pericol iminent al unui astfel de război sau conflict:

1. echipează sau înarmează o formație militară sau un vehicul de apă, terestru sau aeronautic al uneia dintre părți în vederea participării la acțiuni de război,
2. formează sau menține un corp de voluntari sau deschide sau exploatează un punct de reclamă pentru acestea sau pentru forțele de apărare ale uneia dintre părți,
3. exportă din Austria mijloace de luptă contrar dispozițiilor existente sau le tranzitează prin Austria,
4. acordă un credit de finanțare în scopuri militare sau organizează o adunare publică sau

5. transmite în mod neautorizat o informaţie militară sau deschide sau utilizează în acest scop un sistem de comunicaţii

pentru una dintre părţi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dispoziţiile alin. 1 nu se aplică în cazurile în care se pune în executare

1. o decizie a Consiliului de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite,

2. o decizie în temeiul Titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană,

3. o decizie în cadrul Organizaţiei de Securitate şi Cooperare în Europa (OSCE) sau

4. o altă operaţiune de pace conform principiilor care stau la baza Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite, cum ar fi măsuri de prevenire a unei catastrofe umanitare sau de interzicere a încălcării grave şi sistematice a drepturilor omului, în cadrul unei organizaţii internaţionale.

TITLUL XXV

Genocid, infracţiuni contra umanităţii, infracţiuni de război

Genocidul

§ 321. (1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a distruge în întregime sau în parte un grup caracterizat prin apartenenţa la o biserică sau comunitate religioasă, la o rasă, un popor, un trib sau un stat, ucide membri ai grupului, le cauzează vătămări corporale (§ 84 alin. 1) sau mintale grave, supune grupul la condiţii de existenţă de natură să ducă la moartea tuturor membrilor acestuia sau a unei părţi a acestuia, impune măsuri care vizează împiedicarea naşterilor în cadrul grupului sau transferă forţat copii din grup în alt grup, prin uz de violenţă sau prin ameninţarea cu violenţa se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

(2) Fapta persoanei care se înţelege cu o altă persoană cu privire la săvârşirea împreună a uneia din faptele penale prevăzute la alin. 1 se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Infracţiuni contra umanităţii

§ 321a. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic împotriva unei populaţii civile:

1. ucide o persoana (§ 75) sau

2. cu intenţia de a distruge în întregime sau în parte o populaţie supune populaţia sau părţi ale acesteia la condiţii de existenţă de natură să ducă la distrugerea în întregime sau parţială a acesteia

se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

(2) Fapta persoanei care, în cadrul unui atac conform alin. 1, săvârşeşte fapta de sclavie (§ 104) se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane cu detenţiunea pe viaţă.

(3) Fapta persoanei care, în cadrul unui atac conform alin. 1,

1. săvârşeşte fapta de trafic de persoane (§ 104a),

2. cu încălcarea regulilor generale de drept internaţional, izgoneşte sau transferă forţat populaţia din teritoriul pe care se află în mod legal într-un alt teritoriu,

3. cauzează unei persoane care se află sub paza sa sau asupra căreia exercită controlul în orice alt mod vătămări fizice sau psihice ori suferinţe fizice sau psihice grave ce depăşesc consecinţele sancţiunilor admise de către dreptul internaţional,

4. violează o persoană (§ 201) sau o agresează sexual (§ 202), o constrânge la prostituţie (§ 106 alin. 3), o sterilizează forţat (§ 85 punctul 1) sau, cu intenţia de a influenţa compoziţia etnică a unei populaţii sau de a săvârşi alte încălcări grave ale dreptului internaţional, deţine ilegal o femeie rămasă gravidă în mod forţat sau

5. provoacă dispariţia forţată a unei persoane (§ 312b)

se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

(4) Fapta persoanei care, în cadrul unui atac conform alin. 1,

1. cauzează unei persoane o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1),

2. cu încălcarea regulilor generale de drept internaţional, lipseşte de libertate grav o persoană sau

3. persecută un grup sau o comunitate determinate prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrângerea gravă a exercitării acestor drepturi, pe motive de ordin politic, rasial, naţional, etnic, cultural, religios, sexual ori în funcţie de alte criterii recunoscute ca inadmisibile în dreptul internaţional

se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau dacă este săvârşită cu intenţia de a menţine un regim instituţionalizat de opresiune sistematică şi asuprire a unui grup rasial de către un altul cu închisoare de la 5 ani la 15 ani.

Infracţiuni de război contra persoanelor

§ 321b. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat, ucide o persoană (§ 75) protejată de dispoziţiile dreptului internaţional se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

(2) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat, ia ostatic o persoană protejată de dispoziţiile dreptului internaţional se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea victimei cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

(3) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. cauzează unei persoane protejate de dispoziţiile dreptului internaţional şi care se află sub paza sa sau asupra căreia exercită controlul în orice alt mod

vătămări fizice sau psihice ori suferinţe fizice sau psihice grave ce depăşesc consecinţele sancţiunilor admise de către dreptul internaţional sau

2. violează o persoană protejată de dispoziţiile dreptului internaţional (§ 201) sau o agresează sexual (§ 202), o constrânge la prostituţie (§ 106 alin. 3), o sterilizează forţat (§ 85 punctul 1) sau, cu intenţia de a influenţa compoziţia etnică a unei populaţii sau de a săvârşi alte încălcări grave ale dreptului internaţional, deţine ilegal o femeie rămasă gravidă în mod forţat

se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea victimei cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani sau cu detenţiunea pe viaţă.

(4) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. cauzează unei persoane protejate de dispoziţiile dreptului internaţional chinuri fizice sau psihice grave sau o vătămare corporală gravă (§ 84 alin. 1),

2. mobilizează forţat în forţele armate persoane care nu au împlinit vârsta de 15 ani sau le înrolează în acestea sau mobilizează forţat persoane care nu au împlinit vârsta de 18 ani în grupuri armate sau le înrolează în acestea sau utilizează persoane care nu au împlinit vârsta de 18 ani pentru participare activă la ostilităţi,

3. izgoneşte totalitatea sau o parte a populaţiei civile sau o transferă forţat într-un alt teritoriu sau dispune această izgonire sau acest transfer, dacă nu este vorba despre o strămutare temporară, necesară pentru siguranţa persoanelor civile în cauză sau din motive militare imperioase,

4. aplică unei persoane protejate de dispoziţiile dreptului internaţional sau pune în executare o pedeapsă semnificativă, fără ca această persoană să fi fost condamnată definitiv în cadrul unui proces ordinar nepartinic, cu respectarea garanţiilor juridice de drept internaţional,

5. aduce o persoană protejată de dispoziţiile dreptului internaţional, aflată în custodia celeilalte părţi beligerante, în pericol de moarte sau îi cauzează o gravă deteriorare a sănătăţii, prin aceea că, cu încuviinţarea acesteia,

a) face experimente pe o astfel de persoană care nu sunt necesare nici din punct de vedere medical, nici nu sunt realizate în interesul acesteia,

b) prelevă de la această persoană ţesuturi sau organe în scop de transplant, dacă nu este vorba de recoltare de sânge sau piele în scopuri terapeutice în acord cu principiile general recunoscute ale medicinei, cu aprobarea benevolă şi expresă a persoanei în cauză sau

c) supune o astfel de persoană în orice alt mod unei proceduri medicale care nu este necesară având în vedere starea de sănătate a persoanei şi care nu se află în acord cu principiile general recunoscute ale medicinei sau

6. tratează o persoană protejată de dispoziţiile dreptului internaţional în mod semnificativ degradant sau umilitor,

se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea victimei cu închisoare de la 5 ani la 15 ani.

(5) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. deportează sau deține (§ 99) sau întârzie în mod nejustificat repatrierea unei persoane protejate de dispozițiile dreptului internațional,

2. în calitate de membru al unei puteri ocupante transferă o parte a propriei populații civile în teritoriul ocupat sau izgonește sau transferă o parte a populației din teritoriul ocupat în interiorul acestuia,

3. constrânge o persoană protejată de dispozițiile dreptului internațional să intre în serviciul forțelor armate ale unei puteri străine (§ 105) sau

4. constrânge (§ 105) un membru al părții inamice să participe la acțiuni de război împotriva propriei țări,

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(6) Persoane protejate de dispozițiile dreptului internațional sunt persoanele protejate în sensul Convențiilor de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate, publicate în BGBl. nr. 155/1953, și a Protocoalelor Adiționale I și II (Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate internaționale (Protocolul I) inclusiv anexele și Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate fără caracter internațional (Protocolul II) inclusiv Declarație și Rezerve, publicat în BGBl nr. 527/1982), în special răniți, bolnavi, naufragiați, membrii ai forțelor armate și combatanți ai părții inamice care au depus armele necondiționat sau care nu mai sunt combatanți, prizonieri de război și persoane civile, dacă și atâta timp cât ultimii nu participă în mod nemijlocit la ostilități.

Infracțiuni de război contra proprietății și altor drepturi

§ 321c. Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. jefuiește sau distruge, fără ca aceasta să fie justificată de necesități militare, contrar dispozițiilor de drept internațional, alte bunuri ale părții inamice sau ale membrilor acesteia, și le însușește sau le rechiziționează,

2. distruge în mare cantitate bunuri în înțelesul Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, publicată în BGBl. nr. 58/1964, sau și le însușește sau

3. dispune, contrar dispozițiilor de drept internațional, suspendarea sau stingerea drepturilor și pretențiilor tuturor sau a unei părți a membrilor părții inamice sau declararea ca fiind inadmisibile în justiție,

se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

Infracțiuni de război contra misiunilor internaționale și utilizarea fără drept a semnelor distinctive și emblemelor

§ 321d. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. declanșează un atac împotriva personalului, instalațiilor, materialului, unităților sau vehiculelor care participă la o misiune de ajutor umanitar ori la o misiune de menținere a păcii, conform Cartei Națiunilor Unite, și care

se bucură de protecţia pe care dreptul internaţional umanitar o garantează civililor sau bunurilor cu caracter civil;

2. declanşează un atac împotriva personalului, clădirilor, materialului, unităţilor sanitare sau mijloacelor de transport sanitare, care, în acord cu dreptul internaţional umanitar, utilizează semnele distinctive prevăzute de Convenţiile de la Geneva privind protecţia victimelor conflictelor armate sau a Protocoalelor Adiţionale I şi II (Protocolul adiţional la Convenţiile de la Geneva privind protecţia victimelor conflictelor armate internaţionale - Protocolul I - inclusiv anexele şi Protocolul adiţional la Convenţiile de la Geneva privind protecţia victimelor conflictelor armate fără caracter internaţional - Protocolul II) inclusiv Declaraţie şi Rezerve, precum şi de Protocolul Adiţional la Convenţiile de la Geneva din 12 august 1949 privind adoptarea unui semn distinctiv adiţional (Protocolul III), publicat în BGBl. III nr. 137/2009;

se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat, utilizează fără drept semnele distinctive prevăzute de Convenţiile de la Geneva privind protecţia victimelor conflictelor armate sau de Protocolul III al acestora steagul de parlamentare, drapelul, insignele militare sau uniforma inamicului, ale unor state neutre sau al altor state care nu participă la conflict ori ale Organizaţiei Naţiunilor Unite, cauzând astfel vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unei persoane, se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 de ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

Infracţiuni de război constând în utilizarea de metode interzise în operaţiunile de luptă

§ 321e. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. declanşează un atac împotriva populaţiei civile sau a unor civili care nu participă direct la ostilităţi,

2. declanşează un atac împotriva bunurilor civile protejate ca atare de dreptul internaţional umanitar, în special bunuri culturale,

3. desfăşoară un atac asupra unor locuri neapărate sau zone demilitarizate,

4. utilizează bunuri culturale aflate sub protecţie suplimentară sau vecinătatea acestora în scopul sprijinirii operaţiunilor militare,

5. desfăşoară un atac, cunoscând (§ 5 alin. 3) că el va cauza pierderi de vieţi omeneşti în rândul populaţiei civile, răniri în rândul civililor, distrugeri de bunuri cu caracter civil, care ar fi vădit disproporţionate în raport cu ansamblul avantajului militar concret şi direct aşteptat,

6. declanşează un atac împotriva digurilor, barajelor şi centralelor nucleare, dacă acestea nu sunt obiective civile în sensul punctului 2, cunoscând că el va cauza pierderi de vieţi omeneşti în rândul populaţiei civile, răniri ale persoanelor

civile, distrugeri de bunuri cu caracter civil, care ar fi vădit disproporţionate în raport cu ansamblul avantajului militar concret şi direct aşteptat,

7. desfăşoară un atac, cunoscând că el va cauza pagube extinse, de durată şi grave asupra mediului înconjurător natural,

8. utilizează o persoană protejată de dispoziţiile dreptului internaţional umanitar (§ 321b alin. 6) ca scut de protecţie pentru a determina inamicul să se abţină de la acţiuni militare împotriva anumitor ţinte,

9. utilizează ca metodă de purtare a războiului înfometarea deliberată a civililor, privându-i de bunurile indispensabile supravieţuirii sau împiedicând, cu încălcarea dispoziţiilor dreptului internaţional umanitar, primirea ajutoarelor destinate acestora,

10. în calitate de superior (§ 321g alin. 2) ordonă sau declară unui inferior aflat sub conducerea şi autoritatea sa că nu va exista îndurare pentru învinşi sau

11. ucide sau răneşte, prin viclenie, un membru al forţelor armate inamice sau un combatant al forţelor inamice;

se pedepseşte în cazurile prevăzute la alin. 1 punctul 1-10 cu închisoare de la 1 an la 10 ani şi în cazul prevăzut la punctul 1 cu închisoare de la 5 ani la 15 ani.

(2) Dacă una din faptele prevăzute la alin. 1 punctul 1-10 are ca urmare vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unei persoane protejate de dispoziţiile dreptului internaţional umanitar (§ 321b alin. 6), făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei astfel de persoane se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

Infracţiuni de război constând în utilizarea de mijloace interzise în operaţiunile de luptă

§ 321f. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat,

1. utilizează otravă sau arme cu substanţe otrăvitoare,

2. utilizează arme biologice sau chimice sau

3. utilizează proiectile care se dilată sau se aplatizează cu uşurinţă în corpul omului, în special proiectile cu cămaşă dură care nu înconjoară miezul în întregime sau care este prevăzută cu incizii,

se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 10 ani.

(2) Dacă fapta are ca urmare vătămarea corporală gravă (§ 84 alin. 1) a unei persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani, iar dacă fapta are ca urmare moartea unei persoane sau dacă mijloacele utilizate (alin. 1) sunt concepute pentru distrugerea în masă se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

Răspunderea superiorului

§ 321g. (1) Fapta persoanei care, în calitate de superior (alin. 2), omite să împiedice un inferior aflat sub conducerea şi autoritatea sa să săvârşească o

faptă prevăzută în acest Titlu se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă prevăzută pentru fapta săvârşită de inferior.

(2) Superiorii sunt superiori militari sau civili, precum şi persoane care, fără a fi superiori militari sau civili, exercită putere de conducere şi control în cadrul unei trupe, al unei organizaţii civile sau al unei întreprinderi.

Încălcarea obligaţiei de supraveghere

§ 321h. (1) Fapta persoanei care, în calitate de superior (§ 321g alin. 2), omite să supravegheze corespunzător un inferior aflat sub conducerea şi autoritatea sa se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar dacă inferiorul săvârşeşte o faptă prevăzută la acest Titlu a cărei iminenţă putea fi recunoscută de superior şi pe care acesta ar fi putut să o prevină se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Fapta persoanei care, în calitate de superior (§ 321g alin. 2), săvârşeşte din culpă o faptă penală prevăzută la alin. 1 se pedepseşte cu închisoare de până la 3 ani.

Omisiunea sesizării săvârşirii unei fapte prevăzute de legea penală

§ 321i. Fapta persoanei care, în calitate de superior (§ 321g alin. 2), omite să sesizeze fără întârziere autorităţilor competente cu cercetarea sau urmărirea penală a acestor fapte o faptă prevăzută la acest Titlu, săvârşită de un inferior, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Acţionarea la ordin sau alte dispoziţii

§ 321j. Făptuitorul nu este sancţionat pentru o faptă prevăzută la §§ 321b-321i dacă săvârşeşte fapta în executarea unui ordin militar sau al altei dispoziţii cu acelaşi efect, dacă făptuitorul nu realizează că ordinul sau dispoziţia este ilegală şi ilegalitatea acesteia nu este evidentă.

Actul de agresiune

§ 321k. (1) Fapta persoanei care este capabilă să controleze sau să conducă acţiunea politică sau militară a unui stat şi care declanşează sau execută un act de agresiune care, având în vedere tipul, gravitatea şi amploarea sa, reprezintă o încălcare manifestă a Cartei Naţiunilor Unite se pedepseşte cu închisoare de la 10 ani la 20 de ani.

(2) Fapta persoanei care în condiţiile alin. 1 plănuieşte sau pregăteşte un astfel de act de agresiune se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 10 ani.

(3) În înţelesul alin. 1 sintagma act de agresiune desemnează o utilizare a forţei armelor îndreptată împotriva suveranităţii, integrităţii teritoriale sau independenţei politice a unui stat sau o altă utilizare neconformă cu Carta Naţiunilor Unite de către celălalt stat.

DISPOZIȚII FINALE

Intrarea în vigoare

§ 322. (1) Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1975.

(2) § 23 şi dispoziţiile relative la acesta cu privire la internarea într-o unitate pentru infractori recidivişti periculoşi se aplică faptelor (§ 23 alin. 1 punctul 1) săvârşite anterior intrării în vigoare a acestui cod, cu următoarele precizări:

1. Internarea într-o unitate pentru infractori recidivişti periculoşi se dispune doar dacă în acelaşi timp cu condiţiile prevăzute la § 23 sunt îndeplinite şi condiţiile privind internarea într-un cămin de muncă conform § 1 alin. 2 din Legea privind căminele de muncă 1951, publicată în BGBL. nr. 211.

2. Internarea nu poate să dureze mai mult de 5 ani.

(3) § 50 şi 52 alin. 3 se aplică până la data de 31 decembrie 1978 persoanelor care, la data săvârşirii faptei, împliniseră vârsta de 21 de ani, dar nu şi vârsta de 28 de ani, cu precizarea că acestor persoane li se va acorda un consilier de probaţiune doar dacă aceasta este justificată de motive speciale, în scopul de a preveni săvârşirea de către infractor a altor fapte penale. Acelaşi lucru se aplică până la data de 31 decembrie 1982 persoanelor care, la data săvârşirii faptei, împliniseră deja vârsta de 28 de ani.

(4) Legile care se abrogă sau se adaptează la dispoziţiile prezentului cod la data intrării în vigoare a prezentului cod sunt prevăzute în legi speciale.

Dispoziţii tranzitorii

§ 323. (1) §§ 27, 28, 31-38 şi 40-56 se aplică şi faptelor cărora li se aplică şi legile aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentului cod.

(2) Prezentul cod nu se aplică faptelor penale pentru care anterior intrării în vigoare a acestuia s-a pronunţat o sentinţă în primă instanţă. După desfiinţarea unei astfel de sentinţe ca urmare a unei acţiuni în anulare, a unui apel sau rejudecării cauzei sau a unei contestaţii se va proceda în înţelesul §§ 1 şi 61 coroborat cu alin. 1.

(3) Dispoziţiile prezentului cod cu privire la faptul că acţiunea penală împotriva făptuitorului se pune în mişcare doar la plângerea prealabilă, la cererea sau cu acordul unei persoane de aplică şi pentru fapte penale săvârşite anterior intrării în vigoare a prezentului cod, cu excepţia cazului în care la momentul intrării în vigoare făptuitorul a fost deja trimis în judecată sau cererea de sancţionare a fost deja emisă.

(4) În cazul faptei pentru care la data intrării în vigoare a legii de reformare a procesului penal, publicată în BGBl. I nr. 19/2004 împotriva învinuitului fuseseră deja dispuse de către instanţă măsuri de căutare sau acesta fusese deja trimis în judecată, timpul în care pentru această faptă sunt în vigoare măsuri de căutare sau există un proces în instanţă nu se va lua în considerare la calcularea termenului de prescripţie.

Clauza de punere în aplicare

§ 324. Ministrul Justiţiei răspunde de aplicarea prezentului cod.

BE

CODUL PENAL AL REGATULUI BELGIEI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI BELGIEI[1)]

Tudorel TOADER

Codul penal cuprinde Cartea I. Partea generală, art. 1-100ter, şi Cartea a II-a. Partea specială, art. 101-566.

Cartea I. Partea generală (art. 1-100ter). Prezentăm câteva particularităţi în raport cu legislaţia penală română.

Infracţiunile sunt împărţite în trei categorii: crime, delicte şi contravenţii. Pentru crimă se aplică o pedeapsă penală, pentru delict se aplică o pedeapsă corecţională de la opt zile la cinci ani, iar pentru contravenţie se aplică o pedeapsă de poliţie cuprinsă între o zi şi şapte zile.

Este consacrată răspunderea persoanei fizice, dar şi a persoanei juridice.

Nu pot fi considerate persoane juridice responsabile din punct de vedere penal statul federal, regiunile, comunităţile, provinciile zonele de siguranţă, zona metropolitană bruxelleză, comunele, organele teritoriale din interiorul comunelor, Comisia comunitară franceză, Comisia comunitară flamandă, Comisia comunitară comună şi centrele publice de asistenţă socială.

Persoanelor fizice le este aplicabilă şi pedeapsa constând în recluziune, care poate fi pe viaţă sau pe termen limitat.

Publicarea hotărârii de condamnare. Hotărârea prin care este pronunţată pedeapsa de privare de libertate pe viaţă sau de detenţie pe viaţă, de privare de libertate sau de detenţie de la douăzeci la treizeci de ani sau de la treizeci la patruzeci de ani va fi editată în extras şi afişată în comuna în care a fost comisă fapta şi în cea în care a fost pronunţată hotărârea.

Pedeapsa complementară constând în punerea la dispoziţia tribunalului de aplicare a pedepselor trebuie sau poate să fie pronunţată în cazurile prevăzute de lege cu scopul de a proteja societatea de persoanele care au comis anumite fapte grave de natura celor ce aduc atingere integrităţii persoanelor. Aplicarea acestei pedepse complementare începe din momentul în care încetează pedeapsa principală cu închisoarea sau cu recluziunea.

Supravegherea electronică poate fi aplicată cu titlu de pedeapsă principală, pe baza consimţământului făptuitorului, atunci când o faptă este de natură să atragă o pedeapsă cu închisoarea de cel mult un an.

[1)] Publicat la 9 iunie 1867, intrat în vigoare la data de 15 octombrie 1967, cu modificările ulterioare.

Pedeapsa constând în obligația de a munci. Atunci când o faptă este de natură să atragă după sine o pedeapsă aplicată de poliție sau o pedeapsă corecțională, judecătorul poate pronunța, cu titlul de pedeapsă principală, o pedeapsă constând în obligația de a presta o anumită muncă.

Durata unei pedepse cu munca nu poate fi mai mică de douăzeci de ore, nici mai mare de trei sute de ore.

Pedeapsa de probațiune autonomă. Când fapta este de natură să atragă o pedeapsă de poliție sau o pedeapsă corecțională, judecătorul poate condamna, cu titlu de pedeapsă principală, la o pedeapsă de probațiune autonomă, constând în obligația de a respecta anumite condiții particulare în decursul unei perioade determinate, stabilite de către judecător.

Durata pedepsei de probațiune autonomă nu poate fi mai mică de șase luni, nici mai mare de doi ani.

Recunoașterea hotărârilor din străinătate. Condamnările pronunțate de instanțele penale dintr-un stat membru al Uniunii Europene sunt luate în calcul în aceleași condiții ca și condamnările pronunțate de către instanțele penale belgiene și vor produce aceleași efecte juridice ca și aceste condamnări.

Partea specială (art. 101-566). *Particularități în raport cu abuzul în serviciu din Codul penal român.*

Orice act arbitrar care atentează la libertățile și drepturile garantate de Constituție, ordonat sau executat de un funcționar sau ofițer public, de un funcționar public sau de un agent al autorității sau al puterii publice, este pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la un an.

Falsul în înscrisuri oficiale este mai grav atunci când este comis de către un medic, chirurg sau funcționar din domeniul sănătății. Astfel, orice medic, chirurg sau alt funcționar din domeniul sănătății care, pentru a favoriza pe cineva, certifică în mod fals că persoana respectivă suferă de boli sau prezintă infirmități de natură să o scutească de un serviciu pe care este datoare să îl presteze în baza legii sau de orice altă obligație impusă de lege este pedepsit cu închisoarea.

Tot astfel, este mai gravă luarea de mită de către un medic, chirurg sau funcționar din domeniul sănătății, dacă fapta se săvârșește în condițiile de mai sus.

Mărturia mincinoasă este mai gravă atunci când este săvârșită în cauzele penale. Mărturia mincinoasă în materie penală, fie împotriva acuzatului, fie în favoarea acestuia, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

Atribuirea publică a titlului de avocat constituie infracțiune. Cel care își atribuie public, fie titlul de avocat, fără să fie înscris în tabelul Ordinului sau pe o listă a stagiarilor, fie titlul de avocat onorific, fără să dețină autorizația prevăzută la art. 436 din Codul judiciar, este pedepsit cu amendă.

Constituie infracțiune fapta constând în coalizarea funcționarilor, atunci când măsuri contrare legilor sau deciziilor regale sunt aplicate fie într-o reuniune de persoane sau de organe depozitare ale oricărei forme de autoritate publică, fie prin delegație sau corespondență între acestea.

Fapta este mai gravă atunci când decizia de comun acord intervine între autoritățile civile și organismele militare sau conducătorii acestora, situație în care cei care au provocat-o sunt pedepsiți mai sever.

Corupția pasivă are drept element constitutiv fapta persoanei care exercită o funcție publică, de a solicita, de a accepta sau de a primi, direct sau prin mijlocirea unor persoane, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură, pentru ea însăși sau pentru un terț, pentru a adopta unul din acele comportamente solicitate.

Corupția activă are drept element constitutiv fapta de a propune, direct sau prin mijlocirea unor persoane, unei persoane care exercită o funcție publică, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură, pentru ea însăși sau pentru un terț, pentru a adopta unul din acele comportamente vizate.

Faptele de corupție pot fi imputate și oricărei persoane care se prezintă drept candidat la o asemenea funcție, care face să se creadă că va exercita o asemenea funcție sau care, făcând uz de false calități, lasă să se creadă că exercită o asemenea funcție.

Refuzul de serviciu legalmente datorat în domeniul justiției. Constituie infracțiune fapta oricărui judecător, administrator sau membru într-un organism administrativ, care sub orice pretext, chiar sub pretextul lipsei de prevederi legale sau al neclarității legii, refuză să facă dreptatea cuvenită părților.

Constituie infracțiune fapta oricărui slujitor al unui cult care procedează la încheierea căsătoriei religioase înainte de celebrarea căsătoriei civile, precum și fapta slujitorilor unui cult care, aflați în exercițiul funcțiunii lor religioase, prin discursurile pronunțate în adunare publică, atacă direct Guvernul, o lege, o hotărâre regală sau orice act al autorității publice.

Infracțiunea de ultraj are o altă configurație juridică. Astfel, va fi pedepsit cel care va comite un ultraj prin fapte, cuvinte, gesturi sau amenințări împotriva unui membru al Camerelor legislative aflat în exercițiul funcției sau cu ocazia exercitării mandatului său, împotriva unui Ministru, unui membru al Curții Constituționale sau împotriva unui magistrat sau membru al autorității judiciare sau împotriva unui ofițer activ al forței publice, în exercitarea funcțiilor lor.

Constituie infracțiune fapta celui care, fără a fi obținut în prealabil autorizația din partea ofițerului public, a efectuat sau a determinat efectuarea unei înhumări, precum și fapta celui care încalcă, indiferent în ce mod, reglementările relative la locul de înmormântare și la înhumare.

Constituie infracțiune fapta comisă de către juratul care nu este scutit și nu se prezintă la curtea cu juri în ziua și la ora indicate pentru deschiderea dezbaterilor, pe baza citației care i-a fost comunicată sau a convocării pe care a primit-o sau care, după ce a dat curs citației sau convocării, se retrage, fără permisiunea președintelui, înainte de expirarea funcțiilor sale.

Unele particularități prezintă și infracțiunea de amenințare, constând în fapta celui care amenință, fie verbal, fie prin act anonim sau semnat, la

ordin sau condiţionat, cu comiterea unui atentat împotriva persoanelor sau a proprietăţilor, pentru care legea prevede o pedeapsă penală.

În cazul evadării deţinuţilor, persoanele responsabile de coordonarea şi supravegherea lor vor fi pedepsite diferit, în funcţie de gravitatea faptei comise de către cel deţinut.

Avortul constituie infracţiune, indiferent de calitatea făptuitorului, dacă se comite fără consimţământul femeii însărcinate.

Constituie infracţiune fapta oricărei persoane care, găsind un copil nou-născut, nu îl predă în termen de trei zile ofiţerului de stare civilă.

Infracţiunea de viol constă în orice act de penetrare sexuală, de orice natură ar fi şi prin orice mijloc, comis asupra unei persoane care nu l-a acceptat.

Constituie infracţiune fapta persoanei care, prin violenţă sau ameninţări, constrânge o altă persoană să contracteze o căsătorie, precum şi fapta persoanei care, prin violenţe sau ameninţări, constrânge o altă persoană să contracteze o coabitare legală.

Patricidul constă în uciderea tatălui, a mamei sau a altor ascendenţi.

Constituie infracţiune fapta constând în mutilarea organelor genitale ale unei persoane de sex feminin. Astfel infracţiunea constă în fapta oricărei persoane care efectuează, facilitează sau favorizează orice formă de mutilare a organelor genitale ale unei persoane de sex femeiesc, cu sau fără consimţământul acesteia din urmă.

Calomnia şi insulta constituie infracţiuni. Astfel, cel care a imputat cu răutate unei persoane un fapt precis, de natură să aducă atingere onoarei acesteia sau să o expună disprețului public, fapt a cărui dovadă legală nu este raportată, este vinovat de calomnie, dacă legea admite proba faptului imputat, şi de defăimare, dacă legea nu admite această probă.

Sunt incriminate faptele de corupţie privată pasivă, constând în fapta persoanei care are calitatea de administrator sau de garant al unei persoane juridice, de mandatar sau de reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, de a solicita, de a accepta sau de a primi, direct sau prin intermediul unei alte persoane, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură, pentru ea însăşi sau pentru un terţ, de a face sau a nu face un act ce ţine de funcţia sa ori pe care trebuie să îl faciliteze în virtutea acelei funcţii ori de a facilita prin funcţia sa fără ştirea sau autorizaţia, după caz, a Consiliului de administraţie sau a Adunării generale a mandantului sau a patronului.

Actele de corupţie privată activă constau în fapta de a propune, direct sau prin intermediul altei persoane, unei persoane care are calitatea de administrator sau de garant al unei persoane juridice, de mandatar sau de reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, o ofertă, o promisiune, un avantaj de orice natură, pentru ea însăşi sau pentru un terţ, de a face sau a nu face un act ce ţine de funcţia sa ori pe care trebuie să îl faciliteze în virtutea acelei funcţii, de a facilita prin funcţia sa, fără ştirea sau fără autorizaţia, după caz, a Consiliului de administraţie sau a Adunării generale a mandantului sau a patronului.

CUPRINS

Cartea 1. Despre infracţiuni şi pedepse, în general 169
Capitolul I. Despre infracţiuni 169
Capitolul II. Despre pedepse 170
Secţiunea I. Despre diversele tipuri de pedepse 170
Secţiunea II. Despre pedepsele penale 171
Secţiunea III. Despre închisoarea corecţională 173
Secţiunea IV. Despre plasarea în arestul poliţiei 174
Secţiunea V. Despre pedepsele comune aplicate în cazul crimelor şi delictelor 175
Sub-secţiunea I. Despre pedepsele comune pentru crime şi delicte aplicabile persoanelor fizice 175
Sub-secţiunea 1bis. Despre punerea la dispoziţia tribunalului de aplicare a pedepselor 176
Sub-secţiunea II. Despre pedepsele comune în cazul crimelor şi delictelor aplicabile persoanelor juridice 178
Secţiunea Vbis. Despre pedeapsa supravegherii electronice 179
Secţiunea Vter. Despre pedeapsa cu munca 184
Secţiunea Vquater. Despre pedeapsa de probaţiune autonomă 188
Secţiunea VI. Despre pedepsele comune celor trei tipuri de infracţiuni 192
Sub-secţiunea I. Despre amenda aplicabilă persoanelor fizice 192
Sub-secţiunea II. Despre amenda aplicată persoanelor juridice 192
Sub-secţiunea III. Despre confiscarea specială 193
Capitolul III. Alte condamnări ce pot fi pronunţate pentru crime, delicte sau contravenţii 197
Capitolul IV. Tentativa de comitere a unei crime sau a unui delict 198
Capitolul V. Despre recidivă 198
Capitolul VI. Despre concursul de infracţiuni 200
Capitolul VII. Despre participarea mai multor persoane la aceeaşi crimă sau la acelaşi delict 202
Capitolul VIII. Despre motivele de justificare sau de scuză 203
Capitolul IX. Despre circumstanţele atenuante 203
Capitolul X. Despre stingerea pedepselor 206
Capitolul XI. Despre luarea în calcul a condamnărilor pronunţate de instanţele penale ale altor state 208

BE

Cartea a 2-a. Despre infracţiuni şi despre pedepsirea acestora, în special..... 209
Titlul I. Crimele şi delictele împotriva siguranţei statului..... 209
Capitolul I. Atentate şi comploturi împotriva regelui, împotriva familiei regale şi împotriva formei de guvernământ..... 209
Capitolul II. Crime şi delicte împotriva securităţii statului..... 211
Capitolul III. Crime împotriva securităţii interne a statului..... 222
Dispoziţia comună prezentului titlu..... 224
Titlul Ibis. Încălcări grave ale dreptului internaţional umanitar..... 225
Titlul Iter. Infracţiuni de terorism..... 232
Titlul II. Crime şi alte delicte care aduc atingere drepturilor garantate de Constituţie..... 237
Capitolul I. Delicte referitoare la exercitarea drepturilor politice (Abrogat)..... 237
Capitolul I. Delicte referitoare la libera funcţionare a cultelor..... 237
Capitolul II. Despre atingerile aduse de funcţionarii publici drepturilor garantate de Constituţie..... 238
Titlul III. Crime sau delicte împotriva încrederii publice..... 241
Capitolul I. Falsul de monedă..... 241
Dispoziţii speciale..... 242
Capitolul II. Contrafacerea sau falsificarea efectelor publice a acţiunilor, a obligaţiunilor, a cupoanelor cu dobândă şi a biletelor de bancă autorizate de lege..... 242
Capitolul IIbis. Protecţia însemnelor monetare cu putere legală de circulaţie..... 244
Capitolul III. Contrafacerea sau falsificarea sigiliilor, timbrelor, instrumentelor de marcare, mărcilor etc..... 244
Capitolul IV. Falsurile comise în înscrisuri, în sistemul informatic şi în expedierile telegrafice..... 249
Secţiunea I. Falsuri în înscrisuri autentice şi publice, în înscrisuri comerciale sau bancare şi în înscrisuri private..... 249
Secţiunea II. Falsuri comise în paşapoarte, permise de port armă, livrete, foi de parcurs şi certificate..... 250
Secţiunea IIbis. Falsuri în sisteme informatice..... 252
Secţiunea III. Falsurilcomise în telegrame..... 253
Capitolul V. Mărturia mincinoasă şi jurământul fals..... 253
Capitolul VI. Uzurparea de funcţii, de titluri sau de nume..... 255
Titlul IV. Crime şi delicte împotriva ordinii publice, comise de persoane care exercită o funcţie publică sau de miniştrii cultelor în exerciţiul misiunii lor..... 257
Capitolul I. Coalizarea funcţionarilor..... 257
Capitolul II. Uzurparea autorităţilor administrative şi judiciare..... 258

Capitolul III. Deturnarea, extorcarea de fonduri şi obţinerea de foloase comise de persoane care exercită o funcţie publică 259
Capitolul IV. Corupţia persoanelor care exercită o funcţie publică 260
Capitolul V. Abuzul de autoritate 263
Capitolul Vbis. Ascultarea, aflarea conţinutului şi înregistrarea comunicaţiilor şi telecomunicaţiilor private 264
Dispoziţie comună capitolelor precedente 265
Capitolul VI. Exercitarea autorităţii publice ilegal anticipată sau prelungită 266
Capitolul VII. Delicte referitoare la păstrarea actelor de stare civilă 266
Dispoziţii particulare 266
Capitolul VIII. Infracţiuni comise de slujitorii diferitelor culte aflaţi în exerciţiul funcţiunii 267
Titlul V. Crime şi delicte împotriva ordinii publice comise de particulari 267
Capitolul I. Rebeliunea 267
Capitolul II. Ultrajul şi violenţele împotriva miniştrilor, membrilor camerelor legislative, deţinătorilor autorităţii şi forţei publice 268
Capitolul III. Ruperea de sigiliu 271
Capitolul IV. Împiedicarea executării de lucrări publice 272
Capitolul V. Crime şi delicte comise de furnizori 272
Capitolul VI. Publicarea sau distribuirea de înscrisuri fără indicarea numelui şi domiciliului autorului sau a tipografului 273
Capitolul VII. Infracţiuni la legile şi regulamentele loteriei, caselor de jocuri şi caselor de amanet 274
Capitolul VIII. Infracţiuni referitoare la industrie, comerţ şi licitaţii publice 275
Capitolul VIIIbis. Infracţiuni referitoare la secretul comunicaţiilor şi telecomunicaţiilor private 276
Capitolul IX. Alte infracţiuni împotriva ordinii publice 277
Secţiunea I. Despre infracţiunile la legea înhumării 277
Secţiunea II. Împiedicarea exercitării funcţiei jurisdicţionale 277
Secţiunea III. Infracţiuni relative la epizootie 278
Titlul VI. Crime şi delicte împotriva siguranţei publice 278
Capitolul I. Asocierea constituită cu scopul de a atenta la persoane sau proprietăţi şi organizaţia criminală 278
Capitolul II. Ameninţarea cu comiterea de atentate împotriva persoanelor sau împotriva proprietăţilor şi răspândirea de false informaţii referitoare la atentatele grave 280
Capitolul III. Evadarea deţinuţilor 282

BCU STRASBOURG UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul IV. Tăinuiri 283
Capitolul V. Delicte împotriva siguranței publice comise de vagabonzi sau cerșetori 283
Titlul VIbis. Crime referitoare la luarea de ostatici 284
Titlul VII. Crime și delicte împotriva ordinii în cadrul familiilor și împotriva moralei publice 284
Capitolul I. Avortul 284
Capitolul II. (Abrogat) 286
Capitolul III. Crime și delicte ce urmăresc împiedicarea sau distrugerea probei statutului civil al copilului 287
Capitolul IV. (Abrogat) 288
Capitolul V. Voyeurism, atentatul la pudoare și violul 288
Capitolul VI. Coruperea tinerilor și prostituția 293
Capitolul VII. Ultrajul public împotriva bunelor moravuri 299
Capitolul VIII. Bigamia 303
Capitolul IX. Abandonul familiei 303
Capitolul X. Crime și delicte în materie de adopție 305
Capitolul XI. Căsătoria forțată și coabitarea legală forțată 306
Titlul VIII. Crime și delicte comise contra persoanelor 307
Capitolul I. Omorul și leziunile corporale voluntare, tortură, tratamentul inuman și tratamentul degradant 307
Secțiunea I. Omorul și diferitele sale variante 308
Secțiunea II. Uciderea voluntară necalificată drept omor și leziunile corporale voluntare 308
Secțiunea III. Omuciderea, vătămările și loviturile scuzabile 314
Secțiunea IV. Omucidere, vătămările și loviturile justificate 315
Secțiunea V. Tortură, tratamentele inumane și degradante 315
Capitolul II. Omucidere și vătămările corporale involuntare 318
Capitolul III. Atentate asupra minorilor, persoanelor vulnerabile și familiei 320
Secțiunea I. Părăsirea și abandonarea copiilor sau persoanelor vulnerabile care au nevoie de ajutor 320
Secțiunea II. Privarea de alimente sau de îngrijire a minorilor sau a persoanelor vulnerabile 321
Secțiunea III. Dispoziție comună secțiunilor I și II 322
Secțiunea IV. Răpirea și ascunderea minorilor și a persoanelor vulnerabile 322
Secțiunea V. Nereprezentarea copiilor 323
Secțiunea VI. Folosirea minorilor și persoanelor vulnerabile în scopuri criminale sau delictuale 325
Secțiunea VII. Atingeri aduse vieții private a minorului 326

Secțiunea VIII. Ademenirea minorilor prin intermediul tehnologiilor informației și comunicării, în scopuri criminale sau delictuale 326
Capitolul IIIbis. Exploatarea cerșetoriei 327
Capitolul IIIter. Traficul de ființe umane 328
Capitolul IIIquater. Abuzul de vulnerabilitatea unei alte persoane prin vânzarea, închirierea sau punerea la dispoziție a bunurilor în vederea realizării unui profit anormal 331
Capitolul IV. Atentarea la libertatea individuală și la inviolabilitatea domiciliului, comise de particulari 333
Capitolul IVbis. Hărțuira 335
Capitolul IVter. Abuzul față de situația de slăbiciune a persoanelor 336
Capitolul V. Atingeri aduse onoarei sau stimei de care se bucură persoanele 337
Dispoziție specială 339
Capitolul VI. Alte câteva delicte împotriva persoanelor 339
Titlul IX. Crime și delicte împotriva proprietăților 342
Capitolul I. Furturi și extorcări 342
Secțiunea I. Furturi comise fără violențe și fără amenințări 342
Secțiunea II. Furturi comise cu violență, amenințări și extorsiuni 343
Secțiunea IIbis. Furtul și extorsiunea de materiale nucleare 345
Secțiunea III. Semnificația anumitor termeni folosiți în prezentul cod 347
Dispoziție specială 349
Capitolul Ibis. Protecția fizică a materialelor nucleare și a materialelor radioactive 349
Capitolul II. Fraudele 351
Secțiunea I. Infracțiuni legate de starea de faliment 351
Secțiunea II. Abuzul de încredere 354
Secțiunea III. Frauda și înșelăciunea 356
Secțiunea IIIbis. Corupția privată 358
Secțiunea IIIbis. Frauda informatică 359
Secțiunea IV. Tăinuirea și alte operațiuni legate de bunurile obținute prin comiterea unei infracțiuni 360
Secțiunea V. Alte fraude 362
Capitolul III. Distrugeri, deteriorări, daune 364
Secțiunea I. Incendierea 364
Secțiunea II. Distrugerea de construcții, mașini cu abur și aparate telegrafice 367
Secțiunea III. Distrugerea sau deteriorarea de morminte, monumente, obiecte de artă, titluri, documente sau alte înscrisuri 368

BE

Secțiunea IV. Distrugerea sau deteriorarea de mărfuri sau alte bunuri mobile 369
Secțiunea IVbis. Graffiti și deteriorarea proprietăților imobiliare 370
Secțiunea V. Distrugerea și devastarea recoltelor, plantelor, arborilor, altoiurilor, semințelor și furajelor, distrugerea instrumentelor agricole 371
Secțiunea VI. Distrugerea animalelor 372
Secțiunea VII. Dispoziții comune secțiunilor precedente 373
Secțiunea VIII. Distrugerea de spații împrejmuite, deplasarea sau desființarea de borne kilometrice și arbori cu rol de reper 373
Secțiunea VIIIbis. Pătrunderea în zonele portuare 374
Secțiunea IX. Distrugeri și daune provocate de inundații 375
Titlul IXbis. Infracțiunile contra confidențialității și disponibilității sistemelor informatice și a datelor care sunt stocate, prelucrate sau transmise prin aceste sisteme 375
Titlul X. Despre contravenții. (Abrogat) 378
Capitolul I. Contravenții de clasa întâi. (Abrogat) 378
Capitolul II. Contravenții de clasa a doua. (Abrogat) 378
Capitolul III. Contravenții de clasa a treia. (Abrogat) 378
Capitolul IV. Contravenții de clasa a patra. (Abrogat) 379
Dispoziții comune ultimelor patru capitole precedente 380

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI BELGIEI[1)]

CARTEA 1
Despre infracţiuni şi pedepse, în general

CAPITOLUL I
Despre infracţiuni

Art. 1. Infracţiunea pentru care legea prevede o pedeapsă penală este o crimă.

Infracţiunea pentru care legea prevede o pedeapsă corecţională este un delict.

Infracţiunea pentru care legea prevede o pedeapsă de poliţie este o contravenţie.

Art. 2. Nicio infracţiune nu poate fi pedepsită prin aplicarea unor pedepse ce nu erau prevăzute de lege înainte de comiterea sa.

Dacă pedeapsa stabilită în momentul judecăţii diferă de cea prevăzută de lege la data comiterii infracţiunii, se va aplica pedeapsa cea mai uşoară dintre cele două.

Art. 3. Infracţiunea comisă pe teritoriul regatului, de către belgieni sau de către străini, este pedepsită conform dispoziţiilor legilor belgiene.

Art. 4. Infracţiunea comisă în afara teritoriului regatului, de către belgieni sau de către străini, nu este pedepsită în Belgia decât în cazurile stabilite de lege.

Art. 5. <L 1999-05-04/60, art. 2, 024; În vigoare: 02-07-1999> Orice persoană juridică este responsabilă din punct de vedere penal pentru infracţiunile legate în mod intrinsec de îndeplinirea obiectului ei de activitate sau de apărarea intereselor sale, sau de acelea despre care se dovedeşte prin fapte concrete că au fost comise în numele său.

Atunci când răspunderea persoanei juridice este angajată în mod exclusiv prin intervenţia unei persoane fizice identificate, doar persoana care a comis fapta cea mai gravă poate fi condamnată. În cazul în care persoana fizică identificată a comis fapta în mod conştient şi voluntar, ea poate fi condamnată în acelaşi timp cu persoana juridică responsabilă.

[1)] Codul penal a fost publicat la data de 9.06.1867, numărul 1867060850, pagina 3133, dosar numărul 1867-06-08/01. A intrat în vigoare: 15.10.1867 (Notă. Consultarea versiunilor anterioare cu începere de la data de 5.04.1990 a fost adusă la zi la data de 11.08.2016).

BE

Sunt asimilate persoanelor juridice:

1° asocierile temporare şi asocierile în participaţiune;

2° societăţile menţionate la articolul 2, alineatul 3, din legea privind societăţile comerciale, precum şi societăţile comerciale în curs de constituire;

3° societăţile civile care nu au luat forma unei societăţi comerciale.

Nu pot fi considerate persoane juridice responsabile din punct de vedere penal, în sensul aplicării prezentului articol: Statul federal, regiunile, comunităţile, provinciile [1, zonele de siguranţă,]1 [2pre-zonele]2 zona metropolitană bruxelleză, comunele, (zonele pluricomunale), organele teritoriale din interiorul comunelor, Comisia comunitară franceză, Comisia comunitară flamandă, Comisia comunitară comună şi centrele publice de asistenţă socială. <L 2002-04-26/30, art. 133, 034; În vigoare: 30-04-2002>

---

(1) <L 2007-05-15/61, art. 188, 070; În vigoare: 01-01-2015 (a se vedea AR 2014-08-04/15, art. 11, §1, 1°; a se vedea, de asemenea, prevederile tranzitorii (ED ultima oară la 01-01-2016) în articolul 11, §1, 2°, L2 et L3)>

(2) <L 2012-08-03/44, art. 7, 087; În vigoare: 05-10-2012 (a se vedea AR 2012-09-20/26, art. 12, 1°)>

Art. 6. Judecătoriile şi tribunalele vor continua să aplice legile şi regulamentele speciale în toate chestiunile nereglementate de prezentul Cod penal.

CAPITOLUL II
Despre pedepse

SECŢIUNEA I
Despre diversele tipuri de pedepse

Art. 7. Pedepsele aplicabile în cazul infracţiunilor (comise de persoanele fizice) sunt: <L 1999-05-04/60, art. 3, 024; În vigoare: 02-07-1999>

În materie criminală:

(1° recluziunea;

2° detenţia.) <L 1996-07-10/42, art. 4, 018; În vigoare: 11-08-1996>

[2 În materie corecţională şi de poliţie:

1° închisoarea;

2° pedeapsa punerii sub supraveghere electronică;

3° pedeapsa cu munca în folosul comunităţii;

4° pedeapsa de probaţiune autonomă.

Pedepsele prevăzute la punctele 1° la 4° de mai sus nu pot fi aplicate cumulativ.]2

În materie criminală şi corecţională:

1° Interzicerea anumitor drepturi politice şi civile;

2° [[1]punerea la dispoziția instanței de executare a pedepselor;][1]

În materie criminală, corecțională sau polițienească:

1° Amenda;

2° Confiscarea specială.

---

(1) <L 2007-04-26/89, art. 2, 069; În vigoare: 01-01-2012>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 2, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat la rândul lui prin L 2015-11-23/02, art. 13), modificat în același sens prin L 2016-02-05/11, art. 48, 114>

Art. 7bis. <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 4; În vigoare: 02-07-1999> Pedepsele aplicabile pentru infracțiunile comise de persoanele juridice sunt:

În materie criminală, corecțională și de poliție:

1° amenda;

2° confiscarea specială; confiscarea specială prevăzută la art. 42, punctul 1°, pronunțată împotriva persoanelor juridice de interes public, nu se poate referi decât la bunurile civilmente confiscabile;

În materie criminală și corecțională:

1° dizolvarea; aceasta nu poate fi pronunțată împotriva persoanelor fizice de drept public;

2° interdicția de a exercita o activitate ce face parte din obiectul social al societății, cu excepția activităților care privesc o misiune de interes public;

3° închiderea unuia sau mai multor sedii, cu excepția acelor sedii unde se desfășoară activități ce țin de îndeplinirea unor misiuni de interes public;

4° publicarea sau difuzarea deciziei.

SECȚIUNEA II
Despre pedepsele penale

Art. 8. <L 1996-07-10/42, art. 5, 018; În vigoare: 11-08-1996> Recluziunea este pe viață sau pe durată limitată.

Art. 9. <L 1996-07-10/42, art. 6, 018; În vigoare: 11-08-1996> Recluziunea pe durată limitată este pronunțată pentru un termen:

1° de la cinci la zece ani;

2° de la zece la cincisprezece ani;

3° de la cincisprezece la douăzeci de ani;

4° de la douăzeci la treizeci de ani.

[[1] 5° de la treizeci la patruzeci de ani.][1]

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 2, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 10. <L 1996-07-10/42, art. 7, 018; În vigoare: 11-08-1996> Detenția este pe viață sau pe termen limitat.

Art. 11. <L 1996-07-10/42, art. 8, 018; În vigoare: 11-08-1996> Detenția pe termen limitat este pronunțată pentru un termen de:

1° de la cinci la zece ani;
2° de la zece la cincisprezece ani;
3° de la cincisprezece la douăzeci de ani;
4° de la douăzeci la treizeci de ani.
[[1] 5° de la treizeci la patruzeci de ani.][1]

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 3, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 12. <restabilit prin L 2006-05-15/35, art. 19, 056; În vigoare: 16-10-2006> Recluziunea pe durată determinată sau detențiunea pe viață nu pot fi dispuse împotriva unei persoane care nu împlinise optsprezece ani în momentul săvârşirii faptei.

Art. 13. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 14. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 15. (Abrogat) <L 18-03-1970, art. 3>

Art. 16. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 17. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 18. <L 2003-01-23/42, art. 7, 040; În vigoare: 13-03-2003> Hotărârea de condamnare la recluziune pe viață, la detențiune pe viață sau la recluziune sau detenție de la douăzeci la treizeci de ani [[1] sau de la treizeci la patruzeci de ani][1] va afişată în extras în localitatea în care a fost comisă fapta şi în cea în care a fost pronunțată hotărârea.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 4, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 19. <L 2003-01-23/42, art. 8, 040; În vigoare: 13-03-2003> Toate hotărârile de condamnare la recluziune pe viață, la detențiune pe viață, la recluziune sau detenție pe termen limitat [[1] sau la detenție de la cincisprezece la douăzeci de ani sau mai mare][1] vor pronunța împotriva persoanelor condamnate măsura de retragere a titlurilor, gradelor, funcțiilor, însărcinărilor sau numirilor publice ce le-au fost conferite sau cu care au fost învestiți.

Curtea cu jurați poate pronunța această măsură împotriva persoanelor condamnate la detenție de la zece la cincisprezece ani sau de la cinci la zece ani.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 5, 114; În vigoare: 29-02-2016>

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 20. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 21. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004> (NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>)

Art. 22. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004> (NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007)

Art. 23. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004> (NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2004>)

Art. 24. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004> (NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>)

SECȚIUNEA III
Despre închisoarea corecțională

Art. 25. [1 Măsura închisorii corecționale se aplică, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, pentru un termen de la opt zile la cinci ani.

Durata este până la cinci ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate de la cinci la zece ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

Durata este până la zece ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate de la zece la cincisprezece ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

Durata este până la cincisprezece ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate de la cincisprezece la douăzeci de ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

[2 Durata este până la douăzeci și opt de ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate de la douăzeci la treizeci de ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

Durata este până la treizeci și opt de ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă de privare de libertate de la treizeci la patruzeci de ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

Durata este până la patruzeci de ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa de privare de libertate pe viață, care a fost transformată în închisoare corecțională.]2]1

Durata unei zile de închisoare este de douăzeci și patru de ore.

Durata unei luni de închisoare este de treizeci de zile.

---

(1) <L 2009-12-21/14, art. 2, 075; În vigoare: 21-01-2010>
(2) <L 2016-02-05/11, art. 6, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 26. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 27. (Abrogat) <L 18-03-1970, art. 3>

SECȚIUNEA IV
Despre plasarea în arestul poliției

Art. 28. Perioada de plasare în arestul poliției pentru comiterea unei contravenții nu poate fi mai scurtă de o zi şi nu poate depăşi şapte zile, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 29. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>
(PREVEDERI COMUNE SECȚIUNILOR II, III ŞI IV). <L 18-03-1970, art. 1>

Art. 30. Orice perioadă petrecută în detenție înainte ca sentința să devină irevocabilă, ca urmare a infracțiunii ce dă naştere acestei condamnări, va fi dedusă din durata pedepsei privative de libertate aplicate.

(Orice măsură provizorie de plasare în regim închis prevăzută la articolul 52quater din legea din 8 aprilie 1965 cu privire la protecția tinerilor, la preluarea minorilor care au comis o faptă calificată drept infracțiune şi la repararea daunelor provocate prin fapta respectivă, sau de legea din 1 martie 2002 cu privire la plasarea provizorie a minorilor care au comis o faptă calificată drept infracțiune este dedusă în aceleaşi condiții din durata pedepselor privative de libertate la care persoana reținută conform articolului 57bis din legea din 8 aprilie 1965 sus-menționată este condamnată.) <L 2006-05-15/35, art. 20, 056; În vigoare: 01-10-2007>

Art. 30bis. <Introdus prin L 1996-07-10/42, art. 13; În vigoare: 11-08-1996> Persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate îşi vor ispăşi pedepsele în unitățile de detenție desemnate de Rege.

Art. 30ter. (fostul articol 30bis) (Abrogat) <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA V
Despre pedepsele comune aplicate în cazul crimelor și delictelor

SUB-SECȚIUNEA I
Despre pedepsele comune pentru crime și delicte aplicabile persoanelor fizice <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 5, 024; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 31. [3 Toate sentințele sau hotărârile de condamnare la recluziune sau la detenție pe viață sau la recluziune sau la detenție pentru o perioadă egală sau mai mare de zece ani, sau la douăzeci de ani sau peste douăzeci de ani închisoare]3 vor institui împotriva persoanelor condamnate interdicția perpetuă a dreptului:

1° de a ocupa funcții, servicii sau posturi publice;

2° (...) de a fi ales; <L 12-04-1894, art. 130>

3° De a purta vreo decorație sau vreun titlu de nobleță;

4° De a fi jurat, expert, martor instrumentator sau certificator în întocmirea actelor; de a depune mărturie în justiție altfel decât pentru simpla oferire de informații;

(5° De a fi desemnat în funcțiile de tutore, tutore substituent sau curator, dacă nu este vorba despre proprii lor copii; precum și de a ocupa funcțiile de [2 ...]2 (de administrator judiciar al bunurilor unei persoane presupuse a fi absente) sau [2 de administrator al unei persoane care este protejată în temeiul articolului 492/1 din Codul civil]2.) <L 2001-04-29/39, art. 73, 030; În vigoare: 01-08-2001>

<L 2007-05-09/44, art. 48, 067; În vigoare: 01-07-2007>

6° (de a fabrica, de a modifica, de a repara, de a ceda unei alte persoane, de a deține, de a purta, de a transporta, de a importa, de a exporta o armă sau muniție, sau de a facilita tranzitul armelor și muniților, precum și de a fi încadrat în Forțele armate.) <L 2006-06-08/30, art. 38, 057; În vigoare: 09-06-2006>

[1 Hotărârile [3 sau sentințele]3 de condamnare menționate în alineatul precedent pot institui în plus, împotriva persoanelor condamnate, interdicția dreptului la vot, fie cu caracter permanent, fie pentru o perioadă de la douăzeci la treizeci de ani.]1

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 2, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2013-03-17/14, art. 150, 101; În vigoare: 01-09-2014 (L 2014-05-12/02, art. 22)>

(3) <L 2016-02-05/11, art. 7, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 32. [1 Judecătoriile și tribunalele pot dispune interdicția de exercitare, în totalitate sau în parte, pentru totdeauna sau pentru o perioadă de la zece la

douăzeci de ani, a drepturilor menţionate la articolul 31, pentru persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate cu o durată egală sau mai mare de cinci ani, însă mai mică de zece ani, la detenţie sau la închisoare pe o durată egală sau mai mare de zece ani, însă mai mică de douăzeci de ani.][1]

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 8, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 33. [[2] Sub rezerva aplicării articolelor 31 şi 32, judecătoriile şi tribunalele][2] vor putea, în cazurile prevăzute de lege, să interzică în totalitate sau în parte, condamnaţilor la pedepse corecţionale, exercitarea drepturilor menţionate la [[1] articolul 31, alineatul 1][1], pe o perioadă de la cinci la zece ani.

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 4, 073; În vigoare: 15-04-2009>
(2) <L 2016-02-05/11, art. 9, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 33bis. [[1] [[2] Sub rezerva aplicării articolelor 31 şi 32, judecătoriile şi tribunalele][2] vor putea interzice condamnaţilor la pedepse corecţionale exercitarea drepturilor menţionate la articolul 31, alineatul 2, pe o perioadă de la cinci la zece ani.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2009-04-14/01, art. 5, 073; În vigoare: 15-04-2009>
(2) <L 2016-02-05/11, art. 10, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 34. Durata interdicţiei, stabilită prin sentinţa sau hotărârea de condamnare, va începe să curgă de la data executării de către condamnat a pedepsei sau de la data prescrierii pedepsei. În plus, interdicţia îşi va produce, efectele cu începere de la data la care condamnarea pronunţată în contradictoriu sau în absenţă va deveni irevocabilă.

(Interdicţia pronunţată împotriva unui condamnat care beneficiază de amânarea totală sau parţială a executării pedepsei, în temeiul legii din 29 iunie 1964 cu privire la suspendare, amânare sau probaţiune, va curge de la data la care amânarea începe, până la data la care aceasta este revocată.) <L 2003-12-22/42, art. 380, 047; În vigoare: 10-01-2004, se aplică de la data intrării sale în vigoare, în ceea ce priveşte persoanele condamnate care beneficiază sau care au beneficiat de o amânare)

SUB-SECŢIUNEA 1bis
Despre punerea la dispoziţia tribunalului de aplicare a pedepselor

<Introdusă prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012>

Art. 34bis. <Introdus prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012> Punerea la dispoziţia tribunalului de aplicare a pedepselor este o pedeapsă complementară ce trebuie sau poate să fie pronunţată în cazurile prevăzute de lege cu scopul de a proteja societatea de persoanele care au comis anumite

fapte grave de natura celor ce aduc atingere integrității persoanelor. Executarea acestei pedepse complementare începe după executarea pedepsei principale cu închisoarea [1 ...]1 sau cu recluziunea.

---

(1) <L 2014-04-25/23, art. 31, 104; În vigoare: 24-05-2014>

Art. 34ter. <Introdus prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012> Judecătoriile şi tribunalele dispun măsura de punere la dispoziția tribunalului de aplicare a pedepselor pentru o perioadă de minimum cinci ani şi de cel mult cincisprezece ani, care începe să curgă o dată cu termenul pedepsei principale [1 ...]1, în cadrul următoarelor condamnări:

1° condamnările pronunțate [2 în baza articolelor 54 şi 57bis]2, cu excepția cazului în care pedeapsa anterioară a fost pronunțată pentru o crimă politică gravă;

2° condamnările care, [2 pronunțate în baza articolelor 57 şi 57bis]2, constată recidiva unei crime comisă după altă crimă, cu excepția cazului în care pedeapsa anterioară a fost pronunțată pentru o infracțiune politică gravă;

3° condamnările [3 la o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin cinci ani]3 pronunțată pe baza articolelor 137, în cazul unei infracțiuni cauzatoare de moarte, 376, alineatul 1, 417ter, alineatul 3, 2°, şi 428, § 5.

---

(1) <L 2014-04-25/23, art. 32, 104; În vigoare: 24-05-2014>
(2) <L 2014-04-25/23, art. 57, 104; În vigoare: 24-05-2014>
(3) <L 2016-02-05/11, art. 11, 114; En vigoare: 29-02-2016>

Art. 34quater. <Introdus prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012> Judecătoriile şi tribunalele pot dispune măsura de punere la dispoziția tribunalului de aplicare a pedepselor pentru o perioadă de minimum cinci ani şi de cel mult cincisprezece ani, care începe să curgă de la data expirării pedepsei principale [2 ...]2, în cadrul următoarelor condamnări:

1° condamnările pronunțate împotriva persoanelor care, după ce au fost condamnate la o pedeapsă de cel puțin cinci ani de închisoare [3 sau la o pedeapsă echivalentă considerată conform articolului 99bis,]3 pentru fapte care au provocat în mod intenționat suferințe mari sau au adus atingeri grave integrității fizice sau sănătății fizice sau mentale, sunt condamnate din nou pentru fapte similare în interval de zece ani de la data la care condamnarea pronunțată a căpătat forța lucrului judecat;

2° condamnările pronunțate în baza articolelor 136bis la 136septies, 347bis, § 4,

1°, in fine, 393 la 397, 417quater, alineatul 3, 2°, 433octies, 1°, 475, 518, alineatul 3, şi 532;

3° [4 condamnările pronunțate în baza articolelor 371/1, alineatele 2 şi 3, 372, 373, alineatele 2 şi 3,]4 375, 376, alineatele 2 şi 3, 377, alineatele 1, 2, 4 şi 6.

[[1] 4° în cazul aplicării articolelor 61, 62 sau 65, condamnările pronunţate pe baza infracţiunilor concurente ce nu sunt vizate la punctele 1° la 3°.][1]

---

(1) <L 2011-11-30/28, art. 10, 083; În vigoare: 30-01-2012>
(2) <L 2014-04-25/23, art. 33, 104; În vigoare: 24-05-2014>
(3) <L 2014-04-25/23, art. 58, 104; În vigoare: 24-05-2014>
(4) <L 2016-02-01/09, art. 6, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 34quinquies. <Introdus prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012>

În cazul în care măsura punerii la dispoziţia tribunalului de aplicare a pedepselor nu este obligatorie potrivit legii, procedurile relative la infracţiunile ce constituie primul termen al recidivei sunt ataşate la dosarul de urmărire, iar motivele deciziei sunt specificate în dosar.

[[1] Dacă infracţiunile care formează primul termen al recidivei sunt constatate în cadrul unei condamnări pronunţate într-un alt Stat membru al Uniunii Europene, la dosarul de urmărire va fi ataşată, în toate cazurile, copie certificată conformă a hotărârii.][1]

---

(1) <L 2014-04-25/23, art. 59, 104; În vigoare: 24-05-2014>

SUB-SECŢIUNEA II
Despre pedepsele comune în cazul crimelor şi delictelor aplicabile persoanelor juridice <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 6; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 35. <L 1999-05-04/60, art. 6, 024; În vigoare: 02-07-1999> Dizolvarea poate fi decisă de către judecător atunci când persoana juridică a fost înfiinţată în mod intenţionat cu scopul de a derula activităţile pedepsite de lege pentru care aceasta este condamnată sau atunci când obiectul ei de activitate a fost deturnat în mod intenţionat în scopul desfăşurării cu scopul desfăşurării unor astfel de activităţi.

Atunci când hotărăşte dizolvarea, judecătorul trimite cauza în faţa instanţei competente, pentru ca aceasta să ia cunoştinţă de lichidarea persoanei juridice.

Art. 36. <L 1999-05-04/60, art. 6, 024; În vigoare: 02-07-1999> Interdicţia temporară sau definitivă de a desfăşura o activitate ce ţine de obiectul social al persoanei juridice poate fi dispusă de judecător în cazurile prevăzute de lege.

Art. 37. <L 1999-05-04/60, art. 6, 024; În vigoare: 02-07-1999> În cazurile prevăzute de lege, judecătorul poate dispune închiderea temporară sau definitivă a uneia sau mai multor puncte de lucru aparţinând persoanei juridice.

Art. 37bis. <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 6; În vigoare: 02-07-1999> În cazurile stabilite de lege, judecătorul poate dispune publicarea şi difuzarea hotărârii pe cheltuiala persoanei condamnate.

SECŢIUNEA Vbis
([2 fosta secţiune Vter renumerotată ca noua secţiune Vbis]2)
[1 Despre pedeapsa supravegherii electronice]1

---

(1) <Introdus prin L 2014-02-07/15, art. 6, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 3, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

Art. 37ter. [1 § 1. Atunci când o faptă este de natură să atragă o pedeapsă cu închisoarea de cel mult un an, judecătorul poate condamna, cu titlu de pedeapsă principală, la o pedeapsă cu supraveghere electronică pe o durată egală cu pedeapsa cu închisoarea pe care ar fi pronunţat-o şi care poate fi aplicată în cazul ne-executării pedepsei cu supravegherea electronică. Pentru stabilirea duratei acestei pedepse subsidiare cu închisoarea, o zi din această pedeapsă de supraveghere electronică aplicată corespunde unei zile de pedeapsă cu închisoarea.

Pedeapsa de supraveghere electronică constă în obligaţia de a fi prezent la o adresă determinată, excepţie făcând deplasările sau absenţele autorizate, pe parcursul unei perioade stabilite de către judecător în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

Controlul prezenţei este asigurat în special prin intermediul mijloacelor electronice şi, conform paragrafului 5, această obligaţie este însoţită de anumite condiţii.

Pedeapsa de supraveghere electronică nu poate fi dispusă pentru faptele:

1° prevăzute la articolele 375 la 377;

2° prevăzute la articolele 379 la 387, dacă faptele au fost comise asupra minorilor sau cu ajutorul minorilor;

3° prevăzute la articolele 393 la 397.

§ 2. Durata perioadei de supraveghere electronică nu poate fi mai mică de o lună, nici mai mare de un an. Conform articolului 85, judecătorul care pronunţă pedeapsa poate ţine cont de anumite circumstanţe atenuante, fără însă ca durata stabilită de punere sub supraveghere electronică, ca pedeapsă autonomă, să poată fi mai mică de o lună.

Pedeapsa cu supravegherea electronică trebuie să fie executată într-un interval de şase luni de la data la care hotărârea de condamnare a dobândit autoritate de lucru judecat. Dacă depăşirea acestui termen îi este imputabilă

persoanei condamnate, ministerul public poate decide fie prelungirea duratei executării pedepsei cu supraveghere electronică, fie trecerea la executarea pedeapsa subsidiare cu închisoarea. Dacă depăşirea acestui termen nu îi este imputabilă persoanei condamnate, pedeapsa trebuie să fie executată în perioada de şase luni ce urmează expirării primului termen, iar dacă nu este pusă în executare, ea va fi prescrisă.

§ 3. În vederea aplicării unei pedepse de supraveghere electronică, ministerul public, judecătorul de instrucţie, instanţele însărcinate cu instrucţia sau cele în competenţa cărora intră judecarea cauzelor pot însărcina serviciul competent cu organizarea şi controlul supravegherii electronice, numit în cele ce urmează „serviciul competent pentru supraveghere electronică", din circumscripţia judiciară pe raza căreia se află reşedinţa inculpatului, acuzatului sau condamnatului, să întocmească un raport informativ succint şi/sau o anchetă socială.

Acest raport sau această anchetă nu trebuie să conţină decât elementele relevante necesare pentru ca autoritatea care a adresat cererea serviciului competent pentru supravegherea electronică să se lămurească în ceea ce priveşte oportunitatea aplicării pedepsei avute în vedere.

În cadrul acestei anchete sociale, sunt notate şi punctele de vedere ale tuturor persoanelor majore care locuiesc împreună cu persoana învinuită. Raportul informativ succint sau raportul de anchetă socială este depus la dosar în aceeaşi lună în care a fost formulată cererea.

§ 4. Atunci când pedeapsa cu supravegherea electronică este avută în vedere de judecător, cerută de ministerul public sau solicitată de acuzat, judecătorul îl informează pe acesta, înainte de încheierea dezbaterilor, în ce constă o astfel de pedeapsă, îi furnizează eventuale indicaţii cu privire la conţinutul concret pe care poate să îl aibă şi la condiţiile individuale pe care poate să le impună conform paragrafului 5 şi ascultă punctul de vedere al acestuia. Totodată, judecătorul poate să ţină cont, în acest sens, de interesele eventualelor victime. Judecătorul nu poate dispune pedeapsa cu supravegherea electronică decât dacă acuzatul este prezent sau reprezentat la audiere şi după ce acesta şi-a exprimat consimţământul, fie personal, fie prin reprezentant. În cazul în care există persoane majore care locuiesc împreună cu inculpatul şi care nu au fost audiate în cadrul anchetei sociale, sau în cazul care o astfel de anchetă socială nu a fost efectuată, judecătorul poate asculta punctele de vedere ale oricăreia dintre ele.

Judecătorul care refuză să pronunţe pedeapsa de supraveghere electronică cerută de ministerul public sau solicitată de acuzat trebuie să îşi motiveze decizia.

§ 5. Judecătorul stabileşte durata pedepsei cu supravegherea electronică şi poate da indicaţii cu privire la modalităţile concrete de aplicare a acesteia.

Pedeapsa cu supravegherea electronică este condiţionată întotdeauna de respectarea următoarelor condiţii generale:

1° să nu mai comită infracţiuni;

2° să aibă o adresă stabilă şi, în cazul schimbării adresei, să comunice fără întârziere noua adresă oficialilor ministerului public sau serviciului competent pentru supravegherea electronică;

3° să răspundă la convocările serviciului competent cu supravegherea electronică şi să respecte modalităţile concrete stabilite de acesta serviciu.

În plus, judecătorul poate impune persoanei condamnate condiţii particulare individualizate în interesul victimelor. Aceste condiţii pot viza interdicţia de a frecventa anumite locuri sau de a lua legătura victima şi/sau acordarea de despăgubiri acesteia din urmă.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-02-07/15, art. 7, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat şi acesta prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 7 reformulat prin L 2016-02-05/11, art. 44>

Art. 37quater. [1 § 1. Din momentul în care condamnarea la o pedeapsă de supraveghere electronică dobândeşte autoritatea de lucru judecat, grefierul informează serviciul competent de supraveghere electronică, în vederea punerii în executare a acestei pedepse. În acest scop, serviciul în cauză ia legătura cu persoana condamnată în termen de şapte zile lucrătoare de la data informării, stabileşte modalităţile concrete de executare a pedepsei, după ce a stat de vorbă cu condamnatul şi ţinând cont de observaţiile acestuia, aducând imediat toate aceste aspecte la cunoştinţa ministerului public competent.

§ 2. Fără a aduce atingere aplicării articolului 20 din legea din 5 august 1992 privind funcţionarea poliţiei, ministerul public este însărcinat cu controlul persoanei condamnate. Funcţionarii serviciului competent pentru supravegherea electronică controlează executarea pedepsei cu supravegherea electronică şi asigură monitorizarea şi îndrumarea condamnatului.

§ 3. Dacă pedeapsa cu supravegherea electronică nu este executată în totalitate sau în parte, conform prevederilor articolului 37ter, § 5, funcţionarul serviciului competent pentru supravegherea electronică aduce imediat acest fapt la cunoştinţa ministerului public competent. Într-o astfel de situaţie acesta din urmă poate decide trecerea la executarea pedepsei cu închisoarea stabilită prin hotărârea judecătorească, ţinând în acest scop cont de partea din pedeapsa cu supravegherea electronică pe care persoana condamnată a executat-o deja. În acest caz, o zi de pedeapsă cu supravegherea electronică echivalează cu o zi de închisoare. În cazul în care ne-executarea totală sau parţială are legătură cu comiterea unor noi infracţiuni, trebuie stabilit printr-o hotărâre ce capătă autoritatea de lucru judecat că persoana condamnată a comis un delict sau o crimă, sau o infracţiune echivalentă luată în calcul conform articolului 99bis, în timpul executării pedepsei cu supravegherea electronică.

Ministerul public competent își motivează decizia și o comunică în scris, în timpul cel mai scurt:

- persoanei condamnate;
- șefului unității de poliție locală din comunitatea în care locuiește condamnatul;
- băncii naționale de date la cere se face referire la articolul 44/2 din legea din 5 august 1992 privind funcționarea poliției;
- serviciului competent cu supravegherea electronică.

§ 4. În cazul în care pedeapsa de supraveghere electronică atinge sau depășește durata de trei luni, persoana condamnată poate solicita suspendarea controlului efectuat prin mijloace electronice după ce a ispășit o treime din durata pedepsei. Persoana condamnată este informată despre această posibilitate de către serviciul competent cu supravegherea electronică încă din momentul punerii în executare a pedepsei. Începând din momentul în care îndeplinește condiția de timp menționată, persoana condamnată poate adresa ministerului public competent o cerere scrisă în vederea obținerii acestei suspendări. Persoana condamnată trimite o copie a acestei cereri scrise serviciului competent cu supravegherea electronică.

În termen de cincisprezece zile, serviciul competent cu supravegherea electronică transmite un aviz ministerului public competent cu privire la respectarea programului, la conținutul concret al măsurii de supraveghere electronică și, după caz, la condițiile particulare individualizate impuse persoanei condamnate. În acest aviz se precizează dacă persoana condamnată a comis noi infracțiuni în timpul perioadei de executare a pedepsei cu supravegherea electronică. În plus, avizul va conține o propunere motivată de admitere sau de respingere a cererii de suspendare a controlului efectuat prin mijloace electronice și menționează încă o dată, dacă este cazul, condițiile particulare pe care serviciul competent cu supravegherea electronică consideră că este necesar să fie impuse persoanei condamnate.

În interval de o lună de la data primirii avizului, ministerul public competent acordă suspendarea controlului efectuat prin mijloace electronice, dacă persoana condamnată nu a comis alte infracțiuni și a respectat programul și conținutul concret al măsurii de supraveghere electronică și, atunci când este cazul, măsurile particulare individualizate care i-au fost impuse.

Atunci când este acordată suspendarea controlului efectuat prin mijloace electronice, persoana condamnată este supusă unei perioade de probă egală cu partea de pedeapsă cu supravegherea electronică rămasă neexecutată. În acest caz, o zi de termen de probă este echivalentă cu o zi de pedeapsă cu supravegherea electronică impusă. Persoana condamnată este supusă condițiilor generale precum și, dacă este cazul, condițiilor particulare ce i-au fost impuse.

Ministerul public competent comunică decizia prin modalitatea cea mai rapidă de comunicare în scris:

- persoanei condamnate;
- şefului unităţii de poliţie locală din comunitatea în care locuieşte condamnatul;
- băncii naţionale de date la cere se face referire la articolul 44/2 din legea din 5 august 1992 privind funcţionarea poliţiei;
- serviciului competent cu supravegherea electronică.

În cazul în care cererea de suspendare este respinsă, nu poate fi formulată o nouă cerere decât după expirarea unui termen de două luni de la data respingerii.

În cazul nerespectării condiţiilor generale şi, după caz, a condiţiilor particulare impuse persoanei condamnate, măsura suspendării controlului efectuat prin mijloace electronice poate fi revocată.

Ministerul public procedează la audierea condamnatului, pentru a asculta şi punctul lui de vedere. În cazul în care condamnatul cu dă curs convocării pentru a fi audiat, ministerul public poate decide revocarea măsurii de suspendare a controlului efectuat prin mijloace electronice sau de a proceda la executarea pedepsei subsidiare cu închisoarea. În cazul în care nerespectarea priveşte condiţia generală de interzice a comiterii de noi infracţiuni, trebuie stabilit printr-o hotărâre ce are autoritatea lucrului judecat că persoana condamnată a comis un delict sau o crimă, sau o infracţiune ce intră sub incidenţa articolului 99bis, în timpul executării pedepsei cu supravegherea electronică sau în timpul perioadei de suspendare a controlului efectuat prin mijloace electronice.

Prin hotărârea de revocare a suspendării controlului efectuat prin mijloace electronice se decide asupra următoarelor aspecte:

- condiţiile particulare legate de suspendare, impuse de către ministerul public;
- executarea măsurii cu supravegherea electronică pentru durata rămasă din termenul de probă;
- reinstaurarea condiţiilor particulare impuse, dacă este cazul, de către instanţa de judecată.

Ministerul public competent comunică decizia prin modalitatea cea mai rapidă de comunicare în scris:

- persoanei condamnate;
- şefului unităţii de poliţie locală din comunitatea în care locuieşte condamnatul;
- băncii naţionale de date la cere se face referire la articolul 44/2 din legea din 5 august 1992 privind rolul poliţiei;
- serviciului competent pentru supravegherea electronică.

§ 5. Organul ministerului public menţionat în paragrafele 1 la 4 este organul ministerului public de pe lângă instanţa de judecată care a pronunţat condamnarea la pedeapsa cu punere sub supraveghere electronică.][1]

BE

---

(1) <Introdus prin L 2014-02-07/15, art. 8, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 8, reformulat prin L 2016-02-05/11, art. 45>

SECȚIUNEA Vter
([1 fosta secțiune Vbis devenită prin renumerotare secțiunea Vter]1) Despre pedeapsa cu munca

<Introdus prin L 2002-04-17/33, art. 3; În vigoare: 07-05-2002>

---

(1) <L 2014-02-07/15, art. 9, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

Art. 37quinquies. ([1 fostul art. 37ter care în noua numerotare a devenit art. 37quinquies]1)

<Introdus prin L 2002-04-17/33, art. 3; În vigoare: 07-05-2002> § 1. Atunci când o faptă este de natură sa atragă după sine o pedeapsă aplicată de poliție sau o pedeapsă corecțională, judecătorul poate pronunța cu titlul de pedeapsă principală o pedeapsă constând în obligația de a presta o anumită muncă. Judecătorul prevede, în limitele pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunea respectivă, în funcție de actul de sesizare, o pedeapsă cu închisoarea sau o amendă ce poate fi aplicată în cazul în care pedeapsa cu munca nu este executată.

[3 Pedeapsa cu munca nu poate fi dispusă pentru faptele:

1° care ar fi pedepsibile, dacă nu ar transformate în delicte, cu o pedeapsă cu recluziunea a cărei limită maximă superioară este de douăzeci de ani;

2° prevăzute de articolele 375 la 377;

3° prevăzute de articolele 379 la 387, dacă faptele au fost comise asupra unor minori sau cu ajutorul minorilor;

4° prevăzute de articolele 393 la 397.]3

§ 2. Durata unei pedepse cu munca nu poate fi mai mică de douăzeci de ore, nici mai mare de trei sute de ore. O pedeapsă cu munca egală cu sau mai mică de patruzeci şi cinci de ore este o pedeapsă aplicată de poliție. O pedeapsă cu munca ce depăşeşte patruzeci şi cinci de ore constituie o pedeapsă corecțională.

Pedeapsa cu munca trebuie executată în termen de douăsprezece luni de la data la care hotărârea judecătorească a căpătat autoritate de lucru judecat. Comisia de probațiune poate prelungi acest termen, din oficiu sau la cererea persoanei condamnate.

§ 3. Atunci când pedeapsa cu munca este avută în vedere de judecător, este cerută de către ministerul public sau de către persoana acuzată, judecătorul îl

informează pe acesta, înainte de încheierea dezbaterilor, în ce constă o astfel de pedeapsă şi ascultă punctul său de vedere. Totodată, judecătorul poate să ţină cont, în acest sens, de interesele eventualelor victime. Judecătorul nu poate dispune pedeapsa cu munca decât dacă acuzatul este prezent sau reprezentat la audiere şi după ce acesta şi-a exprimat consimţământul, fie personal, fie prin reprezentant.

[[2] Judecătorul care refuză să pronunţe pedeapsa cu munca cerută de ministerul public sau solicitată de acuzat trebuie să îşi motiveze decizia.][2]

§ 4. Judecătorul stabileşte durata pedepsei cu munca şi poate da indicaţii cu privire la conţinutul concret al pedepsei cu munca.

---

(1) <L 2014-02-07/15, art. 9, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 4, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

(3) <L 2016-02-05/11, art. 12, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 37sexies. ([1] vechiul art. 37quater care prin renumerotare a devenit noul art. 37sexies][1])

<Introdus prin L 2002-04-17/33, art. 3; În vigoare: 07-05-2002> § 1. Pedeapsa cu munca este executată fără remuneraţie de către condamnat în timpul lăsat liber de eventualele activităţi şcolare sau profesionale ale acestuia.

Pedeapsa cu munca nu poate fi executată decât în cadrul serviciilor publice ale Statului, localităţilor, provinciilor, comunităţilor şi regiunilor sau pe lângă asociaţiile fără scop lucrativ sau fundaţiilor cu scop social, ştiinţific sau cultural.

Pedeapsa cu munca nu poate consta dintr-o activitate care, în cadrul serviciului public sau asociaţiei desemnate, este în general executată de către muncitori remuneraţi.

§ 2. În vederea aplicării articolului 37ter, ministerul public, judecătorul de instrucţie, instanţele de instrucţie şi instanţele de judecată pot însărcina secţia Serviciului de centre de asistenţă judiciară (SPF Justice) din circumscripţia judiciară pe raza căreia se află domiciliul inculpatului, acuzatului sau condamnatului să întocmească un raport informativ succint şi/sau o anchetă socială. <L 2006-12-27/33, art. 35, 1°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

(Regele precizează regulile referitoare la raportul informativ succint şi la ancheta socială.

Aceste rapoarte şi aceste anchete trebuie să conţină doar elemente relevante de natură să lămurească autoritatea care a adresat cererea serviciului centrelor de asistenţă judiciară cu privire la oportunitatea măsurii sau pedepsei vizate.) <L 2006-12- 27/33, art. 35, 2°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

§ 3. (Fiecare secţie departamentală din cadrul Serviciului centrelor de asistenţă judiciară al SPF Justice întocmeşte de două ori pe an un raport al activităţilor existente ce se pretează pentru îndeplinirea pedepsei cu munca.) Secţia respectivă înaintează o copie a acestui raport preşedintelui tribunalului de primă instanţă şi procurorului Regelui din arondismentul respectiv şi, în baza unei simple solicitări, oricărei persoane ce poate să justifice un interes în acest sens. <L 2006-12-27/33, art. 35, 3°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

(§ 4. La nivel federal şi local sunt create structuri de concertare cu privire la aplicarea [2 pedepsei cu munca şi pedepsei de probaţiune autonomă]2. Misiunea acestor structuri de concertare este de a reuni într-o bază regulată instanţele interesate de executarea [2 pedepsei de muncă şi a pedepsei de probaţiune autonomă]2 cu scopul de a evalua colaborarea dintre acestea. Modalităţile de alcătuire şi funcţionare a acestor structuri de concertare sunt stabilite prin hotărâre regală). <L 2006-12-27/33, art. 35, 4°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

---

(1) <L 2014-02-07/15, art. 9, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 5, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (A se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

Art. 37septies. ([1 vechiul art. 37quinquies care prin renumerotare a devenit noul art. 37septies)]1) <Introdus prin L 2002-04-17/33, art. 3; În vigoare: 07-05-2002> § 1.

Condamnatul căruia i-a fost impusă o condamnare cu munca în baza articolului 37ter este urmărit de către un asistent de justiţie din cadrul Serviciului centrelor de asistenţă judiciară (SPF Justice) din circumscripţia judiciară pe raza căreia domiciliază persoana condamnată.

<L 2006-12-27/33, art. 36, 1°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

Executarea pedepsei cu munca este controlată de comisia de probaţiune a localităţii în care domiciliază condamnatul, căreia asistentul de justiţie îi înaintează un raport.

§ 2. Atunci când hotărârea judecătorească prin care este dispusă o pedeapsă cu munca dobândeşte autoritate de lucru judecat, grefierul transmite în termen de douăzeci şi patru de ore o copie comisiei de probaţiune competente, precum şi (secţiei competente din arondismentul respectiv a Serviciului de centre de asistenţă judiciară din cadrul Serviciului Public Federal de Justiţie SPF Justice), care desemnează fără întârziere asistentul de justiţie menţionat la § 1 [2 ...]2

(Competenţa teritorială a comisiei de probaţiune este stabilită în funcţie de locul de reşedinţă a persoanei condamnate la data la care sentinţa sau hotărârea capătă autoritate de lucru judecat. Atunci când persoana în cauză

locuieşte în afara teritoriului Regatului, comisia de probaţiune competentă teritorial este cea a locului în care a fost pronunţată condamnarea în primă instanţă.

Atunci când, în cazuri excepţionale, comisia consideră că pentru un condamnat la pedeapsa cu munca, ce a făcut o cerere motivată în acest sens, este oportun să fie transferată competenţa către comisia din locul unde acesta îşi are noua reşedinţă, ea adoptă o decizie motivată după ce această a doua comisie a emis un aviz conform în termen de două luni. Pentru o persoană ce nu are reşedinţa pe teritoriul Regatului, competenţa poate fi transferată, potrivit aceleiaşi proceduri, unei alte comisii de probaţiune, fără ca în acest caz să fie vorba în mod necesar de comisia din locul în care aceasta îşi are noua reşedinţă.) <L 2006-12-27/33, art. 36, 4°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

§ 3. După ce a audiat condamnatul şi a ţinut cont de observaţiile acestuia, asistentul judiciar stabileşte conţinutul concret al pedepsei, respectând indicaţiile menţionate la articolul 37ter, § 4, sub controlul comisiei de probaţiune care, din oficiu, la cererea ministerului public sau la solicitarea condamnatului poate, în orice moment şi tot respectarea indicaţiilor vizate la art. 37ter, § 4, să o precizeze şi să o adapteze.

(Conţinutul concret al pedepsei cu munca este notificat într-o convenţie ce trebuie semnată de către condamnat, căruia îi va fi înmânat un exemplar de către asistentul judiciar.

Totodată, în termen de trei zile lucrătoare, asistentul judiciar comunică o copie a convenţiei semnate şi comisiei de probaţiune.) <L 2006-12-27/33, art. 36, 5°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

§ 4. În caz de neexecutare totală sau parţială a pedepsei cu munca, asistentul judiciar informează imediat comisia de probaţiune. Comisia convoacă persoana condamnată prin scrisoare recomandată [2 sau pe o cale de comunicare electronică ce urmează să fie stabilită prin decizie regală]2 cu mai mult de zece zile înainte de data fixată pentru examinarea cazului şi îl informează şi pe avocatul condamnatului. Dosarul comisiei este pus timp de cinci zile la dispoziţia condamnatului şi a avocatului acestuia.

Comisia, care se întruneşte fără participarea ministerului public, întocmeşte un raport [2 motivat]2 în vederea aplicării pedepsei înlocuitoare.

(Raportul este expediat prin scrisoare simplă condamnatului, ministerului public .) şi asistentului judiciar.) <L 2006-12-27/33, art. 36, 6°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

În acest caz, ministerul public poate decide executarea pedepsei cu închisoarea sau cu amendă prevăzută în hotărârea judecătorească, ţinând cont de pedeapsa cu munca ce a fost deja executată de către condamnat.

---

(1) <L 2014-02-07/15, art. 9, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 6, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

SECȚIUNEA Vquater
[[1] Despre pedeapsa de probațiune autonomă][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/80, art. 7, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

Art. 37octies. [[1] § 1. Atunci când fapta este de natură să atragă o pedeapsă de poliție sau o pedeapsă corecțională, judecătorul poate condamna, cu titlu de pedeapsă principală, la o pedeapsă de probațiune autonomă.

Pedeapsa de probațiune autonomă constă în obligația de a respecta anumite condiții particulare în decursul unei perioade determinate, stabilite de către judecător conform § 2.

Judecătorul stabilește, în limitele pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunea respectivă, în funcție de actul de sesizare, o pedeapsă cu închisoarea sau o amendă ce poate fi aplicată în cazul în care pedeapsa de probațiune autonomă nu este executată.

Pedeapsa de probațiune autonomă nu poate fi pronunțată pentru fapte:

1° care ar fi pedepsibile, dacă nu ar transformate în delicte, cu o pedeapsă cu recluziunea a cărei limită maximă superioară este de douăzeci de ani;

2° prevăzute de articolele 375 la 377;

3° prevăzute de articolele 379 la 387, dacă faptele au fost comise asupra unor minori sau cu ajutorul minorilor;

4° prevăzute de articolele 393 la 397.

§ 2. Durata pedepsei de probațiune autonomă nu poate fi mai mică de șase luni, nici mai mare de doi ani. Pedeapsa de probațiune autonomă de douăsprezece luni sau mai mică de douăsprezece luni constituie o pedeapsă de poliție. Pedeapsa de probațiune autonomă de un an sau mai mare de un an constituie o pedeapsă corecțională.

§ 3. Atunci când pedeapsa de probațiune autonomă este avută în vedere de judecător, este cerută de către ministerul public sau solicitată de acuzat, judecătorul îl informează pe acesta, înainte de încheierea dezbaterilor, în ce constă o astfel de pedeapsă și ascultă punctul de vedere al acestuia. Totodată, judecătorul poate să țină cont, în acest sens, de interesele eventualelor victime. Judecătorul nu poate dispune pedeapsa de probațiune autonomă decât dacă acuzatul este prezent sau reprezentat la audiere și după ce acesta și-a exprimat consimțământul, fie personal, fie prin reprezentant.

Judecătorul care refuză să pronunţe o pedeapsă de probaţiune autonomă cerută de ministerul public sau solicitată de acuzat, trebuie să îşi motiveze decizia.

§ 4. Judecătorul stabileşte durata perioadei de probaţiune autonomă şi dă indicaţii privind conţinutul pedepsei de probaţiune autonomă.

§ 5. La nivel federal şi local există structuri de concertare cu privire la aplicarea pedepsei de probaţiune autonomă care funcţionează conform dispoziţiilor articolului 37sexies, § 4.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/80, art. 8, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 8 modificat prin L 2016-02-05/11, art. 51, 114>

Art. 37novies. [1§ 1. Orice persoană care a fost condamnată la o pedeapsă de probaţiune autonomă conform articolului 37octies va fi supusă unei îndrumări exercitate de către un asistent pentru al Serviciului de centre de consiliere judiciară din cadrul Serviciului public federal de Justiţie din circumscripţia judiciară pe raza căreia persoana respectivă are reşedinţa.

Executarea pedepsei de probaţiune autonomă este controlată de către comisia de probaţiune a locului de reşedinţă a condamnatului, căreia asistentul judiciar îi înaintează un raport.

Atunci când decizia prin care este dispusă o pedeapsă de probaţiune autonomă intră în autoritate de lucru judecat, grefierul transmite în termen de douăzeci şi patru de ore o copie comisiei de probaţiune competente, precum şi (secţiei competente din arondismentul respectiv a Serviciului de centre de consiliere judiciară din cadrul Serviciului Public Federal de Justiţie), care desemnează fără întârziere asistentul judiciar.

În luna următoare desemnării asistentului judiciar şi apoi ori de câte ori acesta apreciază că este util sau ori de câte ori comisia îi cere acest lucru, şi cel puţin din şase în şase luni, acesta înaintează comisiei de probaţiune un raport cu privire la respectarea condiţiilor. El propune, dacă este cazul, măsurile pe care le consideră utile.

§ 2. Competenţa teritorială a comisiei de probaţiune este stabilită în funcţie de locul de reşedinţă a persoanei condamnate la data la care sentinţa sau hotărârea dobândeşte autoritate de lucru judecat. Atunci când persoana în cauză locuieşte în afara teritoriului Regatului, comisia de probaţiune competentă teritorial este cea a locului în care a fost pronunţată condamnarea în primă instanţă.

Atunci când, în cazuri excepţionale, comisia consideră că pentru un condamnat la pedeapsa de probaţiune autonomă, ce a făcut o cerere motivată în acest sens, este oportun să fie transferată competenţa către comisia din locul unde acesta îşi are noua reşedinţă, ea adoptă o decizie motivată după ce

această a doua comisie a emis un aviz conform în termen de două luni. Pentru o persoană ce nu are reşedinţa pe teritoriul Regatului, competenţa poate fi transferată, potrivit aceleiaşi proceduri, unei alte comisii de probaţiune, fără ca în acest caz să fie vorba în mod necesar de comisia din locul în care aceasta îşi are noua reşedinţă.

§ 3. Comisia de probaţiune stabileşte conţinutul concret al pedepsei de probaţiune autonomă, pe baza raportului asistentului judiciar care l-a audiat pe condamnat şi cu respectarea indicaţiilor prevăzute de articolul 37octies, § 4.

Conţinutul concret al pedepsei cu munca este notificat într-o convenţie ce trebuie semnată de către condamnat, căruia îi va fi înmânat un exemplar de către asistentul judiciar.

Totodată, în termen de trei zile lucrătoare, asistentul judiciar comunică o copie a convenţiei semnate şi comisiei de probaţiune.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/80, art. 9, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

Art. 37decies. [1 § 1. Comisia de probaţiune poate suspenda în totalitate sau în parte conţinutul concret al pedepsei de probaţiune autonomă, îl poate preciza sau adapta împrejurărilor, fie din oficiu, fie la cererea ministerului public sau la solicitarea persoanei condamnate. În cazul în care una dintre condiţiile pedepsei de probaţiune autonomă nu a putut fi îndeplinită în termenul de probaţiune iniţial, din motive independente de voinţa condamnatului, comisia de probaţiune poate prelungi o dată termenul de probaţiune cu cel mult un an, pentru ca persoana condamnată să poată îndeplini condiţia respectivă.

În cazul în care comisia de probaţiune estimează că trebuie să ia una din măsurile menţionate la alineatul 1, preşedintele convoacă persoana interesată prin scrisoare recomandată sau printr-un mijloc de comunicare electronică ce urmează să fie definit prin decizie regală, cu mai mult de zece zile înainte de data stabilită pentru examinarea cazului. Dosarul comisiei este pus la dispoziţia persoanei interesate şi a eventualului său avocat timp de zece zile.

În cazul în care comisia de probaţiune estimează că pedeapsa de probaţiune autonomă a fost executată, ea poate decide ca aceasta să ia sfârşit, chiar dacă perioada stabilită de către judecător nu a expirat încă.

Decizia comisiei de probaţiune prevăzută la alineatul 1 sau la alineatul 3 este motivată. Această decizie este comunicată ministerului public şi persoanei în cauză. Comunicarea către ministerul public se face prin scrisoare simplă, iar către persoana în cauză prin scrisoare recomandată sau printr-un mijloc de comunicare electronică ce urmează să fie stabilit prin decizie regală, în termen de trei zile, exceptând sâmbetele, duminicile şi zilele de sărbătoare.

§ 2. Ministerul public şi condamnatul la o pedeapsă de probaţiune autonomă pot, primul prin cerere cu precizare de poziţie iar cel de-al doilea

printr-o cerere ordinară, înaintată către tribunalul de primă instanţă pe lângă care este instituită comisia, să formuleze recurs împotriva deciziilor luate de comisie în baza § 1 sau în baza articolului 37novies, § 3.

Cererea cu precizare de poziţie şi cererea ordinară trebuie să fie formulate în scris şi motivate. Recursul trebuie introdus în termen de zece zile de la comunicarea deciziei luate de comisie. În cazul în care comisia nu decide altfel, recursul este suspensiv.

Preşedintele instanţei chemate să judece cauza indică cu mai mult de zece zile înainte, într-un registru special păstrat la grefa instanţei, data, locul şi ora prezentării în vederea judecării recursului. Grefierul aduce acest termen la cunoştinţa persoanei condamnate la pedeapsa de probaţiune autonomă prin scrisoare recomandată sau printr-o modalitate de comunicare electronică ce urmează a fi stabilită prin decizie regală, cu cel puţin zece zile înainte de termenul de judecată stabilit. În această perioadă, dosarul se este depus în arhiva instanţei şi este pus la dispoziţia condamnatului şi eventualul a avocatului său. Instanţa se întruneşte şi judecă recursul în cameră de consiliu. În cazul în care instanţa admite recursul, ea poate modifica decizia comisiei. Hotărârea pronunţată în acest recurs nu poate fi apelată sau contestată.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/80, art. 10, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>>

Art. 37undecies. [1 În caz de neexecutare totală sau parţială a pedepsei de probaţiune autonomă, asistentul judiciar informează imediat comisia de probaţiune. Comisia convoacă persoana condamnată prin scrisoare recomandată sau pe o cale de comunicare electronică ce urmează să fie stabilită prin decizie regală cu mai mult de zece zile înainte de data fixată pentru examinarea cazului şi îl informează şi pe avocatul condamnatului. Dosarul comisiei este pus timp de cinci zile la dispoziţia condamnatului şi, eventualul, a avocatului acestuia.

Comisia, care se întruneşte fără participarea ministerului public, întocmeşte un raport motivat în vederea aplicării pedepsei înlocuitoare.

Raportul este expediat prin scrisoare simplă condamnatului, ministerului public şi asistentului judiciar.

În acest caz, ministerul public poate decide executarea pedepsei cu închisoarea sau cu amendă prevăzută în hotărârea judiciară, şi aceasta ţinând cont de pedeapsa de probaţiune autonomă ce a fost deja executată de către condamnat.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/80, art. 11, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>>

SECŢIUNEA VI
Despre pedepsele comune celor trei tipuri de infracţiuni

SUB-SECŢIUNEA I
Despre amenda aplicabilă persoanelor fizice
<Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 7; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 38. Amenda pentru contravenţie este de cel puţin un [euro] şi de cel mult douăzeci şi cinci de [euro], mai puţin în cazurile exceptate de lege. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Amenda pentru crimă sau delict este de cel puţin douăzeci şi şase de [euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Amenzile percepute intră în contul Statului.

Art. 39. Amenda este dispusă în mod individual, împotriva fiecăreia din persoanele condamnate pentru comiterea aceleiaşi infracţiuni.

Art. 40. În cazul neefectuării plăţii în termen de două luni de la data hotărârii sau sentinţei, dacă aceasta este pronunţată ca urmare a unei proceduri contradictorii, sau de la data comunicării acesteia, dacă hotărârea a fost pronunţată în lipsă, amenda poate fi înlocuită de pedeapsa cu închisoarea, a cărei durată este stabilită prin hotărârea sau sentinţa de condamnare şi care nu poate fi mai mare de şase luni în cazul persoanelor condamnate pentru săvârşirea unei fapte criminale, trei luni pentru persoanele condamnate pentru săvârşirea unui delict şi trei zile pentru persoanele condamnate pentru săvârşirea unei contravenţii.

Condamnaţii supuşi pedepsei de închisoare subsidiară pot fi reţinuţi în locul în care au suportat pedeapsa principală.

În cazul în care amenda este singura pedeapsă ce a fost pronunţată, închisoarea ce trebuie executată în caz de neplată a amenzii este asimilată închisorii corecţionale sau de poliţie, în funcţie de natura condamnării.

Art. 41. În toate cazurile, condamnatul poate obţine eliberarea din închisoare plătind amenda; el nu se poate sustrage urmăririi la care sunt supuse bunurile sale oferindu-se să execute pedeapsa cu închisoarea.

SUB-SECŢIUNEA II
Despre amenda aplicată persoanelor juridice
<Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 8; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 41bis. <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 8; În vigoare: 02-07-1999> § 1.

Amenzile aplicabile pentru infracţiunile comise de persoanele juridice sunt:

în materie criminală şi corecţională:

- atunci când legea prevede pentru fapta comisă o pedeapsă privativă de libertate pe viaţă:

o amendă de două sute patruzeci de mii [de euro] la şapte sute douăzeci de mii [de euro]

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>;

- atunci când legea prevede pentru fapta comisă o pedeapsă privativă de libertate şi o amendă, sau doar una din aceste două pedepse: o amendă de cel puţin cinci sute [de euro] înmulţită cu numărul de luni corespunzătoare pedepsei privative de libertate, suma astfel rezultată neputând să fie mai mică decât dublul maximului amenzii prevăzut pentru fapta respectivă <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>;

- atunci când legea prevede pentru faptă doar o amendă: minimul şi maximul acesteia sunt cele prevăzute de lege pentru acea faptă;

În materie de poliţie:

- o amendă de douăzeci şi cinci [de euro] la două sute cincizeci [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§ 2. Pentru stabilirea pedepsei prevăzute la § 1, sunt aplicabile dispoziţiile Cărţii 1.

SUB-SECŢIUNEA III
Despre confiscarea specială

<Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 9; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 42. Confiscarea specială se aplică:

1° Lucrurilor ce formează obiectul infracţiunii şi celor ce au servit sau au fost destinate comiterii acesteia, atunci când proprietatea asupra acestora este a condamnatului;

2° Lucrurilor care au rezultat din comiterea infracţiunii.

(3° Avantajelor patrimoniale trase în mod direct din infracţiune, bunurilor şi valorilor ce le-au fost substituite şi altor venituri rezultate din investirea acestor avantaje.) <L 1990-07-17/30, art. 1, 004; În vigoare: 25-08-1990>

Art. 43. Confiscarea specială (aplicată în cazul lucrurilor menţionate la punctele 1° şi 2° ale articolului 42) este pronunţată întotdeauna pentru crimă sau delict. <L 1990-07-17/30, art. 2, 004; În vigoare: 25-08-1990>

Aceasta nu este pronunţată pentru contravenţie decât în cazurile stabilite de lege.

Art. 43bis. <Introdus prin L 1990-07-17/30, art. 3, 004; În vigoare: 25-08-1990> (Confiscarea specială aplicată lucrurilor menţionate la articolul 42, 3°, va putea fi pronunţată de judecător, însă doar în măsura în care ea este cerută în scris de către procurorul Regelui.) <L 2002-12-19/86, art. 1, 039; În vigoare: 24-02-2003>

Dacă lucrurile nu pot fi găsite în patrimoniul condamnatului, judecătorul va proceda la evaluarea lor în bani iar confiscarea va fi aplicată asupra unei sume de bani echivalente valorii lucrurilor respective.

Atunci când lucrurile confiscate aparţin părţii civile, ele îi vor fi restituite. Lucrurile confiscate îi vor fi atribuite, de asemenea, şi atunci când judecătorul pronunţă confiscarea pe motiv că acestea constituie bunuri sau valori substituite de către condamnat lucrurilor aparţinând părţii civile sau pentru că ele constituie echivalentul unor astfel de lucruri în sensul alineatului 2 din prezentul articol.

Orice terţ ce pretinde că are un drept asupra lucrului confiscat poate să îşi valorifice acest drept în termenul şi urmând modalităţile stabilite prin decizie regală.

[[1] Confiscarea specială a bunurilor imobile trebuie sau poate fi pronunţată de către judecător, conform bazei juridice aplicabile, însă numai în măsura în care ea a fost cerută în scris de către ministerul public.

Solicitarea scrisă a ministerului public ce vizează confiscarea unui bun imobil care nu a fost sechestrat penal conform formalităţilor aplicabile este, sub sancţiunea inadmisibilităţii, înscrisă gratuit în marja ultimului titlu transcris sau a sentinţei vizate la articolul 1, alineatele 1 şi 2, din legea ipotecară din 16 decembrie 1851. Ministerul public anexează proba menţiunii marginale la dosarul de confiscare înainte de închiderea dezbaterilor. Ministerul public cere, dacă este cazul, radierea gratuită a menţiunii marginale.][1]

[[2] Dacă este necesar, judecătorul diminuează valoarea avantajelor patrimoniale vizate la articolul 42, 3°, sau a evaluării monetare vizate la alineatul 2 cu scopul de a nu supune persoana condamnată la o pedeapsă nerezonabil de grea.][2]

---

(1) <L 2013-11-27/05, art. 2, 099; În vigoare: 01-03-2014>

(2) <L 2014-02-11/12, art. 55, 100; În vigoare: 18-04-2014>

Art. 43ter. <Introdus prin L 1997-05-20/50, art. 12, În vigoare: 13-07-1997> Confiscarea specială ce se aplică lucrurilor vizate (la articolele 42, 43bis şi 43quater) va putea totodată să fie pronunţată atunci când lucrurile se găsesc în afara teritoriului Belgiei. <L 2002-12-19/86, art. 3, 039; În vigoare: 24-02-2003>

Art. 43quater. <Introdus prin L 2002-12-19/86, art. 4; În vigoare: 24-02-2003> § 1.

Fără a prejudicia dispoziţiile articolului 43bis, alineatele 3 şi 4, avantajele patrimoniale vizate la § 2, bunurile şi valorile ce le-au fost substituite şi veniturile provenind din avantajele investite aflate în patrimoniul sau în posesia unei persoane pot, la cererea procurorului Regelui, să fie confiscate sau această persoană poate fi condamnată la plata unei sume pe care judecătorul o consideră corespunzătoare valorii acestor lucruri, dacă aceasta a fost găsită vinovată:

(a) fie de una sau mai multe infracţiuni prevăzute:

1° de articolele 136sexies şi la punctul 1° al articolului 136septies;

(1°bis din articolul 137, în măsura în care aceste infracţiuni sunt pedepsite prin aplicarea uneia sau mai multora din pedepsele prevăzute de articolele 138, § 1, 4° la 10°, şi în măsura în care acestea sunt de natură să genereze beneficii, precum şi articolul 140, în măsura în care fapta criminală sau delictul respectiv este de natură să genereze beneficii;) <L 2006-12-27/32, art. 390, 062; În vigoare: 07-01-2007>

2° de articolele 246 la 251 şi de articolul 323;

[2°bis. de articolele 433sexies, 433septies (, 433octies 433undecies şi 433duodecies;)] <L 2005-08-10/61, art. 3, 053; În vigoare: 12-09-2005> <L 2006-02-09/33, art. 1, 055; În vigoare: 10-03-2006>

3° de articolele 504bis şi 504ter şi de articolul 323;

4° de articolul 2bis, § 1, din legea din 24 februarie 1921 privind traficul de substanţe otrăvitoare, soporifice, stupefiante, dezinfectante sau antiseptice, în măsura în care faptele implică importul, exportul, fabricarea, vânzarea sau punerea în vânzare a substanţelor vizate în prezentul articol, sau la § 3, b) sau la § 4, b) din aceeaşi lege;

5° (de articolele 77ter, 77quater şi 77quinquies) din legea din 15 decembrie 1980 privind accesul pe teritoriul naţional, şederea, stabilirea şi îndepărtarea străinilor; <L 2005-08-10/61, art. 3, 053; În vigoare: 12-09-2005>

6° articolul 10, § 1, 2°, din legea din 15 iulie 1985 privind utilizarea substanţelor cu efect hormonal, cu efect anti-hormonal, cu efect beta-adrenergic sau cu efect stimulator de creştere a producţiei la animale.

b) fie infracţiunile prevăzute la articolul 324ter, fie una sau mai multe infracţiuni menţionate mai jos, atunci când acestea au fost comise în cadrul unei organizaţii criminale, aşa cum este aceasta definită la articolul 324bis:

(1° de articolele 162, 163, 173, 180 şi 186;) <L 2006-12-27/32, art. 391, 062; În vigoare: 07-01-2007>

(1°bis) articolele 379 sau 380 (şi 383bis, § 1); <L 2006-12-27/32, art. 391, 062; În vigoare: 07-01-2007>

2° articolele 468, 469, 470, 471 sau 472;

3° articolul 475;

4° articolele 477, 477bis, 477ter, 47quater, 477quinquies, 477sexies sau 488bis;

5° articolul 505, cu excepţia lucrurilor acoperite de articolul 42, 1°;

(5°bis al articolului 2quater, 4°, din legea din 24 februarie 1921 privind traficul de substanţe veninoase, soporifice, stupefiante, dezinfectante sau antiseptice şi a substanţelor ce pot servi la fabricarea ilicită a substanţelor stupefiante şi psihotrope;) <L 2006-12-27/32, art. 391, 062; În vigoare: 07-01-2007>

6° articolul 10 din legea din 5 august 1991 cu privire la importul, exportul şi tranzitul armelor, muniţiilor şi materialelor destinate în special uzului militar şi a tehnologiei aferente;

7° articolul 1 din decizia regală din 12 aprilie 1974 referitoare la anumite operaţii cu privire la substanţele cu acţiune hormonală, anti hormonală, anabolizantă, beta-adrenergică, anti-infecţioasă, antiparazitară şi anti-inflamatorie, cu privire la infracţiunile pedepsite prin aplicarea legii din 24 februarie 1921 referitoare la traficul de substanţe veninoase, soporifice, stupefiante, dezinfectante sau antiseptice;

8° articolele 3 şi 5 din decizia regală din data de 5 februarie 1990 referitoare la anumite substanţe beta-adrenergice privind infracţiunile pedepsite în aplicarea legii din 25 martie 1964 privind medicamentele.

c) fie de mai multe infracţiuni urmărite în manieră colectivă şi a căror gravitate, finalitate şi raport reciproc permit instanţei să decidă în mod sigur şi necesar că aceste fapte au fost comise în cadrul [1 unei fraude fiscale grave, organizate sau nu]1.

§ 2. Confiscarea prevăzută la § 1 poate fi pronunţată împotriva autorilor, coautorilor şi complicilor condamnaţi pentru una sau mai multe din infracţiunile enumerate în prezentul articol şi în condiţiile definite la § 1 dacă persoana condamnată a dobândit în timpul unei perioade relevante avantaje patrimoniale suplimentare, în condiţiile în care există indicii serioase şi concrete că acestea provin din infracţiunea pentru care a fost pronunţată condamnarea sau din fapte identice şi că persoana condamnată nu a putut demonstra contrariul.

Această demonstraţie contrară poate fi făcută şi de către orice terţ care pretinde că are un drept asupra acestor avantaje.

§ 3. În sensul prezentului articol, perioada considerată relevantă începe cu cinci ani înainte de inculparea persoanei şi curge până la data pronunţării.

Indiciile serioase şi concrete menţionate în § 2 pot fi extrase din toate elementele credibile ce au fost prezentate instanţei în maniera obişnuită prevăzută de lege şi care indică un dezechilibru de un anume interes între, pe de o parte, creşterea temporară sau constantă a patrimoniului şi cheltuielilor persoanei condamnate în cursul perioadei relevante, pe care ministerul public o demonstrează cu probe, iar, pe de altă parte, creşterea temporară sau constantă a patrimoniului şi cheltuielilor condamnatului în cursul acestei perioade, pentru care acesta poate prezenta dovezi plauzibile că nu provin din faptele pentru care a fost condamnat sau din fapte identice.

Prin fapte identice trebuie să se înţeleagă acele fapte care corespund calificărilor vizate la § 1 şi care intră:

a) fie sub aceeaşi calificare precum infracţiunea ce face obiectul condamnării;

b) fie sub o calificare conexă, în măsura în care aceasta figurează sub aceeaşi rubrică, prevăzută la § 1, a), la care figurează şi delictul ce face obiectul condamnării.

Atunci când instanţa dispune confiscarea specială în sensul prezentului articol, ea poate decide să nu ţină cont de o parte din perioada relevantă sau

de veniturile, bunurile sau valorile pe care le stabileşte, dacă estimează că o astfel de măsură este oportună pentru a nu supune persoana condamnată la o pedeapsă nejustificat de severă.

§ 4. Patrimoniul de care dispune o organizaţie criminală trebuie confiscat, sub rezerva respectării drepturilor terţilor de bună credinţă.

---

(1) <L 2013-07-15/02, art. 14, 094; În vigoare: 29-07-2013>

CAPITOLUL III
Alte condamnări ce pot fi pronunţate pentru crime, delicte sau contravenţii

Art. 44. Condamnarea la pedepsele stabilite de lege va fi pronunţată întotdeauna fără a afecta restituirile sau daunele-interese ce li se pot cuveni părţilor.

Art. 45. Atunci când problema daunelor-interese nu este reglementată de lege, instanţa va stabili cuantumul acestora, fără a putea însă să dispună aplicarea acestora într-un cuantum nedeterminat, nici chiar cu consimţământul părţii vătămate.

Art. 46. [[1] Judecătoria sau tribunalul ce admite că o persoană este vinovată de comiterea uneia din infracţiunile prevăzute de articolele 375, 398 la 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1 la 3 şi 5, şi 422bis, atunci când acea persoană este susceptibilă de a fi chemată ca moştenitor legal la succesiunea victimei, poate totodată să pronunţe nedemnitatea succesorală a autorului, a coautorului sau a complicelui, care va fi înlăturat, din acel moment, de la succesiunea victimei.][1]

---

(1) <reactivat prin L 2012-12-10/14, art. 42, 088; În vigoare: 21-01-2013>

Art. 47. (Abrogat) <L 31-01-1980, art. 4, 1°>

Art. 48. (Abrogat) <L 31-01-1980, art. 4, 1°>

Art. 49. Atunci când bunurile persoanei condamnate sunt insuficiente pentru a acoperi condamnările la plata unei amenzi, la restituire şi la plata de daune-interese, vor avea prioritate ultimele două din aceste condamnări.

În cazul concurenţei dintre amendă şi cheltuielile de judecată datorate Statului, plăţile efectuate de persoanele condamnate vor fi imputate, în primul rând, în contul acestor cheltuieli de judecată.

(Aceste plăţi întrerup termenul de prescripţie atât a amenzii, cât şi a cheltuielilor de judecată.) <L 2006-12-27/32, art. 302, 062; În vigoare: 07-01-2007>

Art. 50. Toate persoanele condamnate pentru comiterea aceleiaşi infracţiuni sunt considerate responsabile în solidar pentru restituirile şi daunele-interese cuvenite.

Ele trebuie să achite în solidar şi cheltuielile de judecată, atunci când au fost condamnate prin aceeaşi sentinţă sau decizie.

Cu toate acestea, judecătorul poate scuti toate persoanele condamnate sau doar pe unele din acestea de această obligaţie de solidaritate, indicând motivele acestei dispense şi stabilind valoarea proporţională a cheltuielilor de judecată ce trebuie suportată de fiecare din persoanele respective.

Persoanele condamnate prin sentinţe sau decizii distincte nu au obligaţia achitării în solidar a cheltuielilor judiciare decât în măsura în care acestea se referă la actele de urmărire de care au fost vizate toate persoanele respective, în comun.

Art. 50bis. <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 10; În vigoarea: 02-07-1999> Nimeni nu poate fi considerat civilmente responsabil de plata unei amenzi la care este condamnată o altă persoană, chiar dacă el este condamnat pentru aceleaşi fapte.

CAPITOLUL IV
Tentativa de comitere a unei crime sau a unui delict

Art. 51. Există tentativă pedepsibilă atunci când rezoluţia de comitere a unei crime sau a unui delict a fost manifestată prin acte exterioare ce constituie un început de punere în executare a acelei crime sau a acelui delict, şi care nu au fost întrerupte sau nu şi-au produs efectul decât datorită unor împrejurări independente de voinţa autorului.

Art. 52. Tentativa de crimă este pedepsită cu pedeapsa imediat inferioară celei aplicate pentru comiterea efectivă a crimei respective, conform dispoziţiilor articolelor 80 şi 81.

[[1] Cu toate acestea, tentativele de comitere a crimelor pentru care se aplică pedeapsa cu recluziunea pe viaţă sau cu detenţiunea pe viaţă sunt pedepsite cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani, respectiv cu detenţia de la douăzeci la treizeci de ani.][1]

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 13, 114; În vigoare: 29-02-2016>

CAPITOLUL V
Despre recidivă

Art. 53. Legea stabileşte care sunt cazurile în care sunt pedepsite tentativele de delict, precum şi care sunt pedepsele aplicabile în aceste cazuri.

Art. 54. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 12, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Orice persoană care, fiind condamnată la o pedeapsă penală, comite o faptă criminală pedepsită cu recluziunea de la cinci la zece ani, poate fi condamnată la recluziune de la zece la cincisprezece ani.

Dacă pentru fapta criminală comisă legea prevede pedeapsa cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani, vinovatul poate fi condamnat la recluziune de la cincisprezece la douăzeci de ani.

El va fi condamnat la cel puţin şaptesprezece ani de recluziune, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta criminală comisă este recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

Art. 55. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice persoană care, fiind condamnată la o pedeapsă penală, comite o faptă criminală pedepsită cu recluziunea de la cinci la zece ani, poate fi condamnată la detenţie de la zece la cincisprezece ani.

Dacă pentru fapta criminală comisă legea prevede pedeapsa cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani, vinovatul poate fi condamnat la (detenţie de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 13, 040; În vigoare: 13-03-2003>

El va fi condamnat la cel puţin şaptesprezece ani de detenţie, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta criminală comisă este (detenţia de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 13, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 56. Orice persoană care, după ce a fost condamnată la o pedeapsă penală, comite un delict poate fi condamnată la o pedeapsă reprezentând dublul pedepsei maxime prevăzute de lege pentru delictul respectiv.

Aceeaşi pedeapsă poate fi pronunţată în cazul unei condamnării anterioare la cel puţin un an închisoare, dacă persoana condamnată a comis noul delict înainte de expirarea termenului de cinci ani de la data ispăşirii sau prescrierii pedepsei sale.

[1 Chiar şi în cazurile menţionate la alineatele 1 şi 2, dacă noul delict este o faptă criminală care a fost corecţionalizată sau pentru care curtea cu juri a admis existenţa unor circumstanţe atenuante, durata pedepsei cu închisoarea nu poate fi mai mare decât durata maximă a pedepsei cu recluziunea prevăzută de lege pentru acea faptă criminală sau de patruzeci de ani, dacă pedeapsa amintită este recluziunea pe viaţă.]1

[1 Pedeapsa pronunţată nu poate depăşi în niciun caz un an de pedeapsă cu supraveghere electronică, trei sute de ore de pedeapsă cu munca sau doi ani de pedeapsă de probaţiune autonomă.]1

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 14, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 57. Regulile stabilite pentru recidivă sunt aplicabile, conform articolelor precedente, în cazul unei condamnări anterioare pronunţată de un tribunal militar pentru o faptă calificată drept crimă sau delict de către legile penale ordinare, şi la o pedeapsă prevăzută de aceleaşi legi.

Dacă pentru această faptă a fost pronunţată o pedeapsă prevăzută de legile militare, în aprecierea stării de recidivă, instanţele nu vor avea în vedere decât durata minimă a pedepsei pe care fapta sancţionată prin prima hotărâre ar fi putut-o atrage în baza legilor penale ordinare.

Art. 57bis. [[1] Regulile stabilite pentru recidivă, prevăzute la articolele 54 la 56, sunt aplicabile în cazul unei condamnări anterioare luate în calcul conform articolului 99bis.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-25/23, art. 60, 104; În vigoare: 24-05-2014>

CAPITOLUL VI
Despre concursul de infracţiuni

Art. 58. *Orice persoană dovedită vinovată de comiterea mai multor contravenţii urmează să fie pedepsită pentru fiecare din acestea.*

(Atunci când sunt pronunţate pedepse cu munca, durata acestora poate fi cumulată până la limita maximă de trei sute de ore) <L 2002-04-17/33, art. 4, 035; În vigoare: 07-05-2002>

[[1] [[2] *Atunci când sunt pronunţate pedepse cu supraveghere electronică, durata acestora nu poate fi mai mare de un an.*][2]][1]

[[2] *Atunci când sunt pronunţate pedepse de probaţiune autonome, durata acestora nu poate fi mai mare de doi ani.*][2]

---

(1) <L 2014-02-07/15, art. 10, 110; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016, abrogat la 29-02-2014, înainte de a intra în vigoare prin L 2016-06-05/11, art. 42>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 12, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 12 modificat prin L 2016-02-05/11, art. 52, 114>

Art. 59. *În caz de concurs al unuia sau mai multor delicte cu una sau mai multe contravenţii,* [[1] *toate amenzile, pedepsele de probaţiune autonomă, pedepsele cu munca, pedepsele cu supraveghere electronică*][1] *şi pedepsele cu închisoarea corecţională vor fi cumulate, în limitele stabilite de articolul următor. <L 2002-04-17/33, art. 5, 035; În vigoare: 07-05-2002>*

---

(1) <L 2014-04-10/80, art. 13, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 13, modificat prin L 2016-02-05/11, art. 53, 114>

Art. 60. *<L 01-02-1977, art. 5> În caz de concurs de delicte, pedepsele vor fi cumulate, fără ca ele să poată totuşi depăşi dublul duratei maxime a celei mai grele din pedepsele aplicabile. [3 Pedeapsa pronunţată nu poate depăşi fie douăzeci de ani de închisoare, fie cea mai grea pedeapsă cu închisoarea, dacă aceasta este mai mare de douăzeci de ani de închisoare.]3 [2 Această pedeapsă nu poate fi mai mare, în niciun caz, [3 ...]3 de un an de supraveghere electronică, trei sute de ore de pedeapsă cu munca sau doi ani de pedeapsă de probaţiune autonomă]2*

---

(2) <L 2014-04-10/80, art. 14, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 14 modificat prin L 2016-02-05/11, art. 54, 114>

(3) <L 2016-02-05/11, art. 15, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 61. În cazul concursului dintre o crimă şi unul sau mai multe delicte, ori una sau mai multe contravenţii, se va pronunţa doar pedeapsa pentru crimă..

Art. 62. (A se vedea NOTA de sub TITLU) În caz de concurs de crime, va fi aplicată doar pedeapsa cea mai grea. La această pedeapsă se poate adăuga şi un spor de cinci ani peste maximum pedepsei, dacă aceasta constă din (recluziunea sau detenţia de la cincisprezece la douăzeci de ani sau pe un termen inferior). <L 2003-01-23/42, art. 14, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 63. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 15, 040; În vigoare: 13-03-2003> Pedeapsa cea mai grea este cea a cărei durată este cea mai lungă. Dacă pedepsele au aceeaşi durată, recluziunea este considerată o pedeapsă mai grea decât detenţia.

Art. 64. Pedepsele de confiscare specială, aplicate pentru mai multe fapte criminale, delicte sau contravenţii, sunt cumulate întotdeauna.

Art. 65. <L 1994-07-11/33, art. 45, 012; În vigoare: 31-07-1994> Atunci când aceeaşi faptă constituie mai multe infracţiuni sau când diferite infracţiuni supuse în mod simultan judecăţii aceluiaşi judecător de fond constituie manifestarea succesivă şi continuă a aceleiaşi intenţii delictuale, instanţa va aplica doar pedeapsa cea mai grea.

Atunci când judecătorul instanţei de fond constată că unele dintre infracţiunile ce au făcut anterior obiectul unei hotărâri definitive şi alte fapte cu care este sesizat şi care, presupunând că au fost stabilite, sunt anterioare hotărârii respective şi constituie împreună cu primele manifestarea succesivă şi continuă a aceleiaşi intenţii delictuale, el ţine cont, în stabilirea pedepsei, de pedepsele deja pronunţate. Dacă acestea i se par suficiente pentru a sancţiona ansamblul infracţiunilor comise, el se pronunţă asupra vinovăţiei şi face trimitere în decizia sa la pedepsele deja pronunţate. Totalul pedepselor pronunţate în aplicarea prezentului articol nu poate depăşi maximul prevăzut de lege pentru pedeapsa cea mai grea dintre ele.

CAPITOLUL VII
Despre participarea mai multor persoane la aceeaşi crimă sau la acelaşi delict

Art. 66. Sunt pedepsiţi ca autori ai unei crime sau ai unui delict:

Cei care au comis crima sau delictul precum şi cei care au cooperat în mod direct la comiterea faptei;

Cei care, prin orice fel de faptă, acordă pentru comiterea crimei sau delictului un sprijin fără de care acestea nu ar fi putut fi comise;

Cei care, prin cadouri, promisiuni, ameninţări, abuz de autoritate sau de putere, maşinaţiuni sau artificii culpabile, au provocat comiterea acestei crime sau acestui delict;

(Cei care, fie prin discursuri susţinute în cadrul unor adunări sau în locuri publice, fie prin înscrisuri, materiale tipărite, prin orice fel de imagini sau embleme, care sunt afişate, distribuite sau vândute, puse în vânzare sau expuse privirilor publicului, provoacă direct la comiterea unor astfel de fapte, fără a prejudicia pedepsele aplicate de lege împotriva instigatorilor la comiterea unor crime sau delicte, chiar şi în cazul în care aceste instigări nu au produs efecte.) <L 28-07-1934, art. 1, I>

Art. 67. Sunt pedepsiţi în calitate de complici la comiterea unei crime sau unui delict:

Cei care dau instrucţiuni pentru comiterea unor astfel de fapte;

Cei care procură arme, instrumente sau orice alte mijloace ce servesc la comiterea crimei sau delictului, cunoscând scopul în care urmează să fie utilizate acestea;

Cei care, cu excepţia cazului prevăzut la § 3 al articolului 66, acordă ajutor sau asistenţă autorului sau autorilor crimei sau delictului în acţiunile legate de pregătirea sau facilitarea faptelor, sau în cele privind comiterea efectivă a acestora.

Art. 68. Cei care, cunoscând conduita criminală a răufăcătorilor ce comit acte de tâlhărie sau violenţe contra siguranţei Statului, liniştii publice, persoanelor sau proprietăţilor, le asigură acestora găzduire, loc de refugiu sau de întâlnire, vor fi pedepsiţi ca şi complici ai acestora.

Art. 69. Complicii la o crimă sunt pedepsiţi cu pedeapsa imediat inferioară celei care le-ar fi aplicate dacă ar fi autorii crimei, conform articolelor 80 şi 81 din prezentul cod. [[1] Acestora li se va aplica însă pedeapsa cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani sau cu detenţia de la douăzeci la treizeci de ani dacă sunt complici la o crimă pentru care legea prevede pedeapsa de recluziune pe viaţă sau detenţia pe viaţă.][1]

Pedeapsa pronunţată împotriva complicilor la săvârşirea unui delict nu poate fi mai mare de două treimi din pedeapsa care le-ar fi aplicată în cazul în care aceştia ar fi autorii delictului respectiv.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 16, 114; În vigoare: 29-02-2016>

CAPITOLUL VIII
Despre cauzele de justificare sau de scuză

Art. 70. (Cu excepţia celor privitoare la infracţiunile definite în volumul II, titlul I bis, nu există infracţiune) atunci când fapta a fost ordonată de lege şi comandată de autoritate. <L 2003-08-05/32, art. 3, 044; În vigoare: 07-08-2003>

Art. 71. [1 Nu există infracţiune atunci când acuzatul sau inculpatul este atins, în momentul comiterii faptelor, de o tulburare mentală ce i-a abolit sau afectat grav capacitatea de discernământ sau de control asupra propriilor acte sau când a fost constrâns de o forţă căreia nu i-a putut rezista.]1

---

(1) <L 2014-05-05/11, art. 87, 109; În vigoare: 01-10-2016 (a se vedea art. 136). Dispoziţii tranzitorii art. 134 şi 135)>

Art. 72. (Abrogat) <L 15-05-1912, art. 64>

Art. 73. (Abrogat) <L 15-05-1912, art. 64>

Art. 74. (Abrogat) <L 15-05-1912, art. 64>

Art. 75. (Abrogat) <L 15-05-1912, art. 64>

Art. 76. (Abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 77. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 78. Nicio crimă sau niciun delict nu pot fi scuzate decât în situaţia acestor cazuri prevăzute de lege.

CAPITOLUL IX
Despre circumstanţele atenuante

Art. 79. Dacă există circumstanţe atenuante, pedepsele penale sunt reduse sau modificate conform dispoziţiilor ce urmează.

Art. 80. <L 2001-12-11/50, art. 2, 033; În vigoare: 17-02-2002> Recluziunea pe viaţă este înlocuită cu recluziunea pe o anumită perioadă de timp sau cu închisoarea de cel puţin trei ani [1 şi de cel mult patruzeci de ani]1.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

[1] Recluziunea de la treizeci la patruzeci de ani este înlocuită cu recluziunea de treizeci şi opt de ani sau recluziunea pentru un termen inferior acestuia, sau cu închisoare de cel puţin trei ani şi de cel mult treizeci şi opt de ani.

Recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani este înlocuită cu recluziunea de douăzeci şi opt de ani sau recluziunea pe un termen inferior acestuia, sau cu închisoare de cel puţin trei ani şi cel mult douăzeci şi opt de ani.][1]

Recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani este înlocuită cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani, sau de la cinci la zece ani, sau cu închisoare de cel puţin un an [1 şi de cel mult cincisprezece ani][1].

Recluziunea de la zece la cincisprezece ani este înlocuită cu recluziunea de la cinci la zece ani sau cu închisoarea de cel puţin şase luni [1 şi de cel mult zece ani][1].

Recluziunea de la cinci la zece ani este înlocuită cu închisoarea de cel puţin o lună [1 şi de cel mult cinci ani][1].

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 17, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 81. <L 2003-01-23/42, art. 16, 040; În vigoare: 13-03-2003> Pedeapsa cu detenţia pe viaţă aplicată pentru o crimă împotriva siguranţei Statului este înlocuită cu detenţia pe un anumit termen sau cu închisoarea de la un an [1 la patruzeci de ani][1].

[1 Pedeapsa cu detenţia de la treizeci la patruzeci de ani este înlocuită cu detenţia de treizeci şi opt de ani sau pentru un termen inferior, sau cu închisoarea de la un an la douăzeci şi opt de ani.][1]

Pedeapsa cu detenţia de la douăzeci la treizeci de ani este înlocuită cu detenţia de douăzeci şi opt de ani sau pentru un termen inferior, sau cu închisoarea de la un an la douăzeci şi opt de ani][1].

Pedeapsa cu detenţia de la cincisprezece ani la douăzeci de ani este înlocuită cu pedeapsa cu detenţia de la zece ani la cincisprezece ani, sau de la cinci ani la zece ani, sau cu închisoarea de cel puţin un an [1 şi de cel mult cincisprezece ani][1].

Pedeapsa cu detenţia de la zece la cincisprezece ani este înlocuită cu detenţia de la cinci la zece ani sau cu închisoarea de cel puţin şase luni [1 şi de cel mult zece ani][1].

Pedeapsa cu detenţia de cinci la zece ani este înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea de cel o lună [1 şi de cel mult cinci ani][1].

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 18, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 82. <L 23-08-1919, art. 2> În cazul concursului de infracţiuni prevăzut la articolele 61 şi 62 din Codul penal, dacă, determinat de existenţa unor circumstanţe atenuante, pedepsele criminale sunt reduse la cuantumul pedepselor corecţionale, instanţa de judecată nu va putea pronunţa totuşi decât o singură pedeapsă.

Art. 83. Amenda în materie penală poate fi redusă, însă ea nu poate fi în niciun caz mai mică de douăzeci şi şase [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 84. Persoanele vinovate a căror pedeapsă penală este comutată în pedeapsa cu închisoarea pot fi condamnate la plata unei amenzi cuprinse între douăzeci şi şase [de euro] şi o mie [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare 01-01-2002>.

[1 Ele pot fi condamnate la interzicerea în totalitate sau în parte a drepturilor menţionate la articolul 31, alineatul 1, pe o perioadă de cel puţin zece ani şi de cel mult douăzeci de ani pentru crimele pentru care legea prevedea pedeapsa cu recluziunea de peste douăzeci de ani, şi pe o perioadă de cel puţin cinci ani şi cel mult zece ani pentru celelalte crime.]1

(Alineatul 3 abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

---

(1) <L 2009-12-21/14, art. 3, 075; În vigoare: 21-01-2010>

Art. 85. *(Dacă există circumstanţe atenuante, [3 pedepsele cu închisoarea, pedepsele cu supraveghere electronică, pedepsele cu munca, pedepsele de probaţiune autonomă şi pedepsele cu amendă pot fi reduse sub nivelul de opt zile, respectiv de o lună, de patruzeci şi cinci de ore, de douăsprezece luni şi de douăzeci şi şase de euro]3, fără ca ele să poată fi mai mici decât pedepsele de poliţie.) <L 2002-04-17/33, art. 7, 035; În vigoare: 07-05-2002>*

Totodată, judecătorii pot să aplice separat oricare din aceste pedepse.

Dacă pedeapsa cu închisoarea este singura pedeapsă aplicată, judecătorii o pot înlocui cu o amendă ce nu poate fi mai mare de cinci sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

În cazul în care este ordonată sau autorizată interdicţia drepturilor enumerate la [1 articolul 31, alineatul]1 (...), judecătorii pot dispune aceste pedepse pentru un termen de la unu la cinci ani, sau o pot anula integral. <L 09-04-1930, art. 32>

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 7, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2014-02-07/15, art. 13, 110; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016, abrogat la data de 29-02-2014, înainte de intrarea sa în vigoare prin L 2016-06-05/11, art. 42>

(3) <L 2014-04-10/80, art. 15, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 15 modificat prin L 2016-06-05/11, art. 55, 114>

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL X
Despre stingerea pedepselor

Art. 86. Pedepsele pronunţate prin hotărâri sau sentinţe irevocabile se sting o dată cu moartea persoanei condamnate. (Pierderea personalităţii juridice a persoanei juridice condamnate nu duce la stingerea pedepsei.) <L 1999-05-04/60, art. 11, 024; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 87. Incapacităţile pronunţate de instanţă sau ataşate de lege anumitor condamnări încetează prin absolvirea pe care o poate face Regele, în virtutea dreptului său de graţiere.

Art. 88. (Abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 89. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004> (NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>)

Art. 90. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004> (NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>)

Art. 91. (Cu excepţia pedepselor aplicate pentru infracţiunile prevăzute de articolele 136bis, 136ter et 136quater, pedepsele pentru faptele calificate drept crimă se prescriu) la împlinirea a douăzeci de ani de la data hotărârilor sau sentinţelor prin care au fost pronunţate. <L 2003-08-05/32, art., 044; În vigoare: 07-08-2003>

Art. 92. [1 Cu excepţia pedepselor aplicate pentru infracţiunile imprescriptibile prevăzute de articolele 136bis, 136ter et 136quater, pedepsele corecţionale se prescriu la împlinirea a cinci ani][1] de la data hotărârii sau sentinţei pronunţate de instanţa de ultim grad de jurisdicţie, sau începând de la data la care sentinţa pronunţată de prima instanţă nu mai poate fi atacată cu apel.

Dacă pedeapsa pronunţată este mai mare de trei ani, perioada de prescripţie a acesteia este de zece ani.

[1 Dacă a fost pronunţată o pedeapsă de peste douăzeci de ani de închisoare, termenul de prescripţie al acesteia este de douăzeci de ani.][1]

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 19, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 93. Pedepsele de poliţie se prescriu la împlinirea unui an de la termenele stabilite în articolul precedent.

Art. 94. [1 Amenzile se prescriu în termenele stabilite la articolele precedente, în funcţie de tipul de amendă pronunţat de instanţă, respectiv pentru crimă, delict sau contravenţie.

Confiscările speciale se prescriu în termenele stabilite prin articolele precedente, în funcţie de motivul pentru care au fost pronunţate, respectiv pentru contravenţii sau crime.

Confiscările speciale pronunţate pentru delicte se prescriu la împlinirea a zece ani, termen calculat începând de la datele stabilite la articolul 92.][1]

---

(1) <L 2014-02-11/12, art. 48, 100; În vigoare: 18-04-2014>

Art. 95. În cazul în care persoana condamnată a reuşit să evadeze, termenul de prescripţie începe să curgă din ziua evadării.

Cu toate acestea, în acest caz, se impută din durata prescripţiei perioada ce depăşeşte cinci ani de pedeapsă executată, dacă este vorba despre o pedeapsă criminală temporară, respectiv perioada ce depăşeşte doi ani de pedeapsă ispăşită, dacă este vorba despre o pedeapsă corecţională.

Art. 96. Prescripţia pedepsei este întreruptă de arestarea condamnatului.

Art. 97. [1 § 1. Prescripţia confiscării este suspendată atunci când este prevăzută de lege sau când există o piedică legală în calea executării imediate a acestei pedepse.

§ 2. Prescripţia se suspendă în orice caz în următoarele situaţii:

1° în perioada în care condamnatul face obiectul unei proceduri colective de insolvenţă legală;

2° în timpul analizării cererii de graţiere privind confiscarea suferită, cerere formulată de condamnat sau de terţi în baza articolelor 100 şi 111 din Constituţie;

3° în perioada de derulare a planului de reglare a datoriilor acordată condamnatului de către funcţionarul competent al Serviciului public federal de finanţe însărcinat cu recuperarea bunurilor sau/şi valorilor supuse confiscării, a amenzii sau a cheltuielilor de judecată.][1]

---

(1) <reintrodus prin L 2014-02-11/12, art. 49, 100; În vigoare: 18-04-2014>

Art. 98. [1 § 1. Prescripţia confiscării este întreruptă de orice act executoriu de emană de la instanţele competente din punct de vedere legal.

§ 2. Prescripţia se suspendă în orice caz, în următoarele situaţii:

1° orice plată parţială efectuată de către un condamnat către funcţionarul competent al Serviciului public federal de finanţe însărcinat cu recuperarea bunurilor sau/şi valorilor supuse confiscării, plată care nu se înscrie în planul de efectuare a plăţii acordat de primitor;

2° orice cere de plată sau orice punere în întârziere adresată persoanei condamnate, prin scrisoare recomandată sau prin act comunicat de un agent executor, şi care emană de la un funcţionar competent al Serviciului public federal de finanţe însărcinat cu recuperarea bunurilor/valorilor supuse confiscării;

3° orice sechestru practicat de către sau la cererea funcționarului competent al Serviciului public federal de finanțe însărcinat cu recuperarea bunurilor sau/și valorilor supuse confiscării;

4° decizia directorului Organului central responsabil de sechestru sau confiscare de a ancheta solvabilitatea persoanei condamnate;

5° decizia ministerului public de a deschide o anchetă penală de executare, conform articolului 464/1 din Codul de instrucție criminală;

6° toate actele de executare întocmite în cadrul anchetei penale de executare conform articolului 464/1 din Codul de instrucție criminală.][1]

---

(1) <L 2014-02-11/12, art. 50, 100; În vigoare: 18-04-2014>

Art. 99. Condamnările civile pronunțate prin hotărârile sau sentințele date în materie criminală, corecțională sau de poliție se prescriu conform regulilor de drept civil, termenele corespunzătoare fiind calculate cu începere de la data la care acestea devin irevocabile.

[1 Nedemnitate succesorală pronunțată de judecător pe baza articolului 46 este imprescriptibilă. Ea poate fi ridicată prin iertarea acordată de victimă în condițiile prevăzute de articolul 728 din Codul civil.][1]

---

(1) <reintrodus prin L 2012-12-10/14, art. 43, 088; În vigoare: 21-01-2013>

CAPITOLUL XI

[1 Despre luarea în calcul a condamnărilor pronunțate de instanțele penale ale altor state][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-25/23, art. 61, 104; În vigoare: 24-05-2014>

Art. 99bis. [1 Condamnările pronunțate de instanțele penale dintr-un stat membru al Uniunii Europene sunt luate în calcul în aceleași condiții ca și condamnările pronunțate de către instanțele pronunțate de către instanțele penale belgiene și vor produce aceleași efecte juridice ca și aceste condamnări.

Regula menționată la alineatul 1 nu este aplicabilă în ipoteza formulată la articolul 65, alineatul 2.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-25/23, art. 62, 104; În vigoare: 24-05-2014>

(DISPOZIȚII GENERALE) <L 2000-11-28/35, art. 2; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 100. (În lipsa unor dispoziții contrare în legile și regulamentele particulare, dispozițiile primei cărți din prezentul cod se aplică în cazul infracțiunilor

prevăzute de aceste legi şi regulamente., cu excepţia capitolului VII (...), şi a articolului 85.) <L 09-04-1930, art. 32>

(Alineatul 2 abrogat) <L 04-08-1986, art. 105>

Art. 100bis. <L 28-07-1934, art. 1, II> Acestea se aplică fără excepţie persoanelor care, nefiind supuse legilor penale militare, au participat la o crimă sau la un delict pedepsit de Codul penal militar. Cu toate acestea, închisoarea militară este înlocuită de pedeapsa cu închisoarea pentru aceeaşi durată iar destituirea, aplicată ca pedeapsă principală, cu închisoarea de la două luni la trei ani.

Art. 100ter. <Introdus prin L 2000-11-28/35, art. 3, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Atunci când termenul „minor" este folosit în dispoziţiile celei de-a II-a cărţi a prezentului cod, această noţiune desemnează persoana care nu a împlinit încă optsprezece ani.

CARTEA A 2-A
Despre infracţiuni şi despre pedepsirea acestora, în special

TITLUL I
Crime şi delicte împotriva siguranţei statului

CAPITOLUL I
Atentate şi comploturi împotriva regelui, împotriva familiei regale şi împotriva formei de guvernământ

Art. 101. Atentatul împotriva vieţii sau persoanei Regelui este pedepsit (cu recluziunea pe viaţă). <L 1996-07-10/42, art. 3, 018; În vigoare: 11-08-1996>

În cazul în care, prin rezultatul său, acesta nu a adus atingere libertăţii Regelui şi dacă nu i-a provocat acestuia pierderi de sânge, răni sau boală, atentatul contra persoanei Regelui este pedepsit (cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 17, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 102. <L 2003-01-23/42, art. 18, 040; În vigoare: 13-03-2003> Atentatul împotriva vieţii moştenitorului prezumtiv al coroanei este pedepsit cu recluziunea pe viaţă.

Atentatul împotriva persoanei sale este pedepsit cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani.

În cazul în care, prin rezultatul său, acesta nu a adus atingere libertăţii moştenitorului prezumtiv al coroanei şi nu i-a provocat acestuia pierderi de sânge, răni sau boală, atentatul împotriva persoanei sale se pedepseşte cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

Art. 103. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Atentatul împotriva vieţii reginei, a părinţilor şi rudelor regelui în linie directă, a fraţilor regelui, care au calitatea de cetăţeni belgieni, împotriva vieţii regentului sau împotriva vieţii miniştrilor care exercită, în cazurile prevăzute de Constituţie, puterile constituţionale ale Regelui, este pedepsit întotdeauna ca şi fapta consumată.

(Atentatul contra persoanei lor se pedepseşte cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani; atentatul se pedepseşte cu recluziunea de la cinci la zece ani dacă rezultatul nu s-a produs atingerea libertăţii lor şi dacă nu le-a cauzat acestora pierderi de sânge, răni sau boală) <L 2003-01-23/42, art. 19, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 104. (A se vedea NOTA de sub TITLU)

Atentatul al cărui scop este, fie de a distruge, fie de schimba forma de guvernământ sau ordinea de succesiune la tron, fie de a pregăti de luptă cetăţenii sau locuitorii împotriva autorităţii regale, a camerelor legislative sau a uneia dintre acestea, este pedepsit cu detenţia (de la douăzeci la treizeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 20, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 105. Atentatul există din chiar momentul în care există tentativa pasibilă de pedeapsă.

Art. 106. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Complotul împotriva Regelui se pedepseşte cu (recluziunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani, dacă fost urmat de un act comis pentru pregătirea punerii în executare a acestuia, şi cu aceeaşi pedeapsă pe o durată de la zece la cincisprezece ani, în caz contrar. <L 2003-01-23/42, art. 21, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 107. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 22, 040; În vigoare: 13-

03-2003> Complotul împotriva vieţii sau împotriva persoanei moştenitorului prezumtiv al coroanei este pedepsit cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani, dacă a fost urmat de un act comis pentru pregătirea punerii în executare a acestuia, şi cu recluziunea de la cinci la zece ani în caz contrar.

Art. 108. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Complotul împotriva vieţii sau persoanei fie membrilor familiei regale enumerate în articolul 103, fie a regentului, fie a miniştrilor exercitând puterile constituţionale ale Regelui, este pedepsit (cu recluziunea de la cinci la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 23, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 109. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Complotul constituit pentru atingerea unuia din scopurile menţionate la articolul 104 se pedepseşte cu detenţia de la zece la cincisprezece ani, dacă a fost comis orice act pentru a pregăti punerea în executare a acestuia, şi cu aceeaşi tip de pedeapsă pe o durată de la cinci la zece ani, în caz contrar.

Art. 110. Există complot din chiar momentul în care mai multe persoane iau hotărârea de a acţiona în acest sens.

Art. 111. Propunerea făcută şi neagreată de a constitui un complot împotriva vieţii sau persoanei Regelui, moştenitorului prezumtiv al coroanei, membrilor familiei regale enumeraţi în articolul 103, regentului, sau miniştrilor exercitând puterile constituţionale ale regelui, este pedepsită cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Mai mult, vinovatul (...) poate fi condamnat la interdicţie, conform articolului 33. <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 112. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice persoană care ia singură hotărârea de a comite un atentat împotriva vieţii sau persoanei Regelui, moştenitorului prezumtiv al coroanei, membrilor familiei regale enumeraţi în articolul 103, regentului, sau miniştrilor exercitând puterile constituţionale ale regelui, este pedepsită (cu recluziunea de la cinci la zece ani), când a comis un act pentru pregătirea punerii în executare a acestuia. <L 2003-01-23/42, art. 23, 040; În vigoare: 13-03-2003>

CAPITOLUL II
Crime şi delicte împotriva securităţii externe a statului

Art. 113. [Orice cetăţean belgian care a luptat ca soldat împotriva Belgiei este pedepsit (cu detenţia pe viaţă)] <AL 11-10-1916, art. 1> <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

(În vederea aplicării prezentei dispoziţii, se consideră că a ridicat armele împotriva Belgiei cel care, acţionând cu bună ştiinţă, a îndeplinit o sarcină de luptă, de transport, de muncă sau de supraveghere, ce revin în mod normal armatelor inamice sau serviciilor acestora) <AL 17-12-1942, art. 1>

Art. 114. <L 2003-01-23/42, art. 24, 040; În vigoare: 13-03-2003> Cel care a uneltit sau a întreţinut relaţii de schimb de informaţii cu o putere străină sau cu orice persoană care acţionează în interesul unei puteri străine, pentru a determina această putere să întreprindă acte de război împotriva Belgiei, sau pentru a-i procura mijloacele de a face aceasta, este pedepsit cu detenţia de la douăzeci la treizeci de ani. Dacă acest acţiuni sunt urmate de ostilităţi, el este pedepsit cu detenţiunea pe viaţă.

Art. 115. § 1. [Este pedepsit (cu detenţiunea pe viaţă): <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Cel care facilitează inamicilor Statului intrarea pe teritoriul regatului;

Cel care le cedează oraşele, fortăreţele, magazinele, arsenalele, navele sau clădirile care aparţin Belgiei;

Cel care le furnizează ajutoare în soldaţi, oameni, bani, alimente, arme sau muniţii;

Cel care sprijină înaintarea trupelor inamicului pe teritoriul regatului sau împotriva forţelor belgiene terestre sau maritime, zdruncinând fidelitatea fată de Rege şi faţă de Stat a ofiţerilor, soldaţilor, marinarilor sau altor cetăţeni.

În cazul de mai sus, tentativa pedepsibilă este asimilată crimei consumate.

Complotul care are drept scop una dintre aceste crime este pedepsit (cu detenţia de la douăzeci la treizeci de ani), dacă a fost urmată de un act premergător, şi cu detenţia de la cinci la zece ani, în cazul contrar.] <L 10-12-1937, art. unic, 2°> <L 1996-07-10/42, art. 3, 018; În vigoare: 11-08-1996> <L 2003-01-23/42, art. 25, 040; În vigoare: 13-03-2003>

§ 2. (Dispoziţia de la alineatul 4 al paragrafului 1 nu este aplicabilă persoanei care are reşedinţa pe teritoriul ocupat de inamic, decât:

1° dacă, fie direct, fie prin intermediar sau în această din urmă calitate, a furnizat inamicilor Statului ajutoare în soldaţi, oameni, alimente destinate aprovizionării inamicului, materiale de război ofensive sau defensive, muniţii propriu-zise de război, piese separate destinate fabricării acestor materiale sau acestor muniţii, articole de îmbrăcăminte sau echipamente despre care avea cunoştinţă că sunt de uz militar, sau dacă, pentru ei, a organizat o serie de lucrări pentru înfiinţarea, amenajarea sau camuflarea fortificaţiilor, aerodromurilor sau a oricăror alte construcţii sau instalaţii cu destinaţie militară;

2° dacă, fie direct, fie prin intermediar sau în această din urmă calitate, le-a furnizat materii prime, materiale sau produse despre care ştia că sunt destinate fabricării acestor materiale, muniţii sau efecte, ori la executarea acestor lucrări, exceptând cazul în care a furnizat toate acestea pentru a se opune executării comenzilor inamicilor Statului;

3° dacă, fie direct, fie prin intermediar sau în această din urmă calitate, le-a furnizat materii prime sau manufacturate, produse, alimente sau animale, dacă furnizarea acestora a fost efectuată ca urmare a solicitărilor sau demersurilor făcute de ei sau de intermediarii care acţionează în contul lor sau când a necesitat crearea, transformarea sau mărirea întreprinderii ori modificarea naturii acesteia sau a metodelor sale de exploatare, sau când producţia a fost menţinută sau adusă la un nivel anormal pentru a satisface comenzile acestora, sau când un furnizor a recurs la ajutorul lor pentru a soluţiona conflictele sociale sau când a organizat servicii de contra-sabotaj;

4° dacă şi-a pus activitatea în serviciul lor, cu scopul de a aduna, în contul lor, materiile prime sau manufacturate, produsele articolele de consum sau animalele vizate la punctele 1°, 2° şi 3° de mai sus) <AL 25-05-1945, art. 1>

Art. 116. <L 19-07-1934, art. 1> Orice persoană care livrează sau comunică în mod conştient, în totalitate sau parţial, în original sau în reproducere, unei puteri inamice sau oricărei persoane care acţionează în interesul unei puteri inamice, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informaţii al căror secret faţă de inamic vizează apărarea teritoriului sau siguranţa Statului, este pedepsită (cu detenţiunea pe viaţă). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 117. (Pedepsele exprimate la articolele 113, 115 şi 116 vor fi aceleaşi, chiar dacă crimele prevăzute la aceste articole au fost comise împotriva Belgiei, sau dacă au fost comise împotriva aliaţilor Belgiei acţionând împotriva unui inamic comun) <AL 11-10-1916, art. 1>

(În vederea aplicării prezentei, este considerat al Belgiei orice Stat care, chiar independent de un tratat de alianţă, luptă împotriva unui Stat cu care Belgia se află în război) <AL 17-12-1942, art. 2>

Art. 118. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 19-07-1934, art. 1> Orice persoană care, cu ştiinţă, livrează sau comunică în totalitate sau parţial, în original sau în reproducere, unei puteri străine sau oricărei persoane care acţionează în interesul unei puteri străine, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informaţii al căror secret faţă de inamic vizează apărarea teritoriului sau siguranţa Statului, este pedepsit (cu detenţia de la zece la cincisprezece ani).

Dacă vinovatul este învestit cu o funcţie sau cu un mandat public sau dacă îndeplinea o misiune sau executa o muncă încredinţată de Guvern, este pedepsită (cu detenţia de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 26, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 118bis. <L 17-12-1942, art. 3> Este pedepsită (cu detenţiunea pe viaţă) orice persoană care participă la transformarea de către inamic a instituţiilor sau a organizaţiilor legale, care acţionează astfel încât să submineze, pe timp de război, fidelitatea cetăţenilor faţă de Rege şi faţă de Stat, sau care serveşte cu ştiinţă, politica sau scopurile inamicului. <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

De asemenea este pedepsită (cu detenţiunea pe viaţă), orice persoană care, acţionând cu ştiinţă, dirijează, practică prin orice mijloc, provoacă, susţine sau favorizează o propagandă îndreptată împotriva rezistenţei în faţa inamicului sau a aliaţilor acestuia sau dacă se încadrează în faptele enumerate la alineatul precedent. <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 119. <L 19-07-1934, art. 1> Orice persoană care, acţionând cu bună ştiinţă, livrează sau comunică, total sau parţial, în original sau în reproducere, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informaţii din categoria celor vizate la articolul 118, oricărei persoane neautorizate pentru primirea sau cunoaşterea acestora, este pedepsită cu închisoarea de la şase luni la cinci

ani şi cu o amendă de la 500 la 5000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Este pedepsită cu aceleaşi pedepse orice persoană care, fără a fi autorizată de către autoritatea competentă, reproduce, publică sau divulgă, total sau parţial, prin orice procedeu, obiectele, planurile, înscrisurile, documentele sau informaţiile vizate la articolul 118.

Art. 120. <L 19-07-1934, art. 1> Orice persoană care, fără a avea calitatea de a primi sau de a cunoaşte, îşi procură, total sau parţial, în original sau în reproducere, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informaţii vizate la articolul 118 sau le primeşte voluntar, este pedepsită cu închisoarea de la o lună la cinci ani şi cu o amendă de la 100 la 5000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 120bis. <L 19-07-1934, art. 1> Este pedepsită cu închisoarea de la şase luni la cinci ani şi cu o amendă de la 500 la 5 000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>:

1° Orice persoană care, deghizată sau disimulându-şi identitatea, profesia, calitatea sau naţionalitatea, sau cu ajutorul unei manevre ce are drept scop înşelarea agenţilor însărcinaţi cu paza sau dejucarea supravegherii acestora, intră fie într-un fort, o construcţie oarecare de apărare, un post, o navă a Statului, sau o navă rechiziţionată sau navlosită de Stat, o instituţie militară, maritimă sau aeronautică, un depozit, un magazin sau un parc militar, fie într-un atelier, un şantier sau un laborator unde se execută pentru Stat lucrări ce vizează apărarea teritoriului;

2° Orice persoană care, făcând uz de unul din mijloacele prevăzute la alineatul precedent, întocmeşte un plan, procedează la recunoaşterea căilor de comunicaţie, a mijloacelor de corespondenţă sau de transmisie la distanţă sau culege informaţii ce vizează apărarea teritoriului sau siguranţa externă a Statului;

3° Orice persoană care, în vederea culegerii sau transmiterii de informaţii ce vizează apărarea teritoriului sau siguranţa externă a Statului şi, acţionând fără a avea calitatea necesară, organizează şi foloseşte orice mijloc de corespondenţă sau de transmitere la distanţă;

Art. 120ter. <L 19-07-1934, art. 1> Este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la (un an) şi cu amendă de la 26 [de euro] la 100 [de euro]: <L 10-12-1937, art. unic, 4°> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Orice persoană care, fără a avea autorizaţia autorităţii militare, maritime sau aeronautice, execută, prin orice procedeu, relevee sau lucrări de topografie în zona unui poligon de tragere sau în orice altă zonă stabilită ulterior de Ministrul Apărării Naţionale, în jurul unui loc consolidat, al unei construcţii de apărare, al unui post, al unei clădiri militare sau maritime, al unei clădiri

aeronautice, altele decât un aerodrom sau aerogară, unui depozit sau magazin militar, folosind mijloace avansate, sau care fotografiază unul din aceste locuri, construcţii sau edificii, care editează, expune, vinde sau distribuie reproduceri ale acestor imagini;

2° Orice persoană care, fără a avea autorizaţie în acest sens, escaladează sau trece dincolo de acoperişurile sau taluzurile fortificaţiilor, de zidurile, barierele, grilajele, palisadele, gardurile vii sau alte delimitări aflate pe un teren militar sau care intră într-un fort sau într-una din celelalte clădiri vizate la articolul 120 bis, 1°.

Art. 120quater. <L 19-07-1934, art. 1> Tentativa de comitere a uneia din infracţiunile prevăzute la 116, 119, 120 la 120ter este considerată ea însăşi infracţiune.

Art. 120quinquies. <L 19-07-1934, art. 1> Este pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an şi cu amendă de la 100 la 1.000 [de euro], orice persoană care, contrar reglementărilor, deplasează sau deţine obiecte, planuri, înscrisuri sau documente vizate la articolul 118, sau orice persoană care, prin neglijenţă sau prin nerespectarea reglementărilor permite distrugerea, sustragerea sau furtul, chiar momentan, total sau parţial, al acestor obiecte, planuri, înscrisuri sau documente care i-au fost încredinţate sau despre care are cunoştinţă, în virtutea funcţiilor sale, a poziţiei sale, a profesiei sale, a misiunii sau a mandatului, sau care a permis luarea la cunoştinţă, copierea sau reproducerea acestora printr-un procedeu oarecare, total sau parţial. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 120sexies. <L 19-07-1934, art. 1> Dacă sunt comise în timp de război: Dacă acestea sunt comise pe timp de război:

Infracţiunile prevăzute la articolele 118, 119, 120 şi 120 bis sunt pedepsite (cu detenţia pe viaţă); <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Infracţiunile prevăzute la articolul 120 trei sunt pedepsite cu (detenţia de la cincisprezece la douăzeci de ani); <L 2003-01-23/42, art. 27, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Infracţiunile prevăzute la articolul 120 cinci sunt pedepsite cu închisoarea de la şase luni la cinci ani şi cu o amendă de la 500 la 5000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 120septies. <L 19-07-1934, art. 1> Fără a prejudicia în vreun fel aplicarea articolelor 66 şi 67, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la şase luni şi cu amendă de la 26 la 500 [de euro] orice persoană care, cunoscând intenţiile autorilor uneia din aceste infracţiuni, le pune la dispoziţie locuinţa, un loc de retragere sau de întrunire, fie primeşte sau transmite corespondenţa acestora, sau tăinuieşte obiectele sau instrumentele care au servit sau trebuie

să servească la comiterea infracţiunii. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 120octies. <L 19-03-1956, articol unic> Pedepsele menţionate la articolele 118, 119, de la 120 până la 120 şapte sunt aceleaşi, fie că infracţiunile prevăzute la aceste articole au fost comise împotriva Belgiei, fie că au fost comise împotriva unui Stat de care Belgia este legată printr-un acord regional în vederea apărării comune.

Art. 121. <L 2003-01-23/42, art. 28, 040; În vigoare: 13-03-2003> Persoana care ascunde sau care ajută la ascunderea spionilor sau a soldaţilor inamici trimişi în acţiuni de spionaj, cunoscând care este calitatea acestora, este pedepsită cu recluziunea pe viaţă.

Orice persoană care ascunde sau ajută la ascunderea agenţilor sau soldaţilor inamici, sănătoşi sau răniţi, sau care le vine în ajutor pentru a le permite să se sustragă autorităţilor este pedepsită cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani. În stare de asediu, infracţiunea este pedepsită cu recluziunea pe viaţă.

Orice persoană care ascunde sau ajută la ascunderea unui supus al unei puteri inamice sau aliate unei puteri inamice sau care vine în ajutorul unei astfel de persoane cu scopul de a-i permite să se sustragă urmăriri de către autorităţi este pedepsită cu recluziunea de la cinci la zece ani. În stare de asediu, infracţiunea este pedepsită cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani.

Orice persoană care ascunde sau ajută la ascunderea persoanelor pe care le ştie urmărite sau condamnate pentru pe motivul uneia dintre infracţiunile prevăzute la Capitolul II al primului Titlu din Volumul II al Codului penal şi la articolele 17 şi 18 ale legii din 27 mai 1870 cuprinzând Codul penal militar, sau care le vine în ajutor pentru a le permite să se sustragă acţiunii justiţiei, este pedepsit cu pedeapsa prevăzută pentru această infracţiune, fără însă ca pedeapsa pronunţată să poată depăşi cincisprezece ani de recluziune sau detenţie.

Sunt exceptaţi de la dispoziţia prevăzută la alineatul precedent, ascendenţii sau descendenţii, soţii sau soţiile, chiar divorţaţi, fraţii sau surorile şi afinii de acelaşi grad ai autorilor sau complicilor la infracţiunile vizate.

Art. 121bis. <L 2003-01-23/42, art. 29, 040; În vigoare: 13-03-2003> Este pedepsit cu recluziunea de la cinci la zece ani, oricine expune cu bună ştiinţă, prin denunţul unui fapt real sau imaginar, orice altă persoană la cercetările, urmăririle şi rigorile inamicului.

El este pedepsit cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani dacă din denunţ rezultă pentru acea persoană oarecare, şi fără intervenţia unui alt denunţ, o privare de libertate mai mare de o lună.

El este pedepsit cu recluziunea pe viaţă dacă, în urma detenţiei sau tratamentelor la care a fost supusă, denunţul a avut drept consecinţă pentru o persoană oarecare, şi fără intervenţia unui alt denunţ, fie decesul acesteia, fie o boală incurabilă, fie [1 incapacitatea de muncă a persoanei respective timp de peste patru luni][1], fie pierderea totală a funcţionalităţii unui organ, fie o mutilare gravă.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 122. <L 2003-01-23/42, art. 30, 040; În vigoare: 13-03-2003> În cazul incendierii sau distrugerii de obiecte, prin orice mijloc, cu intenţia de a favoriza inamicul, pedepsele prevăzute la Capitolul III al Titlului IX sunt înlocuite astfel:

închisoarea este înlocuită cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani;

recluziunea de la cinci la zece ani este înlocuită cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

recluziunea de la zece la cincisprezece ani este înlocuită cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani;

recluziunea de la cincisprezece ani şi mai mult este înlocuită cu recluziunea pe viaţă;

tentativa de incendiu sau de distrugere este considerată ea însăşi o crimă.

Art. 122bis. <AL 31-12-1939, art. 1> Fără a prejudicia aplicarea unor dispoziţii mai severe, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani şi cu amendă de la o sută la cinci mii de franci, cel care înfiinţează sau care asigura un serviciu de informaţii militare care funcţionează pe teritoriul regatului în interesul şi în prejudiciul puterilor străine, oricine exercită o activitate oarecare într-un asemenea serviciu, acţionând îndeosebi fie prin recrutarea pentru acesta de colaboratori sau agenţi, fie livrându-i sau comunicându-i cu bună ştiinţă, total sau parţial, în original sau în reproduceri, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informaţii ce nu sunt publice cu referire la organizarea militară sau la dispozitivul de apărare ale unei puteri străine, aprovizionarea cu alimente, arme sau muniţii a forţelor sale terestre, maritime sau aeriene, sau materialul care este în uz, fie transmiţând obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informaţii unei alte puteri străine sau unei persoane care acţionează în interesul acesteia.

<L 2000-06-26/42, art. 2,În vigoare: 01-01-2002>

Art. 123. Orice persoană care, prin acţiuni ostile neaprobate de guvern expune Statul unor ostilităţi din partea unei puteri străine, este pedepsită cu detenţia de la cinci la zece ani, şi dacă ostilităţile au loc, cu detenţia de la zece la cincisprezece ani.

Art. 123bis. <L 19-07-1934, art. 1> Fără a prejudicia aplicarea articolului 1 din legea din 7 iulie, articolele 66 şi 67 ale prezentului Cod, sunt pedepsite cu închisoarea de la opt zile la (trei ani) şi cu amendă de la 50 la 1000 [de euro]: <L 10-12-1937, art. unic, 5°> <L 2000-06-26/42, art. 2, în vigoare: 01-01-2002>

1° Oferta sau propunerea de a comite una din infracţiunile prevăzute la articolele 113 la 120 bis, 121 – 123;

2° Acceptarea acestei oferte sau propuneri.

Art. 123ter. (Dacă infracţiunile prevăzute la articolele 115 până la 120quater, 120 sexies până la 123bis, sunt comise în vederea obţinerii unui profit, (orice sume, bunuri, avantaje directe sau indirecte care constituie profitul ce rezultă din activitatea vinovatului, sau când acestea nu sunt sechestrate, suma valorii lor) sunt declarate bunuri de Trezorerie. <L 19-07-1934, art. 1> <L 07-06-1948, art. 1>

(În acelaşi caz, pedepsele cu închisoarea prevăzute la articolele 119 şi 120 sunt înlocuite cu recluziunea de la cinci la zece ani, iar detenţia pe durată determinată este înlocuită cu recluziunea pe aceeaşi durată). <L 2003-01-23/42, art. 31, 040; În vigoare: 13-03-2003>

(Dacă există circumstanţe atenuante, (recluziunea pe viaţă) este înlocuită conform articolului 80.) <L 19-07-1934, art. 1> <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 123quater. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 19-07-1934, art. 1> Fără a prejudicia aplicarea unor dispoziţii mai severe, este sancţionat cu pedepsele prevăzute la articolul 123bis, complotul constând în comiterea unei crime sau a unui delict împotriva persoanelor sau proprietăţilor, pus la cale cu scopul de a împiedica, pe timp de război, fie apărarea teritoriului, fie mobilizarea, fie aprovizionarea cu alimente, arme sau muniţii a armatei.

În cazul în care complotul este format în timp de război, se pedepseşte cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani.) <L 2003-01-23/42, art. 31, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 123quinquies. <L 19-07-1934, art. 1> Instanţa dispune întotdeauna confiscarea lucrurilor care au servit la sau care au fost destinate comiterii infracţiunii, precum şi confiscarea planurilor, hârţilor, înscrisurilor, documentelor, copiilor, releveelor, fotografiilor, vederilor, reproducerilor şi a oricăror altor lucruri procurate prin infracţiune.

(În cazurile prevăzute la articolele 119, 120, 120bis, 121bis, 122bis şi 123quater, vinovaţii condamnaţi la închisoare pot fi condamnaţi la interdicţia pe viaţă sau pe o perioadă de timp a drepturilor enumerate la [[1] articolul 31, alineatul 1][1]) <AL 31-12-1939, art. 2>

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 8, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 123sexies. <L 30-06-1961, art. 1> § 1. (Prin derogare de la articolele 31 şi 32, hotărârile de condamnare cu recluziunea pe viaţă sau cu detenţiunea pe viaţă, cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani sau pe un termen mai îndelungat sau cu detenţia de la douăzeci de ani la treizeci de ani sau de la cincisprezece ani la douăzeci de ani pentru infracţiunea sau tentativa de infracţiune prevăzută la Capitolul II, al primului Titlu, al Volumului II al Codului penal, comise în timp de război nu dispun împotriva persoanelor condamnate interdicţia drepturilor prevăzute, dar antrenează de drept, pe viaţă decăderea:) <L 2003-01-23/42, art. 33, 040; În vigoare: 13-03-2003>

1° din drepturile menţionate la sus-menţionatul articol 31 în ceea ce priveşte dreptul de a vota, de a participa la alegeri, de a fi ales;

2° din dreptul de a fi înscris pe unul din tabelele avocaţilor activi, pe o listă a avocaţilor onorifici sau pe o listă a avocaţilor stagiari;

3° din dreptul de a face parte sub indiferent ce titlu din corpul profesoral al unei instituţii de învăţământ public sau privat;

4° din dreptul de a fi remunerat de Stat în calitate de ministru al unui cult;

5° din dreptul de a fi lider al unei formaţiuni politice;

6° din dreptul de a participa în indiferent ce calitate la exploatarea, la administrarea, la redactarea, la editarea sau la difuzarea unui ziar sau a oricărei publicaţii în cazul în care această participare are un caracter politic;

7° din dreptul de a participa la conducerea sau administrarea oricărei manifestări culturale, filantropice şi sportive sau a oricărei manifestări de divertisment public, în cazul în care această participare are un caracter politic;

8° din dreptul de a participa la exploatarea, administrarea sau în indiferent ce alt mod la activitatea oricărei întreprinderi care are drept obiect spectacolele de teatru, cinematografie sau radiodifuziune, în cazul în care această participare are un caracter politic;

9° din dreptul de a participa în indiferent ce calitate la administrarea sau la conducerea unei asociaţii profesionale sau unei asociaţii fără scop lucrativ.

§ 2. Prin derogare de la articolele 32 şi 33, hotărârile sau sentinţele de condamnare la alte pedepse penale sau la pedepse corecţionale pentru infracţiunea sau tentativa de infracţiune prevăzută la Capitolul II, al primului titlu, al volumului II al Codului penal, comise în timp de război, pot să nu privească interzicerea drepturilor prevăzute la articolele precizate, ci decăderea temporară din drepturile enumerate la paragraful precedent.

Situaţiile de decădere din drepturi prevăzute de legile electorale, inclusiv (articolele 6 şi 7 din Codul electoral), sunt totuşi aplicabile. <L 05-07-1976, art. 145>

(Decăderile din drepturi pot fi pronunţate pentru o durată de la zece la douăzeci de ani dacă pedeapsa este recluziunea de la cinci la zece ani sau detenţia de la cinci la zece ani sau de la zece la cincisprezece ani şi pentru o durata de la cinci la zece ani dacă pedeapsa este corecţională). Durata

decăderilor din drepturi stabilită prin hotărârea sau sentința de condamnare începe în ziua în care condamnarea pronunțată în prezența părților sau în absența acestora dobândește autoritate de lucru judecat. <L 2003-01-23/42, art. 33, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 123septies. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 30-06-1961, art. 1> § 1. Cei decăzuți din drepturi prin aplicarea articolului 123sexies pot cere să fie repuse în drepturile enumerate la punctele 6° la 9° cu condiția:

1° ca ei să nu fie în executarea pedepsei în detenție, să nu fie fugari sau în situația de persoane care se sustrag urmăririi;

2° ca ei să fi achitat de pedepsele pecuniare pronunțate împotriva lor și să fi îndeplinit obligațiile de restituire, de plata daunelor-interese și a cheltuielilor la care au fost condamnați; cu toate acestea, instanța îl poate exonera de îndeplinirea acestei condiții pe condamnatul care dovedește că s-a aflat în imposibilitatea de a achita, fie din motiv de sărăcie, fie din orice alt motiv care nu îi poate fi imputat;

3° ca de la momentul intrării în vigoare a decăderii din drepturi să fi trecut un termen de douăzeci de ani, în cazul în care decăderea din drepturi a fost aplicată condamnatului pe viață, de zece ani, dacă acesta a fost decăzut din drepturi pentru o perioadă de la zece la douăzeci de ani (ca urmare a unei condamnări cu recluziunea de la cinci ani la zece ani sau cu detenția de la cinci ani la zece ani sau de la zece ani la cincisprezece ani), și de cinci ani dacă acesta a suferit o decădere din drepturi de la cinci ani la zece ani, în urma condamnării la o pedeapsă corecțională. <L 2003-01-23/42, art. 34, 040; În vigoare: 13-03-2003>

§ 2. Cererea este adresată prin scrisoare recomandată procurorului Regelui în raza de competență a căruia își are domiciliul sau reședința cel interesat și, dacă acesta nu are în Belgia nici domiciliul, nici rezidența sigură, procurorului Regelui din circumscripția din Bruxelles.

Procurorul Regelui culege toate informațiile pe care le consideră necesare și înaintează cererea Tribunalului de primă instanță.

Cel interesat se prezintă în fața instanței întrunită în camera de consiliu, fie personal, fie prin avocat pledant sau avocat împuternicit să prezinte înscrisuri,prin convocare simplă care îi este comunicată la adresa sa prin scrisoare recomandată expediată prin poștă de către procurorul regelui.

În această convocare sunt precizate Completul căruia urmează să îi fie înaintată cererea, precum și ziua și ora la care urmează să aibă loc înfățișarea. Între data notificării și data înfățișării trebuie să fie un termen de cel puțin opt zile. Predarea scrisorii recomandate la poștă are valoare de notificare.

Dacă, în urma notificării, persoana interesată nu se prezintă nici personal, nici prin avocat pledant sau avocat împuternicit să prezinte înscrisuri, instanța poate, înainte de a se pronunța asupra cererii, să amâne cauza pentru a permite ministerului public să adreseze persoanei interesate o nouă convocare.

Dosarul ministerului public este depus la grefa tribunalului cu cel puţin opt zile înainte de audierea stabilită. Procedura urmată în cadrul audierii este cea aplicată în materie corecţională.

Hotărârea pronunţată asupra cererii nu poate fi apelată.

Dacă cererea este respinsă integral sau parţial, ea nu poate fi reînnoită decât după doi ani de la data deciziei judiciare.

În cazul decesului celui interesat, recursurile şi cererile prevăzute în prezenta lege pot fi formulate de soţul său/soţia sa, de către descendenţii săi, de către ascendenţii săi sau de către fraţii săi/surorile acestuia.

De asemenea, acestea pot fi formulate de unul sau mai mulţi succesori cu titlu universal sau particular care justifică un interes pecuniar.

§ 3. Repunerea în drepturile din care condamnaţii au fost decăzuţi prin aplicarea precedentului articol nu are efecte decât în viitor.

Art. 123octies. <L 30-06-1961, art. 1> Când hotărârea sau sentinţa care stabileşte decăderea din drepturi pe viaţă sau pe o perioadă de timp prin aplicarea articolului 123sexies dobândeşte autoritate de lucru judecat, Ministerul public dispune publicarea acesteia în extras în „Monitorul belgian", cu menţiunea decăderii din drepturi pronunţate sau care decurge din aceasta. În plus, el notifică în extras ofiţerul stării civile de la ultimul domiciliu, în vederea înscrierii acestei menţiuni în registrul de stare civilă. Această menţiune este reprodusă în registrul de stare civilă de la orice nou domiciliu.

Art. 123nonies. <L 30-06-1961, art. 1> Cel care, în pofida decăderii din drepturi care rezultă din aplicarea prevederilor §§ 1 sau 2 ale articolului 123sexies face, fie direct fie prin intermediul unui terţ, uz de unul din drepturile enumerate la acest articol, este pedepsit cu închisoarea de la un an la trei ani şi cu amendă de la zece mii de [euro] la o sută de mii de [euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 123decies. <AL 20-09-1945, art. 2> <L 01-06-1949, art. 1, 4°> Societăţile sunt responsabile civilmente de condamnările la orice daune-interese, amenzi, cheltuieli, confiscări, restituiri şi sancţiuni pecuniare pronunţate pentru infracţiuni conform dispoziţiilor prezentului capitol împotriva organelor şi prepuşilor lor.

Aceeaşi este situaţia şi în cazul membrilor oricăror asociaţii comerciale lipsite de personalitate civilă, atunci când infracţiunea a fost comisă de un asociat, un administrator sau prepus cu prilejul unei operaţiuni care intră în cadrul activităţii asociaţiei. Totuşi, asociatul responsabil civilmente nu este considerat responsabil decât până la concurenţa sumelor sau a valorilor pe care le-a retras în urma faptelor constatate.

Aceste societăţi şi asociaţii pot să fie citate direct în faţa instanţei competente de ministerul public sau de partea civilă.

CAPITOLUL III
Crime împotriva securității interne a statului

Art. 124. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Atentatul al cărui scop este de a provoca război civil, prin înarmarea sau prin determinarea cetățenilor sau locuitorilor să se înarmeze unii împotriva altora este pedepsit cu (detenția de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 35, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Complotul format în acelaşi scop este pedepsit cu detenția de la zece la cincisprezece ani, în cazul în care a fost comis orice act de pregătire a executării; şi cu aceeaşi pedeapsă de la cinci la zece ani, în caz contrar.

Art. 125. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 36, 040; În vigoare: 13-03-2003> Atentatul al cărui scop este de a provoca devastarea, masacrul sau jaful într-una sau în mai multe localități este pedepsit cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

Complotul organizat în acelaşi scop este pedepsit cu aceeaşi pedeapsă de la zece la cincisprezece ani, în cazul în care a fost comis orice act în pregătirea şi executarea acestuia; şi cu aceeaşi pedeapsă de la cinci la zece ani, în caz contrar.

Art. 126. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Sunt pedepsiți cu detenția de la cinci la zece ani, cei care au ridicat sau au determinat să se ridice trupele armate, angajate sau înrolate, au angajat şi au înrolat soldați, sau care le-a furnizat ori procurat acestora fie arme, fie muniții fără a ca în acest sens să existe un ordin sau o autorizație din partea guvernului.

Art. 127. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Sunt pedepsiți cu detenția de la cinci la zece ani:

Cei care, fără drept sau motiv legitim, au preluat conducerea unui corp de armată, a unei trupe, a unei construcții militare, a unei locații fortificate, a unui post, a unui port, a unui oraş;

Cei care au reținut, contrar ordinului guvernului, orice comandament militar;

Comandanții care au ținut armata sau trupa adunată după ce au fost ordonate concedierea sau separarea.

Art. 128. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Cel care, fie pentru a intra în posesia banilor publici, fie pentru a invada domenii, proprietăți, piețe, oraşe, fortărețe, magazine, arsenale, porturi, nave sau clădiri ce aparțin Statului, fie pentru a ataca sau a se opune forței publice şi care acționează împotriva autorilor acestor crime, se pune în fruntea unor bande armate sau exercită

orice funcţie sau orice rol de conducere în cadrul acestora, este pedepsit (cu detenţia de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 37, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 129. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă aceste bande au drept scop, fie jefuirea sau împărţirea proprietăţilor publice sau naţionale, sau cele aparţinând unui grup de cetăţeni, fie atacarea, fie rezistenţa în faţa forţei publice care acţionează împotriva autorilor acestor crime, cei care au condus aceste bande, şi care au exercitat orice funcţie sau rol de conducere în cadrul acestora, sunt pedepsiţi (cu recluziunea) de la cincisprezece ani la douăzeci de ani. <L 2003-01-23/42, art. 38, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 130. Pedepsele respective stabilite în cele două articole precedente sunt aplicabile celor care au condus asocierea, au constituit sau au determinat constituirea, au organizat sau au determinat organizarea bandelor.

Art. 131. În cazul în care una dintre crimele menţionate la articolele 101, 102, 103 şi 104 este comisă de o bandă, pedepsele stabilite la aceste articole sunt aplicate, fără distincţie de grade, tuturor indivizilor care fac parte din bandă şi care au fost arestaţi la locul asocierii infracţionale.

Aceleaşi pedepse se aplică oricărei persoane care, chiar dacă nu a fost reţinută la faţa locului, a dirijat activitatea de asociere sau a exercitat în cadrul bandei orice funcţie sau însărcinare .

Art. 132. În afară de cazul în care asocierea infracţională a avut drept obiect sau rezultat una din crimele enunţate la articolele 101, 102, 103 şi 104, persoanele care fac parte din bandele precizate mai sus, fără a exercita în cadrul acestora vreun rol de conducere sau vreo funcţie, şi care au fost arestaţi la faţa locului, sunt pedepsiţi cu pedeapsa imediat inferioară celei care este pronunţată împotriva conducătorilor sau comandanţilor acestor bande.

Art. 133. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Cei care, cunoscând scopul sau caracterul acestor bande, au furnizat acestora sau diviziunilor acestora, locuinţe, locuri de retragere sau locuri de reuniune, sunt pedepsiţi în cazul incidenţei 101, 102, 103 şi 128 cu (recluziunea de la cinci la zece ani), şi în cazurile prevăzute la articolele 104 şi 127 cu detenţia de cinci la zece ani. <L 2003-01-23/42, art. 39, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 134. Nu este pronunţată nicio pedeapsă pentru fapta de răzvrătire, împotriva celor care, făcând parte din aceste bande, fără a exercita vreo funcţie de conducere şi fără a avea rol anume sau vreo însărcinare în cadrul acestora, s-au retras la primul avertisment al autorităţilor civile sau militare, sau chiar atunci când, fiind reţinuţi la locul comiterii faptei, s-au predat fără a opune rezistenţă sau fără a face uz de arme.

Totuşi, aceştia sunt pedepsiţi pentru alte crime sau delicte pe care le-au comis personal.

Art. 135. Sunt incluse în termenul „arme" orice maşini, instrumente, ustensile sau alte obiecte ascuţite, ce pot fi folosite pentru a tăia sau a înţepa, sau orice obiecte contondente de care posesorii s-ar putea folosi pentru a ucide, a răni sau a lovi, chiar dacă nu s-a făcut uz de acestea.

Art. 135bis. <L 20-07-1939, art. unic> Cel care, direct sau indirect, primeşte de la o persoană sau de la o organizaţie străină şi sub orice formă, donaţii, cadouri, împrumuturi sau alte avantaje, destinate sau folosite total sau parţial pentru a efectua sau a remunera în Belgia o activitate sau o propagandă de natură să aducă atingere integrităţii, suveranităţii sau independenţei, sau pentru a zdruncina fidelitatea pe care cetăţenii o datorează Statului şi instituţiilor poporului belgian, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani, şi cu o amendă de la o mie [de euro] la douăzeci de mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

În toate cazurile de infracţiune, lucrurile primite sunt confiscate [2 ...]2.

Interdicţia de exercitare a drepturilor enumerate la [1 articolul 31, alineatul 1]1 sau a unora din acestea poate fi dispusă pentru un termen de la cinci a zece ani.

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 9, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2014-05-05/09, art. 10, 106; În vigoare: 18-07-2014>

Art. 135ter. (Abrogat) <L 01-08-1979, art. 7>

Art. 135quater. <L 23-06-1961, art. unic> Este pedepsit cu închisoarea (de la trei luni la doi ani) cel care obţine un angajament de a servi într-o armată sau trupă străină pentru un minor, fără a fi autorizat în acest sens de către părinţii minorului, de tutorele sau curatorul acestuia. <L 01-08-1979, art. 6>

Art. 135quinquies. <L 23-06-1961, art. unic> Tentativa de a comite delictele prevăzute [1 la articolul 135quater]1 este pedepsită cu aceleaşi pedepse.

---

(1) <L 2014-05-05/09, art. 11, 106; În vigoare: 18-07-2014>

DISPOZIŢIA COMUNĂ PREZENTULUI TITLU

Art. 136. Sunt scutiţi de pedepsele prevăzute pentru comploturile pedepsite de lege conform, şi de cele aplicate pentru infracţiunile prevăzute la articolul 111, aceia dintre vinovaţi care, înaintea oricărui atentat şi înaintea începerii urmăriri penale, au adus la cunoştinţa autorităţii aceste comploturi sau aceste infracţiuni, precum şi care sunt autorii şi complicii lor.

TITLUL Ibis

Încălcări grave ale dreptului internațional umanitar

<Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 6; În vigoare: 07-08-2003>

Art. 136bis. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 6; În vigoare: 07-08-2003> Constituie o crimă de drept internațional și este pedepsită conform dispozițiilor prezentului titlu, crima de genocid, așa cum este definită în continuare, comisă în timp de pace sau de război. Conform Convenției pentru prevenirea și pedepsirea crimei de genocid din 9 decembrie 1948, și fără prejudicia dispozițiile penale aplicabile infracțiunilor comise din neglijență, crima de genocid se definește ca fiind unul din actele următoare, comis cu intenția de a distruge, total sau parțial, un grup național, etnic, rasial sau religios precum:

1° asasinarea membrilor grupului;

2° atentatul grav la integritatea fizică sau mentală a membrilor grupului;

3° supunerea intenționată a grupului la condiții de existență de natură să îi distrugă total sau parțial existența fizică;

4° măsuri care vizează împiedicarea nașterilor în cadrul grupului;

5° transferarea forțată a copiilor din cadrul grupului într-un alt grup.

Art. 136ter. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 7; În vigoare: 07-08-2003>

Constituie o crimă de drept internațional și este pedepsită conform dispozițiilor prezentului titlu, crima împotriva umanității, așa cum este definită în cele ce urmează, comisă în timp de pace sau de război. Conform Statutului Curții penale internaționale, crima împotriva umanității este înțeleasă ca fiind unul din actele de mai jos, comis în cadrul unui atac generalizat sau sistematic lansat împotriva populației civile și în mod conștient:

1° asasinatul;

2° exterminarea;

3° punere în stare de sclavie;

4° deportarea sau transferul forțat al populației;

5° închisoarea sau altă formă de privare gravă de libertate fizică ce încalcă dispozițiile fundamentale ale dreptului internațional;

6° tortura;

7° violul, sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcina forțată, sterilizarea forțată și orice altă formă de violență sexuală de gravitate comparabilă;

8° persecuția oricărui grup sau oricărei colectivități identificabile pe motive de ordin politic, rasial, național etic, cultural, religios sau sexual în funcție de alte criterii universal recunoscute ca inadmisibile în drept internațional, în corelație cu orice act vizat în articolele 136 bis, 136 trei și 136 patru;

9° dispariția forțată de persoane;

10° crima de apartheid;

11° alte asemenea acte inumane ce cauzează intenționat suferințe mari sau atingeri grave la integritatea fizică sau la sănătatea fizică sau mentală.

Art. 136quater. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 8; În vigoare: 07-08-2003>

(NOTA: paragraful trei al articolului 136quater intră în vigoare în ziua intrării în vigoare pentru Belgia al celui de-al Doilea Protocol referitor la Convenţia de la Haga din 1954 privind protecţia bunurilor culturale în caz de conflict armat, adoptat la Haga pe 26 martie 1999; a se vedea L 2003-08-05/32, art. 29, §2) §1. Constituie crime de drept internaţional şi sunt pedepsite conform dispoziţiilor prezentului titlu, crimele de război vizate de Convenţiile adoptate la Geneva pe 12 august 1949 şi de Protocoalele I şi II adiţionale la aceste Convenţii, adoptate la Geneva pe 8 iunie 1977, de legile şi uzanţele aplicabile conflictelor armate, aşa cum sunt definite la articolul 2 al Convenţiilor adoptate la Geneva pe 12 august 1949, la articolul 1 al Protocoalelor I şi II adoptate la Geneva pe 8 iunie 1977 adiţionale la aceste Convenţii, precum şi la articolul 8, §2, f) al Statutului Curţii penale internaţionale, şi enumerate mai jos, când aceste crime se referă la atingerea, prin acţiune sau inacţiune, la protecţia persoanelor şi a bunurilor garantate respectiv de aceste Convenţii, protocoale, legi şi uzanţe, fără prejudiciu fată de dispoziţiile penale aplicabile infracţiunilor comise prin neglijenţă:

1° omucidere cu intenţie;

2° tortura sau alte tratamente inumane, inclusiv experimente biologice;

3° provocarea intenţionată de suferinţe mari sau afectarea intenţionată, în mod grav, a integrităţii fizice sau sănătăţii;

4° violul, sclavia sexuală, prostituţia forţată, sarcina forţată, sterilizarea forţată şi orice altă formă de violenţă sexuală ce constituie o infracţiune gravă conform Convenţiilor de la Geneva sau o violare gravă a articolului 3 comun acestor Convenţii;

5° celelalte atentate la demnitatea umană, mai ales tratamentele umilitoare şi degradante;

6 constrângerea de a servi în forţele armate sau în grupurile armate ale puterii inamice sau ale părţii adverse impusă unui prizonier de război, unei persoane civile protejate de Convenţia asupra protecţiei persoanelor civile pe timp de război sau a unei persoane protejate din acelaşi punct de vedere conform Protocoalelor I şi II adiţionale la Convenţiile de la Geneva din 12 august 1949;

7° faptul de a proceda la recrutarea sau înrolarea copiilor sub cincisprezece ani în forţele armate sau în grupurile armate, sau de a-i forţa pe aceştia să participe la ostilităţi;

8° privarea unui prizonier de război, a unei persoane civile protejate de Convenţia privind protecţia persoanelor civile pe timp de război sau a unei persoane protejate din acest punct de vedere, de către Protocoalele I şi II adiţionale Convenţiilor de la Geneva din 12 august 1949, de dreptul său de a fi judecat corect şi imparţial conform prevederilor acestor instrumente;

9° deportarea, transferul sau deplasarea ilegală, detenţia ilegală a unei persoane protejate în conformitate cu Convenţia privind protecţia persoanelor civile pe timp de război sau unei persoane protejate din acest punct de vedere conform Protocoalelor I şi II adiţionale la Convenţiile de la Geneva din 12 august 1949;

10° înfometarea deliberată a civililor ca metodă de război, privându-i de bunurile indispensabile supravieţuirii lor, inclusiv împiedicarea intenţionată a expedierii de ajutoare prevăzute în Convenţiile de la Geneva;

11° luarea de ostatici;

12° distrugerea sau confiscarea bunurilor inamicului, în caz de conflict armat internaţional, sau ale unui adversar, în caz de conflict armat fără caracter internaţional, exceptând cazurile de distrugeri sau confiscări determinate în mod necesar de nevoile militare;

13° distrugerea şi însuşirea bunurilor, nejustificate de necesităţi militare admise de *jus gentium* şi executate pe scară largă într-o manieră ilicită şi arbitrară;

14° lansarea de atacuri deliberate împotriva bunurilor cu caracter civil, adică a bunurilor care nu sunt obiective militare;

15° lansarea de atacuri deliberate împotriva clădirilor, materialelor, unităţilor şi mijloacelor de transport sanitare, şi asupra personalului care le utilizează, conform dreptului internaţional, asupra însemnelor distinctive prevăzute de dreptul internaţional umanitar;

16° utilizarea prezenţei unui civil sau a altei persoane protejate de dreptul internaţional umanitar pentru a evita ca anumite puncte, zone sau forţe militare să fie ţinta operaţiunilor militare;

17° lansarea de atacuri deliberate împotriva personalului, instalaţiilor, materialului, unităţilor sau vehiculelor utilizate în cadrul unei misiuni umanitare sau de menţinere a păcii conform Cartei Naţiunilor Unite, atât timp cât au dreptul la protecţia pe care dreptul internaţional privind conflictele armate îl garantează civililor şi bunurilor cu caracter civil;

18° acţiunile şi inacţiunile, nejustificate legal, care sunt susceptibile de a compromite sănătatea şi integritatea fizică sau mintală a persoanelor protejate de dreptul internaţional umanitar, cu precădere orice act medical care nu se justifică având în vedere starea de sănătate a acestor persoane sau care nu este conform cu regulile ştiinţei medicale general recunoscute;

19° dacă nu se justifică în condiţiile prevăzute la punctul 18°, actele ce constau în practicarea asupra persoanelor vizate la 18°, chiar cu consimţământul lor, de mutilări fizice, experimente medicale sau ştiinţifice sau prelevări de ţesuturi sau de organe pentru transplanturi, decât dacă este vorba de donarea de sânge pentru transfuzii sau de donarea de piele în vederea realizării unor grefe, cu condiţia ca aceste acte de donare să fie voluntare, consimţite şi destinate unor scopuri terapeutice;

20° supunerea la un atac deliberat a populației civile sau a persoanelor civile care nu participă în mod direct la ostilități;

21° lansarea unui atac deliberat împotriva locurilor în care bolnavii și răniții sunt adunați, în măsura în care astfel de locuri nu sunt obiective militare;

22° lansarea unui atac deliberat știind că acesta va cauza pierderi de vieți omenești, răniri ale unor persoane civile sau daune cauzate bunurilor cu caracter civil sau daune extinse, durabile și grave cauzate mediului înconjurător natural și care sunt excesive față de avantajul militar concret și direct așteptat, fără a prejudicia caracterul infracțional al atacului ale cărui efecte dăunătoare, chiar proporționale cu avantajul militar așteptat, sunt incompatibile cu principiile *jus gentium*, așa cum rezultă din uzanțele stabilite, din principiile umanității și din cerințele opiniei publice;

23° lansarea unui atac împotriva construcțiilor sau instalațiilor conținând forțe periculoase, știind că acest atac cauzează pierderi de vieți omenești, răniri ale persoanelor civile sau distrugeri ale bunurilor cu caracter civil, care sunt prea mari față de avantajul militar concret și direct așteptat, fără a prejudicia latura ce ține de caracterul infracțional al atacului ale cărui efecte dăunătoare chiar proporționale cu avantajul militar așteptat sunt incompatibile cu principiile dreptului războiului, așa cum rezultă din uzanțele stabilite, din principiile umanității și ale exigentelor opiniei publice;

24° faptul de a supune unui atac sau bombardament, prin orice mijloc, zonele demilitarizate sau orașele, satele, locuințele sau clădirile fără apărare care nu sunt obiective militare;

25° jefuirea unui oraș sau a unei localități, chiar dacă aceasta au fost luate cu asalt;

26° atacarea unei persoane, știind că aceasta nu este angajată în luptă, dacă acest atac provoacă moartea sau rănirea persoanei respective;

27° uciderea sau rănirea prin viclenie a indivizilor ce aparțin națiunii sau armatei inamice sau unui adversar combatant;

28° faptul de a declara că nu va exista îndurare pentru învinși;

29° faptul de a utiliza în mod înșelător însemnele distinctive ale crucii roșii sau alte însemne protectoare recunoscute de dreptul internațional umanitar, dacă această faptă provoacă moartea sau răniri grave;

30° faptul de a utiliza în mod injust pavilionul parlamentar, drapelul sau însemnele militare și uniforma inamicului sau a Organizației Națiunilor Unite, dacă această faptă provoacă pierderea de vieți omenești sau răniri grave;

31° transferul, direct sau indirect, într-un teritoriu ocupat, al unei părți a populației civile a puterii ocupante, în cazul unui conflict armat internațional, sau a autorității ocupante în cazul uni conflict armat neinternațional;

32° faptul de a întârzia, în mod nejustificat, repatrierea prizonierilor de război sau a civililor;

33° dedarea la practici de apartheid sau la alte practici inumane sau degradante bazate pe discriminarea rasială şi care duc la atingeri demnităţii umane;

34° faptul de a îndrepta atacuri împotriva monumentelor istorice, operelor de artă sau altor locuri de cult ce sunt bine recunoscute ca atare, care constituie patrimoniul cultural sau spiritual al umanităţii şi cărora le-a fost acordată o protecţie specială în virtutea unui aranjament particular, când nu există nicio dovadă de încălcare de către partea adversă a interdicţiei de utilizare a acestor bunuri în sprijinul efortului militar, şi care nu sunt situate în imediata apropierea a obiectivelor militare;

35° faptul de a lansa atacuri deliberate împotriva clădirilor destinate cultelor religioase, învăţământului, artei, ştiinţei sau unei acţiuni de caritate, a monumentelor istorice, a spitalelor, cu condiţia ca aceste clădiri să nu fie obiective militare;

36° utilizarea otrăvii sau a armelor otrăvitoare;

37° utilizarea gazelor asfixiante, toxice sau asimilate şi a tuturor lichidelor, materiilor sau echipamentelor cu efect analog;

38° utilizarea gloanţelor care se dilată sau se aplatizează uşor în corpul uman, cum ar fi gloanţele al căror înveliş dur nu acoperă în întregime centrul sau care are tăieturi;

39° faptul de a declara drept stinse, suspendate sau nerevendicabile în justiţie a drepturilor şi acţiunilor persoanelor aparţinând părţii adverse;

40° faptul de a utiliza arme, proiectile, materiale şi metode de război de natură să cauzeze dureri inutile şi suferinţe inutile sau să lovească fără discriminare, contrar normelor de drept internaţional privind conflictele armate, dacă aceste arme, proiectile, materiale şi metode de război fac obiectul unei interdicţii generale şi sunt înscrise într-o anexă la Statutul Curţii penale internaţionale.

§2. Constituie crime de drept internaţional şi sunt sancţionate conform dispoziţiilor prezentului titlu, încălcările grave ale articolului 3 comun Convenţiilor semnate la Geneva pe 12 august 1949, în caz de conflict armat definit la acest articol 3 comun şi enumerate mai jos, când aceste violări duc la atingerea, prin acţiune sau inacţiune, adusă protecţiei persoanelor protejate de aceste Convenţii, fără ca aceasta să prejudicieze în vreun fel dispoziţiile legii penale aplicabile pentru infracţiunile comise din neglijenţă:

1° atingerea adusă vieţii şi integrităţii corporale, în special uciderea sub toate aspectele sale, mutilările, cruzimile şi tortura;

2° atingerea adusă demnităţii persoanei, în special tratamentele umilitoare şi degradante;

3° luarea de ostatici;

4° condamnările pronunţate şi execuţiile efectuate fără o hotărâre prealabilă, pronunţată de un tribunal constituit legal, ce prezintă garanţiile judiciare general recunoscute ca fiind indispensabile.

§3. Constituie crime de drept internaţional şi sunt reprimate conform dispoziţiilor prezentului titlu, încălcările grave definite la articolul 15 al celui de-al Doilea Protocol referitor la Convenţia de la Haga din 1954 cu referire la protecţia bunurilor culturale în caz de conflict armat, adoptat la Haga pe 26 martie 1999, comise în caz de conflict armat, aşa cum este acesta definit la articolul 18, §§ 1 şi 2, ale Convenţiei de la Haga din 1954 şi la articolul 22 al celui de-al Doilea Protocol citat mai sus, şi enumerate mai jos, când aceste infracţiuni aduc atingere, prin acţiune sau inacţiune, protecţiei bunurilor garantată de Convenţie şi de Protocol, fără ca aceasta să prejudicieze dispoziţiile legi penale aplicabile în cazul infracţiunilor comise din culpă:

1° atacarea unui bun cultural sub protecţie consolidată;

2° utilizarea unui bun cultural sub protecţie consolidată sau a căilor sale de acces imediate în sprijinul unei acţiuni militare;

3° distrugerea sau aproprierea pe scară largă a bunurilor culturale protejate de Convenţie şi cel de-al Doilea Protocol.

Art. 136quinquies. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 9; În vigoare: 07-08-2003> (NOTA: ultimul alineat al articolului 136quinquies intră în vigoare la data intrării în vigoare pentru Belgia a celui de-al Doilea Protocol referitor la Convenţia de la Haga din 1954 pentru protecţia bunurilor culturale în caz de conflict armat, adoptat la Haga pe 26 martie 1999; a se vedea L 2003-08-05/32, art. 29, §2) Infracţiunile enumerate la articolele 136bis şi 136ter se pedepsesc cu recluziunea pe viaţă.

Infracţiunile enumerate la 1°, 2°, 15°, 17°, 20° la 24° şi 26° ale paragrafului 1 ale articolului 136quater se pedepsesc cu recluziunea pe viaţă.

Infracţiunile enumerate la 3°, 4°, 10°, 16°, 19°, 36° la 38° şi 40° ale aceluiaşi paragraf al aceluiaşi articol se pedepsesc cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani. Ele se pedepsesc cu recluziunea pe viaţă dacă au avut drept consecinţă decesul uneia sau mai multor persoane.

Infracţiunile enumerate de la 12° la 14° şi 25° ale aceluiaşi paragraf al aceluiaşi articol se pedepsesc cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani. Aceeaşi infracţiune precum şi cea vizată la 29° şi 30° a aceluiaşi paragraf al aceluiaşi articol se pedepsesc cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani dacă au avut drept consecinţă fie o boală ce pare incurabilă, fie o [[1] incapacitate personală de a munci mai mare de patru luni][1], fie pierderea totală a funcţionalităţii unui organ, fie o mutilare gravă. Aceste infracţiuni sunt pedepsite cu recluziunea pe viaţă dacă au avut drept consecinţă decesul uneia sau mai multor persoane.

Infracţiunile enumerate de la 6° la 9°, 11° şi 31° ale aceluiaşi paragraf al aceluiaşi articol se pedepsesc cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani. În cazul existenţei circumstanţelor agravante prevăzute la alineatul precedent, ele se pedepsesc, după caz, cu pedepsele prevăzute la acest alineat.

Infracţiunile enumerate la punctele 5° şi 32° la 35° ale aceluiaşi paragraf al aceluiaşi articol se pedepsesc cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani, sub rezerva aplicării dispoziţiilor penale cele mai severe care sancţionează atingerile grave aduse demnităţii persoanei.

Infracţiunea prevăzută la punctul 18° al aceluiaşi paragraf al aceluiaşi articol se pedepseşte cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani. Aceasta este pedepsită cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani atunci când provoacă grave consecinţe pentru sănătatea publică.

Infracţiunea enumerată la punctul 39° al aceluiaşi paragraf al aceluiaşi articol este pedepsită cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani.

Infracţiunea enumerată la punctul 1° al paragrafului 2 al articolului 136quater se pedepseşte cu recluziunea pe viaţă.

Infracţiunile enumerate la punctele 2° şi 4° ale aceluiaşi paragraf al aceluiaşi articol se pedepsesc cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani, sub rezerva aplicării dispoziţiilor penale mai severe care sancţionează atingerile grave aduse demnităţii persoanei. Infracţiunea enumerată la punctul 3° a aceluiaşi paragraf al aceluiaşi articol se pedepseşte cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani. Aceeaşi infracţiune se pedepseşte cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani dacă au avut drept consecinţă fie o boală ce pare incurabilă, fie o [[1] incapacitate de muncă pe o perioadă mai mare de patru luni][1], fie pierderea totală a funcţionalităţii unui organ, fie o mutilare gravă. Ea este pedepsită cu recluziunea pe viaţă dacă a avut drept consecinţă moartea uneia sau mai multor persoane.

Infracţiunile enumerate la punctele 1° la 3° ale paragrafului 3 al articolului 136quater se pedepsesc cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 136sexies. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 10; În vigoare: 07-08-2003> Cei care fabrică, deţin sau transportă un instrument, o maşină sau un obiect oarecare, ridică o construcţie sau transformă o construcţie existentă, ştiind că instrumentul, maşina, construcţia sau transformarea este destinată comiterii uneia dintre infracţiunile prevăzute la articolele 136bis, 136ter şi 136quater sau la facilitarea săvârşirii acestora, sunt pedepsiţi cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea a cărei comitere a permis-o sau facilitat-o.

Art. 136septies. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 11; În vigoare: 07-08-2003> Sunt pedepsite cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea consumată:

1° ordinul, chiar neurmat de consecinţe, de a comite una dintre infracţiunile prevăzute la articolele 136bis, 136ter şi 136quater;

2° propunerea sau oferta de a comite o asemenea infracţiune şi acceptarea unei asemenea propuneri sau oferte;

3° instigarea de a comite o asemenea infracţiune, chiar neurmată de efect;

4° participarea, în sensul articolelor 66 şi 67, la o asemenea infracţiune, chiar neurmată de efect;

5° omisiunea de a acţiona în limitele posibilităţii lor de acţiune din partea acelora care aveau cunoştinţă de ordinele date în vederea comiterii unei asemenea infracţiuni sau de fapte care încep comiterea acesteia, şi ar fi putut împiedica consumarea acesteia sau ar fi putut să-i pună capăt;

6° tentativa, în sensul articolelor de la 51 la 53, de a comite o asemenea infracţiune.

Art. 136octies. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 12; În vigoare: 07-08-2003> § 1. Fără a prejudicia excepţiile enunţate la punctele 18°, 22° şi 23° ale articolului 136quater, §1, nici un interes, nici o necesitate de natură politică, militară sau naţională nu poate justifica infracţiunile definite la articolele 136bis, 136ter, 136quater, 136sexies şi 136septies, chiar dacă acestea sunt comise cu titlul de represalii.

§2. Faptul că acuzatul a acţionat la un ordin al guvernului său sau al unui superior nu-l exonerează de responsabilitate dacă, în împrejurările date, ordinul putea să determine în mod evident comiterea uneia dintre infracţiunile vizate la articolele 136bis, 136ter şi 136quater.

TITLUL Iter
Infracţiuni de terorism
<Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 2;
În vigoare: 08-01-2004>

Art. 137. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 3, 046; În vigoare: 08-01-2004> § 1.

Constituie o infracţiune de terorism, infracţiunea prevăzută la §§ 2 şi 3 care, prin natura sa sau prin modul de comitere, poate aduce o gravă atingere unei ţări sau unei organizaţii internaţionale şi este comisă intenţionat cu scopul de a intimida grav o populaţie sau de a constrânge fără drept autorităţile publice sau o organizaţie internaţională să îndeplinească sau să nu îndeplinească un act, sau de a destabiliza grav ori de a distruge structurile fundamentale politice, constituţionale, economice sau sociale ale unei ţări sau ale unei organizaţii internaţionale.

§2. Constituie, în condiţiile prevăzute la §1, o infracţiune de terorism:

1° omuciderea voluntară sau loviturile sau rănirile vizate la articolele de la 393 la 404, 405bis, 405ter în măsura în care face trimitere la articolele precizate, 409, alineatul §1, şi §§ de la 2 la 5, 410 în măsura în care face trimitere la articolele precizate, 417ter şi 417quater;

2° luarea de ostateci reglementată de articolul 347bis;

3° răpirea definită de articolele de la 428 la 430, şi de la 434 la 437;

4° distrugerea sau degradarea masivă prevăzută de articolele 521, alineatele 1 şi 3, 522, 523, 525, 526, 550bis, §3, punctul 3° din articolul 15 al legii din 5 iunie 1928 referitor la revizuirea Codului disciplinar şi penal pentru marina comercială şi pescuitul maritim, precum şi de articolul 114, §4, al legii din 21 martie 1991 referitor la reforma anumitor întreprinderi publice economice, având drept efect punerea în pericol a vieţilor omeneşti sau producerea de pierderi economice considerabile;

5° capturarea de aeronave prevăzută de la articolul 30, §1, punctul 2° al legii din 27 iunie 1937 referitor la revizuirea legii din 16 noiembrie 1919 referitor la reglementarea navigării aeriene;

6° fapta de a prelua controlul unei nave prin fraudă, violenţă sau ameninţări adresate căpitanului acesteia, prevăzută de articolul 33 al legii din 5 iunie 1928 referitor la revizuirea Codului disciplinar şi penal pentru marina comercială şi pescuitul maritim [[1] precum şi actele de piraterie prevăzute de articolul 3 al legii din 30 decembrie 2009 cu privire la pirateria maritimă][1].

7° infracţiunile prevăzute de hotărârea regală din 23 septembrie 1958 referitoare la regimul general al fabricării, înmagazinării, deţinerii, circulaţiei, transportului şi folosirii produselor explozive, modificată prin hotărârea regală din 1 februarie 2000, şi pedepsite de articolele de la 5 la 7 ale legii din 28 mai 1956 referitoare la substanţele şi amestecurile explozive sau susceptibile de deflagraţie şi la echipamentele de război care sunt încărcate;

8° infracţiunile prevăzute de articolele de la 510 la 513, 516 la 518, 520, 547 la 549, precum şi la articolul 14 al legii din 5 iunie 1928 referitoare la revizuirea Codului disciplinar şi penal pentru marina comercială şi pescuitul maritim, având drept efect punerea în pericol a vieţilor omeneşti;

9° infracţiunile prevăzute de legea din [28 iunie 2006 ce reglementează activităţile economice şi individuale ce au ca obiect armele][2];

10° infracţiunile prevăzute de la articolul 2, alineatul unu, punctul 2°, al legii din 10 iulie 1978 referitoare la aprobarea Convenţiei privind interdicţia de creare, fabricare şi stocare a armelor bacteriologice (biologice) sau toxinelor, precum şi distrugerea acestora, încheiate la Londra, Moscova şi Washington din 10 aprilie 1972.

[[2] 11° tentativa, în sensul articolelor 51 la 53, de a comite delictele vizate în prezentul paragraf.][2]

§3. De asemenea, constituie, în condiţiile prevăzute la §1, o infracţiune de terorism:

1° distrugerea sau degradarea masivă, sau provocarea unei inundaţii a unei infrastructuri, a unui sistem de transport, a unei proprietăţi publice sau private, având ca efect punerea în pericol de vieţi omeneşti sau producerea de pierderi economice considerabile, altele decât cele vizate la §2;

2° capturarea altor mijloace de transport decât cele vizate la punctele 5° şi 6° ale §2;

3° fabricarea, posesia, achiziţionarea, transportul sau furnizarea de arme nucleare sau chimice, utilizarea de arme nucleare, biologice sau chimice, precum şi derularea de activităţi de cercetare în domeniu şi dezvoltarea de arme chimice;

4° eliberarea de substanţe periculoase având drept efect punerea în pericol de vieţi omeneşti;

5° perturbarea sau întreruperea aprovizionării cu apă, electricitate sau cu orice altă resursă naturală fundamentală având drept efect punerea în pericol de vieţi omeneşti;

6° ameninţarea cu comiterea uneia dintre infracţiunile enumerate la § 2 sau la prezentul paragraf.

---

(1) <L 2009-12-30/12, art. 7, 076; În vigoare: 14-01-2010>

(2) <L 2013-02-18/01, art. 2, 091; În vigoare: 14-03-2013>

Art. 138. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 4, 046; În vigoare: 08-01-2004> § 1. Pedepsele prevăzute pentru infracţiunile enumerate la articolul 137, § 2, sunt înlocuite după cum urmează, dacă aceste infracţiuni constituie infracţiuni teroriste:

1° amenda este înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea de la un an la trei ani;

2° pedeapsa cu închisoarea de şase luni în sus, cu pedeapsa cu închisoarea de trei ani în sus;

3° pedeapsa cu închisoarea de an în sus, cu pedeapsa cu închisoarea de trei ani în sus;

4° pedeapsa cu închisoarea de trei ani în sus, cu pedeapsa cu închisoarea de la cinci ani în sus;

5° pedeapsa cu închisoarea de la cinci ani în sus, cu recluziunea de la cinci la zece ani;

6° recluziunea de la cinci la zece ani, cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani;

7° recluziunea de la zece la cincisprezece ani, cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

8° recluziunea de la zece la douăzeci de ani, cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

9° recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani, cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani;

10° recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani, cu recluziunea pe viaţă.

[1 În cazurile vizate la articolul 137, § 2, punctul 11°, maximul pedepsei prevăzute pentru infracţiunea consumată va fi redus cu un an.]1

§2. Infracţiunile de terorism vizate la articolele 137, § 3, se pedepsesc cu:

1° în cazul vizat la punctul 6°, cu închisoarea de la trei luni la cinci ani când ameninţarea are ca obiect o infracţiune pasibilă de pedeapsă corecţională, şi cu recluziunea de la cinci la zece ani când ameninţarea are ca obiect o infracţiune pasibilă de o pedeapsă penală;

2° recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani în cazurile vizate la 1°, 2° şi 5°;

3° recluziunea pe viaţă în cazurile vizate la 3° şi 4°.

---

(1) <L 2013-02-18/01, art. 3, 091; În vigoare: 14-03-2013>

Art. 139. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 5, 046; În vigoare: 08-01-2004> Este un grup terorist asociaţia formată din mai mult de două persoane, constituită pentru o anumită perioadă de timp, şi care acţionează în manieră concertată cu scopul de a comite infracţiunile de terorism vizate la articolul 137.

O organizaţie al cărei obiect real este exclusiv de ordin politic, sindical, filantropic, filozofic sau religios sau care are exclusiv un scop legitim nu poate fi considerată ca fiind un grup terorist în sensul alineatului 1.

Art. 140. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 6, 046; În vigoare: 08-01-2004> § 1. Orice persoană care participă la o activitate a unui grup terorist, inclusiv prin furnizarea de informaţii sau de mijloace materiale grupului terorist, sau prin orice formă de finanţare a unei activităţi a grupului terorist, având cunoştinţă că această participare contribuie la comiterea unei crime sau a unui delict, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro.

§2. Orice conducător al grupului terorist este pasibil de recluziune de la cincisprezece ani la douăzeci de ani şi cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro.

Art. 140bis. [1 Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, orice persoană care difuzează sau pune la dispoziţia publicului în orice altă manieră un mesaj, cu intenţia de a incita [2 în mod direct sau indirect]2 la comiterea uneia din infracţiunile vizate [2 la articolele 137 la 140sexies]2, cu excepţia celei vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro [2 ...]2.]1

---

(1) <Introdus prin L 2013-02-18/01, art. 4, 091; În vigoare: 14-03-2013>

(2) <L 2016-08-03/15, art. 2, 119; În vigoare: 21-08-2016>

Art. 140ter. [1 Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, orice persoană care recrutează o altă persoană cu scopul comiterii uneia din infracţiunile vizate [2 la articolele 137, 140 la 140sexies]2, cu excepţia celei vizate la articolul 137,

§ 3, punctul 6°, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro.]¹

---

(1) <Introdus prin L 2013-02-18/01, art. 5, 091; În vigoare: 14-03-2013>
(2) <L 2016-08-03/15, art. 3, 119; În vigoare: 21-08-2016>

Art. 140quater. [¹ Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, orice persoană care dă instrucţiuni sau instruieşte o altă persoană pentru fabricarea sau utilizarea de explozivi, arme de foc sau alte arme sau substanţe nocive sau periculoase, sau pentru alte metode şi tehnice specifice în vederea comiterii uneia din infracţiunile vizate le articolul 137, cu excepţia celei vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu o amendă de la o sută la cinci mii de euro.]¹

---

(1) <Introdus prin L 2013-02-18/01, art. 6, 091; În vigoare: 14-03-2013>

Art. 140quinquies. [¹ Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, orice persoană care, în Belgia sau în străinătate, solicită şi primeşte instrucţiuni sau beneficiază de pregătirea vizată la articolul 140quater, în vederea comiterii uneia din infracţiunile vizate le articolul 137, cu excepţia celei vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu o amendă de la o sută la cinci mii de euro.]¹

---

(1) <Introdus prin L 2013-02-18/01, art. 7, 091; În vigoare: 14-03-2013>

Art. 140sexies. [¹ Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, este pedepsită cu recluziunea de la cinci la zece ani şi cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro:

1° orice persoană care părăseşte teritoriul naţional cu scopul de a comite, în Belgia sau în străinătate, una din infracţiunile vizate la articolele 137, 140 la 140quinquies şi 141, cu excepţia infracţiunii vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°;

2° orice persoană care pătrunde pe teritoriul naţional, cu scopul de a comite, în Belgia sau în străinătate, una din infracţiunile vizate la articolele 137, 140 la 140quinquies şi 141, cu excepţia infracţiunii vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°.]¹

---

(1) <Introdus prin L 2015-07-20/08, art. 2, 112; În vigoare: 15-08-2015>

Art. 141. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 7, 046; În vigoare: 08-01-2004>

Orice persoană care, exceptând cazurile prevăzute la articolul 140, furnizează mijloace materiale, inclusiv un ajutor financiar, în vederea comiterii unei infracţiuni teroriste vizate la articolul 137, este pedepsită cu recluziunea de cinci la zece ani şi cu o amendă de la o sută la cinci mii de euro.

Art. 141bis. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 8; În vigoare: 08-01-2004> Prezentul titlu nu se aplică activităţilor forţelor armate în perioada de conflict armat, aşa cum este acesta definit şi reglementat de dreptul internaţional umanitar, nici activităţilor întreprinse de forţele armate ale unui Stat în exerciţiul funcţiilor lor oficiale, în măsura în care acestea sunt reglementate de alte reguli ale dreptului internaţional.

Art. 141ter. [1 Nicio dispoziţie a prezentului titlu nu poate fi interpretată ca vizând reducerea sau împiedicarea [2 ...] 2 exercitării drepturilor sau libertăţilor fundamentale precum dreptul la grevă, libertatea de reuniune, de asociere sau de exprimare, inclusiv dreptul de a fonda împreună cu alţii sindicate şi de a se afilia acestora pentru apărarea intereselor sale, şi dreptul de a manifesta care decurge din acestea, libertatea de expresie, în special libertatea presei şi libertatea de exprimare în alte mijloace de comunicare în masă, aşa cum acestea consfinţite, cu precădere, la articolele de la 8 la 11 ale Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.] 1

---

(1) <L 2013-02-18/01, art. 8, 091; În vigoare: 14-03-2013>
(2) <L 2014-04-25/23, art. 2, 104; În vigoare: 24-05-2014>

TITLUL II
Crime şi alte delicte care aduc atingere drepturilor garantate de Constituţie

CAPITOLUL I
Delicte referitoare la exercitarea drepturilor politice

<Abrogat de L 2003-12-19/34, art. 10, 046; În vigoare:08-01-2004>

CAPITOLUL I
Delictele referitoare la libera funcţionare a cultelor

<Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 11, 046; În vigoare: 08-01-2004>

Art. 142. Orice persoană care, prin violente sau ameninţări, constrânge sau împiedică una sau mai multe persoane de a exercita un cult, de a asista la exercitarea acestui cult, de a celebra anumite sărbători religioase, de a respecta anumite zile de odihnă, şi, în consecinţă, de a deschide sau de a închide atelierele sau magazinele lor, şi de a părăsi înceta anumite lucrări, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la două luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

[[1] Dacă infracţiunea a fost comisă împotriva unei persoane a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de sarcină, de boală, de o infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală era vizibilă sau cunoscută autorului faptei, acesta este pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la şase luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase de euro la cinci sute de.][1]

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 2, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 143. Cei care, prin tulburare sau dezordine, împiedică, amână sau întrerup manifestările unui cult care se derulează într-un loc destinat sau care fac parte în mod obişnuit din manifestările acestui cult sau din ceremoniile publice ale acestuia, sunt pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 144. Orice persoană care, prin fapte, vorbe, gesturi sau ameninţări, ultragiază obiectele unui cult, fie în locurile destinate sau care servesc de obicei la exercitarea sa, fie în ceremoniile publice ale acestui cult, este pedepsită cu închisoarea de la cincisprezece zile la şase luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 145. Cu aceeaşi pedeapsă este pedepsit cel care ultragiază oficiantul unui cult, aflat în exerciţiul funcţiunii. În cazul lovirii acestuia, agresorul este pedepsit cu închisoarea de la două luni la doi ani şi cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute de [euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 146. Dacă loviturile au cauzat vărsare de sânge, rănire sau boală, vinovatul este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani şi cu amendă de o sută [de euro] la o mie [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

CAPITOLUL II
Despre atingerile aduse de funcţionarii publici drepturilor garantate de Constituţie
<L 2003-12-19/34, art. 12, 046; În vigoare: 08-01-2004>

Art. 147. Orice funcţionar sau ofiţer public, orice deţinător sau agent al autorităţii şi puterii publice, care a arestat ilegal şi arbitrar sau a determinat arestarea, reţinerea sau a determinat reţinerea uneia sau mai multor persoane, este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la doi ani.

Pedeapsa cu închisoarea este de la şase luni la trei ani, dacă detenţia ilegală şi arbitrară a durat mai mult de zece zile.

Dacă a durat mai mult de o lună, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la un an la cinci ani.

În plus, el este pedepsit şi cu amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro] şi poate fi condamnat la interzicerea drepturilor indicate la punctele 1, 2 şi 3 de la [1 articolul 31, alineatul 1]1. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 10, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 148. Orice funcţionar al autorităţii administrative sau judiciare, orice ofiţer de justiţie sau de poliţie, orice comandant sau agent al forţei publice care, acţionând în această calitate, intră în domiciliul unui locuitor împotriva voinţei acestuia, exceptând cazurile prevăzute şi fără îndeplinirea formalităţilor prevăzute de lege, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la şase luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 149. (Abrogat) <L 26-12-1956, art. 36>

Art. 150. (Abrogat) <L 13-10-1930, art. 31>

Art. 151. Orice act arbitrar şi care atentează la libertăţile şi drepturile garantate de Constituţie, ordonat sau executat de un funcţionar sau ofiţer public, de un funcţionar public sau de agent al autorităţii sau al puterii publice, este pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la un an.

Art. 152. Dacă inculpatul justifică faptul că a acţionat la ordinul superiorilor săi, pentru îndeplinirea unor sarcini ce intră în atribuţiile lor şi în virtutea cărora le datorează acestora supunere ierarhică, pedepsele stabilite la articolele precedente sunt aplicate doar superiorilor care au dat ordinul.

Art. 153. Dacă funcţionarii sau ofiţerii publici, învinuiţi de a fi ordonat, autorizat sau facilitat unul din actele menţionate în articolele de la 148 la 151, pretind că semnătura lor a fost obţinută prin inducere în eroare, ei vor fi trebui să procedeze, dacă este cazul, la desfiinţarea actului respectiv, şi totodată vor fi obligaţi să denunţe persoana vinovată; în caz contrar vor fi urmăriţi personal.

Art. 154. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă unul din actele arbitrare menţionate la articolele de la 148 la 151 a fost comis prin modalitatea falsificării semnăturii unui funcţionar public, autorii falsurilor şi cei care, cu rea credinţă sau în mod fraudulos, au făcut uz de aceasta, sunt pedepsiţi (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 40, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 155. Funcţionarii sau ofiţerii publici însărcinaţi cu funcţii de poliţie administrativă sau judiciară, care, având această putere, au neglijat sau au refuzat încetarea detenţiei ilegale aduse la cunoştinţa lor, sunt pedepsiţi cu închisoarea de la o lună la un an.

Art. 156. Funcţionarii sau ofiţerii publici însărcinaţi cu funcţii de poliţie administrativă sau judiciară, care, neavând puterea de a dispune încetarea unei detenţii ilegale, au neglijat sau au refuzat să constate o astfel de situaţie ce le-a fost adusă la cunoştinţă şi să o denunţe la autoritatea competentă, sunt pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la şase luni.

Art. 157. Directorii, comandanţii, gardienii şi portarii centrelor de reţinere, de arest, (....) sau penitenciarelor care au primit un deţinut fără ordin sau mandat legal sau fără hotărâre judecătorească; În vigoare: 01-07-1999>

Cei care l-au reţinut sau au refuzat să-l prezinte ofiţerului de poliţie sau celui care transmite ordinele acestuia, fără a avea drept justificare o dispoziţie a procurorului regelui sau a judecătorului;

Cei care refuză să prezinte registrele lor ofiţerului de poliţie;

Sunt pedepsiţi cu închisoarea de la cincisprezece zile la doi ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase la două sute de franci.

Art. 158. Sunt pedepsiţi cu amendă de la două sute [de euro] la două mii [de euro] şi pot fi condamnaţi la interdicţia dreptului de a ocupa funcţii, poziţii sau oficii publice, toţi judecătorii, toţi ofiţerii ministerului public sau ai poliţiei judiciare, toţi ceilalţi ofiţeri publici care, fără autorizările prevăzute de lege, au provocat, dat şi semnat fie o hotărâre împotriva unui ministru, senator sau reprezentant, fie o ordonanţă sau un mandat, având drept scop urmărirea sau punerea sub acuzare a acestora, sau, care, în lipsa aceloraşi autorizări, au dat şi semnat ordinul sau mandatul de ridicare sau de arestare fie a unui ministru, fie a unui senator sau a unui membru al camerei reprezentanţilor, exceptând, în ceea ce-i priveşte pe ultimii doi, cazul infracţiunii flagrante. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 159. Sunt pedepsiţi cu aceeaşi pedeapsă ofiţerii ministerului public, judecătorii sau ofiţerii publici care reţin sau dispun reţinerea unei persoane în afara locurilor stabilite de guvern sau de administraţia publică.

TITLUL III
Crimele şi delictele împotriva încrederii publice

CAPITOLUL I
Falsul de monedă

Art. 160. (A se vedea NOTA sub TITLU) <L 12-07-1932, art. 1, punctul 1°> Cel care contraface monede de aur sau de argint ce sunt folosite în mod legal în Belgia sau în străinătate este pedepsit (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 41, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 161. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Este pedepsit cu recluziunea de la cinci la zece ani cel care a alterat aceleaşi monede. <L 2003-01-23/42, art. 42, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 162. <L 2001-04-04/39, art. 2, 031; În vigoare: 03-07-2001> Cel care contraface monedele din alt metal ce sunt folosite în mod legal în Belgia sau în străinătate sau cel care contraface monedele Euro este pedepsit cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

De asemenea, vinovatul poate fi condamnat la interdicţia unor drepturi, conform articolului 33.

Art. 163. <L 2001-04-04/39, art. 3, 031; În vigoare: 03-07-2001> Alterarea acelorași monede se pedepseşte cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

Art. 164. (Abrogat) <L 12-07-1932, art. 1, 3°>

Art. 165. (Abrogat) <L 12-07-1932, art. 1, 3°>

Art. 166. (Abrogat) <L 12-07-1932, art. 1, 3°>

Art. 167. (Abrogat) <L 12-07-1932, art. 1, 3°>

Art. 168. Sunt pedepsiţi ca falsificatori sau ca şi complici ai acestora, cu distincţiile stabilite la articolele precedente, cei care, de conivenţă cu aceştia, au participat fie la emiterea sau la tentativa de emitere a acelor monede contrafăcute sau alterate, fie la introducerea lor pe teritoriul belgian sau la tentativa de realizare a acestei introduceri.

Art. 169. Cel care, fără a fi vinovat de participarea enunţată la articolul precedent, şi-a procurat cu bună ştiinţă, monedele contrafăcute sau alterate şi le-a pus în circulaţie, sau a încercat să le pună în circulaţie, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la trei ani.

(Cel care, în scopul de a le pune în circulaţie, a primit sau şi-a procurat aceste monede contrafăcute sau alterate este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la un an) <L 12-07-1932, art. 1, 4°>

(Tentativa de comitere a delictului prevăzut la alineatul precedent este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la şase luni) <L 12-07-1932, art. 1, 4°>

Art. 170. Cel care, primind monedele contrafăcute sau alterate ca fiind bune, le-a pus în circulaţie, după ce a verificat sau a dispus verificarea viciilor acestora, este pedepsit cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

(Tentativa de comitere a delictului prevăzut la alineatul precedent este pedepsită cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro].) <L 2001-04-04/39, art. 4, 031; În vigoare: 03-07-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

DISPOZIŢII SPECIALE

Art. 171. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Cei care se fac vinovaţi de fraudă atunci când, punând în executare prevederile legii monetare aleg eşantioanele destinate verificării titlului şi greutăţii monedelor de aur şi de argint, sunt pedepsiţi (cu recluziunea) de la cincisprezece ani la douăzeci de ani. <L 2003-01-23/42, art. 43, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 172. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Cei care comit această fraudă în alegerea eşantioanelor de monedă din alt metal sunt pedepsiţi cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 44, 040; În vigoare: 13-03-2003>

CAPITOLUL II
Contrafacerea sau falsificarea efectelor publice a acţiunilor, a obligaţiunilor, a cupoanelor cu dobândă şi a biletelor de bancă autorizate de lege

Art. 173. <L 2001-04-04/39, art. 5, 031; În vigoare: 03-07-2001> Sunt pedepsiţi cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani, cei care au contrafăcut sau au falsificat obligaţiuni emise de Trezoreria publică, cupoane cu dobândă aferente acestor obligaţiuni, bonuri, cecuri sau viramente emise de trezorerie, bilete la purtător emise de Trezoreria publică sau bilete de bancă la purtător care circulă în mod legal sau a căror emisiune este autorizată de o lege sau în virtutea unei legi sau sunt emise în Euro.

Sunt pedepsiţi cu aceleaşi pedepse, cei care au contrafăcut sau au falsificat bilete la purtător care circulă în mod legal sau a căror emisiune este autorizată de o lege a unei ţări străine sau în virtutea unei dispoziţii ce are forţă de lege.

Art. 174. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Sunt pedepsiți (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani, cei care au contrafăcut sau au falsificat fie obligațiuni la purtător ale datoriei publice a unei țări străine, fie cupoanele cu dobânda aferente acestor titluri (...)

<L 12-07-1932, art. 1, 6°> <L 2003-01-23/42, art. 45, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 175. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 46, 040; În vigoare: 13-03-2003> Cei care au contrafăcut sau au falsificat fie acțiuni, obligațiuni sau alte titluri, emise legal de către provincii, comune, administrații sau instituții publice, sub orice denumire, de către societăți sau particulari, fie cupoane de dobândă sau cu dividende aferente acestor diferite titluri, sunt pedepsiți cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani, dacă emiterea a avut loc în Belgia și cu recluziunea de la cinci ani la zece ani, dacă emiterea a avut loc în străinătate.

Art. 176. Sunt pedepsiți ca falsificatorii sau complicii acestora, conform distincțiilor stabilite la articolele precedente, cei care, de conivență cu aceștia, participă fie la emiterea sau la tentativa de emitere a acestor acțiuni, obligațiuni, cupoane sau bilete contrafăcute sau falsificate, fie la introducerea lor în Belgia, sau la încercarea de comitere a acestei introduceri.

Art. 177. Cel care, fără să se fi făcut vinovat de participarea enunțată la precedentul articol, își procură, cu știință, aceste acțiuni, obligațiuni, cupoane, bilete contrafăcute sau falsificate și le pune în circulație sau le emite sau încearcă să le emită, este pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani.

(Cel care, în scopul de a le pune în circulație, primește sau își procură bilete contrafăcute sau falsificate este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani.) <L 12-07-1932, art. 1, 7°>

(Tentativa de comitere a delictului prevăzut la alineatul precedent este pedepsită cu închisoarea de la trei luni la un an.) <L 12-07-1932, art. 1, 7°>

Art. 178. Cel care, primind acțiuni, obligațiuni, cupoane sau bilete contrafăcute sau falsificate ca fiind bune, le pune în circulație după ce le-a verificat sau după ce a dispus verificarea viciilor acestora, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an și cu amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Tentativa e comitere a delictului prevăzut la alineatul precedent este pedepsită cu închisoarea de la cincisprezece zile la șase luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse.) <L 2001-04-04/39, art. 6, 031; În vigoare: 03-07-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL IIbis
Protecția însemnelor monetare cu putere legală de circulație
<Introdus prin L 2001-12-10/31, art. 19; În vigoare: 01-01-2002>

Art. 178bis. <Introdus prin L 2001-12-10/31, art. 20; În vigoare: 01-01-2002>
Cel care emite un însemn monetar destinat să circule public ca mijloc de plată, fără să fi fost abilitat de o autoritate competentă, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an şi cu amendă de la 50 la 10 000 Euro, sau doar cu una dintre aceste pedepse.

Art. 178ter. <Introdus prin L 2001-12-10/31, art. 21; În vigoare: 01-01-2002>
Cel care utilizează cu bună ştiinţă un însemn monetar cu putere de circulaţie în Belgia sau în străinătate ca suport al unui mesaj, publicitar sau de altă natură, sau care a îngreunează, cu bună ştiinţă, folosirea acestuia ca mijloc de plată, prin deteriorarea, ştergerea sau suprascrierea sa sau făcându-l impropriu utilizării de orice fel, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu amendă de la 26 la 1000 Euro, sau doar cu una din aceste pedepse.

CAPITOLUL III
Contrafacerea sau falsificarea sigiliilor, timbrelor, instrumentelor de marcare, mărcilor etc.

Art. 179. (A se vedea NOTA sub TITLU) Sunt pedepsiţi (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani, cei care au contrafăcut sigiliul Statului, sau au făcut uz de un sigiliu contrafăcut. <L 2003-01-23/42, art. 47, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 180. <L 2001-04-04/39, art. 7, 031; În vigoare: 03-07-2001> Sunt pedepsiţi cu recluziunea de la cinci la zece ani:
Cei care au contrafăcut sau falsificat fie timbre naţionale, fie dispozitive de marcare ce servesc la marcarea obiectelor din aur şi din argint.
Cei care au făcut uz de aceste timbre sau instrumente de marcare contrafăcute sau falsificate.
Cei care au contrafăcut sau falsificat instrumente de marcare, chenare sau alte obiecte sau mijloace destinate fabricării de monede.
Cei care au contrafăcut sau falsificat, dispozitive de marcare, matriţe, clişee, planşe sau alte obiecte sau mijloace care servesc la fabricarea fie a timbrelor, fie a acţiunilor, obligaţiunilor, cupoanelor de dobândă sau de dividende, fie a biletelor la purtător emise de Trezoreria publică sau bilete de bancă care circulă în mod legal sau a căror emisiune a fost autorizată de o lege sau în virtutea unei legi sau emise în Euro.

Art. 181. Sunt pedepsiți cu aceeași pedeapsă cei care, cu știință, expun spre vânzare hârtii sau obiecte din aur sau din argint marcate cu un timbru sau cu un dispozitiv de marcare contrafăcut sau falsificat.

Art. 182. Dacă mărcile aplicate de biroul de garanție au fost aplicate fraudulos pe alte obiecte sau dacă aceste mărci sau amprente ale unui timbru au fost contrafăcute fără utilizarea unui dispozitiv de marcare sau a unui timbru contrafăcut, vinovații sunt pedepsiți cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 183. Cel care, cu bună știință, și-a procurat o hârtie marcată cu un timbru contrafăcut sau falsificat și a făcut uz de aceasta, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la șase luni.

Art. 184. Este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la trei ani, și poate fi condamnat la interzicerea unor drepturi, conform articolului 33:

Cel care contrafăce cupoane pentru transportul de persoane sau de bunuri sau cel care face uz de cuponul contrafăcut;

Cel care contrafăce sigiliul, timbrul sau marca ce aparține fie oricărei autorități, fie unei instituții private, bancare, industriale, sau comerciale, fie unei persoane fizice, sau cel care face uz de sigilii, timbre sau mărci contrafăcute.

Tentativa de comitere a acestor delicte se pedepsește cu închisoarea de la o lună la un an.

Art. 185. Este pedepsit cu închisoarea de la două luni la trei ani, cel care procurându-și pe nedrept sigiliile, timbrele, dispozitivele de marcare sau mărcile adevărate care au una din destinațiile indicate la articolele 179 și 180, le aplică sau face uz de acestea într-un mod ce aduce prejudicii drepturilor și intereselor Statului, ale oricărei autorități sau chiar ale unei persoane particulare.

Tentativa de comitere a acestui delict se pedepsește cu închisoarea de la cincisprezece zile la un an.

Art. 185bis. <L 2001-04-04/39, art. 8, 031; În vigoare: 03-07-2001> Sunt pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la un an:

Cei care, cu intenție frauduloasă, fie au primit, fie și-au procurat dispozitivele de marcare, pecețile, careurile sau celelalte obiecte sau mijloace contrafăcute sau falsificate, vizate la antepenultimul alineat al articolului 180, fie dispozitivele de marcare, pecețile, canturile autentice sau alte obiecte sau mijloace destinate fabricării de monede.

Cei care, cu intenție frauduloasă, fie au primit sau și-au procurat dispozitive de marcare, matrice, clișee, planșe sau alte obiecte sau mijloace contrafăcute sau falsificate, destinate prin natura lor la fabricarea biletelor la purtător emise de Trezoreria publică sau a biletelor de bancă care circulă în mod legal sau a căror emisiune este autorizată de o lege sau în virtutea unei legi sau emise în

Euro, fie şi-au procurat dispozitive de marcare, matrice, clişee, planşe sau alte obiecte sau mijloace autentice destinate fabricării acestor bilete.

Art. 186. <L 2001-04-04/39, art. 9, 031; În vigoare: 03-07-2001> Cei care au contrafăcut sau falsificat sigilii, timbre, dispozitive de marcare sau mărci având una din destinaţiile indicate la articolele 179 şi 180 şi care aparţin ţărilor străine, sau care au făcut uz de aceste sigilii, timbre, dispozitive de marcare sau mărci contrafăcute sau falsificate, sunt pedepsiţi cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

Sunt pedepsiţi cu aceeaşi pedeapsă:

Cei care au contrafăcut sau falsificat dispozitive de marcare, peceţi, matriţe sau alte obiecte sau mijloace destinate fabricării de monede străine.

Cei care au contrafăcut sau falsificat dispozitive de marcare, matrice, clişee, planşe sau alte obiecte sau mijloace care servesc la fabricarea biletelor la purtător emise de un Stat străin sau a biletelor de bancă care circulă în mod legal sau a căror emitere este autorizată de o lege a unei ţări străine sau printr-o dispoziţie având forţă de lege.

Cei care au contrafăcut sau falsificat sigiliul, timbrul sau marca oricărei autorităţi străine sau care au făcut uz de sigilii, timbre sau mărci contrafăcute, sunt pedepsiţi cu închisoarea de la trei luni la trei ani şi pot fi condamnaţi la interdicţia anumitor drepturi, conform articolului 33.

Tentativa de comitere a acestui delict este pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an.

Art. 187. (Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani cel care, procurându-şi pe nedrept sigiliile, timbrele, dispozitivele de marcare sau mărcile care au una din destinaţiile indicate la articolele 179 şi 180 şi care aparţin ţărilor străine, le-a aplicat sau a făcut uz de acestea într-un mod ce prejudiciază drepturile şi interesele acestei ţări, a unei anumite autorităţi sau chiar a unei persoane particulare.) <L 22-06-1896, art. 2>

Tentativa de comitere a acestui delict este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la şase luni.

Art. 187bis. <L 2001-04-04/39, art. 10, 031; În vigoare: 03-07-2001> Se pedepseşte cu închisoarea de la opt zile la un an:

Ce care, cu intenţie frauduloasă, a primit sau şi-a procurat fie dispozitivele de marcare, peceţile, chenarele ori alte obiecte sau mijloace contrafăcute sau falsificate vizate la articolul 186, alineatul 3, fie dispozitive de marcare, peceţi, matriţe sau alte obiecte sau mijloace adevărate, destinate fabricării de monedă străină.

Cel care, cu intenţie frauduloasă, a primit sau şi-a procurat fie dispozitivele de marcare, matricele, clişeele, planşele ori alte obiecte sau mijloace contrafăcute sau falsificate vizate la articolul 186, alineatul 4, fie dispozitive de marcare,

matrice, clişee, planşe sau alte obiecte sau mijloace adevărate care servesc la fabricarea biletelor la purtător emise de un Stat străin sau a biletelor de bancă ce circulă în mod legal sau a căror emisiune este autorizată de o lege a unei ţări străine sau printr-o dispoziţie având forţă de lege.

Art. 188. Sunt pedepsiţi cu închisoarea de la două luni la trei ani şi pot fi condamnaţi la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33, cei care au contrafăcut timbre poştale sau alte timbre adezive naţionale sau străine, sau care au expus spre vânzare sau pus în circulaţie timbre contrafăcute.

Tentativa de contrafacere este pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an.

Art. 189. Cei care, procurându-şi timbre poştale sau alte timbre adezive contrafăcute, au făcut uz de acestea, sunt pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la o lună.

Art. 190. Sunt pedepsiţi cu amendă de la douăzeci şi şase de franci la trei sute [de euro]:

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care au contribuit la dispariţia, fie a unui timbru poştal sau a unui alt timbru adeziv, fie a unui cupon pentru transportul persoanelor sau bunurilor, şi care sunt marcate ca fiind deja folosite;

Cei care au făcut uz de un timbru sau de un cupon de pe care a fost înlăturată marca aplicată.

Art. 190bis. <Introdus prin L 1991-03-21/30, art. 150, 006; În vigoare: 01-10-1992>

Dispoziţiile articolelor de la 188 la 190 nu se aplică doar timbrelor poştale adezive, ci şi celor care sunt imprimate pe documentele emise de [1 poşta belgiană]1, precum şi valorilor de timbrare reprezentate prin amprente aplicate de maşini sau de simboluri acceptate de [1 poşta belgiană]1

---

(1) <L 2010-12-13/07, art. 4, 081; În vigoare: 17-01-2011>

Art. 191. Cel care, fie aplică, fie dispune aplicarea prin adăugare, înlăturare sau prin orice modificare, pe obiectele fabricate, a numelui unui fabricant, altul decât autorul acestora, sau a denumirii comerciale a unei fabrici în afara celei în care acestea au fost fabricate, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la şase luni.

Aceeaşi pedeapsă este pronunţată împotriva oricărui vânzător, comisionar sau oricărui negustor cu amănuntul care a expus, cu bună ştiinţă, spre vânzare sau a pus în circulaţie obiectele marcate cu nume presupuse sau alterate.

[Dispoziţie specială] <L 2014-05-05/09, art. 12, 106; În vigoare: 18-07-2014>

ASOCIAŢIA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 192. <L 12-07-1932, art. 1, 11°> Persoanele vinovate de infracţiunile menţionate la articolele 160 la 168, 169, alineatul 2, 171 la 176, 177 alineatul 2, la ultimele două alineate ale articolului 180, la articolele 185bis, 186, alineatele 2 la 4, 187bis, 497, alineatul 2 şi la articolul 497bis, alineatul 1, nu sunt pedepsite dacă, înainte de orice emitere de monede contrafăcute sau modificate, de înscrisuri contrafăcute sau falsificate, şi înainte de începerea oricăror proceduri de urmărire în justiţie, au adus aceste infracţiuni la cunoştinţa autorităţilor şi au dezvăluit care sunt autorii acestora.

Art. 192bis. <Introdus prin L 2001-04-04/39, art. 11; În vigoare: 03-07-2001> Faptele calificate drept infracţiuni în legătură cu moneda euro, descrise la capitolele I, II şi III ale prezentului titlu, sunt pedepsite cu pedepsele prevăzute la aceleaşi dispoziţii dacă au fost comise în legătură cu monede sau bilete de bancă belgiene sau ale unui Stat membru al Uniunii Europene care nu mai sunt în circulaţie sau a căror emisiune nu mai este autorizată ca urmare a introducerii sau adoptării monedei euro.

Art. 192ter. <Introdus prin L 2005-01-10/38, art. 2, În vigoare: 20-02-2005> § 1.

Cel care, după ce a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea mai mare de cinci ani de către o instanţă a unui Stat membru al Uniunii Europene pentru faptele prevăzute la articolele 160 la 170, 173, 176 la 178, 180, şi 185 la 187bis, a comis din nou una din aceste fapte, poate fi condamnat la recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani, dacă această faptă este o crimă sancţionată cu recluziunea de la cinci ani la zece ani. Dacă această faptă este o crimă sancţionată cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani, el poate fi condamnat cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani. El este condamnat cu recluziunea de cel puţin şaptesprezece ani, dacă această faptă este o crimă sancţionată cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani.

§2. Cel care, după ce a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea mai mare de cinci ani de către o instanţă a unui Stat membru al Uniunii Europene pentru faptele prevăzute la articolele 160 la 170, 173, 176 la 178, 180 şi 185 la 187bis, comite din nou una dintre aceste fapte, poate fi condamnat la o pedeapsă dublă faţă de maximul stabilit de lege împotriva acestei fapte, dacă această faptă este un delict.

§3. Cel care, după ce a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pe cel puţin un an de către o instanţă a unui Stat membru al Uniunii Europene pentru faptele prevăzute la articolele 160 la 170, 173, 176 la 178, 180 şi 185 la 187bis, comite din nou una dintre aceste fapte, poate fi condamnat la o pedeapsă dublă faţă de maximul stabilit de lege împotriva acestei fapte, dacă această faptă este un delict.

CAPITOLUL IV
Falsurile comise în înscrisuri, în sistemul informatic şi în expedierile telegrafice
<L 2000-11-28/34, art. 2, 028; În vigoare: 13-02-2001>

Art. 193. Falsurile comise în înscrisuri, (în sistem informatic) sau în telegrame, cu intenţie frauduloasă sau în scopul de a face rău, sunt pedepsite conform articolelor următoare. <L 2000-11-28/34, art. 3, 028; În vigoare: 13-02-2001>

SECŢIUNEA I
Falsuri în înscrisuri autentice şi publice, în înscrisuri comerciale sau bancare şi în înscrisuri private

Art. 194. (A se vedea NOTA sub TITLU) orice funcţionar sau ofiţer public care, aflat în exerciţiul funcţiilor, comite un fals,

Fie prin semnături false,

Fie prin alterarea actelor, înscrisurilor sau a semnăturilor,

Fie prin substituirea frauduloasă de persoane,

Fie prin înscrisuri efectuate sau intercalate în registre sau în alte acte publice după ce acestea au fost emise sau închise,

Este pedepsit cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 48, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 195. (A se vedea NOTA sub TITLU) Este pedepsit cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani orice funcţionar sau ofiţer public care, redactând actele ministerului său, denaturează conţinutul sau împrejurările acestora, <L 2003-01-23/42, art. 48, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Fie scriind alte convenţii decât cele care au fost trasate sau dictate de părţi.

Fie constatând ca fiind adevărate fapte care nu sunt adevărate.

Art. 196. (A se vedea NOTA sub TITLU) Sunt pedepsite cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani) celelalte persoane care au comis falsuri în înscrisuri autentice şi publice, şi toate persoanele care au comis un fals în înscrisuri comerciale, bancare sau în înscrisuri private, <L 2003-01-23/42, art. 49, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Fie prin semnături false,

Fie prin contrafacerea sau alterarea scrierii sau a subscrierii,

Fie prin fabricarea de convenţii, dispoziţii, obligaţii sau de acte de descărcare de obligaţii, sau prin inserarea lor după înregistrarea în acte,

Fie prin adăugarea sau modificarea de clauze, declaraţii sau fapte pe care aceste acte aveau drept obiect să le primească sau să le constate.

Art. 197. În toate cazurile prevăzute în prezenta secţiune, cel care face uz de un act fals sau de un document fals este pedepsit ca şi cum ar fi autorul falsurilor.

SECŢIUNEA II
Falsurile comise în paşapoarte, permise de port armă, livrete, foi de parcurs şi certificate

Art. 198. Cel care contrafăce sau falsifică un paşaport, (un document prevăzut de legea pentru deţinerea de arme) sau un livret, sau face uz de un paşaport, (un document prevăzut de legea pentru deţinerea de arme) sau livret contrafăcut sau falsificat, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an. <L 2006-06-08/30, art. 39, 057; În vigoare: 09-06-2006>

Art. 199. Cel care a luat într-un paşaport, (un document prevăzut de legea pentru deţinerea de arme) sau un livret un alt nume decât cel real, sau care a participat ca martor la eliberarea acestor documente, cu numele fals, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la şase luni. <L 2006-06-08/30, art. 39, 057; În vigoare: 09-06-2006>

Art. 199bis. <L 14-08-1974, art. 15> Este pedepsit cu închisoarea de la 8 zile la 6 luni şi cu amendă de la 26 [de euro] la 500 [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° cel care, cu scop fraudulos, utilizează, cedează unui terţ sau acceptă de la un terţ, un paşaport, un titlu de călătorie, o carte de identitate sau un document înlocuitor al acestora, precum şi formularele care servesc la eliberarea lor, sau care nu respectă interdicţiile şi restricţiile care sunt impuse de actele respective;

2° cel care nu se supune, în termenul stabilit, unei decizii de retragere a unui paşaport sau a unui document înlocuitor, emisă de o autoritate competentă.

Art. 200. Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani cel care confecţionează, contrafăce, sau falsifică o foaie de drum sau care face uz de o foaie de drum confecţionată, contrafăcută sau falsificată.

Art. 201. Orice persoană care solicită şi îi este eliberată de către un funcţionar public o foaie de drum sub un nume fals sau arogându-şi o calitate falsă, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la doi ani.

Art. 202. Funcţionarul public care eliberează un paşaport, (un document prevăzut de legea pentru deţinerea de arme), un livret, o foaie de drum unei persoane pe care nu o cunoaşte, fără a proceda la atestarea numelui şi calităţii acesteia de către doi cetăţeni care o cunosc, este pedepsit cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro].]. <L 2000-06-26/42,

art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2006-06-08/30, art. 39, 057; În vigoare: 09-06-2006>

Dacă în momentul în care a eliberat aceste documente, funcționarul public cunoștea faptul că numele și calitatea nu sunt cele reale, el este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

El este pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani dacă a fost mituit prin oferirea de cadouri sau promisiuni.

În plus, în aceste ultime două cazuri, el poate fi condamnat la interzicerea unor drepturi, conform articolului 33.

Art. 203. Este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la un an orice persoană care, pentru a răscumpăra sau efectua altuia un serviciu datorat legal, sau orice altă obligație impusă de lege, a confecționat un certificat de boală sau de infirmitate, fie în numele unui medic, chirurg sau oricărui funcționar din domeniul sănătății, fie în numele unei alte persoane, folosind în mod fals una dintre aceste calități.

Art. 204. Orice medic, chirurg sau alt funcționar din domeniul sănătății care, pentru a favoriza pe cineva, certifică în mod fals că persoana respectivă suferă de boli sau prezintă infirmități de natură să o scutească de un serviciu pe care este datoare să îl presteze în baza legii sau de orice altă obligație impusă de lege, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la doi ani.

Dacă a fost mituit prin oferirea sau promisiunea de cadouri, acesta este pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani; în plus, el poate fi condamnat la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33.

Art. 205. Cel care întocmește, sub numele unui funcționar sau ofițer public, un certificat care atestă buna purtare, starea materială precară sau orice altă circumstanță proprie pentru a apela la bunăvoința autorității publice sau a particularilor asupra persoanei aici desemnate, sau pentru a-i procura locuri, credit sau ajutoare, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an.

Dacă certificatul a fost întocmit sub numele unui particular, vinovatul este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la șase luni.

Art. 206. Cei care întocmesc, în numele unui funcționar sau ofițer public, certificate de orice natură care pot compromite interese publice sau private, sunt pedepsiți cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, și, în plus, pot fi condamnați la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33.

Dacă certificatul a fost confecționat în numele unui particular, vinovatul este pedepsit cu închisoarea de la două luni la un an.

Art. 207. Cel care falsifică un certificat și cel care face uz de un certificat falsificat, fals sau confecționat în circumstanțele enumerate la articolele 203, 204, 205 și 206, este pedepsit cu pedepsele stabilite la articolele menționate și în funcție de distincțiile făcute de acestea.

Art. 208. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice funcţionar sau ofiţer public care, în exerciţiul funcţiei sale, eliberează un certificat fals, falsifică un certificat sau face uz de un certificat fals sau falsificat, este pedepsit cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 49, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 209. Cei care participă ca martori la eliberarea unui certificat fals de către o autoritate publică sunt pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la doi ani.

Dacă aceştia se lasă corupţi prin primirea sau promisiunea de daruri, sunt pedepsiţi cu închisoarea de la şase luni la trei ani, şi pot fi condamnaţi la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33.

Art. 210. <L 17-12-1963, art. 3> Cel care, fiind învestit prin lege sau în virtutea acesteia deţine un registru sau fişe referitoare la cazarea călătorilor, înscrie cu bună ştiinţă aceste persoane sub nume false, sau care falsifică în orice fel acest registru sau aceste fişe, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni.

SECŢIUNEA IIbis
Falsuri în sisteme informatice

<Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 4; În vigoare: 13-02-2001>

Art. 210bis. <Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 4; În vigoare: 13-02-2001>

§1. Cel care comite un fals, introducând într-un sistem informatic, modificând sau ştergând date care sunt stocate, prelucrate sau transmise de un sistem informatic, sau modificând prin orice mijloc tehnologic utilizarea posibilă a datelor într-un sistem informatic, şi prin aceasta modifică sensul juridic al datelor, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§2. Cel care face uz de datele astfel obţinute, ştiind că acestea sunt false, este pedepsit ca şi cum ar fi autorul falsului.

§3. Tentativa de a comite infracţiunea prevăzută la §1 este pedepsită cu închisoarea de la şase luni la trei ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cincizeci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse.

§4. Pedepsele prevăzute la paragrafele 1 la 3 sunt dublate dacă infracţiunea constând în încălcarea uneia din aceste dispoziţii este comisă într-un termen de cinci ani de la pronunţarea uneia dintre condamnările pentru una din aceste infracţiuni sau pentru una din infracţiunile prevăzute la articolele 259bis, 314bis, 504quater sau la titlul IXbis.

SECȚIUNEA III
Falsuri comise în telegrame

Art. 211. Funcționarii, angajații și reprezentanții unui serviciu telegrafic care comit falsuri în exercitarea funcției lor, confecționând sau falsificând telegrame, sunt pedepsiți cu închisoarea de la un an la cinci ani.

Art. 212. Cel care face uz de o telegramă falsă este pedepsit ca și cum ar fi autorul falsului.

[Dispoziții comune celor cinci capitole precedente]<L 2014-05-05/09, art. 13, 106; În vigoare: 18-07-2014>

Art. 213. Aplicarea pedepselor stabilite împotriva celor care fac uz de monede, efecte, cupoane, bilete, sigilii, timbre, dispozitive de marcare, mărci, telegrame și înscrisuri contrafăcute, confecționate sau falsificate nu are loc decât în măsura în care aceste persoane fac uz de obiectul falsificat, cu intenția de a comite o fraudă sau cu scopul de a produce un prejudiciu.

Art. 214. În cazurile prevăzute [[1] la capitolele I la IV din prezentul titlu][1] și pentru care nu este stabilită în mod special nicio amendă, va fi dispusă o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

---

(1) <L 2014-05-05/09, art. 14, 106; În vigoare: 18-07-2014>

CAPITOLUL V
Mărturia mincinoasă și jurământul fals

Art. 215. (A se vedea NOTA sub TITLU) Mărturia mincinoasă în materie penală, fie împotriva acuzatului, fie în favoarea acestuia, este pedepsită cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 49, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 216. <L 2003-01-23/42, art. 50, 040; În vigoare: 13-03-2003> În cazul în care acuzatul a fost condamnat, fie la o detenție mai mare zece ani, fie la recluziune de peste zece ani, martorul mincinos care a depus mărturie împotriva sa, va fi condamnat la recluziune de la zece ani la cincisprezece ani.

El va suporta pedeapsa de recluziune de la douăzeci de ani la treizeci de ani, dacă acuzatul a fost condamnat la recluziune pe viață.

Art. 217. Pedepsele stabilite de cele două articole precedente sunt reduse cu un grad, conform articolului 80, când persoanele chemate în justiție pentru a da simple informații se fac vinovate de declarații mincinoase, fie împotriva acuzatului, fie în favoarea acestuia.

Art. 218. Vinovatul de mărturie mincinoasă în materie corecţională, fie împotriva învinuitului, fie în favoarea sa, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 219. Vinovatul de mărturie mincinoasă în materie de poliţie, fie împotriva învinuitului, fie în favoarea acestuia, este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la un an.

Art. 220. Mărturia mincinoasă în materie civilă este pedepsită cu închisoarea de la două luni la trei ani.

Art. 221. Interpretul şi expertul care se fac vinovaţi de declaraţii false, fie în materie penală împotriva acuzatului sau în favoarea acestuia, fie în materie corecţională sau de poliţie împotriva învinuitului sau în favoarea acestuia, fie în materie civilă, sunt pedepsiţi ca martori mincinoşi conform articolelor 215, 216, 218, 219 şi 220.

Expertul în materie penală care a fost audiat fără prestare de jurământ este pedepsit conform articolului 217.

Art. 221bis. <L 10-10-1967, art. 132> Cel care, fiind însărcinat să procedeze la consemnarea literală a unei anchete în materie civilă, omite, cu ştiinţă, o întrebare, o declaraţie, o interpelare sau un răspuns, modifică în mod intenţionat conţinutul acesteia prin adăugiri, suprimări sau modificări de cuvinte sau de fraze, denaturează, sustrage sau determină dispariţia, integral sau parţial, a notelor sau a aparaturii utilizate pentru înregistrarea cuvintelor, face uz de aceste note sau aparatură, reproduce sau divulgă conţinutul acestora unor destinatari străini de anchetă, sau retranscrie cu ştiinţă în mod inexact cuvintele înregistrate, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

El este pedepsit cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] dacă a neglijat să ia măsurile necesare pentru a evita fie dispariţia sau deteriorarea notelor sau a aparaturii care a servit la înregistrarea cuvintelor, fie la utilizarea acestor note sau aparate la reproducerea sau la divulgarea conţinutului acestora în scopuri străine anchetei. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 222. <L 10-10-1967, art. 133> În plus, în cazurile prevăzute la articolele 217, 218, 219, 220, 221 şi 221bis, alineatul 1, vinovatul poate fi condamnat la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33.

Art. 223. <L 10-10-1967, art. 134> Cel care este vinovat de coruperea martorilor, experţilor, interpreţilor sau a persoanelor vizate la articolul 221bis este pasibil de aceleaşi pedepse ca şi martorul mincinos, conform distincţiilor stabilite la articolele 215 la 221.

Art. 223bis. <L 10-10-1967, art. 135> Cel care, exceptând cazul prevăzut la articolul 221bis, a denaturat, a sustras sau a făcut să dispară, integral sau parţial, note sau aparate care au servit la fixarea cuvintelor înregistrate în cursul unei anchete în materie civilă, sau care a făcut uz de aceste note sau aparate, a reprodus sau divulgat conţinutul acestora în scopuri străine de anchetă, este pedepsit cu pedepsele prevăzute la articolele 220 şi 222.

Art. 224. (Mai mult, vinovatul de mărturie mincinoasă, de declaraţii false sau de una din faptele prevăzute la articolele 221bis şi 223bis, care a primit bani, orice recompensă sau promisiuni, este condamnat la amendă de la cincizeci [de euro] la trei mii [de euro].) <L 10-10-1967, art. 136> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Aceeaşi pedeapsă este aplicată celui care corupe, fără a prejudicia aplicarea altor pedepse.

Art. 225. Dispoziţiile precedente referitoare la falsul în declaraţii nu sunt aplicabile copiilor sub şaisprezece ani, nici persoanelor care au fost audiate fără prestare de jurământ, pe motiv de rudenie sau de alianţă care îi uneşte cu acuzaţii sau cu suspecţilor, când aceste declaraţii au fost făcute în favoarea acuzaţilor sau a suspecţilor.

Art. 226. Cel căruia i s-a cerut o mărturie sub jurământ în materie civilă, şi care a depus un jurământ fals, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la trei ani, şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la zece mii [de euro]; mai mult, el poate fi condamnat la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Este pedepsit cu aceleaşi pedepse cel care a depus un jurământ fals în timpul unei opoziţii la aplicarea de sigilii sau la efectuarea unui inventar.) <L 10-10-1967, art. 167>

CAPITOLUL VI
Uzurparea de funcţii, de titluri sau de nume

Art. 227. Cel care îşi arogă fără drept o funcţie publică, civilă sau militară este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani.

Art. 227bis. <L 07-05-1947, art. unic> §1. Este pedepsit cu amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro] cel care, fără drept, îşi atribuie în mod public titlul sau gradul care aparţine, ca titular sau suplinitor, altor persoane care participă la exercitarea unei puteri publice sau care exercită o funcţie publică, civilă sau militară. <L 01-02-1977, art. Unic> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§2. Sunt pedepsiţi cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro], ofiţerii în rezervă, ofiţerii pensionaţi, ofiţerii şi ofiţerii în rezervă titulari ai

unui grad onorific, care au purtat public titlul de ofiţer sau cel al gradului lor fără să urmeze acest titlu sau grad, după caz, de menţiunea „în rezerva", „pensionat", „onorific", „în rezervă, onorific". <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 227ter. <L 10-10-1967, art. 138> Cel care îşi atribuie public, fie titlul de avocat, fără să fie înscris în tabelul Ordinului, sau pe o listă a stagiarilor, fie titlul de avocat onorific, fără să deţină autorizaţia prevăzută la articolul 436 din Codul judiciar, este pedepsit cu amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 228. Orice persoană care poartă public un costum, o uniformă, o decoraţie, o panglică sau alte însemne ale unui ordin ce nu îi aparţin este pedepsită cu amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 229. Cetăţeanul belgian care a purtat public o decoraţie, o panglică sau alte însemne ale unui ordin străin, fără ca în prealabil să fi fost autorizat de Rege în acest sens, este pedepsit cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 230. Este pedepsită cu amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro], orice persoană care îşi atribuie în mod public titluri de nobleţe care nu-i aparţin. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 231. Cel care ia în mod public un nume care nu-i aparţine este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni, şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 232. Orice funcţionar, orice ofiţer public care, în actele întocmite de el, atribuie persoanelor denumite în actele respective nume sau titluri de nobleţe ce nu le aparţin, este pedepsit, în caz de complicitate, cu amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

BCU IAŞI CENTRALA UNIVERSITARĂ

TITLUL IV
Crime şi delicte împotriva ordinii publice, comise de persoane care exercită o funcţie publică sau de miniştrii cultelor în exerciţiul misiunii lor
<L 1999-02-10/39 art. 2, 023; În vigoare: 02-04-1999>

CAPITOLUL I
Coalizarea funcţionarilor

Art. 233. Atunci când măsuri contrare legilor sau deciziilor regale sunt aplicate, fie într-o reuniune de persoane sau de organe depozitare ale oricărei forme de autoritate publică, fie prin delegaţie sau corespondenţa între acestea, vinovaţii sunt pedepsiţi cu închisoarea de la o lună la şase luni.

Art. 234. (A se vedea NOTA de sub TITLU). Dacă prin unul din mijloacele indicate la articolul precedent, au fost luate de comun acord decizii împotriva aplicării unei legi sau a unei decizii regale, pedeapsa aplicată este închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Mai mult, vinovaţii vor putea fi condamnaţi la interdicţia drepturilor menţionate la primele trei numere ale [[1] articolului 31, alineatul 1][1].

Dacă decizia de comun acord intervine între autorităţile civile şi organismele militare sau conducătorii acestora, cei care au provocat-o sunt pedepsiţi cu detenţia de la zece ani la cincisprezece ani; ceilalţi, cu detenţia de la cinci ani la zece ani.

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 11, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 235. (A se vedea NOTA de sub TITLU). În cazul în care autorităţile civile organizează împreună cu organismele militare sau cu conducătorii acestora un complot ce atentează la siguranţa Statului, iniţiatorii sunt pedepsiţi cu (detenţia de la cincisprezece ani la douăzeci de ani); ceilalţi, cu detenţia de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 51, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 236. Sunt pedepsiţi cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro], funcţionarii care, ca urmare a unei decizii luate de comun acord, îşi dau demisia cu scopul de a împiedica sau de a suspenda, fie administrarea justiţiei, fie îndeplinirea unui serviciu legal. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Mai mult, ei pot fi condamnaţi la interzicerea dreptului de a îndeplini funcţii, servicii sau însărcinări publice.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL II
Uzurparea autorităţilor administrative şi judiciare

Art. 237. Sunt pedepsiţi cu închisoarea de la o lună la doi ani, cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro], şi pot fi condamnaţi la interzicerea, pe o perioadă de la cinci la zece ani, a drepturilor menţionate la primele trei numere ale [[1] articolului 31, alineatul 1][1]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Membrii şi membrii asesori ai judecătoriilor şi tribunalelor, ofiţerii de poliţie judiciară) care s-au intervenit în exercitarea puterii legislative, fie prin reglementări care conţin dispoziţii legislative, fie oprind sau suspendând aplicarea uneia sau a mai multor legi, fie deliberând asupra necesităţii aplicării acestor legi;

(Membrii şi membrii asesori ai judecătoriilor şi tribunalelor, ofiţerii de poliţie judiciară) care şi-au depăşit atribuţiile amestecându-se în activităţi atribuite autorităţilor administrative, fie adoptând reglementări referitoare la aceste materii, fie interzicând executarea ordinelor emise de administraţie. <L 10-10-1967, art. 139>

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 12, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 238. (Judecătorii sau asesorii sociali sau consulari) care, în momentul în care se află în faţa unei cauze ce priveşte autoritatea administrativă, procedează totuşi la judecarea cauzei, în pofida conflictului invocat în mod legal de această autoritate şi înainte de decizia Curţii de casaţie, sunt pedepsiţi fiecare cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 10-10-1967, art. 139, § 2> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Oficialii ministerului public care au întocmit rechizitorii sau care au pus concluzii în sensul adoptării deciziei respective sunt pedepsiţi cu aceeaşi pedeapsă.

Art. 239. Guvernatorii, comisarii de arondisment, primarii şi membrii organelor administrative care intervin în exercitarea puterii legislative, aşa cum se precizează la paragraful 2 al articolului 237, sau care intervin prin luarea unor decizii care încearcă să transmită ordine sau apărări unor curţi sau tribunale sunt pedepsiţi cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro].] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

În plus, ei pot fi condamnaţi, pe o perioadă de la cinci ani la zece ani, la interzicerea drepturilor menţionate la primele trei numere ale [[1] articolului 31, alineatul 1][1].

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 13, 073; În vigoare: 15-04-2009>

CAPITOLUL III
Deturnarea, extorcarea de fonduri şi obţinerea de foloase comise de persoane care exercită o funcţie publică
<L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999>

Art. 240. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu amendă de la 500 [de euro] la 100 000 [de euro] orice persoană care exercită o funcţie publică şi care deturnează fonduri publice sau private, titluri înlocuitoare ale acestora, înscrisuri, titluri, acte, titluri mobiliare care sunt în posesia sa, în virtutea funcţiei pe care o ocupă. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 241. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu amendă de la 500 [de euro] la 100 000 [de euro] orice persoană care exercită o funcţie publică şi care, acţionând cu rea credinţă sau în mod fraudulos, distruge sau suprimă acte sau titluri care se află în posesia sa în această calitate, care i-au fost comunicate sau la care a avut acces în baza funcţiei sale. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 242. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Când sunt sustrase sau distruse documente sau acte de procedură judiciară, ori alte hârtii, registre, suporturi informatice sau magnetice, acte sau efecte conţinute în arhive, grefe sau depozite publice, sau remise unui funcţionar public în această calitate, funcţionarul public vinovat de neglijenţă este pedepsit cu închisoarea de la o lună la şase luni şi cu amendă de la 100 [de euro] la 10.000 [de euro] sau cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 243. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Orice persoană care exercită o funcţie publică şi care este vinovată de extorcare de fonduri, ordonând să se perceapă, pretinzând sau primind ceea ce ştie că nu este datorat, sau că depăşeşte ceea ce se datora referitor la drepturi, taxe, contribuţii, venituri, fonduri sau dobânzi pentru salarii sau retribuţii, este pedepsită cu închisoarea de la şase luni la cinci ani şi cu amendă de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro] sau cu una din cele două pedepse, şi, mai mult, poate fi condamnată la interdicţia dreptului de a ocupa funcţii, locuri de muncă sau funcţii publice, conform articolului 33.

Se aplică pedeapsa cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu amendă de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro], dacă extorcarea a fost comisă cu violenţe sau cu ameninţări.

Art. 244. (Abrogat) <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999>

(...) <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999>

Art. 245. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Orice persoană care exercită o funcţie publică şi care, fie direct, fie prin interpunerea de persoane sau prin acte simulate, a luat sau a primit orice interes în înscrisuri, acte de adjudecare, întreprinderi sau regii a căror administrare sau supraveghere o deţinea, integral sau parţial, pe perioada actului, sau care, având misiunea de a ordona plăţile sau de a lichida o afacere, şi-a însuşit un interes oarecare în aceasta, este pedepsită cu închisoarea de la un an la cinci ani şi cu amendă de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro] sau cu una din aceste pedepse, putând fi condamnată, în plus, şi la interdicţia dreptului de a ocupa funcţii, posturi sau oficii publice, conform articolului 33. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dispoziţia de mai sus nu este aplicabilă celui care nu putea, având în vedere circumstanţele, să favorizeze prin poziţia sa interesele sale private, şi care a acţionat în mod deschis.

CAPITOLUL IV
Corupţia persoanelor care exercită o funcţie publică
<L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999>

Art. 246. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999> § 1. Constituie corupţie pasivă fapta persoanei care exercită o funcţie publică [[1] de a solicita, de a accepta sau de a primi][1], direct sau prin mijlocirea unor persoane, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură pentru ea sau pentru un terţ în scopul de a adopta unul din acele comportamente vizate la articolul 247.

§2. Constituie corupţie activă fapta de a propune, direct sau prin intermediul altora, unei persoane care exercită o funcţie publică, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură pentru ea însăşi sau pentru un terţ pentru a adopta unul din acele comportamente vizate la articolul 247.

§3. Este asimilată persoanei care exercită o funcţie publică în sensul prezentului articol orice persoană care se prezintă drept candidată la o asemenea funcţie, care face să creadă că va exercita o asemenea funcţie sau care, făcând uz de false calităţi, lasă să se creadă că exercită o asemenea funcţie.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 21, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 247. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999> §1. Când corupţia are drept obiect îndeplinirea de către persoana care exercită o funcţie publică a unui act al funcţiei sale, just dar care nu face obiectul remunerării, pedeapsa este închisoarea de la şase luni la un an şi amendă de la 100 [de euro] la 10.000 [de euro] sau una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când, în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1 este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum şi în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2 este acceptată, pedeapsa este închisoarea de la şase luni la doi ani şi amendă de la 100 [de euro] la 25.000 [de euro] sau una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§2. Când corupţia are drept obiect îndeplinirea de către persoana care exercită o funcţie publică a unui act injust cu prilejul exercitării funcţiei sale sau abţinerea de a face un act ce intră în îndatoririle sale, pedeapsa aplicată este închisoarea de la şase luni la doi ani şi amenda de la 100 [de euro] la 25.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Când în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1, este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum şi în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2, este acceptată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la şase luni la trei ani şi amenda de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

În cazul în care o persoană coruptă a efectuat un act injust sau s-a abţinut de la a face un act ce intra în îndatoririle sale, ea va fi pedepsită cu închisoarea de la şase luni la doi ani şi cu amendă de la 100 [de euro] la 75.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>..

§3. Când corupţia are drept obiect comiterea de către persoana care exercită o funcţie publică a unei crime sau a unui delict cu ocazia exercitării funcţiei sale, pedeapsa aplicată este închisoarea de la şase luni la trei ani şi amenda de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1 este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum şi în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2, este acceptată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la doi ani la cinci ani şi amenda de la 500 [de euro]. la 10.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§4. Când corupţia are drept obiect utilizarea de către persoana care exercită o funcţie publică a influenţei sale reale sau pe care se presupune că o are datorită funcţiei sale, pentru a obţine un act al unei autorităţi sau al unei administraţii publice sau abţinerea de la efectuarea unui asemenea act, pedeapsa aplicată este închisoarea de la şase luni la un an şi amenda de la 100 [de euro] la 10.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1, este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum şi în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2, este acceptată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la şase luni la doi ani şi amenda de la 100 [de euro] la 25.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Dacă persoana coruptă a făcut efectiv uz de influenţa de care dispunea prin natura funcţiei deţinute, pedeapsa aplicată este închisoarea de la şase luni la trei ani şi amenda de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 248. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999> Când faptele prevăzute la articolele 246 şi 247, §§ de la 1 la 3, vizează un funcţionar de poliţie, o persoană cu calitatea de ofiţer de poliţie judiciară sau membru al ministerului public, maximul pedepsei este fixat la dublul maximului pedepsei prevăzute la articolul 247 pentru aceste fapte.

Art. 249. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999> §1. Când actul de corupţie prevăzut la articolul 246 se referă la un arbitru şi are drept obiect un act ce ţine din funcţia sa jurisdicţională, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani şi amendă de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Când, în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1 este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum şi în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2 este acceptată, pedeapsa este închisoarea de la doi la cinci ani şi amendă de la 500 [de euro] la 10.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§2 Când corupţia prevăzută la articolul 246 se referă la un judecător asesor sau la un jurat şi are drept obiect un act ce ţine de funcţia sa jurisdicţională, pedeapsa aplicată este închisoarea de la doi ani la cinci ani şi o amendă de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când, în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1, este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum şi în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2 este acceptată, pedeapsa aplicată este recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu amendă de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§3. Când corupţia prevăzută la articolul 246 se referă la un judecător şi are drept obiect o faptă ce ţine de funcţia sa jurisdicţională, pedeapsa aplicată este recluziunea de la cinci ani la zece ani şi amenda de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când, în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1, este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum şi în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2, este acceptată, pedeapsa aplicată este recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani şi amenda de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 250 [1 Când corupţia prevăzută la articolele de la 246 la 249 se referă la o persoană care exercită o funcţie publică intr-un Stat străin sau într-o organizaţie de drept public internaţional, minimul pedepselor cu amenda se triplează iar maximul pedepselor cu amenda devine de cinci ori mai mare.]1

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 22, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 251. (Abrogat) <L 2007-05-11/42, art. 6, 066; În vigoare: 08-06/2007>

Art. 252. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999> Fără a afecta aplicarea articolelor 31 şi 32, persoanele pedepsite în virtutea prevederilor prezentului capitol pot fi condamnate, totodată, şi la interdicţia anumitor drepturi, conform articolului 33.

Art. 253. (Abrogat) <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999>

CAPITOLUL V
Abuzul de autoritate

Art. 254. Se pedepseşte cu închisoarea de la un an la cinci ani, orice funcţionar public, agent sau prepus al guvernului, indiferent de nivel sau grad, care a solicitat sau ordonat, a dispus să se solicite sau să se ordone acţionarea sau folosirea forţei publice împotriva executării unei legi sau a unei decizii regale, sau împotriva perceperii unui impozit stabilit legal, sau împotriva executării oricărei ordonanţe sau mandat de justiţie, sau a oricărui alt ordin care emană de la o autoritate.

În plus, vinovatul poate fi condamnat la interdicţia drepturilor menţionate la primele trei numere ale [1 articolului 31, alineatul 1]1.

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 14, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 255. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă această solicitare sau acest ordin au fost urmate de consecinţe, vinovatul este pedepsit cu detenţia de la cinci ani la zece ani.

Art. 256. Dacă ordinele sau solicitările au fost cauza directă a altor crime pasibile de pedepse mai severe decât cele prevăzute la articolele 254 şi 255, aceste pedepse mai severe se aplică funcţionarilor, agenţilor sau prepuşilor vinovaţi de a fi dat ordinele în cauză sau de a fi făcut rechiziţiile.

(Cu toate acestea, pedeapsa cu recluziunea pe viaţă este înlocuită, în acest caz, cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani.) <L 2003-01-23/42, art. 52, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 257. Când un funcţionar sau un ofiţer public, un administrator, agent sau prepus al guvernului sau al poliţiei, un executor de mandante de justiţie sau de sentinţe, un comandant şef sau aflat în subordinea forţei publice, fără un motiv legitim, a făcut uz sau a dispus utilizarea violenţei faţă de persoane, în exercitarea sau cu prilejul exercitării funcţiilor sale, minimul pedepsei prevăzut de lege pentru aceste fapte este majorat conform articolului 266.

Art. 258. Orice judecător, administrator sau membru într-un organism administrativ, care sub orice pretext, chiar sub pretextul lipsei de prevederi legale sau a neclarităţii legii, refuză să facă dreptatea cuvenită părţilor, este pedepsit cu amendă de la două sute [de euro] la cinci sute [de euro] şi poate fi condamnat la interdicţia drepturilor de a ocupa funcţii, posturi sau oficii publice. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 259. Orice comandant, ofiţer, subofiţer al forţei publice care, după primirea unei solicitări legale din partea unei autorităţi publice, refuză să dispună intervenţia forţelor aflate sub ordinele sale, este pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la trei luni.

CAPITOLUL Vbis
Ascultarea, aflarea conţinutului şi înregistrarea comunicaţiilor şi telecomunicaţiilor private
<Introdus prin L 1994-06-30/49, art. 1; În vigoare: 03-02-1995>

Art. 259bis. <Introdus prin L 1994-06-30/49, art. 1; În vigoare: 03-02-1995> § 1. Va fi pedepsit cu închisoarea de la şase luni la doi ani şi o amendă de la cinci sute [de euro] la douăzeci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse, orice ofiţer sau funcţionar public, sau agent al ordinii publice care în timpul exercitării funcţiei sale, în afara cazurilor prevăzute de lege sau fără să respecte formalităţile prevăzute: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° fie în mod intenţionat, cu ajutorul oricărui aparat, ascultă sau dispune ascultarea de către altcineva, ia cunoştinţă sau dispune luarea la cunoştinţă, înregistrează sau dispune înregistrarea, în timpul derulării lor, a comunicaţiilor sau telecomunicaţiilor private, la care el nu participă, fără consimţământul tuturor participanţilor la aceste comunicaţii sau telecomunicaţii;

2° fie, având intenţia de a comite una dintre infracţiunile menţionate mai sus, instalează sau dispune să fie instalat orice aparat electronic;

3° fie, cu ştiinţă, deţine, dezvăluie sau divulgă unei alte persoane conţinutul comunicaţiilor sau telecomunicaţiilor private, ascultate sau înregistrate în mod ilegal sau de care a luat cunoştinţă în mod ilegal, sau utilizează în mod conştient şi în orice fel o informaţie obţinută în acest fel.

§2. Va fi pedepsit cu închisoarea la trei ani şi la amendă de la cinci sute [de euro] la treizeci de mii [de euro] sau numai cu una din aceste pedepse, orice ofiţer sau funcţionar public, deţinător sau agent al forţei publice care, aflat în exerciţiul funcţiunii şi acţionând în afara cazurilor prevăzute de lege sau fără respectarea formalităţilor prevăzute de lege, cu intenţie frauduloasă sau scopul de a produce daune, utilizează o înregistrare, efectuată în mod legal, a unor comunicaţii sau telecomunicaţii private. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[§2bis. Va fi pedepsit cu închisoarea de la şase luni la doi ani şi cu amendă de la cinci sute de euro la douăzeci de mii de euro sau numai cu una din aceste pedepse, orice ofiţer sau funcţionar public, deţinător sau agent al forţei publice care, aflat în exerciţiul funcţiunii, în afara cazurilor prevăzute de lege sau fără respectarea formalităţilor prevăzute de lege, fără drept, deţine, produce, vinde, obţine în vederea utilizării, importă, difuzează sau pune la dispoziţie sub orice formă un dispozitiv, inclusiv date informatice, conceput sau adaptat în principal pentru a permite comiterea infracţiunii prevăzute la au § 1.] <L 2006-05-15/46, art. 2, 1°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§3. Tentativa de a comite una dintre infracţiunile vizate la §§ 1 sau 2 este pedepsită ca şi infracţiune ea însăşi.

§4. Pedepsele [prevăzute la §§ 1 la 3] sunt dublate dacă o faptă de încălcare a uneia din aceste dispoziţii este comisă în termen de cinci ani de la pronunţarea unei sentinţe sau a unei hotărâri ce dobândeşte autoritate de lucru judecat, de condamnare pentru una din infracţiunile vizate [la art. 314bis, §§ 1 la 3]. <L 2006-05-15/46, art. 2, 3°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§5. [Dispoziţiile § 1, 1 şi 2 nu se aplică în cazul [[1] cercetării][1], captării, ascultării, luării la cunoştinţă sau înregistrării efectuate de Serviciul General de Informaţii şi Securitate al Forţelor Armate, a oricărei forme de comunicări emise în străinătate atât în scopuri militare în cadrul misiunilor indicate la art. 11, § 2,1 şi 2 din legea organică din 30 noiembrie 1998 a serviciilor de informaţie şi securitate, cât şi din motive de securitate şi de protecţie a trupelor proprii şi ale aliaţilor lor în cadrul misiunilor în străinătate şi a cetăţenilor proprii stabiliţi în străinătate, după cum se menţionează la acelaşi art. 11, § 2, 3° şi 4°]. <L 2003-04-03/52, art. 2, 043; În vigoare: 12.05.2003>

---

(1) <L 2010-02-04/26, art. 38, 079; în vigoare: 01-09-2010>

DISPOZIŢIE COMUNĂ CAPITOLELOR PRECEDENTE

Art. 260. În cazul în care un funcţionar sau un ofiţer public, un deţinător sau agent al forţei publice ordonă sau face un act contrar legii sau unei dispoziţii regale, dacă a justificat faptul că a acţionat din ordinul superiorilor, în cadrul domeniului lor de competenta şi că s-a supus acestora pe linie ierarhică, el va fi exonerat de pedeapsa care, în acest caz, nu va fi aplicată decât superiorilor care i-au dat ordinul.

CAPITOLUL VI
Exercitarea autorității publice în mod ilegal anticipat sau prelungit

Art. 261. Funcționarul public care își exercită funcțiile fără a-și depune jurământul prevăzut de lege, este condamnat la plata unui amenzi de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 262. Orice funcționar public revocat, destituit, suspendat sau pus sub interdicție legală, care, după ce a luat la cunoștință în mod oficial e această situație, continuă să-și exercite funcția, este pedepsit cu închisoare de la opt zile la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro].

Este pedepsit cu aceeași pedeapsă orice funcționar public care ocupă o poziție electivă sau temporară și care continuă să-și exercite funcțiile, după încetarea legală a acestora. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL VII
Delicte referitoare la păstrarea actelor de stare civilă

Art. 263. <L 31-03-1987, art. 88> Va fi pedepsit cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro] ofițerul de stare civilă care încalcă una din dispozițiile articolelor 34 la 44, 49, 50 și 334 din Codul civil. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 264. <L 31-03-1987, art. 89> Vor fi pedepsiți cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro], ofițerul de stare civilă sau agentul delegat în mod special de către acesta, care încalcă una din dispozițiile articolului 45, § 1, din Codul civil. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 265. <L 31-03-1987, art. 90> Va fi pedepsit cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], ofițerul de stare civilă care procedează la oficierea unei căsătorii fără să fi solicitat în prealabil exprimarea consimțămintelor prevăzute de lege. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

DISPOZIȚII PARTICULARE

Art. 266. (A se vedea NOTA de sub TITLU) În afara cazului în care legea prevede în mod special pedepsele aplicate pentru crime sau delicte comise de către funcționarii sau ofițerii publici, aceia dintre ei care se vor dovedi vinovați pentru alte crime sau alte delicte pe care trebuiau se la prevină, să le constate, să le urmărească sau să le reprime, vor fi condamnați la pedepse pentru aceste crime sau aceste delicte, pedepse a căror minim va fi dublat, dacă este vorba

de închisoare şi mărit cu doi ani, dacă este vorba (de recluziune sau de detenţie de la cincisprezece ani la douăzeci de ani sau la un termen inferior). <L 2003-01-23/42, art. 53, 040; În vigoare: 13-03-2003>

CAPITOLUL VIII
Infracţiuni comise de slujitorii diferitelor culte aflaţi în exerciţiul funcţiunii

Art. 267. (Va fi pedepsit cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] orice slujitor al unui cult care procedează la încheierea căsătoriei religioase înainte de oficierea căsătoriei civile.) <L 03-08-1909, art. unic> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Această dispoziţie nu va fi aplicabilă dacă una dintre persoanele care au primit binecuvântarea nupţială era în pericol de moarte şi orice întârziere adusă acestei ceremonii ar fi făcut-o imposibilă) <L 03-08-1909, art. unic>

În cazul comiterii unei noi infracţiuni de acelaşi tip, autorul poate fi condamnat, în plus, la închisoare de la opt zile la trei luni..

Art. 268. Vor fi pedepsiţi cu închisoare de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] slujitorii unui cult care, aflaţi în exerciţiul funcţiunii lor religioase, prin discursurile pronunţate în adunare publică, atacă direct guvernul, o lege, o hotărâre regală sau orice act al autorităţii publice. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

TITLUL V
Crime şi delicte împotriva ordinii publice comise de particulari

CAPITOLUL I
Rebeliunea

Art. 269. Este calificat ca rebeliune orice atac, orice rezistenţă comisă cu violenţă sau ameninţări împotriva ofiţerilor ministeriali, paznicilor de plantaţii sau forestieri, deţinătorii sau agenţii ordinii publice, funcţionarilor însărcinaţi cu perceperea taxelor şi contribuţiilor, agenţilor ce pun în aplicare forţa de constrângere a statului, agenţilor vamali, agenţilor însărcinaţi cu aplicarea sechestrelor, ofiţerilor sau agenţilor de poliţie administrativă sau judiciară, care acţionează pentru punerea în aplicare a legii, ordinelor sau ordonanţelor date de autoritatea publică, sau a mandatelor sau hotărârilor emise de instanţă.

Art. 270. (Abrogat) <L 13-10-1930, art. 31>

Art. 271. Rebeliunea comisă de o singură persoană, care este înarmată, va fi pedepsită cu închisoare de la trei luni la doi ani; dacă persoana vinovată de rebeliune nu a fost înarmată, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la opt zile la şase luni.

Art. 272. (A se vedea NOTA de sub TITLU). Dacă rebeliunea a fost comisă de mai multe persoane şi în urma unor înţelegeri prealabile, rebelii înarmaţi vor fi condamnaţi la (recluziune de la cinci la zece ani), iar ceilalţi la închisoare de la un an la cinci ani. <L2003-01-23/42, art. 54, 040; În vigoare: 13.03.2003>

Dacă rebeliunea nu a fost rezultatul unei înţelegeri prealabile, vinovaţii înarmaţi vor fi condamnaţi la închisoare de la de la un an la cinci ani, iar ceilalţi, la închisoare de la trei luni la doi ani.

Art. 273. În cazul rebeliunii organizate în bandă sau în mulţime, articolul 134 din prezentul Cod va fi aplicabil rebelilor fără funcţii sau care nu ocupă posturi în cadrul bandei şi care se retrag la primul avertisment al autorităţii publice, sau chiar ulterior, dacă aceştia au fost reţinuţi în afara locului rebeliunii, dacă nu au opus o nouă rezistenţă şi nu au avut arme.

Art. 274. În toate cazurile în care va fi pronunţată pentru rebeliune pedeapsa cu închisoarea, vinovaţii vor putea fi condamnaţi, în plus, la plata unei amenzi de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Şefii rebeliunii şi cei care au provocat-o vor putea, în plus, să fie condamnaţi (...) la interdicţie conf. art. 33 <L 09-04-1930, art. 32>

CAPITOLUL II
Ultrajul şi violenţele împotriva miniştrilor, membrilor camerelor legislative, deţinătorilor autorităţii sau forţei publice

Art. 275. (Va fi pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la şase luni şi amendă de la cincizeci la trei sute [de euro], cel care va comite un ultraj prin fapte, cuvinte, gesturi sau ameninţări împotriva unui membru al Camerelor legislative în aflat în exerciţiul funcţiei sau cu ocazia exercitării mandatului său, unui Ministru (, unui membru al [1 Curţii Constituţionale]1) sau unui (magistrat al autorităţii administrative sau unui membru al autorităţii judiciare) sau unui ofiţer activ al forţei publice, în exercitarea funcţiilor lor). <L 27-07-1934, art. 1> <L 10-10-1967, art. 139, § 5> <L 02-02-1984, art. 6> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă ultrajul se produce în cadrul şedinţei uneia dintre Camere sau al unei audieri desfăşurate într-o judecătorie sau tribunal, închisoarea va fi de la două luni la doi ani şi amenda va fi de la două sute [de euro] la o mie [de euro].

Cu excepţia cazurilor de flagrant delict, ultrajul îndreptat împotriva unui membru al uneia din cele două Camere nu poate fi urmărit penal decât la plângerea persoanei ultragiate sau la denunţul făcut de Camera din care aceasta face parte.

---

(1)<L 2010-02-21/03, art. 6, 078; În vigoare: 08-03-2010>

Art. 276. Ultrajul comis prin cuvinte, fapte, gesturi sau ameninţări, dirijat, împotriva unui ofiţer ministerial, unui funcţionar public sau unui agent de ordine publică, sau împotriva oricărei alte persoane deţinând o funcţie publică, aflate în exerciţiul funcţiunii sau cu ocazia exercitării funcţiilor lor, va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la o lună şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 277. Ultrajul comise împotriva corpurilor constituite vor fi pedepsite în acelaşi fel ca şi ultrajul comis împotriva membrilor acestor corpuri, după diferenţele stabilite în cele două articole precedente.

Art. 278. (Va fi pedepsit cu închisoare de la două luni la doi ani şi amendă de la cincizeci la cinci sute [de euro] cel care loveşte un membru al Camerei legislative în exerciţiu sau cu ocazia exercitării mandatului sau, un Ministru (un membru al [1Curţii Constituţionale]1,) un magistrat sau un ofiţer al forţei publice în serviciu activ, în exerciţiu sau cu ocazia exercitării funcţiei sale). <L 27-07-1934, art. 2> <L 02-02-1984, art. 7> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă loviturile au fost date în şedinţa uneia dintre Camere sau în cadrul unei şedinţe de judecată în instanţă, vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la trei luni la trei ani şi amendă de la două sute [de euro] o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

---

(1)<L 2010-02-21/03, art. 7, 078; În vigoare: 08-03-2010>

Art. 279. Dacă loviturile au cauzat sângerări, răniri sau boli, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la şase luni la cinci ani şi amendă de la două sute [de euro] la o mie cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, în vigoare: 01-01-2002>

Art. 279bis. <Introdus prin L 2006-12-20/41, art. 2; În vigoare: 22-02-2007>

În cazul în care loviturile aplicate fără intenţia de a ucide au provocat totuşi moartea, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la şapte ani la zece ani.

El va fi pedepsit cu recluziunea de la doisprezece la cincisprezece ani dacă a comis aceste acte de violenţă cu premeditare.

Art. 280. [[1] În cazul în care fapta a fost comisă împotriva unui ofiţer ministerial, unui agent deţinător de autoritate sau forţă publică ori împotriva oricărei alte persoane ce deţine o calitate publică aflată în exerciţiu sau cu ocazia exercitării funcţiilor sale, pedepsele aplicate sunt următoarele:

1° în cazurile prevăzute la articolul 398, alineatul 1, pedepsele sunt închisoarea până la un an şi amenda de la cincizeci de euro la trei sute de euro;

2° în cazurile prevăzute la articolul 398, alineatul 2, pedepsele sunt închisoarea de la două luni la doi ani şi amenda de la cincizeci de euro la trei sute de les euro;

3° în cazurile prevăzute la articolul 399, alienatul 1, pedepsele sunt închisoarea de la patru luni la patru ani şi amenda de la o sută de euro la cinci sute de euro;

4° în cazurile prevăzute la articolul 399, alineatul 2, pedepsele sunt închisoarea de la un an la cinci ani şi amenda de la o sută de euro la cinci sute de euro;

5° în cazurile prevăzute la articolul 400, alineatul 1, pedeapsa este reclu-ziunea de la cinci la zece ani;

6° în cazurile prevăzute la articolul 400, alineatul 2, pedeapsa este reclu-ziunea de la zece la cincisprezece ani;

7° în cazurile prevăzute la articolul 401, alineatul 1, pedeapsa este reclu-ziunea de la zece la cincisprezece ani;

8° în cazurile prevăzute la articolul 401, alienatul 2, pedeapsa este reclu-ziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.][1]

---

(1) <L 2010-03-08/08, art. 2, 080; În vigoare: 09-04-2010>

Art. 281. <Abrogat prin L 2010-03-08/08, art. 3, 080; În vigoare: 09-04-2010>

Art. 281bis. <Abrogat prin L 2010-03-08/08, art. 4, 080; În vigoare: 09-04-2010>

Art. 281ter. <Abrogat prin L 2010-03-08/08, art. 5, 080; În vigoare: 09-04-2010>

Art. 282. Pedepsele prevăzute la art. 275, 278, 279 vor fi aplicabile în cazul de ultraj sau lovire a juraţilor ca urmare a funcţiilor lor, sau a martorilor, ca urmare a depoziţiilor acestora.

CAPITOLUL III
Ruperea de sigiliu

Art. 283. Dacă sigiliile aplicate din ordinul autorităţii publice au fost rupte, cei însărcinaţi cu paza acestora vor fi pedepsiţi, pentru neglijenţă, cu închisoarea de la opt zile la şase luni.

Art. 284. Cel care rupe sigilii în mod intenţionat este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la doi ani, iar dacă vinovatul este chiar persoana însărcinată cu paza sigiliului sau de funcţionarul public care a ordonat aplicarea acestuia, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani.

Tentativa de comitere a acestui delict este pedepsită, în primul caz din prezentul articol, cu închisoarea de la trei luni la un an şi în al doilea caz cu închisoarea de la şase luni la doi ani.

Art. 285. <L 2003-01-23/42, art. 55, 040; În vigoare: 13.03.2003 > Dacă sigiliile rupte erau aplicate pe hârtii sau efecte aparţinând unui inculpat, cercetat sau acuzat de comiterea unei fapte pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea pe viaţă sau cu detenţiunea pe viaţă, cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani sau cu detenţia de la douăzeci la treizeci de ani, sau unei persoane condamnate la una din aceste pedepse, cel însărcinat cu paza sigiliului, care se face vinovat de neglijenţă, este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la un an.

Art. 286. Cel care, cu intenţie, rupe sigilii aplicate pe documentele sau efectele menţionate în articolul precedent, este fi pedepsit cu închisoarea de la un an la trei ani, iar dacă acesta este chiar persoana însărcinată cu paza sigiliului sau funcţionarul public care a ordonat aplicarea acestuia, vinovatul este pedepsit cu închisoarea de la doi ani la cinci ani.

Tentativa de comitere a acestui delict este pedepsită, în primul caz prevăzut de prezentul articol, cu închisoare de la şase luni la doi ani, iar în cel deal doilea caz, cu închisoare de la un an la trei ani.

Art. 287. Dacă ruperea ce sigilii este comisă cu violenţă împotriva persoanelor, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la doi ani la cinci ani.

Tentativa de rupere de sigilii este pedepsită cu închisoarea de la şase luni la trei ani.

Art. 288. În cazul articolelor 284, 286, 287, vinovatul va putea să fie condamnat şi la plata unei amenzi de la cincizeci [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL IV
Împiedicarea executării de lucrări publice

Art. 289. Orice persoană care, prin faptele sale, se opune executării lucrărilor ordonate sau autorizate de autoritatea competentă, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei luni.

Art. 290. Cei care prin adunare în grup şi violenţă, agresiuni sau ameninţări se opun acestor lucrări, vor fi condamnaţi la închisoare de la trei luni la doi ani.

Şefii sau iniţiatorii acţiunii vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la şase luni la trei ani.

Art. 291. În cazurile prevăzute în articolele precedente, vinovaţii vor putea să fie condamnaţi şi la o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, în vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL V
Crime şi delicte comise de furnizori

Art. 292. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Persoanele însărcinate cu furnizarea de mărfuri, întreprinderi sau regii care prestează servicii în contul armatei sau al marinei şi care împiedică în mod voluntar prestaţiile de care sunt răspunzători sunt pedepsite cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani) şi cu o amendă de la două sute [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2003-01-23/42, art. 56, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Aceleaşi pedepse sunt aplicate agenţilor sau furnizorilor, în cazul în care aceştia au împiedicat în mod voluntar prestaţiile respective.

Art. 293. (Vezi NOTA de sub TITLU) Funcţionarii publici sau agenţii sau salariaţii guvernului care au provocat sau ajutat vinovaţii să provoace neefectuarea prestaţiilor, vor fi condamnaţi la recluziune (de la şapte ani la zece ani) şi la o amendă de la trei sute [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2003-01-23/42, art. 57, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 294. Dacă încetarea prestaţiei este rezultatul unei neglijenţe din partea furnizorilor, agenţilor acestora, funcţionarilor publici sau agenţilor, reprezentanţilor sau salariaţilor guvernului, vinovaţii vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la trei luni la doi ani şi cu amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 295. Chiar şi atunci când prestaţiile au fost efectuate, dacă livrările sau lucrările au fost întârziate în mod voluntar, vinovaţii vor fi pedepsiţi cu

închisoarea de la şase luni la doi ani şi amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare:01-01-2002>

Pedeapsa aplicată vinovaţilor va fi închisoarea de la o lună la un an şi amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] dacă întârzierea este rezultatul unei neglijenţe. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 296. În diversele cazuri prevăzute de art. 294 şi 295, § 2, urmărirea nu va putea fi efectuată decât dacă problema este denunţată de către ministrul de resort.

Art. 297. Dacă au existat fraude referitoare la natura, calitatea, cantitatea lucrărilor sau manoperelor sau a lucrurilor furnizate, vinovaţii vor fi pedepsiţi cu închisoare de la şase luni la trei ani şi amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, ei vor putea fi condamnaţi la interdicţia prevăzută de art. 33.

Art. 298. Funcţionarii publici sau agenţii prepuşi sau salariaţii guvernului care au participat la această fraudă vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la doi ani la cinci ani şi cu amenda de la două sute [de euro] la zece mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, ei vor fi condamnaţi la interdicţia prevăzută de art. 33.

CAPITOLUL VI
Publicarea sau distribuirea de înscrisuri fără indicarea numelui şi domiciliului autorului sau a tipografului

Art. 299. Orice persoană care contribuie cu bună ştiinţă la publicarea sau la distribuirea de materiale tipărite de orice fel în care nu sunt indicate numele real şi domiciliul autorului sau tipografului, va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la două luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro], sau numai cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cu toate acestea, nu va putea fi pronunţată pedeapsa cu închisoarea în cazul în care materialul tipărit, publicat fără indicaţiile solicitate, face parte dintr-o publicaţie a cărei origine este cunoscută prin apariţia sa anterioară.

Art. 300. Sunt scutiţi de pedeapsa prevăzută la articolul precedent:

Cei care indică cine a tipărit materialul;

Curatorii, cei care afişează, vânzătorii sau distribuitorii care fac cunoscută persoana de la care au materialul tipărit.

CAPITOLUL VII
Infracţiuni la legile şi regulamentele loteriei, caselor de jocuri şi caselor de amanet

Art. 301. Sunt considerate loterii orice operaţiuni oferite publicului în vederea obţinerii unui câştig prin voia hazardului.

Art. 302. Autorii, antreprenorii, administratorii, agenţii de loterie care nu sunt autorizaţi legal vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu amendă de la cincizeci [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Vor fi confiscate bunurile mobile ce fac obiectul câştigurilor oferite la loterie şi cele care sunt folosite sau destinate acestui serviciu.

Dacă un imobil a fost pus în joc la loterie, nu va fi dispusă confiscarea acestuia; în locul confiscării, va fi aplicată o amendă de la o sută [de euro] la zece mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 303. Vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la o lună şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse:

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care plasează, colportează, distribuie bilete de loterie care nu sunt autorizate legal;

Cei care, prin avize, anunţuri, afişe sau orice alt mijloc de publicare, fac cunoscută existenţa acestor loterii sau facilitează emiterea acestor bilete.

În toate cazurile, biletele ca şi avizele, anunţurile sau afişele vor fi confiscate şi distruse.

Art. 304. Sunt scutiţi de pedepsele prevăzute la articolul precedent deţinătorii şi cei care le prezintă şi care fac cunoscută persoana de la care au obţinut biletele sau înscrisurile menţionate mai sus.

Art. 305. (Abrogat) <L 1999-05-07/77, art. 73, 027; În vigoare: 30-12-2000>

Art. 306. Cei care, fără autorizaţie legală, deschid case de împrumut cu gaj sau amanet, sunt pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o mie de euro [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 307. Cei care, având o autorizaţie, nu ţin un registru conform reglementărilor legale, care să aibă toate rubricile completat, fără spaţii albe sau rânduri libere, care să conţină sumele sau obiectele împrumutate, numele, domiciliile şi profesiile împrumutătorilor, natura, calitatea, valoarea obiectelor amanetate, vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la o lună şi amendă de la douăzeci

şi şase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 308. Sunt pedepsiţi cu închisoare de la opt zile la trei luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o mie de euro [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Persoanele care aduc în mod obişnuit lucruri la birourile caselor de împrumut şi amanet pentru alţii, fiind retribuiţi în acest scop;

Cei care cumpără, în mod obişnuit, dreptul de gaj de la casele de amanet;

Cei care cedează sau cumpără drepturi de gaj, prin efectuarea de împrumuturi pe baza unor bunuri noi.

BE

CAPITOLUL VIII
Infracţiuni referitoare la industrie, comerţ şi licitaţii publice

Art. 309. Cel care, acţionând în mod răuvoitor sau fraudulos, comunică secretele fabricii în care a fost sau este angajat, va fi pedepsit cu închisoarea de la trei luni la trei ani şi cu amendă de la cincizeci [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 310. (Abrogat) <L 24-05-1921, art. unic>

Art. 311. Persoanele care, prin orice mijloace frauduloase, operează mărirea sau micşorarea preţului bunurilor de consum sau mărfurilor sau al actelor şi efectelor publice, vor fi pedepsite cu închisoare de la o lună la doi ani şi cu amendă de la trei sute [de euro] la zece mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 312. Orice comandant al unei unităţi militare, al unei provincii sau al unui loc şi al unei localităţi, orice guvernator sau comisar de arondisment care procedează, în zona sau locul în care are dreptul să-şi exercite autoritatea, la practicarea unor astfel de manevre sau care participă la ele, fie în mod deschis, fie prin acte simulate sau prin persoane interpuse, va fi pedepsit, independent de pedepsele prevăzute la articolul precedent, cu interdicţia exercitării drepturilor enunţate la primele trei numere din [[1] articolul 31, alineatul 1][1].

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 15, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 313. Cei care, prin acţiune în grup şi recurgere la violenţă sau ameninţări, tulbură ordinea publică în pieţe sau în halele de cereale, cu intenţia de a provoca jaful sau numai de a forţa vânzătorii să renunţe la marfă pentru un preţ inferior celui care ar rezulta din concurenţa liberă, vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la trei luni la doi ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Şefii sau iniţiatorii vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la şase luni la trei ani (...). <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 314. <L 1993-12-24/37, art. 66, 011; În vigoare: 01.05.1997> Persoanele care, în cadrul procedurilor de adjudecare a proprietăţii, a uzufructului sau a închirierii bunurilor mobile sau imobile a unei întreprinderi, a unei furnituri, a unei exploataţii ori ale unui serviciu oarecare, împiedică sau tulbură derularea liberă a licitaţiei sau de prezentare a ofertelor, prin violenţă sau ameninţări, prin oferirea de daruri sau prin promisiuni, sau prin orice alt mijloc fraudulos, vor fi pedepsite cu închisoarea de la cincisprezece zile la şase luni şi cu amendă de la o sută [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01- 2002>

CAPITOLUL VIIIbis
Infracţiuni referitoare la secretul comunicaţiilor şi telecomunicaţiilor private

<Introdus prin L 1994-06-30/49, art. 2; În vigoare: 03-02-1995>

Art. 314bis. <Introdus prin L 1994-06-30/49, art. 2; În vigoare: 03-02-1995>
§ 1. Va fi pedepsit cu închisoarea de la şase luni la un an şi amendă de la două sute [de euro] la zece mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse cel care:
<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>
1° fie în mod intenţionat, cu ajutorul oricărui aparat, ascultă sau dispune ascultarea de către altcineva, ia cunoştinţă sau dispune luarea la cunoştinţă, înregistrează sau dispune înregistrarea, în timpul derulării lor, a comunicaţiilor sau telecomunicaţiilor private, la care el nu participă, fără consimţământul tuturor participanţilor la aceste comunicaţii sau telecomunicaţii;
2° fie, având intenţia de a comite una dintre infracţiunile menţionate mai sus, instalează sau dispune să fie instalat orice aparat electronic;
§ 2. Va fi pedepsit cu închisoare de la şase luni la doi ani şi amendă de la cinci sute [de euro] la douăzeci de mii [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse, oricine va deţine, va face cunoscută sau va divulga cu bună ştiinţă unei alte persoane conţinutul comunicaţiilor sau al telecomunicaţiilor private, ascultate sau înregistrate ilegal sau de care a luat la cunoştinţă în mod ilegal, sau foloseşte cu ştiinţă o informaţie obţinută în acest mod.
<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>
Va fi pedepsită cu aceleaşi pedepse orice persoană care, având o intenţie frauduloasă sau scopul de a face rău altora, foloseşte înregistrări, efectuate în mod legal, ale unor comunicaţii sau telecomunicaţii private.
(§2bis. Va fi pedepsit cu închisoare de la şase luni la un an şi cu amendă de la două sute de euro la zece mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse,

cel care, în mod necuvenit, posedă, produce, vinde, obţine în vederea utilizării, importă, difuzează sau pune la dispoziţie sub o altă formă un dispozitiv, inclusiv date informatice, conceput sau adaptat în principal pentru a permite comiterea infracţiunii prevăzute la au § 1.) <L 2006-05-15/46, art. 3, 1°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§3. Tentativa de a comite una dintre infracţiunile vizate la (§§ 1, 2 sau 2bis) este pedepsită ca infracţiune consumată. <L 2006-05-15/46, art. 3, 2°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§4. Pedepsele [prevăzute la §§ 1 la 3] sunt dublate dacă o faptă de încălcare a uneia din aceste dispoziţii este comisă în termen de cinci ani de la pronunţarea unei sentinţe sau a unei hotărâri definitive, prin care este impusă o condamnare pentru una din aceste infracţiuni sau pentru una din infracţiunile vizate (la art. 259bis, §§ 1 la 3). <L 2006-05-15/46, art. 3, 3°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

CAPITOLUL IX
Alte infracţiuni împotriva ordinii publice

SECŢIUNEA I
Despre infracţiunile la legea înhumării

Art. 315. Vor fi pedepsiţi cu pedepse de la opt zile la două luni de închisoare sau amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care, fără a fi obţinut în prealabil autorizaţia din partea ofiţerului public, au efectuat sau au determinat efectuarea unei înhumări.

Cei care încalcă, în orice mod, reglementările relative la locul de înmormântare şi la înhumare.

SECŢIUNEA II
Împiedicarea exercitării funcţiei jurisdicţionale
<L 10-10-1967, art. 140>

Art. 316. <L 10-10-1967, art. 140> Este pedepsit cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută [de euro] cel care se abţine să răspundă la anchetele ordonate de autoritate în vederea stabilirii listei juraţilor sau care, pentru a fi scutit de îndeplinirea funcţiei de jurat face o declaraţie inexactă. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 316bis. <L 10-10-1967, art. 140> Este pedepsit cu amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Juratul care nu este scutit şi nu se prezintă la curtea cu juri în ziua şi la ora indicate pentru deschiderea dezbaterilor, pe baza citaţiei care i-a fost comunicată sau a convocării pe care a primit-o;

2° Juratul care, după ce a dat curs citaţiei sau convocării, se retrage fără permisiunea preşedintelui înainte de expirarea funcţiilor sale.

Art. 317. (Abrogat) <L 03-03-1933, art. 28>

Art. 318. (Abrogat) <L 03-03-1933, art. 28>

SECŢIUNEA III
Infracţiuni relative la epizootie

Art. 319. (Abrogat) <L 24-03-1987, art. 32, § 1>

Art. 320. (Abrogat) <L 24-03-1987, art. 32, § 1>

Art. 321. (Abrogat) <L 24-03-1987, art. 32, § 1>

TITLUL VI
Crime şi delicte împotriva siguranţei publice

CAPITOLUL I
Asocierea constituită cu scopul de a atenta la persoane sau proprietăţi şi organizaţia criminală
<L 1999-01-10, art. 2, 022; în vigoare: 08.03.1999>

Art. 322. Orice asociere constituită cu scopul de a atenta la persoane sau la proprietăţi este o crimă sau un delict, care există prin însuşi faptul de organizare a bandei.

Art. 323. (Dacă asocierea are ca scop comiterea unor crime pentru care legea prevede pedeapsa cu recluziunea pe viaţă sau recluziunea de la zece la cincisprezece ani sau la un termen mai mare, cei care au provocat această asociere, şefii acestei bande şi cei care au deţinut orice funcţie de comandă în cadrul acesteia vor fi pedepsiţi cu recluziunea de la cinci la zece ani.) <L 2003-01-23/42, art. 58, 040; în vigoare: 13.03.2003> În vigoare: 13-03-2003>

Ei vor fi pedepsiţi cu închisoare de la doi ani la cinci ani dacă asocierea a fost constituită pentru a comite alte crime şi cu închisoare de la şase luni la trei ani dacă asocierea a fost constituită pentru a comite delicte.

Art. 324. Orice alte persoane care fac parte din asociere şi cei care cu bună ştiinţă furnizează bandei sau diviziunilor ei arme, muniţii, instrumente pentru

comiterea de infracţiuni, crimă, cazare, loc retragere sau loc de adunare, vor fi pedepsiţi:

În primul caz prevăzut de articolul precedent, cu închisoare de la şase luni la cinci ani;

În al doilea caz, cu închisoare de la două luni la trei ani;

În cel de-al treilea caz, cu închisoare de la o lună la doi ani.

Art. 324bis. (introdus de <L 1999-01-10/49, art. 3, În vigoare: 08-03-1999>) Constituie o organizaţie criminală asocierea constituită din mai mult de două persoane, creată în timp, în vederea comiterii, în manieră concertată, de crime, delicte care sunt pedepsite cu închisoare de trei ani sau cu o pedeapsă mai gravă, pentru a obţine, direct sau indirect avantaje patrimoniale, (...) <L 2005-08-10/61, art. 4, 053; În vigoare: 12-09-2005>

O organizaţie al cărei obiect real este exclusiv cel de ordin politic, sindical, filantropic, filozofic sau religios sau care urmează exclusiv orice alt scop legitim nu poate să fie considerată o organizaţie criminală în sensul alineatului 1.

Art. 324ter. (Introdus prin <L 1999-01-10/49, art. 3, În vigoare: 08-03-1999> § 1. (Atunci când organizaţia criminală foloseşte intimidarea, ameninţarea, violenţa, manevrele frauduloase sau corupţia sau recurge la structuri comerciale sau de altă natură pentru a disimula sau facilita comiterea infracţiunilor, orice persoană care, cu ştiinţă şi în mod voluntar face parte din aceasta este pedepsită cu închisoare de la un an la trei ani şi o amendă de la o sută [de euro] la cinci mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse, chiar dacă ea nu are intenţia de a comite o infracţiune în cadrul acestei organizaţii şi nici să se asocieze acesteia într-una din modalităţile prevăzute de art. 66 la 69.) <L 2005-08-10/61, art. 5, 053; În vigoare: 12-09-2005>

§2. Orice persoană care participă la pregătirea sau la realizarea oricărei activităţi licite a acestei organizaţii criminale, când ştie că participarea să contribuie la atingerea obiectivelor acesteia, aşa cum sunt prevăzute la art. 324bis, este pedepsită cu închisoare de la un an la trei ani şi amendă de la o sută [de euro] la cinci mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§3. Orice persoană care participă la luare oricăror decizii în cadrul activităţilor organizaţiei criminale, când ştie că participarea sa contribuie la atingerea obiectivelor acesteia, aşa cum sunt prevăzute la art. 324bis, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu o amendă de la cinci sute [de euro] la cinci mii [de euro], sau numai cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§4. Orice conducător al organizaţiei criminale este pedepsit cu închisoare de la zece ani la cincisprezece ani şi o amendă de la o mie [de euro] la două sute de mii [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 325. Vinovații condamnați, pe baza art. 323 (, 324 și 324ter) la pedeapsa cu închisoarea, vor putea fi condamnați și la pedeapsa cu interdicția prevăzută de art. 33 (...) <L 09-04-1930, art. 32> <L 1999-01-10/49, art. 4, 022; În vigoare: 08-03-1999>

Art. 326. Vor fi scutiți de pedepsele pronunțate în prezentul capitol aceia dintre vinovați care, înainte de orice tentativă de comitere a crimelor sau delictelor ce fac obiectul asociației și înainte de efectuarea oricărui act de urmărire penală, dezvăluie autorității existența acestor bande și numele comandanților lor principali și a celor aflați în subordinea acestora.

(Alineat 2 abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

CAPITOLUL II
Amenințarea cu comiterea de atentate împotriva persoanelor sau împotriva proprietăților și răspândirea de informații false referitoare la atentate grave
<L 04-07-1972, art. 5>

Art. 327. <L 04-07-1972, art. 1> Oricine amenință, fie verbal, fie prin act anonim sau semnat, la ordin sau condiționat, cu comiterea unui atentat împotriva persoanelor sau proprietăților pentru care legea prevede o pedeapsă penală, va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la cinci ani și o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Amenințarea adresată în scris, anonimă sau semnată, cu un atentat împotriva persoanelor sau a proprietăților pentru care legea prevede o pedeapsă penală, amenințarea nefiind însoțită de un ordin sau de o condiție, va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la doi ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 328. <L 04-07-1972, art. 2> Orice persoană care dă, verbal sau în scris, anonim sau semnat, (fie acționând în orice alt mod,) cu bună știință o informație falsă referitoare la existența unui pericol de atentat împotriva persoanelor sau proprietăților pentru care legea prevede o pedeapsă penală, va fi pedepsită cu închisoare de la trei luni la doi ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2003-04-04/59, art. 2, 042; În vigoare: 15-05-2003>

Art. 328bis <Introdus prin L 2003-04-04/59, art. 3; În vigoare: 15-05-2003>

Orice persoană care răspândește, în orice fel, substanțe care, neprezentând în sine niciun pericol, dau impresia a fi periculoase și despre care știe sau trebuie să știe că pot inspira o mare teamă de atentat împotriva persoanelor sau proprietăților, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de

până la doi ani, va fi pedepsită cu închisoare de la trei luni la doi ani şi cu amendă de la cincizeci de euro la trei sute de euro.

Art. 329. <L 04-07-1972, art. 3> Ameninţarea, prin gesturi sau embleme, cu comiterea unui atentat împotriva persoanelor sau proprietăţilor, pentru care legea prevede o pedeapsă penală, va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 330. <L 04-07-1972, art. 4> Ameninţarea, adresată verbal sau în scris, anonimă sau semnată, la ordin sau în mod condiţionat, cu comiterea unui atentat împotriva persoanelor sau proprietăţilor, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea până la trei luni, va fi pedepsită cu închisoare de la opt zile la trei luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

BE

Art. 330bis. [1 În cazurile vizate de articolele 327 la 330, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole se dublează atunci când persoană căreia îi sunt adresate ameninţările cu comiterea unui atentat sau căreia îi sunt furnizate informaţii false cu privire la un atentat este o persoană a cărei stare de vulnerabilitate cauzată de vârstă, de sarcină, de boală, de o infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mentală era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2011-11-26/19, art. 3, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 331. În cazurile prevăzute de art. 327, vinovatului i se va putea aplica şi pedeapsa cu interdicţia prevăzută de art. 33 (...). <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 331bis. (Vezi NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986 art. 1> Este pedepsit cu (recluziunea de cinci ani la zece ani): <L 2003-01-23/42, art. 59, 040; În vigoare: 13.03.2003>

1° [1 cel care, cu scopul de a provoca moartea sau rănirea gravă a altuia, sau deteriorarea gravă a bunurilor sau a mediului înconjurător, ameninţă cu folosirea de materiale sau instalaţii radioactive sau ameninţă să comită un act îndreptat împotriva unei instalaţii nucleare sau să perturbe funcţionarea unei astfel de instalaţii;][1]

2° cel care ameninţă cu comiterea unui furt de materii nucleare cu scopul de a constrânge o persoană fizică sau juridică, o organizaţie internaţională sau un Stat să facă un anumit act sau să se abţină de la a face un anumit act.

(3° cel care ameninţă să folosească arme sau produse biologice sau chimice pentru a comite un atentat împotriva persoanelor fizice, proprietăţilor sau persoanelor juridice, organizaţiilor internaţionale sau unui Stat.) <L 2003-04-04/59, art. 4, 042; În vigoare: 15-05-2003>

---

(1) <L 2013-05-23/09, art. 2, 093; În vigoare: 16-06-2013>

CAPITOLUL III
Evadarea deţinuţilor

Art. 332. În cazul evadării deţinuţilor, persoanele responsabile de coordonarea şi supravegherea lor vor fi pedepsite după cum urmează.

Art. 333. <L 29-08-1945, art. 1> Dacă evadatul era urmărit sau condamnat pentru un delict, dacă era prizonier de război, dacă era deţinut la dispoziţia Ministrului justiţiei, responsabilii sus-menţionaţi vor fi pedepsiţi, în caz de neglijenţă, cu închisoare de la opt zile la trei luni şi în caz de complicitate, cu închisoare de la şase luni la doi ani.

Aceleaşi pedepse vor fi aplicabile în cazul evadărilor oricărui individ internat prin aplicarea legii protecţiei sociale din 9 aprilie 1930.

Art. 334. Dacă evadatul era urmărit sau condamnat pentru comiterea unei crime, sau era arestat pe baza legii privind extrădarea persoanelor, [[1] în baza legii privind extrădarea persoanelor][1] persoanele responsabile vor fi pedepsite cu închisoare de la cincisprezece zile la un an, în caz de neglijenţă, şi la închisoare de la un an la cinci ani, în caz de complicitate.

---

(1) <L 2015-07-20/19, art. 2, 113; În vigoare: 05-09-2015>

Art. 335. Cei care, nefiind însărcinaţi cu paza sau cu controlul conduitei deţinutului, asigură sau facilitează evadarea acestuia, vor fi pedepsiţi, în situaţiile prevăzute de art. 333, cu închisoare de la cincisprezece zile la un an şi, în situaţiile prevăzute de art. 334, cu închisoare de la trei luni la doi ani.

(Alineatul 2 abrogat) <L 1993-06-29/31, art. 1, 010; În vigoare: 05-09-1993>

Art. 336. Dacă evadarea a avut loc sau a fost încercată prin recurgere la violenţă, ameninţări sau spargerea închisorii, pedepsele împotriva celor l-au favorizat pe autor, au favorizat furnizându-i instrumentele adecvate pentru evadare vor fi:

În circumstanţele enunţate la art. 333, închisoarea de la doi ani la cinci ani, în cazul persoanelor responsabile, şi de la trei luni la doi ani, împotriva altor persoane;

În circumstanţele enunţate la art. 334, (închisoarea de la 5 ani la 10 ani) împotriva responsabililor şi închisoarea de la şase luni la trei ani, împotriva celorlalte persoane. <L 2003-01-23/42, art. 60, 040; în vigoare: 13.03.2003>

Art. 337. (Vezi NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 61, 040; în vigoare: 13.03.2003> Dacă evadarea a avut loc sau a fost încercată prin recurgerea la violenţă, ameninţări sau spargerea închisorii, pedepsele împotriva celor care au favorizat-o prin transmiterea de arme vor fi:

În circumstanţele enunţate la art. 333, închisoarea de la cinci la zece ani, împotriva responsabililor, şi închisoarea de la doi ani la cinci ani, împotriva celorlalte persoane.

În circumstanţele enunţate la art. 334, închisoarea de zece ani la cincisprezece ani, împotriva responsabililor, şi închisoarea de la cinci la zece ani, împotriva celorlalte persoane.

CAPITOLUL IV
Tăinuiri

Art. 338. (Abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 339. Cei care ascund ei înşişi sau pun pe alţii să ascundă persoane despre care ştiau că sunt urmărite sau condamnate pentru comiterea unei crime sunt pedepsiţi cu închisoare de la opt zile la doi ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 340. Orice persoană care ascunde sau pune pe alţii să ascundă cadavrul unei persoane care a fost ucisă sau a murit în urma loviturilor sau rănilor primite, va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la doi ani şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 341. Sunt exceptaţi/exceptate de la cele două dispoziţii precedente ascendenţii sau descendenţii, soţii sau soţiile chiar şi divorţaţi/divorţate, fraţii şi surorile şi aliaţii având aceleaşi grade de rudenie cu criminalii ascunşi, autorii sau complicii crimei, loviturilor sau rănilor.

CAPITOLUL V
Delicte împotriva siguranţei publice comise de vagabonzi sau cerşetori

Art. 342. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

Art. 343. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

Art. 344. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

Art. 345. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

Art. 346. (Abrogat<L 09-04-1930, art. 32>

Art. 347. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL VIbis
Crime referitoare la luarea de ostatici
<L 02-07-1975, art. 1>

Art. 347bis. <L 2000-11-28/35, art. 4, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1er. Constituie luare de ostateci, arestarea, deţinerea sau răpirea de persoane pentru a răspunde de executarea unui ordin sau îndeplinirea unei condiţii, cum ar fi pregătirea sau facilitarea executării unei crime sau a unui delict, favorizarea fugii, evadării, obţinerea eliberării sau asigurarea impunităţii autorilor sau a complicilor la săvârşirea crime sau unui delict.

§2 Luarea de ostateci se pedepseşte cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani. [[1] Pedeapsa va fi recluziunea pe viaţă dacă persoană luată ostatic este un minor sau o persoană a cărei stare de vulnerabilitate cauzată de vârstă, de sarcină, de boală, de o infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mentală era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.][1]

§3 Cu excepţia cazurilor prevăzute la § 4, pedeapsa va fi recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani dacă în termen de cinci zile de la arestare, de la deţinere sau de la răpire, persoana luată ostatic a fost eliberată, fără ca ordinul sau condiţia să fi fost executat/executată.

§4. Se aplică pedeapsa cu recluziunea pe viaţă în următoarele cazuri:

1° dacă arestarea, deţinerea sau răpirea persoanei luată ostatic a cauzat fie o boală ce pare incurabilă, fie o [[2] incapacitate de muncă a persoanei pe o perioadă mai mare de patru luni][2], fie pierderea completă a funcţionării unui organ, mutilarea gravă, sau moartea;

2° dacă persoana luată ostatic a fost supusă actelor vizate la art. 417 trei, alineat 1). <L 2002-06-14/42, art. 2, 036; În vigoare: 24-08-2002>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 4, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

TITLUL VII
Crime şi delicte împotriva familiei şi împotriva moralei publice

CAPITOLUL I
Avortul

Art. 348. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 1990-04-03/30, art. 1, 002; În vigoare: 15-04-1990> Cel care, medic sau nu, prin orice mijloc, provoacă în mod intenţionat avortul unei femei care nu a consimţit la aceasta, va fi

pedepsit cu (recluziunea de la cinci la zece ani). În cazul în care mijloacele folosite nu şi-au făcut efectul, se aplică prevederile art. 52. <L 2003-01-23/42, art. 62, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 349. Când avortul a fost provocat de violenţe exercitate în mod voluntar, dar fără intenţia de a-l produce, vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la trei luni la doi ani şi o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă violenţele au fost comise cu premeditare sau având cunoştinţă despre starea femeii, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la şase luni la trei ani şi amenda de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 350. <L 1990-04-03/30, art. 2, 002; În vigoare: 15.04.1990> Cel care, prin anumite alimente, băuturi, medicamente sau prin orice alt mijloc provoacă avortul unei femei care a consimţit la aceasta, va fi condamnat cu închisoare de la trei luni la un an şi cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cu toate acestea, nu există infracţiune în situaţia în care femeia însărcinată, pe care starea în care se află o pune în situaţie de risc, solicită unui medic să-i întrerupă sarcina, iar întreruperea este efectuată în condiţiile următoare:

1° a) întreruperea de sarcină trebuie să intervină înainte de sfârşitul celei de a douăsprezecea săptămâni scurse din momentul conceperii;

b) ea trebuie să fie efectuată în bune condiţii medicale, de către un medic, intr-o instituţie unde există un serviciu sanitar care o ia în primire pe femeia însărcinată şi îi dă informaţiile necesare, mai ales asupra drepturilor, ajutorului şi avantajelor garantate de lege şi decretele privitoare la familie, la mamele celibatare sau nu şi la copiii lor, ca şi asupra posibilităţilor oferite prin adopţia copilului care urmează să se nască şi care, fie la cererea medicului, fie la propria sa solicitate, primeşte asistenţă şi sfaturi asupra mijloacelor la care ar putea recurge pentru a-şi rezolva problemele psihologice şi sociale cauzate de situaţia sa.

2° Medicul solicitat de o femeie în vederea întreruperii sarcinii trebuie:

a) să informeze femeia despre riscurile medicale actuale sau viitoare la cere se expune prin întreruperea sarcinii;

b) să-i amintească despre diversele posibilităţi de primire a copilului care urmează să se nască şi să apeleze, în caz de nevoie, la personalul de serviciu vizat la 1°, b) din prezentul articol, în vederea acordării asistenţei şi consilierii la cere se face referire la punctul menţionat;

c) să se asigure dacă femeia este hotărâtă să procedeze la întreruperea sarcinii.

Concluzia la care ajunge medicul cu privire la determinarea şi situaţia de risc a femeii însărcinate, şi care conduce la acceptarea de către acesta a intervenţiei, este suverană dacă sunt respectate condiţiile prevăzute de prezentul articol.

3° Medicul nu va putea să efectueze întreruperea sarcinii decât la şase zile după prima consultaţie prevăzută şi după ce femeia interesată a precizat în scris ziua intervenţiei şi faptul că e hotărâtă sa se supună unei astfel de intervenţii.

Această declaraţie va fi depusă la dosarul medical.

4° După depăşirea termenului de douăsprezece săptămâni, în condiţiile prevăzute la 1°,b), 2° şi 3°, întreruperea voluntară a sarcinii nu va putea fi efectuată decât dacă sarcina periclitează în mod grav sănătatea femeii sau este sigur că, copilul care urmează să se nască va fi atins de o boală de o gravitate deosebită şi recunoscută drept incurabilă în momentul diagnosticării. În acest caz medicul solicitat va apela la opinia unui al doilea medic, opinie care va fi ataşată la dosar.

5° Medicul sau orice altă persoană calificată din cadrul unităţii medicale unde a fost efectuată intervenţia trebuie să asigure informarea femeii cu privire la contracepţie.

6° Niciun medic, asistent, sau membru al personalului medical auxiliar nu poate fi obligat să participe la efectuarea unei întreruperi de sarcină.

Medicul solicitat trebuie să aducă la cunoştinţa gravidei în cauză, încă de la prima vizită a acesteia, refuzul lui de a efectua intervenţia.

Art. 351. <L 1990-04-03/30, art. 3, 002; În vigoare: 15.04.1990> Femeia care, de bunăvoie a făcut un avort în afara condiţiilor prevăzute de art. 350 va fi pedepsită cu închisoare de cel puţin un an şi o amendă de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 352. (Vezi NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 63, 041; În vigoare: 13.03.2003> Dacă mijloacele folosite în scopul efectuării avortului cauzează moartea femeii, cel care le-a administrat sau indicat în acest scop va fi condamnat la recluziune de la cinci la zece ani, în cazul în care femeia a consimţit la efectuarea avortului dar intervenţia a fost efectuată în afara condiţiilor prevăzute la art. 350, şi la închisoare de la zece la cincisprezece ani, în cazul în care femeia nu a consimţit la efectuarea avortului.

Art. 353. (Abrogat) <L 1990-04-03/30, art. 5, 002; În vigoare: 15-04-1990>

CAPITOLUL II

(Abrogat)

<L 2000-11-28/35, art. 51; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 354. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 355. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 356. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 357. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 358. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 359. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 360. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 360bis. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

CAPITOLUL III
Crime şi delicte ce urmăresc împiedicarea sau distrugerea probei statutului civil al copilului

Art. 361. <L 30-03-1984, art. 4> Va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la trei luni şi cu amendă de 26 [de euro] la 200 [de euro], sau doar cu una din aceste două pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° orice persoană care, având obligaţia de a declara naşterea unui copil în baza art. 56, § 1, alineatul 1, §2, alineatul 1 şi § 3 din Codul civil, nu face această declaraţie conform dispoziţiilor articolelor 55 şi 56 din acelaşi cod;

2° orice persoană care, având obligaţia de a-l informa pe ofiţerul de stare civilă despre o naştere, în baza art. 56, §1, alineatul 2 şi § 2, alineatul 2 din Codul civil, nu a făcut informarea conform acestor dispoziţii.

Art. 362. Va fi pedepsită cu aceeaşi pedeapsă prevăzută la articolul precedent orice persoană care, găsind un copil nou-născut, nu îl predă în termen de trei zile ofiţerului de stare civilă, aşa cum este menţionat de art. 58 din Codul civil.

Prezenta dispoziţie nu este aplicabilă celui care a consimţit să păstreze copilul şi care a făcut declaraţia în acest sens în faţa autorităţii comunale a locului în care a fost găsit copilul.

Art. 363. <L 2000-11-28/35, art. 5, 029; În vigoare: 27-03-2001> Va fi pedepsit cu recluziunea de la cinci ani la zece ani cel care înlocuieşte un copil cu un altul sau care atribuie unei femei un copil pe care aceasta nu l-a născut.

Va fi pedepsit cu închisoare de la şase luni la cinci ani cel care distruge dovada situaţiei civile a copilului sau împiedică stabilirea acesteia.

Aceeaşi pedeapsă va fi aplicată celor care au încredinţat altor persoane misiunea de a comite faptele menţionate la alineatele precedente, dacă această misiune a fost îndeplinită.

Art. 364. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 365. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 366. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 367. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

CAPITOLUL IV

(Abrogat)

<L 2000-11-28/35, art. 52; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 368. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 369. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 369bis. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 370. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 371. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

CAPITOLUL V

[1 Voyeurismul, atentatul la pudoare şi violul][1]

---

(1) <L 2016-02-01/09, art. 7, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 371/1. [1 Va fi pedepsită cu închisoarea de la şase luni la cinci ani orice persoană care:

1° priveşte o persoană sau pune pe alţii să privească o persoană, ori realizează personal sau pune pe alţii să realizeze o înregistrare video sau audio,

- în mod direct, printr-un mijloc tehnic sau în orice alt mod,
- fără permisiunea persoanei în cauză sau fără ştirea acesteia,
- atunci când aceasta este dezbrăcată sau este implicată într-o activitate sexuală explicită, şi
- atunci când, ţinând cont de împrejurările în care se găsea, persoana în cauză avea toate motivele rezonabile să considere că nu va fi adusă nicio atingere vieţii sale private;

2° arată, face accesibilă sau difuzează înregistrarea video sau audio a unei persoane dezbrăcate sau care este angajată într-un act sexual explicit, fără acordul sau fără ştiinţa acesteia, chiar dacă respectiva persoană a consimţit la realizarea înregistrării.

Dacă aceste fapte au fost comise asupra unui minor sau cu ajutorul unui minor care a împlinit şaisprezece ani, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

Pedeapsa va fi recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani, dacă minorul nu împlinise încă şaisprezece ani la data comiterii faptei.

Voyeurismul există din momentul care marchează începutul punerii în executare.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2016-02-01/09, art. 8, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 372. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 15-05-1912, art. 48> Orice atentat la pudoare, comis fără violenţe sau ameninţări asupra unui copil sau cu ajutorul unui copil de orice sex, care nu a împlinit încă 16 ani, va fi pedepsit cu recluziunea (de la cinci la zece ani).

<L 2000-11-28/35, art. 6, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(Va fi pedepsit cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani atentatul la pudoare comis, fără violenţe sau ameninţări, de orice ascendent sau de către cel care a adoptat-o asupra unui minor sau cu ajutorul unui minor, chiar dacă a împlinit vârstă de 16 ani [[1] ...][1]. (Aceeaşi pedeapsă se va aplica dacă vinovatul este fie fratele sau sora victimei minore sau orice altă persoană care are o poziţie similară în cadrul familiei, fie orice altă persoană care coabitează în mod obişnuit sau ocazional cu persoana minoră în cauză şi care are autoritate asupra ei.). <L 2000-11-28/35, art. 6, 029; În vigoare 27.03.2001>

---

(1) <L 2016-05-31/02, art. 3, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 372bis. (Abrogat) <L 18-06-1985, art. 1>

Art. 373. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 15-05-1912, art. 49> [[1] Va fi pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani atentatul la pudoare comis asupra persoanelor sau cu ajutorul persoanelor de orice sex, prin violenţă, constrângere, ameninţare, luare prin surprindere sau viclenie, sau care a fost făcut posibil ca urmare a unei infirmităţi sau unei deficienţe fizice sau mentale a victimei.][1]

Dacă atentatul a fost comis asupra unui minor [[1] sau cu ajutorul][1] unui minor care a împlinit vârsta de şaisprezece ani, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea (de la cinci ani la zece ani). <L 2000-11-28/35, art. 7, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Pedeapsa aplicată va fi (recluziunea) de la zece la cincisprezece ani, dacă minorul nu împlinise încă vârsta de şaisprezece ani. <L 2000-11-28/35, art. 7, 029; În vigoare: 27-03-2001>

---

(1) <L 2016-02-01/09, art. 9, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 374. Atentatul există din momentul începerii punerii în executare a faptei.

Art. 375. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice act de penetrare sexuală, de orice natură ar fi şi prin orice mijloc, comis asupra unei persoane care nu l-a consimţit, constituie crimă de viol.

Nu există un consimţământ mai ales dacă actul a fost impus prin violenţă, constrângere [[1], ameninţare, luare prin surprindere][1] sau viclenie, sau s-a produs din cauza infirmităţii sau a deficienţei fizice sau mintale a victimei). <L 04-07-1989, art. 1, 1°>

(Oricine comite crima de viol este pedepsit cu recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; În vigoare 27.03.2001>

(În cazul în care crima a fost comisă asupra unui minor care are şaisprezece ani împliniţi, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani) <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; În vigoare 27.03.2001>

(În cazul în care crima a fost comisă asupra unui copil care are a împlinit paisprezece ani dar nu a împlinit încă şaisprezece ani, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani). <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; în vigoare 27.03.2001>

(Este considerat viol comis prin violenţă orice act de penetrare sexuală, de orice natură şi prin orice mijloc, comis asupra unui copil care nu a împlinit încă paisprezece ani. În acest caz pedeapsa va fi recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci ani). <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; în vigoare 27.03.2001>

(Pedeapsa aplicată va fi recluziunea de la douăzeci ani la treizeci ani dacă minorul nu împlinise încă vârsta de zece ani). <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; în vigoare 27.03.2001>

---

(1) <L 2016-02-01/09, art. 10, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 376. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 04-07-1989, art. 2> Dacă violul sau atentatul la pudoare a cauzat moartea persoanei asupra căreia a fost comis, vinovatul va fi pedepsit (cu recluziunea de la douăzeci ani la treizeci ani). <L 2000-11-28/35, art. 9, 029; în vigoare 27.03.2001>

(Dacă violul sau atentatul la pudoare a fost precedat sau însoţit de actele vizate la art. 417 trei, alineatul, sau de sechestrare, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci ani). <L 2002-06-14/42, art. 3, 036; În vigoare 24.08.2002>

Dacă violul sau atentatul la pudoare a fost comis fie asupra unei persoane [[1] a cărei vulnerabilitate, cauzată de sarcină, de o boală, de o infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mentală, era vizibilă sau cunoscută autorului faptelor][1], fie prin ameninţarea cu arma sau cu un obiect asemănător, vinovatul va fi pedepsit (cu recluziunea) de la zece la cincisprezece ani. <L 2000-11-28/35, art. 9, 029; în vigoare 27.03.2001>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 5, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 377. (A se vedea NOTA de sub TITLU) [[1] Pedepsele vor fi stabilite conform prevederilor de la alineatele 2 la 6:

- dacă vinovatul este ascendentul sau adoptatorul victimei, un descendent în linie directă al victimei sau un descendent în linie directă al unui frate sau al unei surori a victimei;

- dacă vinovatul este fie fratele sau sora victimei minore sau orice altă persoană care ocupă o poziţie similară în cadrul familiei, fie orice altă persoană care locuieşte în mod obişnuit sau ocazional cu victima şi care are autoritate asupra acesteia;

- dacă vinovatul este o persoană ce are autoritate asupra victimei; dacă acesta abuzează de autoritatea sau de facilităţile pe care i le conferă funcţiile; dacă vinovatul este medic, chirurg, obstetrician sau funcţionar al sistemului de sănătate şi dacă minorul sau orice altă persoană vulnerabilă vizată la art. 376, alineatul 3, i-a fost dat(ă) în grijă;

- dacă în cazurile [F] prevăzute de articolele 371/1, 373, 375 şi 376[F], vinovatul, oricare ar fi el, a fost ajutat în executarea unei crime sau unui delict de către una sau mai multe persoane.][1]

(În cazurile prevăzute la [F] alineatul 2 al articolului 371/1, alineatul 1 al articolului 372, şi la alineatul 2 al articolului 373[F], se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani.) <L 2000-11-28/35, art. 10, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(...) <L 18-06-1985, art. 2>

([F] În cazurile prevăzute la alienatul 1 al articolului 371/1 şi la alineatul 1 al articolului 373[F], minimul pedepsei cu închisoarea va fi dublat.

(În cazurile prevăzute la [F] alineatul 3 al articolului 371/1, la alineatul 3 al articolului 373[F], la alineatul 4 al articolului 375 şi la alineatul 3 al articolului 376, pedeapsa cu recluziunea va fi de cel puţin doisprezece ani;) <L 2000-11-28/35, art. 10, 029; În vigoare: 27-03-2001>

În cazurile prevăzute la [F] alineatul 3 al articolului 375[F], pedeapsa cu recluziunea va fi de cel puţin şapte ani.

(În cazurile prevăzute la alienatele 5 şi 6 de ale articolului 375 şi la alineatul 2 al articolului 376, pedeapsa cu recluziunea va fi de cel puţin şaptesprezece ani). <L 2000-11-28/35, art. 10, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(...)

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 6, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-01/09, art. 11, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 377bis. <L 2007-05-10/35, art. 33, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de prezentul capitol, minimul pedepselor aduse de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba de închisoare şi mărit cu doi ani dacă este vorba de recluziune, dacă unul dintre mobilele crimei sau delictului este ura, dispreţul sau ostilitatea faţă de o persoană din cauza rasei sale, a culorii, a sexului, a ascendenţei sale, a originii sale naţionale sau etnice, a orientării sale sexuale, a stării sale civile, a naşterii sale, a averii sale, a convingerilor

sale religioase sau filozofice, de starea sa de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba sa, de convingerile sale politice, [1 de apartenenţa sa sindicală,]1 de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea sa socială.

---

(1) <L 2009-12-30/01, art. 109, 074; În vigoare: 31-12-2009>

Art. 377ter. [1 În cazurile prevăzute de prezentul capitol sau de capitolele VI şi VII din prezentul titlu, minimul pedepselor prevăzute de articolele respective este dublat dacă este vorba despre închisoare, şi mărit cu doi ani dacă este vorba despre recluziune, atunci când crima sau delictul a fost comis împotriva unui minor ce nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani şi dacă, anterior comiterii acestei crime sau acestui delict, autorul solicitase minorul cu intenţia de a comite ulterior faptele vizate în prezentul capitol sau în capitolele VI şi VII ale prezentului titlu.

În cazurile prevăzute la articolul 377, alineatele 4 la 6, majorarea minimului pedepsei prevăzută la alineatul 1 este limitată în asemenea mod încât, combinată cu majorările pedepselor prevăzute la articolul 377bis, să nu depăşească maximul pedepsei prevăzute.]1

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/24, art. 2, 102; În vigoare: 10-05-2014>

Art. 377quater. [1 Persoana majoră care, prin intermediul tehnologiilor informaţiilor şi comunicaţiilor, îi propune o întâlnire unui minor ce nu a împlinit încă şaisprezece ani, cu intenţia de a comite una din infracţiunile prevăzute în prezentul capitol sau în capitolele VI şi VII ale prezentului titlu, va fi pedepsită cu închisoarea de la unu la cinci ani, dacă această propunere a fost urmată de acte materiale ce conduc la întâlnirea menţionată.]1

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/24, art. 3, 102; În vigoare: 10-05-2014>

Art. 378. <L 2000-11-28/35, art. 11, 029; În vigoare: 27-03-2001> În cazurile prevăzute de prezentul capitol, vinovaţii vor fi condamnaţi la interzicerea drepturilor enunţate la [1 articolul 31, alineatul 1]1.

[2 În plus, instanţele pot să impună condamnatului interdicţia, pe termen determinat sau pe viaţă, de a exploata direct sau indirect o casă de odihnă, un cămin, un azil de bătrâni sau orice altă structură de cazare colectivă a persoanei vizate la articolul 376, alineatul 3, sau interdicţia de a face parte, ca membru voluntar, membru al personalului statutar sau contractual sau ca membru al organelor de administraţie şi de gestiune, al oricărei instituţii sau asociaţii a cărei activitate priveşte în special persoane vulnerabile de genul celor menţionate la articolul 376, alineatul 3. Aplicarea acestei interdicţii se va face în conformitate cu articolul 389.]2

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 16, 073; În vigoare: 15-04-2009>
(2) <L 2011-11-26/19, art. 7, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 378bis. <L 2000-11-28/35, art. 12, 029; În vigoare: 27-03-2001> Publicarea şi difuzarea prin carte, presă, cinematograf, radio, televiziune sau prin alte mijloace, a textelor; desenelor, fotografiilor, imaginilor sau a mesajelor sonore de natură să releve identitatea victimei unei infracţiuni vizate de prezentul capitol, sunt interzise, cu excepţia cazului în care aceasta din urmă şi-a dat acordul scris sau dacă Procurorul Regelui sau magistratul şi-a dat acordul în acest sens din raţiuni ce ţin de informare sau de instrumentarea cazului.

Infracţiunile prevăzute în prezentul articol sunt pedepsite cu închisoarea de la două luni la doi ani şi cu o amendă de la trei sute [de euro] la trei mii [de euro] sau doar cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL VI
Coruperea tinerilor şi prostituţia
<L 26-05-1914, art. 4>

Art. 379. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 1995-04-13/32, art. 2, 014; În vigoare: 05-05-1995> Orice persoană care atentează la moravuri excitând, favorizând sau facilitând, pentru a satisface pasiunile altuia, dezmăţul, corupţia sau prostituţia unui minor de orice sex, va fi pedepsită cu recluziune (de la cinci ani la zece ani) şi cu o amendă de la cinci sute [de euro] la douăzeci şi cinci de mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 13, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Vinovatul va fi pedepsit (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani şi cu amendă de la cinci sute [de euro] la cincizeci de mii [de euro] dacă minorul nu a împlinit vârsta de şaisprezece ani. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 13, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(Pedeapsa va fi recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani şi amenda de la o mie [de euro] la o sută de mii de euro dacă minorul nu a împlinit vârsta de paisprezece ani). <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 13, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 380. (A se vedea NOTA de sub TITLU) (Anterior art. 380bis.) § 1. Va fi pedepsit cu închisoarea de la unu la cinci ani şi cu amendă de la cinci sute [de euro] la douăzeci de mii [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° orice persoană care, pentru a satisface pasiunile altuia, angajează, antrenează, deturnează sau reţine, pentru a se deda desfrâului sau prostituţiei, chiar şi cu acordul său, o persoană majoră (...);

2° orice persoană care deţine o casă de desfrâu sau de prostituţie;

3° orice persoană care vinde, închiriază sau pune la dispoziţie, în scop de prostituţie, camere sau orice alt local în scopul realizării unui profit nefiresc;

4° orice persoană care, indiferent de maniera în care acţionează, exploatează desfrâul sau prostituţia altuia.

§ 2. Tentativa de a comite infracţiunile vizate la § 1 este pedepsită cu închisoarea de la şase luni la trei ani şi cu amendă de la o sută [de euro] la cinci mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. Vor fi pedepsite (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani şi cu amendă de la cinci sute [de euro] la cincizeci de mii [de euro] infracţiunile vizate la § 1, în măsura în care autorul lor: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

1° face uz, în mod direct sau indirect, de manevre frauduloase, de violenţă, de ameninţări sau de orice formă de constrângere;

2° sau abuzează de [1 situaţia de vulnerabilitate în care se găseşte o persoană având în vedere situaţia sa administrativă ilegală sau precară, vârsta, starea de graviditate, de boală sau infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mentală] 1.

§ 4. Va fi pedepsit (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani şi cu amendă de la o mie [de euro] o sută de mii [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

1° orice persoană care, pentru a satisface pasiunile altuia, angajează, antrenează, deturnează sau reţine, fie direct, fie prin intermediar, un minor (...), chiar şi cu consimţământul acestuia, cu scopul de a se deda desfrâului sau prostituţiei; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

2° orice persoană care deţine o casă de desfrâu sau de prostituţie unde minorii se dedau prostituţiei sau desfrâului;

3° orice persoană care vinde, închiriază sau pune la dispoziţia unui minor, în scop de prostituţie, camere sau orice alt local în scopul realizării unui profit nefiresc;

4° orice persoană care, indiferent de maniera în care acţionează, exploatează desfrâul sau prostituţia unui minor (...). <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(5° orice persoană care, prin acordarea directă, prin oferirea sau promiterea unui avantaj material sau financiar, determină un minor să se destrăbălează sau prostitueze.) <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

§ 5. (Infracţiunile vizate la § 4 sunt pedepsite cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani şi cu o amendă de o mie [de euro] la cinci mii

[de euro] franci dacă au fost comise față de un minor sub șaisprezece ani.) <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(§ 6. Orice persoană care asistă [3, în direct, inclusiv prin intermediul mijloacelor de tehnologie a informației și comunicațiilor,]3 la acte de desfrâu sau prostituție ale unui minor, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de o sută [de euro] la două mii [de euro].) <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[2§ 7. Amenda se aplică în funcție de numărul de victime, mai exact o dată pentru fiecare victimă.]2

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 8, 084; În vigoare: 02-02-2012>
(2) <L 2013-06-24/24, art. 2, 097; În vigoare: 02-08-2013>
(3) <L 2016-05-31/02, art. 4, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 380bis. <L 2000-11-28/35, art. 15, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(Anterior art. 380quater) Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni și o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] oricine, orice persoană care provoacă, într-un loc public, prin vorbe, gesturi, semne, o altă persoană la desfrâu. Pedeapsa va fi dublată dacă delictul a fost comis împotriva unui minor. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 380ter. <L 2000-11-28/35, art. 16, 029; În vigoare: 27-03-2001> (Anterior art. 380quinquies) § 1. Va fi pedepsit cu închisoare de la două luni la doi ani și cu o amendă de la două sute [de euro] la două mii [de euro], cel care a publică, distribuie sau dă publicității, direct sau indirect, chiar și disimulând natura mesajului prin artificii de exprimare, o ofertă de servicii cu caracter sexual, dacă această publicitate se adresează în mod specific minorilor sau dacă face vorbire despre faptul că serviciile propuse sunt prestate de către minori, fie de persoane care pretind a fi minore. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Pedeapsa va fi închisoarea de la trei luni la trei ani și amendă de la trei sute [de euro] la trei mii [de euro] dacă publicitatea vizată la art. 1 are ca obiect sau ca efect, direct sau indirect, facilitarea dedării unui minor la acte de prostituție sau obscene sau exploatarea acestuia în scopuri sexuale. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 2. Va fi pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an și amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro] orice persoană care, indiferent de mijlocul utilizat, publică, distribuie sau difuzează materiale publicitare, direct sau indirect, chiar și disimulând natura mesajului prin artificii de exprimare, prin care sunt oferite servicii cu caracter sexual, atunci când aceste servicii sunt

furnizate printr-un mijloc de telecomunicaţie. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. În cazurile care nu sunt vizate la §§ 1 şi 2, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an şi cu o amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro], orice persoană care, printr-un mijloc oarecare de publicitate, chiar disimulând natura ofertei sau cererii sale prin artificii de exprimare, face cunoscut faptul că se dedă la acte de prostituţie, că facilitează prostituţia altuia sau că doreşte să intre în relaţie cu o persoană care se dedă desfrâului. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare 01-01-2002>

Va fi pedepsită cu aceleaşi pedepse orice persoană care, prin orice mijloc de publicitate, incită la exploatarea minorilor în scopuri sexuale, sau foloseşte o astfel de publicitate cu ocazia unei oferte de servicii.

Art. 380quater. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 15, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 380quinquies. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 16, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 381. <L 2000-11-28/35, art. 17, 029; În vigoare: 27-03-2001> Infracţiunile vizate la articolele 379 şi 380, §§ 3 şi 4 vor fi pedepsite cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani şi cu o amendă de la o mie [de euro] la o sută de mii [de euro], iar infracţiunile vizate la art. 380, §5 vor fi pedepsite cu recluziunea de la şaptesprezece ani la douăzeci de ani şi cu o amendă de la o mie [de euro] la o sută de mii [de euro], dacă ele constituie acte de participaţie la activitatea principală sau accesorie a unei asocieri, şi aceasta, indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător al asocierii respective. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 381bis. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 17, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 382. <L 2000-11-28/35, art. 18, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. În cazurile vizate la articolele 379 şi 380, vinovaţilor li se va aplica şi pedeapsa de interzicere a drepturilor menţionate la [1 articolul 31, alineatul 1]1.

§ 2. Instanţele vor putea interzice persoanelor condamnate pentru infracţiunea prevăzută la art. 380, §§ 1 la 3, pentru un termen de la un an la trei ani, dreptul de a exploata, fie ele însele, fie prin persoane interpuse, un magazin de băuturi, un birou de plasament, o întreprindere de spectacole, o agenţie de vânzare sau de închiriere de suporturi video, un hotel, o agenţie de închiriere de mobilier, o agenţie de voiaj, o agenţie matrimonială, o instituţie de adopţie, o instituţie căreia îi sunt încredinţaţi minori, o întreprindere care asigură transportul elevilor şi grupurilor de tineri, un stabiliment de petrecere a timpului liber sau de vacanţă, sau orice instituţie care propune îngrijiri

corporale sau psihologice, sau dreptul de a fi angajate şi de a deţine orice funcţie în oricare din acestea.

În cazul celei de-a doua condamnări pentru o infracţiune prevăzută la art. 380, §§ 1 la 3, interdicţia va putea fi dispusă pentru un termen de la un an la douăzeci de ani.

În cazul condamnării pentru o infracţiune prevăzută la art. 379 şi 380 §§ 4 şi 5, interdicţia va putea fi dispusă pentru un termen de un an la douăzeci de ani.

§ 3. Fără a ţine cont de calitatea persoanei fizice sau juridice a celui care exploatează, a proprietarului, locatarului sau administratorului, instanţa poate dispune închiderea instituţiei în care infracţiunile au fost comise, pentru o durată de la o lună la trei ani.

Atunci când condamnatul nu este nici proprietarul, nici cel care exploatează, nici locatarul, nici administratorul instituţiei, închiderea acesteia nu poate fi dispusă decât dacă gravitatea circumstanţelor concrete o cere, şi aceasta pentru o durată de cel mult doi ani, după citarea la cererea ministerului public, a proprietarului, a celui care exploatează, a locatarului sau a administratorului instituţiei.

Citaţia de prezentare în faţa instanţei este transcrisă în registrul de evidenţă ipotecilor şi de conservare a bunurilor prin diligenţele efectuate în acest sens de executorul emitent al citaţiei.

Citaţia trebuie să conţină denumirea cadastrală a imobilului şi să identifice proprietarul în forma şi sub sancţiunea prevăzut de art. 12 din legea din 10 octombrie 1913, prin care au fost aduse modificări legii ipotecilor şi legii privind exproprierea forţată şi care aduce noi reglementări în ceea ce priveşte organizarea conservării ipotecilor.

Orice decizie luată în cauză este menţionată în marginea textului citaţiei, conform procedurii prevăzute de art. 84 din legea ipotecară. Grefierul va trimite către registrul de evidenţă a ipotecilor extrasele şi declaraţia conform căreia nu a fost formulat niciun recurs.

§ 4. Prevederile articolului 389 sunt aplicabile prezentei dispoziţii.

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 17, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 382bis. <L 2000-11-28/35, art. 20, 029; În vigoare: 27-03-2001> Fără a prejudicia aplicarea art. 382, orice condamnare pentru fapte vizate [3 la articolele 371/1]3 la 377, [2 377quater,]2 379 la 380ter, 381 şi 383 la 387, comise asupra unui minor sau care implică participarea unui minor, poate conduce, pentru o durată de la un an la douăzeci de ani, la interdicţia de exercitare a dreptului:

1° de a participa, în orice calitate, la activităţi didactice în cadrul unei instituţii publice sau private care primeşte minori;

2° de a face parte, ca membru voluntar, membru al personalului statutar sau contractual, sau ca membru al organelor de administraţie şi de gestiune, din orice asociaţie a cărei activitate priveşte, în principal, la minorii;

3° de a fi desemnat să participe la o activitate care plasează condamnatul în relaţie de încredere sau de autoritate faţă de minori, ca membru voluntar, membru al personalului statutar sau contractual sau ca membru al organelor de administraţie şi de gestiune al oricărei persoane juridice sau asociaţii;

[1 4° de a locui, de a avea reşedinţa sau de a rămâne în zona indicată de către instanţa competentă. Impunerea acestei măsuri trebuie să fie motivată în mod special, ţinând cont de gravitatea faptelor şi de capacitatea de reinserţie a condamnatului.]1

Prevederile art. 389 sunt aplicabile prezentei dispoziţii.

---

(1) <L 2012-12-14/52, art. 5, 092; În vigoare: 02-05-2013>
(2) <L 2014-04-10/24, art. 4, 102; În vigoare: 10-05-2014>
(3) <L 2016-02-01/09, art. 12, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 382ter. [1 Confiscarea specială prevăzută la 42, 1°, se aplică chiar dacă dreptul de proprietate asupra bunurilor supuse acestei măsuri nu aparţine condamnatului, fără însă ca această confiscare să poată prejudicia drepturile terţilor asupra bunurilor ce fac obiectul confiscării. Ea trebuie totodată să fie aplicată, în aceleaşi circumstanţe, asupra bunului mobil, a unei părţi din acesta, asupra bunului imobil, camerei sau oricărui alt spaţiu.

Totodată, măsura poate fi aplicată şi contravalorii acestor bunuri mobile sau imobile înstrăinate între momentul comiterii infracţiunii şi hotărârea judecătorească definitivă.

În cazul confiscării unui bun imobil, se procedează conform formalităţilor prevăzute de articolul 35bis din Codul de urmărire penală.]1

---

(1) <L 2013-11-27/05, art. 3, 099; În vigoare: 01-03-2014>

Art. 382quater. [1 Atunci când un autor care este condamnat pentru fapte prevăzute [3 la articolele 371/1]3 la 377, [2 377quater,]2 379 la 380ter şi 381 este în contact, în virtutea statutului sau profesiei sale, cu minori, cunoscându-se şi angajatorul, persoană juridică sau autoritate ce exercită puterea disciplinară, instanţa poate dispune transmiterea părţii penale a dispozitivului hotărârii judecătoreşti angajatorului, persoanei juridice sau organului disciplinar în cauză. Această măsură va fi luată fie din oficiu, fie la cererea părţii civile sau a ministerului public, prin hotărâre judecătorească special motivată în ceea ce priveşte gravitatea faptelor, capacitatea de reinserţie sau de risc de recidivă.]1

---

(1) <Introdus prin L 2012-12-14/52, art. 4, 092; În vigoare: 02-05-2013>
(2) <L 2014-04-10/24, art. 5, 102; În vigoare: 10-05-2014>
(3) <L 2016-02-01/09, art. 13, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 382quinquies. [[1]Sunt interzise şi pedepsite conform articolului 378bis publicarea şi difuzarea de texte, de desene,de fotografii, de orice fel de imagini sau de mesaje sonore de natură să releve identitatea victimei oricăreia din infracţiunile prevăzute în prezentul capitol, cu excepţia cazului în care victima şi-a dat acordul în scris sau dacă procurorul Regal sau magistratul însărcinat cu cercetarea faptei şi-a dat acordul din raţiuni ce ţin de necesitatea transmiterii de informaţii sau de instrumentare a cazului.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2016-05-31/02, art. 5, 118; În vigoare: 18-06-2016>

CAPITOLUL VII
Ultrajul public împotriva bunelor moravuri

Art. 383. Orice persoană care expune, vinde sau distribuie cântece, pamflete sau alte înscrisuri tipărite sau nu, cu figuri sau imagini contrare bunelor moravuri, va fi condamnată la închisoare de la opt zile la şase luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Aceleaşi pedepse se aplică oricărei persoane care cântă, citeşte, recită, face posibilă audierea sau proferează obscenităţi în cadrul reuniunilor sau în locurile publice la care se face referire în § 2 al articolului 444.) <L 29-01-1905, art. 1>

(Aceleaşi pedepse se aplică:

Oricărei persoane care, în vederea comercializării sau distribuirii, fabrică, deţine, importă sau dispune ca alţii să importe, transportă sau dispune ca alţii să transporte, remite unui agent de transport sau de distribuţie, face cunoscute prin orice mijloc de publicitate, cântece, pamflete, înscrisuri, figuri sau imagini contrare bunelor moravuri;) <L 14-06-1926, art. 1>

Oricărei persoane care expune, vinde sau distribuie embleme sau obiecte ce contravin bunelor moravuri, care, sau care, scopul de a le comercializa sau distribui, fabrică sau deţine astfel de embleme sau obiecte, le importă sau dispune să fie importate, le transportă sau dispune să fie transportate, le remite unui agent de transport sau de distribuţie, făcuţi cunoscuţi prin orice mijloace de publicitate.) <L 14-06-1926, art. 1>

(Oricărei persoane care, fie prin expunere, vânzare sau distribuţie de înscrisuri tipărite sau nu, fie prin orice alt mijloc de publicitate, preconizează utilizare oricăror mijloace menite să provoace avortul, care furnizează indicaţii despre modul în care astfel de mijloace pot fi obţinute sau folosite, sau care face cunoscute, cu scopul de a le recomanda, persoanele care le aplică.

Oricărei persoane care expune, vinde, distribuie, fabrică sau dispune să fie fabricate, dispune să fie importate, dispune să fie transportate, remite unui

agent de transport sau de distribuție, făcut cunoscut prin indiferent ce formă de publicitate, droguri sau dispozitive a căror destinație specială este de a provoca avortul, și care sunt prezentate ca atare.) <L 20-06-1923, art. 1>

(Alineatele 8 la 10 au fost abrogate) <L 09-07-1973, articol unic>

Art. 383bis. § 1. [² Fără a prejudicia aplicarea articolelor 379 și 380, orice persoană expunere, oferiră, vinde, închiriază, transmite, furnizează, distribuie, difuzează, pune la dispoziție sau remite, fără drept, material pedopornografic, sau care produce sau dispune producerea, importă sau dispune importul unor astfel de materiale, va fi pedepsită cu recluziunea de la cinci la zece ani și cu o amendă de la cinci sute la zece mii de euro.]²

§ 2. [² Orice persoană care achiziționează sau posedă, cu știință și fără drept, material pedopornografic, sau accesează în cunoștință de cauză astfel de materiale prin intermediul tehnologiei informației și comunicării, va fi pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an și cu o amendă de la o sută de euro la o mie de euro.]²

§ 3. Infracțiunea prevăzută la § 1 este pedepsită (cu recluziunea) de la zece la cincisprezece ani și cu amendă de la cinci sute [de euro] la cincizeci de mii [de euro], dacă ea constituie un act de participare la activitatea principală sau accesorie a unei asocieri, și asta indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător. <L 2000-11-28/35, art. 21, 029; În vigoare: 27-03-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 4. [² În vederea aplicării prezentului articol, prin „material pedopornografic" se înțelege:

1° orice material care reprezintă, în manieră vizuală, indiferent prin ce mijloc, un minor care are un comportament sexual explicit, real sau simulat, sau orice material care reprezintă organele sexuale ale minorului, pentru scopuri în principal sexuale;

2° orice material care reprezintă, în manieră vizuală, indiferent prin ce mijloc, o persoană care pare să fie un minor și care are un comportament sexual explicit, real sau simulat, sau orice material care reprezintă organele sexuale ale persoanei respective, pentru scopuri în principal sexuale;

3° imagini realiste reprezentând un minor care nu există, dedându-se unui comportament sexual explicit, sau reprezentând organele sexuale ale acestui minor, pentru scopuri în principal sexuale.]²

§ 5. [² Articolele 382, 382ter, 382quater, 382quinquies și 389 se aplică în cazul infracțiunilor prevăzute la paragrafele 1 la 3.]²

---

(1) <L 2011-11-30/28, art. 7, 083; În vigoare: 30-01-2012>

(2) <L 2016-05-31/02, art. 6, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 383bis/1. [¹ O organizație agreată de Rege este abilitată de drept să primească semnalmentele cu privire la imaginile susceptibile de a se încadra în

categoria celor prevăzute la articolul 383bis, de a analiza conținutul și originea acestora și de a le transmite serviciilor de poliție și autorităților judiciare.

În acest scop, această organizație execută misiunea care îi este încredințată, în conformitate cu modalitățile prevăzute de Rege și urmărind în mod special:

1° obligația de a fi membru al unei asociații internaționale de hotline Internet ce luptă împotriva pedopornografiei;

2° transmiterea semnalmentelor indicate anterior către serviciile de poliție și autoritățile judiciare;

3° transmiterea semnalmentelor indicate anterior care se referă la imagini găzduite în străinătate, la asociația internațională menționată anterior;

4° controlul persoanelor care răspund de recepționarea semnalmentelor, de analiza conținutului acestora și de originea și transmiterea acestora, și al persoanelor care răspund de controlul acestor sarcini în cadrul organizației, în aplicarea legii din 11 decembrie 1988 cu privire la clasificarea și la abilitările, atestările și avizele de securitate;

5° transmiterea anuală către ministrul justiției a unui raport al activităților desfășurate;

6° interzicerea constituirii unei bănci de date, plecând de la imaginile care i-au fost semnalate.

Regele stabilește procedura de acordare și de retragere a aprobării.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2016-05-31/02, art. 7, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 384. <L 14-06-1926, art. 2> (În cazurile prevăzute la articolul 383), autorul înscrisului, figurii, imaginii sau obiectului va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-11-28/35, art. 22, 029; În vigoare: 27-03-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 385. Orice persoană ce se face vinovată de ultraj public la bunele moravuri, prin acțiuni care aduc atingere la pudoare, va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Dacă ultrajul a fost comis în prezența unui minor ce nu a împlinit încă șaisprezece ani, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la o lună la trei ani și amenda de la o sută [de euro] la o mie [de euro].) <L 2000-11-28/35, art. 23, 029; În vigoare: 27-03-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 386. <L 28-07-1962, art. 2> Dacă delictele prevăzute la articolul 383 au fost comise împotriva minorilor, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la doi ani și o amendă de la o mie [de euro] la cinci mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În acelaşi caz şi fără a prejudicia aplicarea alineatului 2 al articolului 385, pedepsele prevăzute la primul alineat al acestui articol pot fi mărite până la dublul lor.

Art. 386bis. (suprimat prin modificarea numerotării) <L 2000-11-28/35, art. 24, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 386ter. (suprimat prin modificarea numerotării) L 2000-11-28/35, art. 24, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 387. <L 2000-11-28/35, art. 24, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(Anterior art. 386bis) Va fi pedepsit cu închisoarea de şase luni la doi ani şi cu amendă de la o mie [de euro] la cinci mii [de euro] orice persoană care vinde sau distribuie minorilor, sau care expune pe drumurile publice imagini, figuri sau obiecte indecente de natură a tulbura imaginaţia acestora. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 388. <L 2000-11-28/35, art. 25, 029; în vigoare: 27.03.2001> În cazurile prevăzute în prezentul capitol, vinovaţilor li se va putea aplica, în plus, interdicţia drepturilor enunţate la [1 articolul 31, alineatul 1]1.

În cazul condamnării prin aplicarea art. 386, alineatul 1, sau 387 şi dacă infracţiunea a fost comisă în cadrul unei activităţi comerciale de tip librărie, anticariat sau de vânzare produse fotografice sau de material necesar realizării oricărui tip de suport vizual, sau în cadrul unei firme organizatoare de spectacole, poate fi dispusă închiderea activităţii acesteia pentru o perioadă de la o lună la trei luni.

În cazul celei de-a doua condamnări pentru săvârşirea uneia din faptele prevăzute la alineatul 2, comisă în interval de trei ani de la prima condamnare, închiderea va putea fi dispusă pentru o perioadă de la trei luni la şase luni.

În cazul celei de-a treia condamnări pentru săvârşirea aceloraşi fapte, comise în interval de cinci ani de la data celor de-a doua condamnări, va putea fi dispusă închiderea definitivă. În acest din urmă caz, judecătoriile şi tribunalele vor putea, în plus, să interzică condamnaţilor dreptul de a exploata, fie ei înşişi, fie prin persoane interpuse, un anticariat, un magazin de produse fotografice sau de materiale necesare realizării oricărui tip de suport vizual, o firmă organizatoare de spectacole sau una sau mai multe astfel de activităţi sau întreprinderi comerciale, sau de a fi angajaţi ai unor astfel de firme sau întreprinderi indiferent sub ce titlu şi în indiferent pe ce funcţie.

Când condamnatul nu este nici proprietar, nici cel care exploatează, nici locatar, nici administrator, închiderea activităţii nu poate fi ordonată decât dacă gravitatea împrejurărilor o cere. În acest caz se aplică art. 382, §3, alineatele 2 la 5.

Articolul 389 este aplicabil prezentei dispoziţii.

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 18, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 389. <L 2000-11-28/35, art. 26, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Durata interdicţiei pronunţată în aplicarea art. 378, 382 § 1, 382 bis şi 388, alineatul 1, începe să curgă din ziua condamnării cu suspendare sau din ziua în care condamnatul la pedeapsa închisorii cu executare a executat pedeapsa sau aceasta s-a prescris şi, în cazul liberării condiţionate, începând din ziua punerii sale în libertate, în cazul în care liberarea nu este revocată.

Totuşi, interdicţia pronunţată în aplicarea art. 382, §2, îşi va produce efectele începând din ziua în care condamnarea contradictorie sau în lipsă devine irevocabilă.

§ 2. Orice infracţiune din dispozitivul sentinţei sau a hotărârii care stabileşte o interdicţie în aplicarea articolelor vizate la § 1 va fi pedepsită cu închisoare de la o lună la şase luni şi cu o amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro] sau doar cu una din aceste două pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3 Închiderea dispusă în temeiul art. 382, §3 şi 388 îşi produce efectele începând din ziua în care condamnarea contradictorie sau în lipsă devine irevocabilă.

§ 4 Orice infracţiune din dispozitivul sentinţei sau hotărârii prin care este dispusă închiderea unei instituţii în aplicarea articolelor menţionate la § 3 va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la trei ani şi cu o amendă de la o mie [de euro] la cinci mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL VIII
Bigamia

<L 2000-11-28/35, art. 27; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 390. (Abrogat) <L 20-05-1987, art. 1>

Art. 391. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice persoană care, fiind deja căsătorită, încheie o altă căsătorie înainte de desfacerea celei precedente va fi pedepsită cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, rt. 64, 041; În vigoare: 13.03.2003>

CAPITOLUL IX
Abandonul familiei

Art. 391bis. <L 05-07-1963, art. 1> Va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la şase luni şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, fără a prejudicia, dacă este cazul, aplicarea unor sancţiuni penale mai severe, orice persoană care, fiind condamnată

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

printr-o hotărâre judecătorească definitivă, să plătească o pensie alimentară soţului, descendenţilor sau ascendenţilor, întârzie în mod voluntar cu mai mult de două luni să îşi achite obligaţiile stabilite de instanţă. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Va fi pedepsită cu aceleaşi pedepse, ne-executarea în condiţiile prevăzute la alineatul 1, a obligaţiilor stabilite de articolele 203bis, 206, 207, 301, 303, (...) 336 şi (şi 353-14 din Codul civil) şi de articolele 1288, 3° şi 4°, (...) din Codul judiciar.) <L 31-03-1987, art. 93> <L 2003-04-24/32, art. 6; 045; În vigoare: 01-09-2005> <L 2007-04-27/00, art. 40, 1°, 065; În vigoare: 01-09-2007>

Aceleaşi pedepse vor fi aplicate soţului care se va sustrage voluntar, total sau în parte, de la efectele autorizaţiei acordate de judecător pe baza (articolelor 203ter, 221 şi (301, § 11) din Codul civil, şi [3 1253ter/5 et 6]3, (...) din Codul judiciar), atunci când aceasta este definitivă. <L 31-03-1987, art. 93> <L 2007-04-27/00, art. 40, 2° şi 3°, 065; În vigoare: 01-09-2007>

La fel se va proceda şi în cazul soţului care, condamnat fie la una din obligaţiile ale căror ne-executare este sancţionată de primele două alineate din prezentul articol, fie în temeiul (articolelor 203ter, 221 şi (301, § 11) din Codul civil, şi [[3] 1253ter/5 et 6][3], (...) din Codul judiciar), se abţine voluntar să îndeplinească formalităţile prevăzute de legislaţia socială şi îşi priveaţă astfel soţul sau copiii de avantajele pe care aceştia le-ar putea pretinde. <L 31-03-1987, art. 93> <L 2007-04-27/00, art. 40, 2° şi 3°, 065; În vigoare: 01-09-2007>

[[1] Aceleaşi pedepse sunt aplicabile oricărui descendent în linie directă care, condamnat fiind la plata unei pensii alimentare, se abţine voluntar să îndeplinească formalităţile prevăzute de legislaţia socială şi îşi priveaţă astfel un ascendent de avantajele pe care acesta le-ar putea pretinde.][1]

(Aceleaşi pedepse se aplică oricărei persoane care pune piedici, în mod voluntar, în stabilirea tutelei asupra prestaţilor familiale sau altor alocaţii sociale, neglijând să furnizeze documentele necesare organelor ce răspund de lichidarea acestor alocaţii, făcând declaraţii false sau incomplete, sau modificând rolul care le-a fost dat de către persoana sau autoritatea desemnată conform articolului 29 din legea din 8 aprilie 1965 privind protecţia tinerilor (, luarea în primire a minorilor care au comis un delict calificat drept infracţiune şi repararea daunelor provocate prin comiterea faptei)). <L 2005-08-10/62, art. 2, 054; În vigoare: 02-09-2005> <L 2006-05-15/35, art. 21; 056; În vigoare: 16-10-2006>

În cazul în care intervine o a doua condamnare pentru una din infracţiunile prevăzute de prezentul articol, comisă în interval de cinci ani de la data primei condamnări, pedepsele aplicate pot fi dublate.

[[2] În cazul condamnării pentru una din infracţiunile prevăzute în prezentul articol, judecătorul va putea dispune, totodată, şi anularea dreptului de a conduce un vehicul cu motor, conform articolelor 38 la 41 din legea din 16 martie 1968 privind poliţia şi circulaţia rutieră.][2]

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 9, 084; În vigoare: 02-02-2012>
(2) <L 2014-05-12/07, art. 12, 107; În vigoare: 01-08-2014>
(3) <L 2013-07-30/23, art. 239, 108; În vigoare: 01-09-2014>

Art. 391ter. <L 05-07-1963, art. 2> Dacă o persoană nu își îndeplinește timp de mai mult de două luni una dintre obligațiile a căror ne-executare este sancționată de art. 391 bis, ea va putea fi chemată în fața judecătorului de pace la cererea oricărei persoane interesate sau a ministerului public. Convocarea este făcută prin scrisoare recomandată, semnată și adresată de grefier, cu confirmare de primire.

Judecătorul de pace primește explicațiile părților și întocmește pe baza acestora un proces-verbal pe care îl transmite procurorului.

CAPITOLUL X
Crime și delicte în materie de adopție
<Introdus prin L 2003-04-24/32, art. 7;
În vigoare: nedeterminat>

Art. 391quater. <Introdus prin L 2003-04-24/32, art. 7; În vigoare: 01-09-2005>

Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an și amendă de la douăzeci și șase de euro la cinci sute de euro sau doar cu una dintre aceste pedepse cel care, cu intenție frauduloasă, obține sau încearcă să obțină pentru el însuși o adopție care contravine dispozițiilor legii.

În caz de recidivă în interval de trei ani de la data la care hotărârea de condamnare a dobândit autoritate de lucru judecat, pronunțată pentru una din infracțiunile prevăzute la alineatul 1, aceste pedepse pot fi dublate.

Art. 391quinquies. <introdus prin L 2003-04-24/32, art. 7; În vigoare: 01-09-2005> Este pedepsită cu închisoarea de la un an la cinci ani și amendă de la cinci sute de euro la douăzeci și cinci de mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, orice persoană care intervine ca intermediar și care obține sau încearcă să obțină o adopție pentru un altul, fără a fi membră a unui organism agreat în prealabil în acest scop de către comunitatea competentă sau care, fiind membră a unui organism agreat, obține sau încearcă să obțină pentru altcineva o adopție care contravine dispozițiilor legii.

CAPITOLUL XI

Căsătoria forțată [[1] și despre coabitarea legală forțată][1]

<L 2007-04-25/76, art. 2; În vigoare: 25-06-2007>

---

(1) <L 2013-06-02/08, art. 13, 098; În vigoare: 03-10-2013>

Art. 391sexies. <L 2007-04-25/76, art. 2, 005; În vigoare: 25-06-2007> Orice persoană care, prin violență sau amenințări, constrânge o altă persoană să încheie o căsătorie va fi pedepsită cu închisoarea [[1] de la trei luni la cinci ani și cu o amendă de la două sute cincizeci de euro la cinci mii de euro][1].

Tentativa este pedepsită cu închisoarea [[1] de la două luni la trei ani și cu amenda de la o sută douăzeci și cinci de euro la două mii cinci sute de euro][1].

---

(1) <L 2013-06-02/08, art. 14, 098; În vigoare: 03-10-2013>

Art. 391septies. [[1] Orice persoană care, prin violențe sau amenințări, constrânge o altă persoană să contracteze o coabitare recunoscută de lege va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la cinci ani și cu amenda de la două sute cincizeci de euro la cinci mii de euro.

Tentativa este pedepsită cu închisoarea de la două luni la trei ani și cu amenda de la două sute cincizeci de euro la două mii cinci sute de euro.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2013-06-02/08, art. 15, 098; În vigoare: 03-10-2013>

Art. 391octies. [[1] § 1. Judecătorul care pronunță o condamnare pe baza articolelor 391sexies sau 391septies sau care constată vinovăția pentru o infracțiune la aceste dispoziții poate totodată să dispună anularea căsătoriei sau coabitării legale, la cererea procurorului Regelui sau a oricărei părți care are un interes în respectiva cauză.

§ 2. Hotărârea judecătorească nu este opozabilă soților sau coabitanților legali decât dacă aceștia au fost părți sau persoane apelate în cauză.

Ministerul public poate apela în intervenție forțată soțul sau soții sau coabitantul legal sau coabitanții legali care nu sunt părți în cauză.

Intervenția le conferă acestora calitatea de părți în cauză. Aceste părți pot exercita căile de atac prevăzute de lege.

Intervenția este efectuată de la începutul analizării cauzei în instanță, în așa fel încât părțile să își poată valorifica drepturile privind anularea căsătoriei sau coabitării legale.

§ 3. Orice act de comunicare a unei sentințe sau hotărâri prin care este dispusă anularea unei căsătorii sau unei coabitări legale este comunicată imediat în copie de către executorul judecătoresc instrumentator către grefa instanței care a pronunțat decizia.

§ 4. Atunci când nulitatea căsătoriei a fost pronunţată printr-o sentinţă sau hotărâre ce a dobândit autoritate de lucru judecat, un extras ce conţine dispozitivul sentinţei sau hotărârii şi menţiunea privitoare la ziua în care aceasta a dobândit autoritatea lucrului judecat este expediat, fără întârziere, de către grefier ofiţerului de stare civilă al locului unde a fost oficiată căsătoria şi Oficiului pentru străini sau, în cazul în care căsătoria nu a fost oficiată în Belgia, ofiţerului de stare civilă din Bruxelles şi Oficiului pentru străini.

Grefierul comunică acest lucru părţilor.

Ofiţerul de stare civilă procedează, fără întârziere, la transcrierea dispozitivului în registrele sale de stare civilă; o menţiune va fi făcută, în acest sens, pe marginea actului de căsătorie şi a actelor de stare civilă referitoare la copii, dacă acestea au fost emise sau transcrise în Belgia.

§ 5. Atunci când nulitatea coabitării legale a fost pronunţată printr-o sentinţă sau hotărâre care a dobândit autoritate de lucru judecat, un extras ce conţine dispozitivul sentinţei sau hotărârii şi menţiunea privitoare la ziua în care aceasta a dobândit autoritatea lucrului judecat este expediat, fără întârziere, de către grefier ofiţerului de stare civilă al locului unde a fost făcută declaraţia de coabitare legală şi Oficiului pentru străini.

Grefierul comunică acest lucru părţilor.

Ofiţerul de stare civilă va face imediat menţiunea privitoare la anularea coabitării legale în registrul de evidenţă a populaţiei.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2013-06-02/08, art. 16, 098; În vigoare: 03-10-2013>

TITLUL VIII
Crime şi delicte contra persoanelor

CAPITOLUL I
Omorul şi leziunile corporale voluntare, tortura, tratamentul inuman şi tratamentul degradant
< L 2002-06-14/42, art. 4, 036; În vigoare: 24.08.2002>

Art. 392. Sunt calificate ca intenţionate omorul comis şi leziunile cauzate cu intenţia de a atenta la persoana unui anumit individ, sau a celui care va fi găsit sau întâlnit întâmplător, chiar şi atunci când această intenţie depinde de anumite circumstanţe sau de o anumită condiţie ce trebuie întrunită, şi chiar şi atunci când autorul se înşeală în ceea ce priveşte persoana celui care a fost victima atentatului.

Art. 392bis. <L 31-03-1987, art. 94> Pentru aplicarea prezentului capitol, cuvintele „tata" „mama" şi „ascendent" denumesc şi adoptatorii şi, în cazul adopţiei şi a adopţiei cu efecte depline, ascendenţii adoptatorilor.

SECŢIUNEA I
Omorul şi diferitele sale variante

Art. 393. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Fapta comisă cu intenţia de a provoca moartea este calificată drept omor. Ea este pedepsită (cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci). <L 2003-01-23/42, art. 65, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 394. Omorul comis cu premeditare este calificat drept asasinat. El este pedepsit (cu recluziunea pe viaţă). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11.08.1996>

Art. 395. <L 31-03-1987, art. 95> Este calificată drept paricid şi este pedepsită (cu recluziunea pe viaţă) uciderea tatălui, mamei sau a altor ascendenţi. <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11.08.1996>

Art. 396. Este calificat drept pruncucidere omorul comis asupra unui copil în momentul naşterii sale sau imediat după.

Pruncuciderea va fi pedepsită ca omor sau asasinat, în funcţie de circumstanţe.

(Alineatele 3 şi 4 abrogate) <L 12-07-1984, articol unic >

Art. 397. Este calificat drept otrăvire omorul comis prin folosirea de substanţe care pot cauza moartea mai mult sau mai puţin rapidă, indiferent de maniera în care aceste substanţe au fost folosite sau administrate. Fapta de omor prin otrăvire este pedepsită (cu recluziunea pe viaţă). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11.08.1996>

SECŢIUNEA II
Uciderea voluntară necalificată drept omor şi leziunile corporale voluntare

Art. 398. Orice persoană care, acţionând în mod voluntar, provoacă răni sau aplică lovituri, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la şase luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În caz de premeditare, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la o lună la un an şi la plata unei amenzi de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 399. Dacă loviturile sau rănile au cauzat o boală sau o incapacitate personală de muncă, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la două luni la doi ani şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În cazul în care a acţionat cu premeditare, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la şase luni la trei ani şi cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 400. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Pedepsele vor fi închisoarea de la doi ani la cinci ani şi o amendă de la două sute [de euro] la cinci sute [de euro] dacă au existat lovituri sau răniri, fie o boală ce pare incurabilă, fie o [1 incapacitate personală de lucru pe o perioadă mai mare de patru luni]1, fie pierderea absolută a funcţionalităţii unui organ, fie o mutilare gravă. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În cazul în care a existat premeditare, pedeapsa aplicată va fi (reclu-ziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 66, 041; În vigoare: 13-03-2003>

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 401. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 67, 041; În vigoare: 13.03.2003> Dacă loviturile aplicate sau rănile provocate în mod intenţionat, dar fără intenţia de a cauza moartea, au cauzat-o totuşi, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

În cazul în care a comis aceste acte de violenţă cu premeditare, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani.

Art. 401bis. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 402. Va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la cinci ani şi cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] orice persoană care îi provoacă altuia o boală sau o incapacitate personală de muncă, administrându-i voluntar, dar fără să aibă intenţia de a-l omorî, substanţe care pot cauza moartea, sau substanţe care, fără să fie de natură a cauza moartea, pot provoca totuşi deteriorarea gravă a sănătăţii acestuia. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01- 01-2002>

Art. 403. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Pedeapsa va fi (recluziunea de la cinci la zece ani), dacă aceste substanţe au cauzat fie o boală incurabilă, fie o [1 incapacitate personală de a munci pe o perioadă mai mare de patru luni]1, fie pierderea totală a funcţionării unui organ.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 404. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă substanţele administrate voluntar, dar fără intenţia de a cauza moartea, au cauzat-o totuşi, vinovatul va fi pedepsit (cu recluziunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani. <L 2003-01-23/42, art. 69, 041; În vigoare: 13.03.2003>

Art. 405. Tentativa de a administra altuia, fără a avea intenţia de a cauza moartea, substanţe de natura celor menţionate la art. 402, va fi pedepsită cu închisoare de la o lună la trei ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 405bis. <Introdus prin L 2000-11-28/35, art. 28, 029; În vigoare: 27-03-2001>

În cazurile vizate mai jos, dacă crima sau delictul a fost comis(ă) împotriva unui minor sau împotriva unei persoane [[1] a cărei situaţie de vulnerabilitate cauzată de vârstă, de graviditate, de o boală, de o infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mentală era vizibilă sau cunoscută autorului faptei][1], pedepsele aplicate vor fi următoarele:

1° în cazurile vizate la art. 398, alineatul 1, pedepsele vor fi închisoarea de la o lună la un an şi amenda de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

2° în cazurile vizate la art. 398, alineatul 2, pedepsele vor fi închisoarea de la două luni la doi ani şi amendă de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

3° în cazurile vizate la art. 399, alineatul 1, pedepsele vor fi închisoarea de la patru luni la patru ani şi amenda de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

4° în cazurile vizate la art. 399, alineatul 2, pedepsele vor fi închisoarea de la un an la cinci ani şi amenda de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

5° în cazurile vizate la art. 400, alineatul 1, pedeapsa va fi recluziunea de la cinci ani la zece ani;

6° în cazurile vizate la art. 400, alineatul 2, pedeapsa va fi recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani;

7° în cazurile vizate la art. 401, alineatul 1, pedeapsa va fi recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani;

8° în cazurile vizate la art. 401, alineatul 2, pedeapsa va fi recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani;

9° în cazurile vizate la art. 402, pedeapsa va fi recluziunea de la cinci ani la zece ani;

10° în cazurile vizate la art. 403, pedeapsa va fi recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani;

11° în cazurile vizate la art. 404, pedeapsa va fi recluziunea de la şaptesprezece ani la douăzeci de ani;

---

(1)<L 2011-11-26/19, art. 10, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 405ter. <Introdus prin L 2000-11-28/35, art. 28, 029; În vigoare: 27-03-2001>

În cazurile prevăzute la art. 398 la 405 bis dacă crima sau delictul a fost comis(ă) împotriva unui minor sau a unei persoane care [[1]din cauza vârstei, a graviditătii, a unei boli, a unei infirmităţi sau unei deficienţe fizice sau mentale şi care][1], nu era capabilă să se întreţină, de către tatăl, mama sau alţi ascendenţi [[1] sau colaterali până la gradul patru][1], sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului sau [[1] a persoanei vulnerabile][1] sau care are grijă de aceasta, sau orice altă persoană care locuieşte ocazional sau în mod obişnuit cu victima, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole va fi dublat dacă este vorba de pedeapsa cu închisoarea, şi mărit cu doi ani, dacă este vorba de recluziune.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 11, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 405quater. [[1] Atunci când unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea față de o persoană din motive ce ţin de rasa căreia i-ar aparţine aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendenţa ei, de originea sa naţională sau etnică, de naţionalitate, de sex, de schimbarea de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de naşterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, de convingerile ei sindicale, de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială, pedepsele aplicate vor fi următoarele:

1° în cazurile prevăzute de articolul 393, pedeapsa va fi recluziunea pe viaţă;

2° în cazurile prevăzute de articolele 398, 399, 405 şi 405bis, 1° la 3°, maximul pedepsei cu închisoarea prevăzut de articolele respective va fi dublat, putând ajunge până la limita superioară de cinci ani, iar maximul pedepsei cu amenda va fi dublat, putând ajunge până la limita maximă de cinci sute de euro;

3° în cazurile prevăzute de articolele 400, alienatul 1, 402 şi 405bis, 4°, pedeapsa este recluziunea de la cinci ani la zece ani;

4° în cazurile prevăzute la articolele 400, alienatul 2, 401, alineatul 1, 403, 405bis, 5° şi 9°, pedeapsa este recluziunea de la zece la cincisprezece ani;

5° în cazurile prevăzute de articolele 401, alienatul 2, 405bis, 6°, 7° şi 10°, pedeapsa este recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

6° în cazurile prevăzute de articolele 404, 405bis, 8° şi 11°, pedeapsa este recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani.][1]

---

(1) <L 2013-01-14/06, art. 2, 089; În vigoare: 10-02-2013>

Art. 406. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 07-06-1963, art. 2> Va fi pedepsit cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani) cel care întrerupe circulaţia feroviară, rutieră, fluvială sau maritimă prin orice acţiune care aduce atingere căilor de comunicaţie, lucrărilor de artă din domeniul infrastructurii de

transport sau materialului, sau prin orice acţiune de natură să pună în pericol circulaţia sau folosirea mijloacelor de transport sau să provoace accidente de circulaţie < L 2003-01-23/42, art. 70, 041; În vigoare: 13.03.2003>

Independent de cazurile prevăzute la alineatul precedent, va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o mie [de euro] cel care îngreunează circulaţia feroviară, fluvială, maritimă prin orice obstacol de natură să împiedice circulaţia sau folosirea mijloacelor de transport. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Va fi pedepsit cu o pedeapsă de la opt zile la două luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] cel care, prin orice altă acţiune, împiedică cu rea voinţă circulaţia pe calea ferată sau rutieră. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 407. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 71, 041; În vigoare: 13-03-2003> Dacă fapta a cauzat vătămări de natura celor prevăzute la art. 399, vinovatul va fi condamnat la recluziune de la zece ani la cincisprezece ani. El va fi condamnat la recluziune de la cincisprezece ani la douăzeci de ani dacă vătămările sunt de natura celor prevăzute la art. 400.

Art. 408. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă fapta a cauzat moartea unei persoane, vinovatul va fi pedepsit (cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 72, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 409. < L 2000-11-28/35, art. 29, 029; În vigoare: 27.03.2003> § 1. Orice persoană care efectuează, facilitează sau favorizează orice formă de mutilare a organelor genitale ale unei persoane de sex feminin, cu sau fără consimţământul acesteia din urmă, va fi pedepsită cu închisoare de la trei la cinci ani.

Tentativa va fi pedepsită cu închisoare de la opt zile la un an. [[1] Aceeaşi pedeapsă va fi aplicată oricărei persoane care incită la efectuarea oricărei forme de mutilare a organelor genitale ale unei persoane de sex feminin sau care, direct sau indirect, în scris sau verbal„ face sau dispune să fie făcută publicitate, publică sau distribuie materiale publicitare în favoarea unei astfel de practici.][1]

§2 Dacă mutilarea este practicată asupra unei persoane minore sau cu scopul obţinerii unui profit, pedeapsa va fi recluziunea de la cinci la şapte ani.

§ 3 Dacă mutilarea a cauzat o boală ce pare incurabilă sau o [[2] incapacitate personală de muncă pe o perioadă mai mare de patru luni][2], pedeapsa va fi recluziunea de la cinci ani la zece ani.

§ 4 Dacă mutilarea făcută fără intenţia de a provoca moartea a cauzat-o totuşi, pedeapsa va fi recluziunea de la zece la cincisprezece ani.

§ 5 Dacă mutilarea menţionată la § 1 este practicată asupra unui minor sau unei persoane care, din cauza stării ei fizice sau mintale, nu este capabilă să se întreţină, de către tatăl, mama sau alţi ascendenţi, sau de către orice altă

persoană ce are autoritate asupra minorului sau persoanei incapabile sau care are grijă de aceasta, sau de orice altă persoană care locuieşte ocazional sau în mod obişnuit cu victima, minimul pedepsei de la §§ 1 la 4 va fi dublat, dacă este vorba de pedeapsa cu închisoarea, şi mărit cu doi ani, dacă este vorba de pedeapsa cu recluziunea.

---

(1) <L 2014-05-05/07, art. 2, 105; În vigoare: 12-07-2014>
(2) <L 2016-02-05/11, art. 24, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 410. < L 2000-11-28/35, art. 30, 029; În vigoare: 27.03.2003> În cazurile menţionate la articolele 398 la 405, dacă vinovatul a comis crima sau delictul împotriva propriului său tată sau propriei sale mame sau altor ascendenţi [1 în linie directă sau colaterală până la gradul patru]1, minimul pedepsei prevăzut de aceste articole va fi dublat, dacă este vorba de închisoare, şi mărit cu doi ani, dacă este vorba de recluziune.

La fel se va proceda dacă vinovatul a comis crima sau delictul împotriva soţiei sau persoanei cu care coabitează sau a coabitat şi cu care întreţine sau a întreţinut o relaţie afectivă şi sexuală de durată.

(În plus, în cazul prevăzut de art. 398, alineatul 1, maximul de pedeapsă este stabilit la un an de închisoare). < L 2003-01-28/33, art. 2, 038; În vigoare: 22.02.2003>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 12, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 410bis. <Introdus prin L 2006-12-20/41, art. 6; În vigoare: 22-02-2007> În cazurile menţionate la articolele 398 la 405, dacă vinovatul a comis crima împotriva unui conducător, însoţitor, controlor sau vânzător de bilete din cadrul unei întreprinderi din cadrul reţelei de transport în comun, [1 unui membru al personalului angajat de către SPF Justice într-o unitate penitenciară sau în cadrul corpului de securitate,]1 unui factor poştal, unui pompier, unui membru al protecţiei civile, unui lucrător pe ambulanţă, unui medic, unui farmacist, unui kinetoterapeut, unui infirmier, unui membru al personalului care asigură primirea în cadrul serviciilor de urgenţă din instituţiile de îngrijire medicală, unui asistent social, unui psiholog din cadrul unui serviciu public, aflaţi în exerciţiul funcţiilor lor, [1 vor fi aplicate pedepsele prevăzute la alineatul 3]1.

[1 Dacă]1 vinovatul, fiind elev sau student înscris într-o instituţie de învăţământ sau care a fost înscris la cursuri cu şase luni înainte de comiterea faptelor, sau tatăl sau mama sau un membru al familiei acestui elev sau student, sau orice altă persoană care are autoritate asupra acestui elev sau student sau în grija căruia se află acesta, comite o crimă sau un delict împotriva unui membru al personalului sau al conducerii acestei instituţii de învăţământ, împotriva persoanelor responsabile de luarea în primire a elevilor într-un

institut medico-pedagogic organizat sau subvenţionat de către comunitate, sau împotriva unui intervenient din exterior însărcinat de către autorităţile comunitare să prevină şi să rezolve problemele de violenţă şcolară, aflaţi în exerciţiul funcţiilor lor [1, se vor aplica pedepsele prevăzute la alineatul 3]1.

[1 Pedepsele sunt următoarele:

1° în cazurile prevăzute la articolele 398, 399 şi 405, maximul pedepsei cu închisoarea prevăzut de aceste articole va fi dublat, putându-se astfel ajunge până la limita maximă de cinci ani;

2° în cazurile prevăzute la articolele 400, alineatul 1, şi 402, se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la cinci ani la zece ani;

3° în cazurile prevăzute la articolele 400, alienatul 2, 401, alineatul 1, şi 403, se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani;

4° în cazurile prevăzute la articolul 401, alineatul 2, se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani;

5° în cazurile prevăzute la articolul 404, se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani.]1

---

(1) <L 2012-12-27/29, art. 20, 090; În vigoare: 10-02-2013>

Art. 410ter. [1 În cazurile prevăzute la articolele 398 la 405, dacă vinovatul a comis o crimă sau un delict împotriva unui arbitru al unei întreceri sportive, minimul pedepsei prevăzut de aceste articole va fi mărit până la concurenţa unei jumătăţi din pedeapsa prevăzută, dacă este vorba de închisoare, şi mărit cu un an, dacă este vorba de recluziune.]1

---

(1) <Introdus prin L 2012-07-05/07, art. 2, 086; În vigoare: 29-07-2012>

SECŢIUNEA III
Omuciderea, vătămările şi loviturile scuzabile

Art. 411. Omuciderea, rănile şi loviturile sunt scuzabile dacă au fost provocate imediat prin violenţe grave împotriva persoanelor.

Art. 412. Crimele şi delictele menţionate la precedentul articol sunt de asemenea scuzabile dacă sunt comise respingând, în timpul zilei, acte de escaladare şi pătrundere prin efracţie în incinte împrejmuite de garduri, în interiorul unor ziduri sau al unei case sau apartament locuit sau al dependinţelor acestora, dacă se stabileşte că agentul a avut motive să se teamă de un atentat împotriva persoanelor, fie ca scop direct al celui care încearcă să pătrundă prin escaladă sau efracţie, fie ca o consecinţă a rezistenţei pe care acesta ar fi urmat să o întâmpine în încercarea lui de a-şi atinge scopurile.

Art. 413. (Abrogat) <L 1997-11-24/51, art. 3, 020; În vigoare: 16-02-1998>

Art. 414. [[1] Când natura scuzabilă a faptei este dovedită, pedeapsa va fi redusă:
- la închisoare de la un an la cinci ani şi la plata unei amenzi de la o sută de euro la cinci sute de euro, dacă este vorba de o crimă pentru care legea prevede o pedeapsă al cărei maxim depăşeşte douăzeci de ani de recluziune, indiferent dacă a fost corecţionalizată sau nu;
- la închisoare de la şase luni la doi ani şi la plata unei amenzi de la cincizeci de euro la două sute de euro, dacă este vorba despre orice altă crimă, corecţionalizată sau nu;
- la închisoare de la opt zile la trei luni şi la plata unei amenzi de douăzeci şi şase de euro la o sută de euro, dacă este vorba despre orice alt delict.][1]

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 25, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 415. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>-03-1987, art. 97>

SECŢIUNEA IV
Omuciderea, vătămările şi loviturile justificate

Art. 416. Nu există nici crimă, nici delict dacă omuciderea, vătămările şi loviturile sunt consecinţa unei nevoi actuale legitime de autoapărare sau de apărare a unei alte persoane.

Art. 417. Sunt cuprinse, în cazurile de necesitate actuală de apărare, următoarele două cauze:

Dacă omuciderea a fost comisă, dacă vătămările au fost provocate, dacă loviturile au fost aplicate în timpul respingerii, în timpul nopţii, a unei acţiuni de pătrundere prin escaladare sau efracţie în interiorul unei împrejmuiri, unor ziduri sau al unei case sau apartament locuit sau al dependinţelor acestora, dacă se stabileşte că agentul a avut motive să se teamă de un atentat împotriva persoanelor, fie ca scop direct al celui care încearcă să pătrundă prin escaladă sau efracţie, fie ca o consecinţă a rezistenţei pe care acesta ar fi urmat să o întâmpine în încercarea lui de a-şi atinge scopurile

Dacă fapta s-a produs în timp ce agentul se apăra împotriva autorilor unui furt sau unei tâlhării înfăptuite cu violenţă împotriva persoanelor.

SECŢIUNEA V
Tortura, tratamentele inumane şi tratamentele degradante
<Introdusă prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare 24-08-2002>

Art. 417bis. <Introdus prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare: 24-08-2002>
În scopul aplicării prezentei secţiuni, se înţelege prin:

1° tortură: orice tratament inuman deliberat care provoacă o durere acută sau suferinţe foarte mari şi crude, fizice şi mintale,

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

2° tratament inuman: orice tratament prin care suferinţe mintale sau fizice mari sunt aplicate intenţionat unei persoane, mai ales în scopul de a obţine de la ea informaţii, de a o pedepsi, de a face presiune asupra ei sau a intimida persoana în cauză sau terţe persoane;

3° tratament degradant: orice tratament care cauzează celui căruia i se aplică, în ochii altuia sau ai săi, o umilire sau o degradare gravă.

Art. 417ter. <Introdus prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare: 24-08-2002>

Oricine supune o persoană la tortură va fi pedepsit cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani.

Infracţiunea prevăzută la alineatul 1 va fi pedepsită cu închisoare de la cincisprezece ani la douăzeci de ani în cazurile următoare:

1° dacă a fost comisă:

a) fie de un ofiţer sau un funcţionar public, un factor deţinător sau un agent al autorităţii publice care acţionează cu ocazia exercitării funcţiilor sale;

b) fie împotriva unei persoane [[1] a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală sau din cauza situaţiei sale precare erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor][1];

c) fie împotriva unui minor;

2° sau dacă actul a cauzat o boală ce pare incurabilă, o [[2] incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni][2], pierderea completă a unui organ sau a funcţionării unui organ sau o mutilare gravă.

Infracţiunea prevăzută vizată la alineatul 1 va fi pedepsită cu recluziune de la douăzeci la treizeci de ani:

1° dacă a fost comisă împotriva unui minor sau unei persoane care, din cauza stării ei fizice sau mintale, nu este capabilă să se întreţină, de către tatăl, mama sau alţi ascendenţi, sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului sau persoanei incapabile sau care are grijă de aceasta, sau orice altă persoană care locuieşte ocazional sau în mod obişnuit cu victima,

2° sau dacă a provocat moartea şi a fost comisă fără intenţia de a o cauza.

Ordinul unui superior sau unei autorităţi nu poate justifica infracţiunea prevăzută la alineatul 1.

(Starea de necesitate nu poate justifica infracţiunea prevăzută la alineatul 1.) <L 2006-05-18/53, art. 2, 060; În vigoare: 11-12-2006>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 13, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 417quater. <Introdus prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare: 24-08-2002>

Oricine supune o persoană la un tratament inuman va fi pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

Infracţiunea vizată la alineatul 1 va fi pedepsită cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani în următoarele cazuri:

1° dacă a fost comisă:

a) fie de un ofiţer sau funcţionar public, de un factor deţinător sau agent al autorităţii publice cu ocazia exercitării funcţiilor sale;

b) fie împotriva unei persoane [[1] a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală sau din cauza situaţiei sale precare erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor][1];

c) fie împotriva unui minor;

2° sau dacă actul a cauzat o boală ce pare incurabilă, o [[2] incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni][2], pierderea completă a unui organ sau a funcţionării unui organ sau o mutilare gravă.

Infracţiunea prevăzută la alineatul 1 va fi pedepsită cu recluziune de la cincisprezece la douăzeci de ani:

1° dacă a fost îndreptată împotriva unui minor sau unei persoane care, din cauza stării sale fizice sau mintale, nu este capabil(ă) să se întreţină, fiind comisă de către tatăl, mama sau alţi ascendenţi, sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului sau persoanei incapabile sau care are grijă de aceasta, sau orice altă persoană care locuieşte ocazional sau în mod obişnuit cu victima,

2° sau dacă a provocat moartea şi a fost comisă fără intenţia de a o cauza.

Ordinul unui superior sau unei autorităţi nu poate justifica infracţiunea prevăzută la alineatul 1.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 14, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 417quinquies. <Introdus prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare: 24-08-2002>

Oricine supune o persoană la un tratament degradant va fi pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la doi ani şi cu amendă de la cincizeci de euro la trei sute de euro, sau doar cu una din aceste două pedepse.

[[1] În cazul în care tratamentul degradant a fost comis împotriva unei persoane a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală erau vizibilă sau cunoscută autorului faptelor, pedeapsa minimă prevăzută la alineatul 1 va fi dublată.][1]

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 15, 084; În vigoare: 02-02-2012>

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL II
Omuciderea şi vătămările corporale involuntare

Art. 418. Este vinovat de omucidere sau vătămare involuntară cel care a cauzat acest rezultat din lipsă de prevedere sau precauţie, dar fără intenţia de a atenta la persoana celuilalt.

Art. 419. Cel care cauzează involuntar moartea unei persoane va fi pedepsit cu închisoare de la trei luni la doi ani şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Dacă moartea este consecinţa unui accident de circulaţie, pedeapsa cu închisoarea este de la trei luni la cinci ani şi amenda de la cincizeci de euro la două mii de euro.) <L 2005-07-20/52, art. 28, 052; În vigoare: 31-03-2006>

Art. 419bis. (Abrogat) <L 2005-07-20/52, art. 30, 052; În vigoare: 31-03-2006>

Art. 420. Dacă, din lipsă de prevedere sau precauţie, nu au rezultat decât lovituri şi răniri, vinovatul (va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la şase luni) şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 31-03-1936, art. 1> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Dacă loviturile sau rănile sunt consecinţa unui accident de circulaţie, pedeapsa cu închisoarea este de la opt zile la un an şi amenda de la cincizeci de euro la o mie de euro.) <L 2005-07-20/52, art. 29, 052; În vigoare: 31-03-2006>

Art. 420bis. (Abrogat) <L 2005-07-20/52, art. 30, 052; În vigoare: 31-03-2006>

Art. 421. Va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la un an şi amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care provoacă în mod involuntar unei alte persoane o boală sau incapacitate de muncă personală, administrându-i substanţe care sunt de natură a-i provoca moartea sau a-i afecta grav sănătatea. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 422. Dacă un convoi de cale ferată suferă un accident care pune în pericol persoanele care se găsesc în vagoanele care compun trenul, cel care involuntar a cauzat accidentul va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la două luni şi o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste două pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă din accident au rezultat vătămări corporale, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la trei ani şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă accidentul a cauzat moartea unei persoane, pedeapsa va fi închisoarea de la şase luni la cinci ani şi amenda de la o sută [de euro] la şase sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

INACŢIUNI CU SEMNIFICAŢIE PENALĂ

Art. 422bis. < L 06-01-1961, art. 1> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la (un an) şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care se abţine să vină în ajutor sau să procure ajutor unei persoane expuse unui grav pericol, fie că a constatat el însuşi situaţia acestei persoane, fie că această situaţie i-a fost descrisă de cei care au solicitat intervenţia. <L 1995-04-13/33, art. 4, 1°, 015; În vigoare: 05-05-1995> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Condiţia pentru ca fapta să fie considerată delict este ca cel care s-a abţinut să fi putut interveni fără a crea un pericol serios pentru el însuşi sau pentru alţii. Dacă el nu a constatat personal pericolul în care se găsea persoana, omisiunea nu va fi pedepsită atunci când împrejurările în care a fost invitat să intervină l-ar fi putut face să creadă că apelul era lipsit de seriozitate sau că nu existau riscuri.

(Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 este mărită la doi ani dacă persoana expusă pericolului grav este minoră [1 sau este o persoană a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor]1.) <L 1995-04-13/33, art. 4, 2°, 015; În vigoare: 05-05-1995>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 16, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 422ter. < L 06-01-1961, art. 1> Va fi pedepsit prin aplicarea pedepselor prevăzute la articolul precedent cel care, fiind în măsură să intervină, fără un pericol serios pentru el sau pentru alţii, refuză sau neglijează să acorde unei persoane aflate în pericol ajutorul pe care în mod legal este dator să îl acorde; cel care, fiind în măsură să o facă, refuză sau omite să facă lucrările, să presteze serviciul, sau să acorde ajutor în situaţii de accident, naufragiu, tulburări, inundaţii, incendiu sau alte calamităţi, precum şi în caz de tâlhărie, jaf, protest public sau execuţie judiciară.

Art. 422quater. <L 2007-05-10/35, art. 35, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de art. 422 bis şi 422ter, minimul pedepselor corecţionale prevăzute de aceste articole poate fi dublat, dacă unul din mobilurile crimei sau a delictului este ura, disprețul sau ostilitatea faţă de o persoană din motive ce ţin de rasa căreia i-ar aparţine aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendenţa ei, de originea sa naţională sau etnică, de naţionalitate, de sex, de schimbarea de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de naşterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei

de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [[1] de convingerile ei sindicale,][1] de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

---

(1) <L 2009-12-30/01, art. 111, 074; În vigoare: 31-12-2009>

CAPITOLUL III
Atentate asupra minorilor, [[1] persoanelor vulnerabile][1] şi familiei

<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 17, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECŢIUNEA I
Părăsirea şi abandonarea copiilor sau [[1] persoanelor vulnerabile][1] care au nevoie de ajutor

<L 2000-11-28/35, art. 31; În vigoare: 27-03-2001>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 17, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 423. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la o lună la trei ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cei care părăsesc într-un loc oarecare un minor sau [[1] o persoană a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor][1]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 2 Dacă în urma părăsirii, persoana vizată la § 1 rămâne grav mutilată, contactează o boală ce pare incurabilă sau îşi pierde total funcţionalitatea unui organ, vinovaţii vor fi pedepsiţi cu închisoare de la şase luni la cinci ani şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3 Dacă abandonul a cauzat moartea persoanei vizate la § 1, vinovaţii vor fi pedepsiţi cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 18, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 424. Vor fi pedepsiţi cu închisoare de la opt zile la şase luni şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro], sau numai cu una dintre aceste pedepse, fără a duce atingere, dacă este cazul, aplicării unor dispoziţii penale mai severe: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Tatăl sau mama sau adoptatorii care îşi abandonează copilul aflat în situaţie de nevoie, chiar şi atunci când nu l-au lăsat singur, care refuză să-l ia înapoi sau care refuză să plătească pentru întreţinerea acestuia până când îl încredinţează unui terţ sau până când acesta este încredinţat unui terţ prin hotărâre judecătorească.

[[1] Descendenţii în linie directă care îşi abandonează tatăl, mama, adoptatorul sau alt ascendent aflat în situaţie de nevoie, chiar şi atunci când nu l-au lăsat singur, care refuză să-l ia înapoi sau care refuză să plătească pentru întreţinerea acestuia până când îl încredinţează unui terţ sau până când acesta este încredinţat unui terţ prin hotărâre judecătorească.][1]

În cazul unei a doua condamnări pentru una din infracţiunile prevăzute la prezentul articol, comisă în interval de cinci ani de la data comiterii primei infracţiuni, pedepsele vor putea fi dublate.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 19, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECŢIUNEA II
Privarea de alimente sau de îngrijire a minorilor sau [[1] a persoanelor vulnerabile][1]

<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 20, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 425. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Va fi pedepsit cu închisoare de la o lună la trei ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse, cel care în mod voluntar privează de alimente sau de îngrijire, de natură să compromită sănătatea unui minor sau [[1] a unei persoane a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor, şi care][1] nu este în măsură să se întreţină singur(ă). <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§2 Dacă privarea de alimente sau de îngrijire provoacă fie o boală ce pare incurabilă, fie pierderea totală a funcţionării unui organ, fie o mutilare gravă, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la cinci la zece ani.

§3 Dacă privarea de alimente sau de îngrijire acordată în mod voluntar, fără intenţia de a cauza moartea, a cauzat-o totuşi, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 21, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 426. < L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27.03.2001> §1. Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la două luni şi cu o amendă de la cincizeci

[de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse, fără a duce atingere, dacă este cazul, aplicării unor dispoziţii penale mai severe, orice persoană care având în îngrijire un minor sau o persoană [[1] vulnerabilă din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală care erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor, şi care nu este capabilă să se întreţină singur(ă)][1], neglijează întreţinerea acestui minor sau acestei persoane vulnerabile până în punctul de a compromite sănătatea acestuia/acesteia. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§2 Dacă neglijenţele au cauzat moartea minorului sau [[1] a persoanei vulnerabile menţionate la § 1 şi care nu era capabil(ă) să se întreţină singur(ă)][1], vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la trei luni la doi ani şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 22, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECŢIUNEA III
Dispoziţie comună secţiunilor I şi II
<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 427. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> În cazurile prevăzute la articolele 423, 425 şi 426 dacă vinovatul a comis faptele împotriva tatălui său sau mamei sale, adoptatorilor altor ascendenţi ai săi, minimul de pedeapsă prevăzut de aceste articole va fi dublat, dacă este vorba de pedeapsa cu închisoarea, şi mărit cu doi ani, dacă este vorba de pedeapsa cu recluziunea.

La fel se va proceda dacă vinovatul este tatăl, mama sau adoptatorul victimei, sau orice altă persoană care are autoritate asupra victimei sau care o are în grijă.

[[1] În plus, va putea fi aplicată pedeapsa prevăzută la articolul 33.][1]

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 23, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECŢIUNEA IV
Răpirea şi ascunderea minorilor [[1] şi a persoanelor vulnerabile][1]
<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 24, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 428. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Oricine răpeşte sau dispune răpirea unui minor în vârstă de sub doisprezece ani, va fi pedepsit cu recluziunea de la cinci la zece ani, chiar şi în cazul în care minorul l-a urmat voluntar pe răpitorul său.

§ 2 Oricine răpeşte sau dispune să fie răpit, prin violenţă, şiretenie, ameninţare, un minor în vârstă de peste doisprezece ani [[1] sau orice altă persoană a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor,][1] va fi pedepsit cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

§ 3 (...)< L 2002-06-14/42, art. 6, 036; În vigoare: 24.08.2002>

§ 4 Pedeapsa va fi recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani dacă detenţia minorului răpit [[1] sau a persoanei la care se face referire la § 2]$_1$ a provocat fie o boală ce pare incurabilă, fie o [[2] incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni][2], fie pierderea totală a funcţionării unui organ, fie o mutilare gravă.

§ 5 Dacă răpirea sau detenţia au cauzat moartea, pedeapsa va fi recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 25, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 429. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> Va fi pedepsit cu aceleaşi pedepse ca şi autorul răpirii cel care va păstra în grija sa un minor [[1] sau o persoană vulnerabilă, la care se face referire în articolul 428, § 2, despre care ştie că a fost răpit(ă)][1].

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 26, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 430. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> În cazurile prevăzute de articolele 428 şi 429, cu excepţia cazurilor prevăzute de [[2] articolul 428, §§ 4 şi 5][2], se aplică pedeapsa cu închisoarea de la doi la cinci ani şi cu amendă de la două sute [de euro] la cinci sute [de euro], dacă în termen de cinci zile de la răpire, răpitorul sau persoana vizată la articolul 429 înapoiază în mod voluntar minorul răpit [[1] sau persoana vulnerabilă răpită][1]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 27, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2014-05-05/09, art. 15, 106; În vigoare: 18-07-2014>

SECŢIUNEA V
Nereprezentarea copiilor

<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 431. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> Vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la un an şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cei

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

care, fiind însărcinaţi cu îngrijirea unui minor în vârstă de sub doisprezece ani, nu îl reprezintă pe acesta în faţa persoanelor care au dreptul să îl revendice. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă vinovatul ascunde acest minor timp de mai mult de cinci zile de cei care au dreptul să îl revendice sau dacă îl reţine în mod necuvenit pe minor în afara teritoriului Regatului, el va fi pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 432. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la un an şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

tatăl sau mama care îşi sustrage sau încearcă să îşi sustragă copilul minor de la procedura intentată împotriva lui pe baza legilor privitoare la protecţia tinerilor sau la ajutorul acordat tinerilor, care îl sustrag sau încearcă să îl sustragă de sub îngrijirea persoanelor cărora acesta le-a fost încredinţat de către autoritatea competentă, care nu-l prezintă celor care au dreptul de a-l revendica, care îl răpeşte sau dispune ca acesta să fie răpit, chiar şi cu consimţământul acestuia.

Dacă vinovatul a fost decăzut, total sau în parte, din drepturile părinteşti, pedeapsa cu închisoarea va putea fi mărită până la trei ani.

§ 2 Dacă vinovatul ascunde copilul minor timp de mai mult de cinci zile de cei care au dreptul să îl revendice sau dacă reţine în mod necuvenit copilul minor în afara teritoriului Regatului, el va fi pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă vinovatul a fost decăzut, total sau în parte, din drepturile părinteşti, pedeapsa cu închisoarea va fi de cel puţin trei ani.

§ 3 În cazul în care se va hotărî încredinţarea minorului fie în timpul, fie în urma divorţului sau separării cuplului, sau în alte împrejurări prevăzute de lege, pedepsele prevăzute la §§ 1 şi 2 vor fi aplicate tatălui şi mamei care sustrag sau caută să sustragă copilul minor de la cei cărora acesta a fost încredinţat pe baza deciziei, celor care nu prezintă copilul persoanelor care au dreptul să îl revendice, celor care răpesc copilul sau dispun răpirea lui, chiar şi cu consimţământul acestuia.

§ 4 Dacă încredinţarea copilului minor a făcut obiectul unei i tranzacţii prealabile unei proceduri, la care s-a ajuns prin consimţământul ambelor părţi, pedepsele prevăzute la §§ 1 şi 2 vor fi aplicate tatălui şi mamei care, începând de la data transcrierii divorţului la care s-a ajuns prin consimţământ mutual,

vor sustrage sau vor încerca să sustragă copilul minor de la cei cărora le-a fost încredinţat pe baza deciziei sau acordului convenit de părţi, celor care nu prezintă copilul persoanelor care au dreptul să îl revendice, celor care răpesc copilul sau dispun răpirea lui, chiar şi cu consimţământul acestuia.

SECŢIUNEA VI
Folosirea minorilor [1 şi persoanelor vulnerabile]1 în scopuri criminale sau delictuale

<Introdus prin L 2005-08-10/62, art. 3; În vigoare: 02-09-2005>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 28, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 433. <L 2005-08-10/62, art. 4, 054; În vigoare: 02-09-2005> Sub rezerva aplicării articolului 433quinquies, orice persoană care, în mod direct sau prin intermediar, atrage sau foloseşte un minor [1 sau o persoană a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală era vizibilă sau cunoscută autorului faptelor,]1 cu scopul de a comite, într-una din manierele prevăzute de articolul 66, o crimă sau un delict, va fi pedepsită cu pedepsele prevăzute pentru crima sau delictul respectiv, pentru care minimul pedepsei privative de libertate va fi mărit cu o lună atunci când pedeapsa maximă prevăzută este închisoarea de un an, cu două luni, atunci când aceasta este de doi ani, cu trei luni, atunci când aceasta este de trei ani, cu cinci luni, atunci când aceasta este de cinci ani, şi cu doi ani în caz de recluziune cu durată determinată, iar acolo unde este aplicată şi pedeapsa cu amenda, minimul acesteia va fi dublat.

Minimul pedepsei prevăzute la alineatul 1 este mărit din nou şi în aceeaşi proporţie, atunci când:

1° minorul nu a împlinit încă şaisprezece ani, sau

2° persoana vizată la alineatul 1 abuzează de poziţia deosebit de vulnerabilă în care se află minorul, sau

3° persoana vizată la alineatul 1 este tatăl, mama, un alt ascendent, adoptatorul, sau orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului sau care are minorul în îngrijire, sau

4° acţiunea de atragere de minori şi folosirea a acestora în vederea comiterii unei crime sau unui delict constituie o activitate obişnuită.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 29, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECŢIUNEA VII
Atingeri aduse vieţii private a minorului
<Introdus prin L 2005-08-10/62, art. 5; În vigoare: 02-09-2005>

Art. 433bis. <Introdus prin L 2005-08-10/62, art. 6; În vigoare 02-09-2005> Sunt interzise publicarea şi difuzarea prin intermediul cărţilor, mijloacelor de presă, cinematografiei, radiofoniei, televiziunii sau prin orice altă manieră a consemnărilor efectuate cu ocazia dezbaterilor desfăşurate în faţa instanţelor pentru minori, în faţa judecătorului de instrucţie şi în faţa camerelor curţii de apel competente să se pronunţe asupra apelului formulat împotriva hotărârilor lor.

Sunt exceptate de la această interdicţie doar motivarea şi dispozitivul hotărârii judecătoreşti pronunţate în şedinţă publică, sub rezerva aplicării alineatului 3.

Sunt interzise, de asemenea, şi publicarea şi difuzarea, prin orice procedeu, de texte, desene, fotografii sau imagini de natură să dezvăluie identitatea unei persoane urmărite sau care face obiectul unei măsuri prevăzute (la articolele 37, 39, 43, 49, 52, 52quater et 57bis) ale legii din 8 aprilie 1965 cu privire la protecţia tinerilor sau în legea din 1 martie 2002 privitoare la plasamentul provizoriu al minorilor care au comis o faptă calificată drept infracţiune.

Aceeaşi interdicţie este aplicabilă şi în cazul persoanei care face obiectul unei măsuri luate în cadrul procedurii vizate la articolul 63bis al legii din 8 aprilie 1965 privitoare la protecţia tinerilor (la preluarea minorilor care au comis o faptă calificată drept infracţiune şi la repararea daunelor cauzate de fapta comisă). <L 2006-05-15/35, art. 22, 056; În vigoare: 01-10-2007>

Infracţiunile prevăzute de prezentul articol sunt pedepsite cu închisoare de la două luni la doi ani şi cu amendă de la trei sute de euro la trei mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse.

SECŢIUNEA VIII
[[1] Ademenirea minorilor prin intermediul tehnologiilor informaţiei şi comunicării, în scopuri criminale sau delictuale][1]

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 26, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 433bis/1. [[1] Va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la cinci ani persoana majoră care comunică prin intermediul tehnologiilor informaţiei şi comunicaţiilor cu un minor dovedit sau presupus, şi aceasta în vederea facilitării sau consumării la adresa minorului a unei crime sau unui delict:

1° dacă aceasta a disimulat sau mintit în ceea ce priveşte identitatea sa, vârsta şi calitatea sa;

2° dacă acesta a insistat asupra discreției ce trebuie păstrate în legătură cu schimburile dintre ei;

3° dacă acesta a oferit sau a promis oferirea unui cadou sau unui avantaj oarecare;

4° dacă acesta a utilizat orice altă manevră.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/25, art. 3, 103; În vigoare: 10-05-2014>

CAPITOLUL IIIbis
Exploatarea cerşetoriei
<Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 6;
În vigoare: 12-09-2005>

Art. 433ter. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 7; În vigoare: 12-09-2005> Va fi pedepsit cu închisoare de la şase luni la trei ani şi cu o amendă de la cinci sute de euro la douăzeci şi cinci de mii de euro:

1° cel ce angajează, antrenează, deturnează sau reţine o persoană cu scopul de a o pune să cerşească, o instigă să cerşească sau să continue să facă acest lucru, sau o pune la dispoziţia unui cerşetor pentru ca acesta să se servească de ea pentru a stârni mila publică;

2° cel care, indiferent de maniera în care acţionează, exploatează cerşetoria practicată de altul.

Tentativa de a comite infracţiunile prevăzute la paragraful 1 este pedepsită cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu o amendă de la o sută de euro la două mii de euro.

[' Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.][1]

---

(1) <L 2013-06-24/24, art. 3, 097; În vigoare: 02-08-2013>

Art. 433quater. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 8; În vigoare: 12-09-2005>

Infracţiunea prevăzută la articolul 433ter, alineatul 1, este pedepsită cu închisoarea de la un an la cinci ani şi cu o amendă de la cinci sute de euro la cincizeci de mii de euro atunci când este comisă:

1° cu privire la un minor;

2° abuzând de [' situaţia de vulnerabilitate în care se găseşte o persoană ca urmare a situaţiei sale administrative ilegale sau precare, a situaţiei sale sociale precare, a vârstei sale, a unei stări de graviditate, de boală, de infirmitate sau a unei deficienţe fizice sau mintale][1], în aşa fel încât persoana nu are o altă alegere veritabilă şi acceptabilă decât să se supună acestui abuz;

3° făcând uz, în mod direct sau indirect, de manevre frauduloase, de violenţă, de ameninţări sau de o formă oarecare de constrângere.

[2 Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]2

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 30, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2013-06-24/24, art. 4, 097; În vigoare: 02-08-2013>

CAPITOLUL IIIter
Traficul de fiinţe umane
<Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 9;
În vigoare: 12-09-2005>

Art. 433quinquies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 10; În vigoare: 12-09-2005> § 1.

[1 Constituie infracţiunea de trafic de fiinţe umane fapta de a transporta, transfera, găzdui, primi o persoană, de a prelua sau transfera controlul asupra acesteia:

1° cu scopul de a o exploata prin practicarea prostituţiei sau a altor forme de exploatare sexuală;

2° cu scopul de a o exploata prin practicarea cerşetoriei;

3° cu scopul de o pune să muncească sau să presteze servicii în condiţii ce încalcă demnitatea umană;

4° cu scopul prelevării de organe prin încălcarea prevederilor legii din 13 iunie 1986 cu privire la prelevarea şi transplantul de organe, sau de material biologic uman, contrar prevederilor legii din 19 decembrie 2008 cu privire la obţinerea şi utilizarea de material biologic uman destinat aplicaţiilor medicale umane sau folosit în scopul cercetărilor ştiinţifice;

5° sau cu scopul de a determina comiterea de către acea persoană a unei crime sau unui delict, împotriva voinţei acesteia.]1

Cu excepţia cazului vizat la 5, este indiferent dacă persoana vizată la alineatul 1 şi-a dat consimţământul pentru activitatea planificată sau derulată efectiv.

§ 2. Infracţiunea prevăzută la § 1 va fi pedepsită cu închisoarea de la un an la cinci ani şi cu o amendă de la cinci sute de euro la cincizeci de mii de euro.

§ 3. Tentativa de a comite infracţiunea prevăzută la § 1 va fi pedepsită cu închisoarea de la un an la trei ani şi cu o amendă de la o sută de euro la zece mii de euro.

[2 § 4. Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]2

---

(1) <L 2013-04-29/15, art. 2, 096; În vigoare: 02-08-2013>

(2) <L 2013-06-24/24, art. 5, 097; În vigoare: 02-08-2013>

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Art. 433sexies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 11; În vigoare: 12-09-2005>

Infracţiunea prevăzută la articolul 433quinquies, § 1, va fi pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu o amendă de la şapte sute cincizeci de euro la şaptezeci şi cinci de mii de euro atunci când este comisă o infracţiune:

1° de către o persoană care are autoritate asupra victimei sau de către o persoană care a abuzat de autoritatea sau de facilităţile pe care i le conferă funcţia pe care o deţine;

2° de către un ofiţer sau funcţionar public, un deţinător sau agent al forţei publice aflat în exerciţiul funcţiunilor sale.

[1 Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]1

---

(1) <L 2013-06-24/24, art. 6, 097; În vigoare: 02-08-2013>

Art. 433septies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 12; În vigoare: 12-09-2005>

Infracţiunea prevăzută la articolul 433quinquies, § 1, va fi pedepsită cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani şi cu o amendă de la o mie de euro la o sută de mii de euro în următoarele cazuri:

1° atunci când infracţiunea a fost comisă asupra unui minor;

2° atunci când infracţiunea a fost comisă abuzând de [1 situaţia de vulnerabilitate în care se află o persoană ca urmare a situaţiei sale administrative ilegale sau precare, a situaţiei sale sociale precare, a vârstei, stării de sarcină, a unei boli, a unei infirmităţi sau unei deficienţe fizice sau mintale]1, în aşa fel încât persoana nu a avut altă o altă alegere veritabilă şi acceptabilă decât să se supună acestui abuz;

3° atunci când infracţiunea a fost comisă făcând uz, în mod direct sau indirect, de manevre frauduloase, de violenţă, de ameninţări sau de orice formă de constrângere [4, sau recurgând la răpire, la abuzul de autoritate sau la inducerea în eroare]4;

[4 3bis° atunci când infracţiunea a fost comisă prin oferirea sau acceptarea de sume de bani sau avantaje sub orice formă, pentru a obţine consimţământul unei persoane care are autoritate asupra victimei;]4

4° atunci când viaţa victimei este pusă în pericol, în mod deliberat sau prin neglijenţă gravă;

5° atunci când infracţiunea a cauzat o boală ce pare incurabilă, o [3 incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni]3, pierderea completă a unui organ sau a funcţionalităţii unui organ, sau o mutilare gravă;

6° atunci când activitatea în cauză constituie o activitate obişnuită;

7° atunci când aceasta constituie un act de participaţie la activitatea principală sau accesorie a unei asocieri, şi indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător în cadrul asocierii respective.

BE

[2 Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]2

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 31, 084; În vigoare: 02-02-2012>
(2) <L 2013-06-24/24, art. 7, 097; În vigoare: 02-08-2013>
(3) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>
(4) <L 2016-05-31/02, art. 8, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 433octies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 13; În vigoare: 12-09-2005>

Infracţiunea prevăzută la articolul 433quinquies, § 1, este pedepsită cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani şi cu o amendă de la o mie de euro la o sută cincizeci de mii de euro în următoarele cazuri:

1° atunci când infracţiunea a cauzat moartea victimei, intenţia nefiind aceea de a ucide;

2° atunci când infracţiunea constituie un act de participare la activitatea principală sau accesorie a unei asociaţii, şi indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător în cadrul asociaţiei respective.

[1 Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]1

---

(1) <L 2013-06-24/24, art. 8, 097; În vigoare: 02-08-2013>

Art. 433novies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 14; În vigoare: 12-09-2005>

[3 § 1.]3 În cazurile vizate la articolele [3 433quinquies la 433octies]3, vinovaţilor le va fi aplicată şi pedeapsa interzicerii exercitării drepturilor enunţate la [1 articolul 31, alineatul 1]1.

[3 § 2. Instanţele vor putea pronunţa interdicţiile vizate la articolele 382, § 2, şi 382bis împotriva persoanelor condamnate pentru faptele vizate la articolele 433quinquies la 433octies, pentru o durată de la un an la douăzeci de ani.]3

[3 § 3. Articolul 382quater se aplică persoanelor condamnate pentru faptele vizate la articolele 433quinquies la 433octies.

§ 4. Fără a ţine cont de calitatea de persoană fizică sau morală, de agent economic, proprietar, chiriaş sau gerant, instanţa poate dispune închiderea temporară sau definitivă, parţială sau totală a întreprinderii în care au fost comise infracţiunile vizate la articolele 433quinquies la 433octies, conform modalităţilor prevăzute la articolul 382, § 3, alineatele 2 la 5.

§ 5. Articolul 389 se aplică paragrafelor 1, 2 şi 4.]3

[3 § 6.]3 Confiscarea specială prevăzută la articolul 42, punctul 1°, este aplicată celor vinovaţi de comiterea infracţiunii vizate la articolul 433quinquies, chiar şi atunci când proprietatea asupra lucrurilor ce fac obiectul faptei nu aparţine condamnatului, fără ca această confiscare să poată totuşi aduce atingere drepturilor terţilor asupra bunurilor susceptibile de a face obiectul confiscării.

[2 Totodată, măsura trebuie aplicată, în aceleaşi circumstanţe, bunului mobil,

unei părți din acesta, bunului imobil, camerei sau oricărui alt spațiu. Măsura poate fi totodată aplicată și contravalorii acestor bunuri mobile sau imobile înstrăinate între momentul comiterii infracțiunii și hotărârea judecătorească definitivă.][2]

[3 § 7.][3] [2 În cazul sechestrului asupra unui bun imobil, se procedează conform formalităților prevăzute de articolul 35bis din Codul de instrucție criminală.][2]

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 19, 073; În vigoare: 15-04-2009>
(2) <L 2013-11-27/05, art. 4, 099; În vigoare: 01-03-2014>
(3) <L 2016-05-31/02, art. 9, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 433novies/1. [1 Publicarea și difuzarea oricăror texte, desene, fotografii, imagini sau mesaje sonore de natură să dezvăluie identitatea victimei infracțiunii vizate la articolul 433quinquies, §1, alineatul 1, punctul 1°, sau tentativa de comitere a acestei infracțiuni, sunt interzise și pedepsite conform articolului 378bis, cu excepția cazului în care victima și-a dat acordul scris sau dacă procurorul Regelui sau magistratul însărcinat cu instrucția cazului și-a dat acordul din rațiuni ce țin de necesitatea obținerii de informații sau de derularea instrucției.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2016-05-31/02, art. 10, 118; În vigoare: 18-06-2016>

CAPITOLUL IIIquater
Abuzul de vulnerabilitatea unei alte persoane prin vânzarea, închirierea sau punerea la dispoziție a bunurilor în vederea realizării unui profit anormal

<Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 15; În vigoare: 12-09-2005>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 32, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 433decies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 15; În vigoare: 12-09-2005>

Va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la trei ani și cu o amendă de la cinci sute de euro la douăzeci și cinci de mii de euro, cel care abuzează, fie direct, fie prin intermediar, de [1 situația de vulnerabilitate în care se află o persoană ca urmare a situației sale administrative ilegale sau precare, a situației sale sociale precare, a vârstei, stării de sarcină, a unei boli, a unei infirmități sau unei deficiențe fizice sau mintale][1], prin vânzarea, darea în chirie sau punerea la dispoziție, cu intenția de a realiza un profit anormal, a unui bun mobil, a

unei părţi din acesta, a unui bun imobil, a unei camere sau a unui alt spaţiu din cele vizate la articolul 479 din Codul penal, în condiţii incompatibile cu demnitatea umană [...]. Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 33, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2013-04-29/14, art. 2, 095; În vigoare: 02-08-2013>

Art. 433undecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 17; În vigoare: 12-09-2005> Infracţiunea vizată la articolul 433decies va fi pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani şi cu o amendă de la o mie de euro la cinci mii de euro în următoarele cazuri:

1° atunci când activitatea în cauză constituie o activitate obişnuită;

2° atunci când infracţiunea constituie un act de participare la activitatea principală sau accesorie a unei asociaţii, şi indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător în cadrul asociaţiei respective.

Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.

Art. 433duodecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 18; În vigoare: 12-09-2005>Infracţiunea vizată la articolul 433decies va fi pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani şi cu o amendă de la o mie de euro la cincizeci de mii de euro în cazul în care ea constituie un act de participaţie la activitatea principală sau accesorie a unei asocieri infracţionale, şi indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător în cadrul asociaţiei respective.

Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.

Art. 433terdecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 19; În vigoare: 12-09-2005> În cazurile vizate la articolele 433undecies şi 433duodecies, vinovaţilor li se va aplica, în plus, interdicţia drepturilor specificate la [1 articolul 31, alineatul 1]1.

Confiscarea specială prevăzută la articolul 42, punctul 1°, se aplică vinovaţilor de comiterea infracţiunii vizate la articolul 433decies, chiar şi atunci când proprietatea asupra lucrurilor ce fac obiectul faptei nu aparţine condamnatului, fără ca această confiscare să poată totuşi aduce atingere drepturilor terţilor asupra bunurilor susceptibile de a face obiectul confiscării. Totodată, măsura trebuie aplicată, în aceleaşi circumstanţe, bunului mobil, unei părţi din acesta, bunului imobil, camerei sau oricărui alt spaţiu vizat de acest articol.

(Măsura poate fi totodată aplicată şi contravalorii acestor bunuri mobile sau imobile înstrăinate între momentul comiterii infracţiunii şi hotărârea judecătorească definitivă.) <L 2006-02-09/33, art. 2, 055; În vigoare: 10-03-2006>

---

(1) <L 2009-04-14/01, art. 20, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 433quaterdecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 20; În vigoare: 12-09-2005> După caz, procurorul Regelui sau judecătorul de instrucţie poate dispune sechestru pe un bun mobil, pe o parte din acesta, pe un bun imobil, pe cameră sau pe orice alt spaţiu din cele vizate la articolul 433decies. Dacă acesta dispune sechestrul, bunul mobil, partea acestuia, bunul imobil, camera sau orice alt spaţiu vizat la articolul 433decies trebuie sigilat sau, cu acordul scris al proprietarului sau celui care îl închiriază, pus la dispoziţia C.P.A.S. pentru a fi renovat şi închiriat temporar. Decizia procurorului Regelui sau judecătorului de instrucţie, după caz, de a proceda la punerea sechestrului, este comunicată proprietarului sau celui care închiriază bunul respectiv. În plus, în cazul sechestrării unui bun imobil, decizia trebuie comunicată în termen de douăzeci şi patru de ore şi prezentată pentru transcriere la biroul de ipoteci al locului în care se află bunul respectiv. Este considerată data transcrierii data la care este comunicată decizia de sechestrare. Sechestrul rămâne valabil până în momentul pronunţării hotărârii judecătoreşti definitive prin care este pronunţată fie confiscarea, fie ridicarea sechestrului. Ridicarea sechestrului poate fi dispusă în orice moment şi anterior acestei date, după caz, de către procurorul Regelui sau de către judecătorul de instrucţie, după ce acesta din urmă a comunicat decizia sa procurorului Regelui. O persoană împotriva căreia a fost dispus sechestrul nu poate intenta recursul prevăzut la articolele 28sexies şi 61quater din Codul de instrucţie criminală decât după trecerea unui an de la data instituirii măsurii sechestrului..

Art. 433quinquiesdecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 21; În vigoare: 12-09-2005> În cazurile vizate la articolele 433decies, victimele pot fi, dacă este nevoie, primite sau recazate, în baza deciziei luate, după caz, de ministrul competent, de autoritatea competentă sau de funcţionarii desemnaţi de către aceştia, toate acestea urmând a fi efectuate în colaborare cu serviciile competente în materie. Cheltuielile de cazare sunt suportate de către inculpat. În cazul în care inculpatul este achitat, cheltuielile vor fi suportate, după caz, de către Stat sau de către C.P.A.S. competent.

CAPITOLUL IV
Atentate la libertatea individuală şi la inviolabilitatea domiciliului, comise de particulari

Art. 434. Vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la trei luni la doi ani şi amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro], cei care, fără ordin din partea autorităţilor constituite şi în afara cazurilor în care legea permite sau ordonă arestarea sau detenţia particularilor, arestează orice persoană sau dispun arestarea acesteia, respectiv deţin orice persoană sau dispun ca aceasta să fie plasată în detenţie. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 435. Pedeapsa va fi închisoarea de la şase luni la trei ani şi amenda de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro], dacă detenţia ilegală şi arbitrară a durat mai mult de zece zile. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 436. Dacă detenţia ilegală şi arbitrară a durat mai mult de o lună, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la un an la cinci ani şi la o amendă de la 100 [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 437. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Pedeapsa aplicată va fi (reclu-ziunea de la cinci la zece ani) dacă arestarea a fost executată fie sub un ordin fals al autorităţii publice, fie purtând costumaţia sau sub numele unuia dintre agenţii autorităţii publice, sau dacă persoana arestată sau deţinută a fost ameninţată cu moartea. <L 2003-01-23/42, art. 74, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 438. (Abrogat) <L 2002-06-14/42, art. 7, 036; În vigoare: 24-08-2002>

Art. 438bis. <L 2007-05-10/35, art. 36, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de prezentul capitol, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba de pedepse corecţionale şi mărit cu doi ani dacă este vorba de recluziune, dacă unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, dispreţul sau ostilitatea faţă de o persoană din motive ce ţin de rasa căreia i-ar aparţine aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendenţa ei, de originea sa naţională sau etnică, de naţionalitate, de sex, de schimbarea de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de naşterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [1 de convingerile ei sindicale,]1 de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

---

(1) <L 2009-12-30/01, art. 112, 074; În vigoare: 31-12-2009>

Art. 439. Va fi pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro], cel care, fără ordin al autorităţii şi în afara cazurilor în care legea permite intrarea în domiciliul particularilor împotriva voinţei lor, intră într-o casă, un apartament, o cameră sau un spaţiu în care locuieşte altcineva, fie prin ameninţări sau violente împotriva persoanelor, fie prin efracţie, escaladare sau utilizare de chei false. L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 440. Pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la şase luni la cinci ani şi o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro] dacă fapta a fost comisă, fie sub un ordin fals al autorităţii publice, fie purtând costumaţia sau sub numele unuia dintre agenţii autorităţii publice, fie în următoarele trei împrejurări: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă fapta a fost comisă noaptea;
Dacă ea a fost executată de două sau mai multe persoane;
Dacă vinovaţii sau unul dintre ei era(u) purtător(i) de arme.
În plus, vinovaţilor li se va putea aplica şi interdicţia prevăzută de articolul 33 (...) < L 09-04-1930, art. 32>

Art. 441. Tentativa de delict prevăzută de art. precedent va fi pedepsită cu închisoare de la o lună la un an şi amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute[de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 442. Va fi pedepsită cu închisoare de la cincisprezece zile la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute[de euro] cel care intră, fără acordul proprietarului sau al chiriaşului, în locurile desemnate de art. 439 şi este găsit acolo noaptea. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

BE

CAPITOLUL IVbis
Hărţuirea
(Introdus prin <L 1998-10-30/34, art. 2,
În vigoare: 27.12.1998 >

Art. 442bis. (introdus de <L 1998-10-30/34, art. 2, în vigoare: 27.12.1998> Oricine hărţuieşte o persoană, deşi ştie sau ar trebui să ştie că prin acest comportament poate afecta liniştea persoanei vizate, va fi pedepsit cu închisoare de la cincisprezece zile la doi ani şi cu o amendă de la amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[[1] În cazul în care faptele vizate la alienatul 1 sunt comise în detrimentul unei persoane a cărei situaţie de vulnerabilitate din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală, pedeapsa minimă prevăzută la alineatul 1 va fi dublată.][1]

[[2] ...][2]

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 34, 084; În vigoare: 02-02-2012>
(2) <L 2016-03-25/07, art. 2, 116; În vigoare: 15-04-2016>

Art. 442ter. <L 2007-05-10/35, art. 37, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de art. 442bis, minimul pedepsei corecţionale prevăzut de aceste articole poate fi dublat dacă unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea faţă de o persoană din motive ce ţin de rasa căreia i-ar aparţine aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendenţa ei, de originea sa naţională sau etnică, de naţionalitate, de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de naşterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile

ei religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [[1] de convingerile ei sindicale,][1] de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

---

(1) <L 2009-12-30/01, art. 113, 074; În vigoare: 31-12-2009>

CAPITOLUL IVter
[[1] Abuzul față de situația de slăbiciune a persoanelor][1]

---

(1) <Introdus prin L 2011-11-26/19, art. 35, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 442quater. [[1] § 1. Cel care, cunoscând situația de slăbiciune fizică sau psihică a unei persoane, influențând în mod grav capacitatea de discernământ a acelei persoane, abuzează în mod fraudulos de această slăbiciune pentru a conduce persoana în cauză la o acțiune sau la o inacțiune ce aduce o atingere gravă integrității ei fizice și psihice sau patrimoniului acesteia, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de la o sută de euro la o mie de euro, sau doar cu una din aceste pedepse.

§ 2. Se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la o lună la patru ani și o amendă de la două sute de euro la două mii de euro, sau doar una din aceste pedepse, în următoarele cazuri:

1° dacă acțiunea sau inacțiunea vizată la § 1 este rezultatul aducerii într-o stare de supunere fizică sau psihică prin exercitarea de presiuni grave sau repetate sau de tehnici menite să altereze capacitatea de discernământ;

2° dacă abuzul vizat la § 1 a fost comis asupra unui minor;

3° dacă din acțiunea sau inacțiunea vizată la § 1 rezultă fie o boală ce pare incurabilă, fie [[2] o incapacitate de muncă personală pe o perioadă de peste patru luni][2], fie pierderea completă a funcționalității unui organ, fie o mutilare gravă;

4° dacă abuzul vizat la § 1 constituie o faptă de participație la activitatea principală sau secundară a unei asocieri infracționale.

§ 3. Dacă acțiunea sau inacțiunea persoanei a cauzat moartea acesteia, pedeapsa aplicată va fi recluziunea de la zece la cincisprezece ani.

§ 4. Instanța poate, în aplicarea §§ 1 și 2, să interzică persoanei condamnate, în totalitate sau în parte, drepturile enumerate la articolul 31, alineatul 1, pentru o perioadă de la cinci ani la zece ani.

§ 5. Instanța poate dispune ca hotărârea sau un rezumat al acesteia să fie publicat(ă), pe cheltuiala condamnatului, într-unul sau mai multe jurnale cotidiene, sau sub orice altă formă.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2011-11-26/19, art. 36, 084; În vigoare: 02-02-2012>
(2) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

CAPITOLUL V
Atingeri aduse onoarei sau stimei de care se bucură persoanele

Art. 443. Cel care, în cazurile indicate în cale ce urmează, a imputat cu răutate unei persoane un fapt precis de natură să aducă atingere onoarei acesteia sau să o expună disprețului public, fapt a cărui dovadă legală nu este raportată, este vinovat de calomnie, dacă legea admite proba faptului imputat, și de defăimare, dacă legea nu admite această probă.

(Dacă faptul imputat este acela de a fi pactizat, în cursul ostilităților, cu dușmanul, fie furnizându-i ajutoare cu soldați, oameni, bani, alimente, arme, muniții sau materiale oarecare, fie procurându-i sau facilitându-i, printr-un mijloc oarecare intrarea, menținerea sau ședera pe teritoriu, fără să fi fost constrâns sau fără să i se fi cerut aceasta, dovada va fi întotdeauna acceptată și ea va putea fi făcută prin toate mijloacele de drept. Dacă această dovadă este suficientă, imputarea nu va avea nicio urmare represivă). (L 11-10-1919, art. unic>

Art. 444. Vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la un an și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], dacă imputațiile au fost făcute: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Fie în cadrul unor reuniuni sau în locuri publice;

Fie în prezența mai multor indivizi, într-un loc public, dar deschis unui număr de persoane care au dreptul să se adune acolo sau să îl frecventeze;

Fie într-un loc oarecare, în prezența persoanei ofensate și în fața martorilor;

Fie prin acte tipărite sau nu, imagini sau embleme, afișe, distribuite sau vândute, puse în vânzare sau expuse privirilor publice;

Fie prin scrieri care nu sunt date publicității, însă sunt trimise sau comunicate mai multor persoane.

Art. 445. Va fi pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la șase luni și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cel care adresează în scris autorităților un denunț calomnios;

Cel care adresează în scris unei persoane imputații calomnioase împotriva subordonatului acesteia.

Art. 446. Calomnia și defăimarea la adresa oricărei organizații sau instituții vor fi pedepsite în același fel ca și calomnia și defăimarea îndreptată împotriva indivizilor.

Art. 447. Cel învinuit de comiterea unui delict de calomnie pentru imputații îndreptate, din motive ce țin de funcțiile lor, fie împotriva funcționarilor

publici sau a agenţilor ce exercită autoritatea sau împotriva oricărei persoane cu caracter public, fie împotriva oricărui corp constituit, va putea face, pe toate căile ordinare, dovada faptelor imputate, cu excepţia dovezii contrare realizate pe aceleaşi căi.

Dacă este vorba de un fapt care ţine de domeniul vieţii private, autorul imputării nu va putea prezenta, în apărarea sa, nicio dovadă decât aceea care rezultă dintr-o sentinţă sau din orice alt act autentic.

Dacă faptul imputat este obiectul unei urmăriri represive sau al unui denunţ asupra căruia nu s-a luat nicio hotărâre, acţiunea în calomnie va fi suspendată până la pronunţarea unei sentinţe definitive, sau până la decizia definitivă a autorităţii competente.

(În cazul în care în care acţiunea publică sau acţiunea disciplinară referitoare la faptul imputat este stinsă, dosarul cu această acţiune este anexat dosarului acţiunii în calomnie şi acţiunea în calomnie este reluată.

În cazul unei decizii de clasare fără urmare sau de neurmărire referitor la faptul imputat, acţiunea referitoare la calomnie este reluată, fără vreun prejudiciu adus de această suspendare, dacă ancheta referitoare la faptul imputat cunoaşte noi dezvoltări judiciare). < L 2001-07-04-/55 art. 2, 032, în vigoare: 20.08.2001 >

Art. 448. Oricine insultă o persoană fie prin fapte, fie prin înscrisuri, imagini sau embleme, într-una din împrejurările indicate în articolul 344, va fi pedepsită cu închisoare de la opt zile la două luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Va fi pedepsit cu aceleaşi pedepse cel care, într-una din împrejurările indicate la articolul 444, adresează cuvinte injurioase, unui reprezentant al autorităţii sau forţei publice, sau unui funcţionar public, în calitatea deţinută de acesta sau din cauza funcţiilor sale.) <L 27-07-1934, art. 3>

Art. 449. Dacă există, în momentul delictului, o dovadă legală a faptelor imputate, dacă s-a stabilit că învinuitul a făcut imputaţia fără niciun motiv de interes public sau privat şi numai cu scopul de al face rău, el va fi pedepsit pentru divulgare răutăcioasă, cu închisoare de la opt zile la două luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la patru sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 450. Delictele prevăzute în prezentul capitol, comise împotriva particularilor, cu excepţia denunţurilor calomnioase, nu vor putea fi urmărite decât dacă persoana care pretinde că a fost ofensată face plângere în acest sens.

În cazul în care persoana a decedat fără să depună plângere sau fără să renunţe la ea sau în cazul în care calomnia sau defăimarea a fost îndreptată împotriva unei persoane după ce aceasta a decedat, urmărirea nu va putea

avea loc decât la plângerea soţului ori a descendenţilor sau moştenitorilor (legali) până la gradul trei inclusiv <L 31-03-1987, art. 98>

Art. 451. Nimeni nu va putea pretinde drept cauză de justificare sau de scuză, că înscrisurile, materialele tipărite, imaginile sau emblemele ce fac obiectul urmăririi, nu sunt decât reproduceri ale publicaţiilor făcute în Belgia sau în alte ţări.

Art. 452. <L 10.10.1967, art. 141> Nu vor duce la acte de urmărire represivă discursurile pronunţate sau actele prezentate produse în faţa instanţelor de judecată, când aceste discursuri sau aceste acte privesc cauza aflată pe rol sau părţile.

Imputaţiile calomnioase, injurioase sau defăimătoare străine cauzei sau părţilor vor putea da naştere fie unei acţiuni publice, fie unei acţiuni civile a părţilor sau a terţilor.

DISPOZIŢIE SPECIALĂ

Art. 453. Va fi pedepsit cu închisoare de la o lună la un an şi amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro] cel care se face vinovat de profanarea de morminte au cavouri. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 453bis. <L 2007-05-10/35, art. 38, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute în prezentul capitol, minimul pedepselor corecţionale prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, dispreţul sau ostilitatea faţă de o persoană din motive ce ţin de rasa căreia i-ar aparţine aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendenţa ei, de originea sa naţională sau etnică, de naţionalitate, de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de naşterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [[1] de convingerile ei sindicale,][1] de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

---

(1) <L 2009-12-30/01, art. 114, 074; În vigoare: 31-12-2009>

CAPITOLUL VI
Alte delicte împotriva persoanelor

Art. 454. Cel care a amestecă sau dispune să fie amestecate, fie alimente sau băuturi, fie substanţe sau produse alimentare de orice tip, destinate comercializării prin vânzare cu ridicata sau cu amănuntul, cu materii care pot provoca moartea sau altera grav sănătatea, va fi pedepsit cu închisoarea de la

BCU IAŞI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

şase luni la cinci ani şi cu o amendă de la două sute [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 455. Va fi pedepsit cu pedepsele de la articolul precedent:

Cel care vinde cu ridicata sau cu amănuntul, sau expune spre vânzare alimente, băuturi, substanţe sau produse alimentar de indiferent ce tip, ştiind că acestea conţin materii de natură a cauza moartea sau a altera grav sănătatea;

Cel care vinde sau procură aceste materii, ştiind că va acestea urmează să servească la falsificarea substanţelor şi produselor alimentare.

Art. 456. Va fi pedepsit cu închisoarea de la trei luni la trei ani şi amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro] cel care are în magazinul său, în prăvălia sa sau în orice alt loc, alimente, băuturi, produse şi substanţe alimentare destinate vânzării cu ridicata sau cu amănuntul, ştiind că acestea conţin materii de natură a cauza moartea sau a afecta grav sănătatea. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 457. Alimentele, băuturile, produsele sau substanţele alimentare vor fi confiscate şi scoase din uz.

(Alineatul 2 abrogat) < L 29-10-1919, art. 90>

În plus, vinovatul poate fi condamnat la interdicţie, conform articolului 33.

Instanţa va dispune ca sentinţa să fie afişată în locurile pe care le va desemna în acest sens, şi să fie publicată, în întregime sau în extras, în ziarele pe care le va indica; toate aceste operaţii vor fi efectuate pe cheltuiala condamnatului.

Art. 458. Medicii, chirurgii, ofiţerii de sănătate, farmaciştii, moaşele şi orice alte persoane care deţin, prin statut şi prin profesie, secrete încredinţate, care, în afara cazului în care sunt chemaţi să depună mărturie în faţa justiţiei (sau în faţa unei comisii de anchetă parlamentară) şi a cazului în care legea îi obligă să facă cunoscute aceste secrete, dezvăluie totuşi aceste secrete, sunt pedepsiţi cu închisoare de la opt zile la şase luni şi cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 1996-06-30/34, art. 10, 017; În vigoare: 26-07-1996> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 458bis. [1 Orice persoană care, prin statut sau prin profesie, deţine secrete şi ca urmare a acestui fapt are cunoştinţă de o infracţiune prevăzută [4 la articolele 371/1] 4 [5 la 377, 377quater, 379, 380, 383bis, §§ 1 şi 2, 392 la 394, 396 la 405ter, 409, 423, 425, 426 şi 433quinquies] 5, care a fost comisă asupra unui minor sau unei persoane vulnerabile din motive ce ţin de vârstă, de graviditate, [2 de violenţă între parteneri,] 2 de boală, de infirmitate sau de o deficienţă fizică sau mintală poate, fără ca obligaţiile pe care i le impune art. 422bis să fie prejudiciate, să informeze procurorul Regelui, fie atunci când există un pericol grav şi iminent pentru integritatea fizică sau mintală a minorului sau a persoanei vulnerabile vizate, iar ea nu este în măsură, singură

sau cu ajutorul unor terţe persoane, să îşi protejeze integritatea, fie atunci când există indicii de pericol grav şi real că alţi minori sau alte persoane vulnerabile vizate sunt victime ale infracţiunilor prevăzute la articolele antemenţionate şi ea nu este în măsură singură sau cu ajutorul unor terţi, să protejeze această integritate.][1]

(NOTĂ: prin hotărârea nr. 127/2013 du 26-09-2013, Curtea Constituţională a anulat articolul 6 din legea din 30 noiembrie 2011, în ceea ce priveşte aplicarea acestuia în cazul avocatului care deţine informaţii ca urmare a mărturisirilor făcute de clientul lui, autor al infracţiunii care a fost comisă, atunci când aceste informaţii pot duce la încriminarea clientului respectiv.)

---

(1) <L 2011-11-30/28, art. 6, 083; În vigoare: 30-01-2012>
(2) <L 2012-02-23/08, art. 2, 085; În vigoare: 01-03-2013>
(3) <L 2014-04-10/24, art. 6, 102; În vigoare: 10-05-2014>
(4) <L 2016-02-01/09, art. 14, 115; În vigoare: 29-02-2016>
(5) <L 2016-05-31/02, art. 11, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 459. Vor fi pedepsiţi cu aceleaşi pedepse funcţionarii sau agenţii caselor de amanet care au dezvăluit altor persoane decât ofiţerilor de poliţie sau autorităţii judiciare numele persoanelor care au depus, personal sau prin intermediul altor persoane, obiecte la instituţia lor.

Art. 460. Cel care va fi dovedit vinovat de distrugerea unei scrisori încredinţate (unui operator poştal) sau de deschiderea acesteia pentru a-i viola secretul, va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la o lună şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, dacă vinovatul este un funcţionar sau un agent al guvernului (un membru al personalului unui operator poştal sau orice persoană care acţionează seama ei). <AR 1999-06-09/57, art. 27, 026; În vigoare: 18-08-1999> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 460bis. < L 14-01-1928, art. 4> (Va fi pedepsit cu aceleaşi pedepse cel care distruge o copie a unui act de notificare pe care îl deţine în baza articolului 68 bis din Codul de procedură civilă, sau care, pentru a viola secretul, deschide plicul ce conţine această copie, exceptând situaţia în care, în acest din urmă caz, este vorba de tatăl, de mama unui copil minor sau de soţul, tutorele, administratorul, [1 sau curatorul]1 persoanei interesate.)

---

(1) <L 2013-03-17/14, art. 151, 101; În vigoare: 01-09-2014 (L 2014-05-12/02, art. 22)>

Art. 460trei. < Introdus prin L 1998-03-12/39, art. 44; în vigoare: 1998-10602> Orice faptă de utilizare [1 ...]1 de informaţii obţinute prin [1 consultarea sau obţinerea unei copii]1 a dosarului, care are ca scop şi efect împiedicarea derulării

instrumentării, atingeri aduse vieții private, integrității fizice sau morale sau bunurilor unei persoane citate în dosar, este pedepsită cu închisoare de la opt zile la un an şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euros]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

---

(1) <L 2012-12-27/29, art. 27, 090; În vigoare: 10-02-2013>

TITLUL IX
Crime şi delicte împotriva proprietăților

CAPITOLUL I
Furturi şi extorcări

Art. 461. Cel care sustrage în mod fraudulos un lucru care nu îi aparține este vinovat de furt.

(Este asimilat furtului faptul de a sustrage în mod fraudulos un lucru care aparține altuia, în vederea folosirii temporare) < L 25-06-1964, art. 1>

Art. 462. Nu vor putea fi pretinse decât reparații civile în cazul furturilor comise de soți prin prejudicierea soților lor; de un văduv sau de o văduvă, asupra lucrurilor care au aparținut soțului decedat; de descendenți în dauna ascendenților lor, de ascendenți în dauna descendenților lor, sau de aliații de acelaşi grad.

[1 Alineatul 1 nu se aplică în cazul în care aceste furturi au fost comise în dauna unei persoane vulnerabile din motive ce țin de vârstă, de starea de graviditate, de o boală, de o infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală.]1

Orice altă persoană care a participat la aceste furturi sau a ascuns toate sau o parte din obiectele furate va fi pedepsită ca şi cum [1 alineatul 1]1 nu ar exista.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 37, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECȚIUNEA I
Furturi comise fără violențe şi fără amenințări

Art. 463. Furturile nespecificate în prezentul capitol vor fi pedepsite cu închisoarea de la o lună la cinci ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

(Cu toate acestea, în cazul prevăzut de art. 461, alineatul 2, pedeapsa cu închisoarea nu va fi mai mare de trei ani) < L 25- 06-1964, art. 2>

[1 Minimul pedepsei va fi de trei luni închisoare sau de cinci sute de euro amendă, dacă furtul a fost comis în dauna unei persoane a cărei situații

deosebit de vulnerabile din cauza vârstei, a stării de graviditate, a unei boli sau a unei deficienţe sau infirmităţi fizice sau mintale era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.][1]

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 38, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 464. Pedeapsa cu închisoarea va fi de cel puţin trei luni dacă hoţul este servitor sau om de serviciu angajat cu plată, chiar dacă a comis furtul împotriva unor persoane pe care acesta nu le servea, dar care se găseau fie în casa stăpânului, fie în casa celui pe care îi însoţea sau, dacă este vorba de un muncitor, însoţitor sau ucenic, în casa, atelierul sau magazinul stăpânului său, sau de un individ care lucrează în mod obişnuit în locuinţa în care a comis furtul.

Art. 465. În cazurile prevăzute de articolele precedente, vinovaţii vor putea, în plus, să fie condamnaţi la interdicţie, conform articolului 33 (...) <L 09 04 1930, art. 32>

Art. 466. Tentativele de furt menţionate la articolele precedente sunt pedepsite cu închisoare de la opt zile la trei ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 467. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Furtul va fi pedepsit cu (reclu-ziune de la cinci ani la zece ani): <L 2003-01-23/42, art. 72, 041; În vigoare 13.03.2003>

Dacă a fost comis prin pătrundere prin efracţie, escaladare sau folosire de chei false;

Dacă a fost comis de un funcţionar public care s-a folosit de funcţiile sale;

Dacă vinovaţii sau unul dintre ei a(u) luat titlul sau insignele unui funcţionar public, sau au pretins existenţa unui ordin al autorităţii publice, ordin care de fapt nu exista;

SECŢIUNEA II
Furturi comise cu violenţă, ameninţări şi extorsiuni

Art. 468. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Oricine comite un furt prin violenţă sau ameninţări va fi pedepsit cu (recluziune de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 75, 041; În vigoare: 13.03.2003>

Art. 469. Este asimilat furtului comis prin violenţă sau ameninţări cazul în care hoţul surprins în flagrant delict a exercitat violenţe sau ameninţări, fie pentru a păstra în posesie obiecte sustrase, fie pentru a-şi asigura fuga.

Art. 470. Va fi pedepsit prin aplicarea pedepselor prevăzute la articolul 468, ca şi cum ar fi comis un furt cu violenţă sau ameninţări, cel care şi-a însuşit, cu

violenţă sau ameninţări, fonduri, valori, bunuri mobiliare, obligaţiuni, bilete, promisiuni, chitanţe, semnături sau a predat un document care conţinea o obligaţie, o dispoziţie sau o descărcare de obligaţii.

Art. 471. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2001-12-11/50, art. 3, 033; În vigoare 17.02.2002>În cazurile prevăzute la art. 468, 469, 470 va fi aplicată pedeapsa cu recluziunea de la zece la cincisprezece:

dacă infracţiunea a fost comisă prin efracţie, escaladare sau folosire de chei false;

dacă infracţiunea a fost comisă de un funcţionar public care s-a folosit de poziţia sa;

dacă vinovaţii, sau unul dintre ei, şi-a(u) însuşit titlul sau insignele unui funcţionar public sau au invocat un ordin al autorităţii publice, care de fapt era inexistent;

dacă infracţiunea a fost comisă în timpul nopţii;

dacă infracţiunea a fost comisă de două sau mai multe persoane;

dacă vinovatul a folosit un vehicul sau orice alt tip de motor sau nu pentru a facilita infracţiunea sau pentru a-şi asigura fuga.

[[1] dacă infracţiunea a fost comisă în dauna unei persoane a cărei situaţie deosebit de vulnerabilă din cauza vârstei, a unei stări de sarcină, a unei boli sau a unei deficienţe sau infirmităţi fizice sau mintale era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.][1]

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 39, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 472. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2001-12-11/50, art. 4, 033; În vigoare: 17-02-2002> În cazurile prevăzute la articolele 468, 469 şi 470, se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani:

dacă infracţiunea a fost comisă cu două din circumstanţele menţionate la articolele la articolul 471;

dacă au fost folosite sau arătate arme sau obiecte care seamănă cu acestea, sau dacă vinovatul a făcut să se creadă că era înarmat;

dacă vinovatul a folosit substanţe inhibitive sau toxice pentru a comite infracţiunea sau a-şi asigura fuga;

dacă, pentru a facilita infracţiunea sau pentru a-şi asigura fuga, vinovatul a folosit un vehicul sau orice alt mijloc motorizat sau nu, obţinut prin comiterea unei crime sau unui delict;

dacă, pentru a facilita infracţiunea sau pentru a-şi asigura fuga vinovatul a folosit ca vehicul un automobil sau alt mijloc motorizat dotat cu însemne sau aparate susceptibile să creeze confuzie cu un automobil sau orice alt mijloc motorizat ce aparţine forţelor de ordine.

Art. 473. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 02-07-1975, art. 4> În cazurile prevăzute la articolele 468, 469, 470 şi 471, se aplică pedeapsa

(cu recluziunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani, dacă violenţele sau ameninţările au cauzat fie o boală ce pare incurabilă, fie o [[1] incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni][1], fie pierderea completă a funcţionalităţii uni organ, fie o mutilare gravă. <L 2002-06-14/42, art. 8, 036; În vigoare: 24-08-2002>

Aceeaşi pedeapsă va fi aplicată dacă făptuitorii au supus persoanele la (actele vizate la articolul 417ter, alineatul 1); <L 2002-06-14/42, art. 8, 036; În vigoare: 24-08-2002>

În cazurile prevăzute la articolul 472, pedeapsa aplicată va fi (recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani). <L 2002-06-14/42, art. 8, 036; În vigoare: 24-08-2002>

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 474. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă violenţele sau ameninţările exercitate fără intenţia de a cauza moartea au cauzat-o totuşi, vinovaţii vor fi condamnaţi (la muncă silnică pe viaţă). <L 2003-01-23/42, art. 76, 041; În vigoare: 13-03-2003>

(Alineatul 2 abrogat) <L 02-07-1975, art. 6>

Art. 475. Omorul comis pentru a facilita furtul sau tâlhăria, fie pentru a asigura impunitatea unor astfel de fapte, va fi pedepsit (cu recluziunea pe viaţă). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 476. Pedepsele prevăzute de [[1] articolele 473 la 475][1] vor fi aplicate chiar şi atunci când furtul sau tâlhăria au fost împiedicate de împrejurări independente de voinţa vinovaţilor.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 28, 114; În vigoare: 29-02-2016>

SECŢIUNEA IIbis
Furtul şi tâlhăria de materiale nucleare
<L 17-04-1986, art. 2>

Art. 477. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> Furtul de materiale nucleare se pedepseşte cu (recluziunea de la cinci la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 77, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 477bis. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> Furtul de materiale nucleare se pedepseşte (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani: <L 2003-01-23/42, art. 78, 041; În vigoare: 13-03-2003>

1° dacă a fost comis prin recurgerea la violenţă sau ameninţări;

2° dacă a fost comis prin efracţie, escaladare sau folosirea de chei false;

3° dacă a fost comis de către un funcţionar public care s-a folosit de poziţia sa;

4° dacă vinovaţii, sau unul dintre ei, şi-a(u) însuşit titlul sau insignele unui funcţionar public sau au invocat un ordin al autorităţii publice, care de fapt era inexistent;

Art. 477ter. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> Însuşirea de materiale nucleare comisă prin recurgerea la violenţă sau la ameninţări se pedepseşte (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 78, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 477quater. <L 17-04-1986, art. 2> Este asimilat furtului sau însuşirii având ca obiect materiale nucleare comise prin recurgerea la violenţă sau ameninţări, cazul în care hoţul sau cel care comite actul de însuşire, surprins în flagrant delict, este violent sau comite fapte de ameninţare, fie pentru a păstra materiile nucleare sustrase, fie pentru a-şi asigura fuga.

Art. 477quinquies. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> Furtul sau însuşirea de materiale nucleare comise prin recurgerea la violenţă sau la ameninţări, precum şi fapta prevăzută la articolul 477quater, sunt pedepsite (cu recluziunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani: <L 2003-01-23/42, art. 78, 041; În vigoare: 13-03-2003>

1° dacă fapta a fost comisă prin efracţie, escaladare sau folosirea de chei false;

2° dacă fapta a fost comisă de un funcţionar public care s-a folosit de poziţia sa;

3° dacă vinovaţii, sau unul dintre ei, şi-a(u) însuşit titlul sau insignele unui funcţionar public sau au invocat un ordin al autorităţii publice, care de fapt era inexistent;

4° dacă fapta a fost comisă noaptea;

5° dacă fapta a fost comisă de două sau mai multe persoane;

6° dacă vinovatul a folosit un vehicul sau orice alt mijloc motorizat sau nu pentru a facilita extorsiunea sau pentru a-şi asigura fuga.

Art. 477sexies. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> § 1. Furtul sau extorsiunea de materiale nucleare comise prin recurgerea la violenţă sau ameninţări, precum şi fapta prevăzută la articolul 477quater, sunt pedepsite (cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani): <L 2003-01-23/42, art. 79, 041; În vigoare: 13-03-2003>

1° dacă au fost comise în una din împrejurările menţionate la articolul 477quinquies;

2° dacă au fost folosite sau arătate arme sau obiecte care seamănă cu acestea, sau

dacă vinovatul a făcut să se creadă că era înarmat;

3° dacă vinovatul a folosit substanţe inhibitive sau toxice pentru a comite infracţiunea sau a-şi asigura fuga;

4° dacă, vinovatul a folosit un vehicul sau orice alt mijloc motorizat sau nu, care a fost furat pentru a facilita comiterea faptei sau pentru a-i asigura fuga;

5° dacă, pentru a facilita comiterea infracţiunii sau pentru a-şi asigura fuga, vinovatul a folosit ca vehicul un automobil sau alt mijloc motorizat dotat cu însemne sau aparate susceptibile să creeze confuzie cu un automobil sau orice alt mijloc motorizat ce aparţine forţelor de ordine.

§ 2. Aceleaşi fapte sunt pedepsite prin aplicarea aceleiaşi pedepse:

1° dacă violenţele sau ameninţările au provocat fie o boală ce pare incurabilă, fie o [[1] incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni] [1], fie pierderea completă a funcţionalităţii unui organ, fie o mutilare gravă;

2° dacă autorul (a exercitat asupra persoanelor faptele vizate la articolul 417ter, alineatul unu;) <L 2002-06-14/42, art. 9, 036; În vigoare: 24-08-2002>

3° dacă violenţele sau ameninţările exercitate fără intenţia de a provoca moartea, au cauzat-o totuşi.

§ 3. Pedeapsa prevăzută la § 2 se aplică şi în cazul în care consumarea faptei de furt sau însuşire a fost împiedicată de împrejurări independente de voinţa vinovaţilor.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

SECŢIUNEA III
Semnificaţia anumitor termeni folosiţi în prezentul cod
<L 02-07-1975, art. 5>

Art. 478. Furtul comis noaptea este furtul comis cu o mai mult de o oră înainte de răsărit şi mai mult de o oră după apusul soarelui.

Art. 479. Este considerată casă locuită orice clădire, apartament, locuinţă, orice gheretă, cabană, chiar şi mobilă, sau alt loc care serveşte drept locuinţă.

Art. 480. Sunt considerate dependinţele unei case locuite, curţile, curţile de păsări, grădinile şi orice teren împrejmuit, ca şi garajele, grajdurile şi orice construcţie închisă, oricare ar fi utilizarea ei, chiar şi atunci când acestea formează un loc închis particular în acel loc închis general.

Art. 481. Ţarcurile mobile destinate adăpostirii de animalele domestice la ţară, indiferent de modul în care sunt făcute, sunt considerate dependinţele casei locuite dacă sunt plasate pe aceeaşi porţiune de teren, împreună cu cabanele mobile sau alte adăposturi destinate paznicilor.

Art. 482. Sunt incluse în termenul arme, obiectele desemnate la art. 135 din prezentul cod.

Art. 483. Prin violenţe, legea înţelege actele de constrângere fizică exercitate asupra persoanelor.

Prin ameninţări, legea înţelege orice mijloace de constrângere morală prin ameninţarea cu un rău iminent.

Art. 484. Efracţia constă în forţarea, ruperea, degradarea, demolarea, sau înlăturarea oricărei împrejmuiri exterioare sau interioare ale unei case, a unui edificiu, a unei construcţii de indiferent ce natură şi a dependinţelor acestora, a unui vapor, vagon sau automobil; forţarea unor dulapuri sau mobile închise, destinate să rămână pe poziţie şi să protejeze lucrurile închise în ele.

Art. 485. Sunt asimilate furtului cu efracţie:

Înlăturarea mobilei menţionate la articolul precedent;

Furtul comis prin ruperea unui sigiliu;

Art. 486. Este considerată escaladă:

Orice intrare în case, clădiri, curţi, curţi joase, edificii oarecare; grădini, ţarcuri, parcuri, locuri închise, executată peste ziduri, porţi, acoperişuri sau orice spaţiu închis;

Intrarea prin deschidere subterană în afara celei care a fost stabilită pentru a servi ca intrare;

Art. 487. Sunt considerate chei false:

Orice croşetă, şperaclu, paspartu, chei falsificate, contrafăcute sau modificate;

Orice chei care nu au fost destinate de proprietar, locatar, pentru broaşte sau încuietori şi pe care vinovatul le-a folosit;

Cheile pierdute, rătăcite sau sustrase care au servit la comiterea furtului.

Totuşi folosirea cheilor false nu va constitui o circumstanţă agravantă decât dacă s-au folosit pentru a deschide obiecte a căror efracţie ar fi determinat o agravare a pedepsei.

Art. 487bis. [§ 1. Prin materiale nucleare se înţelege materialele nucleare vizate la art. 1, 8e tiret, din legea din 15 aprilie 1994 referitoare la protecţia populaţiei şi mediului împotriva pericolelor rezultate din radiaţiile ionizante şi relative la Agenţia Federală pentru Control Nuclear.

§ 2. Prin material radioactiv se înţelege orice material nuclear sau altă substanţă radioactivă ce conţine nuclide care se dezintegrează în mod spontan, proces însoţit de emisia uneia sau mai multor tipuri de radiaţii ionizante alfa, beta, gama şi neutroni şi care ar putea, din cauza proprietăţilor lor radiologice şi fisibile, să cauzeze moartea, vătămări corporale grave sau daune substanţiale bunurilor sau mediului.

§ 3. Prin instalaţie nucleară se înţelege:

a) orice reactor nuclear, inclusiv un reactor care se află la bordul unei nave, unui vehicul, unei aeronave sau unei nave spaţiale, sau unui orice alt mijloc de transport;

b) orice dispozitiv sau orice instalaţie de transport cu scopul de a produce, stoca, retrata sau transporta materiale radioactive.

§ 4. Prin maşină se înţelege:

a) orice dispozitiv exploziv nuclear; sau

b) orice instalaţie de dispersie de materiale radioactive sau orice instalaţie care emite radiaţii care, datorită proprietăţilor sale radioactive, cauzează moartea, vătămări corporale grave sau daune substanţiale bunurilor sau mediului.

§ 5. Prin persoană care exploatează o instalaţie în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare se înţelege orice persoană fizică sau juridică ce îşi asumă responsabilitatea unei astfel de instalaţii.

§ 6. Prin persoană externă unei instalaţii în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare se înţelege orice persoană fizică ce nu este legată, direct sau indirect, printr-un contract de muncă, o convenţie de efectuare a unui stagiu sau de formare profesională sau printr-un contract de prestare de lucrări sau de servicii, de o instalaţie în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare.][1]

---

(1) <L 2013-05-23/09, art. 3, 093; În vigoare: 16-06-2013>

DISPOZIŢIE SPECIALĂ.

Art. 488. Oricine contraface sau modifică în mod fraudulos chei va fi condamnat la închisoare de la trei luni la doi ani şi la plata unei amenzi de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă vinovatul este lăcătuş de profesie, el va fi pedepsit cu închisoare de la doi ani la cinci ani şi cu o amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL Ibis
[1 Protecţia fizică a materialelor nucleare şi a materialelor radioactive][1]

---

(1) <L 2013-05-23/09, art. 4, 093; În vigoare: 16-06-2013>

Art. 488bis. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 4> § 1. Oricine, intenţionat şi fără a fi abilitat de autoritatea competentă sau

BCU IAŞI CENTRALĂ UNIVERSITARĂ LIBRARY

acţionând în afara condiţiilor prevăzute în conţinutul abilitării, obţine la cererea sa, cumpără, deţine, utilizează, alterează, cedează, abandonează, transportă sau dispersează materiale nucleare este pedepsit cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 80, 041; În vigoare: 13-03-2003>

§ 2. Pedeapsa aplicată este (recluziunea) de zece ani la cincisprezece ani dacă fapta a provocat unei alte persoane: <L 2003-01-23/42, art. 80, 041; În vigoare: 13-03-2003>

1° fie o boală ce pare incurabilă, [o incapacitate permanentă de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni]¹, pierderea totală a funcţionalităţii unui organ sau o mutilare gravă;

2° distrugerea în totalitate sau în parte a edificiilor, podurilor, digurilor, şoselelor, căilor ferate, ecluzelor, magazinelor, şantierelor, hangarelor, navelor, vapoarelor, aeronavelor sau lucrărilor de artă din domeniul rutier, sau a construcţiilor care aparţin altuia.

3° dacă fapta comisă fără intenţia de a cauza moartea a cauzat-o totuşi, vinovatul este pedepsit (cu recluziunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani. <L 2003-01-23/42, art. 80, 041; În vigoare: 13.03.2003>

[§ 4. Este pedepsit cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani cel care, în mod intenţionat şi fără a fi abilitat de către autoritatea competentă sau acţionând în afara condiţiilor prevăzute prin abilitare, comite un act îndreptat împotriva unor materiale nucleare sau împotriva unei instalaţii în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare, sau un act care perturbă funcţionarea unei astfel de instalaţii, dacă, prin aceste acte sau în urma exploziei sau radiaţiilor sau scurgerilor de substanţe radioactive:

1° provoacă în mod intenţionat sau ştie că poate provoca moartea sau rănirea gravă a altor persoane sau daune substanţiale bunurilor şi mediului înconjurător; sau

2° constrânge în mod intenţionat o persoană fizică sau juridică, o organizaţie sau un guvern să îndeplinească un act sau să se abţină de la îndeplinirea unui act.]¹

---

(1) <L 2013-05-23/09, art. 5, 093; În vigoare: 16-06-2013>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 488ter. [Este pedepsit cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani cel care, în mod intenţionat şi fără a fi abilitat de către autoritatea competentă sau acţionând în afara condiţiilor prevăzute de abilitare, deţine, fabrică, utilizează în indiferent ce mod materiale radioactive altele decât cele nucleare sau instalaţii radioactive sau comite un act îndreptat împotriva materialelor radioactive altele decât cele nucleare sau împotriva instalaţiilor radioactive, dacă, prin aceste acte:

1° provoacă în mod intenţionat sau ştie că poate provoca moartea sau rănirea gravă a altor persoane sau daune substanţiale bunurilor şi mediului înconjurător; sau

2° constrânge în mod intenţionat o persoană fizică sau juridică, o organizaţie sau un guvern să îndeplinească un act sau să se abţină de la îndeplinirea unui act.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2013-05-23/09, art. 6, 093; În vigoare: 16-06-2013>

Art. 488quater. [[1] Este pedepsit cu recluziunea de la cinci ani la zece ani, cel care solicită, fără a fi abilitat de către autoritatea competentă sau acţionând în afara condiţiilor prevăzute de abilitare, să îi fie remise materiale sau instalaţii radioactive sau instalaţii nucleare recurgând în acest sens la ameninţări, în circumstanţe în care aceste ameninţări sunt credibile, sau la folosirea forţei.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2013-05-23/09, art. 7, 093; În vigoare: 16-06-2013>

Art. 488quinquies. [[1] Este pedepsită cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu o amendă de la o sută de euro la cincizeci de mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, orice persoană străină de instalaţii în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare, fără a avea ordin din partea autorităţii şi în afara cazurilor în care legea permite, pătrunde sau încearcă să pătrundă în părţi ale unei astfel de instalaţii în care accesul le este permis doar persoanelor vizate la articolul 8bis, §§ 1 la 4 din legea din 11 decembrie 1998 privitoare la clasificarea şi la abilitarea, atestarea şi avizul de securitate, fie fără să fi fost autorizat de către cel care exploatează instalaţia sau de către reprezentatul acestuia, fie recurgând la manevre frauduloase de natură să îl inducă în eroare pe cel care exploatează instalaţia sau pe reprezentantul acestuia cu privire la legitimitatea intrării în aceste părţi ale instalaţiei.][1]

---

(1) <Introdus prin L 2013-05-23/09, art. 8, 093; În vigoare: 16-06-2013>

CAPITOLUL II
Fraudele

SECŢIUNEA I
Infracţiuni legate de starea de faliment
<L 1997-08-08/80, art. 117, În vigoare: 01-01-1998>

Art. 489. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 1997-08-08/80, art. 118, 019; În vigoare: 01-01-1998> Sunt pedepsiţi cu închisoarea de la o lună la un

BCU IAŞI - BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

an şi amendă de la o sută [de euro] la o sută de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, comercianţii în stare de faliment în sensul articolului 2 din legea privind falimentul şi conducătorii, de drept sau de fapt, ai societăţilor comerciale în stare de faliment, care: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° contractează, în interesul terţilor, fără o contrapondere suficientă, angajamente considerabile faţă de situaţia financiara a întreprinderii;

2° în lipsa unor impedimente legitim, omit să ducă la îndeplinire obligaţiile prevăzute la articolul 53 din legea asupra falimentului.

Art. 489bis. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 119, 019; În vigoare: 01-01-1998> Sunt pedepsite cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu o amendă de o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, persoanele vizate la articolul 489, care: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° cu intenţia de a întârzia declaraţia de faliment, fac cumpărături pentru a vinde deasupra cursului sau care fac împrumuturi, acte de circulaţie a bunurilor sau utilizează alte mijloace ruinătoare pentru a-şi procura fonduri;

2° estimează cheltuieli sau pierderi sau nu pot justifica existenţa sau folosirea în totalitate sau în parte a activelor, aşa cum apar acestea în documentele şi registrele contabile la data încetării plăţii şi a tuturor bunurilor de orice natură obţinute ulterior;

3° cu intenţia de a întârzia declaraţia de faliment, plătesc sau favorizează un creditor în prejudiciul masei credale;

4° cu aceeaşi intenţie, omit să anunţe falimentul în termenul prescris de articolul 9 din legea falimentului; omit, cu ştiinţă, să furnizeze, cu ocazia anunţării falimentului, informaţiile solicitate de articolul 10 din aceeaşi lege; furnizează, cu ştiinţă, informaţii inexacte cu ocazia anunţării falimentului sau ulterior la cererile adresate de judecătorul-comisar sau de curatori.

Art. 489ter. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 120, 019; În vigoare: 01-01-1998> Sunt pedepsite cu închisoarea de la o lună la cinci ani şi cu o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro], persoanele vizate la articolul 489 care, având o intenţie frauduloasă sau scopul de a face rău:

1° deturnează sau disimulează o parte din active; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

2° sustrag, în totalitate sau în parte, registrele sau documente contabile vizate la Capitolul I al legii din 17 iulie 1975 privitoare la contabilitatea şi la conturile anuale ale întreprinderilor; tentativa de comitere a acestor delicte se pedepseşte cu închisoarea de la o lună la trei ani şi cu o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei vinovaţi de comiterea acestor delicte sau de tentativa de comitere a acestor delicte pot fi pedepsiţi, în plus, cu interdicţia, conform articolului 33.

Art. 489quater. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 121, 019; În vigoare: 01-01-1998> Acţiunea publică privitoare la infracţiunile prevăzute de articolele 489, 489bis şi 489ter este întreprinsă independent de orice acţiune care ar putea fi derulată în faţa tribunalului de comerţ. Starea de faliment nu va putea însă contestată de judecătorul penal, dacă această stare a făcut obiectul unei decizii a tribunalului de comerţ sau curţii de apel, decizie ce a dobândit autoritate de lucru judecat, în cadrul unei proceduri la care inculpatul a participat, fie cu titlu personal, fie în calitate de reprezentant al societăţii intrate în faliment.

Art. 489quinquies. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 122, 019; În vigoare: 01-01-1998> Sunt pedepsiţi cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse, cei care, procedând în mod fraudulos: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° în interesul comerciantului sau al unei societăţi comerciale declaraţi falimentari chiar în absenţa intervenţiei acestui comerciant sau a conducerii, de drept sau de fapt, acestei societăţi, sustrage, disimulează sau ascunde în totalitate sau în parte activul comerciantului sau societăţii;

2° se prezintă în cadrul procedurii de faliment şi declară, fie în nume propriu, fie prin interpunerea altor persoane, existenţa unor creanţe nereale sau exagerate.

Art. 489sexies. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 123, 019; În vigoare: 01-01-1998> Este pedepsit cu închisoare de la o lună la cinci ani şi cu o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro], curatorul care s-a făcut vinovat de fraudă în gestiune. În plus, acesta este condamnat la restituirea valorilor însuşite şi la plata de daune interese datorate masei credale. În plus faţă de aceste pedepse, vinovatul poate fi condamnat la interdicţie, conform articolului. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 490. <L 1997-08-08/80, art. 124, 019; În vigoare: 01-01-1998> Instanţele care pronunţă o condamnare la pedeapsa cu închisoarea în baza articolelor 489, 489bis şi 489ter, vor dispune ca hotărârile lor să fie publicate în extras, pe cheltuiala condamnatului, în Monitorul belgian.

Acest extras va conţine:

1° numele, prenumele, data şi locul naşterii precum şi adresa şi numărul [1 întreprinderii]1 condamnaţilor şi în cele din urmă forma juridică de organizare sau denumirea şi sediul social al societăţilor comerciale declarate falimentare ale căror conducători de drept sau de fapt sunt aceştia;

2° data sentinţei sau hotărârii de condamnare şi instanţa care a pronunţat-o;

3° infracţiunile care au condus la condamnările şi la pedepsele pronunţate; atunci când, ca urmare a unităţii de rezoluţie infracţională, a fost pronunţată

o pedeapsă unică pentru comiterea uneia din infracţiunile susmenţionate şi a altor infracţiuni, vor fi menţionate toate infracţiunile sancţionate prin această sentinţă unică.

---

(1) <L 2009-12-30/14, art. 2, 077; În vigoare: 25-01-2010>

Art. 490bis. <L 1997-08-08/50, art. 141, 019; În vigoare: 01-01-1998> Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani şi amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care în mod fraudulos şi-a organizat intrarea în insolvenţă şi nu şi-a executat obligaţiile care îi revin în această situaţie. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Organizarea propriei insolvenţe de către debitor poate fi dedusă din orice împrejurare de natură să releve voinţa acestuia de a intra în insolvenţă.

Faţă de terţul coautor sau complice la comiterea delictului, acţiunea publică este stinsă dacă el restituie bunurile care i-au fost remise.

SECŢIUNEA II
Abuzul de încredere

Art. 491. Cel care, procedând în mod fraudulos, fie deturnează, fie risipeşte în detrimentul altuia, bani, marfă, bilete, chitanţe, înscrisuri de orice natură care conţin sau operează obligaţia de descărcare şi care i-au fost remise cu condiţia de a le preda sau folosi în scop determinat, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la cinci ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, vinovatul va putea fi condamnat la interdicţie, conform articolului 33.

Art. 492. Dispoziţia de la articolul 462 este aplicabilă delictului prevăzut la articolul precedent.

Art. 492bis. <inserat L 1997-08-08/80, art. 142, în vigoare: 01.01.1998> Sunt pedepsiţi cu închisoarea de la o lună la cinci ani şi amendă de la o sută [de euro] (la cinci sute de mii [de euro]), conducătorii de drept sau de fapt ai societăţilor comerciale şi civile ca şi ai asociaţiilor fără scop lucrativ care, acţionând cu intenţie frauduloasă şi în scopuri personale, direct sau indirect, au folosit bunurile sau creditul persoanei juridice într-un mod despre care cunoşteau că poate prejudicia semnificativ interesele patrimoniale ale acesteia şi ale creditorilor sau asociaţilor săi. <Erratum, a se vedea M.B. 07.02.2001, p. 3294> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, vinovaţii pot fi condamnaţi la interdicţie, conform articolului 33.

Art. 493. (Va fi pedepsit cu închisoarea de la trei luni la cinci ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] ce care abuzează

de nevoile, slăbiciunile (de pasiunile sau de ignoranţa) unui minor [1 sau ale unei persoane a cărei situaţie vulnerabilă din cauza vârstei, a unei stări de sarcină, a unei boli sau a unei deficienţe sau infirmităţi fizice sau mintale era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.]1 pentru a-l determina, respective a o determina să semneze, în detrimentul său, obligaţiuni, chitanţe, descărcări, efecte de comerţ sau orice ale efecte obligatorii, sub orice formă ar fi făcută sau deghizată această negociere). <AR 148 18-03-1935, art. 1> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, vinovatul va putea fi condamnat la interdicţie, conform articolului 33.

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 40, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 494. <AR 148 18-03-1935, art. 2> Este pedepsit cu închisoare de la o lună la un an şi cu o amendă de la o mie [de euro] la zece mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, abuzând de slăbiciunile sau de pasiunile celui care acordă împrumutul, în scopul acordării unui împrumut în sume de bani, contractat sub orice formă ar fi, obţine pentru sine sau pentru altul, promisiunea unei dobânzi sau a altor avantaje ce depăşesc nivelul dobânzii legale. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Este pedepsit cu aceleaşi pedepse cel care, abuzând în mod obişnuit de nevoile sau de ignoranţa celui care îi acordă un împrumut, în scopul acordării unui împrumut în sume de bani, contractat sub orice formă, obţine pentru sine sau pentru altul, promisiunea unei dobânzi sau a altor avantaje ce depăşesc în mod evident dobânda normală şi acoperirea riscurilor acestui împrumut.

În cazurile prevăzute la prezentul articol, judecătorul, la cererea oricărei părţi vătămate, reduce aceste obligaţii conform prevederilor articolului 1907ter din Codul civil.

Art. 495. Cel care, după ce a prezentat, într-o contestaţie judiciară, un titlu, act sau memoriu, îl deturnează în mod răuvoitor sau fraudulos, va fi pedepsit cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Această pedeapsă va fi pronunţată de instanţa sesizată cu contestaţia respectivă.

Art. 495 bis. <L 10-10-1967, art. 144> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse cel care, fiind deţinătorul unui document a cărui prezentare în justiţie a fost ordonată de un judecător, în mod fraudulos distruge, alterează sau disimulează documentul respectiv. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

SECŢIUNEA III
Frauda şi înşelăciunea

Art. 496. Cel care, în scopul de a-şi însuşi un lucru care aparţine altuia, determină pe alţii să îi remită sau livreze fonduri, bunuri mobile, obligaţiuni, chitanţe, acte de descărcare, fie folosind nume false sau calităţi false, fie folosind manevre frauduloase pentru a convinge pe alţii de existenţa unor întreprinderi false, de o împuternicire sau de un credit imaginar, pentru a crea speranţa sau teama de obţinerea unei reuşite, de producere a unui accident sau a oricărui eveniment imaginar pentru a abuza de încredere sau de naivitate, va fi pedepsit cu închisoare de la o lună la cinci ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[[1] Dacă faptele menţionate la alineatul precedent sunt comise în detrimentul unei persoane a cărei situaţie de vulnerabilitate din cauza vârstei, a unei stări de graviditate, a unei boli sau a unei deficienţe sau infirmităţi fizice sau mintale era vizibilă sau cunoscută de autorul lor, acesta va fi pedepsit cu închisoare de la şase luni la cinci ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase de euro la trei mii de euro.][1]

(Tentativa de comitere a delictului prevăzut la alineatul 1 va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două mii [de euro].)

<L 1993-06-16/35, art. 1, 1°, 009; În vigoare: 03-08-1993> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(În cazurile prevăzute de alineatele precedente, vinovatul va putea, în plus, să fie condamnat la interdicţie, conform articolului 33.) <L 1993-06-16/35, art. 1, 2°, 009; În vigoare: 03-08-1993>

---

(1) <L 2011-11-26/19, art. 41, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 497. Vor fi pedepsiţi cu închisoare de la opt zile la trei ani şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Cei care, acţionând cu intenţie frauduloasă, dau sau încearcă să dea unei monede care circulă legal în Belgia sau în străinătate, aparenţa unei monede de valoare superioară;

Cei care emit sau încearcă să emită monezi cărora li s-a dat aparenţa de monezi cu o valoare superioară sau care, în scopul de a le pune în circulaţie, le introduce în ţară sau încearcă să le introducă în ţară.) <L 12-07-1932, art. 1, 12°>

Cei care emit sau încearcă să emită, sub formă de monezi din metal, bucăţi de metal care nu au imprimată nicio amprentă monetară.

Art. 497bis. <L 12-07-1932, art. 1, 13°> Vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la şase luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] cei care, cu scopul de a le pune în circulaţie, primesc sau îşi procură monezi cărora li s-a dat aparenţa unor monezi de valoare superioară. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Tentativa va fi pedepsită cu închisoare de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 498. Va fi pedepsit cu închisoare de la o lună la un an şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care înşeală cumpărătorul:

Cu privire la identitatea produsului vândut, livrând în mod fraudulos un alt produs decât cel stabilit, care a făcut obiectul tranzacţiei; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cu privire la natura sau originea produsului vândut, vânzând sau livrând un produs asemănător în aparenţă cu cel pe care el l-a cumpărat sau pe care a crezut că l-a cumpărat.

Art. 499. <L 17-06-1896, articol unic> Vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la un an şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cei care, prin manevre frauduloase, înşeală: <L 2000-06-26/42, art. 2,În vigoare: 01-01-2002>

1° Cumpărătorul sau vânzătorul cu privire la cantitatea produselor vândute;

2° Părţile angajate într-un contract de antrepriză de lucrări sau una dintre ele, fie cu privire la cantitatea, fie la calitatea lucrărilor furnizate, în acest al doilea caz, determinarea calităţii lucrării trebuind să servească la stabilirea cuantumului salariului.

Art. 500. Vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la un an şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care falsifică sau determină pe alţii să falsifice (mărfuri alimentare) destinate vânzării cu amănuntul sau cu ridicata;

Cei care vând cu amănuntul sau cu ridicata sau expun spre vânzare astfel de produse, ştiind că acestea sunt falsificate; <L 24-01-1977, art. 24, 1°>

Cei care, prin afişe sau avize, tipărite sau nu, acţionând în mod răuvoitor sau fraudulos, propagă sau dezvăluie procedee de falsificare a acestor produse.

Art. 501. Este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la şase luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel asupra căruia sunt găsite (mărfuri alimentare) destinate vânzării cu amănuntul sau cu ridicata şi care ştie că acestea sunt falsificate. <L 24-01-1977, art. 24, 2°> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 501bis. <L 20-06-1964, art. 15> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, fără intenţia frauduloasă prevăzută la articolul 500, vinde cu amănuntul sau cu ridicata, ori expune spre vânzare (mărfuri alimentare) falsificate. <L 24-01-1977, art. 24, 3°> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 502. În cazurile prevăzute (de articolele 500 şi 501), instanţa poate dispune ca hotărârea să fie afişată în locuri stabilite de ea şi publicată, în integralitate sau parţial, în publicaţiile indicate de instanţă; cheltuielile aferente aplicării acestor măsuri intră în sarcina condamnatului. <L 24-01-1977, art. 24, 4°> (Alineatul 2 abrogat) <L 29-10-1919, art. 90>

Art. 503. <L 24-01-1977, art. 25> Mărfurile alimentare falsificate găsite în posesia vinovatului vor fi reţinute şi confiscate.

Totuşi, dacă falsificarea are ca efect introducerea acestor mărfuri improprii în alimentaţie şi din cauza naturii lor sau a stării lor, acestea nu pot fi conservate, ele vor fi distruse sau denaturate după luarea de eşantioane de către agentul care întocmeşte procesul-verbal, asistat de un funcţionar, conform prevederilor articolului 11 din legea referitoare la protecţia sănătăţii consumatorilor în ceea ce priveşte mărfurile alimentare şi alte produse, şi ei vor semna împreună procesele-verbale de distrugere sau de deformare a mărfurilor alimentare. Confiscarea se va pronunţa în orice situaţie.

Alimentele care, în pofida faptului că sunt falsificate, rămân adecvate pentru alimentaţie, vor putea fi date unei instituţii de ajutor social care depinde de o administraţie subordonată, fie imediat după prelevarea de eşantioane, dacă este vorba de mărfuri care nu pot fi supuse conservării, fie după decizia judiciară care a dispus confiscarea, dacă este vorba de produse care pot fi conservate.

Art. 504. Dispoziţia de la articolul 462 este aplicabilă în cazul delictelor prevăzute de articolele 496, 498 şi 499.

SECŢIUNEA IIIbis
Corupţia privată

<Introdusă prin L 1999-02-10/39, art. 5; În vigoare: 02-04-1999>

Art. 504bis. <Introdus prin L 1999-02-10/39, art. 5; În vigoare: 02-04-1999>
§ 1. Constituie un act de corupţie privată pasivă fapta persoanei care are calitatea de administrator sau de director al unei persoane juridice, de mandatar sau de reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, [1 de a solicita, de a accepta sau de a primi]1, direct sau prin intermediul unei alte persoane, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură, pentru sine sau pentru

un terţ, de a face sau a nu face un act ce ţine de funcţia sa ori de a facilita prin funcţia sa, fără ştirea sau autorizaţia, după caz, a Consiliului de administraţie sau a Adunării generale, a mandantului sau a patronului.

§ 2. Constituie un act de corupţie privată activă fapta de a propune, direct sau prin intermediul altei persoane, unei persoane care are calitatea de administrator sau de director al unei persoane juridice, de mandatar sau de reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, o ofertă, o promisiune, un avantaj de orice natură, pentru ea însăşi sau pentru un terţ, de a face sau a nu face un act ce ţine de funcţia sa ori de a facilita prin funcţia sa, fără ştirea sau fără autorizaţia, după caz, a Consiliului de administraţie sau a Adunării generale a mandantului sau a patronului.

---

(1) <L 2016-02-05/11, art. 29, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 504ter. <Introdus prin L 1999-02-10/39, art. 5; În vigoare: 02-04-1999> § 1.

În caz de corupţie privată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la şase luni la doi ani şi o amendă de la o sută [de euro] la zece mii [de euro], sau una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 2. În cazul în care solicitarea menţionată la articolul 504bis, § 1 este urmată de o propunere menţionată la articolul 504bis, §, precum şi în cazul în care propunerea menţionată la articolul 504bis, § 2 este acceptată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la şase luni la trei ani şi o amendă de la o sută [de euro] la cincizeci de mii [de euro], sau una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

SECŢIUNEA IIIbis
Frauda informatică

<Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 5; În vigoare: 13-02-2001>

Art. 504quater. <Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 5; În vigoare: 13-02-2001>§ 1. (Cel care caută să obţină, pentru sine sau pentru un altul, un avantaj economic fraudulos, introducând într-un sistem informatic, modificând sau ştergând date care sunt stocate, procesate sau transmise printr-un sistem informatic, sau modificând prin orice mijloc tehnologic (utilizarea normală) a datelor într-un sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2006-05-15/46, art. 4, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§ 2. Tentativa de a comite infracţiunea menţionată la § 1 este pedepsită cu închisoarea de la şase luni la trei ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase

[de euro] la cincizeci de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. Pedepsele prevăzute la §§ 1 şi 2 sunt dublate dacă o infracţiune constând în încălcarea uneia din aceste dispoziţii este comisă în termen de cinci ani de la data pronunţării unei condamnări pentru una din aceste infracţiuni sau pentru una din infracţiunile menţionate la articolele 210bis, 259bis, 314bis sau la titlul IXbis.

SECŢIUNEA IV
Tăinuirea şi alte operaţiuni legate de bunurile obţinute prin comiterea unei infracţiuni
<L 1990-07-17/30, art. 4, 004; În vigoare: 25-08-1990>

Art. 505. <L 1995-04-07/57, art. 7, 004; În vigoare: 20-05-1995> Vor fi pedepsiţi cu închisoare de la cincisprezece zile la cinci ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° cei care tăinuiesc, în totalitate sau în parte, bunurile furate, deturnate sau obţinute prin comiterea unei crime sau unui delict;

2° (cei care cumpără, primesc în schimb sau cu titlu gratuit, posedă, păstrează sau administrează bunurile vizate la articolul 42, 3°, în condiţiile în care cunosc sau ar trebui să cunoască originea acestor bunuri la începutul acestor operaţiuni;) <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

3° cei care convertesc sau transferă bunurile menţionate la articolul 42, 3°, cu scopul de a disimula sau de a masca originea lor ilicită sau de a ajuta orice persoană care este implicată în comiterea infracţiunii din care provin aceste bunuri să scape de consecinţele juridice ale faptelor sale;

4° (cei care disimulează sau maschează natura, originea, amplasamentul, dispunerea, mişcarea sau proprietatea bunurilor menţionate la articolul 42, 3°, atunci când cunosc sau ar trebui să cunoască originea acestor bunuri la începutul acestor operaţii.) <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

(Infracţiunile menţionate la alineatul 1, 3° şi 4° din prezentul articol există chiar dacă autorul acestora este totodată şi autor, co-autor sau complice la infracţiunea din care provin bunurile menţionate la articolul 42, 3°. Infracţiunile menţionate la alineatul 1, 1° şi 2° există chiar dacă autorul acestora este autor, co-autor sau complice la infracţiunea din care provin bunurile menţionate la articolul 42, 3°, atunci când această infracţiune a fost comisă în străinătate şi nu poate fi urmărită în Belgia.) <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

(Cu excepţia aspectelor care îi privesc pe autorul, pe co-autorul sau complicele la infracţiunea din care provin bunurile vizate la articolul 42, 3°,

infracțiunile vizate la alineatul 1, punctele 2° și 4°, se referă în mod exclusiv, în materie fiscală, la fapte comise în cadrul [[1] fraudei fiscale grave, organizate sau nu][1].

Organismele și persoanele vizate la articolele 2, 2bis și 2ter din legea din 11 ianuarie 1993 privind prevenția și utilizarea sistemului financiar în scopul spălării de bani și finanțării terorismului se pot prevala de prevederile de la alineatul precedent în măsura în care, în ceea ce privește faptele vizate de acesta, au respectat obligația prevăzută la [[1] articolul 28][1] din legea din 11 ianuarie 1993 ce reglementează modalitățile de comunicare a informațiilor către Celula de procesare a informațiilor financiare.) <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

Bunurile menționate (la alineatul 1, punctul 1°) din prezentul articol constituie obiectul (infracțiunii prevăzute de această dispoziție) în sensul articolului 42, punctual 1°, și vor fi confiscate, chiar dacă proprietatea asupra acestora nu aparține condamnatului, fără ca (această pedeapsă) să poată aduce atingere drepturilor terților asupra bunurilor susceptibile să facă obiectul confiscării. <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

(Lucrurile vizate la alineatul 1, punctele 3° și 4°, constituie obiectul infracțiunilor ce intră sub incidența acestor dispoziții, în sensul articolului 42, punctul 1°, și vor fi confiscate, în cazul în care oricare din autorii, co-autorii sau complicii la aceste infracțiuni este găsit vinovat, chiar dacă proprietatea nu aparține condamnatului, fără ca această pedeapsă să poată aduce atingere drepturilor terților asupra bunurilor susceptibile de a face obiectul confiscării. În cazul în care aceste bunuri nu pot fi găsite în patrimoniul condamnatului, judecătorul va proceda la evaluarea lor bănească, iar confiscarea va fi aplicată asupra unei sume de bani echivalente acestora. În acest caz, judecătorul va putea totuși să reducă această sumă pentru a nu supune condamnatul unei pedepse de o severitate nerezonabilă.

Lucrurile vizate la alineatul 1, punctul 2° din prezentul articol constituie obiectul infracțiunilor ce intră sub incidența acestor dispoziții, în sensul articolului 42, punctul 1°, și vor fi confiscate, în cazul în care oricare din autorii, co-autorii sau complicii la aceste infracțiuni este găsit vinovat, chiar dacă proprietatea nu aparține condamnatului, fără ca această pedeapsă să poată aduce atingere drepturilor terților asupra bunurilor susceptibile de a face obiectul confiscării. În cazul în care aceste bunuri nu pot fi găsite în patrimoniul condamnatului, judecătorul va proceda la evaluarea lor bănească, iar confiscarea va fi aplicată asupra unei sume de bani care va fi echivalentă cu gradul de participare a condamnatului la infracțiune.) <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

Tentativa de comitere a delictelor menționate la punctele 2°, 3° și 4° din prezentul articol va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei ani și cu amendă de douăzeci și șase [de euro] la cincizeci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Persoanele pedepsite în virtutea prezentelor dispoziţii vor putea fi condamnate şi la interdicţie, conform articolului 33.

---

(1) <L 2013-07-15/02, art. 15, 094; În vigoare: 29-07-2013>

Art. 505bis. <Introdus prin L 2005-08-10/62, art. 7; În vigoare: 02-09-2005> Cei care tăinuiesc, în totalitate sau în parte, bunuri furate, deturnate sau obţinute prin comiterea unui delict sau unei crime vizate la articolul 433 vor fi pedepsiţi cu pedepsele prevăzute la articolul 505, alineatul 1, al căror cuantum minim va fi trei luni, în cazul pedepsei cu închisoarea, şi de o mie de euro, în cazul pedepsei cu amenda. <L 2003-01-23/42, art. 81, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 506. <L 2003-01-23/42, art. 81, 041; În vigoare: 13-03-2003> În cazul în care pedeapsa aplicabilă autorilor crimei este recluziunea pe viaţă sau recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani, (tăinuitorii menţionaţi la articolele 505 şi 505bis) vor fi condamnaţi la recluziune de la cinci ani la zece ani, dacă se dovedeşte că aveau cunoştinţă, la data tăinuirii, de circumstanţele în care legea prevede lor fie recluziunea pe viaţă, fie recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani. <LW 2005-08-10/62, art. 8, 054; În vigoare: 02-09-2005>

SECŢIUNEA V
Alte fraude

Art. 507. Vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la opt zile la doi ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro], debitorul căruia i s-a pus sechestru şi toţi cei care distrug sau deturnează în mod fraudulos, în interesul său, bunurile care i-au fost sechestrate. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[Aceeaşi dispoziţie este aplicabilă soţului sau celor care în interesul său distrug, deteriorează sau deturnează bunurile mobile care au făcut obiectul unei măsuri prevăzute (la articolul 223 din Codul Civil) (şi articolelor 1253septies, alineatul doi, şi 1280 din Codul Judiciar.)] <L 1990-04-09/35, art. 1, 003; În vigoare: 19-06-1990>

Art. 507bis. <Introdus prin L 1998-03-12/39, art. 45; În vigoare: 1998-10-02> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] cel care nu respectă condiţiile stabilite pentru obţinerea unui act de informare sau de instrucţie, conform prevederilor articolelor 28sexies şi 61quater din Codul de instrucţie penală. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 508. Vor fi pedepsiţi cu închisoare de la opt zile la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care, găsind un bun mobil care aparţine altuia sau intrând întâmplător în posesia unui astfel de bun, îl cedează sau livrează în mod fraudulos unor terţi;

Cei care, descoperind o comoară, şi-o însuşesc în detrimentul persoanelor cărora legea le atribuie o parte.

Art. 508bis. <L 23-03-1936, articol unic> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, ştiind că este în imposibilitatea absolută de a plăti, solicită să fie servit, într-o unitate destinată acestui scop, cu băuturi sau cu alimente pe care le consumă în totalitate sau parţial, solicită şi beneficiază de cazare într-un hotel sau într-un han, sau închiriază un automobil. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În caz de recidivă, pedepsele pot fi dublate.

(Alineatul 3 abrogat) <L 17-12-1963, art. 2>

Art. 508ter. <L 17-12-1963, art. 1> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, după ce a procedat la alimentarea unui vehicul cu carburant sau cu lubrifiant, se sustrage în mod fraudulos de la plata imediată a acestora. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În caz de recidivă, pedepsele pot fi dublate.

Art. 509. Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei mii [de euro], cel care îşi procură în mod fraudulos fonduri, valori sau chitanţe de descărcare de obligaţii cu ajutorul unui titlu tras asupra unei persoane care nu există sau despre care ştia că nu este debitoarea sa sau că nu va trebui să fie debitoarea lui la scadenţă, şi care nu l-a autorizat să tragă din contul său. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Totuşi, nu va avea loc o urmărire penală, sau aceasta va înceta, dacă efectul a fost plătit sau dacă fondurile au fost efectuate în momentul în care frauda a fost descoperită, cu condiţia ca trasul să nu fi făcut plângere.

În acest caz, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la cincisprezece zile la trei luni şi la plata unei amenzi de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 509bis. <L 02-05-1956, art. 28> Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei mii [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Cel care, procedând cu bună ştiinţă, fără a avea fonduri suficiente şi disponibile, emite un cec poştal sau efectuează un virament poştal;

2° Cel care cedează unul din aceste titluri, ştiind că acoperirea acestora nu este suficientă şi disponibilă;

3° Cel care, după ce a emis unul din aceste titluri, îşi retrage cu bună ştiinţă, în termen de şase luni de la emiterea acestora, toate fondurile sau parte din fondurile ce acoperă titlurile respective;

4° Cel care, după ce a emis un astfel de titlu, procedând cu intenţie frauduloasă sau cu scopul de a produce pagube, cedează altcuiva, în totalitate sau în parte, provizionul indisponibil.

Art. 509ter. <L 31-03-1958, art. 3> Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Cel care, după ce a andosat o factură, operează cu bună ştiinţă încasarea acesteia în profitul său;

2° Cel care, după ce a andosat originalul sau un duplicat al facturii, determină cu bună ştiinţă pe alţii să îi remită fonduri sau să îi ofere orice fel de avantaj prin andosarea unui alt exemplar original sau al unui alt duplicat al aceleiaşi facturi;

3° Cel care acţionează pentru a îi fi remise fonduri sau pentru a îi fi atribuit orice avantaj, andosând cu bună ştiinţă o factură referitoare la o obligaţie care din punct de vedere legal este stinsă.

Art. 509quater. <L 2007-05-15/62, art. 33, 072; În vigoare: 01-09-2007> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de la două sute [de euro] la o mie cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, expertul care, ştiind că o plată directă nu a fost autorizată, acceptă totuşi ca aceasta să-i fie efectuată de către una din părţile în cauză.

CAPITOLUL III
Distrugeri, deteriorări, daune

SECŢIUNEA I
Incendierea

Art. 510. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 07-06-1963, art. 3> Sunt pedepsiţi (cu recluziunea) de la cincisprezece ani la douăzeci de ani cei care incendiază edificii, poduri, diguri, străzi, căi ferate, ecluze, magazine, şantiere, hangare, nave, bărci, maşini, vagoane, aeronave sau alte lucrări de construcţii, construcţii sau vehicule cu motor, dacă autorul trebuia să presupună că acolo se aflau una sau mai multe persoane în momentul incendiului. <L 2003-01-23/42, art. 82, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 511. <L 07-06-1963, art. 4> Sunt pedepsiţi (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani, cei care dau foc proprietăţilor imobiliare desemnate la articolul 510, precum şi navelor, vapoarelor şi aeronavelor, însă cu excepţia cazurilor prevăzute la acest articol, sau pădurilor, crângurilor, recoltelor culese sau neculese. L 2003-01-23/42, art. 82, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Cu toate acestea, dacă aceste proprietăţi aparţin exclusiv celor care le-au incendiat, şi dacă focul a fost pus cu rea intenţie sau cu intenţie frauduloasă, vinovaţii vor fi pedepsiţi cu închisoarea de la un an la cinci ani şi cu o amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 512. <L 07-06-1963, art. 5> Sunt pedepsiţi cu închisoarea de la un an la cinci ani şi cu o amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro] cei care dau foc în mod intenţionat bunurilor mobile ale altuia, cu excepţia navelor, vapoarelor şi aeronavelor, şi cu condiţia ca actul să fi fost de natură a-i cauza altuia un prejudiciu serios. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă bunurile mobile aparţin exclusiv celor care le-au incendiat şi dacă focul a fost pus cu rea credinţă sau cu intenţie frauduloasă, pedepsele aplicate vor fi închisoarea de la şase luni la trei ani şi o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 513. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 83, 041; În vigoare: 13-03-2003> Atunci când focul este pus în timpul nopţii, pedepsele prevăzute la articolele 510 la 512 sunt înlocuite astfel:

recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani, cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani;

recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani, cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani;

închisoarea şi amenda prevăzute la articolul 511, alineatul 2, şi la articolul 512, alineatul 1, cu recluziunea de la cinci ani la zece ani;

închisoarea şi amenda prevăzute la articolul 512, alineatul 2, cu închisoarea de la un an la patru ani şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 514. Atunci când incendiul atrage pedeapsa cu închisoarea, tentativa de comitere a unui incendiu se pedepseşte cu închisoarea de la două luni la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 514bis. <L 2007-05-10/35, art. 39, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute la articolele 510 la 514, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba despre pedepse corecţionale şi majorat cu doi ani dacă este vorba despre recluziune, atunci când unul din

mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitatea ei, de sexul ei, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de naşterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [[1] de convingerile ei sindicale,][1] de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

---

(1) <L 2009-12-30/01, art. 115, 074; În vigoare: 31-12-2009>

Art. 515. În cazurile prevăzute la articolele precedente, vinovatul condamnat la pedeapsa cu închisoarea va putea fi condamnat, în plus, la pedeapsa cu interdicția prevăzută de articolul 33 (...). <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 516. Cel care, cu intenția de a comite una din faptele prevăzute la articolele 510, 511 şi 512, dă foc oricăror obiecte, plasate în aşa fel încât să conducă focul la obiectul pe care vrea să-l distrugă, va fi pedepsit ca şi cum ar fi dat foc în mod direct sau ar fi încercat să dea foc în mod direct acestui din urmă obiect.

Art. 517. Atunci când focul este transmis de la obiectul pe care vinovatul dorea să-l ardă la un alt obiect a cărui distrugere implică o pedeapsă mai grea, această ultimă pedeapsă va fi pronunțată, dacă aceste două obiecte erau plasate în aşa fel încât incendiul s-a transmis în mod necesar de la unul la celălalt.

Art. 518. <L 07-06-1963, art. 7> Atunci când incendiul a provocat rănirea uneia sau mai multor persoane, şi când autorul faptei trebuia să presupună că acestea se găseau în locurile incendiate în momentul crimei sau a delictului, vinovatul va fi condamnat ca şi cum aceste răni ar fi fost făcute cu premeditare, iar vinovatului îi va fi aplicată pedeapsa pe care legea o prevede pentru această a doua situație, dacă aceasta este mai grea decât cea aplicată pentru provocarea incendiului.

În caz contrar, această din urmă pedeapsă va fi majorată cu doi ani față de maximul prevăzut de lege, dacă aceasta constă în recluziunea (de la cincisprezece ani la douăzeci de ani sau pentru termen mai mic). <L 2003-01-23/42, art. 84, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Dacă fapta a cauzat moartea, pedeapsa va fi (recluziunea pe viață). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 519. Se pedepseşte cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, incendierea proprietăților mobiliare sau imobiliare ale altuia care este cauzată fie de vechimea sau de ne-efectuarea reparațiilor sau a curățării

coşurilor, căminelor, forjeriilor, caselor sau uzinelor din vecinătate, fie prin focuri aprinse pe câmp, la mai puţin de o sută de metri de case, edificii, păduri, tufişuri, crânguri, livezi, plantaţii, garduri vii, căpiţe, căpiţe de grâne, de paie, de fân, furaje sau de orice alt depozit de materii combustibile, fie prin focuri sau lumini aprinse sau lăsate, sau prin artificii aprinse sau trase fără suficientă precauţie. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 520. <L 07-06-1963, art. 8> Vor fi pedepsiţi cu pedepsele prevăzute la articolele precedente şi conform distincţiilor care sunt stabilite în acestea, cei care distrug sau încearcă să distrugă, prin declanşarea unei explozii, edificii, poduri, diguri, şosele, căi ferate, ecluze, magazine, şantiere, hangare, nave, vapoare, automobile, vagoane de călători, vagoane de marfă, aeronave sau alte lucrări de artă din domeniul infrastructurii de transporturi, construcţii sau vehicule cu motor.

SECŢIUNEA II
Distrugerea de construcţii, maşini cu abur şi aparate telegrafice

Art. 521. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 07-06-1963, art. 9> Cel care, în afară de cazurile menţionate la articolele 510 la 520, distruge indiferent prin ce modalitate, integral sau parţial, edificii, poduri, diguri, şosele, căi ferate, ecluze, magazine, şantiere, hangare, nave, vapoare, aeronave sau alte lucrări de artă din domeniul infrastructurii de transport sau construcţii care aparţin altuia, va fi pedepsit (cu recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 85, 041; În vigoare: 13-03-2003>

În cazul scoaterii acestora din uz cu scopul de a produce o pagubă, pedeapsa va fi închisoarea de la cincisprezece zile la trei ani şi o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Pedeapsa prevăzută la alineatul 2 este aplicabilă în caz de distrugere, integrală sau parţială, sau de scoatere din uz cu scopul de a produce o pagubă, de vagoane de călători, vagoane de marfă şi vehicule cu motor.

Art. 522. Prevederile articolului 518 sunt aplicabile în cazul prevăzut la articolul precedent.

Art. 523. <L 07-06-1963, art. 10> Cel care distruge o maşină care aparţine altuia şi care este destinată să producă, să transforme sau să distribuie energie motrică sau să o consume în alte scopuri decât cele pur casnice, va fi condamnat la închisoare de la cincisprezece zile la trei ani şi la plata unei amenzi de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Există distrugere imediat ce efectele maşinii sunt împiedicate în totalitate sau în parte, fie că fapta se referă la aparate motoare, fie că se referă la aparate puse în mişcare.

Art. 524. (Abrogat) <L 13-10-1930, art. 31>

Art. 525. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 86, 041; În vigoare: 13-03-2003> Atunci când faptele prevăzute la cele două articole precedente sunt comise în grup sau în bandă şi prin recurgerea la violenţă, acte agresive sau ameninţări, cei vinovaţi vor fi pedepsiţi cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

Liderii şi provocatorii vor fi condamnaţi cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani şi cu o amendă de la cinci sute [de euro] la cinci mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 525bis. <Introdus prin L 2007-05-10/35, art. 40; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de articolele 521 la 525, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba despre pedepse corecţionale şi majorat cu doi ani dacă este vorba despre recluziune, atunci când unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, dispreţul sau ostilitatea din motive ce ţin de rasa căreia i-ar aparţine aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendenţa ei, de originea sa naţională sau etnică, de naţionalitatea ei, de sexul ei, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de naşterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [[1] de convingerile ei sindicale,][1] de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

---

(1) <L 2009-12-30/01, art. 116, 074; În vigoare: 31-12-2009>

SECŢIUNEA III
Distrugerea sau deteriorarea de morminte, monumente, obiecte de artă, titluri, documente sau alte înscrisuri

Art. 526. Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la un an şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] cel care distruge, dărâmă, mutilează sau deteriorează: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Morminte, însemne comemorative sau pietre funerare;

Monumente, statui sau alte obiecte de utilitate publică sau destinate decorării spaţiilor publice, care au fost ridicate de autoritatea competentă sau cu autorizaţia sa;

Monumente, statui, tablouri sau obiecte de artă de orice fel, amplasate în biserici, temple sau alte edificii publice.

Art. 527. Cel care distruge în orice manieră, acționând cu rea credință sau în mod fraudulos, registre, procese-verbale sau acte originale ale autorității publice, titluri, bilete, cambii, instrumente comerciale sau bancare care conțin sau care operează obligația, dispoziția sau descărcarea, va fi pedepsit ca și cum ar fi sustras aceste obiecte și conform distincțiilor stabilite la primul capitol al prezentului titlu.

SECȚIUNEA IV
Distrugerea sau deteriorarea de mărfuri sau alte bunuri mobile

Art. 528. Orice distrugere, orice daună adusă bunurilor mobile ce aparțin altuia, efectuată prin recurgerea la acte de violență sau amenințări, va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 529. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 87, 041; În vigoare: 13-03-2003> Dacă fapta a fost comisă în grup sau în bandă, pedeapsa va fi recluziunea de la cinci ani la zece ani.

Liderii și provocatorii vor fi pedepsiți cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani.

Art. 530. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 88, 041; În vigoare: 13-03-2003> Distrugerea sau deteriorarea bunurilor mobile ce aparțin altuia, efectuată prin recurgerea la acte de violență sau de amenințări, într-o casă locuită sau în dependințele acesteia, și cu una din circumstanțele prevăzute la articolul 471, va fi pedepsită cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani.

Pedeapsa nu va fi mai mică de doisprezece ani dacă delictul a fost comis în grup sau în bandă.

Liderii și provocatorii vor fi pedepsiți cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

Art. 531. Dacă violențele sau amenințările cu ajutorul cărora distrugerea sau deteriorarea a fost comisă au provocat o boală sau o vătămare corporală de natura celor prevăzute la articolul 400, vinovații vor fi pedepsiți cu pedeapsa imediat superioară celei pe care ar fi primit-o conform celor două articole precedente.

Art. 532. Omorul comis, fie pentru a facilita distrugerea sau deteriorarea, fie pentru a asigura impunitatea în cazul comiterii acestora, va fi pedepsit (cu recluziunea pe viață). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 532bis. <L 2007-05-10/35, art. 41, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de articolele 528 la 532, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba despre pedepse corecţionale şi majorat cu doi ani dacă este vorba despre recluziune, atunci când unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, dispreţul sau ostilitatea din motive ce ţin de rasa căreia i-ar aparţine aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendenţa ei, de originea sa naţională sau etnică, de naţionalitatea ei, de sexul ei, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de naşterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [[1] de convingerile ei sindicale,][1] de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

---

(1) <L 2009-12-30/01, art. 117, 074; În vigoare: 31-12-2009>

Art. 533. Cel care, acţionând cu rea credinţă sau în mod fraudulos, deteriorează mărfuri sau materii care servesc la fabricarea acestora, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2,În vigoare: 01-01-2002>

Pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la şase luni la trei ani şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] dacă delictul a fost comis de o persoană angajată a fabricii, atelierului sau casei de comerţ. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 534. Cel care, acţionând cu rea credinţă, sustrage, taie sau distruge legăturile sau obstacolele care reţin o navă, un vagon de marfă sau vagon de călători, va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la doi ani.

SECŢIUNEA IVbis
Graffiti şi deteriorarea proprietăţilor imobiliare
<Introdus prin L 2007-01-25/39, art. 3, În vigoare: 02-03-2007>

Art. 534bis. <Introdus prin L 2007-01-25/39, art. 3, În vigoare: 02-03-2007>
§ 1.

Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la şase luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase de euro la două sute de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, cel care realizează fără autorizaţie imagini tip graffitti pe bunuri mobile sau imobile.

§ 2. Maximul pedepsei cu închisoarea este majorat la un an de închisoare în caz de recidivă de comitere a uneia din infracţiunile vizate în primul paragraf, dacă recidiva survine în interval de cinci ani de la data hotărârii de condamnare anterioare care a dobândit forţa de lucru judecat.

Art. 534ter. <Introdus prin L 2007-01-25/39, art. 3, În vigoare: 02-03-2007> Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la şase luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase de euro la două sute de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, cel care deteriorează în mod voluntar bunurile imobile care aparţin altuia.

Art. 534quater. <Introdus prin L 2007-05-10/35, art. 42, În vigoare: 09-06-2007>

În cazurile prevăzute de articolele 534bis şi 534ter, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba despre pedepse corecţionale şi majorat cu doi ani dacă este vorba despre recluziune, atunci când unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, dispreţul sau ostilitatea din motive ce ţin de rasa căreia i-ar aparţine aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendenţa ei, de originea sa naţională sau etnică, de naţionalitatea ei, de sexul ei, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de naşterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [[1] de convingerile ei sindicale,][1] de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

---

(1) <L 2009-12-30/01, art. 118, 074; În vigoare: 31-12-2009>

SECŢIUNEA V
Distrugerea şi devastarea recoltelor, plantelor, arborilor, altoiurilor, semînţelor şi furajelor, distrugerea instrumentelor agricole

Art. 535. Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la trei ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro] cel care, acţionând cu rea credinţă, taie sau devastează recolte neculese sau plante crescute natural sau plantate de mâna omului. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 536. Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro] cel care, acţionând cu rea credinţă, devastează un câmp semănat, răspândeşte pe un câmp cultivat cu grâne neghină sau orice alte ierburi sau plante dăunătoare, deteriorează sau scoate din funcţiune instrumente agricole, ţarcuri pentru animale sau gherete pentru paznici. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 537. Cel care, acţionând cu rea credinţă, doboară unul sau mai mulţi arbori, taie, mutilează sau decojeşte aceşti arbori în aşa fel încât aceştia să dispară, sau distruge unul sau mai multe altoiuri, va fi pedepsit:

Pentru fiecare arbore, cu închisoarea de la opt zile la trei luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Pentru fiecare altoi, cu închisoarea de la opt zile la cincisprezece zile şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cincizeci [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În niciun caz, totalul pedepsei aplicate nu va depăşi trei ani în cazul pedepsei cu închisoarea, nici suma de cinci sute [de euro], în cazul pedepsei cu amenda. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

SECŢIUNEA VI
Distrugerea animalelor

Art. 538. Cel care otrăveşte cai sau alte animale de tracţiune sau de povară, cornute, ovine, caprine sau porcine va fi pedepsit cu închisoarea de la trei luni la doi ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 539. Cel care aruncă într-un râu, canal, pârâu, lac, heleşteu sau rezervor, substanţe de natură să distrugă peştele şi cu scopul atingerii acestui rezultat, va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la trei luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 540. Cei care, fără a fi nevoie, ucid unul din animalele menţionate la articolul 538, sau îi provoacă o vătămare, vor fi pedepsiţi după cum urmează:

Dacă delictul a fost comis în clădiri, într-un spaţiu închis şi în dependinţe, sau pe terenul pe care stăpânul animalului ucis sau rănit era proprietar, locatar, cultivator sau fermier, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la o lună la şase luni şi o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă delictul a fost comis în locuri în care vinovatul era proprietar, locatar, cultivator sau fermier, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la opt zile la două luni şi o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă delictul a fost comis în orice alt loc, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la cincisprezece zile la trei luni şi cu o amendă de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 541. Cel care, fără a fi nevoie, ucide un animal domestic în afara celor menţionate la articolul 538, sau îi provoacă o vătămare gravă, în locul în care cel căruia acest animal îi aparţine este proprietar, uzufructuar, utilizator, locatar, cultivator sau fermier, va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la

trei luni şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Aceleaşi pedepse sunt aplicate dacă aceste fapte au fost comise cu rea credinţă asupra unui animal dresat sau asupra unui animal care trăieşte în captivitate, în locurile în care astfel de animale sunt păstrate, sau asupra unui animal domestic atunci când era folosit în serviciul pentru care era destinat şi într-un loc în care stăpânul său avea dreptul de a se găsi.

Art. 542. În cazurile prevăzute la articolele precedente, dacă a avut loc o violare a unui spaţiu împrejmuit, minimum pedepsei va fi majorat conform articolului 266.

SECŢIUNEA VII
Dispoziţii comune secţiunilor precedente

Art. 543. Dacă faptele prevăzute în secţiunile V şi VI ale prezentului CAPITOL au fost comise fie din ură faţă de un funcţionar public şi având în vedere funcţiile sale, fie pe timpul nopţii, minimul pedepsei va fi majorat conform articolului 266.

Art. 544. (Abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

SECŢIUNEA VIII
Distrugerea de spaţii împrejmuite, deplasarea sau desfiinţarea de borne kilometrice şi arbori cu rol de reper

Art. 545. Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la şase luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, în totalitate sau parţial, acoperă şanţuri, taie garduri vii sau uscate, distruge împrejmuiri din zona rurală sau urbană, indiferent din ce materiale sunt făcute acestea; cel care deplasează sau desfiinţează borne kilometrice, arbori cu rol de reper şi alţi arbori plantaţi sau recunoscuţi pentru a stabili limitele dintre diferite proprietăţi moştenite. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 546. Atunci când faptele prevăzute la articolul precedent au fost executate în scopul de a comite o uzurpare de teren, pedeapsa va fi închisoarea de la o lună la un an şi o amendă de la cincizeci [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

SECȚIUNEA VIIIbis
[1 Pătrunderea în zonele portuare]1

---

(1) <Introdus prin L 2016-05-20/04, art. 2, 117; În vigoare: 12-06-2016>

Art. 546/1. [1 Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la şase luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care intră sau pătrunde, fără a fi abilitat sau autorizat în acest sens, într-o instalaţie portuară din cele menţionate la articolul 5, punctele 6° şi 7° din legea din 5 februarie 2007 referitoare la siguranţa maritimă, sau într-un bun imobil sau mobil situat în interiorul perimetrului unui port, în sensul aceleiaşi legi.]1

---

(1) <Introdus prin L 2016-05-20/04, art. 3, 117; În vigoare: 12-06-2016>

Art. 546/2. [1 § 1. Infracţiunea prevăzută de articolul 546/1 este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la un an şi cu o amendă de la douăzeci şi şase de euro la o mie de euro, sau doar cu una din aceste pedepse:

1° atunci când activitatea vizată constituie o activitate obişnuită;

2° dacă a fost comisă în timpul nopţii;

3° dacă a fost comisă de două sau mai multe persoane;

4° dacă a fost comisă cu intenţie frauduloasă sau cu scopul de a produce o pagubă;

5° dacă a fost comisă prin recurgere la violenţe sau ameninţări;

6° dacă persoana a intrat sau a pătruns în mod abuziv într-o infrastructură critică în sensul legii din 1 iulie 2011 referitoare la siguranţa şi protecţia infrastructurilor critice.

§ 2. Tentativa de comitere a infracţiunii vizate la paragraful 1 al prezentului articol este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la şase luni şi cu o amendă de la douăzeci şi şase de euro la cinci sute de euro, sau doar cu una din aceste pedepse.]1

---

(1) <Introdus prin L 2016-05-20/04, art. 4, 117; În vigoare: 12-06-2016>

Art. 546/3. [1 Pedepsele prevăzute la articolele 546/1 şi 546/2 sunt dublate dacă o infracţiune ce constă în încălcarea uneia din aceste dispoziţii este comisă în interval de cinci ani de la data pronunţării unei condamnări pentru una din aceste infracţiuni.]1

---

(1) <Introdus prin L 2016-05-20/04, art. 5, 117; În vigoare: 12-06-2016>

SECȚIUNEA IX
Distrugeri şi daune provocate de inundații

Art. 547. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 89, 041; În vigoare: 13-03-2003> Vor fi pedepsiți cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani cei care, acționând cu rea credință sau în mod fraudulos, inundă în totalitate sau parțial lucrările efectuate într-o mină.

Dacă, în funcție de circumstanțe, vinovatul trebuia să presupună că în mină erau una sau mai multe persoane în momentul inundației, acesta va fi condamnat la recluziune de la cincisprezece ani la douăzeci de ani.

Art. 548. Dispoziția articolului 518 este aplicabilă faptei prevăzute la articolul precedent.

Art. 549. Orice persoană care, acționând cu rea credință sau în mod fraudulos, inundă proprietatea altuia sau trimite înspre aceasta ape cu scopul de a provoca pagube, va fi condamnată la plata unei amenzi de la douăzeci şi şase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 550. Vor fi pedepsiți cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] proprietarii, fermierii sau orice alte persoane care utilizează morile, uzine sau iazuri, care, prin înălțimea la care se află sistemul de deversare a apelor lor, ce depăşeşte înălțimea stabilită de autoritatea competentă, inundă drumurile sau proprietățile altuia. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă din aceste fapte rezultă degradări de orice natură, pe lângă pedeapsa cu amenda se va aplica şi pedeapsa cu închisoarea de la opt zile la o lună.

TITLUL IXbis
Infracțiunile contra confidențialității şi disponibilității sistemelor informatice şi a datelor care sunt stocate, prelucrate sau transmise prin aceste sisteme
<Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 6; În vigoare: 13-02-2001>

Art. 550bis. <Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 6; În vigoare: 13-02-2001> § 1. Cel care, ştiind că nu este autorizat, accesează un sistem informatic sau se menține în acesta, este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la un an şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la douăzeci şi cinci de mii [de euro] sau doar la una din aceste pedepse.

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă infracţiunea menţionată la alineatul 1 este comisă cu intenţie frauduloasă, pedeapsa cu închisoarea este de la şase luni la doi ani.

§ 2. Cel care, acţionând cu intenţie frauduloasă sau cu scopul de a face rău, îşi depăşeşte nivelul de autorizare a accesului la un sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la doi ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la douăzeci şi cinci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. Cel care se găseşte într-una din situaţiile menţionate la §§ 1 şi 2 şi care:

1° fie reia indiferent prin ce mijloc, datele stocate, prelucrate sau transmise prin sisteme informatice;

2° fie foloseşte în orice mod un sistem informatic care aparţine unui terţ sau se foloseşte de un sistem informatic pentru a accesa sistemul informatic al unui terţ;

3° fie cauzează orice daună, chiar şi fără intenţie, unui sistem informatic sau datelor care sunt stocate, prelucrate sau transmise prin acest sistem ori sistemului informatic al unui terţ sau datelor care sunt stocate, prelucrate sau transmise de acest sistem;

este pedepsit cu închisoarea de la un an la trei ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la cincizeci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 4. Tentativa de comitere a oricăreia din infracţiunile prevăzute la §§ 1 şi 2 este pedepsită cu aceleaşi pedepse.

§ 5. (Cel care, fără a avea dreptul, posedă, produce vinde, obţine în vederea utilizării, importă, difuzează sau pune la dispoziţie sub orice altă formă, orice dispozitiv, inclusiv date informatice, conceput în principal sau adaptat în principal pentru a permite comiterea infracţiunilor prevăzute la §§ 1 la 4, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la trei ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase de euro la o sută de mii de euro sau doar cu una din aceste pedepse.) <L 2006-05-15/46, art. 5, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§ 6. Cel care ordonă comiterea uneia din infracţiunile prevăzute la §§ 1 la 5 sau care incită la comiterea acestora, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani şi cu o amendă de la o sută [de euro] la două sute de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 7. Cel care, ştiind că datele au fost obţinute prin comiterea uneia din infracţiunile menţionate la §§ 1 la 3, le deţine, le dezvăluie unei alte persoane sau le divulgă, sau foloseşte în orice mod datele astfel obţinute, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la trei ani şi cu amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 8. Pedepsele prevăzute la §§ 1 la 7 sunt dublate dacă una din infracţiunile descrise în aceste dispoziţii este comisă într-un interval de cinci ani de la data

pronunţării unei condamnări pentru una din aceste infracţiuni sau pentru una din infracţiunile prevăzute de articolele 210bis, 259bis, 314bis, 504quater sau 550ter.

Art. 550ter. <Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 6; În vigoare: 13-02-2001> § 1. (Cel care, ştiind că nu este autorizat să facă asta, procedând în mod direct sau indirect, introduce într-un sistem informatic, modifică sau şterge date, sau care modifică prin orice mijloc tehnologic utilizarea normală a datelor dintr-un sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la trei ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase de euro la douăzeci şi cinci de mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse.

Dacă infracţiunea vizată la alineatul 1 este comisă cu intenţie frauduloasă sau cu scopul de a face rău, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.) <L 2006-05-15/46, art. 6, 1°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§ 2. Cel care, ca urmare a comiterii uneia din infracţiunile menţionate la § 1, provoacă o daună la nivelul datelor din sistemul informatic în cauză sau în orice alt sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la şaptezeci şi cinci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. Cel care, ca urmare a comiterii uneia din infracţiunile prevăzute la § 1, împiedică, integral sau parţial, funcţionarea corectă a sistemului informatic în cauză sau a oricărui alt sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase [de euro] la o sută de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 4.(Cel care, fără a avea dreptul, posedă, produce vinde, obţine în vederea utilizării, importă, difuzează sau pune la dispoziţie sub orice altă formă, un dispozitiv oarecare, inclusiv date informatice, conceput în principal sau adaptat în principal pentru a permite comiterea infracţiunilor prevăzute la §§ 1 la 3, ştiind că aceste date pot fi folosite pentru a cauza o daună la nivelul datelor sau pentru a împiedica, integral sau parţial, funcţionarea corectă a unui sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la trei ani şi cu o amendă de la douăzeci şi şase de euro la o sută de mii de euro sau doar cu una din aceste pedepse.) <L 2006-05-15/46, art. 6, 2°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§ 5. Pedepsele prevăzute la §§ 1 la 4 sunt dublate dacă una din infracţiunile la una din aceste dispoziţii este comisă în interval de cinci ani de la data pronunţării unei condamnări pentru comiterea uneia din infracţiunile prevăzute de articolele 210bis, 259bis, 314bis, 504quater sau 550bis.

(§ 6. Tentativa de comitere a infracţiunii vizate la § 1 este pedepsită cu aceleaşi pedepse.) <L 2006-05-15/46, art. 6, 3°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

TITLUL X
Despre contravenții (Abrogat)
<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

CAPITOLUL I
Contravenții de clasa întâi (Abrogat)
<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 551. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 552. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 553. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 554. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

CAPITOLUL II
Contravenții de clasa a doua (Abrogat)
<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 555. (Abrogat) <AL 31-01-1946, art. 4>

Art. 556. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 557. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 558. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

CAPITOLUL III
Contravenții de clasa a treia (Abrogat)
<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 559. (Vor fi pedepsiți cu o amendă de la zece [euro] la douăzeci [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Ce care, în afara cazurilor prevăzute de capitolul III, titlul IX, volumul II din prezentul cod, procedează în mod voluntar la deteriorarea sau distrugerea bunurilor mobile care aparțin unei alte persoane;) <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)>

2° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

3° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

4° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 560. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 561. (Vor fi pedepsiți cu o amendă de la zece [euro] la douăzeci [de euro] și cu închisoare de la o zi la cinci zile, sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Cei care se fac vinovați de producerea de zgomote sau lovituri nocturne de natură să tulbure liniștea locuitorilor;) <L 2005-07-20/41, art. 22,

051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)>

2° (...). <L 20-06-1964, art. 17>

3° (...). <L 20-06-1964, art. 17>

4° (...). <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

5° (...). <L 22-03-1929, art. 9>

6° (...). <L 22-03-1929, art. 9>

7° (...). <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 562. <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)> În caz de recidivă, pentru contravențiile prevăzute de [[1] articolul 559][1], va putea fi aplicată pedeapsa de până la cinci zile de închisoare, independent de amendă.

În ceea ce privește contravențiile prevăzute de articolul precedent, judecătorul poate, în caz de recidivă, să dispună, pe lângă amendă, pedeapsa de până la nouă zile de închisoare.

---

(1) <L 2014-05-05/09, art. 16, 106; În vigoare: 18-07-2014>

CAPITOLUL IV

Contravenții de clasa a patra (Abrogat)

<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 563. (Vor fi pedepsiți cu o amendă de la cincisprezece [euro] la douăzeci și cinci [de euro] și cu închisoare de la o zi la șapte zile, sau doar cu una din aceste pedepse:) <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2005-07-20/41, art. 22,

051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)>

1° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

(2° Cei care deteriorează în mod voluntar garduri/împrejmuiri din mediul urban sau rural, indiferent din ce materiale sunt făcute acestea;

3° Autorii unor agresiuni sau violențe ușoare, cu condiția să nu fi rănit sau lovit pe cineva, și ca agresiunile comise să nu intre în clasa injuriilor; îndeosebi cei care în mod voluntar, dar fără intenția de o injuria, aruncă asupra unei

BE

persoane un obiect oarecare de natură să îl incomodeze sau să îl murdărească;) <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)>

4° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

5° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 563bis. [1 Vor fi pedepsiți cu o amendă de la cincisprezece la douăzeci și cinci de euro și cu închisoare de la o zi la șapte zile, sau doar cu una din aceste pedepse, cei care, în lipsa unor dispoziții legale contrare, apar în locuri accesibile publicului cu fața mascată sau acoperită integral sau parțial în așa fel încât să nu poată fi identificați.

Cu toate acestea, nu sunt vizați de articolul 1 cei care circulă în locuri accesibile publicului purtând mască sau cu fața sau acoperită integral sau parțial pentru a nu putea fi identificați, dacă fac acest lucru în baza regulamentelor de muncă sau a unei ordonanțe de poliție cu ocazia manifestărilor festive.]1

---

(1) <Introdus prin L 2011-06-01/08, art. 2, 082; În vigoare: 23-07-2011>

Art. 564. <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)> În caz de recidivă, instanța este autorizată să dispună, pe lângă amendă, și pedeapsa cu închisoarea de cel mult douăsprezece zile.

DISPOZIȚII COMUNE ULTIMELOR PATRU CAPITOLE PRECEDENTE

(Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 565. <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)> Există recidivă în cazurile prevăzute de [1 prezentul titlu]1, atunci când contravenientul a fost deja condamnat în intervalul de douăsprezece luni precedent, pentru aceeași contravenție (...). <AR 59 10-01-1935, art. 3>

---

(1) <L 2014-05-05/09, art. 17, 106; În vigoare: 18-07-2014>

Art. 566. <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)> Atunci când, în cazurile prevăzute de [1 prezentul titlu]1, există circumstanțe atenuante, amenda va putea fi redusă sub cinci [euro], aceasta neputând să fie însă, în niciun caz, mai mică de un [euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

---

(1) <L 2014-05-05/09, art. 18, 106; În vigoare: 18-07-2014>

CODUL PENAL AL REPUBLICII BULGARIA

BG

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII BULGARIA[1)]

Tudorel TOADER

Codul penal este structurat pe două părţi: Partea generală, cuprinzând art. 1-94, şi Partea specială, cuprinzând art. 95-426.

Partea generală (art. 1-94). Particularităţi în raport de Codul penal român.

Principiile generale sunt asemănătoare celor din Codul penal român. Se prevede în mod explicit recunoaşterea hotărârilor de condamnare pronunţate într-un stat membru al Uniunii Europene. Astfel, hotărârea de condamnare penală rămasă definitivă, pronunţată într-un alt stat membru al Uniunii Europene pentru o faptă care constituie infracţiune potrivit Codului penal bulgar, va fi luată în considerare în toate procesele penale desfăşurate împotriva respectivei persoane în Republica Bulgaria.

În definiţia infracţiunii este consacrată în mod explicit cerinţa ca fapta să prezinte pericol social. Astfel, infracţiunea este o faptă ce prezintă pericol social (printr-o acţiune sau o inacţiune), săvârşită cu vinovăţie şi prevăzută de lege ca fiind pasibilă de pedeapsă.

În cazul tentativei, făptuitorul se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea executată, ţinându-se seama de gradul de realizare a rezoluţiei infracţionale şi de motivele pentru care infracţiunea a rămas nefinalizată.

În cazul concursului de infracţiuni instanţa poate majora pedeapsa cea mai grea cu cel mult jumătate, însă pedeapsa astfel majorată nu poate depăşi totalul pedepselor individuale şi nici cuantumul maxim prevăzut pentru tipul respectiv de pedeapsă.

Pedepsele sunt: detenţiunea pe viaţă, închisoarea, probaţiunea, confiscarea patrimoniului existent, amenda, mustrarea publică.

Pedeapsa detenţiunii pe viaţă fără comutare, prevăzută în partea specială pentru un anumit tip de infracţiune, se aplică numai dacă infracţiunea concretă este extrem de gravă, iar scopurile acesteia nu pot fi realizate printr-o pedeapsă mai mică.

Pedeapsa închisorii (privarea de libertate) poate fi de la trei luni la douăzeci de ani.

Executarea pedepsei privative de libertate este însoţită de o muncă adecvată, retribuită corespunzător, utilă din punct de vedere social, în scopul reeducării persoanelor condamnate, precum şi al formării şi perfecţionării calificării lor profesionale. Munca prestată va fi dedusă prin reducerea termenului de pedeapsă, astfel două zile lucrate fiind considerate trei zile de detenţie.

[1)] În vigoare de la 1 mai 1968, cu modificările ulterioare.

Probaţiunea reprezintă un ansamblu de măsuri de control şi influenţare neprivative de libertate, care se aplică împreună sau separat. Măsurile de probaţiune sunt: înregistrarea obligatorie la domiciliul actual; întâlniri periodice obligatorii cu funcţionarul serviciului de probaţiune; limitarea libertăţii de mişcare; includerea în cursuri de calificare profesională, programe de reintegrare socială; muncă de reeducare; muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Confiscarea reprezintă înstrăinarea forţată, neremunerată, în beneficiul statului, a patrimoniului aparţinând vinovatului sau a unei părţi a acestuia, a anumitor proprietăţi ale vinovatului ori a unor părţi ale acestora.

Confiscarea nu va fi dispusă dacă persoana vinovată nu deţine un patrimoniu care poate face obiectul acestei sancţiuni.

Pedeapsa mustrării publice constă în mustrarea publică a vinovatului, făcută public în cadrul respectivului colectiv, prin intermediul presei sau într-un alt mod corespunzător, conform dispozitivului sentinţei.

Minorilor le pot fi dispuse doar următoarele pedepse: pedeapsa închisorii, probaţiunea, mustrarea publică, interzicerea dreptului de a exercita o anumită profesie sau activitate.

În cazul amânării executării pedepsei, instanţa poate încredinţa organizaţiei publice ori colectivului de muncă respectiv, cu consimţământul acestora, sarcina oferirii de asistenţă în scop educativ privind condamnatul pe perioada termenului de încercare.

Amnistia înlătură caracterul infracţional al unui anumit tip de fapte săvârşite sau eliberează de răspundere penală şi de consecinţele unei condamnări pentru anumite infracţiuni.

Reabilitarea de drept nu intervine pentru o infracţiune săvârşită de o persoană majoră care a mai beneficiat o dată de reabilitare.

Instanţa poate să-l reabiliteze pe condamnat şi fără repararea prejudiciului cauzat atunci când există motive întemeiate în acest sens.

Prevederile părţii generale a prezentului Cod se aplică şi infracţiunilor prevăzute de alte legi.

Partea specială (art. 95-art. 426).

Capitolul I este consacrat infracţiunilor contra siguranţei naţionale, similar modului de sistematizare a Codului penal român din 1968.

Persoana care propagă ideologii fasciste sau o altă ideologie antidemocratică, ori schimbarea prin forţă a ordinii sociale şi de stat instituite prin Constituţia Republicii Bulgaria, se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă.

Oricine necinsteşte în orice fel stema, drapelul sau imnul Republicii Bulgaria se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă.

Actele preparatorii pentru omucidere se pedepsesc cu pedeapsa închisorii de la unu la şase ani. Aceeaşi pedeapsă se aplică şi aceluia care instigă o altă persoană să ucidă.

Persoana care pricinuieşte moartea altuia din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Persoana care în orice mod ajută sau determină pe altul la sinucidere, iar aceasta se produce ori doar tentativa, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Cel care îl determină pe altul să săvârşească sau să sufere ceva împotriva voinţei sale, pentru aceasta folosind forţa, ameninţând sau abuzând de autoritatea sa, se pedepseşte cu închisoarea.

Sunt incriminate faptele de insultă şi calomnie. Astfel, se pedepseşte acela ce spune sau săvârşeşte o faptă înjositoare pentru onoarea ori demnitatea altuia în prezenţa sa, caz în care instanţa poate impune şi mustrare publică. Dacă persoana insultată răspunde imediat cu o insultă, instanţa îi poate exonera pe amândoi de pedeapsă.

Pentru insulta: afirmată în public, răspândită printr-o publicaţie tipărită ori în alt mod, adresată unui funcţionar ori unui reprezentant al societăţii civile în legătură cu sau în exercitarea serviciului ori a funcţiei sale şi din partea unui funcţionar ori din partea reprezentantului societăţii civile în timpul sau în exercitarea serviciului ori a funcţiei sale, pedeapsa este amenda şi o mustrare publică.

Persoana care dezvăluie o împrejurare ruşinoasă pentru altă persoană sau îi impută o infracţiune este pedepsit pentru calomnie cu amendă şi cu mustrare publică. Fapta nu va fi pedepsită dacă se dovedeşte că împrejurările dezvăluite ori infracţiunile imputate sunt adevărate.

Persoana care dezvăluie verbal, printr-o publicaţie tipărită sau în alt mod, circumstanţe ori afirmaţii despre o altă persoană, pe baza informaţiilor obţinute în mod ilegal din arhivele Ministerului de Interne, se pedepseşte cu amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

Persoana care pentru a lua legătura cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani pentru a săvârşi fapte de desfrânare, acte sexuale, relaţii sexuale ori prostituţie, difuzează pe internet sau în alt mod informaţii în acest sens, se pedepseşte cu închisoarea şi o amendă.

Părintele sau o altă rudă care primeşte o compensaţie pentru a permite fiicei sale sau unei rude să încheie căsătoria se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă, precum şi cu o mustrare publică. Aceeaşi pedeapsă se aplică şi celui care dă ori care mijloceşte darea şi primirea unei astfel de răscumpărări.

Acela care în mod deliberat înlocuieşte, ascunde sau părăseşte un copil mic ori ascunde sau înlocuieşte în alt mod starea civilă a altei persoane, se pedepseşte cu închisoarea.

Cel care, abuzând de autoritatea sa părintească, îşi obligă propriul copil minor cu vârsta sub 16 ani să convieţuiască cu altcineva în regim de căsătorie, se pedepseşte cu închisoare sau cu probaţiune, precum şi cu mustrare publică.

Persoana care, fără permisiunea corespunzătoare, primeşte la muncă o persoană cu vârsta sub 18 ani, se pedepseşte cu închisoare şi cu amendă.

Persoana care îmbată cu băuturi alcoolice o persoană cu vârsta mai mică de 18 ani sau iresponsabilă se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă.

Pentru actele preparatorii în săvârşirea infracţiunii de tâlhărie pedeapsa constă în închisoare.

Persoana care primeşte la muncă simultan cinci sau mai mulţi străini aflaţi ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria se pedepseşte cu închisoare şi cu amendă.

Actele preparatorii pentru săvârşirea infracţiunii de spălare de bani ori asocierea în acest scop se pedepsesc.

Persoana care foloseşte forţa sau ameninţările pentru a determina o autoritate, un reprezentant al societăţii civile, un executor judecătoresc privat sau un ajutor de executor judecătoresc privat să săvârşească ori să permită un anumit lucru în legătură cu serviciul sau funcţia sa, se pedepseşte cu închisoare.

Persoana care săvârşeşte voluntar o faptă ce intră în sfera atribuţiilor de serviciu ale unui funcţionar, pe care el nu-l ocupă sau de care este lipsit, se pedepseşte cu închisoarea sau cu probaţiune.

Nu se pedepseşte cel care intră în ţară spre a beneficia de dreptul la azil, potrivit Constituţiei.

Persoana care, după ce a fost condamnat să îndeplinească o obligaţie bănească în temeiul unui act judiciar intrat în vigoare şi timp de un an de la intrarea sa în vigoare, nu-şi îndeplineşte obligaţia faţă de creditor, deşi dispune de fonduri băneşti sau de bunuri pentru aceasta, se pedepseşte cu închisoarea ori cu probaţiune.

Persoana care, prin violenţă, înşelăciune, ameninţare sau în altă modalitate ilegală, îl determină pe altul să influenţeze evoluţia sau rezultatul unui eveniment sportiv, administrat de o organizaţie sportivă, dacă fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare şi o amendă.

Medicul care eliberează unei persoane un certificat mincinos privind starea de sănătate a acelei persoane, atunci când nu acţionează ca funcţionar, se pedepseşte cu închisoare sau cu probaţiune.

Persoana care introduce un virus informatic într-un sistem informatic sau într-o reţea de calculatoare se pedepseşte cu amendă.

Persoana care dezvăluie parole ori coduri de acces într-un sistem informatic sau la date informatice, iar de aici rezultă divulgarea unor date sau informaţii cu caracter personal, care constituie secret de stat sau alt secret protejat prin lege, se pedepseşte cu închisoare.

Cel care provoacă o inundaţie punând astfel în pericol viaţa sau proprietatea altuia se pedepseşte cu închisoare.

Cel care conduce un autovehicul cu o concentraţie de alcool în sânge care depăşeşte 1,2 la mie, măsurată în mod corespunzător, se pedepseşte cu închisoare.

Cel care conduce un autovehicul cu o concentraţie de alcool în sânge care depăşeşte 0,5 la mie, măsurată în mod corespunzător, după ce a fost condamnat printr-o hotărâre rămasă definitivă, se pedepseşte cu închisoare şi cu amendă.

Cel care pătrunde ilegal într-un autovehicul al altuia, fără acordul proprietarului, se pedepseşte cu închisoare sau amendă.

Cel care seamănă ori cultivă mac de opiu şi arbust de cocaină sau plante de tipul cânepei, cu încălcarea reglementărilor stabilite prin Legea privind substanţele narcotice şi precursorii lor, se pedepseşte cu închisoare şi amendă.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea generală 394
Capitolul I. Obiectivul şi limitele acţiunii Codului penal 394
Secţiunea I. Obiectivul Codului penal 394
Secţiunea II. Limitele de acţiune a Codului penal 395
Capitolul II. Infracţiunea 396
Secţiunea I. Dispoziţii generale 396
Secţiunea II. Actele preparatorii şi tentativa 398
Secţiunea III. Coparticipare 399
Secţiunea IV. Concursul de infracţiuni 400
Capitolul III. Persoane responsabile penal 403
Capitolul IV. Pedeapsa 403
Secţiunea I. Dispoziţii generale 403
Secţiunea II. Tipurile de pedeapsă 405
Capitolul V. Stabilirea pedepsei 411
Capitolul VI. Norme speciale privind minorii 413
Capitolul VII. Liberarea de executare a pedepsei aplicate 416
Secţiunea I. Condamnarea cu suspendare 416
Secţiunea II. Liberarea înainte de termen 418
Secţiunea III. Graţierea 420
Capitolul VIII. Liberarea de răspundere penală 420
Secţiunea I. Liberarea condiţionată de răspundere penală cu acordare de garanţii publice 420
Secţiunea II. Liberarea de răspundere penală cu dispunerea de măsuri de reintegrare socială din partea tribunalului tovărăşesc 421
Secţiunea III. Liberarea de răspundere penală a minorilor cu aplicarea de măsuri de educative 421
Secţiunea IV. Liberarea de răspunderea penală prin impunerea unei sancţiuni administrative 421
Secţiunea V. Determinarea tipului de liberare de răspundere penală 422
Capitolul IX. Încetarea urmăririi penale şi a pedepsei aplicate 422
Capitolul X. Reabilitarea 424
Capitolul XI. Măsuri medicale obligatorii 426
Dispoziţie suplimentară. Explicarea unor termeni 427
Dispoziţie specială 430

BG

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Partea specială 431
Capitolul I. Infracţiuni împotriva Republicii 431
Secţiunea I. Trădarea 431
Secţiunea II. Trădarea şi spionajul 432
Secţiunea III. Diversiune şi sabotaj 433
Secţiunea IV. Alte infracţiuni 434
Dispoziţii suplimentare 437
Capitolul II. Infracţiuni împotriva persoanei 437
Secţiunea I. Omuciderea 437
Secţiunea II. Vătămarea corporală 441
Secţiunea III. Punerea în primejdie 445
Secţiunea IV. Răpirea şi lipsirea ilegală de libertate 447
Secţiunea V. Constrângerea 448
Secţiunea VI. Divulgarea unui secret străin 450
Secţiunea VII. Insulta şi calomnia 450
Secţiunea VIII. Desfrânarea 451
Secţiunea IX. Traficul de persoane 459
Dispoziţie suplimentară 460
Dispoziţie specială 460
Capitolul III. Infracţiuni împotriva drepturilor cetăţenilor 460
Secţiunea I. Infracţiuni împotriva egalităţii cetăţenilor 460
Secţiunea II. Infracţiuni împotriva credinţei religioase 461
Secţiunea III. Infracţiuni împotriva drepturilor politice ale cetăţenilor 462
Secţiunea IV. Încălcarea inviolabilităţii unei locuinţe, a unui spaţiu ori a unui vehicul 465
Secţiunea V. Încălcarea inviolabilităţii corespondenţei 466
Secţiunea VI. Infracţiuni împotriva drepturilor în muncă ale cetăţenilor 467
Secţiunea VII. Infracţiuni împotriva proprietăţii intelectuale 467
Secţiunea VIII. Infracţiuni împotriva libertăţii de întrunire, a mitingurilor şi a manifestaţiilor 469
Dispoziţie specială 469
Capitolul IV. Infracţiuni împotriva căsătoriei, familiei şi tineretului 470
Secţiunea I. Infracţiuni împotriva căsătoriei şi familiei 470
Secţiunea II. Infracţiuni împotriva tineretului 473
Dispoziţie specială 475
Capitolul V. Infracţiunii împotriva proprietăţii 475
Secţiunea I. Furtul 475
Secţiunea II. Tâlhăria 478
Secţiunea III. Delapidarea 479
Secţiunea IV. Înşelăciunea 483

Secţiunea V. Şantajul 486
Secţiunea VI. Tăinuirea bunurilor 487
Secţiunea VII. Distrugerea şi deteriorarea 488
Secţiunea II. Abuz de încredere 489
Dispoziţie specială 489
Dispoziţii suplimentare 489
Capitolul VI. Infracţiuni împotriva economiei 490
Secţiunea I. Infracţiuni economice generale 490
Secţiunea I „a". Infracţiuni împotriva creditorilor 496
Secţiunea II. Infracţiuni în diferite sectoare economice 498
Secţiunea III. Infracţiuni faţă de regimul vamal 506
Secţiunea IV. Infracţiuni împotriva sistemului monetar şi de credit 508
Capitolul VII. Infracţiuni împotriva sistemelor financiar, fiscal şi de asigurări 512
Capitolul VIII. Infracţiuni împotriva activităţii organelor de stat, a organizaţiilor obşteşti şi a persoanelor ce îndeplinesc funcţii publice 521
Secţiunea I. Infracţiuni împotriva ordinii de guvernare 521
Secţiunea II. Infracţiuni de serviciu 529
Secţiunea III. Infracţiuni împotriva justiţiei 532
Secţiunea IV. Mita 535
Capitolul VII „a". Infracţiuni împotriva sportului 538
Capitolul IX. Infracţiuni în legătură cu documentele 540
Capitolul IX „a". Infracţiuni informatice 544
Capitolul X. Infracţiuni împotriva ordinii şi liniştii publice 547
Capitolul XI. IInfracţiuni de pericol general 553
Secţiunea I. Infracţiuni săvârşite printr-o modalitate ce prezintă pericol general sau cu mijloace ce prezintă pericol general 553
Secţiunea II. Infracţiuni în domeniul transportului şi al comunicaţiilor 557
Secţiunea III. Infracţiuni împotriva sănătăţii publice şi a mediului înconjurător 567
Secţiunea IV. Alte infracţiuni de pericol general 576
Secţiunea V. Infracţiuni legate de utilizarea energiei nucleare în scopuri paşnice 577
Capitolul XII. Infracţiuni împotriva capacităţii de apărare a republicii, cu privire la informaţiile reprezentând secret de stat şi cu privire la informaţiile străine clasificate 581
Secţiunea I. Infracţiuni cu privire la informaţiile reprezentând secret de stat şi cu privire la informaţiile străine clasificate 581
Secţiunea II. Infracţiuni faţă de executarea serviciului militar 582

BG

Secţiunea II „a". Infracţiuni privind executarea serviciului alternativ pe timp de pace 584
Secţiunea III. Alte infracţiuni 584
Capitolul XIII. Infracţiuni în domeniul militar 585
Secţiunea I. Infracţiuni privind subordonarea militară şi onoarea militară 585
Secţiunea II. Dezertarea din serviciul militar 587
Secţiunea III. Infracţiuni de serviciu 588
Secţiunea IV. Infracţiuni privind serviciul de gardă, santinelă, patrulare, serviciul interior şi de frontieră 589
Secţiunea V. Alte infracţiuni în domeniul militar 590
Secţiunea VI. Infracţiuni în domeniul militar săvârşite pe timp de război ori în situaţii de luptă sau în misiuni ori operaţiuni în afara ţării 590
Secţiunea VII. Infracţiuni în legătură cu acţiuni militare 591
Dispoziţie suplimentară 592
Capitolul XIV. Infracţiuni împotriva păcii şi a umanităţii 593
Secţiunea I. Infracţiuni împotriva păcii 593
Secţiunea II. Infracţiuni împotriva legilor şi uzanţelor de ducere a războiului 593
Secţiunea III. Distrugerea unor grupuri de populaţie (genocid) şi apartheid 595

DISPOZIŢII SUPLIMENTARE 596

DISPOZIŢII TRANZITORII 596

MODIFICĂRI ÎN ALTE LEGI 599

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII BULGARIA[1)]

[1)] Republicat în Monitorul Oficial nr. 26 din 2 aprilie 1968, în vigoare de la 1 mai 1968, îndreptat, nr. 29 din 12 aprilie 1968, modificat, nr. 92 din 28 noiembrie 1969, modificat şi completat, nr. 26 din 30 martie 1973, completat, nr. 27 din 3 aprilie 1973, modificat, nr. 89 din 15 noiembrie 1974, în vigoare de la – 1 martie 1975, modificat şi completat, nr. 95 din 12 decembrie 1975, modificat, nr. 3 din 11 ianuarie 1977, completat, nr. 54 din 11 iulie 1978, nr. 89 din 9 noiembrie 1979, modificat şi completat, nr. 28 din 9 aprilie 1982, în vigoare de la – 1 iulie 1982, îndreptat, nr. 31 din 20 aprilie 1982, completat, nr. 44 din 5 iunie 1984, modificat şi completat, nr. 41 din 28 mai 1985, completat, nr. 79 din 11 octombrie 1985, îndreptat, nr. 80 din 15 octombrie 1985, modificat şi completat, nr. 89 din 18 noiembrie 1986, îndreptat, nr. 90 din 21 noiembrie 1986, modificat, nr. 37 din 16 mai 1989, în vigoare de la -16 mai 1989, nr. 91 din 24 noiembrie 1989, în vigoare de la 24 noiembrie 1989, nr. 99 din 22 decembrie 1989, în vigoare de la 22 decembrie 1989, completat, nr. 10 din 2 februarie 1990, modificat, nr. 31 din 17 aprilie 1990, modificat şi completat, nr. 81 din 9 octombrie 1990, în vigoare de la 9 octombrie 1990, nr. 1 din 4 ianuarie 1991, nr. 86 din 18 octombrie 1991, îndreptat, nr. 90 din 1 noiembrie 1991, modificat, nr. 105 din 19 decembrie 1991, completat, nr. 54 din 3 iulie 1992, în vigoare de la 3 iulie 1992, modificat şi completat, nr. 10 din 5 februarie 1993, nr. 50 din 1 iunie 1995; Decizia nr. 19 din 12 octombrie 1995 a Curţii Constituţionale a Republicii Bulgaria – nr. 97 din 3 noiembrie 1995; completat, nr. 102 din 21 noiembrie 1995, în vigoare de la 21 ianuarie 1996, modificat şi completat, nr. 107 din 17 decembrie 1996, nr. 62 din 5 august 1997, modificat, nr. 85 din 26 septembrie 1997; Decizia nr. 19 din 21 noiembrie 1997 a Curţii Constituţionale a Republicii Bulgaria – nr. 120 din 16 decembrie 1997; completat, nr. 83 din 21 iulie 1998, modificat şi completat, nr. 85 din 24 iulie 1998, completat, nr. 132 din 10 noiembrie 1998, în vigoare de la – 1 ianuarie 1999, modificat, nr. 133 din 11 noiembrie 1998, modificat şi completat, nr. 153 din 23 decembrie 1998, nr. 7 din 26 ianuarie 1999, modificat, nr. 51 din 4 iunie 1999, nr. 81 din 14 septembrie 1999, în vigoare de la -15 decembrie 1999, modificat şi completat, nr. 21 din 17 martie 2000, nr. 51 din 23 iunie 2000; Decizia nr. 14 din 23 noiembrie 2000 a Curţii Constituţionale a Republicii Bulgaria – nr. 98 din 1 decembrie 2000; completat, nr. 41 din 24 aprilie 2001, modificat, nr. 101 din 23 noiembrie 2001, nr. 45 din 30 aprilie 2002, modificat şi completat, nr. 92 din 27 septembrie 2002, nr. 26 din 30 martie 2004, nr. 103 din 23 noiembrie 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, nr. 24 din 22 martie 2005, nr. 43 din 20 mai 2005, în vigoare de la – 1 septembrie 2005, modificat, nr. 76 din 20 septembrie 2005, în vigoare de la – 1 ianuarie 2007, modificat şi completat, nr. 86 din 28 octombrie 2005, în vigoare de la 29 aprilie 2006, nr. 88 din 4 noiembrie 2005, modificat, nr. 59 din 21 iulie 2006, în vigoare de la – 1 ianuarie 2007, modificat şi completat, nr. 75 din 12 septembrie 2006, în vigoare de la – 13 octombrie 2006, nr. 102 din 19 decembrie

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I
Obiectivul şi limitele acţiunii Codului penal

SECŢIUNEA I
Obiectivul Codului penal

Art. 1. (1) (Modificat Monitorul Oficial nr. 1 din 1991) Codul penal are ca obiectiv protejarea persoanelor şi a drepturilor cetăţenilor împotriva actelor infracţionale, precum şi a ordinii de drept stabilite în ţară în integralitatea sa.

2006, nr. 38 din 11 mai 2007, nr. 57 din 13 iulie 2007, în vigoare de la -13 iulie 2007, modificat, nr. 64 din 7 august 2007, completat, nr. 85 din 23 octombrie 2007, în vigoare de la 23 octombrie 2007, modificat, nr. 89 din 6 noiembrie 2007, completat, nr. 94 din 16 noiembrie 2007, modificat şi completat, nr. 19 din 22 februarie 2008, modificat, nr. 67 din 29 iulie 2008, nr. 102 din 28 noiembrie 2008, nr. 12 din 13 februarie 2009, în vigoare de la – 1 ianuarie 2010 (*) – modificat, nr. 32 din 28 aprilie 2009, completat, nr. 23 din 27 martie 2009, în vigoare de la – 1 noiembrie 2009, modificat şi completat, nr. 27 din 10 aprilie 2009, completat, nr. 47 din 23 iunie 2009, în vigoare de la 1 octombrie 2009, modificat, nr. 80 din 9 octombrie 2009, nr. 93 din 24 noiembrie 2009, în vigoare de la 25 decembrie 2009, nr. 102 din 22 decembrie 2009, în vigoare de la 22 decembrie 2009, modificat şi completat, nr. 26 din 6 aprilie 2010, completat, nr. 32 din 27 aprilie 2010, în vigoare de la 28 mai 2010, modificat şi completat, nr. 33 din 26 aprilie 2011, în vigoare de la 27 mai 2011, nr. 60 din 5 august 2011, completat, nr. 19 din 6 martie 2012, modificat şi completat, nr. 20 din 9 martie 2012, în vigoare de la data de 10 iunie 2012, nr. 60 din 7 august 2012, în vigoare de la data de 8 septembrie 2012, modificat, nr. 17 din 21 februarie 2013, completat Monitorul Oficial nr. 61 din 9 iulie 2013, modificat şi completat Monitorul Oficial nr. 84 din 27 septembrie 2013, modificat şi completat Monitorul Oficial nr. 19 din 5 martie 2014, modificat Monitorul Oficial nr. 53 din 27 iunie 2014, completat Monitorul Oficial nr. 107 din 24 decembrie 2014, modificat Monitorul Oficial nr. 14 din 20 februarie 2015, modificat şi completat Monitorul Oficial nr. 24 din 31 martie 2015, completat Monitorul Oficial nr. 41 din 5 iunie 2015, modificat şi completat Monitorul Oficial nr. 74 din 26 septembrie 2015, modificat Monitorul Oficial din 13 octombrie 2015, completat Monitorul Oficial nr. 102 din 29 decembrie 2015, modificat Monitorul Oficial nr. 32 din 22 aprilie 2016, completat Monitorul Oficial nr. 47 din 21 iunie 2016, modificat Monitorul Oficial nr. 83 din 21 octombrie 2016, modificat şi completat Monitorul Oficial nr. 95 din 29 noiembrie 2016, modificat Monitorul Oficial nr. 13 din 7 februarie 2017, completat Monitorul Oficial nr. 54 din 5 iulie 2017, modificat Monitorul Oficial nr. 85 din 24 octombrie 2017, modificat şi completat Monitorul Oficial nr. 101 din 19 decembrie 2017, modificat Monitorul Oficial nr. 55 din 3 iulie 2018.

(2) În scopul îndeplinirii acestui obiectiv, Codul penal stabileşte faptele periculoase pentru societate care constituie infracţiuni şi ce pedepse li se aplică acestora, stabilind cazurile în care măsurile de reintegrare socială şi reeducare pot fi impuse în locul pedepselor.

SECŢIUNEA II
Limitele de acţiune a Codului penal

Art. 2. (1) Pentru orice infracţiune se aplică legea aflată în vigoare la data comiterii sale.

(2) Dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti intervin legi diferite, se aplică legea mai favorabilă făptuitorului.

Art. 3 (1) Codul penal se aplică tuturor infracţiunilor săvârşite pe teritoriul Republicii Bulgaria.

(2) Răspunderea străinilor care se bucură de imunitate faţă de jurisdicţia penală a Republicii Bulgaria se soluţionează în conformitate cu normele de drept internaţional pe care aceasta le-a adoptat.

Art. 4 (1) Codul penal se aplică cetăţenilor bulgari şi pentru infracţiunile comise de aceştia în străinătate.

(2) (Modificat de Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Un cetăţean al Republicii Bulgaria nu poate fi predat unui alt stat ori unei alte instanţe internaţionale în scopul urmăririi penale, cu excepţia cazului în care acest lucru este prevăzut într-un tratat internaţional, ratificat, promulgat şi intrat în vigoare în Republica Bulgaria.

Art. 5. Codul penal se aplică şi cetăţenilor străini care au săvârşit în străinătate infracţiuni cu caracter general ce aduc atingere intereselor Republicii Bulgaria ori ale unui cetăţean bulgar.

Art. 6. (1) Codul penal se aplică şi cetăţenilor străini care au săvârşit în străinătate infracţiuni împotriva păcii şi umanităţii, ce aduc atingere intereselor unui alt stat ori ale unui cetăţean străin.

(2) Codul penal se aplică şi în cazul altor infracţiuni, comise de cetăţeni străini în străinătate, atunci când acest fapt se prevede într-un acord internaţional, la care Republica Bulgaria este parte.

Art. 7. În situaţiile prevăzute la art. 4 şi art. 5, arestul preventiv şi pedeapsa executată în străinătate se deduc din pedeapsă. Atunci când cele două pedepse nu sunt de aceeaşi natură, pedeapsa aplicată în străinătate va fi luată în considerare la stabilirea pedepsei de către instanţă.

Art. 8. (1) (Textul anterior al art. 8 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011) Hotărârea de condamnare dată de o instanţă

străină pentru o infracțiune, căreia i se aplică Codul penal bulgar, va fi luată în considerare în cazurile stabilite printr-un acord internațional la care Republica Bulgaria este parte.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011) Hotărârea de condamnare penală rămasă definitivă, pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene, pentru o faptă care constituie infracțiune potrivit Codului penal bulgar, va fi luată în considerare în toate procesele penale desfășurate împotriva respectivei persoane în Republica Bulgaria.

CAPITOLUL II
Infracțiunea

SECȚIUNEA I
Dispoziții generale

Art. 9. (1) Infracțiunea este o faptă ce prezintă pericol social (printr-o acțiune sau o inacțiune), săvârșită cu vinovăție și prevăzută de lege ca fiind pasibilă de pedeapsă.

(2) Nu constituie infracțiune fapta care, deși în mod formal întrunește caracteristicile infracțiunii prevăzute de lege, nu este periculoasă din punct de vedere social ca urmare a întinderii sale reduse ori prezintă un pericol social vădit nesemnificativ.

Art. 10. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Prezintă pericol social fapta ce amenință ori aduce atingere persoanei, drepturilor cetățenilor, proprietății, ordinii de drept stabilite prin Constituție în Republica Bulgaria sau altor interese protejate prin lege.

Art. 11. (1) Fapta care prezintă pericol social se consideră a fi săvârșită cu vinovăție, atunci când se comite cu intenție ori din culpă.

(2) Fapta este săvârșită cu intenție dacă făptuitorul a fost conștient de pericolul social presupus de aceasta, a prevăzut consecințele de pericol social ale faptei și a dorit sau a permis producerea acestor consecințe.

(3) Fapta este săvârșită din culpă atunci când făptuitorul nu a prevăzut apariția consecințelor ce constituie pericol social, dar era obligat și putea să le prevadă, sau în cazul în care a prevăzut apariția acestor consecințe, dar a intenționat să le împiedice.

(4) Faptele săvârșite din culpă sunt pedepsite numai în cazurile prevăzute de lege.

(5) În cazul în care legea califică fapta drept o infracțiune mai gravă în urma apariției unor consecințe suplimentare de pericol social, dacă pentru apariția unor asemenea consecințe nu este cerută intenția, atunci făptuitorul

va răspunde pentru infracţiunea mai gravă, atunci când a acţionat din culpă în privinţa acestora.

Art. 12. (1) Nu constituie pericol social fapta săvârşită printr-o acţiune inevitabilă de apărare – în scopul protejării faţă de un atac ilegal nemijlocit îndreptat asupra intereselor statului sau publice, persoanei ori drepturilor persoanei aflate în legitimă apărare sau ale altcuiva, dacă sunt cauzate atacatorului prejudicii în limitele proporţionale.

(2) Depăşirea limitelor legitimei apărări are loc atunci când apărarea nu corespunde în mod vădit naturii şi periculozităţii atacului.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat, nr. 120 din 1997, nr. 75 din 2006) Nu va exista o depăşire a limitelor legitimei apărări dacă atacul este comis prin pătrundere cu violenţă ori efracţie într-o locuinţă.

(4) (Anterior alin. 3, Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare din anul 1982) Făptuitorul nu va fi pedepsit în cazul comiterii faptei cu depăşirea limitelor legitimei apărări, dacă acest lucru se datorează fricii ori tulburării.

Art. 12a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Nu constituie pericol social producerea de daune unei persoane care a săvârşit o infracţiune cu prilejul reţinerii sale spre a fi predată autorităţilor şi pentru a preîntâmpina posibilitatea săvârşirii unei alte infracţiuni, dacă nu există alt mod pentru reţinerea acesteia şi dacă la reţinere măsurilor necesare şi legale nu au fost depăşite.

(2) Măsurile necesare pentru reţinerea persoanei care a comis o infracţiune se consideră a fi depăşite atunci când există o neconcordanţă vădită între caracterul şi dimensiunea pericolului social al infracţiunii săvârşite de către persoana reţinută şi circumstanţele reţinerii, precum şi atunci când persoanei i-au fost pricinuite, fără a fi necesar, în mod evident daune excesive. În aceste cazuri, răspunderea penală subzistă numai în cazurile în care pagubele au fost produse cu intenţie.

Art. 12b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 32 din 2010, în vigoare de la data de 28 mai 2010) Nu prezintă pericol social fapta săvârşită de persoana ce a acţionat ca lucrător sub acoperire în limitele atribuţiilor sale stabilite prin lege.

Art. 13. (1) Nu constituie pericol social fapta săvârşită în stare de necesitate extremă – pentru a ocrotirea unor interese de stat sau publice, precum şi a bunurilor patrimoniale personale ori ale altei persoane, de la un pericol iminent pe care făptuitorul nu l-ar fi putut evita în alt mod, dacă urmările faptei sunt mai puţin importante decât cele prevenite.

(2) Nu constituie stare de necesitate atunci când însăşi evitarea pericolului constituie infracţiune.

Art. 13a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din anul 1982) (1) Nu prezintă pericol social fapta săvârşită cu un risc economic justificat – pentru obţinerea unui rezultat social favorabil ori pentru a evita daune semnificative, dacă nu contravine unei interdicţii explicite, stabilite printr-un act normativ, corespunde celor mai recente realizări ştiinţifice şi tehnice, precum şi experienţei, nu pune în pericol viaţa şi sănătatea celorlalţi, iar făptuitorul a făcut tot ce a depins de el pentru a preveni efectele dăunătoare survenite.

(2) Pentru a stabili dacă riscul este justificat, se va lua în considerare raportul dintre rezultatul pozitiv preconizat şi posibilele consecinţe negative, precum şi posibilitatea apariţiei acestora.

Art. 14. (1) Necunoaşterea circumstanţelor de fapt, care aparţin elementelor constitutive ale infracţiunii, exclude intenţia în ceea ce priveşte această infracţiune.

(2) Această dispoziţie se aplică şi faptelor săvârşite din culpă, atunci când însăşi necunoaşterea circumstanţelor de fapt nu se datorează culpei.

Art. 15. Fapta nu este săvârşită cu vinovăţie dacă făptuitorul nu a avut obligaţia sau nu a putut să prevadă apariţia consecinţelor ce prezintă pericol social (acţiune accidentală).

Art. 16. Fapta nu este săvârşită cu vinovăţie, dacă a constat în îndeplinirea unui ordin nelegal impus pe linie de serviciu, în forma prevăzută de lege, dacă ordinul nu impune, în mod evident, săvârşirea unei infracţiuni de către făptuitor.

Art. 16a. (1) (Nou – Monitorul Oficial nr. 84 din 2013, text anterior al art. 16a – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Fapta unei persoane victimă a traficului de persoane nu este săvârşită cu vinovăţie, atunci când aceasta a fost constrânsă să o comită în legătură directă cu această calitate a sa.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Fapta unei persoane este săvârşită fără vinovăţie, atunci când aceasta a fost comisă de către un minor, victimă a uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 155, 156, 158a şi art. 188, alin. 2 sau de către un minor care a fost folosit pentru crearea unui material pornografic, atunci când acesta a fost constrâns să o săvârşească în legătură directă cu această calitate a sa.

SECŢIUNEA II
Actele preparatorii şi tentativa

Art. 17. (1) Actele preparatorii reprezintă pregătirea mijloacelor, găsirea complicilor şi, în general, crearea condiţiilor de săvârşire a unei infracţiuni premeditate, înainte să fi început efectiv realizarea acesteia.

(2) Actele preparatorii sunt pedepsite doar în cazurile prevăzute de lege.

(3) Făptuitorul nu este pedepsit, atunci când din proprie inițiativă a renunțat să comită infracțiunea.

Art. 18. (1) Tentativa reprezintă începerea executării unei infracțiuni intenționate, în care actul de executare nu a fost încheiat ori, chiar dacă a fost încheiat, nu s-au produs consecințele periculoase social prevăzute de lege și urmărite de făptuitor ale acestei infracțiuni.

(2) În cazul tentativei, făptuitorul se pedepsește cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea executată, ținându-se seama de gradul de realizare a rezoluției infracționale și de motivele pentru care infracțiunea a rămas nefinalizată.

(3) În cazul tentativei, făptuitorul nu va fi pedepsit, dacă din proprie inițiativă:

a) a refuzat să finalizeze executarea infracțiunii ori

b) a împiedicat apariția consecințelor penale.

Art. 19. În cazurile prevăzute la art. 17, alin. 3 și 18, alin. 3, dacă fapta prin care s-au realizat actele preparatorii sau tentativa întrunesc elementele constitutive ale altei infracțiuni, făptuitorul va răspunde pentru acea infracțiune.

BG

SECȚIUNEA III
Coparticipare

Art. 20. (1) Coparticipanții la săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni sunt autorii, instigatorii și complicii.

(2) Autorul este cel care participă la executarea efectivă a infracțiunii.

(3) Instigatorul este cel care, cu intenție, l-a determinat pe altul să comită infracțiunea.

(4) Complicele este cel care a înlesnit, cu intenție, comiterea infracțiunii prin sfaturi, explicații, promisiunea de a acorda ajutor după comiterea faptei, înlăturarea obstacolelor, strângerea de mijloace sau în altă modalitate.

Art. 21. (1) Toți coparticipanții vor fi pedepsiți cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea săvârșită, ținându-se seama de caracterul și gradul de participare al acestora.

(2) Instigatorul și complicele răspund doar pentru actele de instigare ori pentru ajutorul acordat făptuitorului săvârșite cu intenție.

(3) În cazul în care din cauza unei anumite calități sau raport personal al făptuitorului, legea califică fapta săvârșită drept infracțiune, pentru această infracțiune vor răspunde și instigatorul și complicele, pentru care respectivele circumstanțe nu există.

(4) Circumstanțele speciale în temeiul cărora legea exclude, diminuează sau majorează pedeapsa pentru unul dintre coparticipanți, nu vor fi luate în

considerare în cazul celorlalți coparticipanți, pentru care aceste circumstanțe nu există.

Art. 22. (1) Instigatorul și complicele nu vor fi pedepsiți dacă, din proprie inițiativă, renunță la continuarea participării și împiedică săvârșirea faptei ori evită producerea consecințelor infracționale.

(2) În aceste cazuri se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 19.

SECȚIUNEA IV
Concursul de infracțiuni

Art. 23. (1) În cazul în care printr-o singură faptă au fost săvârșite mai multe infracțiuni sau dacă o persoană a săvârșit mai multe infracțiuni distincte, înaintea rămânerii definitive a unei hotărâri de condamnare cu privire la oricare dintre acestea, instanța, după ce va stabili separat câte o pedeapsă pentru fiecare dintre infracțiuni, o va dispune pe cea mai grea dintre acestea.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, Modificat Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005). Pedepsele de mustrare publică și de interzicere a unor drepturi dispuse conform art. 37, alin. 1, art. 6, 7 și 9, se adaugă celei mai grele pedepse stabilite. Dacă s-a dispus interzicerea aceloraşi drepturi, atunci se dispune dintre acestea pedeapsa cu cel mai îndelungat termen de aplicare.

(3) În cazul în care pedepsele sunt de tipuri diferite, iar una dintre acestea este amenda sau confiscarea, atunci instanța o poate adăuga în tot ori în parte la pedeapsa cea mai grea.

Art. 24. În cazul în care sancțiunile aplicate sunt de acelaşi tip, instanța poate majora pedeapsa cea mai grea cu cel mult jumătate, însă pedeapsa astfel majorată nu poate depăși totalul pedepselor individuale și nici cuantumul maxim prevăzut pentru tipul respectiv de pedeapsă.

Art. 25. (1) Dispozițiile art. 23 și 24 se aplică și atunci când persoana este condamnată prin hotărâri de condamnare diferite.

(2) În astfel de cazuri, dacă pedeapsa prevăzută de una dintre condamnări a fost executată integral sau parțial, ea va fi dedusă, dacă aceasta este de tipul pedepsei generale stabilite.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004) Pedeapsa probațiunii executată se va deduce în integralitatea sa din durata pedepsei cu închisoarea și invers, astfel că două zile de pedeapsă cu probațiune se vor considera o zi de pedeapsă cu închisoare.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) În cazul în care, în urma uneia sau mai multor hotărâri de condamnare, persoana a fost scutită de

executarea sentinței impuse în modul descris la art. 64, alin. 1 sau art. 66, chestiunea executării pedepsei generale se soluționează la momentul stabilirii acesteia.

Art. 26. (Modificat și completat Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002). (1) Prevederile art. 23-25 nu se aplică în cazul unei infracțiuni în formă continuată – atunci când două sau mai multe fapte ce întrunesc separat una sau mai multe componente ale uneia și aceleiași infracțiuni sunt săvârșite la intervale diferite de timp, în aceleași împrejurări și cu aceeași formă de vinovăție, în care faptele ulterioare întrunesc, atât din perspectivă obiectivă, cât și din cea subiectivă, conținutul faptei precedente.

(2) În cazul unei infracțiuni în formă continuată, făptuitorul va fi pedepsit conform faptelor ce compun infracțiunea, luate în ansamblul lor, precum și cu rezultatul infracțional general produs de acestea.

(3) În cazul în care faptele distincte compun elemente diferite, infracțiunea în formă continuată va fi pedepsită în raport de cea mai gravă dintre acestea, ținându-se seama de importanța faptelor săvârșite în formă calificată, precum și circumstanțele formei calificate în sine în raport de activitatea infracțională în integralitatea sa.

(4) În cazul în care forma calificată nu influențează în mod semnificativ gravitatea activității infracționale în integralitatea sa, atunci cea din urmă va fi urmărită conform elementelor constitutive celor mai ușoare, iar la stabilirea pedepsei se va ține seama de forma calificată.

(5) Atunci când unele dintre fapte au fost executate, iar altele constituie tentativă, iar faptele executate nu influențează semnificativ caracterul activității infracționale în integralitatea sa, atunci făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativă.

(6) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul unei infracțiuni comise împotriva unor persoane diferite, nici al unor infracțiuni comise după sesizarea instanței prin rechizitoriu cu privire la aceste fapte, precum și nici al infracțiunilor săvârșite înainte de sesizarea instanței prin rechizitoriu, dar care nu au fost incluse în acesta.

Art. 27. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Atunci când o persoană a săvârșit o infracțiune, după ce a fost condamnată cu o pedeapsă privativă de libertate, dar mai înainte ca această pedeapsă să fi fost executată, instanța va adăuga la restul de pedeapsă rămas neexecutat, în tot sau în parte, pedeapsă stabilită prin cea de-a doua sentință, dacă aceasta este tot o pedeapsă privativă de libertate. Pedeapsa rezultantă stabilită nu poate fi mai mică decât pedeapsa aplicată prin cea de-a doua sentință.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Pedeapsa conform celei de-a doua sentințe se va adăuga integral, dacă se

referă la închisoarea mai mare de cinci ani sau dacă a fost aplicată pentru o infracţiune repetată sau care reprezintă o recidivă periculoasă.

(3) În cazul în care persoana a săvârşit o infracţiune după executarea pedepsei aplicate printr-o sentinţă anterioară, atunci pedeapsa aplicată pentru această infracţiune va fi executată integral.

Art. 28. (1) Pedeapsa prevăzută în partea specială a prezentului Cod pentru o infracţiune repetată se aplică dacă făptuitorul a săvârşit o infracţiune, după ce a fost condamnat printr-o hotărâre rămasă definitivă pentru o altă asemenea infracţiune.

(2) Prevederea de faţă se aplică şi atunci când se referă la infracţiunile de acelaşi tip împotriva proprietăţii publice şi private.

Art. 29. (1) Pedepsele prevăzute în partea specială a prezentului Cod pentru infracţiuni ce constituie recidivă periculoasă se aplică atunci când făptuitorul:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) comite infracţiunea după ce a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea de cel puţin un an pentru săvârşirea, cu intenţie, a unei infracţiuni grave, a cărei executare nu este amânată în temeiul art. 66;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) comite infracţiunea după ce a fost condamnat de două sau mai multe ori la o pedeapsă cu închisoarea pentru săvârşirea, cu intenţie, a unor infracţiuni cu caracter general, dacă la cel puţin una dintre ele executarea pedepsei nu este amânată în temeiul art. 66;

c) (abrogat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982)

(2) În aplicarea dispoziţiilor alineatului precedent nu se va ţine seama de infracţiunile comise de făptuitor ca minor.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Dacă pentru o infracţiune dată se prevăd concomitent elemente constitutive atât privind săvârşirea repetată, cât şi recidiva periculoasă, iar fapta întruneşte caracteristicile pentru ambele aspecte, se aplică dispoziţiile privind recidiva periculoasă.

Art. 30. (1) Normele prevăzute la art. 28 şi 29 nu se aplică dacă au trecut cinci ani de la executarea pedepsei dispuse prin hotărârile de condamnare anterioare. Reabilitarea înlăuntrul acestui termen nu exclude aplicarea acestora.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În cazul condamnării condiţionate şi în cazul eliberării condiţionate înainte de termen, termenul prevăzut la alin. 1 începe să curgă de la data expirării perioadei de încercare.

CAPITOLUL III
Persoane responsabile penal

Art. 31. (1) Este responsabilă penal persoana de vârstă majoră – care a împlinit vârsta de 18 ani care, cu discernământ, a săvârşit o infracţiune.

(2) Minorul – cu vârsta de 14 ani împliniţi, dar care nu a împlinit vârsta de 18 ani – răspunde penal dacă ar fi putut înţelege natura şi semnificaţia faptei sale şi ar fi putut să-şi controleze propriile acţiuni.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996)

Minorii, cărora nu le pot fi imputate faptele lor, vor fi plasaţi prin hotărâre judecătorească într-o şcoală - internat de corecţie ori într-o altă unitate adecvată, în cazul când circumstanţele cazului o impun.

(4) În ceea ce priveşte răspunderea penală a minorilor, se aplică normele speciale prevăzute în prezentul Cod.

Art. 32. (1) Persoana minoră cu vârsta sub 14 ani nu este responsabilă penal.

(2) Minorilor care au comis acte prezentând pericol social li se pot aplica măsuri educative corespunzătoare.

Art. 33. (1) Nu este responsabilă penal persoana care acţionează într-o stare de lipsă de discernământ (iresponsabilitate) – atunci când din cauza subdezvoltării mintale sau a tulburării de conştiinţă de lungă sau de scurtă durată nu a putut înţelege natura sau semnificaţia faptelor comise ori n-a putut să-şi controleze propriile acţiuni.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Nu se aplică nicio pedeapsă unei persoane care a săvârşit o infracţiune, dacă până la pronunţarea sentinţei suferă o tulburare de conştiinţă, în urma căreia nu poate înţelege natura sau semnificaţia acţiunilor sale sau să le gestioneze. În cazul în care se vindecă, această persoană este pasibilă de pedeapsă.

Art. 34. Persoanelor indicate în articolul precedent, în cazurile prevăzute de prezentul Cod, le pot fi aplicate măsuri medicale corespunzătoare obligatorii.

CAPITOLUL IV
Pedeapsa

SECŢIUNEA I
Dispoziţii generale

Art. 35 (1) Răspunderea penală este personală.

(2) Se poate aplica o pedeapsă numai persoanei care a săvârşit o infracţiune prevăzută de lege.

BCU IAŞI CENTRU UNIVERSITAR LIBRARY

(3) Pedeapsa corespunde infracţiunii.

(4) Pedepsele pentru infracţiuni se aplică numai de către instanţele judecătoreşti.

Art. 36. (1) Pedepsele se aplică pentru: 1. Îndreptarea şi reeducarea condamnatului în vederea respectării legilor şi a bunelor moravuri; 2. Exercitarea unei influenţe de avertizare a acestuia şi înlăturarea posibilităţii sale de a săvârşi alte infracţiuni şi 3. Producerea unui efect educativ şi de descurajare asupra celorlalţi membri ai societăţii.

(2) Pedeapsa nu poate avea drept scop producerea unei suferinţe fizice sau încălcarea demnităţii umane.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) În Republica Bulgaria nu există pedeapsa cu moartea.

Art. 37. (1) Pedepsele sunt:

1. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) detenţiunea pe viaţă;

1a. (anterior punctul 1. – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) închisoarea (privarea de libertate);

2. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004) probaţiunea;

2a. (anterior punctul 2 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, abrogat, Monitorul Oficial nr. 102 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005);

3. confiscarea patrimoniului existent;

4. amenda;

5. (abrogat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004);

6. interzicerea dreptului de a ocupa o anumită funcţie în stat ori publică;

7. interzicerea dreptului de a exercita o anumită profesie ori activitate;

8. (abrogat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004);

9. interzicerea dreptului conferit prin ordine, medalii, titluri onorifice şi distincţii;

10. retragerea gradului militar;

11. mustrarea publică.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Pentru infracţiunile cele mai grave care ameninţă bazele Republicii (statului), precum şi pentru alte infracţiuni premeditate deosebit de periculoase, ca măsură temporară şi excepţională va fi aplicată pedeapsa detenţiunii pe viaţă fără posibilitatea comutării.

SECȚIUNEA II
Tipurile de pedeapsă

Art. 38. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998)

(1) Pedeapsa detențiunii pe viață fără posibilitatea comutării, prevăzută în partea specială pentru un anumit tip de infracțiune, se aplică numai dacă infracțiunea concretă este extrem de gravă, iar scopurile prevăzute la art. 36 nu pot fi realizate printr-o pedeapsă mai mică.

(2) Pedeapsa detențiunii pe viață fără posibilitatea comutării, nu se poate aplica unei persoane care, la momentul săvârșirii infracțiunii, nu împlinise vârsta de douăzeci de ani, iar în privința militarilor, precum și pe timp de război – optsprezece ani. Pedeapsa detențiunii pe viață fără posibilitatea comutării, nu poate fi aplicată unei femei care era gravidă la momentul săvârșirii infracțiunii sau al pronunțării hotărârii judecătorești de condamnare.

Art. 38a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995)

(1) Detențiunea pe viață reprezintă izolarea forțată a persoanei condamnate pentru tot restul vieții sale, în locurile unde se execută pedeapsa cu închisoarea.

(2) Detențiunea pe viață se aplică atunci când infracțiunea săvârșită este de o gravitate excepțională.

(3) Detențiunea pe viață poate fi înlocuită cu pedeapsa închisorii pe o perioadă de treizeci de ani, dacă persoana condamnată a executat cel puțin douăzeci de ani.

(4) În timpul executării pedepsei detențiunii pe viață nu se deduc zilele lucrate.

(5) Pedeapsa detențiunii pe viață executată este considerată pedeapsă cu închisoarea.

Art. 39. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Pedeapsă închisorii (privarea de libertate) poate fi de la trei luni la douăzeci de ani.

(2) (Alin. 2 abrogat, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, completat, Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat, Monitorul Oficial nr. 153 din 1998)

Prin excepție, pedeapsa închisorii poate dura până la treizeci de ani prin comutarea pedepsei detențiunii pe viață, în cazul concursului de infracțiuni, prevăzut de art. 24 și 27 alin. 1, precum și pentru unele infracțiuni intenționate deosebit de grave, în cazurile indicate în mod expres în partea specială a prezentului Cod.

Art. 40. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de

la 13.10.2006) Pedeapsa închisorii se execută în penitenciare şi centre de reeducare, precum şi în căminele penitenciare aferente acestora.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat, nr. 92 din 2002).

(3) O atenţie deosebită va fi acordată tinerilor majori.

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoanelor condamnate, care prezintă psihopatie severă ori care suferă de o tulburare a conştiinţei, dar care nu exclude existenţa discernământului, precum şi persoanelor condamnate dependente de substanţe narcotice, le vor fi acordate îngrijirile medicale corespunzătoare.

Art. 41. (1) Executarea pedepsei privative de libertate este însoţită de o muncă adecvată, retribuită corespunzător, utilă din punct de vedere social, în scopul reeducării persoanelor condamnate, precum al formării şi perfecţionării calificării lor profesionale.

(2) Odată cu acestea vor fi aplicate şi alte măsuri de reeducare şi învăţare.

(3) Munca prestată va fi dedusă prin reducerea termenului de pedeapsă, astfel două zile lucrate fiind considerate trei zile de detenţie.

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Atunci când pe parcursul executării pedepsei închisorii persoana condamnată se abate sistematic de la munca în folosul comunităţii, săvârşeşte o infracţiune intenţionată sau încălcări grave ale ordinii stabilite şi astfel dovedeşte că nu se îndreaptă, atunci instanţa poate anula în tot sau în parte deducerea zilelor lucrătoare din ultimii doi ani dinaintea săvârşirii ultimei abateri.

(5) (Abrogat, fostul alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Ordinea şi modul de executare a pedepsei închisorii, inclusiv îngrijirile speciale prevăzute de art. 40, alin. 3, remunerarea muncii condamnaţilor, precum şi plasarea lor la locul de muncă după eliberarea lor, se reglementează prin lege.

(6) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1974, anterior alineatul 7, nr. 89 din 1986, modificat nr. 27 din 2009, în vigoare de la 01.06.2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017) Regimul iniţial de executare a pedepsei închisorii se stabileşte de către instanţă conform prevederilor prezentului Cod şi ale legii speciale.

Art. 42. (1) În timp de război, instanţa militară poate amâna executarea pedepsei închisorii până la sfârşitul acţiunilor militare, prin trimiterea persoanei condamnate în corpul de armată activ. Amânarea executării pedepsei poate fi anulată în cazul în care condamnatul săvârşeşte o nouă infracţiune.

(2) La propunerea superiorului acestuia, instanţa poate să-l scutească pe condamnatul trimis în corpul de armată activ, în tot sau în parte, în conformitate cu alin. 1, de obligaţia executării pedepsei dacă acesta se dovedeşte a fi un bun apărător al patriei.

(3) Instanţa poate, chiar şi fără propunerea superiorului, să-l scutească pe condamnat, în tot ori în parte, de executarea pedepsei aplicate pe cel eliberat din armata activă în caz de invaliditate.

Art. 42a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare la 01.01.2005) Probaţiunea reprezintă un ansamblu de măsuri de control şi influenţare neprivative de libertate, care se aplică împreună sau separat.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Măsurile de probaţiune sunt:

1. înregistrarea obligatorie la domiciliul actual;
2. întâlniri periodice obligatorii cu funcţionarul serviciului de probaţiune;
3. limitarea libertăţii de mişcare;
4. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) includerea în cursuri de calificare profesională, programe de reintegrare socială;
5. muncă de reeducare;
6. muncă neremunerată în folosul comunităţii.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

Măsurile de probaţiune au următoarele durate:

1. de la şase luni la trei ani – pentru măsurile de la alin. 2, pct. 1–4;
2. de la trei luni la doi ani – pentru munca de reeducare;
3. de la 100 la 320 de ore anual pe o perioadă nu mai mare de trei ani consecutiv – pentru munca neremunerată în folosul comunităţii.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Măsurile prevăzute la alin. 2, pct. 1 şi 2, se vor aplica în mod obligatoriu tuturor celor condamnaţi la pedeapsa cu probaţiune, iar măsurile prevăzute la alin. 2, pct. 5 şi 6, nu se aplică minorilor care nu au împlinit vârsta de 16 ani.

(5) Probaţiunea se execută potrivit modului stabilit prin lege.

Art. 42b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

(1) (completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare de la 01.06.2009) Măsura de probaţiune a înregistrării obligatorii la domiciliul actual constă în prezentarea şi semnarea de către cel condamnat în faţa funcţionarului de probaţiune sau a unui funcţionar desemnat de acesta, în conformitate cu periodicitatea stabilită de către instanţă, dar nu mai puţin de două ori pe săptămână.

(2) Măsura de probaţiune constând în întâlniri periodice obligatorii cu un funcţionar de probaţiune se desfăşoară la serviciul de probaţiune pe teritoriul căruia se află domiciliul actual al persoanei condamnate. Prin excepţie,

acestea se pot desfăşura într-un alt loc adecvat, stabilit de funcţionarul de probaţiune, dacă acest lucru se impune din motive temeinice. Şedinţele sunt fie planificate, fie extraordinare, la cererea funcţionarului de probaţiune sau a condamnatului.

(3) Măsura de probaţiune a limitării liberei circulaţii constă în una sau mai multe din următoarele restricţii:

1. de a nu vizita locuri, zone şi unităţi precis definite în sentinţă;

2. de a nu părăsi localitatea pentru o perioadă mai mare de 24 de ore, fără permisiunea funcţionarului de probaţiune sau a procurorului;

3. de a nu părăsi într-o anumită perioadă a zilei locuinţa.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Măsura de probaţiune a includerii în cursuri de formare profesională, programe de integrare socială vizând integrarea forţei de muncă sau formarea de deprinderi şi abilităţi sociale pentru o conduită legală a persoanei condamnate.

(5) Măsura de probaţiune a muncii neremunerate reprezintă prestarea de muncă în folosul comunităţii, fără limitarea libertăţii condamnatului.

Art. 43. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat şi completat, nr. 28 din 1982, modificat, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, nr. 92 din 2002, nr. 26 din 2004, nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

(1) Măsura de probaţiune a muncii de reeducare va fi îndeplinită la locul de muncă al condamnatului şi include reţineri din salariul acestuia de 10 până la 25%, în beneficiul statului. Durata în care această măsură se execută, nu va fi considerată vechime în muncă.

(2) În cazul în care persoana condamnată rămâne fără loc de muncă, instanţa va înlocui restul perioadei de muncă de reeducare cu măsura muncii neremunerate în folosul comunităţii, astfel că pentru o zi din perioada rămasă se deduce o oră de muncă neremunerată. În acest caz, durata muncii neremunerate poate fi şi sub nivelul minim prevăzut la art. 42a, alin. 3, pct. 3.

(3) Prevederile alin. 2 se aplică şi în cazul în care persoana condamnată părăseşte locul de muncă unde execută pedeapsa, iar în termen de o lună îi comunică funcţionarului de probaţiune noul său loc de muncă.

(4) Perioada de timp în care nu s-au făcut reţinerile prevăzute la alin. 1, nu va fi dedusă din perioada de executare a muncii de reeducare în cadrul măsurii de probaţiune.

Art. 43a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

În cazul în care persoana condamnată nu execută măsura de probaţiune fără motive întemeiate, instanţa, la propunerea consiliului de probaţiune competent, poate:

1. să impună o altă măsură de probaţiune;

2. (completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 01.06.2009) să înlocuiască în tot sau în parte suspendarea pedepsei cu pedeapsa închisorii, astfel încât două zile de probaţiune se înlocuiesc cu o zi de închisoare; într-un asemenea caz, durata executării pedepsei cu închisoarea poate să coboare şi sub minimul prevăzut la art. 39, alin. 1.

Art. 44. (1) Confiscarea reprezintă înstrăinarea forţată, neremunerată, în beneficiul statului, a patrimoniului aparţinând vinovatului sau a unei părţi a acestuia, a anumitor proprietăţi ale vinovatului ori a unor părţi ale acestora.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997).

Art. 45. (1) Confiscarea nu va fi dispusă dacă persoana vinovată nu deţine un patrimoniu care poate face obiectul acestei sancţiuni.

(2) Nu sunt supuse confiscării obiectele necesare condamnatului şi familiei acestuia pentru uzul personal şi casnic, obiectele necesare exercitării profesiei sale, indicate într-o listă adoptată de Consiliul de Miniştri, precum şi mijloacele de subzistenţă a familiei sale pentru un an.

Art. 46. La confiscare, statul va fi ţinut responsabil până la valoarea bunurilor confiscate în scopul recuperării prejudiciului produs prin infracţiune, iar ulterior şi pentru obligaţiile persoanei condamnate, intervenite până la declanşarea urmăririi penale, dacă restul patrimoniului disponibil al acestuia nu este suficient pentru acoperirea prejudiciului şi plata obligaţiilor.

Art. 47. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Amenzile trebuie să fie corespunzătoare situaţiei patrimoniale, veniturilor şi responsabilităţilor familiale ale făptuitorului, iar la stabilirea cuantumului acesteia se vor aplica dispoziţiile capitolului al cincilea. Amenda nu poate fi mai mică de 100 de leve.

(2) Amenda se va percepe din patrimoniul rămas după decesul condamnatului, dacă sentinţa rămăsese definitivă înainte de moartea acestuia.

(3) Obiectele care nu sunt supuse confiscării nu pot fi vândute în cadrul executării silite a amenzii.

Art. 48. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004).

Art. 49. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu probaţiune – modificat, nr. 26 din 2004, intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2004) Pedepsele privind interzicerea unor drepturi, conform prevederilor art. 37, alin. 1, pct. (6) şi (7), atunci când

sunt aplicate de sine stătător sau împreună cu o altă pedeapsă, fără legătură cu pedeapsa privativă de libertate, se dispun pentru o perioadă fixă de până la trei ani, în limitele stabilite de partea specială a prezentului Cod.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 54 din 1978) În cazul în care interzicerea unui astfel de drept se dispune împreună cu pedeapsa cu închisoarea, termenul acesteia poate depăşi cu cel mult trei ani termenul maxim al celei din urmă, cu excepţia cazului în care a fost prevăzut în mod diferit în Partea specială a prezentului Cod.

(3) Termenul începe să curgă de la data rămânerii definitive a sentinţei, însă persoana condamnată nu se poate bucura de drepturile de care a fost lipsită înainte de executarea pedepsei privative de libertate.

(4) Perioada de interzicere a drepturilor se reduce pentru atât timp cu cât este redusă durata privării de libertate, ca urmare a graţierii, muncii prestate sau a deducerii duratei detenţiei provizorii.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoanei condamnate la pedeapsa închisorii pe viaţă, fără comutare, îi vor fi interzise definitiv drepturile indicate în sentinţă.

Art. 50. (1) Pedepsele privind interzicerea dreptului de a ocupa o anumită funcţie în stat sau publică, precum şi interzicerea dreptului de a exercita o anumită profesie sau activitate vor fi aplicate în cazurile prevăzute de lege, dacă ocuparea unei anumite funcţii ori exercitarea unei anumite profesii ori activităţi este incompatibilă cu caracterul infracţiunii săvârşite.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005 – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004).

(3) (Anterior alineatul 2 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Pedepsele privind interzicerea dreptului de a primi ordine, medalii, titluri onorifice şi distincţii, precum şi retragerea gradului militar pot fi aplicate numai în cazul condamnării pentru infracţiuni grave.

Art. 51. La expirarea perioadei, persoana condamnată îşi va putea exercita din nou drepturile de care a fost lipsită prin sentinţă. Aceasta nu se aplică drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, punctele 9 şi 10, care pot fi redobândite doar în conformitate cu procedura stabilită în aceasta.

Art. 52. Pedeapsa mustrării publice constă în mustrarea publică a vinovatului, făcută publică în cadrul respectivului colectiv prin intermediul presei sau într-un alt mod corespunzător, conform dispozitivului sentinţei.

Art. 53. (1) (Anterior textul art. 53 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Pe lângă atragerea răspunderii penale, vor fi confiscate în beneficiul statului:

a) bunurile aparţinând persoanei vinovate şi care au fost destinate ori utilizate pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate;

b) bunurile aparţinând vinovatului şi care au făcut obiectul unei infracţiuni intenţionate – în cazurile prevăzute în mod expres în partea specială a prezentului Cod.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Se vor confisca în beneficiul statului şi:

a) bunurile care fac obiectul ori sunt mijloacele infracţiunii a căror deţinere este interzisă, şi

b) produsul infracţional, dacă nu este supus returnării sau recuperării. În cazul în care produsul infracţional este inexistent ori a fost înstrăinat, va fi percepută contravaloarea sa.

CAPITOLUL V
Stabilirea pedepsei

Art. 54. (1) Instanţa stabileşte pedeapsa, în limitele prevăzute de lege pentru infracţiunea săvârşită, în conformitate cu prevederile părţii generale a prezentului Cod, ţinând seama de:

gradul de pericol social reprezentat de faptă şi de făptuitor,

motivaţia comiterii faptei, respectiv alte circumstanţe atenuante şi agravante.

(2) Circumstanţele atenuante determină aplicarea unei pedepse mai reduse, iar cele agravante, o pedeapsă mai mare.

Art. 55. (1) În cazul unor circumstanţe atenuante excepţionale sau multiple, dacă pedeapsa cea mai uşoară prevăzută de lege se dovedeşte a fi disproporţionat de severă, atunci instanţa:

1. aplică o pedeapsă sub limita inferioară;

2. înlocuieşte:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Detenţiunea pe viaţă – cu pedeapsa cu închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, modificat şi completat, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, în ceea ce priveşte pedeapsa cu probaţiune – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, nr. 103 din 2004, în vigoare la 1 ianuarie 2005), pedeapsa cu închisoarea, atunci când nu este prevăzută un minim special – cu probaţiune, iar pentru minori – cu probaţiune sau mustrare publică;

c) (modificat Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) măsura probaţiunii – cu amendă de la o sută la cinci sute de leve.

(2) În cazurile prevăzute la pct. 1 din alineatul precedent, atunci când pedeapsa dispusă este amenda, instanţa poate decide să coboare sub minimul special cu cel mult o jumătate din aceasta.

(3) În acest caz, instanţa poate să nu dispună o pedeapsă mai uşoară prevăzută de lege alături de pedeapsa cu închisoarea.

(4) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982).

Art. 56. Nu constituie circumstanţe atenuante şi agravante cele avute în vedere de lege la definirea infracţiunii.

Art. 57. (1) Atunci când în Partea specială a prezentului Cod a fost prevăzută posibilitatea aplicării pentru infracţiunea comisă a uneia dintre două sau mai multe pedepse, instanţa va determina tipul şi cuantumul pedepsei celei mai potrivite, ghidându-se după normele din articolele precedente.

(2) Dacă în partea specială a prezentului Cod a fost prevăzută posibilitatea aplicării simultane a uneia sau mai multor sancţiuni pentru o anumită infracţiune, instanţa va determina, în conformitate cu normele articolelor precedente, cuantumul fiecăreia, astfel încât acestea, în ansamblul lor, să corespundă obiectivelor stabilite de art. 36.

Art. 58. Instanţa poate aplica prevederile art. 55 şi în următoarele cazuri:

a) tentativă – ca urmare a nefinalizării infracţiunii, luând în considerare circumstanţele prevăzute la art. 18, alin. 2;

b) complicitate – dacă gradul de implicare în infracţiune al făptuitorului este redus.

Art. 58a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din anul 2009, modificat, nr. 26 din 2010) (1) în cazul unei sentinţe de condamnare dispuse în cazurile prevăzute la art. 373, alin. 2 din Codul de procedură penală, instanţa va stabili pedeapsa cu închisoarea, ghidându-se după dispoziţiile din Partea Specială a prezentului Cod şi va diminua pedeapsa dispusă în acest mod cu o treime.

(2) În cazurile prevăzute la art. 57, alin. 1, atunci când instanţa va stabili ca fiind cea mai adecvată ca tip pedeapsa închisorii pe viaţă fără posibilitatea comutării, nu o va dispune, iar pedeapsa cu închisoarea pe viaţă va fi înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea de la douăzeci la treizeci de ani.

(3) Instanţa stabileşte cuantumul pedepsei cu închisoarea în limitele minimului special şi maximului special prevăzute pentru pedeapsa cu închisoarea, stabilită în condiţiile alin. 2 şi a pedepsei cu închisoarea prevăzute în partea specială a prezentului cod.

(4) În cazurile în care sunt prezente simultan condiţiile prevăzute la alin. 1-3 şi condiţiile de la art. 55, atunci instanţa va aplica doar art. 55, în cazul în care acesta îi este mai favorabil făptuitorului.

(5) Normele prevăzute la alin. 1-4 nu se aplică pedepselor prevăzute în Partea Specială a prezentului Cod la art. 37, alin. 1, pct. 2-11.

Art. 59. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu suspendare – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Perioada în care condamnatul a fost reținut sau împotriva sa a fost luată măsura preventivă a arestului la domiciliu va fi dedusă din termenul de executare a pedepsei privative de libertate sau a pedepsei cu suspendare și termen de încercare (probațiune), după cum urmează:

1. o zi de reținere va fi considerată o zi pedeapsă privativă de libertate ori trei zile de probațiune;

2. două zile de arest la domiciliu vor fi considerate o zi de pedeapsă privativă de libertate sau două zile de probațiune.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Reținere în sensul alin. 1, cu excepția măsurii preventive a arestului preventiv, este considerată orice reținere în temeiul Codului de procedură penală, Legii de funcționare a Ministerului Afacerilor Interne ori a altei legi, în legătură cu infracțiunea pentru care persoana a fost condamnată ori reținută în executarea pedepsei.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 2, nr. 27 din anul 2009) Dispoziția alineatului precedent se aplică și atunci când condamnatul a fost reținut în urma învinuirii pentru o altă infracțiune, în privința căreia procesul penal a fost clasat ori finalizat printr-o sentință de achitare, dacă în ceea ce privește fapta respectivă ar putea fi aplicată dispoziția prevăzută la art. 23 alin. 1.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din anul 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) În cazul executării pedepsei interzicerii unor drepturi prevăzută de art. 37 alin. 1, pct. 6 și 7, se va deduce perioada în care, pentru aceeași infracțiune, condamnatul a fost privat pe cale administrativă sau în temeiul art. 69a din Codul de procedură penală de posibilitatea exercitării acestor drepturi.

CAPITOLUL VI
Norme speciale privind minorii

Art. 60. Minorilor li se aplică pedepse înainte de toate în scopul reeducării și pregătirii acestora pentru a munci în folosul comunității.

Art. 61. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, nr. 75 din 2006) În ceea ce privește pe un minor care a săvârșit o infracțiune, ce nu reprezintă un

pericol social însemnat, ca urmare a ispitirii sale ori a lipsei sale de judecată, procurorul poate decide să nu iniţieze sau să înceteze urmărirea penală începută, iar instanţa poate decide ca acesta să nu fie judecat sau condamnat, dacă împotriva acestuia este posibilă aplicarea eficientă a măsurilor de reeducare prevăzute de Legea privind manifestările antisociale ale minorilor de până la şi peste 16 ani.

(2) În aceste cazuri, instanţa poate impune din oficiu o măsură de reeducare, informând despre acesta Comisia locală de combatere a delincvenţei juvenile sau trimiţându-i dosarul pentru dispunerea unei astfel de măsuri.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Atunci când procurorul hotărăşte să nu iniţieze urmărirea penală sau să înceteze urmărirea penală, acesta va trimite Comisiei dosarul privind dispunerea unei măsuri educative.

Art. 62. Minorilor le pot fi dispuse doar următoarele pedepse:

1. pedeapsa închisorii;

1a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la – 1 ianuarie 2005 – modificat nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) probaţiune;

2. mustrare publică;

(3) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Interzicerea dreptului de a exercita o anumită profesie sau activitate, potrivit art. 37, alin. 1, pct. 7.

Art. 63. (1) În privinţa minorilor, pedepsele prevăzute în Partea specială a prezentului Cod se vor înlocui cu:

1. (completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – nr. 153 din 1998) pedeapsa detenţiunii pe viaţă fără comutare, şi detenţiunea pe viaţă – cu pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani;

2. pedeapsa cu închisoarea mai mare de zece ani – cu pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani;

3. pedeapsa cu închisoarea mai mare de cinci ani – cu pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani;

4. pedeapsa cu închisoare de până la cinci ani inclusiv – cu pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani, dar fără a depăşi cuantumul prevăzut de lege;

5. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la – 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) amenda – cu mustrarea publică;

6. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004) probaţiunea, pentru minorii care nu au împlinit vârsta de 16 ani – cu mustrarea publică.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Pentru minorii care au împlinit vârsta de şaisprezece ani, pedepsele prevăzute în Partea specială a prezentului Cod se înlocuiesc cu:

1. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Detenţiunea pe viaţă, fără comutare, detenţiunea pe viaţă şi pedeapsa cu închisoarea mai mare de cincisprezece ani – cu pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani;

2. pedeapsa cu închisoarea mai mare de zece ani – cu pedeapsa cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În limitele alineatelor precedente, instanţa stabileşte pedeapsa în conformitate cu regulile prevăzute la capitolul al cincilea.

BG

Art. 64. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) În cazul în care pedeapsa stabilită este pedeapsa cu închisoare mai mică de un an, iar executarea acesteia nu a fost amânată în temeiul art. 66, minorului va fi eliberat de executarea pedepsei, iar instanţa îl va plasa într-un centru de reeducare – internat ori îi va impune o altă măsură educativă, prevăzută de Legea privind combaterea manifestărilor de delincvenţă juvenilă.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) La propunerea procurorului sau a comisiei locale competente pentru combaterea delincvenţei juvenile, instanţa poate, şi după condamnare, să înlocuiască plasarea minorului într-un centru de reeducare-internat cu o altă măsură educativă.

(3) Dispoziţia prevăzută la alin. 1 nu se aplică: a) dacă minorul a săvârşit infracţiunea în timpul executării pedepsei privative de libertate şi

b) dacă a fost condamnat după ce a împlinit vârsta majoratului.

(4) Dispoziţia prevăzută la alin. 1 nu se aplică şi în cazul unei condamnări noi, dacă instanţa constată că, în scopul corectării şi reeducării făptuitorului, se impune executarea de către acesta a pedepsei cu închisoare şi atunci când: a) termenul său nu este mai mic de şase luni sau b) dacă făptuitorul a executat deja o pedeapsă privativă de libertate.

Art. 65. (1) Minorii, până la vârsta majoratului, trebuie să execute pedeapsa privativă de libertate într-un centru de reeducare.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) La împlinirea vârstei majoratului, minorii vor fi transferaţi într-un penitenciar sau într-un cămin-penitenciar. Pentru finalizarea educaţiei sau calificării acestora, la propunerea consiliului pedagogic, cu permisiunea

procurorului, aceştia pot fi menţinuţi în centrul de reeducare până la împlinirea vârstei de douăzeci de ani.

CAPITOLUL VII
Liberarea de executare a pedepsei aplicate

SECŢIUNEA I
Condamnarea cu suspendare

Art. 66. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004)

În cazul în care instanţa aplică o pedeapsă cu închisoare de până la trei ani, aceasta poate suspenda executarea pedepsei dispuse timp de trei până la cinci ani dacă persoana nu a mai fost condamnată la pedeapsa cu închisoarea pentru o infracţiune de drept comun şi dacă instanţa constată că pentru a realizarea scopului pedepsei şi, mai ales, pentru reeducarea condamnatului, nu este necesară executarea pedepsei.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004)

Termenul de încercare nu poate depăşi termenul pedepsei cu închisoarea cu o perioadă mai mare de trei ani.

(3) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004).

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din anul 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pe parcursul termenului de încercare, condamnatul este obligat să muncească sau să studieze, cu excepţia cazului în care acesta este obligat la tratament medical.

Art. 67. (1) În cazul amânării executării pedepsei, instanţa poate încredinţa organizaţiei publice ori colectivului de muncă respectiv, cu consimţământul acestora, sarcina oferirii de asistenţă în scop educativ privind condamnatul pe perioada termenului de încercare.

(2) În lipsa acestui consimţământ sau atunci când instanţa va considera necesar, aceasta va încredinţa unei anumite persoane grija reeducării condamnatului cu suspendare. În cazul în care condamnatul cu suspendare are domiciliul în altă localitate, atunci persoana respectivă va fi desemnată de către instanţa raională competentă.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din anul 2009) Atunci când pedeapsa cu închisoarea ce a fost amânată este mai mare de şase luni, instanţa poate dispune în perioada termenului de încercare una dintre măsurile de supraveghere prevăzute la art. 42a, alin. 2, pct. 1-4.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, anterior alineat 3, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004) Atunci când executarea pedepsei aplicată minorului a fost amânată, instanţa va informa comisia locală competentă în privinţa aplicării de măsuri educative.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Controlul general asupra măsurilor educative şi a comportamentului persoanelor condamnate condiţionat se realizează de către instanţa raională competentă după locul de domiciliu.

(6) (Anterior alineatul 5 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Ordinea şi modul de aplicare a prevederilor din alineatele precedente se reglementează prin lege.

BG

Art. 68. (1) Dacă până la împlinirea termenului de încercare dispus de instanţă, condamnatul săvârşeşte o altă infracţiune de drept comun intenţionată pentru care, chiar şi după acea perioadă, i se aplică o pedeapsă privativă de libertate, acesta va executa şi pedeapsa amânată.

(2) Dacă în condiţiile prevăzute la alin. 1 condamnatul săvârşeşte o infracţiune din culpă, instanţa poate dispune fie ca pedeapsa amânată să nu fie executată, fie să fie executată în tot ori în parte.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care persoana condamnată condiţionat nu îndeplineşte, fără un motiv întemeiat, oricare dintre măsurile de probaţiune stabilite conform art. 67, alin. 3, instanţa de judecată poate, la propunerea consiliului de probaţiune, să o înlocuiască cu o altă măsură sau să dispună executarea în tot sau în parte a pedepsei privative de libertate.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă persoana condamnată condiţionat întrerupe tratamentul, fără un motiv justificat, instanţa va dispune executarea integrală a pedepsei privative de libertate aplicate.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alineatele precedente, pedeapsa amânată nu va fi executată.

Art. 69. (1) În ceea ce priveşte o persoană condamnată condiţionat pentru o infracţiune săvârşită ca minor, termenul de încercare este de la un an la trei ani.

(2) În privinţa acestei persoane, în cazurile prevăzute la alin. (1) al articolului precedent, instanţa poate dispune liberarea în tot sau în parte de la executarea pedepsei amânate.

Art. 69a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile prevăzute la art. 68, alin. 2, 3 şi 5 şi art. 69, alin. 2, dacă persoana condamnată a săvârşit o nouă infracţiune de drept comun, în termenul de încercare, pentru care i-a fost aplicată pedeapsa lipsirii de libertate, ori continuă să nu îndeplinească, fără un motiv întemeiat, oricare dintre măsurile de supraveghere ce i s-au stabilit potrivit art. 67 alin. 3, atunci acesta va executa tot restul pedepsei.

SECŢIUNEA II
Liberarea înainte de termen

Art. 70. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, completat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017) Instanţa poate dispune liberarea condiţionată înainte de termen de la executarea restului de pedeapsă cu închisoarea faţă de un condamnat, care a dat dovadă de îndreptare şi a executat efectiv:

1. cel puţin o jumătate din pedeapsa dispusă;
2. cel puţin două treimi din pedeapsa dispusă, în cazul recidivei.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, abrogat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017)

(3) (abrogat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017)

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) Liberarea condiţionată înainte de termen priveşte şi durata pedepselor de interzicere a unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) În cazul liberării condiționate înainte de termen, instanța îl poate scuti pe condamnat de executarea pedepsei privind interzicerea unor drepturi în temeiul art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(6) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017) La liberarea condiționată înainte de termen, condamnatului i se stabilește un termen de încercare egal cu partea rămasă neexecutată din pedeapsă. În limitele termenului de încercare, dar fără a depăși trei ani, instanța poate dispune una din măsurile de probațiune prevăzute la art. 42a, alin. 2, pct. 1–4, ținând seama de raportul efectuat de funcționarii serviciului de probațiune.

(7) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004) Condamnatul liberat înainte de termen trebuie să execute separat și partea din pedeapsă rămasă neexecutată dacă în termenul de încercare comite o nouă infracțiune intenționată care se pedepsește cu închisoare sau nu îndeplinește măsurile de supraveghere. Dacă în respectiva perioadă persoana eliberată înainte de termen săvârșește o infracțiune din culpă, instanța poate dispune ca sentința cu suspendare sau să nu fie executată sau să fie executată în tot sau în parte.

(8) (Corectat – Monitorul Oficial nr. 29 din 1968) În cazurile prevăzute la alineatul anterior, persoana condamnată trebuie să execute integral pedeapsa de la care a fost liberată în condițiile alin. 5 al prezentului articol.

(9) Termenul de reabilitare prevăzut la art. 86 în cazul liberării condiționate înainte de termen începe să curgă de la data împlinirii termenului de încercare.

Art. 71. (1) Instanța poate libera înainte de termen un minor de la executarea pedepsei cu închisoare dacă acesta s-a îndreptat, după ce acesta a executat efectiv cel puțin o treime din pedeapsa aplicată.

(2) Persoanei, care a fost condamnată pentru o infracțiune, pe care aceasta a săvârșit-o ca minor, după împlinirea vârstei majoratului, i se vor aplica prevederile art. 70, cu privire la liberarea înainte de termen.

Art. 72. (abrogat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004).

Art. 73. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) În privinţa condamnaţilor liberaţi înainte de termen, instanţa atribuie Comisiei competente organizarea supravegherii şi a măsurilor de reeducare a acestora în timpul perioadei de încercare, iar în cazul minorilor – Comisiei locale competente pentru combaterea delincvenţei juvenile.

(2) Dacă este necesar, instanţa atribuie supravegherea şi măsurile de reeducare, cu acordul acesteia, unei anumite organizaţii publice ori unei anumite persoane, informând în acest sens Comisia de supraveghere sau Comisia locală.

(3) Controlul general şi gestionarea privind măsurile de reeducare şi conduita persoanelor liberate înainte de termen se realizează de către instanţa raională de domiciliu.

(4) Normele şi modalitatea de aplicare a dispoziţiilor din alineatele precedente se reglementează prin lege.

SECŢIUNEA III
Graţierea

Art. 74. (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Prin graţiere, preşedintele poate înlătura, în tot sau în parte, pedeapsa dispusă şi poate să înlăture sau să înlocuiască pedeapsa cu moartea, detenţiunea pe viaţă fără posibilitatea comutării şi detenţiunea pe viaţă.

CAPITOLUL VIII
Liberarea de răspundere penală

SECŢIUNEA I
Liberarea condiţionată de răspundere penală cu acordare de garanţii publice

(Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

Art. 75. (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat Monitorul Oficial nr. 62 din 1997).

Art. 76. (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat Monitorul Oficial nr. 62 din 1997).

SECȚIUNEA II
Liberarea de răspundere penală cu dispunerea de măsuri de reintegrare socială din partea tribunalului tovărăşesc

(Abrogat – Monitorul Oficial nr. 105 din 1991)

Art. 77. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 105 din 1991)

SECȚIUNEA III
Liberarea de răspundere penală a minorilor cu aplicarea de măsuri de educative

Art. 78. În cazurile prevăzute la art. 61, minorul poate fi liberat de răspundere penală prin aplicarea unei măsuri educative adecvate.

SECȚIUNEA IV
Liberarea de răspunderea penală prin impunerea unei sancțiuni administrative

Art. 78a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) O persoană majoră se eliberează de răspundere penală de către instanţa de judecată şi i se aplică o amendă de la o mie de leve la cinci mii de leve, dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiţii:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006) cu privire la infracţiunea pedepsită cu închisoare de până la trei ani sau cu o pedeapsă mai uşoară, atunci când este săvârşită cu intenţie, sau pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani sau printr-o pedeapsă mai uşoară, în cazul când este săvârşită din culpă;

(b) făptuitorul nu a fost condamnat pentru o infracţiune de drept comun şi nu a fost liberat de răspunderea penală în temeiul dispoziţiilor prezentei secţiuni;

(c) prejudiciul material cauzat de infracţiune a fost recuperat.

(2) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000).

(3) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000).

(4) Instanţa, care aplică amenda în temeiul alin. 1, poate dispune şi o pedeapsă administrativă de interzicere a dreptului de a exercita o anumită profesie ori activitate pe o perioadă de până la trei ani, dacă pentru infracţiunea respectivă este prevăzută interzicerea respectivului drept.

BG

(5) Dacă pentru infracţiune este prevăzută doar amenda sau amenda şi o pedeapsă mai uşoară, atunci sancţiunea administrativă nu poate depăşi cuantumul respectivei amenzi.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, cu modificat, nr. 75 din 2006) În cazul în care sunt prezente temeiurile prevăzute la alin. 1, iar fapta e săvârşită de un minor, instanţa îl va libera de răspundere penală, aplicându-i acestuia sancţiunea administrativă mustrare publică ori o măsură de reeducare. Instanţa poate dispune şi sancţiunea administrativă a interzicerii dreptului de a exercita o anumită profesie sau activitate pentru o perioadă de până la trei ani, dacă interzicerea unui asemenea drept a fost prevăzută pentru respectiva infracţiune.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din anul 2006, în vigoare de la 13.10.2006, completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 26 din anul 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016, completat – Monitorul Oficial nr. 54 din 2017) Alineatele 1-6 nu se aplică în cazul în care urmările constau în vătămarea corporală gravă sau moartea, ori dacă făptuitorul se afla în stare de ebrietate, ori după consumul substanţelor narcotice sau a analogilor acestora, precum şi în cazul concursului de infracţiuni şi atunci când infracţiunea a fost săvârşită faţă de o autoritate în timpul ori cu prilejul exercitiului funcţiunii acesteia.

SECŢIUNEA V
Determinarea tipului de liberare de răspundere penală

Art. 78b. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1979)

CAPITOLUL IX
Încetarea urmăririi penale şi a pedepsei aplicate

Art. 79. (1) Urmărirea penală şi executarea pedepsei încetează:

1. dacă făptuitorul a decedat;
2. atunci când a intervenit prescripţia prevăzută de lege;
3. atunci când a intervenit amnistia.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015 (*)) Nu intervine prescripţia privind urmărirea penală şi a executării pedepsei cu privire la:

1. infracţiuni împotriva păcii şi umanităţii.
2. (declarat neconstituţional prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 12 din 2016 – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016) infracţiuni grave prevăzute la capitolul doi, secţiunea I, secţiunea II, secţiunea IV şi secţiunea V, capitolul trei, secţiunea I, secţiunea II şi secţiunea III, capitolul unsprezece, secţiunea III din partea specială a Codului penal, săvârşite în perioada 9 septembrie 1944 până

la 10 noiembrie 1989 de către membrii organelor de conducere ai Partidului Comunist Bulgar, precum şi de către terţi, cărora le-au fost atribuite funcţii de răspundere sau de partid.

Art. 80. (1) Urmărirea penală se exclude prin prescripţie atunci când nu a fost declanşată într-un termen de:

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1990, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) douăzeci de ani, pentru fapte pedepsite cu detenţiune pe viaţă, fără comutare, detenţiune pe viaţă şi 35 de ani pentru uciderea a două sau mai multe persoane;
2. cincisprezece ani, pentru fapte pedepsite cu pedeapsa închisorii mai mare de zece ani;
3. zece ani, pentru fapte pedepsite cu pedeapsa închisorii mai mare de trei ani;
4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) cinci ani, pentru fapte pedepsite cu pedeapsa închisorii mai mare de un an;
5. (modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) doi ani în toate celelalte cazuri.

(2) Termenele de prescripţie prevăzute de alineatul precedent pentru infracţiunile comise de minori se stabilesc după punerea în acord a înlocuirii pedepsei potrivit art. 63.

(3) Termenul de prescripţie pentru urmărire curge de la finalizarea infracţiunii, în cazul tentativei, iar al actelor preparatorii – din ziua săvârşirii ultimului act material, iar pentru infracţiunile continue, precum şi pentru cele în formă continuată – de la încetarea lor.

Art. 81 (1) Termenul de prescripţie se suspendă atunci când începerea sau continuarea urmăririi penale depind de soluţionarea unei chestiuni preliminare cu un act judiciar intrat în vigoare.

(2) Termenul de prescripţie se întrerupe prin orice acţiune a autorităţilor competente, întreprinsă pentru urmărirea penală şi aceasta doar în privinţa persoanei împotriva căreia este îndreptată urmărirea penală. După aducerea la îndeplinire a acţiunii în urma căreia s-a întrerupt prescripţia, va începe să curgă un nou termen de prescripţie.

(3) Independent de suspendarea sau întreruperea termenului de prescripţie, urmărirea penală încetează dacă s-a scurs o perioadă ce depăşeşte cu jumătate perioada prevăzută la articolul precedent.

Art. 82. (1) Pedeapsa aplicată nu va fi executată, atunci când s-au scurs:

1. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) douăzeci de ani, dacă pedeapsa este detenţiunea pe viaţă, fără comutare, ori detenţiunea pe viaţă;
2. cincisprezece ani, dacă pedeapsa este închisoarea mai mult de zece ani;
3. zece ani, dacă pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani;

BG

4. cinci ani, dacă pedeapsa este închisoarea de până la trei ani;
5. doi ani, pentru toate celelalte situații.

(2) Termenul de prescripție pentru executarea pedepsei începe să curgă de la data rămânerii definitive a sentinței penale, iar în cazul pedepsei a cărei executare a fost suspendată conform art. 66 – de la data rămânerii definitive a sentinței penale ori a dispozițiilor prevăzute la art. 68.

(3) Termenul de prescripție se întrerupe prin orice act al autorităților competente efectuat împotriva condamnatului privind executarea sentinței. După încheierea acțiunii prin care se întrerupe prescripția, începe să curgă un nou termen de prescripție.

(4) Independent de suspendarea sau întreruperea termenului de prescripție, pedeapsa nu se mai execută dacă s-a scurs o perioadă ce depășește cu jumătate perioada prevăzută în alineatul 1.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dispoziția prevăzută la alineatul precedent nu se aplică amenzii, dacă pentru colectarea acesteia s-a pus în mișcare o procedură de executare.

Art. 83. Amnistia înlătură caracterul infracțional al unui anumit tip de fapte săvârșite sau eliberează de răspundere penală și de consecințele unei condamnări pentru anumite infracțiuni.

Art. 84. (1) În cazul infracțiunilor pentru care urmărirea penală se pune în mișcare în urma unei plângeri a părții vătămate, aceasta nu va fi declanșată, chiar dacă nu s-a împlinit termenul de prescripție, decât dacă plângerea penală a fost depusă într-un termen de șase luni de la data la care victima a constatat că infracțiunea a fost săvârșită.

(2) Dacă partea vătămată decedează înainte de împlinirea acestui termen, plângerea poate fi depusă de către moștenitorii victimei până la împlinirea termenului de prescripție.

(3) În cazul acestor infracțiuni, pedeapsa nu se execută dacă reclamantul a solicitat acest lucru înainte de începerea executării.

CAPITOLUL X
Reabilitarea

Art. 85. (1) (Anterior textul art. 85 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Reabilitarea înlătură condamnarea și anulează în viitor consecințele pe care legile le asociază condamnării însăși, dacă nu se prevede altfel prin lege ori prin decret.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dispoziția din paragraful precedent nu se aplică celor condamnați pentru infracțiuni împotriva păcii și umanității.

Art. 86. (1) Reabilitarea are loc de drept în următoarele cazuri:

1. atunci când persoana a fost condamnată cu suspendare, dacă nu a comis o altă infracţiune în termenul de încercare şi, prin urmare, urmează să execute pedeapsa amânată;

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) atunci când a fost condamnat la pedeapsa închisorii pentru o perioadă de până la trei ani ori cu suspendare executării pedepsei sub probaţiune, dacă într-o perioadă de trei ani de la împlinirea termenului pedepsei dispuse prin sentinţă ori redusă prin muncă ori graţiate, nu a săvârşit o altă infracţiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ori o pedeapsă mai grea;

3. atunci când a fost condamnat în solidar sau individual la pedeapsa amenzii, mustrare publică sau interzicerea unor drepturi, dacă în termen de un an de la executarea pedepsei nu a comis o altă infracţiune de drept comun, precum şi

4. când este condamnat ca minor, în cazul în care, în termen de doi ani de la executarea pedepsei, nu a comis o altă infracţiune de drept comun, pentru care i-a fost aplicată o pedeapsă cu închisoarea.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Reabilitarea de drept nu intervine pentru o infracţiune săvârşită de o persoană majoră care a mai beneficiat odată de reabilitare.

Art. 87. (1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la articolul precedent, orice persoană condamnată poate fi reabilitată de către instanţa care a pronunţat sentinţa în primă instanţă, dacă în termen de trei ani de la împlinirea termenului pedepsei impuse prin sentinţă sau redusă prin muncă ori graţiată nu a comis o altă infracţiune pedepsită cu închisoare sau cu o pedeapsă mai grea:

1. dacă a avut comportare bună şi

2. dacă în cazul unei infracţiuni cu intenţie a reparat prejudiciul pricinuit.

(2) Instanţa poate să-l reabiliteze pe condamnat şi fără să repararea prejudiciului cauzat atunci când există motive întemeiate în acest sens.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Atunci când, odată cu pedeapsa cu închisoarea, se aplică şi pedeapsa interzicerii unor drepturi în temeiul art. 37, alin. (1), pct. (6) şi (7) sau măsurile de supraveghere, pentru a fi dispusă reabilitarea trebuie să se fi împlinit termenul privind respectiva pedeapsă. Când se aplică pedeapsa amenzii, aceasta trebuie să fi fost achitată.

Art. 88. Reabilitarea poate fi solicitată şi de urmaşii condamnatului după moartea acestuia, dacă acesta ar fi avut dreptul la aceasta.

Art. 88a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986)

În cazul în care de la executarea pedepsei a trecut o perioadă egală cu cea prevăzută la art. 82, alin. 1, iar condamnatul nu a săvârşit o nouă infracţiune intenţionată de drept comun, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea, condamnarea şi consecinţele acesteia se înlătură, independent de prevederile din orice altă lege sau decret.

(2) În cazul în care pedeapsa cu închisoarea este mai mare de un an, iar persoana nu este liberată de executarea acesteia în temeiul art. 66, termenul prevăzut la alin. 1 nu poate fi mai mic de zece ani.

(3) În cazul condamnării cu suspendare şi liberării condiţionate înainte de termen, termenul prevăzut la alin. 1 începe să curgă de la data împlinirii termenului de încercare.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) În cazul în care condamnatul a săvârşit două sau mai multe infracţiuni pentru care nu a fost reabilitat, condamnarea şi consecinţele acesteia se înlătură după împlinirea termenelor prevăzute la alineatele precedente pentru toate condamnările.

(5) (Anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dispoziţiile alineatelor precedente nu se aplică celor condamnaţi pentru infracţiuni grave împotriva Republicii (statului) şi pentru infracţiuni împotriva păcii şi umanităţii.

CAPITOLUL XI
Măsuri medicale obligatorii

Art. 89. În ceea ce priveşte o persoană ce a săvârşit o faptă ce prezintă pericol social, aflându-se într-o stare de iresponsabilitate sau care a intrat într-o astfel de stare înainte de pronunţarea sentinţei sau în timpul executării pedepsei, instanţa poate dispune:

(a) încredinţarea acesteia rudelor, dacă acestea se angajează să-l trateze sub supravegherea unui dispensar de neuropsihiatrie;

b) tratament obligatoriu într-o unitate de neuropsihiatrie;

c) tratament obligatoriu într-un spital specializat de psihiatrie sau într-o secţie specializată dintr-o unitate obişnuită de neuropsihiatrie.

Art. 90. (1) Tratamentul obligatoriu într-o unitate de neuropsihiatrie obişnuită poate fi dispus de o instanţă judecătorească pentru un bolnav psihic care are nevoie de îngrijiri spitaliceşti şi de tratament obligatoriu, având în vedere starea sa psihică şi caracterul faptei de pericol social săvârşite.

(2) Tratamentul obligatoriu într-un spital specializat de psihiatrie sau într-o secţie specializată poate fi dispus de instanţa judecătorească pentru un bolnav psihic care, având în vedere starea sa psihică şi caracterul faptei de pericol social comise, se dovedeşte a fi deosebit de periculos pentru societate sau

pentru apropiații săi. În aceste cazuri, persoana este ținută sub supraveghere strictă, fiindu-i exclusă posibilitatea de a comite un nou act periculos din punct de vedere social.

Art. 91. (1) Încetarea și modificarea măsurii medicale obligatorii dispuse se efectuează de către instanță atunci când acestea se impun datorită intervenirii unei schimbări în starea pacientului ori a nevoilor tratamentului său.

(2) În toate cazurile, la împlinirea unui termen de șase luni de la plasarea în unitatea medicală, instanța decide cu privire la încetarea, continuarea sau înlocuirea tratamentului obligatoriu.

Art. 92. (1) În cazul în care infracțiunea este comisă de o persoană ce suferă de alcoolism sau de un alt tip de narcomanie, instanța poate, complementar pedepsei, să dispună și un tratament obligatoriu.

(2) În cazul în care se aplică o pedeapsă neprivativă de libertate, tratamentul obligatoriu se va efectua în unități medicale cu regim special de tratament și muncă.

(3) Tratamentul obligatoriu al persoanelor condamnate se efectuează pe perioada executării pedepsei. Perioada de tratament obligatoriu se deduce din durata pedepsei cu închisoare.

(4) Dacă este necesar, instanța poate dispune continuarea tratamentului și după eliberarea persoanei condamnate din locul de detenție – în unitățile medicale menționate la alineatul al doilea.

(5) Instanța va înceta tratamentul obligatoriu atunci când continuarea acestuia nu mai este necesară.

DISPOZIȚIE SUPLIMENTARĂ
Explicarea unor termeni

Art. 93. Termenii și expresiile menționate mai jos sunt utilizate în prezentul Cod, cu următorul înțeles:

1. „Funcționar" este persoana căreia i-a fost încredințată, fie remunerat, fie neremunerat, temporar sau permanent, sarcina de a efectua:

(a) serviciul într-o unitate de stat, cu excepția celor care efectuează o activitate exclusiv privind execuția materială;

(b) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat, Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din anul 2010) muncă de conducere ori muncă privind conservarea sau gestionarea unui patrimoniu străin într-o întreprindere de stat, cooperativă, organizație socială, altă persoană juridică sau în cadrul unui comerciant cu asociat unic, precum și la un notar și notar asistent, executor judecătoresc și executor judecătoresc asistent;

LAW CENTRE - UNIVERSITY LIBRARY

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

„Autoritate" înseamnă organele puterii de stat, organele conducerii de stat, organele puterii judecătoreşti, precum şi funcţionarii din cadrul acestora care sunt însărcinaţi cu exercitarea funcţiilor lor ca autoritate;

3. „Reprezentant al societăţii civile" reprezintă persoana desemnată de o organizaţie publică care exercită, în virtutea legii sau a altor acte normative, o funcţie specifică;

4. (Completat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000)

„Proprietate publică" înseamnă proprietatea statului, a unităţilor administrativ-teritoriale, cooperativelor, a organizaţiilor publice şi a altor persoane juridice la care aceştia participă;

5. „Document oficial" este documentul emis în modul şi forma stabilite de către un funcţionar în cadrul sarcinilor sale sau de către un reprezentant al societăţii civile în limitele atribuţiilor sale;

6. „Document fals" este cel căruia i s-a dat aparenţa că ar constitui o declaraţie scrisă concretă a unei alte persoane, iar nu a aceleia care a întocmit-o în mod real;

7. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998)

„Infracţiune gravă" este cea pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de cinci ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiunea pe viaţă fără comutare;

8. „Caz deosebit de grav" este cel în care infracţiunea comisă, ţinând seama de consecinţele dăunătoare produse şi de alte circumstanţe agravante, prezintă un grad extrem de ridicat de periculozitate socială a faptei şi făptuitorului;

9. „Caz de importanţă redusă" este acel caz în care infracţiunea săvârşită, ţinând seama de absenţa sau importanţa redusă a consecinţelor sau a altor circumstanţe atenuante, prezintă un grad mai redus de periculozitate socială, în comparaţie cu situaţiile obişnuite de infracţiuni de acest tip;

10. „Rude" sunt soţii, ascendenţii, descendenţii (inclusiv cei adoptaţi şi vitregi), fraţii, surorile, soţii şi soţiile lor, rudele colaterale până la gradul IV;

11. Prin „timp de război" se înţelege intervalul de la declararea războiului sau de la începerea în fapt a ostilităţilor şi până la anunţarea încetării lor;

12. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Infracţiunea a fost săvârşită „de două sau mai multe persoane" atunci când la săvârşirea acesteia au participat cel puţin două persoane;

13. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) De protecţie internaţională beneficiază persoanele pentru care o astfel de protecţie este prevăzută într-un tratat internaţional la care Republica Bulgaria este parte;

14. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) „Impozitele în cuantum mare" sunt cele de peste trei mii de leve, iar "impozite în cuantum deosebit de mare" sunt cele care depăşesc douăsprezece mii de leve;

15. (Nou – Monitorul Oficial nr. 7 din 1999) „Funcţionar străin" este persoana care îndeplineşte:

a) serviciul într-o instituţie a unui stat străin;

b) funcţiile încredinţate de un stat străin, inclusiv de către o întreprindere sau o organizaţie de stat străină;

c) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) serviciul sau mandatul încredinţat de o organizaţie internaţională, precum şi serviciul într-o adunare parlamentară internaţională ori într-un tribunal internaţional;

d) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) funcţii de arbitru atribuite în conformitate cu legile unui stat străin.

16. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, abrogat Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006);

17. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, abrogat Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006);

18. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, abrogat Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006);

19. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, abrogat Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006);

20. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial din 2009) „Grupul infracţional organizat" este o asociere structurată stabilă a trei sau mai multe persoane, în scopul săvârşirii în mod coordonat, în ţară sau în străinătate, de infracţiuni pentru care este prevăzută o pedeapsă cu închisoarea mai mare de trei ani. Asocierea se va considera a fi structurată chiar şi în absenţa unei distribuiri formale a funcţiilor între participanţi, durata participării ori dezvoltării structurii;

21. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din anul 2007, modificat şi completate – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Sistem informatic" este orice dispozitiv independent sau ansamblu de dispozitive interconectate ori similare care, în executarea unui anumit program, asigură – sau numai unul dintre elementele sale asigură – prelucrarea automată a datelor, precum şi a datelor informatice stocate, prelucrate, extrase sau transferate, protejarea şi mentenanţa acestora;

22. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Date informatice" reprezintă orice reprezentare a faptelor, informaţiilor sau conceptelor într-o formă ce poate fi supusă prelucrării în sisteme informaţionale, inclusiv un program care este capabil să determine un sistem informaţional să execute o anumită funcţie;

23. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Furnizor de servicii informatice" este orice persoană fizică sau juridică care oferă posibilitatea de a comunica printr-un sistem informatic

sau care procesează ori stochează date informatice pentru acest serviciu informatic sau pentru utilizatorii săi;

24. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) „Instrument de plată" este un mijloc material ce permite transferul banilor sau a valorilor băneşti, în mod independent sau în conexiune cu alte mijloace;

25. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Reţea informatică" este un ansamblu de sisteme informaţionale sau echipamente interconectate care oferă posibilitatea realizării unui schimb de date informatice;

26. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Program de calculator" reprezintă o serie de instrucţiuni informatice, capabile să determine un sistem informatic să realizeze anumite funcţii;

27. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Virus informatic" este un program de calculator care se răspândeşte automat, împotriva voinţei sau fără cunoştinţa utilizatorilor sistemelor informatice şi care este conceput pentru a pune sistemele informatice sau reţelele de calculatoare în situaţii nedorite de către utilizatorii acestora ori de a produce rezultate nedorite;

28. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) „Materialul pornografic" este acel material obscen, inacceptabil sau incompatibil cu morala publică, realizat în orice mod, al cărui conţinut înfăţişează un comportament real sau simulat de desfrânare, interacţiune sexuală, inclusiv sodomie, masturbare, sadism sexual sau masochism, precum şi prezentarea obscenă a organelor sexuale ale unei persoane.

29. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 2014, în vigoare de la 01.01.2015) „Plăţi pentru asigurările obligatorii pentru asigurările sociale de stat sau pentru asigurări de sănătate în cuantum mare" sunt cele care depăşesc trei mii de leva, iar „plăţile pentru asigurările obligatorii pentru asigurările sociale de stat sau pentru asigurările de sănătate în cuantum deosebit de mare" sunt cele care depăşesc douăsprezece mii de leva.

30. (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) „Spectacol pornografic" este expunerea pe viu sau în timp real în faţa altor persoane a prezentării obscene a organelor sexuale ale unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani, ori participarea unei asemenea persoane la o activitate de desfrânare reală sau simulată, raport sexual, inclusiv sodomie, masturbare, sadism sexual sau masochism, precum şi expunerea obscenă a organelor sexuale ale unei persoane.

DISPOZIŢIE SPECIALĂ

Art. 94. Prevederile părţii generale a prezentului Cod se aplică şi infracţiunilor prevăzute de alte legi.

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL I
Infracțiuni împotriva Republicii

SECȚIUNEA I
Trădarea

Art. 95. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care, pentru a distruge, a submina sau a slăbi puterea în republică (stat), participă la o tentativă de lovitură de stat, în scopul preluării prin forță a puterii centrale sau la nivel local, ori la o rebeliune sau la o revoltă armată, se pedepseşte cu închisoarea de la zece până la douăzeci de ani, cu detențiunea pe viață sau cu detențiunea pe viață, fără comutare.

Art. 96. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Acela care, pentru a submina sau a slăbi puterea republicii sau pentru a-i produce dificultăți, ia viața unui om de stat sau unei persoane publice, se pedepseşte cu închisoare de douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață, fără comutare.

(2) Persoana care, din acelaşi motiv, produce o vătămare corporală gravă unei astfel de persoane, se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care, în scopul menționat la alin. 1, prin incendiere, explozie, inundație sau o altă faptă, care prezintă pericol social, pricinuieşte moartea uneia sau mai multor persoane, se pedepseşte cu privare de libertate de la cincisprezece la douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață, fără comutare.

Art. 97. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care, cu scopul menționat la articolul precedent, a săvârşit o infracțiune de pericol general, prevăzută de art. 349 sau 350, se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață, fără comutare.

Art. 97a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985) (1) Persoana care, cu scopul menționat la art. 96 ține pe cineva ca ostatic, a cărui eliberare depinde de îndeplinirea unei anumite condiții de către stat, de către o organizație de stat sau publică ori de o terță parte se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Atunci când, în cazurile menționate la alineatul precedent, făptuitorul amenință că, în cazul în care condiția impusă de acesta nu va fi îndeplinită, va provoca moartea sau vătămarea corporală gravă a ostaticului, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

SECȚIUNEA II
Trădarea şi spionajul

Art. 98. (1) Persoana care instigă un stat străin sau un grup social din străinătate la război sau la o altă acțiune dușmănoasă împotriva republicii se pedepsește cu privare de libertate de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică şi persoanei ce acționează pentru a provoca război sau alte acțiuni ostile împotriva republicii.

Art. 99. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care ia viața unui reprezentant al unei țări străine pentru a provoca război sau tensiuni internaționale împotriva republicii se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață fără comutare.

(2) Pentru vătămarea corporală gravă a unei astfel de persoane, în același scop, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Art. 100. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Cetățeanul bulgar care, pe timp de război declarat ori declanşat, intră voluntar în rândurile unei armate inamice sau al unui grup armat ori a participat la acțiuni ostile împotriva republicii sau sub orice formă trece de partea inamicului, se pedepsește cu închisoare de la zece până la douăzeci de ani, cu detențiune pe viață sau detențiune pe viață fără comutare.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică şi unui cetățean bulgar care ajută în orice mod un stat străin sau un grup social din străinătate în desfăşurarea de acțiuni militare ori a altor acțiuni ostile împotriva republicii.

Art. 101. (1) Cetățeanul bulgar care părăsește țara ori care refuză să se întoarcă în țară în scopul de a se pune în slujba unui stat străin sau a unei organizații străine, spre a-i servi în dauna republicii se pedepsește cu închisoare de la trei până la zece ani.

(2) În cazul în care fapta este comisă de un militar, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Art. 102. (1) Persoana care, pentru diminuarea capacității de apărare a republicii, provoacă revoltă sau nesupunere în armata bulgară sau dezertarea din aceasta, ori în același scop împiedică pregătirea sau înzestrarea acesteia, se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Dacă fapta a avut consecinţe grave sau dacă a fost comisă pe timp de război, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiune pe viaţă, fără comutare.

Art. 103 (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care, în exercitarea unui funcţiuni de stat sau a unei misiuni pe lângă un guvern străin sau o organizaţie internaţională, în mod deliberat le conduce în dauna republicii, se pedepseşte cu privare de libertate de la zece la cincisprezece ani, precum şi cu interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 9.

Art. 104. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care transmite sau colectează cu scopul de a le transmite unui stat străin sau unei organizaţii străine informaţii ce constituie secret de stat se pedepseşte pentru spionaj cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detenţiune pe viaţă sau detenţiune pe viaţă, fără comutare.

(2) În cazul în care făptuitorul dezvăluie în faţa autorităţilor, în mod voluntar, infracţiunea săvârşită, la pedeapsă se aplică circumstanţe atenuante.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Informaţia ce constituie secret de stat se stabileşte prin lege.

Art. 105. (1) Cel care s-a pus în slujba unui stat străin sau unei organizaţii străine, spre a-i servi drept spion, dacă nu a săvârşit o faptă prevăzută de articolul precedent se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă se predă voluntar autorităţilor.

SECŢIUNEA III
Diversiune şi sabotaj

Art. 106. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care, pentru a slăbi puterea de stat sau pentru a-i produce dificultăţi, distruge sau deteriorează clădirile publice, construcţiile, instalaţiile, echipamentele, mijloacele de transport sau de comunicare ori alte proprietăţi publice importante, se pedepseşte pentru diversiune cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani, iar în cazuri grave – cu închisoare la 20 de ani, detenţiune pe viaţă sau detenţiune pe viaţă fără posibilitatea comutării.

Art. 107. Persoana care, cu scopul de a slăbi puterea de stat sau de a-i crea dificultăţi, perturbă sau subminează industria, transporturile, agricultura, sistemul monetar şi de credit, alte sectoare economice sau agenţi economici

individuali, precum şi care utilizează entităţi guvernamentale, agenţi economici sau organizaţii publice, le împiedică activitatea sau care nu-şi îndeplineşte activităţi economice importante ce i-au fost atribuite, se pedepseşte pentru sabotaj cu închisoare de la trei până la zece ani, iar în cazurile deosebit de grave – cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

SECŢIUNEA IV
Alte infracţiuni

(Modificat titulatură, Monitorul Oficial nr. 99 din 1989)

Art. 108. (Completat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din anul 2007) Persoana care propagă ideologii fasciste sau o altă ideologie antidemocratică, ori schimbarea prin forţă a ordinii sociale şi de stat instituite prin Constituţia Republicii Bulgaria, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Persoana care în orice mod necinsteşte stema, drapelul sau imnul Republicii Bulgaria ori drapelul sau imnul Uniunii Europene se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu amendă de până la trei mii de leve.

Art. 108a. (Nou – Monitorul Oficial 92 din 2002) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare la 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care, în scopul de a crea confuzie şi teamă în rândul populaţiei sau de a ameninţa sau de a obliga un organ al puterii de stat, un reprezentant al societăţii civile sau un reprezentant al unui stat străin sau al unei organizaţii internaţionale, pentru a face sau pentru a omite să facă ceva, săvârşeşte o infracţiune potrivit prevederilor art. 115, art. 128, art. 142, art. 142a alin 3, pct.2, art. 143, art. 143a, art. 144 alin. 2, art. 170 alin. 3, art. 216, alin. 1 şi 5, art. 319b – 319 d, art. 326, art. 330, art. 333, art. 334, art. 336a, art. 337, art. 339, art. 340, art. 341a, art. 341b, art. 341c, art. 344, art. 347, alin. 1, art. 348, art. 349, art. 350, art. 352, alin. 1, 2 şi 3, art. 354, art. 356(f), art. 356(h), art. 356k, art. 356l şi art. 356m, se pedepseşte pentru terorism cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani, iar dacă a fost pricinuită moartea cuiva – cu pedeapsa închisorii de la cincisprezece la treizeci de ani, detenţiunea pe viaţă ori detenţiunea pe viaţă, fără comutare.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare 27 mai 2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care, în orice mod, direct sau indirect, colectează sau pune la dispoziţie mijloace financiare ori

de altă natură, ştiind sau presupunând că acestea vor fi utilizate, în tot sau în parte:

1. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) în scopul săvârşirii uneia dintre faptele prevăzute la alineatele 1, 3, 4, 6 sau 7;

2. de către o organizaţie sau grupare, care are ca scop săvârşirea uneia dintre faptele prevăzute la alineatele 1 sau 3;

3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) de către o persoană care a săvârşit o faptă prevăzută la alineatele 1, 3, 4, 6 sau 7,

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de la 3 la 12 ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011)

Persoana care recrutează sau instruieşte indivizi ori grupuri de persoane în scopul săvârşirii unei infracţiuni prevăzută la alin. 1, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de la 2 la 10 ani.

(4) (nou – Monitorul Oficial nr. 74 din anul 2015) Persoana care se instruieşte în scopul săvârşirii infracţiunii prevăzute la alineatul 1 se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la opt ani;

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Făptuitorul de la alineatul 4 nu se pedepseşte, dacă se predă voluntar autorităţilor, înainte de săvârşirea infracţiunii prevăzute la alineatul 1;

(6) Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Cetăţeanul bulgar, care trece frontiera de stat a ţării în scopul participării la săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute la alineatele 1-4, inclusiv împotriva altui stat, se pedepseşte cu închisoarea de până la zece ani;

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedeapsa prevăzută la alineatul 6 se aplică şi unui străin, care în scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute la alineatele 1-4, inclusiv împotriva altui stat, intră pe la frontiera de stat a Bulgariei sau stă ilegal pe teritoriul acesteia.

(8) (Anterior alineatul 3 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011, anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Obiectul infracţiunii prevăzute la alin. 2 se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipseşte ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

Art. 109. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care constituie sau conduce o organizaţie ori un grup ce intenţionează să săvârşească infracţiuni menţionate în prezentul capitol, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii până la doisprezece ani, dar nu mai mult decât pedeapsa prevăzută pentru respectiva infracţiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care este membru al unei astfel de organizaţii sau al unui astfel de grup se pedepseşte

cu pedeapsa închisorii de până la zece ani, dar nu mai mult decât pedeapsa prevăzută pentru respectiva infracţiune.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din anul 2011, în vigoare de la 27.05.2011)

Atunci când organizaţia sau grupul intenţionează să comită o infracţiune prevăzută la art. 108a, pedeapsa este:

1. potrivit alin. 1 – pedeapsa închisorii de la zece la douăzeci de ani;

2. potrivit alin. 2 – pedeapsa închisorii de la doi la douăzeci de ani;

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, anterior alineat 3, nr. 33 din 2011 , în vigoare de la 27.05.2011) Participantul într-o organizaţie sau grup care se predă de bunăvoie autorităţilor, dezvăluie tot ceea ce ştie despre organizaţie sau grup şi care facilitează astfel în mod substanţial descoperirea şi dovedirea infracţiunilor săvârşite de acesta prevăzute în acest capitol, se pedepseşte în condiţiile art. 55.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, anterior alineat 4, numărul 33 din 2011, în vigoare la data de 27.05.2011) Nu se pedepseşte participantul la o organizaţie sau grup, care de bunăvoie se predă autorităţii şi denunţă organizaţia ori grupul, mai înainte ca aceasta ori participantul să fi săvârşit o altă infracţiune prevăzută la prezentul capitol.

Art. 110. (1)(modificat, Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, nr. 92 din 2002, anterior textul art. 110 – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017)

Pentru actele preparatorii în vederea săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute de art. 95, 96, 99, 106, 107 şi art. 108a, alin. 1,, 6 sau 7 pedeapsa este închisoarea de până la şase ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Străinul care se pregăteşte pe teritoriul ţării pentru a săvârşirea în străinătate a infracţiunii prevăzute de art. 108a, alin. 1, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani, dar nu mai mult decât pedeapsa prevăzută la art. 108a alin. 1.

Art. 111. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989).

Art. 112. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, abrogat, nr. 99 din 1989).

Art. 112a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, abrogat, nr. 99 din 1989).

Art. 113. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989).

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

Art. 114. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu suspendare şi măsuri de supraveghere – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, nr. 103 din 2004)

Pentru infracțiunile prevăzute de prezentul capitol, instanța poate dispune interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6–10.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

Pentru infracțiunile prevăzute la art. 95–107, art. 108a şi 109, instanța poate dispune confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului.

CAPITOLUL II
Infracțiuni împotriva persoanei

SECȚIUNEA I
Omuciderea

Art. 115. Persoana care cu intenție ucide pe altul este pedepsită pentru omucidere cu pedeapsa închisorii de la zece la douăzeci de ani.

Art. 116. (1) (Anterior textul articolului 116 – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pentru uciderea:

1. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 62 din 1997) unui funcționar, a unui reprezentant al societății civile, precum şi a unui cadru militar, inclusiv dintr-o țară sau armată aliată ori prietenă, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau atribuțiunilor sale, ori a unei persoane care beneficiază de protecție internațională;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) de către un funcționar, precum şi de către o persoană publică, de către un membru al forței de poliție în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau funcției sale;

3. tatălui ori a mamei, precum şi a unui fiu născut sau a unei fiice născute;

4. (completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) a unei femei însărcinate, a unui minor sau a mai mult de o persoană;

5. a unei persoane lipsite de posibilitatea de a se apăra;

6. într-un mod sau cu mijloace periculoase pentru viața mai multor persoane, în mod deosebit de chinuitor pentru persoana ucisă ori cu o cruzime extremă;

7. din interes material;

8. cu scopul de înlesni ori a ascunde o altă infracțiune;

8a. (Nou – Monitorul Oficial – 2013) în scopul furtului unui organ, țesut sau celule sau lichid al corpului victimei;

BG

9. săvârşită cu premeditare;

10. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) săvârşită de o persoană ce acţionează la comanda sau în îndeplinirea deciziei unui grup infracţional organizat;

11. (anterior punctul 10 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011) săvârşită prin urmărirea de acte de huliganism, rasism sau xenofobe şi

12. (anterior punctul 11 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) reprezentând o recidivă periculoasă sau fiind săvârşită de o persoană care a săvârşit o altă infracţiune cu intenţie prevăzută de articolul precedent sau de cel prezent, pentru care nu s-a pronunţat o condamnare,

(completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu probaţiune – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) pedeapsa este închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani, detenţiunea pe viaţă ori detenţiunea pe viaţă, fără comutare.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat, nr. 153 din 1998, modificat şi completat nr. 103 din 2004, completat, nr. 43 din 2005, modificat, nr. 27 din 2009, nr. 33 din 2011, în vigoare la data de 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 61 din 2013) Pentru uciderea unui judecător, procuror, anchetator, organ de poliţie, poliţist de investigaţie, executor judecătoresc de stat, executor judecătoresc privat şi executor judecătoresc ajutor privat, precum şi a unui funcţionar vamal, a unui funcţionar fiscal, a unui funcţionar de la Agenţia executivă pentru păduri, a unui funcţionar din cadrul Ministerului mediului şi al apelor, aflaţi în desfăşurarea activităţii de control ori a unui specialist medical, a unui profesor (educator) în cursul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau funcţiunilor lor, pedeapsa este închisoarea de la douăzeci la treizeci de ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiunea pe viaţă, fără comutare.

Art. 117. (1) Actele preparatorii pentru omucidere se pedepsesc cu pedeapsa închisorii de la unu la şase ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi aceluia care instigă o altă persoană să ucidă.

Art. 118. (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 26 din anul 2010) Pentru omorul săvârşit în urma unei stări de puternică tulburare, provocată de victimă prin violenţă, insulte grave ori calomnie sau altă acţiune ce contravine legii, urmare a căreia persoana vinovată sau rudele acesteia ar fi suferit sau ar fi putut suferi consecinţe grave, pedeapsa este: în cazurile prevăzute la

art. 115 – pedeapsa închisorii de la unu la opt ani, iar în cazurile prevăzute la art. 116, alin. 1, pct. 1-6 – pedeapsa închisorii de la trei la zece ani.

Art. 119. Pentru omorul săvârşit cu depăşirea limitelor legitimei apărări, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 120. Pentru omorul comis de o mamă asupra copilului pe timpul naşterii sau imediat după aceea, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 121. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru uciderea unui copil nou-născut cu aspect de monstru, părintele vinovat se pedepseşte cu privarea de libertate de până la un an sau aplicarea măsurilor de probaţiune.

Art. 122. (1) Persoana care pricinuieşte moartea altuia din culpă, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Dacă moartea este produsă cu o armă de foc sau cu o substanţă otrăvitoare foarte toxică sau dacă a fost provocată moartea a două sau mai multe persoane, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 123. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care pricinuieşte moartea altuia din ignoranţă sau prin exercitarea cu neglijenţă a unei profesii sau a unei alte activităţi reglementate prin lege, ce constituie o sursă de pericol ridicat, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care, din culpă, pricinuieşte moartea altuia prin acţiuni care se încadrează într-o profesie sau unei alte activităţi conform alineatului precedent pe care respectivul nu are dreptul să le exercite, se pedepseşte cu închisoare de la doi la cinci ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă în cazurile de la alineatele precedente făptuitorul se afla în stare de ebrietate ori dacă a fost cauzată moartea a mai mult de o persoană, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani, iar în cazuri deosebit de grave – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(4) Dacă după săvârşirea faptei, făptuitorul a întreprins tot ce depinde de el pentru salvarea victimei, pedeapsa este următoarea: conform alin. 1 şi 2 – pedeapsa închisorii de până la trei ani; conform alin. 3 – pedeapsa închisorii de până la cinci ani, iar în cazuri deosebit de grave – pedeapsa închisorii de la trei la zece ani.

Art. 124. (1) Persoana care provoacă altuia moartea din culpă, în urma unei vătămări corporale intenţionate, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la doisprezece ani în caz de vătămare corporală gravă, de la doi la opt ani în caz de vătămare corporală moderată şi de până la cinci ani pentru vătămare corporală redusă.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat– Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat– Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită într-o stare de iritare puternică cauzată de victimă prin violenţă, insulte grave ori calomnie sau altă acţiune contrară legii, ca urmare a căreia persoana vinovată sau rudele ei au avut sau pot avea consecinţe grave, pedeapsa este: în caz de vătămare corporală gravă – privare de libertate de până la cinci ani; cu vătămare corporală moderată – închisoare de până la trei ani; pentru vătămare corporală redusă – privare de libertate de până la doi ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat– Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă vătămarea corporală în urma căreia a survenit moartea constituie recidivă periculoasă, pedeapsa este: în cazul vătămării corporale grave – pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani, iar în caz de vătămare corporală moderată – pedeapsa închisorii de la trei la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dacă fapta prevăzută de alineatele 1 sau 3 este săvârşită cu depăşirea limitelor legitimei apărări, pedeapsa este: în cazul vătămării corporale grave, pedeapsa închisorii de până la cinci ani, al vătămării corporale medii, pedeapsa închisorii de până la patru ani, iar în caz de vătămare corporală uşoară, pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Art. 125. Nu se pedepseşte mama care din culpă provoacă moartea copilului său nenăscut sau nou-născut.

Art. 126. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care, cu consimţământul unei femei gravide, îi ucide fătul în afara unei unităţi medicale acreditate sau cu încălcarea standardelor medicale stabilite şi a bunelor practici medicale, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă vinovatul nu are studii superioare medicale sau a ucis fătul a două sau mai multe femei, pedeapsa este privarea de libertate de până la opt ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente e săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

(4) Femeia însărcinată nu răspunde penal cu privire la alineatele precedente, inclusiv pentru instigare şi complicitate.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă uciderea fătului se face fără consimţământul femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani.

(6) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă în ultimul caz a survenit moartea femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

Art. 127. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) Persoana care, în orice mod, ajută sau determină pe altul la sinucidere, iar aceasta se produce sau se produce doar tentativa de sinucidere, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) În cazul aceleiaşi infracţiuni, comise împotriva unui minor sau împotriva unei persoane despre care vinovatul cunoaşte că nu este în măsură să-şi conducă acţiunile ori nu înţelege esenţa sau semnificaţia faptei, pedeapsa este închisoare de la trei la zece ani.

(3) Cel care, acţionând cu cruzime sau umilind sistematic demnitatea unei persoane care are o dependenţă materială sau de altă natură faţă de acesta, îl aduce la sinucidere sau la tentativa de a se sinucide, se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(4) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent este săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani.

BG

SECŢIUNEA II
Vătămarea corporală

Art. 128. (1) Persoana care îi provoacă altuia o vătămare corporală gravă, se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) Vătămarea corporală este gravă dacă s-a pricinuit: tulburarea prelungită a conştiinţei; orbirea permanentă a unuia sau a ambilor ochi; surzenie permanentă; pierderea vorbirii; pierderea fertilităţii; desfigurarea care provoacă tulburarea definitivă a vorbirii sau a unui organ de simţ; pierderea unui rinichi, a splinei sau a unui lob al plămânului; pierderea ori mutilarea piciorului sau a mâinii; o tulburare generală permanentă a sănătăţii care pune în primejdie viaţa.

Art. 129. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care provoacă vătămarea corporală medie a altuia, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani.

(2) Vătămarea corporală este medie dacă s-a pricinuit: slăbirea permanentă a vederii sau a auzului; îngreunarea permanentă a vorbirii, a mişcării membrelor, a corpului sau a gâtului, a funcţiilor organelor genitale, fără a provoca probleme de fertilitate; spargerea maxilarului sau a dinţilor, ducând la dificultăţi de masticaţie sau de vorbire; desfigurarea feţei sau a altor părţi ale corpului; tulburări permanente ale sănătăţii, care nu pun în primejdie viaţa, ori tulburarea sănătăţii, care pune temporar viaţa în pericol; leziuni prin penetrarea cavităţilor craniene, toracice şi abdominale.

Art. 130. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care îi provoacă altuia o tulburare a sănătăţii, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 128 şi 129, se pedepseşte pentru vătămări corporale minore cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu măsuri de supraveghere.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru vătămări corporale uşoare, constând în provocarea de durere sau de suferinţă fără tulburări de sănătate, pedeapsa este închisoarea de până la şase luni sau cu suspendare sub supraveghere ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

(3) Dacă în cazurile prevăzute la alineatele precedente, victima a răspuns imediat făptuitorului cu aceeaşi vătămare corporală, instanţa îi poate absolvi pe amândoi de pedeapsă.

Art. 131. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Pentru provocarea de vătămări corporale:

1. (modificat, Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) unui funcţionar, unei persoane publice, precum şi unui cadru militar, inclusiv dintr-o ţară sau armată aliată ori prietenă, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau funcţiei sale, ori unei persoane care beneficiază de protecţie internaţională;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) de către un funcţionar, precum şi de către un reprezentant al societăţii civile, de către un membru al forţelor de poliţie în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau funcţiei sale;

3. tatălui ori mamei;

4. (completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) unei femei însărcinate, unui minor sau a mai mult de o persoană;

5. în mod deosebit de chinuitor pentru victimă;

6. de către o persoană ce a săvârşit cu intenţie infracţiunea de vătămare corporală gravă sau moderată, prevăzută de art. 128 şi 129 sau la articolul de faţă pentru care nu s-a dispus condamnarea;

7. în mod repetat, dacă vătămarea corporală este gravă sau moderată;

8. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) comisă de o persoană ce acţionează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracţional organizat;

9. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) într-un mod sau cu mijloace periculoase pentru viaţa mai multor persoane, ori cu o cruzime extremă;

10. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) din interes material;

11. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) cu scopul de înlesni ori a ascunde o altă infracţiune;

12. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, nr. 26 din 2010, completat– Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) săvârşite din motive de huliganism, rasism sau xenofobie,

(Exprimare nouă – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) pedeapsa este închisoarea: de la trei la cincisprezece ani pentru vătămarea corporală gravă; de la doi ani la cinci ani pentru vătămarea corporală moderată; de până la trei ani pentru vătămarea corporală uşoară prevăzută la art. 130 alin. 1, şi de până la un an sau cu probaţiune conform art. 130 alin. 2.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 61 din 2013)

Pentru provocarea vătămării corporale a unui judecător, procuror, anchetator, organ de poliţie, poliţist de investigaţie, executor judecătoresc de stat, executor judecătoresc privat şi executor judecătoresc ajutor privat, precum şi a unui funcţionar vamal, a unui funcţionar fiscal, a unui funcţionar de la agenţia executivă pentru păduri, a unui funcţionar din Ministerul mediului şi al apelor aflaţi în desfăşurarea activităţii de control sau a unui specialist medical, a unui profesor (educator) în cursul sau în legătură cu îndeplinirea sarcinilor sau funcţiilor acestora, pedeapsa este închisoarea:

1. de la cinci până la cincisprezece ani în caz de vătămare corporală gravă;
2. de la trei la zece ani în cazul unei vătămări corporale medii;
3. de la un an la cinci ani în caz de vătămare corporală minoră, conform art. 130 alin. 1;
4. până la trei ani în caz de vătămare corporală minoră, conform art. 130 alin. 2.

Art. 131a. (Anterior alin. 2, art. 131 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu suspendare sub supraveghere – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazurile de recidivă periculoasă, pedeapsa este: în caz de vătămare corporală gravă, pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani, iar în caz de vătămare corporală moderată, pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

Art. 132. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986)

Pentru vătămări corporale, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 131a, pricinuite altcuiva într-o stare de tulburare extremă, pricinuită de victimă prin violenţă, insulte grave ori calomnie sau altă acţiune ce contravine legii, în urma căreia persoana vinovată sau rudele ei au suferit sau ar fi putut suferi consecinţe grave, pedeapsa este:

1. pedeapsa închisorii de până la trei ani pentru vătămare corporală gravă;
2. pedeapsa închisorii de până la un an pentru vătămare corporală moderată;
3. pedeapsa închisorii de trei luni sau pedeapsa cu suspendare sub supraveghere de până la şase luni, pentru vătămare corporală minoră, conform art. 130 alin. 1;
4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005) pedeapsa sub supraveghere de până la şase luni sau amendă de până la trei sute de leve, conform art. 130 alin. 2.

(2) Pedepsele prevăzute la alineatele anterioare se aplică şi în cazurile de vătămare corporală cu depăşirea limitelor legitimei apărări.

Art. 133. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care produce din culpă vătămarea corporală gravă sau moderată a altuia se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu probaţiune.

Art. 134. (1) Persoana care pricinuieşte altuia o vătămare corporală gravă sau moderată ca urmare a necunoaşterii ori din cauza îndeplinirii necorespunzătoare a atribuţiilor profesionale sau a altei activităţi reglementate din punct de vedere legal, constituind o sursă de pericol sporit se pedepseşte:

1. cu pedeapsa închisorii de până la trei ani în cazul vătămării grave şi
2. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 în 2006, în vigoare de la 01.01.2006) cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu suspendare sub supraveghere în cazul vătămării corporale medii.

(2) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006)

Persoana care din culpă pricinuieşte altuia o vătămare corporală gravă sau moderată prin acţiuni ce intră sub incidenţa unei profesii sau a unei activităţi prevăzute la alineatul precedent, pe care nu avea dreptul s-o exercite, se pedepseşte pentru vătămare gravă cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani, iar pentru vătămare corporală moderată – cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006)

Dacă în cazurile de la alineatele precedente, făptuitorul se afla sub influenţa băuturilor alcoolice sau dacă s-a produs rănirea a mai mult de o persoană, pedeapsa este închisoarea de la unu la şase ani, în caz de vătămare corporală gravă şi închisoarea de până la cinci ani în caz de vătămare corporală moderată.

(4) În cazul în care făptuitorul a făcut tot ceea ce a depins de el pentru a acorda ajutor victimei, de aceasta se va ţine seama ca circumstanţă atenuantă la stabilirea pedepsei.

Art. 135. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Persoana care, ştiind că suferă de o boală venerică, infectează o altă persoană cu aceeaşi boală, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani şi cu amendă de până la două sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Dacă, în cazul alineatului precedent, persoanele infectate sunt minori cu vârsta sub 16 ani sau sunt infectate mai mult de două persoane, pedeapsa este privarea de libertate de până la cinci ani ori amendă de până la cinci sute de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Persoana care, ştiind că suferă de o boală venerică, infectează din culpă o altă persoană cu aceeaşi boală, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la două sute de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Persoana care, prin relaţii sexuale sau în alt mod, pune o altă persoană în pericol de a fi infectată cu o boală venerică, se pedepseşte cu închisoarea până la şase luni sau cu amendă de până la două sute de leve.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Persoana suferind de o boală venerică, care refuză să primească tratament sau se abate de la tratamentul obligatoriu obişnuit, se pedepseşte cu amendă de până la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

(6) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la 6 luni.

SECŢIUNEA III
Punerea în primejdie

Art. 136. (1) (Anterior texul art. 136 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă regulile stabilite pentru a proteja securitatea muncii şi care astfel pune în primejdie viaţa sau sănătatea lucrătorilor se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu probaţiune, precum şi cu mustrare publică.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care, ca urmare a unei fapte menţionate la alineatul precedent, viaţa sau sănătatea lucrătorilor este pusă în primejdie din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune.

Art. 137. Se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani persoana care pune în primejdie o persoană lipsită de posibilitatea de a se proteja singură, din cauza vârstei minore, a vârstei înaintate, a bolii sau, în general, din cauza neputinţei, astfel încât viaţa acesteia să se fi aflat în pericol, şi, cunoscând acest lucru, nu îi acordă ajutor.

Art. 138. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, în mod deliberat, nu acordă ajutor unei persoane pe care era obligat s-o îngrijească şi a cărei viaţă se află în primejdie şi este lipsită de posibilitatea de a se proteja singură, din cauza vârstei minore, a vârstei înaintate, a bolii sau, în general, din neputinţă, atunci când i-ar fi putut acorda ajutor, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu probaţiune.

Art. 139. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, în caz de pericol iminent pentru viaţa altuia, nu acordă ajutorul pe care l-ar putea da, fără a-şi pune propria viaţă în pericol ori a altei persoane, se pedepseşte cu suspendare sub supraveghere de până la şase luni sau cu amendă de la o sută până la trei sute de leve.

Art. 140. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Conducătorul unui mijloc de transport care, după un accident rutier în care a fost implicat, nu acordă ajutorul necesar victimei, ajutor pe care ar fi putut să-l acorde, fără a-şi pune propria viaţă în pericol ori a altei persoane, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu probaţiune.

Art. 141. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care exercită o profesie medicală în cazul în care, după ce a fost solicitată, nu acordă ajutor unui pacient sau al unei femei aflate în timpul naşterii, fără un motiv întemeiat, se pedepseşte cu probaţiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care persoana vinovată cunoştea că bolnavul ori femeia care năştea se afla într-o situaţie periculoasă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau cu probaţiune.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, obligată fiind să acorde ajutor unui pacient, nu-i acordă ajutorul respectiv, fără motive întemeiate, se pedepseşte cu probaţiune de până la şase luni ori cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

SECȚIUNEA IV
Răpirea şi lipsirea ilegală de libertate

(Modificat titulatura – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995)

Art. 142. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cel care răpeşte o persoană se pedepseşte cu închisoarea de la trei la şase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedeapsa este închisoarea de la şapte la cincisprezece ani, atunci când:

1. făptuitorul era înarmat;
2. fapta a fost săvârşită de două sau mai multe persoane;
3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) persoana răpită este o femeie gravidă sau care nu a împlinit 18 ani;
4. persoana răpită beneficiază de protecţie internaţională;
5. fapta a fost săvârşită împotriva a două sau mai multe persoane;
6. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) fapta este săvârşită de o persoană care se ocupă cu activităţi de pază, de către un angajat dintr-o organizaţie ce desfăşoară activităţi de securitate sau de asigurare, de către o persoană ce acţionează la dispoziţiile unei astfel de organizaţii sau care se prezintă ca acţionând în baza unei astfel de dispoziţii, de către o persoană din cadrul Ministerului de Interne sau de către orice persoană ce se prezintă ca atare;
7. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) răpirea este săvârşită în scopul obţinerii unui câştig material ori pentru ca persoana să fie scoasă din ţară;
8. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, amendat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) fapta este săvârşită de o persoană la comanda sau pentru punerea în aplicare a unei decizii a unei organizaţii ori a unui grup, indicat la art. 321a sau a unui grup infracţional organizat.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau detenţiunea pe viaţă, precum şi confiscarea în tot sau în parte a averii persoanei vinovate, atunci când:

1. fapta a fost săvârşită în mod repetat sau constituie recidivă periculoasă;
2. în urma săvârşirii faptei au rezultat consecinţe deosebit de grave;
3. faţă de persoana răpită s-a manifestat o cruzime deosebită;
4. fapta a fost săvârşită într-un mod deosebit de chinuitor sau primejdios pentru sănătatea persoanei răpite;
5. eliberarea persoanei răpite este pusă în relaţie de dependenţă cu îndeplinirea unei condiţii stabilite din partea unei terţe părţi;

(4) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010).

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Actele preparatorii, instigarea ori asocierea în vederea săvârşirii infracţiunii prevăzute la prezentul articol se pedepsesc cu închisoarea de la un la şase ani.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazurile prevăzute la alin. 1-5, făptuitorul se pedepseşte în condiţiile art. 55, dacă se predă voluntar organelor autorităţii de stat, dezvăluie toate informaţiile cunoscute cu privire la infracţiunile săvârşite, înlesnind în acest fel descoperirea şi dovedirea infracţiunilor.

Art. 142a. (Anterior articolul 142 – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, nr. 26 din 2010) Persoana care lipseşte de libertate în mod ilegal pe cineva, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta a fost săvârşită de către un funcţionar sau de un reprezentant societăţii civile, cu încălcarea mandatului său sau a funcţiei sale ori de către o persoană, conform art. 142, alin. 2, pct. 6 şi 8, pedeapsa este privare de libertate de la doi la opt ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente a fost comisă faţă de o gravidă sau faţă de un minor, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Anterior alineat 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) În cazul în care fapta menţionată la alineatele precedente a fost comisă într-un mod chinuitor ori care pune în primejdie sănătatea persoanei vătămate sau dacă lipsirea de libertate a durat mai mult de două zile, pedeapsa este privarea de libertate de la trei la doisprezece ani.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, nr. 50 din 1995, anterior alin. 4, nr. 62 din 1997, modificat nr. 26 din 2010) Pedeapsa prevăzută în alineatul precedent se aplică şi persoanei care plasează în mod conştient sau reţine o persoană sănătoasă într-o unitate de boli psihice.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, nr. 50 din 1995).

SECŢIUNEA V
Constrângerea

Art. 143. (modificat, Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Anterior text al articolului 143 – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Cel care îl constrânge pe altul să săvârşească sau să sufere ceva împotriva voinţei sale, pentru aceasta folosind forţa, ameninţând sau abuzând de autoritatea sa, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta este comisă de o persoană menţionată în art. 142, alin. 2, pct. 6 şi 8, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat şi completat nr. 103 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, modificat, nr. 27 din 2009, nr. 33 din 2011, în vigoare la data de 27.05.2011)

Atunci când constrângerea se exercită asupra unui judecător, procuror, anchetator, organ de poliție, polițist de investigație, executor judecătoresc de stat, executor judecătoresc privat şi executor judecătoresc ajutor privat, precum şi a unui funcționar vamal, a unui funcționar fiscal, a unui funcționar de la agenția executivă pentru păduri, a unui funcționar din Ministerul mediului şi al apelor, aflați în desfăşurarea activității de control ori în legătură cu îndeplinirea sarcinilor sau funcțiilor sale, pedeapsa este:

1. în cazurile de la alin. 1: pedeapsa închisorii de la doi la opt ani;
2. în cazurile de la alin. 2: pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

Art. 143a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985)

(1) Persoana care reține pe cineva ca ostatic, a cărui eliberare se pune în stare de dependență de îndeplinirea unei anumite condiții de către stat, de către o organizație de stat sau publică ori de către un terț, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

(2) Dacă în cazurile menționate la alineatul precedent, făptuitorul amenință că, în cazul în care condiția impusă de acesta nu este îndeplinită, va provoca moartea sau vătămarea corporală gravă ori moderată a deținutului, pedeapsa este închisoarea de la doi la zece ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente a fost comisă de o persoană menționată la articolul 142, alin. 2, pct. 6 şi 8, pedeapsa este:

1. la alin. 1: pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani;
2. la alin. 2: pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

Art. 144. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 25 din 2010) Persoana care amenință pe altul cu o infracțiune împotriva persoanei ori proprietății sale sau împotriva persoanei sau proprietății rudelor sale şi această amenințare ar putea să provoace o teamă justificată că s-ar putea realiza, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pentru o amenințare adresată unui funcționar sau unui reprezentant al societății civile cu ocazia exercitării serviciului ori funcției sale sau împotriva unei persoane care beneficiază de protecție internațională, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare – 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu probațiune – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă făptuitorul a amenințat cu moartea sau dacă fapta a fost săvârşită de o

persoană menţionată la art. 142 alin. 2 pct. 6 şi 8, pedeapsa este închisoarea de până la şase ani.

SECŢIUNEA VI
Divulgarea unui secret străin

Art. 145. (1) (Textul precedent al art. 145, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care divulgă în mod ilegal un secret străin, periculos pentru bunul renume al cuiva, care i-a fost încredinţat lui sau care i-a devenit cunoscut în legătură cu profesia sa, se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu amendă de o sută până la trei sute de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Persoana care dezvăluie secretul adopţiei cu intenţia de a provoca consecinţe dăunătoare persoanei adoptate, adoptatorului sau familiei acestora, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu probaţiune, iar în cazul în care faptele au avut consecinţe grave – la pedeapsa cu închisoarea de până la un an.

Art. 145a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Persoana care utilizează informaţiile culese prin folosirea unor mijloace specifice, în alt scop decât acela pentru care a fost destinată de a proteja siguranţa naţională sau în scopul procesului penal, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani şi amendă de până la cinci sute de leve.

(2) În cazul în care infracţiunea este comisă de un funcţionar care a dobândit informaţia sau i-a fost dezvăluită în cadrul serviciului său, pedeapsa este închisoarea de la unu la cinci ani şi amendă de până la cinci mii de leve.

(3) În cazurile prevăzute la alineatul precedent, instanţa poate dispune interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6 şi 7.

SECŢIUNEA VII
Insulta şi calomnia

Art. 146. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 21 din 2000) Acela ce spune sau săvârşeşte o faptă înjositoare pentru onoarea ori demnitatea altuia în prezenţa sa, se pedepseşte pentru insultă cu o amendă de la o mie la trei mii de leve. În acest caz, instanţa poate impune şi mustrare publică.

(2) Dacă persoana insultată răspunde imediat cu o insultă, instanţa îi poate exonera pe amândoi de pedeapsă.

Art. 147. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 21 din 2000) Persoana care dezvăluie o împrejurare ruşinoasă pentru altă

persoană sau îi impută o infracţiune este pedepsit pentru calomnie cu amendă de la trei mii la şapte mii de leve şi cu mustrare publică.

(2) Fapta nu va fi pedepsită dacă se dovedeşte că împrejurările dezvăluite ori infracţiunile imputate sunt adevărate.

Art. 148. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 21 din 2000) Pentru insulta:

1. făcută în public;

2. răspândită printr-o publicaţie tipărită ori în alt mod;

3. adresată unui funcţionar ori unui reprezentant al societăţii civile în legătură cu sau în exercitarea serviciului ori a funcţiei sale şi

4. din partea unui funcţionar ori din partea unui reprezentant societăţii civile în timpul sau în exercitarea serviciului ori a funcţiei sale;

pedeapsa este amenda de la trei mii la zece mii de leve şi o mustrare publică.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 21 din 2000)

Pentru calomnie, săvârşită în condiţiile alineatului precedent, precum şi pentru calomnia în urma căreia s-au produs consecinţe grave, pedeapsa este amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve şi mustrare publică.

(3) În cazurile prevăzute la alin. 1 pct. 1, îşi poate găsi aplicare art. 146 alin. 2.

Art. 148a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat, nr. 21 din 2000) Persoana care dezvăluie verbal, printr-o publicaţie tipărită sau în alt mod, circumstanţe ori afirmaţii despre o altă persoană, pe baza informaţiilor obţinute ilegal din arhivele Ministerului de Interne, se pedepseşte cu amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

SECŢIUNEA VIII
Desfrânarea

Art. 149. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, nr. 75 din 2006)

Persoana care acţionează pentru a incita sau pentru a satisface o dorinţă sexuală fără copulaţie faţă de o persoană cu vârsta sub 14 ani se pedepseşte pentru desfrânare cu închisoarea de la unu la şase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedeapsa pentru desfrânare este închisoarea de la doi la opt ani, atunci când este săvârşită:

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1. prin utilizarea forţei sau ameninţărilor;
2. prin aducerea victimei într-o stare de neajutorare;
3. prin utilizarea stării de neajutorare a victimei;
4. prin utilizarea unei situaţii de dependenţă ori de supraveghere;
5. cu privire la o persoană a cărei îndeletnicire este prostituţia.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, nr. 38 din 2007) Dacă fapta de la alineatele precedente este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) Pentru desfrânare pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani:

1. dacă a fost săvârşită de două sau mai multe persoane;
2. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) dacă este săvârşită cu privire la o persoană care nu înţelege esenţa ori importanţa celor săvârşite;
3. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997);
4. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997);

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

Pentru desfrânare pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani:

1. dacă desfrânarea s-a produs cu două sau mai multe persoane minore;
2. dacă a fost produsă o vătămare corporală gravă sau dacă a urmat o tentativă de sinucidere;
3. dacă reprezintă o recidivă periculoasă;
4. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) în situaţia în care constituie un caz deosebit de grav.

Art. 150. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 89 din 1976, nr. 107 din 1996, nr. 75 din 2006)

(1) (Anterior textul art. 150, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat, nr. 26 din 2010) Persoana care acţionează pentru a incita sau pentru a satisface o dorinţă sexuală fără copulaţie faţă de o persoană de peste 14 ani, prin uz de forţă ori ameninţări, sau folosind starea de neajutorare a victimei ori prin aducerea ei într-o asemenea stare sau prin utilizarea unei situaţii de dependenţă ori tutelă, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat, nr. 26 din 2010) Cazurile deosebit de grave se pedepsesc cu închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 151. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006)

Persoana care întreţine un act sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani, în măsura în care fapta nu constituie o infracţiune conform art. 152 se pedepseşte cu închisoarea de la doi la şase ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârşită:

1.cu un minor prin folosirea unei situații de dependență ori tutelă,

2. cu privire la o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani și care se ocupă cu prostituția;

3. de către două sau mai multe persoane, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

(3) (Anterior alin. 2 – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat, nr. 26 din 2010, anterior textul alineatului 3 – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care întreține un raport sexual cu o persoană care a împlinit vârsta de 14 ani, dar care nu înțelege esența sau semnificația celor săvârșite, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

Art. 152. (1) Persoana care întreține un act sexual cu o persoană de sex feminin:

1. lipsită de posibilitatea de a se apăra și fără consimțământul ei;

2. pe care o determină în acest sens prin forță ori amenințări;

3. pe care o aduce într-o stare de neajutorare,

se pedepsește pentru viol la pedeapsa închisorii de la doi la opt ani.

(2) Violul se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani:

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă persoana violată nu a împlinit optsprezece ani;

2. dacă este rudă descendentă;

3. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) dacă este săvârșit în mod repetat.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Violul se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani:

1. dacă este săvârșit de două sau mai multe persoane;

2. dacă a fost produsă o vătămare corporală moderată;

3. dacă a fost urmat de o tentativă de sinucidere;

4. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

dacă este săvârșit cu scopul atragerii în acțiuni ulterioare de desfrânare ori prostituție;

5. (fostul punct 4 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

dacă reprezintă o recidivă periculoasă.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Violul se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani:

1. dacă persoana violată nu a împlinit paisprezece ani;

2. dacă a fost pricinuită o vătămare corporală gravă;

3. dacă a urmat sinuciderea;

4. dacă reprezintă un caz deosebit de grav.

Art. 153. (modificat, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Persoana care întreține un raport sexual cu o persoană, obligând-o la acesta prin utilizarea dependenței materiale sau de serviciu față de el, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 154. Actul sexual între ascendenţi şi descendenţi, între fraţi şi surori şi între adoptatori şi adoptaţi se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 154a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior textul art. 154a, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care săvârşeşte acte de desfrânare sau întreţine un raport sexual cu un minor care se ocupă cu prostituţia, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 este săvârşită în mod repetat sau de către două sau mai multe persoane, pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani.

Art. 155. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, nr. 92 din 2002, nr. 26 din 2004, nr. 75 din 2006) Persoana care determină o altă persoană să se prostitueze sau să comită un act de desfrânare ori act sexual se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, nr. 75 din 2006) Persoana care oferă sistematic spaţiu diferitelor persoane pentru raporturi sexuale sau pentru desfrânare, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani şi cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, nr. 75 din 2006) În cazul în care faptele prevăzute la alin. 1 şi 2 sunt săvârşite din interes material, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani şi amenda de la cinci mii la cincisprezece mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Persoana care determină sau forţează o altă persoană să utilizeze substanţe narcotice sau similare acestora în scopul prostituţiei, al actelor sexuale sau a desfrânării ori a realizării de raporturi sexuale sau acte de satisfacere sexuală cu o persoană de acelaşi sex, se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani şi cu amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat, nr. 75 din 2006, modificat, nr. 38 din 2007) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1-4 a fost comisă:

1. de către o persoană ce acţionează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracţional organizat;
2. faţă de o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau fără discernământ;
3. faţă de două ori mai multe persoane;
4. în mod repetat;
5. în condiţiile unei recidive periculoase,

pedeapsa în cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2 este închisoarea de la doi la opt ani şi amenda de la cinci mii la cincisprezece mii de leve, în cazurile prevăzute

la alin. 3, închisoarea de la trei la zece ani şi amendă de la zece mii la douăzeci şi cinci de mii de leve, iar în cazurile prevăzute la alin. 4, închisoarea de zece până la douăzeci de ani şi amendă de la o sută la trei sute de mii de leve.

(6) (Anterior alineatul 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alineatul 4, nr. 21 din 2000, abrogat, nr. 75 din 2006).

(7) (Anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, fostul alin. 5, nr. 21 din 2000, modificat, nr. 92 din 2002, în vigoare de la – 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu probaţiune – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, abrogat, nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005).

Art. 155a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015)

(1) Persoana care prin orice tehnologie informaţională sau de comunicaţii furnizează sau colectează date cu privire la o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani, în scopul contactării acesteia pentru a săvârşi acte de desfrânare, acte sexuale, relaţii sexuale ori prostituţie, pentru crearea de materiale pornografice sau pentru participarea la spectacole pornografice, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la şase ani şi o amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi persoanelor care, în scopul săvârşirii de acte de desfrânare, copulaţie sau raporturi sexuale, intră în contact cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani, prin folosirea utilizarea tehnologiei informaţionale sau de comunicaţii sau în alt mod.

Art. 155b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior textul art. 155b, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) Persoana care îndupleacă o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani să ia parte sau să observe acte sexuale reale, virtuale sau simulate între persoane de acelaşi sau de sexe diferite, ori expunerea obscenă a organelor sexuale umane, sodomie, masturbare, sadism sexual sau masochism, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este săvârşiră:

1. prin folosirea forţei sau ameninţări;
2. prin utilizarea unei situaţii de dependenţă sau supraveghere;
3. de către două sau mai multe persoane.

Art. 155c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care prin utilizarea forţei sau prin ameninţări, ori prin utilizarea unei situaţii de dependenţă sau de supraveghere îndupleacă o persoană minoră să participe la o acţiune reală, virtuală sau simulată de desfrânare, copulaţie, raport sexual, inclusiv de sodomie, masturbare, sadism sau masochism sexual, precum şi de expunere obscenă a organelor sexuale umane, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

BG

Art. 156. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (Textul fostului art. 156, modificat – Monitorul Oficial, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care răpeşte o altă persoană în scopul de a fi oferită pentru fapte de desfrânare, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi cu amendă de până la o mie de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006)

Pedeapsa este închisoarea de la cinci la doisprezece ani atunci când:

1. persoana răpită nu a împlinit 18 ani;

2. persoana răpită a fost oferită pentru fapte de desfrânare, sau

3. răpirea persoanei are drept scop oferirea acesteia pentru fapte de desfrânare în afara graniţelor ţării.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani şi amenda de la cinci mii la douăzeci de mii de leve, atunci când:

1. fapta este comisă de o persoană ce acţionează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracţional organizat;

2. persoana răpită a fost oferită în scopul săvârşirii de fapte de desfrânare în afara graniţelor ţării;

3. fapta reprezintă recidivă periculoasă.

Art. 157. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care întreţine relaţii sexuale sau acţiuni de satisfacere sexuală cu o persoană de acelaşi sex, făcând în acest sens uz de forţă ori ameninţări, sau utilizând o situaţie de dependenţă ori de tutelă, precum şi cu o persoană care nu are posibilitatea de a se autoapăra, se pedepseşte cu închisoarea de la doi până la opt ani.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este comisă cu privire la o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani, pedeapsa este privarea de libertate de la trei la doisprezece ani.

(3) Persoana care întreţine acte sexuale sau relaţii de satisfacere sexuală cu o persoană de acelaşi sex care nu a împlinit vârsta de 14 ani se pedepseşte cu închisoarea de la doi la şase ani.

(4) Persoana care întreţine raporturi sexuale sau acte de satisfacere sexuală cu o persoană de acelaşi sex, care a împlinit vârsta de 14 ani dar care nu înţelege esenţa sau semnificaţia celor săvârşite, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la şase ani.

(5)Atunci când fapta prevăzută la alin. 4 este comisă împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 14 ani, care se ocupă cu prostituţia, pedeapsa este de la doi ani la opt ani.

(6) Persoana care săvârşeşte un raport sexual sau acţiuni de satisfacere sexuală cu o persoană de acelaşi sex, care nu a împlinit 14 ani, dar care nu

înţelege natura ori importanţa celor comise se pedepseşte cu închisoarea de la doi la şase ani.

(7)Atunci când faptele prevăzute la alineatele 1-6 constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani.

Art. 158. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015)

Art. 158a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) (1) Persoana care în orice mod racolează, ajută sau foloseşte o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani ori grupuri de asemenea persoane să participe la spectacole pornografice, se pedepseşte cu închisoarea până la şase ani.

(2) Persoana care obligă o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani ori un grup format din asemenea persoane să participe la un spectacol pornografic, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la şase ani.

(3) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 şi 2 este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit 14 ani, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

(4) Dacă în urma faptei a rezultat un beneficiu material, pedeapsa este:

1. în cazurile de la alin. 1 şi 2 – închisoarea de la doi la opt ani şi amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve

2. în cazurile de la alin. 3 – închisoarea de la trei la zece ani şi amendă de la douăzeci de mii la cincizeci de mii de leve.

(5) Persoana care observă un spectacol pornografic, în cadrul căruia participă o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani, se pedepseşte cu închisoarea până la trei ani.

Art. 158b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Cu privire la infracţiunile prevăzute la articolele 149-157 sau art. 158a, instanţa poate impune şi pedeapsa interzicerii unor drepturi prevăzută la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

Art. 159. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Persoana care creează, expune, prezintă, difuzează, oferă, vinde, închiriază sau distribuie în alt mod materiale pornografice se pedepseşte cu închisoare de până la un an şi cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care distribuie prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau de comunicaţii sau printr-un alt mod similar un material pornografic se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani şi cu amendă de la una mie la trei mii de leve.

(3) (Fostul alin. 2, modificat Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Persoana care expune, prezintă, oferă, vinde, închiriază sau distribuie în alt mod material pornografic unei persoane care nu a împlinit vârsta de 16 ani se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi cu amendă de până la cinci mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pentru faptele prevăzute la alin. 1–3, pedeapsa este închisoarea de până la şase ani şi amenda de până la opt mii de leve, dacă:

1. pentru crearea materialului pornografic este folosită o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau o persoană care arată în acest fel.

2. la crearea unui material pornografic este utilizată o persoană care nu înţelege natura sau semnificaţia celor săvârşite;

3. este săvârşită de două sau mai multe persoane;

4. este săvârşită în mod repetat.

(5) (Fostul alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1-4 este săvârşită de către o persoană ce acţionează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracţional organizat, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani şi amenda de până la zece mii de leve, iar instanţa poate dispune şi confiscarea în tot sau în parte a averii făptuitorului.

(6) (Anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care păstrează sau dobândeşte pentru sine sau pentru altul prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau de comunicaţii sau în alt mod, material pornografic la crearea căruia a fost folosită o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani, sau o persoană care arată în acest fel, se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la două mii de leve.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedeapsa prevăzută la alin. 6 i se aplică şi persoanei care, în mod conştient, prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau de comunicaţii realizează accesează un material pornografic, la crearea căruia a fost utilizată o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau a unei persoane care arată similar.

(8) Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) În cazurile prevăzute la alineatele 1–7, instanţa poate impune şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(9) (Anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, anterior alin. 7 – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipseşte ori este înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

SECȚIUNEA IX
Traficul de persoane

(Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

Art. 159a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 84 din 2013) Persoana care recrutează, transportă, ascunde sau primește persoane singure sau grupuri de persoane în scopul de a fi folosite pentru acte de desfrânare, pentru muncă forțată, pentru prelevarea de organe sau pentru a fi ținute în supunere forțată, indiferent de consimțământul lor, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani și cu amendă de la trei mii la doisprezece mii de leve.

(2) Atunci când fapta prevăzută de alin. 1 este săvârșită:

1. împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani;
2. prin constrângerea sau inducerea în eroare a persoanei;
3. prin răpire sau lipsire ilegală de libertate;
4. făcând uz de starea de dependență;
5. prin abuz de putere;
6. prin promiterea, acordarea sau primirea de beneficii,

(Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani și amendă de până la zece mii de leve.

(3) (Nou, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat nr. 27 din 2009) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită împotriva unei femei însărcinate în scopul vânzării copilului, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani și amendă de la douăzeci de mii la cincizeci mii de leve.

Art. 159b. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Cel care recrutează, transportă, ascunde sau primește persoane singure sau grupuri de persoane și le trece peste granița țării, în scopul menționat de art. 159a alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la trei la doisprezece ani și cu amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

(2) (Completat, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat nr. 27 din 2009) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 a fost săvârșită în condițiile art. 159a alin. 2 și 3, pedeapsa este închisoarea de la cinci la doisprezece ani și amenda de la douăzeci de mii la cincizeci de mii de leve.

Art. 159c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 84 din 2013) Persoana care folosește o persoană, care a fost victimă a infracțiunii de trafic de persoane, pentru a săvârși acte de desfrânare, muncă silnică, prelevarea de organe sau pentru menținerea acesteia într-o stare de supunere forțată, indiferent de consimțimântul acesteia, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani și amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

Art. 159d. (Anterior texul art. 159, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Atunci când fapta prevăzută la art. 159a – 159c constituie recidivă periculoasă ori este săvârşită la comanda sau în îndeplinirea deciziei unui grup infracţional organizat, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani şi amendă de la douăzeci de mii la o sută de mii de leve, iar instanţa poate dispune şi confiscarea totală sau parţială a averii făptuitorului.

DISPOZIŢIE SUPLIMENTARĂ

Art. 160. (1) (Anterior textul art. 160 – Monitorul Oficial nr. 54 din 1978, modificat, nr. 26 din 2010) Pentru infracţiunile prevăzute la art. 116, alin. 1, pct. 2, art. 123, art. 126, art. 131, alin. 1, pct. 2, art. 134, art. 142, alin. 2 şi 3, instanţa poate dispune interzicerea unor drepturi în temeiul art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 54 din 1978, abrogat, nr. 28 din 1982).

DISPOZIŢIE SPECIALĂ

Art. 161. (1) (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat, nr. 89 din 1986, modificat, nr. 50 din 1995, nr. 21 din 2000, textul fostului art. 161, nr. 92 din 2002, modificat, nr. 26 din 2004) Pentru vătămare corporală uşoară prevăzută de art. 130 şi 131, alin. 1, pct. 3–5, pentru vătămare corporală uşoară şi moderată, prevăzută de art. 132, pentru infracţiunile prevăzute la art. 144, alin. 1, art. 145, art. 146–148a, precum şi pentru vătămarea corporală prevăzută de art. 129, 132, 133 şi 134, pricinuită unui ascendent, descendent, soţ, frate sau soră, urmărirea penală este pusă în mişcare în urma plângerii prealabile a persoanei vătămate.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pentru infracţiunile prevăzute la art. 133, art. 135, alin. 1, 3 şi 4 şi la art. 139–141, urmărirea penală pe dreptul comun se declanşează urmare a plângerii prealabile a persoanei vătămate la parchet şi nu poate fi oprită la cererea acesteia.

CAPITOLUL III
Infracţiuni împotriva drepturilor cetăţenilor

SECŢIUNEA I
Infracţiuni împotriva egalităţii cetăţenilor

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011)

Art. 162. (1) (modificat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) Persoana care, prin cuvântări, presă ori alte mijloace

de informare în masă, prin sisteme electronice de informare sau în alt mod face propagandă sau instigă la discriminare, violență sau ură pe motive de rasă, naționalitate sau apartenență etnică, se pedepsește cu închisoare de la un an la patru ani și amendă de la cinci mii la zece mii de leve, precum și cu mustrare publică.

(2) (modificat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, nr. 33 din 2011, în vigoare la data de 27.05.2011) Cel care folosește violența împotriva altuia ori îi distruge proprietatea pe motiv de rasă, cetățenie, naționalitate, religie sau convingeri politice, se pedepsește cu închisoare de la un an la patru ani și cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve, precum și cu mustrare publică .

(3) (modificat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Cel care constituie sau conduce o organizație ori un grup ce-și propune să săvârșească faptele prevăzute la alin. 1 și 2 ori permite sistematic săvârșirea unor astfel de fapte, se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani și cu amendă de la zece mii la treizeci de mii de leve, precum și cu mustrare publică.

(4) Cel care este membru într-o astfel de organizație sau grup se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani și mustrare publică.

(5) (Nou, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, în ceea ce privește pedeapsa cu probațiune – modificat, Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, abrogat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004).

Art. 163. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoanele care participă la o mulțime adunată în scopul atacării unor grupuri din populație, cetățeni sau proprietăți ale acestora în legătură cu cetățenia, naționalitatea sau rasa, se pedepsesc astfel:

1. instigatorii și conducătorii – cu închisoarea de până la cinci ani;
2. toți ceilalți, cu închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

(2) Dacă mulțimea sau unii dintre participanți sunt înarmați, pedeapsa este:

1. pentru instigatori și conducători – închisoarea de la un an la șase ani;
2. toți ceilalți, închisoarea de până la trei ani.

(3) Dacă s-a săvârșit un atac și ca urmare a acestuia s-au produs vătămări corporale grave sau moartea, instigatorii și conducătorii se pedepsesc cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani, iar toți ceilalți – cu închisoarea de până la cinci ani, dacă nu se impune o pedeapsă mai grea.

SECȚIUNEA II
Infracțiuni împotriva credinței religioase

Art. 164. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) (1) (Completat

– Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care predică sau instigă la discriminare, violență sau ură pe baze religioase prin cuvântări, presă sau alte mijloace de informare în masă, prin sisteme de informare electronică ori în alt fel, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu probațiune, precum și cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) Persoana care profanează, distruge sau produce daune unui lăcaș de cult, unei case de rugăciune, unui sanctuar ori unei clădiri anexe acestora, simbolurilor acestora sau monumentelor funerare se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu probațiune, precum și cu amendă de la trei mii la zece mii de leve.

Art. 165. (1) Persoana care, prin violență ori amenințare, împiedică cetățenii să-și mărturisească liber credința sau să-și îndeplinească ritualurile și serviciile religioase, dacă nu încalcă legile țării, ordinea publică și bunele moravuri, se pedepsesc cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei care, în același mod, îl obligă pe altul să participe la ritualuri și slujbe religioase.

(3) Pentru faptele prevăzute la art. 163 săvârșite împotriva unor grupuri ale populației, cetățenilor individual sau a proprietăților lor în legătură cu apartenența lor religioasă, se aplică pedepsele prevăzute de acesta.

Art. 166. (Completat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat în ceea ce privește intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoana care constituie o organizație politică pe bază religioasă sau care, prin cuvântări, presă, faptă ori în alt mod, folosește biserica ori religia pentru propagandă împotriva puterii de stat sau a acțiunilor acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, dacă nu fapta nu este supusă unei pedepse mai grele.

SECȚIUNEA III
Infracțiuni împotriva drepturilor politice ale cetățenilor

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991)

Art. 167. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, textul fostului articol 167, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care prin violență, fraudă, amenințare sau în alt

mod ilegal îl împiedică pe altul să-şi exercite dreptul de vot sau dreptul de a fi ales sau să voteze la un referendum ori să participe la strângerea de semnături pentru desfăşurarea unui referendum se pedepseşte cu închisoare de la unu la trei ani şi o amendă de la o mie la zece mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat şi completat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care oferă sau îi dă altuia un folos patrimonial cu scopul de a-l determina să-şi exercite dreptul de a vot în favoarea unui anumit candidat, partid politic sau a unei anumite coaliţii sau să voteze la un referendum într-un anume mod, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la şase ani şi cu o amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 2007, modificat şi completat Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat Monitorul Oficial nr. 17 din 2013, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care organizează oferirea sau darea pentru altul a unui folos patrimonial cu scopul de a-l determina să-şi exercite dreptul de vot în favoarea unui anumit candidat, partid politic sau a unei anumite coaliţii ori să voteze la un referendum într-un anumit mod, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la şapte ani şi o amendă de la zece mii la douăzeci şi cinci de mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Pedeapsa prevăzută la alin. 3 se aplică şi persoanei care pune la dispoziţie foloasele patrimoniale persoanelor prevăzute la alin. 2 şi 3 spre a fi oferite sau date altcuiva pentru a-l determina să-şi exercite dreptul de vot în favoarea unui anumit candidat, partid politic sau a unei anumite coaliţii ori să voteze la un referendum într-un anumit mod.

(5) (Nou, Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1-4 este săvârşită de un funcţionar sau în cursul sau în legătură cu îndeplinirea obligaţiilor sale de serviciu, pedeapsa este închisoarea de la doi la şapte ani şi amendă de la zece mii la treizeci de mii de leva.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior textul alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) În cazurile prevăzute la alineatele 2, 3, 4 şi 5, instanţa dispune şi pedeapsa interzicerii unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 19 din 2008, anterior alineatul 4, completat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Făptuitorul menţionat la alin. (2) nu se pedepseşte, în cazul în care comunică de bunăvoie organului autorităţii competente infracţiunea săvârşită conform alin. 3 şi 4.

Art. 167a. (1) (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 2007, în vigoare de la 23.10.2007, anterior textul art. 167a –. Monitorul Oficial nr. 19 din 2008, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Persoana care, pentru a-şi exercita dreptul de vot în favoarea unui anumit candidat sau pentru a vota la un referendum într-un anumit mod, cere sau primeşte un folos patrimonial, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani şi cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 19 din 2008, modificat, nr. 27 din 2009) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă va comunica de bunăvoie unei autorităţi competente infracţiunea săvârşită conform art. 167, alin. 2, 3 sau 4.

Art. 168. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, anterior textul art. 168 – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Persoana care exercită un drept electoral sau votează la un referendum, fără a avea acest drept, se pedepseşte cu probaţiune de până la şase luni sau cu amendă de la una sută la trei sute de leve.

(2) (Nou, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Persoana care exercită dreptul său electoral de două sau mai multe ori în cadrul unui singur tur de scrutin, ori care votează de două sau mai multe ori la un singur referendum, se pedepseşte cu probaţiune şi cu amendă de la cinci sute la două mii de leve.

Art. 168a. Nou – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care prin încălcarea reglementărilor stabilite tipăreşte buletine de vot, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la şase ani şi cu amendă de la o mie la trei mii de leva.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se pedepseşte şi persoana care deţine sau răspândeşte ilegal buletine de vot.

Art. 169. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Funcţionarul, precum şi membrul unei comisii electorale, care încalcă secretul votului sau falsifică în orice mod rezultatul alegerilor, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Art. 169a. (Nou, Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, prin violenţă, ameninţări sau în alt mod ilegal îl obligă pe altul,

contrar convingerilor sau voinței sale, să participe sau să părăsească un partid, o organizație, o mișcare sau o coaliție politică, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 169b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, prin violență, amenințări sau în alt mod ilegal îl împiedică pe altul să-și exercite drepturile politice constituționale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 169c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991) Dacă faptele prevăzute de art. 169a și 169b au fost săvârșite de un funcționar în legătură cu sau în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 169d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) (1) Persoana care constituie sau conduce un grup care își propune să săvârșească infracțiunile prevăzute de această secțiune se pedepsește cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Membrul unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani.

(3) Participantul la grup care s-a predat de bunăvoie autorităților, dezvăluie tot ceea ce știe despre grup, ajutând astfel în mod semnificativ la descoperirea și dovedirea infracțiunilor săvârșite de acesta se pedepsește în conformitate cu art. 55.

(4) Nu se pedepsește participantul la grup care se predă de bunăvoie autorităților și denunță grupul, înainte ca acesta să fi comis una dintre infracțiunile prevăzute de prezenta secțiune.

BG

SECȚIUNEA IV
Încălcarea inviolabilității unei locuințe, a unui spațiu ori a unui vehicul

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982)

Art. 170. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) (1) Persoana care pătrunde într-o locuință străină, folosindu-se în acest scop de forță, amenințări, înșelăciune, viclenie, abuz de putere ori mijloace tehnice speciale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu probațiune de până la șase luni.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită pe timpul nopții sau de către o persoană înarmată

ori de două sau mai multe persoane, pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă faptele prevăzute la alineatele precedente sunt îndreptate împotriva unei locuințe, a unui mijloc de transport sau al unui sediu de serviciu al unei persoane care beneficiază de protecție internațională, pedeapsa este: conform alin. 1 – închisoarea de la un an la cinci ani, iar conform alin. 2 – închisoarea de la doi la opt ani.

(4) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care rămâne în mod ilegal într-o locuință străină, în pofida invitației explicite de a o părăsi, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

SECȚIUNEA V
Încălcarea inviolabilității corespondenței

Art. 171. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana, care în mod ilegal:

1. deschide, falsifică, ascunde sau distruge o scrisoare care nu-i aparține, o telegramă, un pachet sigilat cu documente sau alte asemenea;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) ia o scrisoare străină, fie ea și deschisă, ori o telegramă, pentru a lua la cunoștință de conținutul acestora, ori care cu același scop, transmite altcuiva o scrisoare sau o telegramă ce nu-i aparțin;

3. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) ia la cunoștință un mesaj care nu i-a fost adresat, transmis pe cale electronică ori deviază de la destinatarul său un asemenea mesaj,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de la una sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă fapta a fost săvârșită de un funcționar care s-a folosit de funcția sa, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani, iar instanța poate să aplice și pedeapsa închisorii prevăzută la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care, prin folosirea mijloacelor tehnice speciale, accesează sau ia la cunoștință în mod ilegal conținutul unui mesaj care nu îi este adresat, transmis prin intermediul telefonului, telegrafului, rețelei de calculatoare sau prin alte mijloace de telecomunicații, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Pedeapsa de la alineatul 3 se aplică și atunci când obiectul infracțiunii sunt datele informatice transmise

către unul sau mai multe sisteme informatice, inclusiv emisiile electromagnetice ale unui sistem informatic.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, anterior textul alineatului 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când fapta prevăzută la alin. 3 şi 4 este săvârşită din interes material sau atunci când au fost pricinuite pagube însemnate, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 171a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2015, în vigoare de la 31.03.2015) Persoana care în mod ilegal dobândeşte, dezvăluie sau distribuie date informatice, de tipul celor care se colectează, prelucrează, stochează ori se utilizează conform Legii privind comunicaţiile electronice, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau probaţiune.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârşită din interes material, pedeapsa este închisoarea de la unu la şase ani.

SECŢIUNEA VI
Infracţiuni împotriva drepturilor în muncă ale cetăţenilor

Art. 172. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care împiedică în mod deliberat pe altul să meargă la muncă ori îl forţează să plece pe motiv de naţionalitate, rasă, religie, origine socială, apartenenţă sau neapartenenţă la o organizaţie de tip sindical sau de alt tip, la un partid politic, organizaţie, mişcare sau coaliţie cu scopuri politice ori ca urmare a unor convingeri politice sau de altă natură, ale sale ori ale rudelor sale, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) Funcţionarul care nu execută o dispoziţie sau o hotărâre judecătorească rămasă definitivă privind reîncadrarea în muncă a unui angajat sau funcţionar concediat în mod ilegal se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

SECŢIUNEA VII
Infracţiuni împotriva proprietăţii intelectuale

(Modificat titulatura, Monitorul Oficial nr. 50 din 1995)

Art. 172a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care înregistrează, reproduce, difuzează, transmite sau dă mai departe ori foloseşte în alt mod un obiect străin

asociat cu drepturi de autor sau cu drepturi conexe, ori copii ale acestuia, fără consimţământul cerut de lege din partea titularului acelui drept, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani şi o amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care, fără consimţământul cerut de lege, deţine pe suport material ce stochează un obiect străin asociat cu drepturi de autor sau cu drepturi conexe de mare valoare, ori care deţine o matriţă pentru reproducerea pe astfel de suporturi, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la cinci ani şi cu amendă de la două mii la cinci mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 şi 2 a fost săvârşită în mod repetat sau dacă s-au produs consecinţe negative însemnate, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani şi amendă de la trei mii la zece mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă în cazul faptei prevăzute la alin. 2 prejudiciul este deosebit de mare, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani şi amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(5) (Fostul alineat 4 – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile cu o importanţă redusă, făptuitorul se sancţionează pe cale administrativă în temeiul Legii drepturilor de autor şi a drepturilor conexe.

(6) (Fostul alineat 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, indiferent în proprietatea cui se află şi se distruge.

Art. 172b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Persoana care, fără consimţământul titularului dreptului exclusiv, utilizează în comerţ o marcă, un proiect industrial, un soi de plante sau o rasă de animale ce face obiectul acelui drept exclusiv, sau care utilizează fără temei juridic o indicaţie geografică ori o imitaţie a sa, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani şi cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) Dacă fapta prevăzută la alineatul 1 este săvârşită în mod repetat sau au intervenit consecinţe negative semnificative, pedeapsa este închisoarea de la cinci la opt ani şi amendă de la cinci mii la opt mii de leve.

(3) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, indiferent în proprietatea cui se află şi se distruge.

Art. 173. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care publică sau utilizează sub numele său sau sub un pseudonim o lucrare de ştiinţă, literatură sau artă sau o parte semnificativă a unei astfel de opere aparţinând altuia, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu amendă de la una sută la 300 de leve, precum şi cu mustrare publică.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1999, în vigoare de la 14.12.1999) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi persoanei care a prezentat spre înregistrare sau a înregistrat în nume propriu o invenţie, un model de utilitate sau un model industrial care nu îi aparţine.

Art. 174. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1999, în vigoare de la 14.12.1999) Persoana, care abuzând de serviciul său, se pretinde drept coautor al unei invenţii, al unui model de utilitate sau al unui model industrial ori al unei lucrări de ştiinţă, literatură sau artă, fără să fi luat parte la munca de creaţie depusă la realizarea acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau o amendă de o sută la trei sute de leve, precum şi cu mustrare publică.

SECŢIUNEA VIII
Infracţiuni împotriva libertăţii de întrunire, a mitingurilor şi a manifestaţiilor

Art. 174a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1990) (1) Persoana care prin violenţă, înşelăciune, ameninţări sau în alt mod împrăştie sau împiedică ţinerea unei întruniri, a unui miting sau a unei manifestaţii autorizate conform Legii întrunirilor, mitingurilor şi manifestaţiilor, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Organizatorul care, cu încălcarea art. 12 alin. 3 şi art. 13 alin. 1, din Legea întrunirilor, mitingurilor şi manifestaţiilor, desfăşoară o întrunire, un miting şi o manifestaţie interzise ori continuă să le desfăşoare chiar dacă au fost întrerupte, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

DISPOZIŢIE SPECIALĂ

Art. 175. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat, nr. 62 din 1997, modificat, nr. 92 din 2002)

(1) Pentru infracţiunile prevăzute la art. 170, alin. 1 şi 4, art. 171, alin. 1, art. 172, alin. 2 şi art. 173 urmărirea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a părţii vătămate.

(2) (modificat, Monitorul Oficial nr. 19 din 2008) Pentru infracţiunile prevăzute la art. 172, alin. 1 şi art. 174 urmărirea penală cu caracter general se pune în mişcare la plângerea prealabilă a victimei la parchet şi nu încetează la cererea sa.

CAPITOLUL IV
Infracţiuni împotriva căsătoriei, familiei şi tineretului

SECŢIUNEA I
Infracţiuni împotriva căsătoriei şi familiei

Art. 176. (1) Cel care la căsătorie ascunde în mod conştient faţă de un funcţionar al stării civile un obstacol legal pentru încheierea căsătoriei se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcţionarul stării civile care oficiază o căsătorie, ştiind că există un obstacol legal privind încheierea căsătoriei, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani, iar instanţa poate să aplice şi pedeapsa închisorii prevăzută la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(3) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000)

Art. 177. (1) Persoana care determină prin violenţă pe cineva să încheie o căsătorie, iar ca urmare a acestui fapt căsătoria va fi declarată nulă, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Persoana care răpeşte o persoană de sex feminin pentru a o obliga să se căsătorească se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, iar dacă partea vătămată este minoră, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 178. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Părintele sau o altă rudă care primeşte o recompensă pentru a permite fiicei sale sau unei rude să încheie căsătoria se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu amendă de o sută până la trei sute de leve, precum şi cu o mustrare publică.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi celui care dă ori care mijloceşte darea şi primirea unei astfel de recompense.

Art. 179. (1) Cel care, fiind legal căsătorit, încheie o altă căsătorie, se pedepseşte pentru bigamie cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă i se aplică şi celui care încheie o căsătorie cu o persoană despre care ştie că mai este căsătorită legal.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă prima căsătorie este declarată nulă sau desfăcută dintr-un alt motiv, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiunea.

Art. 180. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991).

Art. 181. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care îşi încalcă obligaţia faţă de soţ, de un ascendent sau descendent, aflat în imposibilitatea de a se îngriji de sine, punându-l astfel într-o situaţie de deosebită dificultate, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu probaţiune, precum şi cu mustrare publică.

Art. 182. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) Părintele sau tutorele care lasă fără supraveghere şi îngrijire suficientă o persoană aflată în grija părintească sau sub tutelă, punând astfel în pericol dezvoltarea sa fizică, emoţională sau morală, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, precum şi cu mustrare publică.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Părintele sau altă rudă care nu pune în executare sau împiedică în orice mod punerea în executare a unei hotărâri privind exercitarea drepturilor părinteşti sau relaţiile personale cu un copil se pedepseşte cu probaţiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve, iar în cazuri deosebit de grave cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă până la trei mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă, în urma unei notificări din partea unei autorităţi competente, pune în executare hotărârea sau îndepărtează piedicile din calea punerii în executare a acesteia. Această dispoziţie nu se aplică în mod repetat.

Art. 182a. (Nou, Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

(1) (Modificat, Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care urmărind un interes material patrimonial determină un părinte printr-o donaţie, promisiune, ameninţare sau abuz în serviciu să-şi abandoneze copilul sau să consimtă la adoptarea sa, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani şi cu amendă de până la două mii de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi aceluia care determină un minor să-şi dea consimţământul pentru adoptarea sa, atunci când legea îi cere acest lucru.

(3) Cel care, în scopul obţinerii de foloase materiale ilicite, intermediază între o persoană sau o familie care doreşte să adopte un copil şi un părinte care doreşte să abandoneze un copil sau o femeie care acceptă să poarte un copil în uterul său, în scopul de a-l da spre adopţie, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani şi cu amendă de până la trei mii de leve.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin. 3 este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amendă de până la patru mii de leve.

Art. 182b. (Nou, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006)

(1) O persoană de sex feminin care acceptă să-şi vândă copilul în ţară sau în străinătate se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani şi cu amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi femeii însărcinate care înainte de naştere îşi dă consimţământul cu privire la vânzarea copilului său.

Art. 183. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 47 din 2009, în vigoare de la data de 1.10.2009) Persoana, care obligată fiind să-şi întreţină soţul, ascendentul, descendentul, fratele sau sora, nu-şi îndeplineşte conştient această obligaţie, timp de două sau mai multe luni, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu probaţiune.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi aceluia care, în mod intenţionat, se plasează în incapacitate de a asigura întreţinerea, fie prin transferarea patrimoniului său, fie prin neexercitarea drepturilor sale ori în alt mod.

(3) (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă, înainte de pronunţarea sentinţei în primă instanţă, îşi îndeplineşte obligaţiile, iar partea vătămată nu a suferit alte daune. Această dispoziţie nu se aplică în mod repetat.

(4) (modificat, Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare 1 ianuarie 2005, cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 şi 2 este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau probaţiune, precum şi mustrarea publică.

Art. 184. (1) Persoana care în mod deliberat înlocuieşte, ascunde sau abandonează un copil mic ori ascunde sau înlocuieşte în alt mod starea civilă a altei persoane, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă prin săvârşirea faptei se urmăreşte un interes material, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 185. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care în mod samavolnic ia la ea sau reţine pe copilul altuia care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani şi nu informează de îndată autorităţile sau nu-l înapoiază părinţilor ori tutorelui său se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial

nr.92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă fapta a fost săvârşită cu violenţă, ameninţări sau înşelăciune ori cu intenţia de a folosi copilul în scopul câştigului material sau imoral, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani şi amenda de până la cinci mii de leve.

Art. 186. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care ia un copil dezorientat sau abandonat, cu o vârstă mai mică de şapte ani şi nu comunică imediat acest lucru autorităţilor, părinţilor sau tutorelui acestuia, se pedepseşte cu închisoarea până la un an sau cu probaţiune.

SECŢIUNEA II
Infracţiuni împotriva tineretului

Art. 187. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care torturează un minor aflat în îngrijirea sa ori căruia i-a fost încredinţată educaţia acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu probaţiune, precum şi cu mustrare publică, dacă fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă.

Art. 188. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) (1) Persoana care determină o persoană, care nu a împlinit vârsta de 18 ani, să comită o infracţiune prin constrângere sau prin utilizarea unei situaţii de dependenţă sau tutelă, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi persoanei care determină o persoană, care nu a împlinit vârsta de 18 ani, să se prostitueze, prin constrângere sau prin utilizarea unei situaţii de dependenţă sau tutelă.

(3) Atunci când în urma faptei prevăzute la a alineatele 1 sau 2 au intervenit consecinţe deosebite privind dezvoltarea fizică, mentală sau morală a victimei, atunci când fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, pedeapsa este închisoare de la un an la şase ani şi mustrare publică.

(4) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 2 este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 14 ani, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani.

(5) În cazurile prevăzute la alineatele 1 - 4 instanţa poate impune şi interzicerea dreptului prevăzut de art. 37 alin. 1, pct. 6 sau 7.

Art. 189. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoana care foloseşte, în mod sistematic, pentru cerşetorie o persoană aflată în îngrijirea sa se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă făptuitorul este părintele sau tutorele victimei, pedeapsa este privarea de libertate de până la doi ani sau probaţiune, precum şi mustrare publică.

Art. 190. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01. 2005) Persoana, care abuzând de autoritatea sa părintească, îşi obligă propriul copil minor cu vârsta sub 16 ani să conviețuiască cu altcineva în regim de căsătorie, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu probaţiune, precum şi cu mustrare publică.

Art. 191. (Modificat şi completat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01. 2005) Persoana de vârstă majoră, care fără să fi încheiat o căsătorie valabilă, trăieşte în regim marital cu o persoană de sex feminin care nu a împlinit vârsta de 16 ani, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu probaţiune, precum şi cu mustrare publică.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana de vârstă majoră care determină sau înlesneşte unui minor de sex masculin şi unei persoane de sex feminin care nu a împlinit vârsta de 16 ani să trăiască în regim marital, fără a fi căsătoriţi, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu probaţiune.

(3) (Anterior alin. 2 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente a fost comisă cu o persoană a cărei vârsta este sub 14 ani, pedeapsa este închisoare de la doi la cinci ani.

(4) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În cazurile prevăzute la alin. 1, făptuitorul nu se pedepseşte, iar pedeapsa aplicată nu va fi executată, dacă până aducerea la punerea în executare a sentinţei are loc căsătoria între bărbatul şi femeia respectivă.

Art. 192. (Anterior textul art. 192, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Părintele sau o altă rudă care primeşte o recompensă în schimbul permisiunii acordate fiicei sale ori unei rude, cu vârsta mai mică de 16 ani să trăiască în regim marital cu o altă persoană, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la trei mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi celui care dă sau intermediază o asemenea compensaţie.

Art. 192a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoana, care fără a deţine acordul corespunzător,

primeşte la muncă o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani, se pedepseşte cu închisoare de până la şase luni şi cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este comisă împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 16 ani, pedeapsa este închisoarea de până la un an şi amendă de la trei mii la cinci mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la un an şi amendă de la două mii la cinci mii de leve, iar potrivit alin. 2 – închisoare de până la trei ani şi amendă de la trei mii la opt mii de leve.

Art. 193. (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 89 din 1986, nr. 10 din 1993) (1) (modificat, Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care îmbată cu băuturi alcoolice o persoană cu vârsta mai mică de 18 ani sau iresponsabilă se pedepseşte cu închisoare de până la şase luni sau cu amendă de până la cinci sute de leve.

(2) (modificat, Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, nr. 27 din 2009) Persoana care vinde băuturi alcoolice unei persoane cu vârsta sub 18 ani sau unei persoane fără discernământ, pentru uz personal, se pedepseşte cu amendă de până la o mie de leve şi cu probaţiune, iar dacă face acest lucru în mod sistematic – cu închisoare de până la trei ani şi cu amendă de până la trei mii de leve.

BG

DISPOZIŢIE SPECIALĂ

Art. 193a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010)

CAPITOLUL V
Infracţiunii împotriva proprietăţii

(Modificat titulatura – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

SECŢIUNEA I
Furtul

Art. 194. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana care ia un bun mobil din posesia altcuiva, fără consimţământul său, cu intenţia de a şi-l însuşi ilegal, se pedepseşte pentru furt cu închisoare de până la opt ani.

(2) Se consideră a fi furt şi atunci când o parte din bun aparţine vinovatului.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial

nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanţă redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an, probaţiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 195. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Se pedepseşte cu închisoarea de la unu la zece ani, furtul:

1. dacă este săvârşit pe timp de incendiu, inundaţii, naufragiu, calamitate, război sau alt dezastru social;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) dacă bunul furat nu este sub supraveghere constantă;

3. dacă este săvârşit prin distrugerea, deteriorarea sau subtraversarea unei îngrădiri, construite trainic şi destinate protejării persoanelor sau bunurilor;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) dacă la comiterea furtului a fost utilizat un mijloc de transport, un mijloc tehnic sau o modalitate specială;

5. dacă este efectuat de două sau mai multe persoane ce au convenit în prealabil asupra punerii sale în aplicare, atunci când nu este un caz nesemnificativ;

6. dacă a fost săvârşit de un funcţionar care s-a folosit de funcţia sa oficială, şi

7. în cazuri care nu sunt de importanţă redusă, dacă s-a săvârşit repetat;

8. (nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) dacă furtul e săvârşit dintr-un mormânt;

9. (nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) dacă furtul a fost comis de o persoană conform art. 142, alin. 2, pct. 6 şi 8;

10. (nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) dacă obiectul furtului sunt explozivi, articole pirotehnice, arme sau muniţii pentru arme de foc.

11. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) dacă furtul are ca scop obţinerea de mijloace financiare pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 108a, alin. 1, 2, 6 sau 7.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru furtul săvârşit în proporţii mari, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani, iar instanţa poate dispune confiscarea până la jumătate din averea persoanei vinovate.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2008, modificat – Monitorul Oficial nr. 93 din 2009, în vigoare de la 25 decembrie 2009, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare la 27 mai 2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 79 din 2015, în vigoare de

la 01.11.2015) Pedeapsa prevăzută la alin. 2 se aplică şi pentru furtul de explozivi, arme de foc sau muniţie pentru arme de foc, de la unităţile aflate în structurile Ministerului de Interne, Ministerului Apărării, de la Armata bulgară şi structurile subordonate ministrului apărării, de la Agenţia de Stat „Rezerva de stat şi rezervele temporare militare" de la către Agenţia de stat „Siguranţa naţională", de la Direcţia generală „Securitate" şi Direcţia generală „Executarea pedepselor" din cadrul Ministerului Justiţiei, Agenţia Naţională „Informaţii" şi Serviciul naţional de securitate.

(4) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alineatul 3 – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanţă redusă de la alin. 1, pct. 2 şi 6, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(5) (Anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru actele preparatorii ale infracţiunii de furt conform alin. 1 pct. 3 şi 4, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani sau probaţiunea.

Art. 196. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Pentru furtul ce constituie recidivă periculoasă, pedeapsa este:

1. în cazurile de la art. 194, alin. 1, închisoarea de la doi la zece ani;

2. (Completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) în cazurile prevăzute la art. 195, alin. 1 şi 2 – închisoarea de la trei la cincisprezece ani, iar în cazurile prevăzute la art. 195, alin. 3 – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Instanţa poate dispune confiscarea a până la jumătate din averea persoanei vinovate.

Art. 196a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Pentru furtul în proporţii deosebit de mari, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani şi confiscarea întregii averi a vinovatului ori a unei părţi din aceasta.

Art. 197. Dacă până la finalizarea cercetării judecătoreşti în primă instanţă, obiectul furat este înapoiat sau înlocuit, pedeapsa este:

1. în cazurile de la art. 194, alin. 1, închisoarea de până la cinci ani;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993 nr. 26 din 2004) în cazurile de la art. 194, alin. 3 şi art. 195, alin. 4 – probaţiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve;

3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) în cazurile de la art. 195, alin. 1, punctele 2–6 – închisoarea de până la opt ani;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) în cazurile prevăzute la art. 195, alin. 2, coroborat cu art. 194 sau cu art. 195 alin. 1, punctele 2–6 – închisoarea de până la opt ani;

5. (nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) în cazurile prevăzute la art. 196a – închisoarea de la opt la douăzeci de ani de ani.

Art. 197a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

SECȚIUNEA II
Tâlhăria

Art. 198. (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana care ia un bun mobil din posesia altcuiva cu intenţia de a şi-l însuşi, folosind pentru aceasta violenţa sau ameninţările, se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) Prin ameninţare se înţelege ameninţarea cu acea faptă imediată ce pune în pericol grav viaţa, sănătatea, onoarea sau proprietatea persoanei ameninţate sau a oricărei alte persoane prezente.

(3) Reprezintă tâlhărie şi orice furt în care persoana surprinsă la locul infracţiunii utilizează forţa sau ameninţarea pentru a menţine posesia asupra bunului furat.

(4) De asemenea, constituie tâlhărie şi atunci când pentru luarea bunului persoana a fost adusă în stare de inconştienţă sau în incapacitate de a se apăra.

Art. 199. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Pentru tâlhărie de bunuri:

1. de mari proporţii;

2. săvârşită de două sau mai multe persoane, care s-au înţeles în prealabil să comită furturi sau tâlhării;

3. însoţită de vătămare corporală gravă sau moderată;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) constituind recidivă periculoasă;

5. (nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) săvârşită de o persoană ce acţionează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracţional organizat;

(modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, instanţa putând, totodată, să dispună confiscarea a până la jumătate din averea persoanei vinovate.

(2) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Pentru tâlhărie de bunuri mobile:

1. însoţită de vătămare corporală gravă sau moderată, în urma căreia intervine decesul victimei;

2. însoţit de omor sau de tentativă de omor;

3. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) de o amploare deosebit de mare, dacă făptuitorul era înarmat, pedeapsa este închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiunea pe viaţă fără comutare. Instanţa poate, de asemenea, să dispună confiscarea integrală sau parţială a averii vinovatului.

Art. 200. Pentru actele preparatorii în scopul săvârşirii infracţiunii de tâlhărie conform art. 198 pedeapsa este închisoarea până la doi ani, iar potrivit art. 199 – închisoarea până la trei ani.

SECŢIUNEA III
Delapidarea

Art. 201. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995; Declarat neconstituţional prin Decizia nr. 19 a Curţii Constituţionale a Republicii Bulgaria – Monitorul Oficial nr. 97 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcţionarul care îşi însuşeşte bani, bunuri sau alte valori care nu-i aparţin, înmânate sau încredinţate lui în virtutea acestei calităţi deţinute spre a le păstra ori spre a le administra, se pedepseşte cu închisoarea până la opt ani. Instanţa poate dispune, totodată, şi confiscarea a până la jumătate din averea vinovatului şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

Art. 202. (1) În cazul însuşirii în virtutea funcţiei, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani:

1. dacă pentru înlesnirea sa a fost săvârşită şi o altă infracţiune, pentru care nu se prevede prin lege o pedeapsă mai grea;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) dacă a fost săvârşită de două sau mai multe persoane, care s-au înţeles în prealabil.

(2) În cazul însuşirii în virtutea funcţiei, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani:

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă infracţiunea e săvârşită în proporţii deosebit de mari,

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă fapta reprezintă recidivă periculoasă ori

3. (nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă mijloacele însuşite provin din fonduri aparţinând Uniunii Europene sau puse la dispoziţie de către Uniunea Europeană statului bulgar.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat– Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005 cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat– Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile menţionate la alineatele precedente instanţa îi va interzice vinovatului drepturile de la art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7. Instanţa poate dispune şi confiscarea conform alin. 1 a până la jumătate, iar conform alin. 2 a unei părţi sau în totalitate a averii vinovatului.

Art. 203. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru delapidare de mari proporţii, săvârşită în virtutea funcţiei, constituind un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) Instanţa va dispune confiscarea în tot ori în parte a averii vinovatului şi interzicerea unor drepturi de la art. 37 alin. 1 punctele 6 şi 7.

Art. 204. În cazurile de importanţă redusă ale delapidării săvârşite de un funcţionar, pedeapsa este:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) potrivit art. 201 – închisoarea de până la un an ori probaţiune, ori amendă de la una sută la trei sute de leve;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) conform art. 202, alin. 1 – închisoarea de până la doi ani sau probaţiune.

Art. 205. (1) Dacă banii, obiectele sau valorile însuşite sunt depuse sau înlocuite până la finalizarea cercetării judecătoreşti în primă instanţă, pedeapsa este:

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) în cazurile prevăzute la art. 201 – închisoarea de până la cinci ani;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) în cazurile prevăzute la art. 202, alin. 1 – închisoarea de la un an până la şapte ani;

3. în cazurile prevăzute la art. 202, alin. 2 – închisoarea de la trei la zece ani;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) în cazurile prevăzute la art. 203 – închisoarea de la opt la douăzeci de ani;

5. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) în cazurile prevăzute la art. 204, litera „a" – probaţiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve;

6. (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) în cazurile prevăzute la art. 204, litera „b" – închisoarea până la şase luni sau probaţiune.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile prevăzute la punctele 2, 3 şi 4 ale alineatului precedent instanţa va dispune şi închisoarea conform art. 37, alin. 1, punctele 6 şi 7, iar în cazurile de la punctul 3 poate dispune confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului, iar în cazurile de la punctul 4 va dispune confiscarea în tot sau în parte a averii.

Art. 206. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care îşi însuşeşte ilegal un bun mobil care nu-i aparţine, pe care îl are în păstrare ori pază, se pedepseşte pentru delapidare cu închisoare de până la şase ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) De asemenea, se consideră delapidare şi atunci când o parte din bun aparţine făptuitorului, precum şi atunci când bunul aparţine făptuitorului, dar este grevat de un gaj iar făptuitorul dispune de acesta în mod ilegal, fără a rezerva drepturile creditorului gajist, ori atunci când făptuitorul gajează un obiect ce nu-i aparţine, fapt prin care se îngreunează îndestularea creditorului.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă delapidarea este săvârşită în proporţii deosebit de mari sau reprezintă o recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani, iar instanţa îi interzice vinovatului drepturile prevăzute la art. 37, alin. (1) pct. (6) şi (7) şi poate dispune confiscarea averii sale, în tot sau în parte.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă delapidarea este săvârşită în proporţii deosebit de mari, constituind un caz grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, iar instanţa îi interzice vinovatului drepturile prevăzute la art. 37, alin. (1) pct. (6) şi (7) şi dispune confiscarea averii, în tot sau în parte.

(5) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanţă redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune ori amenda de la o sută la trei sute de leve.

(6) (Anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În cazul în care bunul însuşit este predat sau înlocuit până la sfârşitul procesului în primă instanţă, pedeapsa este:

1. conform alin. 1 – închisoarea de până la trei ani;
2. conform alin. 3 – închisoarea de la doi la opt ani;
3. conform alin. 4 – închisoarea de la trei la doisprezece ani;
4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) conform alin. 5 – probaţiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile de la pct. 2 al alineatului precedent, instanţa poate dispune confiscarea a cel mult o jumătate din averea vinovatului şi interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7, iar în cazurile prevăzute la pct. 3, dispune confiscarea parţială sau totală a averii vinovatului şi interzicerea drepturilor sale conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

Art. 207. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

(1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cel care găseşte un bun mobil care nu-i aparţine, iar în răstimp de o săptămână nu comunică acest lucru proprietarului, autorităţilor ori celui care l-a pierdut, se pedepseşte cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi celui care în mod ilegal îşi însuşeşte un lucru ce nu-i aparţine, care i-a parvenit din întâmplare sau dintr-o eroare.

Art. 208. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 26 din 2004, modificat şi completat, nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) Persoana care găseşte o comoară şi în termen de şapte zile nu comunică acest lucru autorităţilor, se pedepseşte cu probaţiune sau cu amendă de la cinci sute la o mie de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat, nr. 26 din 2004, nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) Persoana care caută şi găseşte o comoară şi în termen de două săptămâni nu comunică acest lucru autorităţilor se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 26 din 2004) În cazul în care comoara este de dimensiuni deosebit de mari pedeapsa este: conform alin. 1, închisoarea de până la doi ani, iar conform alin. 2, închisoarea de până la cinci ani sau amendă de la cinci mii de la zece mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) În cazul în care comoara conţine o valoare culturală ori dacă fapta

conform alin. 1–3 este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este conform alin. 1 – închisoarea până la doi ani şi amenda până la cinci mii de leve, conform alin. 2 – închisoarea până la cinci ani şi amenda de la cinci mii până la zece mii de leve, iar conform alin. 3 – închisoarea de la un an la şase ani şi amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) Atunci când fapta conform alin. 2-4 e săvârşită la comandă sau îndeplinind decizia unui grup infracţional organizat ori reprezintă recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani şi amenda de la zece mii la treizeci de mii de leve.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, anterior alin. 4, nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) Obiectul infracţiunii se ridică în beneficiul statului, iar dacă acesta lipseşte ori este înstrăinat, se percepe contravaloarea acestuia.

SECŢIUNEA IV
Înşelăciunea

Art. 209. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana, care pentru a obţine pentru el însuşi sau pentru altul beneficii patrimoniale, induce şi menţine în eroare pe altcineva şi, din acest motiv, îi pricinuieşte aceluia ori altuia un prejudiciu material, se pedepseşte pentru înşelăciune cu închisoare de la un an la şase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care, în acelaşi scop, foloseşte confuzia, lipsa de experienţă ori necunoaşterea manifestate de o persoană şi, prin urmare, îi pricinuieşte aceluia ori altuia un prejudiciu material, se pedepseşte cu închisoare până la cinci ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanţă redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune.

Art. 210. (1) Pentru înşelăciune pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani:

1. dacă făptuitorul s-a prezentat drept funcţionar ori persoană care acţionează fiind mandatată de autorităţi;

2. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) dacă este săvârşită de două sau mai multe persoane, înţelese în prealabil spre a o comite;

3. (Completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) dacă înşelăciunea este săvârşită de un funcţionar sau de o persoană împuternicită în cadrul atribuţiilor sale de serviciu sau în limitele mandatului ori de o persoană care are ca sarcină executarea de tranzacţii cu valută în numerar;

4. dacă e săvârşită în mod repetat în cazuri frecvente;

5. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) dacă prejudiciul produs este de proporţii deosebit de mari.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) În cazurile de la pct. 4 şi 5 instanţa poate să dispună confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului.

Art. 211. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005 cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004) Atunci când înşelăciunea conform art. 209 alin. 1 şi 2 şi conform art. 210 este de proporţii deosebit de mari, constituind un caz deosebit de grav ori reprezintă recidivă periculoasă pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani. Instanţa poate dispune confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului.

Art. 212. (Completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat, nr. 28 din 1982)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care prin folosirea unui document având conţinut neadevărat sau pe baza unui document neadevărat sau falsificat primeşte fără temei legal un bun mobil ce nu-i aparţine, cu intenţia de a şi-l însuşi, se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi celui care, prin întocmirea unui document având conţinut neadevărat sau pe baza unui document fals sau falsificat dă posibilitatea, în mod deliberat, ca o altă persoană fizică ori o persoană juridică să primească, fără temei legal o astfel de proprietate.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Atunci când proprietatea provine din fonduri aparţinând Uniunii Europene sau puse la dispoziţie de către Uniunea Europeană statului bulgar, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă proprietatea prevăzută la alineatele precedente este de proporţii deosebit de mari ori fapta reprezintă recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) (Anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pentru o înşelăciune prin documente de proporţii deosebit de mare, care reprezintă un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

(6) (Anterior alin. 5 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de o importanţă redusă prevăzute la alineatele 1 şi 2, pedeapsa este închisoarea până la doi ani sau probaţiune.

(7) (Anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat, nr. 27 din 2009) În cazurile prevăzute la alin. 1, instanţa poate dispune confiscarea a cel mult o jumătate din averea vinovatului şi interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7, iar în cazurile prevăzute la pct. 3, 4 şi 5 dispune confiscarea parţială sau totală a averii vinovatului şi interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

Art. 212a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Persoana care, pentru a obţine pentru el însuşi sau pentru altul beneficii, induce şi menţine în eroare pe altcineva, introducând, modificând, ştergând ori eliminând date informatice sau foloseşte o semnătură electronică ce nu-i aparţine, pricinuindu-i în acest fel aceluia ori altuia un prejudiciu, se pedepseşte pentru fraudă informatică cu închisoare de la un an la şase ani şi amendă de până la şase mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi persoanei care, fără drept, introduce, modifică, şterge sau elimină date informatice pentru a obţine foloase necuvenite.

Art. 212b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior art. 212a, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Dacă proprietatea dobândită conform art. 212 este restituită ori înlocuită până la încheierea cercetării judecătoreşti, pedeapsa este:

1. conform alin. 1 şi 2 – închisoarea până la cinci ani;
2. conform alin l. 3 – închisoarea de la doi la opt ani;
3. (completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) conform alin. 4 şi 5 – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani;
4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) conform alin. 6 – probaţiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) În cazurile de la pct. 2 al alineatului precedent, instanţa poate dispune confiscarea a cel mult o jumătate din averea vinovatului şi interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7, iar în cazurile prevăzute la pct. 3, dispune confiscarea parţială sau totală a averii vinovatului şi interzicerea drepturilor sale conform art. 37 alin. 1, pct. 6 şi 7.

Art. 213. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993) Persoana care îşi distruge, deteriorează sau scoate din uz în scop de înşelăciune proprietatea asigurată, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani şi cu amenda de la o sută până la trei sute de leve.

SECŢIUNEA V
Şantajul

Art. 213a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

(1) Persoana care, în scopul de a constrânge pe altul să dispună cu privire la un bun sau de un drept al său ori de a-şi asuma o obligaţie patrimonială, o ameninţă cu violenţa, cu dezvăluirea unor circumstanţe supărătoare, cu pierderea proprietăţii ori cu o altă faptă ilegală, având consecinţe grave asupra sa ori a rudelor sale, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la şase ani şi cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani şi amendă de la trei mii la cinci mii de leve, în cazul în care fapta este:

1. însoţită de o ameninţare cu moartea sau de vătămare corporală gravă;
2. însoţită de o vătămare corporală gravă;
3. însoţită de pierderea, distrugerea sau deteriorarea bunurilor;
4. săvârşită de două sau mai multe persoane;
5. săvârşită de o persoană conform art. 142, alin. 2, punctele 6 şi 8;
6. săvârşită de o persoană înarmată;
7. săvârşită în mod repetat în cazuri deosebite.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani şi amendă de la cinci mii la zece mii de leve, instanţa putând dispune confiscarea a până la jumătate din averea făptuitorului atunci când:

1. a fost pricinuită o vătămare corporală moderată sau gravă, dacă pentru infracţiunea săvârşită nu se prevede o pedeapsă mai grea;
2. au fost produse pagube materiale însemnate;
3. fapta a fost comisă de o organizaţie sau de un grup ori la comanda unei persoane, organizaţii sau a unui grup;
4. fapta a fost însoţită de explozii sau incendii;
5. fapta a fost săvârşită de către un funcţionar sau cu participarea acestuia;
6. fapta a fost săvârşită împotriva unui funcţionar sau în legătură cu serviciul acestuia;
7. fapta reprezintă recidivă periculoasă.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Pedeapsa este închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani sau detenţiunea pe viaţă ori detenţiunea pe viaţă, fără comutare, iar instanţa poate dispune confiscarea parţială sau totală a făptuitorului, dacă fapta este:

1. însoţită de vătămare corporală gravă sau moderată, cauzatoare de moarte;
2. însoţită de omor sau tentativă de omor.

Art. 214. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

Persoana care, pentru a obţine pentru sine sau pentru altul beneficii materiale, constrânge pe altul prin forţă sau ameninţări să facă, să nu facă ori să

acţioneze contrar voinţei sale, producând în acest fel daune materiale pentru el sau pentru altul, se pedepseşte pentru şantaj cu închisoare de la un an la şase ani şi amendă de la o mie la trei mii de leve, iar instanţa poate impune o confiscare de până la jumătate din averea făptuitorului.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pentru şantajul săvârşit în condiţiile art. 213a, alin. 2, 3 şi 4, pedeapsa este:

1. conform alin. 2 – închisoare de la doi la zece ani şi amendă de la patru mii la şase mii de leve, iar instanţa poate dispune confiscarea a până la jumătate din averea făptuitorului;

2. conform alin. 3 – închisoare de la cinci la cincisprezece ani, amendă de la cinci mii la zece mii de leve şi confiscarea de până la jumătate din averea făptuitorului;

3. (modificat, Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) conform alin. 4 – închisoare de la cincisprezece la douăzeci de ani, detenţiune pe viaţă sau detenţiune pe viaţă, fără comutare, şi confiscarea a cel puţin jumătate din averea făptuitorului.

(3) Pentru extorcare pedeapsa este închisoare de la cinci la cincisprezece ani şi cu amendă de până la cinci sute de leve, iar instanţa poate dispune confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului, dacă:

1. este însoţit de o vătămare corporală gravă sau moderată;

2. fapta constituie recidivă periculoasă.

Art. 214a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pentru actele preparatorii pentru săvârşirea infracţiunii conform art. 213 „a" şi 214 pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani.

SECŢIUNEA VI
Tăinuirea bunurilor

Art. 215. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care pentru a obţine foloase patrimoniale, pentru el sau pentru altul ascunde, dobândeşte sau înlesneşte înstrăinarea bunurilor mobile străine, despre care ştie sau presupune că au fost dobândite de la altcineva printr-o infracţiune sau printr-o altă faptă ce constituie pericol social, se pedepseşte cu închisoarea de la un an până la şase ani, dar cu o pedeapsă care nu poate fi mai grea decât cea prevăzută pentru infracţiunea în sine.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani şi amendă de la o mie la trei mii de leve, dacă tăinuirea:

1. este de proporţii deosebit de mari;
2. s-a făcut cu obiecte supuse unui regim special;
3. este săvârşită ca o profesie;
4. a fost săvârşită în mod repetat sau constituie recidivă periculoasă.

SECŢIUNEA VII
Distrugerea şi deteriorarea

Art. 216. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana care distruge sau deteriorează în mod ilegal bunuri mobile sau imobile se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

Persoana care distruge, deteriorează sau aduce daune propriei sale proprietăţi ipotecate sau gajate se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi amendă de până la două mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017)

Persoana care, accesând în mod neautorizat un sistem informatic de importanţă pentru o întreprindere, instituţie, persoană juridică sau persoană fizică, distruge sau deteriorează în acest fel patrimoniul altuia, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani şi amendă de până la zece mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de importanţă redusă pedeapsa este închisoarea de până la şase luni sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

Dacă au fost cauzate daune semnificative sau au apărut alte consecinţe grave, ori dacă fapta a fost comisă de o persoană prevăzută la art. 142, alin. 2, pct. 6 şi 8, sau dacă fapta implică distrugerea sau deteriorarea elementelor reţelei de telecomunicaţii, pedeapsa este închisoarea de până la zece ani, iar instanţa poate dispune şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

(6) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă fapta prevăzută la alin. 1, 2, 3 şi 5 a fost comisă cu neglijenţă, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 216a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care, singură sau prin altul, a încălcat ilegal integritatea instalaţiilor

sau a obiectivelor din reţeaua de transport şi distribuţie a energiei electrice, a sistemului de transport al gazelor sau al căldurii, a sistemului de transport al combustibilului lichid sau a sistemului de alimentare cu apă sau de canalizare, creând astfel condiţii de deturnare a energiei electrice, a gazului natural, combustibili lichizi, energie termică sau apă ori evacuarea apelor uzate se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi amendă de până la douăzeci de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani şi amendă de până la treizeci de mii de leve.

SECŢIUNEA II
Abuz de încredere

(Modificat titulatura – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

Art. 217. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, în mod conştient, provoacă daune unei proprietăţi străine care i-a fost încredinţată pentru a fi gestionată ori păzită se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte un reprezentant ori un împuternicit ce acţionează în mod deliberat împotriva intereselor legitime ale mandantului.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cu pedeapsa prevăzută la alin. 1 se pedepseşte şi persoana care face acte de dispoziţie cu privire la un bun asupra căruia a fost instituit sechestrul asigurător sau a fost gajat, care i-a fost încredinţat spre păstrare.

(4) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă în urma faptelor de mai sus s-au produs daune semnificative sau ireparabile, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani şi amendă de la o sută la trei sute de leve.

DISPOZIŢIE SPECIALĂ

Art. 218. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

DISPOZIŢII SUPLIMENTARE

(Modificat titulatura – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982)

Art. 218a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1979, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

BCU IASI - CENTRU UNIVERSITY LIBRARY

Art. 218b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pentru faptele prevăzute la art. 194 alin. 3, art. 195 alin. 4 , art. 204 litera „a" , art. 206 alin. 1 şi 5 şi art. 207 şi pentru tăinuirea de bunuri în legătură cu acestea, atunci când valoarea obiectului este de până la 150 de leve, pedeapsa este amenda de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă, dacă obiectul infracţiunii este recuperat sau înlocuit.

(2) Dispoziţia de la alineatul precedent nu se aplică atunci când :

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) făptuitorul a comis două sau mai multe fapte pe parcursul unui an, iar valoarea totală a fiecărui obiect este de peste 150 de leve;

2. făptuitorul a fost condamnat pentru o astfel de infracţiune, precum şi dacă a fost impusă o sancţiune administrativă pentru un astfel de act şi nu a trecut un an de la comiterea acestuia;

3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) obiectul faptei îl constituie armele, muniţia pentru arme de foc, explozivii, substanţele otrăvitoare sau narcotice, articolele pirotehnice, echipamentele de luptă şi alte echipamente speciale.

Art. 218c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Urmărirea penală este pusă în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în următoarele cazuri:

1. pentru infracţiunile prevăzute la art. 216 alin. 4 şi 6, art. 217 alin. 1 şi 2, atunci când obiect al infracţiunii este o proprietate privată;

2. pentru furt, delapidare, înşelăciune şi şantaj, atunci când obiectul infracţiunii este proprietatea privată, dacă persoana vătămată este soţ, ascendent, descendent sau rudă în linia colaterală până la gradul al doilea al vinovatului ori locuieşte împreună cu el într-o gospodărie comună sau dacă partea vătămată este tutore sau mandatar al vinovatului.

CAPITOLUL VI
Infracţiuni împotriva economiei

SECŢIUNEA I
Infracţiuni economice generale

Art. 219. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Funcţionarul care nu acţionează

cu suficientă grijă față de conducerea, administrarea, gestionarea, întreținerea sau păstrarea bunurilor ce i-au fost încredințate ori față de sarcinile ce i-au fost trasate, iar urmare a acestui fapt se produc daune semnificative, distrugerea sau pierderea proprietății ori alte pagube însemnate întreprinderii sau exploatației se pedepsește cu închisoare de până la șase ani și cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana, care în pofida îndatoririlor sale, nu a exercitat un control suficient asupra muncii persoanelor cărora le-a fost încredințată administrarea, gestionarea sau raportările asupra proprietății publice, pricinuind daune semnificative întreprinderii sau exploatației, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani și amendă de până la cinci mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită cu intenție și nu întrunește elementele unei infracțiuni mai grave, pedeapsa este închisoarea de până la opt ani, iar instanța poate dispune închisoarea conform art. 37, alin. 1, pct. 6.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alineatele precedente, cu o amploare deosebit de mare, reprezentând un caz deosebit de grav, pedeapsa este: pentru alin. 1 și 2 – închisoarea de la trei până la zece ani, iar pentru alin. 3 – închisoarea de la trei la doisprezece ani, caz în care instanța va dispune și interzicerea unor drepturi, conform art. 37 alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 220. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Funcționarul care încheie în mod conștient o tranzacție neprofitabilă, care atrage după sine prejudicii semnificative exploatației sau unității, întreprinderii sau organizației pe care o reprezintă se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani, iar instanța poate dispune interzicerea unor drepturi, potrivit art. 37, alin. 1, pct. 6.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazurile deosebit de grave, conform prevederilor alineatului precedent, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani, iar instanța dispune și interzicerea drepturilor, conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, abrogat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2001).

Art. 221. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991).

Art. 221a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982,

modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 90 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

(1) Persoana care ordonă sau, cu încălcarea îndatoririlor sale, acceptă să se preia şi să se folosească pentru construcţii şi alte nevoi neagricole terenuri arabile sau păşuni neînstrăinate sau nepredate în conformitate cu reglementările stabilite, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care continuă, ordonă sau, cu încălcarea obligaţiilor ce-i revin, permite continuarea construcţiei sau a altei utilizări neagricole pe terenuri prevăzute la alineatul precedent, după ce construcţia şi alte utilizări au fost oprite de organele competente conform reglementărilor, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi amendă de o sută la trei sute de leve.

Art. 221b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 44 din 1984, abrogat – Monitorul nr. 1 din 1991).

Art. 222. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991).

Art. 223. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care oferă date neadevărate privind cantitatea, calitatea sau tipul produsului realizat sau al muncii efectuate, în vederea obţinerii unui folos material necuvenit, dacă aceasta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu probaţiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, pentru produsul realizat sau pentru munca prestată, primeşte o remuneraţie necuvenită, ştiind că este determinată pe baza unor astfel de date nereale, dacă nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu probaţiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(3) Beneficiul făptuitorului ca urmare a infracţiunilor prevăzute la alineatele precedente se restituie organizaţiei respective.

Art. 224. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care primeşte un dar sau alt folos material pentru a furniza sau pentru că a furnizat unui stat străin, unei organizaţii străine ori unei societăţi sau unui cetăţean străin informaţii, în urma cărora economia a suferit sau ar putea suferi un prejudiciu semnificativ, dacă cele săvârşite nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi celui care a dat darul ori folosul material.

(3) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 225. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care vinde mărfuri la un preţ mai mare decât cel fixat sau înainte ca acesta să fie stabilit ori aprobat în conformitate cu reglementările în vigoare sau primeşte pentru servicii o remuneraţie mai mare decât cea legal admisă, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu amendă de la una sută la trei sute de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă fapta de la alineatul precedent este săvârşită în mod repetat şi nu constituie un caz neînsemnat sau dacă suma obţinută suplimentar este semnificativă, pedeapsa este închisoarea de la şase luni la trei ani şi amenda de la o sută la trei sute de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, nou – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990) Persoana care, după ce a fost pedepsită pentru o infracţiune potrivit art. 3 din Legea împotriva speculei, a comis aceeaşi infracţiune mai înainte de expirarea unui an de la intrarea în vigoare a sentinţei penale, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(4) (Abrogat, anterior alin. 5, Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care întocmeşte în mod deliberat raportări false sau prezintă date false pentru determinarea preţului mărfii sau servicii, iar ca urmare a acestui fapt au fost produse ori ar fi putut fi produse daune unei instituţii de stat sau unei întreprinderi, unei organizaţii publice sau cetăţenilor, se pedepsesc cu închisoare de până la un an sau cu probaţiune.

(5) (Anterior alin. 7 – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile în care, în temeiul alineatelor precedente, instanţa stabileşte o pedeapsă cu închisoarea, aceasta poate dispune şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(6) (Abrogat, anterior alin. 5 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990).

Art. 225a. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991).

Art. 225b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, pentru munca prestată sau pentru serviciul prestat primeşte un folos patrimonial necuvenit, dacă cele comise nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani şi cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Dacă fapta de la alineatul precedent este săvârşită în mod repetat ori dacă respectivul folos este de proporţii deosebit de mari, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de o importanţă redusă de la alin. 1, pedeapsa este amenda de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

(4) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 225c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Persoana care, prestând muncă pentru o persoană juridică ori pentru o persoană fizică autorizată, cere sau primeşte un dar ori foloase de orice fel, necuvenite, ori primeşte o ofertă sau o promisiune privind un dar ori foloase pentru a efectua, respectiv a nu efectua o acţiune, cu încălcarea obligaţiilor sale în cadrul desfăşurării activităţii comerciale, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani sau amendă de până la douăzeci de mii de leve.

(2) Persoana care, în cursul unei activităţi comerciale, oferă, promite sau dă un dar sau foloase de orice fel unei persoane ce desfăşoară activitate în cadrul unei persoane juridice sau persoane fizice autorizate, atât pentru o acţiune, cât şi pentru o inacţiune, cu încălcarea obligaţiilor sale în cadrul desfăşurării activităţii comerciale, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau amendă de până la cincisprezece mii de leve.

(3) Pedepsele prevăzute la alineatele precedente se aplică şi atunci când, cu consimţământul persoanei prevăzute la alin. 1, darul ori foloasele sunt oferite, promise sau date altuia.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Cel care intermediază efectuarea oricăreia dintre faptele prevăzute la alineatele precedente, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la cinci mii de leve.

(5) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă lipseşte sau a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea acestuia.

Art. 226. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, folosind o organizaţie de stat, cooperatistă ori o altă organizaţie publică, desfăşoară o activitate economică privată cu încălcarea prevederilor stabilite şi în acest fel obţine venituri ilegale semnificative, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi amendă de la una sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care desfăşoară o activitate economică privată, mascând-o printr-o organizaţie de stat, cooperatistă ori o altă organizaţie publică, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi amendă de la una sută la trei sute de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Funcționarul unei organizații de stat, cooperatiste ori a unei alte organizații publice, care permite săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alineatele precedente se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul unei infracțiuni săvârșite în mod repetat, menționată la alineatele precedente, ori în cazul în care veniturile ilegale sunt de mari proporții, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani.

(5) (Anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004) Dacă veniturile ilegale de la alineatele precedente sunt de mari proporții și atunci când cazul este deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani.

Art. 227. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1999, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, nou – Monitorul Oficial nr. 19 din 2012). (1) Persoana care primește la muncă simultan cinci sau mai mulți străini aflați ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani și cu amenda de la două mii la zece mii de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și persoanei care angajează la muncă un străin aflat ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, despre care făptuitorul cunoaște că este victimă a traficului de persoane.

(3) Persoana care primește la muncă un străin aflat ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, care nu a împlinit vârsta de 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani și cu amendă de la trei mii la treizeci de mii de leve.

(4) Persoana care, în mod sistematic, angajează la muncă străini aflați ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani și amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leve.

(5) Pedeapsa prevăzută la alineatul 4 se aplică și în cazul unei persoane care angajează la muncă un străin aflat ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, în condiții de muncă ce diferă semnificativ față de cele din cazul persoanelor angajate legal și știrbesc demnitatea umană.

(6) În cazurile cu o importanță redusă în condițiile alineatelor 2–4, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau probațiunea, precum și amenda de la o mie la zece mii de leve.

Art. 227a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006).

SECȚIUNEA I „A"
Infracțiuni împotriva creditorilor

(Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996)

Art. 227b. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Comerciantul care a intrat în incapacitate de plată şi care în termen de 30 de zile de la suspendarea plăţilor nu declară acest fapt în faţa instanţei, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi persoanelor ce administrează şi reprezintă societatea comercială sau cooperativa, dacă în termen de 30 de zile de la sistarea plăţilor nu au cerut instanţei să deschidă procedura de insolvenţă.

(3) Pedeapsa de la alineatul 1 se aplică şi mandatarului care nu şi-a îndeplinit obligaţiile conform art. 626, alin. 3, din Legea comerţului.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 59 din 2006, în vigoare de la 01.01.2007, completat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2015, în vigoare de la 01.01.2016) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi persoanelor, care având obligaţia să notifice Banca Naţională a Bulgariei cu privire la intrarea în incapacitate de plată a unei bănci conform Legii cu privire la instituţiile de credit, precum şi persoanelor, care deşi erau obligate să notifice Comisia de Supraveghere Financiară cu privire la intrarea unui asigurător sau reasigurător în incapacitate de plată, nu au făcut acest lucru.

Art. 227c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) (1) Agentul economic care, după deschiderea procedurii de insolvenţă:

1. ascunde, distruge, deteriorează sau înstrăinează cu titlu gratuit bani, bunuri, hârtii de valoare ori alte valori ce pot servi pentru îndestularea creditorilor;

2. înstrăinează bani, obiecte, hârtii de valoare ori alte valori, ce pot servi la îndestularea creditorilor săi, atunci când suma acordată depăşeşte în mod substanţial suma primită şi care a fost realizată în contradicţie cu desfăşurarea normală a activităţii;

3. renunţă sau ascunde o creanţă de recuperat;

4. recunoaşte sau preia în orice fel ori îndeplineşte o obligaţie inexistentă;

5. ia un împrumut, cunoscând faptul că nu îl poate restitui;

6. acordă credit cu mărfuri, bani, obiecte, hârtii de valoare sau alte valori ce-i aparţin, într-un mod contrar exercitării normale a activităţii economice;

7. îndestulează în mod ilegal doar un singur creditor sau câţiva dintre aceştia sau îi îndestulează în detrimentul celorlalţi creditori;

8. distruge, ascunde sau falsifică registrele sau documentele comerciale sau le ţine cu încălcarea legii, într-un mod ce face dificilă identificarea activelor şi a pasivelor întreprinderii sau activităţii sale,

dacă urmare faptelor enumerate au rezultat pagube semnificative, se pedepseşte pentru bancrută frauduloasă cu închisoare de până la trei ani.

(2) Atunci când, în urma unei fapte prevăzute de alin. 1 au fost pricinuite daune în proporţii deosebit de mari, constituind un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani. Instanţa dispune, de asemenea, şi interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6 şi 7.

Art. 227d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) Pedepsele prevăzute la art. 227c se aplică şi persoanelor care administrează şi reprezintă societatea comercială sau cooperativa, în cazul în care săvârşesc ori permit săvârşirea faptelor indicate la acelaşi articol, iar în cazurile prevăzute la alin. 1, instanţa poate impune şi o amendă de până la 500 leve, iar la cele de la alin. 2 – confiscarea totală sau parţială a averii vinovatului.

Art. 227e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) (1) Comerciantul care:

1. nu şi-a condus afacerea cu diligenţa unui bun comerciant sau care a participat la tranzacţii în mod evident riscante, care nu se încadrează în sfera activităţilor sale obişnuite;

2. a făcut cheltuieli personale, familiale sau de altă natură, în mod clar fără legătură şi străine de activitatea şi în neconcordanţă cu situaţia sa patrimonială;

3. a omis să întocmească sau a întocmit o situaţie financiară anuală şi un bilanţ anual incorecte, fiind obligat să facă acest lucru şi,

urmare acestui fapt a fost declarat în insolvenţă, pricinuind astfel pierderi creditorilor, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani pentru bancrută din culpă, iar instanţa poate dispune, de asemenea, interzicerea unor drepturi potrivit art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

(2) Pedepsele prevăzute la alin. 1 i se aplică şi comerciantului care a fost declarat în stare de faliment, fără a-şi fi îndeplinit obligaţiile în baza unui plan de însănătoşire anterior.

(3) Pedepsele prevăzute la alin. 1 se aplică şi persoanelor ce administrează şi reprezintă societatea comercială sau cooperativa, dacă săvârşesc sau permit săvârşirea faptelor indicate la acelaşi alineat.

(4) Persoanele prevăzute la alin. 1–3 nu se pedepsesc dacă, înainte de pronunţarea sentinţei de condamnare în primă instanţă, îşi îndestulează creditorii. Această dispoziţie nu se aplică în mod repetat.

Art. 227f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) (1) Comerciantul care are obligaţii faţă de un alt comerciant, împotriva căruia a fost deschisă

procedura insolvenței, și care știind acest lucru nu își îndeplinește obligația în termenul convenit sau obișnuit, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la două sute de leve.

(2) Comerciantul, care cu știința și aprobarea unui creditor ori în interesul acestuia, ascunde total sau parțial o obligație către acesta , pricinuind, astfel, prejudicii unui creditor al acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani și cu amendă de până la trei sute de leve.

(3) Persoana, care cunoscând că împotriva unui comerciant a fost deschisă procedura insolvenței, ascunde ori distruge, cu consimțământul aceluia, bunuri care aparțin sau care ar fi aparținut masei credale, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani și amendă de până la trei sute de leve.

SECȚIUNEA II
Infracțiuni în diferite sectoare economice

Art. 228. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) (1) Persoana care, în calitate de organ de conducere și control dispune sau permite realizarea unor produse industriale de slabă calitate, în afara standardelor ori incomplete, sau produse care nu corespund cerințelor stabilite de calitate, tip ori caracteristici, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, prin nerespectarea atribuțiilor sale de serviciu, etichetează ca fiind conform standardului ori nu etichetează mărfuri care nu îndeplinesc cerințele corespunzătoare, atunci când acest lucru este obligatoriu, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu probațiune.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Atunci când lucrările sau mărfurile menționate la alineatele precedente nu sunt în cantități semnificative sau nu au o valoare semnificativă, pedeapsa conform alin. 1 este amenda de la o sută la trei sute de leve, iar conform alin. 2 – amendă de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

Art. 229. (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, la acceptarea de produse agricole în contul unei organizații de compensare sau comerciale, îl înșeală pe furnizor cu privire la calitatea sau cantitatea acestor produse, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau prin probațiune, precum și cu mustrare publică.

Art. 230. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92

din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă o dispoziție pentru combaterea împotriva răspândirii sau apariției unei boli contagioase la animalele domestice se pedepsește cu probațiune pe o perioadă de până la șase luni sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta este urmată de contagiune, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune.

(3) Dacă boala contagioasă s-a răspândit pe scară largă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

(4) Ținând seama de deosebirile dintre alineatele precedente, se pedepsește și persoana ce încalcă o dispoziție emisă pentru combaterea bolilor și a dăunătorilor plantelor.

Art. 231. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care vinde bunuri industriale ori agricole în cantități însemnate sau de valoare semnificativă, neîndeplinind cerințele prevăzute de art. 228 alin. 1, fără a declara expres aceste deficiențe, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani, cu amendă de la una mie la trei mii de leve și cu interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de importanță redusă conform alineatului precedent, pedeapsa este amenda de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

Art. 232. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Vânzătorul care înșeală un cumpărător la cântărirea ori măsurarea unei mărfi sau care folosește măsuri și greutăți falsificate se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică:

a) aceluia care îl înșeală pe cumpărător prin adăugarea de substanțe străine ori prin deteriorarea calității mărfurilor în alt mod;

b) aceluia care îl înșeală pe client în ceea ce privește calitatea mărfurilor, materialelor și serviciilor.

(3) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) În cazul în care, prin una sau mai multe fapte prevăzute la alineatele precedente, este pricinuită o pagubă de până la 100 leve, pedeapsa este amenda de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat –

Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită după ce persoana a fost sancţionată cu o pedeapsă administrativă conform aceluiaşi alineat printr-o dispoziţie rămasă definitivă şi încă nu a trecut un an de la săvârşirea primei infracţiuni, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune, ori amendă de la o sută până la trei sute de leve.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile în care, potrivit alineatelor precedente, a fost pronunţată o pedeapsă cu închisoarea, instanţa poate, de asemenea, să dispună interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

Art. 233. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 1995) (1) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Persoana care, fără licenţă, înregistrare sau permis corespunzătoare, exportă, importă, transferă, transportă, tranzitează, realizează activitate brokeraj cu arme sau produse ori tehnologii cu dublă utilizare, precum şi atunci când astfel de activităţi sunt efectuate cu încălcarea unor interdicţii, restricţii sau sancţiuni impuse de Consiliul de securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, Organizaţia pentru securitate şi cooperare în Europa sau de Uniunea Europeană, indicate într-un act emis de Consiliul de Miniştri sau care decurgând din tratatele internaţionale la care Republica Bulgaria este parte, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani şi amendă de până la două sute de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pentru cazurile deosebit de grave, prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de la 3 la 8 ani şi amendă de până la cinci sute de mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de importanţă redusă, prevăzute la alin. 1 pedeapsa este amenda de până la douăzeci de mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Armele sau dispozitivele ori tehnologiile cu dublă utilizare ce fac obiectul infracţiunii se confiscă în favoarea statului, indiferent de proprietarul lor, iar dacă acestea lipsesc ori au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea lor, stabilită în conformitate cu tratatul de comerţ exterior.

Art. 234. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002,

modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care vinde sau deţine mărfuri accizabile fără banderolă, atunci când aceasta este cerută prin lege, în cazurile de a căror importanţă nu este redusă, se pedepseşte cu închisoare de la un an până la şase ani şi cu amendă de până la 10 ori mai mare decât preţul de piaţă al mărfurilor vândute, instanţa putând dispune şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, instanţa putând să dispună şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7, atunci când fapta:

1. a fost săvârşită în mod repetat;

2. a fost săvârşită de două sau mai multe persoane, care s-au înţeles în prealabil;

3. dacă obiectul infracţiunii este de proporţii deosebit de mari.

(3) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 234a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care exercită o activitate de comerţ exterior fără autorizaţia prevăzută de lege sau de o hotărâre a Consiliului de Miniştri, ori care încalcă o astfel de autorizaţie, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani, cu amendă de la cinci la zece mii de leve şi interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

Art. 234b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care cumpără sau efectuează comerţ cu deşeuri de metale feroase sau neferoase fără licenţa cerută de un act normativ sau cu încălcarea sa, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi cu amendă de la două mii la cincizeci de mii leve, precum şi cu interzicerea unor drepturi potrivit art. 37, alin. 1, pct. 7.

(2) Deşeurile ce fac obiectul acţiunii prevăzute la alin. 1 se confiscă în beneficiul statului şi, dacă acestea lipsesc sau au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea lor.

Art. 234c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care singură sau prin intermediul altuia realizează o conectare ilegală la reţeaua de furnizare sau de distribuţie a energiei electrice, ori la reţeaua de transport a gazelor, de distribuţie a căldurii, a apei sau la sistemul de canalizare, de transport al combustibililor lichizi, ori acţionează ilegal asupra aparatelor comerciale de măsurare a energiei electrice, a gazelor naturale, a combustibililor lichizi, a

căldurii, a apei ori a apelor uzate, creând astfel condiţii pentru raportarea incompletă a consumului de energie electrică, gaze naturale, combustibil lichid, căldură şi gaze naturale, apă sau ape uzate, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi cu amendă de până la cincisprezece mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la unu la opt ani şi amendă de până la douăzeci de mii de leve.

Art. 235. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care fără a deţine un permis corespunzător scris sau care deţinând un permis corespunzător, dar în afara locurilor, termenelor, cantităţilor şi a copacilor specificate în aceasta, taie, strânge, recoltează, culege sau transportă din fondul forestier copaci sau părţi din aceştia, inclusiv tăiaţi sau căzuţi la pământ, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani şi amendă de la o mie la douăzeci de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi persoanei ce ascunde, transportă, descarcă, depozitează sau prelucrează materialul lemnos obţinut ilegal de la altul.

(3) Pentru infracţiunea de la alin. 1 şi 2 pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani şi amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve, dacă:

1. a fost săvârşită de două sau mai multe persoane, care s-au înţeles în prealabil pentru comiterea lor;

2. a fost săvârşită cu participarea unui funcţionar silvic, ce s-a folosit de funcţia sa;

3. a fost săvârşită prin folosirea unui document fals sau falsificat sau a unui document având un conţinut neadevărat;

4. a fost săvârşită în mod repetat,

5. obiectul infracţiunii este de mare amploare;

(4) Dacă infracţiunile prevăzute la alin. 1–3 sunt săvârşite de o persoană care acţionează la comanda ori îndeplinind decizia unui grup criminal organizat sau care reprezintă o recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani şi amendă de la zece mii la o sută de mii de leve.

(5) Dacă obiectul infracţiunii este de mari dimensiuni, iar cazul este deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani şi amendă de la cincizeci de mii la cinci sute de mii de leve.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile de importanţă redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an ori probaţiune sau amenda de la o sută la trei sute de leve.

(7) (Anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă lipseşte ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

Art. 236. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care distruge ori deteriorează în orice fel copacii, puieţii, lujerii, culturile silvice ori pepinierele silvice se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu probaţiune, precum şi cu amendă de la o sută la trei sute de leve, iar în cazuri deosebit de grave – cu închisoare de până la cinci ani.

Art. 237. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care ucide sau capturează vânat mare, fără permisul corespunzător se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve, precum şi cu interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 7.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care fără a deţine un bilet de vânătoare, ucide sau prinde vânatul mic prevăzut în mod expres în Legea vânătorii, precum şi persoana, care deşi deţine un bilet de vânătoare, ucide sau prinde un astfel de vânat într-o perioadă de prohibiţie, într-o locaţie interzisă sau cu mijloace interzise, se pedepseşte cu probaţiune de până la şase luni sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve, precum şi cu interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 7.

(3) Vânatul ucis sau capturat se ridică în beneficiul statului, iar dacă lipseşte ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

Art. 238. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 55 din 2018) (1) Persoana care pescuieşte, capturează peşte şi/sau alte organisme acvatice prin utilizarea de substanţe explozive, otrăvitoare sau stupefiante se pedepseşte cu închisoarea de până la un an şi cu amendă de la zece mii la cincisprezece mii de leve sau cu probaţiune.

(2) Persoana care pescuieşte, capturează peşte sau alte organisme acvatice:

1. cu sisteme tehnice şi echipamente de capturare cu curent electric fără a deţine un permis valabil;

2. cu plase de pescuit în locaţii, diferite de Marea Neagră, fluviul Dunărea şi locaţiile pentru care respectiva persoană este înregistrată potrivit art. 25 din Legea pescuitului şi acvaculturilor şi pe numele său au fost emise mai mult de două ordonanţe de contravenţie în baza Legii pescuitului şi acvaculturilor;

3. în locuri interzise sau în ape mici;
4. în ape neindustriale în perioadele de reproducere;
5. specii pentru care există interdicție de capturare,

Se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani și amendă de la cinci mii la zece mii de leva sau cu probațiune.

(3) În cazul infracțiunii prevăzute la alineatele 1 și 2, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani și amendă de cincisprezece mii la douăzeci de mii de leva, atunci când:

1. a fost săvârșită de către două sau mai multe persoane, care au premeditat comiterea acesteia;
2. a fost săvârșită în complicitate cu un funcționar al Agenției executive pentru pescuit și acvaculturi, care a utilizat în acest sens funcția deținută;
3. a fost săvârșită în mod repetat;
4. obiectul infracțiunii este de proporții însemnate.

(4) Peștele și celelalte organisme acvatice capturate, precum și instrumentele și mijloacele prin care a fost săvârșită infracțiunea se confiscă în beneficiul statului.

Art. 239. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Conducătorul unei întreprinderi, firme, instituții, organizații sau un alt funcționar ce încalcă ori permite să se comită o încălcare a regulilor instituite prin legea specială privind protecția peștelui și a altor organisme acvatice și pentru dezvoltarea corespunzătoare a pisciculturii în țară se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune, precum și cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care deversează ori aruncă în apele de pescuit ape poluate sau substanțe care, prin cantitatea sau proprietățile lor, pot dăuna peștilor și altor organisme acvatice.

Art. 240. (1) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Cetățeanul străin care pătrunde cu o ambarcațiune în apele teritoriale ale Republicii Bulgaria în Marea Neagră și efectuează pescuit comercial, fără permisiunea autorităților de frontieră corespunzătoare, dacă nu este susceptibil de o pedeapsă mai grea, în temeiul altei legi, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, indiferent de responsabilitatea ce decurge din Legea privind pescuitul și acvaculturile.

(2) Dacă fapta este săvârșită de un grup de cetățeni străini, care sunt înarmați, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Peștele și celelalte organisme acvatice capturate, precum și instrumentele și mijloacele prin care a fost săvârșită infracțiunea, se vor confisca în beneficiul statului.

Art. 240a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care extrage bogăţii ale subsolului fără să-i fi fost acordată concesiunea sau atunci când zona de acoperire a concesiunii acordate pentru extracţie este sistată în temeiul dispoziţiilor art. 68 din Legea privind bogăţiile subsolului sau în temeiul contractului încheiat, se pedepseşte cu închisoarea până la şase ani şi cu amendă de la o mie la zece mii de leve.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se pedepseşte şi persoana care deţine, stochează, transportă, prelucrează sau înstrăinează ilegal bogăţii ale subsolului.

(3) Se va aplică pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani şi amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leva, atunci când:

1. obiectul infracţiunii este în cuantum mare;

2. fapta a fost săvârşită într-o zonă protejată sau pe un teritoriu protejat în sensul Legii biodiversităţii;

3. la săvârşirea faptei a fost utilizat un mijloc tehnic sau un vehicul;

4. fapta a fost săvârşită prin utilizarea unui document cu un conţinut fals, neadevărat sau falsificat;

5. fapta a fost săvârşită de două sau mai multe persoane, cu premeditare;

6. fapta a fost săvârşită cu participarea unui funcţionar, care s-a folosit de funcţia sa;

7. fapta a fost săvârşită de o persoană, care practică în mod sistematic această activitate;

8. fapta a fost săvârşită în mod repetat;

(4) Se aplică pedeapsa cu închisoarea de la trei ani la zece ani şi amendă de la zece mii la o sută de mii de leve, atunci când:

1. obiectul infracţiunii este în cuantum deosebit de mare, iar cazul este deosebit de grav;

2. fapta a fost săvârşită de către o persoană, care acţionează la comandă sau în îndeplinirea hotărârii unui grup infracţional organizat;

3. fapta a fost săvârşită în condiţiile unei recidive periculoase.

(5) În cazuri de o importanţă redusă raportat la infracţiunile prevăzute la alineatele 1 şi 2, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiunea, sau amenda de la o sută la trei sute de leve.

(6) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipseşte ori a fost înstrăinat, se va impune contravaloarea acestuia.

(7) Mijlocul de transport sau tracţiune, care a fost utilizat pentru transportarea sau cărăuşia obiectului infracţiunii se confiscă în beneficiul statului şi atunci când acesta nu este proprietatea făptuitorului, cu excepţia cazului în care contravaloarea acestuia este vădit disproporţionată cu gravitatea infracţiunii.

(8) Persoana care produce, dobândeşte, protejează sau ascunde obiecte, materiale sau arme, despre care are cunoştinţă că sunt destinate sau că au servit la extragerea de bogăţii ale subsolului fără concesiune valabilă, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

SECȚIUNEA III
Infracțiuni față de regimul vamal

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995)

Art. 241. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995).

Art. 242. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care transportă mărfuri peste frontiera de stat fără cunoştinţa şi permisiunea organelor vamale, dacă acest lucru este săvârşit:

a) de către o persoană ce se ocupă în mod sistematic de o astfel de activitate;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) prin folosirea unui document cu conţinut neadevărat, a unui document străin, neadevărat ori falsificat;

c) de către o persoană care are legături nemijlocite cu serviciul vamal;

d) (modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) atunci când sunt trecute substanţe deosebit de puternice sau otrăvuri, explozibili, arme sau muniţie pentru arme de foc, articole pirotehnice, material nuclear, echipamente nucleare sau alte surse de radiaţii ionizante ori componente sau precursori ai acestora, stabilite prin lege sau printr-un act al Consiliului de Miniştri;

e) (modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) mărfuri ori obiecte cu destinaţie comercială sau industrială în volume mari;

f) (nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) de către două sau mai multe persoane care, în prealabil, s-au înţeles între ele;

g) (nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) de către o persoană ce acţionează la comanda ori îndeplinind decizia unui grup infracţional organizat;

h) (nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) prin tranzitarea unui exemplar dintr-o specie protejată din flora sau fauna sălbatică ori o parte a acesteia sau a unui produs,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) se pedepseşte pentru contrabandă calificată cu închisoarea de la trei la zece ani şi amendă de la douăzeci de mii la o sută de mii de leve.

(2) (nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Persoana care, fără a deţine permisul corespunzător, trece peste frontiera ţării substanţe stupefiante şi/sau similare ale acestora, se pedepseşte pentru traficul de droguri de mare risc cu închisoarea de la zece la cincisprezece ani şi o amendă de la o sută la

două sute de mii de leve, iar pentru droguri de risc cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani şi amendă de la zece mii la o sută de mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Persoana care, fără a deţine permisul corespunzător, trece peste frontiera de stat precursori sau echipamente şi materiale pentru producerea de substanţe stupefiante se pedepseşte cu închisoarea de la doi la zece ani şi amendă de la cincizeci de mii la una sută de mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Atunci când obiectul contrabandei, în conformitate cu alineatele precedente este în volume deosebit de mari, iar cazul este deosebit de grav sau atunci când una dintre persoanele menţionate la litera „f" din alin. 1 este funcţionar vamal, pedeapsa este: în cazurile prevăzute la alin. 1 – închisoare de la cinci la cincisprezece ani şi amendă de la cincizeci de mii la două sute de mii de leve, iar în cazurile prevăzute la alin. 2 şi 3 – închisoare de la cincisprezece la douăzeci de ani şi amendă de la două sute de mii la trei sute de mii de leve.

(5) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 4, modificat, nr. 89 din 1986, anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005 referitor la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de la alin. 1, literele „a", „d" şi „e", precum şi în cele prevăzute la alin. 2, 3 şi 4, instanţa poate dispune în locul amenzii confiscarea parţială sau totală a averii vinovatului.

(6) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alin. 6, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) În cazurile de importanţă redusă prevăzute la alin. 1, 2 şi 3 pedeapsa este amenda de până la o mie de leve, dispusă pe cale administrativă.

(7) (Anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, anterior alin. 6, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, anterior alin. 7, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, anterior alin. 6, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Obiectul contrabandei se confiscă în beneficiul statului, indiferent de proprietarul acestuia, iar dacă lipseşte sau a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea acestuia în echivalentul preţurilor de stat corespunzătoare vânzării cu amănuntul.

(8) (Anterior alin. 5 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, anterior alin. 7, modificat, nr. 89 din 1986, anterior alin. 8, nr. 50 din 1995, anterior alin. 7, nr. 21 din 2000) Mijloacele de transport sau de cărăuşie utilizate la transportul ori cărăuşia mărfurilor de contrabandă se confiscă în beneficiul statului chiar şi atunci când nu sunt proprietatea făptuitorului, cu excepţia cazului în care valoarea lor nu corespunde vădit gravităţii infracţiunii.

(9) (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, anterior alin. 8, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, anterior alin. 9, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, anterior alin. 8, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Pentru actele preparatorii în scopul săvârşirii infracţiunilor prevăzute la alin. 2, 3 şi 4 pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani. În aceste de cazuri se aplică alin. 7.

Art. 242a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care transportă peste frontiera de stat mărfuri cu documente de transport în regim de tranzit şi prin încălcarea prevederilor stabilite descarcă mărfurile pe teritoriul ţării se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani şi amendă de la cincizeci de mii la cinci sute de mii de leve. Mărfurile, precum şi mijlocul de transport utilizat pentru transportul acestora se confiscă în beneficiul statului, indiferent cine este proprietarul acestora.

SECŢIUNEA IV
Infracţiuni împotriva sistemului monetar şi de credit

Art. 243. (1) Persoana care confecţionează însemne băneşti neadevărate ori falsifică însemne băneşti autentice, cu valabilitate de circulaţie în ţară sau în străinătate, se pedepseşte pentru contrafacerea de însemne băneşti cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi aceluia care falsifică:

1. timbre fiscale şi mărci poştale şi
2. obligaţiuni, emise de stat, ori alte hârtii de valoare, emise de stat;
3. (nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) instrumente de plată.

Art. 244. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr, 101 din 2017) Persoana care pune în circulaţie însemne băneşti sau alte însemne ori instrumente de plată falsificate, potrivit art. 243, alin. 2, primeşte, dobândeşte ori se foloseşte de acestea, ştiind că sunt falsificate sau le trece peste frontiera de stat ori le transportă, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi

persoanei care deține astfel de însemne ori instrumente de plată prevăzute de art. 243, alin. 2 în cantități mari.

Art. 244a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care, cu încălcarea normelor stabilite, confecționează, primește, dobândește, transportă peste frontiera de stat însemne bănești aflate circulație în țară sau în străinătate, ori însemne bănești, care nu au fost emise încă, dar sunt destinate punerii în circulație ca mijloace de plată legale, se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Persoana care, în mod conștient, pune în circulație astfel de însemne bănești, se pedepsește cu închisoare de până la opt ani.

Art. 245. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial) Persoana care primește un însemn bănesc ori un alt însemn falsificat, prevăzute de art. 243, iar după ce află că sunt falsificate le pune cu bună știință în circulație ca fiind autentice, se pedepsește cu închisoare de la un an la trei ani și amendă de până la o mie de leve.

Art. 246. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Actele preparatorii pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 243 sau asocierea în acest scop ori pentru distribuirea însemnelor monetare sau a altor însemne ori a instrumentelor de plată falsificate prevăzute de art. 243, alin. 2 se pedepsesc cu închisoare de până la șase ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005) Nu se pedepsește acel coparticipant la asociere care, înainte de terminarea falsificării (dacă asocierea a fost constituită în acest scop), ori înainte să înceapă distribuirea însemnelor falsificate (atunci când asociația este constituită în acest scop) sau înainte de încheierea confecționării mijloacelor prevăzute la alin. 3, renunță la această participare și o denunță autorităților.

(3) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care confecționează, dobândește, deține ori ascunde obiecte, materiale sau instrumentar, programe de calculator ori elemente de protecție ale însemnelor monetare despre care cunoaște că sunt destinate sau au fost utilizate în scopul contrafacerii de bani sau altor însemne sau instrumente de plată prevăzute de art. 243 alin. 2, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani.

Art. 247. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010)

Art. 248. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care are cunoştinţă despre săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de art. 243 şi 244 şi nu comunică acest lucru autorităţilor, se pedepseşte cu probaţiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Prevederile alineatului anterior nu se aplică în privinţa soţului, descendenţilor, ascendenţilor, fraţilor şi surorilor făptuitorului şi nici soţilor acestora.

Art. 248a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care, pentru a obţine un credit, furnizează informaţii neadevărate, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi cu amendă până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi persoanei care oferă informaţii neadevărate ori tăinuieşte informaţii, încălcând obligaţia furnizării acestor informaţii, în scopul de a obţine sume de bani din fonduri aparţinând Uniunii Europene sau acordate de Uniunea Europeană statului bulgar, precum şi fonduri aparţinând statului bulgar, prin care se cofinanţează proiecte, finanţate cu bani din cadrul acestor fonduri.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta prevăzută de alin. 1 şi 2 este săvârşită de o persoană ce administrează şi reprezintă o persoană juridică, o asociaţie sau un comerciant, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani şi amendă de la două mii la zece mii de leve.

(4) Cu pedeapsa prevăzută la alin. 3 se pedepseşte şi oficialul care a acordat împrumutul sau a aprobat fondurile prevăzute la alin. 2, dacă avea cunoştinţă că informaţiile furnizate erau neadevărate.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) În cazul în care, în urma săvârşirii faptei prevăzute la alineatul 2 se obţin sume din fondurile aparţinând Uniunii Europene sau furnizate de către Uniunea Europeană statului bulgar, precum şi fonduri aparţinând statului bulgar, prin care se finanţează proiecte, finanţate cu bani din aceste fonduri, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

Art. 249. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoana care foloseşte un instrument de plată sau datele dintr-un instrument de plată fără consimţământul titularului, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani şi cu amendă de până dublul sumei primite.

(2) Persoana care utilizează un instrument de plată emis în Republica Bulgaria sau în străinătate, fără a avea acoperire pentru suma pentru care se

utilizează instrumentul, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani şi cu amendă de până la dublul sumei primite.

(3) Persoana care confecţionează, montează sau utilizează mijloace tehnice pentru a obţine informaţii cu privire la conţinutul unui instrument de plată se pedepseşte cu închisoare la unu la opt ani şi cu amendă de până la dublul sumei primite.

(4) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi persoanei ce deţine ori îi oferă altuia informaţia prevăzută la alin. 3.

Art. 250. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, Anterior textul art. 250, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Persoana care transferă sume de bani în afara ţării prin intermediul băncilor folosind un document fals, contrafăcut sau un document cu un conţinut neadevărat, se pedepseşte cu închisoare de la unu la zece ani şi cu amendă de până la dublul sumei transferate.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006)

(Capitolul VII „Infracţiuni împotriva proprietăţii private" cu articolele de la 251 – 268, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

Art. 251. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care nu îndeplineşte obligaţia de declarare a mijloacelor băneşti, metalelor preţioase, pietrelor preţioase, precum şi a obiectelor produse din acestea, transportate peste frontiera de stat, care este şi frontieră externă a Uniunii Europene, iar valoarea obiectului infracţiunii este în cuantum deosebit de mare, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani sau cu amendă în cuantum de o cincime din obiectul infracţiunii.

(2) Obiectul infracţiunii se confiscă în folosul statului, iar dacă lipseşte ori a fost înstrăinat se percepe contravaloarea sa.

Art. 252. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat – Monitorul Oficial nr. 23 din 2009, în vigoare de la 01.11.2009) Persoana care fără să deţină autorizaţia necesară, efectuează sub forma unei profesii tranzacţii bancare, de asigurări sau alte tranzacţii financiare pentru care este necesară deţinerea unei asemenea autorizaţii, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la cinci ani şi cu confiscarea a până la jumătate din averea făptuitorului.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Atunci când activitatea prevăzută la alin. 1 a pricinuit altuia daune semnificative ori a atras după sine

obținerea de venituri ilegale semnificative, pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani și amendă de la cinci mii la zece mii de leve, iar instanța poate dispune și confiscarea parțială sau totală a averii făptuitorului.

(3) Pedeapsa prevăzută la alin. (2) se aplică și celui care, în desfășurarea activității bancare autorizată, utilizează fonduri dobândite cu încălcarea normelor stabilite.

CAPITOLUL VII
Infracțiuni împotriva sistemelor financiar, fiscal și de asigurări

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, nr. 51 din 2000)

Art. 253. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care efectuează o operație financiară sau o tranzacție cu o proprietate sau care ascunde proveniența, amplasarea, mișcarea sau drepturile reale asupra proprietății despre care știe sau presupune că a fost dobândită printr-o infracțiune sau prin alt act reprezentând pericol public, se pedepsește pentru spălare de bani cu închisoare de la un an la șase ani și cu amendă de la trei mii la cinci mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanei care dobândește, primește, deține, utilizează, transformă sau ajută în orice fel transformarea bunurilor despre care știa sau presupunea la momentul primirii lor, că au fost dobândite prin infracțiune sau prin altă faptă care prezintă pericol public.

(3) (Anterior alin. 2, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Se va dispune pedeapsa cu închisoarea de la un an la opt ani și amendă de la cinci la douăzeci de mii de leve, atunci când fapta prevăzută la alin. 1 și 2 a fost săvârșită:

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) de două sau mai multe persoane care s-au înțeles în prealabil sau de o persoană care acționează la comanda ori îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat;

2. de două sau mai multe ori;

3. de un funcționar în cadrul serviciului său;

4. (nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) prin deschiderea ori menținerea unui cont într-o instituție financiară sub un nume fictiv ori sub numele unei persoane care nu și-a dat acordul pentru aceasta.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior alin. 3, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75

din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani şi amendă de la douăzeci de mii la două sute de mii de leve, atunci când fapta prevăzută la alin. 1 şi 2 este comisă cu mijloace ori sau bunuri despre care făptuitorul cunoştea sau presupunea că au fost dobândite printr-o infracţiune gravă, săvârşită cu intenţie.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă mijloacele sau proprietăţile sunt în cuantum deosebit de mare, iar cazul este unul deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani şi amenda de la zece la treizeci de mii de leve, instanţa putând dispune interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Obiectul infracţiunii sau bunurile în care acesta a fost convertit se confiscă în beneficiul statului, iar dacă lipsesc ori au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea acestora.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Prevederile alin. 1-6 se aplică şi în cazul în care infracţiunea prin care a fost dobândit bunul nu se află sub jurisdicţia penală a Republicii Bulgaria.

Art. 253a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) Actele preparatorii pentru săvârşirea infracţiunii de spălare de bani ori asocierea în acest scop se pedepsesc cu închisoare de până la doi ani sau amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi celui care îl instigă pe altul la săvârşirea infracţiunii de spălare de bani.

(3) Bunurile destinate spălării banilor se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acestea lipsesc sau au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea lor.

(4) Nu se pedepseşte participantul la asocierea prevăzută de alin. 1 care, înainte de finalizarea infracţiunii de spălare de bani, îşi întrerupe participarea la asociere şi comunică autorităţilor acest lucru.

Art. 253b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, anterior art. 253a, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Funcţionarul care încalcă ori nu respectă prevederile Legii privind măsurile împotriva spălării banilor, dacă faptele comise nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi amendă de la o mie la trei mii de leve.

Art. 254. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006).

Art. 254a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Funcţionarul care, cu încălcarea unei legi a bugetului ori a unui act infralegal de executare a acestuia, face acte de dispoziţie cu fonduri bugetare sau mijloace ce au o altă destinaţie, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu probaţiune, precum şi cu interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(2) Dacă urmare a faptei prevăzute la alin. 1 au survenit prejudicii pentru stat ori pentru municipalitate, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(3) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006).

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile prevăzute la alin. 1 făptuitorul nu se pedepseşte dacă, până la sfârşitul cercetării judecătoreşti în primă instanţă, actul ilegal de ordonanţare este anulat, iar fondurile cheltuite ilegal sunt restituite integral. Această dispoziţie nu se aplică în mod repetat.

Art. 254b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) Persoana care nu utilizează conform destinaţiei stabilite mijloacele financiare primite din fonduri aparţinând Uniunii Europene sau acordate de Uniunea Europeană statului bulgar se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazul în care un funcţionar dispune să fie săvârşită fapta prevăzută la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, iar instanţa îi poate interzice celui vinovat unele drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1, pct. 6 şi 7.

Art. 255. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, în vigoare din 5 noiembrie 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Persoana care evită stabilirea sau plata datoriilor fiscale în cuantum mare, prin:

1. nedepunerea declaraţiei;

2. confirmarea unui neadevăr sau tăinuirea unui adevăr într-o declaraţie depusă;

3. neemiterea unei facturi ori unui alt document contabil;

4. distrugerea, ascunderea ori nepăstrarea în termenele stabilite de lege a documentelor contabile sau a registrelor contabile;

5. ţinerea sau permiterea ţinerii evidenţei contabile în contradicţie cu cerinţele legislaţiei contabile;

6. întocmirea sau utilizarea unui document având conţinut neadevărat, a unui document fals sau falsificat în exercitarea activităţii economice, în ţinerea

evidenței contabile sau la prezentarea de informații către autoritățile fiscale sau către executorii publici;

7. operarea unor deduceri fiscale necorespunzătoare,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani și cu amendă de până la două mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 67 din 2008, modificat – Monitorul Oficial nr. 12 din 2009, în vigoare de la 1 ianuarie 2010, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 32 din 2009) Atunci când fapta prevăzută de alin. 1 a fost săvârșită cu complicitatea unui funcționar al poliției de frontieră, al administrației vamale, al Agenției Naționale pentru venituri sau al unui auditor înregistrat, pedeapsa este închisoarea de la doi la șase ani și amenda de până la cinci mii de leve, și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(3) Atunci când obligațiile fiscale sunt în cuantum deosebit de mare, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani și confiscarea parțială sau a totală a averii vinovatului.

(4) Dacă până la încheierea cercetării judecătorești în primă instanță, obligația fiscală nedeclarată sau neachitată a fost vărsată la buget, împreună cu dobânda, pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. 1 și 2 este închisoarea de până la doi ani și amendă de până la cinci sute de leve, iar pentru faptele prevăzute la alin. 3 – închisoare de până la trei ani și amendă de până la o mie de leve.

Art. 255a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Persoana care se sustrage de la stabilirea ori plata unor obligații fiscale de mari dimensiuni prin transformarea unei societăți comerciale sau a unei alte persoane juridice, printr-o tranzacție cu o întreprindere comercială sau printr-o tranzacție cu părți afiliate în sensul Codului de procedură fiscală și de asigurări se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani și amendă de până la zece mii de leve.

(2) Atunci când obligațiile fiscale sunt de proporții deosebit de mari, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani și confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului.

(3) În cazul în care până la finalizarea cercetării judecătorești în primă instanță, obligația fiscală nedeclarată sau neachitată este vărsată la buget, împreună cu dobânda, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amendă de până la o mie de leve.

Art. 255b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 2014, în vigoare de la 01.01.2015) (1) Persoana care ascunde contribuțiile de asigurări obligatorii sau de asigurări de sănătate, în cuantum mare, prin:

1. declararea unui venit asigurat într-un cuantum mai mic decât cel real pentru persoana asigurată;

2. nedepunerea declarației;

3. confirmarea unui neadevăr ori tăinuirea unui adevăr într-o declarație depusă;

4. întocmirea și utilizarea unui document cu conținut neadevărat, fals sau falsificat în exercitarea activității economice, în conducerea contabilității sau la prezentarea informațiilor organelor pentru venituri;

5. distrugerea sau ascunderea în termenele stabilite prin lege a documentelor contabile, a registrelor contabile sau a statelor de plată;

se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani și cu amendă de până la două mii de leva.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârșită cu participarea unui organ pentru venituri sau a unui auditor înregistrat, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amendă de până la cinci mii de leve, precum și interzicerea unor drepturi potrivit art. 37 alin. 1 pct. 6 și 7.

(3) Atunci când obligațiile cu privire la contribuțiile obligatorii aferente asigurărilor obligatorii publice de stat sau asigurărilor de sănătate sunt în cuantum deosebit de mare, pedeapsa este închisoarea de la doi ani la opt ani și confiscarea în tot sau în parte a averii celui vinovat.

(4) Dacă până la finalizarea cercetării judecătorești la instanța de fond contribuțiile obligatorii aferente asigurărilor sociale obligatorii sau asigurărilor de sănătate au fost achitate către buget, împreună cu dobânzile datorate, pedeapsa pentru faptele prevăzute la alineatele 1 și 2 este închisoarea de până la doi ani și amendă de cinci sute de leve, iar pentru cele prevăzute la alineatul 3 – închisoarea de până la trei ani și amendă de până la o mie de leve.

(5) Angajatul sau funcționarul, supus asigurării obligatorii, nu poartă răspundere penală pentru faptele de la alineatele 1-4, inclusiv și pentru instigare sau complicitate.

Art. 256. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Persoana care prin utilizarea unui document având conținut neadevărat ori a unui document fals sau falsificat, primește de la bugetul de stat o sumă de bani necuvenită, sau care oferă posibilitatea altuia să primească o astfel de sumă, se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani și amendă de o mie până la cinci mii de leve.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 a fost comisă cu participarea unei persoane prevăzută la art. 255, alin. 2, sau de către o persoană care acționează la comanda ori îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat, sau dacă suma de bani primită este în cuantum deosebit de mare, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani și confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului, precum și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(3) Dacă până la finalizarea cercetării judecătorești în primă instanță, suma primită este vărsată la buget, împreună cu dobânzile, pedeapsa pentru fapta

prevăzută la alin. 1 este închisoarea de până la trei ani şi amendă de până la o mie de leve, iar pentru fapta prevăzută la alin. 2 – închisoarea de până la cinci ani şi amendă de până la trei mii de leve.

Art. 257. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, în vigoare din 5 noiembrie 1997, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006).

Art. 258. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care împiedică, în mod ilegal, un organ fiscal să-şi îndeplinească obligaţia legală se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi cu o amendă de la o mie la două mii de leve.

(2) În cazul în care fapta prevăzută la alin. 1 este săvârşită prin utilizarea forţei sau ameninţării, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani şi amendă de la două mii la cinci mii de leve.

Art. 259. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care înfiinţează o persoană juridică fără scop lucrativ ori sau o fundaţie, care nu desfăşoară ori desfăşoară doar aparent obiectul de activitate şi scopul declarate la momentul înregistrării, cu scopul de a primi împrumuturi sub această acoperire, să beneficieze de eliberarea de la plata impozitelor, de a beneficia de facilităţi fiscale ori de a obţine un alt folos patrimonial, precum şi de a efectua o activitate interzisă, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, cu amendă de la trei mii la cinci mii de leve şi interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

Art. 259a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, declarat neconstituţional prin Decizia nr. 14 a Curţii Constituţionale a Republicii Bulgaria – nr. 98 din 2000)

(1) Funcţionarul care autorizează plata remuneraţiei fără să fi fost plătite toate contribuţiile datorate pentru asigurări obligatorii, în cazul în care suma neplătită este în cuantum deosebit de mare, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1 făptuitorul nu se pedepseşte dacă până la finalizarea cercetării judecătoreşti în primă instanţă îşi îndeplineşte integral obligaţia fiscală, împreună cu dobânzile datorate.

Art. 260. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Evaluatorul autorizat care emite o evaluare ori pune o concluzie neadevărată cu privire la valoarea bunului evaluat şi, în consecinţă,

pricinuieşte pagube în cazuri importante, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi interzicerea drepturilor conform art. 37 alin. 1 pct. 6 şi 7.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 67 din 2008) Auditorul înregistrat care certifică raporturile anuale neadevărate ale unui comerciant, cunoscând acest fapt, se pedepseşte cu închisoare de până la un an şi cu amendă de până la cinci sute de leve, precum şi interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6 şi 7.

Art. 260a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care dobândeşte sau dispune pe seama sa sau pe seama unui terţ, direct sau indirect, de instrumente financiare, utilizând în mod ilegal informaţii interne referitoare la acestea, iar ca o consecinţă a acestei fapte se produc prejudicii însemnate, atunci când este săvârşită de către o persoană care dispune de informaţii interne, datorită faptului că:

1. este membrul unui organ administrativ, de conducere sau de supraveghere a emitentului sau participantului la piaţa cotelor de emisii, sau

2. este deţinătorul unui procent din capitalul unui emitent sau a unui participant la piaţa cotelor de emisii, sau

3. are acces la respectiva informaţie în cursul îndeplinirii unei activităţi, profesii sau a obligaţiilor de serviciu, se pedepseşte pentru abuz de informaţii interne cu închisoarea de până la patru ani şi cu o amendă de la o mie la trei mii de leve, instanţa putând dispune interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6 şi 7.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi aceluia care dobândeşte sau dispune pe seama sa sau pe seama unui terţ, direct sau indirect, de instrumente financiare, utilizând în acest sens în mod ilegal informaţii interne referitoare la acestea, obţinută altfel decât în cazurile menţionate la alineatul 1, despre care cunoaşte că este sunt informaţii interne, iar ca o consecinţă a săvârşirii faptei se produc prejudicii însemnate.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi celui, care după ce a transmis un ordin pentru un instrument financiar obţine informaţii interne referitoare la respectivul instrument, iar în baza acesteia îl anulează sau modifică, iar în urma acestui fapt se produc prejudicii însemnate.

(4) Pedeapsa de la alineatul 1 se aplică şi persoanei, care după ce a transmis un ordin sau o ofertă pe seama sa sau pe seama unui terţ, cu privire la vânzări în cadrul unei licitaţii pentru certificate de emisie sau pentru alte produse derivate pe baza acestora, care se desfăşoară potrivit Regulamentului (UE) 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010, cu privire la calendarul, administrarea şi alte aspecte privind licitarea certificatelor de emisii de gaze de seră, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului pentru stabilirea sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunităţii (JO, L 302/1 din 18 noiembrie 2010), obţine informaţii interne referitoare la acestea şi, în baza acestora,

modifică sau anulează ordinul sau modifică sau anulează oferta, iar în urma acestui fapt intervin ca o consecinţă prejudicii însemnate.

(5) Persoana, care în temeiul informaţiilor interne, instigă pe altul să dobândească sau să dispună de instrumente financiare, să modifice sau să anuleze un ordin pentru un instrument financiar, la care se referă respectivele informaţii interne, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani.

(6) Pedeapsa de la alineatul 5 se aplică şi persoanei care ştie că a fost determinat în baza unei informaţii interne să transmită, modifice sau anuleze un ordin privind un instrument financiar, la care se referă respectiva informaţiei internă, iar în urma acestui fapt s-au produs consecinţe însemnate.

(7) Dacă faptele prevăzute la alineatele 1–6 sunt săvârşite:

1. de către două sau mai multe persoane, cu premeditare;

2. de către o persoană, care acţionează la comanda sau în executarea rezoluţiei unui grup infracţional organizat;

3. în mod repetat,

Pedeapsa este închisoarea de la doi la cinci ani şi amendă de la o mie la trei mii de leve.

(8) În cazurile prevăzute la alineatele 1–7, obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, iar atunci când acesta lipseşte sau a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

BG

Art. 260b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care, în mod ilegal, dezvăluie altei persoane informaţii interne de care dispune cu privire la un instrument financiar, cu excepţia cazului în care dezvăluirea se face în îndeplinirea obişnuită a activităţii, profesiei sau a obligaţiilor de serviciu, sau constituie sondarea pieţei, iar în urma acestei fapte intervin consecinţe prejudiciabile însemnate, se pedepseşte pentru dezvăluire ilegală de informaţii interne cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi persoanei, care afirmă public o convingere, cunoscând faptul că acesta se bazează pe o informaţiei internă, iar în urma acestor declaraţii publice se produc consecinţe prejudiciabile însemnate.

Art. 260c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care încheie tranzacţii sau transmite un ordin comercial, oferind informaţii neadevărate sau înşelătoare cu privire la ofertă, cerere sau preţul unui instrument financiar sau la un contract spot conex de mărfuri sau stabileşte respectivul preţ la un nivel neobişnuit sau fictiv, iar în urma acestei fapte intervin consecinţe prejudiciabile însemnate, se pedepseşte pentru manipularea pieţei cu închisoarea de până la patru ani şi cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) Persoana care prin utilizarea unui mijloc fictiv sau prin inducerea în eroare încheie tranzacţii sau transmite ordine comerciale sau efectuează un alt tip de activitate sau acţiuni, care influenţează preţul unuia sau mai multor

instrumente financiare sau unui contract spot conex de mărfuri, iar în urma acestui fapt intervin consecinţe prejudiciabile însemnate, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la patru ani.

(3) Persoana care în scopul obţinerii unui avantaj sau a unui beneficiu pentru sine sau pentru altul, difuzează informaţii prin intermediul media sau în alt mod, care transmite date neadevărate cu privire la ofertă, cerere sau preţul unui instrument financiar sau a unui contract spot conex de mărfuri sau stabileşte pentru unul sau mai multe instrumente financiare sau pentru un contract spot de mărfuri un preţ la un nivel neobişnuit sau fictiv, iar în urma acestui fapt intervin consecinţe prejudiciabile însemnate, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani şi cu amendă de la trei la cinci mii se leve.

(4) Persoana care furnizează informaţii neadevărate sau înşelătoare sau date de intrare sau manipulează în orice mod calculul unui benchmark, iar în urma acestui fapt intervin consecinţe prejudiciabile însemnate, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la patru ani.

(5) În cazurile prevăzute la alineatele 1-4, obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, iar atunci când acesta lipseşte, se percepe contravaloarea sa.

Art. 261. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 262. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 263. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1992, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 264. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 265. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 266. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1992, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 267. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1992, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 268. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

BCU IAŞI CENTRALA UNIVERSITARĂ

CAPITOLUL VIII
Infracțiuni împotriva activității organelor de stat, a organizațiilor obşteşti şi a persoanelor ce îndeplinesc funcții publice

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005)

SECȚIUNEA I
Infracțiuni împotriva ordinii de guvernare

Art. 269. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care foloseşte forţa sau ameninţările pentru a determina un organ al statului, un reprezentant al societății civile, un executor judecătoresc privat sau un asistent de executor judecătoresc privat să săvârşească ori să omită un anumit lucru în legătură cu serviciul sau funcţia sa, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani.

(2) Atunci când infracțiunea prevăzută la alin. 1 este săvârşită de participanții la o mulțime, instigatorii şi liderii se pedepsesc cu închisoare de la doi la opt ani.

Art. 270. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, Anterior textul alin. 270, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care împiedică în mod ilegal un organ al statului, un executor judecătoresc privat sau un executor judecătoresc asistent privat să-şi îndeplinească atribuţiile, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu o amendă de la cinci sute la două mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazul în care obligațiile organului statului sunt în legătură cu controlul asupra traficului de substanţe narcotice, analogi sau precursori, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani şi amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

Art. 270a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, abrogat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986).

Art. 271. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989).

Art. 272. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) Persoana

care în mod voluntar părăseşte localitatea, prin nerespectarea interdicţiei impuse printr-o măsură administrativă în mod corespunzător, se pedepseşte cu închisoare de până la şase luni sau cu probaţiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004) Persoana, care după primirea unui avertisment corespunzător, continuă să încalce sistematic măsurile de supraveghere administrativă stabilite prin lege, se pedepseşte cu probaţiune pe o perioadă de un an.

Art. 273. (Nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006) Persoana care dezvăluie informaţii privind apartenenţa la Securitatea de stat ori la serviciile de informaţii ale Armatei populare bulgare, cu încălcarea Legii privind accesul şi dezvăluirea documentelor şi declararea apartenenţei cetăţenilor bulgari la Securitatea de stat şi la Serviciile de informaţii ale Armatei naţionale bulgare, se pedepseşte cu închisoare de la trei la şase ani şi o amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

Art. 274. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care în mod voluntar efectuează o acţiune care intră în sfera atribuţiilor de serviciu ale unui funcţionar, serviciu pe care acesta nu-l îndeplineşte sau care îi este interzis, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu probaţiune.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi aceluia care efectuează în mod voluntar, o acţiune care intră în sfera atribuţiilor funcţiei unui reprezentant al societăţii civile, cu care nu este însărcinat sau care îi este interzisă şi care afectează în mod ilegal, interese publice sau personale.

(3) Persoana care, fără drept, poartă o uniformă sau un însemn oficial, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau probaţiune, precum şi cu mustrare publică.

Art. 274a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care deţine sau poartă uniforme, însemne oficiale sau inscripţii, cu încălcarea Legii Ministerului de Interne, Legii apărării şi a forţelor armate ale Republicii Bulgaria, Legii executării pedepselor şi a arestului preventiv sau a Legii puterii judecătoreşti, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau probaţiune

(2) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă fapta prevăzută de alin. 1 a fost săvârşită în scopul comiterii altei infracţiuni, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care în orice mod defăimează, distruge ilegal sau deteriorează uniforma, însemnele oficiale ori inscripţii, purtate ori depuse potrivit Legii Ministerului de Interne, Legii apărării

şi forţelor armate ale Republicii Bulgaria, Legii de executare a pedepselor şi a arestului preventiv ori a Legii puterii judecătoreşti, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Art. 275. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, în vigoare de la 01.09.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 64 din 2007) Persoana, care obligată fiind prin lege să coopereze cu un organ al statului, cu un executor judecătoresc privat ori cu un ajutor de executor judecătoresc privat nu procedează astfel, fiind corespunzător citat, se pedepseşte cu probaţiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Persoana, care citată fiind de către un funcţionar ce are competenţă într-un caz care pune în pericol viaţa, sănătatea sau averea unei persoane, refuză să-i acorde ajutorul, fără risc însă pentru el sau pentru altul, se pedepseşte cu probaţiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 276. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care confecţionează sau pune în circulaţie însemne de certificare contrafăcute, cum ar fi ştampile, însemne de calitate pentru metale preţioase, bilete de intrare, bilete de călătorie şi altele asemenea lor, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu probaţiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care se foloseşte cu bună ştiinţă de un astfel de însemn fals se pedepseşte cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(3) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, în mod ilegal, îndepărtează, distruge sau ascunde însemne oficiale de identificare destinate stabilirii, plăţii sau raportării valorilor, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu probaţiune.

(4) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, fără să deţină acordul corespunzător, confecţionează ştampila unei organizaţii de stat sau obşteşti, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu probaţiune.

(5) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi persoanei care ia o ştampilă a unei organizaţii de stat sau obşteşti cu scopul de a o utiliza în mod ilegal.

Art. 277. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, în vigoare de la 01.09.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 64 din 2007) Persoana care îndepărtează sau deteriorează în mod conştient un

sigiliu plasat legal de către o autoritate, de un executor judecătoresc privat sau de un asistent de executor judecătoresc privat, pe un bun mobil sau imobile, ca semn că accesul sau dispoziţia asupra acestuia este limitat, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu amendă de la o sută până la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi aceluia care dispune de un lucru pus sub sechestru sau care i-a fost încredinţat în pază.

Art. 277a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) (1) Cel care, fără a deţine autorizaţia corespunzătoare, caută situri arheologice se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Cel care, fără a deţine autorizaţia corespunzătoare, face săpături ori dispune să se facă în teren săpături, studii geofizice sau subacvatice ori nu execută lucrări de excavare potrivit normelor legale pe teritoriul unui imobil cu valoare culturală sau în zona acesteia de securitate, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani şi amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

(3) Dacă la săvârşirea faptelor vizate de alin. 1 şi 2 se utilizează mijloace tehnice sau autovehicule, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani şi amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leve.

(4) Cel care dispune sau permite desfăşurarea unei activităţi ilegale pe un teritoriu protejat al patrimoniului cultural se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi amendă de la două mii la zece mii de leve.

(5) Cel care dispune ori permite continuarea activităţii prevăzute la alin. 4, după ce aceasta a fost sistată de către organele competente, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani şi amendă de la trei mii la douăzeci de mii de leve.

(6) Pedepsele prevăzute la alin. (4) şi (5) se aplică şi celui care organizează ori conduce activitatea, dacă cunoştea sau a presupus că aceasta a avut loc cu încălcarea Legii patrimoniului cultural.

(7) Cel care în mod ilegal confecţionează, deţine sau ascunde obiecte, materiale, instrumentar ori programe informatice despre care ştie sau presupune că sunt proiectate sau folosite pentru căutarea, păstrarea, modificarea ori transferul obiectelor arheologice se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani, iar instanţa poate impune şi interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

(8) În cazurile prevăzute la alin. 1-6, instanţa poate dispune confiscarea de până la o jumătate din averea vinovatului, iar pentru cele prevăzute la alin. 7 – o parte sau toată averea vinovatului.

Art. 278. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 57 din 2007, modificat –

Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) (1) Persoana care descoperă o valoare culturală şi care în termen de şapte zile nu comunică autorităţilor despre aceasta, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu amendă de la cinci sute la trei mii de leve.

(2) În cazul în care valoarea culturală are o importanţă ştiinţifică sau artistică deosebit de mare, pedeapsa este închisoare de până la patru ani sau amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(3) În cazul în care a survenit distrugerea sau deteriorarea valorii culturale, atunci când făptuitorul nu a dorit sau nu a permis acest lucru, pedeapsa este: în cazurile prevăzute la alin. 1 – închisoare de până la patru ani şi amendă de la o mie la cinci mii de leve, iar în cazurile prevăzute la alin. 2 – închisoare de până la cinci ani şi amendă de la două mii la zece mii de leve.

(4) Făptuitorul nu se pedepseşte atunci când comunică despre descoperirea valorii culturale şi după termenul prevăzut la alin. 1, dacă nu au survenit consecinţele prevăzute la alin. 3.

(5) Funcţionarul care nu solicită identificarea şi înregistrarea bunurilor cu valoare culturală se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani, iar instanţa poate dispune interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

(6) Persoana care deţine un obiect arheologic ce nu este identificat şi înregistrat în mod corespunzător se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani şi amendă de la două mii la zece mii de leve, iar atunci când obiectul infracţiunii reprezintă o bogăţie naţională, precum şi atunci când sunt deţinute mai mult de trei obiecte arheologice – cu închisoare de până la şase ani şi amendă de la trei mii la cincisprezece mii leve. Instanţa poate, de asemenea, să impună confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului, precum şi interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

(7) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 278a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009)

(1) Persoana care oferă spre înstrăinare ori înstrăinează un bun de valoare culturală care nu este identificat şi înregistrat, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani şi cu amendă de la o mie la douăzeci de mii de leve.

(2) Pedeapsa de la alin. 1 aplică şi aceluia care dobândeşte o astfel de valoare culturală.

(3) În cazul în care faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) au fost comise în mod repetat sau constituie recidivă periculoasă ori sunt săvârşite la comanda ori îndeplinind decizia unui grup infracţional organizat, precum şi atunci când sunt comise în scopul trecerii peste frontiera de stat a obiectului infracţiunii, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani şi amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leve.

(4) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi celui care, fără a deţine autorizaţia corespunzătoare, scoate din ţară un bun de valoare culturală.

(5) Pedeapsa prevăzută la alin. 1–4 se aplică şi atunci când obiectul infracţiunii este un document din Fondul naţional de arhivă.

(6) Obiectul infracţiunii se confiscă în folosul statului, iar dacă lipseşte ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

Art. 278b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009)

(1) Persoana care distruge ori deteriorează în mod ilegal bunul propriu cu valoare culturală ori un document din Fondul naţional de arhivă, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu amendă de la cinci sute la două mii de leve, precum şi cu mustrare publică.

(2) Funcţionarul care acordă în mod ilegal autorizarea pentru distrugerea, demolarea, deteriorarea, modificarea aspectului sau exportul unui bun de valoare culturală sau a unui document din Fondul naţional de arhivă se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani ori cu amendă de la o mie la cinci mii leve, iar instanţa poate impune şi interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alin. 2 are ca urmare distrugerea, dezmembrarea, deteriorarea, modificarea aspectului sau exportul unui bun cu valoare culturală, pedeapsa este închisoarea de la unu la şase ani, amenda de la o mie la cinci mii de leve şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

Art. 278c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, anterior art. 278a, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 133 din 1998, modificat şi completat Monitorul Oficial nr. 88 din 2005, completat – Monitorul Oficial nr. 94 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care distruge sau deteriorează în mod ilegal un teritoriu protejat ori un spaţiu ce face obiectul pazei într-o zonă protejată, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu probaţiune, precum şi amendă de la două mii la zece mii de leve.

(2) Persoana care distruge sau deteriorează formaţiuni extrem de valoroase, unice şi de neînlocuit, din sol şi stânci, precum şi peşteri declarate ca protejate, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi cu amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

(3) În cazul în care fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 a fost comisă din culpă, pedeapsa este probaţiunea şi amenda de la o mie la cinci mii de leve.

Art. 278d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care în mod ilegal distruge, deteriorează, dobândeşte, deţine ori înstrăinează un exemplar dintr-o specie protejată din flora sau fauna sălbatică, atunci când nu se referă la un caz de o importanţă redusă, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu probaţiune, precum şi cu amendă de la două mii la zece mii de leve.

(2) Cel care comercializează exemplare din specii protejate ale florei sau faunei sălbatice sau părţi ori produse provenite din acestea, dacă nu constituie un caz cu importanţă redusă, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este probaţiune şi amendă de la o mie la cinci mii de leve.

Art. 278e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care în mod ilegal distruge, deteriorează, deţine, obţine ori înstrăinează un exemplar din rândul animalelor sălbatice vertebrate protejate ori un exemplar din rasele prevăzute în anexa nr. 3 la Legea diversităţii biologice, marcat cu semnul (*), ameninţate cu dispariţia la scară europeană ori la scară mondială, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani, precum şi cu amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

Art. 279. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care intră sau iese peste frontiera de stat fără permisiunea autorităţilor competente sau, chiar dacă deţine permisiunea, însă nu prin locurile stabilite în acest sens, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani şi amendă de la o sută la trei sute de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În cazurile prevăzute la alineatele precedente, instanţa poate impune, în locul amenzii, confiscarea parţială sau integrală a averii vinovatului.

(4) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Actele preparatorii în vederea săvârşirii infracţiunii

prevăzute la alin. 1 şi 2 se pedepsesc cu închisoarea de până la doi ani sau probaţiune.

(5) (Anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Nu se pedepseşte cel care intră în ţară spre a beneficia de dreptul la azil, potrivit Constituţiei.

Art. 280. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 37 din 1989, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care trece peste frontiera de stat persoane individuale ori grupuri de persoane fără permisiunea autorităţilor competente sau, chiar dacă are această permisiune, dar nu prin locurile special stabilite, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la şase ani şi cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani, amenda de la zece mii la treizeci de mii de leve şi confiscarea parţială sau totală a averii a făptuitorului dacă:

1. a fost trecută peste frontiera de stat o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani;

2. trecerea s-a făcut fără cunoştinţa persoanei;

3. persoana trecută peste frontiera de stat nu este cetăţean bulgar;

4. s-a folosit un autovehicul, o aeronavă sau alt mijloc de transport;

5. (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) trecerea este organizată de către un grup sau de o organizaţie;

6. (nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) trecerea a fost realizată printr-o modalitate care a pus în primejdie vieţile celor trecuţi peste frontiera de stat.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani, amendă de la zece mii la treizeci de mii de leve şi confiscarea în tot sau în parte a averii făptuitorului, atunci când fapta a fost săvârşită cu participarea unui funcţionar, care s-a folosit de serviciul său.

(4) (Anterior alineatul 3, completat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) În cazurile prevăzute la alin. 2, pct. 4 mijlocul de transport se confiscă în beneficiul statului, în cazul în care acesta aparţinea făptuitorului sau i-a fost pus la dispoziţie de bunăvoie.

Art. 281. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 37 din 1989, nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior textul art. 281, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care, în scopul obţinerii pentru el sau pentru altul a unui folos material ilicit, ajută un cetăţean străin să locuiască sau să traverseze teritoriul ţării cu încălcarea legii, se pedepseşte cu închisoarea până la cinci ani şi cu amendă de la trei mii la zece mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedeapsa închisorii de la un an la şase ani şi amendă de la cinci mii la zece mii de leve, se aplică atunci când fapta este:

1. săvârşită prin utilizarea unui vehicul motorizat, aeropurtat sau alt tip de vehicul de transport;
2. organizată de către un grup sau organizaţie;
3. săvârşită într-un mod periculos pentru viaţa respectivei persoane;
4. săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 16 ani;
5. săvârşită împotriva a mai mult de o persoană.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) În cazurile prevăzute de alin. 2, pct. 1, mijlocul de transport se confiscă în beneficiul statului, dacă acesta aparţinea făptuitorului sau i-a fost pus la dispoziţie de bunăvoie.

SECŢIUNEA II
Infracţiuni de serviciu

Art. 282. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcţionarul care îşi încalcă sau nu îşi îndeplineşte sarcinile de serviciu ori îşi depăşeşte autoritatea sau drepturile în scopul obţinerii de foloase pentru sine ori pentru altul sau pentru a provoca un prejudiciu altuia, iar urmare a acestui fapt putând interveni consecinţe dăunătoare semnificative, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani, instanţa putând să dispună şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7, sau cu probaţiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă în urma săvârşirii faptei s-au produs consecinţe dăunătoare semnificative sau dacă aceasta a fost săvârşită de o persoană care ocupă o funcţie de răspundere, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani, iar instanţa poate dispune şi interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile deosebit de grave de la alineatul precedent, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani, iar instanţa poate dispune şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pedeapsa prevăzută la | alin. 3 se aplică şi funcţionarului care a comis infracţiunea cu participarea unei persoane menţionate la art. 142, alin. 2, pct. 6 şi 8.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) În cazul în care fapta prevăzută la alineatele precedente este în legătură cu exercitarea unei acţiuni de control cu privire la producerea, prelucrarea, depozitarea, comerţul în ţară, importul, exportul, tranzitul şi evidenţa privind substanţele narcotice şi

precursorii acestora, pedeapsa este închisoarea de până la zece ani – conform alin. 1 şi de la trei la cincisprezece ani – conform alin. 2.

Art. 282a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Funcţionarul care, în situaţia existenţei condiţiilor prevăzute într-un act normativ, necesare eliberării unui permis special pentru desfăşurarea unei anumite activităţi, refuză sau întârzie emiterea actului în afara termenelor prevăzute de lege pentru emiterea acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, amendă de până la cinci sute de leve şi interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 7.

Art. 283. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Funcţionarul care utilizează funcţia sa în scopul obţinerii pentru sine sau pentru altul a unui folos ilicit se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Art. 283a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă infracţiunile prevăzute de art. 282 şi 283 sunt în legătură cu privatizarea, vânzarea, închirierea sau arenda, precum şi cu aportul la societăţi comerciale a unei proprietăţi a statului sau a unei proprietăţi publice sau a unei cooperative, precum şi a proprietăţii unor persoane juridice, pedeapsa este:

1. pentru infracţiunile prevăzute la art. 282 – închisoare de la trei la zece ani, amendă de la trei mii la cinci mii de leve şi interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, alin. 6 şi 7;

2. pentru infracţiunile prevăzute la art. 283 – închisoare de la unu la trei ani, amendă de la o mie la trei mii de leve şi interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

Art. 283b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Funcţionarul care împiedică ori îngreunează exercitarea de către proprietari ai drepturilor redobândite în temeiul Legii privind redobândirea dreptului de proprietate asupra unor imobile naţionalizate, în temeiul Legii privind redobândirea dreptului de proprietate asupra unor bunuri înstrăinate, în temeiul Legii privind dezvoltare teritorială şi comunală, în temeiul Legii privind lucrările publice în aşezările urbane, Legii privind proprietăţile de stat, Legii proprietăţii, Legii privind dreptul de proprietate şi de utilizare a terenurilor agricole şi Legii acordării de despăgubiri proprietarilor de averi naţionalizate, Legii privind privatizarea şi controlul post-privatizare ori prin hotărâri judecătoreşti rămase definitive potrivit altor legi, se pedepseşte cu închisoare de la doi la şase ani.

Art. 284. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) Funcţionarul care, în dauna statului, a unei întreprinderi, a unei organizaţii sau a unei persoane private, comunică altei persoane ori dă publicităţii informaţiile ce i-au fost încredinţate sau la care are acces în virtutea serviciului şi despre care

se ştie că sunt secret de serviciu, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu probaţiune.

(2) Pedeapsa pentru fapta prevăzută la alin. 1 se aplică şi persoanei care nu este funcţionar, care lucrează într-o instituţie de stat, întreprindere sau o organizaţie publică, care în legătură cu activitatea sa a intrat în posesia unei informaţii ce constituie secret de serviciu.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârşită de un expert, traducător sau interpret cu privire la informaţiile care le-au devenit cunoscute în legătură cu sarcinile ce le-au fost atribuite, despre care sunt obligaţi să păstreze confidenţialitatea, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu probaţiune.

Art. 284a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 2001, abrogat – Monitorul Oficial nr. 45 din 2002, nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006) Funcţionarul din cadrul Comisiei pentru dezvăluirea documentelor şi publicarea apartenenţei cetăţenilor bulgari la Siguranţa de stat şi la Serviciile de informaţii ale Armatei Populare Bulgare sau la administraţia acesteia, care divulgă informaţii ori distribuie un document, cu încălcarea Legii privind accesul şi dezvăluirea documentelor şi publicarea apartenenţei cetăţenilor bulgari la Securitatea de stat şi la serviciile de informaţii ale Armatei Populare bulgare, aspecte aflate de acesta în calitatea deţinută, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la şase ani şi o amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

Art. 284b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 2001, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006) Funcţionarul care nu scoate din evidenţă un colaborator sau un agent sub acoperire, care deţine funcţii publice sau desfăşoară o activitate publică în sensul Legii privind accesul şi dezvăluirea documentelor şi declararea apartenenţei cetăţenilor bulgari la Securitatea de stat şi la Serviciile de informaţii ale Armatei naţionale bulgare, se pedepseşte cu închisoare de la trei la şase ani şi cu amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

Art. 284c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Funcţionarul care, în mod ilegal, permite ori dispune utilizarea mijloacelor speciale de informaţii sau le aplică ori păstrează informaţiile obţinute cu ajutorul acestora, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani şi cu amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 285. Funcţionarul care în mod conştient permite unei persoane subordonate să săvârşească o infracţiune în legătură cu serviciul ori cu munca acestuia, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea săvârşită.

SECȚIUNEA III
Infracțiuni împotriva justiției

Art. 286. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care în fața unei autorități competente acuză pe nedrept pe altul că a săvârșit o infracțiune, știind că este nevinovat sau care prezintă dovezi neadevărate împotriva aceluia, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șase ani și cu mustrare publică.

(2) (anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă împotriva persoanei pretins a fi vinovată se pornește urmărirea penală, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 287. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Un funcționar care, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului său, singur ori prin intermediul altuia, săvârșește acte de constrângere ilegale împotriva unui inculpat, a unui martor sau a unui expert, pentru a obține recunoașterea faptei, o declarație, o concluzie sau o informație, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani și cu interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 287a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care cu scopul de a induce în eroare autoritatea judecătorească:

1. confecționează înregistrări tehnice neadevărate sau falsifică unele autentice;
2. distruge o înregistrare sau o parte din ea, colectează sau aranjează datele din înregistrare și astfel creează o imagine neadevărată a acelei împrejurări;
3. face uz de înregistrări tehnice contrafăcute;
4. utilizează în mod necorespunzător informațiile, obținute cu mijloace speciale de informații,

se pedepsește cu închisoarea de la un an la cinci ani și amendă de la cinci sute la o mie de leve.

Art. 288. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Organul autorității de stat, care omite să-și îndeplinească la timp obligațiile de serviciu ce-i revin cu privire la urmărirea penală, ori zădărnicește în vreun fel urmărirea penală în scopul de a scăpa pe altul de o pedeapsă care i s-ar cuveni prin lege, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șase ani și cu interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

Art. 289. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Orice persoană care determină un funcționar din cadrul organelor de cercetare sau din cadrul organelor de parchet sau din cadrul autorității judiciare să-și încalce

îndatoririle de serviciu cu privire la administrarea justiţiei se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani.

Art. 290. (1) Persoana care, în faţa unei instanţe judecătoreşti sau a unei alte organ competent al autorităţii statului, în calitate de martor, fie verbal, fie în scris, confirmă în mod conştient un neadevăr sau tăinuieşte un adevăr, se pedepseşte pentru mărturie mincinoasă cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi traducătorului ori interpretului, care în faţa instanţei sau a altui organ competent, fie în scris, fie verbal, cu bună ştiinţă, face o traducere neadevărată ori prestează o traducere sau o interpretare neadevărată.

Art. 290a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Orice persoană care confirmă un neadevăr sau păstrează tăcerea despre un adevăr într-o declaraţie scrisă înaintată instanţei se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 291. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana, care în calitate de expert, în cunoştinţă de cauză, în scris sau verbal, face o declaraţie falsă în faţa unei instanţe judecătoreşti sau a altei autorităţi competente, se pedepseşte cu închisoare de la un an până la cinci ani şi cu interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 7.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune. Instanţa poate dispune şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 7.

Art. 292. (1) (Anterior textul art. 292 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) În ceea ce priveşte infracţiunile prevăzute la art. 290 şi 291 pedeapsa nu se aplică:

1. atunci când persoana, dacă ar spune adevărul, s-ar acuza pe sine de comiterea infracţiunii şi

2. atunci când persoana îşi retrage în faţa organului competent mărturia mincinoasă, traducerea, interpretarea ori concluzia neadevărată până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a deciziei şi mai înainte să se fi început urmărirea penală pentru aceasta.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Prevederea de la pct. 2 al alineatului precedent se aplică şi în cazurile prevăzute la art. 290a, în cazul în care persoana îşi retrage declaraţia înainte de data pronunţării hotărârii în cauza în care a fost dată.

Art. 293. (1) (Anterior textul alin. 293, completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Persoana care îl instigă pe altul să comită o infracţiune prevăzută

de art. 290, 290a şi 291 se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu probaţiune.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dacă au fost instigate două sau mai multe persoane, iar cazul este deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 293a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care, după ce a fost condamnată să îndeplinească o obligaţie bănească în temeiul unui act judiciar intrat în vigoare şi timp de un an de la intrarea sa în vigoare nu-şi îndeplineşte obligaţia faţă de creditor, deşi dispune de fonduri băneşti sau de bunuri pentru aceasta, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an ori cu probaţiune.

Art. 294. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care acordă ajutor unei persoane care a săvârşit o infracţiune pentru a evita sau pentru a zădărnici urmărirea penală împotriva acesteia sau pentru a rămâne nepedepsită, fără să se fi înţeles cu acea persoană înainte de a comite respectiva infracţiune, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani, dar nu cu o pedeapsă mai grea decât cea prevăzută pentru tăinuire.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită din interes material, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani, dar nu mai grea decât cea prevăzută pentru tăinuire.

(3) Dispoziţiile de mai sus nu se aplică împotriva soţului, descendenţilor, ascendenţilor, fraţilor şi surorilor persoanei tăinuite şi nici soţilor acestora.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Dacă făptuitorul este judecător, procuror, investigator sau organ de poliţie, poliţist anchetator, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

Art. 295. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Un organ al autorităţii statului, care pentru a absolvi o persoană de pedeapsă sau pentru a zădărnici executarea pedepsei, nu pune în executare o hotărâre judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă, dacă potrivit serviciului ar fi trebuit să efectueze demersurile necesare pentru punerea în executare a hotărârii, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani, iar instanţa poate dispune interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1, pct. 6 sau cu probaţiune.

Art. 296. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2009, în vigoare din 22.12.2009, completat – Monitorul Oficial nr. 41 din 2015, în vigoare de la 06.07.2015) Persoana care obstrucţionează ori zădărniceşte în orice mod punerea în executare a unei hotărâri judecătoreşti sau nu execută

un ordin de protecţie împotriva violenţei domestice ori un Ordin European de Protecţie, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) Persoana, care în scopul obstrucţionării ori zădărnicirii punerii în executare a unei hotărâri judecătoreşti, distruge, deteriorează, tăinuieşte sau înstrăinează bunurile la care se referă respectiva hotărâre, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de la o mie la zece mii de leve, dacă fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) Persoana, care încalcă interdicţia de a asista la evenimente sportive în ţară sau în străinătate, în termenul prevăzut pentru interdicţia impusă prin Legea menţinerii ordinii publice pe perioada desfăşurării evenimentelor sportive, după ce a fost sancţionat pentru aceeaşi faptă pe cale administrativă, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu probaţiune.

Art. 297. (1) Deţinutul care evadează se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă pentru evadare deţinutul a procedat la săparea şi demolarea zidurilor, la distrugerea uşilor, ferestrelor etc. pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

(3) Deţinut este orice persoană reţinută sub pază, în condiţiile stabilite prin lege.

Art. 298. (1) Deţinuţii, care s-au înţeles să evadeze prin eforturi comune se pedepsesc cu închisoare de până la doi ani.

(2) Dacă deţinuţii trec la executarea unei evadări premeditate, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 299. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcţionarul care, în mod samavolnic, pune în libertate un deţinut ori îi permite să evadeze, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani, instanţa putând să îi interzică şi unele drepturi celui vinovat potrivit art. 37, alin. 1, pct. 6.

Art. 300. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, abrogat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

SECŢIUNEA IV
Mita

Art. 301. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Funcţionarul care solicită ori acceptă un

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

cadou sau un folos de orice fel, care nu i se cuvine, ori acceptă o propunere sau promisiune privind un cadou sau un folos, pentru a îndeplini, respectiv pentru a nu îndeplini un act de serviciu sau pentru că a îndeplinit deja ori nu a îndeplinit un asemenea act, se pedepseşte pentru luare de mită cu închisoare de până la şase ani şi cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazul în care funcţionarul a săvârşit una dintre faptele menţionate la alineatul 1 pentru a-şi încălca sau pentru că şi-a încălcat deja îndatoririle de serviciu, atunci când respectiva faptă nu constituie infracţiune, pedeapsa este închisoarea de până la opt ani şi amendă de până la zece mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă funcţionarul a comis oricare dintre faptele menţionate la alineatul 1, pentru a săvârşi sau deja a săvârşit o altă infracţiune în legătură cu serviciul, pedeapsa este închisoarea de până la zece ani şi amendă de până la cincisprezece mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile prevăzute de alineatele precedente instanţa va dispune şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6 sau 7.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi unui funcţionar străin care solicită sau acceptă o mită ori acceptă o propunere sau o promisiune de luare de mită.

Art. 302. Pentru luarea şi darea de mită, săvârşite:

1. (completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) de către o persoană, care ocupă o funcţie de răspundere, inclusiv judecător, jurat, procuror sau investigator, ori organ de poliţie, ori poliţist anchetator;

2. prin şantaj, săvârşind un abuz în serviciu;

3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) în mod repetat şi

4. în cuantum ridicat, pedeapsa este:

a) (completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) în cazurile prevăzute la art. 301 alin. 1 şi 2 – închisoarea de la trei la zece ani, amendă de până la douăzeci de mii de leve şi interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1, pct. 6 şi 7;

б) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) în cazurile prevăzute la art. 301 alin. 3 – închisoare de la trei la cincisprezece ani, amendă de până la douăzeci şi cinci de mii

de leve şi confiscarea a până la jumătate din averea vinovatului, instanţa judecătorească urmând să dispună şi interzicerea unor drepturi prevăzute de art. 37 alin. 1 pct. 6 şi 7.

Art. 302a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru mită în cuantum deosebit de mare, care constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la zece la treizeci de ani, amendă de până la treizeci de mii de leve, confiscarea în tot sau în parte a averii vinovatului şi interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

Art. 303. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, abrogat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015)

Art. 304. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Persoana care oferă, promite ori dă un cadou sau orice alt folos unui funcţionar pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act de serviciu sau pentru că deja a îndeplinit sau nu a îndeplinit actul respectiv, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani şi amendă cinci mii de leve.

(2) Dacă în legătură cu mita, funcţionarul şi-a încălcat atribuţiile de serviciu, pedeapsa este închisoare de până la opt ani şi amendă de până la şapte mii de leve, atunci când respectiva încălcare nu constituie o infracţiune supusă unei pedepse mai mari.

(3) Pedeapsa prevăzută de alin. 1 se aplică şi celui care oferă, promite sau dă mită unui funcţionar străin.

Art. 304a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care oferă, promite sau dă mită unui funcţionar aflat într-o funcţie de răspundere, inclusiv judecător, jurat, procuror sau investigator, ori organ de poliţie sau poliţist anchetator, se pedepseşte cu închisoare de până la zece ani şi amendă de până la cincisprezece mii de leve.

Art. 304b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Persoana care solicită ori acceptă un cadou sau foloase necuvenite de orice fel, ori acceptă oferta sau promisiunea privind un cadou ori foloase pentru a exercita o influenţă legată de o decizie a unui funcţionar ori a unui funcţionar străin privind serviciul său se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani ori amendă de până la cinci mii de leve.

(2) Persoana care oferă, promite sau dă un cadou sau orice fel de foloase necuvenite unei persoane ce pretinde că poate exercita o influenţă în condiţiile alin. 1, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau amendă de până la trei mii de leve.

Art. 304c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedepsele prevăzute la articolele precedente se aplică şi cazurilor în care cu acordul funcţionarului, funcţionarului străin sau al persoanei care pretinde că poate exercita o influenţă, cadoul sau folosul sunt oferite, promise sau date unui terţ.

Art. 305. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Pedeapsa pentru luare de mită în temeiul articolelor precedente se aplică şi unui arbitru ori expert desemnat de o instanţă, instituţie, întreprindere sau organizaţie atunci când aceştia săvârşesc astfel de fapte în legătură cu activităţile lor, precum şi celui ce oferă, promite sau dă o astfel de mită.

(2) Pedepsele pentru mită prevăzute la articolele precedente se aplică şi unui apărător ori mandatar atunci săvârşesc astfel de fapte pentru a ajuta la soluţionarea în favoarea părţii adverse sau în detrimentul mandantului unei cauze penale sau civile, precum şi persoanei care oferă, promite sau dă o astfel de mită.

Art. 305a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cel care mijloceşte săvârşirea uneia dintre faptele prevăzute la articolele precedente, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi cu amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 306. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 92 din 2002) Nu se pedepseşte cel care a oferit, a promis sau a dat mită dacă a fost şantajat de către un funcţionar, arbitru sau expert pentru a face acest lucru şi dacă a comunicat autorităţii de îndată, din proprie voinţă.

Art. 307. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000) Persoana care creează în mod premeditat împrejurări ori condiţii pentru a provoca oferirea, primirea sau primirea de mită cu scopul de a-i dăuna persoanei care dă sau acceptă mita, se pedepseşte pentru provocare de luare sau dare de mită cu închisoarea până la trei ani.

Art. 307a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipseşte ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

CAPITOLUL VII „A"
Infracţiuni împotriva sportului

(Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011)

Art. 307b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) Persoana care prin violenţă, înşelăciune, ameninţare sau în altă modalitate ilegală, îl determină

pe altul ca să influenţeze evoluţia sau rezultatul unui eveniment sportiv, administrat de o organizaţie sportivă, dacă fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la şase ani şi o amendă de la o mie la zece mii de leve.

Art. 307c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) (1) Persoana care promite, oferă sau dă altuia un folos necuvenit că să influenţeze sau pentru că deja a influenţat evoluţia ori rezultatul unui eveniment sportiv, administrat de o organizaţie sportivă, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani şi o amendă de cinci mii până la cincisprezece mii de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi aceluia care solicită ori acceptă orice fel de folos necuvenit sau acceptă o ofertă ori o promisiune privind un folos în scopul influenţării sau pentru că deja şi-a exercitat influenţa asupra evoluţiei sau rezultatului unui eveniment sportiv, precum şi atunci când cu acordul său folosul este oferit, promis sau dat altuia.

(3) Persoana care mijloceşte oricare dintre faptele prevăzute la alin. 1 şi 2, dacă fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi cu amendă de până la cinci mii de leve.

(4) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi persoanei ce asigură sau organizează oferirea ori darea de mită.

(5) Făptuitorul se pedepseşte în condiţiile de la art. 55, dacă din proprie voinţă comunică autorităţilor cu privire la săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. 1-4.

Art. 307d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) (1) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani şi amendă de la zece mii până la douăzeci de mii de leve, dacă fapta prevăzută la art. 307b sau art. 307c a fost săvârşită:

1. cu privire la un participant la un eveniment sportiv care nu a împlinit vârsta de 18 ani;

2. cu privire la doi ori mai mulţi participanţi la un eveniment sportiv;

3. cu privire la ori de către o persoană dintr-un organ de conducere sau de control al unei organizaţii sportive, arbitru sportiv, delegat sau altă persoană, în legătură cu îndeplinirea sau cu prilejul îndeplinirii serviciului ori funcţiei sale;

4. în mod repetat.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani şi amenda de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve, atunci când fapta prevăzută la art. 307b sau art. 307c:

1. este săvârşită la comanda ori în îndeplinirea deciziei unui grup infracţional organizat;

2. a fost săvârşită în condiţiile unei recidive periculoase;

3. constituie un caz deosebit de grav;

4. se referă la un eveniment sportiv, inclus într-un joc de noroc cu pariuri asupra evoluţiei sau rezultatelor evenimentului.

Art. 307e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) (1) În cazurile prevăzute de art. 307b, 307c şi 307d instanţa poate dispune şi interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

(2) În cazurile menţionate la art. 307d instanţa poate dispune confiscarea a până la jumătate din averea vinovatului.

Art. 307f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) Obiectul infracţiunii prevăzute la acest capitol se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipseşte ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

CAPITOLUL IX
Infracţiuni în legătură cu documentele

Art. 308. (1) Persoana care întocmeşte un document oficial neadevărat ori alterează conţinutul unui document oficial cu scopul de a fi utilizat, se pedepseşte pentru falsificare de documente cu închisoarea de până la trei ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat, nr. 27 din 2009) Dacă obiectul faptei prevăzute la alin. 1 îl reprezintă certificatele de moştenitor sau actele de stare civilă, actele notariale sau certificatele notariale, documentele de identitate bulgare sau străine, documentele de studii absolvite sau calificări obţinute, permise de conducere a mijloacelor de transport, documente de înregistrare a mijloacelor de transport, autocolante de vize, alte documente ce atestă transferul sau instituirea unui drept de proprietate ori alte drepturi materiale, capacitate juridică, date personale ori de înregistrare, pedeapsa este închisoarea de până la opt ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pedeapsa este închisoarea de până la zece ani, atunci când:

1. fapta de la alin. 1 este săvârşită în scopul săvârşirii infracţiunii prevăzute de art. 108a, alin. 1 sau 2;

2. fapta de la alin. 2 este săvârşită în scopul obţinerii unui folos patrimonial.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) În cazuri de o importanţă redusă pedeapsa este:

1. pentru faptele prevăzute la alin. 1 – închisoarea de până la şase luni sau probaţiune;

2. pentru faptele prevăzute la alin. 2 – închisoarea de până la doi ani,

3. pentru faptele prevăzute la alin. 3 – închisoarea de până la trei ani,

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Actele preparatorii în scopul săvârşirii infracţiunii prevăzute la alin. 1 se pedepsesc cu închisoarea de până la un an. Pentru actele preparatorii în scopul săvârşirii infracţiunii prevăzute la

alin. 2 şi 3 ori pentru asociere în scopul comiterii oricăror infracţiuni prevăzute în acestea, pedeapsa este închisoarea de până la şase ani.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Nu se pedepseşte participantul la o asociere care, înainte de finalizarea întocmirii unui document oficial neadevărat ori falsificării conţinutului unui document oficial (dacă asocierea este constituită în acest scop) sau înaintea distribuirii unor documente neadevărate ori falsificate (dacă asocierea este constituită în acest scop), renunţă la săvârşirea faptei şi o comunică autorităţilor.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care confecţionează, deţine ori ascunde obiecte, materiale sau echipamente, despre care ştie sau presupune că sunt destinate ori utilizate pentru întocmirea sau falsificarea unui document conform alin. 2 şi 3, se pedepseşte cu închisoare până la şase ani.

Art. 309. (1) Persoana care singură ori prin intermediul altcuiva, întocmeşte un document sub semnătură privată neadevărat sau falsifică conţinutul unui document sub semnătură privată şi-l foloseşte pentru a dovedi existenţa sau inexistenţa unui drept, a unei obligaţii ori a unui raport juridic, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani pentru falsificare de documente.

(2) Dacă infracţiunea are ca obiect titlurile de valoare, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârşită pentru a se dovedi existenţa sau inexistenţa ori încetarea sau modificarea unor drepturi asupra unor acţiuni, părţi sociale într-o societate comercială ori asupra unei părţi sau integral a unei societăţi comerciale, ca ansamblu de drepturi, obligaţii şi raporturi, pedeapsa închisoarea de la un an la şase ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când prin fapta prevăzută la alineatul 3 s-au produs prejudicii în cuantum deosebit de mare, reprezentând un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani. Instanţa poate impune confiscarea în tot sau în parte a întregii averi a persoanei vinovate şi privarea acesteia de drepturile prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) În cazurile de importanţă redusă prevăzute la alineatele 1 şi 1, pedeapsa este probaţiune ori amenda de la o sută la trei sute de leve, iar pentru cel prevăzut la alin. 3 – Închisoarea de până la un an sau probaţiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 310. (1) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Dacă infracţiunea prevăzută de art. 308, alin. 1, şi art. 309, alin. 1 şi 2 este săvârşită de un funcţionar în cadrul serviciului său, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani, iar în cazurile de la art. 308 alin. 2 şi 3 – închisoarea de

până la doisprezece ani, iar instanța poate să dispună și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de o importanță redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiunea.

Art. 311. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcționarul care, în cadrul funcției sale, întocmește un document oficial prin care se atestă circumstanțe sau declarații neadevărate, în scopul utilizării respectivului document în dovedirea acelor circumstanțe ori declarații se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani, iar instanța poate să dispună și interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanță redusă pedeapsa este închisoarea de până la un an sau măsurile de probațiune.

Art. 312. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Medicul care eliberează unei persoane un certificat mincinos privind starea de sănătate a acelei persoane, atunci când nu acționează ca funcționar, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În aceleași condiții, un medic veterinar, care eliberează un document al cărui conținut este neadevărat privind starea de sănătate a unui animal, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu probațiune.

Art. 313. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care confirmă un neadevăr sau tăinuiește adevărul într-o declarație scrisă sau într-un mesaj transmis pe cale electronică, care în virtutea unei legi, decret sau hotărâre a Consiliului de Miniștri, se dau în fața unei autorități în vederea certificării autenticității anumitor circumstanțe, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Atunci când fapta prevăzută de alin. 1 este comisă pentru a evita plata impozitelor datorate, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani sau amendă de până la o mie de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanei care confirmă un neadevăr sau trece sub tăcere un adevăr într-un document privat sau într-un mesaj trimis pe cale electronică în care, prin prevederea expresă a unei legi, decret sau hotărâre a Consiliului

de Miniştri, este în mod expres obligat să certifice adevărul şi foloseşte acest document ca dovadă pentru circumstanţe ori declaraţii certificate în mod neadevărat.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana, care în legătură cu o ofertă publică de valori mobiliare dintr-un prospect sau printr-o prezentare privind situaţia economică, utilizează informaţii neadevărate favorizante sau tăinuieşte asemenea informaţii nefavorabile, acestea fiind esenţiale în luarea unei decizii privind dobândirea titlurilor de valoare, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani şi cu amendă de până la cinci sute de leve.

Art. 313a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993; anterior art. 313b – nr. 10 din 1993) (1) Persoana care în declaraţia conform art. 4 alin. 2 din Legea privind averea Partidului comunist bulgar, Uniunii populare agricole bulgare, a Frontului patriotic, a Uniunii tineretului comunist dimitrovist, a Uniunii luptătorilor activi împotriva fascismului şi capitalismului şi a Sindicatelor bulgare, confirmă un neadevăr ori tăinuieşte un adevăr în scopul de a împiedica, total sau parţial, confiscarea unei proprietăţi de stat deţinută ilegal, se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani.

(2) Persoana care, urmare solicitării, refuză să dea declaraţia conform art. 4, alin. 2 din legea menţionată la alin. 1, se pedepseşte cu închisoare de la doi la şase ani.

(3) În cazurile prevăzute la alin. 1 şi 2 instanţa poate dispune şi interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(4) Făptuitorul de la alin. 1 şi 2 nu se pedepseşte dacă prin dezvăluirea adevărului s-ar învinui cu privire la săvârşirea unei infracţiuni pe sine, soţia, descendenţii, ascendenţii, fraţii şi surorile sale.

Art. 313b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006) (1) Persoana care distruge, ascunde, falsifică sau deteriorează un document al Securităţii de stat sau al Serviciilor de informaţii ale Armatei naţionale bulgare se pedepseşte cu închisoare de la trei la şase ani şi cu amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi celui care deţine un document cu încălcarea Legii privind accesul şi dezvăluirea documentelor şi declararea apartenenţei cetăţenilor bulgari la Securitatea de stat şi la Serviciile de informaţii ale Armatei naţionale bulgare.

Art. 314. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 – 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, în mod intenţionat, determină introducerea de împrejurări sau declaraţii false într-un document oficial, întocmit conform normelor stabilite în temeiul unei cereri din partea unei persoane private, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu probaţiune.

Art. 315. (1) Persoana care întocmeşte un document prin completarea unei file ce poartă semnătura emitentului, cu un conţinut care nu corespunde voinţei semnatarului, se pedepseşte – ţinând seama de diferenţe – conform prevederilor art. 308 şi 309.

(2) În conformitate cu aceleaşi diferenţe se pedepseşte şi cel care prin înşelăciune îl determină pe altul să semneze un document care nu corespunde voinţei semnatarului.

Art. 316. Pedeapsa prevăzută la articolele precedente ale prezentului capitol se aplică şi persoanei care se foloseşte în mod conştient de un document neadevărat sau falsificat, de un document cu conţinut fals sau de un document conform articolului precedent, atunci când respectivei persoane nu-i poate fi atrasă răspunderea penală pentru întocmirea în sine a documentului.

Art. 317. Persoana care, în mod ilegal, se foloseşte de un document, ştiind că emitentul l-a semnat fără intenţia de a-şi crea o obligaţie, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu probaţiune.

Art. 318. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care pentru a induce în eroare un organ al autorităţii statului sau un reprezentant al societăţii civile, se foloseşte în mod ilegal de un document oficial eliberat altei persoane, dacă fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu probaţiune ori cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 319. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care distruge, ascunde ori deteriorează un document străin sau care nu-i aparţine în mod exclusiv, pentru a provoca daune altuia ori în scopul obţinerii de foloase pentru el sau pentru altul se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu probaţiune.

CAPITOLUL IX „A"
Infracţiuni informatice

(Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

Art. 319a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care copiază, foloseşte sau accesează date informatice dintr-un sistem informatic, în mod neautorizat, în cazurile care nu sunt de o importanţă minoră, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârşită de două sau mai multe persoane care s-au înţeles între ele în prealabil pentru comiterea faptei pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau amendă de până la trei mii de leve.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este comisă în mod repetat ori în privinţa datelor pentru crearea unei semnături electronice, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amenda de până la cinci mii de leve.

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Dacă faptele prevăzute la alin. 1-3 sunt săvârşite cu privire la informaţii ce constituie secret de stat sau un alt secret protejat prin lege, pedeapsa este închisoarea de la un an până la trei ani, dacă nu se impune o pedeapsă mai grea.

(5) Dacă din fapta prevăzută la alin. 4 decurg consecinţe grave, pedeapsa este de la un an la opt ani.

Art. 319b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care în mod neautorizat, adaugă, copiază, utilizează, modifică, transferă, şterge, strică, înrăutăţeşte, ascunde, distruge date informatice conţinute într-un sistem informatic ori opreşte accesul la asemenea date, în cazurile care nu sunt de o importanţă minoră, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani şi amendă de până la trei mii de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă prin fapta prevăzută la alin. 1 au fost pricinuite daune semnificative sau au avut loc alte consecinţe grave, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amenda de până la cinci mii de leve.

(3) Dacă fapta de la alin. 1 s-a săvârşit în scopul obţinerii unui folos patrimonial, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani şi amendă de până la cinci mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta de la alineatul 1 a fost săvârşită prin intermediul unui program informatic, parolă, cod de acces sau alte date de acces la un sistem informatic sau la o parte a acestuia, destinate afectării a mai mult de un sistem informatic, iar consecinţele menţionate la alin. 2 s-au produs, pedeapsa este închisoarea de la un an la patru ani şi amendă de până la şase mii de leve.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Pedeapsa este închisoare de la cinci la opt ani şi amendă de până la zece mii de leve, atunci când fapta prevăzută la alin. 1:

1. a fost săvârşită de o persoană, care acţionează la comanda sau în îndeplinirea deciziei unui grup infracţional organizat;

2. a fost săvârşită împotriva unui sistem informatic care este parte integrantă a unei infrastructuri critice.

Art. 319c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017)) Persoana care comite o faptă prevăzută de art. 319b cu privire la date, care prin lege sunt transmise pe cale electronică sau pe suport electronic sau alt tip de suport, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi cu amendă de până la trei mii de leve.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta prevăzută de alin. 1 este săvârşită în scopul zădărnicirii îndeplinirii unei obligaţii, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani şi amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 319d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care introduce un virus informatic într-un sistem informatic sau într-o reţea de calculatoare, se pedepseşte cu amendă de până la trei mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi persoanei, care a introdus un alt sistem informatic, destinat să perturbe activitatea unui sistem informatic sau a unei reţele de sisteme informatice, ori destinat să recunoască, să şteargă, să elimine, să modifice sau să copieze neautorizat date informatice, atunci când acesta este necesar, în măsura în care fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă în urma săvârşirii faptei prevăzute la alin. 1 şi 2 s-au produs daune semnificative sau aceasta a fost comisă în mod repetat, pedeapsa este închisoarea până la cinci ani şi amendă până la trei mii de leve.

Art. 319e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care creează, obţine pentru sine sau pentru altul, introduce sau distribuie în alt mod programe informatice, parole, coduri de acces sau alte asemenea date de acces într-un sistem informatic sau la o parte a acestuia, în scopul săvârşirii infracţiunii prevăzute la art. 171 alin. 1, art. 319a, art. 319b, art. 319c sau 319d, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când prin săvârşirea faptei prevăzute la alin.1 au fost dezvăluite date cu caracter personal, informaţii clasificate sau alte secrete apărate prin lege, în măsura în care fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Pentru fapta prevăzută de alin. 1, săvârşită în scopul obţinerii unui câştig material sau de către o persoană care acţionează la comanda sau în îndeplinirea rezoluţiei unui grup infracţional

organizat, sau dacă prin aceasta au fost provocate daune semnificative sau alte consecinţe grave, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 319f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 2017) Persoana care la furnizarea serviciilor informatice, încalcă prevederile art. 6, alin. 2, pct. 5, din Legea privind documentul electronic şi semnătura electronică, se pedepseşte cu amendă de până la cinci mii de leve, dacă nu se impune o pedeapsă mai grea.

CAPITOLUL X
Infracţiuni împotriva ordinii şi liniştii publice

Art. 320. (1) (Anterior textul alin. 320 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care instigă la săvârşirea unei infracţiuni prin propagandă în faţa unei mulţimi de oameni, prin răspândirea de materiale tipărite ori prin orice alt mijloc similar, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani, dar nu cu o pedeapsă mai severă decât cea prevăzută pentru infracţiunea în sine.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pedeapsa pentru instigare publică la săvârşirea unei infracţiuni prevăzute la art. 108a, alin. 1, este închisoarea de la doi la zece ani.

Art. 320a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005 modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care ameninţă cu săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de art. 108a, alin. 1, art. 330, 333, 334, 340, 341a, 341b, 342, alin. 3, 344, 349, 350 sau 352, alin. 1, art. 356f, art. 356k, art. 356l sau art. 356m, iar o asemenea ameninţare ar putea provoca motive întemeiate de îngrijorare cu privire la săvârşirea acesteia, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

Art. 321. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care constituie ori conduce un grup infracţional organizat, se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care participă la un astfel de grup se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Atunci când grupul este înarmat sau constituit în scopul obţinerii de câştiguri materiale sau în scopul comiterii infracţiunilor prevăzute la art. 142, art. 142a, art. 143a, art. 243, art. 244, art. 253, art. 280, art. 337, art. 339,

alin. 1–4, art. 354a, alin. 1 şi 2, art. 354b, alin. 1–4 sau dacă din el face parte un funcţionar, pedeapsa este:

1. pentru cele prevăzute la alin. 1 – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani;
2. pentru cele prevăzute la alin. 2 – închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Nu se pedepseşte participantul la grup, dacă de se predă de bunăvoie autorităţilor şi dezvăluie tot ceea ce cunoaşte despre grup, mai înainte ca el sau respectivul grup să fi comis o infracţiune.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Participantul la grup, care se predă de bunăvoie autorităţilor, dezvăluie tot ceea ce ştie despre grup şi astfel înlesneşte în mod semnificativ descoperirea şi dovedirea infracţiunilor săvârşite de acesta, se pedepseşte în condiţiile art. 55.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cel care s-a înţeles cu una sau mai multe persoane pentru a săvârşi infracţiuni în ţară ori în străinătate, pentru care este prevăzută o pedeapsă cu închisoarea mai mare de trei ani şi prin care urmăreşte obţinerea de foloase patrimoniale ori exercitarea unei influenţe ilegale asupra activităţii unui organ al autorităţii sau guvernării locale, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani.

Art. 321a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care participă la conducerea unei organizaţii sau a unui grup care, prin uz de forţă sau inducerea fricii încheie tranzacţii sau obţine foloase, se pedepseşte cu închisoare de la trei la opt ani.

(2) Persoana care participă la o astfel de organizaţie sau grup se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(3) Bunurile dobândite de către organizaţie, de către grup ori de către participanţii la acestea, se confiscă în folosul statului, dacă persoanele de la care au fost obţinute sau urmaşii lor nu sunt cunoscuţi.

(4) În cazurile prevăzute de alineatele precedente se aplică dispoziţiile art. 321, alin. 4 şi 5

Art. 322. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Cel care nu împiedică comiterea unei infracţiuni vădit grave, dacă ar fi putut face acest lucru fără dificultăţi semnificative şi fără pericol pentru el sau pentru altul, se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu probaţiune.

Art. 323. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care în mod samavolnic, fără a respecta forma stabilită prin lege, exercită un drept al său ori al altcuiva, real ori presupus, contestat de altul, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi cu amendă de până la o mie de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care ocupă abuziv un imobil, din a cărui posesie a fost înlăturat în mod corespunzător, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani şi cu amendă de până la cinci sute de leve.

(3) Făptuitorul nu se pedepseşte, dacă după ce a fost avertizat de către organul de stat competent, restabileşte de îndată situaţia de fapt iniţială.

(4) Dispoziţia prevăzută de alineatul precedent nu se aplică, dacă după restabilirea situaţiei, făptuitorul săvârşeşte din nou aceeaşi faptă.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Atunci când fapta de la alin. 1 este săvârşită prin forţă sau ameninţare, pedeapsa este închisoarea de până la şase ani.

Art. 323a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Cel care construieşte o clădire pe un teren arabil, teren agricol sau păşune fără a avea acest drept, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani şi cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) Dacă infracţiunea prevăzută de alin. 1 se repetă, precum şi în cazul continuării lucrărilor de construcţie după suspendarea lor de către autorităţile competente, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani şi amenda de la două mii la cinci mii de leve, precum şi mustrarea publică.

Art. 324. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Persoana care exercită o profesie sau o ocupaţie, fără a avea capacitatea legală corespunzătoare, se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 83 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 76 din 2005, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare din 16.09.2006) În cazul în care profesia ori ocupaţia au legătură cu serviciile de sănătate destinate populaţiei, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amenda de la o sută la trei sute de leve. Aceeaşi sancţiune se impune şi unui medic, unui medic dentist sau unui farmacist care-şi exercită profesia, cu încălcarea procedurii stabilite în acest sens.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent este săvârşită în mod repetat pedeapsa este închisoarea de la un an până la cinci ani şi amendă de la o sută până la trei sute

de leve, iar instanța poate dispune și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6 sau 7.

Art. 325. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care comite fapte indecente, ce încalcă grav ordinea publică și care denotă o vădită lipsă de respect față de societate, se pedepsește pentru huliganism cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune, precum și cu mustrare publică.

(2) Dacă fapta este însoțită de împotrivirea față de un organ al autorității sau față de un reprezentant al societății care își îndeplinește obligațiile de apărare a ordinii publice sau dacă fapta, prin conținutul său, se face remarcată prin cinism ori îndrăzneală excepționale, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Atunci când fapta prevăzută la alineatele 1 și 2 este săvârșită în timpul conducerii unui autovehicul, pedeapsa este: potrivit alin. 1 – închisoare de până la trei ani și interzicerea unui drept prevăzut la art. 37 alin. 1 pct. 7, iar potrivit alin. 2 – închisoarea de până la cinci ani și interzicerea unui drept prevăzut la art. 37 alin. 1 pct. 7.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, anterior alineatul 3, completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Atunci când fapta prevăzută de alineatele precedente este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este: pentru faptele prevăzute la alin. 1 – închisoare de până la trei ani; pentru faptele prevăzute la alin. 2 și 3 – închisoare de la un an la cinci ani.

(5) (Anterior alineatul 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, anterior alineatul 4 – modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Atunci când fapta prevăzută la alineatele 1–3 constituie o recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani.

Art. 325a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care organizează sau ia parte la lupte cu animale, crește, antrenează sau oferă animale de luptă, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de la una mie la zece mii de leve.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani și amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leve, atunci când:

1. fapta este săvârşită în mod repetat;

2. fapta este săvârşită de un medic sau tehnician veterinar, de către o persoană ce desfăşoară o activitate ori o profesie legată de creşterea sau îngrijirea animalelor;

3. dacă la lupte asistă o persoană care nu a împlinit 18 ani;

4. luptele sunt filmate cu scopul de a fi difuzate.

(3) Pedeapsa conform alin. 2 se aplică şi celui care organizează ori ia parte la pariuri pe luptele cu animale.

(4) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă de bunăvoie comunică organului competent despre săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. 1 şi 3.

Art. 325b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27 iulie 2011)

(1) Persoana care manifestând cruzime împotriva unui animal vertebrat, îi pricinuieşte în mod ilegal moartea, vătămarea gravă sau de durată, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(2) Pedeapsa este de la un an la trei ani şi amendă de la două mii la cinci mii de leve, atunci când fapta de la alin. 1 a fost săvârşită:

1. de către o persoană care exercită o activitate ori o profesie legată de creşterea şi îngrijirea animalelor;

2. printr-o modalitate ori cu mijloace periculoase pentru viaţa oamenilor sau a animalelor, într-un mod deosebit de chinuitor pentru animal ori cu deosebită cruzime;

3. într-un loc public sau în prezenţa unei persoane ce nu a împlinit vârsta de 18 ani;

4. în mod repetat.

Art. 325c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27 iulie 2011)

(1) Persoana care nu manifestă suficientă grijă faţă de un animal vertebrat aflat sub supravegherea sa, iar ca rezultat acestuia i se pricinuieşte o vătămare corporală moderată sau gravă unei persoane, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu probaţiune şi amendă de până la cinci mii de leve.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1, dacă a survenit moartea, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani şi amendă de până la zece mii de leve.

Art. 326. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, anterior textul art. 326, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care transmite prin

WWW.CENTRALUNIVERSITYLIBRARY

radio, telefon sau în alt mod apeluri neadevărate sau semnale înşelătoare de ajutor, accident sau alarmă, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă în urma săvârşirii faptei prevăzute la alin. 1 au survenit consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani şi amendă de la cinci sute la două mii de leve.

Art. 327. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) (1) Persoana care organizează un joc de noroc prin nerespectarea normelor legale, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani şi cu o amendă de la o mie la zece mii de leve.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani şi amendă de la două mii la cincizeci de mii de leve, atunci când fapta prevăzută la alin. 1:

1. este săvârşită în condiţii de recidivă periculoasă;
2. constituie un caz deosebit de grav;
3. se desfăşoară cu pariuri pe evoluţia sau rezultatul unui eveniment sportiv administrat de o organizaţie sportivă.

(3) Cel care participă la jocuri de noroc care nu se desfăşoară potrivit normelor stabilite prin lege se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu probaţiune.

(4) În cazul în care fapta prevăzută la alin. 3 este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amendă de la cinci sute la cinci mii de leve.

(5) Banii sau bunurile care fac obiectul infracţiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acestea lipsesc ori au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea lor.

(6) Făptuitorul prevăzut la alin. (3) nu se pedepseşte dacă de bunăvoie denunţă autorităţii competente săvârşirea infracţiunii prevăzute la alin. 1 şi 2.

Art. 328. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010)

Art. 329. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana majoră aptă de muncă, care pe o perioadă îndelungată de timp nu se angajează în muncă utilă societăţii, şi care obţine venituri ce nu provin din muncă, într-un mod nepermis sau imoral, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu probaţiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial

nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004) Persoana care se ocupă în mod sistematic cu cerşetoria se pedepseşte cu probaţiune de până la doi ani.

CAPITOLUL XI
Infracţiuni de pericol general

SECŢIUNEA I
Infracţiuni săvârşite printr-o modalitate ce prezintă pericol general sau cu mijloace ce prezintă pericol general

Art. 330. (1) Persoana care incendiază o clădire, bunuri mobile, mărfuri, produse agricole sau altfel de produse, păduri, maşini, mine ori alte proprietăţi cu valoare însemnată se pedepseşte pentru incendiere cu închisoare de la un an la opt ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani:

1. dacă incendiul a prezentat pericol pentru viaţa cuiva;

2. dacă a existat pericolul ca acesta să se fi extins şi la alte proprietăţi, de tipul celor menţionate mai sus;

3. dacă proprietatea incendiată are o valoare istorică, ştiinţifică sau artistică ori dacă în spaţiile incendiate se păstrează obiecte care au o valoare istorică, ştiinţifică sau artistică;

4. (nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă incendierea a fost săvârşită la comanda ori în îndeplinirea deciziei unei organizaţii sau a unui grup prevăzut la art. 321a sau a unui grup infracţional organizat;

5. (nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) dacă pădurea sau o altă proprietate de valoare deosebită incendiate se găsesc într-o zonă protejată.

(3) Dacă în cazurile prevăzute de alin. 1 au survenit daune semnificative, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani, iar dacă s-a produs moartea cuiva, atunci când făptuitorul nu a dorit şi nu a permis acest lucru, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Art. 331. (1) Persoana, care din culpă, incendiază un bun al altuia în condiţiile alineatului precedent se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care dă foc miriştii, provocând astfel un incendiu al fondului forestier, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi amendă de la cinci sute la cinci mii de leve.

(3) (Anterior alin. 2 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă a survenit un deces ori pagube însemnate, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 332. Pentru incendiere făptuitorul nu se pedepseşte dacă, din proprie iniţiativă, a stins de îndată focul, mai înainte de producerea de pagube însemnate.

BG

Art. 333. Atunci când obiectivele indicate la art. 330 au fost deteriorate ori distruse prin explozie, se aplică în mod corespunzător pedepsele prevăzute la respectivul articol.

Art. 334. (1) Persoana care provoacă o inundaţie punând astfel în pericol viaţa sau proprietatea altuia se pedepseşte cu închisoare de la trei la doisprezece ani.

(2) Dacă în acest caz s-au produs prejudicii însemnate, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, iar dacă s-a produs moartea cuiva, în cazul în care făptaşul nu a urmărit şi nu a permis producerea acesteia, pedeapsa este închisoarea de la zece la cincisprezece ani.

Art. 335. (1) Cel care provoacă o inundaţie prin imprudenţă punând în primejdie viaţa sau proprietatea altuia se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(5) Dacă a survenit moartea ori s-au produs pagube însemnate, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 336. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985).

Art. 336a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care pune în primejdie viaţa altuia sau îi pricinuieşte vătămarea corporală gravă sau medie, ori o pagubă însemnată a imobilului, încălcând reglementările stabilite prin:

1. utilizarea unei substanţe explozive, a unui material radioactiv, biologic, chimic sau a unei arme nucleare ori a altui echipament nuclear într-o aeronavă, împotriva sau pe o navă sau pe o platformă fixă, amplasată pe platoul continental;

2. scurgerea, deversarea, aruncarea sau descărcarea dintr-o aeronavă, de pe o navă sau de pe o platformă fixă, amplasată pe platoul continental, o substanţă explozivă, material radioactiv, biologic, chimic sau arme nucleare ori a alt echipament nuclear;

3. scurgerea, deversarea, aruncarea sau descărcarea dintr-o aeronavă, de pe o navă sau de pe o platformă fixă, amplasată pe platoul continental, de petrol, gaz natural lichefiat, o altă substanţă periculoasă, cu excepţia cazurilor de la alineatul 2;

4. utilizarea unei aeronave sau nave,

5. se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă prevăzută la alineatul 1 se pedepseşte şi persoana care transportă în mod ilegal pe o aeronavă sau navă armament, substanţe periculoase, materiale, tehnologii informaţionale sau alt obiect prevăzut de un contract internaţional în vigoare în Republica Bulgaria.

(3) Atunci când prin fapta prevăzută la alineatele 1 şi 2 a fost pricinuită vătămarea gravă sau medie a altei persoane, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

(4) Atunci când în urma săvârşirii faptei prevăzută la alineatele 1 şi 2 este pricinuită moartea altei persoane, pedeapsa este închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani sau detenţiunea pe viaţă.

(5) În cazurile prevăzute la alineatele 1–4, instanţa va aplica şi interzicerea drepturilor în conformitate cu art. 37 alin. 1 pct. 7.

Art. 337. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985) (1) (Anterior textul alin. 337, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 47 din 2016) Persoana care produce, prelucrează, modifică aspectul, repară, confecţionează, depozitează, comercializează, transportă, importă sau exportă substanţe explozive, arme de foc, arme albe, arme chimice, biologice sau nucleare, muniţii şi articole pirotehnice sau distruge muniţii cu dispersie, mine anti-personal, precum şi alte articole potrivit Legii privind aplicarea Convenţiei referitoare la muniţiile cu dispersie şi Convenţia pentru interzicerea utilizării, depozitării, producerii şi transferului de mine anti-personal şi distrugerea acestora, fără a avea acest drept conform legii sau fără a deţine un permis eliberat de autoritatea competentă, atunci când acesta este necesar, sau săvârşeşte aceste fapte fără a respecta autorizaţia acordată, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, dacă fapta a fost săvârşită:

1. de un funcţionar care s-a folosit de poziţia sa de serviciu;

2. în mod repetat, în cazurile care nu au o importanţă redusă.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Atunci când obiectul infracţiunii este în cuantum mare, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Atunci când obiectul infracţiunii este în cuantum mare, iar cazul e deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Actele preparatorii în scopul săvârşirii infracţiunii prevăzute la alin. 1–4 se pedepsesc cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 338. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) Persoana care deţine, transferă, expediază sau lucrează cu explozivi, arme de foc, muniţie pentru arme de foc sau articole pirotehnice şi nu ia măsurile necesare de securitate, în special măsurile prevăzute în regulamentele, ordonanţele sau instrucţiunile corespunzătoare, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la cinci ani sau cu amendă de la cinci sute la trei mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care livrează explozivi, arme, muniţii pentru arme de foc sau articole pirotehnice unei persoane cu vârsta sub 18 ani se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani şi cu amendă de până la cinci mii de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă faptele prevăzute la alin. 1 şi 2 au condus la vătămarea moderată sau gravă a una sau mai multor persoane, ori la moartea acestora sau daune semnificative asupra unei proprietăţi, atunci când făptuitorul nu a dorit şi nu a permis acest lucru, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani, iar în cazuri deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 47 din 2016) Atunci când obiect al infracţiunii sunt muniţiile cu dispersie, minele anti-personal sau alte articole potrivit Legii privind aplicarea Convenţiei referitoare la muniţiile cu dispersie şi Convenţia pentru interzicerea utilizării, depozitării, producerii şi transferului de mine anti-personal şi distrugerea acestora, pedeapsa este:

1. în cazurile de la alin. 1 – închisoarea de la doi la opt ani;
2. în cazurile de la alin. 2 – închisoarea de la trei la zece ani şi amendă de până la zece mii de leve;
3. în cazurile de la alin. 3 – închisoarea de la cinci la doisprezece ani, iar în cazurile deosebit de grave – închisoarea de la şase la cincisprezece ani.

Art. 339. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care dobândeşte în orice fel, deţine ori dă altuia substanţe explozive, arme de foc, arme chimice, biologice sau nucleare, muniţie pentru arme de foc sau articole pirotehnice, fără a avea autorizaţia corespunzătoare, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) În cazul substanţelor explozive, armelor de foc, armelor chimice, biologice sau nucleare, al muniţiilor pentru arme de foc sau al articolelor pirotehnice în mari cantităţi, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(3) Persoana care înstrăinează ori livrează substanţe explozive, arme de foc, arme chimice, biologice sau nucleare ori articole pirotehnice către o persoană care nu are autorizarea de a le achiziţiona se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(4) Pedeapsa prevăzută la alin. 3 se aplică şi celui ce înstrăinează sau predă altuia muniţie de arme de foc, fără ca aceasta din urmă să aibă permisiunea de a purta arma de foc respectivă.

(5) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică, de asemenea, persoanei care, fără a avea autorizaţia corespunzătoare, ia substanţele explozive, armele de foc, armele chimice, biologice sau nucleare, muniţiile pentru arme de foc sau articolele pirotehnice pe care le-a găsit.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 47 din 2016) Atunci când obiect al infracţiunii sunt muniţiile cu dispersie, minele anti-personal sau alte articole potrivit Legii privind aplicarea Convenţiei referitoare la muniţiile cu dispersie şi Convenţia pentru interzicerea utilizării, depozitării, producerii şi transferului de mine anti-personal şi distrugerea acestora, pedeapsa este:

1. în cazurile de la alin. 1 – închisoarea de la trei la opt ani;
2. în cazurile de la alin. 2 – închisoarea de la cinci la doisprezece ani;
3. în cazurile de la alin. 3, 4 şi 5 – închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 339a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care fără a deţine autorizaţia corespunzătoare cerută de lege, produce, utilizează, vinde sau deţine mijloace tehnice speciale destinate culegerii de informaţii sub acoperire, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani.

(2) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, nr. 26 din 2010) Dacă fapta prevăzută la alineatul 1 este comisă de un funcţionar în legătură cu serviciul său, pedeapsa este închisoarea de la doi ani la opt ani.

(3) (Anterior alin. 2 – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Mijlocul tehnic special se confiscă în beneficiul statului.

Art. 339b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care produce, transportă, deţine, dobândeşte sau predă altei persoane articole sau tehnologie cu dublă utilizare, considerate prin lege sau printr-un act al Consiliului de Miniştri, ca fiind utilizate la efectuarea de tranzacţii cu încălcarea unor interdicţii, restricţii sau sancţiuni impuse de Consiliul de securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, Organizaţia pentru securitate şi cooperare din Europa ori de Uniunea Europeană, sau care decurg dintr-un tratat internaţional la care Republica Bulgaria este parte, se pedepseşte cu închisoare de la trei ani la zece ani şi amendă de până la două sute de mii de leve.

SECŢIUNEA II
Infracţiuni în domeniul transportului şi al comunicaţiilor

Art. 340. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care deteriorează un material rulant sau calea ferată, un aparat de zbor, un automobil, un vehicul electric de transport (troleibuz, tramvai şi alte mijloace de transport în masă) ori echipamentele şi accesoriile acestora; un tunel, un pod sau un zid de susţinere a drumului, ori deteriorează sau permite să se deterioreze, eşuează sau scufundă o navă, iar prin aceasta pune în pericol viaţa altuia ori produce daune grave proprietăţii altcuiva, se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care distruge un aparat de zbor aflat în exploatare ori îi produce o avarie care îl face inapt de zbor sau care este de natură să pună în pericol siguranța sa în zbor, se pedepsește cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani.

(3) Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alineatul 2 se pedepsește și persoana care distruge o navă sau îi pricinuiește o defecțiune, sau distruge o platformă fixă, inclusiv atunci când aceasta este amplasată pe platoul continental, sau dacă îi produce o avarie de natură să pună în pericol securitatea acesteia.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alineatul 2 se pedepsește și persoana care prin utilizarea unui instrument, substanță sau armă distruge sau produce pagube materiale însemnate echipamentelor unui aeroport sau a unei aeronave aflată pe teritoriul acestuia, care nu se află în exploatare sau dacă întrerupe astfel activitatea serviciilor aeroportului, fiind amenințată sau fiind de natură să amenințe securitatea aeroportului;

(5) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, anterior alineatul 3 – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă în urma cazurilor prevăzute la alineatele precedente a fost provocată:

a) vătămarea corporală gravă sau moderată a uneia sau a mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani;

b) (completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat, nr. 153 din 1998) moartea uneia sau a mai multor persoane, indiferent dacă au avut loc consecințele prevăzute la litera „a", pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără comutare.

Art. 341. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când fapta prevăzută la art. 340, alin. 1-4 este săvârșită din culpă și a avut ca rezultat:

a) pagube materiale însemnate;

b) vătămarea corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, indiferent dacă s-au produs consecințele menționate la litera precedentă;

c) moartea uneia sau a mai multor persoane, indiferent dacă s-au produs consecințele de la literele „a" și „b",

pedeapsa este: pentru cele prevăzute la lit. „a" – închisoarea de până la trei ani; pentru cele prevăzute la lit. „b" – închisoarea de până la șase ani; pentru cele prevăzute la lit. „c" – închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 341a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) (1) Cel care plasează într-un aparat de zbor un dispozitiv sau o substanță capabile să-l distrugă sau să-i producă daune care îl fac impropriu pentru zbor ori pun în pericol siguranța zborului, dacă nu se impune o pedeapsă mai grea, se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) Persoana care ameninţă securitatea unei aeronave aflată în zbor, prin:

(a) distrugerea sau deteriorarea unei instalaţii ori a unui echipament de aeronavigaţie;

(b) comunicarea de informaţii sau semnale, despre care ştie că sunt înşelătoare, introduce un semn înşelător ori înlătură sau transferă un semnal conceput pentru a asigura siguranţa traficului,

se pedepseşte cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(3) Persoana care exercită violenţă asupra unei persoane aflate la bordul unei aeronave în zbor, dacă fapta este de natură să pună în pericol siguranţa aeronavei respective şi nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de la cinci la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Cu aceeaşi pedeapsă prevăzută la alineatul 3 se pedepseşte şi persoana care prin utilizarea unui instrument, substanţă sau armă săvârşeşte acte de violenţă asupra unei persoane aflate pe teritoriul unui aeroport, dacă fapta este de natură să ameninţe sănătatea sau viaţa celor din jur şi nu constituie o infracţiune mai gravă.

(5) (Anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când, în cazurile prevăzute la alineatele precedente, a survenit o vătămare corporală moderată sau gravă sau moartea uneia sau a mai multor persoane, se aplică în mod corespunzător dispoziţiile art. 340 alin. 5.

(6) (Anterior alineatul 5 – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) În cazul în care fapta prevăzută la alin. 1 a fost săvârşită din culpă şi au survenit consecinţele prevăzute de art. 341, se aplică în mod corespunzător pedepsele prevăzute de acel articol.

Art. 341b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975).

(1) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care, în mod ilegal, ocupă cu forţa o aeronave aflată la sol sau în zbor, sau o navă aflată în apele teritoriale maritime sau pe canalele navigabile interne ale Republicii Bulgaria sau în largul apelor maritime, sau o platformă fixă amplasată pe platoul continental, ori instituie controlul asupra unor astfel de mijloace, se pedepseşte cu închisoare de până la zece ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent este săvârşită prin forţă sau cu ameninţări, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente este urmată de:

a) (completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) deteriorarea semnificativă a aeronavei, navei sau platformei;

b) vătămarea corporală moderată sau gravă a uneia sau a mai multor persoane indiferent dacă au intervenit consecinţele menţionate la litera precedentă,

c) (modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) moartea uneia sau a mai multor persoane indiferent dacă au survenit consecinţele de la lit. „a" şi „b",

pedeapsa este: pentru cele prevăzute la lit. „a" şi „b" – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani şi pentru cele prevăzute la lit. „c" – închisoarea de zece până la douăzeci de ani ori detenţiunea pe viaţă fără comutare, iar instanţa poate să impună şi interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6–10.

Art. 341c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, abrogat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care pune la bordul unei nave aflate în zona economică exclusivă a Republicii Bulgaria sau în largul apelor maritime, un instrument sau o substanţă, care ar putea să o distrugă sau deterioreze sau să deterioreze încărcătura navei, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea navigaţiei navei, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă prevăzută la alineatul 1 se pedepseşte şi persoana care pune pe o platformă fixă, amplasată pe platoul continental, un instrument sau o substanţă care poate să o distrugă sau este de natură să îi ameninţe securitatea.

(3) Persoana care atentează la securitatea navigaţiei unei nave, prin:

1. distrugerea, deteriorarea sau perturbarea funcţionării echipamentelor de navigaţie fluvială sau maritime;

2. transmite informaţii sau semnale, despre care cunoaşte că sunt înşelătoare, pune un semn fals sau înlătură, sau mută un semn destinat asigurării siguranţei circulaţiei,

se pedepseşte cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Persoana care săvârşeşte acte de violenţă asupra unei persoane aflate la bordul unei nave, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea navigaţiei şi nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la zece ani.

(5) Cu aceeaşi pedeapsă de la alineatul 4 se pedepseşte şi persoana care săvârşeşte acte de violenţă asupra unei persoane aflate la bordul unei platforme fixe, amplasată pe platoul continental, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea platformei şi nu constituie o infracţiune mai gravă.

(6) Dacă în cazurile prevăzute la alineatele 1-5 survine:

1. vătămarea corporală medie sau gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani;

2. moartea uneia sau a mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiunea pe viaţă fără comutare.

(7) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârşită prin neglijenţă şi a fost urmată de:

1. pagube materiale însemnate;

2. vătămări corporale medii sau grave a uneia sau mai multor persoane, independent de producerea urmărilor de la punctul 1;

3. moartea uneia sau mai multor persoane, independent de producerea urmărilor de la punctele 1 şi 2, pedeapsa este:

Conform punctului 1 – închisoarea de la cinci la zece ani;

Conform punctului 2 – închisoarea de la opt la cincisprezece ani;

Conform punctului 3 – închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiunea pe viaţă fără posibilitatea comutării.

Art. 342. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă regulile de circulaţie atunci când conduce un ansamblu rulant pe calea ferată, o aeronavă, un autovehicul, un vas, un vehicul de luptă sau o maşină specială, permiţând producerea vătămării corporale sau decesul altuia, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau cu probaţiune.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi unui lucrător sau funcţionar din transporturi care încalcă regulile de exploatare ori cerinţele de calitate privind repararea materialului rulant, a drumurilor sau a echipamentelor, permiţând producerea vătămării corporale ori moartea cuiva.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dacă în urma săvârşirii faptei prevăzute la alineatele precedente a fost pricinuită altei persoane, în mod intenţionat, moartea, vătămarea corporală sau daune materiale însemnate, pedeapsa este:

a) în cazul producerii de pagube materiale însemnate – închisoarea de la un an la zece ani;

(b) în caz de vătămare corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, cu sau fără pagube materiale, închisoarea de la trei la doisprezece ani;

c) (modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998) în cazul provocării decesului uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecinţele menţionate la lit. „a" şi „b", închisoarea de la zece la douăzeci de ani, iar în cazuri deosebit de grave – de la cincisprezece la douăzeci de ani sau detenţiunea pe viaţă.

(4) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 89 din 1986) În cazurile prevăzute la lit. a) şi b), instanţa îi va impune vinovatului interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7. În cazurile de la lit. „c", interzicerea acestor drepturi este definitivă.

Art. 343. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 29 din 1968, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 54 din 1978, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) Atunci când în urma săvârşirii faptei de la articolul precedent, din culpă, sunt pricinuite:

(a) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) pagube materiale semnificative, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune;

(b) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) vătămare corporală gravă sau moderată, indiferent dacă sunt sau nu prezente consecinţele menţionate la litera (a), pedeapsa este închisoarea de până la patru ani pentru vătămare corporală gravă şi până la trei ani sau probaţiune pentru vătămarea corporală moderată;

(c) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2012, în vigoare de la 8.09.2012) moartea, indiferent dacă s-au produs sau nu consecinţele prevăzute la litera (a), pedeapsa este închisoarea de la doi ani la şase ani, iar în cazurile deosebit de grave – închisoarea de la trei la zece ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Procesul penal încetează la cererea persoanei vătămate:

1. pentru infracţiunile prevăzute la alin. 1 lit. „a"

2. pentru infracţiunile prevăzute la litera „b", atunci când împotriva făptuitorului nu a fost încetată urmărirea penală în acest temei, în ultimii cinci ani.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior alin. 2, nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, completat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2012, în vigoare de la 8.09.2012) Dacă fapta a fost săvârşită în stare de ebrietate sau ca urmare a consumului de substanţe narcotice sau de analogi ai acestora ori dacă a avut loc vătămarea corporală sau decesul a mai mult de o persoană ori dacă făptuitorul a fugit de la faţa locului, ori a condus autovehiculul fără a deţine capacitatea necesară potrivit legii, ori dacă s-a produs prin locul marcat ca trecere pentru pietoni pedeapsa este:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2012, în vigoare de la 8.09.2012, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) în caz de vătămare corporală gravă sau medie – închisoare de la un an la şase ani, iar în cazuri deosebit de grave – de la doi ani la zece ani;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) în caz de deces – închisoarea de la trei la cincisprezece ani, iar în cazuri deosebit de grave – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, iar în cazuri deosebit de grave – închisoarea de la doi la zece ani;

(4) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pedeapsa prevăzută la lit. „b" de la alineatul precedent se aplică şi în cazul în care au survenit moartea uneia una sau a mai multor persoane sau vătămarea corporală a uneia ori a mai multor persoane.

Art. 343a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Anterior textul art. 343a – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă făptuitorul, după săvârşirea faptei prevăzute la articolul precedent, a făcut tot ce a depins de el pentru a acorda ajutor victimei sau victimelor, pedeapsa este:

a) pentru faptele prevăzute la alin. 1 lit. „b" – închisoarea de până la trei ani în caz de vătămare corporală gravă şi închisoare de până la doi ani sau probaţiune în caz de vătămare corporală moderată;

b) pentru faptele prevăzute la alin. 1 lit. „c" – închisoare de până la patru ani;

c) pentru faptele prevăzute la alin. (2) lit. „a", în caz de vătămare corporală moderată sau gravă la mai mult de o persoană – închisoare de până la patru ani şi în cazuri deosebit de grave de până la şase ani;

d) pentru faptele prevăzute la alin. (2) lit. „b" în cazul în care pentru mai mult de o persoană a survenit moartea – închisoare de la doi şi zece ani, şi în cazuri deosebit de grave – de la trei la doisprezece ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat, nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006) Pentru infracţiunea prevăzută la alin. (1) litera „a", procesul penal încetează la cererea persoanei vătămate.

Art. 343b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care conduce un autovehicul cu o concentraţie de alcool în sânge care depăşeşte 1,2 la mie, stabilită în mod corespunzător, se pedepseşte cu închisoare de la un an la trei ani şi cu amendă de la două sute la o mie de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care conduce un autovehicul cu o concentraţie de alcool în sânge care depăşeşte 0,5 la mie, stabilită în mod corespunzător, după ce a fost condamnat printr-o hotărâre rămasă definitivă pentru fapta prevăzută la alin. 1, se pedepseşte cu închisoare de la un an la cinci ani şi cu amendă de la cinci sute la o mie cinci sute de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care conduce un autovehicul după ce a consumat substanţe narcotice sau analoage ale acestora se pedepseşte cu închisoare de la un an la trei ani şi cu o amendă de până la o mie de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Dacă fapta prevăzută la alineatul 3 este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani şi amendă de la cinci sute la o mie cinci sute de leve.

Art. 343c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care conduce un autovehicul în perioada executării sancţiunii privind interzicerea dreptului de a conduce un autovehicul, după ce a fost pedepsit pentru aceeaşi faptă pe cale administrativă, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi amendă de la două sute la o mie de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana, care în termen de un an de la sancţionarea sa pe cale administrativă pentru conducerea unui autovehicul fără a deţine permisul corespunzător de conducere săvârşeşte o astfel de faptă, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la trei ani şi cu amendă de la cinci sute la o mie două sute de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi persoanei care, în termen de un an de la aplicarea unei

sancţiuni pe cale administrativă privind conducerea unui autovehicul fără a deţine permis de conducere corespunzător, comite o astfel de faptă.

Art. 343d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În toate cazurile prevăzute la art. 343, 343a, 343b şi art. 343 c, alin. 1, instanţa de judecată va dispune şi interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 7, putând dispune şi interzicerea unor drepturi conform pct. 6.

Art. 344. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care înlătură ori mută un semn sau un semnal destinate asigurării siguranţei circulaţiei transportului feroviar, pe apă şi electric, montează un semn mincinos ori dă un semnal mincinos, punând astfel în pericol viaţa sau proprietatea cuiva, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şapte ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pentru fapta prevăzută la alin. 1, cu privire la semnele din cadrul transportului rutier, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 345. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) (1) Persoana care utilizează plăcile cu numărul de înmatriculare, emise pentru un alt autovehicul sau plăci, care nu au fost emise de către organele corespunzătoare, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă până la cinci sute de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi persoanei care conduce un autovehicul, care nu a fost înmatriculat corespunzător.

Art. 345a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) (1) Persoana care, încălcând procedura legală stabilită, şterge sau falsifică numărul de identificare al unui vehicul, se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani şi cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) În cazul săvârşirii în mod repetat a faptei prevăzute la alineatul precedent, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani şi amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve.

(3) Pedeapsa este închisoarea de până la trei ani sau amendă de până la trei mii de leve dacă se şterg ori se falsifică numerele de serie înscrise pe părţile componente ale unui autovehicul.

Art. 346. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, nr. 62 din 1997) Persoana care ia, în mod ilegal, din posesia altuia, un autovehicul care nu îi aparţine, fără a avea consimţământul acelei persoane, cu intenţia de a-l utiliza, se pedepseşte cu închisoare de la un an la opt ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 90 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani, dacă:

1. s-a produs o deteriorare a vehiculului ori dacă acesta a fost abandonat fără supraveghere, sau

2. fapta este săvârşită în stare de ebrietate sau de mai mult de două ori sau în mod repetat, sau

3. deposedarea se realizează în condiţiile art. 195, alin. 1, pct. 1-6;

4. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) deposedarea a fost săvârşită în scopul obţinerii de foloase patrimoniale la momentul înapoierii autovehiculului.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Pedeapsa prevăzută la alin. 2 se aplică şi unei persoane ce oferă sprijin la restituirea vehiculului luat în vederea obţinerii de foloase patrimoniale.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 62 din 1997, anterior alin. 3, nr. 26 din 2004) În cazurile menţionate la alineatele precedente, instanţa aplică interzicerea dreptului de a conduce un autovehicul.

(5) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 62 din 1997, anterior alin. 4, nr. 26 din 2004) Dacă pentru a lua vehiculul sau pentru a păstra posesia asupra acestuia, s-a folosit forţa sau ameninţările, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani şi interzicerea dreptului de a conduce un autovehicul, iar instanţa de judecată va dispune şi confiscarea a nu mai puţin de jumătate din averea făptuitorului.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 5, nr. 26 din 2004) Pedeapsa prevăzută la alineatul precedent se aplică, de asemenea, atunci când fapta este comisă de o persoană menţionată la art. 142, alin. 2, pct. 6 şi 8, sau la comanda unei organizaţii ori a unui grup sau atunci când se încearcă exportarea autovehiculului peste graniţă ori când numerele sale de serie şi de înmatriculare au fost modificate.

Art. 346a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Dacă până la sfârşitul cercetării judecătoreşti în primă instanţă, vehiculul luat a fost returnat, pedeapsa este:

1. în cazurile menţionate la art. 346, alin. 1 – închisoarea de până la cinci ani;

2. în cazurile prevăzute la art. 346, alin. 2, pct. 4, dacă restituirea se face înainte de primirea foloaselor patrimoniale – pedeapsa este închisoarea de până la opt ani.

Art. 346b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior art. 346a – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care pătrunde ilegal într-un autovehicul aparţinând altuia, fără acordul proprietarului, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau amendă de până la trei mii de leve.

Art. 347. (1) Persoana care deteriorează o instalaţie sau linie telegrafică, telefonică sau de telex, o instalaţie de televiziune sau de radio ori o instalaţie sau linie de electrificare şi astfel întrerupe sau perturbă comunicaţiile, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta este săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 348. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana, care:

(a) construieşte, deţine sau utilizează un mijloc radio ce emite în eter, fără a avea autorizaţia scrisă în acest sens;

(b) utilizează un mijloc radio ce emite în eter, fără să-l fi înregistrat în prealabil cu datele complete de instalare sau care îl utilizează în scopuri neautorizate conform sub autorizaţiei primite;

(c) fără autorizare prealabilă scrisă, modifică din proprie iniţiativă datele de înregistrare ale mijlocului radio care emite în eter;

(d) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) împiedică ori perturbă funcţionarea unei staţii de radiocomunicaţie, radiodifuziune, de televiziune sau radioreleu ori a unei centrale de radio translaţie,

se pedepseşte cu închisoarea până la cinci ani şi amendă de la o sută la trei sute de leve, iar echipamentul radio se confiscă în beneficiul statului.

Art. 348a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) Persoana, care prin înşelăciune ori în alt mod ilegal utilizează o reţea de telecomunicaţii, echipament sau serviciu, în scopul de a genera sau a redirecţiona, în interes propriu ori al altuia, o transmisiune direcţionată de semnal, text scris, imagini, sunet, date sau mesaje de orice fel printr-un conductor, unde radio, mijloc optic sau prin orice alt mijloc de transmitere, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani şi amendă de până la zece mii de leve.

(2) Atunci când fapta menţionată la alin. 1 a fost săvârşită:

1. de către două sau mai multe persoane care s-au înţeles în prealabil cu privire la săvârşirea faptei, atunci când aceasta nu constituie un caz de o importanţă redusă;

2. prin folosirea unui mijloc neînregistrat de telecomunicaţii;

3. în mod repetat,

pedeapsa este închisoarea până la opt ani şi amendă de la una mie la cinci mii de leve.

(3) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanţă redusă prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune.

Art. 348b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, anterior art. 348a, Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Atunci când daunele materiale şi vătămarea corporală, conform art. 343, sunt pricinuite unui soţ, ascendent, descendent, frate sau soră, urmărirea penală este declanşată la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În aceste cazuri, făptuitorului i se poate interzice pe cale administrativă dreptul de a conduce un autovehicul şi atunci când nu s-a depus nicio plângere sau dacă aceasta a fost retrasă.

SECŢIUNEA III
Infracţiuni împotriva sănătăţii publice şi a mediului înconjurător

(Completat titulatura – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

Art. 349. (1) Persoana care introduce în mod deliberat un obiect periculos pentru viaţă sau sănătate într-un puţ, într-o fântână, izvor, conductă de apă ori în alte mijloace destinate uzului public, de unde se aduce apă potabilă, se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat, nr. 153 din 1998) Dacă infracţiunea este urmată de o vătămare corporală gravă, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani, iar dacă a survenit moartea, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiunea pe viaţă fără comutare.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985) Având în vedere diferenţele prevăzute la alineatele precedente, se pedepseşte şi persoana care, pentru a infecta oamenii, răspândeşte agenţi cauzatori de boli epidemice.

Art. 349a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Persoana care încalcă regulile stabilite pentru prelevarea şi tratarea organelor ori ţesuturilor umane pentru transplant se pedepseşte cu închisoare de la un an la trei ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la trei la cinci ani, dacă fapta este săvârşită din interes material.

Art. 350. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) Persoana care prepară alimente ori băuturi destinate publicului larg în aşa fel încât în acestea să se formeze sau să pătrundă substanţe periculoase pentru sănătate, precum şi persoana care vinde, oferă spre vânzare sau introduce în circulaţie în alt mod asemenea de alimente ori băuturi, se pedepseşte cu închisoarea până la cinci ani.

(2) Persoana care încalcă reglementările în materie privind creşterea, producerea, prelucrarea, depozitarea sau comerţul cu animale, materii prime, produse alimentare sau băuturi destinate uzului public, punând astfel în pericol sănătatea sau viaţa altuia, se pedepsesc cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Dacă infracţiunea prevăzută la alin. 1 şi 2 a avut drept urmare vătămarea corporală medie a altei persoane – pedeapsa este închisoarea de până la şase ani, dacă a fost urmată o vătămare corporală gravă a altuia – închisoarea de la unu la opt ani, iar dacă a survenit moartea – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 350a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care cu încălcarea legii, produce ori oferă pe piaţă alimente, hrană pentru animale sau produse medicamentoase de uz veterinar sau băuturi, punând astfel în pericol viaţa sau sănătatea altuia, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

Art. 351. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru faptele prevăzute la art. 349 şi 350, săvârşite din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau probaţiune.

(2) Dacă în acest caz a survenit moartea cuiva, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 352. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care poluează sau permite să se polueze solul, aerul, cursurile de apă, bazinele, apele subterane, apele teritoriale sau fluviale ori apele maritime interioare, apele maritime în zonele stabilite prin acord internaţional la care Republica Bulgaria este parte, făcându-le periculoase pentru oameni, animale sau plante, ori necorespunzătoare pentru utilizarea lor în scopul cultivării pentru gospodărie, sanitar, agricol şi în alte scopuri economice, se pedepseşte cu închisoare de la un an la cinci ani şi cu amendă de la cinci mii la treizeci de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Aceeaşi sancţiune se aplică şi unui funcţionar care la proiectarea, construcţia sau exploatarea sistemelor de drenaj sau de irigare a permis să nu se ia măsurile necesare spre a preveni poluarea periculoasă a zonelor cu surse de apă destinate alimentării cu apă potabilă ori creşterea nivelului apelor subterane în zonele populate şi în staţiunile turistice.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Atunci când prin faptele menţionate la alin. 1 sau alin. 2 s-a pricinuit:

1. moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este de la cinci la cincisprezece ani şi amendă de la zece mii la cincizeci de mii leve;

2. deteriorarea semnificativă a mediului înconjurător, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani şi amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 sau alin. 2 a fost comisă din culpă, pedeapsa este închisoarea până la trei ani şi amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

Art. 352a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care poluează ori care permite poluarea cu produse petroliere sau cu derivate ale acestora a apelor teritoriale sau apelor maritime interioare ori apelor maritime din zone stabilite prin acord internaţional la care Republica Bulgaria este parte, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani şi cu amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve. Dacă fapta este comisă de un comandant de navă, instanţa dispune şi interzicerea dreptului prevăzut la art. 37, alin. 1, pct. 7.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică şi persoanei ce poluează ori permite să fie poluate apele menţionate la alin. 1 cu substanţe lichide dăunătoare vărsate, aşa cum sunt definite prin acordurile internaţionale la care Republica Bulgaria este parte.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 10 din 1993, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 este săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amenda de la două mii la cincisprezece mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Comandantul unei nave ori al unui alt mijloc navigant care nu notifică imediat cel mai apropiat port de descărcare cu privire la deversarea în apele menţionate la alineatul 1 de produse petroliere sau derivate ale acestora ori a altor substanţe periculoase pentru om, animale sau plante, se pedepseşte cu amendă de până la cinci sute de leve.

(5) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Comandantul sau altă persoană din conducerea unei nave, care nu respectă obligaţia de a înscrie în documentele de transport ale navei a operaţiunii cu substanţe periculoase pentru om, animale sau plante, ori înregistrează date neadevărate cu privire la această operaţiune, sau refuză să prezinte aceste documente funcţionarilor competenţi, se pedepseşte cu amendă de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

Art. 353. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Funcţionarul care pune în

exploatare ori dispune punerea în exploatare a unei întreprinderi ori a unei centrale termice înainte de punerea în funcţiune a instalaţiilor necesare de epurare se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani şi cu amenda de la o sută la trei sute de leve.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi unui funcţionar care nu-şi îndeplineşte obligaţiile de a construi instalaţii de epurare, precum şi de a asigura buna funcţionare şi neîntreruptă a acestor instalaţii, motiv pentru care acestea n-au putut intra în funcţiune, total sau parţial, ori au încetat să mai funcţioneze.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta prevăzută de alineatele precedente este săvârşită din culpă, pedeapsa este probaţiunea sau amenda de la o sută la trei sute de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat şi completat, nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de importanţă redusă, pedeapsa este: pentru cele prevăzute la alin. 1 şi 2 – amendă de la o sută la trei sute de leve, iar pentru cele prevăzute la alin. 3 – amendă de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

Art. 353a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997) Funcţionarul care, în cadrul obligaţiilor sale de serviciu, ascunde sau dezvăluie informaţii neadevărate despre starea mediului şi a componentelor sale – aerul, apa, solul, spaţiile maritime – iar ca urmare intervin consecinţe negative semnificative asupra mediului înconjurător, a vieţii şi sănătăţii oamenilor, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi cu amendă de la o sută la o mie de leve.

Art. 353b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat, nr. 92 din 2002, modificat, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care nu gestionează deşeurile potrivit normelor stabilite şi prin aceasta creează un pericol pentru viaţa sau sănătatea altuia sau pentru pricinuirea de pagube semnificative asupra mediului înconjurător se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani şi cu amendă de la cinci mii la treizeci de mii de leve.

(2) Atunci când o dată cu fapta de la alin. 1 au fost pricinuite:

1. moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoare de la cinci până la douăzeci de ani şi amenda de zece mii până la cincizeci de mii de leve;

2. daune importante mediului, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani şi amenda de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(3) Persoana care încalcă sau nu-şi îndeplineşte obligaţiile de a asigura funcţionarea corectă şi buna funcţionare a unei instalaţii ori a unui echipament pentru neutralizarea sau recuperarea deşeurilor, în acest mod provocând

moartea ori vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane se pedepseşte cu închisoarea de la cinci până la douăzeci de ani şi o amendă de zece mii până la cincizeci de mii de leve, iar dacă s-a produs o pagubă importantă asupra mediului, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani şi amenda de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(4) Dacă faptele prevăzute la alin. 1–3 au fost săvârşite din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amenda de la două mii la cincisprezece mii de leve.

Art. 353c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care nu gestionează deşeuri periculoase potrivit normelor stabilite se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi cu amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

(2) Dacă prin fapta prevăzută la alin. 1 s-a creat un pericol pentru viaţa sau sănătatea altuia ori s-au pricinuit pagube însemnate pentru mediul înconjurător, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani şi amenda de la zece mii la treizeci de mii de leve.

(3) Atunci când prin fapta prevăzută la alin. 1 s-a pricinuit moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de zece la douăzeci de ani şi o amendă de la cincisprezece mii la cincizeci de mii de leve, iar dacă este cauzată o pagubă semnificativă pentru mediu, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani şi o amendă de la douăzeci de mii la cincizeci de mii de leve.

(4) Funcţionarul care-şi încalcă sau nu-şi îndeplineşte obligaţiile cu privire la gestionarea deşeurilor periculoase se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(5) Atunci când faptele prevăzute la alin. 1–3 sunt săvârşite din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani şi amendă de la trei mii la douăzeci de mii de leve.

Art. 353d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care prin încălcarea normelor stabilite, transportă deşeuri peste frontiera de stat, atunci când faptele săvârşite nu reprezintă un caz de importanţă redusă, se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani şi cu amendă de la două mii la cinci mii de leve.

(2) Persoana, care cu încălcarea tratatelor internaţionale la care Republica Bulgaria este parte, transportă peste frontiera de stat deşeuri periculoase, substanţe chimice toxice, agenţi biologici, toxine şi substanţe radioactive, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani şi amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

(3) Atunci când faptele prevăzute la alin. 1 sau 2 sunt comise din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau probaţiune.

Art. 353e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care nu conservă substanţe sau amestecuri periculoase în modalitatea stabilită şi care creează astfel un pericol pentru viaţa sau sănătatea altuia ori produce un prejudiciu semnificativ mediului ambiant se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani şi amendă de la două mii la cinci mii de leve.

(2) Persoana care cu nerespectarea normelor stabilite, pune în exploatare ori dispune punerea în exploatare a unei întreprinderi sau a unei instalaţii pentru funcţionarea căreia se folosesc substanţe sau amestecuri periculoase, punând astfel în pericol viaţa sau sănătatea altuia ori provocând daune notabile mediului ambiant se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani şi cu amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

(3) Pedeapsa prevăzută la alin. 2 se aplică şi celui care, cu nerespectarea modalităţilor stabilite, pune în exploatare ori dispune punerea în exploatare a unei întreprinderi sau a unei instalaţii, a cărei funcţionare poate constitui un pericol pentru viaţa sau sănătatea altuia sau produce daune semnificative mediului ambiant.

(4) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 2 şi 3 a survenit moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani şi amenda de la zece mii la treizeci de mii de leve, iar dacă este pricinuită o pagubă semnificativă pentru mediu, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani şi o amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

(5) Atunci când faptele prevăzute la alin. 1–2 sunt comise din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau probaţiune.

Art. 353f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care, cu încălcarea normelor stabilite, produce, foloseşte, distribuie, importă sau exportă peste frontiera de stat substanţe ce distrug stratul de ozon, se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani şi cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este comisă din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune.

Art. 353g. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, anterior textul alin. 353d, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care, cu încălcarea legii, construieşte o instalaţie de captare a apei sau o instalaţie de utilizare a apelor de suprafaţă sau subterane se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani şi cu amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve.

Art. 353h. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, anterior textul alin. 353e, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care utilizează apele minerale pentru activităţi economice, cu încălcarea legii, se pedepseşte cu închisoare de până la un an şi cu amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 354. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) (1) Persoana care fără a deține o autorizație corespunzătoare produce, prelucrează, dobândește, deține, înstrăinează sau predă altuia o substanță cu un efect puternic sau otrăvitoare, care nu este substanță narcotică, supusă regimului de autorizare, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă infracțiunea prevăzută la alin. 1 este săvârșită în mod sistematic, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amendă de la o sută până la trei sute de leve.

(3) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă normele stabilite prin lege privind producerea, achiziția, păstrarea, contabilizarea, eliberarea, transportul sau cărăușia substanțelor prevăzute la alin. 1, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu probațiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

BG

Art. 354a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Persoana care fără a deține o autorizație corespunzătoare produce, prelucrează, dobândește ori deține substanțe narcotice sau analogi ai acestora în vederea distribuirii sau care distribuie substanțe narcotice ori analogi ai acestora se pedepsește în cazul substanțelor narcotice de mare risc sau analogilor acestora – cu închisoarea de la doi la opt ani și amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve, iar în cazul substanțe narcotice de risc sau analogilor acestora – cu închisoarea de la un an la șase ani și cu amendă de la două mii la zece mii de leve. Atunci când obiectul infracțiunii îl constituie precursorii sau echipamentele sau materialele destinate producerii substanțelor narcotice sau a analogilor acestora, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani și o amendă de douăzeci de mii la una sută de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazul în care substanțele narcotice sau analogii acestora sunt în cantități mari, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani și amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

Persoana care, fără a deține o autorizație corespunzătoare, într-un loc public, dobândește sau deține în scopul distribuirii sau distribuie substanțe narcotice sau analogi ai acestora, precum și atunci când substanțele narcotice sau analogii lor se află într-o cantitate deosebit de mare ori fapta este săvârșită:

1. de către o persoană care acționează la comanda ori în îndeplinirea deciziei unui grup infracțional organizat;

2. de către un medic ori farmacist;

3. de către un tutore, cadru didactic, șef al unei unități de învățământ ori funcționar, în legătură cu exercitarea funcției sale;

4. în condițiile unei recidive periculoase,

pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani și amendă de la douăzeci de mii la o sută de mii de leve.

(3) Persoana care, fără autorizație corespunzătoare, dobândește sau deține substanțe narcotice sau analogi ai acestora, se pedepsește:

1. în cazul substanțelor narcotice de mare risc sau analogilor acestora – cu închisoare de la un an la șase ani și amendă de la două mii la zece mii de leve;

2. în cazul substanțelor narcotice de risc sau analogilor acestora – cu închisoare de până la cinci ani și amendă de la o mie la cinci mii de leve;

(4) Persoana care încalcă normele stabilite pentru fabricarea, achiziționarea, conservarea, raportarea, livrarea, transportul sau transferul de substanțe narcotice se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de până la cinci mii de leve, iar instanța poate dispune, de asemenea, interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(5) În cazurile de o importanță redusă prevăzute la alin. 3 și 4 pedeapsa este amenda de până la o mie de leve.

(6) În cazurile de alin. 1–5 obiectul și mijloacele infracțiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 354b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care determină ori ajută pe altul să folosească substanțe narcotice sau analogi ai acestora se pedepsește cu închisoare de la un an la opt ani și cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită:

1. cu privire la un minor sau iresponsabil;

2. cu privire la mai mult de două persoane;

3. (completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) de către un medic, farmacist, educator, învățător, profesor, șef de unitate de învățământ ori funcționar în locuri de detenție, în legătură sau cu prilejul exercitării funcției sale;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) într-un loc public;

5. (modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) prin mijloacele de informare în masă;

6. (modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) în condiţii de recidivă periculoasă,

pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani şi amendă de la douăzeci de mii la cincizeci de mii de leve, iar instanţa de judecată, în cazurile prevăzute la pct. 3, dispune şi interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care dă altuia o substanţă narcotică sau un analog al acesteia în cantităţi care pot provoca moartea şi dacă survine moartea, se pedepseşte cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci de ani şi cu amendă de la o sută la trei sute de mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care pune la dispoziţie în mod sistematic spaţii pentru diverse persoane în vederea consumului de droguri sau care organizează utilizarea unor astfel de substanţe, se pedepseşte cu închisoare de la un an la zece ani şi cu amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Medicul care îi prescrie altuia, cu încălcarea normelor stabilite, în mod conştient, substanţe narcotice sau analogi ai acestora sau medicamente care conţin astfel de substanţe, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani şi cu amendă de până la trei mii de leve, iar instanţa poate dispune şi interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, pct. 6 şi 7.

(6) (Anterior alin. 5 – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat, nr. 26 din 2004) Dacă fapta menţionată la alineatul precedent este săvârşită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani, amendă de până la cinci mii de leve şi interzicerea drepturilor conform art. 37 alin. 1, pct. 6 şi 7.

Art. 354c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care seamănă ori cultivă mac de opiu şi arbust de cocaină sau plante de tipul cânepei, cu încălcarea reglementărilor stabilite prin Legea privind substanţele narcotice şi precursorii lor, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la cinci ani şi amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care organizează, conduce sau finanţează un grup infracţional organizat care se ocupă de cultivarea plantelor prevăzute la alin. 1 ori pentru achiziţia, producerea sau prelucrarea substanţelor narcotice

se pedepseşte cu închisoare de la zece la douăzeci de ani şi cu amendă de la cincizeci de mii la două sute de mii de leve.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care face parte dintr-un grup infracţional organizat, menţionat la alineatul precedent, se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani şi cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Nu se pedepseşte participantul la un grup infracţional organizat care a comunicat de bunăvoie autorităţilor toate faptele şi circumstanţele pe care le cunoaşte despre activitatea grupului infracţional.

(5) În cazurile de importanţă redusă prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de până la un an şi amenda de până la o mie de leve.

Art. 355. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă o dispoziţie emisă împotriva răspândirii sau apariţiei unei boli infecţioase la om se pedepseşte cu probaţiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care fapta este săvârşită în timpul unei epidemii, în legătură cu cazuri de deces, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă o ordonanţă emisă pentru prevenirea intoxicaţiei cu alimente se pedepseşte cu probaţiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 356. (1) Persoana care încalcă normele stabilite privind construcţiile, cele sanitare sau cele împotriva incendiilor, stabilite pentru proiectarea, administrarea sau executarea lucrărilor, punând astfel în pericol viaţa altuia, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Dacă încălcarea normelor prevăzute la alineatul precedent a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probaţiune.

SECŢIUNEA IV
Alte infracţiuni de pericol general

(Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985)

Art. 356a. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pentru actele preparatorii în vederea

săvârşirii unei infracţiuni prevăzute la art. 330, 333, 334, 340, 341a, 341b, art. 342, alin. 3, art. 344, 349, 350, art. 352, alin. 1, art. 353g, 353h, art. 354, 354a şi 354c, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani, dar nu mai mare decât pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea respectivă.

Art. 356b. (1) Cetăţeanul străin care, pe teritoriul Republicii, se pregăteşte să săvârşească o infracţiune conform art. 242, alin. 2 şi 3, sau oricare dintre faptele prevăzute la art. 356a, se pedepseşte cu închisoarea până la cinci ani, dar nu mai mult decât pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea respectivă.

(2) Dacă în acelaşi scop a fost creată o organizaţie sau un grup, pedeapsa este închisoarea de la un an la şase ani, iar pentru organizatori şi conducători – închisoarea de la trei la opt ani, dar nu mai mare decât pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea respectivă.

Art. 356c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, Abrogat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000).

SECŢIUNEA V
Infracţiuni legate de utilizarea energiei nucleare în scopuri paşnice

(Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985, corectat nr. 80 din 1985)

Art. 356d. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Funcţionarul care dispune sau permite începerea sau desfăşurarea unei activităţi, fără a se fi emis sau mai înainte de a se fi emis autorizaţia prevăzută în Legea privind utilizarea energiei atomice în scopuri paşnice sau cu abatere de la prevederile autorizaţiei, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani sau probaţiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Dacă fapta de la alineatul precedent se repetă sau se creează o ameninţare iminentă la adresa vieţii ori a sănătăţii altuia, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 356e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Funcţionarul care numeşte o persoană fără capacitatea legală necesară ori permite ca aceasta să lucreze cu materiale nucleare, instalaţii nucleare sau alte surse de radiaţii ionizante, se pedepseşte cu închisoarea până la un an sau probaţiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 356f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985) (1) Persoana care deteriorează un material nuclear, o instalaţie nucleară ori o altă sursă de radiaţii ionizante, provocând altfel daune materiale semnificative sau asupra mediului natural ori creează un pericol pentru viaţa sau sănătatea altuia se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Dacă în cazurile de la alineatul precedent a survenit:

a) (nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) o pagubă împotriva mediului înconjurător sau o pagubă materială semnificativă, pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani;

(b) (anterior litera „a" – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) vătămarea corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani;

b) (completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, anterior litera „b" – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) decesul uneia sau mai multor persoane cu sau fără consecinţele prevăzute la lit. „a", pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiunea pe viaţă fără comutare.

Art. 356g. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985) Atunci când, din culpă, odată cu săvârşirea faptei prevăzute de alineatul precedent s-au pricinuit:

a) pagube materiale semnificative;

b) vătămare corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecinţele prevăzute la litera „a";

c) moartea uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecinţele prevăzute la lit. „a" şi „b";

pedeapsa este: conform lit. „a" – închisoarea de până la cinci ani; conform lit. „b" – închisoarea de până la opt ani; conform lit. „c" – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 356h. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985) (1) Persoana care încalcă normele de securitate nucleară sau privind radiaţiile, permiţând să survină vătămarea corporală sau moartea altuia, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Persoana care încalcă normele privind siguranţa nucleară sau privind radiaţiile şi pricinuieşte în mod intenţionat pagube materiale însemnate, vătămarea corporală sau moartea altuia se pedepseşte:

(a) în cazul daunelor materiale însemnate – cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani;

(b) în caz de vătămare corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecinţele menţionate la litera (a) – cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani;

(c) (completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) în cazul decesului uneia sau mai multor persoane,

cu sau fără consecinţele menţionate la lit. „a" şi „b" – cu închisoare de la zece la douăzeci de ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiunea pe viaţă fără posibilitatea comutării.

Art. 356i. Atunci când, din culpă, odată cu săvârşirea faptei prevăzute de alineatul precedent, s-au pricinuit:

a) pagube materiale importante;

b) vătămare corporală moderată sau gravă uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecinţele de la lit. „a";

c) moartea uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecinţele de la literele „a" şi „b";

pedeapsa este: conform lit. „a" – închisoarea de până la cinci ani; conform literei „b" – închisoarea de până la opt ani; conform literei „c" – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 356j. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile de la art. 356f alin. 2, art. 356g, lit. „b" şi „c", art. 356h alin. 2 şi art. 356i, lit. „b" şi „c" instanţa urmează să interzică vinovatului drepturile prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6 şi 7.

Art. 356k. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana, care fără a deţine autorizaţia corespunzătoare, produce, prelucrează, modifică aspectul, dezafectează, primeşte, dobândeşte, deţine, transportă sau deplasează, trimite sau transmite altei persoane materiale nucleare, surse de radiaţii ionizante sau componente ale acestora, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la şase ani .

(2) Dacă în cazurile de la alin. 1 a survenit:

1. (nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) pericolul de a pricinui o pagubă mediului înconjurător sau de pagube materiale semnificative, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani;

2. (nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) o pagubă mediului înconjurător sau pagube materiale semnificative, pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani;

3. (anterior punctul 1 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) un pericol pentru viaţa sau sănătatea altuia, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani;

4. (anterior punctul 2 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) vătămarea corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, atunci când făptuitorul nu a dorit şi nu a permis acest lucru, pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani;

5. (anterior punctul 3 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) moartea uneia sau mai multor persoane, atunci când făptuitorul nu a dorit şi nu a permis acest lucru, pedeapsa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani şi amenda de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Atunci când fapta de la alin. 1 a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 356l. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care, în mod ilegal, săvârşeşte un act îndreptat împotriva unei instalaţii nucleare sau un act care reprezintă o intervenţie în activitatea unei instalaţii nucleare, urmărind sau acceptând că ar putea avea drept consecinţă decesul, vătămarea corporală gravă sau medie, pagube materiale semnificative sau o pagubă a mediului înconjurător, prin expunerea la radiaţii radioactive sau la deversarea de substanţe radioactive, se pedepseşte cu închisoarea până la cinci ani.

(2) Dacă prin fapta prevăzută la alineatul 1 sunt provocate:

1. pagube materiale semnificative sau pagube ale mediului înconjurător, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani;

2. vătămarea corporală gravă sau medie a unei sau a mai multor persoane cu sau fără existenţa urmărilor prevăzute la punctul 1, pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani;

3. moartea uneia sau a mai multor persoane cu sau fără existenţa urmărilor prevăzute la punctul 1, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detenţiunea pe viaţă sau detenţiunea pe viaţă fără comutare;

(3) Atunci când prin săvârşirea faptei prevăzută la alineatul 2, din culpă, au fost provocate:

1. pagube materiale însemnate sau o pagubă asupra mediului înconjurător;

2. vătămarea corporală gravă a unei sau mai multor persoane, cu sau fără existenţa urmărilor prevăzute la punctul 1;

3. decesul uneia sau mai multor persoane cu sau fără existenţa urmărilor prevăzute la punctul 1 şi 2,

pedeapsa este:

Conform pct. 1 – închisoarea până la cinci ani;

Conform pct. 2 – închisoarea până la opt ani;

Conform pct. 3 – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 356m. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care prin utilizarea forţei sau prin ameninţări, solicită să îi fie pus la dispoziţie material nuclear sau o altă sursă de radiaţii ionizante, dacă fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă, pedeapsa este închisoarea de la doi la zece ani şi confiscarea a până la jumătate din averea celui vinovat.

(2) Dacă în cazurile prevăzute la alineatul 1, făptuitorul ameninţă că:

1. va folosi material nuclear sau o altă sursă de radiaţii ionizante pentru:

a) a provoca moartea, vătămarea corporală gravă sau medie;

b) a provoca o pagubă materială semnificativă sau o pagubă asupra mediului înconjurător;

2. va sustrage material nuclear prin furt sau tâlhărie;

3. va săvârşi o infracţiune prevăzută de art. 356l, în scopul obligării altei persoane de a săvârşi, de a omite sau de a suferi ceva împotriva voinţei sale,

pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani şi confiscarea a până la o jumătate din averea celui vinovat.

CAPITOLUL XII

Infracţiuni împotriva capacităţii de apărare a republicii, cu privire la informaţiile reprezentând secret de stat şi cu privire la informaţiile străine clasificate

(Modificat titulatura – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

SECŢIUNEA I

Infracţiuni cu privire la informaţiile reprezentând secret de stat şi cu privire la informaţiile străine clasificate

(Modificat titulatura – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

Art. 357. (1) (Abrogat, anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care dezvăluie informaţii reprezentând secret de stat, care i-au fost încredinţate sau care i-au devenit cunoscute în cadrul serviciului sau locului său de muncă, precum şi acela care dezvăluie astfel de informaţii, fiind conştient de faptul că ar putea surveni prejudicierea intereselor Republicii Bulgaria, dacă fapta nu este supusă unei pedepse mai mari, se pedepseşte cu închisoare de la doi ani la cinci ani.

(2) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat, nr. 26 din 2010) Dacă urmare săvârşirii faptei au survenit sau ar fi putut surveni consecinţe deosebit de grave pentru securitatea statului, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

Cu pedeapsa prevăzută la alin. 1 şi 2 se pedepseşte şi persoana care dezvăluie informaţii clasificate străine, obţinute în baza unui tratat internaţional la care Republica Bulgaria este parte.

Art. 357a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004).

Art. 357b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 2001, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004).

Art. 358. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care pierde documente, publicații sau materiale ce conțin informații clasificate ca secret de stat sau informații clasificate străine, obținute în baza unui tratat internațional la care Republica Bulgaria este parte, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) Dacă urmare săvârșirii faptei au avut loc sau ar fi putut avea loc consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 359. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana din cauza căreia sunt divulgate informații clasificate ca secret de stat ori informații clasificate străine obținute în baza unui tratat internațional la care Republica Bulgaria este parte, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Dacă acest lucru se datorează nerespectării cerințelor legale privind protecția informațiilor clasificate, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 360. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care dezvăluie informații militare, economice sau de altă natură, care nu constituie secret de stat, dar a căror divulgare este interzisă prin lege, decret sau prin altă dispoziție administrativă, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu probațiune.

SECȚIUNEA II
Infracțiuni față de executarea serviciului militar

Art. 361. (1) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

(2) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare de la 10.06.2012)

Art. 362. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 363. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 364. (1) Persoana care în caz de mobilizare se sustrage de la serviciul militar, se pedepseşte cu închisoare de la un an la cinci ani.

(2) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007)

Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârşită pe timp de război, pedeapsa este închisoarea de la cinci până la douăzeci de ani sau detenţiunea pe viaţă, fără comutare.

Art. 365. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 366. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare din 10.06.2012) Persoana care îşi încalcă obligaţiile cu privire la înregistrarea militară a cetăţenilor bulgari şi a echipamentelor, cu excepţia cazurilor prevăzute de legile speciale privind raportarea militară, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani şi cu amendă de la o sută la trei sute de leve, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, iar pe timp de război – cu închisoare de la trei la zece ani şi amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 367. (1) Persoana care nu respectă ordinele privind pregătirea şi desfăşurarea mobilizării ori împiedică desfăşurarea normală a acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la opt ani, iar în cazuri deosebit de grave, cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta de la alineatul precedent a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este probaţiunea sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 368. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007, completat şi modificat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare de la 10.06.2012) Persoana care îşi încalcă, în mod intenţionat, îndatoririle în cadrul examinării

SOFIA UNIVERSITY LIBRARY

medicale a personalului militar, a rezerviştilor şi a rezerviştilor mobilizaţi sau la inspecţia mijloacelor tehnice şi de transport în legătură cu raportarea militară, se pedepseşte cu închisoare de până la opt ani, iar pe timp de război cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

SECŢIUNEA II „A"
Infracţiuni privind executarea serviciului alternativ pe timp de pace

(Nou – Monitorul Oficial nr. 132 din 1998, abrogat, nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat, nr. 89 din 2007)

Art. 368a. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368b. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368c. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368d. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368e. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368f. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368g. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

SECŢIUNEA III
Alte infracţiuni

Art. 369. (1) Persoana care pe timp de război, nu-şi îndeplineşte obligaţiile privind protecţia antiaeriană, antiatomică şi antichimică se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Dacă în urma săvârşirii faptei au survenit consecinţe grave, pedeapsa este închisoarea de până la opt ani.

Art. 370. Persoana care pe timp de război, fiind mobilizată pentru muncă, se sustrage ori nu-şi îndeplineşte obligaţiile în legătură cu locul de muncă atribuit, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

CAPITOLUL XIII
Infracţiuni în domeniul militar

Art. 371. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Pentru infracţiunile din acest capitol, poartă răspunderea:

a) militarii conform Legii apărării şi forţelor armate ale Republicii Bulgaria;

b) generalii, ofiţerii şi persoanele din corpul subofiţerilor de la sergent şi personalul curent din alte ministere şi agenţii;

c) (modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 53 din 2014) funcţionarii de stat din structura Ministerului Afacerilor Interne, atunci când sunt săvârşite pe timp de război sau în stare de luptă sau în cadrul participării în misiune sau la o operaţiune în afara ţării sau în legătură cu acţiuni de luptă;

d) (modificat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare de la 10.06.2012) rezerviştii în îndeplinirea serviciului activ din rezerva de voluntari şi persoanele aflate în serviciul militar temporar;

e) persoanele care nu au fost menţionate în cadrul acestui articol, în cazurile de complicitate la comiterea infracţiunilor prevăzute la prezentul capitol.

SECŢIUNEA I
Infracţiuni privind subordonarea militară şi onoarea militară

Art. 372. (1) Persoana care nu îndeplineşte sau refuză executarea ordinului dat de superiorul său, se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(2) Dacă fapta este comisă de un grup de persoane, fie în faţa formaţiei aliniate, fie într-o manieră demonstrativă, pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani.

(3) Pentru infracţiunile prevăzute la alineatele precedente, în cazuri extrem de grave, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 373. Pedeapsa prevăzută de alineatele respective ale articolului precedent se aplică şi pentru neîndeplinirea sau refuzul de a îndeplini o cerere legală a unui funcţionar militar care îndeplineşte o obligaţie în cadrul serviciului militar.

Art. 374. Persoana care în mod vădit îşi exprimă nemulţumirea faţă de ordinul sau dispoziţia superiorului său, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

Art. 375. Persoana care îşi ameninţă şeful sau pe un funcţionar care îndeplineşte atribuţii militare cu vătămarea corporală sau cu moartea, se pedepseşte cu închisoare până la trei ani.

Art. 376. (1) Persoana care se opune şefului său sau unui funcţionar militar, aflat în îndeplinirea atribuţiunilor sale în cadrul serviciului militar, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi celui care constrânge o astfel de persoană să-şi încalce îndatoririle.

(3) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente a fost comisă prin uz de armă ori de către un grup de persoane, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, iar în cazuri deosebit de grave – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 377. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) Persoana care săvârşeşte un act de violenţă asupra superiorului său, precum şi împotriva unui funcţionar militar în timpul sau în legătură cu îndeplinirea unei îndatoriri din serviciul militar, se pedepseşte cu închisoare de la un an la zece ani.

(2) Dacă infracţiunea a avut consecinţe grave, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 378. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care insultă sau calomniază o persoană menţionată la art. 371 lit. „a", „b", „c" şi „d" se pedepseşte cu închisoare de până la un an şi mustrare publică.

(2) În cazul în care fapta menţionată la alin. (1) a fost comisă de un subordonat împotriva unui superior, de un superior împotriva unui subordonat, precum şi de către un funcţionar militar sau faţă de un funcţionar militar în legătură cu sau în îndeplinirea unei îndatoriri în serviciul militar, pedeapsa este închisoarea până la trei ani şi mustrare publică.

(3) Pedeapsa prevăzută la alin. 2 se aplică şi celui care, în absenţa superiorului său, spune sau face ceva de natură să ştirbească onoarea sau demnitatea aceluia.

Art. 379. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care a pricinuit o vătămare corporală uşoară unei persoane menţionate la art. 371, literele „a", „b", „c" şi „d", dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Pentru vătămare corporală uşoară comisă de către un superior asupra unui subordonat, de către un funcţionar militar în legătură cu sau în îndeplinirea unei îndatoriri în serviciul militar ori faţă de mai mult de o persoană, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 379a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Persoana care săvârşeşte un act de violenţă ori indecent, încălcând grav ordinea militară şi manifestând o lipsă de respect vădită faţă de onoarea militară şi demnitatea unui cadru militar, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la şase ani.

SECŢIUNEA II
Dezertarea din serviciul militar

Art. 380. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) Persoana care, fără permisiune, părăseşte unitatea militară sau locul de desfăşurare a serviciului său ori nu se prezintă la serviciu la repartizare, transfer, deplasare, din concediu, de la unitatea medicală sau corecţională în termen de una până la trei zile, se pedepseşte pentru dezertare din serviciul militar cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedeapsa prevăzută de alineatul precedent se aplică şi celui care absentează pentru mai puţin de o zi, dacă fapta a fost săvârşită în mod sistematic, în grup ori dacă persoana a mai fost condamnată pentru dezertare din serviciul militar.

Art. 381. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Persoana care absentează din serviciul militar timp de peste trei zile ori dacă fapta prevăzută la alin. (1) din articolul precedent se săvârşeşte sistematic, în mod repetat sau în grup, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

Art. 382. Persoana care absentează cu intenţia de a evita permanent îndeplinirea îndatoririlor sale în serviciul militar se pedepseşte cu închisoare de la un an la opt ani.

Art. 383. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Persoana care se sustrage de la serviciul militar prin simularea unei boli, prin folosirea unui document falsificat sau printr-o altă modalitate înşelătoare, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de un an la cinci ani.

(2) Persoana care se sustrage de la serviciul militar prin provocarea unei tulburări a stării de sănătate, se pedepseşte cu închisoare de la un an la opt ani.

(3) Dacă fapta prevăzută de alineatele precedente constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 384. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982).

BG

Art. 385. Persoana care refuză să îndeplinească sarcini în cadrul serviciului militar ori se sustrage sistematic de la executarea lor, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

Art. 386. (1) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Persoana care se sustrage din serviciul militar cu intenţia de a părăsi ţara, fără permisiunea autorităţilor competente, se pedepseşte cu închisoare de la un an la opt ani.

(2) (Anterior alin. 1 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Persoana care se sustrage din serviciul militar şi fără a avea permisiunea autorităţilor competente părăseşte graniţele ţării sau nu se întoarce în termenul dat, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(3) (Anterior alin. 2, completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Actele preparatorii în scopul săvârşirii infracţiunilor prevăzute la alineatele precedente se pedepsesc cu închisoarea de până la cinci ani.

SECŢIUNEA III
Infracţiuni de serviciu

Art. 387. (1) Persoana care face abuz de puterea sau de funcţia sa oficială, care nu-şi îndeplineşte îndatoririle de serviciu ori îşi depăşeşte puterile, iar de aici rezultă consecinţe dăunătoare, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dacă în urma săvârşirii faptei au intervenit consecinţe grave sau aceasta este săvârşită, în mod sistematic, de un superior faţă de un subordonat, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă fapta prevăzută de alineatele precedente a fost săvârşită în scopul dobândirii de către făptuitor, pentru sine ori pentru altul, a unui folos material sau pentru a pricinui altuia o pagubă, pedeapsa este: închisoarea de la un an la cinci ani – în condiţiile alin. 1, de la trei ani la opt ani – în condiţiile alin. 2, iar în cazuri deosebit de grave – de la trei la zece ani, instanţa urmând să interzică şi unele drepturi, conform art. 37, alin. 1, pct. 6.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Atunci când consecinţele dăunătoare sunt pricinuite din culpă, pedeapsa este: în condiţiile alin. 1 – închisoarea de până la doi ani, în condiţiile alin. 2 – închisoarea de până la cinci ani.

Art. 388. (Anterior textul art. 388, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) Persoana, care din culpă, încalcă ori

nu-şi îndeplineşte obligaţiile de serviciu şi, drept urmare, produce consecinţe dăunătoare, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dacă în urma săvârşirii faptei s-au produs consecinţe grave, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

SECŢIUNEA IV
Infracţiuni privind serviciul de gardă, santinelă, patrulare, serviciul interior şi de frontieră

Art. 389. (1) Persoana care încalcă, în mod intenţionat ori din culpă, normele statutare ale serviciului de gardă, de santinelă sau de patrulare sau a ordinelor emise în temeiul prezentelor norme se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă infracţiunea este săvârşită la un obiectiv de importanţă deosebită, de stat sau militară, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

(3) Dacă infracţiunea a fost însoţită de producerea unor consecinţe dăunătoare, pentru prevenirea cărora a fost instituită garda, santinela sau patrularea, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin. 2 şi 3 constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 390. Pedeapsa prevăzută la alineatele respective ale articolului precedent se aplică şi persoanei responsabile care încalcă regulile stabilite de observaţie sau avertizare în legătură cu asigurarea apărării antiaeriene, antiatomice, anti-chimice sau sanitare, precum şi apărarea spaţiului acvatic.

Art. 391. (1) Persoana care, aflată în cadrul serviciului de 24 de ore, încalcă în mod intenţionat sau din culpă normele statutare ale serviciului intern, se pedepseşte, în cazurile care nu sunt de o importanţă redusă, cu închisoare de până la şase luni.

(2) Dacă infracţiunea este urmată de apariţia unor consecinţe dăunătoare, pentru prevenirea căreia au fost stabilite îndatoririle, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani.

(3) Dacă fapta constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 392. (1) Persoana din cadrul serviciului de frontieră care încalcă, în mod intenţionat sau din culpă, normele privind apărarea frontierei de stat, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă fapta s-a manifestat prin părăsirea neautorizată ori prin nepreluarea obiectivului aflat în pază ori a tronsonului aflat în pază din frontiera de stat, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Pentru infracţiunile prevăzute la alineatele precedente, în cazuri deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

SECŢIUNEA V
Alte infracţiuni în domeniul militar

Art. 393. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care dezvăluie în orice mod informaţii cu caracter militar care constituie secret de stat ori informaţii clasificate străine, obţinute în baza unui tratat internaţional la care Republica Bulgaria este parte, dacă nu este pasibil de o pedeapsă mai grea, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 394. (Radiat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982).

Art. 395. Persoana care abandonează sau pierde bunuri care i-au fost date în folosinţă personală în cadrul serviciului, se pedepseşte, în cazurile care nu sunt de o importanţă redusă, cu închisoare de până la un an.

SECŢIUNEA VI
Infracţiuni în domeniul militar săvârşite pe timp de război ori în situaţii de luptă sau în misiuni ori operaţiuni în afara ţării

(Modificat titulatura, – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006)

Art. 396. (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracţiuni cu caracter militar săvârşite pe timp de război sau în luptă ori în timpul unei misiuni sau operaţiuni în afara ţării, pedeapsa este:

1. în condiţiile art. 387 alin. 3, prima teză, art. 388 alin. 1 şi art. 391 – închisoarea de până la cinci ani;

2. în condiţiile art. 372 alin. 1, art. 373 raportat la art. 372 alin. 1, art. 374, 375, 380 şi art. 387 alin. 3 , a doua teză, art. 388, alin. 2 – închisoarea de până la opt ani;

3. în condiţiile art. 381 , art. 385 , art. 386 alin. 2, art. 387 alin. 1 – închisoarea de la trei la zece ani;

4. în condiţiile art. 373 , raportat la art. 372 alin. 2 şi 3, art. 387 alin. 2, art. 389 alin. 2 şi 3, şi art. 390 – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 397. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracţiunile prevăzute la art. 372 alin. 2 şi 3, art. 376, art. 377 alin. 2, art. 382,

383 alin. 3, săvârşite pe timp de război sau în luptă ori în timpul unei misiuni sau operaţiuni în afara ţării, pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani sau detenţiunea pe viaţă, fără comutare.

(2) (Modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracţiunile prevăzute la art. 101 alin. 2 şi art. 386 alin. 1, săvârşite pe timp de război sau în luptă ori în timpul unei misiuni sau operaţiuni în afara ţării, pedeapsa este închisoarea de douăzeci de ani sau detenţiunea pe viaţă fără comutare.

Art. 397a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care pe timp de război sau în condiţii de luptă sau de participare la misiuni sau operaţiuni în afara ţării, părăseşte fără permisiune locul desfăşurării serviciului sau nu se prezintă în serviciu pentru nu mai mult de o zi, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care pe timp de război sau în condiţii de luptă sau de participare la misiuni sau operaţiuni în afara ţării, nu se prezintă la serviciu din culpă pentru mai mult de 24 de ore, se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani.

SECŢIUNEA VII
Infracţiuni în legătură cu acţiuni militare

Art. 398. (1) Superiorul, care:

(a) nu distruge sau nu scoate din funcţiune mijloacele de război care i-au fost încredinţate sau nu ia măsurile corespunzătoare pentru a le distruge sau a le face neconforme pentru utilizare, atunci când există un pericol iminent de capturare din partea inamicului;

(b) chiar dacă nu a primit un ordin pentru a desfăşura acţiuni militare, dar dacă ar fi fost necesar să acţioneze, nu emite cu promptitudine un astfel de ordin ori, în împrejurări ce impun urgenţa, nu acţionează din proprie iniţiativă, se pedepseşte cu închisoare de la trei la cincisprezece ani, în măsura în care fapta nu constituie o infracţiune mai gravă.

(2) Dacă fapta este comisă din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la 5 ani.

Art. 399. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Comandantul unei nave de război naufragiate care, fără să-şi fi îndeplinit până la capăt îndatorirea de serviciu, abandonează nava, precum şi membrul echipajului unei nave, care părăseşte nava fără permisiunea comandantului său, se pedepsesc cu închisoare de la zece la douăzeci de ani sau detenţiune pe viaţă, fără comutare.

Art. 400. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana, care fără permisiune, părăseşte câmpul de luptă în timpul acesteia sau se lasă luat prizonier din teamă sau laşitate ori refuză în timpul bătăliei să acţioneze cu arma, se pedepseşte cu închisoarea de douăzeci de ani sau detenţiune pe viaţă fără comutare.

Art. 401. Persoana care, aflată în captivitate, participă voluntar la o lucrare de importanţă militară imediată, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

Art. 402. Persoana care, aflată în captivitate, având grad superior, tratează cu cruzime un alt prizonier de război, se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

Art. 403. Persoana, care aflată în captivitate, în scopul obţinerii unui folos ori pentru a-şi asigura o atitudine de clemenţă din partea inamicului, acţionează în dauna altui prizonier de război, se pedepseşte cu închisoare de la un an la cinci ani.

Art. 404. Persoana care jefuieşte, fură, îşi însuşeşte, distruge, deteriorează sau deposedează, în mod ilegal, de proprietatea sa o populaţie situată în zona operaţiunilor militare, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte cu închisoare de la trei la cincisprezece ani, iar în cazuri deosebit de grave – cu închisoare de la zece la cincisprezece ani.

Art. 405. Persoana care, pe câmpul de luptă, deposedează de bunuri un rănit, un prizonier sau un mort, cu intenţia de a şi le însuşi în mod ilegal, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă, se pedepseşte pentru jefuire cu închisoare de la trei la cincisprezece ani, iar în cazuri deosebit de grave – cu închisoare de la zece la cincisprezece ani.

DISPOZIŢIE SUPLIMENTARĂ

Art. 406. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracţiunile prevăzute în prezentul capitol, în cazul cărora se aplică o pedeapsă cu închisoarea mai mare de zece ani sau pedeapsa detenţiunii pe viaţă fără comutare, instanţa va dispune şi interzicerea drepturilor indicate la art. 37, alin. 1, pct. 6, 7, 9 şi 10.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracţiunile prevăzute la art. 386 şi 393, instanţa poate dispune şi interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, pct. 9 şi 10.

(3) (Alineatul 3 – radiat, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

CAPITOLUL XIV
Infracțiuni împotriva păcii şi a umanității

SECȚIUNEA I
Infracțiuni împotriva păcii

Art. 407. Persoana care, în orice mod, face propagandă pentru război se pedepseşte cu închisoare de până la opt ani.

Art. 408. Persoana, care, direct sau indirect, prin presă, cuvântări, radio, ori în alt mod încearcă să determine un atac armat din partea unui stat asupra altui stat, se pedepseşte pentru instigare la război cu închisoare de la trei la zece ani.

Art. 409. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care planifică, pregăteşte ori duce un război de agresiune, va fi pedepsit cu închisoare la cincisprezece la douăzeci de ani sau cu detenţiune pe viaţă fără comutare.

SECȚIUNEA II
Infracțiuni împotriva legilor şi uzanțelor de ducere a războiului

Art. 410. Persoana care, cu încălcarea regulamentelor dreptului internaţional privind desfăşurarea războiului:

a) săvârşeşte sau ordonă să se comită omorârea, tortura sau tratamente inumane, inclusiv experimente biologice faţă de răniţi, bolnavi, persoane naufragiate ori personal sanitar, pricinuieşte ori ordonă să se pricinuiască acestora suferinţe grele, mutilare sau alte modalităţi de deteriorare a sănătăţii;

b) săvârşeşte ori ordonă distrugerea sau însuşirea semnificativă a materialelor ori a instalaţiilor sanitare,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepseşte cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani sau cu detenţiune pe viaţă fără comutare.

Art. 411. Persoana, care cu încălcarea normelor dreptului internaţional de ducere a războiului:

(a) săvârşeşte sau ordonă să fie săvârşite uciderea, tortura sau tratamente inumane, inclusiv experimente biologice, faţă de prizonierii de război,

pricinuieşte ori ordonă să se pricinuiască acestora suferinţe grave, mutilare sau alte modalităţi de deteriorare a sănătăţii;

(b) obligă un prizonier să servească în forţele armate ale unui stat inamic sau

(c) priveză un prizonier de dreptul său de a fi judecat de o instanţă corespunzătoare şi după o procedură corespunzătoare,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepseşte cu închisoare de la cinci până la douăzeci de ani sau cu detenţiune pe viaţă, fără comutare.

Art. 412. Persoana care, prin încălcarea normelor dreptului internaţional de ducere a războiului:

a) săvârşeşte sau ordonă să fie săvârşite uciderea, tortura sau tratamente inumane, inclusiv experimente biologice, asupra populaţiei civile, pricinuieşte ori ordonă să i se pricinuiască acesteia suferinţe grave, mutilarea sau alte modalităţi de deteriorare a sănătăţii;

b) ia sau ordonă luarea de ostatici;

c) comite sau ordonă să se comită deportări, urmăriri ori reţineri ilegale;

d) constrânge o persoană civilă să servească în cadrul forţelor armate ale unui stat inamic;

e) priveză o persoană civilă de dreptul său de a fi judecată de o instanţă corespunzătoare şi potrivit procedurilor corespunzătoare,

f) comite sau ordonă să se comită ilegal sau arbitrar distrugerea sau însuşirea bunurilor, în proporţii mari,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepseşte cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani sau cu detenţiune pe viaţă fără comutare.

Art. 413. Persoana care, fără drept, poartă însemnul Crucii Roşii sau al Semilunii Roşii ori care abuzează de steagul sau de însemnul Crucii Roşii sau al Semilunii Roşii sau de culoarea atribuită vehiculelor de evacuare sanitară, se pedepseşte cu închisoare până la doi ani.

Art. 414. (1) Persoana care, încălcând normele dreptului internaţional de ducere a războiului, distruge, deteriorează sau face inutilizabile monumente şi obiecte culturale sau istorice, opere de artă, clădiri şi echipamente cu destinaţie culturală, ştiinţifică sau cu alte scopuri umanitare, se pedepseşte cu închisoare de la un an la zece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi persoanei ce fură, însuşeşte ilegal sau ascunde obiectele prevăzute de alineatele precedente sau impune o despăgubire sau confiscarea cu privire la astfel de obiecte.

Art. 415. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, cu încălcarea normelor dreptului internaţional de ducere a războiului, foloseşte sau ordonă

folosirea de arme nucleare, chimice, bacteriologice, biologice sau toxice ori mijloace de război nepermise sau încalcă regulile dreptului internaţional de ducere a războiului, se pedepseşte cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Dacă în urma săvârşirii faptei decurg consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la zece ani la douăzeci de ani sau detenţiunea pe viaţă fără posibilitatea comutării.

Art. 415a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care face pregătiri militare pentru folosirea armelor nucleare, chimice, bacteriologice, biologice sau toxice ca metodă de a purta un război, se pedepseşte cu închisoare de la un an la şase ani.

SECŢIUNEA III
Distrugerea unor grupuri de populaţie (genocid) şi apartheid

(Titlu completat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1975)

Art. 416. (1) Persoana care pentru a distruge integral sau parţial un anumit grup naţional, etnic, rasial sau religios:

a) pricinuieşte moartea, vătămarea corporală gravă sau tulburarea permanentă mintală unei persoane aparţinând unui astfel de grup;

b) supune grupul la condiţii de viaţă care conduc la distrugerea sa fizică, totală sau parţială;

c) adoptă măsuri vizând împiedicarea naşterilor într-un asemenea grup;

d) transferul forţat de copii aparţinând unui grup în alt grup,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepseşte pentru genocid cu închisoare de la zece la douăzeci de ani sau cu detenţiune pe viaţă fără posibilitatea comutării.

(2) (Anterior art. 417 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care efectuează acte pregătitoare în scopul săvârşirii infracţiunii de genocid, se pedepseşte cu închisoare de la doi la opt ani.

(3) (Articolul anterior 418 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care incită explicit şi direct la genocid, se pedepseşte cu închisoare de la un an la opt ani.

Art. 417. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care pentru a se institui sau a se menţine dominarea ori oprimarea sistematică a unui grup rasial de oameni asupra unui alt grup rasial de oameni:

a) pricinuieşte moartea ori vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane din acest grup de persoane sau

b) impune condiţii de viaţă de natură să provoace distrugerea fizică totală sau parţială a unui grup rasial de persoane,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepseşte pentru apartheid cu închisoare de la zece la douăzeci de ani sau cu detenţiune pe viaţă fără posibilitatea comutării.

Art. 418. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care în scopul menţionat la articolul precedent:

a) priveaţă în mod ilegal de libertate membrii unui grup rasial sau îi supune la muncă forţată;

b) pune în mişcare măsuri de împiedicare a participării unui grup rasial la viaţa politică, socială, economică şi culturală a ţării şi creează în mod deliberat condiţii care împiedică dezvoltarea completă a unui astfel de grup, în special, prin privarea membrilor săi de exercitarea libertăţilor fundamentale şi a drepturilor cetăţeneşti;

c) pune în practică măsuri de divizare a populaţiei pe criterii de rasă prin crearea de rezervaţii şi ghetouri, prin interzicerea căsătoriilor mixte între membrii diferitelor grupuri rasiale sau prin exproprierea terenurilor care le aparţin;

d) priveaţă de drepturile şi libertăţile fundamentale organizaţii sau persoane, deoarece se opun apartheidului,

se pedepseşte cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

DISPOZIŢII SUPLIMENTARE

(Modificat titulatura – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011)

Art. 419. Ţinând seama de diferenţele prevăzute la articolele precedente, se pedepseşte şi persoana care, în mod deliberat, permite subordonatului său să comită o infracţiune prevăzută în acest capitol.

Art. 419a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care justifică, respinge sau minimalizează grosolan o infracţiune comisă împotriva păcii şi a umanităţii, creând astfel pericolul de a se exercita violenţă ori ură împotriva anumitor persoane sau grupuri de persoane reunite prin rasă, culoarea pielii, religie, origine, naţionalitate sau etnie, se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Persoana care îl instigă pe altul să comită infracţiunea prevăzută la alin. 1, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

DISPOZIŢII TRANZITORII

Art. 420. Prezentul cod intră în vigoare pe data de 1 mai 1968 şi abrogă:

1. Codul penal din anul 1951;
2. Legea pentru apărarea păcii din anul 1951;

3. Decretul privind intensificarea luptei împotriva celor care se sustrag de la munca socială utilă şi duc un mod de viaţă anti-social, parazitar.

Art. 421. Persoanelor cărora li s-a interzis dreptul de a alege sau de a fi alese ori dreptul de a primi o anumită pensie (articolul 28 alineatele (1) şi (4) din Codul penal din 1951), se eliberează de această pedeapsă la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Art. 422. Pedeapsa cu moartea aplicată unor persoane condamnate pentru infracţiuni pentru care în prezentul cod nu se prevede o astfel de pedeapsă, se înlocuieşte cu pedeapsa cu închisoarea de douăzeci de ani. Prezenta dispoziţie intră în vigoare la data promulgării prezentului cod.

Art. 423. Măsurile dispuse până la intrarea în vigoare a prezentului cod, în temeiul Decretului privind intensificarea luptei împotriva celor care se sustrag de la munca utilă socială şi care duc un mod de viaţă anti-social, parazitar, vor fi puse în aplicare în conformitate cu normele stabilite prin acesta, iar termenul maxim al acestor măsuri, conform art. 1 alin. 1 lit. b) se reduce la trei ani.

Art. 424. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 1969, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 3 din 1977, completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1979, modificat şi completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pentru faptele prevăzute la art. 135, alin. 5, art. 218b, art. 225b, alin. 3, art. 228, alin. 3, art. 231, alin. 2, art. 232, alin. 3, art. 242, alin. 6, art. 352a, alin. 5 şi art. 353, alin. 4, se aplică dispoziţiile Legii privind contravenţiile şi sancţiunile administrative.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 3 din 1977, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1979, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Ordinele de sancţionare se emit:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) conform art. 135, alin. 5 – de către ministrul sănătăţii;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 14 din 2015) potrivit art. 225b, alin. 3 – de către ministrul finanţelor; potrivit art. 228, alin. 3 şi art. 231, alin. 2 – de către ministrul economiei sau de către preşedintele Agenţiei de stat pentru supraveghere metrologică şi tehnică;

c) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 14 din 2015) potrivit art. 232, alin. 3 – de către ministrul economiei sau de către preşedintele Agenţiei de stat pentru supraveghere metrologică şi tehnică;

d) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) potrivit art. 242, alin. 6 – de către ministrul finanţelor;

e) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 93 din 2009, în vigoare din 25.12.2009, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) potrivit art. 352a, alin. 5 şi art. 353, alin. 4 – de către ministrul mediului şi apelor, iar atunci când infracţiunea se referă la poluarea apelor maritime – de către ministrul mediului şi apelor sau de către ministrul transporturilor, tehnologiei informaţiei şi comunicaţiilor.

f) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, radiat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

g) (nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991)

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) În cazurile la care se face referire la alineatul precedent, ordinele sancţionatorii pot fi emise şi de către funcţionari desemnaţi de către conducătorii departamentelor respective.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011).

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Sancţiunea administrativă cu amenda prevăzută la art. 218b se aplică prin ordonanţă a primarului pe baza materialelor care i-au fost transmise de către procuror sau în temeiul unui proces-verbal al administraţiei întreprinderii, al unităţii sau al organelor de control. Atunci când contravenţia se constată de către autorităţile Ministerului afacerilor interne, ordinul de sancţionare se emite de către ministrul de interne sau de către o persoană autorizată de acesta.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006) În ceea ce priveşte militarii, precum şi ofiţerii, subofiţerii şi personalul uzual din alte departamente, sancţiunile administrative prevăzute în prezentul cod se dispun de către comandanţii şi superiorii care au dreptul de a dispune sancţiuni disciplinare. În acest caz, contestaţiile împotriva dispoziţiilor sancţionatorii se soluţionează de către o instanţă militară.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

(8) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazul faptelor contravenţionale cu o importantă redusă, prevăzute la art. 225b, alin. 3, stabilite în flagrant, organele de control împuternicite pot aplica pe loc amenzi de la o sută la trei sute de leve, în conformitate cu art. 39 alin. 2 din Legea privind contravenţiile şi sancţiunile administrative.

Art. 425. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, abrogat – Monitorul Oficial nr. 51 din 1999).

Art. 426. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Persoanele care, în temeiul art. 343b, forma prezentă, teza a doua, sunt private definitiv de dreptul de a conduce un autovehicul, îşi pot recăpăta acest drept nu mai devreme de trei ani de la executarea pedepsei cu închisoarea şi după promovarea examenului pentru obţinerea dreptului de a conduce un autovehicul.

MODIFICĂRI ÎN ALTE LEGI

§ 1. În legea pentru cetăţenia bulgară:

În art. 26 cuvintele „iar în cazurile deosebit de importante – cu închisoarea" se va elimina.

§ 2. În legea pădurilor:

1. În art. 42, par. 1 după cuvintele „tăiat sau căzut" se adaugă cuvintele „atunci când valoarea pagubei este sub o sută de leve".

Alin. (2) al aceluiaşi articol se abrogă.

2. În art. 43 cuvintele „alineatul 1" şi cuvintele de la final „iar în cazurile prevăzute la alineatul 2 al aceluiaşi articol – cu închisoare de până la trei ani sau prin muncă de tip corecţional" se elimină.

3. În art. 45, alin. 1, după cuvintele „pepinieră forestieră" se adaugă cuvintele „atunci când valoarea pagubei este sub o sută de leve".

Alineatul 2 al aceluiaşi articol se abrogă.

4. În art. 52, alin. 2 cuvintele „cu închisoare de până la trei ani sau prin muncă de tip corecţional" se înlocuiesc cu cuvintele „până la cinci sute de leve".

§ 3. În Legea privind protecţia plantelor împotriva bolilor şi a dăunătorilor:

În art. 10, alin. 1, după cuvintele „carantină vegetală", cuvintele „în măsura în care fapta comisă nu constituie infracţiune", iar cuvintele „cu închisoare de până la cinci ani şi în cazuri de importanţă redusă" se elimină.

§ 4. În legea vămilor:

1. În art. 51, alin. 1, după cuvintele „în ordinea stabilită" se adaugă cuvintele „în măsura în care fapta comisă nu constituie infracţiune".

2. Alineatul 2 din art. 51 se modifică astfel:

„Mărfurile care fac obiectul contrabandei, precum şi mijloacele de transport şi deplasare utilizate în principal pentru a le transporta sau deplasa peste graniţă, indiferent în proprietatea cui se află, se ridică în beneficiul statului, iar dacă acestea lipsesc ori sunt înstrăinate, se va imputa contravaloarea lor la preţurile de stat cu amănuntul, respective."

3. La articolele 52, 53, 54 şi 59, cuvintele „se confiscă" se înlocuiesc cu „se confiscă în beneficiul statului", iar la art. 61 cuvintele „a confiscării" se înlocuiesc cu cuvintele „de confiscare în beneficiul statului".

4. Art. 55 şi 57 se abrogă.

§ 5. În Legea privind operaţiunile cu valori valutare şi control valutar:

1. În art. 37 şi 38, alin. 2, se înlocuiesc cuvintele „la articolul 240" cu „la articolul 250".

2. Articolul 39 se modifică astfel:

„Pentru faptele menţionate la articolul 250, alin. 3, din Codul penal, se aplică dispoziţiile capitolului XXVIII din Codul de procedură penală.

Ordonanţele de sancţionare se emit de către ministrul de finanţe sau de funcţionarii desemnaţi de acesta.

În cazul în care valoarea obiectului faptei este de până la douăzeci de leve, se aplică o amendă dublă de către organul care a constatat contravenţia sau de către o altă persoană împuternicită în mod corespunzător. Aplicarea amenzii poate fi atacată cu contestaţie la Ministerul Finanţelor".

§ 6. În Legea privind închirierea:

În art. 37 cuvintele „cu închisoare de până la un an sau" se elimină.

§ 7. Legea privind protecţia aerului, apei şi a solului împotriva poluării:

Articolele 18 şi 19 se abrogă.

§ 8. Legea privind acţiunea de construire planificată în localităţi:

În art. 67 alin. 1, cuvintele „cu închisoare de până la un an" se înlocuiesc cu cuvintele „cu amendă de până la o mie de leve".

§ 9. În legea vânătorii:

Art. 21 se modifică astfel :

„Persoana care ucide sau capturează fără autorizaţie corespunzătoare animale sălbatice, precum cerbul, căpriorul, capra neagră, cerbul lopătar, căprioara, ursul, porcul mistreţ, se pedepseşte potrivit art. 237 alin. 1 din Codul penal.

Persoana care, fără a avea un permis de vânătoare, ucide sau prinde un iepure, un jder, o hermină, un cocoş de munte, un fazan, o prepeliţă sau o potârniche, precum şi acela care, deşi deţine un permis de vânătoare, ucide sau prinde o astfel de vieţuitoare într-o perioadă de interdicţie, într-un loc nepermis sau cu mijloace interzise, se pedepseşte conform art. 237 alin. 2 din Codul penal.

Persoana care, fără a avea permis de vânătoare, ucide sau prinde o gâscă sălbatică, o raţă sălbatică, o dropie, o ieruncă, o veveriţă, un porumbel, o

turturică, un pitpalac, ca şi orice alt vânat util, se pedepseşte cu amendă de până la cincizeci de leve.

Pedeapsa prevăzută în paragraful precedent se va aplica şi acelora care, chiar dacă deţin permis vânătoare, ucid sau prind un astfel de vânat într-o perioadă de interdicţie, într-un loc nepermis sau cu mijloace interzise.

Vânatul ucis sau capturat se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipseşte ori a fost înstrăinat, se impută contravaloarea sa".

§ 10. Legea privind pescuitul:

1. Alin. 2 al art. 23 se elimină.

2. Articolele 24 şi 35 se elimină.

§ 11. În Legea privind controlul substanţelor explozive, al armelor şi muniţiilor:

În art. 14 se elimină cuvintele „cu închisoarea".

Punerea în aplicare a prezentului Cod este în sarcina Ministrului justiţiei.

DISPOZIŢII FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ŞI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982)

§ 151. Pentru infracţiunile care, în conformitate cu prezenta lege se urmăresc în urma plângerii părţii vătămate, termenele prevăzute la art. 84 alin. 1 şi 2 încep să curgă de la intrarea în vigoare a legii. Procedurile pendinte în faţa instanţelor judecătoreşti se vor finaliza potrivit normelor de până acum.

§ 159 Această lege intră în vigoare de la 1 iulie 1982.

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

§ 43. Peste tot, în textul Codului penal, cuvintele „Republica Populară Bulgaria" se înlocuiesc cu „Republica Bulgaria", cuvintele „Republica Populară" se înlocuiesc cu „Republica", cuvintele „miliţia populară" se înlocuiesc cu „poliţia", „economia socialistă" şi „economia populară" se înlocuiesc cu „economia naţională", cuvintele „normele de convieţuire

BG

socialiste" se înlocuiesc cu „bunele moravuri" iar cuvintele" Consiliul de Stat" se înlocuiesc cu „președintele".

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

§ 75. Prevederile art. 255 și 257 vor intra în vigoare la trei luni de la data promulgării prezentei legi în Monitorul Oficial. Dacă în această perioadă, obligațiile fiscale nedeclarate și neplătite, împreună cu dobânzile datorate, se depun la buget, nu se va declanșa nicio procedură preliminară.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000)

§ 26. Dosarele pendinte la data intrării în vigoare a legii cu privire la infracțiunile de la art. 146 – 148a se vor finaliza conform legii de până acum, dacă partea vătămată solicită acest lucru, în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a legii.

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 23.11.2004)

§ 87. Peste tot, în Partea Specială, pedeapsa amenzii cu o sută de leve se înlocuiește cu „amendă de la o sută la trei sute de leve".

(Nota red. – În acest caz este vorba despre introducerea unui cuantum minim al pedepsei amenzii, în cuantum de la o sută la trei sute de leve, iar nu despre o înlocuire a cuvintelor „amendă de până la o sută de leve". Aceasta este opinia celor care au participat la elaborarea modificării și cărora redacția le-a solicitat opinia, urmare a formulării neclare a modificării).

§ 88. Peste tot, în Partea Specială, cuvintele „strămutare obligatorie", „strămutarea obligatorie", „interzicerea unui drept de a domicilia într-o anumită localitate" şi „interzicerea dreptului de a domicilia într-o anumită localitate" se radiază, iar în Partea Specială, cuvintele „strămutare obligatorie" şi „strămutarea obligatorie" se înlocuiesc, în mod corespunzător, cu „probaţiune" şi „probaţiunea".

DISPOZIŢII SUPLIMENTARE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ŞI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr.103 din 2004, în vigoare de la 23.11.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

§ 89. (Modificat – Monitorul Oficial din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) Paragrafele 1, 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12 – cu privire la pedeapsa probaţiunii, § 13 – 17, § 18, pct. 2 – 5, § 19, 20, 21, § 42, pct. 4, § 43 şi 88 intră în vigoare de la 1 ianuarie 2005.

§ 90. (Completat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 23.11.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006) Recidiviştii, condamnaţi prin hotărâri rămase definitive în condiţiile art. 26 (în vigoare de la 8 august 1997) din legea de până la intrarea în vigoare a prezentei legi, vor executa o pedeapsă pentru fiecare condamnare, dar nu mai mult decât cuantum maxim prevăzut pentru cea mai gravă dintre infracţiunile pentru care au fost condamnaţi. Pedeapsa se stabileşte în temeiul art. 306 din Codul de procedură penală.

§ 91. Dosarele pendinte la data intrării în vigoare a legii privind infracţiunile de la art. 172 alin. 2, art. 182 alin. 2 şi art. 183 se vor finaliza potrivit legii de până acum, dacă partea vătămată solicită acest lucru, în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a legii.

BCU IAŞI

DISPOZIȚII FINALE
LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ŞI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

§ 43. Peste tot, în Partea specială cuvintele „muncă corecțională" se înlocuiesc cu „probațiune".

§ 46. Această Lege intră în vigoare de la 1 ianuarie 2005, iar § 44 intră în vigoare din ziua publicării legii în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
LA LEGEA PRIVIND EXECUTORII JUDECĂTOREŞTI PRIVAȚI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, în vigoare de la 01.09.2005)

§ 23. Legea intră în vigoare de la 1 septembrie 2005

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA LEGII ORGANIZAȚIILOR PROFESIONALE ALE MEDICILOR ŞI STOMATOLOGILOR

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 76 din 2005, în vigoare de la 01.01.2007)

§ 15. Legea intră în vigoare de la 1 ianuarie 2007.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
LA CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

§ 18. Codul intră în vigoare la şase luni de la publicarea sa în Monitorul Oficial.

BCU IAŞI CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA PRIVIND INSTITUȚIILE DE CREDIT

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 59 din 2006, în vigoare de la 01.01.2007)

§ 36. Legea intră în vigoare în ziua intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, cu excepția § 35 pct. 2, care va intra în vigoare din ziua publicării legii in Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ŞI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13 octombrie 2006)

§73 Peste tot în Partea specială cuvintele „la articolul 37, pct." şi „la articolul 37, pct." acestea se înlocuiesc cu „la articolul 37 alineatul 1, pct." şi „la articolul 37, alineatul, 1, pct.". De asemenea, cuvintele „de rezervă", „cel de rezervă" şi „cei de rezervă", se înlocuiesc cu cuvintele „rezervist", „rezerviști" şi „rezerviștii". Tot astfel, cuvintele „de formare, de verificare sau sesiune practică se înlocuiesc cu „activități de formare-mobilizare".

§ 77. Prezenta lege intră în vigoare la o lună de la data publicării în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat, nr. 89 din 2007)

§ 23. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007) Paragrafele 16-21 intră în vigoare de la 1 decembrie 2007.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
LA LEGEA PRIVIND FONDUL NAȚIONAL DE ARHIVĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 57 din 2007, în vigoare de la 13.07.2007)

§ 23. Legea intră în vigoare în ziua publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
LA LEGEA PRIVIND PUTEREA JUDECĂTOREASCĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 64 din 2007)

§ 20. În Codul penal (publicat – Monitorul Oficial nr. 26 din 1968; corectat – Monitorul Oficial nr. 29 din 1968; modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 1969, nr. 26 şi 27 din 1973, nr. 89 din 1974, nr. 95 din 1975, nr. 3 din 1977, nr. 54 din 1978, nr. 89 din 1979, nr. 28 din 1982; corectat, nr. 31 din 1982; modificat, nr. 44 din 1984, nr. 41 şi 79 din 1985; corectat, nr. 80 din 1985; modificat, nr. 89 din 1986; corectat, nr. 90 din 1986; modificat, nr. 37, 91 şi 99 din 1989, nr. 10, 31 şi 81 din 1990, nr. 1 şi 86 din 1991; corectat, nr. 90 din 1991; modificat, nr. 105 din 1991, nr. 54 din 1992, nr. 10 din 1993, nr. 50 din 1995, nr. 97 din 1995 – Decizia nr. 19 a Curții Constituționale din 1995; modificat, nr. 102 din 1995, nr. 107 din 1996, nr. 62 şi 85 din 1997, nr. 120 din 1997 – Decizia nr. 19 a Curții Constituționale din 1997; modificat, nr. 83, 85, 132, 133 şi 153 din 1998, nr. 7, 51 şi 81 din 1999, nr. 21 şi 51 din 2000, nr. 98 din 2000 – Decizia nr. 14 a Curții Constituționale din 2000; modificat, nr. 41 şi 101 din 2001, nr. 45 şi 92 din 2002, nr. 26 şi 103 din 2004, nr. 24, 43, 76, 86 şi 88 din 2005, nr. 59, 75 şi 102 din 2006, nr. 38 şi 57 din 2007) peste tot cuvintele „executor-asistent" se înlocuiesc cu „executor – asistent judecătoresc privat".

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
la LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 85 din 2007, în vigoare de la 23.10.2007)

§ 4. Legea intră în vigoare în ziua publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI DE PROCEDURĂ FISCAL ŞI DE ASIGURĂRI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 12 din 2009, în vigoare de la 01.1005.2009, Completat – Monitorul Oficial nr. 32 din 2009)

§ 68. (Completat – Monitorul Oficial nr. 32 din 2009) Legea intră în vigoare de la 1 mai 2009, cu excepţia § 65, 66 şi 67, care intră în vigoare în ziua publicării legii în Monitorul Oficial, iar § 2 – 10, § 12, pct. 1 şi 2 – cu privire la alin. 3, § 13 – 22, § 24 – 35, § 36, alin. 1 – 4, § 37 – 51, § 52, pct. 1 – 3, pct. 4, litera "a", pct. 7, litera "e" – cu privire la alin. 10 şi 11, pct. 8, litera "a", pct. 9 şi 12 şi § 53 – 64, care intră în vigoare de la 1 ianuarie 2010.

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA PRIVIND SERVICIILE ŞI SISTEMELE DE PLATĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 23 din 2009, în vigoare de la 01.11.2009)

§ 21. Legea intră în vigoare la 1 noiembrie 2009, cu excepţia §10, care intră în vigoare în ziua publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Monitorul Oficial nr. 27 din 2009)

§ 70. Paragrafele 36, 50, 51, 52, 53 şi § 64, pct. 1, intră în vigoare la 10 aprilie 2009 şi la § 1, 2, 3 şi § 64, pct. 2, 3, 4, 7 şi 8 intră în vigoare la 1 iunie 2009.

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

LA CODUL FAMILIEI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 47 din 2009, în vigoare de la 01.10.2009)

§ 18. Prezentul cod intră în vigoare de la 1 octombrie 2009.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE
LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA LEGII PĂDURILOR

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 80 din 2009)

§ 60. În Codul penal (promulgat, Monitorul Oficial nr. 26 din 1968; corectat, nr. 29 din 1968; modificat, nr. 92 din 1969, nr. 26 și 27 din 1973, nr. 89 din 1974, nr. 95 din 1975, nr. 3 din 1977, nr. 54 din 1978, nr. 89 din 1979, nr. 28 din 1982; corectat, nr. 31 din 1982; modificat, nr. 44 din 1984, nr. 41 și 79 din 1985; corectat, nr. 80 din 1985; modificat, nr. 89 din 1986; corectat, nr. 90 din 1986; modificat, nr. 37, 91 și 99 din 1989, nr. 10, 31 și 81 din 1990, nr. 1 și 86 din 1991; corectat, nr. 90 din 1991; modificat, nr. 105 din 1991, nr. 54 din 1992, nr. 10 din 1993, nr. 50, 97 și 102 din 1995, nr. 107 din 1996, nr. 62, 85 și 120 din 1997, nr. 83, 85, 132, 133 și 153 din 1998, nr. 7, 51 și 81 din 1999, nr. 21, 51 și 98 din 2000, nr. 41 și 101 din 2001, nr. 45 și 92 din 2002, nr. 26 și 103 din 2004, nr. 24, 43, 76, 86 și 88 din 2005, nr. 59, 75 și 102 din 2006, nr. 38, 57, 64, 85, 89 și 94 din 2007, nr. 19, 67 și 102 din 2008, nr. 12, 23, 27, 32 și 47 din 2009) peste tot cuvintele „Agenția de stat pentru păduri" se înlocuiesc cu „Agenția executivă pentru păduri".

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE
LA CODUL FAMILIEI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 93 din 2009, în vigoare de la 25.12.2010)

§ 100. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepția § 1, 2, 21, 36, 39, 41, 44, 45, 49, 50, 51, 53, 55, 56, 57, 59, 62, 63, 64, 65, 70 și 91, care intră în vigoare din ziua publicării.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE
LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A LEGII MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 93 din 2009, în vigoare de la 25.12.2009)

§ 100. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepția § 1, 2, 21, 36, 39, 41, 44, 45, 49, 50, 51, 53, 55, 56, 57, 59, 62, 63, 64, 65, 70 și 91, care intră în vigoare din ziua publicării sale.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A LEGII MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2009, în vigoare de la 22.12.2009)

§ 27. Legea intră în vigoare de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepția § 7, pct. 2 referitor la art. 6, alin. 5, 6, 7 şi 8, care intră în vigoare de la 01.01.2010.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI DE PROCEDURĂ PENALĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 32 din 2010, în vigoare de la 28.05.2010)

§ 72. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepția dispoziției § 5, care intră în vigoare la un an de la data publicării legii în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011)

§ 38. Prezenta lege introduce cerințele:

1. Directivei 2009/123/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave şi introducerea sancțiunilor pentru încălcări (JO L 280/52 din 27 octombrie 2009);

2. Directiva 2008/99 / CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328/28 din 6 decembrie 2008);

3. Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind recunoaşterea hotărârilor de condamnare pronunțate în statele membre ale Uniunii Europene în cursul procedurilor penale nou constituite (JO L 220/32 din 15 august 2008)

4. Decizia-cadru 2008 din 1919/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 de modificare a Deciziei-cadru 2002/475/JAI, privind combaterea terorismului (JO L 330/21 din 9 decembrie 2008);

5. Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008, privind combaterea anumitor forme şi expresii ale rasismului şi xenofobiei prin intermediul dreptului penal (JO L 328/55 din – 6 decembrie 2008).

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA DE COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011)

§ 45. În termen de o lună de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Consiliul de Miniştri prezintă Adunării Naţionale proiecte de lege de modificare şi completare a legilor ale căror prevederi trebuie să fie puse în acord cu prezenta lege.

§ 46. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării în Monitorul Oficial, cu excepţia § 21 şi § 22 care intră în vigoare la trei luni de la data publicării în Monitorul Oficial.

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA PRIVIND REZERVELE FORŢELOR ARMATE ALE REPUBLICII BULGARIA

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare de la 10.06.2012)

§ 72. Legea intră în vigoare la trei luni de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepţia dispoziţiilor art. 56, 58 şi 59, care intră în vigoare la 01.09.2013.

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2012, în vigoare de la 08.09.2012)

§ 3. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 84 din 2013)

§ 6. Această lege introduce cerințele Directivei 2011/36/UE a Parlamentului European şi a Consiliului de la 5 aprilie 2011 cu privire la evitarea şi combaterea traficului de persoane şi protecției victimelor traficului de persoane şi modificarea Deciziei-cadru 2002/629/PEE a Consiliului (JE, L 101/1 din 15 aprilie 2011)

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

LA CODUL ELECTORAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014)

§ 30.Codul intră în vigoare din ziua publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA PRIVIND BUGETUL ASIGURĂRILOR SOCIALE DE STAT 2015

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 107 din 2014, în vigoare de la 01.01.2015)

§ 10.Legea intră în vigoare de la 1 ianuarie 2015, cu excepția § 3, pct. 5, litera "b", pct. 18 şi 31 care intră în vigoare de la 1 ianuarie 2016.

DISPOZIȚII FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A LEGII PRIVIND COMUNCAȚIILE ELECTRONICE

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2015, în vigoare de la 06.03.2016)

§ 6.Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării sale în Monitorul Oficial.

EGMONT CONSTITUTIONAL UNIVERSITY LIBRARY

DISPOZIȚII FINALE

LA LEGEA PRIVIND ORDINUL EUROPEAN DE PROTECȚIE

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 41 din 2015, în vigoare de la 31.07.2015)

§ 9.Legea intră în vigoare de la data publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, modificat – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016)

§ 32. Această lege introduce cerințele Directivei 2011/93/CE a Parlamentului European şi a Consiliului de la 13 decembrie 2011 cu privire la lupta împotriva violenței sexuale şi exploatării sexuale a copiilor, precum şi cu pornografia juvenilă şi înlocuieşte Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JE, L 335/1 din 17 decembrie 2011, corectat – JE, L18/7 din 21 ianuarie 2012)

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, modificat – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016)

§ 33. Procedurile pendinte cu privire la infracțiunile conform articolelor 167, alin. 2, art. 168a, art. 343, alin. 3 şi 4 şi art. 344, alin. 1 se finalizează potrivit prevederilor de până acum.

§ 35. (Declarat neconstituțional prin Decizia Curții de Casație nr. 12 din 2016 – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016) Paragraful 2 se aplică şi cu privire la infracțiunile pentru care s-au împlinit termenele de prescripție.

§ 36. (Declarat neconstituțional prin Decizia Curții de Casație nr. 12 din 2016 – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016) Dosarele penale cu privire la infracțiunile de la §2, încetate din cauza împlinirii termenului de prescripție, se redeschid odată cu intrarea în vigoare a prezentei legi.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA PRIVIND AGENȚIA DE STAT „INFORMAȚII"

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 79 din 2015, în vigoare de la 01.11.2015)

§ 31. Legea intră în vigoare de la 1 noiembrie 2015, cu excepţia § 17, pct. 4 cu privire la art. 69 care intră în vigoare de la 1 ianuarie 2016.

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA CODUL DE ASIGURĂRI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2015, în vigoare de la 01.01.2016)

§ 50. (1) Prezentul cod intră în vigoare de la 1 ianuarie 2016, cu excepția art. 574 alin. 8, care intră în vigoare de la 1 iulie 2016.

(2) până la 1 iulie 2016, schimbul de date în temeiul art. 574, alin. 3-7 se realizează săptămânal, în fiecare primă zi de lucru a săptămânii urmând ca:

1. Ministerul afacerilor interne şi Agenţia executivă „Administrația auto" vor furniza Centrului de informații datele actualizate conform art. 574, alin. 3 şi 4;

2. Centrul de informații furnizează Ministerului afacerilor interne şi Agenției executive „Administrația auto" datele actualizate conform art. 574, alin. 5-7.

BG

DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ŞI COMPLETARE A LEGII DE EXECUTARE A PEDEPSELOR ŞI A ARESTULUI PREVENTIV

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017)

§ 53. Legea intră în vigoare din ziua publicării în Monitorul Oficial, cu excepția:

1. paragrafele 3, 4, 5 şi 6 , cu privire la art. 35a şi art. 36 alin. 1 care vor intra în vigoare la 1 iulie 2017;

2. paragraful 45 cu privire la capitolul şase care va intra în vigoare de la 1 mai 2017.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017)

§ 33. Această lege introduce cerințele:

1. Directivei 2013/40/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice şi de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului (JE, L218/8 din 14 august 2013)

2. Directiva 2014/62/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro şi a altor monede împotriva falsificării şi de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului (JE, L151/1 din 21 mai 2014)

3. Directiva 2014/57/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (directiva privind abuzul de piață) (JE, L173/179 din 12 iunie 2014)

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII CEHE

CZ

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII CEHE

Tudorel TOADER

Codul penal a fost adoptat prin Legea din 8 ianuarie 2009 şi a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2010.

Codul este structurat pe trei părţi: Partea I. Partea generală, art. 1-139; Partea a II-a. Partea specială, art. 140-418 şi Partea a III-a, art. 419-421, cuprinzând dispoziţii finale şi tranzitorii.

Partea întâi. Partea generală (art. 1-139)

Particularităţi în raport de Codul penal român.

Principiile generale au conţinut asemănător celor din legislaţia penală română.

Principiul înmatriculării face ca natura penală a unei fapte săvârşite în afara teritoriului Republicii Cehe, la bordul unei nave, aeronave sau al altui mijloc de transport aerian, sub pavilion ceh sau înregistrată în Republica Cehă, să se judece în conformitate cu legea Republicii Cehe.

Infracţiunile se împart în contravenţii şi delicte. Contravenţiile sunt toate infracţiunile săvârşite din neglijenţă şi infracţiunile săvârşite cu intenţie pentru care Codul penal stipulează o pedeapsă cu închisoarea de maximum cinci ani. *Delictele* sunt toate infracţiunile care nu sunt clasificate drept contravenţii de Codul penal.

Conduita care conduce în mod iminent la săvârşirea unei infracţiuni, pusă în aplicare de făptuitor cu intenţia de a comite respectiva infracţiune, se consideră tentativă de săvârşire a infracţiunii, cu excepţia cazului în care infracţiunea este săvârşită.

Persoana care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani la momentul săvârşirii unei infracţiuni nu răspunde penal.

Nu constituie infracţiune fapta săvârşită de către cei care acţionează cu acordul persoanei vătămate, care este pe deplin capabilă să decidă în privinţa intereselor sale afectate de o astfel de faptă. Consimţământul trebuie acordat înaintea sau în timpul executării faptei.

Nu constituie infracţiune fapta săvârşită de către cei care, în conformitate cu informaţiile pe care le au la dispoziţie la momentul deciziei privind modul în care vor acţiona, execută o activitate benefică social, în îndeplinirea atribuţiilor pe care le au conform contractului de muncă, profesiei, postului sau funcţiei deţinute, prin care periclitează sau încalcă un interes protejat de Codul penal, cu excepţia cazului în care rezultatul benefic social ar fi putut fi obţinut altfel.

ECUIAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

În cazul în care instanța condamnă un infractor pentru două sau mai multe infracțiuni concurente, instanța poate impune o pedeapsă a cărei durată se extinde cu o treime, însă limita superioară a duratei pedepsei finale cu închisoarea nu poate depăși douăzeci de ani, iar în cazul în care se dispune o pedeapsă cu închisoare excepțională, între douăzeci și treizeci de ani, aceasta nu va depăși treizeci de ani.

În cazul în care instanța hotărăște renunțarea la aplicarea pedepsei, se va considera că făptuitorul nu a fost condamnat.

Instanța poate renunța condiționat la aplicarea pedepsei și dispune supravegherea unui făptuitor, în cazul în care consideră că este necesară supravegherea conduitei acestuia pe durata termenului de supraveghere.

Supravegherea desemnează contactul personal periodic al făptuitorului cu un ofițer al Serviciului de Probațiune și Mediere (denumit în continuare „ofițer de probațiune"), cooperarea la întocmirea și punerea în aplicare a programului de supraveghere pe parcursul perioadei de probă și monitorizarea respectării condițiilor impuse făptuitorului de instanță sau prevăzute prin lege.

Ofițerul de probațiune are obligația de a asigura supravegherea făptuitorului în conformitate cu programul de probațiune, de a-l sprijini pe acesta și de a urma instrucțiunile judecătorului privind supravegherea, și de a se asigura că făptuitorul duce o viață cinstită. Ofițerul de probațiune are obligația de a actualiza periodic planul de probațiune, în funcție de rezultatele supravegherii și de circumstanțele personale, familiale și de altă natură ale făptuitorului.

Instanța poate dispune următoarele pedepse pentru infracțiunile comise: pedeapsa cu închisoarea; arestul la domiciliu; serviciul în folosul comunității; confiscarea proprietății; pedeapsa pecuniară; confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare; interzicerea unei activități; interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale; retragerea titlurilor de onoare sau a decorațiilor; degradarea militară; expulzarea.

În cazul în care Codul penal prevede mai multe pedepse pentru o faptă penală, fiecare dintre aceste pedepse poate fi impusă separat sau se pot impune mai multe pedepse, concomitent.

Arestul la domiciliu, serviciul în folosul comunității, pedeapsa pecuniară, interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, expulzarea și interzicerea ședерii pot fi impuse și individual, chiar dacă Codul penal nu prevede o astfel de pedeapsă pentru o anumită infracțiune.

Instanța va decide transferul condamnatului într-o închisoare cu regim mai ușor, în cazul în care conduita acestuia și modul în care își duce la îndeplinire obligațiile oferă temeiuri pentru a considera că transferul va contribui la îndreptarea acestuia.

Instanța poate impune o pedeapsă de arest la domiciliu cu durata de până la doi ani atunci când condamnă făptuitorul unei infracțiuni minore, cu condiția să se poată considera în mod rezonabil că o astfel de pedeapsă este suficientă,

în raport cu infracțiunea săvârșită și persoana și împrejurările făptuitorului, eventual în paralel cu altă pedeapsă, și ca făptuitorul să promită în scris că în perioada respectivă de timp nu va părăsi incinta adresei specificate și va coopera pentru efectuarea controalelor.

Arestul la domiciliu poate fi impus ca pedeapsă unică, dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise și cu persoana și împrejurările făptuitorului nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

Atunci când condamnă făptuitorul pentru o infracțiune minoră, instanța poate impune o pedeapsă presupunând prestarea de servicii în folosul comunității; serviciul în folosul comunității poate fi impus ca pedeapsă individuală, dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii și cu persoana și relațiile făptuitorului, nu este necesară impunerea unei alte pedepse. Instanța poate impune prestarea serviciilor în folosul comunității cu durata între 50 și 300 de ore.

În raport cu împrejurările cauzei și relațiile făptuitorului, instanța poate impune pedeapsa confiscării proprietății, în cazul pronunțării pedepsei excepționale cu închisoarea sau al unui delict deosebit de grav prin care făptuitorul a dobândit sau a încercat să dobândească foloase patrimoniale.

Confiscarea proprietății afectează întreaga proprietate a unui făptuitor sau numai o proporție a acesteia, desemnată de instanță. Cu toate acestea, confiscarea nu se aplică mijloacelor și bunurilor necesare satisfacerii necesităților de trai ale condamnatului și persoanelor pe care acesta are obligația legală de a le sprijini.

Instanța poate impune o pedeapsă pecuniară dacă făptuitorul a obținut ori a încercat să obțină, pentru sine sau pentru altul, foloase materiale prin săvârșirea unei infracțiuni.

Pedeapsa pecuniară va fi impusă în tranșe zilnice, în cuantum de minimum 20 și maximum 730 tranșe zilnice integrale. Cuantumul unei tranșe zilnice este de minimum 100 CZK și maximum 50.000 CZK.

Instanța poate impune pedeapsa interzicerii unei activități pentru o perioadă de unul până la zece ani, în cazul în care făptuitorul săvârșește o infracțiune legată de această activitate.

Instanța poate impune pedeapsa interzicerii șederii de la unul la zece ani pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, dacă acest lucru este necesar pentru protejarea ordinii publice, vieții de familie, sănătății, moralității sau proprietății, în raport cu modul de trai anterior al făptuitorului și cu locul și momentul săvârșirii faptei; interzicerea șederii nu se poate aplica pentru locul de reședință permanentă al făptuitorului. Pedeapsa interzicerii șederii constă în interdicția de a locui într-un anumit loc sau district pe parcursul duratei executării acestei pedepse; va fi necesară obținerea unei autorizații pentru ședera temporară într-un astfel de loc sau district, pentru motive personale urgente.

Este de observat şi sfera de cuprindere a funcţionarului public, o sferă foarte cuprinzătoare.

Funcţionarul public este: un judecător; un procuror; preşedintele Republicii Cehe; un membru al Parlamentului sau un senator al Republicii Cehe, un membru al guvernului sau o altă persoană care deţine o funcţie într-un alt organism public; un membru al unui consiliu orăşenesc sau un reprezentant al autorităţilor locale, administraţiei publice sau al unui alt organism al unei autorităţi publice; un membru al forţelor armate sau al trupelor de securitate sau un agent de poliţie al poliţiei locale; un executor judecătoresc aflat în exerciţiul atribuţiilor profesionale rezultate conform unei măsuri dispuse de un judecător sau de un procuror; un notar public aflat în exerciţiul atribuţiilor profesionale în procedurile de moştenire sau de comisar judiciar; un arbitru financiar; o persoană fizică, desemnată de ocolul silvic, autoritatea însărcinată cu protecţia naturii, controlul vânătorii şi pescuitului, aflată în exerciţiul îndeplinirii sarcinilor încredinţate de stat sau de comunitate şi utilizând competenţele conferite în acest sens.

Partea a doua. Partea specială (art. 140-418)

Vătămarea sănătăţii din motive scuzabile constă în fapta persoanei care provoacă cu intenţie vătămarea sănătăţii altei persoane din cauza unei tulburări profunde cauzate de teamă, şoc, confuzie sau o altă stare mentală scuzabilă sau ca rezultat al unui comportament anterior condamnabil al victimei, şi care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea de până la un an.

Răspândirea bolilor umane contagioase constă în fapta persoanei care provoacă sau sporeşte pericolul de a importa ori răspândi o boală umană contagioasă şi care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea, la interzicerea activităţii sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Guvernul va stabili prin act normativ definiţia bolilor umane contagioase.

Întreruperea ilegală a cursului sarcinii este sancţionată de legea penală, indiferent dacă se săvârşeşte cu sau fără consimţământul femeii însărcinate.

Este sancţionată de legea penală fapta constând în prelevarea ţesuturilor sau organelor şi efectuarea unui transplant contra cost.

Încredinţarea unui copil altei persoane constă în fapta persoanei care, pentru o contraprestaţie, încredinţează un copil altcuiva cu scopul adopţiei sau alt scop asemănător.

Persecutarea constând în fapta persoanei care obligă pe o altă persoană, abuzând de suferinţa sau dependenţa acesteia, să acţioneze, să nu acţioneze sau să sufere ceva va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau la interzicerea activităţii.

Utilizarea ilegală a datelor personale constă în fapta persoanei care, chiar şi din culpă, publică, comunică, pune la dispoziţie, prelucrează sau sustrage, în mod ilegal, date personale colectate despre o altă persoană în relaţie cu

exercitarea unei competenţe publice şi, prin aceasta, aduce gravă atingere drepturilor sau intereselor legitime ale persoanei vizate de datele colectate şi care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau la interzicerea activităţii.

Calomnia este fapta prevăzută de legea penală constând în fapta persoanei care face declaraţii false despre altcineva, capabile să ameninţe semnificativ reputaţia sa în rândul altor cetăţeni, în special să îi aducă prejudicii la locul de muncă, să îi tulbure relaţiile de familie sau să provoace alte prejudicii grave, şi care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea.

Calomnia este mai gravă dacă este comisă prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei reţele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

Neglijarea obligaţiei de întreţinere constă în fapta persoanei care, chiar şi din culpă, nu îşi îndeplineşte obligaţia legală de întreţinere, pentru o perioadă care depăşeşte patru luni.

Impunitatea minorului pentru fapte privind viaţa sexuală. Minorul care solicită o recompensă financiară, beneficii sau avantaje pentru a întreţine un act sexual, masturbare, expunere indecentă sau alt comportament comparabil nu răspunde penal pentru o astfel de faptă, nici măcar în calitate de instigator şi co-autor.

Eludarea impozitelor, taxelor şi a altor plăţi obligatorii asemănătoare constă în fapta persoanei care eludează plata unui impozit, a taxelor vamale, a contribuţiilor la asigurările sociale, la asigurările de şomaj, a contribuţiilor la asigurarea contra accidentelor, a contribuţiilor la asigurările de sănătate sau a altor contribuţii asemănătoare ori eludează plata oricăror astfel de obligaţii şi care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau la interzicerea activităţii.

Încălcarea obligaţiei de informare în proceduri fiscale constă în fapta persoanei care nu respectă obligaţia legală de a informa administraţia fiscală şi astfel periclitează calcularea la timp şi periodică a cuantumului impozitelor datorate sau al accizelor cuvenite şi care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau interzicerea activităţii.

Încălcarea normelor privind etichetarea şi elementele etichetelor aplicate bunurilor constă în fapta persoanei care foloseşte etichete, elemente de siguranţă sau alte elemente pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale de o manieră contrară altor acte normative, cu intenţia de a produce prejudicii altuia sau de a câştiga foloase necuvenite pentru sine sau altul, sau în fapta persoanei care, contrar altor acte normative, importă, stochează, transportă sau pune în circulaţie bunuri fără etichetă, elemente de siguranţă sau alte elemente pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale, şi care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau interzicerea activităţii.

Maltratarea animalelor constă în fapta persoanei care maltratează un animal prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferinţe deosebite, în mod public sau

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

într-o zonă accesibilă publicului, persoană care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea, la interzicerea activității sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Omisiunea din culpă de îngrijire a animalelor constă în fapta persoanei care, din culpă gravă, omite să asigure îngrijirea necesară a unui animal pe care îl deține sau îl are în îngrijire, provocând astfel consecințe permanente asupra sănătății animalului sau moartea acestuia, persoană care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea, la interzicerea activității sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea întâi. Partea generală 627
Capitolul I. Limitele de aplicare a legii penale 627
Diviziunea 1. Legalitatea incriminării 627
Diviziunea 2. Aplicarea legii penale în timp 627
Diviziunea 3. Aplicarea legii penale în spaţiu 628
Capitolul II. Răspunderea penală 630
Diviziunea 1. Fundamentele răspunderii penale 630
Diviziunea 2. Vinovăţia 631
Diviziunea 3. Actele preparatorii şi tentativa de săvârşire a infracţiunii 632
Diviziunea 4. Autorul, coautorul şi complicele 634
Capitolul III. Condiţii care exclud ilegalitatea unei fapte 635
Capitolul IV. Prescripţia răspunderii penale 637
Diviziunea 1. Prescrierea răspunderii penale prin regret efectiv 637
Diviziunea 2. Limitarea răspunderii penale 638
Capitolul V. Pedepsele penale 640
Diviziunea 1. Categoriile pedepselor şi principii generale aplicabile impunerii acestora 640
Diviziunea 2. Pedepsele 640
Sub-diviziunea 1. Principii generale aplicabile impunerii pedepselor 640
Sub-diviziunea 2. Renunţarea la aplicarea pedepsei 646
Sub-diviziunea 3. Supraveghere 648
Sub-diviziunea 4. Categoriile pedepselor şi pedeapsa excepţională cu închisoarea 649
Sub-diviziunea 5. Impunerea şi executarea pedepselor individuale 650
Sub-diviziunea 6. Suspendarea condiţionată a pedepsei cu închisoarea 663
Sub-diviziunea 7. Liberarea condiţionată din închisoare şi renunţarea condiţionată la executarea perioadei rămase dintr-o pedeapsă de interzicere a exercitării unei activităţi, interzicere a şederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale 666
Sub-diviziunea 8. Deducerea pedepsei arestului preventiv şi a pedepsei executate 670
Sub-diviziunea 9. Prescripţia executării pedepsei 671

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Diviziunea 3. Măsurile de siguranță 672
Sub-diviziunea 1. Principii generale privind impunerea măsurilor de siguranță 672
Sub-diviziunea 2. Măsurile de siguranță și impunerea acestora 672
Capitolul VI. Reabilitarea 677
Capitolul VII. Dispoziții speciale privind anumiți făptuitori 679
Capitolul VIII. Explicarea unor termeni sau expresii 680

Partea a doua. Partea specială 686
Capitolul I. Infracțiuni contra vieții și sănătății 686
Diviziunea 1. Infracțiuni contra vieții 686
Diviziunea 2. Infracțiuni contra sănătății 688
Diviziunea 3. Infracțiuni care pun în pericol viața sau sănătatea 690
Diviziunea 4. Infracțiuni contra femeilor însărcinate 695
Diviziunea 5. Infracțiuni legate de utilizarea ilegală a țesuturilor și organelor umane, a embrionilor umani și a genomului uman 697
Capitolul II. Infracțiuni contra libertății, vieții private și confidențialității corespondenței 700
Diviziunea 1. Infracțiuni contra libertății 700
Diviziunea 2. Infracțiuni ce aduc atingere drepturilor personalității, vieții private și secretului corespondenței 706
Capitolul III. Infracțiuni contra demnității umane în sfera sexuală 710
Capitolul IV. Infracțiuni contra familiei și copiilor 714
Capitolul V. Infracțiuni contra patrimoniului 718
Capitolul VI. Infracțiuni economice 734
Diviziunea 1. Infracțiuni contra monedei și instrumentelor de plată 734
Diviziunea 2. Infracțiuni privind impozitele, taxele și moneda străină 736
Diviziunea 3. Fapte penale contra regulilor obligatorii ale economiei de piață și circulației mărfurilor în relația cu alte state 739
Diviziunea 4. Infracțiuni contra drepturilor industriale și drepturilor de autor 749
Capitolul VII. Fapte penale care reprezintă un pericol general 752
Diviziunea 1. Fapte penale care constituie o amenințare la adresa publicului 752
Diviziunea 2. Infracțiuni care pun în pericol o aeronavă, o navă civilă și o platformă fixă 761
Capitolul VIII. Infracțiuni contra mediului 762

BOOKS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul IX. Infracțiuni contra republicii cehe, altor state și organizațiilor internaționale 769
Diviziunea 1. Infracțiuni contra Republicii Cehe, statelor străine și organizațiilor internaționale 769
Diviziunea 2. Infracțiuni contra securității Republicii Cehe, a unui stat străin sau a unei organizații internaționale 773
Diviziunea 3. Infracțiuni contra apărării statului 774
Capitolul X. Infracțiuni contra ordinii publice 775
Diviziunea 1. Infracțiuni contra autorității 775
Diviziunea 2. Infracțiuni săvârșite de funcționari publici 777
Diviziunea 3. Corupția 778
Diviziunea 4. Alte imixtiuni în activitatea unei autorități publice 780
Diviziunea 5. Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind convieţuirea socială 790
Diviziunea 6. Alte tulburări ale ordinii publice 792
Diviziunea 7. Grupul infracțional organizat 793
Diviziunea 8. Alte forme de participare la activități infracționale 796
Capitolul XI. Infracțiuni privind serviciul militar 800
Capitolul XII. Infracțiuni privind militarii 801
Diviziunea 1. Infracțiuni contra modului de subordonare și onorei militare 801
Diviziunea 2. Infracțiuni privind obligația de a efectua serviciu militar 806
Diviziunea 3. Infracțiuni privind serviciul de gardă, de pază și alte îndatoriri 807
Diviziunea 4. Infracțiuni care pun în pericol capacitatea de luptă sau forțele armate 808
Diviziunea 5. Infracțiuni privind îndatoririle membrilor forțelor de securitate 810
Capitolul XIII. Infracțiuni contra umanității, păcii și crime de război 811
Diviziunea 1. Infracțiuni contra umanității 811
Diviziunea 2. Infracțiuni contra păcii și crime de război 813
Diviziunea 3. Dispoziții comune 817

Partea a treia. Dispoziții tranzitorii și finale 818

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII CEHE[1)]

PARTEA ÎNTÂI
PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I
Limitele de aplicare a legii penale

DIVIZIUNEA 1
Constituie infracțiune numai faptele prevăzute de legea penală

Secțiunea 1. Neretroactivitatea legii penale

Constituie infracțiune numai fapta astfel prevăzută de lege înaintea săvârşirii sale.

DIVIZIUNEA 2
Aplicarea legii penale în timp

Secțiunea 2. Natura penală a faptei şi momentul săvârşirii acesteia

(1) Natura penală a faptei se judecă potrivit legii în vigoare la momentul săvârşirii acesteia; fapta se va judeca în conformitate cu o lege ulterioară numai dacă aceasta este o lege mai favorabilă pentru făptuitor.

(2) În cazul în care legea se modifică pe parcursul săvârşirii faptei, se aplică legea în vigoare la momentul încetării conduitei prin care a fost săvârşită fapta.

(3) În cazul adoptării unor modificări ulterioare aduse legii în vigoare la momentul încetării conduitei prin care a fost săvârşită fapta, se aplică legea mai favorabilă.

(4) Fapta este săvârşită la momentul în care a acționat făptuitorul sau complicele acestuia sau, în cazul neglijenței, la momentul în care ar fi avut obligația să acționeze. Nu este relevant când s-au materializat consecințele sau când ar fi trebuit să se materializeze.

Secțiunea 3. Aplicabilitatea legii în vigoare la momentul pronunțării hotărârii

(1) Împotriva făptuitorului se poate pronunța numai o pedeapsă prevăzută de legea în vigoare la momentul pronunțării hotărârii privind infracțiunea penală.

[1)] Legea din 8 ianuarie 2009 privind Codul penal (40/2009 Coll.) modificată de: 306/2009 Coll.; 181/2011 Coll; 330/2011 Coll.

CZ

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Măsurile asigurătorii se dispun în conformitate cu legea în vigoare la momentul adoptării acelor măsuri asigurătorii.

DIVIZIUNEA 3
Aplicarea legii penale în spațiu

Secțiunea 4. Principiul teritorialității

(1) Natura penală a faptei săvârşite pe teritoriul Republicii Cehe se judecă în conformitate cu legea Republicii Cehe.

(2) Infracțiunea se consideră săvârşită pe teritoriul Republicii Cehe

a) dacă infractorul a săvârşit fapta, parțial sau total, pe acest teritoriu, chiar dacă încălcarea sau periclitarea unui interes protejat prin legea penală s-a produs ori ar fi trebuit să se producă, parțial sau total, în străinătate sau

b) dacă infractorul a încălcat ori a periclitat un interes protejat prin legea penală sau dacă o astfel de consecință ar fi trebuit să se producă, chiar şi numai parțial, pe acest teritoriu, chiar dacă fapta a fost săvârşită în străinătate.

(3) Participarea se consideră săvârşită pe teritoriul Republicii Cehe,

a) dacă fapta infractorului a fost săvârşită pe acest teritoriu; care va fi stabilit prin analogie cu prevederile sub-secțiunii (2), sau

b) dacă complicele la fapta săvârşită în străinătate a acționat parțial pe teritoriul Republicii Cehe.

(4) Dacă complicele a acționat pe teritoriul Republicii Cehe, pentru participarea sa se aplică legea Republicii Cehe, indiferent dacă fapta infractorului este considerată infracțiune sau nu în străinătate.

Secțiunea 5. Principiul înmatriculării

Natura penală a unei fapte săvârşite în afara teritoriului Republicii Cehe, la bordul unei nave, aeronave sau al altui mijloc de transport aerian, sub pavilion ceh sau înregistrată în Republica Cehă, se judecă în conformitate cu legea Republicii Cehe. Locul săvârşirii unei astfel de fapte se stabileşte conform prevederilor secțiunii 4 (2) şi (3).

Secțiunea 6. Principiul personalității

În judecarea naturii penale a unei fapte săvârşite în străinătate de un cetățean al Republicii Cehe sau de un apatrid căruia i s-a acordat drept de şedere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe se aplică legea Republicii Cehe.

Secțiunea 7. Principiul protecției şi principiul universalității

(1) Legea Republicii Cehe se aplică pentru judecarea naturii penale a faptelor de tortură şi alte tratamente crude şi inumane (Secțiunea 149), falsificare de monede (Secțiunea 233), punere în circulație de valori falsificate (Secțiunea 235), fabricarea şi deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori (Secțiunea 236), emiterea frauduloasă de monedă (Secțiunea 237), subminarea Republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312),

sabotaj (Secţiunea 314), spionaj (Secţiunea 316), utilizare a violenţei împotriva unei autorităţi publice (Secţiunea 323), violenţa împotriva unui funcţionar public (Secţiunea 325), falsificarea ori alterarea înscrisurilor oficiale (Secţiunea 348), participare la grupuri infracţionale conform secţiunii 361 (2) şi (3), genocid (Secţiunea 400), infracţiuni contra umanităţii (Secţiunea 401), apartheid şi discriminare a unor categorii de persoane (Secţiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secţiunea 406), utilizare de mijloace şi metode interzise în operaţiunile de luptă (Secţiunea 411), cruzimi de război (Secţiunea 412), persecutare a populaţiei (Secţiunea 413), jaf în zona de operaţii militare (Secţiunea 414), utilizare fără drept a emblemelor internaţionale şi recunoscute de stat (Secţiunea 415), utilizare fără drept a steagului şi a armistiţiului (Secţiunea 416) şi vătămare a unui conciliator (Secţiunea 417), chiar dacă o astfel de infracţiune a fost săvârşită în străinătate de către un resortisant al altui stat sau un apatrid, căruia nu i s-a acordat drept de şedere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe.

(2) De asemenea, se aplică legea Republicii Cehe pentru judecarea naturii penale a faptelor săvârşite în străinătate împotriva unui resortisant ceh sau unui apatrid căruia i s-a acordat drept de şedere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, dacă fapta constituie infracţiune în locul săvârşirii sale sau dacă locul săvârşirii nu este supus jurisdicţiei niciunui stat.

Secţiunea 8. Principiul subsidiar al universalităţii

(1) De asemenea, legea Republicii Cehe se aplică pentru stabilirea naturii penale a faptei săvârşite în străinătate de un resortisant străin sau de un apatrid căruia nu i s-a acordat drept de şedere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, dacă

a) fapta este prevăzută ca infracţiune şi de legea ţării unde a fost săvârşită, şi

b) dacă făptuitorul a fost reţinut pe teritoriul Republicii Cehe şi nu a fost extrădat sau transferat în alt stat sau unei alte autorităţi cu atribuţii în domeniul urmăririi penale.

(2) De asemenea, legea Republicii Cehe se aplică pentru stabilirea naturii penale a faptei săvârşite în străinătate de un resortisant străin sau de un apatrid căruia nu i s-a acordat drept de şedere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, atunci când fapta a fost săvârşită în folosul unei persoane juridice având sediul social sau o filială înregistrate pe teritoriul Republicii Cehe, sau în folosul unei persoane fizice autorizate avându-şi sediul social sau locul desfăşurării activităţii pe teritoriul Republicii Cehe.

(3) Cu toate acestea, nu se poate impune infractorului o pedeapsă mai grea decât pedeapsa prevăzută de legea statului pe teritoriul căruia a fost săvârşită infracţiunea.

Secțiunea 9. Competența prevăzută prin tratate internaționale

(1) De asemenea, natura penală a unei fapte se stabilește în conformitate cu legea Republicii Cehe în cazul în care este astfel prevăzut prin tratate internaționale transpuse în sistemul de drept (numite în continuare „tratate internaționale").

(2) Dispozițiile cuprinse în secțiunile 4-8 nu se aplică în cazul în care nu sunt admisibile conform unui tratat internațional.

Secțiunea 10. Extrădarea și transferul resortisanților Republicii Cehe

(1) Resortisanții Republicii Cehe nu pot fi extrădați în scopul derulării urmăririi penale sau al executării unei pedepse într-un stat străin.

(2) Un resortisant al Republicii Cehe poate fi transferat către un alt stat membru al Uniunii Europene numai în baza unui mandat european de arestare.

Secțiunea 11. Executarea unei hotărâri judecătorești în materie penală emisă de alt stat

Hotărârea penală emisă într-un alt stat nu poate fi executată pe teritoriul Republicii Cehe ori produce alte efecte pe acest teritoriu, cu excepția situațiilor în care legea sau un tratat internațional dispun altfel.

CAPITOLUL II
Răspunderea penală

DIVIZIUNEA 1
Fundamentele răspunderii penale

Secțiunea 12. Principiul legalității și principiul subsidiarității răspunderii penale

(1) Legea penală este singura care definește infracțiunile și dispune pedepsele penale care pot fi impuse pentru săvârșirea acestora.

(2) Răspunderea penală a infractorului și consecințele penale asociate acesteia se aplică numai în cazuri care aduc atingere societății și în care aplicarea răspunderii conform altor prevederi legale nu este suficientă.

Secțiunea 13. Infracțiunea

(1) Infracțiunea este o faptă ilegală identificată ca faptă penală de Codul penal, care prezintă trăsăturile prevăzute de acest Cod.

(2) Un element necesar al răspunderii penale este săvârșirea faptei cu intenție, cu excepția cazurilor în care prezentul Cod stipulează în mod expres că este suficientă culpa.

Secțiunea 14. Contravenții și delicte

(1) Infracțiunile se împart în contravenții și delicte.

(2) Contravențiile sunt toate infracțiunile săvârșite din culpă și infracțiunile săvârșite cu intenție pentru care Codul penal stipulează o pedeapsă cu închisoarea de maximum cinci ani.

(3) Delictele sunt toate infracțiunile care nu sunt clasificate drept contravenții de Codul penal; în special delictele grave sunt acele infracțiuni săvârșite cu intenție pentru care Codul penal dispune pedeapsa cu închisoarea având durata maximă de cel puțin zece ani.

DIVIZIUNEA 2
Vinovăția

Secțiunea 15. Intenția

(1) Infracțiunea este săvârșită cu intenție atunci când făptuitorul

a) a urmărit încălcarea sau periclitarea, într-o manieră prevăzută de legea penală, a oricărui interes protejat de prezentul Cod, sau

b) a fost conștient că fapta sa poate conduce la o astfel de încălcare sau periclitare și a înțeles posibilitatea producerii acesteia.

(2) Această înțelegere presupune, de asemenea, faptul că făptuitorul acceptă faptul că poate încălca sau periclita un interes protejat de Codul penal, în maniera stipulată de prezentul Cod.

Secțiunea 16. Culpa

(1) Infracțiunea este săvârșită din culpă atunci când făptuitorul

a) este conștient că poate încălca sau periclita un interes protejat de Codul penal, în maniera stipulată de prezentul Cod, dar fără a avea motive temeinice a considerat că nu va produce o astfel de încălcare sau periclitare, sau

b) nu a prevăzut că fapta sa poate conduce la o astfel de încălcare sau periclitare, deși ar fi trebuit să prevadă acest lucru, având în vedere circumstanțele și relațiile personale.

(2) Infracțiunea este comisă din culpă gravă dacă atitudinea făptuitorului față de obligația de a efectua demersurile necesare demonstrează iresponsabilitatea evidentă a făptuitorului față de interesele protejate de Codul penal.

Secțiunea 17. Culpa cu circumstanțe agravante speciale

Circumstanțele care condiționează aplicarea unei pedepse mai severe vor fi luate în considerare,

a) în cazul în care este vorba despre o consecință mai gravă, chiar dacă făptuitorul a produs-o din culpă, cu excepția situațiilor pentru care Codul penal solicită săvârșirea cu intenție sau

b) în cazul în care este implicată și altă faptă, chiar dacă făptuitorul nu a fost conștient de această faptă, deși ar fi putut fi, având în vedere circumstanțele

şi relaţiile personale, cu excepţia cazurilor în care legea penală solicită ca făptuitorul să fi fost conştient de această faptă.

Secţiunea 18. Eroarea de fapt

(1) Persoana care nu are cunoştinţă de sau nu prevede, în cursul săvârşirii unei fapte, anumite circumstanţe factuale, care constituie o trăsătură a infracţiunii, nu acţionează cu intenţie; această împrejurare nu elimină răspunderea pentru o infracţiune săvârşită din culpă.

(2) Persoana care presupune în mod eronat, în cursul săvârşirii unei fapte, circumstanţe factuale care întrunesc trăsăturile unei infracţiuni mai puţin grave săvârşite cu intenţie va fi condamnată numai pentru această infracţiune mai puţin gravă, cu excepţia situaţiei în care este o faptă penală săvârşită din culpă.

(3) Persoana care presupune în mod eronat, în cursul săvârşirii unei fapte, circumstanţe factuale care întrunesc trăsăturile unei infracţiuni mai grave săvârşite cu intenţie va fi condamnată pentru tentativă de săvârşire a acestei infracţiuni mai grave.

(4) Persoana care presupune în mod eronat, în cursul săvârşirii unei fapte, circumstanţe factuale care exclud natura penală a faptei nu acţionează cu intenţie; aceasta nu afectează răspunderea pentru o infracţiune comisă din culpă.

Secţiunea 19. Eroarea de drept

(1) Persoana care nu realizează ilegalitatea conduitei sale în momentul săvârşirii faptei nu acţionează culpabil, cu condiţia să nu fi putut evita eroarea respectivă.

(2) Se consideră că eroarea ar fi putut fi evitată în cazul în care făptuitorul avea obligaţia de a cunoaşte prevederile legale relevante, conform legii sau altui act normativ, unei decizii administrative sau unor prevederi contractuale, locului de muncă ocupat, profesiei, postului sau funcţiei, sau în cazul în care făptuitorul ar fi putut identifica fără dificultate fapta ca fiind ilegală.

DIVIZIUNEA 3
Actele preparatorii şi tentativa de săvârşire a infracţiunii

Secţiunea 20. Actele preparatorii

(1) Conduita care constă în crearea cu intenţie a condiţiilor necesare pentru săvârşirea unui delict deosebit de grav [Secţiunea 14 (3)], în special prin organizarea, achiziţionarea sau adaptarea mijloacelor sau instrumentelor pentru săvârşirea acesteia, prin asociere, incitare sau sprijinire a unei astfel de infracţiuni, se consideră a fi acte preparatorii numai în cazurile în care Codul penal prevede în mod expres aceasta pentru unele infracţiuni şi nu a avut loc o tentativă de săvârşire sau nu a fost săvârşit un delict grav.

(2) Actele preparatorii constituie faptă penală în funcţie de durata pedepsei prevăzute pentru un delict deosebit de grav la care acestea au condus, cu excepţia cazului în care Codul penal prevede altfel.

(3) Răspunderea penală pentru actele preparatorii ale unui delict deosebit de grav se prescrie în cazul în care făptuitorul a renunţat de bunăvoie la conduita având ca scop săvârşirea acelui delict deosebit de grav şi

a) a înlăturat ameninţarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a premeditării, sau

b) a sesizat parchetul sau organele de poliţie în privinţa premeditării pentru săvârşirea unui delict deosebit de grav, la momentul la care ameninţarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a premeditării, încă putea fi înlăturată. Militarul poate raporta astfel de situaţii superiorului său ierarhic.

(4) În cazul în care sunt mai multe persoane implicate în săvârşirea faptei, răspunderea penală pentru premeditare nu este înlăturată în cazul făptuitorului care a acţionat de aşa manieră, dacă fapta este completată de alte infracţiuni, în ciuda faptului că a sesizat fapta sau a participat numai la etapele iniţiale ale unei astfel de fapte.

(5) Prevederile subsecţiunilor (3) şi (4) nu produc efecte asupra răspunderii penale a unui făptuitor privind orice altă infracţiune săvârşită de acesta prin conduita prevăzută la subsecţiunea (1).

Secţiunea 21. Tentativa

(1) Conduita care conduce în mod iminent la săvârşirea unei infracţiuni, pusă în aplicare de făptuitor cu intenţia de a săvârşi respectiva infracţiune, se consideră tentativă de săvârşire a infracţiunii, cu excepţia cazului în care infracţiunea este săvârşită.

(2) Tentativa de săvârşire a unei infracţiuni se pedepseşte în funcţie de durata pedepsei prevăzute pentru săvârşirea respectivei infracţiuni.

(3) Răspunderea penală pentru tentativă se prescrie în cazul în care făptuitorul a renunţat de bunăvoie la conduita având ca scop săvârşirea acelei infracţiuni şi

a) a înlăturat ameninţarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a tentativei, sau

b) a sesizat parchetul sau organele de poliţie în privinţa tentativei de săvârşire a unui delict deosebit de grav, la momentul la care ameninţarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a tentativei, încă putea fi înlăturată. Militarul poate raporta astfel de situaţii superiorului său ierarhic.

(4) În cazul în care sunt mai multe persoane implicate în săvârşirea faptei, răspunderea penală pentru tentativă nu este înlăturată în cazul făptuitorului care a acţionat de aşa manieră, dacă fapta este completată de alte infracţiuni, în ciuda faptului că a sesizat fapta sau a participat numai la etapele iniţiale ale unei astfel de fapte.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(5) Prevederile subsecţiunilor (3) şi (4) nu produc efecte asupra răspunderii penale a unui făptuitor privind orice altă infracţiune săvârşită de acesta prin conduita prevăzută la subsecţiunea (1).

DIVIZIUNEA 4
Autorul, coautorul şi complicele

Secţiunea 22. Autorul

(1) Autorul unei infracţiuni este persoana care întruneşte trăsăturile constituirii unei fapte în infracţiune, tentativă de săvârşire sau premeditare a acesteia, dacă acestea sunt de natură penală.

(2) De asemenea, autorul unei infracţiuni este persoana care se foloseşte pentru săvârşirea acesteia de o altă persoană care nu răspunde penal ca urmare a vârstei, iresponsabilităţii, erorii sau pentru că a acţionat în limitele legitimei apărări, stării de extremă necesitate sau altor circumstanţe care exclud răspunderea penală, sau care nu a acţionat singură sau nu a acţionat cu vinovăţie. De asemenea, autorul unei infracţiuni este persoana care se foloseşte pentru săvârşirea acesteia de o astfel de persoană, care nu a acţionat cu intenţie specială sau dintr-un motiv stipulat prin lege; în astfel de cazuri, nu se exclude răspunderea penală a unei astfel de persoane pentru o altă infracţiune comisă ca urmare a conduitei sale.

Secţiunea 23. Coautorul

În cazul infracţiunii comise prin conduita comună, cu intenţie, a două sau mai multe persoane, fiecare dintre acestea răspunde penal ca şi cum ar fi comis singură infracţiunea (coautori).

Secţiunea 24. Participantul

(1) Participantul la săvârşirea unei infracţiuni, sau la tentativa de săvârşire a unei infracţiuni, este persoana care, cu intenţie:

a) a plănuit sau controlat săvârşirea unei infracţiuni (organizator);

b) a instigat o altă persoană la săvârşirea unei infracţiuni (instigator), sau

c) a înlesnit sau a ajutat la săvârşirea unei infracţiuni de către o altă persoană, în special prin punerea la dispoziţie a mijloacelor, îndepărtarea obstacolelor, atragerea părţii vătămate la locul infracţiunii, supraveghere în timpul săvârşirii faptei, sfaturi, încurajarea săvârşirii sau promisiunea de a participa la săvârşirea infracţiunii (complice).

(2) Răspunderea penală şi natura penală a unei fapte săvârşite de un participant sunt guvernate de prevederile privind răspunderea penală a unui făptuitor şi natura penală a unei fapte, cu excepţia cazurilor în care prezentul Cod prevede altfel.

(3) Răspunderea penală a participantului este înlăturată în cazul în care acesta renunţă de bunăvoie la conduita având ca scop săvârşirea acelei infracţiuni şi

a) înlătură ameninţarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a tentativei; sau

b) depune o sesizare în privinţa tentativei la momentul la care ameninţarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a participării sale la infracţiune, încă putea fi înlăturată. Sesizarea trebuie depusă la parchet sau la organele de poliţie. Militarul poate raporta astfel de situaţii superiorului său ierarhic.

(4) În cazul în care sunt mai multe persoane implicate în săvârşirea faptei, răspunderea penală pentru participare nu este înlăturată în cazul făptuitorului care a acţionat de aşa manieră, dacă fapta este completată de alte infracţiuni, în ciuda faptului că a sesizat fapta sau a participat numai la etapele iniţiale ale unei astfel de fapte.

(5) Prevederile subsecţiunilor (3) şi (4) nu produc efecte asupra răspunderii penale a unui făptuitor privind orice altă infracţiune săvârşită de acesta prin conduita prevăzută la subsecţiunea (1).

Secţiunea 25. Minoritatea făptuitorului

Persoana care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani la momentul săvârşirii unei infracţiuni nu răspunde penal.

Secţiunea 26. Iresponsabilitatea

Persoana care, din cauza unei boli psihice, nu îşi poate da seama de natura ilegală a unei fapte la momentul săvârşirii acesteia sau nu îşi poate controla comportamentul, nu răspunde penal pentru o astfel de faptă.

Secţiunea 27. Responsabilitatea redusă

Persoana care, din cauza unei boli psihice, are o capacitate substanţial diminuată de a identifica natura ilegală a unei fapte la momentul săvârşirii acesteia sau de a-şi controla comportamentul, se află în stare de responsabilitate redusă.

CAPITOLUL III
Condiţii care exclud ilegalitatea unei fapte

Secţiunea 28. Starea de extremă necesitate

(1) Fapta prevăzută de legea penală, prin care o persoană înlătură un pericol iminent la adresa unui interes protejat prin prezentul Cod, nu este considerată infracţiune.

(2) Starea de extremă necesitate nu se aplică în cazul în care un astfel de pericol ar fi putut fi altfel înlăturat, în circumstanţele date, sau dacă urmările provocate sunt vădit echivalente sau mai grave decât cele ale pericolului iminent, sau dacă persoana ameninţată de acele urmări avea obligaţia de a le suporta.

Secțiunea 29. Legitima apărare

(1) Fapta prevăzută de legea penală, prin care o persoană înlătură un pericol iminent sau progresiv la adresa unui interes protejat prin prezentul Cod, nu este considerată infracțiune.

(2) Legitima apărare nu se aplică în cazul în care apărarea a fost vădit disproporționată față de gravitatea atacului.

Secțiunea 30. Consimțământul persoanei vătămate

(1) Nu este infracțiune fapta săvârșită de către cei care acționează cu acordul persoanei vătămate, care este pe deplin capabilă să decidă în privința intereselor sale afectate de o astfel de faptă.

(2) Consimțământul prevăzut la subsecțiunea (1) trebuie acordat înaintea sau în timpul executării faptei care altfel se încadrează ca faptă imputabilă, și trebuie acordat în mod voluntar, cert, cu seriozitate și înțelegerea situației; în cazul în care consimțământul se acordă după săvârșirea faptei, făptuitorul nu răspunde penal dacă ar fi putut presupune în mod rezonabil că persoana la care se face referire la sub-secțiunea (1) și-ar fi dat acordul, având în vedere circumstanțele cauzei și relațiile lor personale.

Secțiunea 31. Riscul admisibil

(1) Nu este infracțiune fapta săvârșită de către cei care, în conformitate cu informațiile pe care le au la dispoziție la momentul deciziei privind modul în care vor acționa, execută o activitate benefică social, în îndeplinirea atribuțiilor pe care le au conform contractului de muncă, profesiei, postului sau funcției deținute, prin care periclitează sau încalcă un interes protejat de Codul penal, cu excepția cazului în care rezultatul benefic social ar fi putut fi obținut altfel.

(2) Nu se aplică situația riscului admisibil dacă o astfel de activitate periclitează viața sau sănătatea unei persoane fără consimțământul acesteia, acordat în conformitate cu prevederile altui act normativ, sau dacă rezultatul la care conduce este vădit disproporționat față de nivelul riscului, ori dacă executarea acelei activități contravine în mod vădit prevederilor unui alt act normativ, interesului public, principiului umanității sau bunelor moravuri.

Secțiunea 32. Uzul autorizat de armă

Nu constituie infracțiune uzul de armă în limitele prevederilor stipulate de alte acte normative.

BCU "ION CREANGĂ" UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL IV
Prescripția răspunderii penale

DIVIZIUNEA 1
Prescripția răspunderii penale prin regret efectiv

Secțiunea 33. Regretul efectiv

Răspunderea penală în cazul infracțiunilor de lăsare fără ajutor (Secțiunea 150), lăsare fără ajutor de către conducătorii vehiculelor motorizate (Secțiunea 151), răspândirea bolilor umane contagioase (Secțiunea 152), răspândire din culpă a bolilor umane contagioase (Secțiunea 153), periclitare a sănătății publice prin alimente nesănătoase și altele asemenea (Secțiunea 156), periclitare din culpă a sănătății publice prin alimente nesănătoase și altele asemenea (Secțiunea 157), încredințare a minorului unei alte persoane (Secțiunea 169), răpire (Secțiunea 172), luare de ostatici (Secțiunea 174), abandonare a unui minor sau a unei persoane încredințate (Secțiunea 195), încălcare a atribuțiilor în administrarea proprietății altei persoane (Secțiunea 220), încălcare din culpă a atribuțiilor în administrarea proprietății altei persoane (Secțiunea 221), încălcare a atribuțiilor în procedura de insolvență (Secțiunea 225), încălcare a obligației de a da declarații reale privind proprietatea (Secțiunea 227), prejudiciere a proprietății altuia (Secțiunea 228), evitare a plătirii impozitelor, taxelor și a altor plăți obligatorii asemănătoare (Secțiunea 240), încălcare a obligației de informare în proceduri fiscale (Secțiunea 243), încălcare a interdicțiilor stabilite pentru situațiile de urgență pe piața valutară (Secțiunea 247), încălcare a reglementărilor privind circulația bunurilor în relația cu alte state (Secțiunea 261), încălcare a reglementărilor privind exportul bunurilor și tehnologiilor cu întrebuințare dublă (Secțiunea 262), încălcare a reglementărilor privind controlul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuințare dublă (Secțiunea 263), efectuare de activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență (Secțiunea 265), denaturare a datelor și neținere a evidențelor privind comerțul exterior cu materiale militare (Secțiunea 266), pericol public (Secțiunea 272), pericol public din culpă (Secțiunea 273), încălcare a atribuțiilor în caz de primejdie iminentă (Secțiunea 275), prejudiciere și compromitere a operațiunilor de interes public (Secțiunea 276), prejudiciere și compromitere din culpă a operațiunilor de interes public (Secțiunea 277), prejudiciere a punctului trigonometric (Secțiunea 278), daune aduse mediului și pericole pentru mediu (Secțiunea 293), daune aduse mediului și pericole pentru mediu produse din culpă (Secțiunea 294), distrugere a pădurilor (Secțiunea 295), eliminare neautorizată a deșeurilor (Secțiunea 298), utilizare neautorizată a animalelor sălbatice și plantelor protejate (Secțiunea 299), Utilizare neautorizată din culpă a animalelor sălbatice și plantelor protejate (Secțiunea 300), răspândire a bolilor contagioase la animale (Secțiunea 306), răspândire a bolilor

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

contagioase la animale şi plante (Secţiunea 307), trădare (Secţiunea 309), subminarea Republicii Cehe (Secţiunea 310), atentat terorist (Secţiunea 311), terorism (Secţiunea 312), sabotaj (Secţiunea 314), abuz de putere ca reprezentant al statului sau al unei organizaţii internaţionale (Secţiunea 315), spionaj (Secţiunea 316), periclitare a informaţiilor clasificate (Secţiunea 317), periclitare din culpă a informaţiilor clasificate (Secţiunea 318), revoltă a deţinuţilor (Secţiunea 344), răspândire de ştiri alarmante (Secţiunea 357), neprevenire a unei infracţiuni (Secţiunea 367), nesesizare a unei infracţiuni (Secţiunea 368) se prescrie în cazul în care făptuitorul, în mod voluntar

a) a prevenit sau a corectat consecinţa vătămătoare a infracţiunii, sau

b) a sesizat parchetul sau organele de poliţie privind o infracţiune la momentul în care consecinţele vătămătoare ale infracţiunii încă putea fi prevenite. Militarul poate raporta astfel de situaţii superiorului său ierarhic.

DIVIZIUNEA 2
Limitarea răspunderii penale

Secţiunea 34. Termenul de prescripţie

(1) Răspunderea penală pentru o infracţiune se prescrie la împlinirea termenului de prescripţie, şi anume

a) douăzeci de ani, în cazul unei infracţiuni pentru care Codul penal prevede pedeapsa excepţională cu închisoarea şi al unei infracţiuni săvârşite ca parte a elaborării ori aprobării unui proiect de privatizare conform prevederilor altui act normativ,

b) cincisprezece ani, atunci când limita maximă a unei pedepse cu închisoarea este de minimum zece ani,

c) zece ani, atunci când limita maximă a unei pedepse cu închisoarea este de minimum cinci ani,

d) cinci ani, atunci când limita maximă a unei pedepse cu închisoarea este de minimum trei ani,

e) trei ani, pentru alte infracţiuni.

(2) Termenul de prescripţie în cazul infracţiunilor având ca trăsătură un efect sau al celor al căror efect este o trăsătură a constituirii infracţiunii, curge de la momentul producerii acelui efect; pentru alte infracţiuni, termenul de prescripţie curge de la săvârşirea faptei. Termenul de prescripţie pentru un participant curge de la săvârşirea infracţiunii principale de către autorul acesteia.

(3) Următoarele nu sunt luate în considerare în calcularea termenului de prescripţie

a) perioada de timp în care infractorul nu a putut fi adus înaintea instanţei din cauza unor piedici legale,

b) perioada de timp în care a fost suspendată urmărirea penală,

c) perioada de timp până când victima unei infracțiuni de trafic de persoane (Secțiunea 168) sau a oricăreia dintre infracțiunile prevăzute de Capitolul III al Părții speciale a prezentei legi privind infracțiunile sexuale împotriva demnității umane împlinește 18 ani,

d) perioada de supraveghere care se aplică suspendării condiționate a urmăririi penale.

(4) Termenul de prescripție își întrerupe cursul

a) la momentul declanșării urmăririi penale pentru infracțiunea pentru care se aplică termenul de prescripție, precum și în urma plasării în arest, emiterii unui ordin de arestare, a unui mandat de arestare sau a unui mandat european de arestare, prin punerea sub acuzare, propunerea unei pedepse, pronunțarea unei hotărâri de condamnare pentru săvârșirea acestei infracțiuni sau prin emiterea unei ordonanțe penale pentru acea infracțiune, sau

b) dacă făptuitorul a săvârșit o nouă infracțiune în cursul termenului de prescripție, pentru care legea penală prevede o pedeapsă egală sau mai aspră.

(5) Orice suspendare a curgerii termenului de prescripție presupune curgerea de la început a unui nou termen de prescripție.

Secțiunea 35. Excepții de la prescripție

Împlinirea termenului de prescripție nu atrage prescripția răspunderii penale

a) pentru infracțiunile prevăzute de Capitolul XIII al Părții Speciale a prezentei legi, cu excepția infracțiunilor de înființare, sprijinire și promovare a unei mișcări vizând suprimarea drepturilor și libertăților fundamentale (Secțiunea 403), exprimarea simpatiilor pentru mișcări vizând suprimarea drepturilor și libertăților fundamentale (Secțiunea 404), negarea, contestarea, aprobarea și justificarea genocidului (Secțiunea 405), inclusiv astfel de acte săvârșite în trecut care întrunesc acum criteriile de constituire ale acestor infracțiuni,

b) pentru infracțiunile de subminare a Republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311) și terorism (Secțiunea 312), dacă au fost săvârșite în astfel de circumstanțe încât constituie crime de război sau crime împotriva umanității, conform prevederilor dreptului internațional,

c) pentru orice alte infracțiuni săvârșite între 25 februarie 1948 și 29 decembrie 1989, pentru care limita superioară a pedepsei cu închisoarea este de minimum zece ani, dacă, din motive incompatibile cu principiile fundamentale ale ordinii de drept ale unui stat democratic, pentru care nu s-a pronunțat o hotărâre finală de condamnare sau achitare, și pentru infracțiunile săvârșite de funcționari publici sau asociate cu persecutarea unei persoane sau a unui grup de persoane pe motive politice, rasiale sau religioase.

CAPITOLUL V
Pedepse penale

DIVIZIUNEA 1
Categoriile pedepselor şi principii generale aplicabile impunerii acestora

Secţiunea 36. Categoriile pedepselor

Sancţiunile şi pedepsele penale sunt măsuri protective.

Secţiunea 37. Dispoziţii generale aplicabile în cazul impunerii pedepselor penale

(1) Pedepsele penale se pot impune numai în conformitate cu Codul penal.

(2) Făptuitorul nu poate fi condamnat la pedepse penale cu cruzime sau disproporţionate. Executarea pedepsei penale nu aduce atingere demnităţii umane.

Secţiunea 38. Proporţionalitatea pedepselor penale

(1) Pedepsele penale se impun în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii săvârşite şi situaţia personală a făptuitorului.

(2) În cazurile în care este suficientă impunerea unei pedepse penale mai puţin severe, nu se poate impune o pedeapsă mai severă.

(3) Impunerea pedepselor penale se face cu luarea în considerare a intereselor protejate prin lege ale părţilor vătămate prin săvârşirea infracţiunii.

DIVIZIUNEA 2
Pedepsele

SUB-DIVIZIUNEA 1
Principii generale aplicabile impunerii pedepselor

Secţiunea 39. Individualizarea pedepsei

(1) În stabilirea categoriei şi duratei sau cuantumului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de natura şi gravitatea infracţiunii săvârşite, de relaţiile personale, familiale, patrimoniale şi de altă natură ale făptuitorului şi de modul de viaţă anterior al acestuia şi de posibilitatea corijării sale personale; mai mult, se ţine cont, de asemenea, de conduita făptuitorului după săvârşirea faptei, în special de eforturile depuse de acesta pentru a compensa orice pagubă sau de a diminua orice alte efecte dăunătoare ale faptei, precum şi de calitatea făptuitorului de coautor; mai mult, se ţine cont de măsura în care făptuitorul a contribuit la soluţionarea unui delict deosebit de grav comis de membrii unui grup infracţional organizat, în legătură cu un grup infracţional organizat, sau în folosul unui grup infracţional organizat, sau măsura în care

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

acesta a contribuit la prevenirea unei tentative de săvârşire sau a săvârşirii unei infracţiuni, conform celor descrise mai sus. De asemenea, instanţa de judecată ţine cont de posibilele efecte şi consecinţe ale pedepsei asupra vieţii făptuitorului.

(2) Natura şi gravitatea infracţiunii sunt în particular stabilite în funcţie de importanţa interesului protejat, afectat de faptă, de metoda prin care a fost săvârşită fapta şi de circumstanţele comiterii acesteia, şi de făptuitorul însuşi, de nivelul participării sale, de motivele, intenţiile şi obiectivele sale.

(3) În stabilirea categoriei şi duratei sau cuantumului pedepsei, instanţa de judecată va ţine cont de circumstanţele atenuante şi agravante (Secţiunile 41 şi 42), perioada scursă de la săvârşirea infracţiunii, orice modificare a situaţiei şi durata procedurilor penale, în cazul în care aceasta acoperă o perioadă disproporţionat de lungă. În evaluarea proporţionalităţii duratei procedurilor penale, instanţa de judecată ţine cont de complexitatea cauzei, de demersurile întreprinse de autorităţile implicate în procedurile penale, de importanţa procedurilor penale pentru făptuitor şi de conduita acestuia, prin care ar fi putut contribui la amânarea procedurilor penale.

(4) Circumstanţele care reprezintă elemente constitutive ale unei infracţiuni, inclusiv circumstanţele care condiţionează impunerea unei pedepse mai grave, nu pot fi considerate circumstanţe atenuante sau agravante. Circumstanţele care justifică o reducere substanţială a duratei pedepsei cu închisoarea nu pot fi luate în calcul ca circumstanţe atenuante.

(5) Circumstanţele agravante se iau în considerare

a) în evaluarea unei consecinţe mai grave, inclusiv în cazurile în care făptuitorul a acţionat din culpă, cu excepţia cazurilor în care legea penală prevede culpa cu prevedere,

b) atunci când este implicată şi altă faptă, inclusiv fapte de care făptuitorul nu avea cunoştinţă, chiar dacă, având în vedere circumstanţele sau situaţia sa personală, acesta ar fi trebuit sau ar fi putut să aibă cunoştinţă de acestea, cu excepţia cazului în care Codul penal prevede că era necesar ca făptuitorul să aibă cunoştinţă de astfel de fapte.

(6) În stabilirea categoriei şi duratei sau cuantumului pedepsei, instanţa ţine cont de următoarele

a) în cazul coautorilor, măsura în care activitatea fiecărui coautor a contribuit la săvârşirea infracţiunii,

b) în cazul organizatorului, instigatorului sau contribuitorului, semnificaţia şi natura participării acestora la săvârşirea infracţiunii,

c) în cazul premeditării unui delict deosebit de grav sau a tentativei, măsura în care activitatea făptuitorului ar fi contribuit la săvârşirea infracţiunii, precum şi circumstanţele şi motivele pentru care infracţiunea nu a fost comisă.

(7) În stabilirea categoriei şi duratei sau cuantumului pedepsei, instanţa analizează dacă făptuitorul a obţinut sau a intenţionat să obţină foloase

materiale; dacă situaţia patrimonială şi personală a făptuitorului îngăduie acest lucru, instanţa analizează cuantumul foloaselor materiale şi dispune o pedeapsă contopită sau majorarea altei pedepse pentru a afecta proprietatea făptuitorului (Secţiunea 66-72).

Secţiunea 40. Impunerea pedepselor în cazul făptuitorului cu capacitate redusă

(1) În cazul în care făptuitorul a săvârşit infracţiunea într-o stare de capacitate redusă, pe care nu şi-a indus-o, chiar şi din culpă, prin consumul de substanţe cauzatoare de dependenţă, instanţa va lua acest aspect în considerare în stabilirea categoriei şi cuantumului pedepsei.

(2) În cazul în care instanţa consideră că, având în vedere starea medicală a făptuitorului la care se face referire în sub-secţiunea (1), este posibilă îndreptarea acestuia prin impunerea unei pedepse mai scurte, în paralel cu impunerea unui tratament adecvat (Secţiunea 99), instanţa va reduce pedeapsa cu închisoarea sub limita minimă prevăzută pentru acea infracţiune; în aceste cazuri, instanţa nu este limitată de restricţiile prevăzute de Secţiunea 58 (3) şi va impune, de asemenea, măsuri privind impunerea tratamentului ca măsură de siguranţă.

Secţiunea 41. Circumstanţe atenuante

Instanţa poate considera ca atenuante următoarele circumstanţe mai ales atunci când făptuitorul:

a) a săvârşit o infracţiune pentru prima dată, în condiţii care nu depind de el,

b) a săvârşit infracţiunea sub stăpânirea unei puternice tulburări sau emoţii, din compasiune sau din lipsă de experienţă de viaţă,

c) a săvârşit infracţiunea sub imperiul unei dependenţe sau ca urmare a unei situaţii de subordonare,

d) a săvârşit infracţiunea sub imperiul constrângerii sau violenţei,

e) a săvârşit infracţiunea sub imperiul unei situaţii de opresiune pentru sine ori familia sa, pe care nu acesta le-a determinat,

f) la momentul săvârşirii infracţiunii avea vârsta apropiată minoratului,

g) a săvârşit infracţiunea pentru a evita un atac sau un pericol, care nu întruneşte elementele constitutive ale legitimei apărări sau ale stării de extremă necesitate sau care depăşeşte limitele riscului admisibil sau limitele altor circumstanţe care constituie cauze de neimputabilitate,

h) a săvârşit infracţiunea în eroare de drept, care putea fi evitată,

i) prin săvârşirea infracţiunii, a cauzat pagube mai mici sau consecinţe mai puţin dăunătoare,

j) a participat la înlăturarea consecinţelor dăunătoare ale infracţiunii sau a compensat în mod voluntar pagubele produse,

k) s-a autodenunţat,

l) a contribuit la clarificarea activității sale infracționale sau a contribuit semnificativ la soluționarea unei infracțiuni comise de alții,

m) a contribuit, în calitate de acuzat, la clarificarea activității infracționale comise de membrii unui grup infracțional organizat, în legătură cu un grup infracțional organizat sau în folosul unui grup infracțional organizat,

n) a regretat sincer infracțiunea,

o) a dus o viață cinstită înainte de săvârșirea infracțiunii.

Secțiunea 42. Circumstanțe agravante

Instanța poate considera ca agravante următoarele circumstanțe mai ales atunci când făptuitorul:

a) a săvârșit infracțiunea cu premeditare, sau ca urmare a unui plan,

b) a săvârșit infracțiunea din interes material, în scopul răzbunării, din ură pe temei de naționalitate, origine etnică, rasă, religie, clasă socială sau alte motive similare sau dintr-un alt motiv condamnabil,

c) a săvârșit infracțiunea prin metode brutale sau chinuitoare, cu viclenie, folosind mijloace speciale de înșelătorie, sau de o manieră asemănătoare,

d) a săvârșit infracțiunea profitând de suferința altora sau aplicând mijloace de constrângere a altora, profitând de vulnerabilitatea, dependența sau situația de subordonare a altora,

e) a încălcat o atribuție specială prin săvârșirea infracțiunii,

f) în comiterea infracțiunii, a abuzat de profesia, postul sau funcția sa,

g) a săvârșit infracțiunea împotriva unei persoane care participa la salvarea vieții și sănătății sau la protejarea proprietății,

h) a săvârșit infracțiunea în detrimentul unui minor, unei persoane apropiate, unei femei însărcinate, unei persoane bolnave, handicapate, vârstnice sau neputincioase,

i) a determinat o altă persoană, în special un minor care încă nu a împlinit cincisprezece ani, un adolescent sau o persoană apropiată de vârsta minoratului, să comită o faptă prevăzută de legea penală, să aibă un comportament necorespunzător sau să comită o infracțiune,

j) a săvârșit infracțiunea în timpul unei situații de urgență, al unei calamități naturale sau a altui eveniment care constituie o amenințare la adresa vieții, ordinii publice sau proprietății, sau pe teritoriul unde are sau a avut loc evacuarea,

k) prin săvârșirea infracțiunii, a provocat pagube sau efecte dăunătoare mai mari,

l) prin săvârșirea infracțiunii, a dobândit foloase mai mari,

m) a săvârșit infracțiunea de o amploare mai mare, implicând mai multe aspecte sau persoane, sau a săvârșit infracțiunea în formă continuată sau pentru o perioadă mai îndelungată,

n) a săvârșit mai multe infracțiuni,

CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

o) a săvârşit infracţiunea având calitatea de organizator, membru al unui grup infracţional organizat sau în cârdăşie, sau

p) a fost deja condamnat pentru săvârşirea unei infracţiuni; instanţa poate să nu considere o astfel de faptă ca circumstanţă agravantă, în funcţie de natura condamnării anterioare, mai ales de semnificaţia interesului protejat afectat de o astfel de faptă, de maniera săvârşirii faptei şi de consecinţele acesteia, de împrejurările săvârşirii sale, de personalitatea făptuitorului, de nivelul vinovăţiei sale, de motivele sale şi de perioada care a trecut de la condamnarea anterioară; în ceea ce priveşte făptuitorul unei infracţiuni săvârşite într-o stare indusă de o tulburare psihică, sau făptuitorul care abuzează de substanţe cauzatoare de dependenţă şi care a săvârşit infracţiunea sub influenţa acestora sau în legătură cu acest abuz, de asemenea, momentul în care a început tratamentul sau a luat alte măsuri necesare pentru începerea acestuia.

Secţiunea 43. Contopirea pedepselor

(1) În cazul în care instanţa condamnă un infractor pentru două sau mai multe infracţiuni concurente, îi impune acestuia o pedeapsă contopită, în funcţie de prevederile aplicabile pentru infracţiunea având prevăzută pedeapsa cea mai gravă; în cazul unui număr mare de infracţiuni concurente, instanţa poate impune o pedeapsă a cărei durată se sporeşte cu o treime; cu toate acestea, limita superioară a duratei pedepsei finale cu închisoarea nu poate depăşi douăzeci de ani, iar în cazul în care se dispune o pedeapsă cu închisoare excepţională, între douăzeci şi treizeci de ani, aceasta nu va depăşi treizeci de ani. În afară de cazul în care se poate încadra pedeapsa admisibilă pronunţată în conformitate cu o astfel de prevedere, se poate impune o pedeapsă rezultantă sau alt tip de pedeapsă, dacă impunerea acesteia se justifică prin oricare dintre tentativele de săvârşire a unei infracţiuni. În cazul în care limitele inferioare ale pedepselor diferă, se alege limita inferioară cea mai mare. În cazul în care Codul penal stipulează numai o pedeapsă cu închisoarea pentru oricare dintre aceste infracţiuni, pedeapsa contopită poate fi numai o pedeapsă cu închisoarea ca pedeapsă individuală.

(2) Instanţa impune o pedeapsă contopită conform principiilor prevăzute de sub-secţiunea (1) atunci când dispune condamnarea unui făptuitor pentru o infracţiune comisă înainte ca un tribunal de primă instanţă să pronunţe o hotărâre de condamnare pentru o altă infracţiune comisă de acesta.

Prin impunerea unei pedepse contopite, instanţa descontopeşte pedeapsa aplicată făptuitorului prin hotărârea anterioară, precum şi orice alte hotărâri al căror conţinut înrâureşte acest verdict, dacă acele hotărâri şi-au pierdut temeiul prin raportare la modificarea produsă prin decontopire. Pedeapsa contopită nu poate fi mai mică decât pedeapsa stabilită prin hotărârea anterioară. Instanţa va include în pedeapsa contopită retragerea unor titluri de onoare şi decoraţii, degradarea militară sau confiscarea unui bun sau a altor valori, în cazul în care acestea sunt prevăzute prin hotărârea anterioară.

(3) O hotărâre de condamnare pronunţată conform prevederilor subsecţiunii (2) va fi interpretată, de asemenea, ca o hotărâre judecătorească prin care se dispune suspendarea executării pedepsei, conform Secţiunii 48 (1). Prin impunerea unei pedepse contopite, instanţa desfiinţează dispoziţia privind suspendarea condiţionată sub supraveghere, precum şi orice alte hotărâri al căror conţinut înrăureşte acest verdict, dacă acele hotărâri şi-au pierdut temeiul prin raportare la modificarea produsă prin decontopire.

(4) Nu se aplică prevederile privind contopirea pedepselor, în cazul în care condamnarea anterioară este de aşa natură încât făptuitorul va fi considerat ca şi cum nu ar fi fost niciodată condamnat.

Secţiunea 44. Neaplicarea contopirii pedepsei

Instanţa nu va dispune pedepse contopite, conform prevederilor Secţiunii 43 (2), atunci când consideră că pedeapsa stabilită printr-o hotărâre anterior pronunţată este adecvată.

Secţiunea 45. Impunerea unei pedepse comune pentru infracţiuni în formă continuată

(1) În cazul în care instanţa condamnă un făptuitor pentru un element constitutiv al unei infracţiuni în formă continuată (Secţiunea 116), atunci când făptuitorul a fost deja condamnat pentru celelalte elemente constitutive ale infracţiunii printr-o hotărâre judecătorească pronunţată anterior, instanţa va revoca verdictul de vinovăţie pronunţat pentru infracţiunea în formă continuată şi pentru infracţiunile individuale care au constituit concurs de infracţiuni prevăzute în hotărârea anterioară, verdictul integral în legătură cu care a fost dispusă pedeapsa anterioară, precum şi orice alte dispoziţii aferente şi va pronunţa, încă o dată, în temeiul faptelor care au fundamentat hotărârea revocată, o nouă hotărâre privind infracţiunea în formă continuată, inclusiv noua infracţiune, acoperind toate infracţiunile individuale care au constituit concursul de infracţiuni, şi pedeapsa aferentă săvârşirii infracţiunii în formă continuată,care nu poate fi mai uşoară decât pedeapsa impusă prin verdictul anterior, precum şi toate celelalte hotărâri aferente verdictului prin care se constată vinovăţia. În cadrul acestei pedepse comune pentru infracţiunea în formă continuată, instanţa va include retragerea unor titluri de onoare şi decoraţii, degradarea militară sau confiscarea unui bun sau a altor valori, în cazul în care acestea sunt prevăzute prin hotărârea anterioară.

(2) În cazul în care se impune simultan o pedeapsă pentru săvârşirea mai multor infracţiuni, se aplică, după caz, prevederile secţiunilor 43 şi 44.

(3) Prevederile privind pedeapsa comună pronunţată pentru infracţiunea în formă continuată se aplică şi în cazurile în care condamnarea anterioară este de aşa natură încât făptuitorul va fi considerat ca şi cum nu ar fi fost niciodată condamnat.

SUB-DIVIZIUNEA 2
Renunţarea la aplicarea pedepsei

Secţiunea 46. Dispoziţii generale

(1) În cazul unui făptuitor care a săvârşit o infracţiune minoră şi care regretă săvârşirea acelei fapte şi demonstrează eforturi reale de îndreptare, se poate renunţa la aplicarea pedepsei, în cazul în care natura şi gravitatea infracţiunii săvârşite, precum şi modul actual de viaţă al făptuitorului oferă temeiuri rezonabile pentru a considera că simpla deferire în instanţă este suficientă pentru a asigura îndreptarea acestora şi protejarea societăţii.

(2) De asemenea, instanţa poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei în cazul în care făptuitorul găsit vinovat de actele preparatorii ale unei infracţiuni sau tentativă de săvârşire a unei infracţiuni nu a înţeles, în raport cu natura sau tipul subiectului împotriva căruia urma să se comită infracţiunea, ori cu natura sau tipul mijloacelor prin care urma să se comită infracţiunea, că actele preparatorii sau tentativa nu ar fi putut conduce la săvârşirea faptei.

(3) În cazul în care instanţa hotărăşte renunţarea la aplicarea pedepsei, se va considera că făptuitorul nu a fost condamnat.

Secţiunea 47. Renunţarea la aplicarea pedepsei şi impunerea măsurilor de siguranţă sau măsura de siguranţă privativă de libertate

(1) De asemenea, instanţa poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei în cazul în care făptuitorul a săvârşit infracţiunea într-o stare de responsabilitate redusă sau sub imperiul unei tulburări psihice, iar instanţa consideră că măsura de siguranţă (Secţiunea 99) pe care o impune concomitent va asigura îndreptarea făptuitorului şi protejarea societăţii în mai mare măsură decât aplicarea pedepsei. Această prevedere nu se aplică în cazul în care făptuitorul şi-a indus starea de responsabilitate redusă sau tulburare psihică, prin ingerarea unor substanţe care provoacă dependenţă, chiar şi din culpă.

(2) De asemenea, instanţa poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei în cazul în care făptuitorul a săvârşit infracţiunea într-o stare de responsabilitate redusă sau sub imperiul unei tulburări psihice şi, în raport cu natura tulburării psihice şi cu posibilităţile de a influenţa făptuitorul, este improbabil ca măsurile de siguranţă să asigure în suficientă măsură protejarea societăţii, dacă instanţa consideră că măsura de siguranţă privativă de libertate (Secţiunea 100) pe care o impune făptuitorului ar asigura protejarea societăţii mai bine decât pedeapsa.

Secţiunea 48. Renunţarea condiţionată la aplicarea pedepsei, sub supraveghere

(1) În conformitate cu condiţiile prevăzute de Secţiunea 46 (1) sau (2), instanţa poate renunţa condiţionat la aplicarea pedepsei şi dispune măsura supravegherii asupra unui făptuitor, în cazul în care consideră că este necesară supravegherea conduitei acestuia pe durata termenului de supraveghere.

(2) În cazul renunțării condiționate la aplicarea pedepsei, instanța dispune un termen de încercare cu durata de maximum un an și supravegherea făptuitorului (Secțiunile 49-51).

(3) Instanța poate impune făptuitorului în cazul căruia s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei anumite restricții și obligații pentru a-l determina să ducă o viață cinstită; în general, instanța va dispune și ca acesta să asigure compensarea pagubelor produse, în funcție de posibilitățile sale.

(4) Instanța poate impune ca restricții și obligații adecvate următoarele:

a) să participe la un program de formare profesională pentru a dobândi o calificare profesională adecvată,

b) să participe la un program adecvat de educație civică și reeducare,

c) să efectueze un tratament pentru dependență de substanțe, care nu constituie măsură de siguranță, conform prezentului Cod,

d) să participe la programe adecvate de consiliere psihologică,

e) să se abțină de la frecventarea unor spații necorespunzătoare, a unor evenimente sportive, culturale sau a altor evenimente sociale și de la contactul cu anumite persoane,

f) să se abțină de la ingerințe nelegale în raport cu drepturile sau interesele protejate prin lege ale altor persoane,

g) să se abțină de la practicarea jocurilor de noroc, de la utilizarea aparatelor de joc și de la plasarea pariurilor,

h) să se abțină de la consumul de băuturi alcoolice sau alte substanțe care provoacă dependență,

i) să plătească pensia alimentară datorată și alte plăți datorate,

j) să ceară scuze public persoanei vătămate, sau

k) să ofer persoanei vătămate despăgubirile cuvenite.

(5) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenței educative a familiei, a școlii și a altor instituții, instanța poate impune, în paralel cu restricțiile și obligațiile prevăzute la sub-secțiunea (4), și anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiția pentru minori, utilizând condițiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenții juvenili.

(6) Dacă făptuitorul în cazul căruia s-a dispus renunțarea condiționată la aplicarea pedepsei a dus o viață cinstită pe parcursul perioadei de probațiune și a respectat condițiile impuse, instanța va confirma îndreptarea acestuia; în caz contrar, va dispune aplicarea pedepsei.

(7) În cazul în care instanța nu dispune conform prevederilor sub-secțiunii (6), din motive neimputabile persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare condiționată, aceasta va fi considerată îndreptată.

(8) În cazul în care instanța confirmă îndreptarea persoanei în cauză, se va considera că aceasta nu a fost condamnată.

SUB-DIVIZIUNEA 3
Supravegherea

Secțiunea 49. Definiția și scopul supravegherii

(1) Supravegherea desemnează contactul personal periodic al făptuitorului cu un ofițer al Serviciului de Probațiune și Mediere (denumit în continuare „ofițer de probațiune"), cooperarea la întocmirea și punerea în aplicare a programului de supraveghere pe parcursul termenului de încercare și monitorizarea respectării condițiilor impuse făptuitorului de instanță sau prevăzute prin lege.

(2) Scopul supravegherii constă în:

a) observarea și monitorizarea comportamentului făptuitorului, prin care se asigură protejarea societății și reducerea posibilității repetării activității infracționale,

b) consilierea și sprijinirea făptuitorului, în scopul asigurării că acesta va duce o viață cinstită în viitor.

(3) Supravegherea este dusă la îndeplinire de un ofițer de probațiune.

Secțiunea 50. Obligațiile făptuitorului

(1) Făptuitorul plasat sub supraveghere are obligația de a:

a) coopera cu ofițerul de probațiune, de maniera stabilită de ofițerul de probațiune, și de a duce la îndeplinire planul de supraveghere,

b) se prezenta la ofițerul de probațiune la data stabilită de acesta,

c) informa ofițerul de probațiune în legătură cu domiciliul, locul de muncă, mijloacele de sprijin, respectarea restricțiilor și obligațiilor impuse și alte aspecte importante privind supravegherea, stabilite de ofițerul de probațiune,

d) permite ofițerului de probațiune accesul la domiciliul unde locuiește.

Secțiunea 51. Drepturile și obligațiile ofițerului de probațiune

(1) Ofițerul de probațiune are obligația de a asigura supravegherea făptuitorului în conformitate cu programul de probațiune, de a-l sprijini pe acesta și de a urma instrucțiunile judecătorului privind supravegherea, și de a se asigura că făptuitorul duce o viață cinstită. Ofițerul de probațiune are obligația de a actualiza periodic planul de probațiune, în funcție de rezultatele supravegherii și de circumstanțele personale, familiale și de altă natură ale făptuitorului.

(2) În cazul în care făptuitorul plasat sub supraveghere încalcă în mod semnificativ sau repetat condițiile probațiunii, programul de probațiune sau restricțiile ori obligațiile impuse, ofițerul de probațiune va sesiza fără întârziere judecătorul care a impus măsura supravegherii. În cazul unor încălcări mai puțin grave ale condițiilor, planului de probațiune sau restricțiilor ori obligațiilor impuse, ofițerul de probațiune va aduce la cunoștința făptuitorului aceste deficiențe și îl va avertiza că, în caz de repetare sau de încălcări mai grave ale condițiilor, planului de probațiune sau restricțiilor ori obligațiilor impuse, va sesiza judecătorul în acest sens.

(3) Cu excepția cazului în care judecătorul dispune altfel, cel puțin o dată la șase luni, ofițerul de probațiune va întocmi un raport de informare a judecătorului care a impus măsura probațiunii în privința procesului de supraveghere a făptuitorului, a respectării condițiilor, programului de probațiune și restricțiilor ori obligațiilor impuse făptuitorului și a situației acestuia.

SUB-DIVIZIUNEA 4
Categoriile pedepselor și pedeapsa excepțională cu închisoarea

Secțiunea 52. Categoriile pedepselor

(1) Instanța poate dispune următoarele pedepse pentru infracțiunile comise
a) pedeapsa cu închisoarea,
b) arestul la domiciliu,
c) serviciul în folosul comunității,
d) confiscarea proprietății,
e) pedeapsa pecuniară,
f) confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare,
g) interzicerea exercitării unei activități,
h) interzicerea șederii,
i) interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale,
j) retragerea titlurilor de onoare sau a decorațiilor,
k) degradarea militară,
l) expulzarea.

(2) Cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel, pedeapsa cu închisoarea înseamnă
a) o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare,
b) o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare,
c) o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare, sub supraveghere.

(3) Pedeapsa excepțională cu închisoarea (Secțiunea 54) reprezintă o categorie specială a pedepsei cu închisoarea.

Secțiunea 53. Impunerea mai multor pedepse individual și în paralel

(1) În cazul în care Codul penal prevede mai multe pedepse pentru o faptă penală, fiecare dintre aceste pedepse poate fi impusă separat, sau se pot impune mai multe pedepse, concomitent. În afara unei pedepse prevăzute de Codul penal pentru o infracțiune, se pot impune și alte pedepse, prevăzute de Secțiunea 52. Cu toate acestea, arestul la domiciliu nu se poate impune în paralel cu pedeapsa cu închisoarea și serviciul în folosul comunității, serviciul în folosul comunității în paralel cu pedeapsa cu închisoarea, pedeapsa pecuniară în paralel cu confiscarea proprietății și interdicția șederii și expulzarea.

(2) Arestul la domiciliu, serviciul în folosul comunității, pedeapsa pecuniară, interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sociale, expulzarea şi interzicerea şederii pot fi impuse şi individual, chiar dacă Codul penal nu prevede o astfel de pedeapsă pentru o anumită infracţiune.

Secţiunea 54. Pedeapsa excepţională cu închisoarea

(1) Pedeapsa excepţională cu închisoarea reprezintă pedeapsa cu închisoarea între douăzeci şi treizeci de ani şi pedeapsa detenţiunii pe viaţă. Pedeapsa excepţională cu închisoarea poate fi impusă numai pentru un delict deosebit de grav, în cazurile permise de Codul penal.

(2) Instanţa poate impune o pedeapsă cu închisoarea între douăzeci şi treizeci de ani numai în cazul unui delict foarte grav sau în cazul în care posibilitatea îndreptării făptuitorului este deosebit de dificilă.

(3) Instanţa poate impune o pedeapsă cu detenţiunea pe viaţă numai în cazul unui făptuitor care a săvârşit un delict deosebit de grav, precum cel de omor, prevăzut de Secţiunea 140 (3) sau în cazul săvârşirii unei infracţiuni deosebit de grave constituind un pericol public, conform secţiunii 272 (3), sau a infracţiunii de trădare (Secţiunea 309), atentat terorist - Secţiunea 311 (3), terorism (Secţiunea 312), genocid (Secţiunea 400), infracţiuni contra umanităţii (Secţiunea 401), utilizare de mijloace şi metode interzise în operaţiunile de luptă - Secţiunea 411 (3), cruzimi de război - Secţiunea 412 (3), persecutare a populaţiei - Secţiunea 413 (3) sau utilizarea fără drept a emblemelor internaţionale şi recunoscute de stat - Secţiunea 415 (3), omorul cu premeditare, în condiţiile în care

a) o astfel de infracţiune este extrem de gravă în raport cu maniera condamnabilă a săvârşirii faptei sau cu motivul condamnabil şi consecinţa deosebit de gravă şi dificil de remediat şi

b) este necesară impunerea unei astfel de pedepse în scopul protejării efective a societăţii sau în cazul în care nu există speranţa că făptuitorul s-ar putea îndrepta printr-o pedeapsă cu închisoarea între douăzeci şi treizeci de ani.

(4) În cazul în care instanţa impune pedeapsa detenţiunii pe viaţă, poate hotărî, de asemenea, că perioada executării pedepsei într-o închisoare de maximă securitate nu va fi luată în calcul în perioada de executare a pedepsei pentru liberarea condiţionată.

SUB-DIVIZIUNEA 5
Impunerea şi executarea pedepselor individuale

Secţiunea 55. Pedeapsa cu închisoarea

(1) Pedeapsa cu închisoarea cu executare poate fi impusă pentru maximum douăzeci de ani, cu excepţia majorării extraordinare a unei pedepse cu închisoarea (Secţiunea 59), impunerii pedepsei cu închisoarea pentru autorul unei infracţiuni săvârşite în folosul unui grup infracţional organizat (Secţiunea 108) sau a unei pedepse extraordinare cu închisoarea.

(2) În cazul infracţiunilor pentru care limita superioară a pedepsei cu închisoarea nu depăşeşte cinci ani se poate impune o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare numai cu condiţia ca, în raport cu persoana făptuitorului, impunerea unei alte pedepse nu l-ar determina pe acesta să ducă o viaţă cinstită.

(3) Pedeapsa cu închisoarea cu executare va fi executată într-o închisoare, în conformitate cu alte reglementări legale.

Secţiunea 56. Executarea pedepsei cu închisoarea

(1) Pedeapsa cu închisoarea cu executare va fi executată în mod diferenţiat în închisori

a) cu măsuri de supraveghere,

b) cu supraveghere,

c) cu nivel de securitate, sau

d) cu nivel sporit de securitate.

(2) În general, instanţa va plasa într-o închisoare

a) cu măsuri de supraveghere persoana condamnată pentru o infracţiune minoră comisă din culpă, care încă nu a executat o pedeapsă pentru o infracţiune comisă cu intenţie,

b) cu supraveghere persoana condamnată pentru o infracţiune minoră comisă din culpă, care deja a executat o pedeapsă pentru o infracţiune comisă cu intenţie, sau persoana condamnată la o pedeapsă cu închisoarea mai mică de trei ani pentru o infracţiune comisă cu intenţie, care încă nu a executat o pedeapsă pentru o infracţiune comisă cu intenţie,

c) cu supraveghere persoana condamnată pentru o infracţiune comisă cu intenţie, atunci când nu sunt întrunite condiţiile pentru plasarea într-o închisoare cu supraveghere sau cu nivel sporit de securitate,

şi persoana condamnată pentru o infracţiune minoră comisă din culpă, care nu a fost plasată într-o închisoare cu măsuri de supraveghere sau cu supraveghere,

d) cu nivel sporit de securitate persoana condamnată la o pedeapsă excepţională cu închisoarea (Secţiunea 54), care a fost condamnată la pedeapsa cu închisoarea pentru o infracţiune săvârşită în folosul unui grup infracţional organizat (Secţiunea 108), persoana condamnată pentru un delict deosebit de grav [Secţiunea 14 (3)] la pedeapsa cu închisoarea de minimum opt ani, sau persoana condamnată pentru o infracţiune comisă cu intenţie, care s-a sustras măsurii privative de libertate sau executării pedepsei în ultimii cinci ani.

(3) Instanţa poate plasa persoana condamnată într-o închisoare de alt tip decât cea în care ar trebui plasată conform prevederilor sub-secţiunii (2), atunci când instanţa consideră că, în raport cu gravitatea infracţiunii şi cu persoana condamnatului, plasarea sa într-o închisoare de alt tip l-ar determina mai bine să ducă o viaţă cinstită; însă persoana condamnată la pedeapsa detenţiunii pe viaţă va fi întotdeauna plasată într-o închisoare cu nivel sporit de securitate.

CHARLES UNIVERSITY LIBRARY

(4) Maniera executării pedepsei cu închisoarea pe categorii de închisori este reglementată printr-o lege specială.

Secțiunea 57. Transferul unui condamnat la o închisoare de alt tip

(1) În cursul executării unei pedepse cu închisoarea, instanța poate decide transferarea persoanei condamnate la altă închisoare, care poate fi diferită cu un nivel față de cea în care își execută deja pedeapsa condamnatul.

(2) Instanța va decide transferul condamnatului într-o închisoare cu regim mai ușor, în cazul în care conduita acestuia și modul în care își duce la îndeplinire obligațiile oferă temeiuri pentru a considera că transferul va contribui la îndreptarea acestuia.

(3) Instanța va decide transferul condamnatului într-o închisoare cu regim mai strict în cazul în care

a) condamnatul a încălcat în mod semnificativ sau repetat normele de ordine și disciplină, sau

b) condamnatul a fost găsit vinovat de o infracțiune comisă în cursul executării pedepsei, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

(4) Din închisoarea cu nivel sporit de securitate nu poate fi transferată

a) persoana condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață care nu a executat cel puțin zece ani din pedeapsă,

b) persoana care execută pedeapsa într-o închisoare cu nivel sporit de securitate, înainte de a executa cel puțin un sfert din pedeapsa impusă.

(5) Nu poate fi transferat într-o închisoare cu supraveghere sau cu măsuri de supraveghere condamnatul supus unui tratament impus ca măsură de siguranță în baza unei hotărâri judecătorești, sau persoana condamnată la expulzare.

(6) În baza cererii formulate de un condamnat care a executat cel puțin un sfert din pedeapsa impusă într-o închisoare de o anumită categorie, dar o perioadă de minimum șase luni, instanța poate decide transferul acestuia într-o închisoare cu regim mai blând; aceasta nu se aplică persoanelor condamnate la pedeapsa cu închisoare pe viață, care își execută pedeapsa într-o închisoare cu nivel sporit de securitate.

(7) În cazul respingerii cererii prevăzute la sub-secțiunea (6), condamnatul o poate înainta din nou, dar nu mai devreme de șase luni după emiterea concluziei privind cererea anterioară.

Secțiunea 58. Diminuarea extraordinară a unei pedepse cu închisoarea

(1) În cazul în care instanța consideră că, în raport cu împrejurările cauzei sau cu situația unui făptuitor, impunerea duratei obișnuite a pedepsei stipulate de Codul penal ar fi nerezonabil de strictă și că persoana respectivă se poate îndrepta și prin executarea unei pedepse cu închisoarea mai scurte, poate reduce durata pedepsei cu închisoarea sub termenul prevăzut de prezentul Cod.

(2) Instanţa poate reduce durata unei pedepse cu închisoarea sub limita inferioară a termenului şi dacă condamnă o persoană care a contribuit la prevenirea săvârşirii de către altă persoană a unei infracţiuni rămase în faza actelor preparatorii sau a tentativei, dacă, în raport cu situaţia personală a făptuitorului şi cu natura activităţii infracţionale comise de acesta, instanţa consideră că acesta se poate îndrepta şi prin executarea unei pedepse cu închisoarea reduse.

(3) Prin reducerea duratei pedepsei cu închisoarea conform sub-secţiunilor (1) şi (2), instanţa nu poate impune o pedeapsă

a) mai mică de cinci ani, dacă limita inferioară a duratei pedepsei este de cel puţin doisprezece ani,

b) mai mică de trei ani, dacă limita inferioară a duratei pedepsei este de cel puţin opt ani,

c) mai mică de un an, dacă limita inferioară a duratei pedepsei este de cel puţin cinci ani.

(4) De asemenea, instanţa poate reduce o pedeapsă cu închisoarea sub limita inferioară a termenului în cazul unui făptuitor declarat acuzat cooperant, care a întrunit condiţiile stipulate de alt act normativ; în astfel de cazuri, instanţa analizează natura infracţiunii specificate în mărturia acestuia, comparativ cu un delict deosebit de grav comis de membrii unui grup infracţional organizat, în legătură cu un grup infracţional organizat, sau în folosul unui grup infracţional organizat, la prevenirea sau soluţionarea căruia a contribuit; suplimentar, instanţa ia în considerare semnificaţia unei astfel de conduite, persoana făptuitorului şi împrejurările cauzei, în special dacă şi în ce mod a participat acesta la un delict deosebit de grav, la prevenirea sau soluţionarea căruia a contribuit, şi consecinţele provocate de acţiunile sale. În această privinţă, instanţa nu este ţinută de restricţiile prevăzute la sub-secţiunea (3).

(5) Instanţa poate reduce o pedeapsă cu închisoarea sub limita inferioară a duratei pedepsei şi atunci când condamnă un făptuitor pentru actele preparatorii unei infracţiuni, pentru tentativă de săvârşire a unei infracţiuni sau pentru ajutarea la săvârşirea unei infracţiuni, atunci când consideră că, în raport cu natura şi gravitatea premeditării, tentativei sau ajutorului, impunerea duratei obişnuite a pedepsei stipulate de prezentul Cod ar fi nerezonabil de strictă şi că persoana respectivă se poate îndrepta şi prin executarea unei pedepse cu închisoarea mai scurte. În această privinţă, instanţa nu este ţinută de restricţiile prevăzute la sub-secţiunea (3).

(6) Instanţa poate reduce o pedeapsă cu închisoarea sub limita inferioară a duratei pedepsei şi atunci când făptuitorul a acţionat în baza unei erori de drept, însă ar fi putut evita această eroare [Secţiunea 19 (2)], dacă a comis infracţiunea în timp ce încerca să prevină alt atac sau pericol, fără a întruni integral condiţiile pentru starea de extremă necesitate (Secţiunea 28) sau legitimă apărare (Secţiunea 29), sau dacă a depăşit limitele riscului admisibil

(Secţiunea 31) sau limitele altor cauze de neimputabilitate. În această privinţă, instanţa nu este ţinută de restricţiile prevăzute la sub-secţiunea (3).

Secţiunea 59. Majorarea extraordinară a unei pedepse cu închisoarea

(1) În cazul persoanei care a săvârşit în mod repetat un delict deosebit de grav [Secţiunea 14 (3)], deşi fusese deja condamnată pentru săvârşirea unui delict deosebit de grav, instanţa poate impune o pedeapsă care depăşeşte jumătate din durata pedepsei prevăzute de Codul penal, a cărei limită superioară poate fi majorată cu o treime, dacă gravitatea delictului deosebit de grav, este dată de starea de recidivă şi de alte împrejurări ale cauzei sau în raport cu care posibilitatea îndreptării făptuitorului apare ca fiind redusă.

(2) Limita superioară a duratei pedepsei cu închisoarea poate depăşi douăzeci de ani în urma suplimentării prevăzute de sub-secţiunea (1). Atunci când se impune o pedeapsă excepţională cu închisoarea care depăşeşte douăzeci de ani, limita superioară a acesteia nu poate depăşi treizeci de ani.

Secţiunea 60. Arestul la domiciliu

(1) Instanţa poate impune o pedeapsă de arest la domiciliu cu durata de până la doi ani atunci când condamnă făptuitorul unei infracţiuni minore, cu condiţia

a) să se poată considera în mod rezonabil că o astfel de pedeapsă este suficientă, în raport cu infracţiunea săvârşită şi persoana şi împrejurările făptuitorului, eventual în paralel cu altă pedeapsă, şi

b) ca făptuitorul să promită în scris că în perioada respectivă de timp nu va părăsi incinta adresei specificate şi va coopera pentru efectuarea controalelor.

(2) Arestul la domiciliu poate fi impus ca pedeapsă unică dacă, în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii comise şi cu persoana şi împrejurările făptuitorului nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

(3) Pedeapsa arestului la domiciliu constă în obligaţia condamnatului de a nu depăşi incinta stabilită pe parcursul unei perioade de timp determinate, cu excepţia situaţiei în care acest lucru nu este posibil din motive importante, în special legate de obligaţii profesionale sau de un tratament într-o instituţie medicală, impus de starea sa de sănătate; instituţia medicală are obligaţia de a furniza informaţii privind tratamentul, la solicitarea autorităţilor însărcinate cu derularea procedurilor penale.

(4) Instanţa va stabili perioada de timp pe parcursul căreia condamnatul are obligaţia de a nu părăsi incinta stabilită, atât în zile lucrătoare, cât şi în zile nelucrătoare sau de sărbătoare legală, luând în considerare în special programul de lucru al acestuia şi timpul necesar pentru a ajunge la locul de muncă, a avea grijă de copiii minori şi a gestiona afacerile personale şi de familie, pentru a-i limita în mod adecvat libertatea, permiţând, în acelaşi timp, gestionarea nevoilor condamnatului şi familiei sale. Instanţa poate permite

condamnatului să participe periodic la slujbe sau întruniri religioase şi în zile lucrătoare, cât şi în zile nelucrătoare sau de sărbătoare legală.

(5) Instanţa poate impune restricţiile sau obligaţiile prevăzute de Secţiunea 48 (4) pentru perioada executării pedepsei pentru a-l determina pe condamnat să ducă o viaţă cinstită; în general, îi va impune, de asemenea, să compenseze pagubele provocate, după posibilităţile sale.

(6) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenţei educative a familiei, a şcolii şi a altor instituţii, instanţa poate impune, în paralel cu restricţiile şi obligaţiile prevăzute la sub-secţiunea (4), şi anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiţia pentru minori, utilizând condiţiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenţii juvenili.

Secţiunea 61. Înlocuirea pedepsei arestului la domiciliu

În cazul în care făptuitorul evită executarea pedepsei de arest la domiciliu între momentul pronunţării condamnării şi termenul pedepsei, sau încalcă, fără un motiv întemeiat, condiţiile executării pedepsei, obstrucţionează în alt fel executarea pedepsei sau nu execută pedeapsa impusă în perioada stabilită, în mod culpabil, instanţa poate înlocui pedeapsa arestului la domiciliu sau perioada rămasă din executarea acesteia cu pedeapsa cu închisoarea cu executare; astfel, fiecare zi de arest la domiciliu neexecutat va conta ca o zi de pedeapsă cu închisoarea.

Secţiunea 62. Serviciul în folosul comunităţii

(1) Atunci când condamnă făptuitorul pentru o infracţiune minoră, instanţa poate impune o pedeapsă presupunând prestarea de servicii în folosul comunităţii; serviciul în folosul comunităţii poate fi impus ca pedeapsă individuală, dacă, în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii şi cu persoana şi relaţiile făptuitorului, nu este necesară impunerea unei alte pedepse.

(2) În general, instanţa nu va impune o pedeapsă presupunând prestarea de servicii în folosul comunităţii în cazul unui făptuitor a cărui pedeapsă presupunând prestarea de servicii în folosul comunităţii a fost înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea, conform secţiunii 65 (2), într-un interval de trei ani anterior impunerii acestui tip de pedeapsă.

(3) Pedeapsa presupunând prestarea de servicii în folosul comunităţii constă în obligaţia făptuitorului de a presta anumite servicii în folos public, constând în întreţinerea spaţiilor publice, asigurarea curăţeniei şi întreţinerii clădirilor publice şi drumurilor sau alte activităţi în folosul comunităţii sau al statului ori al altor instituţii publice implicate în activităţi educaţionale, ştiinţifice, protejarea sănătăţii, a mediului, sprijinirea şi protecţia tinerilor, protecţia animalelor, activităţi umanitare, sociale, caritabile, religioase sau sportive. Serviciul nu va servi intereselor patrimoniale ale condamnatului.

Secțiunea 63. Durata executării serviciului în folosul comunității

(1) Instanța poate impune prestarea serviciilor în folosul comunității cu durata între 50 și 300 de ore.

(2) De asemenea, instanța poate impune restricțiile și obligațiile prevăzute de secțiunea 48 (4), pentru a determina făptuitorul să ducă o viață cinstită; în general, va impune făptuitorului compensarea pagubelor provocate, după posibilitățile acestuia.

(3) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenței educative a familiei, a școlii și a altor instituții, instanța poate impune, individual sau în paralel cu restricțiile și obligațiile prevăzute la sub-secțiunea (4), și anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiția pentru minori, utilizând condițiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenții juvenili.

Secțiunea 64. Atitudinea făptuitorului și starea sa de sănătate

Atunci când impune prestarea serviciilor în folosul comunității, instanța va lua în considerare atitudinea făptuitorului, starea de sănătate a acestuia și posibilitatea impunerii acestei categorii de pedeapsă. Nu se va impune prestarea serviciilor în folosul comunității dacă făptuitorul este incapabil de prestarea sistematică a unor activități lucrative.

Secțiunea 65. Prestarea serviciului în folosul comunității

(1) Condamnatul are obligația de a presta serviciul în folosul comunității personal, gratuit, în timpul său liber, în termen de maximum doi ani de la data la care instanța a dispus executarea pedepsei. Nu vor fi incluse în acest interval de timp perioadele în care condamnatul

a) nu a putut presta servicii în folosul comunității din cauza unor impedimente legale sau care țin de starea sa de sănătate, sau

b) a executat o măsură privativă de libertate sau o pedeapsă cu închisoarea.

(2) În cazul în care făptuitorul nu duce o viață cinstită în interval scurs de la condamnare până la executarea întregii pedepse presupunând prestarea de servicii în folosul comunității, sau încalcă, fără un motiv întemeiat, condițiile executării pedepsei, obstrucționează în alt fel executarea pedepsei sau nu execută pedeapsa impusă în perioada stabilită, în mod culpabil, instanța poate înlocui pedeapsa presupunând prestarea de servicii în folosul comunității sau perioada rămasă din executarea acesteia

a) cu respectarea condițiilor prevăzute de Secțiunea 60 (1) cu pedeapsa arestului la domiciliu și, în cazul în care nu respectă condițiile executării acestei pedepse, instanța o poate înlocui cu pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai aspră decât pedeapsa care ar fi fost impusă în cazul înlocuirii pedepsei cu prestarea de servicii în folosul comunității cu pedeapsa cu închisoarea; astfel, fiecare oră de serviciu în folosul comunității neexecutat va conta ca o zi de pedeapsă cu arestul la domiciliu, sau

b) cu o pedeapsă cu închisoare, hotărând, în acelaşi timp, asupra modului de executare; astfel, fiecare oră de serviciu în folosul comunităţii neexecutat va conta ca o zi de pedeapsă cu închisoarea.

(3) În mod excepţional, în raport cu împrejurările cauzei şi cu persoana condamnatului, instanţa poate menţine pedeapsa cu serviciul în folosul comunităţii sau poate prelungi durata executării acestei pedepse cu maximum şase luni, chiar dacă persoana condamnată a oferit un motiv de înlocuire a pedepsei, conform prevederilor sub-secţiunii (2), şi

a) va dispune supravegherea condamnatului pentru perioada executării pedepsei sau a porţiunii rămase neexecutată din aceasta,

b) va impune aplicarea restricţiilor sau obligaţiilor prevăzute de Secţiunea 48 (4), care nu fuseseră impuse în cursul executării pedepsei sau a porţiunii rămase neexecutată din aceasta, sau

c) va impune măsuri educative, conform prevederilor Secţiunii 63 (3) pentru perioada executării pedepsei sau a porţiunii rămase neexecutată din aceasta, dacă condamnatul are vârsta apropiată de cea a minoratului.

Secţiunile 49-51 se aplică şi măsurilor de supraveghere, după caz.

(4) Făptuitorul condamnat la servicii în folosul comunităţii va fi considerat ca şi cum nu a fost niciodată condamnat, odată executată pedeapsa sau odată ce se renunţă la executarea unei porţiuni rămase din aceasta.

Secţiunea 66. Confiscarea proprietăţii

(1) În raport cu împrejurările cauzei şi relaţiile făptuitorului, instanţa poate impune pedeapsa confiscării proprietăţii, în cazul pronunţării pedepsei excepţionale cu închisoarea sau a unui delict deosebit de grav prin care făptuitorul a dobândit sau a încercat să dobândească foloase patrimoniale.

(2) În cazul în care nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de sub-secţiunea (1), instanţa poate impune pedeapsa confiscării proprietăţii numai atunci când Codul penal permite impunerea acestei pedepse pentru o anumită infracţiune; ca pedeapsă unică, confiscarea proprietăţii poate fi impusă dacă, în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii comise şi cu persoana şi împrejurările făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea unei alte pedepse.

(3) Confiscarea proprietăţii afectează întreaga proprietate a unui făptuitor, sau numai o proporţie a acesteia, desemnată de instanţă; cu toate acestea, confiscarea nu se aplică mijloacelor şi bunurilor necesare satisfacerii necesităţilor de trai ale condamnatului şi persoanelor pe care acesta are obligaţia legală de a le sprijini.

(4) Hotărârea de confiscarea a proprietăţii pune capăt proprietăţi comune a soţilor.

(5) Proprietatea confiscată devine proprietatea statului.

Secţiunea 67. Pedeapsa pecuniară

(1) Instanţa poate impune o pedeapsă pecuniară, dacă făptuitorul a obţinut ori a încercat să obţină, pentru sine sau pentru altul, foloase materiale prin săvârşirea unei infracţiuni.

(2) În cazul în care nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de sub-secţiunea (1) instanţa poate impune pedeapsa pecuniară numai dacă

a) Codul penal permite impunerea acestei pedepse pentru infracţiunea comisă, sau

b) impune această pedeapsă pentru o infracţiune minoră şi, în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii comise şi cu persoana şi împrejurările făptuitorului, nu este impusă, concomitent, o pedeapsă cu închisoarea cu executare.

(3) Ca pedeapsă individuală, pedeapsa pecuniară poate fi impusă dacă, în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii comise şi cu persoana şi împrejurările făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea unei alte pedepse.

Secţiunea 68. Cuantumul pedepsei pecuniare

(1) Pedeapsa pecuniară va fi impusă în tranşe zilnice, în cuantum de minimum 20 şi maximum 730 tranşe zilnice integrale.

(2) Cuantumul unei tranşe zilnice este de minimum 100 CZK şi maximum 50 000 CZK.

(3) Instanţa va stabili numărul tranşelor zilnice în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii comise. Instanţa va stabili cuantumul tranşei zilnice în raport cu împrejurările personale şi patrimoniale ale făptuitorului. În acest scop, în general se va lua în considerare venitul net pe care îl obţine sau l-ar putea obţine făptuitorul pe zi, în medie.

(4) Venitul unui făptuitor, bunurile sau veniturile care derivă din acestea, precum şi alte informaţii pentru stabilirea cuantumului unei tranşe zilnice pot fi stabilite estimativ, de către instanţă.

(5) În motivarea hotărârii, instanţa va preciza modul de calculare şi cuantumul tranşei zilnice. În cazul în care, având în vedere împrejurările sale personale sau patrimoniale, făptuitorul nu poate plăti imediat pedeapsa pecuniară, instanţa poate decide plata pedepsei pecuniare în tranşe lunare; în acest scop, poate dispune reţinerea tranşelor unei pedepse pecuniare, dacă făptuitorul nu efectuează plata la timp.

(6) Nu se va impune o pedeapsă pecuniară care, în mod evident, nu poate fi plătită.

(7) Sumele colectate în urma achitării pedepsei pecuniare devin proprietatea statului.

Secţiunea 69. Înlocuirea pedepsei cu închisoarea

(1) În cazul în care instanţa impune o pedeapsă pecuniară, va stabili şi o pedeapsă înlocuitoare cu închisoarea de până la patru ani, în cazul în care aceasta nu este executată în termenul stabilit. Cu toate acestea, pedeapsa înlocuitoare nu poate depăşi limita superioară a pedepsei cu închisoarea, chiar împreună cu o pedeapsă cu închisoarea impusă.

(2) Odată executată pedeapsa sau odată ce se renunţă la executarea porţiunii rămase a acesteia, făptuitorul condamnat pentru o infracţiune minoră va fi considerat ca şi cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

Secțiunea 70. Confiscarea unui obiect sau a unui alt bun de valoare

(1) Instanța poate impune pedeapsa confiscării unui obiect sau a altui bun de valoare dacă

a) acesta a fost utilizat pentru săvârșirea unei fapte penale,

b) a fost destinat a fi folosit la săvârșirea unei fapte penale,

c) dacă a fost dobândit printr-o faptă penală sau ca răsplată pentru săvârșirea acesteia, sau

d) dacă a fost dobândit de făptuitor, chiar și numai parțial, în schimbul unui obiect sau al unui alt bun de valoare prevăzut la litera c), cu condiția ca valoarea obiectului sau bunului respectiv să nu fie nesemnificativă în raport cu valoarea obiectului sau bunului de valoare dobândit.

(2) Pedeapsa confiscării unui obiect sau bun de valoare poate fi impusă numai dacă vizează un obiect sau un alt bun de valoare care aparține făptuitorului.

(3) În cazul în care deținerea obiectului sau bunului de valoare prevăzut de sub-secțiunile (1) și (2) contravine altor acte normative, în raport cu care se poate impune pedeapsa confiscării unui obiect sau bun de valoare, instanța va impune oricum această pedeapsă.

(4) Interzicerea înstrăinării obiectului sau bunului de valoare confiscat va prevala față de această decizie, incluzând alte modalități de a dispune de obiectul sau bunul de valoare care conduc la obstrucționarea confiscării obiectului sau a altui bun de valoare.

(5) Obiectul sau bunul de valoare confiscat devine proprietatea statului.

Secțiunea 71. Confiscarea unei valori echivalente

(1) În cazul în care făptuitorul care deține un obiect sau alt bun de valoare care ar putea fi confiscat conform prevederilor secțiunii 70, sub-secțiunea (1) sau (2), distruge, deteriorează sau devalorizează în alt mod, înstrăinează, aduce în stare de neîntrebuințare, elimină sau utilizează, în mod particular consumă sau, prin orice alte mijloace, sustrage confiscării un astfel de obiect sau bun de valoare, sau obstrucționează executarea pedepsei confiscării unui obiect sau bun de valoare, înainte ca instanța să fi putut dispune confiscarea, instanța poate dispune confiscarea unei valori echivalente, până la concurența valorii obiectului sau bunului de valoare, însă fără a o depăși. Valoarea unui obiect sau bun a cărui confiscare ar putea fi dispusă de instanță va fi stabilită conform expertizei întocmite de un expert în domeniu.

(2) În cazul în care obiectul sau bunul de valoare este distrus, deteriorat sau devalorizat în alt mod, ori eliminat, chiar și parțial, instanța poate dispune confiscarea unei valori echivalente, împreună cu confiscarea altor bunuri de valoare, conform prevederilor secțiunii 70 (1).

(3) Valoarea echivalentă confiscată devine proprietatea statului.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 72. Pedeapsa separată de confiscare a unui obiect sau a altui bun de valoare

Pedeapsa confiscării unui obiect sau a altui bun de valoare poate fi impusă separat numai în cazurile în care Codul penal permite impunerea unei astfel de pedepse dacă, în raport cu natura și gravitatea faptei penale săvârșite și cu persoana și situația personală a făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

Secțiunea 73. Interzicerea exercitării unei activități

(1) Instanța poate impune pedeapsa interzicerii exercitării unei activități pentru o perioadă de unu până la zece ani, în cazul în care făptuitorul săvârșește o infracțiune legată de această activitate.

(2) Pedeapsa interzicerii exercitării unei activități poate fi impusă ca pedeapsă individuală, în cazul în care Codul penal permite impunerea unei astfel de pedepse pentru infracțiunea săvârșită și dacă, în raport cu natura și gravitatea faptei penale săvârșite și cu persoana și împrejurările făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

(3) Pedeapsa interzicerii exercitării unei activități constă în interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei anumite ocupații sau profesii ori a unei activități care necesită o autorizație specială sau a cărei exercitare este reglementată prin alt act normativ.

Secțiunea 74. Executarea pedepsei interzicerii exercitării unei activități

(1) Perioada executării pedepsei cu închisoarea nu este luată în calcul ca perioadă de executare a pedepsei interzicerii exercitării unei activități; cu toate acestea, perioada scursă înainte de intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești, pe parcursul căreia autorizația de a exercita activitatea interzisă a fost retrasă, conform altui act normativ, sau perioada în care persoana respectivă nu a putut exercita acea activitate ca urmare a unei măsuri adoptate de o autoritate publică va fi luată în calcul ca perioadă de executare a pedepsei interzicerii exercitării unei activități.

(2) Odată executată pedeapsa interzicerii executării unei activități, făptuitorul va fi considerat ca și cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

Secțiunea 75. Interzicerea șederii

(1) Instanța poate impune pedeapsa interzicerii șederii de la unu la zece ani pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, dacă acest lucru este necesar pentru protejarea ordinii publice, vieții de familie, sănătății, moralității sau proprietății, în raport cu modul de trai anterior al făptuitorului și cu locul și momentul săvârșirii faptei; interzicerea șederii nu se poate aplica pentru locul de reședință permanentă al făptuitorului.

(2) Pedeapsa de interzicere a șederii poate fi impusă ca pedeapsă individuală pentru o infracțiune pentru care Codul penal stipulează pedeapsa cu

închisoarea a cărei limită superioară nu depăşeşte trei ani dacă, în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii comise şi cu persoana şi împrejurările făptuitorului nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

(3) Instanţa poate impune restricţiile sau obligaţiile prevăzute de Secţiunea 48 (4) pentru perioada executării pedepsei pentru a-l determina pe condamnat să ducă o viaţă cinstită; în general, îi va impune, de asemenea, să compenseze pagubele provocate, după posibilităţile sale.

(4) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenţei educative a familiei, a şcolii şi a altor instituţii, instanţa poate impune, în paralel cu restricţiile şi obligaţiile prevăzute la sub-secţiunea (4), şi anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiţia pentru minori, utilizând condiţiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenţii juvenili.

(5) Perioada executării pedepsei cu închisoarea nu este luată în calcul ca perioadă de executare a pedepsei interzicerii şederii; instanţa va impune o hotărâre în conformitate cu prevederile sub-secţiunilor (3) şi (4) numai după executarea pedepsei cu închisoarea sau după liberarea condiţionată.

(6) Pedeapsa interzicerii şederii constă în interdicţia de a locui într-un anumit loc sau district pe parcursul duratei executării acestei pedepse; va fi necesară obţinerea unei autorizaţii pentru şederea temporară într-un astfel de loc sau district, pentru motive personale urgente.

Secţiunea 76. Interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale

(1) Instanţa poate impune pedeapsa interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale pentru o perioadă de până la zece ani, dacă făptuitorul a săvârşit o infracţiune cu intenţie în legătură cu un astfel de eveniment.

(2) Ca pedeapsă individuală, pedeapsa interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale poate fi impusă dacă, în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii comise şi cu persoana şi împrejurările făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea unei alte pedepse.

(3) Interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale constă în interzicerea participării unui făptuitor la respectivele evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale pe durata executării acestei pedepse.

Secţiunea 77. Executarea pedepsei interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale

(1) Pe durata executării pedepsei interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, condamnatul are obligaţia de a coopera cu un ofiţer de probaţiune în modalităţile stabilite, în special să se conformeze planului de probaţiune, să participe la programele de educaţie

civică şi reeducare stabilite, la programe de consiliere psihologică şi, dacă ofiţerul de probaţiune consideră că este necesar, să se prezinte, conform instrucţiunilor acestuia, la unitatea de poliţie indicată pe perioada aferentă evenimentului la care îi este interzis accesul.

(2) Perioada executării pedepsei cu închisoarea nu este luată în calcul ca perioadă de executare a pedepsei interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale.

Secţiunea 78. Retragerea unor titluri de onoare sau decoraţii

(1) Instanţa poate impune pedeapsa retragerii unor titluri de onoare şi decoraţii în cazul condamnării unei persoane pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie, dintr-un motiv deosebit de condamnabil, la o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare de minimum doi ani.

(2) Această pedeapsă constă în retragerea decoraţiilor, menţiunilor şi a altor titluri de onoare conferite conform prevederilor legislaţiei naţionale.

Secţiunea 79. Degradarea militară

(1) Instanţa poate impune pedeapsa degradării militare în cazul condamnării unei persoane pentru o infracţiune săvârşită cu intenţie, dintr-un motiv deosebit de condamnabil, la o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare de minimum doi ani.

(2) Instanţa poate impune această pedeapsă în paralel cu o altă pedeapsă, dacă acest lucru este necesar din raţiuni de ordine şi disciplină în rândul forţelor militare, în raport cu natura infracţiunii săvârşite.

(3) Degradarea militară constă în degradarea condamnatului până la rangul de soldat.

Secţiunea 80. Expulzarea

(1) Instanţa poate condamna un făptuitor care nu este resortisant al Republicii Cehe la expulzarea de pe teritoriul Republicii Cehe, care poate fi impusă ca pedeapsă individuală sau în paralel cu altă pedeapsă, dacă acest lucru este necesar pentru siguranţa persoanei sau proprietăţii sau pentru alt interes public; expulzarea poate fi impusă ca pedeapsă unică dacă, în raport cu natura şi gravitatea infracţiunii comise şi cu persoana şi împrejurările făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea unei alte pedepse.

(2) În raport cu natura şi gravitatea infracţiunii comise, posibilităţile de îndreptare şi împrejurările făptuitorului şi gradul de ameninţare la adresa siguranţei persoanei, proprietăţii sau a unui alt interes public, instanţa poate impune pedeapsa expulzării pentru o perioadă de unu până la zece ani sau pe perioadă nedeterminată.

(3) Instanţa nu va impune expulzarea, dacă

a) a fost imposibilă stabilirea naţionalităţii făptuitorului,

b) făptuitorului i s-a acordat azil sau protecţie suplimentară, conform unei legi speciale,

c) făptuitorului i s-a acordat drept de rezidență permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, acesta are un loc de muncă și relații sociale aici, iar impunerea unei astfel de pedepse ar fi împotriva interesului integrării familiei,

d) există pericolul persecutării făptuitorului în statul în care va fi expulzat, pe motive de rasă, apartenență la un grup etnic, naționalitate, apartenență la un anumit grup social, convingeri politice sau religioase, sau dacă expulzarea l-ar expune la tortură sau alte tratamente sau pedepse inumane,

e) făptuitorul este cetățean al Uniunii Europene sau membru al familiei unui astfel de cetățean, indiferent de naționalitate, și are drept de rezidență permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, sau este un străin având statutul legal recunoscut de rezident pe termen lung pe teritoriul Republicii Cehe, conform unei legi speciale, cu excepția situației în care instanța constată existența unor temeiuri substanțiale de a fi considerat o amenințare la adresa securității statului sau ordinii publice,

f) făptuitorul este cetățean al Uniunii Europene și în ultimii 10 ani a locuit fără întrerupere pe teritoriul Republicii Cehe, cu excepția situației în care instanța constată existența unor temeiuri substanțiale de a fi considerat o amenințare la adresa securității statului, sau

g) făptuitorul este un minor care are calitatea de cetățean al Uniunii Europene, cu excepția cazului în care expulzarea servește interesului superior al minorului.

SUB-DIVIZIUNEA 6
Suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea

Secțiunea 81. Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea

(1) Instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării unei pedepse cu închisoarea care nu depășește trei ani dacă, în raport cu persoana și împrejurările făptuitorului, în special cu modul său de viață anterior și cu mediul în care lucrează/locuiește acesta, și cu circumstanțele cauzei, instanța consideră în mod rezonabil că executarea pedepsei nu este necesară pentru a-l determina pe făptuitor să ducă o viață cinstită.

(2) Suspendarea condiționată a executării unei pedepse nu se aplică executării altor pedepse impuse în paralel cu această pedeapsă.

Secțiunea 82. Termenul de încercare, restricții și obligații

(1) La impunerea unei pedepse cu suspendare, instanța va dispune o un termen de încercare de unu până la cinci ani; termenul de încercare curge de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești.

(2) Instanța poate impune persoanei condamnate, a cărei pedeapsă a fost suspendată condiționat, restricțiile sau obligațiile prevăzute de Secțiunea 48

sub-secţiunea (4), pentru a o determina să ducă o viaţă cinstită; în general, îi va impune, de asemenea, să compenseze pagubele provocate, după posibilităţile sale.

(3) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenţei educative a familiei, a şcolii şi a altor instituţii, instanţa poate impune, individual sau în paralel cu restricţiile şi obligaţiile prevăzute la sub-secţiunea (4), şi anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiţia pentru minori, utilizând condiţiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenţii juvenili.

(4) Perioada de timp în care persoana condamnată la o pedeapsă cu suspendare a dus o viaţă cinstită în cursul termenului de încercare şi s-a conformat condiţiilor impuse va fi luată în calcul în cadrul termenului de încercare nou stabilit la suspendarea unei pedepse pentru aceeaşi faptă sau al termenului de încercare impus în cazul unei pedepse cumulative sau contopite sau al unei pedepse comune pentru infracţiune în formă continuată.

Secţiunea 83. Hotărârea de suspendare a pedepsei

(1) Dacă o persoană condamnată la o pedeapsă cu suspendare a dus o viaţă cinstită în cursul termenului de încercare şi s-a conformat condiţiilor impuse, instanţa va constata îndreptarea acesteia; în caz contrar, va dispune, eventual tot în cursul termenului de încercare, executarea pedepsei impuse. În cazuri excepţionale, în raport cu circumstanţele cauzei şi cu persoana condamnatului, instanţa poate menţine pedeapsa suspendată, chiar dacă condamnatul a oferit temeiuri pentru a dispune executarea pedepsei, şi

a) va dispune supravegherea condamnatului,

b) va prelungi în consecinţă perioada de probă, însă pentru o perioadă ce nu va depăşi doi ani, fără a se depăşi limita superioară a termenului de încercare prevăzut la Secţiunea 82 (1), sau

c) va impune aplicarea restricţiilor sau obligaţiilor prevăzute de Secţiunea 48 (4), care nu fuseseră impuse condamnatului, pentru a-l determina pe acesta să ducă o viaţă cinstită.

(2) Pentru instituirea supravegherii, se aplică prevederile secţiunilor 49-51.

(3) În cazul în care instanţa nu dispune conform prevederilor sub-secţiunii (1), din motive neimputabile persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare condiţionată, aceasta va fi considerată îndreptată.

(4) În cazul în care instanţa confirmă îndreptarea persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare condiţionată, sau în care aceasta este considerată îndreptată, se va considera că aceasta nu a fost niciodată condamnată.

(5) În cazul în care instanţa dispune executarea pedepsei, conform prevederilor sub-secţiunii (1), va dispune şi asupra modalităţii executării acesteia.

Secţiunea 84. Suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoarea cu supraveghere

În cazul în care sunt necesare monitorizarea şi controlul treptate ale comportamentului unui făptuitor şi asigurarea asistenţei şi îngrijirilor necesare acestuia în perioada de probă, în condiţiile prevăzute de Secţiunea 81 (1), instanţa poate suspenda condiţionat executarea unei pedepse cu închisoarea care nu depăşeşte trei ani, impunând, în acelaşi timp, supravegherea făptuitorului. Instituirea măsurii supravegherii se face potrivit prevederilor secţiunilor 49-51.

Secţiunea 85. Perioada de probă, restricţii şi obligaţii

(1) La impunerea unei pedepse cu suspendare cu supraveghere, instanţa va dispune un termen de încercare de unu până la cinci ani; perioada de probă curge de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătoreşti.

(2) Instanţa poate impune persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare în cazul căreia s-a dispus supravegherea restricţiile sau obligaţiile prevăzute de Secţiunea 48 (4), pentru a o determina să ducă o viaţă cinstită; în general, îi va impune, de asemenea, să compenseze pagubele provocate, după posibilităţile sale.

(3) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenţei educative a familiei, a şcolii şi a altor instituţii, instanţa poate impune, în paralel cu restricţiile şi obligaţiile prevăzute la Secţiunea 48 (4), şi anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiţia pentru minori, utilizând condiţiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenţii juvenili.

Secţiunea 86. Hotărârea de suspendare a pedepsei sub supraveghere

(1) Dacă persoana condamnată, a cărei pedeapsă a fost suspendată condiţionat, în cazul căreia s-a dispus măsura supravegherii a dus o viaţă cinstită în cursul termenului de încercare şi s-a conformat condiţiilor impuse, instanţa va constata îndreptarea acesteia; în caz contrar, va dispune, eventual tot în cursul termenului de încercare, executarea pedepsei impuse. În cazuri excepţionale, în raport cu circumstanţele cauzei şi cu persoana condamnatului, instanţa poate menţine pedeapsa suspendată, chiar dacă condamnatul a oferit temeiuri pentru a dispune executarea pedepsei, şi

a) impune obligaţii suplimentare condamnatului în cazul căreia s-a dispus supravegherea,

b) prelungi în consecinţă perioada de probă, însă pentru o perioadă ce nu va depăşi doi ani, fără a se depăşi limita superioară a termenului de încercare prevăzut la Secţiunea 85 (1), sau

c) impune aplicarea restricţiilor sau obligaţiilor prevăzute de Secţiunea 48 (4), care nu fuseseră impuse condamnatului, pentru a-l determina pe acesta să ducă o viaţă cinstită.

(2) În cazul în care instanța nu dispune conform prevederilor sub-secțiunii (1), din motive neimputabile persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendarea condiționată, aceasta va fi considerată îndreptată.

(3) În cazul în care instanța confirmă îndreptarea persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendarea condiționată sau în care aceasta este considerată îndreptată, se va considera că aceasta nu a fost niciodată condamnată.

(4) În cazul în care instanța dispune executarea pedepsei, conform prevederilor sub-secțiunii (1), va dispune și asupra modalității executării acesteia.

Secțiunea 87. Utilizarea prin analogie a prevederilor privind suspendarea pedepsei

Relația dintre suspendarea executării unei pedepse cu închisoarea cu alte pedepse impuse în paralel cu aceasta, conform Secțiunii 81 (2), și cu includerea perioadei de timp în care persoana condamnată la o pedeapsă cu suspendare condiționată sub supraveghere a dus o viață cinstită în perioada de probă, în cadrul unei noi perioade de probă, conform Secțiunii 82 (4), se va supune dispozițiilor privitoare la suspendarea pedepsei, în mod corespunzător.

SUB-DIVIZIUNEA 7
Liberarea condiționată din închisoare și renunțarea condiționată la executarea perioadei rămase dintr-o pedeapsă de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a ședерii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale

Secțiunea 88. Liberarea condiționată din închisoare

(1) După executarea unei jumătăți din pedeapsa impusă sau, în conformitate cu o decizie a președintelui Republicii Cehe, pedeapsa redusă cu închisoarea, instanța poate dispune liberarea condamnatului din închisoare dacă, în urma punerii în aplicare a hotărârii judecătorești, în special în cursul executării pedepsei, condamnatul a demonstrat că s-a îndreptat prin conduita sa și prin îndeplinirea obligațiilor sale și

a) există premisele că acesta va duce o viață cinstită în viitor, sau

b) instanța acceptă o garanție privind îndreptarea completă a condamnatului.

(2) În cazul în care o persoană condamnată pentru o infracțiune minoră demonstrează prin conduita sa și prin îndeplinirea obligațiilor sale că nu este necesară executarea restului pedepsei, instanța poate dispune liberarea condiționată a acesteia, chiar înainte de a executa jumătate din pedeapsa impusă sau, în conformitate cu o decizie a președintelui Republicii Cehe, pedeapsa redusă a închisorii.

(3) În luarea hotărârii conform sub-secțiunilor (1) și (2), instanța va analiza și dacă condamnatul a început la timp executarea pedepsei și dacă acesta

a compensat, parţial sau integral, pagubele sau alte daune provocate prin infracţiune. În cazul în care condamnatul a făcut obiectul unor tratamente dispuse ca măsuri de siguranţă înainte de începerea executării pedepsei cu închisoarea sau în cursul acesteia, instanţa va lua în considerare şi atitudinea condamnatului faţă de tratamentul aplicat ca măsură de siguranţă.

(4) Persoana condamnată pentru o infracţiune de omor (Secţiunea 140), ucidere din culpă - Secţiunea 141 (2), vătămare corporală gravă - Secţiunea 145 (3), tortură şi alte tratamente inumane şi crude - Secţiunea 149 (4), întrerupere ilegală a cursului sarcinii fără consimţământul femeii însărcinate - Secţiunea 159 (3), (4), prelevare neautorizată de ţesuturi şi organe - Secţiunea 164 (3), (4), trafic de persoane - Secţiunea 168 (4), (5), lipsire de libertate în mod ilegal - Secţiunea 170 (2), (3), răpire - Secţiunea 172 (3), (4), tâlhărie - Secţiunea 173 (3), (4), agresiune sexuală - Secţiunea 187 (3), (4), pericol public - Secţiunea 272 (2), (3), producere neautorizată şi alte utilizări ale substanţelor narcotice şi psihotrope şi ale unor substanţe otrăvitoare - Secţiunea 283 (4), preluare a controlului asupra unei aeronave, nave civile sau platforme fixe (Secţiunea 290), deturnare a unei aeronave - Secţiunea 292 (3), trădare (Secţiunea 309), subminare a republicii (Secţiunea 310), atentat terorist (Secţiunea 311), terorism (Secţiunea 312), sabotaj (Secţiunea 314), spionaj - Secţiunea 316 (3), (4), trădare militară (Secţiunea 320), traversare a frontierei de stat cu uz de violenţă - Secţiunea 339 (3), organizare şi înlesnire a traversării ilegale a frontierei de stat - Secţiunea 340 (4), genocid (Secţiunea 400), infracţiuni contra umanităţii (Secţiunea 401), apartheid şi discriminare a unor categorii de persoane (Secţiunea 402) pregătire de război ofensiv (Secţiunea 406), relaţii care ameninţă pacea (Secţiunea 409), utilizare de mijloace şi metode interzise în operaţiunile de luptă [Secţiunea 411 (3)], cruzimi de război (Secţiunea 412), persecutare a civililor (Secţiunea 413), jaf în zona de operaţii militare (Secţiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaţionale şi recunoscute de stat - Secţiunea 415 (3), precum şi persoana condamnată la pedeapsa excepţională cu închisoarea între douăzeci şi treizeci de ani [Secţiunea 54 (2)], poate fi eliberată condiţionat numai după executarea a două treimi din pedeapsa impusă, dacă, în raport cu circumstanţele faptei pentru care a fost condamnată şi cu natura caracterului său nu există pericolul repetării delictului deosebit de grav comis sau a comiterii unui alt delict asemănător.

(5) Persoana condamnată la pedeapsa excepţională cu închisoarea pe viaţă poate fi eliberată condiţionat numai după executarea a cel puţin douăzeci şi cinci de ani din pedeapsă, dacă, în raport cu circumstanţele faptei pentru care a fost condamnată şi cu natura caracterului său nu există pericolul repetării delictului deosebit de grav comis sau a comiterii unui alt delict asemănător.

Secțiunea 89. Perioada de probă, restricții și obligații în cazul liberării condiționate

(1) În cazul liberării condiționate, instanța va dispune un termen de încercare între unu și șapte ani; perioada de probă curge de la data liberării condiționate a condamnatului. De asemenea, instanța poate impune măsuri de supraveghere făptuitorului și, în același timp, poate dispune ca acesta să nu își părăsească domiciliul pentru o perioadă determinată a termenului de încercare, după începerea acestuia. Pentru instituirea supravegherii, se aplică prevederile secțiunilor 49-51.

(2) Instanța poate impune persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare restricțiile sau obligațiile prevăzute de Secțiunea 48 (4), pentru a o determina să ducă o viață cinstită; de asemenea, îi poate impune să compenseze pagubele provocate în urma infracțiunii. Instanța va impune persoanei liberate condiționat conform Secțiunii 88 (2) să nu își părăsească domiciliul pentru o perioadă determinată a termenului de încercare, sau să presteze servicii în folosul municipalității, al statului sau al altor instituții publice, sau să depună o sumă de bani stabilită în folosul victimelor infracțiunii, într-un cont indicat de instanță.

(3) Durata totală a perioadei în care persoana eliberată condiționat nu are voie să își părăsească locuința conform sub-secțiunilor (1) și (2) nu poate depăși un an, nici în cazul impunerii unei durate mai lungi a termenului de încercare. Prestarea serviciilor prevăzută la sub-secțiunea (2) se poate dispune pentru o durată între 50 și 200 de ore. Suma de bani în folosul victimelor infracțiunii conform sub-secțiunii (2) va fi stabilită în cuantum de 2.000 CZK până la 10.000.000 CZK; la stabilirea acestei sume, instanța va lua în considerare împrejurările personale și patrimoniale ale condamnatului și, în funcție de acestea, instanța poate dispune plata sumei stabilite în tranșe lunare corespunzătoare.

Secțiunea 90. Renunțarea condiționată la executarea perioadei rămase dintr-o pedeapsă de interzicere a exercitării unei activități, sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale

(1) După executarea unei jumătăți din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a ședерii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, instanța poate dispune renunțarea condiționată la executarea perioadei rămase din acea pedeapsă dacă pe parcursul executării pedepsei, condamnatul a demonstrat, prin modul său de viață, că nu mai este necesară continuarea executării pedepsei, sau dacă instanța acceptă o garanție privind îndreptarea completă a condamnatului.

(2) În cazul renunțării condiționate la executarea perioadei rămase dintr-o pedeapsă de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a ședерii sau

interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, instanța va dispune un termen de încercare de maximum cinci ani, care însă nu va fi mai scurt decât perioada rămasă din executarea acelei pedepse; termenul de încercare curge de la data intrării în vigoare a deciziei de renunțare la executarea acelei pedepse.

Secțiunea 91. Dispoziții comune

(1) Dacă persoana eliberată condiționat sau persoana față de care s-a renunțat la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a ședерii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, duce o viață cinstită în timpul termenului de încercare și respectă condițiile impuse, instanța va constata îndreptarea acesteia; în caz contrar, va dispune, eventual tot în cursul termenului de încercare, executarea perioadei rămase din pedeapsa impusă.

(2) În cazul în care instanța constată îndreptarea persoanei eliberate condiționat sau a persoanei în cazul căreia s-a renunțat la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a ședерii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, pedeapsa va fi considerată executată în ziua liberării condiționate sau în ziua intrării în vigoare a hotărârii de renunțare condiționată la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a ședерii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale.

(3) În cazul persoanei liberate condiționat sau a persoanei în cazul căreia s-a renunțat la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a ședерii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, pedeapsa va fi considerată executată în ziua liberării condiționate sau în ziua intrării în vigoare a hotărârii de renunțare condiționată la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a ședерii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, dacă instanța nu a pronunțat o hotărâre în conformitate cu prevederile sub-secțiunii (1) în termen de un an de la împlinirea termenului de încercare, din motive neimputabile persoanei în cauză.

(4) Liberarea condiționată repetată în timpul executării aceleiași pedepse este posibilă după executarea unei jumătăți din perioada rămasă a pedepsei și, în cazurile prevăzute la Secțiunea 88 (4), după executarea a două treimi din perioada rămasă a pedepsei. Nu este posibilă liberarea condiționată repetată în timpul executării unei pedepse excepționale cu închisoarea pe viață.

(5) În cazul în care garanția pentru îndreptare a fost retrasă de persoana care a depus-o, instanța va analiza conduita persoanei condamnate în cursul termenului de încercare și, în cazul în care constată că liberarea condiționată

sau renunţarea condiţionată a executării perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activităţi, interzicere a şederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale nu îşi atinge scopurile, va dispune executarea perioadei rămase din pedeapsă; în caz contrar, instanţa va menţine în vigoare liberarea condiţionată sau renunţarea condiţionată a executării perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activităţi, interzicere a şederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale.

SUB-DIVIZIUNEA 8
Deducerea perioadei arestului preventiv şi a pedepsei

Secţiunea 92. Deducerea perioadei arestului preventiv şi a pedepsei executate

(1) În cazul instrumentării acţiunii penale împotriva unei persoane plasate în arest preventiv, atunci când procedura penală se finalizează prin condamnarea acesteia pentru săvârşirea faptei respective, perioada petrecută de aceasta în arest va fi avută în vedere la aplicarea pedepsei, eventual printr-o pedeapsă cumulativă sau contopită, dacă este posibil prin raportare la tipul de pedeapsă aplicată.

(2) În cazul în care o persoană a fost condamnată de către o instanţă judecătorească sau de altă autoritate şi ulterior a fost condamnată din nou pentru aceeaşi faptă, pedeapsa executată va fi avută în vedere la aplicarea pedepsei, dacă este posibil prin raportare la tipul de pedeapsă aplicată. Instanţa va proceda în mod corespunzător dacă va dispune aplicarea unei pedepse cumulative sau contopite (Secţiunea 43) sau a unei pedepse comune pentru o infracţiune în formă continuată (Secţiunea 45).

(3) În cazul în care nu este posibilă deducerea perioadei petrecute în arest preventiv sau a perioadei executate din pedeapsă, instanţa va lua în considerare acest aspect atunci când va stabili tipul şi durata pedepsei aplicate.

Secţiunea 93. Deducerea perioadei arestului preventiv şi a pedepsei executate în străinătate

(1) În cazul în care un făptuitor a fost plasat în arest în străinătate sau condamnat de o autoritate a unui alt stat sau de o instanţă internaţională, perioada petrecută de aceasta în arest preventiv sau pedeapsa executată va fi inclusă în calcularea pedepsei aplicate de către o instanţă a Republicii Cehe, dacă este posibil, în raport cu categoria pedepsei impuse. Instanţa va proceda în mod corespunzător dacă va dispune aplicarea unei pedepse cumulative sau contopite (Secţiunea 43) sau o pedeapsă comună pentru o infracţiune în formă continuată (Secţiunea 45).

(2) În cazul în care nu este posibilă deducerea perioadei petrecute în arest sau a perioadei executate din pedeapsă în străinătate [sub-secţiunea (1)], în

PRAGUE UNIVERSITY LIBRARY

special din cauză că modalitatea de executare a pedepsei executate parţial sau integral în străinătate nu este prevăzută de Codul de procedură penală, instanţa va lua în considerare acest aspect atunci când stabileşte categoria şi durata pedepsei.

SUB-DIVIZIUNEA 9
Prescripţia executării pedepsei

Secţiunea 94. Împlinirea termenului de prescripţie

(1) O pedeapsă aplicată nu poate fi executată după împlinirea termenului de prescripţie, care este de

a) treizeci de ani, în cazul unei pedepse excepţionale,

b) douăzeci de ani, în cazul unei pedepse cu închisoarea de peste zece ani,

c) zece ani, în cazul unei pedepse cu închisoarea de minimum cinci ani,

d) cinci ani, în cazul altei pedepse.

(2) Termenul de prescripţie începe să curgă de la data rămânerii definitive a sentinţei, iar în cazul unei pedepse a cărei executare a fost suspendată sau al eliberării condiţionate, de la data rămânerii definitive a deciziei privind executarea pedepsei.

(3) Perioada în care pedeapsa nu a putut fi executată din cauză că persoana condamnată se afla în străinătate, a făcut obiectul unei măsuri de tratament de siguranţă sau a unei măsuri de arest preventiv, ori executa o altă pedeapsă cu închisoarea, nu va fi inclusă la calcularea termenului de prescripţie. În cazul unei pedepse pecuniare, al unei pedepse de interzicere a exercitării unei activităţi, interzicere a şederii, interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, sau al expulzării, perioada petrecută de condamnat în închisoare nu va fi inclusă la calcularea împlinirii termenului de prescripţie.

(4) Termenul de prescripţie îşi întrerupe cursul dacă

a) instanţa a adoptat măsuri vizând executarea pedepsei în cauză, sau

b) condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, pentru care Codul penal prevede o pedeapsă asemănătoare sau mai aspră.

(5) După fiecare întrerupere a cursului termenului de prescripţie începe să curgă un nou termen de prescripţie.

Secţiunea 95. Excluderea de la aplicarea termenului de prescripţie

Prescripţia nu se aplică în cazul executării pedepselor aplicate pentru faptele prevăzute de Secţiunea 35.

BUJAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DIVIZIUNEA 3
Măsurile de siguranță

SUB-DIVIZIUNEA 1
Principii generale privind impunerea măsurilor de siguranță

Secțiunea 96. Principiul proporționalității

(1) Nu se poate impune o măsură de siguranță disproporționată în raport cu natura și gravitatea faptei comise și amenințarea pe care o reprezintă făptuitorul în viitor pentru interesele protejate de Codul penal, precum și în raport cu persoana și împrejurările făptuitorului.

(2) Prejudiciile cauzate de o măsură de siguranță impusă și executată nu pot depăși efectele necesare atingerii scopurilor acesteia.

Secțiunea 97. Impunerea măsurilor de siguranță

(1) Măsurile de siguranță pot fi impuse în condițiile legii, individual sau în paralel cu o pedeapsă.

(2) Măsura de siguranță poate fi impusă în paralel cu o pedeapsă de natură asemănătoare numai dacă impunerea în mod individual a acesteia nu ar fi suficientă în raport cu persoana căreia îi este impusă și cu protejarea societății.

(3) În cazul în care sunt întrunite condițiile pentru impunerea mai multor măsuri de siguranță, acestea pot fi impuse în paralel, cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel. Cu toate acestea, în cazul în care efectul scontat asupra persoanei căreia îi este impusă și protejarea societății pot fi realizate prin impunerea unei singure măsuri, instanța va impune numai această unică măsură de siguranță.

(4) În cazul în care instanța impune mai multe măsuri de siguranță în paralel, care nu pot fi executate simultan, instanța va stabili ordinea în care acestea vor fi executate.

SUB-DIVIZIUNEA 2
Măsurile de siguranță și impunerea acestora

Secțiunea 98. Categoriile măsurilor de siguranță

(1) Măsurile de siguranță sunt obligarea la tratament, măsuri de siguranță privative de libertate, confiscarea unui obiect sau bun de valoare și măsuri educative.

(2) Impunerea unei măsuri de siguranță este reglementată de Legea privind justiția pentru minori.

(3) Obligarea la tratament nu poate fi impusă în paralel cu o măsură de siguranță privativă de libertate.

BUCHAREST / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 99. Obligarea la tratament

(1) Obligarea la tratament poate fi impusă în unul dintre cazurile prevăzute de Secţiunea 40 (2) şi de Secţiunea 47 (1), sau în cazul în care o persoana care a săvârşit o faptă prevăzută de legea penală nu răspunde penal din motive de iresponsabilitate şi poate fi periculoasă dacă este lăsată în libertate.

(2) Instanţa poate impune obligarea la tratament dacă

a) făptuitorul a săvârşit fapta sub impulsul unei stări induse de o tulburare psihică şi poate fi periculos dacă este lăsat în libertate,

b) făptuitorul care utilizează substanţe ce provoacă dependenţă a săvârşit fapta sub influenţa acestora sau în legătură cu utilizarea acestora; cu toate acestea, instanţa nu va impune obligarea la tratament dacă este evident, în raport cu persoana făptuitorului, că scopul acesteia nu poate fi atins.

(3) Instanţa poate impune obligarea la tratament în paralel cu o pedeapsă sau cu renunţarea condiţionată a executării unei pedepse.

(4) În funcţie de natura bolii şi de posibilităţile medicale, instanţa va impune obligarea la tratament sub forma internării sau ambulator. În cazul în care s-a impus o pedeapsă cu închisoarea, în paralel cu tratamentul sub forma internării, tratamentul va fi efectuat, în general, după începerea executării pedepsei în închisoare. În cazul în care tratamentul nu poate fi efectuat în închisoare după începerea executării pedepsei, acesta va fi efectuat într-o unitate sanitară după executarea pedepsei sau imediat după încetarea pedepsei cu închisoarea. În general, tratamentul ambulator se va efectua după începerea executării pedepsei în închisoare; în cazul în care tratamentul nu poate fi efectuat în închisoare, acesta va fi efectuat după executarea pedepsei cu închisoarea. În cazul în care durata pedepsei cu închisoarea nu este suficientă pentru atingerea scopurilor obligării la tratament, instanţa poate dispune continuarea acesteia într-o unitate sanitară care asigură tratament sub forma internării sau ambulator.

(5) Instanţa poate transforma post facto tratamentul sub forma internării în tratament ambulator şi viceversa. Instanţa poate înlocui obligarea la tratament sub forma internării în măsură de siguranţă privativă de libertate, în condiţiile prevăzute la Secţiunea 100 (1) sau (2). Instanţa poate înlocui obligarea la tratament sub forma internării în măsură de siguranţă privativă de libertate, fără îndeplinirea condiţiilor prevăzute la Secţiunea 100 (1) sau (2), dacă tratamentul impus şi efectuat nu îşi atinge scopurile sau nu oferă un nivel suficient de protecţie a societăţii, în special în cazul în care făptuitorul a evadat din unitatea sanitară, a făcut uz de violenţă împotriva personalului unităţii sanitare sau a altor persoane în timpul tratamentului sau a refuzat în mod repetat procedurile de examinare şi tratament ori a demonstrat prin alte modalităţi o atitudine negativă faţă de tratamentul instituit ca măsură de siguranţă.

(6) Obligarea la tratament va dura cât este necesar pentru atingerea scopurilor acesteia, însă nu va depăşi termenul de doi ani; în cazul în care tratamentul

nu este finalizat în această perioadă, instanța va decide asupra prelungirii acestei perioade înainte de expirarea sa, tot în mod repetat, de fiecare dată pentru o perioadă de maximum doi ani; în caz contrar, va dispune ridicarea măsurii obligării la tratament. Termenul tratamentului impus conform sub-secțiunii (2) (b) poate înceta în cazul în care, pe parcursul aplicării măsurii, se constată că nu pot fi atinse scopurile acesteia; dacă există riscul ca persoana condamnată să comită o altă infracțiune, instanța va impune măsura supravegherii sale pentru o perioadă de până la cinci ani, în hotărârea privind ridicarea măsurii obligării la tratament; executarea măsurii supravegherii este reglementată de Secțiunile 49-51, după caz. Instanța dispune ridicarea măsurii obligării la tratament.

(7) Instanța poate renunța la aplicarea măsurii obligării la tratament, în cazul în care împrejurările impunerii acesteia încetează înainte de începerea aplicării sale.

Secțiunea 100. Măsura de siguranță privativă de libertate

(1) Instanța va impune o măsură de siguranță privativă de libertate într-unul dintre cazurile prevăzute de Secțiunea 47 (2), sau în cazul în care făptuitorul unei fapte prevăzute de legea penală care îndeplinește elementele constitutive ale unui delict nu răspunde penal, ar putea fi periculos dacă rămâne în libertate și nu se poate presupune că impunerea măsurii de obligare la tratament ar asigura un nivel de protecție a societății suficient în raport cu natura tulburării psihice și cu posibilitățile de influențare a făptuitorului.

(2) Instanța poate impune o măsură de siguranță privativă de libertate dacă, în raport cu persoana făptuitorului și cu viața și împrejurările anterioare ale acestuia

a) făptuitorul a comis un delict într-o stare într-o stare indusă de o tulburare psihică, ar putea fi periculos dacă rămâne în libertate și nu se poate presupune că impunerea măsurii de obligare la tratament ar asigura un nivel de protecție a societății suficient în raport cu natura tulburării psihice și cu posibilitățile de influențare a făptuitorului, or

b) făptuitorul, care utilizează substanțe care provoacă dependență, a săvârșit în mod repetat un delict, chiar dacă a fost condamnat anterior pentru un delict deosebit de grav comis sub influența unei substanțe care provoacă dependență sau în legătură cu utilizarea acesteia la o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare de minimum doi ani, și dacă nu se poate presupune că impunerea măsurii de obligare la tratament ar asigura un nivel de protecție a societății suficient, și în raport cu atitudinea anterior exprimată a făptuitorului față de tratamentul impus.

(3) Instanța poate impune măsura de siguranță privativă de libertate individual, în cazul renunțării la pedeapsă, sau în paralel cu o pedeapsă. În cazul în care măsura de siguranță privativă de libertate a fost impusă în paralel cu o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare, aceasta va fi executat după executarea

pedepsei cu închisoarea sau după finalizarea prin alte mijloace a acesteia. În cazul impunerii unei pedepse cu închisoarea fără suspendare în timpul executării măsurii de siguranță privative de libertate, executarea acesteia se va suspenda pe durata executării pedepsei cu închisoarea. Executarea măsurii de siguranță privative de libertate va fi reluată după executarea pedepsei cu închisoarea.

(4) Măsura de siguranță privativă de libertate va fi executată într-o instituție pentru executarea măsurilor de siguranță privative de libertate cu regim special de securitate și cu programe medicale, psihologice, educative, pedagogice, de reabilitare și de activitate.

(5) Măsura de siguranță privativă de libertate rămâne în vigoare atât cât este necesar pentru protejarea societății. Cel puțin o dată la douăsprezece luni și, în cazul minorilor, o dată la șase luni, instanța va analiza dacă încă există motive pentru continuarea aplicării măsurii.

(6) Instanța poate comuta măsura de siguranță privativă de libertate într-o măsură de obligare la tratament sub forma internării, în cazul în care motivele impunerii acesteia nu mai există și, în același timp, sunt întrunite condițiile pentru impunerea obligării la tratament sub forma internării.

(7) Instanța va renunța la aplicarea măsurii de siguranță privativă de libertate dacă motivele impunerii acesteia încetează înainte de începerea aplicării sale.

Secțiunea 101. Sechestrul aplicat asupra unui obiect sau a altui bun de valoare

(1) Cu excepția cazurilor în care s-a impus o pedeapsă de confiscare a unui obiect sau a altui bun de valoare conform Secțiunii 70 (1), instanța poate dispune aplicarea sechestrului asupra unui astfel de obiect sau a altui bun de valoare,

a) dacă acesta aparține unui făptuitor care nu poate fi pus sub acuzare sau condamnat,

b) dacă acesta aparține unui făptuitor a cărui pedeapsă a fost revocată de instanță, sau

c) dacă pune în pericol siguranța persoanei sau proprietății sau siguranța societății, sau dacă există riscul utilizării acestuia în vederea săvârșirii unei infracțiuni.

(2) În cazul în care nu sunt întrunite condițiile prevăzute de sub-secțiunea (1), instanța poate dispune aplicarea sechestrului pentru un obiect sau alt bun de valoare numai dacă acesta reprezintă, chiar și indirect, produsul infracțiunii, în special dacă

a) obiectul sau alt bun de valoare a fost obținut printr-o faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă și nu îi aparține făptuitorului;

b) obiectul sau alt bun de valoare a fost dobândit, chiar și parțial, de o persoană, alta decât făptuitorul, pentru un alt obiect sau bun de valoare care

a fost obținut printr-o faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă, dacă valoarea obiectului sau a altui bun de valoare obținut printr-o astfel de faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă nu este nesemnificativă în raport cu valoarea obiectului sau a altui bun de valoare dobândit; sau

c) obiectul sau alt bun de valoare a fost dobândit, chiar și parțial, de o persoană, alta decât făptuitorul, pentru un alt obiect sau bun de valoare pe care făptuitorul l-a dobândit, chiar și parțial, pentru un obiect sau bun de valoare care a fost obținut printr-o faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă, dacă valoarea obiectului sau a altui bun de valoare obținut printr-o astfel de faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă nu este nesemnificativă în raport cu valoarea obiectului sau a altui bun de valoare dobândit.

(3) În cazul în care făptuitorul sau o altă persoană deține în mod nelegal sau contrar altei prevederi legale un obiect sau alt bun de valoare prevăzut la sub-secțiunea (1) sau (3), în raport cu care se poate impune sechestrul unui obiect sau al altui bun de valoare, instanța va impune întotdeauna această măsură de siguranță.

(4) În locul impunerii sechestrului asupra unui obiect sau a altui bun de valoare, instanța poate impune obligația

a) de a modifica obiectul sau alt bun de valoare de așa manieră încât să nu poată fi utilizat în scopuri care prezintă pericol pentru societate;

b) de a elimina un anumit dispozitiv;

c) de a elimina un marcaj sau a-i aduce modificări; sau

d) de a restricționa accesul la un astfel de obiect sau bun de valoare;

și poate stabili un termen rezonabil pentru aceasta.

(5) În cazul neîndepliniri obligației prevăzute la sub-secțiunea (4) conform termenului stabilit, instanța va dispune aplicarea sechestrului asupra obiectului sau bunului de valoare respectiv.

Secțiunea 102. Instituirea sechestrului asupra unei valori echivalente

În cazul în care, înainte de a se dispune măsura sechestrului, o persoană căreia îi aparține un obiect sau alt bun de valoare care ar putea face obiectul sechestrului, conform Secțiunii 101 sub-secțiunile (1) sau (2), distruge, deteriorează sau devalorizează în alt mod, înstrăinează, aduce în stare de neîntrebuințare, elimină sau utilizează, în mod particular consumă sau, prin orice alte mijloace, sustrage sechestrului un astfel de obiect sau bun de valoare, sau obstrucționează executarea hotărârii de instituire a sechestrului asupra unui obiect sau bun de valoare, printr-o conduită ce contravine interdicțiilor impuse prin Secțiunea 70 (4), eventual în cazul în care obstrucționează sechestrarea unui obiect sau bun de valoare, printr-o conduită ce contravine interdicțiilor impuse prin Secțiunea 104 (2), instanța poate dispune indisponibilizarea unei valori echivalente, până la concurența valorii obiectului sau bunului de valoare, însă fără a o depăși. Valoarea unui obiect sau bun a cărui indisponibilizare ar

putea fi dispusă de instanţă va fi stabilită printr-o expertiză întocmită de un expert în domeniu.

Secţiunea 103. Instituirea sechestrului asupra dosarelor şi echipamentelor

(1) Se instituie sechestrul asupra unui dosar al cărui conţinut sau a cărui distribuire intenţionată, cunoscându-i-se conţinutul, întruneşte elementele unei infracţiuni, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, conform Secţiunii 101 (1), dacă cel puţin o copie a dosarului a fost distribuită, sau a existat intenţia distribuirii acestuia, ori s-a pregătit distribuirea sa. În acelaşi timp, se va institui sechestru şi asupra echipamentelor utilizate pentru crearea unui astfel de dosar, în special imprimante, plăci, forme de tipar, negative, vopsele, programe de calculator sau echipamente; se vor aplica, după caz, prevederile Secţiunii 101 sub-secţiunile (4) şi (5).

(2) Sechestrul se va institui numai asupra dosarului sau dosarelor aflate în posesia persoanelor care cooperează pentru distribuirea şi pregătirea acestora în vederea distribuirii, sau care au fost făcute publice prin expunere, publicitate, prezentare sau printr-o altă metodă asemănătoare, sau prin expediere şi care nu au fost predate destinatarului lor.

(3) Sechestrul asupra unuia sau mai multor dosare conform sub-secţiunilor (1) şi (2) se instituie, după caz, în situaţia în care distribuirea cu intenţie a acestora, cunoscându-li-se conţinutul, ar putea constitui o faptă penală, dacă ar fi survenit şi alte circumstanţe, care însă nu au survenit în cauza dedusă judecăţii, însă tot este necesară instituirea sechestrului pentru a preveni distribuirea ilicită a acestora.

Secţiunea 104. Efectele sechestrului

(1) Obiectele sau bunurile sechestrate, valorile echivalente sechestrate, documentele sau echipamentele sechestrate devin proprietatea statului.

(2) Se aplică prevederile Secţiunii 70 (4) în cazul instituirii sechestrului asupra unui obiect sau a altui bun de valoare şi, în vederea impunerii unei obligaţii conform Secţiunii 101 (4), se interzice înstrăinarea până la îndeplinirea obligaţiei prevăzute de Secţiunea 101 (4) şi, în cazul neîndeplinirii acestei obligaţii, până la data la care intră în vigoare hotărârea privind instituirea sechestrului unui obiect sau a altui bun de valoare [Secţiunea 101 (5)].

CAPITOLUL VI
Reabilitarea

Secţiunea 105. Condiţiile reabilitării

(1) Instanţa va dispune reabilitarea în urma unei condamnări dacă, după executarea sau renunţarea la executarea pedepsei sau după împlinirea termenului de prescripţie pentru executarea pedepsei, condamnatul a dus o viaţă cinstită, fără întrerupere, timp de cel puţin

BCU IAŞI - BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

a) cincisprezece ani, în cazul condamnării la o pedeapsă excepţională cu închisoarea,

b) zece ani, în cazul condamnării la o pedeapsă cu închisoarea care nu depăşeşte cinci ani,

c) cinci ani, în cazul condamnării la o pedeapsă cu închisoarea care nu depăşeşte un an,

d) trei ani, în cazul condamnării la o pedeapsă cu închisoarea care nu depăşeşte un an sau la pedeapsa expulzării,

e) un an, în cazul condamnării la o pedeapsă de arest la domiciliu, instituire a sechestrului asupra proprietăţii, asupra unui obiect sau a altui bun de valoare, interzicere a şederii, interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale sau la o pedeapsă pecuniară pentru săvârşirea cu intenţie a unei infracţiuni.

(2) În cazul condamnării la retragerea unor titluri de onoare şi decoraţii sau la degradarea militară, perioada menţionată la sub-secţiunea (1) va fi determinată în funcţie de durata pedepsei cu închisoarea, cu care a fost impusă pedeapsa respectivă în paralel.

(3) În cazul în care, prin conduita sa, condamnatul a demonstrat că s-a îndreptat după executarea sau renunţarea la executarea pedepsei sau după împlinirea termenului de prescripţie al pedepsei, instanţa poate dispune, în raport cu interesele protejate de Codul penal, reabilitarea pentru această condamnare, în baza unei cereri formulate de persoana condamnată sau de o persoană îndreptăţită să ofere garanţii privind îndreptarea persoanei condamnate, şi înainte de împlinirea perioadei prevăzute de sub-secţiunea (1).

(4) Perioada menţionată la sub-secţiunea (1) va fi determinată, în cazul în care pedeapsa aplicată unei persoane liberate condiţionat este considerată executată în ziua liberării condiţionate a persoanei condamnate, în funcţie de durata reală a executării pedepsei; în cazul în care pedeapsa a fost redusă prin decizie a preşedintelui Republicii Cehe, aceasta va fi determinată în funcţie de durata acestei pedepse reduse.

(5) În cazul în care condamnatului i-au fost impuse mai multe pedepse în paralel, nu se poate dispune reabilitarea în urma condamnării, decât după împlinirea perioadei de reabilitare prevăzute pentru pedeapsa pentru care Codul penal stipulează perioada de reabilitare cea mai lungă.

(6) Prevederile sub-secţiunii (5) se aplică şi în cazul în care condamnatului i-au fost impuse mai multe pedepse în paralel, şi, în conformitate cu prezentul Cod, intervine efectul prin care făptuitorul este considerat ca şi cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

(7) Nu se poate dispune reabilitarea în cazul condamnării pentru care, chiar dacă s-a împlinit perioada de reabilitare prevăzută de sub-secţiunea (1), nu s-a executat sau ridicat o măsură de siguranţă impusă; această prevedere se aplică şi în cazurile în care Codul penal stipulează că făptuitorul este considerat ca şi cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

Secțiunea 106. Efectele reabilitării

În cazul reabilitării pentru o condamnare, făptuitorul este considerat ca și cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

CAPITOLUL VII
Dispoziții speciale privind anumiți făptuitori

Secțiunea 107. Autorul unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat

(1) Autorul unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat (Secțiunea 129) este persoana care săvârșește o infracțiune în calitate de membru al unui grup infracțional organizat, sau persoana care a săvârșit o astfel de infracțiune în mod conștient, împreună cu un membru al unui grup infracțional organizat sau cu intenția de a sprijini un grup infracțional organizat.

(2) Faptul că autorul infracțiunii a săvârșit infracțiunea în calitate de membru al unui grup infracțional organizat sau în legătură cu un grup infracțional organizat nu împiedică pedepsirea concomitentă a acestuia ca autor al unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat, cu condiția îndeplinirii condițiilor stipulate de prezentul Cod penal.

Secțiunea 108. Condamnarea autorului unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat la pedeapsa cu închisoarea

(1) Limita superioară a pedepsei cu închisoarea prevăzute de Codul penal va fi extinsă cu o treime în cazul autorului unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat. Instanța va condamna un astfel de făptuitor la o pedeapsă care depășește jumătate din durata pedepsei prevăzute de Codul penal, cu excepția cazului în care sunt întrunite condițiile pentru reducerea extraordinară a pedepsei, conform Secțiunii 58.

(2) Limita superioară a termenului pedepsei cu închisoarea după extinderea aplicată conform sub-secțiunii (1) poate depăși douăzeci de ani. În cazul impunerii unei pedepse excepționale cu închisoarea între douăzeci și treizeci de ani, limita superioară a pedepsei nu poate depăși treizeci de ani.

Secțiunea 109. Delincvenții juvenili

Răspunderea penală a minorilor și pedepsele impuse acestora sunt reglementate prin Legea privind justiția pentru minori. Cu excepția situațiilor în care Legea privind justiția pentru minori prevede altfel, se va proceda conform prevederilor prezentului Cod.

CAPITOLUL VIII
Explicarea unor termeni sau expresii

Secțiunea 110. Codul penal

Prin Codul penal se înțelege prezentul Cod și, în funcție de natura materiei, și Legea privind justiția pentru minori.

Secțiunea 111. Conceptul de faptă penală

Prin faptă penală se înțelege numai fapta pasibilă de pedeapsă *per curiam*, și, cu excepția cazului în care prevederile Codului penal stipulează altceva, și actele preparatorii unei fapte penale, tentativa de săvârșire a unei fapte penale, organizarea, instigarea și înlesnirea săvârșirii acesteia.

Secțiunea 112. Omisiunea

Prin conduită se înțelege inclusiv omisiunea de a acționa, atunci când făptuitorul avea obligația de a acționa, potrivit unui act normativ, unei hotărâri oficiale sau unui contract, sau ca rezultat al acceptării voluntare a unei obligații de a acționa, sau în cazul în care o astfel de obligație specială derivă dintr-o conduită anterioară periculoasă a acestuia sau când era obligat să acționeze, din alte motive, prin raportare la circumstanțe.

Secțiunea 113. Conceptul de făptuitor

Prin făptuitor se înțelege complicele și participantul, cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel.

Secțiunea 114. Subiect specific și special

(1) În cazul în care Codul penal prevede o caracteristică, calitate sau funcție specială a făptuitorului pentru săvârșirea unei infracțiuni, autorul acestei infracțiuni sau complicele poate fi numai persoana care deține caracteristica, calitatea sau funcția respectivă. Autorul sau complicele în cazul unei infracțiuni militare prevăzute de Capitolul 12 al părții speciale a prezentului Cod poate fi numai un militar.

(2) În cazul în care Codul penal prevede o caracteristică, calitate sau funcție specială a făptuitorului, este suficient ca acea caracteristică, calitate sau funcție specială să fie prezentă la persoana juridică în numele căreia acționează făptuitorul. Această prevedere se aplică și dacă

a) conduita făptuitorului s-a produs anterior înființării persoanei juridice,

b) persoana juridică a fost creată, însă înființarea sa nu întrunește condițiile de validitate, sau

c) actul legal prin care se autorizează dreptul de a acționa în numele persoanei juridice nu este valabil sau nu produce efecte.

(3) Organizatorul, instigatorul sau persoana care înlesnește săvârșirea infracțiunii conform prevederilor sub-secțiunilor (1) și (2) poate fi și o persoană care nu deține caracteristica, calitatea sau funcția respectivă.

(4) În cazurile în care prezentul Cod face referire la un militar, acesta va fi înțeles ca

a) un militar în activitate,

b) un militar care nu este în exercițiul funcțiunii, dacă poartă uniforma,

c) un membru al trupelor de securitate pentru infracțiunile de insubordonare (Secțiunea 375), insubordonare din culpă (Secțiunea 376), insultarea unui militar (Secțiunea 378), insultarea unui militar cu uz de violență sau amenințare cu violența (Secțiunea 379), insultarea unui militar de același grad cu uz de violență sau amenințare cu violența (Secțiunea 380), lovire a superiorului (Secțiunea 381), încălcare a consemnului de către santinelă (Secțiunea 381), încălcare a consemnului de pază sau a altor atribuții (Secțiunea 390) și identificarea, sprijinire și promovare a unei mișcări vizând suprimarea drepturilor omului și libertăților - Secțiunea 403 (2) (c), sau

d) un prizonier de război.

(5) În cazurile în care prezentul Cod face referire la serviciul militar sau la o îndatorire militară, prin acestea se înțelege serviciul sau îndatorirea persoanelor prevăzute la sub-secțiunea (4).

Secțiunea 115. Dezertarea

Dezertarea este săvârșită de persoana care

a) nu se prezintă la serviciu la ora precizată,

b) părăsește serviciul fără permisiune,

c) nu se află la postul său într-o situație de luptă și, după ce trece cauza pentru care nu s-a prezentat la post, nu se prezintă la raport înaintea unui superior sau a altei formațiuni militare; aceasta se aplică și în cazul întoarcerii din captivitate sau al eliberării din captivitate.

Secțiunea 116. Infracțiunea în formă continuată

Prin infracțiune în formă continuată se înțelege conduita, infracțiunile individuale care, săvârșite în realizarea aceleiași rezoluții, întrunesc, chiar și însumat, elementele constitutive ale aceleiași infracțiuni, sunt legate prin același mod de operare și printr-o strânsă coincidență a momentului și obiectului unui atac.

Secțiunea 117. Săvârșirea în mod public a unei infracțiuni

Infracțiunea este comisă în mod public atunci când este comisă

a) prin conținutul unei lucrări publicate sau al unui document, film, unei emisiuni, unei producții televizate, unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau de o altă manieră cu efecte asemănătoare, sau

b) în fața a cel puțin trei persoane prezente în același timp.

Secțiunea 118. Săvârșirea unei infracțiuni cu uz de armă

O infracțiune este săvârșită cu uz de armă atunci când autorul sau, cu știința acestuia, unul dintre complicii săi, face uz de armă pentru a ataca, a înfrânge

sau a elimina rezistența sau dacă deține o armă în acest scop; prin armă se înțelege orice instrument care poate contribui la atacarea unei persoane mai puternice fizic, cu excepția cazului în care Codul penal include alte prevederi specifice.

Secțiunea 119. Săvârșirea unei infracțiuni cu violență

O infracțiune este considerată a fi săvârșită cu violență și în cazul în care a fost comisă împotriva unei persoane lăsate fără apărare prin înșelăciune sau printr-o altă metodă asemănătoare de către autor.

Secțiunea 120. Inducerea în eroare a unor persoane și utilizarea erorii acestora prin intermediul unui dispozitiv tehnic

Inducerea în eroare a unor persoane sau folosirea stării de eroare a acestora se poate săvârși și prin intervenția asupra datelor sau informațiilor dintr-un calculator, asupra a unui echipament software al unui calculator sau prin efectuarea altor operațiuni pe un calculator, intervenția asupra unui dispozitiv electronic sau a altui dispozitiv tehnic, inclusiv intervenția asupra unor obiecte destinate controlării unor astfel de dispozitive, sau folosirea unei astfel de operațiuni sau intervenții efectuate de o altă persoană.

Secțiunea 121. Spargerea

Spargerea reprezintă intrarea prin efracție într-o incintă prin înșelăciune, deschiderea neautorizată a unui dispozitiv de blocare sau îndepărtarea altui obstacol de securitate, prin utilizarea forței.

Secțiunea 122. Vătămarea corporală și vătămarea corporală gravă

(1) Prin vătămare corporală se înțelege starea de tulburare a sănătății sau boala care, prin afectarea funcțiilor fizice și psihice obișnuite, nu doar pe termen scurt, afectează modul obișnuit de viață al persoanei vătămate, și care necesită îngrijire medicală.

Prin vătămare corporală gravă se înțelege o tulburare gravă a sănătății sau o boală gravă. În aceste condiții, vătămarea corporală gravă este considerată

a) o infirmitate,
b) pierderea sau limitarea substanțială a capacității de muncă,
c) paralizia unui membru,
d) pierderea sau limitarea substanțială a funcției senzoriale,
e) lezarea unui organ vital,
f) mutilarea,
g) inducerea unui avort sau uciderea fătului,
h) suferința chinuitoare, sau
i) o tulburare de sănătate de lungă durată.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 123. Tulburarea psihică

Prin tulburare psihică se înțelege, pe lângă tulburarea psihică provocată de o boală psihică, o tulburare profundă a conștiinței, retard mintal, tulburare gravă de personalitate asocială sau o altă deviație sexuală sau psihică gravă.

Secțiunea 124. Obligația de a păstra confidențialitatea impusă și recunoscută de stat

Prin obligația impusă sau recunoscută de stat de a păstra confidențialitatea se înțelege obligația de a păstra confidențialitatea, impusă sau recunoscută printr-o altă reglementare legală. Obligația recunoscută de stat de a păstra confidențialitatea conform Codului penal, nu trebuie considerată a fi o astfel de obligație, în măsura în care nu este prevăzută de o altă reglementare legală, ci derivă dintr-o acțiune legală îndeplinită în baza altei reglementări legale.

Secțiunea 125. Ruda apropiată

Prin rudă apropiată se înțelege o rudă în linie dreaptă, un părinte adoptiv, un copil adoptiv, un frate/o soră, soțul/soția și partenerul; alte persoane din familie sau rude pot fi considerate apropiate numai dacă un prejudiciu suferit de una dintre ele ar fi resimțit de cealaltă rudă, în mod rezonabil, ca unul propriu.

Secțiunea 126. Minorul

Prin minor se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor în care Codul penal prevede altfel.

Secțiunea 127. Funcționarul public

(1) Funcționarul public este

a) un judecător,

b) un procuror,

c) președintele Republici Cehe, un membru al Parlamentului sau un senator al Republicii Cehe, un membru al guvernului sau o altă persoană care deține o funcție într-un alt organism public,

d) un membru al unui consiliu orășenesc sau un reprezentant al autorităților locale, administrației publice sau al unui alt organism al unei autorități publice,

e) un membru al forțelor armate sau al trupelor de securitate sau un agent de poliție al poliției locale,

f) un executor judecătoresc aflat în exercițiul atribuțiilor profesionale rezultate conform unei măsuri dispuse de un judecător sau de un procuror,

g) un notar public aflat în exercițiul atribuțiilor profesionale în procedurile de moștenire sau de comisar judiciar,

h) un arbitru financiar,

i) o persoană fizică, desemnată de ocolul silvic, autoritatea însărcinată cu protecția naturii, controlul vânătorii și pescuitului, aflată în exercițiul îndeplinirii

sarcinilor încredinţate de stat sau de comunitate, şi utilizând competenţele conferite în acest sens.

(2) Pentru invocarea răspunderii penale şi protejarea unui funcţionar public conform prevederilor Codului penal, este necesar ca infracţiunea să fie săvârşită în legătură cu sfera sa de competenţă sau responsabilitate.

(3) Funcţionarul public al unui alt stat sau al unei organizaţii internaţionale va fi considerat, în condiţiile prevăzute de sub-secţiunile (1) şi (2), funcţionar public în sensul Codului penal, în cazul în care este astfel prevăzut printr-un tratat internaţional.

Secţiunea 128. Administratorul judiciar şi procedurile de insolvenţă

(1) Prin administrator judiciar se înţelege şi administratorul judiciar provizoriu, locţiitorul administratorului judiciar, administratorul judiciar separat, administratorul judiciar special; lichidatorul judiciar, lichidatorul judiciar provizoriu, administratorul special, şi locţiitorul administratorului special au aceeaşi poziţie ca şi administratorul judiciar. Prin administrator judiciar se înţelege şi persoana desemnată de administratorul judiciar pentru a-l înlocui pe acesta în îndeplinirea atribuţiilor sale conform altui act normativ, pe teritoriul altui stat, şi administratorul judiciar străin, administratorul judiciar străin al unei companii de asigurare şi reasigurare şi o persoană desemnată de administratorul judiciar străin, administratorul judiciar străin al unei companii de asigurare şi reasigurare pentru a-l sprijini sau înlocui.

(2) Prin procedurile de insolvenţă se înţeleg şi falimentul şi procedurile de compensare.

Secţiunea 129. Grupul infracţional organizat

Grupul infracţional organizat este comunitatea formată din mai multe persoane având o structură organizaţională internă, o diviziune a funcţiilor şi activităţilor, în scopul săvârşirii sistematice de infracţiuni.

Secţiunea 130. Substanţa care provoacă dependenţă

Prin substanţă care provoacă dependenţă se înţelege alcoolul, substanţele narcotice, substanţele psihotrope şi alte substanţe capabile să producă efecte adverse asupra psihicului uman, capacităţii de recunoaştere şi control sau comportamentului social.

Secţiunea 131. Document public

(1) Prin document public se înţelege un document emis de o instanţă a Republicii Cehe, de o altă autoritate publică sau persoană astfel împuternicită prin alt act normativ, în limitele competenţelor alocate, prin care se confirmă un ordin sau o declaraţie a unei autorităţi sau a persoanei care a emis documentul, sau se certifică un aspect legal semnificativ. Documentul public este, de asemenea, un document declarat ca public de alt act normativ.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Protecția acordată conform prevederilor Secțiunii 348 se acordă și documentului public emis de o autoritate publică sau de altă persoană autorizată a unui alt stat sau al unei autorități a unei organizații internaționale, care produce efecte pe teritoriul Republicii Cehe în conformitate cu un tratat internațional.

Secțiunea 132. Dispozitiv de interes public

Prin dispozitiv de interes public se înțelege un dispozitiv public de protecție împotriva incendiilor, inundațiilor sau altor forțe ale naturii, un dispozitiv defensiv sau de protecție împotriva atacurilor aeriene și a consecințelor acestora, un dispozitiv de protecție împotriva scurgerilor de substanțe poluante, un dispozitiv energetic sau acvatic, un cablu submarin sau o conductă submarină, dispozitive și rețele de comunicații electronice și telecomunicații și dispozitive radio, un dispozitiv al deținătorului unei licențe de servicii poștale, un dispozitiv pentru transport public, inclusiv componente de căi ferate și vehicule feroviare în transportul feroviar public și semne verticale de restricție și semne obligatorii de trafic, precum și semne de prioritate în trafic.

Secțiunea 133. Domiciliu

Prin domiciliu se înțelege o casă sau o altă clădire utilizată în scopul locuirii și anexele acesteia.

Secțiunea 134. Obiecte și alte bunuri de valoare

(1) Prin bunuri se înțeleg și forțele controlabile ale naturii. Prevederile privind obiectele se aplică și în cazul animalelor vii, diferitelor părți ale corpului uman, mijloacelor financiare și obligațiunilor, cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel.

(2) Prin alte bunuri de valoare se înțelege un titlu de proprietate sau alte valori care nu pot fi considerate obiecte, și cărora nu li se aplică prevederile privind obiectele ale sub-secțiunii (1).

Secțiunea 135. Obiecte și alte bunuri de valoare care aparțin unui făptuitor

Un obiect sau a alt bun de valoare aparține unui făptuitor dacă, la momentul luării acestei decizii făptuitorul îl deține, este parte a proprietății sale și dispune de acesta ca și cum ar fi proprietarul său, iar proprietarul sau deținătorul de drept al unui astfel de obiect sau bun de valoare nu este cunoscut.

Secțiunea 136. Fișiere

Prin fișiere se înțeleg date, înregistrări audio și vizuale, ilustrații și alte elemente vizuale, cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel.

Secțiunea 137. Calculul cuantumului pagubelor

La determinarea cuantumului pagubelor, se ia în considerare valoarea cu care se comercializează în mod obișnuit obiectul infracțiunii la momentul și

locul faptei penale. În cazul în care cuantumul pagubelor nu poate fi stabilit astfel, se vor lua în considerare costurile rezonabile necesare pentru a obține același obiect sau unul asemănător sau revenirea la starea inițială. În mod asemănător se va proceda și pentru calculul cuantumului pagubelor provocate altui bun de valoare.

Secțiunea 138. Praguri ale pagubelor, profitului, costurilor pentru eliminarea daunelor aduse mediului, valorii unui obiect și a altor bunuri

(1) *Pagube care nu sunt nesemnificative* reprezintă daune în cuantum de minimum 5 000 CZK, *pagube care nu sunt mici* reprezintă pagube în cuantum de minimum 25 000 CZK, *pagube mai mari* reprezintă pagube în cuantum de minimum 50 000 CZK, *pagube substanțiale* reprezintă pagube în cuantum de minimum 500.000 CZK și *pagube considerabile* reprezintă pagube în cuantum de minimum 5.000.000 CZK.

(2) Sumele specificate la sub-secțiunea (1) se aplică *mutatis mutandis* pentru evaluarea cuantumului profitului, costurilor pentru eliminarea daunelor aduse mediului, valorii unui obiect și a altor bunuri.

Secțiunea 139. Calcularea duratei

Atunci când prezentul Cod stabilește o legătură cu împlinirea unei anumite perioade, ziua în care s-a produs evenimentul care a determinat curgerea acestei perioade nu va fi luată în calcul.

PARTEA A DOUA
PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL I
Infracțiuni contra vieții și sănătății

DIVIZIUNEA 1
Infracțiuni contra vieții

Secțiunea 140. Omorul calificat

(1) Fapta persoanei care ucide cu intenție o altă persoană se pedepsește cu închisoarea de la zece la optsprezece ani.

(2) Fapta persoanei care ucide cu intenție o altă persoană, cu premeditare și după o analiză preliminară, se pedepsește cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

PO IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) asupra a două sau mai multor persoane,

b) asupra unei femei însărcinate,

c) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,

d) asupra unui funcționar public aflat în exercițiul funcțiunii sale,

e) asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale,

f) asupra personalului medical, în timpul exercitării actului medical sau al efectuării unei manevre în scopul salvării vieții sau sănătății, sau asupra unei persoane care îndeplinea o obligație asemănătoare de salvare a vieții, sănătății sau proprietății, prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege,

g) sau asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

h) în mod repetat,

i) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite, sau

j) cu intenția de a obține pentru sine sau altul un folos material sau pentru a înlesni sau a ascunde săvârşirea altei infracțiuni, sau din alte motive condamnabile.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 141. Omorul

(1) Fapta persoanei care ucide cu intenție o altă persoană, aflată în stare de tulburare profundă cauzată de teamă, şoc, confuzie sau o altă stare mentală scuzabilă sau ca rezultat al unui comportament anterior condamnabil al persoanei vătămate, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între cinci şi cincisprezece ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) asupra a două sau mai multor persoane,

b) asupra unei femei însărcinate, sau

c) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

Secțiunea 142. Uciderea nou-născutului săvârşită de către mamă

Fapta mamei care, aflată într-o stare de tulburare psihică provocată de naşterea copilului, îşi ucide cu intenție copilul în timpul naşterii sau imediat după aceea, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la opt ani.

Secțiunea 143. Uciderea din culpă

(1) Fapta persoanei care provoacă moartea altei persoane din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la şase ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin încălcarea unei

CZ

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

obligaţii importante prevăzute de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin încălcarea gravă a legislaţiei privind protecţia mediului, sănătatea şi securitatea în muncă sau normele sanitare.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

Secţiunea 144. Complicitatea la sinucidere

(1) Fapta persoanei care încurajează pe altcineva să se sinucidă sau ajută o altă persoană să se sinucidă se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, dacă a avut loc cel puţin o tentativă de sinucidere.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) asupra unui minor sau a unei femei însărcinate.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani sau a unei persoane care suferă de o tulburare psihică.

DIVIZIUNEA 2
Infracţiuni contra sănătăţii

Secţiunea 145. Vătămarea corporală gravă

(1) Fapta persoanei care provoacă cu intenţie vătămarea gravă a sănătăţii altei persoane se pedepseşte cu închisoarea între trei şi cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) asupra a două sau mai multor persoane,

b) asupra unei femei însărcinate,

c) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,

d) asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligaţiilor sale,

e) asupra personalului medical, în timpul exercitării actului medical sau al efectuării unei manevre în scopul salvării vieţii sau sănătăţii, sau asupra unei persoane care îndeplinea o obligaţie asemănătoare de salvare a vieţii, sănătăţii sau proprietăţii, prevăzută de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege,

f) asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenenţa la un grup etnic, naţionalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credinţă religioasă,

ROLAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

g) în mod repetat sau după comiterea unui alt delict deosebit de grav având legătură cu provocarea cu intenție a vătămării corporale grave sau a tentativei de a o comite, sau

h) dintr-un motiv condamnabil.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 146. Vătămarea corporală

(1) Fapta persoanei care provoacă cu intenție vătămarea sănătății altei persoane se pedepsește cu închisoarea între șase luni și trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) asupra unei femei însărcinate,

b) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,

c) asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale,

d) asupra personalului medical, în timpul exercitării actului medical sau al efectuării unei manevre în scopul salvării vieții sau sănătății, sau asupra unei persoane care îndeplinea o obligație asemănătoare de salvare a vieții, sănătății sau proprietății, prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege, sau

e) sau asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă vătămarea gravă a sănătății.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

Secțiunea 146a. Vătămarea sănătății din motive scuzabile

(1) Fapta persoanei care provoacă cu intenție vătămarea sănătății altei persoane din cauza unei tulburări profunde cauzate de teamă, șoc, confuzie sau o altă stare mentală scuzabilă sau ca rezultat al unui comportament anterior condamnabil al victimei, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Fapta persoanei care provoacă cu intenție vătămarea gravă a sănătății altei persoane din cauza unei tulburări profunde cauzate de teamă, șoc, confuzie

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ LIBRARY

sau o altă stare mentală scuzabilă sau ca rezultat al unui comportament anterior condamnabil al victimei, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi şase ani, în cazul în care

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (3) asupra a două sau mai multe persoane,

b) comite o astfel de faptă asupra unei femei însărcinate, sau

c) comite o astfel de faptă asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (3), a provocat decesul cuiva.

Secţiunea 147. Vătămarea corporală gravă din culpă

(1) Fapta persoanei care provoacă vătămarea corporală gravă a altei persoane din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la patru ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă a comis fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin încălcarea unei obligaţii importante prevăzute de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege.

(3) Fapta persoanei care provoacă vătămarea corporală gravă din culpă a cel puţin două persoane prin încălcarea gravă a legislaţiei privind protecţia mediului, sănătatea şi securitatea în muncă sau normele sanitare se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

Secţiunea 148. Vătămarea corporală din culpă

(1) Fapta persoanei care provoacă vătămarea corporală a altei persoane din culpă prin încălcarea unei atribuţii importante prevăzute de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu interzicerea exercitării activităţii.

(2) Fapta persoanei care provoacă vătămarea corporală din culpă a cel puţin două persoane prin încălcarea gravă a legislaţiei privind protecţia mediului, sănătatea şi securitatea în muncă, legile privind siguranţa traficului sau normele sanitare se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

DIVIZIUNEA 3
Infracţiuni care pun în pericol viaţa sau sănătatea

Secţiunea 149. Tortura şi alte tratamente crude şi inumane

(1) Fapta persoanei care provoacă suferinţe fizice şi psihice prin tortură sau alte tratamente inumane sau crude unei alte persoane, în legătură cu exercitarea competenţelor unei autorităţi publice, unei autorităţi locale, unei

BCU POSTGRADUATE UNIVERSITY LIBRARY

instanţe, sau a unei alte autorităţi publice se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite o faptă prevăzută de sub-secţiunea (1), în calitate de funcţionar public,

b) comite o astfel de faptă asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligaţiilor sale,

c) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenenţa la un grup etnic, naţionalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credinţă religioasă, sau

d) comite o astfel de faptă în mod repetat.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite o faptă prevăzută de sub-secţiunea (1) asupra unei femei însărcinate,

b) comite o astfel de faptă asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,

c) comite o astfel de faptă prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferinţe deosebite, sau

d) provoacă vătămarea corporală gravă printr-o astfel de faptă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 150. Lăsarea fără ajutor

(1) Fapta persoanei care nu asigură ajutorul necesar unei alte persoane aflate în pericol sau care prezintă simptome ale unei tulburări grave a sănătăţii sau ale unei boli grave, chiar dacă acordarea acestui ajutor nu presupune expunerea sa ori a altuia la un pericol, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care nu asigură ajutorul necesar unei alte persoane aflate în pericol sau care prezintă simptome ale unei tulburări grave a sănătăţii sau ale unei boli grave, chiar dacă are obligaţia de a acorda acest ajutor prin natura profesiei sale, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

Secţiunea 151. Lăsarea fără ajutor de către conducătorii vehiculelor motorizate

Conducătorul unui vehicul motorizat care nu asigură ajutorul necesar unei persoane rănite în urma unui accident rutier în care acesta a fost implicat, dacă acordarea acestui ajutor nu presupune expunerea sa ori a altuia la un pericol,

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani sau interzicerea exercitării activităţii.

Secţiunea 152. Răspândirea bolilor umane contagioase

(1) Fapta persoanei care provoacă sau sporeşte pericolul de introducere sau răspândire a unei boli umane contagioase se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamităţi naturale sau al altui eveniment care constituie o ameninţare gravă la adresa vieţii şi sănătăţii persoanelor, ordinii publice sau proprietăţii,

c) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuţie importantă prevăzută de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă sau decesul a două sau mai multe persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 153. Răspândirea din culpă a bolilor umane contagioase

(1) Fapta persoanei care provoacă sau sporeşte pericolul de introducere sau răspândire a unei boli umane contagioase din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamităţi naturale sau al altui eveniment care constituie o ameninţare gravă la adresa vieţii şi sănătăţii persoanelor, ordinii publice sau proprietăţii,

b) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuţie importantă prevăzută de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la şase ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat decesul, sau

b) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (2) b) provoacă vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secţiunea (3) prin încălcarea flagrantă a Legii privind protejarea sănătăţii publice.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane prin încălcarea flagrantă a Legii privind protejarea sănătăţii publice.

Secţiunea 154. Dispoziţii comune

Guvernul va stabili prin act normativ definiţia bolilor umane contagioase.

Secţiunea 155. Contaminarea venerică

Fapta persoanei care expune o altă persoană, chiar şi din culpă, la riscul contaminării cu o boală venerică se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Secţiunea 156. Periclitarea sănătăţii publice prin alimente nesănătoase şi altele asemenea

(1) Fapta persoanei care, contrar prevederilor legale, deţine sau produce ori obţine pentru sine sau altul, în scopul comercializării, alimente sau produse al căror consum sau a căror utilizare constituie un pericol pentru sănătatea umană se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamităţi naturale sau al altui eveniment care constituie o ameninţare gravă la adresa vieţii şi sănătăţii persoanelor, ordinii publice sau proprietăţii,

c) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuţie importantă prevăzută de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă sau decesul a două sau mai multe persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 157. Periclitarea din culpă a sănătăţii publice prin alimente nesănătoase şi altele asemenea

(1) Fapta persoanei care, contrar prevederilor legale, deţine sau produce ori obţine din culpă, pentru sine sau altul, în scopul comercializării, alimente sau produse al căror consum sau a căror utilizare constituie un pericol pentru sănătatea umană se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă

a) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamităţi naturale sau al altui eveniment care constituie o ameninţare gravă la adresa vieţii şi sănătăţii persoanelor, ordinii publice sau proprietăţii,

b) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuţie importantă prevăzută de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani dacă, prin

a) fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat decesul cuiva.

b) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (2) b) provoacă vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a) a încălcat flagrant normele sanitare sau Legea privind astfel de alimente.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane, prin încălcarea flagrantă a normelor sanitare sau a Legii privind astfel de alimente.

Secţiunea 158. Încăierarea

(1) Fapta persoanei care pune în pericol cu intenţie viaţa sau sănătatea altei persoane prin participarea la o încăierare se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) a provocat vătămarea corporală gravă a altei persoane.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

DIVIZIUNEA 4
Infracțiuni contra femeilor însărcinate

Secțiunea 159. Întreruperea ilegală a cursului sarcinii fără consimțământul femeii însărcinate

(1) Fapta persoanei care efectuează o întrerupere a cursului sarcinii fără consimțământul femeii însărcinate se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unei femei care nu a împlinit optsprezece ani,

b) comite o astfel de faptă cu uz de violență, amenințare cu violența, sau amenințare cu alte vătămări grave,

c) comite o astfel de faptă abuzând de suferința sau dependența femeii însărcinate,

d) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă a două sau mai multe persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 160. Întreruperea ilegală a cursului sarcinii cu consimțământul femeii însărcinate

(1) Fapta persoanei care efectuează o întrerupere a cursului sarcinii cu consimțământul femeii însărcinate, altfel decât în una dintre modalitățile prevăzute de Codul privind întreruperea cursului sarcinii, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unei femei care nu a împlinit optsprezece ani,

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) comite o astfel de faptă în mod sistematic.

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă sau decesul a două sau mai multe persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 161. Înlesnirea întreruperii cursului sarcinii

(1) Fapta persoanei care ajută o femeie însărcinată

a) să întrerupă singură cursul sarcinii, sau

b) să solicite sau înlesnească altcuiva să întrerupă cursul sarcinii altfel decât în una dintre modalităţile prevăzute de Codul privind întreruperea cursului sarcinii,

se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) asupra unei femei care nu a împlinit optsprezece ani,

b) prin comiterea unei astfel de fapte contribuie la vătămarea corporală gravă a unei femei însărcinate.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la şase ani dacă prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), contribuie la decesul unei femei însărcinate.

Secţiunea 162. Îndemnarea unei femei însărcinate să întrerupă cursul sarcinii

(1) Fapta persoanei care îndeamnă o femeie însărcinată:

a) să întrerupă cursul sarcinii singură sau

b) să solicite sau înlesnească altcuiva să întrerupă cursul sarcinii altfel decât în una dintre modalităţile prevăzute de Legea privind întreruperea cursului sarcinii

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între şase luni şi cinci ani, în cazul în care

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) împotriva unei femei care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani,

b) comite o astfel de faptă abuzând de suferinţa sau dependenţa femeii însărcinate, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte contribuie la vătămarea corporală gravă a unei femei însărcinate.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la şase ani dacă prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), contribuie la decesul unei femei însărcinate.

Secţiunea 163. Dispoziţie comună

Femeia însărcinată care întrerupe singură cursul sarcinii sau care solicită sau permite altei persoane să întrerupă cursul sarcinii nu răspunde penal pentru o astfel de faptă, nici măcar în calitate de instigator sau complice.

DIVIZIUNEA 5

Infracţiuni legate de utilizarea ilegală a ţesuturilor şi organelor umane, a embrionilor umani şi a genomului uman

Secţiunea 164. Prelevarea neautorizată de ţesuturi şi organe

(1) Fapta persoanei care efectuează prelevarea ilegală de ţesuturi, celule sau organe din organismul altei persoane contrar altor prevederi legale se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă va fi impusă oricărei persoane care, contrar altor prevederi legale, obţine, intermediază, oferă, importă, exportă sau tranzitează, pentru sine sau pentru altul, ţesuturi, celule sau organe umane prelevate din organismul unei persoane aflate în viaţă sau utilizează în alte moduri astfel de ţesuturi, celule sau organe.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) asupra unui minor,

b) comite o astfel de faptă cu uz de violenţă, ameninţare cu violenţa, sau ameninţare cu alte vătămări grave,

c) comite o astfel de faptă abuzând de suferinţa sau dependenţa altora,

d) comite o astfel de faptă asupra a cel puţin două persoane,

e) comite o astfel de faptă în mod repetat,

f) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,

g) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

h) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la şaisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) asupra unui minor care nu a împlinit 15 ani,

b) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat activ în mai multe state,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă decesul cuiva, sau

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

d) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 165. Utilizarea ilegală a ţesuturilor şi organelor umane

(1) Fapta persoanei care efectuează prelevarea ilegală de ţesuturi, celule sau organe din organismul altei persoane decedate, contrar altor prevederi legale, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă va fi impusă oricărei persoane care, contrar altor prevederi legale, utilizează ţesuturi, celule sau organe umane cu intenţia de a obţine foloase pentru sine sau pentru altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la cinci ani sau confiscarea proprietăţii dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în mod repetat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat, sau

c) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) sau (2), sau

b) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acţionează în mai multe state.

Secţiunea 166. Prelevarea ţesuturilor sau organelor şi efectuarea unui transplant contra cost

(1) Fapta persoanei care, contrar altor prevederi legale, oferă, promite sau furnizează altcuiva un onorariu pentru prelevarea de ţesuturi, celule sau organe din organismul său, sau pentru efectuarea unui transplant, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă va fi impusă oricărei persoane care, singură sau printr-un interpus, contrar altor prevederi legale, solicită, acceptă sau acceptă promisiunea unui onorariu în legătură cu prelevarea de ţesuturi sau organe sau cu efectuarea unui transplant pentru sine sau pentru altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) se produce o vătămare corporală gravă în legătură cu o astfel de faptă, sau

c) o astfel de faptă este comisă asupra unui minor.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state,

b) se produce un deces în legătură cu o astfel de faptă, sau

c) o astfel de faptă este comisă asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

Secțiunea 167. Utilizarea ilegală a embrionilor umani și a genomului uman

(1) Fapta persoanei care, contrar altor prevederi legale

a) utilizează un embrion uman sau un volum mai mare de celule stem embrionare umane sau linii ale acestora,

b) importă sau exportă un embrion uman sau un volum mai mare de celule stem embrionare umane sau linii ale acestora,

c) transferă un genom uman în celule ale altor specii sau viceversa,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

a) efectuează activități de inginerie genetică asupra unui embrion uman în alte scopuri decât transferul în organismul unei femei,

b) transferă un embrion uman prelucrat genetic în uterul altor specii, sau

c) în cursul cercetării celulelor stem embrionare umane manipulează aceste celule în vederea creării unei noi ființe umane (clonare reproductivă).

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în legătură cu un grup organizat,

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL II
Infracțiuni contra libertății, vieții private și confidențialității corespondenței

DIVIZIUNEA 1
Infracțiuni contra libertății

Secțiunea 168. Traficul de persoane

(1) Fapta persoanei care obligă, achiziționează, angajează, instigă, ademeneşte, transportă, ascunde, reține sau expediază un minor spre a fi utilizat de alții pentru

a) raporturi sexuale sau alte forme de abuz sau hărțuire sexuală, sau pentru producerea de materiale pornografice,

b) prelevarea de țesuturi, celule sau organe din organismul acestuia,

c) serviciu militar,

d) sclavie sau servitute, sau

e) muncă forțată şi alte forme de exploatare, sau

care profită de pe urma unor astfel de fapte

se pedepseşte cu închisoarea între doi şi zece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care obligă, achiziționează, angajează, instigă, ademeneşte, transportă, ascunde, reține sau expediază o persoană, alta decât cea prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de violență, amenințare cu violența sau alte vătămări corporale grave sau amăgire, sau abuzând de greşeala, suferința sau dependența acesteia, pentru a o folosi pentru

a) raporturi sexuale sau alte forme de abuz sau hărțuire sexuală, sau pentru producerea de materiale pornografice,

b) prelevarea de țesuturi, celule sau organe din organismul acesteia,

c) serviciu militar,

d) sclavie sau servitute, sau

e) muncă forțată şi alte forme de exploatare, sau

care profită de pe urma unor astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) expune o altă persoană la riscul de vătămare corporală gravă sau deces printr-o astfel de faptă,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a câştiga foloase substanțiale pentru sine sau alții, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a folosi o altă persoană în scopul prostituției.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la şaisprezece ani sau confiscarea proprietăţii dacă:

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) sau (2) provoacă vătămare corporală gravă,

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii, sau

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acţionează în mai multe state.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani sau confiscarea proprietăţii dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), a provocat decesul cuiva.

(6) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 169. Încredinţarea unui copil altei persoane

(1) Fapta persoanei care, pentru o contraprestaţie, încredinţează un copil altcuiva cu scopul adopţiei sau alt scop asemănător se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

c) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii, sau

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii, sau

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acţionează în mai multe state.

Secţiunea 170. Lipsirea de libertate în mod ilegal

(1) Fapta persoanei care reţine sau lipseşte de libertate prin alte mijloace o persoană, fără a fi autorizată, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenenţa la un grup etnic, naţionalitate,

convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă suferințe fizice sau psihice,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 171. Constrângerea ilegală

(1) Fapta persoanei care constrânge o altă persoană, împiedicând-o astfel să se bucure de libertatea sa se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a înlesni săvârșirea altei infracțiuni.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă suferințe fizice sau psihice,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 172. Răpirea

(1) Fapta persoanei care răpește o altă persoană pentru a o duce în altă țară, prin amăgire sau violență sau prin amenințarea cu violența sau alte prejudicii, sau care determină o astfel de persoană să plece către o altă țară

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

sau o împiedică să se întoarcă dintr-o altă țară se pedepsește cu închisoarea între doi și opt ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune oricărei persoane care răpește o altă persoană dintr-o țară străină pentru a o aduce pe teritoriul Republicii Cehe, prin amăgire sau violență sau prin amenințarea cu violența sau alte prejudicii, sau care determină o astfel de persoană să vină în Republica Cehă sau o împiedică să părăsească Republica Cehă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă suferințe fizice sau psihice,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat decesul cuiva, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 173. Tâlhăria

(1) Fapta persoanei care face uz de violență sau amenință cu violența iminentă împotriva altei persoane, cu intenția de a prelua posesia asupra proprietății altcuiva se pedepsește cu închisoarea între doi și zece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), provoacă pagube considerabile.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 174. Luarea de ostatici

(1) Fapta persoanei care ia ostatici şi ameninţă că îi va ucide sau vătăma corporal or le va cauza alte prejudicii grave pentru a determina acţiunea, inacţiunea sau suferinţa altcuiva se pedepseşte cu închisoarea între doi şi zece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) ostaticul este minor,

c) sunt luate ostatice mai multe persoane,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 175. Şantajul

(1) Fapta persoanei care obligă pe altcineva, prin violenţă ori ameninţare cu violenţa sau cu un alt prejudiciu grav, să acţioneze, să omită sau să sufere ceva se pedepseşte cu închisoarea între şase luni şi patru ani sau cu o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă cu cel puţin două persoane,

c) comite o astfel de faptă cu uz de armă,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale,

e) comite o astfel de faptă asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligaţiilor sale, sau

f) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenenţa la un grup etnic, naţionalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credinţă religioasă,

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a facilita sau înlesni comiterea unei infracţiuni de trădare (Secţiunea 309), atentat terorist (Secţiunea 311) sau terorism (Secţiunea 312), sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la şaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 176. Împiedicarea exercitării libertăţii religioase

(1) Fapta persoanei care utilizează violenţa, ameninţarea cu violenţa sau alte prejudicii pentru

a) a obliga o altă persoană să participe la un act religios,

b) a împiedica fără autorizaţie o altă persoană să participe la un astfel de act religios, sau

c) a constrânge prin alte mijloace o persoană pentru a o împiedica să îşi exercite libertatea religioasă

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) asupra a cel puţin trei persoane, sau

b) cu uz de armă.

Secţiunea 177. Persecutarea

(1) Fapta persoanei care obligă pe o altă persoană, abuzând de suferinţa sau dependenţa acesteia, să acţioneze, să nu acţioneze sau să sufere ceva, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube substanţiale, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) provoacă pagube considerabile,

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii.

Secţiunea 178. Intrarea prin efracţie

(1) Fapta persoanei care intră sau rămâne fără drept într-o locuinţă se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă în săvârşirea faptei prevăzute de sub-secţiunea (1) face uz de violenţă sau ameninţă cu violenţa iminentă sau depăşeşte un obstacol destinat a-i împiedica intrarea.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin uz de violenţă sau ameninţare cu violenţa iminentă şi comite o astfel de faptă cu uz de armă cu cel puţin două persoane.

Secţiunea 179. Încălcarea libertăţii de reuniune şi adunare

(1) Fapta persoanei care limitează prin violenţă, ameninţarea cu violenţa sau alte prejudicii grave exercitarea drepturilor la reuniune şi adunare se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(2) Fapta persoanei care, în legătură cu o reuniune care face obiectul obligaţiei de notificare, se împotriveşte măsurilor de menţinere a disciplinei impuse de organizator sau de organizatorii desemnaţi ai unei astfel de reuniuni prin uz de violenţă sau ameninţare cu violenţa iminentă se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

DIVIZIUNEA 2
Infracţiuni ce aduc atingere drepturilor personalităţii, vieţii private şi secretului corespondenţei

Secţiunea 180. Utilizarea ilegală a datelor personale

(1) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, publică, comunică, pune la dispoziţie, prelucrează sau sustrage, în mod ilegal, date personale colectate despre o altă persoană în legătură cu exercitarea unei competenţe publice şi, prin aceasta, aduce gravă atingere drepturilor sau intereselor legitime ale persoanei vizate de datele colectate se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă va fi impusă persoanei care, chiar şi din culpă, încalcă o obligaţie impusă de stat de a păstra confidenţialitatea prin publicarea ilegală

ROMAS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a datelor personale obținute prin exercitarea ocupației, profesiei sau funcției sale și, prin aceasta, aduce gravă atingere drepturilor sau intereselor legitime ale persoanei vizate de datele personale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă pagube considerabile,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 181. Încălcarea drepturilor altei persoane

(1) Fapta persoanei care prejudiciază grav drepturile altuia

a) inducând în eroare o altă persoană, sau

b) folosindu-se de eroarea altei persoane,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) prejudiciază substanțial drepturile altcuiva,

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) comite o astfel de faptă prin uzurpare de calități oficiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a prejudiciat considerabil drepturile altcuiva, sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 182. Violarea secretului corespondenței

(1) Fapta persoanei care violează cu intenție secretul

a) unei scrisori sigilate sau al altui document în prestarea serviciilor poștale sau în timpul transferului de la un alt serviciu de transport sau dispozitiv de transport,

b) datelor, textelor, mesajelor vocale, audio sau vizuale trimise prin intermediul unei rețele de comunicații electronice și atribuite unui utilizator sau participant identificat care primește mesajul, sau al

c) unui transfer nepublic de date către un sistem informatic, dinspre și către acesta, incluzând radiațiile electromagnetice ale unui sistem informatic care transferă date,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, cu intenția de a produce prejudicii altcuiva sau de a câștiga foloase ilegale pentru sine sau alții

a) divulgă un secret pe care l-a aflat din corespondență, telegramă, apel telefonic sau transfer printr-o rețea de comunicații electronice, care nu îi fuseseră adresate, sau

b) utilizează un astfel de secret.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă dintr-un motiv condamnabil,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de funcționar public,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

(5) Angajatul sau furnizorul de servicii poștale, servicii de telecomunicații, sisteme informatice sau orice altă persoană care lucrează în domeniul comunicațiilor și

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2),

b) înlesnește comiterea unei astfel de fapte de către o altă persoană, sau

c) modifică sau sustrage un document inclus într-un transport poștal sau transmis printr-un dispozitiv de transport sau un mesaj transmis prin transfer de date nepublic, prin telefon, telegraf sau prin alt mijloc asemănător,

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activităţii.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (5), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii.

Secţiunea 183. Încălcarea confidenţialităţii fişierelor sau altor documente private

(1) Fapta persoanei care, fără a fi autorizată, încalcă confidenţialitatea fişierelor sau a altor documente, fotografii, filme sau înregistrări, date informatice sau a altor documente private ale altei persoane prin publicarea or punerea acestor la dispoziţia unor terţi, ori folosirea lor în alte scopuri, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unor obiecte şi a altor bunuri de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unor obiecte şi a altor bunuri de valoare dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) cu intenţia de a obţine foloase materiale sau de altă natură pentru sine sau alţii, de a produce prejudicii sau alte pagube grave altora, sau de a ameninţa statutul social al altcuiva.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă împotriva altei persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenenţa la un grup etnic, naţionalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credinţă religioasă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 184. Calomnia

(1) Fapta persoanei care face declarații false despre altcineva, capabile să amenințe semnificativ reputația sa în rândul altor cetățeni, în special să îi aducă prejudicii la locul de muncă, să îi tulbure relațiile de familie sau să provoace alte prejudicii grave, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității, dacă comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

CAPITOLUL III
Infracțiuni contra demnității umane în sfera sexuală

Secțiunea 185. Violul

(1) Fapta persoanei care obligă pe altcineva să întrețină acte sexuale prin violență sau amenințare cu violența, ori amenințare cu un alt prejudiciu grav, sau care exploatează vulnerabilitatea persoanei pentru o astfel de faptă se pedepsește cu închisoarea între șase luni și cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) prin act sexual sau alt contact sexual săvârșit de o manieră comparabilă cu actul sexual,

b) asupra unui minor, sau

c) cu uz de armă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit 15 ani,

b) comite o astfel de faptă asupra unei persoane private de libertate, care execută o pedeapsă cu închisoarea, efectuează un tratament ca măsură de siguranță, execută o măsură de siguranță privativă de libertate, este internată pentru tratament sau se află într-un alt loc în care libertatea sa este limitată, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 186. Agresiunea sexuală

(1) Fapta persoanei care obligă pe altcineva la masturbare, expunere indecentă sau alt comportament comparabil prin amenințare cu violența, ori

ameninţare cu un alt prejudiciu grav, sau care exploatează vulnerabilitatea altcuiva pentru un astfel de comportament se pedepseşte cu închisoarea între şase luni şi patru ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă va fi impusă persoanei care determină o altă persoană să întreţină raporturi sexuale, să se masturbeze, să se expună indecent sau să aibă un alt comportament comparabil, profitând de dependenţa acesteia sau de poziţia sa şi de credibilitatea şi influenţa conferite de aceasta.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2)

a) asupra unui minor, sau

b) cu cel puţin două persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) cu uz de armă,

b) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) asupra unei persoane private de libertate, care execută o pedeapsă cu închisoarea, efectuează un tratament ca măsură de siguranţă, execută o măsură de siguranţă privativă de libertate, este internată pentru tratament sau se află într-un alt loc în care libertatea sa este limitată, sau

c) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit 15 ani, sau b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la şaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), a provocat decesul cuiva.

(7) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 187. Abuzul sexual

(1) Fapta persoanei care întreţine acte sexuale cu un minor care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani, sau care abuzează sexual de un minor prin alte mijloace, se pedepseşte cu închisoarea între unu şi opt ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani, care i-a fost încredinţat spre supraveghere, abuzând de dependenţa acestuia sau de poziţia sa şi de credibilitatea şi influenţa conferite de aceasta.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 188. Actul sexual între rude

Fapta persoanei care participă la un act sexual cu o rudă în linie directă sau cu un frate/soră se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Secțiunea 189. Proxenetismul

(1) Fapta persoanei care instigă, organizează, angajează, atrage sau ademenește o altă persoană în scopul practicării prostituției, sau persoana care obține foloase de pe urma prostituției practicate de alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la patru ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții, sau

b) în calitate de membru al unui grup organizat.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau la confiscarea proprietății dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

Secțiunea 190. Prostituția care amenință dezvoltarea morală a minorilor

(1) Fapta persoanei care practică prostituția lângă o unitate școlară, instituție educațională sau altă unitate sau incintă asemănătoare, rezervată sau destinată pentru a fi locuită sau vizitată de minori, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care organizează, păzește sau oferă servicii de prostituție lângă o unitate școlară, instituție educațională sau altă unitate sau incintă asemănătoare, rezervată sau destinată pentru a fi locuită sau vizitată de minori, prin orice alte mijloace, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la confiscarea proprietății, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

a) în cel puțin două astfel de locuri sau

b) în mod repetat.

SOLOMON CENTRAL UNIVERSAL LIBRARY

Secțiunea 191. Distribuirea de materiale pornografice

(1) Fapta persoanei care produce, importă, exportă, transportă, oferă, pune la dispoziție în mod public, organizează, pune în circulație, vinde sau achiziționează în alte moduri materiale pornografice fotografice, video, informatice, electronice sau în alt format, care cuprind elemente de violență sau lipsă de respect pentru ființe umane sau care descriu ori ilustrează sau prezintă prin alte mijloace acte sexuale cu un animal, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Fapta persoanei care

a) oferă, pune la dispoziția, sau înlesneşte accesul minorilor, sau

b) expune sau pune la dispoziția minorilor prin alte mijloace materiale pornografice scrise, fotografice, video, informatice, electronice sau în alt format,

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace, sau

c) cu intenția de a câştiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

a) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state, sau

b) cu intenția de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 192. Producerea şi utilizarea de pornografie infantilă

(1) Fapta persoanei care manipulează materiale pornografice fotografice, video, informatice, electronice sau în alt format, care includ sau folosesc un minor sau o persoană care pare a fi un minor, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care produce, importă, exportă, transportă, oferă, pune la dispoziție în mod public, furnizează, pune în circulație, vinde sau achiziționează în alte moduri materiale pornografice fotografice, video, informatice, electronice sau în alt format, care includ sau folosesc un minor sau o persoană care pare a fi un minor, sau care exploatează astfel de materiale pornografice, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la şase ani sau confiscarea proprietății dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

CZ

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei reţele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace, sau

c) cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietăţii dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2)

a) în calitate de membru al unui grup organizat care acţionează în mai multe state, sau

b) cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii.

Secţiunea 193. Abuzul asupra minorului pentru producerea de pornografie infantilă

(1) Fapta persoanei care convinge, organizează, angajează, atrage, amăgeşte sau exploatează un minor în scopul producerii de materiale pornografice şi exploatează participarea minorului la astfel de materiale pornografice se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la şase ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat care acţionează în mai multe state, sau

b) cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii.

CAPITOLUL IV
Infracţiuni contra familiei şi copiilor

Secţiunea 194. Bigamia

(1) Fapta persoanei care încheie o nouă căsătorie fiind căsătorită deja se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Aceeaşi se pedeapsă va impune persoanei care încheie o căsătorie cu o persoană deja căsătorită.

Secţiunea 195. Abandonarea unui minor sau a unei persoane încredinţate

(1) Fapta persoanei care abandonează un minor sau altă persoană care i-a fost încredinţată, pe care are obligaţia să o întreţină şi care nu poate obţine ajutor singură, expunând-o astfel riscului de deces sau vătămare corporală, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

Secțiunea 196. Neglijarea obligației de întreținere

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, nu își îndeplinește obligația legală de întreținere, pentru o perioadă care depășește patru luni, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care nu își îndeplinește în mod intenționat obligația legală de întreținere pentru o perioadă care depășește patru luni, se pedepsește cu închisoarea între șase luni și trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2) expune persoana îndreptățită la întreținere la riscul sărăciei sau

b) a fost condamnată și pedepsită pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

Secțiunea 197. Dispoziție specială privind regretul efectiv

Răspunderea penală pentru o infracțiune de neglijare a obligației de întreținere (Secțiunea 196) se prescrie, dacă infracțiunea nu a produs consecințe negative, iar făptuitorul și-a îndeplinit obligația *post facto* înainte ca un tribunal de primă instanță să pronunțe hotărârea.

Secțiunea 198. Maltratarea persoanei încredințate

(1) Fapta persoanei care maltratează o persoană aflată sub îngrijirea sau tutela sa se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

c) comite o astfel de faptă asupra a două sau mai multor persoane, sau

d) comite o astfel de faptă pentru o perioadă îndelungată de timp.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat

a) vătămarea corporală gravă a cel puțin două persoane, sau

b) decesul.

Secțiunea 199. Maltratarea unei persoane care locuiește într-o reședință comună

(1) Fapta persoanei care maltratează o rudă apropiată sau o altă persoană cu care locuiește împreună într-o reședință comună se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la patru ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferinţe deosebite,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

c) comite o astfel de faptă asupra a două sau mai multor persoane, sau

d) comite o astfel de faptă pentru o perioadă îndelungată de timp.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat

a) vătămarea corporală gravă a cel puţin două persoane, sau

b) decesul.

Secţiunea 200. Răpirea unui minor şi a unei persoane care suferă de o tulburare psihică

(1) Fapta persoanei care ia un minor sau o persoană care suferă de o tulburare psihică de sub grija persoanei care, conform unei alte prevederi legale sau unei hotărâri oficiale, are obligaţia de a îngriji minorul sau persoana care suferă de o tulburare psihică se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau la o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) cu intenţia de a câştiga foloase materiale pentru sine sau alţii, sau

b) printr-o astfel de faptă ameninţă dezvoltarea morală a persoanei răpite.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

c) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat decesul cuiva, sau

b) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 201. Periclitarea îngrijirii unui minor

(1) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, periclitează dezvoltarea intelectuală, emoţională sau morală a unui minor

a) atrăgându-l către o viaţă indolentă sau imorală,

BOGAZICI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) permiţându-i să ducă o viaţă indolentă sau imorală,

c) permiţându-i să obţină foloase pentru sine sau pentru alţii prin activităţi infracţionale sau prin alte mijloace condamnabile, sau

d) încălcându-şi grav obligaţia de a-l îngriji sau o altă obligaţie importantă care derivă din răspunderea părintească,

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, permite unui minor să se joace la maşini automate echipate cu un dispozitiv tehnic care afectează rezultatul jocului şi oferă posibilitatea unor câştiguri financiare se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activităţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani dacă

a) săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) dintr-un motiv condamnabil,

b) persistă în săvârşirea unei astfel de fapte pentru o perioadă îndelungată,

c) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

d) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 202. Coruperea în scopul întreţinerii unui act sexual

(1) Fapta persoanei care oferă, promite sau furnizează recompense financiare, beneficii sau avantaje unui minor sau unei alte persoane în scopul întreţinerii unui act sexual cu un minor, masturbării unui minor, expunerii indecente sau altui comportament comparabil în scopul obţinerii de satisfacţii sexuale se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau la o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit 15 ani,

b) comite o astfel de faptă dintr-un motiv condamnabil,

c) persistă în săvârşirea unei astfel de fapte pentru o perioadă îndelungată, sau

d) comite o astfel de faptă în mod repetat.

Secţiunea 203. Impunitatea minorului

Minorul care solicită o recompensă financiară, beneficii sau avantaje pentru a întreţine un act sexual, masturbare, expunere indecentă, sau alt comportament comparabil nu răspunde penal pentru o astfel de faptă, nici măcar în calitate de instigator şi co-autor.

BUJANOV CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 204. Servirea minorilor cu băuturi alcoolice

Fapta persoanei care serveşte sau furnizează minorului băuturi alcoolice, în cantități mai mari şi în mod repetat, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

CAPITOLUL V
Infracțiuni contra patrimoniului

Secțiunea 205. Furtul

(1) Fapta persoanei care îşi însuşeşte ceva preluând posesia asupra sa şi

a) astfel provoacă prejudicii nu lipsite de însemnătate asupra proprietății altuia,

b) comite fapta prin intrare prin efracție,

c) imediat după comiterea faptei încearcă să păstreze acel lucru prin violență sau amenințarea cu violența,

d) comite fapta asupra unui lucru care se află asupra altei persoane sau în posesia acesteia, sau

e) comite fapta într-o zonă în care s-a efectuat sau este în curs evaluarea populației,

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Fapta persoanei care îşi însuşeşte ceva preluând posesia asupra sa şi a fost condamnată sau pedepsită pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții şi sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(6) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 206. Delapidarea

(1) Fapta persoanei care își însușește un obiect sau a alt bun de valoare al altcuiva, care i-a fost încredințat, și astfel provoacă prejudicii nu lipsite de însemnătate asupra proprietății altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, la interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) și dacă a fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă prejudicii mai mari.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(6) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 207. Folosirea fără drept a bunului altuia

(1) Fapta persoanei care preia posesia asupra unui bun care nu are o valoare mică sau a unui vehicul motorizat cu intenția de a-l folosi temporar, sau

care provoacă pagube care nu sunt mici asupra proprietății altcuiva, prin folosirea temporară neautorizată a unui astfel de bun care i-a fost încredințat

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activităţii, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de persoană care avea obligaţia specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a facilita sau înlesni comiterea unei infracţiuni de trădare (Secţiunea 309), atentat terorist (Secţiunea 311) sau terorism (Secţiunea 312).

Secţiunea 208. Tulburarea dreptului asupra unei locuinţe, unui apartament sau spaţiu nerezidenţial

(1) Fapta persoanei care ocupă sau foloseşte ilegal o locuinţă, un apartament sau un spaţiu nerezidenţial al altcuiva se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau la o pedeapsă pecuniară.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care împiedică persoana îndreptăţită să folosească locuinţa, apartamentul sau spaţiul nerezidenţial.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

Secţiunea 209. Înşelăciunea

(1) Fapta persoanei care se îmbogăţeşte pe sine sau pe altul inducând în eroare pe cineva, folosindu-se de eroarea cuiva sau ascunzând fapte materiale şi provoacă astfel pagube care nu sunt nesemnificative proprietăţii altuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) şi dacă a mai fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat o pagubă mai mare.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligaţia specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamităţi naturale sau al altui eveniment care constituie o ameninţare gravă la adresa vieţii şi sănătăţii persoanelor, ordinii publice sau proprietăţii, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a facilita sau înlesni comiterea unei infracţiuni de trădare (Secţiunea 309), atentat terorist (Secţiunea 311) sau terorism (Secţiunea 312).

(6) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 210. Înşelăciunea privind asigurările

(1) Fapta persoanei care prezintă date false sau în mod evident denaturate sau ascunde informaţii materiale

a) în legătură cu încheierea sau modificarea unui contract de asigurări,

b) în legătură cu plata creanţelor de asigurări, sau

c) în exercitarea dreptului la despăgubire care decurge din asigurare sau dintr-un contract asemănător,

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care, cu intenţia de a obţine foloase pentru sine sau altul, iniţiază sau simulează un eveniment în legătură cu dreptul de a solicita despăgubiri care decurge din asigurare sau dintr-un contract asemănător, sau menţine o stare cauzată de un eveniment de asigurări şi astfel provoacă pagube care nu sunt nesemnificative proprietăţii altcuiva.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) şi dacă a fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligaţia specială de a proteja interesele persoanei vătămate, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a facilita sau înlesni comiterea unei infracţiuni de trădare (Secţiunea 309), atentat terorist (Secţiunea 311) sau terorism (Secţiunea 312).

(7) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 211. Fraude în legătură cu acordarea unor credite

(1) Fapta persoanei care prezintă informaţii false sau în mod evident denaturate sau ascunde informaţii materiale atunci când încheie un contract de creditare sau când trage un credit se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care, fără acordul creditorului, foloseşte fonduri obţinute printr-un împrumut cu scop precizat în alte scopuri decât cele declarate.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) şi dacă a fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligaţia specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) sau (2) provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a facilita sau înlesni comiterea unei infracţiuni de trădare (Secţiunea 309), atentat terorist (Secţiunea 311) sau terorism (Secţiunea 312).

(7) Actele preparatorii constituie infracţiune.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 212. Fraude în legătură cu acordarea unor subvenții

(1) Fapta persoanei care prezintă informații false sau în mod evident denaturate sau ascunde informații materiale atunci când solicită un împrumut nerambursabil, o subvenție sau sprijin financiar rambursabil se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care folosește fonduri obținute printr-un împrumut nerambursabil, o subvenție sau sprijin financiar rambursabil cu scop precizat în alte scopuri decât cele declarate.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) și dacă a fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(7) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 213. Practicarea jocurilor necinstite și pariurilor

(1) Fapta persoanei care practică jocuri financiare sau pariuri, ale căror reguli nu garantează posibilități egale de câștig pentru toți participanții se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) și dacă a fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani dacă, prin

a) fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă pagube mai mari.

b) câștigă foloase mai mari pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale, sau

c) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul.

Secţiunea 214. Participaţia improprie

(1) Fapta persoanei care ascunde, transferă către sine sau altul, sau foloseşte

a) un obiect sau alt bun de valoare obţinut printr-o infracţiune săvârşită pe teritoriul Republicii Cehe sau în străinătate de către altă persoană sau ca recompensă pentru o astfel de infracţiune, sau

b) un obiect sau a alt bun de valoare obţinut pentru un obiect sau a altui bun de valoare prevăzut la alineatul a),

se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare; cu toate acesta, dacă săvârşeşte fapta în legătură cu un bun care provine dintr-o infracţiune pentru care legea stipulează o pedeapsă mai blândă, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare care are o valoare mai mare, sau

b) câştigă foloase mai mari pentru sine sau altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la şase ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare provenit dintr-un delict deosebit de grav,

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare substanţială, sau

d) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietăţii dacă

BRUNEL UNIVERSITY LIBRARY

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare considerabilă, sau

b) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 215. Participarea din culpă

(1) Fapta persoanei care ascunde ori transferă către sine sau altul, chiar şi din culpă, un obiect sau alt bun de valoare obţinut printr-o infracţiune săvârşită pe teritoriul Republicii Cehe sau în străinătate de către altă persoană sau ca recompensă pentru o astfel de faptă, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin încălcarea unei obligaţii importante prevăzute de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege, sau

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare provenit dintr-un delict deosebit de grav, sau

b) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 216. Spălarea banilor

(1) Fapta persoanei care ascunde proveniența sau încearcă prin alte mijloace să complice substanţial sau să zădărnicească orice posibilitate de a stabili proveniența

a) unui obiect sau altui bun de valoare obţinut printr-o infracţiune săvârşită pe teritoriul Republicii Cehe sau în străinătate, sau ca recompensă pentru o astfel de infracţiune, sau

b) unor obiecte sau a altor bunuri de valoare obţinute pentru un obiect sau alt bun de valoare prevăzut la alineatul a), sau

fapta persoanei care a permis altei persoane să comită o astfel de faptă,

se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani, cu o pedeapsă pecuniară, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare; cu toate acesta, dacă săvârşeşte fapta în legătură cu un bun care provine dintr-o infracţiune pentru care legea stipulează o pedeapsă mai blândă, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare care are o valoare mai mare, sau

b) câştigă foloase mai mari pentru sine sau altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la şase ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare provenit dintr-un delict deosebit de grav,

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare substanţială, sau d) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

d) se foloseşte de statutul său profesional sau de funcţia pe care o ocupă pentru a comite o astfel de faptă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acţionează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare considerabilă, sau

c) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 217. Spălarea banilor din culpă

(1) Fapta persoanei care permite altuia, chiar şi din culpă, să ascundă proveniența sau să zădărnicească orice posibilitate de a stabili proveniența unui obiect sau a altui bun de valoare mai mare, obţinut printr-o infracţiune săvârşită pe teritoriul Republicii Cehe sau în străinătate, sau ca recompensă pentru o astfel de infracţiune, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin încălcarea unei obligaţii importante prevăzute de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege, sau

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare provenit dintr-un delict deosebit de grav, sau

BCU/CENTRALA UNIVERSITARĂ LIBRARY

b) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 218. Camăta

(1) Fapta persoanei care, profitând de slăbiciunea psihică, suferinţa, lipsa de experienţă, nepăsarea sau neatenţia altuia, oferă o contravaloare evident disproporţionată, sau

fapta persoanei care pretinde achitarea unei astfel de datorii sau şi-o transferă în scopul de a pretinde achitarea sa,

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă o stare de suferinţă gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamităţi naturale sau al altui eveniment care constituie o ameninţare gravă la adresa vieţii şi sănătăţii persoanelor, ordinii publice sau proprietăţii, sau

b) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 219. Tăinuirea

(1) Fapta persoanei care îşi însuşeşte un obiect sau alt bun de valoare care a intrat în posesia sa pentru că l-a găsit, dintr-o eroare sau prin alte mijloace, fără acordul proprietarului de drept, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau la interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), câştigă foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), câştigă foloase considerabile pentru sine sau alţii.

Secţiunea 220. Încălcarea atribuţiilor în administrarea proprietăţii altei persoane

(1) Fapta persoanei care încalcă obligaţia de a achiziţiona sau administra proprietatea altei persoane, impusă prin lege sau asumată print-un contract, şi

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

astfel provoacă prejudicii altuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de persoană care avea obligaţia specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile.

Secţiunea 221. Încălcarea din culpă a atribuţiilor în administrarea proprietăţii altei persoane

(1) Fapta persoanei care încalcă din culpă gravă obligaţia de a achiziţiona sau administra proprietatea altei persoane, impusă prin lege sau asumată printr-un contract, şi astfel provoacă prejudicii substanţiale altuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de persoană care avea obligaţia specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

Secţiunea 222. Prejudicierea creditorilor

(1) Fapta persoanei care, chiar şi parţial, împiedică satisfacerea creanţelor creditorilor săi prin

a) distrugerea, degradarea, tăinuirea, înstrăinarea sau aducerea în stare de neîntrebuinţare, chiar şi numai a unei părţi a proprietăţii sale

b) transferul creanţei sale sau asumarea unei datorii către altcineva,

c) grevarea bunului care face obiectul obligaţiei, sau închirierea acestuia,

d) invocarea sau recunoaşterea unui drept sau a unei pretenţii inexistente,

e) invocarea sau recunoaşterea unui drept sau a unei pretenţii în cuantum mai mare decât valoarea sa reală,

f) solicitarea onorării unei obligaţii, sau

g) invocarea falimentului, sau pretinde că proprietatea i-ar fi fost diminuată sau distrusă,

provocând astfel prejudicii proprietăţii altuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi se pedeapsă va impune persoanei care, chiar şi parţial, împiedică satisfacerea creanţelor creditorilor unei altei persoane prin

a) distrugerea, degradarea, tăinuirea, înstrăinarea sau aducerea în stare de neîntrebuinţare, chiar şi numai a unei părţi a proprietăţii datornicului, sau

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) invocarea unui drept sau unei pretenţii inexistente asupra proprietăţii datornicului, sau a unui drept ori a unei pretenţii existente, în valoare mai mare sau în altă ordine decât cea reală,

provocând astfel prejudicii proprietăţii altuia.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube substanţiale, sau

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte,

c) provoacă falimentul altuia prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 223. Favorizarea creditorilor

(1) Fapta persoanei care, în calitate de debitor în procedura de faliment, împiedică, chiar şi parţial, satisfacerea creanţelor creditorului său prin favorizarea unui alt creditor şi provoacă astfel prejudicii proprietăţii altuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube substanţiale, sau

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) provoacă falimentul altuia prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 224. Bancruta

(1) Fapta persoanei care, chiar din culpă gravă, îşi provoacă propriul faliment

a) efectuând cheltuieli evident disproporţionate faţă de mijloacele sale patrimoniale,

b) administrându-şi proprietatea de o manieră contrară obligaţiilor legal asumate contractual sau evident disproporţionată,

c) folosind un credit acordat în scopuri contrare sau evident disproporţionate faţă de cele pentru care a fost acordat,

d) acordând împrumuturi sau credite altor persoane, de o manieră evident disproporţionată faţă de mijloacele sale patrimoniale,

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

e) făcând, prin depăşirea riscului antreprenorial obişnuit, o tranzacţie sau o afacere care nu face parte din activităţile obişnuite întreprinderii sale sau de o manieră evident disproporţionată faţă de mijloacele sale patrimoniale,

se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care, chiar din culpă gravă, îşi asumă o nouă obligaţie sau constituie o garanţie, chiar dacă ştie că este în faliment, agravând astfel situaţia creditorilor existenţi.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), a provocat pagube substanţiale, sau

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secţiunea 225. Încălcarea atribuţiilor în procedura de insolvenţă

Fapta persoanei care împiedică sau se opune în mod evident îndeplinirii atribuţiilor administratorului judiciar în cadrul procedurii insolvenţei, periclitând astfel scopul procedurilor de insolvenţă, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

Secţiunea 226. Manipularea procedurii insolvenţei

(1) Fapta persoanei care, în calitate de creditor, primeşte sau acceptă să i se promită foloase materiale sau de altă natură, contrar principiilor şi normelor procedurii insolvenţei, în legătură cu votul său în calitate de creditor, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care furnizează, oferă sau promite unui creditor foloase materiale, contrar principiilor şi normelor procedurilor de insolvenţă, în legătură cu un vot în cadrul procedurilor de insolvenţă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă, în calitate de administrator judiciar, creditor înscris la masa credală sau reprezentant al creditorilor în procedura de insolvenţă primeşte, acceptă să i se promită, pentru sine sau altul, foloase materiale sau de altă natură care nu i se cuvin, în detrimentul celorlalţi creditori.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), (2) sau (3), a provocat pagube substanţiale, sau

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte, sau

c) comite o astfel de faptă în calitate de funcţionar public.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la şase ani dacă

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), (2) sau (3) provoacă pagube considerabile, sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 227. Încălcarea obligației de a da declarații reale privind proprietatea

Fapta persoanei care, în derularea procedurilor înaintea unei instanțe de judecată sau a unei alte autorități publice, refuză îndeplinirea obligației legale de a-şi declara averea sau averea unei persoane juridice în numele căreia este împuternicită să acționeze, sau eludează această obligație ori declară date false sau evident denaturate, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 228. Deteriorarea proprietății altuia

(1) Fapta persoanei care distruge, degradează sau aduce în stare de neîntrebuințare un bun ce aparține altei persoane, provocând astfel prejudicii proprietății altuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care aduce prejudicii unui bun ce aparține altuia prin pulverizarea sau acoperirea cu desene sau texte folosind vopsea ori alte substanțe.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) asupra unui bun al unui martor, expert sau interpret pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora,

b) comite o astfel de faptă asupra bunului altei persoane,

pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) comite o astfel de faptă asupra unui bun care se bucură de protecție specială conform altui act normativ,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la şase ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secțiunea 229. Utilizarea abuzivă a proprietății

Fapta persoanei care vatămă un interes cultural, ştiințific, de mediu, un interes pentru protejarea naturii sau peisajului, sau un interes protejat prin alt act normativ, prin distrugerea, aducerea în stare de neîntrebuințare sau deplasarea unui bun propriu de valoare mare, care se bucură de protecție specială conform altui act normativ, se pedepseşte cu închisoarea de până la

doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secțiunea 230. Accesul neautorizat la sisteme și medii informatice

(1) Fapta persoanei care elimină măsurile de securitate și astfel dobândește acces neautorizat la un sistem informatic sau la o parte a acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care dobândește acces la sisteme sau medii informatice și

a) folosește în mod neautorizat datele stocate în acele sisteme sau medii informatice,

b) șterge sau distruge, degradează, modifică sau corupe calitatea datelor stocate în acele sisteme sau medii informatice, sau le aduce în stare de neîntrebuințare fără a fi autorizată,

c) falsifică sau modifică datele stocate în acele sisteme sau medii informatice astfel încât să fie considerate autentice, sau să fie tratate ca fiind autentice, indiferent dacă acele date pot fi accesate sau înțelese direct, sau

d) introduce date în sisteme sau medii informatice sau efectuează orice altă intervenție asupra componentelor software sau hardware ale calculatorului sau ale altui echipament tehnic de prelucrare a datelor, fără a fi autorizată,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității, dacă săvârșește fapta prevăzută în sub-secțiunea (1) sau (2)

a) cu intenția de a produce prejudicii altcuiva sau de a câștiga foloase ilegale pentru sine sau alții, sau

b) cu intenția de a limita funcționalitatea unui sistem informatic sau a altui echipament tehnic de prelucrare a datelor, fără a fi autorizată.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale,

c) provoacă tulburarea gravă a activităților unui organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice prin săvârșirea unei astfel de fapte,

d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte, sau

e) provoacă tulburarea gravă a activităților unei persoane juridice sau ale unei persoane fizice autorizate, prin săvârșirea unei astfel de fapte.

BUCHAREST INSTITUTE LIBRARY

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 231. Obținerea și deținerea unui dispozitiv de acces și a parolelor sistemelor informatice și a altor astfel de date

(1) Fapta persoanei care, cu intenția săvârșirii infracțiunii de violare a secretului corespondenței prevăzute de Secțiunea 182 (1) b), c) sau a infracțiunii de acces neautorizat la sisteme și medii informatice prevăzute de secțiunea 230 (1), (2), produce, pune în circulație, importă, exportă, transportă, oferă, furnizează, comercializează sau pune la dispoziție, obține pentru sine sau altul sau manipulează, prin alte mijloace

a) un dispozitiv sau componente ale acestuia, procese, instrumente sau orice alte mijloace, inclusiv un program informatic conceput sau adaptat pentru a asigura accesul neautorizat la rețele de comunicații, sisteme informatice sau componente ale acestora, sau

b) o parolă, un cod de acces la un calculator, date, procese sau orice alte mijloace asemănătoare prin care se poate dobândi acces la un sistem informatic sau la o componentă a acestuia,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani, interzicerea exercitării activității, sau confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câștigă foloase substanțiale pentru sine sau alții.

Secțiunea 232. Deteriorarea înregistrărilor sistemelor și mediilor informatice și perturbarea echipamentelor informatice din culpă

(1) Fapta persoanei care, din culpă gravă, cu încălcarea unei obligații prevăzute de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impuse prin lege, sau asumate printr-un contract,

a) distruge, degradează, modifică sau aduce în stare de neîntrebuințare date stocate într-un sistem sau mediu informatic, sau

b) perturbă componentele hardware sau software ale unui calculator sau ale altui echipament tehnic de prelucrare a datelor,

provocând astfel prejudicii substanțiale proprietății altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani, interzicerea exercitării activității, sau confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare, dacă, prin săvârșirea faptei prevăzute de sub-secțiunea (1), provoacă pagube considerabile.

CAPITOLUL VI
Infracțiuni economice

DIVIZIUNEA 1
Infracțiuni contra monedei și instrumentelor de plată

Secțiunea 233. Falsificarea de monede

(1) Fapta persoanei care dobândește pentru altul sau păstrează monede falsificate sau componente ale monedelor concepute pentru protejarea acestora împotriva falsificării, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care falsifică monede cu intenția de a le pune în circulație ca fiind autentice sau valabile, sau ca având valoare mai mare, sau

fapta persoanei care prezintă monede falsificate ca fiind autentice sau valabile, sau ca având valoare mai mare,

se pedepsește cu închisoarea de la trei la opt ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani sau cu confiscarea proprietății, în cazul în care

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 234. Obținerea neautorizată și falsificarea de instrumente de plată

(1) Fapta persoanei care, fără consimțământul celor în drept, obține, accesează, acceptă sau păstrează pentru sine sau pentru altul instrumente de plată aparținând altcuiva, în special un card de plăți netransferabil identificabil după număr sau cod, monede electronice, ordine de plată, cecuri de călătorie

BUNS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sau carduri de credit, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Fapta persoanei care obţine, accesează, acceptă sau păstrează pentru sine sau pentru altul instrumente de plată aparţinând altcuiva, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(3) Fapta persoanei care falsifică instrumente de plată cu intenţia de a le utiliza ca fiind autentice sau valabile, sau

fapta persoanei care utilizează instrumente de plată falsificate ca fiind autentice sau valabile,

se pedepseşte cu închisoarea de la trei la opt ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), (2) sau (3) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de amploare considerabilă.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), (2) sau (3) în calitate de membru al unui grup organizat care acţionează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de mare amploare.

(6) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 235. Punerea în circulaţie de valori falsificate

Fapta persoanei care pune în circulaţie ca şi cum ar fi autentice valori falsificate care i-au fost plătite ca fiind autentice, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secţiunea 236. Fabricarea şi deţinerea de instrumente în vederea falsificării de valori

(1) Fapta persoanei care fabrică, oferă, comercializează, intermediază sau accesează prin alte metode şi păstrează pentru sine sau altul echipamente, dispozitive sau componente ale acestora, proceduri, instrumente sau orice alte mijloace, inclusiv echipament software conceput sau adaptat pentru falsificarea de monede sau componente ale acestora concepute pentru protejarea monedei împotriva falsificării, sau falsificarea ori modificarea instrumentelor de plată, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în exercitarea profesiei sale.

CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 237. Emiterea frauduloasă de monedă

(1) Fapta persoanei care produce monede sau componente ale acestora concepute pentru protejarea monedei împotriva falsificării, fără a fi autorizată în acest sens, utilizând echipamente sau materiale concepute și păstrate pentru producerea de monedă, în condiții legii, sau

fapta persoanei care obține pentru sine sau altul monede sau componente ale acestora concepute pentru protejarea monedei împotriva falsificării, produse fără autorizare, sau pune în circulație ori păstrează astfel de elemente,

se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de o mare amploare.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 238. Dispoziții comune

Protecția prevăzută de prevederile secțiunilor 233-237 se aplică și monedelor și instrumentelor de plată străine și titlurilor de valoare naționale și străine.

Secțiunea 239. Împiedicarea circulației monedei naționale

(1) Fapta persoanei care produce sau emite imitații ale monedei naționale fără autorizare, sau care pune în circulație astfel de imitații fără autorizare,

se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

a) fără temei legal, refuză moneda națională sau

b) degradează moneda națională.

DIVIZIUNEA 2
Infracțiuni privind impozitele, taxele și moneda străină

Secțiunea 240. Eludarea impozitelor, taxelor și a altor plăți obligatorii asemănătoare

(1) Fapta persoanei care eludează plata unor impozite, a taxelor vamale, a contribuțiilor la asigurările sociale, la asigurările de șomaj, a contribuțiilor la asigurarea contra accidentelor, a contribuțiilor la asigurările de sănătate sau a altor contribuții asemănătoare ori eludează plata oricăror astfel de obligații se

pedepseşte cu închisoarea între şase luni şi trei ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) cu cel puţin două persoane,

b) intră neautorizat în incinta unei instituţii oficiale pentru a înlesni săvârşirea unei astfel de fapte sau

c) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între cinci şi cincisprezece ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin operaţiuni de mare amploare.

Secţiunea 241. Eludarea impozitelor, contribuţiilor la asigurările sociale şi a altor obligaţii de plată asemănătoare

(1) Fapta persoanei care nu îşi îndeplineşte

a) în calitate de angajator sau contribuabil obligaţia legală de a plăti impozite, contribuţii la asigurările sociale, contribuţii la asigurările de şomaj sau contribuţii la asigurările de sănătate pentru un angajat sau pentru o altă persoană, sau

b) în calitate de angajator obligaţia legală de a plăti contribuţii la asigurarea contra accidentelor pentru angajaţii săi

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă (1)

prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2),

câştigă foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), câştigă foloase considerabile pentru sine sau alţii.

Secţiunea 242. Dispoziţie specială privind regretul efectiv

Răspunderea penală pentru o infracţiune de eludare a impozitelor, contribuţiilor la asigurările sociale şi a altor obligaţii de plată asemănătoare (Secţiunea 241) se prescrie, dacă făptuitorul şi-a îndeplinit obligaţia înainte ca un tribunal de primă instanţă să pronunţe o hotărâre.

Secţiunea 243. Încălcarea obligaţiei de informare în proceduri fiscale

(1) Fapta persoanei care nu respectă obligaţia legală de a informa administraţia fiscală şi astfel periclitează calcularea la timp şi periodică a cuantumului impozitelor datorate sau al accizelor cuvenite se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi patru ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin operaţiuni de amploare considerabilă.

Secţiunea 244. Încălcarea normelor privind etichetarea şi elementele etichetelor aplicate bunurilor

(1) Fapta persoanei care foloseşte etichete, elemente de siguranţă sau alte elemente pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale de o manieră contrară altor acte normative, cu intenţia de a produce prejudicii altuia sau de a câştiga foloase necuvenite pentru sine sau altul, sau

Fapta persoanei care, contrar altor acte normative, importă, stochează, transportă sau pune în circulaţie bunuri fără etichetă, elemente de siguranţă sau alte elemente pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale,

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) cu cel puţin două persoane, sau

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), câştigă foloase considerabile pentru sine sau alţii.

Secţiunea 245. Falsificarea şi modificarea elementelor pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale şi a elementelor care dovedesc achitarea obligaţiilor de plată

(1) Fapta persoanei care falsifică sau modifică timbre poştale sau fiscale cu intenţia de a produce prejudicii altuia sau de a câştiga foloase necuvenite pentru sine sau altul, sau

care pune în circulaţie cu intenţie astfel de timbre sau le foloseşte ca fiind autentice,

se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin operaţiuni de amploare considerabilă,

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), câştigă foloase considerabile pentru sine sau alţii.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 246. Falsificarea de timbre

(1) Fapta persoanei care falsifică timbre poştale sau timbre fiscale cu intenția de a produce prejudicii altuia sau de a câştiga foloase necuvenite pentru sine sau altul, sau

care pune în circulație cu intenție astfel de timbre sau le foloseşte ca fiind autentice,

se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin operațiuni de mare amploare, sau

b) câştigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câştigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 247. Încălcarea interdicțiilor stabilite pentru situațiile de urgență pe piața valutară

Fapta persoanei care, în timpul unei situații de urgență pe piața valutară, încalcă interdicțiile prevăzute de Legea privind cursul de schimb pentru situații de urgență pe piața valutară aplicabile în situația de urgență declarată se pedepseşte cu închisoarea între unu şi cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității.

CZ

DIVIZIUNEA 3

Fapte penale contra regulilor obligatorii ale economiei de piață şi circulației mărfurilor în relația cu alte state

Secțiunea 248. Încălcarea regulilor concurenței

(1) Fapta persoanei care încalcă un alt act normativ privind concurența neloială prin

a) falsă publicitate,

b) etichetarea falsă a bunurilor şi serviciilor,

c) crearea unei confuzii,

d) exploatarea reputației unei întreprinderi, unor produse sau servicii ale unui competitor,

e) dare de mită,

f) degradare,

g) publicitate comparativă,

h) încălcarea secretului de afaceri, sau

i) periclitarea sănătății consumatorilor şi a mediului,

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

în cadrul participării la concurența economică, provocând astfel în mai mare măsură prejudicii consumatorilor altor competitori sau dobândind în mai mare măsură foloase necuvenite pentru sine sau altul,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care:

contrar prevederilor legale privind protejarea concurenței economice participă la un acord pentru stabilirea prețului, împărțirea pieței sau la alt acord împiedică concurența economică cu alt competitor,

contrar altor acte normative privind contractele de achiziții publice încalcă regulile obligatorii de procedură, sau

contrar altor acte normative privind îndeplinirea funcțiilor băncilor sau altor persoane juridice care au dreptul să deruleze activități financiare, instrumentele de investiții, investițiile colective, asigurările suplimentare de pensii și asigurările, încalcă regulile prudențiale obligatorii, regulile privind administrarea proprietății, depunerea tuturor eforturilor rezonabile sau interdicția de a desfășura activități sau servicii prevăzute prin lege sau printr-o decizie administrativă,

provocând astfel în mai mare măsură prejudicii consumatorilor altor competitori, prestatori sau furnizori sau dobândind în mai mare măsură foloase necuvenite pentru sine sau altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) provoacă falimentul altuia prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 249. Emiterea neautorizată de titluri de valoare

(1) Fapta persoanei care pune în circulație un document ca titlu de valoare cu intenția de a produce prejudicii altuia sau de a câștiga foloase ori avantaje necuvenite pentru sine sau altul, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de

lege pentru astfel de emisiuni, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care, cu intenţia prevăzută de sub-secţiunea (1), reînregistrează titlurile de valoare incluse într-un registru prevăzut de lege, fără îndeplinirea condiţiilor legale privind o astfel de înregistrare.

Secţiunea 250. Manipularea cursului de schimb valutar

(1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a afecta preţul sau cursul de schimb al instrumentelor de investiţii acceptate pentru tranzacţionare pe piaţa reglementată sau propuse spre acceptare pentru tranzacţionare pe piaţa reglementată,

a) diseminează informaţii false sau evident denaturate care afectează semnificativ preţul sau cursul unor astfel de instrumente de investiţii, sau

b) efectuează o tranzacţie sau emite o instrucţiune care ar putea induce o idee falsă privind oferta, cererea, preţul sau cursul de schimb pentru acel instrument de investiţii,

se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), câştigă foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), câştigă foloase considerabile pentru sine sau alţii.

Secţiunea 251. Activităţi economice neautorizate

(1) Fapta persoanei care prestează servicii sau produce, tranzacţionează sau desfăşoară alte activităţi pentru care nu este autorizată, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani dacă:

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube substanţiale, sau

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 252. Desfășurarea neautorizată de activități de loterie sau alte jocuri de noroc asemănătoare

(1) Fapta persoanei care desfășoară, organizează, promovează sau aranjează activități de loterie sau alte jocuri de noroc asemănătoare fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la șase ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 253. Prejudicierea consumatorilor

(1) Fapta persoanei care provoacă prejudicii proprietății altuia prin prejudicierea consumatorilor, în special prin înșelătorie cu privire la cantitatea sau greutate produselor, sau

care introduce pe piața bunuri, servicii sau forță de muncă și ascunde deficiențe substanțiale ale acestora,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

c) a fost condamnat pentru o astfel de faptă sau i s-a revocat executarea pedepsei cu închisoarea pentru o astfel de faptă în ultimii cinci ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 254. Denaturarea datelor privind gestiunea

(1) Fapta persoanei care nu întocmește evidențele contabile și alte documentații în scopul de prezentării gestiunii sau auditării, chiar dacă are obligația legală de a proceda astfel,

care introduce date false sau evident denaturate în astfel de registre contabile sau documentații, sau

care modifică, distruge, degradează sau aduce în stare de neîntrebuințare astfel de evidențe contabile sau documentații,

periclitând astfel drepturile materiale ale altuia sau întocmirea la timp și periodică a declarațiilor de impunere, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

declară date false sau evident denaturate în documente întocmite în scopul înregistrării la registrul comerțului, registrul fundațiilor, registrul companiilor de interes public sau registrul asociației de proprietari, sau ascunde date importate în astfel de documente,

declară date false sau evident denaturate în documente întocmite în scopul elaborării unei expertize care va fi atașată unei cereri de înregistrare la registrul comerțului, registrul fundațiilor, registrul companiilor de interes public sau registrul asociației de proprietari, sau ascunde date importate în astfel de documente, sau

periclitează sau limitează exercitarea drepturilor altuia prin netrimiterea în termen a unei cereri de înregistrare prevăzute de lege la registrul comerțului, registrul fundațiilor, registrul companiilor de interes public sau registrul asociației de proprietari, sau care nu depune un document la arhivă, deși este obligată prin lege sau prin contract să procedeze astfel.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secțiunea 255. Utilizarea abuzivă a informațiilor și statutului în relațiile economice

(1) Fapta persoanei care, în scopul de a obține pentru sine sau altul un avantaj sau un folos, utilizează fără autorizare informații care încă nu au fost puse la dispoziția publicului, pe care le-a obținut în legătură cu condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa și a căror publicare afectează semnificativ procesele decizionale în cadrul relațiilor economice, și realizează sau oferă stimulente pentru realizarea unui contract sau a unei operațiuni pe piața reglementată cu instrumente de investiții sau pe piețele organizate cu mărfuri, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, în calitate de antreprenor, partener, membru al unui consiliu, angajat sau participant la activitățile economice desfășurate de doi sau mai mulți antreprenori având obiect de activitate identic sau asemănător, cu intenția prevăzută de sub-secțiunea (1)

participă sau oferă stimulente pentru participarea la un contract în detrimentul unuia sau mai multor antreprenori sau a întreprinderilor acestora.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 256. Organizarea de avantaje în atribuirea unui contract de achiziție publică, concurs de soluții sau licitații publice

(1) Fapta persoanei care organizează, în legătură cu atribuirea unui contract de achiziție publică, concurs de soluții sau licitații publice un avantaj de prioritate sau condiții preferențiale pentru un furnizor, sau participant la concurs sau la licitație în detrimentul altor furnizori sau participanți cu intenția de a produce prejudicii altcuiva sau de a câștiga foloase pentru sine sau alții, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unei comisii de evaluare, promotor sau organizator al concursului de soluții sau licitației publice, ofertant sau membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Pedeapsa prevăzută la sub-secțiunea (2) va fi impusă persoanei care, în împrejurările prevăzute de sub-secțiunea (1), solicită, primește sau acceptă să i se promită foloase materiale sau de altă natură.

(4) Fapta persoanei care în împrejurările prevăzute de sub-secțiunea (1), solicită, primește sau acceptă să i se promită bunuri patrimoniale sau alte avantaje și comite o astfel de faptă în calitate de funcționar public, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani.

Secțiunea 257. Manipularea atribuirii contractelor de achiziții publice și concursurilor de soluții

(1) Fapta persoanei care manipulează atribuirea contractelor de achiziții publice și concursurilor de soluții

a) determinând o altă persoană să se abțină de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitație, prin înșelăciune sau amenințarea cu violența sau alt prejudiciu grav,

b) furnizând, oferind sau promițând foloase materiale sau de altă natură pentru abținerea de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitație, sau

c) solicitând sau acceptând foloase materiale sau de altă natură pentru abținerea de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitație,

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii, sau

b) în calitate de funcţionar public.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii, sau

b) în calitate de funcţionar public, cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

Secţiunea 258. Manipularea licitaţiilor publice

(1) Fapta persoanei care manipulează o licitaţie publică

a) determinând o altă persoană să se abţină de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitaţie, prin înşelăciune sau ameninţarea cu violenţa sau alt prejudiciu grav,

b) furnizând, oferind sau promiţând foloase materiale sau de altă natură pentru abţinerea de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitaţie, sau

c) solicitând sau acceptând foloase materiale sau de altă natură pentru abţinerea de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitaţie,

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii, sau

b) în calitate de funcţionar public.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii, sau

b) în calitate de funcţionar public, cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

Secţiunea 259. Emiterea unui certificat fals şi a declaraţiilor false

Fapta persoanei care, în numele unei bănci sau al altui antreprenor îndreptăţit să desfăşoare activităţi financiare în conformitate cu alte acte normative, emite către altă persoană un certificat fals privind situaţia sa financiară sau patrimonială, sau

Fapta persoanei care, în calitate de auditor emite către altă persoană un raport de audit fals sau o declaraţie falsă privind o situaţie financiară sau patrimonială,

CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

Secţiunea 260. Prejudicierea intereselor financiare ale Comunităţilor Europene

(1) Fapta persoanei care întocmeşte, utilizează sau prezintă documentaţii false, incorecte sau incomplete sau care declară în astfel de documentaţii date false sau evident denaturate privind veniturile sau cheltuielile din bugetul general al Comunităţilor Europene sau din bugetele administrate de Comunităţile Europene ori în numele lor, sau care ascunde astfel de documentaţii sau date, înlesnind astfel deturnarea sau reţinerea unor resurse financiare dintr-un astfel de buget sau diminuarea fondurilor unui astfel de buget, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care diminuează ori utilizează neautorizat resursele financiare care constituie venituri sau cheltuieli la bugetul general al Comunităţilor Europene sau din bugetele administrate de Comunităţile Europene ori în numele lor.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligaţia specială de a proteja interesele Comunităţilor Europene, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secţiunea 261. Încălcarea reglementărilor privind circulaţia bunurilor în relaţia cu alte state

(1) Fapta persoanei care prejudiciază grav un interes public încălcând o interdicţie, restricţie sau altă obligaţie importantă privind importul, exportul sau transportul mărfurilor, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă (1)

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) cu cel puţin două persoane, sau b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale, sau

c) provoacă sau sporeşte riscul de a importa sau răspândi o boală contagioasă în rândul animalelor domestice sau sălbatice sau boli contagioase ori parazitare la vegetaţia productivă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) provoacă sau sporeşte riscul de a importa sau răspândi o boală contagioasă umane.

Secţiunea 262. Încălcarea reglementărilor privind controlul exportului bunurilor şi tehnologiilor cu întrebuinţare dublă

Fapta persoanei care exportă bunuri sau tehnologii cu întrebuinţare dublă fără o autorizaţie valabilă se pedepseşte cu închisoarea între trei şi opt ani, cu o pedeapsă pecuniară sau cu confiscarea proprietăţii.

Secţiunea 263. Încălcarea atribuţiilor în domeniul exportului bunurilor şi tehnologiilor cu întrebuinţare dublă

(1) Fapta persoanei care încalcă sau nu îndeplineşte o atribuţie importantă prevăzută de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, conducând astfel la emiterea ilegală a unui permis de export de bunuri sau tehnologii, sau la evitarea înregistrării unor astfel de bunuri, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani dacă

a) bunurile au fost exportate datorită faptei prevăzute de sub-secţiunea (1),

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii.

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alţii, sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

Secţiunea 264. Denaturarea datelor şi neînregistrarea exportului bunurilor şi tehnologiilor cu întrebuinţare dublă

(1) Fapta persoanei care obţine emiterea unui permis de export de bunuri sau tehnologii cu întrebuinţare dublă în baza unor informaţii false sau incomplete se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care distruge, degradează, aduce în stare de neîntrebuinţare sau ascunde documentaţia necesară pentru

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

menținerea evidențelor sau nu menține evidența, sau manipulează echipamentul tehnic sau software al unui calculator în care se păstrează evidența acestor bunuri și tehnologii.

Secțiunea 265. Efectuarea de activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență

(1) Fapta persoanei care efectuează activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență se pedepsește cu închisoarea între unu și opt ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) determină prin fapta sa furnizarea materialului militar în străinătate,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

e) comite o astfel de faptă în legătură cu materiale militare importante.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte determină furnizarea materialului militar într-o zonă de război sau în altă zonă de conflict armat sau într-un stat în care există un pericol sporit de război sau alt conflict armat.

Secțiunea 266. Încălcarea obligațiilor privind emiterea autorizațiilor și licențelor pentru comerțul exterior cu materiale militare

(1) Fapta persoanei care încalcă sau nu îndeplinește o obligație importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, conducând astfel la emiterea neautorizată a unei autorizații de comerț exterior cu materiale militare sau a unei licențe pentru activități specifice de comercializare a materialelor militare, care emite un document fals sau incomplet în baza căruia este emisă ilegal o astfel de autorizație sau licență, se pedepsește cu închisoarea între șase luni și trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între doi și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în legătură cu un grup organizat,

b) determină prin fapta sa furnizarea materialului militar în străinătate,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

e) comite o astfel de faptă în legătură cu materiale militare importante.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte determină furnizarea materialului militar într-o zonă de război sau în altă zonă de conflict armat sau într-un stat în care există un pericol sporit de război sau alt conflict armat.

Secțiunea 267. Denaturarea datelor și neținerea evidențelor privind comerțul exterior cu materiale militare

(1) Fapta persoanei care fundamentează o cerere de obținere a unei autorizații sau licențe pentru comerțul exterior cu materiale militare prin documentație falsă sau incompletă sau care ascunde aspecte importante pentru emiterea unei autorizații sau licențe, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

distruge, degradează, aduce în stare de neîntrebuințare, ascunde sau nu păstrează evidența privind înregistrarea activităților de comerț exterior cu materiale militare, sau

manipulează echipamentul tehnic sau software al unui calculator în care este păstrată evidența activităților de comerț exterior cu materiale militare.

DIVIZIUNEA 4
Infracțiuni contra drepturilor industriale și drepturilor de autor

Secțiunea 268. Încălcarea drepturilor asupra mărcii comerciale și drepturilor asupra altor mărci

(1) Fapta persoanei care pune în circulație produse sau oferă servicii etichetate în mod ilegal cu o marcă comercială, asupra căreia deține drepturi exclusive o altă persoană, sau cu o marcă comercială care poate fi confundată cu aceasta, sau fapta persoanei care oferă, intermediază, produce, importă, exportă sau obține prin alte mijloace sau folosește pentru sine sau pentru altul în acest scop, sau oferă organizarea unui astfel de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeaşi pedeapsă va fi impusă persoanei care, în scopul dobândirii unor foloase economice, utilizează în mod ilegal numele unei mărci comerciale sau orice marcă comercială care poate fi confundată cu aceasta, sau care pune în circulaţie produse sau servicii care poartă ilegal o marcă de origine sau o marcă geografică sau o marcă care poate fi confundată cu aceasta sau foloseşte pentru sine sau pentru altul astfel de produse sau servicii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă

a) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) sau (2), sau

b) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de amploare considerabilă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) sau (2), sau

b) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de mare amploare.

Secţiunea 269. Încălcarea unor drepturi economice protejate

(1) Fapta persoanei care afectează drepturile privind invenţiile protejate, modelele şi desenele industriale, sau topografia semiconductoarelor, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă

a) fapta prevăzut de sub-secţiunea (1) are caracteristici de activitate economică sau alt tip de întreprindere,

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte, sau

c) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1),

b) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de mare amploare.

Secţiunea 270. Încălcarea drepturilor de autor, drepturilor conexe acestora şi drepturilor privind bazele de date

(1) Fapta persoanei care afectează drepturile protejate prin lege privind lucrările unui autor, spectacolele artistice, înregistrările audio sau audiovizuale, transmisiunile radio sau televizate sau bazele de date, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă

a) fapta prevăzut de sub-secţiunea (1) are caracteristici de activitate economică sau alt tip de întreprindere,

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte sau prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale, sau

c) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte sau prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de mare amploare.

Secţiunea 271. Falsificarea şi imitarea unei opere de artă

(1) Fapta persoanei care falsifică o operă de artă sau imită exprimarea creativă a altui autor cu intenţia de a crea o operă nouă, care să fie considerată opera originală a acestui autor, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, la interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la şase ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte, sau

c) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de mare amploare.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL VII
Fapte penale care reprezintă un pericol general

DIVIZIUNEA 1
Fapte penale care constituie o amenințare la adresa publicului

Secțiunea 272. Pericolul public

(1) Fapta persoanei care cauzează cu intenție un pericol public expunând cetățenii la pericolul de deces sau vătămare corporală gravă sau proprietatea altcuiva la pericolul unor pagube considerabile prin provocarea unui incendiu sau unei inundații sau prin efectele nocive ale substanțelor explozibile, gazelor, energiei electrice sau ale altor substanțe periculoase sau care controlează ori pune în aplicare alte comportamente periculoase asemănătoare, sau sporește un astfel de pericol public sau îngreunează evitarea sau atenuarea acestuia, se pedepsește cu închisoarea de la trei la opt ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în mod repetat, într-o perioadă de timp scurtă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care

a) provoacă în mod intenționat decesul prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 273. Pericolul public din culpă

(1) Fapta persoanei care cauzează din culpă un pericol public expunând cetățenii la pericolul de deces sau vătămare corporală gravă sau proprietatea altcuiva la pericolul unor pagube considerabile prin provocarea unui incendiu sau unei inundații sau prin efectele nocive ale substanțelor explozibile, gazelor, energiei electrice sau ale altor substanțe periculoase sau care controlează ori pune în aplicare alte comportamente periculoase asemănătoare, sau sporește un astfel de pericol public sau îngreunează evitarea sau atenuarea acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau la interzicerea exercitării activităţii, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă,

b) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuţie importantă prevăzută de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (2) b) provoacă pagube considerabile sau vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (2) b), a provocat decesul cuiva.

Secţiunea 274. Punerea în pericol sub influenţa unei substanţe care provoacă dependenţă

(1) Fapta persoanei care îşi exercită profesia sau o altă activitate care ar putea periclita viaţa sau sănătatea oamenilor sau ar putea provoca pagube substanţiale asupra proprietăţii, într-o stare care exclude capacitatea, pe care şi-a indus-o prin utilizarea unei substanţe care provoacă dependenţă, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, la o pedeapsă pecuniară sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activităţii, dacă

a) provoacă o coliziune, un accident în trafic sau alt tip de accident, vătămarea corporală a altcuiva sau pagube asupra proprietăţii altcuiva sau alte consecinţe grave,

b) comite o astfel de faptă în exercitarea profesiei sau unei alte activităţi în care influenţa unei substanţe care provoacă dependenţa este deosebit de periculoasă, în special conducerea unui vehicul sau

c) a fost condamnat pentru o astfel de faptă sau i s-a revocat executarea pedepsei cu închisoarea pentru o astfel de faptă în ultimii doi ani.

Secţiunea 275. Încălcarea atribuţiilor în caz de primejdie iminentă

Fapta persoanei care îngreunează evitarea sau atenuarea unei primejdii iminente care afectează în mod direct un grup de persoane prin faptul că, fără a avea vreun motiv imperios,

a) nu acordă ajutorul pe care are obligaţia legală sau şi-a asumat să îl acorde, sau

SCHOOL OF LAW UNIVERSITY LIBRARY

b) împiedică acordarea acestui ajutor de către o altă persoană,

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

Secţiunea 276. Prejudicierea şi compromiterea funcţionării unei întreprinderi de utilităţi publice

(1) Fapta persoanei care prejudiciază cu intenţie o întreprindere de utilităţi publice sau compromite funcţionarea sau utilizarea acesteia se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi şase ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) distruge, elimină sau aduce în stare de neîntrebuinţare o întreprindere de utilităţi publice

b) provoacă funcţionarea necorespunzătoare a unei întreprinderi de utilităţi publice prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secţiunea 277. Prejudicierea şi compromiterea din culpă a funcţionării unei întreprinderi de utilităţi publice

(1) Fapta persoanei care distruge, elimină sau aduce în stare de neîntrebuinţare o întreprindere de utilităţi publice sau periclitează funcţionarea unei întreprinderi de utilităţi publice din culpă gravă, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secţiunea 278. Punctul trigonometric

(1) Fapta persoanei care distruge, elimină sau aduce în stare de neîntrebuinţare cu intenţie un marcaj al unui

a) punct trigonometric al unei reţele geodinamice de bază,

b) punct trigonometric al reţelei de referinţă de nivel zero,

c) punct trigonometric al reţelei de referinţă de nivel zero completat,

d) punct geodezic de bază sau

e) punct gravitațional trigonometric absolut,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau o pedeapsă pecuniară.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care distruge, degradează sau aduce în stare de neîntrebuințare cu intenție un echipament al unei stații de recepție a semnalelor sistemelor de poziționare globală ale rețelei cehe de stații permanente de poziționare globală.

Secțiunea 279. Înarmarea neautorizată

(1) Fapta persoanei care produce, obține pentru sine sau pentru altul sau manipulează o armă de foc sau componentele ori piesele sale principale sau muniție în cantități mai mari sau un accesoriu interzis al unei arme de foc, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

readuce în stare de funcționare o armă dezactivată sau efectuează modificări constructive pentru a o readuce la starea de funcționare sau efectuează modificări constructive asupra unei arme pentru a o face mai eficientă, sau

falsifică, modifică, șterge sau elimină marcajele unice ale unei arme de foc care permit identificarea acesteia.

(3) Fapta persoanei care, fără a fi autorizată în acest sens

a) produce, obține pentru sine sau pentru altul sau manipulează explozibili în cantități mai mari, o armă de distrugere în masă sau componente necesare pentru utilizarea unei astfel de arme, sau

b) acumulează, produce sau obține pentru sine sau altul arme sau muniție în cantități considerabile,

se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (3) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare mai mare, sau

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 280. Proiectarea, fabricarea și deținerea unor mijloace de luptă interzise

(1) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, proiectează, gestionează sau acumulează arme, mijloace de luptă sau explozibili interzișI prin lege sau prin tratate internaționale sau se folosește de acestea prin alte metode, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani sau confiscarea proprietății.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care proiectează, construiește sau utilizează unități de producție destinate proiectării, fabricației sau

depozitării armelor, mijloacelor de luptă sau explozibililor prevăzuți de sub-secțiunea (1).

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare sau

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 281. Fabricarea și deținerea neautorizată a substanțelor radioactive și substanțelor extrem de periculoase

(1) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, manipulează sau obține pentru altă persoană substanțe puternic radioactive sau substanțe periculoase ori obiecte destinate fabricării acestora, se pedepsește cu închisoarea între unu și cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani sau la confiscarea proprietății dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat, sau

d) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 282. Fabricarea și deținerea neautorizată a materialelor nucleare și a materialelor fisionabile speciale

(1) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, manipulează sau obține pentru altă persoană materiale nucleare de bază sau articole destinate fabricării acestora, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea între doi și zece ani.

(2) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, manipulează sau obține pentru altă persoană materiale nucleare speciale sau articole destinate fabricării acestora, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea între opt și cincisprezece ani.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 283. Producerea neautorizată și alte utilizări ale substanțelor narcotice și psihotrope și ale unor substanțe toxice

(1) Fapta persoanei care produce, importă, exportă, transportă, furnizează, pune la dispoziție sau comercializează sau, prin alte mijloace, pune la dispoziția altcuiva sau manipulează pentru altcineva substanțe narcotice sau psihotrope, produse care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, precursori sau substanțe toxice, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani sau confiscarea proprietății dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) chiar dacă a fost condamnat sau a executat o pedeapsă pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani,

c) într-o măsură considerabilă, sau

d) într-o măsură mai mare față de un minor, ori într-o cantitate mai mare față de un minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,

c) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare, sau

d) comite o astfel de faptă în mai mare măsură asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții, sau

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 284. Deținerea de substanțe narcotice și psihotrope și substanțe toxice

(1) Fapta persoanei care deține pentru consum propriu o substanță narcotică din canabis, rășină de canabis sau orice substanță psihotropă care conține tetrahidrocanabinol, izomer, sau varianta stereochimică a acestuia (THC) într-o cantitate mai mare, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care deține pentru consum propriu substanțe narcotice sau psihotrope, altele decât cele prevăzute la sub-secțiunea (1) sau o substanță toxică într-o cantitate mai mare, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între șase luni și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) prin operațiuni de mare amploare.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) prin operațiuni de amploare considerabilă.

Secțiunea 285. Cultivarea neautorizată de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope

(1) Fapta persoanei care cultivă canabis pentru uz propriu într-o cantitate mai mare, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Fapta persoanei care cultivă pentru uz propriu, fără a fi autorizată în acest sens, într-o cantitate mai mare, o ciupercă sau o altă plantă decât cea prevăzută la sub-secțiunea (1), care cuprinde substanțe narcotice sau psihotrope, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) prin operațiuni de mare amploare.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) prin operațiuni de amploare considerabilă.

Secțiunea 286. Fabricarea și deținerea unor articole pentru producerea ilegală a substanțelor narcotice și psihotrope și ale unor substanțe toxice

(1) Fapta persoanei care produce, obține pentru sine sau altul sau manipulează un precursor sau un alt articol destinat producerii ilegale de substanțe narcotice sau psihotrope, produse care conțin substanțe narcotice sau

psihotrope sau substanţe toxice se pedepseşte cu închisoarea între unu şi cinci ani, cu o pedeapsă pecuniară sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de amploare considerabilă.

c) comite o astfel de faptă în mai mare măsură împotriva unui minor, sau

d) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 287. Răspândirea dependenţei de droguri

(1) Fapta persoanei care ademeneşte o altă persoană să utilizeze substanţe care provoacă dependenţă, altele decât alcoolul, şi o sprijină în acest sens, sau încurajează prin alte metode utilizarea unor astfel de substanţe sau le distribuie, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) împotriva unui minor, sau

c) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei reţele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) împotriva unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

Secţiunea 288. Fabricarea şi alte utilizări ale substanţelor cu efect hormonal

(1) Fapta persoanei care fabrică, manipulează, importă, exportă, transportă, furnizează, comercializează, pune la dispoziţie sau administrează altei persoane, în cantităţi mai mari, o substanţă cu efect anabolizant sau alt efect hormonal, în alte scopuri decât cele medicale, sau care aplică altcuiva o metodă constând în creşterea transferului de oxigen în organismul uman sau o altă metodă cu efect de dopaj, în alte scopuri decât cele medicale, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

b) comite o astfel de faptă împotriva unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani, sau

c) comite o astfel de faptă într-o mai mare măsură asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă vătămarea gravă a sănătății,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,

c) comite o astfel de faptă într-o mai mare măsură asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,

d) comite o astfel de faptă în calitate de medic sau altă categorie de personal medical competent.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state.

Secțiunea 289. Dispoziții comune

(1) Legea va stipula substanțele considerate narcotice şi psihotrope, produsele care conțin substanțe narcotice şi psihotrope şi precursori utilizate pentru producerea ilegală a stupefiantelor sau a substanțelor psihotrope.

(2) Guvernul va stipula printr-un act normativ definiția substanțelor toxice, în sensul secțiunilor 283, 284 şi 286, şi ce înseamnă o cantitate mai mare de substanțe narcotice, psihotrope şi produse care conțin substanțe toxice.

(3) Guvernul va stipula printr-un act normativ care sunt plantele şi ciupercile considerate plante şi ciuperci care conțin substanțe narcotice sau psihotrope şi ce înseamnă o cantitate mai mare de astfel de substanțe, în sensul Secțiunii 285.

(4) Guvernul va stipula printr-un act normativ care sunt substanțele considerate a avea efecte anabolizante şi alte efecte hormonale şi ce înseamnă o cantitate mai mare de astfel de substanțe, în sensul Secțiunii 288, şi care sunt metodele considerate a creşte transferul de oxigen în organismul uman şi alte metode cu efect de dopaj, conform prevederilor Secțiunii 288.

DIVIZIUNEA 2
Infracțiuni care pun în pericol o aeronavă, o navă civilă şi o platformă fixă

Secțiunea 290. Dobândirea controlului asupra unei aeronave, unei nave civile şi unei platforme fixe

(1) Fapta persoanei aflată la bordul unei aeronave, nave civile sau platforme fixe de pe o platformă continentală care, în intenția de a dobândi sau exercita controlul asupra aeronavei, navei civile sau platformei fixe

a) utilizează violența împotriva altor persoane sau amenințarea cu violența iminentă,

b) amenință o altă persoană cu moartea, vătămarea corporală sau provocarea unor pagube considerabile, sau

c) profită de vulnerabilitatea altei persoane,

se pedepseşte cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani sau confiscarea proprietății.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 291. Periclitarea siguranței unei aeronave şi a unei nave civile

Fapta persoanei care comunică informații false care pot periclita siguranța sau funcționarea unei aeronave aflate în zbor sau a unei nave civile care navighează, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 292. Zborul neautorizat al unei aeronave în spațiul aerian străin

(1) Fapta persoanei care deturnează sau utilizează ilegal o aeronavă care i-a fost încredințată, în scopul de a o folosi ilegal în spațiu aerian străin, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani, eventual în paralel cu pedeapsa confiscării proprietății, sau la o pedeapsă excepțională cu închisoarea dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

CAPITOLUL VIII
Infracțiuni contra mediului

Secțiunea 293. Daune aduse mediului şi pericole pentru mediu

(1) Fapta persoanei care, contrar altor acte normative, periclitează sau aduce în mod intenționat daune solului, apelor, aerului, pădurilor sau altor componente de mediu în măsură mai mare sau într-o zonă mai extinsă, sau de așa manieră încât poate cauza prejudicii grave sănătății sau decesul, sau necesită costuri considerabile pentru eliminarea efectelor unei astfel de conduite, sau care intensifică în mod intenționat astfel de prejudicii sau amenințări la adresa unei componente de mediu sau împiedică evitarea sau atenuarea acestora, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în mod repetat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuție importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege,

c) provoacă daune permanente sau pe termen lung asupra unei componente de mediu,

d) eliminarea efectelor unei astfel de fapte impune costuri considerabile, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenția de a câştiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă comite o astfel de faptă cu intenția de a câştiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 294. Daune aduse mediului şi pericole pentru mediu produse din culpă

(1) Fapta persoanei care, contrar altor acte normative, periclitează sau aduce daune solului, apelor, aerului, pădurilor sau altor componente de mediu din culpă gravă, în măsură mai mare sau într-o zonă mai extinsă, sau de așa manieră încât poate cauza prejudicii grave sănătății sau decesul, sau necesită costuri considerabile pentru eliminarea efectelor unei astfel de conduite, sau fapta persoanei care intensifică din culpă gravă astfel de prejudicii sau

ameninţări la adresa unei componente de mediu sau împiedică evitarea sau atenuarea acestora, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani sau la interzicerea exercitării activităţii dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin încălcarea unei obligaţii importante prevăzute de condiţiile angajării sale, de profesia, postul sau funcţia sa, ori impusă prin lege,

b) provoacă daune permanente sau pe termen lung asupra unei componente de mediu, sau

c) eliminarea efectelor unei astfel de fapte impune costuri considerabile.

Secţiunea 294a. Daune aduse surselor de apă

Fapta persoanei care, chiar şi din culpă gravă, aduce daune unei surse de apă, aflată într-o zonă care a fost instituită ca zonă protejată, de aşa manieră încât motivul instituirii protecţiei speciale dispare sau este substanţial afectat, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Secţiunea 295. Daune aduse pădurilor

(1) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, provoacă, prin tăieri de păduri sau alte activităţi contrare altor acte normative, zone defrişate, chiar prin extinderea unei zone defrişate existente, sau provoacă daune serioase în zone împădurite mai mari sau răriri dincolo de limita densităţii arborilor, prevăzută prin alt act normativ, în zone împădurite mai mari, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la patru ani sau la interzicerea exercitării activităţii, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în mod repetat, sau

b) creează, prin tăieri de păduri sau altă activitate prevăzută de sub-secţiunea (1), defrişări sau răriri ale arborilor pe zone considerabile.

Secţiunea 296. Dispoziţii comune

(1) Prin zonă mai mare, în sensul secţiunilor 293 şi 294, se înţelege un teritoriu acoperind o suprafaţă totală de cel puţin trei hectare şi, în cazul apelor de suprafaţă, în corpuri de apă, cu excepţia apelor curgătoare, cel puţin un hectar de suprafaţă de apă şi, în cazul unei ape curgătoare, cel puţin doi km din lungimea acesteia; zonele individuale şi lungimile apelor curgătoare vor fi centralizate.

(2) Prin zonă împădurită mai mare, în sensul secţiunii 295, se înţelege o zonă mai mare de un hectar şi jumătate, iar prin zonă împădurită considerabilă se înţelege o zonă cu o suprafaţă mai mare de trei hectare.

(3) Prin provocarea de daune sau periclitarea solului, apelor, aerului, pădurilor sau altor componente de mediu se înţelege şi funcţionarea unei

LIBRARY OF THE UNIVERSITY

întreprinderi în care se desfăşoară activităţi periculoase sau se depozitează sau folosesc substanţe periculoase sau compuşi periculoşi, fără autorizaţie, conform altor acte normative.

Secţiunea 297. Deversarea ilicită de substanţe poluante

(1) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, deversează sau nu împiedică deversarea de petrol, lichide toxice sau substanţe poluante asemănătoare de pe un vas sau altă navă a marinei militare, contrar prevederilor unui tratat internaţional, se pedepseşte cu închisoarea de la şase la trei ani, interzicerea exercitării activităţii sau confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) în mod repetat.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă,

b) daune grave sau extinse asupra calităţii apelor, unor specii ale faunei şi florei sau unor componente ale acestora, sau

c) daune asupra mediului pentru a căror eliminare sunt necesare costuri considerabile.

Secţiunea 298. Eliminarea neautorizată a deşeurilor

(1) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, încalcă un alt act normativ privind eliminarea deşeurilor prin transportarea deşeurilor peste frontiera de stat fără notificarea sau solicitarea consimţământului sau care declară informaţii false sau în mod evident denaturate sau ascunde informaţii substanţiale, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, contrar altor acte normative, depozitează deşeuri sau le depozitează, transportă sau utilizează de o altă manieră şi astfel provoacă daune asupra mediului sau pericole, pentru a căror eliminare sunt necesare costuri considerabile, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activităţii, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte, sau

c) comite o astfel de faptă în mod repetat.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, dacă

a) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) sau (2), sau

b) o astfel de infracţiune implică deşeuri periculoase.

Secţiunea 298a. Producerea şi utilizarea neautorizată de substanţe care diminuează stratul de ozon

(1) Fapta persoanei care, contrar altor acte normative, într-o măsură mare, produce, importă, exportă, introduce pe piaţă sau utilizează de altă manieră o substanţă care diminuează stratul de ozon, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în mod intenţionat

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii,

c) comite o astfel de faptă prin operaţiuni de amploare considerabilă.

Secţiunea 299. Utilizarea neautorizată a animalelor sălbatice şi plantelor protejate

(1) Fapta persoanei care, cu încălcarea altor acte normative, omoară, distruge, prelucrează, importă, exportă, transportă, manipulează, furnizează, intermediază, obţine pentru sine sau altul un exemplar dintr-o specie de animale sau plante dintr-o arie de protecţie specială sau un exemplar dintr-o specie protejată şi comit o astfel de faptă asupra a peste douăzeci şi cinci de exemplare de animale sau plante, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care cu încălcarea altor acte normative, omoară, distruge, prelucrează, importă, exportă, transportă, manipulează, furnizează, intermediază, obţine pentru sine sau altul un exemplar dintr-o specie de animale sau plante grav ameninţată sau un exemplar dintr-o specie pe cale de dispariţie sau exterminare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii,

c) provoacă daune pe termen lung sau ireversibile asupra populaţiei unei specii de animale sau plante sălbatice sau asupra populaţiei locale sau biotopului unei specii protejate de animale sau plante.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții,

c) provoacă daune pe termen lung sau ireversibile asupra populației unei specii de animale sau plante sălbatice sau asupra populației locale sau biotopului unei specii protejate de animale sau plante.

Secțiunea 300. Utilizarea neautorizată din culpă a animalelor sălbatice și plantelor protejate

Fapta persoanei care, din culpă, încalcă alte acte normative, prin uciderea, distrugerea, importul repetat, exportul sau tranzitul sau obținerea pentru sine a unui animal sau a unor specii de plante protejate în mod special sau a unui exemplar al unei specii protejate, depășind douăzeci și cinci de exemplare sau un exemplar al unei specii direct amenințate de dispariție sau exterminare, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secțiunea 301. Daune aduse componentelor protejate ale naturii

Fapta persoanei care, chiar și din culpă gravă, încalcă alte acte normative, degradând sau distrugând un copac comemorativ, un element semnificativ al peisajului, o peșteră, o arie de protecție specială, un sit de importanță comunitară sau o arie de importanță avifaunistică astfel încât motivul de instituire a protecției speciale pentru o astfel de componentă a naturii dispare sau este substanțial redus, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secțiunea 302. Maltratarea animalelor

(1) Fapta persoanei care maltratează un animal

a) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite, sau

b) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite, în mod public sau într-o zonă accesibilă publicului,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) a fost pedepsit sau condamnat pentru fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în ultimii trei ani, sau

b) provoacă consecințe permanente asupra sănătății animalului maltratat sau moartea acestuia.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) asupra mai multor animale.

Secţiunea 303. Omisiunea de îngrijire a animalelor săvârşită din culpă

(1) Fapta persoanei care, din culpă gravă, omite să asigure îngrijirea necesară a unui animal pe care îl deţine sau îl are în îngrijire, provocând astfel consecinţe permanente asupra sănătăţii animalului sau moartea acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni, la interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2), a provocat consecinţe permanente asupra sănătăţii sau moartea mai multor animale.

Secţiunea 304. Braconajul

(1) Fapta persoanei care vânează sau pescuieşte exemplare de valoare sau ascunde, transportă sau utilizează exemplarele de valoare vânate sau pescuite fără a fi autorizată în acest sens, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) câştigă foloase mai mari pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte, sau

c) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligaţia specială de a proteja mediul,

d) comite o astfel de faptă într-un mod extrem de condamnabil, folosind metode de omorâre în masă sau acţionând în afara sezonului de vânătoare sau pescuit, sau

e) a fost condamnat sau a executat o pedeapsă pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

Secţiunea 305. Fabricarea, deţinerea şi utilizarea ilegală a produselor farmaceutice şi a altor substanţe care afectează eficienţa efectivului de animale

(1) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, furnizează, intermediază, comercializează, sau obţine ori manipulează prin alte metode o substanţă cu efect tireostatic, gestagenic, androgenic, estrogenic sau alte efecte hormonale, substanţe beta-agoniste sau alte substanţe concepute pentru stimularea eficienţei efectivelor de animale ori un produs care conţine o astfel

de substanţă, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care, contrar altor acte normative, utilizează produse farmaceutice în scopul creşterii eficienţei efectivelor de animale, fabrică, importă, exportă, transportă, furnizează, intermediază, comercializează, sau obţine ori manipulează prin alte metode o substanţă în acest scop.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) în mod repetat,

c) cu intenţia de a câştiga foloase substanţiale pentru sine sau alţii sau

d) în cadrul unei activităţi mai extinse.

Secţiunea 306. Răspândirea bolilor contagioase la animale

(1) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, provoacă sau sporeşte pericolul de a contacta ori răspândi o boală contagioasă la animale domestice sau sălbatice, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă, provoacă răspândirea unei astfel de boli printr-o faptă prevăzută de sub-secţiunea (1).

Secţiunea 307. Răspândirea bolilor contagioase şi parazitare la plante

(1) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, provoacă sau sporeşte pericolul de a contacta ori răspândi o boală contagioasă sau parazitară la plante, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la trei ani dacă, provoacă răspândirea unei astfel de boli contagioase sau parazitare printr-o faptă prevăzută de sub-secţiunea (1).

Secţiunea 308. Dispoziţii comune

Guvernul va stabili printr-un act normativ care sunt bolile la animale şi plante considerate contagioase în sensul secţiunilor 306 şi 307 şi paraziţii cărora li se aplică prevederile Secţiunii 307.

BCU "ION CREANGĂ" UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL IX
Infracțiuni contra Republicii Cehe, altor state și organizațiilor internaționale

DIVIZIUNEA 1
Infracțiuni contra Republicii Cehe, statelor străine și organizațiilor internaționale

Secțiunea 309. Înalta trădare

(1) Cetățeanul Republicii Cehe care, în legătură cu o putere străină sau cu un agent străin, comite o faptă penală de subminare a republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312) sau sabotaj (Secțiunea 314), va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, sau la pedeapsa excepțională.

(2) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 310. Subminarea Republicii

(1) Fapta persoanei care participă la acțiuni violente împotriva Republici Cehe sau a autorităților acesteia cu intenția de a submina sistemul constituțional, integritatea teritorială sau capacitatea de apărare a Republicii Cehe sau de suprima suveranitatea acesteia, se pedepsește cu închisoarea de la opt la doisprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a două sau mai multe persoane,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

d) prin comiterea unei astfel de fapte cauzează o amenințare gravă la adresa poziției internaționale a Republicii Cehe, sau

e) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 311. Atentatul terorist

(1) Fapta persoanei care, cu intenția de a șubrezi sistemul constituțional sau capacitatea de apărare a Republicii Cehe, de a degrada sau distruge structura politică, economică sau socială de bază a Republicii Cehe sau o organizație internațională, de a îngrozi populația sau de a determina în mod ilegal guvernul sau altă autoritate publică sau o organizație internațională să facă, să omită sau să tolereze ceva,

CHARLES UNIVERSITY LIBRARY

a) comite un atentat care ameninţă viaţa sau sănătatea umană, cu intenţia de a provoca moartea sau vătămarea corporală gravă,

b) reţine ostatici sau răpeşte,

c) distruge sau degradează în mare măsură un sistem de utilitate publică, de transport sau comunicaţii, inclusiv un sistem informatic, o platformă fixă de pe platoul continental, un sistem energetic sau acvatic, o unitate medicală, un spaţiu public sau o proprietate publică importantă, cu intenţia de a pune în pericol vieţi omeneşti, securitatea unor astfel de sisteme, instituţii sau spaţii sau de a expune proprietatea la riscul de pagube considerabile,

d) perturbă sau întrerupe furnizarea de apă, electricitate sau altă resursă naturală fundamentală, cu intenţia de a pune în pericol vieţi omeneşti sau de a expune proprietatea la riscul de pagube considerabile,

e) deturnează o aeronavă, o navă sau alte mijloace de transport de persoane sau mărfuri sau exercită controlul asupra acestora, sau distruge ori degradează grav dispozitivul de navigaţie sau perturbă în măsură mai mare funcţionarea acestuia sau comunică o informaţie importantă falsă prin care pune în pericol viaţa sau sănătatea persoanelor, securitatea acelor mijloace de transport, sau expune proprietatea la riscul de pagube considerabile,

f) fabrică ilegal sau obţine prin alte mijloace, manipulează, importă, transportă, exportă sau furnizează prin alte mijloace sau utilizează explozibili, arme nucleare, biologice, chimice sau de altă natură sau mijloace de luptă sau explozibili interzişi prin lege sau tratate internaţionale, sau

g) expune oamenii la un risc general de deces sau vătămare corporală gravă ori proprietatea altcuiva la riscul de pagube considerabile prin provocarea unui incendiu sau unei inundaţii sau prin efectele nocive ale substanţelor explozibile, gazelor, energiei electrice sau ale altor substanţe periculoase sau controlează ori pune în aplicare alte comportamente periculoase asemănătoare, sau sporeşte un astfel de risc ori împiedică evitarea sau atenuarea acestuia,

se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietăţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care ameninţă cu comportamentul descris la sub-secţiunea (1), care instigă public la comiterea unor astfel de fapte sau care sprijină financiar, material sau prin alte mijloace un terorist sau un membru al unei grupări teroriste.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietăţii, sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul,

c) prin săvârşirea unei astfel de fapte lasă fără adăpost un număr mare de persoane,

d) prin săvârşirea unei astfel de fapte provoacă perturbarea transportului în măsură mai mare,

e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

f) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte,

g) prin comiterea unei astfel de fapte periclitează grav poziţia internaţională a Republicii Cehe sau poziţia unei organizaţii internaţionale în care Republica Cehă este membră, sau

h) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 312. Terorismul

(1) Fapta persoanei care ucide o altă persoană cu intenţia de a şterbi ordinea constituţională a Republicii Cehe se pedepseşte cu închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietăţii, sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea.

(2) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 313. Dispoziţii comune

Protecţia prevăzută de Secţiunile 311 şi 312 va fi asigurată şi unui stat străin.

Secţiunea 314. Sabotajul

(1) Fapta persoanei care face abuz de ocupaţia, profesia, postul sau funcţia sa cu intenţia de a şterbi ordinea constituţională a Republicii Cehe sau capacitatea de apărare a Republicii Cehe sau de a prejudicia o organizaţie internaţională sau comite o altfel de acţiune pentru

a) a împiedica sau zădărnici îndeplinirea unui obiectiv important al unei organizaţii internaţionale, al autorităţii publice, ar forţelor armate sau al trupelor de securitate, al unei organizaţii economice sau al unei alte instituţii, sau

b) a provoca funcţionarea defectuoasă a unei astfel de autorităţi, organizaţii sau instituţii sau alte prejudicii grave,

se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietăţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietăţii, dacă

a) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietăţii, sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea dacă

PÁZMÁNY CATHOLIC UNIVERSITY LIBRARY

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

c) prin comiterea unei astfel de fapte periclitează grav poziția internațională a Republicii Cehe sau poziția unei organizații internaționale în care Republica Cehă este membră, sau

d) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 315. Abuzul de putere ca reprezentant al statului sau al unei organizații internaționale

(1) Fapta persoanei care abuzează de puterea de a acționa în numele Republicii Cehe sau al unei organizații internaționale, în relațiile cu o persoană care reprezintă interesele unei puteri străine, cu intenția de a știrbi sistemul constituțional, integritatea teritorială sau capacitatea de apărare, sau de a a-i suprima suveranitatea ori de a prejudicia o organizație internațională, chiar dacă este autorizată să reprezinte Republica Cehă sau o organizație internațională la care Republica Cehă este membră, sau să negocieze cu o putere străină sau să protejeze interesele Republicii Cehe sau ale unei organizații internaționale la care Republica Cehă este membră, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, cu aceste intenții, pretinde că este o persoană autorizată și participă la negocieri privind o problemă importantă pentru Republica Cehă sau pentru o organizație internațională la care Republica Cehă este membră cu o persoană care reprezintă interesele unei puteri străine.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte periclitează grav poziția internațională a Republicii Cehe sau poziția unei organizații internaționale în care Republica Cehă este membră, sau

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

BOLYAI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DIVIZIUNEA 2
Infracțiuni contra securității Republicii Cehe, a unui stat străin sau a unei organizații internaționale

Secțiunea 316. Spionajul

(1) Fapta persoanei care spionează informații secrete clasificate conform altui act normativ, a căror utilizare neautorizată poate periclita grav sau știrbi sistemul constituțional, suveranitatea, integritatea teritorială, capacitatea de apărare și securitatea Republicii Cehe sau ale altui stat sau capacitatea de apărare și securitatea unei organizații internaționale, ale cărei interese în domeniu Republica Cehă s-a angajat să le protejeze, cu intenția de a le divulga unei puteri străine,

care colectează date care includ informații secrete în acest scop, sau

care dezvăluie în mod intenționat astfel de informații confidențiale,

se pedepsește cu închisoarea între doi și opt ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care sprijină sau înlesnește activitatea făptuitorului care săvârșește fapta la care se face referire în sub-secțiunea (1) sau organizației având ca obiect spionarea unor astfel de informații secrete.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unei organizații al cărei obiectiv este să spioneze informații secrete,

b) comite o astfel de faptă deși avea obligația protejării informațiilor secrete,

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte, sau

d) o astfel de faptă privește informații secrete clasificate ca „Strict secrete" printr-un alt act normativ.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 317. Periclitarea informațiilor clasificate

(1) Fapta persoanei care spionează informații clasificate conform prevederilor altui act normativ cu intenția de a le divulga unei persoane neautorizate, care colectează date cuprinzând informații ascunse cu o astfel de intenție sau care divulgă în mod intenționat informații confidențiale unei persoane neautorizate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) divulgă în mod intenționat unei persoane neautorizate informații clasificate, conform altui act normativ, ca „Top secrete" sau „Secrete".

b) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), deși avea obligația protejării informațiilor clasificate, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte sau prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă

a) fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) vizează informații din domeniul asigurării capacității de apărare a Republici Cehe, clasificate ca „Strict secrete", conform prevederilor altui act normativ, sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 318. Periclitarea din culpă a informațiilor clasificate

Fapta persoanei care divulgă din culpă informații clasificate ca „Strict secrete" sau „Secrete", conform prevederilor altui act normativ, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

DIVIZIUNEA 3
Infracțiuni contra apărării statului

Secțiunea 319. Pactizarea cu inamicul

Fapta persoanei care oferă foloase inamicului sau îl sprijină, indiferent prin ce mijloace, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani, cu excepția cazurilor în care este vorba despre o infracțiune care se pedepsește cu o pedeapsă mai gravă.

Secțiunea 320. Trădarea pe timp de război

(1) Cetățeanul Republicii Cehe care, în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, deservește forțe militare inamice, va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

(2) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 321. Serviciul în slujba forțelor armate străine

(1) Cetățeanul Republicii Cehe care, contrar prevederilor altui act normativ, desfășoară activități în armata sau forțele armate ale altui stat va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secţiunea 322. Încălcarea obligaţiei personale şi materiale de a apăra statul

(1) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, nu îşi îndeplineşte obligaţia personală sau materială de a apăra statul,

care evită în mod intenţionat îndeplinirea unei astfel de obligaţii, sau

care, chiar şi din culpă, îngreunează sau împiedică îndeplinirea unei astfel de obligaţii de către o altă persoană,

se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă pune în pericol în mod substanţial interesele de apărare ale statului, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1).

CAPITOLUL X
Infracţiuni contra ordinii publice

DIVIZIUNEA 1
Infracţiuni contra autorităţii

Secţiunea 323. Utilizarea violenţei împotriva unei autorităţi publice

(1) Fapta persoanei care utilizează violenţa cu intenţia de a afecta exercitarea competenţelor de către un organ al administraţiei publice centrale, administraţiei publice locale, o instanţă de judecată sau o altă autoritate publică, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) cu uz de armă,

b) prejudiciază sănătatea altei persoane, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la patru la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat

a) vătămarea corporală gravă,

b) pagube considerabile, sau

c) perturbarea activităţii unei astfel de autorităţi.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

CEU CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 324. Ameninţarea cu intenţia de a intimida autoritatea publică

(1) Fapta persoanei care ameninţă altă persoană cu moartea, vătămarea corporală sau prejudicii considerabile

a) cu intenţia de a afecta exercitarea competenţelor de către un organ al administraţiei publice centrale, administraţiei publice locale, o instanţă de judecată sau o altă autoritate publică,

b) ca urmare a exercitării competenţelor unei astfel de autorităţi,

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin uz de armă.

Secţiunea 325. Violenţa împotriva unui funcţionar public

(1) Fapta persoanei care face uz de violenţă

a) cu intenţia de a afecta exercitarea competenţelor de către un funcţionar public sau

b) ca urmare a exercitării competenţelor de către un funcţionar public,

se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la şase ani dacă

a) săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) cu uz de armă,

b) prin comiterea unei astfel de fapte prejudiciază sănătatea altei persoane, sau c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat

a) vătămarea corporală gravă, sau

b) pagube considerabile.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la şaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 326. Ameninţarea cu intenţia de a intimida un funcţionar public

(1) Fapta persoanei care ameninţă altă persoană cu moartea, vătămarea corporală sau prejudicii considerabile

a) cu intenţia de a afecta exercitarea competenţelor de către un funcţionar public, sau

b) ca urmare a exercitării competenţelor de către un funcţionar public, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin uz de armă.

BRANSTON LAW UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 327. Dispoziții comune

(1) Protecția prevăzută de secțiunile 323-326 se va asigura și persoanei care a intervenit în sprijinul sau pentru a proteja un organ al administrației publice centrale, administrației publice locale, o instanță de judecată sau altă autoritate publică sau un funcționar oficial.

(2) Protecția prevăzută de secțiunile 323-326 se va asigura și persoanei care beneficiază de protecție internațională, definită ca funcționarul public al unui alt stat sau al unei organizații internaționale care se bucură de statut diplomatic sau de alte privilegii și imunități conform dreptului internațional, sau persoana care deține o funcție ori lucrează pentru o un organism judiciar internațional.

Secțiunea 328. Uzurparea de calități oficiale

Fapta persoanei care îndeplinește fără drept acte rezervate unui organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice, sau

care îndeplinește un act care poate fi îndeplinit numai din oficiu de un organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

DIVIZIUNEA 2
Infracțiuni săvârșite de funcționari publici

Secțiunea 329. Abuzul în serviciu

(1) Funcționarul public care, cu intenția de a produce pagube sau a crea alte prejudicii grave sau de a obține pentru sine sau altul foloase necuvenite,

a) își exercită atribuțiile de serviciu de o manieră contrară prevederilor altui act normativ,

b) își depășește atribuțiile sau

c) nu își îndeplinește atribuțiile,

se pedepsește cu închisoarea de la un an la cinci ani sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe motivul rasei reale sau presupuse a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) provoacă tulburarea gravă a activităților unui organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice prin săvârșirea unei astfel de fapte,

d) provoacă tulburarea gravă a activităţilor unei persoane juridice sau ale unei persoane fizice autorizate, prin săvârşirea unei astfel de fapte,

e) comite o astfel de faptă profitând de lipsa de apărare, dependenţa, suferinţa, slăbiciunea psihică sau lipsa de experienţă a altei persoane, sau

f) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

(3) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 330. Obstrucţionarea din culpă a îndeplinirii atribuţiilor unui funcţionar public

(1) Funcţionarul public care, în exercitarea atribuţiilor de serviciu, obstrucţionează sau îngreunează considerabil îndeplinirea unei atribuţii de serviciu importante, din culpă, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activităţii dacă

a) provoacă tulburarea gravă a activităţilor unui organ al administraţiei publice centrale, al administraţiei publice locale, ale unei instanţe de judecată sau ale unei alte autorităţi publice prin săvârşirea unei astfel de fapte,

b) provoacă tulburarea gravă a activităţilor unei persoane juridice sau ale unei persoane fizice autorizate, prin săvârşirea unei astfel de fapte,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale, sau

d) asigură foloase substanţiale pentru o altă persoană prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani dacă, prin

a) fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) asigură foloase considerabile pentru o altă persoană prin săvârşirea unei astfel de fapte.

DIVIZIUNEA 3
Corupţia

Secţiunea 331. Luare de mită

(1) Fapta persoanei care, direct sau prin interpuşi, acceptă mită sau promisiunea unei mite pentru sine sau altul în legătură cu achiziţii publice de interes general, sau

care, direct sau prin interpuşi, acceptă mită sau promisiunea unei mite pentru sine sau altul în legătură cu îndeplinirea atribuţiilor de serviciu, proprii sau ale altcuiva,

se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Fapta persoanei care, în condițiile prevăzute de sub-secțiunea (1), solicită mită, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a câștiga foloase materiale pentru sine sau alții, sau

b) comite o astfel de faptă în calitate de funcționar public.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

Secțiunea 332. Darea de mită

(1) Fapta persoanei care furnizează, oferă sau promite mită altei persoane în legătură cu achiziții publice de interes general, sau

care furnizează, oferă sau promite mită altei persoane în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, proprii sau ale altcuiva,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și șase ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă (1)

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții, sau de a provoca pagube substanțiale altcuiva, sau alte consecințe deosebit de grave, sau

b) comite o astfel de faptă împotriva unui funcționar public.

Secțiunea 333. Traficul de influență

(1) Fapta persoanei care solicită sau acceptă mită pentru a folosi influența proprie sau influența altuia în scopul afectării exercitării competențelor unui funcționar public, sau pentru că și-a folosit deja influența în acest scop, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care oferă sau promite mită altei persoane pentru motivele precizate la sub-secțiunea (1), se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Secțiunea 334. Dispoziții comune

(1) Prin mită se înțelege un avantaj ilegal și necuvenit constând în sume de bani, bunuri sau alte foloase date persoanei mituite sau, cu acordul acesteia, unei alte persoane.

(2) Prin funcționar public, în sensul prevederilor secțiunilor 331-333, se înțelege, suplimentar față de persoanele stipulate de Secțiunea 127, persoana care

a) deține o funcție în cadrul legislativului, sistemului judiciar sau altei autorități publice a altui stat,

b) deține o funcție sau lucrează în cadrul unui organism judiciar internațional,

c) deține o funcție sau este angajată de ori lucrează pentru o organizație internațională sau multinațională înființată de state sau alte persoane de drept public internațional, sau în cadrul unui organism sau instituții a acestora, sau

d) deține o funcție în cadrul unei societăți comerciale în care Republica Cehă sau un stat străin deține controlul majoritar,

dacă îndeplinirea acestor atribuții de serviciu este legată de o competență în materia achizițiilor publice de interes, iar infracțiunea a fost săvârșită în legătură cu o astfel de competență.

(3) Prin achiziții publice de interes general se înțelege și menținerea unei obligații impuse printr-un act normativ sau asumate printr-un contract, având scopul de a asigura că se evită în astfel de relații producerea unor prejudicii sau îmbogățirea necuvenită a părților la relațiile economice.

DIVIZIUNEA 4
Alte imixtiuni în activitatea unei autorități publice

Secțiunea 335. Imixtiuni privind independența instanței

(1) Fapta persoanei care influențează un judecător pentru a-și încălca atribuțiile profesionale în instanță, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a

a) câștiga foloase substanțiale pentru sine sau altul,

b) provoca pagube substanțiale, sau

(c) aduce prejudicii grave altcuiva la locul de muncă, a-i tulbura relațiile de familie sau a-i provoca alte pagube serioase.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a

a) câștiga profituri considerabile pentru sine sau altul,

b) provoca pagube considerabile.

Secțiunea 336. Sfidarea instanței

Fapta persoanei care, în mod repetat

a) tulbură desfășurarea procedurilor în instanță,

b) are un comportament insultător sau lipsit de respect față de instanță, în cursul unor astfel de proceduri, sau

c) nu respectă un ordin sau o notificare emisă de instanță, fără temei solid, sau împiedică desfășurarea procedurilor în instanță,

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani, sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secţiunea 337. Obstrucţionarea justiţiei şi obstrucţionarea unei pedepse de expulzare

(1) Fapta persoanei care împiedică sau îngreunează considerabil executarea unei hotărâri pronunţate de o instanţă de judecată sau de altă autoritate publică prin

a) exercitarea unei activităţi interzise printr-o astfel de hotărâre sau a unei activităţi pentru care s-a retras autorizaţia necesară, conform unui act normativ special, sau pentru care a pierdut autorizaţia,

b) rămânerea pe teritoriul Republicii Cehe, în ciuda condamnării la expulzare sau a deciziei de expulzare administrativă dispuse împotriva sa,

c) rămânerea neautorizată şi fără motiv temeinic într-un loc în care se aplică interzicerea şederii, sau nerespectarea restricţiilor impuse de instanţă în legătură cu executarea acestei pedepse,

d) participarea la un eveniment care intră sub incidenţa unei sentinţe de interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, sau săvârşirea altor fapte care zădărnicesc executarea acestei pedepse,

e) neprezentarea, fără un motiv întemeiat, pentru a începe executarea pedepsei cu închisoarea, la data comunicată de instanţă, sau împotrivirea la începerea executării pedepsei prin alte metode.

f) săvârşirea unor acţiuni în scopul de a zădărnici executarea sau scopurile pedepsei,

g) săvârşirea unor acţiuni în scopul de a zădărnici executarea sau scopurile măsurilor privative de libertate,

h) săvârşirea unor acţiuni în scopul de a zădărnici executarea sau scopurile măsurilor privative de libertate în scop de siguranţă, sau

i) săvârşirea unor acţiuni în scopul de a zădărnici executarea sau scopurile măsurilor de siguranţă sub forma unui tratament sau a unei măsuri educative impuse de instanţă, sau prin alte metode, în special prin evadarea din instituţie sau înlesnirea evadării, pentru a eluda supravegherea impusă la terminarea tratamentului dispus ca măsură de siguranţă,

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care săvârşeşte în mod repetat acţiuni având scopul de a împiedica executarea măsurii expulzării dispuse în conformitate cu alte acte normative sau a unei hotărâri emise de o instanţă pentru instituirea unei măsuri preliminare prin care se impune obligaţia de a părăsi temporar domiciliul comun şi împrejurimile acestuia şi de a nu intra în spaţiul respectiv sau de a se abţine de la contactul cu reclamantul şi de la orice comunicare cu acesta.

(3) Fapta persoanei care împiedică sau îngreunează considerabil executarea unei hotărâri pronunţate de o instanţă de judecată sau de altă autoritate publică prin

a) distrugerea, degradarea, aducerea în stare de neîntrebuinţare, ascunderea, înstrăinarea sau eliminarea unui obiect sau a altui bun de valoare face obiectul acelei hotărâri, sau

b) evadează de sub paza unui gardian, din detenţie, se sustrage de la executarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri de siguranţă privativă de libertate,

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau o pedeapsă pecuniară.

(4) Fapta persoanei care, în urma utilizării fără rezultat a măsurilor dispuse în urma procedurilor civile intentate împotriva sa vizând executarea unei hotărâri judecătoreşti sau a unui acord aprobat de instanţă privind educaţia copiilor minori, inclusiv drepturile de vizitare, împiedică executarea unei astfel de hotărâri sau acord, sau

fapta persoanei care săvârşeşte acţiuni vizând împiedicarea executării unei hotărâri emise de o altă instituţie publică în legătură cu educaţia copiilor minori,

se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Secţiunea 338. Eliberarea deţinuţilor

(1) Fapta persoanei care eliberează un deţinut care execută o măsură de siguranţă privativă de libertate, organizează evadarea acestuia, îl instigă la evadare sau îi înlesneşte evadarea, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1)

a) cu uz de armă, sau

b) în calitate de funcţionar public.

Secţiunea 339. Trecerea frontierei de stat cu uz de violenţă

(1) Fapta persoanei care traversează frontiera de stat folosindu-se de violenţă sau ameninţând cu violenţa iminentă, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietăţii dacă

a) organizează fapta prevăzută de sub-secţiunea (1),

b) comite o astfel de faptă cu uz de armă sau împreună cu cel puţin două persoane,

c) comite o astfel de faptă cu intenţia de a ascunde sau înlesni săvârşirea unei alte fapte penale,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale, sau

f) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă a cel puțin două persoane,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile, sau

d) comite o astfel de faptă în calitate de militar în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 340. Organizarea și înlesnirea trecerii neautorizate a frontierei de stat

(1) Fapta persoanei care organizează trecerea neautorizată a frontierei de stat de către alte persoane sau care înlesnește ori face posibilă trecerea neautorizată a frontierei sau înlesnește transportul unei persoane pe teritoriul Republicii Cehe după ce a trecut frontiera sau care organizează un astfel de transport, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la confiscarea proprietății sau la o pedeapsă pecuniară dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) expune o altă persoană la tratamente inumane sau degradante prin săvârșirea unei astfel de fapte sau,

c) comite o astfel de faptă contra unei sume de bani,

d) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenția de a ascunde sau înlesni săvârșirea unei alte fapte penale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat și contra unei sume de bani,

b) expune o altă persoană la risc de deces printr-o astfel de faptă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

e) comite o astfel de faptă cu uz de armă, sau

f) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă a cel puțin două persoane,

c) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

d) comite o astfel de faptă în calitate de militar în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 341. Înlesnirea şederii neautorizate pe teritoriul Republicii Cehe

(1) Fapta persoanei care înlesneşte şederea neautorizată a altei persoane pe teritoriul Republicii Cehe cu intenția de a câștiga foloase materiale sau de altă natură, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) organizează fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,

c) comite o astfel de faptă în mod repetat sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a ascunde sau înlesni săvârşirea unei alte fapte penale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani, la confiscarea proprietății sau la o pedeapsă pecuniară dacă

a) câştigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) câştigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă în calitate de militar în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 342. Angajarea ilegală a unui cetățean străin

(1) Fapta persoanei care angajează sau aranjează angajarea unor cetățeni străini aflați ilegal pe teritoriul Republicii Cehe sau a unor cetățeni străini care nu dețin un permis de muncă valabil, dacă acesta este impus printr-un act normativ special, în mod sistematic, repetat, în condiții de muncă extrem de

BOSTON UNIVERSITY LIBRARY

abuzive sau în cadrul unei activități mai extinse, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, cu confiscarea obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care angajează sau aranjează angajarea unui cetățean străin minor aflat ilegal pe teritoriul Republicii Cehe sau care nu deține un permis de muncă valabil, conform prevederilor unui act normativ special.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la un an dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) contra unei sume de bani sau

c) în mod repetat.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), câștigă foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 343. Încălcarea reglementărilor privind zborurile internaționale

Fapta persoanei care încalcă legislația privind zborurile internaționale, pătrunzând pe teritoriul Republicii Cehe la bordul unei aeronave, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

Secțiunea 344. Revolta deținuților

(1) Fapta persoanei care participă la o revoltă sau la o acțiune de rezistență a unui grup de deținuți care execută o măsură de siguranță privativă de libertate împotriva autorității de supraveghere, a unui ordin impus de aceasta, a regulilor închisorii sau a regulilor privind executarea unei măsuri de siguranță privative de libertate, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) organizează fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

b) comite o astfel de faptă cu uz de armă,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a ascunde sau înlesni săvârșirea unei alte fapte penale,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

f) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat

a) decesul cuiva,

POLSKA AKADEMIA NAUK LIBRARY

b) vătămarea corporală gravă a cel puțin două persoane, sau
c) pagube considerabile.
(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 345. Inducerea în eroare a organelor judiciare

(1) Fapta persoanei care acuză în mod fals o altă persoană de săvârșirea unei fapte penale se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care acuză în mod fals o altă persoană de săvârșirea unei fapte penale cu intenția de a pune în mișcare urmărirea penală a acesteia, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube substanțiale sau

b) comite o astfel de faptă prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a aduce prejudicii grave altcuiva la locul de muncă, a-i tulbura relațiile de familie sau a-i provoca alte pagube serioase,

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a ascunde sau minimaliza propria faptă penală, sau

e) comite o astfel de faptă în legătură cu altă persoană care și-a îndeplinit atribuțiile prevăzute de profesia, postul sau funcția sa, ori impuse prin lege.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secțiunea 346. Mărturia mincinoasă

(1) Fapta persoanei care, în calitate de expert, prezintă un raport de expertiză mincinos, evident denaturat sau incomplet, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care, în calitate de martor în fața instanței sau a unei autorități judiciare internaționale, în fața unui notar public sau în calitate de procuror sau reprezentant al forțelor de poliție care efectuează o investigație în cadrul procedurilor judiciare preliminare, conform prevederilor Codului de procedură penală, sau în fața unei comisii de investigație a Camerei Deputaților a Parlamentului Republicii Cehe

a) dă declarații neadevărate despre o împrejurare esențială pentru pronunțarea unei hotărâri sau pentru concluziile comisiei de investigație a Camerei Deputaților a Parlamentului Republicii Cehe,

b) ascunde o astfel de împrejurare,

se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) sau (2) provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a aduce prejudicii grave altcuiva la locul de muncă, a-i tulbura relaţiile de familie sau a-i provoca alte pagube serioase,

Secţiunea 347. Traducerea eronată

(1) Fapta persoanei care, în calitate de interpret, interpretează sau traduce în scris în mod eronat, evident denaturat sau incomplet anumite elemente factuale sau împrejurări de o importanţă esenţială pentru pronunţarea unei hotărâri, în cadrul unor proceduri derulate înaintea unei autorităţi publice sau în legătură cu astfel de proceduri, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Fapta persoanei care, în calitate de interpret în faţa instanţei sau a unei autorităţi judiciare internaţionale, a unui procuror sau reprezentant al forţelor de poliţie care efectuează o investigaţie în cadrul procedurilor judiciare preliminare, conform prevederilor Codului de procedură penală, sau în faţa unei comisii de investigaţie a Camerei Deputaţilor a Parlamentului Republicii Cehe, interpretează sau traduce în scris în mod eronat, evident denaturat sau incomplet, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1) sau (2) provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a aduce prejudicii grave altcuiva la locul de muncă, a-i tulbura relaţiile de familie sau a-i provoca alte pagube serioase.

Secţiunea 348. Falsificarea ori alterarea înscrisurilor oficiale

(1) Fapta persoanei care falsifică un înscris public sau alterează substanţial conţinutul acestuia în scopul de a-l utiliza ca pe un înscris autentic, sau care foloseşte un astfel de înscris ca fiind autentic,

care obţine un astfel de înscris pentru sine sau altul sau îl manipulează cu intenţia de a-l utiliza ca pe un înscris autentic, sau

care produce, oferă, comercializează, intermediază sau pune la dispoziţie prin alte metode, obţine pentru sine sau altul sau manipulează instrument, dispozitiv sau o componentă a acestuia, o procedură, funcţie sau orice alte mijloace, inclusiv un program informatic conceput sau adaptat pentru falsificarea sau alterarea înscrisurilor oficiale,

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

se pedepseşte cu închisoarea de la un an la şase ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la şase ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale, sau

c) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat care acţionează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenţia de a facilita sau înlesni comiterea unei infracţiuni de trădare (Secţiunea 309), atentat terorist (Secţiunea 311) sau terorism (Secţiunea 312),

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile, sau

d) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei astfel de fapte.

Secţiunea 349. Fabricarea şi deţinerea neautorizată a sigiliului de stat şi a ştampilei oficiale

Fapta persoanei care fabrică, obţine pentru sine sau altul ori foloseşte un sigiliu de stat sau o ştampilă a unei autorităţi publice purtând stema naţională sau o ştampilă a cărei aplicare este obligatorie pe înscrisuri oficiale, sau un element care poate îndeplini această funcţie, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activităţii.

Secţiunea 350. Falsificarea şi emiterea unui raport de expertiză medicală, a unui diagnostic sau a unei adeverinţe medicale false

(1) Fapta persoanei care falsifică un raport medical, un diagnostic sau o adeverinţă medicală sau alterează substanţial conţinutul acestora cu intenţia de a le folosi în cadrul unor proceduri în faţa unei autorităţi din domeniul asigurărilor sociale sau în faţa altei autorităţi publice, în proceduri penale, civile sau în alte proceduri în instanţă, sau

care foloseşte în cadrul unor proceduri în faţa unei autorităţi din domeniul asigurărilor sociale sau în faţa altei autorităţi publice, în proceduri penale, civile sau în alte proceduri în instanţă un astfel de raport, diagnostic sau adeverinţă ca fiind autentice,

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care

în calitate de medic sau de membru al personalului medical competent emite un raport, un diagnostic sau o adeverinţă false sau evident denaturate

ori ascunde în conținutul acestora aspecte importante privind situația medicală proprie ori a altuia, în scopul folosirii acestora în cadrul unor proceduri în fața unei autorități din domeniul asigurărilor sociale sau în fața altei autorități publice, în proceduri penale, civile sau în alte proceduri în instanță, sau

oricui folosește un astfel de raport, diagnostic sau adeverință în cadrul unor proceduri în fața unei autorități din domeniul asigurărilor sociale sau în fața altei autorități publice, în proceduri penale, civile sau în alte proceduri în instanță.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2), sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2), sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

Secțiunea 351. Obstrucționarea pregătirii și desfășurării alegerilor sau referendumului

Fapta persoanei care împiedică pe altcineva prin amenințarea cu violența sau prin înșelăciune să își exercite dreptul de a alege sau dreptul la vot prin referendum, sau care obligă pe altcineva prin astfel de metode să își exercite dreptul de a alege sau de a vota prin referendum,

care furnizează, oferă sau promite altei persoane sau pentru alții un folos financiar, material sau de altă natură, în legătură cu exercitarea dreptului de a alege prin referendum, pentru o determina să voteze contrar exprimării independente și libere a propriei voințe,

care falsifică informații în evidența numărului de membri ai unui partid politic sau într-o petiție în scopuri electorale sau în alt înscris legat de alegeri sau care utilizează cu bună știință un astfel de înscris ca fiind autentic,

care, cu bună știință, numără incorect voturile sau încalcă secretul votului, sau

care obstrucționează în mod evident pregătirea sau desfășurarea alegerilor pentru un organism legislativ sau un reprezentant al autorităților locale sau pregătirea ori desfășurarea unui referendum, până la anunțarea rezultatelor acestora,

se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

DIVIZIUNEA 5
Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială

Secțiunea 352. Violența împotriva unei categorii de persoane sau a unor persoane

(1) Fapta persoanei care amenință un grup de persoane cu moartea, vătămarea corporală gravă sau provocarea unor prejudicii considerabile, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Fapta persoanei face uz de violență împotriva unui grup de persoane sau a unei persoane sau îi amenință cu moartea, vătămarea corporală gravă sau provocarea unor prejudicii considerabile pe temei de rasă reală sau presupusă a acestora, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei lor reale ori percepute de credință religioasă, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(3) Pedeapsa prevăzută la sub-secțiunea (2) va fi impusă persoanei care,

a) pune la cale sau se asociază cu alții în scopul comiterii unei astfel de fapte, sau

b) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

Secțiunea 353. Amenințarea periculoasă

(1) Fapta persoanei care amenință pe altcineva cu moartea, vătămarea corporală gravă sau provocarea unor prejudicii considerabile de așa manieră încât poate trezi o temere rezonabilă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității, dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) asupra unui minor sau unei femei însărcinate

c) cu uz de armă,

d) asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale, sau

e) asupra unui cadru medical, în timpul exercitării actului medical sau al efectuării unei manevre în scopul salvării vieții sau sănătății, sau asupra unei persoane care îndeplinea o obligație asemănătoare de salvare a vieții, sănătății sau proprietății, prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege.

Secțiunea 354. Hărțuirea

(1) Fapta persoanei care urmărește un timp îndelungat o altă persoană

a) amenințând-o cu vătămarea corporală sau cu alte prejudicii grave pentru sine sau pentru o persoană apropiată acesteia,

b) caută să se afle în prezența sa ori o urmărește,

c) o contactează insistent prin mijloace de comunicare electronică, în scris sau prin alte metode,

d) îi folosește neautorizat datele personale în scopul dobândirii de contacte personale,

cauzându-i astfel o stare de temere rezonabilă pentru viața proprie sau a unor persoane apropiate, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) asupra unui minor sau unei femei însărcinate,

b) cu uz de armă, sau

c) cu cel puțin două persoane.

Secțiunea 355. Defăimarea unei națiuni, rase, origini etnice sau a altor categorii de persoane

(1) Fapta persoanei care defăimează public

a) o națiune, limba acesteia, orice rasă ori grup etnic, sau

b) categorie de persoane pe temei de rasă reală sau presupusă a acestora, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei lor reale ori percepute de credință religioasă,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) cu cel puțin două persoane.

b) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

Secțiunea 356. Incitarea la ură față de o categorie de persoane sau la suprimarea drepturilor și libertăților acestora

(1) Fapta persoanei care instigă public la ură împotriva oricărei națiuni, rase, grupări etnice, religii, clase sau a altei categorii de persoane sau instigă la suprimarea drepturilor și libertăților membrilor acestora, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care conspiră sau se asociază în scopul săvârșirii faptei prevăzute de sub-secțiunea (1).

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă

a) săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei reţele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace, sau

b) participând activ la activităţile unui grup, unei organizaţii sau asociaţii care promovează discriminarea, violenţa sau ura pe motive de rasă, origine etnică, clasă, religie sau alte motive.

DIVIZIUNEA 6
Alte tulburări ale ordinii publice

Secţiunea 357. Răspândirea de ştiri alarmante

(1) Fapta persoanei care în mod intenţionat generează o ameninţare care afectează cel puţin o parte a populaţiei dintr-o anumită zonă prin răspândirea de ştiri alarmante neadevărate, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Fapta persoanei care comunică unei instanţe sau autorităţi a poliţiei Republicii Cehe, sau unei autorităţi a administraţiei centrale, administraţiei locale sau altei autorităţi publice, unei persoane juridice, sau persoane fizice autorizate sau mass media ştirile la care se face referire în sub-secţiunea (1) sau alte ştiri neadevărate capabile să capabile să genereze precauţii care creează îngrijorări semnificative pentru cel puţin o parte a populaţiei dintr-o anumită zonă sau o operaţiune inutilă de salvare a sistemului integrat de urgenţă, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activităţii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani sau la interzicerea exercitării activităţii, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în mod repetat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanţiale,

d) provoacă tulburarea gravă a activităţilor unui organ al administraţiei publice centrale, al administraţiei publice locale, ale unei instanţe de judecată sau ale unei alte autorităţi publice prin săvârşirea unei astfel de fapte,

e) provoacă tulburarea gravă a activităţilor unei persoane juridice sau ale unei persoane fizice autorizate, prin săvârşirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamităţi naturale sau al altui eveniment care constituie o ameninţare gravă la adresa vieţii şi sănătăţii persoanelor, ordinii publice sau proprietăţii, sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

Secțiunea 358. Tulburarea ordinii şi liniştii publice

(1) Fapta persoanei care comite în mod public sau într-un loc accesibil publicului larg acte indecente sau necontrolate în special prin agresarea altora, profanarea unui mormânt, a unui monument istoric sau cultural sau perturbă major pregătirea sau desfăşurarea unui eveniment sportiv organizat, unei reuniune sau ceremonii, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) în mod repetat, sau

b) în calitate de membru al unui grup organizat.

Secțiunea 359. Profanarea de cadavre sau morminte

(1) Fapta persoanei care deschide un mormânt sau o criptă în care există rămăşițe umane, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care sustrage cu intenție rămăşițe umane dintr-un mormânt sau care tratează rămăşițele umane contrar prevederilor legale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) cu intenția de a obține pentru sine sau altul un folos material sau c) de a înlesni sau a ascunde săvârşirea altei fapte penale.

Secțiunea 360. Intoxicația

(1) Fapta persoanei care îşi induce, chiar şi din culpă, o stare de intoxicație prin ingerarea sau aplicarea de substanțe care provoacă dependență, în care săvârşeşte o faptă prevăzută de legea penală, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani; cu toate acestea, dacă săvârşeşte o faptă penală pentru care legea prevede o pedeapsă mai blândă, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Prevederile sub-secțiunii (1), precum şi cele ale secțiunii 26 nu se aplică dacă făptuitorul intră îşi induce starea de intoxicație cu intenția de a comite o infracțiune sau dacă a comis o infracțiune din culpă constând în autoinducerea unei stări de intoxicație.

DIVIZIUNEA 7
Grupul infracțional organizat

Secțiunea 361. Participarea la grupuri infracționale

(1) Fapta persoanei care înființează un grup infracțional organizat,
care este co-autor la activitățile unui grup infracțional sau
care sprijină un grup infracțional organizat,

CZ

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

se pedepseşte cu închisoarea de la doi la zece ani sau confiscarea proprietăţii.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la doisprezece ani sau confiscarea proprietăţii dacă săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în legătură cu un grup infracţional organizat care vizează săvârşirea infracţiunii de trădare (Secţiunea 309), atentat terorist (Secţiunea 311), sau terorism (Secţiunea 312).

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani sau confiscarea proprietăţii dacă este liderul sau reprezentantul unui grup infracţional organizat care vizează săvârşirea infracţiunii de trădare (Secţiunea 309), atentat terorist (Secţiunea 311) sau terorism (Secţiunea 312).

(4) Secţiunile 107 şi 108 nu se aplică făptuitorului faptei prevăzute de sub-secţiunile (1)-(3).

Secţiunea 362. Dispoziţie specială privind regretul efectiv

Fapta persoanei care săvârşeşte fapta prevăzută de Secţiunea 361 nu răspunde penal dacă a sesizat procurorul sau poliţia cu privire la grupul infracţional organizat la o dată când pericolul la adresa unui interes protejat prin prezentul Cod reprezentat de un grup infracţional organizat, altul decât cel prevăzut de secţiunea 361, încă putea fi eliminat. Militarul poate raporta astfel de situaţii superiorului său ierarhic.

Secţiunea 363. Impunitatea agentului

(1) Un agent de poliţie aflat în exerciţiul funcţiunii conform altor acte normative (denumit în continuare „agent"), care participă la activităţi ale unui grup infracţional organizat sau sprijină un grup infracţional organizat, nu răspunde penal pentru calitatea sa de complice al unui grup infracţional organizat, conform Secţiunii 361 (1) şi (2), dacă a săvârşit o a astfel de faptă în scopul de a identifica făptuitorul unei activităţi infracţionale comise în folosul unui grup organizat.

(2) Un agent de poliţie aflat în exerciţiul funcţiunii care este participant la activităţile unui grup infracţional organizat sau sprijină activităţile unui astfel de grup infracţional organizat nu răspunde penal pentru infracţiuni de trafic de persoane (Secţiunea 168), încredinţare a minorului unei alte persoane (Secţiunea 169), violare a secretului corespondenţei (Secţiunea 182), proxenetism (Secţiunea 189), distribuire de materiale pornografice (Secţiunea 191), producere şi utilizare de pornografie infantilă (Secţiunea 192), abuz asupra minorului pentru producerea de pornografie infantilă (Secţiunea 193), practicare a jocurilor necinstite şi pariurilor (Secţiunea 213), participaţie improprie (Secţiunea 214), spălare a banilor (Secţiunea 216), manipulare a procedurilor de insolvenţă (Secţiunea 226), încălcare a obligaţiei de a da declaraţii reale privind proprietatea (Secţiunea 227), falsificare de monede (Secţiunea 233), obţinere neautorizată şi falsificare de instrumente de plată (Secţiunea 234), punere în circulaţie de valori

falsificate (Secţiunea 235), fabricarea şi deţinerea de instrumente în vederea falsificării de valori (Secţiunea 236), emiterea frauduloasă de monedă (Secţiunea 237), încălcare a normelor privind etichetarea şi elementele etichetelor aplicate bunurilor (Secţiunea 244), falsificare şi modificare a elementelor pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale şi a elementelor care dovedesc achitarea obligaţiilor de plată (Secţiunea 245), încălcare a interdicţiilor stabilite pentru situaţiile de urgenţă pe piaţa valutară (Secţiunea 247), activităţi economice neautorizate (Secţiunea 251), desfăşurare neautorizată de activităţi de loterie sau alte jocuri de noroc asemănătoare (Secţiunea 252), organizare de avantaje în atribuirea unui contract de achiziţie publică, concurs de soluţii sau licitaţii publice (Secţiunea 256), manipulare a atribuirii contractelor de achiziţii publice şi concursurilor de soluţii, manipulare a licitaţiilor publice (Secţiunea 257), (Secţiunea 258), încălcare a reglementărilor privind circulaţia bunurilor în relaţia cu alte state (Secţiunea 261), încălcare a reglementărilor privind controlul exportului bunurilor şi tehnologiilor cu întrebuinţare dublă (Secţiunea 262), încălcare a reglementărilor privind circulaţia bunurilor în relaţia cu alte state (Secţiunea 263), efectuare de activităţi de comerţ exterior cu materiale militare fără autorizaţie sau licenţă (Secţiunea 265), încălcare a obligaţiilor privind emiterea autorizaţiilor şi licenţelor pentru comerţul exterior cu materiale militare (Secţiunea 266), denaturare a datelor şi neţinere a evidenţelor privind comerţul exterior cu materiale militare (Secţiunea 267), înarmare neautorizată (Secţiunea 279), proiectare, fabricare şi deţinere a unor mijloace de luptă interzise (Secţiunea 280), fabricare şi deţinere neautorizată a substanţelor radioactive şi substanţelor extrem de periculoase (Secţiunea 281), fabricare şi deţinere neautorizată a materialelor nucleare şi a materialelor fisionabile speciale (Secţiunea 282), producere neautorizată şi alte utilizări ale substanţelor narcotice şi psihotrope şi ale unor substanţe toxice (Secţiunea 283), deţinere de substanţe narcotice şi psihotrope şi substanţe toxice (Secţiunea 284), cultivare neautorizată de plante care conţin substanţe narcotice sau psihotrope (Secţiunea 285), fabricare şi deţinere a unor articole pentru producerea ilegală a substanţelor narcotice şi psihotrope şi ale unor substanţe toxice (Secţiunea 286), eliminare neautorizată a deşeurilor (Secţiunea 298), utilizare neautorizată a animalelor sălbatice şi plantelor protejate (Secţiunea 299), abuz în serviciu (Secţiunea 329), acceptarea mitei (Secţiunea 331), dare de mită (Secţiunea 332), trafic de influenţă - Secţiunea 333 (2), organizare şi înlesnire a trecerii neautorizate a frontierei de stat (Secţiunea 340), înlesnire a şederii neautorizate pe teritoriul Republicii Cehe (Secţiunea 341), falsificarea ori alterarea înscrisurilor oficiale (Secţiunea 348), dacă a comis o astfel de faptă în scopul identificării activităţii infracţionale comise de membrii unui grup infracţional organizat, în legătură cu un grup infracţional organizat, sau în folosul unui grup infracţional organizat.

(3) Nu beneficiază de impunitate agentul care a înfiinţat sau pus la cale un grup infracţional organizat.

DIVIZIUNEA 8
Alte forme de participare la activităţi infracţionale

Secţiunea 364. Instigarea la săvârşirea unei infracţiuni

Fapta persoanei care instigă public la săvârşirea unei infracţiuni se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Secţiunea 365. Aprobarea unei infracţiuni

(1) Fapta persoanei care îşi exprimă public aprobarea faţă de săvârşirea unei infracţiuni sau care laudă în public un făptuitor pentru infracţiunea comisă, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care, în intenţia de a-şi exprima aprobarea faţă de o infracţiune

a) răsplăteşte sau despăgubeşte un făptuitor sau o rudă apropiată a acestuia pentru pedeapsa impusă, sau

b) organizează o colectă pentru o astfel de răsplată sau despăgubire.

Secţiunea 366. Favorizarea

(1) Fapta persoanei care ajută făptuitorul unei infracţiuni cu intenţia de a înlesni sustragerea acestuia de la urmărirea penală, condamnarea la o pedeapsă sau la o măsură de siguranţă sau de la executarea acestora, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani; cu toate acesta, dacă ajută un făptuitor al unei infracţiuni pentru care legea stipulează o pedeapsă mai blândă, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Fapta persoanei care săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în favoarea unei rude apropiate nu răspunde penal, cu excepţia cazului în care a procedat astfel pentru a

a) ajuta o persoană care a comis infracţiunea de trădare (Secţiunea 309), subminare a republicii (Secţiunea 310), atentat terorist (Secţiunea 311), terorism (Secţiunea 312), genocid (Secţiunea 400), atentate împotriva umanităţii (Secţiunea 401), apartheid şi discriminare împotriva unor categorii de persoane (Secţiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secţiunea 406), utilizare de mijloace şi metode interzise în operaţiunile de luptă (Secţiunea 411), cruzimi de război (Secţiunea 412), persecutare a populaţiei (Secţiunea 413), jaf în zona de operaţii militare (Secţiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaţionale şi recunoscute de stat (Secţiunea 415), sau

b) a câştiga foloase materiale pentru sine sau altul.

Secţiunea 367. Neprevenirea unei infracţiuni

(1) Fapta persoanei care obţine informaţii credibile că altă persoană se pregăteşte să comită sau comite o infracţiune de omor calificat (Secţiunea 140), omor (Secţiunea 141), vătămare corporală gravă (Secţiunea 145), tortură şi alte tratamente crude şi inumane (Secţiunea 149), întrerupere ilegală a

BCU-MOLDOVA STATE UNIVERSITY LIBRARY

cursului sarcinii fără consimțământul femeii însărcinate (Secțiunea 159), prelevare neautorizată de țesuturi și organe (Secțiunea 164), trafic de persoane (Secțiunea 168), lipsire de libertate în mod ilegal (Secțiunea 170), răpire - Secțiunea 172 (3) și (4), tâlhărie (Secțiunea 173), luare de ostatici (Secțiunea 174), șantaj - Secțiunea 175 (3) și (4), utilizare ilegală a datelor personale - Secțiunea 180 (4), viol (Secțiunea 185), agresiune sexuală (Secțiunea 187), abuz asupra minorului pentru producerea de pornografie infantilă (Secțiunea 193), maltratare a persoanei încredințate (Secțiunea 198), furt - Secțiunea 205 (5), delapidare - Secțiunea 206 (5), înșelăciune - Secțiunea 209 (5), înșelăciune privind asigurările - Secțiunea 210 (6), fraude legate de acordarea unor credite - Secțiunea 211 (6), fraude legate de acordarea unor subvenții - Secțiunea 212 (6), participație improprie - Secțiunea 214 (3) și (4), spălare a banilor - Secțiunea 216 (4), falsificare de monede (Secțiunea 233), obținere neautorizată și falsificare de instrumente de plată (Secțiunea 234), emiterea frauduloasă de monedă (Secțiunea 237), eludare a impozitelor, taxelor și a altor plăți obligatorii asemănătoare - Secțiunea 240 (3), utilizare abuzivă a informațiilor și statutului în relațiile economice - Secțiunea 255 (4), prejudiciere a intereselor financiare ale Comunităților Europene - Secțiunea 260 (5), încălcare a reglementărilor privind controlul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuințare dublă (Secțiunea 262), încălcare a atribuțiilor în domeniul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuințare dublă (Secțiunea 263), efectuare de activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență (Secțiunea 265), încălcare a obligațiilor privind emiterea autorizațiilor și licențelor pentru comerțul exterior cu materiale militare (Secțiunea 266), pericol public (Secțiunea 272), proiectare, fabricare și deținere a unor mijloace de luptă interzise (Secțiunea 280), fabricare și deținere neautorizată a substanțelor radioactive și substanțelor extrem de periculoase (Secțiunea 281), fabricare și deținere neautorizată a materialelor nucleare și a materialelor fisionabile speciale (Secțiunea 282), producere neautorizată și alte utilizări ale substanțelor narcotice și psihotrope și ale unor substanțe toxice (Secțiunea 283), preluare a controlului asupra unei aeronave, nave civile sau platforme fixe (Secțiunea 290), deturnare a unei aeronave (Secțiunea 292), trădare (Secțiunea 309), subminarea Republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312), sabotaj (Secțiunea 314), spionaj (Secțiunea 316), periclitare a informațiilor clasificate (Secțiunea 317), trădare militară (Secțiunea 320), utilizare a violenței împotriva unei autorități publice - Secțiunea 323 (3) și (4), utilizare a violenței împotriva unui funcționar public - Secțiunea 325 (3) și (4), acceptarea mitei (Secțiunea 331), dare de mită (Secțiunea 332), trecere a frontierei de stat cu uz de violență - Secțiunea 339 (2) și (3), organizare și înlesnire a trecerii neautorizate a frontierei de stat - Secțiunea 340 (4), revoltă a deținuților (Secțiunea 344), participare la un grup infracțional organizat - Secțiunea 361 (2) și (3), insubordonare - Secțiunea

375 (2) şi (3), opunere de rezistenţă şi constrângere la încălcarea îndatoririlor de serviciu - Secţiunea 377 (2) şi (3), încălcare a drepturilor şi intereselor protejate ale militarilor egali în grad - Secţiunea 382 (3) şi (4), încălcare a drepturilor şi intereselor protejate ale militarilor subordonaţi sau mai mici în grad - Secţiunea 383 (3) şi (4), absenţa nejustificată (Secţiunea 386), subminare a moralei militarilor - Secţiunea 392 (2), genocid (Secţiunea 400), infracţiuni contra umanităţii (Secţiunea 401), apartheid şi discriminare a unor categorii de persoane (Secţiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secţiunea 406), relaţii care ameninţă pacea (Secţiunea 409), utilizare de mijloace şi metode interzise în operaţiunile de luptă (Secţiunea 411), cruzimi de război (Secţiunea 412), persecutare a populaţiei (Secţiunea 413), jaf în zona de operaţii militare (Secţiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaţionale şi recunoscute de stat - Secţiunea 415 (3), şi nu încearcă să prevină comiterea unei astfel de infracţiuni se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani; dacă prezenta lege stipulează o pedeapsă mai blândă pentru oricare dintre aceste infracţiuni, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Fapta persoanei care comite fapta prevăzută la sub-secţiunea (1) nu răspunde penal dacă nu ar fi putut împiedica fapta penală fără a se expune pe sine sau pe o rudă apropiată pericolului de moarte, vătămare corporală sau alte prejudicii grave sau urmăririi penale. Cu toate acestea, prevederea privind ruda apropiată nu scuteşte făptuitorul de răspundere penală, dacă neprevenirea se referă la infracţiunea de trădare (Secţiunea 309), subminare a Republicii (Secţiunea 310), atentat terorist (Secţiunea 311), terorism (Secţiunea 312), sabotaj (Secţiunea 314), spionaj (Secţiunea 316), genocid (Secţiunea 400), infracţiuni contra umanităţii (Secţiunea 401), apartheid şi discriminare a unor categorii de persoane (Secţiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secţiunea 406), utilizare de mijloace şi metode interzise în operaţiunile de luptă (Secţiunea 411), cruzimi de război (Secţiunea 412), persecutarea a populaţiei (Secţiunea 413), (Secţiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaţionale şi recunoscute de stat - Secţiunea 415 (3).

(3) O infracţiune poate fi prevenită şi prin sesizarea în timp util a procurorului sau poliţiei; militarul poate raporta fapta ofiţerilor săi superiori.

Secţiunea 368. Omisiunea sesizării unei infracţiuni

(1) Fapta persoanei care obţine informaţii credibile că altă persoană a comis o infracţiune de omor calificat (Secţiunea 140), vătămare corporală gravă (Secţiunea 145), tortură şi alte tratamente crude şi inumane (Secţiunea 149), lipsire de libertate în mod ilegal (Secţiunea 170), luare de ostatici (Secţiunea 174), abuz asupra minorului pentru producerea de pornografie infantilă (Secţiunea 193), maltratare a persoanei încredinţate (Secţiunea 198), falsificare de monede (Secţiunea 233), obţinere neautorizată şi falsificare de instrumente de plată (Secţiunea 234), emitere a frauduloasă de monedă (Secţiunea 237), încălcare

a reglementărilor privind controlul exportului bunurilor şi tehnologiilor cu întrebuinţare dublă (Secţiunea 262), încălcare a reglementărilor privind circulaţia bunurilor în relaţia cu alte state (Secţiunea 263), efectuare de activităţi de comerţ exterior cu materiale militare fără autorizaţie sau licenţă (Secţiunea 265), încălcare a obligaţiilor privind emiterea autorizaţiilor şi licenţelor pentru comerţul exterior cu materiale militare (Secţiunea 266), pericol public (Secţiunea 272), proiectare, fabricare şi deţinere a unor mijloace de luptă interzise (Secţiunea 280), fabricare şi deţinere neautorizată a substanţelor radioactive şi substanţelor extrem de periculoase (Secţiunea 281), fabricare şi deţinere neautorizată a materialelor nucleare şi a materialelor fisionabile speciale (Secţiunea 282), preluare a controlului asupra unei aeronave, nave civile sau platforme fixe (Secţiunea 290), deturnare a unei aeronave (Secţiunea 292), trădare (Secţiunea 309), subminare a Republicii (Secţiunea 310), atentat terorist (Secţiunea 311), terorism (Secţiunea 312), sabotaj (Secţiunea 314), spionaj (Secţiunea 316), periclitare a informaţiilor clasificate (Secţiunea 317), trădare militară (Secţiunea 320), acceptarea mitei (Secţiunea 331), darea de mită (Secţiunea 332), participare la un grup infracţional organizat - Secţiunea 361 (2) şi (3), genocid (Secţiunea 400), infracţiuni contra umanităţii (Secţiunea 401), apartheid şi discriminare a unor categorii de persoane (Secţiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secţiunea 406), utilizare de mijloace şi metode interzise în operaţiunile de luptă (Secţiunea 411), cruzimi de război (Secţiunea 412), persecutare a populaţiei (Secţiunea 413), (Secţiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaţionale şi recunoscute de stat - Secţiunea 415 (3), şi nu sesizează fără întârziere procurorul sau poliţia sau, în cazul unui militar, superiorul ierarhic, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani; dacă prezenta lege stipulează o pedeapsă mai blândă pentru oricare dintre aceste infracţiuni, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Fapta persoanei care comite fapta prevăzută la sub-secţiunea (1) nu răspunde penal dacă nu ar fi putut sesiza fapta penală fără a se expune pe sine sau pe o rudă apropiată pericolului de moarte, vătămare corporală sau alte prejudicii grave sau urmăririi penale.

(3) Obligaţia de sesizare prevăzută de sub-secţiunea (1) nu se aplică unui avocat sau angajaţilor acestuia, care află de comiterea unei fapte penale în exercitarea atribuţiilor sale profesionale. De asemenea, obligaţia de sesizare a autorităţilor nu se aplică unui cleric, membru al unui cult religios sau al unei societăţi religioase recunoscute de stat, autorizat să exercite drepturi speciale, atunci când află despre comiterea unei fapte penale ca parte a confesiunii sau a unei practici care presupune secretul confesiunii. Obligaţia de a sesiza autorităţile în cazul unei infracţiuni de trafic de persoane conform Secţiunii 168 (2) şi lipsire de libertate în mod ilegal (Secţiunea 170) nu se aplică persoanelor care oferă asistenţă victimelor unor infracţiuni.

CAPITOLUL XI
Infracțiuni privind serviciul militar

Secțiunea 369. Sustragerea de la luarea în evidența militară

(1) Fapta persoanei care pretinde despre sine sau despre altul că ar fi incapabil, temporar sau permanent, sau mai puțin capabil să efectueze stagiul militar obligatoriu, în timp de pace, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 370. Nerespectarea obligației efectuării serviciului militar

Fapta persoanei care nu se prezintă la încorporare în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, cu intenția de a nu-și respecta obligația efectuării serviciului militar sau de a amâna îndeplinirea acestei obligații, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

Secțiunea 371. Sustragerea de la efectuarea serviciului militar

(1) Fapta persoanei care, în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, se folosește de diferite tertipuri cu intenția de a fi scutită de efectuarea serviciului militar, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(2) Fapta persoanei care, în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, se folosește de diferite tertipuri cu intenția

a) de a evita, parțial sau integral, efectuarea serviciului militar, sau

b) de a scuti, parțial sau integral, pe altcineva de efectuarea serviciului militar,

se pedepsește cu închisoarea de la trei la cinci ani.

Secțiunea 372. Neprezentarea pentru efectuarea stagiului militar

Fapta persoanei care nu se prezintă pentru efectuarea stagiului militar la data comunicată în timpul unei stări de urgență sau al unei stări de război, în termen de 24 de ore după expirarea termenului stipulat în înștiințarea de recrutare, deși nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Secțiunea 373. Neprezentarea la mobilizare

(1) Fapta persoanei care nu se prezintă pentru mobilizarea în forțele armate în urma primirii unei înștiințări în acest sens, în timpul unei stări de urgență sau al unei stări de război, în termen de 24 de ore după expirarea termenului stipulat în înștiințarea de mobilizare, deși nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Fapta persoanei care, deşi nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, nu se prezintă pentru mobilizarea în forţele armate în cazul în care nu a primit înştiinţarea de mobilizare în timpul unei stări de urgenţă sau al unei stări de război, dar s-a efectuat o comunicare publică sau un apel la mobilizare, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Secţiunea 374. Neprezentarea la mobilizare din culpă

(1) Fapta persoanei care nu se prezintă din culpă pentru mobilizarea în forţele armate în urma primirii unei înştiinţări în acest sens, în timpul unei stări de urgenţă sau al unei stări de război, în termen de 24 de ore după expirarea termenului stipulat în înştiinţarea de mobilizare, deşi nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care, deşi nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, nu se prezintă din culpă pentru mobilizarea în forţele armate în cazul în care nu a primit înştiinţarea de mobilizare în timpul unei stări de urgenţă sau al unei stări de război, dar s-a efectuat o comunicare publică sau un apel la mobilizare, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

CAPITOLUL XII
Infracţiuni privind militarii

DIVIZIUNEA 1
Infracţiuni contra modului de subordonare şi onoarei militare

Secţiunea 375. Insubordonarea

(1) Fapta persoanei care refuză să îndeplinească un ordin sau nu îl duce la îndeplinire în mod intenţionat se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) săvârşeşte fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) cu un grup de soldaţi,

b) comite o astfel de faptă cu uz de armă,

c) comite o astfel de faptă în astfel de împrejurări încât poate împiedica ori îngreuna substanţial îndeplinirea unei îndatoriri de serviciu importante,

d) prin săvârşirea unei astfel de fapte, afectează capacitatea de luptă a unei unităţi militare, baze militare, unităţi militare de salvare sau a unei alte structuri din cadrul Ministerului Apărării,

e) prin săvârşirea unei astfel de fapte provoacă daune considerabile asupra mediului pentru a căror eliminare sunt necesare costuri considerabile, cel puţin în mare măsură

CZ

f) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

g) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă decesul cuiva.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 376. Insubordonarea din culpă

(1) Fapta persoanei care nu duce la îndeplinire un ordin din culpă, prin aceasta împiedicând sau îngreunând substanțial îndeplinirea unei îndatoriri de serviciu importante, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă:

a) compromiterea capacității de luptă a unei unități militare, baze militare, unități militare de salvare sau a unei alte structuri din cadrul Ministerul Apărării,

b) daune considerabile asupra mediului pentru a căror eliminare sunt necesare costuri considerabile, cel puțin în mare măsură,

c) vătămarea corporală gravă, sau

d) decesul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 377. Opunerea de rezistență și constrângerea la încălcarea îndatoririlor de serviciu

(1) Fapta persoanei care opune rezistență unui militar, care își îndeplinește o îndatorire de serviciu, sau îl obligă să își încalce îndatoririle de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

a) săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu un grup de persoane,

b) comite o astfel de faptă cu uz de armă,

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de luptă, sau

d) provoacă vătămarea corporală gravă printr-o astfel de faptă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (2) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau a unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 378. Insultarea unui militar

(1) Fapta persoanei care insultă

a) un superior sau un militar cu grad mai înalt,

b) un subordonat sau un militar mai mic în grad, sau

c) un militar egal în rang în timp ce acesta sau militarul insultat se află în serviciu de gardă sau de pază sau în îndeplinirea altei îndatoriri,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă.

Secțiunea 379. Insultarea unui militar cu uz de violență sau amenințare cu violența

(1) Fapta persoanei care insultă cu uz de violență sau amenințare cu violența iminentă

a) un superior sau un militar cu grad mai înalt,

b) un subordonat sau un militar mai mic în grad,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timp ce acesta sau militarul insultat se afla în serviciu de gardă sau de pază sau în îndeplinirea altei îndatoriri,

b) comite o astfel de faptă împotriva unui membru al gărzii militare,

c) comite o astfel de faptă cu uz de armă sau cu cel puțin două persoane,

d) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă, sau

e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

Secțiunea 380. Insultarea unui militar egal în rang cu uz de violență sau amenințare cu violența

(1) Fapta persoanei care insultă un militar egal în rang cu uz de violență sau cu amenințarea cu violență iminentă, în timp ce aceasta sau militarul insultat se află în serviciu de gardă sau de pază sau în îndeplinirea altei îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă,

a) fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) împotriva unui membru al gărzii militare

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

b) comite o astfel de faptă cu uz de armă sau cu cel puțin două persoane,

c) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

Secțiunea 381. Violența împotriva unui ofițer superior

(1) Fapta persoanei care face uz de violență împotriva unui ofițer superior

a) cu intenția de a afecta îndeplinirea îndatoririlor sale de serviciu, sau

b) pentru îndeplinirea îndatoririlor sale de serviciu,

se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămare corporală gravă, sau

b) comite o astfel de faptă cu cel puțin două persoane.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 382. Încălcarea drepturilor și intereselor protejate ale militarilor egali în grad

(1) Fapta persoanei care obligă un militar egal în grad să îi facă favoruri personale, îi limitează drepturile sau îi îngreunează în mod intenționat îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de violență sau amenințare cu violența iminentă sau alt prejudiciu grav,

b) comite o astfel de faptă cu cel puțin două persoane,

c) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

NATIONAL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin cruzimi sau cu uz de armă,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război sau într-o situație de luptă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 383. Încălcarea drepturilor și intereselor protejate ale militarilor subordonați sau mai mici în grad

(1) Fapta persoanei care obligă un militar subordonat sau mai mic în grad să îi facă favoruri personale, îi limitează drepturile sau îi îngreunează în mod intenționat îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, sau îi impune o sancțiune disciplinară contrar prevederilor altui act normativ, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de violență sau amenințare cu violența iminentă sau alt prejudiciu grav,

b) comite o astfel de faptă cu cel puțin două persoane,

c) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin cruzimi sau cu uz de armă,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război sau într-o situație de luptă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

MASARYK UNIVERSITY LIBRARY

DIVIZIUNEA 2
Infracțiuni privind obligația de a efectua serviciul militar

Secțiunea 384. Sustragerea de la efectuarea serviciului militar

(1) Fapta persoanei care, cu intenția de a se sustrage de la efectuarea serviciului militar în timpul unei stări de urgență, își provoacă vătămări sănătății, simulează o boală, falsifică un înscris, consumă substanțe care provoacă dependență sau folosește alte mijloace de înșelăciune, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 385. Sustragerea din culpă de la efectuarea serviciului militar

Fapta persoanei care devine inaptă din culpă în timpul unei stări de urgență prin consumul de substanțe care provoacă dependență, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Secțiunea 386. Absența nejustificată

(1) Fapta persoanei care absentează nejustificat cu intenția de a se sustrage serviciului militar, se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de armă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 387. Dezertarea

(1) Fapta persoanei care absentează nejustificat, neprezentându-se la timp pentru plecarea unui transport militar, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Fapta persoanei care absentează nejustificat timp de peste trei zile,

care absentează nejustificat timp de peste 24 de ore, deși a fost pedepsită pentru o astfel de greșeală disciplinară în ultimul an,

care absentează nejustificat timp de peste două zile într-o perioadă în care se duc la îndeplinire îndatoriri de o importanță deosebită, sau

care absentează nejustificat timp de peste 24 de ore în timpul unei misiuni în străinătate,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Fapta persoanei care absentează nejustificat timp de peste paisprezece zile,

care absentează nejustificat timp de peste şase zile într-o perioadă în care se duc la îndeplinire îndatoriri de o importanţă deosebită,

care absentează nejustificat timp de peste trei zile în timpul unei misiuni în străinătate,

se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

DIVIZIUNEA 3
Infracţiuni privind serviciul de gardă, de pază şi alte îndatoriri

Secţiunea 388. Sustragerea de la efectuarea serviciului de gardă, de pază sau a altor îndatoriri

(1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a se sustrage de la efectuarea serviciului de gardă, de pază sau a altor îndatoriri, îşi provoacă vătămări sănătăţii, simulează o boală, falsifică un înscris, consumă substanţe care provoacă dependenţă sau foloseşte alte mijloace de înşelăciune, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la zece ani sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului, al unei stări de război sau al unei situaţii de luptă.

Secţiunea 389. Încălcarea obligaţiilor privind serviciul de gardă

(1) Fapta persoanei care încalcă, chiar şi din culpă, regulamentele sau normele privind serviciul de gardă sau alte îndatoriri similare sau regulamentele speciale privind efectuarea acestui serviciu, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în timpul efectuării unui serviciu de gardă de o deosebită importanţă militară sau de stat,

b) comite o astfel de faptă prin încălcarea gravă a îndatoririlor sale,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă prejudicii pentru a căror prevenire se instituise serviciul de gardă sau o îndatorire asemănătoare, sau

d) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea, în cazul în care comite cu intenţie fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) în timpul unei stări de luptă şi dacă este prezentă vreuna dintre împrejurările prevăzute de sub-secţiunea (2).

(4) Actele preparatorii constituie infracţiune.

CEU LIBRARY

Secțiunea 390. Încălcarea obligațiilor privind serviciul de pază sau a altor îndatoriri

(1) Fapta persoanei care încalcă, chiar şi din culpă, regulamentele sau normele privind serviciul de pază sau altă îndatorire în timpul efectuării acestui serviciu, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă, prin comiterea unei astfel de fapte, provoacă consecințe deosebit de grave pentru a căror prevenire se instituise serviciul de pază.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu şi cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de luptă.

Secțiunea 391. Încălcarea îndatoririlor de serviciu în timpul unei misiuni de apărare aeriană

(1) Fapta persoanei care încalcă, chiar şi din culpă, regulamentele privind serviciul în unități pentru asigurarea protecției spațiului aerian, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între doi şi zece ani dacă, prin comiterea unei astfel de fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), provoacă consecințe deosebit de grave, pe care avea obligația să le prevină.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război şi dacă astfel cauzează o consecință deosebit de gravă, pe care avea obligația să o prevină.

DIVIZIUNEA 4
Infracțiuni care pun în pericol capacitatea de luptă sau forțele armate

Secțiunea 392. Subminarea moralei militarilor

(1) Fapta persoanei care determină militarii să se întoarcă împotriva serviciului militar sau a superiorilor lor, sau care perturbă grav şi sistematic disciplina militară, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului, al unei stări de război sau în timpul unei stări de luptă.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 393. Încălcarea îndatoririlor de serviciu de către militari

(1) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, reduce substanțial utilitatea efectelor militare prin neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu trasate, se

pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activităţii.

(2) Fapta persoanei care, chiar şi din culpă, utilizează efecte militare de valoare mai mare fără a fi autorizată, în alte scopuri decât au fost acestea concepute, sau care aprobă o astfel de utilizare, sau care întrebuinţează inadecvat sau înlesneşte utilizarea necorespunzătoare a subordonaţilor prin trasarea unor sarcini care depăşesc îndatoririle de serviciu ale acestora, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activităţii sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) câştigă foloase substanţiale pentru sine sau altul prin săvârşirea unei fapte prevăzute de sub-secţiunea (1), sau

b) prin comiterea unei astfel provoacă în mod intenţionat reducerea capacităţii de luptă a forţelor armate sau pagube substanţiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea, în cazul în care

a) comite cu intenţie fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

(5) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 394. Laşitate în faţa inamicului

Fapta persoanei care se predă din laşitate sau deznădejde în timpul unei stări de luptă, se pedepseşte cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

Secţiunea 395. Neîndeplinirea misiunii de luptă

(1) Fapta persoanei care părăseşte fără permisiune un loc de luptă în timpul unei stări de luptă, se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la douăzeci de ani.

(2) Fapta persoanei care se sustrage de la îndeplinirea unei misiuni de luptă în timpul unei stări de luptă sau refuză să folosească o armă, se pedepseşte cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

(3) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 396. Abandonarea efectelor militare

(1) Fapta persoanei care aruncă, abandonează sau aduce în stare de neîntrebuinţare echipamente militare sau alte dispozitive militare, se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1), a provocat reducerea capacităţii de luptă a forţelor militare sau pagube considerabile.

(3) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secțiunea 397. Capitularea

(1) Comandantul care predă în mâinile inamicului echipamente tehnice sau militare, chiar și din culpă, fără ca această măsură să fi fost determinată de condițiile de luptă, va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la douăzeci de ani, cu condiția să nu fi acționat cu intenția de a ajuta inamicul.

(2) Actele preparatorii constituie infracțiune.

DIVIZIUNEA 5
Infracțiuni privind îndatoririle membrilor forțelor de securitate

Secțiunea 398. Încălcarea îndatoririlor unui membru al forțelor de securitate

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, reduce semnificativ posibilitatea de utilizare a echipamentului militar sau a altor mijloace materiale în detrimentul forțelor de securitate, prin neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu trasate, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care utilizează neautorizat mijloace materiale din cele la care se face referire la sub-secțiunea (1) având o valoare mai mare, pentru alte scopuri decât au fost acestea concepute, sau care aprobă o astfel de utilizare, sau care întrebuințează inadecvat sau înlesnește utilizarea necorespunzătoare a subordonaților prin trasarea unor sarcini care depășesc îndatoririle de serviciu ale acestora, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), sau

b) prin comiterea cu intenție a unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă pagube substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 399. Dispoziții comune

Dispozițiile privind infracțiunile de insubordonare (Secțiunea 375), insubordonare din culpă (Secțiunea 376), insultarea unui militar (Secțiunea 378), insultarea unui militar cu uz de violență sau amenințare cu violența (Secțiunea 379), insultare a unui militar egal în rang cu uz de violență sau amenințare cu violența (Secțiunea 380), lovire a superiorului (Secțiunea 381), încălcare a obligațiilor privind serviciul de gardă (Secțiunea 389), încălcare a obligațiilor privind serviciul de pază sau a altor îndatoriri (Secțiunea 390), se aplică și membrilor serviciilor de securitate.

CAPITOLUL XIII
Infracțiuni contra umanității, păcii şi infracțiuni de război

DIVIZIUNEA 1
Infracțiuni contra umanității

Secțiunea 400. Genocidul

(1) Fapta persoanei care, în scopul de a distruge, în întregime sau în parte, un grup național, etnic, rasial sau religios sau o altă categorie asemănătoare de persoane

a) supune grupului la condiții de existență de natură să ducă la distrugerea fizică, totală sau parțială, a acestuia,

b) impune măsuri vizând împiedicarea naşterilor în cadrul grupului,

c) cauzează uciderea sau vătămarea corporală gravă a unui membru al grupului,

se pedepseşte cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care incită public la săvârşirea faptei prevăzute de sub-secțiunea (1).

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 401. Infracțiuni contra umanității

(1) Fapta persoanei care săvârşeşte, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva unei populații civile

a) exterminarea unor persoane,

b) sclavia,

c) deportarea sau transferarea forțată a unui grup de civili,

d) violul, sclavia sexuală, constrângerea la prostituție, sarcina forțată, sterilizarea forțată sau alte forme de violență sexuală,

e) persecutarea unui grup de civili pe motive de ordin politic, rasial, național, etnic, cultural, religios, sexual ori în funcție de alte criterii asemănătoare,

f) apartheid sau alte metode asemănătoare de segregare sau discriminare,

g) reținerea ilegală, răpirea într-un loc necunoscut sau orice alte limitări ale libertății personale, urmate de dispariții involuntare ale unor persoane

h) tortură,

i) omor sau

j) alte tratamente inumane,

se pedepseşte cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

(2) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secţiunea 402. Apartheid şi discriminare împotriva unei categorii de persoane

(1) Fapta persoanei care practică apartheidul sau segregarea ori discriminarea rasială, etnică, naţională, religioasă sau de clasă împotriva altor categorii asemănătoare de persoane, se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea, în cazul în care

a) expune o astfel de categorie de persoane la condiţiile dificile de viaţă menţionate la sub-secţiunea (1),

b) printr-o astfel de faptă, expune o astfel de categorie de persoane la tratamente inumane sau degradante.

(3) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 403. Înfiinţarea, sprijinirea şi promovarea mişcărilor care vizează suprimarea drepturilor umane şi libertăţilor

(1) Fapta persoanei care înfiinţează, promovează sau sprijină mişcări al căror scop demonstrat este suprimarea drepturilor omului sau care proclamă ura pe temei de rasă, apartenenţă etnică, naţională şi religioasă sau ura de clasă ori ura împotriva altei categorii de persoane, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei reţele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace,

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,

c) comite o astfel de faptă în calitate de militar, sau

d) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 404. Exprimarea simpatiilor pentru mişcări vizând suprimarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale

Fapta persoanei care îşi exprimă public simpatia pentru mişcările prevăzute la Secţiunea 403 (1) se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani.

Secţiunea 405. Negarea, contestarea, aprobarea şi justificarea genocidului

Fapta persoanei care neagă, contestă, aprobă sau încearcă să justifice public genocidul nazist, comunist sau orice alt genocid, sau alte crime împotriva umanităţii ale naziştilor sau comuniştilor, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DIVIZIUNEA 2
Infracțiuni contra păcii şi crime de război

Secțiunea 406. Pregătire de război ofensiv

Fapta persoanei care pregăteşte un război ofensiv, în care ar participa şi Republica Cehă, expunând astfel Republica Cehă la riscul unui război, se pedepseşte cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

Secțiunea 407. Incitarea la război ofensiv

(1) Fapta persoanei care incită public la război ofensiv, în care ar participa şi Republica Cehă, care promovează un astfel de război sau sprijină prin orice alte metode propaganda de război, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoare de la doi la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în cadrul unei reuniuni care face obiectul obligației de a sesiza, sau

b) comite o astfel de faptă prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 408. Dispoziții comune

Pregătirea şi incitarea la război ofensiv nu vor fi considerate drept conduită legată de

a) o declarație de război, dacă există riscul ca Republica Cehă să fie atacată sau dacă se impun pentru respectarea obligațiilor asumate printr-un tratat internațional privind apărarea comună împotriva agresiunilor,

b) participarea Republicii Cehe la mecanismele de apărare ale unei organizații internaționale în care Republica Cehă este membră,

c) încetarea prezenței forțelor armate ale Republicii Cehe în afara teritoriului Republicii Cehe sau staționării forțelor militare străine pe teritoriul Republicii Cehe, aprobate în mod expres de Parlamentul Republicii Cehe sau de Guvernul Republicii Cehe.

Secțiunea 409. Relații care pun în pericol pacea

(1) cetățeanul Republicii Cehe sau apatridul care îşi are reşedința permanentă pe teritoriul ceh, care, cu intenția de a provoca un război sau o acțiune militară împotriva Republicii Cehe sau a altui stat, stabileşte sau menține relații cu o putere străină, singur sau prin intermediul altei persoane, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care fapta comisă, prevăzută de sub-secțiunea (1), reprezintă

a) o amenințare gravă la adresa statutului internațional al Republicii Cehe sau al altui stat, sau

b) o amenințare gravă la adresa existenței Republicii Cehe sau a altui stat.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 410. Încălcarea sancțiunilor internaționale

(1) Fapta persoanei care încalcă un ordin, o interdicție sau restricție prevăzute în scopul menținerii sau restabilirii păcii și securității internaționale, protejării drepturilor omului sau combaterii terorismului, pe care Republica Cehă are obligația de a le respecta ca membră a Organizației Națiunilor Unite sau a Uniunii Europene, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube substanțiale, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

d) prin comiterea unei astfel de fapte cauzează o amenințare gravă la adresa statutului internațional al Republicii Cehe, sau

e) prin comiterea unei astfel de fapte contribuie în mod semnificativ la subminarea păcii și securității internaționale, măsurilor vizând protecția drepturilor omului, sau combaterea terorismului.

Secțiunea 411. Utilizarea de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă

(1) Fapta persoanei care, în timp de război sau conflict armat, sau în timpul unei stări de luptă

a) ordonă utilizarea de mijloace de luptă sau de materiale de natură similară sau folosește astfel de mijloace sau materiale, sau

b) ordonă operațiuni de luptă interzise sau se angajează în luptă folosind astfel de metode,

se pedepsește cu închisoarea între doi și zece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care, contrar prevederilor dreptului internaţional privind mijloacele şi metodele de luptă în război sau în alte conflicte armate, în mod intenţionat

a) aduce vătămări vieţii, sănătăţii sau proprietăţii populaţiei civile sau o atacă în scop represiv,

b) conduce un atac împotriva unui loc neprotejat sau a unei zone demilitarizate,

c) distruge un baraj, o centrală nucleară sau o unitate asemănătoare, care conţine substanţe periculoase, sau

d) distruge sau degradează un obiect destinat utilizării în scopuri umanitare sau un monument cultural sau natural recunoscut internaţional, sau exploatează un astfel de monument în scopuri militare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) provoacă

a) vătămarea corporală gravă, sau

b) decesul.

(4) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 412. Cruzimi de război

(1) Fapta persoanei care încalcă normele de drept internaţional prin tratamente inumane aplicate populaţiei civile, refugiaţilor, răniţilor, bolnavilor, membrilor forţelor armate care s-au predat sau prizonierilor de război în timpul unui război sau conflict armat, se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va impune persoanei care încalcă normele de drept internaţional în timpul unui război sau conflict armat prin

a) neaplicarea unor măsuri efective de protejare a persoanelor care au nevoie de astfel de asistenţă, în special a copiilor, femeilor, răniţilor şi bolnavilor sau împiedicarea aplicării unor astfel de măsuri, sau

b) prin împiedicarea organizaţiilor de apărare civilă ale inamicului, unui stat neutru sau a altui stat să îşi desfăşoare activităţile umanitare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) provoacă

a) vătămarea corporală gravă, sau

b) decesul.

Secţiunea 413. Persecutarea populaţiei

(1) Fapta persoanei care se face responsabilă de apartheid în timpul unui război sau a unui conflict armat sau comite alte acte inumane ca urmare a discriminării pe motive rasiale, etnice, naţionale, religioase sau de clasă sau a altor motive asemănătoare, sau terorizează populaţia civilă prin acţiuni de

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

violență sau amenințare cu violența, se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, în timpul unui război sau conflict armat

a) distruge sau periclitează grav asigurarea nevoilor de trai fundamentale ale populației civile în teritoriile ocupate sau în zona de contact, sau, cu bună știință, nu asigură populației asistența necesară pentru a supraviețui,

b) amână nejustificat repatrierea populației civile sau a prizonierilor de război,

c) strămută sau deportează nejustificat populația civilă din teritoriile ocupate,

d) populează teritoriile ocupate cu populație din propriul stat,

e) recrutează minori pentru servicii armate, sau

f) cu bună știință, face imposibilă judecarea populației civile sau a prizonierilor de război de către un tribunal imparțial.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă

a) vătămarea corporală gravă, sau

b) decesul.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 414. Jaf în zona de operații militare

Fapta persoanei care, în zona de operații militare, pe câmpul de luptă, în locuri afectate de operații militare, de conflicte armate sau în teritoriile ocupate

a) fură de la morți sau își însușește obiecte și alte bunuri ale unui străin, sau

b) cu bună știință, distruge, sustrage, ascunde sau folosește în mod abuziv proprietatea unui străin,

se pedepsește cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

Secțiunea 415. Utilizarea fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat

(1) Fapta persoanei care folosește fără drept emblema Crucea Roșie sau alte marcaje și culori distinctive recunoscute prin dreptul internațional, care marchează instituțiile medicale sau mijloacele de transport folosite în scopuri medicale sau în scopul evacuării, pe timpul unei stări de pericol la adresa statului, de război sau alt conflict armat, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică persoanei care folosește fără drept simbolul Organizației Națiunilor Unite sau un steag ori simboluri, însemne sau uniforme militare ale unui stat neutru sau ale altui stat, care nu participă la conflict, în timpul războiului sau a altui conflict armat.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepţională cu închisoarea, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secţiunea (1) sau (2) provoacă

a) deces sau vătămare corporală gravă,

b) pagube considerabile, sau

c) măsuri represive asupra celeilalte părţi participante la război sau la conflictul armat de aceeaşi natură sau asemănătoare.

(4) Actele preparatorii constituie infracţiune.

Secţiunea 416. Utilizarea fără drept a steagului şi a armistiţiului

(1) Fapta persoanei care foloseşte fără drept un steag ori simboluri de stat, însemne sau uniforme militare ale altui stat, care este parte la conflict în timpul războiului sau al altui conflict armat, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care se foloseşte abuziv de armistiţiul declarat sau de un steag de armistiţiu în timpul războiului sau al altui conflict armat, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

Secţiunea 417. Vătămarea unui conciliator

Fapta persoanei care aduce vătămări unui conciliator sau unui membru al echipei acestuia, sau

care reţine fără drept o astfel de persoană,

se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

DIVIZIUNEA 3
Dispoziţii comune

Secţiunea 418. Răspunderea superiorului

(1) Superiorul militar sau alt conducător răspunde penal pentru infracţiunea de genocid (Secţiunea 400), infracţiuni contra umanităţii (Secţiunea 401), pregătire de război ofensiv (Secţiunea 406), incitare la război ofensiv (Secţiunea 407), utilizare de mijloace şi metode interzise în operaţiunile de luptă (Secţiunea 411), cruzimi de război (Secţiunea 412), persecutare a populaţiei (Secţiunea 413), jaf în zona de operaţii militare (Secţiunea 414), utilizare fără drept a emblemelor internaţionale şi recunoscute de stat (Secţiunea 415), utilizare fără drept a steagului şi a armistiţiului (Secţiunea 416) vătămare a unui conciliator (Secţiunea 417) săvârşite de subordonaţii lor, asupra cărora aceştia au exercitat autoritate şi control, chiar şi din culpă, dacă nu i-a împiedicat să comită o astfel de infracţiune, nu a prevenit comiterea unei astfel de infracţiuni, sau nu i-a pedepsit pentru comiterea unei astfel de infracţiuni, sau nu i-a deferit autorităţii competente să impună o astfel de pedeapsă.

(2) Prevederile care reglementează răspunderea penală şi vinovăţia unui subordonat se aplică şi răspunderii penale şi vinovăţiei unui superior militar sau a altui conducător.

PARTEA A TREIA
DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Secțiunea 419. Dispoziții tranzitorii

Pedeapsa impusă înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, pentru fapte care nu constituie infracțiuni conform prezentei legi, sau partea rămasă neexecutată din aceasta va rămâne neexecutată. În astfel de cazuri nu se vor aplica prevederile privind contopirea pedepselor. În cazul în care s-a dispus o pedeapsă cumulativă sau contopită pentru o astfel de faptă și o infracțiune concurentă, instanța va reduce pedeapsa în mod proporțional; în acest scop, va lua în considerare gravitatea fiecărei fapte care, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, nu constituie faptă penală și infracțiunile concurente.

Secțiunea 420. Acte normative abrogate

Următoarele acte normative vor fi abrogate:

1. Legea nr. 140/1961 Coll., Cod penal.
2. Legea nr. 53/1963 Coll., privind modificarea secțiunii 203 a Codului penal.
3. Legea nr. 56/1965 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal.
4. Legea nr. 148/1969 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal, modificată prin Legea nr. 45/1973 Coll.
5. Legea nr. 45/1973 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal, modificată prin Legea nr. 175/1990 Coll., și Legea nr. 290/1993 Coll.
6. Legea nr. 175/1990 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal, modificată prin Legea nr. 265/2001 Coll.
7. Legea nr. 545/1990 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal.
8. Legea nr. 557/1991 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal.
9. Legea nr. 253/1997 Coll., privind modificarea și completarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
10. Legea nr. 92/1998 Coll., privind modificarea și completarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
11. Legea nr. 96/1999 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
12. Legea nr. 327/1999 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
13. Legea nr. 405/2000 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
14. Legea nr. 139/2001 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

BCU/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

15. Legea nr. 134/2002 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

16. Legea nr. 91/2004 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

17. Legea nr. 692/2004 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

18. Legea nr. 320/2006 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

19. Legea nr. 343/2006 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

20. Legea nr. 271/2007 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

21. Legea nr. 165/1950 Coll., privind protejarea păcii, modificată prin Legea nr. 265/2001 Coll.

22. Legea nr. 120/1962 Coll., privind combaterea alcoolismului, modificată prin Legea nr. 37/1989 Coll.

23. Legea nr. 482/2002 Coll., privind întărirea protecției spațiului aerian al Republicii Cehe pentru summitul NATO de la Praga, și modificarea Codului penal.

24. Hotărârea Guvernului nr. 72/1997 Coll., privind substanțele considerate anabolizante sau cu efect anabolizant, conform Codului penal.

25. Hotărârea Guvernului nr. 10/1999 Coll., privind abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 192/1988 Coll., privind substanțele toxice și alte substanțe dăunătoare, modificată, care stipulează substanțele considerate toxice în sensul Codului penal, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 114/1999 Coll.

26. Hotărârea Guvernului nr. 114/1999 Coll., privind substanțele toxice, bolile contagioase și parazitare, în sensul Codul penal, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 40/2002 Coll., și Hotărârea Guvernului nr. 444/2003 Coll.

Secțiunea 421. Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare pe 1 ianuarie 2010.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII CIPRU

CY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII CIPRU

Tudorel TOADER

Codul penal a fost adoptat prin Legea nr. 131/2013, şi este structurat pe două părţi – Partea generală (art. 1-35), respectiv Partea specială (art. 36-374).

Partea generală (art. 1-35)

Prima şi probabil cea mai importantă particularitate constă în raportarea modului de interpretare a normelor juridice penale din Cipru la sensul normelor juridice penale din Anglia.

Astfel, acest Cod va fi interpretat în conformitate cu principiile legale existente în Anglia, însă se va considera că termenii folosiţi aici sunt folosiţi cu sensul atribuit în legislaţia penală engleză şi vor fi interpretaţi similar, în măsura în care asemenea interpretare nu este în contradicţie cu textul sau conţinutul prezentului act sau cu un alt concept.

Răspunderea penală a judecătorilor. Cu excepţia situaţiilor în care acest Cod prevede în mod explicit contrariul, judecătorii nu răspund penal pentru fapte sau omisiuni săvârşite în executarea responsabilităţilor legale, chiar dacă actul depăşeşte competenţa juridică sau indiferent dacă există o obligaţie legală de a efectua un act care a fost omis.

Femeia căsătorită nu este exonerată de răspundere penală pentru fapte sau omisiuni săvârşite din simplul motiv că au avut loc în prezenţa soţului.

Complicitatea după săvârşirea faptei. Oricine, ştiind că alţii sunt vinovaţi de o infracţiune penală, oferă adăpost sau ajutor, dându-le posibilitatea să scape de pedeapsă, devine complice după săvârşirea faptei. Complicele după săvârşirea unei crime este vinovat de crimă şi se supune unei pedepse cu închisoarea de trei ani, cu excepţia cazului în care primeşte o altă pedeapsă.

Instanţa poate impune următoarele pedepse: detenţiunea pe viaţă; închisoarea; sancţiuni pecuniare; plata unor despăgubiri; garanţia de respectare a legii şi a ordinii publice şi a bunei conduite sau de înfăţişare pentru audierea sentinţei judiciare; supravegherea; orice alt tratament sau pedeapsă impusă în baza altei legi.

Partea specială (art. 36-374)

Folosirea forţei armate împotriva Guvernului. Oricine, folosind sau făcând dovadă de forţă armată, se pregăteşte sau încearcă să determine o schimbare în guvernarea Republicii sau a legilor sau să se opună aplicării legilor sau să constrângă orice membru al Consiliului de Miniştri, al puterii executive

PRO UNIVERSITY LIBRARY

sau legislative, sau o persoană care conduce forţele militare sau navale sau instituţiile de păstrare a ordinii, pentru realizarea unei fapte sau omisiuni de natură publică sau oficială, se supune pedepsei de detenţiune pe viaţă.

Publicarea de ştiri false constă în fapta celui care publică în orice mod şi în orice formă ştiri sau informaţii false care pot submina ordinea publică sau încrederea publică în Stat sau în organele acestuia sau care pot cauza publicului teamă sau nelinişte sau pot afecta în orice fel liniştea şi ordinea publică, este vinovat de o infracţiune incriminabilă şi este pasibil de o pedeapsă cu închisoarea sau pecuniară, sau de ambele pedepse.

Pătrunderea în zone restricţionate constă în fapta celui care se apropie, inspectează, fotografiază, pregăteşte planuri, se deplasează sau intră în orice zonă interzisă, fără aprobarea scrisă a Ministerului de Interne, este pasibil de închisoare.

Interzicerea transportării cuţitelor în afara locuinţei constă în fapta celui care are sau poartă un cuţit care nu are un vârf ascuţit în afara locuinţei sau a curţii şi care este vinovat de o infracţiune şi pasibil de închisoare.

Spargerea veselei în centrele publice constă în fapta persoanei care, aflându-se într-un centru public de recreere, sparge intenţionat veselă din orice fel de sticlă, porţelan sau alt material fragil, şi este pasibil de închisoare.

Petrecerile musulmane se referă la faptele comise de către oricine organizează sau este responsabil pentru organizarea unei petreceri musulmane sau deţine amplasamentul în care are loc o astfel de petrecere musulmană şi, contra cost sau nu, permite cu bună ştiinţă unui dansator să danseze sau să cânte în timpul unei astfel de petreceri, este pasibil de o amendă.

Injuriile publice incriminează faptele prin care oricine, aflându-se într-un loc public sau într-un loc care nu este public, dar în aşa fel încât poate fi auzit de o persoană aflată într-un loc public, insultă pe altcineva în aşa fel încât poate duce la atacarea persoanei, şi este vinovat de o infracţiune şi pasibil de o pedeapsă cu închisoare sau de o pedeapsă pecuniară.

Luarea de mită pentru favorizare de către un funcţionar public constă în fapta funcţionarului public care primeşte bunuri sau beneficii de orice natură cu condiţia expresă sau implicită de a favoriza persoana care oferă sau acordă bunurile sau o altă persoană pentru care oferta este făcută, într-o tranzacţie în aşteptare sau o tranzacţie care poate avea loc între cel care face oferta sau un altul pentru care oferta este făcută şi orice funcţionar public, şi se pedepseşte cu închisoare şi pedeapsă pecuniară.

Abuzul de putere constă în fapta funcţionarului public care, abuzând de puterea provenită din îndatoririle sale, săvârşeşte sau determină săvârşirea oricărei fapte arbitrare care afectează drepturile altei persoane.

Transferul unui telefon mobil sau sistem de comunicare portabil în centrele de detenţie ale poliţiei constă în fapta persoanei care transportă sau transferă un telefon mobil sau alt sistem portabil în arestul poliţiei cu intenţia de a

ajunge în posesia unei persoane care se află în arest legal este vinovat şi pasibil de o pedeapsă cu închisoarea sau cu o amendă, sau de ambele pedepse.

Căsătoria silită constă în fapta oricărei persoane care convinge pe altcineva prin constrângere să se căsătorească împotriva voinţei sale.

Asaltul indecent asupra unei femei constă în fapta oricărei persoane care atacă o femeie în mod ilegal şi indecent, această persoană fiind vinovată de o infracţiune şi pasibilă de o pedeapsă cu închisoarea care să nu depăşească cinci ani.

Coruperea unei fete cu vârsta sub treisprezece ani constă în fapta celui care întreţine un act sexual ilegal cu o fată cu vârsta sub treisprezece ani, acesta fiind vinovat de o infracţiune şi se supune pedepsei de detenţiune pe viaţă.

Coruperea unei fete cu vârsta între treisprezece şi şaisprezece ani constă în fapta celui care întreţine sau încearcă să întreţină un act sexual cu o fată cu vârsta de treisprezece ani sau mai mult, dar mai puţin de şaptesprezece ani, acesta fiind vinovat de o infracţiune incriminabilă şi pasibil de pedeapsa cu închisoarea care să nu depăşească trei ani.

Furnizarea de medicamente sau instrumente pentru avort constă în fapta celui care furnizează orice altcuiva în mod ilegal, ştiind că are scopul de a fi folosit ilegal pentru a provoca un avort unei femei care este sau nu însărcinată, şi care este pasibil de închisoare.

Actul sexual cu animale constă în fapta celui care întreţine un act sexual cu un animal şi care este pasibil de închisoare.

Furtul de testamente constă în fapta celui care fură un testament, indiferent dacă testatorul este în viaţă sau nu, şi care se pedepseşte cu închisoarea.

Falsele reprezentări sau falsele aparenţe reprezintă exprimarea unui eveniment, trecut sau prezent, în cuvinte, în scris sau prin comportament, care sunt false în realitate şi care sunt înfăţişate ştiind că sunt false sau pe care nu le consideră adevărate.

Practicarea vrăjitoriei sau a prezicerii pentru remuneraţie sau profit constă în fapta celui care susţine pentru profit sau contra cost că deţine sau foloseşte orice fel de magie, vrăjitorie, vrajă sau incantaţie sau se angajează să ghicească norocul sau susţine că are abilitate sau cunoştinţe de utilizare a ştiinţei oculte pentru a dezvălui un loc sau o metodă de a găsi ceva considerat a fi fost furat sau pierdut, şi care se pedepseşte cu închisoare.

Vătămarea animalelor constă în fapta celui care omoară, schilodeşte sau răneşte intenţionat şi ilegal un animal care poate face obiectul unui furt, acesta fiind vinovat de o infracţiune penală. Infracţiunea este mai gravă dacă animalul este cal, iapă, ţap, măgar, catâr, cămilă, taur, vacă, bou, berbec, miel, miel castrat, capră sau porc ori puiul oricăruia dintre aceştia.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea I. Prevederi introductive 829
Partea II. Infracțiuni contra ordinii publice 840
Partea III. Infracțiuni contra exercitării puterii legal 859
Partea IV. Fapte penale care aduc atingere publicului în general 869
Partea V. Infracțiuni împotriva persoanei 886
Partea VI. Infracțiuni contra patrimoniului 897
Partea VII. Provocarea de daune patrimoniului 916
Partea VIII. Falsul în documente, fabricarea de monede, contrafacerea, fapte penale similare și uzurparea identității 920
Partea IX. Tentativa și complicitatea pentru săvârșirea de infracțiuni 929
Partea X. Fapte penale de gravitate redusă 931

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII CIPRIOTE

I. PREVEDERI INTRODUCTIVE

1. Titlu prescurtat

Prezenta lege va fi menționată în continuare drept Legea privind Codul penal.

2. Rezerve

Prevederile din prezentul Cod nu produc efecte față de:

(a) răspunderea penală, procesul sau pedeapsa pentru o faptă penală săvârșită cu încălcarea normelor legale în vigoare în Republică sau a celor incluse în Codul penal, sau

(b) acțiunea în instanță sau pedeapsa pentru o faptă penală conform prevederilor legale în vigoare în Republică și cu privire la jurisdicția instanțelor cipriote, pentru acte efectuate în afara jurisdicției normale ale acestor instanțe, sau

(c) autoritatea oricărei instanțe de a aplica pedepse pentru sfidarea instanței de judecată, sau

(d) răspunderea penală, acțiunea în instanță sau pedeapsa aplicată sau care a fost ori care urmează a fi aplicată cu privire la orice faptă desfășurată ori începută înainte de intrarea în vigoare a prezentului Cod,

(e) puterea de a acorda grațieri, de a reduce, de a preschimba în întregime sau parțial ori de a suspenda executarea oricărei pedepse care a fost sau urmează a fi pronunțată, ori

(f) legislația relevantă în vigoare referitoare la administrarea forțelor militare, navale, aeriene sau de poliție ale Republicii.

Se înțelege că o infracțiune prevăzută atât în prezenta lege, cât și într-o alta, conform categoriilor enumerate în prezentul articol, nu se pedepsește decât potrivit prevederilor uneia dintre aceste legi.

Interpretare

3. Regula generală de interpretare a Codului

Prezentul Cod va fi interpretat potrivit principiilor de interpretare juridică din dreptul aplicabil în Anglia, însă se va considera că termenii folosiți aici sunt folosiți cu sensul atribuit în legislația penală engleză și vor fi interpretați similar, în măsura în care o asemenea interpretare nu este în contradicție cu textul sau conținutul prezentului act sau cu un alt concept.

CYPRUS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

4. Interpretare

În prezentul Cod:

- „mutilare" înseamnă distrugerea sau producerea unei incapacităţi permanente unui organ corporal extern sau intern, membrană sau simţ;

- „titlu de valoare" include orice titlu de proprietate al oricărei persoane, care dovedeşte fie dreptul de proprietate, fie dreptul de a recupera sau primi un bun;

- „vătămare gravă" înseamnă vătămare corporală care a produs mutilarea ori leziuni corporale periculoase sau care produce sau poate produce un prejudiciu, grav sau permanent, sănătăţii sau confortului ori care se întinde până la desfigurarea permanentă, sau un prejudiciu grav ori permanent organelor externe sau interne, membranelor ori simţurilor;

- „Republică" înseamnă Republica Cipru;

- „public" cu privire la faptele săvârşite, înseamnă fie:

(a) că faptele au fost săvârşite într-un loc public într-un mod vizibil oricărei persoane aflate sau nu într-un loc public, fie

(b) că faptele au fost săvârşite într-un loc care nu este public într-un asemenea mod încât să fie posibil să devină vizibil oricărei persoane dintr-un loc public;

- „trecere publică" include orice stradă principală, piaţă, stradă, pod sau alt drum, folosit legal de către public;

- „funcţionar public" înseamnă o persoană care deţine oricare dintre următoarele funcţii sau care îndeplineşte îndatoririle corespunzătoare unui astfel de rol, fie ca locţiitor fie în alt mod, respectiv:

(a) orice funcţie publică, cât şi orice poziţie publică, pentru care autoritatea de a numi sau de a demite aparţine Preşedintelui Republicii, Guvernului sau unei comisii ori unui consiliu public, sau

(b) orice poziţie în care o persoană este numită, desemnată prin lege sau prin alegeri, sau

(c) orice poziţie publică, când autoritatea de a numi sau de a demite în această poziţie este deţinută de persoana sau persoanele care deţin o funcţie sau poziţie oficială dintre cele incluse în oricare dintre cele două paragrafe precedente ale acestei definiţii, sau

(d) orice arbitru sau arbitru superior într-un arbitraj exercitat din ordinul ori cu aprobarea instanţei sau în aplicarea oricărei legi;

termenul sus-menţionat include de asemenea:

(i) membrii Comitetului de Cercetare, care sunt numiţi prin aplicarea oricărei legi;

(ii) toate persoanele angajate pentru executarea mandatelor şi a documentelor;

(iii) toate persoanele care aparţin forţelor militare sau de poliţie ale Republicii;

(iv) toți funcționarii din orice Departament Guvernamental;

(v) preoții oricărei confesiuni religioase, cu privire la sarcinile referitoare la notificarea căsătoriilor viitoare sau ținerea slujbei religioase a căsătoriei, ori redactarea sau ținerea registrelor de stare civilă sau a certificatelor de căsătorie civilă, naștere sau botez, deces sau înmormântare, dar nu în ce privește alte îndatoriri;

(vi) funcționari ai autorității municipale;

(vii) Primarul și membrii Comitetului sătesc al oricărei comunități;

- „spațiu public" ori „loc public" include spațiile și clădirile publice, unde publicul are întotdeauna dreptul sau autorizația de a pătrunde, fie necondiționat, fie contra cost, cât și clădirile sau spațiile folosite constant pentru adunări publice sau religioase, întruniri sau instanță pentru întâlniri publice;

- „autoritate municipală" înseamnă un Consiliu Municipal, comisie municipală sau alt organ corespunzător conform legii care este autorizat să exercite autoritate municipală și administrativă;

- „instanță" înseamnă instanța competentă;

- „proceduri judiciare" include orice proceduri executate sau desfășurate în fața oricărei instanțe ori în fața oricărui comitet de investigație sau a unei persoane, care poate implica mărturia sub jurământ, indiferent dacă o astfel de mărturie sub jurământ este sau nu primită;

- „cu bună știință", în conjuncție cu condiția ce implică punerea în circulație sau folosirea unui anumit lucru, implică cunoașterea naturii lucrului pus în circulație sau folosit;

- „vătămare corporală periculoasă" înseamnă vătămare corporală care pune în pericol viața;

- „cec" înseamnă un mandat scris al emitentului către bancă pentru plata unei anumite sume către o anumită persoană fizică sau juridică ori către purtătorul beneficiar, indiferent dacă devine plătibil ulterior datei de emitere și/sau predare și include un cec barat;

- „punere în circulație" înseamnă și include folosirea sau manevrarea unui obiect ori tentativa de folosire sau de manevrare respectivului obiect și tentativa de a instiga o altă persoană să folosească, să opereze sau să acționeze asupra respectivului obiect;

„crimă" înseamnă o faptă penală care este explicit definită prin lege ca fiind crimă sau o acțiune ori o inacțiune care nu este prevăzută de lege ca fiind un delict și care se pedepsește cu mai mult de trei ani de închisoare, fără a fi necesară dovedirea unei condamnări anterioare;

- „reședință" include orice clădire sau construcție ori parte a acestora folosită oricând de proprietar sau posesor singur ori cu familia sa, de personalul său de serviciu sau de oricare dintre aceștia, indiferent dacă rămâne nelocuită, clădirea sau construcția adiacentă locuinței sau ocupată sau care este folosită împreună cu locuința este considerată parte din casă numai dacă există legătură

între clădire sau construcţie şi locuinţă fie direct fie printr-un drum acoperit sau închis care duce de la una la cealaltă;

- „posesie":

(a) „deţinere" sau „deţine" include nu numai a avea în posesie personală, dar şi a avea cunoştinţă că este în posesia sau custodia oricărei alte persoane sau în orice spaţiu (indiferent dacă aparţine aceleiaşi persoane ori dacă este sau nu în posesie) în folosul sau beneficiul aceleiaşi persoane sau al alteia,

(b) multiplă, dacă una sau mai multe persoane au un obiect în custodie sau posesie cu ştiinţa şi consimţământul celorlalţi, obiectul este considerat a fi în custodia sau posesia fiecăreia şi a tuturor acestor persoane;

- „comun" indică nu doar toate persoanele care se află în Republică, dar şi persoanele care locuiesc sau folosesc un anumit loc, sau orice număr de astfel de persoane, chiar şi în mod imprecis, care sunt eventual afectate de acţiunea legată de cea în care se foloseşte acest termen;

- „lege" include orice decret sau reglementare procedurală ori de alt tip emisă de autoritatea legislativă;

- „noapte" sau „în timpul nopţii" înseamnă perioada dintre ora şase şi jumătate seara şi şase şi jumătate dimineaţa;

- „jurământ" include o mărturie sau o declaraţie;

- „bun" include orice obiect însufleţit sau nu, care poate fi deţinut în proprietate;

- „delict" înseamnă orice faptă penală care nu constituie o crimă;

- „faptă penală" înseamnă o infracţiune prevăzută în prezentul Cod, tentativă sau inacţiune;

- „persoană" şi „proprietar" şi alţi termeni similari, atunci când sunt folosiţi în legătură cu un bun, includ organizaţii de orice natură, şi fiecare asociaţie capabilă de a deţine proprietate, dacă folosit în acest mod include şi Republica;

- „ambarcaţiune" include barcă, şalupă şi orice alt tip de ambarcaţiune folosit în navigaţia maritimă sau fluvială;

- „Constituţie" înseamnă Constituţia Republicii;

- „vătămare corporală" înseamnă vătămare corporală, boală sau dereglare, permanentă sau temporară;

- „traumă" înseamnă incizie sau ruptură care intersectează sau penetrează membrana exterioară a corpului, membrana exterioară fiind considerată în sensul acestei definiţii membrana care permite atingerea cuiva fără a fi necesară incizia sau perforarea unei alte membrane;

- „bani" includ bancnote, bilete bancare, monede străine, cecuri bancare şi orice alt cec, mandat sau cerere de plată.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Aplicarea în şi în afara suveranităţii teritoriale

5. Aplicarea legii penale

(1) Codul penal şi orice altă lege care incriminează o faptă penală, se aplică tuturor infracţiunilor comise:

(a) pe teritoriul Republicii, sau

(b) în Bazele Suverane, de un cipriot împotriva sau în legătură cu un cipriot, sau

(c) într-o ţară străină, de către un cetăţean al Republicii în timp ce este în serviciul Republicii, sau

(d) în orice ţară străină de către un cetăţean al Republicii, dacă infracţiunea se pedepseşte în Republică cu mai mult de doi ani de închisoare, iar acţiunea sau inacţiunea care constituie infracţiune reprezintă o infracţiune şi conform legislaţiei ţării în care a fost comisă, sau

(e) în orice ţară străină de orice persoană dacă fapta:

(i) constituie trădare sau infracţiune împotriva securităţii Republicii sau a ordinii constituţionale, sau

(ii) constituie piraterie, sau

(iii) are legătură cu moneda ori cursul valutar al Republicii, sau

(iv) are legătură cu traficul ilegal de stupefiante periculoase, sau

(v) constituie una dintre infracţiunile pentru care, conform oricărui Tratat Internaţional ori Convenţie Internaţională la care Republica este parte, se aplică legislaţia în vigoare în Republică, sau

(vi) are în conţinutul său o acţiune sau o inacţiune al cărei obiect este un bun imobil aflat pe teritoriul Republicii, inclusiv conspiraţie, tentativă sau instigare ori altă tentativă de încurajare pentru o infracţiune care are în conţinutul său o acţiune sau o inacţiune care este proprietate imobiliară aflată pe teritoriul Republicii, sau

2a din 131 (I) din 2013 2a *din 112 (I) din 2015* (vii) a produs daune sau prejudicii proprietăţii sau a deposedat sau reţinut bunuri aflate în afara Republicii şi deţinute în mod direct sau indirect de Republică sau de o persoană cu reşedinţa permanentă în Republică sau de o societate cu sediul social în Republică sau de un fond fiduciar aflat sub jurisdicţia legii cipriote, sau

2b din 112 (I) din 2015 (viii) priveşte reţinerea ilegală a minorilor în afara Republicii.

(2) Nu se va efectua urmărirea penală în Republică pentru o infracţiune comisă într-o ţară străină dacă acuzatul a fost trimis în judecată pentru acea infracţiune în respectiva ţară, condamnat sau achitat.

(3) În sensul prezentului articol:

- „cipriot" înseamnă un cetăţean al Republicii sau o persoană care, conform prevederilor din cadrul Republicii privitoare la naţionalitate, are dreptul să devină un cetăţean al Republicii şi include orice grup de persoane, organizat

sau nu ca entitate juridică, indiferent dacă este înregistrat sau funcționează conform legislației cipriote sau se află sub controlul cetățenilor Republicii sau al persoanelor care ar avea dreptul să devină cetățeni ai Republicii;

- „țară străină" înseamnă orice altă țară în afară de Republică și include Bazele Suverane și orice ambarcațiune sau aeronavă înregistrată în respectiva țară sau regiune;

- „Bazele Suverane" înseamnă Bazele Suverane Akrotiri și Dhekelia, așa cum sunt definite în articolul 1 din Tratatul privind constituirea Republicii Cipru, semnat la Nicosia la 16 august 1960;

- „teritoriul Republicii" include apele teritoriale, spațiul aerian de deasupra Republicii și a apelor teritoriale și orice ambarcațiune sau aeronavă înregistrată în Republică indiferent de locația acesteia, cu excepția cazului în care, conform legislației internaționale, respectiva ambarcațiune sau aeronavă se supune, la momentul relevant, datorită poziției sale, jurisdicției exclusive a unei legislații străine.

6. Judecarea infracțiunilor comise într-o țară străină

(1) O infracțiune comisă într-o țară străină, căreia i se aplică Codul penal sau orice altă lege a Republicii conform articolului 5, va fi judecată de instanța competentă din Districtul Nicosia.

(2) În sensul prezentului articol, „țară străină" are înțelesul atribuit acestui termen în alineatul (3) din articolul 5.

Reguli generale privind răspunderea penală

7. Eroarea de drept

Necunoașterea legii nu reprezintă un motiv de înlăturare a răspunderii penale pentru o acțiune sau o inacțiune care ar reprezenta în caz contrar o faptă penală, cu excepția cazului în care legea prevede în mod expres că cunoașterea legii de către autor reprezintă un element al faptei penale.

8. Dreptul de revendicare cu bună-credință

Fapta penală contra patrimoniului nu este imputabilă celui care a săvârșit-o dacă acțiunea sau inacțiunea care constituie acea infracțiune a fost comisă exercitând un drept cinstit de revendicare și fără intenție de fraudă.

9. Intenția. Mobilul

Potrivit prevederilor exprese ale prezentului Cod, intenția se referă la acte neglijente sau inacțiuni care nu pot fi asimilate unor acțiuni sau inacțiuni care se desfășoară independent de voința autorului sau unor evenimente aleatorii.

Cu excepția cazului în care, intenția de a produce un anumit rezultat este expres prevăzută ca fiind un element constitutiv al infracțiunii, în întregime sau în parte, printr-o acțiune sau omisiune, rezultatul care se intenționează a fi produs printr-o acțiune sau omisiune este irelevant.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres, mobilul care a determinat făptuitorul la săvârșirea acțiunii sau inacțiunii sau la formarea intenției care l-a motivat în aceste practici nu afectează răspunderea penală.

10. Eroarea de fapt

Persoana care, fiind de bună-credință și rezonabilă, dar aflându-se în eroare, face sau omite să facă o acțiune, crezând în existența unei anumite stări de fapt, nu va răspunde penal pentru acțiunea sau omisiunea sa într-o măsură mai mare decât cea în care starea de fapt reală ar fi fost așa cum a crezut că este.

Aplicarea acestei reguli poate fi exclusă explicit sau implicit prin legea privitoare la acest aspect.

11. Prezumția discernământului

Orice persoană este prezumată a fi sănătoasă din punct de vedere psihic și a avea discernământ, până la proba contrară.

12. Nebunia

Acțiunea sau inacțiunea nu este imputabilă autorului, dacă la momentul respectiv a fost cauzată de orice forma de boală care afectează capacitatea sau sănătatea sa psihică dacă persoana respectivă era lipsită de capacitatea de a percepe sau de a conștientiza fapta sa ori de a conștientiza că trebuie să se abțină de la săvârșirea faptei sau a inacțiunii.

Cu toate acestea, fapta sau inacțiunea îi este imputabilă persoanei care a săvârșit-o, deși sănătatea sa psihică a fost afectată și de o boală, dacă această boală nu a produs unul sau mai multe dintre rezultatele menționate în legătură cu fapta menționată mai sus.

13. Intoxicația

(1) Sub rezerva prevederilor alin. 2 și 3, nu se poate considera, pe baza intoxicării, că o persoană a comis o acțiune sau o omisiune în mod involuntar sau, că este scutită de răspundere penală, pentru o acțiune sau omisiune.

(2) Nicio persoană nu răspunde penal pentru o acțiune sau inacțiune dacă în momentul comiterii acestei acțiuni sau inacțiuni se afla într-o astfel de stare de intoxicație încât să fie lipsită de capacitatea de a-și da seama de natura faptelor sale sau încât să nu-și poată controla acțiunile ori să fie conștientă de faptul că ar fi trebuit să se abțină de la o anumită acțiune sau inacțiune, cu condiția ca situația care a adus-o în respectiva stare de intoxicație să fie cauzată din neglijență sau să se fi petrecut împotriva voinței proprii.

(3) Atunci când existența intenției este un element al unei infracțiuni, intoxicația, totală sau parțială, voluntară sau neintenționată, poate fi luată în considerație pentru a determina măsura existenței unei astfel de intenții la momentul săvârșirii faptei.

14. Răspunderea penală a minorilor

Nicio persoană sub vârsta de paisprezece ani nu răspunde penal pentru vreo acțiune sau inacțiune.

15. Răspunderea penală a judecătorilor

Cu excepția situațiilor în care prezentul Cod prevede în mod expres contrariul, judecătorii nu răspund penal pentru acțiuni sau inacțiuni săvârșite în executarea atribuțiilor judiciare, chiar dacă fapta a fost săvârșită cu depășirea puterii conferite și indiferent dacă exista o obligație legală de a efectua un act care a fost omis.

16. Constrângerea

Cu excepția omorului săvârșit cu premeditare și a infracțiunilor prevăzute de articolele 36 și 37, nu constituie o faptă penală fapta săvârșită de o persoană care a fost constrânsă în acest scop prin amenințări, care la momentul faptei i-au cauzat temerea că împotrivirea la săvârșirea respectivei fapte ar produce moartea sa iminentă; dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile numai dacă făptuitorul nu și-a provocat singur starea de constrângere, fie în mod intenționat, fie din cauza temerii că ar suferi o vătămare mai puțin gravă decât moartea iminentă în Statul în care a fost supus constrângerii.

17. Starea de necesitate

Orice acțiune sau inacțiune care ar reprezenta o faptă penală, este neimputabilă persoanei care a comis-o dacă aceasta poate dovedi că acțiunea sau inacțiunea a fost săvârșită numai în scopul de a împiedica producerea unor consecințe deosebit de grave, care, dacă nu ar fi fost împiedicate, ar fi produs daune definitive și ireparabile acesteia sau altor persoane pe care are obligația de a le proteja, că fapta era în mod rezonabil necesară și că daunele produse nu au fost disproporționate față de cele evitate.

18. Constrângerea unui soț

Femeia căsătorită nu este exonerată de răspundere penală pentru acțiunile sau inacțiunile săvârșite pentru simplul motiv că au avut loc în prezența soțului.

19. Nicio persoană nu poate răspunde penal de două ori pentru aceeași faptă penală

Nimeni nu poate răspunde penal de două ori, fie potrivit prevederilor prezentului Cod fie în baza prevederilor altei legi pentru aceeași acțiune sau inacțiune, cu excepția cazului în care respectiva acțiune sau inacțiune a cauzat decesul unei alte persoane, caz în care făptuitorul poate fi condamnat pentru o faptă penală de care se face vinovat din cauza provocării decesului indiferent dacă a fost deja condamnat pentru o altă faptă penală constând în acțiunea sau inacțiunea comisă.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Participarea la infracțiuni

20. Autorii

La săvârșirea unei fapte penale, se va considera că a participat fiecare dintre următoarele persoane și vor fi considerate vinovate de aceasta și pot fi urmărite penal, după cum urmează:

(a) o persoană care săvârșește acțiunea sau inacțiunea care reprezintă o faptă penală;

(b) o persoană care comite sau omite să îndeplinească ceva, în scopul de a face posibilă săvârșirea unei fapte penale de către altcineva sau care oferă ajutor unei alte persoane în comiterea unei astfel de infracțiuni;

(c) o persoană care oferă asistență alteia sau care o instigă să comită o faptă penală;

(d) cei care sfătuiesc sau instigă o altă persoană să comită o faptă penală.

În a patra situație, făptuitorul poate fi urmărit fie ca autor al unei fapte penale, fie pentru acordarea de ajutor sau pentru instigare la comiterea unei infracțiuni.

O condamnare pentru sfătuirea sau instigarea la comiterea unei infracțiuni are aceleași consecințe din toate punctele de vedere ca o condamnare pentru comiterea infracțiunii respective.

Persoana care încurajează o altă persoană să săvârșească o acțiune sau inacțiune care, dacă ar fi săvârșită de acesta ar fi considerată o faptă penală, se pedepsește pentru săvârșirea unei fapte penale de același fel și cu aceeași pedeapsă ca și cum ar fi săvârșit el însuși respectiva acțiune sau inacțiune și poate fi urmărit în justiție ca și când ar fi săvârșit el însuși acea faptă sau inacțiune.

21. Fapte penale săvârșite de coautori în vederea unui scop comun

În cazul în care două sau mai multe persoane au intenția comună de a înfăptui împreună un scop ilegal și în realizarea acestui scop comit o faptă penală care a fost posibilă ca rezultat al urmăririi scopului respectiv, se va considera că fiecare dintre aceste persoane a săvârșit fapta penală.

22. Instigarea la săvârșirea unei fapte penale

Dacă o persoană determină o altă persoană la comiterea unei fapte penale, este irelevant dacă fapta penală comisă este într-adevăr aceeași sau diferă de cea la care a fost instigat sau dacă a fost comisă conform instrucțiunilor sau în alt mod, atât timp cât în oricare dintre aceste situații care constituie circumstanțele faptei penale, fapta penală care a fost comisă rezultă cel mai probabil din urmarea unui îndemn.

În toate cazurile, persoana care a acordat sfatul se pedepsește ca și când ar fi săvârșit el însuși fapta care a fost comisă.

23. Ajutorul dat autorului după săvârşirea faptei

Persoana care cunoaşte că alte persoane au săvârşit o faptă penală şi le oferă acestora adăpost sau ajutor, dându-le posibilitatea să scape de pedeapsă, devine complice după săvârşirea faptei.

Soţia nu devine complice în acest sens după săvârşirea unei infracţiuni de către soţul ei, dacă îi oferă acestuia adăpost sau ajutor pentru a-i da oportunitatea să scape de pedeapsă, nici dacă îi oferă, în prezenţa şi cu permisiunea soţului, adăpost sau ajutor unui terţ care a săvârşit o faptă penală a cărei comitere a participat şi soţul, cu scopul de a-i da acestui terţ posibilitatea să scape de pedeapsă, iar soţul nu devine complice în acest sens după comiterea infracţiunii comise de soţia sa care oferă adăpost sau ajutor pentru a crea această oportunitate de a scăpa de pedeapsă.

24. Pedeapsa pentru complicitate după săvârşirea unei crime

Complicitatea după săvârşirea unei crime constituie o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani, dacă nu se prevede altă pedeapsă.

25. Pedeapsa pentru complicitate după săvârşirea unui delict

Complicitatea după săvârşirea unui delict constituie delict

Pedepse

26. Tipuri de pedepse

Instanţa poate impune următoarele pedepse:

(a) detenţiunea pe viaţă;

(b) închisoarea;

(c) amenzi;

(d) plata unor despăgubiri;

(e) garanţia de respectare a legii şi a ordinii publice şi a bunei conduite sau de înfăţişare la şedinţa de judecată;

(f) supraveghere;

(g) orice alt tratament sau pedeapsă impusă în baza altei legi.

[abrogat]

27. Pedeapsa cu moartea

[abrogat]

28. Înlocuirea pedepsei cu moartea cu pedeapsa cu închisoarea

[abrogat]

29. Închisoarea

Pe lângă omorul săvârşit cu premeditare şi infracţiunile prevăzute de art. 36 şi 37, dacă fapta penală se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă sau pe orice altă durată de timp, instanţa de judecată poate impune pedeapsa cu închisoarea

pe o durată mai mică sau, în locul unei astfel de pedepse, amenzi cu o valoare care să nu depăşească suma pe care instanţa are autoritatea să o impună.

30. Executarea pedepsei cu închisoarea

Pedeapsa cu închisoarea se execută potrivit legilor speciale.

31. Pedepse pecuniare

Când legea stabileşte o pedeapsă pecuniară fără să conţină prevederi explicite cu privire la respectiva sancţiune, se vor aplica dispoziţiile următoare:

(a) când valoarea maximă a amenzii stabilite nu este prevăzută expres, suma respectivă va fi nelimitată, dar nu va fi în niciun caz excesivă;

(b) în cazul unei fapte penale care se pedepseşte cu amendă sau alternativ cu închisoarea, instanţa are autoritatea discreţionară de a aplica oricare dintre pedepsele de mai sus;

(c) aplicarea şi încasarea amenzii se vor face potrivit dispoziţiilor Codului de procedură penală sau ale oricărei legi care îl modifică sau înlocuieşte.

32. Garantarea respectării legii şi a ordinii publice

Cu excepţia omorului săvârşit cu premeditare şi a infracţiunilor prevăzute de art. 36 şi 37, unei persoane care a fost condamnată pentru săvârşirea unei fapte penale se poate impune în locul pedepsei la care a fost condamnată sau pe lângă aceasta, să îşi ia angajamentul personal, cu sau fără cauţiune, pentru suma considerată adecvată de către instanţă, să păstreze ordinea şi să aibă o bună conduită pe durata stabilită de instanţă, iar dacă instanţa o cere, se poate dispune închisoarea până la asumarea angajamentului cu cauţiune. În toate cazurile închisoarea pentru refuzul de a-şi fi asumat angajamentul nu poate depăşi un an, iar timpul total al duratei de detenţie cumulat cu orice pedeapsă stabilită nu poate depăşi durata maximă prevăzută pentru fapta penală pentru care s-a dispus condamnarea respectivei persoane fără amendă.

33. Garantarea înfăţişării pentru audierea sentinţei judecătoreşti

Cu excepţia omorului săvârşit cu premeditare şi a infracţiunilor prevăzute de art. 36 şi 37, instanţa poate dispune ca o persoană condamnată pentru o infracţiune, în locul aplicării unei pedepse, să fie absolvită cu asumarea acestui angajament, cu sau fără cauţiune, pentru suma considerată adecvată de către instanţă, să se prezinte şi să asculte pronunţarea hotărârii la următoarea şedinţă de judecată sau atunci când este citată în acest scop.

34. În unele cazuri instanţa poate dispune supravegherea

(1) Când o persoană care a fost condamnată pentru o faptă penală care se pedepseşte cu doi sau mai mulţi ani de închisoare este condamnată din nou pentru orice faptă penală care se pedepseşte cu pedeapsa sus-menţionată, dacă consideră necesar, la aplicarea pedepsei cu închisoarea, instanţa poate dispune supravegherea persoanei condamnate conform indicaţiilor de mai jos

pentru o perioadă care să nu depăşească cinci ani de la data executării acestei pedepse:

- În cazul desfiinţării hotărârii de condamnare în urma apelului sau din alte cauze, hotărârea de punere sub supraveghere rămâne fără efecte

- cu condiţia ca instanţa să poată anula în orice moment un ordin de arestare, în cazul în care comportamentul celui care se află sub supraveghere poate face ca supravegherea ulterioară să fie ineficientă.

(2) Cu excepţia cazului în care instanţa stabileşte altfel, o persoană aflată sub supraveghere care nu este sub arest trebuie să se înfăţişeze personal, o dată pe lună, la consilierul de probaţiune prevăzut în hotărâre, la datele fixate de acesta şi să comunice fără întârziere orice schimbare de reşedinţă.

(3) O persoană aflată sub supraveghere fără să fie în stare de arest, care refuză sau neglijează să respecte condiţiile prevăzute în alineatele precedente, cu excepţia cazului în care poate dovedi şi dacă va convinge instanţa că a făcut tot posibilul pentru a respecta condiţiile stabilite, săvârşeşte faptă penală şi se pedepseşte cu închisoarea de cel mult şase luni.

35. Pedeapsa generală pentru delicte

În cazul în care Codul penal nu prevede o pedeapsă pentru delicte, acestea se pedepsesc cu închisoare de cel mult doi ani sau cu amendă care să nu depăşească o mie cinci sute de euro, sau cu ambele pedepse.

35 a. Motivaţia discriminării

Instanţa, în exercitarea atribuţiilor sale de a stabili şi de a aplica o pedeapsă, poate lua în considerare ca factor agravant motivaţia discriminării împotriva unui grup de persoane pe motive de rasă, culoare, origine naţională sau etnică, religie sau altă credinţă, descendenţă, orientare sau identitate sexuală.

II. INFRACŢIUNI CONTRA ORDINII PUBLICE

Trădarea şi alte infracţiuni împotriva autorităţii de stat

36. Înaltă trădare

Persoana care:

(a) se implică în mod activ în ostilităţile armate împotriva Republicii,

(b) oferă asistenţă unei ţări care se află în război sau în ostilităţi militare cu Republica,

(c) oferă asistenţă forţelor armate împotriva forţelor democratice în acţiuni militare,

(d) acţionează cu violenţă împotriva Guvernului de drept al Republicii,

săvârşeşte infracţiunea de înaltă trădare şi se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

37. Stimularea invaziei

Persoana care instigă o entitate străină să invadeze Republica cu forțe armate săvârșește infracțiunea de înaltă trădare și se pedepsește cu detențiunea pe viață.

38. Ascunderea înaltei trădări

Persoana care:

(a) devine complice după săvârșirea infracțiunii de înaltă trădare;

(b) știind că o altă persoană intenționează să comită înaltă trădare, nu informează fără întârziere Ministerul de Interne, Guvernul sau instituția de păstrare a ordinii publice sau nu face tot posibilul pentru a împiedica săvârșirea unei astfel de faptă penală,

săvârșește infracțiunea de ascundere a înaltei trădări care constituie crimă și se pedepsește cu detențiunea pe viață.

39. Conspirația

Persoana care conspiră cu o altă persoană să săvârșească orice faptă în scopul de a săvârși infracțiunea de înaltă trădare săvârșește o crimă și se pedepsește cu detențiunea pe viață.

40. Pregătirea de război sau inițiativele de natură militară

Persoana care, fără drept, desfășoară, se pregătește să desfășoare, asistă sau încurajează desfășurarea pregătirilor de război sau a unei inițiative de natură militară în cadrul sau împotriva oricărei părți, rase sau grup de persoane din cadrul Republicii, săvârșește o crimă și se pedepsește cu detențiunea pe viață.

41. Folosirea forței armate împotriva Guvernului etc.

Persoana care, prin folosirea sau afișarea de forțe armate, se pregătește ori încearcă să determine o schimbare în guvernarea Republicii sau a legilor sau să se opună aplicării legilor ori să constrângă orice membru al Consiliului de Miniștri, al puterii executive sau legislative, ori o persoană care conduce forțele militare sau navale sau instituțiile de păstrare a ordinii, pentru realizarea unei fapte sau inacțiuni de natură publică sau oficială, se pedepsește cu detențiunea pe viață.

42. Instigarea la răzvrătire

Persoana care încearcă, cu rea-credință, să atingă oricare dintre scopurile următoare, respectiv:

(a) să îndepărteze în mod fraudulos o persoană aflată în serviciul militar [astfel cum este definită în alineatul (2) din articolul 44 a] sau un membru al forțelor de poliție din funcția publică și de la convingerile sale, precum și supunerea față de legile Republicii, sau

(b) instigarea unei astfel de persoane la răzvrătire sau orice act de trădare sau de rebeliune, sau

(c) instigarea unei astfel de persoane la adunare sau tentativa de adunare în scopul răzvrătirii,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă

43. Acordarea de asistenţă soldaţilor sau ofiţerilor de poliţie în acte de rebeliune

Persoana care:

(a) asistă, încurajează sau ajută în orice fel la rebeliunea unui ofiţer de armată [astfel cum este definit în alin. (2) din articolul 44 a] sau a unui artilerist sau a unui membru al forţei de poliţie, sau

(b) încurajează nerespectarea sau nesupunerea faţă de un ordin legal dat de un ofiţer superior sau un act de nesupunere al unui ofiţer de armată [astfel cum este definit în alin. (2) din articolul 44 a] sau al unui membru al forţei de poliţie,

săvârşeşte un delict.

44. Instigarea soldaţilor sau a ofiţerilor de poliţie la dezertare

Persoana care, prin orice mijloace, direct sau indirect:

(a) instigă ori convinge sau încearcă să instige ori să convingă un subofiţer din armată [astfel cum este definit în alin. (2) din articolul 44 a] ori un artilerist sau un membru al forţei de poliţie să dezerteze, sau

(b) ajută, încurajează sau complotează în vederea dezertării unui subofiţer de armată [astfel cum este definit în alin. (2) din articolul 44 a] sau a unui artilerist ori al unui membru al forţei de poliţie, sau

(c) oferă adăpost sau ajută la ascunderea unui subofiţer de armată [astfel cum este definit în alin. (2) din articolul 44 a] sau a unui artilerist sau a unui membru al forţei de poliţie despre care are motiv să creadă că este dezertor,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de 6 luni.

44 a. Perturbarea ordinii şi disciplinei în armată

(1) Persoana care participă cu rea-voinţă la orice acţiune care are ca scop perturbarea ordinii şi disciplinei în armată, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim doi ani sau cu amendă de maxim o mie cinci sute de euro sau cu ambele pedepse.

(2) În sensul prezentului articol „Armată" include armata Republicii, Garda Naţională şi alte forţe militare stabilite prin lege.

(3) Urmărirea penală pentru faptele prevăzute de prezentul articol va avea loc după aprobarea Procurorului General al Republicii.

45. Asistenţă la evadarea prizonierilor de război

Persoana care:

(a) ajută cu bună ştiinţă şi cu intenţie un inamic străin al Republicii, ţinut ca prizonier de război pe teritoriul Republicii, sau deţinut în închisoare sau în

altă parte sau care a fost liberat condiționat, să evadeze din închisoare sau din locul în care este deținut sau să încalce condițiile liberării și să părăsească teritoriul Republicii, săvârșește o crimă și se pedepsește cu detențiunea pe viață;

(b) permite în mod neglijent sau fără drept evadarea uneia dintre persoanele menționate în alineatul precedent, săvârșește un delict.

46. Definirea actului manifest

[abrogat]

46 a. Insulta etc. la adresa șefului Statului

2 din 5/67

[abrogat]

47. Acțiuni împotriva suveranității Republicii etc.

(1) Persoana care desfășoară în public orice acțiune cu intenția:

(a) de a aduce modificări suveranității Republicii, sau

(b) de a încuraja ostilitatea între comunități, grupuri religioase, pe motiv de rasă, religie, culoare sau gen,

săvârșește o infracțiune se pedepsește cu închisoare de maxim 5 ani.

48. Definiția intenției și a bunei intenții

[abrogat]

49. Dovezi care combat cazul la *prima facie* în comunicarea cu un reprezentant

[abrogat]

50. Răspândirea de știri false etc.

(1) Persoana care publică în orice mod și în orice formă știri sau informații false care pot submina ordinea publică sau încrederea publică în Republică sau în organele acestuia sau care pot cauza publicului teamă sau neliniște sau pot afecta în orice fel liniștea și ordinea publică, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de maxim doi ani sau cu amendă de maxim o mie cinci sute de euro cu ambele pedepse euro.

Se poate invoca în apărarea persoanei acuzate faptul că știrea sau informațiile au fost publicate cu bună-credință și s-au bazat pe fapte care justificau publicarea, dacă aceste aspecte sunt dovedite și sunt de natură a convinge instanța.

În sensul acestui alineat, în ceea ce privește termenii de bună-credință se aplică prevederile alineatelor (a) și (b) din articolul 201.

(2) Urmărirea penală pentru faptele prevăzute de prezentul articol nu poate avea loc fără aprobarea scrisă a Procurorului General al Republicii.

CYPRUS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

50 a. Publicarea ştirilor etc. privind proiectele de apărare etc.

Persoana care, fără drept, publică sau anunţă orice persoană neautorizată despre orice proiect, formulă, notă, document, obiect, informaţie sau ştire privitoare la fortificaţii, proiecte de comunicaţii sau de apărare, garnizoane militare, depozite sau alte locuri ocupate sau folosite de sau pentru necesităţile forţelor armate ale Republicii sau privitoare la staţionare, concentrare, înaintare, retragere sau acţiune, săvârşeşte o faptă penală şi se pedepseşte cu închisoare de maxim 6 ani.

50 b. Pătrunderea etc. în zone restricţionate

(1) Persoana care se apropie, inspectează, fotografiază, pregăteşte planuri, se deplasează sau intră în orice zonă interzisă, fără aprobarea scrisă a Ministerului de Interne, săvârşeşte o faptă penală şi se pedepseşte cu închisoare de 6 ani.

(2) În sensul alin. (1) „zonă interzisă" înseamnă:

(a) orice fortificaţii, proiecte de comunicaţii sau de apărare, garnizoane militare, depozite sau alte locuri ocupate sau folosite de sau pentru necesităţile forţelor armate ale Republicii;

(b) orice alt loc ce poate fi declarat zonă restricţionată prin decizia Ministerului publicată în Monitorul Oficial.

50 c. Spionajul

(1) Persoana care, în orice scop dăunător siguranţei sau intereselor Republicii, dobândeşte, primeşte, adună, înregistrează, publică, transmite sau anunţă orice altă persoană de orice cod oficial secret sau parolă secretă sau orice alt proiect, model, notă, alt document sau informaţie, cu scopul de a fi sau de a putea fi folosite, direct sau indirect, în alte state, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoare de 1 an.

(2) În cadrul urmăririi penale pentru faptele prevăzute de prezentul articol, până la proba contrară, se presupune că fapta care reprezintă acţiunea sau inacţiunea a fost săvârşită într-un scop dăunător siguranţei sau intereselor Republicii:

(a) dacă faptele, conduita sau caracterul cunoscut al acuzatului, aşa cum a fost demonstrat, indică un scop dăunător intereselor sau securităţii Republicii;

(b) dacă orice cod oficial secret, parolă secretă sau orice proiect, formulă, notă sau alt document sau informaţie primită, scrisă ori înregistrată de o persoană care nu este autorizată în acest scop sau în neconcordanţă cu termenii şi scopul autorizaţiei, sau publicată, transmisă sau anunţată unei persoane care nu este autorizată ori în neconcordanţă cu autorizaţia.

50 d. Insultarea armatei

(1) Persoana care insultă public armata cu rea-intenţie săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim doi ani sau amendă de maxim o mie cinci sute de euro sau cu ambele pedepse.

(2) În sensul prezentului articol, „Armata" include armata Republicii, Garda Naţională şi alte forţe militare stabilite prin lege.

(3) Urmărirea penală cu privire la infracţiunile prevăzute de prezentul articol se va desfăşura după aprobarea Procurorului General al Republicii.

51. Încurajarea violenţei şi a unei atmosfere de proastă dispoziţie

[abrogat]

51 a. Provocarea şi stimularea violenţei etc.

(1) Persoana care instigă rezidenţii la violenţă între ei sau conflict reciproc ori încurajează formarea unui spirit de intoleranţă în mod public, în orice mod şi formă, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de 12 luni sau cu amenda de o mie de euro ori cu ambele pedepse, iar în cazul unei persoane juridice, cu o amendă de trei mii de euro.

(2) Urmărirea penală pentru faptele prevăzute de prezentul articol nu se poate desfăşura fără aprobarea scrisă a Procurorului General al Republicii.

52. Jurământul ilegal de a comite fapte penale pedepsite cu pedeapsa cu moartea

Persoana care:

(a) depune un jurământ sau participă şi consimte la depunerea unui jurământ sau promisiune care îl angajează pe cel care depune jurământul la comiterea unei fapte penale care se pedepseşte cu moartea,

(b) depune un astfel de jurământ sau face o astfel de promisiune fără să fie constrâns,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu de detenţiune pe viaţă.

53. Alte jurăminte ilegale pentru comiterea de fapte penale

Persoana care:

(a) impune un jurământ sau participă şi consimte la depunerea unui jurământ sau promisiune care are scopul de angaja persoana care face jurământul să facă oricare dintre următoarele fapte, respectiv:

(i) să se implice în rebeliune sau în acţiuni de revoltă,

(ii) să săvârşească orice infracţiune care se pedepseşte cu moartea,

(iii) să tulbure pacea generală,

(iv) să participe într-o uniune, organizaţie sau asociaţie stabilită cu scopul de săvârşi oricare dintre actele de mai sus,

(v) să respecte ordinele sau comenzile unei comisii sau ale unor persoane care nu sunt constituite legal, sau ale conducătorului sau comandantului sau ale oricărei persoane care nu are autoritate în acest sens conform legii,

(vi) să nu înceteze sau să nu depună mărturie împotriva oricărora dintre parteneri sau asociaţi sau a altor persoane,

(vii) să nu dezvăluie legătura ilegală, asociaţia, uniunea sau fapta ilegală care a fost sau va fi comisă ori jurământul sau acţiunea ilegală la care eventual

a fost supus sau care i s-a dat ori a fost asumată de sine sau de altcineva, sau importanţa unui astfel de jurământ ori prin acţiune;

(b) depune un astfel de jurământ sau face o astfel de promisiune fără constrângere

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoare de 7 ani.

54. Circumstanţe în care constrângerea reprezintă o apărare

Persoana care jură sau promite conform prevederilor articolelor 52 şi 53 nu poate invoca în apărarea sa faptul că a săvârşit fapta prin constrângere, cu excepţia cazului în care, în termen de paisprezece zile de la jurământ sau promisiune sau, dacă este împiedicat prin violenţă sau din cauza unei boli, în termen de 14 zile de la îndepărtarea acestui obstacol, declară într-o plângere scrisă instituţiei care păstrează ordinea, sau, dacă este în serviciul militar, forţelor armate ale Republicii sau al forţei de poliţie sau denunţă Guvernatorului tot ce ceea ce ştie, inclusiv persoanele care fie au participat sau au depus un jurământ sau au făcut o astfel promisiune, fie au fost prezente într-o astfel de împrejurare, precum şi momentul şi locul unde au avut loc aceste fapte.

55. Instruirea neautorizată

(1) Persoana care:

(a) instruieşte şi antrenează o altă persoană în utilizarea armelor sau tactica instrucţiei militare, a mişcărilor şi manevrelor, fără permisiunea Consiliului Ministerial sau

(b) participă la o adunare sau asociaţie organizată fără permisiunea Consiliului Ministerial cu scopul de a educa sau instrui alte persoane în utilizarea armelor şi instrucţiei militare standard, a mişcărilor şi manevrelor,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoare de 7 ani.

(2) Persoana care este educat sau instruit în utilizarea armelor şi instrucţiei militare standard, a mişcărilor şi a manevrelor într-o adunare sau asociaţie creată fără permisiunea Ministerului sau participă la o astfel de adunare sau întâlnire cu scopul de a primi o astfel de educaţie sau instruire, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de 5 ani.

Infracţiuni împotriva regimului şi ordinii sociale existente

56. Participarea în asocieri ilegale

(1) Persoana care se implică într-o asociere ilegală săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de 3 ani.

(2) Persoana care deţine o funcţie sau o poziţie într-o asociere ilegală sau îndeplineşte responsabilităţile specifice unei astfel de funcţii sau poziţii sau are rolul de reprezentant pentru o asociaţie ilegală ori de profesor în orice instituţie sau şcoală administrată de o asociaţie ilegală ori sub autorizarea

evidentă sau nu a unei asociații ilegale, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de 7 ani.

(3) Persoana care participă la întâlnirile unei asociații ilegale, a membrilor acesteia ori a persoanelor care susțin conduita sau care încurajează comiterea oricăreia dintre infracțiunile prevăzute de art. 63 sau care are în posesie ori în păstrare însemnul, registrul sau orice scrisoare ori document, indiferent când a fost emis, care pare să implice apartenența la asociația ilegală sau care este autorizat prin asociere ilegală ori se află în relație cu asociația ilegală, va fi considerat a fi membru al asociației ilegale respective, cu excepția cazului sau până la momentul când se poate dovedi contrariul.

57. Sprijinirea și încurajarea asociațiilor ilegale

Persoana care susține verbal sau în scris sau în orice alt mod sau încurajează săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile prevăzute de art. 63, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoare de 5 ani.

58. Contribuția și îndemnarea la efectuarea de contribuții în favoarea asociațiilor ilegale

Persoana care oferă contribuții, cotizații sau donații, precum și persoana care propune altor persoane să facă astfel de contribuții pentru asociații ilegale sau în numele unei astfel de asociații, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoare de un an.

59. Posesia și publicarea documentelor cu conținut insurgent etc. articole de propagandă ale unei asocieri ilegale

Persoana care:

(a) transmite prin poștă sau, fără autorizație sau justificare legală pentru care are și sarcina probei, se află în posesia unei cărți, reviste, broșuri, afiș, proclamație, jurnal, scrisoare sau alt document care incită la revoltă în sensul art. 48, sau

(b) tipărește, publică, vinde ori expune spre vânzare, transmite prin poștă sau, fără autorizație sau justificare legală pentru care are și sarcina probei, se află în posesia unei cărți, reviste, broșuri, afiș, proclamație, jurnal, scrisoare ori alt document sau tipăritură care cere să se comită sau încurajează comiterea oricăreia dintre infracțiunile prevăzute la art. 63, ori care a fost emisă sau pare să fi fost făcută de o asociație ilegală sau în numele ori în interesul unei astfel de asociații,

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoare de 3 ani, iar toate cărțile, revistele, broșurile, afișele, proclamațiile, jurnalele, scrisorile orice alt document sau tipăritură în legătură cu care a fost dispusă condamnarea se confiscă.

60. Autoritatea de arestare și confiscare

Comisarul de poliție sau adjunctul său sau inspectorul șef de poliție sau, cu aprobarea scrisă a oricăruia dintre aceștia, orice soldat sau polițist, fără mandat,

CY

şi fie singur, fie cu ajutorul altora, poate intra într-o casă sau clădire sau în orice alt loc în care are motive să creadă că există o asociaţie constituită ilegal sau membrii unei adunări sau persoane care susţin sau încurajează comiterea oricăreia dintre infracţiunile la care se face referire în articolul 63, sau unde are motive să creadă că este păstrat orice document sau obiect a cărui posesie este interzisă prin articolul 59, să aresteze orice persoană de acolo şi să confişte toate documentele sau obiectele interzise descoperite la solicitarea comisarului sau a adjunctului acestuia sau a inspectorului şef de poliţie, la solicitarea oricărei instanţe districtuale sau a oricărui judecător, iar, conform legii, în urma emiterii oricărei forme de avertisment pe care o consideră adecvată, poate ordona confiscarea oricărui astfel de document sau obiect.

61. Autoritatea de a examina colete

(1) Oricare dintre următorii funcţionari, anume:

(a) sub rezerva prevederilor din articolul 2 din Cod, Directorul Poştal pentru pachete transmise prin poştă,

(b) agentul vamal sau un agent vamal adjunct,

(c) ofiţer de poliţie care are cel puţin gradul de locotenent,

(d) orice alt funcţionar autorizat în acest sens de Consiliul de Miniştri,

poate reţine, deschide şi examina orice pachet sau obiect despre care are suspiciuni că ar conţine publicaţii sau extrase a căror transmitere prin poştă, tipărire, publicare, vânzare, punere în vânzare sau posesie constituie o faptă penală potrivit dispoziţiilor art. 59; iar în timpul acestei examinări are dreptul de a opri făptuitorul de la efectuarea vreuneia dintre acţiunile precizate mai sus, precum şi de a reţine orice astfel de pachet sau obiect care se află în posesia acestuia.

(2) În cazul în care într-un asemenea pachet sau obiect se poate găsi o astfel de publicaţie sau extras, întregul conţinut al pachetului sau obiectului poate fi reţinut de funcţionarul care a desfăşurat investigaţia, iar cel care a trimis-o prin poştă, a tipărit-o, publicat-o, a vândut-o, a pus-o în vânzare sau o are în posesie poate fi arestat imediat şi pus sub urmărire penală pentru săvârşirea faptei penale prevăzute de art. 59.

62. Sarcina probei

În procedurile penale desfăşurate pentru faptele prevăzute de art. 56, 58 sau 59, orice carte, revistă, broşură, afiş, proclamaţie, jurnal, scrisoare sau alt document sau tipăritură care pare să fi fost emisă de sau în numele sau în legătură cu interesele asociaţiei despre care s-a susţinut că este ilegală sau ale oricărei asociaţii sau organizaţii cu care respectiva asociaţie lucrează sau cu care se presupune sau s-a demonstrat că este în cooperare sau conectată în orice fel şi oricând, odată publicată, va fi considerată *prima facie*, dacă este produsă în instanţă de către acuzare ca reprezentând dovada conţinutului şi a principiilor sau metodelor pretins ilegale ale asociaţiei mai sus menţionate.

63. Definiția asociației ilegale

În sensul prezentei legi:

- „asociație ilegală" înseamnă:

(a) orice asociație de persoane cu sau fără statut juridic, al cărei statut ori propagandă sau alte mijloace susțin, incită sau încurajează comiterea următoarelor fapte ilegale:

(i) răsturnarea democrației prin revoluție sau operațiuni de sabotaj,

(ii) răsturnarea Guvernului legitim al Republicii sau al oricărei alte țări civilizate ori al Guvernului organizat, prin forță sau violență

(iii) distrugerea sau deteriorarea democrației ori a proprietății folosite în afaceri sau comerț cu alte țări sau Republica;

(b) orice asociație de persoane cu sau fără statut juridic ori orice organizație afiliată, presupusă ori prezentată ca partener sau conectată în orice fel cu asociația, cu sau fără statut juridic sau organizație al cărei statut, propagandă ori alte mijloace susțin sau încurajează comiterea oricărora dintre faptele penale prevăzute la alin. (a) al prezentului articol;

(c) orice anexă, centru sau comisie a oricăreia dintre entitățile prevăzute în alin. (a) și (b).

63 a. Participarea într-un grup infracțional organizat

Persoana care participă într-un grup infracțional organizat săvârșește o infracțiune și se pedepsește cu închisoare de 3 ani.

63 b. Participarea și acordul la comiterea crimelor

(1) Persoana care, având cunoștință de scopurile sau activitățile ilegale ale unei grup infracțional organizat:

(a) participă la săvârșirea oricărei fapte ilegale a unui grup infracțional organizat; sau

(b) participă la săvârșirea oricărei fapte a unui grup infracțional organizat, despre care ar trebui să își dea seama în mod rațional că este angrenată în orice fel în săvârșirea unei infracțiuni;

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoare de maxim zece ani sau cu amendă de maxim cincizeci de mii de euro sau cu ambele pedepse.

(2) Instanța poate judeca infracțiunile prevăzute în alin. (1) al prezentului articol, și în situațiile în care grupul infracțional organizat este situat sau operează în totalitate sau parțial în afara Republicii.

(3) În sensul prezentei legi, termenul „grup infracțional organizat" presupune o asociere constituită dintre sau mai multe persoane, înființată cu scopul de a comite infracțiuni pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de cel puțin trei ani.

64. Conflicte de muncă. Declararea stării de urgență

În orice moment în care Consiliul Ministerial este de părere că există în Republică un conflict de muncă ce interferează negativ sau amenință afacerile

COUNCIL OF EUROPE LIBRARY

sau comerțul cu alte țări sau în cadrul Republicii, poate declara starea de urgență pe teritoriul Republicii în sensul prezentului articol, respectiva proclamație rămânând în vigoare până la revocare.

65. Participare la grevă sau grevă patronală pe durata valabilității unei proclamații

Pe durata valabilității proclamației prevăzute în art. 64, persoana implicată ori care continuă sau stimulează, încurajează, asistă ori instigă la participarea sau continuarea grevei sau a grevei patronale în ceea ce privește asigurarea forței de muncă în transporturi sau transportul de bunuri sau de pasageri în derularea afacerilor sau comerțului cu alte țări sau în Republică sau în ce privește asigurarea forței de muncă în serviciile publice sau în legătură cu furnizarea serviciilor publice în Republică de către orice departament guvernamental sau autoritate municipală din Republică, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de un an.

66. Fapte penale împotriva întreținerii și funcționării serviciilor publice, transportului etc.

Indiferent dacă proclamația este în vigoare sau nu, persoana care, prin acțiuni violente împotriva altei persoane ori a bunurilor acesteia sau care, folosind orice formă de amenințări verbale ori scrise sau orice formă de intimidare față de altă persoană fără să aibă un motiv rezonabil sau o justificare suficientă pentru blocarea (boicotul) sau amenințarea cu blocarea (boicotul) unei persoane sau a activelor acesteia:

(a) împiedică ori îngreunează întreținerea sau funcționarea oricărui serviciu public sau departament guvernamental ori autoritate municipală din Republică,

(b) forțează ori determină o persoană angajată în sau în legătură cu întreținerea sau funcționarea oricărui serviciu public, departament guvernamental sau autoritate municipală din Republică să părăsească ori să se retragă de la locul de muncă,

(c) împiedică oferta ori acceptarea angajării la sau în legătură cu întreținerea ori funcționarea oricărui serviciu public sau departament guvernamental ori autoritate municipală din Republică,

(d) îngreunează sau previne transportul de bunuri ori pasageri în derularea afacerilor sau a comerțului cu alte țări sau în interiorul Republicii,

(e) forțează sau determină o persoană angajată să transporte sau în legătură cu transportul de bunuri sau pasageri în cursul afacerilor sau comerțului cu alte țări sau în Republică să părăsească sau să se retragă de la locul de muncă,

(f) împiedică oferta sau acceptarea angajării la sau în legătură cu transportul de bunuri sau pasageri în cursul afacerilor sau comerțului cu alte țări sau în Republică

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de un an.

67. Acuzarea de către Procurorul General al Republicii

Urmărirea penală pentru săvârşirea uneia dintre faptele penale prevăzute de art. 56-66 (inclusiv) nu poate avea loc decât dacă este făcută de către sau cu aprobarea Procurorului General al Republicii.

Fapte penale care afectează relaţiile cu ţări străine şi pacea externă

68. Denigrarea conducătorilor străini

Persoana care, fără a avea un motiv sau o justificare care ar fi considerată suficientă în cazul unei calomnii, publică orice material pentru a fi citit sau orice însemn ori reprezentare vizibilă, care este de natură să umilească, să insulte sau să expună urii sau dispreţului faţă de un conducător străin, lord, ambasador sau ori alt demnitar străin, cu scopul de a compromite pacea dintre Republică şi ţara de care aparţine conducătorul, lordul, ambasadorul sau demnitarul, săvârşeşte un delict.

69. Pirateria

Persoana care este implicată în activităţi care constituie piraterie săvârşeşte o infracţiune şi se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

În sensul prezentului articol „piraterie" reprezintă următoarele fapte:

(a) orice fapte ilegale de violenţă sau lipsire de liberate sau orice faptă de prădare săvârşită în scopuri private de către echipajul sau pasagerii unei ambarcaţiuni sau aeronave private şi dacă este orientată:

(i) în ape internaţionale împotriva unei alte ambarcaţiuni sau în spaţiul aerian internaţional împotriva altei aeronave, sau împotriva persoanelor sau bunurilor aflate pe ambarcaţiune sau aeronavă,

(ii) împotriva unei ambarcaţiuni, aeronave, a persoanelor sau bunurilor aflate într-un loc dinăuntrul sau dinafara jurisdicţiei Republicii;

(b) orice act de participare voluntară în operarea unei ambarcaţiuni sau aeronave având cunoştinţă despre faptul că ambarcaţiunea sau aeronava este una pirat;

(c) orice faptă de instigare sau încurajare deliberată la una dintre faptele la care se face referire în alineatele (a) şi (b) de mai sus.

Adunări ilegale, revolte şi alte fapte penale împotriva liniştii publice

70. Definiţia adunării ilegale şi a revoltei

Este ilegală adunarea a cinci sau mai multe persoane la un loc cu scopul de a comite o faptă penală, sau având un scop comun, iar persoanele participante se comportă astfel încât să stimuleze persoanele afectate de o teamă rezonabilă

BCU ASTON UNIVERSITY LIBRARY

şi care s-au adunat în acest fel cu scopul de a compromite pacea sau ca o astfel de adunare să îi determine pe alţii să tulbure pacea fără scop sau motiv suficient.

Adunarea este ilegală chiar dacă începe în mod legal, dacă participanţii care se adună se comportă în modul menţionat mai sus în vederea scopului comun.

Când adunarea ilegală începe să-şi îndeplinească scopul de natură publică sau privată, pentru care s-a adunat, pentru tulburarea păcii sau terorizarea publicului, adunarea este considerată o încăierare, iar cei adunaţi sunt consideraţi a fi provocat încăierarea.

71. Pedeapsa pentru participarea la o adunare ilegală

Persoana care participă la o adunare ilegală săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de un an.

72. Pedeapsa pentru participarea la rebeliune

Persoana care participă la o rebeliune săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

73. Avertismentul de dizolvare a revoltei

Guvernatorul provinciei sau, în absenţa acestuia, orice ofiţer de poliţie cu gradul de locotenent sau mai mare, în faţa căruia o duzină sau mai mulţi se adună pentru a se încăiera, sau orice altă persoană care determină că va avea loc o revoltă din partea a douăsprezece sau a mai multor persoane adunate în faţa sa, poate da un avertisment sau poate cere emiterea unui avertisment în numele Republicii în modul pe care îl consideră potrivit, cerând ca instigatorii la încăierare sau persoanele care s-au adunat în acest mod să se separe în linişte.

74. Dizolvarea încăierării după avertisment

Dacă după trecerea unei perioade rezonabile de timp de la un astfel de avertisment de dizolvare sau după suprimarea violenţei prin emiterea unui astfel de avertisment, o duzină sau mai mulţi sunt în continuare adunaţi pentru încăierare, persoana cu autoritate să emită acest avertisment sau orice poliţist sau altă persoană care are rolul de-i ajuta, poate lua acţiunea necesară pentru dizolvarea adunării sau arestarea tuturor sau a unora dintre cei adunaţi. În cazul în care întâmpină rezistenţă, poate folosi violenţa necesară în mod rezonabil pentru a combate rezistenţa, fără a se angaja răspunderea penală sau civilă pentru cauzarea decesului sau a vătămării prin utilizarea violenţei.

75. Încăierare după avertisment

În cazul unui avertisment prin care li se ordonă celor implicaţi în revolte sau adunaţi cu scopul de încăierare să se împrăştie, Persoana care participă sau continuă să participe la revoltă sau adunare chiar şi după trecerea unei perioade

de timp rezonabile de la emiterea unui astfel de avertisment, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

76. Anularea sau împiedicarea avertismentului

Persoana care se împotriveşte în mod violent sau îngreunează adoptarea avertismentului necesar prevăzut în art. 73, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de 10 ani, iar persoana care ştie că avertismentul a fost împiedicat astfel participă sau continuă să participe în încăierare sau adunare, se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

77. Demolarea clădirilor etc. de către instigatorii la răzvrătire

Persoanele care se adună în scopul răzvrătirii, care dărâmă sau distrug ilegal sau care au iniţiat dărâmarea ori distrugerea unei clădiri, ambarcaţiuni, căi ferate, instalaţii sau echipament, se săvârşeşte o crimă şi fiecare dintre aceste persoane se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

78. Producerea deteriorării clădirilor, instalaţiilor etc. de către instigatorii la răzvrătire

Persoanele care se adună în scopul răzvrătirii, care produc deteriorarea ilegală a elementelor menţionate în articolul 77, săvârşesc o crimă şi fiecare dintre aceste persoane se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

79. Anularea plecării

Persoanele care se adună în scopul răzvrătirii, care se împotrivesc ilegal, împiedică sau îngreunează încărcarea sau descărcarea, navigarea sau conducerea oricărei ambarcaţiuni sau preiau ilegal şi violent pentru a efectua oricare dintre faptele de mai sus, săvârşesc o faptă care atrage răspunderea penală.

80. Arme pentru încurajarea terorii

Persoana care poartă în mod public şi fără justificare o armă sau un instrument ofensiv într-un fel care stârneşte teama celorlalţi, săvârşeşte of faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de doi ani, armele sau instrumentele fiind confiscate.

81. Cuţitele cu lamă dublă

(1) Persoana care importă, produce, vinde, oferă sau expune spre vânzare cuţite cu lamă dublă sau Persoana care le deţine asupra sa ori le poartă în afara locuinţei sau a curţii sale săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de doi ani şi, indiferent de orice prevedere contrară prevăzută de art. 29, 32 şi 33, pedeapsa cu închisoarea nu va putea fi mai mică de un an, cu excepţia cazului în care instanţa, având în vedere factorii de stabilire a pedepsei în această cauză, inclusiv încercarea la care va fi supusă persoana condamnată şi circumstanţele atenuante similare privitoare la persoana condamnată, vrea să aplice o pedeapsă mai mică pe care o consideră potrivită sau să ia orice altă hotărâre.

(2) În cazurile în care este aplicată o pedeapsă mai mică sau se emite orice altă ordonanță potrivit alin. (1), instanța va specifica motivele pentru dispunerea respectivei pedepse sau pentru luarea respectivei hotărâri.

82. Interzicerea transportării cuțitelor în afara locuinței

(1) Persoana care deține sau poartă asupra sa un cuțit care nu are un vârf ascuțit în afara locuinței sau a curții săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de un an.

(2) Persoana care deține sau poartă asupra sa un cuțit care are un vârf ascuțit în afara locuinței sau a curții săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de un an, indiferent de orice prevedere contrară prevăzută de art. 29, 32 și 33, pedeapsa cu închisoarea nu poate fi mai mică de șase luni, cu excepția cazului în care instanța, având în vedere faptele în factorii de stabilire a pedepsei în această cauză, inclusiv încercarea la care va fi supusă persoana condamnată și circumstanțele atenuante similare privitoare la persoana condamnată, vrea să aplice o pedeapsă mai mică pe care o consideră potrivită sau să ia orice altă hotărâre.

(3) În cazurile în care este aplicată o pedeapsă mai mică sau se ia orice altă hotărâre în baza subsecțiunii (2), instanța va specifica motivele pentru dispunerea respectivei pedepse sau pentru luarea respectivei hotărâri.

(4) Nu se va considera că o persoană a comis o faptă penală în sensul prezentului articol dacă dovedește, iar instanța are convingerea că a avut sau a purtat asupra sa în afara locuinței sau curții un cuțit cu privire la care s-a adus acuzația, într-un scop legal, pentru care un astfel de cuțit era necesar.

83. Interzicerea cuțitelor la căsătorii etc.

(1) Persoana care deține sau poartă un cuțit fără vârf ascuțit la o nuntă sau sărbătoare ori într-un bordel sau bar autorizat, săvârșește un delict.

(2) Persoana care are sau poartă un cuțit cu vârf ascuțit la un festival sau într-un bordel sau bar autorizat săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de doi ani și, indiferent de orice prevedere contrară prevăzută de art. 29, 32 și 33, pedeapsa cu închisoarea nu poate fi mai mică de un an, cu excepția cazului în care instanța, având în vedere factorii de stabilire a pedepsei în această cauză, inclusiv încercarea la care va fi supusă persoana condamnată și circumstanțele atenuante similare privitoare la persoana condamnată, vrea aplice o pedeapsă mai mică pe care o consideră potrivită sau să ia orice altă hotărâre.

(3) În cazurile în care este impusă o pedeapsă mai mică sau se ia orice altă hotărâre potrivit alin. (2), instanța va specifica motivele pentru dispunerea respectivei pedepse sau pentru luarea respectivei hotărâri.

(4) Nu se va considera că o persoană a comis o faptă penală în sensul prezentului articol dacă dovedește, iar instanța are convingerea că a avut sau a purtat asupra sa un astfel de cuțit în exercițiul îndeletnicirii, meseriei sau profesiei sale.

84. Cuţit mic închis

Nu este interzis conform prezentului Cod transportul închis al unui cuţit mic care are o lamă:

(a) cu lungimea de până la patru inch, dacă nu are vârful ascuţit,

(b) cu lungimea de până la doi inch şi jumătate, dacă are vârful ascuţit,

dacă respectivul cuţit nu este construit astfel încât să se transforme cu ajutorul unui arc sau în mod diferit în cuţit cu lamă dublă sau cuţit cu lamă fixă.

85. Confiscarea

Cuţitul cu lamă dublă sau cuţitul pentru care cineva a fost condamnat pentru încălcarea prezentului Cod se confiscă.

86. Definiţii

În Prezentul Cod:

- „cuţit cu lamă dublă" înseamnă orice cuţit sau alt instrument care are o lamă dublă, indiferent dacă are sau nu vârf ascuţit, şi include orice formă de sabie;

- „cuţit" înseamnă orice alt cuţit decât cel cu lamă dublă, care are o lamă, indiferent dacă are sau nu vârf ascuţit:

Se înţelege că interpretarea termenilor „cuţit" şi „cuţit cu lamă dublă" în acest articol nu include cuţitele cu lamă dublă sau cuţitele care:

(a) sunt destinate prin construcţia lor în scopuri decorative,

(b) au prin natura lor un caracter de piesă de colecţie sau arheologică,

(c) sunt destinate prin construcţia sau natura lor unor scopuri rezidenţiale, comerciale, educative, sportive sau de vânătoare sau pescuit sau alte utilizări relevante, sau

(d) fac parte din uniforma membrilor forţelor armate ale Republicii sau a membrilor forţelor armate ale altei ţări care sunt acreditate sau legale în Republică.

86 a. Cătuşele

Persoana care importă, produce, vinde, oferă sau expune spre vânzare sau are în posesia sa ori poartă asupra sa cătuşe fără permisiunea şefului poliţiei săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de 6 luni sau cu amendă de cinci sute de euro sau cu ambele pedepse.

Se înţelege că interdicţia de import, posesie sau transport de cătuşe nu se aplică şi nu afectează forţele de ordine din Republică, garda naţională sau penitenciarele.

87. Pătrunderea prin violenţă

Persoana care pătrunde cu forţa pe orice teren sau proprietate, sau violenţa constând în folosirea efectivă a forţei asupra unei alte persoane, fie prin

BIJUS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ameninţări sau prin intrarea prin efracţie într-o locuinţă sau prin concentrarea unui număr neobişnuit de persoane pe respectiva proprietate, cu scopul de a intra în posesia acestora săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală, denumită pătrundere prin violenţă.

Nu reprezintă infracţiune fapta persoanei care intră pe propriile terenuri sau locuinţe, dar care se află în custodia funcţionarului sau executantului său, indiferent dacă persoana are dreptul de a intra pe teren sau nu, cu condiţia să nu comită fapta prin intrare forţată.

88. Tulburare de posesie

Persoana care are în posesia sa un teren fără niciun drept şi care continuă să o menţină împotriva voinţei proprietarului exprimată conform legislaţiei privitoare la posesia respectivului teren, astfel încât să tulbure posesia sau să cauzeze îngrijorarea că poate tulbura posesia asupra imobilului, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală denumită tulburare de posesie.

89. Încăierarea

Persoana care participă la o luptă într-un loc public săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de un an.

90. Provocarea la duel

Persoana care provoacă pe altcineva la duel sau încearcă să provoace o altă persoană la duel ori încearcă să determine o persoană să provoace pe cineva la duel, săvârşeşte un delict.

91. Ameninţarea cu violenţa

Persoana care:

(a) în scop de intimidare sau hărţuire, ameninţă să deterioreze sau să producă daune unei locuinţe,

(b) în scopul de a produce teamă unei alte persoane care se află în locuinţă, acţionează o armă de foc încărcată sau produce altă tulburare a liniştii,

(c) Cu scopul de a determina o persoană să facă un act pe care nu are obligaţia legală de a-l face, sau să omită efectuarea unui act pe care are obligaţia legală de a-l face, o ameninţă pe aceasta cu vătămarea propriei persoane, a reputaţiei sau a proprietăţii sale, ori cu vătămarea altei persoane de care persoana ameninţată este apropiată

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

91 a. Ameninţarea

Persoana care provoacă altei persoane spaimă sau nelinişte, ameninţând-o cu violenţa sau cu un alt act nelegitim sau omisiune sau, comite o infracţiune şi se pedepseşte cu închisoarea de maximum trei (3) ani.

FOR ASSESSMENT CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

92. Posesia de arme de foc în scopul producerii unui prejudiciu

Persoana care are în posesie sau în păstrare ori trage cu o armă, cu scopul de a pune în pericol viaţa sau de a provoca daune grave proprietăţii sau de a oferi altcuiva posibilitatea de a pune în pericol viaţa ori de a provoca daune grave proprietăţii, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani, indiferent dacă fapta este sau nu urmată de asemenea de vătămări personale sau daune materiale.

În acest articol termenul „armă de foc" înseamnă o armă de foc care poate lansa o alice, un glonţ sau alt proiectil sau orice parte din acesta, termenul „muniţie" înseamnă muniţia pentru astfel de armă de foc şi include grenade, bombe şi alte proiectile similare, indiferent dacă pot fi sau nu folosite cu arma, cât şi componentele şi componentele componentelor acestora.

93. Adunarea în scop de contrabandă

Trei sau mai multe persoane care se asociază, în scopul de a descărca din ambarcaţiune, de a transporta sau ascunde mărfuri supuse taxelor vamale şi confiscării în temeiul legislaţiei vamale în vigoare, săvârşesc o faptă care atrage răspunderea penală, fiecare pedepsindu-se cu amendă de maxim o mie de euro sau cu închisoarea de un an.

94. Intoxicaţia

(1) Persoana care se află într-un spaţiu public, fie el clădire sau nu, în stare de intoxicaţie şi se comportă violent sau lipsit de demnitate, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei luni.

(2) Persoana care se află în stare de intoxicaţie şi care deţine o armă de foc încărcată, un cuţit ori un alt obiect letal, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu amenda de maxim două sute cincizeci de euro sau cu închisoarea de şase luni sau cu ambele pedepse şi poate fi arestat fără mandat de arestare.

95. Tulburarea liniştii publice

Persoana care cauzează zgomot sau agitaţie într-un loc public fără justificare într-un mod care poate cauza deranjarea vecinilor sau care poate tulbura liniştea publică săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei luni.

95 a. Spargerea veselei în locurile publice

(1) Orice persoană care, aflându-se într-un loc public de recreere, sparge intenţionat veselă din orice fel de sticlă, porţelan sau alt material fragil, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de şase luni.

(2) Proprietarul sau persoana la a cărei adresă se află centrul respectiv şi care pune la dispoziţie mijloacele pentru comiterea infracţiunii menţionate în

alin. (1) săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă.

96. Notificările oficiale cu privire la dezastre

Persoana care rupe, deteriorează sau distruge, cu bună ştiinţă şi fără a avea autoritatea legală, o notificare, un anunţ sau un document lipit sau afişat pe orice clădire sau spaţiu public, conform legii sau regulamentului procedural sau funcţionarului public autorizat, municipalităţii sau altui organ public, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu amendă de maxim şaptezeci şi cinci de euro sau cu închisoare de o lună.

97. Petrecerile musulmane

(1) Persoana care organizează sau este responsabilă pentru organizarea unei petreceri musulmane sau deţine amplasamentul în care are loc o astfel de petrecere musulmană şi, contra cost sau nu, permite cu bună ştiinţă unui dansator să danseze sau să cânte în timpul unei astfel de petreceri, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu amendă de maxim şaptezeci şi cinci de euro sau cu închisoarea de o lună.

(2) În sensul prezentului articol:

- „dansator" înseamnă prostituată sau femeie care dansează sau cântă contra cost în cadrul unei petreceri musulmană;
- „petrecere musulmană" înseamnă petrecere musulmană care are loc cu ocazia căsătoriei sau circumciziei.

98. Împiedicarea alegerilor prin violenţă sau ameninţări

Persoana care încearcă să împiedice, să obstrucţioneze sau să perturbe alegerile publice folosind orice formă de forţă, violenţă sau ameninţări sau care săvârşeşte o faptă care se pedepseşte conform prezentului Cod, săvârşeşte un delict.

99. Injuriile publice

Persoana care aflându-se într-un loc public sau într-un loc care nu este public, dar în aşa fel încât poate fi auzit de o persoană aflată într-un loc public, insultă pe o altă persoană în aşa fel încât poate duce la atacarea persoanei, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de o lună sau cu amenda de maxim şaptezeci şi cinci de euro sau cu ambele pedepse.

99 a. Instigare la violenţă sau ură motivată de orientarea sau identitatea de gen

(1) Persoana care în mod intenţionat, public şi într-un mod ameninţător ori de natură abuzivă sau jignitoare încurajează sau instigă verbal, în presă sau prin texte scrise ori ilustraţii sau prin alte mijloace, la violenţă sau ură împotriva unui grup de persoane ori împotriva unui membru al unui astfel de grup

de persoane identificat pe baza orientării sau identității sexuale, săvârşeşte o infracţiune şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei (3) ani sau cu amenda de maxim cinci mii de euro (5.000 euro) ori cu ambele pedepse.

(2) Urmărirea penală pentru faptele prevăzute de prezentul articol nu poate avea loc fără aprobarea scrisă a Procurorului General al Republicii.

III. INFRACŢIUNI CONTRA EXERCITĂRII PUTERII LEGALE

Corupţia şi abuzul de putere

100. Coruperea funcţionarului public

Persoana care:

(a) este funcţionar public şi este responsabil cu îndeplinirea oricărei sarcini în temeiul funcţiei sale, într-un mod corupt cere, acceptă ori primeşte sau consimte primirea ori încearcă să primească sau să obţină bunuri ori beneficii de orice fel pentru sine sau pentru altcineva, în schimbul executării imediate sau îndeplinirii unei acţiuni sau inacţiuni viitoare în îndeplinirea sarcinilor de serviciu,

(b) într-un mod corupt, dă sau procură ori oferă, promite sau se oferă să furnizeze sau furnizează sau încearcă să procure unui funcţionar public sau altei persoane bunuri sau beneficii de orice fel în schimbul unei astfel de acţiuni sau inacţiuni de către respectivul funcţionar public,

săvârşeşte o infracţiune şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim şapte ani sau cu amenda de maxim o sută de mii de euro sau cu ambele pedepse, iar bunurile care fac obiectul corupţiei sunt confiscate conform Legii privind descoperirea, investigarea şi confiscarea veniturilor provenite din anumite tipuri de infracţiuni.

101. Luarea de mită comisă de un funcţionar public

Funcţionarul public care ia sau primeşte de la altcineva în schimbul îndeplinirii sarcinilor sale de serviciu orice recompensă în afara remuneraţiei şi salariului normal sau acceptă o astfel de promisiune, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani şi cu amendă.

102. Luarea de mită pentru favorizare de către un funcţionar public

Funcţionarul public care primeşte bunuri sau beneficii de orice natură cu condiţia expresă sau implicită de a favoriza persoana care oferă sau acordă bunurile sau o altă persoană pentru care oferta este făcută, într-o tranzacţie în aşteptare sau o tranzacţie care poate avea loc între cel care face oferta sau un altul pentru care oferta este făcută şi orice funcţionar public, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de doi ani şi cu amendă.

LAW LIBRARY UNIVERSITY OF CYPRUS

103. Funcționari responsabili cu administrarea patrimoniului public sau cu alte sarcini specifice

Funcționarul public însărcinat în baza funcției pe care o deține cu sarcini judiciare sau administrative cu privire la caracterul special al patrimoniului public sau cu privire la derularea activității industriale, comerciale, de afaceri sau în sectoare speciale ale economiei, care, după ce a dobândit sau deținut în mod direct sau indirect un interes privat cu privire la bunurile respective, la industrie, comerț sau afacere, folosește bunurile, industria, comerțul sau afacerea cu privire la care are asemenea interese sau în favoarea oricărei alte persoane în interesul personal al acesteia, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de un an.

104. Falsul în declarații săvârșit de funcționarii publici

Funcționarul public care are sarcina de întocmi rapoarte sau de a da declarații cu privire la orice sumă datorată sau reclamată care trebuie să îi fie achitată lui sau altei persoane sau în legătură cu orice alt subiect care necesită o confirmare în vederea plății sau livrării de bunuri unei persoane, care întocmește un raport sau dă o declarație cu privire la respectivul subiect despre care știe că este falsă prin raportare la un element esențial al acesteia, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de trei ani și cu amendă.

105. Abuzul în serviciu

Funcționarul public care, abuzând de autoritatea funcției sale, săvârșește sau determină săvârșirea oricărei fapte arbitrare care afectează drepturile altei persoane, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală.

În cazul în care făptuitorul a urmărit obținerea unui folos, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de trei ani.

105 a. Influențarea autorității competente

(1) Persoana care încearcă în orice mod să influențeze o autoritate, comisie, colegiu sau membru al acestora sau orice funcționar public care se află în exercițiul funcției cu privire la recrutarea, numirea, încadrarea, promovarea, transferul sau exercitarea autorității disciplinare în administrația de stat în favoarea sa ori în favoarea sau împotriva unei alte persoane, săvârșește o faptă penală și se pedepsește cu închisoarea de maxim douăsprezece luni sau cu amendă de maxim o mie de euro sau cu ambele pedepse.

Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică în situațiile privind recomandarea oricărei persoane care a dobândit competența de serviciu, dreptul sau obligația care izvorăște din orice lege sau regulament privitor la recrutarea, numirea, promovarea, repartizarea, transferul sau exercitarea autorității disciplinare.

(2) Orice membru al autorității, comisiei, colegiului sau orice funcționar public care a fost abordat în vederea influențării conform alineatului precedent și a omis să denunțe persoana care l-a abordat poliției din regiunea în care s-a

săvârşit infracţiunea în termen de trei zile de la comiterea acesteia, săvârşeşte o infracţiune şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim douăsprezece luni sau cu amendă de maxim două mii de euro sau cu ambele pedepse.

(3) În sensul prezentului articol „Instituţie de stat" înseamnă serviciul public şi serviciul public educaţional democratic, serviciul forţelor armate sau de securitate din Republică şi include funcţionarii şi persoanele implicate în mod excepţional conform Legii privind angajarea personalului temporar (Serviciul public şi educaţional), Legii privind angajarea personalului temporar în serviciul persoanelor juridice de drept public şi Legii privind recrutarea personalului temporar în serviciul public şi educaţional şi persoanele juridice de drept public sau altă organizaţie cu sau fără statut juridic a cărei administrare se află sub controlul Republicii, cu numirea majorităţii membrilor consiliului de conducere de către stat.

(4) Urmărirea penală pentru faptele prevăzute de prezentul articol nu se poate desfăşura decât dacă este făcută de către sau cu aprobarea Procurorului General al Republicii.

106. Urmărirea penală condusă de Procurorul General al Republici

Urmărirea penală pentru oricare dintre faptele prevăzute de art. 103, 104 şi 105, nu se poate desfăşura decât dacă este făcută de către sau cu aprobarea Procurorului General al Republicii.

107. Adeverinţe false emise de funcţionari publici

Persoana care are autoritatea acordată de lege sau obligaţia de e emite o adeverinţă în orice scop din cauza căreia este posibil să fie încălcate drepturile oricărei persoane, şi care emite o asemenea adeverinţă despre care ştie că este falsă prin raportare la un element esenţial al său, săvârşeşte un delict.

108. Uzurparea funcţiei

Persoana care:

a) uzurpă atribuţiile unui funcţionar juridic sau

(b) uzurpă autoritatea persoanei dată prin lege de a primi declaraţie sub prestare de jurământ sau de a accepta declaraţii oficiale sau adeverinţe ori declaraţii pe propria răspundere sau de a întreprinde orice alt act de natură publică, aparţinând numai persoanelor autorizate conform acestei legi sau

(c) pretinde a fi autorizat legal să semneze un document care certifică conţinutul oricărui dosar sau registru menţinut conform legii sau care atestă orice fapt sau eveniment, şi care semnează acest document ca şi cum ar fi autorizat să o facă, ştiind că nu are de fapt această autorizaţie,

săvârşeşte un delict

108 a. Folosirea fără drept a unei uniforme etc.

Persoana care poartă o uniformă sau alt semn distinctiv al unui membru al armatei sau al gărzii naţionale în mod public neavând dreptul să le poarte

sau să le folosească, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de 12 luni sau cu amendă de o mie de euro sau cu ambele pedepse.

109. Uzurparea calităţii de funcţionar public

Persoana care:

(a) îşi arogă în mod fals o funcţie publică în cazurile în care este necesar ca un funcţionar public să desfăşoare o activitate sau să fie prezent într-un anumit loc în virtutea funcţiei sale,

(b) pretinde în mod fals că este funcţionar public şi întreprinde un act sau se prezintă în orice locaţie pentru a desfăşura o activitate în baza profesiei sale,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

Fapte penale contra înfăptuirii justiţiei

110. Mărturia mincinoasă

(1) Persoana care face cu bună ştiinţă declaraţii false cu privire la orice aspect esenţial în procedurile judiciare sau în scopul iniţierii acestor proceduri aflate pe rolul instanţei, fie cu intenţia de a formula apel, săvârşeşte un delict denumit mărturie mincinoasă.

Nu prezintă relevanţă dacă:

- declaraţia a fost dată sub jurământ sau orice altă garanţie legală (a veridicităţii declaraţiei), sau
- formulele sau procedura utilizate în depunerea jurământului sau angajarea în orice alt mod a celui care depune mărturia de a spune adevărul, dacă şi-a dat acordul la utilizarea acestora,
- declaraţia falsă a fost făcută verbal sau în scris, sau
- instanţa a fost constituită corespunzător sau s-a întrunit în locul potrivit, atât timp cât aceasta acţionează efectiv în calitate de instanţă în procedurile în cadrul cărora se depune mărturie, sau
- persoana care depune mărturie este un martor capabil sau nu sau în ce măsură depoziţia a fost acceptată în proces.

(2) Persoana care instigă o altă persoană la mărturie mincinoasă care este efectiv comisă în urma acestei instigări săvârşeşte un delict, denumit instigare la mărturie mincinoasă.

111. Pedeapsa pentru mărturie mincinoasă

Persoana care comite infracţiunea de mărturie mincinoasă sau de instigare la mărturie mincinoasă se pedepseşte cu închisoarea de maxim şapte ani.

112. Dovada mărturiei mincinoase

Nimeni nu poate fi condamnat pentru mărturie mincinoasă sau instigare la mărturie mincinoasă exclusiv pe baza mărturiei unei persoane care pretinde că declarația care face obiectul infracțiunii ar fi falsă.

113. Mărturii contradictorii și modalități de a dovedi o faptă penală

(1) Persoana care:

(a) este chemată ca martor în cadrul unui proces penal derulat în procedură normală, care dă o declarație în mod deliberat prin care se poate dovedi vinovăția sau nevinovăția inculpatului, incompatibilă sau contradictorie cu mărturia oferită în calitate de martor pentru aceleași fapte dată în fața primei instanțe, sau

(b) persoana care a acuzat sau denunțat sub jurământ în fața primei instanțe săvârșirea unei infracțiuni și care, după ce este audiat ca martor în cadrul investigării respectivei acuzații sau plângeri în fața primei instanțe, prezintă în mod intenționat ceva care poate dovedi vinovăția sau nevinovăția acuzatului, într-o manieră incompatibilă sau contradictorie cu ceea ce a mărturisit în acuzația sau plângerea făcută sub jurământ,

se consideră că a depus o mărturie mincinoasă, conform definiției din articolul 110.

(2) Orice martor într-un proces penal derulat în procedură accelerată sau în cadrul procesului în fața curții cu juraţi care dă o declarație ce poate dovedi vinovăția sau nevinovăția oricărei persoane, care este incompatibilă sau contradictorie cu declarația dată anterior în fața persoanei prevăzute de lege sau autorității, conform legii în vigoare pe parcursul anchetei legate de săvârșirea unei fapte penale, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de trei ani sau cu aplicarea unei amenzi de maxim o mie cinci sute de euro ori cu ambele pedepse.

Pentru dovada unei acuzații care i se aduce în temeiul prezentului articol nu este necesară dovedirea neadevărului fiecărei declarații incompatibile sau contradictorii, dar când se dovedește că ambele declarații au fost date de acuzat instanței, judecătorul poate dispune condamnarea dacă decide că declarațiile au fost date pentru a înșela instanța sau o anumită persoană și că a fost prezentată o dovadă necorespunzătoare a vinovăției sau nevinovăției oricărei persoane pentru infracțiunea cu privire la care au fost date declarațiile.

(3) Curtea cu juraţi, care decide chemarea în judecată a unei persoane pentru mărturie mincinoasă în orice formă de procedură, dacă instanța consideră oportun acest lucru, poate decide ca persoana să fie chemată în judecată și judecă cauza în aceeași ședință a instanței.

114. Informații false date unui ofițer de poliție

Persoana care știe sau are motive să creadă că a fost comisă o faptă penală și care oferă informații despre aceasta unui ofițer de poliție sau unei

alte persoane autorizate să efectueze o audiere pentru cercetarea unei astfel de infracţiuni, ştiind sau având convingerea că aceste informaţii sunt false, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu amendă de maxim o mie de euro sau închisoarea de un an.

115. Daune publice

Persoana care dă o declaraţie falsă unui ofiţer de poliţie în legătură cu o infracţiune închipuită săvârşeşte infracţiunea de daune publice şi se pedepseşte cu amendă de maxim o mie de euro sau cu închisoarea de un an.

116. Falsificarea dovezilor

Persoana care, intenţionând să inducă instanţa în eroare în orice procedură:

(a) falsifică dovezi prin alte mijloace decât mărturie mincinoasă sau instigarea la mărturie mincinoasă sau

(b) foloseşte cu bună ştiinţă aceste dovezi false,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

117. Depunerea unui jurământ fals

Persoana care depune un jurământ fals sau o atestare ori o declaraţie falsă în faţa unei persoane autorizate să primească jurământul sau să accepte declaraţia în astfel de circumstanţe, astfel încât jurământul fals sau declaraţia falsă dată în procedura judiciară fiind echivalentă cu mărturia mincinoasă, se face vinovat de comiterea unei infracţiuni.

118. Instigarea martorilor la mărturia falsă sau ascunderea mărturiei adevărate

Persoana care, furnizează, oferă sau promite o recompensă unui martor sau unei persoane chemate ca martor într-o procedură judiciară în schimbul modificării mărturiei acestuia, sau persoana care încearcă prin orice mijloace să instige un martor să furnizeze dovezi false sau să ascundă mărturia adevărată, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani

119. Înşelarea martorului

Persoana care, în mod fraudulos sau cu bună ştiinţă, prezintă o declaraţie, relatare, supoziţie sau o declaraţie scrisă falsă unui martor care a fost sau urmează a fi chemat într-o procedură judiciară pentru a influenţa mărturia acestuia, săvârşeşte un delict.

120. Distrugerea probelor

Persoana care, ştiind că un registru, document sau alt obiect de orice natură poate fi folosit ca probă în procedura judiciară, îl distruge intenţionat sau îl face ilizibil sau incomprehensibil sau face identitatea persoanei imposibil de stabilit pentru a împiedica folosirea probei, săvârşeşte un delict.

121. Conspirația în scopul de submina înfăptuirea justiției și de a influența martorii

Săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală persoana care:

(a) conspiră cu altă persoană să acuze în mod fals pe altcineva de săvârșirea unei infracțiuni sau să facă orice pentru a împiedica, opri, distrage sau submina cursul justiției,

(b) obstrucționează sau împiedică o persoană care are obligația legală să se prezinte și să depună mărturie, cu scopul de a împiedica cursul normal al justiției, sau încearcă să facă aceasta,

(c) împiedică cu bună-știință arestarea dispusă în mod legal sau împiedică ori intervine în executarea sau aplicarea legii civile sau penale.

122. Împiedicarea judecătorilor etc. și intervenția în procedura judiciară

Persoana care săvârșește orice faptă:

(a) cu scopul sau de natură a împiedica orice persoană să participe în orice calitate juridică sau în orice mod în calitate de avocat, martor sau ca parte la procedura judiciară

(b) cu scopul sau de natură a interveni sau de a afecta în orice fel orice procedură sau orice investigație a poliției desfășurată cu scopul de a începe procedura sau investigația judiciară conform prevederilor legale,

săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de trei ani.

123. Împăcarea frauduloasă în cazul crimelor

Persoana care solicită, acceptă, primește sau încearcă să primească ori să obțină bunuri sau foloase de orice fel pentru sine sau pentru altul, în urma unei înțelegeri sau a unui acord de a ascunde comiterea unei crime, încălcând astfel dispozițiile legale, sau care împiedică sau întârzie urmărirea penală pentru respectiva infracțiune sau ascunde probe relevante, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală.

124. Împăcarea frauduloasă în procesele penale

Persoana care a inițiat sau pretinde că a inițiat un proces penal împotriva unei alte persoane, potrivit legii, cu scopul de a obține o despăgubire pentru o faptă penală care a fost sau care se presupune a fi fost comisă de acea persoană, și care se împacă cu persoană respectivă fără aprobarea sau consimțământul instanței înaintea căreia se desfășoară sau unde urmează a se desfășura procesul, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală.

125. Anunțurile privind bunurile furate

Persoana care:

(a) oferă recompensă publică pentru returnarea bunurilor furate sau a celor pierdute și în vorbire folosește cuvinte din care să reiasă că nu va fi pusă nicio

întrebare sau că cel care le returnează nu va fi arestat sau deranjat în niciun fel sau

(b) se oferă în mod public să ramburseze orice sumă plătită pentru achiziționarea bunurilor furate sau pierdute sau orice sumă acordată ca împrumut pentru acestea celui care le-a cumpărat sau care a acordat împrumutul sau să dea orice sumă de bani ori să plătească pentru returnarea lor sau

(c) tipărește ori publică această ofertă,

săvârșește un delict.

126. Acceptarea onorariului într-un mod care indică corupția

Persoana care primește bani sau o recompensă într-un mod care indică un act de corupție sau care în mod direct ori indirect, sub pretextul că a ajutat la recuperarea bunurilor care au fost furate, obținute sau luate în circumstanțe legate de săvârșirea unei crime ori a unui delict, săvârșește o crimă (cu excepția cazului în care s-a acționat cu diligența corespunzătoare în urmărirea penală a persoanei responsabile pentru aceasta), și se pedepsește cu închisoarea de cinci ani.

Eliberarea prizonierilor, evadarea și obstrucționarea justiției

126 a. Definiția stării legale de arest, a închisorii și a arestului de poliție

În sensul articolelor 127, 128, 129 și 129 (a):

- „stare legală de arest" înseamnă privarea de libertate a unei persoane conform alineatelor 2 și 3 din articolul 11 din Constituție;

- „închisoare" și „centru de detenție al poliției" au sensul prevăzut în Legea penitenciarelor.

127. Eliberarea prizonierilor

(1) Persoana care folosește sau amenință cu folosirea violenței împotriva oricărei persoane sau bun în timpul sau imediat înainte ori imediat după arestare cu scopul de a elibera acea persoană din starea de arest sau de a împiedica arestarea sa, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de maxim șapte ani.

(2) O persoană care ajută în orice mod și fără să folosească forța în timpul sau imediat înainte ori imediat după arestarea unei persoane cu scopul de a elibera o persoană care se află în stare legală de arest, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea cu închisoarea de maxim cinci ani.

128. Evadarea unei persoane aflate în stare legală de arest

Persoana care evadează sau încearcă să evadeze folosind violențe sau în alt mod:

(a) din închisoare sau din arestul poliției;

(b) în timp ce se află în stare legală de arest sau sub controlul, supravegherea și răspunderea comandantului poliției;

BUJORI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(c) în timp ce se află în stare legală de arest sau sub controlul, supravegherea şi răspunderea directorului penitenciarelor;

(d) în timp ce se află în stare legală de arest sau sub controlul instanţei;

(e) în timp ce se află în stare legală de arest sau sub controlul directorului Departamentului de imigrări,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim cinci ani.

129. Asistarea evadării unei persoane aflate în stare legală de arest

Persoana care ajută o altă persoană care se află în stare de arest legal să evadeze din arest sau să transfere orice ori să aranjeze orice transfer în închisoare sau din arestul de poliţie, care ar putea fi folosit pentru a înlesni evadarea unei persoane care se află în stare de arest legal, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim cinci (5) ani.

129 a. Transferul unui telefon mobil sau sistem de comunicare portabil în centrele de detenţie ale poliţiei

O persoană care transportă sau transmite un telefon mobil sau alt sistem de comunicare portabil în arestul poliţiei cu scopul de a ajunge în posesia unei persoane care se află în stare legală de arest săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim un (1) an sau cu amenda de maxim două mii de euro (2.000 euro) sau cu ambele pedepse.

130. Refuzul sau neglijenţa de a oferi ajutor în prevenirea săvârşirii unei infracţiuni

Persoana care, fiindu-i impus în mod legal de către un funcţionar public, organ însărcinat cu menţinerea ordinii, sau de către o altă persoană, să ofere ajutor pentru a preveni săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a aresta o persoană ori pentru a preveni eliberarea sau evadarea unei persoane, refuză sau neglijează să ofere, în limitele capacităţii sale, ajutorul cerut săvârşeşte un delict.

131. Sustragerea de sub sechestrului

Persoana care ia, mută, înlătură, ascunde sau înstrăinează bunuri sechestrate sau confiscate cu permisiunea instanţei, cu bună-ştiinţă sau cu intenţia de a împiedica sau face ineficiente sechestrul sau arestarea, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoare de trei ani.

132. Obstrucţionarea funcţionarilor judiciari

Persoana care obstrucţionează sau se opune intenţionat unei persoane însărcinate cu executarea unui mandat de arestare sau a unui ordin, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de un an.

Diferite infracțiuni împotriva autorității publice

133. Frauda şi abuzul de încredere săvârşite de către un funcționar public

Funcționarul public care în timpul îndeplinirii atribuțiilor sale de serviciu comite orice fraudă sau abuz de încredere, care afectează publicul săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală, indiferent dacă frauda sau abuzul de încredere ar fi sau nu pedepsite dacă ar fi comise împotriva unei persoane private.

134. Neglijarea îndatoririlor de serviciu

Funcționarul public care neglijează deliberat executarea sarcinilor pe care are obligația să le execute săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală, cu condiția ca executarea acestor îndatoriri să nu presupună un risc mai mare decât cel pe care se presupune că o persoană având vitalitatea şi energia normală l-ar putea suporta.

135. Încălcarea secretului de serviciu şi dezvăluirea secretelor de stat

(1) Funcționarul public care publică sau dezvăluie informații sau incidente despre care a fost informat ori documente pe care le-a primit în virtutea profesiei sale şi pe care are obligația să le păstreze confidențiale, cu excepția persoanei care are obligația de a le publica sau dezvălui, săvârşeşte un delict.

(2) Funcționarul public care, neavând autoritatea legală, sustrage sau copiază documente aparținând angajatorului său săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu amendă de maxim o mie de euro sau cu închisoarea de maxim un an ori cu ambele pedepse.

(3) Persoana care, fără a fi autorizată în acest sens, dezvăluie în orice mod secrete de stat săvârşeşte un delict.

În sensul acestei subsecțiuni, „secret de stat" include orice document, informație sau incident a cărui dezvăluire ar dăuna securității, economiei sau intereselor Republicii sau ordinii publice ori interesului public general şi informații care, prin natura lor, nu ar trebui extinse dincolo de sfera organelor, autorităților sau agențiilor guvernamentale.

(4) Urmărirea penală pentru săvârşirea uneia dintre infracțiunile prevăzute de prezentul articol va fi condusă numai de Procurorul General al Republicii sau cu aprobarea acestuia.

(5) În sensul prezentului articol termenul „funcționar public" are sensul acordat în articolul 4 din această lege termenului „persoană cu funcție publică".

136. Nerespectarea prevederilor legale care impun o anumită conduită

Persoana care cu bună ştiință încalcă dispozițiile legii prin săvârşirea unei fapte interzise prin lege sau printr-o inacțiune, atunci când legea impune o anumită conduită, în legătură cu publicul sau cu o parte a acestuia, săvârşeşte o

faptă care atrage răspunderea penală şi, cu excepţia cazului în care dispoziţiile legale încălcate prevăd o altă pedeapsă, se pedepseşte cu închisoarea de maxim doi ani sau amenda de maxim o mie cinci sute de euro sau cu ambele pedepse.

137. Nerespectarea dispoziţiilor legale

Persoana care încalcă un ordin dat în mod legal, un mandat sau o hotărâre emise de o instanţă, un funcţionar public sau o persoană care acţionează în orice capacitate oficială şi care este autorizat să emită astfel de acte, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de doi ani, cu excepţia cazului în care o altă pedeapsă sau procedură este prevăzută expres pentru această nerespectare.

IV. FAPTE PENALE CARE ADUC ATINGERE PUBLICULUI ÎN GENERAL

Fapte penale în legătură cu religia

138. Insulta religioasă

Persoana care distruge, deteriorează sau profanează un lăcaş de cult sau un obiect care este considerat sacru de orice categorie de persoane în scopul insultării religiei astfel încât sau ştiind că aceste acţiuni pot fi considerate de o categorie de persoane ca insultă la adresa religiei lor, săvârşeşte un delict.

139. Întreruperea adunărilor religioase

Persoana care întrerupe cu intenţie adunările religioase organizate în mod legal pentru un serviciu divin sau pentru un ritual, săvârşeşte un delict.

140. Accesul ilegal în locurile de înmormântare

Persoana care cu scopul de a leza sentimentele ori de a insulta religia oricărei persoane sau care ştie că poate leza sentimentele sau poate insulta religia oricărei persoane, intră ilegal într-un lăcaş de cult, loc de înmormântare sau într-un loc destinat ceremoniilor de înmormântare ori depunerii rămăşitelor celor decedaţi, sau care arată lipsă de respect rămăşitelor celor decedaţi sau hărţuieşte persoanele adunate la o astfel de ceremonie săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală.

141. Insultarea sentimentelor religioase prin fapte sau vorbe

Persoana care emite cuvinte sau creează sunete astfel încât să fie auzit de orice persoană sau realizează gesturi în faţa acestuia sau plasează orice obiect în faţa sa cu scopul vădit de a leza sentimentele religioase ale acestei persoane săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de un an.

142. Publicații care insultă religia

(1) Persoana care publică o carte, un pamflet, un articol sau o scrisoare într-un ziar sau într-o revistă care sunt percepute de o categorie de persoane ca o insultă publică la adresa religiei lor sau dacă publicația este făcută pentru a umili această religie sau pentru a-i provoca pe adepții acestei religii, săvârșește un delict.

(2) Urmărirea penală pentru o infracțiune comisă în baza prevederilor prezentului articol nu va fi condusă numai de Procurorul General al Republicii sau cu aprobarea acestuia.

Distrugerea

143. Distrugerea sau vătămarea clădirilor, monumentelor și a copacilor

Persoana care dărâmă, distruge, deteriorează sau provoacă daune unei clădiri sau unui monument destinat folosirii sau îngrijirii publice sau taie ori distruge sau provoacă daune copacilor plantați într-un loc public, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu amenda de maxim o sută cincizeci de euro sau cu închisoarea de trei luni.

Fapte penale care aduc atingere bunelor moravuri

144. Definiția violului

Persoana care întreține un act sexual cu o femeie fără consimțământul victimei sau dacă consimțământul sau acordul a fost obținut prin violență sau prin provocarea unei temeri de vătămare corporală, sau, în cazul unei femei măritate, prin folosirea identității soțului ei, săvârșește o crimă denumită viol.

145. Pedeapsa pentru viol

Persoana care săvârșește infracțiunea de viol se pedepsește cu detențiunea pe viață.

146. Tentativa de viol

Persoana care comite o tentativă de viol se pedepsește cu închisoarea de 10 ani.

147. Incestul

Persoana care întreține un act sexual cu o femeie știind că îi este nepoată, fiică, soră sau mamă săvârșește infracțiunea de incest și se pedepsește cu închisoarea de 14 ani, indiferent dacă actul sexual a avut loc cu sau fără consimțământul victimei.

148. Răpirea

Persoana care răpește sau reține o femeie împotriva voinței ei cu intenția de a încheia o căsătorie sau de a întreține un act sexual săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de 7 ani.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARY LIBRARY

149. Răpirea unei femei cu vârsta sub şaisprezece ani

Persoana care răpeşte o femeie necăsătorită cu vârsta sub şaisprezece ani de sub supravegherea tatălui sau mamei ei sau a altei persoane care o are în grijă sau în custodie legală săvârşeşte un delict.

150. Căsătoria silită

Persoana care convinge pe altcineva prin constrângere să se căsătorească împotriva voinţei sale săvârşeşte un delict.

151. Agresiunea sexuală asupra unei femei

Persoana care atacă o femeie în mod ilegal şi indecent este săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim 5 ani.

152. Agresiunea sexuală asupra unui bărbat

Persoana care atacă un bărbat în mod ilegal şi indecent, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim cinci ani.

153. Coruperea unei minore cu vârsta sub treisprezece ani

(1) Persoana care, în mod ilegal, întreţine un act sexual cu o minoră cu vârsta sub treisprezece ani săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

(2) Persoana care încearcă să întreţină un act sexual ilegal cu o minoră cu vârsta sub treisprezece ani săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani.

154. Coruperea unei minore cu vârsta cuprinsă între treisprezece şi şaisprezece ani

Persoana care întreţine sau încearcă să întreţină un act sexual cu o minoră cu vârsta de peste treisprezece ani, dar mai mică de şaptesprezece ani săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei ani.

În sensul prezentului articol, actul sexual sau tentativa nu este considerat ilegal şi nu se săvârşeşte infracţiunea prevăzută de prezentul articol în cazul în care, la momentul săvârşirii faptei, tânăra este căsătorită cu bărbatul care întreţine sau încearcă să întreţină actul sexual cu ea.

155. Coruperea unei femei cu handicap cognitiv şi/sau mintal

Persoana care întreţine sau încearcă să întreţină un act sexual ilegal cu o femeie ştiind că aceasta are un handicap cognitiv şi/sau mental în circumstanţe care nu constituie infracţiunea de viol, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim paisprezece ani.

CYPRUS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

156. Închiderea bordelurilor şi încetarea contractului de închiriere în urma condamnării

(1) Persoana care:

(a) păstrează, administrează sau participă ori ajută în orice fel un bordel sau

(b) este locatar, proprietar sau administrator al locaţiei, permiţându-i să o folosească în întregime sau parţial drept bordel sau în scopuri de prostituţie sau

(c) fiind locatorul ori proprietarul sau reprezentantul acestuia, închiriază locaţia sau parte din aceasta ştiind că ar putea fi folosit ca bordel sau participă intenţionat la utilizarea continuă a acesteia ca bordel,

săvârşeşte un delict.

(2) (a) La condamnarea locatarului, angajatului sau proprietarului amplasamentului care a cunoscut sau care a permis utilizarea locaţiei sau a unei părţi a acesteia ca bordel, proprietarul sau locatorul are dreptul să ceară persoanei condamnate să cesioneze contractul de închiriere sau alt contract prin care deţine locaţia sus-menţionată unei alte persoane cu consimţământul proprietarului sau locatorului, neavând posibilitatea să refuze această aprobare fără un motiv justificat, iar în cazul în care persoana condamnată nu cesionează contractul în termen de trei luni conform celor de mai sus, proprietarul sau locatorul poate rezilia acest contract fără a prejudicia drepturile sau dreptul al compensaţie al oricăreia dintre părţi în caz de reziliere. Dacă proprietarul sau locatorul vrea să procedeze conform celor de mai sus la rezilierea contractului de închiriere sau a altui contract, instanţa care a ordonat chiriaşului, locatarului sau titularului are dreptul să dea o ordonanţă sumară pentru predarea posesiei către proprietar sau locator.

(b) Dacă în urma acestei condamnări proprietarul sau locatorul nu îşi exercită drepturile conform prevederilor anterioare din acest alineat, dar pe durata valabilităţii contractului această faptă penală este săvârşită din nou la locaţia respectivă, se consideră că proprietarul sau locatorul a cunoscut sau a oferit ajutor ori a încurajat săvârşirea acestei infracţiuni, cu excepţia cazului în care dovedeşte că a luat toate măsurile necesare pentru a împiedica repetarea faptei.

(c) Dacă proprietarul sau locatorul şi-a exercitat drepturile acordate de prezentul articol şi a încetat contractul de închiriere sau alt contract, dar apoi a încheiat un alt contract cu persoana respectivă sau în beneficiul aceleiaşi persoane fără să fi luat vreo măsură rezonabilă pentru a preveni repetarea infracţiunii conform celor de mai sus, se va considera că nu şi-a exercitat drepturile acordate conform prevederilor de mai sus din prezentul articol, fiecare infracţiune comisă în perioada de valabilitate a unui contract de închiriere sau a altui contract ulterior, în sensul prezentului articol, va fi considerată comisă în perioada de valabilitate a precedentului contract.

(3) În sensul prezentului articol, se consideră bordel şi amplasamentul folosit pentru acte sexuale de natură homosexuală, în circumstanţele în care, dacă ar fi fost folosită pentru acte sexuale heterofile, ar fi fost considerat bordel.

157. Proxenetismul

Persoana care:

(a) încurajează o femeie cu vârsta sub douăzeci şi unu de ani să întreţină un act sexual ilegal cu una sau mai multe persoane pe teritoriul Republicii sau în altă parte, sau

(b) încurajează prostituţia feminină comună pe teritoriul Republicii sau în altă parte, sau

(c) încurajează femeia să părăsească Republica cu intenţia de a lucra într-un bordel în altă parte, sau

(d) încurajează femeia, cu scopul de a practica prostituţia, să locuiască într-un bordel pe teritoriul Republicii sau în altă parte,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim cinci ani.

Nicio persoană nu va fi pedepsită pentru o faptă penală în temeiul prezentului articol pe baza mărturiei unui singur martor, cu excepţia cazului în care o asemenea mărturie este sprijinită în aspectele ei esenţiale de alte probe incriminatorii împotriva acuzatului.

158. Permiterea frecventării bordelurilor de către copii sau tineri

Persoana care permite unui copil sau unui tânăr cu vârsta între patru şi şaisprezece ani, care se află sub supravegherea, grija sau în întreţinerea sa, să stea într-un bordel sau să îl frecventeze, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu amenda de maxim două sute cincizeci de euro sau cu închisoarea de maxim şase luni sau cu ambele pedepse.

159. Instigarea la coruperea femeilor prin ameninţări, înşelăciune sau narcotice

Persoana care:

(a) instigă o femeie sau un bărbat, prin ameninţări sau prin intimidare, să întreţină un act sexual cu un bărbat pe teritoriul Republicii sau în altă parte, sau

(b) încurajează o femeie sau un bărbat, prin inducere în eroare, să întreţină un act sexual cu un bărbat pe teritoriul Republicii sau în altă parte, sau

(c) administrează unei femei sau o determină să consume medicamente sau alte substanţe de natură a o seda sau de a-i elimina puterea de rezistenţă pentru a permite unui bărbat, identificat sau nu, să întreţină un act sexual cu aceasta, sau

(d) administrează unui bărbat sau îl determină să consume medicamente sau alte substanţe care de natură a îl seda sau de a-i elimina puterea de

rezistență pentru a permite unui bărbat, identificat sau nu, să întreţină un act sexual cu acesta,

săvârşeşte un delict.

Nicio persoană nu va fi pedepsită pentru o faptă penală în temeiul prezentului articol pe baza mărturiei unui singur martor, cu excepţia cazului în care o asemenea mărturie este sprijină în aspectele ei esenţiale de alte probe incriminatorii împotriva acuzatului.

160. Proprietarul etc. care permite coruperea unei tinere cu vârsta sub treisprezece ani în locaţia pe care o deţine

Proprietarul sau proprietarii amplasamentului sau cel care participă ori asistă în administrarea sau controlul unui amplasament, care încurajează sau are cunoştinţă ori permite unei fete cu vârsta sub treisprezece ani să folosească locaţia sau să rămână acolo pentru a întreţine un act sexual cu un bărbat, indiferent dacă actul sexual priveşte un anume bărbat sau orice alt bărbat, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

Constituie o apărare acceptabilă faţă de acuzaţia care a fost adusă în baza prezentului articol dovedirea în instanţă a faptului că acuzatul a avut motive rezonabile să creadă că victima avea şaisprezece ani sau mai mult.

161. Proprietarul etc. care permite în locaţia pe care o deţine coruperea unei minore cu vârstă sub şaisprezece ani

Proprietarul sau proprietarii amplasamentului sau cel care participă sau asistă în administrarea sau controlul unui amplasament, care încurajează sau are cunoştinţă ori permite unei fete cu vârsta între treisprezece şi şaisprezece ani să folosească amplasamentul sau să rămână acolo pentru a întreţine un act sexual cu un bărbat, indiferent dacă actul sexual priveşte un anume bărbat sau orice alt bărbat, săvârşeşte un delict.

Constituie o apărare acceptabilă faţă de acuzaţia care a fost adusă în baza prezentului articol dovedirea în instanţă a faptului că acuzatul a avut motive rezonabile să creadă că victima avea şaisprezece ani sau mai mult.

162. Lipsirea ilegală de libertate a unei femei

Persoana care reţine o femeie împotriva voinţei ei:

(a) într-un amplasament, cu scopul de a întreţine un act sexual cu orice bărbat, identificat sau nu, sau

(b) într-un bordel

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim cinci ani.

Săvârşeşte infracţiunea de lipsire ilegală de libertate a unei femei persoana care acţionând cu intenţia de a forţa sau de a instiga o femeie să întreţină un contact intim ilegal într-o locuinţă sau într-un bordel, ori să rămână în acea locuinţă sau bordel, îi ia îmbrăcămintea sau alte bunuri care îi aparţin sau o

BOSTON PUBLIC LIBRARY

ameninţă că ia măsuri legale împotriva ei dacă pleacă cu haine împrumutate sau care i-au fost date direct de către persoana în cauză sau ca urmare a indicaţiilor acesteia.

Nu se va lua nicio măsura legală, civilă sau penală împotriva femeii dacă a luat sau a fost găsită în posesia unor articole de îmbrăcăminte care i-au fost necesare să poată părăsi locaţia sau bordelul.

163. Autoritatea de investigare

Judecătorul care, în urma unei plângeri oficiale făcute de părinţii, rudele sau tutorele oricărei femei care acţionează cu bună-credinţă în interesul femeii, considerând că există motive suficiente să creadă că această femeie este lipsită de libertate în mod ilegal în scopuri lipsite de scrupule în orice loc aflat sub jurisdicţia sa, poate emite un mandat prin care să autorizeze persoana special mandatată să facă cercetări pentru a o găsi şi, odată găsită, pentru a o transfera şi a o ţine într-un loc până se poate prezenta în faţa judecătorului, iar acesta din urmă poate dispune întoarcerea victimei la părinţi sau tutori sau aplicarea unui alt tratament după cum permit sau impun circumstanţele.

Judecătorul care emite acest mandat sau un alt judecător poate dispune arestarea persoanei acuzate de lipsire ilegală de libertate a femeii şi aducerea în faţa unui judecător, precum şi măsuri judiciare pentru pedepsirea conform legii.

Reţinerea femeii este considerată a fi fost realizată ilegal în scopuri lipsite de scrupule dacă aceasta a fost realizată în scopul ca orice bărbat, identificat sau nu, să întreţină relaţii sexuale cu ea şi:

(a) victima are vârsta sub şaisprezece ani,

(b) în cazul unei tinere cu vârsta între şaisprezece şi optsprezece ani, victima a fost reţinută împotriva voinţei sale sau a părinţilor săi sau a altcuiva care o are în custodie legală,

(c) victima are peste optsprezece ani şi a fost reţinută împotriva voinţei sale.

Autorizarea printr-un mandat emis în baza prezentului articol pentru cercetări în vederea găsirii femeilor reţinute conform celor de mai sus, permite accesul (la nevoie prin forţă) în locuinţa făptuitorului, într-o clădire sau în alt loc şi eliberarea victimei din acel loc.

Orice mandat emis în baza prezentului articol care autorizează investigaţia pentru a găsi femeia în orice casă, clădire sau alt loc se adresează organelor competente şi este executat de acestea.

164. Exploatarea prostituatelor şi ademenirea repetată a clienţilor în scopuri foarte imorale

(1) Persoana care:

(a) se întreţine cu bună ştiinţă, în întregime sau parţial, din profitul obţinut din prostituţia practicată între persoane de acelaşi sex sau de sex diferit;

(b) utilizează servicii de prostituţie, cu persoane de acelaşi sex sau de sex diferit într-un loc public, în mod repetat, sau hărţuieşte în scopuri lipsite de scrupule orice persoană de acelaşi sex sau de sex diferit,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim cinci ani.

(2) Judecătorul care, în urma unei plângeri formale, consideră că există motive să suspecteze că domiciliul sau reşedinţa este folosită de o femeie sau de un bărbat pentru prostituţie şi că persoana care locuieşte sau frecventează acel loc se întreţine în întregime sau parţial din profituri obţinute din prostituţie de către această femeie sau bărbat, poate emite un ordin prin care să autorizeze orice instituţie de menţinere a ordinii să intre şi să cerceteze în locuinţa respectivă şi să aresteze persoana sus-numită.

În sensul prezentului alineat, se va considera că bărbatul sau femeia practică prostituţia conform sensului prevăzut în prezentul alineat şi în cazul în care practică prostituţia cu persoane de acelaşi sex.

(3) Dacă se dovedeşte că o persoană locuieşte cu o prostituată sau are legături sistematice cu o prostituată sau că exercită control asupra acţiunilor ori determină sau influenţează acţiunile prostituatei astfel încât este evident că această persoană, bărbat sau femeie, ajută, încurajează sau constrânge această persoană la prostituţie cu orice altă persoană sau se ştie că aceasta se întreţine din câştiguri provenite din prostituţie cu excepţia cazului în care poate convinge instanţa dovedind contrariul.

În sensul prezentului alineat va fi considerată prostituată orice persoană, femeie sau bărbat, care practică prostituţia cu persoane de acelaşi sex, iar acordarea ajutorului la care se face referire în paragraf, instigare sau constrângere la practicarea prostituţiei cu orice altă persoană acoperă şi ajutorul, instigarea sau constrângerea la practicarea prostituţiei cu o persoană de acelaşi sex.

165. Ajutorul etc. unei alte femei pentru practicarea prostituţiei în scopul obţinerii unui profit

Femeia care, în scopul de a obţine profit, a exercitat controlul asupra acţiunilor, a ghidat sau influenţat mişcările unei prostituate într-un mod care arată că i-a oferit ajutor, a încurajat-o sau constrâns-o la practicarea prostituţiei cu alte persoane sau altfel, săvârşeşte un delict.

166. Conspiraţia la coruperea femeilor

Persoana care conspiră cu altcineva să determine o femeie sau un bărbat să permită oricărei persoane să întreţină relaţii sexuale, prin inducere în eroare sau prin alte mijloace frauduloase, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

167. Tentativa de avort

Persoana care, având intenția să cauzeze un avort oricărei femei, însărcinate sau nu, îi administrează ilegal sau o determină să ia otravă sau alte substanțe nocive sau folosește orice fel de violență sau orice alte mijloace, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

168. Tentativa de avort săvârșită de femeia însărcinată

O femeie care fiind ori nu însărcinată, care cu scopul de a-și produce un avort, își administrează otravă în mod ilegal sau alte substanțe nocive, sau folosește orice formă de violență ori orice alte mijloace sau permite să i se administreze ori să i se aplice oricare dintre măsurile menționate mai sus, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

169. Furnizarea de medicamente sau instrumente pentru avort

Persoana care furnizează altei persoane, în mod ilegal, substanțe sau orice obiecte, știind că acestea urmează a fi folosite ilegal pentru a provoca un avort unei femei care este sau nu însărcinată, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de trei ani.

169 a. Întreruperea sarcinii din motive medicale

Prin derogare de la prevederile articolelor 167, 168 și 169 nicio persoană nu se pedepsește pentru săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile prevăzute de acestea dacă sarcina este întreruptă de un medic certificat conform prevederilor Legii privind certificarea medicilor:

(a) după certificarea autorității de poliție competente, dacă este posibil prin certificat medical, că sarcina a fost cauzată în urma unui viol și în circumstanțe care, dacă nu este întreruptă, ar produce o criză serioasă în statutul social al femeii însărcinate sau mediul familial, sau

(b) după opinia a doi medici, certificați conform prevederilor Legii privind certificarea medic că sunt cu bună-credință, potrivit căreia, în cazul în care continuă, sarcina va pune în pericol viața femeii sau va provoca daune fizice, intelectuale sau mintale copilului, iar riscul este mai mare decât dacă sarcina nu este întreruptă sau că există un risc semnificativ ca în cazul în care copilul s-ar naște, acesta ar suferi de deficiențe fizice sau mintale astfel încât să fie considerat ca având un handicap grav.

170. Irelevanța cunoașterii vârstei femeii

Cu excepția cazului în care se permite contrariul în mod expres, în cazul faptelor penale comise în legătură cu o femeie sau o fată cu vârsta mai mică decât cea prevăzută de lege, este irelevant dacă acuzatul știa că femeia sau fata era minoră sau credea că nu era minoră.

171. Actul sexual între bărbați

(1) Actul sexual sau tentativa de act sexual între bărbați constituie un delict dacă una dintre persoane are vârsta sub șaptesprezece ani.

(2) Persoana care comite o infracțiune încălcând alineatul (1) din prezentul articol, se pedepsește cu închisoarea de maxim trei ani.

172. Act sexual prin violență

Persoana care întreține un act sexual cu o altă persoană prin violență săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

173. Tentativele

Persoana care încearcă să săvârșească infracțiunea prevăzută de art. 172 săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

174. Actul sexual cu minori cu vârsta sub treisprezece ani

(1) Persoana care întreține, cu sau fără violență un act sexual cu un minor cu vârsta sub treisprezece ani, săvârșește o crimă și se pedepsește cu detențiunea pe viață.

(2) Persoana care săvârșește o tentativă la infracțiunea prevăzută de alin. (1) din prezentul articol săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

(3) Persoana care întreține sau încearcă să întrețină un act sexual ilegal cu un bărbat știind că acesta are un handicap cognitiv și/sau mental în circumstanțe care nu constituie infracțiunea prevăzută de art. 172, este vinovat de o infracțiune și pasibil de o pedeapsă cu închisoarea care să nu depășească paisprezece ani.

174 a. Comportamentul indecent etc. cu scopul de a întreține un act sexual

[abrogat]

175. Actul sexual cu animale

Persoana care întreține un act sexual cu un animal săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de trei ani.

176. Actul indecent

Persoana care desfășoară un act indecent public săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de doi ani.

177. Reprezentații imorale

(1) Persoana care desfășoară un spectacol sau o reprezentație indecentă într-un loc public săvârșește o faptă penală și se pedepsește cu amenda de maxim o mie cinci sute de euro sau cu închisoarea de maxim doi ani ori cu ambele pedepse.

RCUVS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Nimeni nu va fi pedepsit pentru fapta penală prevăzută la alin. (1), dacă dovedeşte că spectacolul sau acţiunea pentru care a fost acuzat a fost efectuată în interes public.

Fapte penale privind căsătoria şi responsabilităţile familiale

178. Căsătoria pretinsă frauduloasă

Persoana care determină intenţionat şi fraudulos o femei care nu este căsătorită legal să creadă că este căsătorită legal cu acesta şi, având această credinţă, o determină să coabiteze sau să întreţină relaţii sexuale cu el, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de zece ani.

179. Bigamia

Soţia care, atât timp cât celălalt soţ este în viaţă, se căsătoreşte în Republica Cipru sau în altă ţară, căsătoria nefiind valabilă întrucât s-a încheiat în timpul cât celălalt soţ era în viaţă, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

Constituie o apărare acceptabilă pentru o acuzare adusă în baza prezentului articol dovada că:

(a) precedenta căsătorie a fost declarată nulă şi neavenită de o instanţă competentă sau de autoritatea ecleziastică relevantă,

(b) absenţa continuă a primului soţ la momentul celei de-a doua căsătorii timp de şapte ani imediat înainte de aceasta, fără ca fosta soţie să ştie sau să aibă informaţii că acesta trăia în perioada menţionată mai sus,

(c) legea reglementând instituţia privată permite poligamia.

180. Ceremonia de căsătorie frauduloasă

Persoana care va participa la o ceremonie de căsătorie cu scopuri necinstite sau frauduloase, ştiind că în urma acestei ceremonii nu poate dobândi statutul de persoană căsătorită legal, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

181. Expunerea copilului

Persoana care abandonează sau expune ilegal un copil cu vârsta sub doi ani, punându-i viaţa sau sănătatea în pericol sau dacă există riscul de a fi afectată permanent săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

182. Neglijarea obligaţiilor de întreţinere a părinţilor

Persoana care are peste şaptesprezece ani şi resurse suficiente şi neglijează sau refuză intenţionat să ofere suficientă hrană, îmbrăcăminte, asistenţă medicală sau adăpost oricăruia dintre părinţii săi care nu se poate întreţine singur din cauza slăbiciunilor mintale, fizice sau a vârstei înaintate, săvârşeşte un delict.

(2) La condamnarea unei persoane pentru fapta prevăzută de prezentul articol instanța poate emite un ordin care să prevadă că orice bun înregistrat pe numele persoanei condamnate sau deținut de aceasta care poate proveni dintr-o donație făcută de părinte să fie retransmis sau redat părintelui, ordinul astfel emis reprezentând o autorizație suficientă pentru Departamentul de terenuri și cadastru al Ministerului de Interne să facă orice modificări necesare în registre, cu condiția să nu afecteze în mod advers drepturile terților.

183. Autoritatea Curții de a emite ordine de întreținere

(1) Instanța care a condamnat o persoană pentru săvârșirea faptei penale prevăzute de art. 182, poate, în locul oricărei alte pedepse, să emită un ordin (denumit în continuare în prezentul articol „Ordinul"), care impune asupra persoanelor condamnate obligația de a-și întreține părinții. Ordinul poate include prevederea ca persoana condamnată să plătească părintelui sau unui funcționar judecătoresc sau unei alte persoane o sumă săptămânală, care să fie considerată rezonabilă de instanță având în vedere resursele persoanei condamnate, pentru a fi folosită de către părinte.

(2) Instanța poate modifica, schimba, suspenda sau anula oricând ordonanța de întreținere la cererea oricăreia dintre părțile interesate, reducând sau mărind suma de plată în fiecare săptămână, dar în orice caz fără să depășească trei euro.

(3) Dacă persoana obligată nu respectă în mod nejustificat regimul plăților săptămânale din Ordin, instanța poate dispune recuperarea sumelor restante potrivit dispozițiilor privind recuperarea amenzilor din Codul de procedură penală sau orice lege care o modifică sau înlocuiește, inclusiv prin arestarea persoanei, iar în locul emiterii unui mandat de executare se poate emite un ordin de recuperare a plăților care ar fi trebuit făcute cu șase luni înainte de emiterea Ordinului.

(4) Cu excepția cazului în care instanța specifică contrariul, mandatul de executare sau de arestare emis potrivit alin. (3) din prezentul articol nu afectează în niciun fel valabilitatea și efectul ordonanței de întreținere.

184. Neglijarea obligațiilor de întreținere a angajaților sau ucenicilor

Persoana care are obligația legală de a oferi hrana, îmbrăcămintea sau adăpostul necesare unui ucenic sau ajutor al acestuia și refuză intenționat și nejustificat sau neglijează să le ofere sau cauzează sau asistă ilegal și cu predeterminare la cauzarea unor daune fizice ucenicului sau angajatului, punându-i viața sau sănătatea în pericol, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală.

185. Răpirea minorilor

Persoana care, având intenția de a deposeda părintele, tutorele sau altă persoană care are custodie legală a unui minor cu vârsta sub paisprezece ani:

(a) îndepărtează minorul sau îl determină să-l urmeze ori îl reţine sau
(b) acceptă sau oferă adăpost copilului, cunoscând cele de mai sus,
săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

Constituie o apărare faţă de acuzarea de a fi săvârşit fapta penală prevăzută în prezentul articol dovada că persoana acuzată reclamă cu bună-credinţă un drept de posesie asupra copilului, sau în cazul unui copil nelegitim, dacă este mama minorului sau dacă a revendicat paternitatea acestuia.

Stare de tulburare

186. Starea de tulburare comună

Persoana care săvârşeşte o acţiune care nu îi este permisă de lege sau nu îndeplineşte o obligaţie legală producând un prejudiciu comun, un risc sau o neplăcere sau intervenind sau cauzând dificultăţi publicului în exercitarea drepturilor comune, săvârşeşte un delict denumit stare de tulburare comună şi se pedepseşte cu închisoarea de un an.

Este irelevant dacă acţiunea sau inacţiunea respectivă este de ajutor majorităţii audienţei în ciuda neplăcerilor, dar faptul că înlesneşte exercitarea legitimă a drepturilor publice poate fi un indiciu că această faptă sau inacţiune nu este tulburare a liniştii pentru nicio parte din public.

186 a. Tulburarea liniştii într-un loc public

Persoana care se comportă într-un loc public într-un mod care tulbură liniştea săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de o lună sau cu amenda de maximum şaptezeci şi cinci de euro ori cu ambele pedepse.

187. Folosirea unor instrumente care amplifică sunetul în sau lângă locuri publice

(1) Nimeni nu are dreptul de a folosi, pune în funcţiune, cauza sau permite folosirea unui difuzor, megafon, amplificator audio sau alt instrument care amplifică sunetul automat, mecanic sau electric sau de a îl transmite:

(a) într-un loc public sau

(b) în orice alt loc într-un mod sau în circumstanţe în care sunetul amplificat să cauzeze tulburare într-un loc public,

cu excepţia cazului în care obţine o autorizaţie emisă de Guvernator sau de o persoană numită de Guvernator în acest scop, şi acţionează în conformitate cu toate condiţiile impuse de această autorizaţie.

Nu este necesară nicio autorizaţie pentru utilizarea sau operarea:

(a) unui megafon, difuzor sau amplificator audio instalat în biserică sau moschee cu simplul scop de a transmite ceremonii religioase care au loc conform riturilor religioase stabilite în biserică sau moschee, dacă sunetul amplificat astfel nu poate fi auzit în alte locuri publice;

(b) instrumentul folosit funcţionează exclusiv pentru vizualizarea filmelor în orice loc sau locaţie care are autorizaţie pentru aceasta, dacă sunetul amplificat astfel nu poate fi auzit în alte locuri publice,

sub rezerva faptului că alineatul prezent nu se aplică în cazul transmiterii sunetului de la centrele de recreere prevăzute de dispoziţiile Legii privind centrele de recreere (autorizaţiile de transmite a sunetelor) din 2007.

(2) Persoana care încalcă prevederile alin. (1) sau clauza care se referă la autorizaţia emisă în baza acestora săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu amenda de maxim cinci mii de euro sau cu închisoarea de şase luni ori cu ambele pedepse, instanţa care judecă această faptă penală putând dispune confiscarea instrumentului care face obiectul infracţiunii comise sau retragerea autorizaţiei menţionate în alin. (1) pentru o perioadă de maxim o lună:

În cazurile de condamnare anterioară a unui proprietar de centru de recreere pentru aceeaşi infracţiune, instanţa poate dispune retragerea autorizaţiei respective pentru o perioadă de maxim trei luni.

(3) Prevederile prezentului articol nu înlocuiesc prevederile oricărei alte legi sau ale unui act administrative privind utilizarea sau operarea organelor menţionate, ci se aplică alături de acele prevederi astfel încât nimeni să nu fie pedepsit de două ori pentru acelaşi incident.

(4) Când există motive întemeiate pentru a crede că fapta penală prevăzută în alineatul (1) din prezentul articol a fost comisă în orice loc public, orice ofiţer de poliţie poate:

(a) pătrunde într-un spaţiu public şi cere proprietarului sau persoanei care administrează spaţiul să se conformeze imediat prevederilor alin. (1) din prezentul articol şi

(b) în caz de nerespectare de către proprietar sau de către persoana care administrează spaţiul public, potrivit lit. (a) din prezentul alineat, semna şi înmâna proprietarului sau persoanei care administrează spaţiul o notificare scrisă conform modelului prevăzut în anexa prezentei legi şi

(c) în caz de nerespectare a notificării scrise prevăzute la lit. (b) din prezentul alineat, intra şi cerceta spaţiul, fără mandat de percheziţie şi prin derogare de la prevederile oricărei alte legi.

(5) Orice instrument la care se face referire în alin. (1) din prezentul articol despre care există motive întemeiate pentru a crede că oferă dovezi privind săvârşirea faptei penale prevăzute în alin. (1) din prezentul articol, poate fi confiscat şi transferat instanţei şi tratat în acelaşi fel în care ar fi fost dacă ar fi fost confiscat în timpul unei investigaţii cu privare de libertate.

(6) Pentru săvârşirea ulterioară a oricărei fapte prevăzute de alin. (1) în termen de 24 de ore de la data notificării scrise menţionate la lit. (b) a alin. (4), se aplică dispoziţiile lit. (c) a alin. (4), fără a fi necesară o a doua notificare.

188. Persoane indolente şi care duc o viaţă dezordonată

Următoarele persoane, respectiv:

(a) prostituata care are un comportament dezordonat sau indecent într-un loc public;

(b) vagabondul sau persoana aşezată într-un loc public unde cerşeşte sau primeşte bunuri ori instigă sau încurajează minorul sau minorii să aibă un asemenea comportament;

(c) persoana care încearcă să atragă clienţi sau hărţuieşte în scopuri lipsite de scrupule într-un loc public;

(d) desfăşoară o activitate indecentă într-un loc public fără o justificare legală,

sunt considerate persoane indolente care trăiesc o viaţă dezordonată şi se pedepsesc cu închisoarea de o lună de sau cu amenda de maxim şaptezeci şi cinci de euro sau cu ambele pedepse.

188 a. Ademenirea clienţilor şi achiziţiile direcţionate

(1) Persoana care instigă şi hărţuieşte orice altă persoană sau grup de persoane să accepte sau să refuze servicii de călătorie ori de transport, servicii de livrare la domiciliu sau de divertisment sau informaţii turistice, privind produse sau afaceri şi alte servicii de natură comercială în orice loc public, inclusiv în mijloacele de transport în comun, prin orice mijloace sau metode, inclusiv orice ofertă de recompensare, săvârşeşte o faptă penală şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim şase (6) luni sau cu amenda de maxim două mii de euro (2.000 euro) sau cu ambele pedepse:

Oferta de vânzare de mărfuri de către vânzătorii ambulanţi autorizaţi nu reprezintă o infracţiune în sensul prevederilor prezentului articol.

(2) Persoana în numele sau în beneficiul căreia o altă persoană instigă şi hărţuieşte orice altă persoană sau grup de persoane să accepte sa să refuze servicii de călătorie sau de transport, servicii de livrare la domiciliu sau de divertisment sau informaţii turistice în orice loc public, inclusiv în mijloacele de transport în comun, prin orice mijloace sau metode inclusiv orice oferta de recompensare, săvârşeşte o faptă penală şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim şase (6) luni sau cu amenda de maxim două mii de euro (2.000 euro) sau cu ambele pedepse.

(3) În cazul unei condamnării ulterioare a aceleiaşi persoane pentru săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute de alin. (1) şi (2) într-un interval de doi (2) ani de la ultima condamnare, infracţiunea se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei (3) ani sau cu amenda de maxim trei mii de euro (3.000 euro) sau cu ambele pedepse.

(4) Pe lângă orice altă sancţiune aplicată potrivit alin. (1), (2) şi (3), la condamnarea unei persoane pentru faptele prevăzute de alin. (1) şi (2), instanţa poate dispune închiderea societăţii în al cărei beneficiu a fost comisă infracţiunea, pentru o perioadă care să nu depăşească şase (6) luni.

(5) În sensul prezentului articol, termenul „societate" înseamnă serviciu de călătorie sau transport, serviciu de livrare la domiciliu sau de divertisment, serviciu de cazare sau de comerţ cu amănuntul sau alte servicii de natură comercială.

189. Vagabonzi şi cerşetori

Următoarele persoane, respectiv:

(a) persoana condamnată a doua oară pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 188,

(b) vagabondul care şi prin expunerea rănilor şi a diformităţilor încearcă să cerşească,

(c) persoanele care călătoresc cerşind sau primind bunuri sau încercând să încurajeze prin declaraţii false sau frauduloase plăţi de orice natură sau contribuţii caritabile,

(d) orice persoană suspectă sau care este cunoscută ca fiind hoţ, care nu are niciun mijloc de întreţinere evident şi care nu poate oferi explicaţii adecvate în ceea ce o priveşte,

(e) persoana găsită vagabondând înăuntrul sau în afara unei locaţii sau pe stradă sau într-un pasaj sau în orice zonă adiacentă sau într-un loc public într-un moment şi în circumstanţe potrivit cărora se poate conclude că prezenţa sa are scopuri de natură ilegală sau de agitaţie,

sunt considerate vagabonzi sau cerşetori şi săvârşesc o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepsesc la prima condamnare cu închisoarea de trei luni, iar la fiecare condamnare ulterioară cu închisoarea de un an.

190. Neglijenţa în răspândirea bolilor fatale

Persoana care săvârşeşte în mod ilegal sau neglijent o faptă despre care ar putea să ştie sau despre care ştie sau are motive să creadă că poate răspândi o boală fatală, săvârşeşte un delict.

191. Contaminarea apei

Persoana care alterează sau contaminează în mod intenţionat fântâna sau rezervorul de apă public făcând-o să fie mai puţin adecvată pentru utilizarea normală, săvârşeşte un delict.

192. Contaminarea atmosferei

Persoana care contaminează în mod intenţionat atmosfera în orice loc făcând-o dăunătoare sănătăţii persoanelor care locuiesc sau muncesc în vecinătate sau care folosesc spaţiile publice de trecere săvârşeşte un delict.

193. Profesii deranjante

Persoana care provoacă zgomote puternice sau mirosuri neplăcute sau nesănătoase în locuri şi circumstanţe care pot cauza neplăcere unui număr reprezentativ de persoane care îşi exercită drepturile comune, în exerciţiul

îndeletnicirii, profesiei sau în orice alt mod, comite infracţiunea de tulburare publică şi se pedepseşte corespunzător.

Calomnia

194. Definiţia calomniei
[abrogat]

195. Publicarea calomniei
[abrogat]

196. Publicarea sau ameninţarea cu defăimarea sau propunerea de a se abţine de la publicarea oricărei calomnii pentru bani
[abrogat]

197. Definirea unei publicaţii
[abrogat]

198. Definirea publicaţiei ilegale
[abrogat]

199. Cazuri în care publicarea informaţiei calomnioase este privilegiată absolut
[abrogat]

200. Cazuri în care publicarea informaţiei calomnioase face obiectul tratamentului preferenţial
[abrogat]

201. Explicaţia bunei-credinţe
[abrogat]

202. Prezumpţia de bună-credinţă
[abrogat]

Insultarea memoriei decedaţilor

202 a. Insultarea memoriei persoanelor decedate

(1) Persoana care insultă memoria persoanelor decedate printr-o jignire rău-voitoare sau brutală săvârşeşte un delict şi se pedepseşte cu închisoarea un an.

(2) Urmărirea penală pentru faptele prevăzute de prezentul articol se desfăşoară numai după ce o plângere este depusă de o rudă a decedatului.

În sensul prezentului articol noţiunea de „rude" include soţul care supravieţuieşte şi rudele directe sau indirecte până la gradul trei inclusiv.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

V. INFRACȚIUNI ÎMPOTRIVA PERSOANEI

Omorul cu premeditare și omuciderea

203. Omorul cu premeditare

(1) Orice persoană care cauzează cu premeditare moartea unei alte persoane printr-o acțiune sau inacțiune nelegitimă săvârșește o crimă denumită omor cu premeditare.

(2) Persoana care a săvârșit un omor cu premeditare se pedepsește cu detențiunea pe viață.

204. Premeditarea

Premeditarea este intenția de a cauza moartea unei alte persoane, dovedită în mod direct sau prin concluzie, dacă această persoană este cea a cărei moarte a fost urmărită sau nu, și care există atât în timpul, cât și înainte de săvârșirea acțiunii sau a inacțiunii care cauzează moartea.

205. Omuciderea

(1) Persoana care cauzează moartea unei alte persoane printr-un comportament culpabil săvârșește o crimă denumită omucidere.

(2) Inacțiunea ilegală constituie culpa în neîndeplinirea unei obligații, deși nu există nicio intenție de a cauza moartea.

(3) Persoana care comite o omucidere se pedepsește cu detențiunea pe viață.

206.

[abrogat]

207.

[abrogat]

208. Uciderea din cauza unei provocări

Persoana care ucide o altă persoană în circumstanțe care, în absența prevederilor din prezentul articol ar reprezenta omor cu premeditare, săvârșește fapta care a provocat moartea în timp ce se afla într-o stare de tulburare mintală din cauza unei provocări neașteptate, produsă prin săvârșirea unei nedreptăți, printr-o insultă sau provocarea unei iritări de natură să lipsească un om de capacitatea de autocontrol și înainte de a acorda timp pentru ameliorarea stării mintale, săvârșește infracțiunea de ucidere.

209. Pruncucidere

(1) Femeia care cauzează moartea propriului copil cu vârsta sub douăsprezece luni, printr-o acțiune sau inacțiune intenționată, dar la momentul acțiunii sau inacțiunii echilibrul psihic era redus din cauza recuperării incomplete în urma lăuziei sau a alăptării copilului, săvârșește o crima numită pruncucidere,

BCU FST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

putându-se dispune efectuarea unui tratament, şi se pedepseşte pentru această faptă penală ca şi cum ar fi săvârşit infracţiunea de omucidere, indiferent dacă circumstanţele erau de aşa natură încât în lipsa prezentului articol fapta penală s-ar fi considerat omor cu premeditare.

(2) Dacă în timpul procesului unei femei pentru omorul cu premeditare al copilului ei cu vârsta sub 12 luni, instanţa consideră că printr-o acţiune sau inacţiune intenţionată a cauzat moartea unui copil cu vârsta sub 12 luni, dar la momentul faptei sau inacţiunii echilibrul psihic este redus din cauza recuperării incomplete în urma lăuziei sau a alăptării copilului, indiferent dacă circumstanţele erau de aşa natură încât în lipsa prezentului articol poate fi găsită vinovată de omor cu premeditare, se pedepseşte pentru pruncucidere.

210. Cauzarea morţii printr-un act neglijent, nesăbuit sau periculos

Persoana care cauzează în mod neintenţionat moartea unei alte persoane printr-un act neglijent, nesăbuit sau periculos, care nu constituie un comportament culpabil, săvârşeşte o infracţiune şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim patru ani sau cu amenda de maxim două mii cinci sute de euro.

211. Definiţia provocării morţii

Moartea unei persoane este considerată a fi fost cauzată de o altă persoană, deşi fapta sa nu este motivul direct sau unicul motiv din care a survenit moartea, în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) dacă a cauzat altuia vătămare fizică ducând la tratament chirurgical sau medical care a provocat decesul. În acest caz este irelevant dacă tratamentul a fost corect sau nu, dacă a fost administrat cu bună-credinţă şi cu cunoştinţele şi abilităţile medicale obişnuite. Totuşi, nici cel care a cauzat vătămarea corporală nu este considerat a fi produs decesul dacă tratamentul, care a fost cauza imediată a morţii, nu a fost administrat cu bună-credinţă sau, deşi a fost administrat cu bună-credinţă, au lipsit cunoştinţele şi abilităţile medicale obişnuite;

(b) dacă a cauzat altuia vătămare fizică care nu ar fi cauzat moartea dacă persoana care a suferit vătămarea s-ar fi supus tratamentului chirurgical sau medical corespunzător sau dacă ar fi primit măsurile adecvate de precauţie cu privire la modul său de viaţă;

(c) dacă folosirea forţei sau ameninţarea cu folosirea forţei a obligat o altă persoană să săvârşească fapta care a dus la deces, dacă fapta a fost modalitatea prin care, în circumstanţele date, s-au putut împiedica violenţa sau ameninţările;

(d) dacă o acţiune sau inacţiune a grăbit moartea persoanei suferind de o boală sau leziune care ar fi produs oricum decesul, independent de respectiva acţiune sau inacţiune;

(e) dacă respectiva acţiune sau inacţiune nu ar cauza moartea, cu excepţia cazului în care ar fi urmată de o acţiune sau inacţiune a celui ucis sau a altor persoane.

212. Când se consideră că nou-născutul este o persoană

O persoană poate fi victima infracțiunii de omor dacă s-a separat complet de corpul mamei în viață, indiferent dacă a respirat sau nu, indiferent dacă are circulație sangvină independentă sau nu și indiferent dacă a fost tăiat sau nu cordonul ombilical.

213. Delimitarea timpului morții

Nu se consideră că cineva a ucis o altă persoană, dacă moartea acestei persoane nu a survenit în termen de un an și o zi de la cauza morții.

În perioada de mai sus se ia în calcul și în ziua în care a fost comis ultimul act ilegal care a contribuit la cauza morții. În cazul în care cauza morții este neîndeplinirea unei obligații în această perioadă se ia în calcul și ziua în care încetează această inacțiune.

În cazul în care cauza morții este în parte o acțiune ilegală și în parte o inacțiunea survenită în timpul îndeplinirii obligațiilor, în calculul acestei perioade se include și ziua în care a fost comis ultimul act ilegal sau ziua în care a încetat inacțiunea, în funcție de care dintre ele are loc mai târziu.

Fapte penale asociate cu omorul premeditat și sinuciderea

214. Tentativa de omor

Persoana care:

(a) încearcă în mod ilegal să cauzeze moartea altuia sau

(b) săvârșește orice acțiune sau omite să îndeplinească o obligație cu scopul de a cauza moartea altei persoane, dacă acțiunea sau inacțiunea sunt de natură să pună în pericol viața umană,

săvârșește o crimă și se pedepsește cu detențiunea pe viață.

215.

[abrogat]

216. Amenințări cu moartea scrise

Persoana care contribuie direct sau indirect la preluarea oricărui înscris cu care o persoană a fost amenințată cu moartea, cunoscând conținutul, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

217. Conspirația la omor

Persoana care conspiră cu altcineva să găsească și să omoare o altă persoană, indiferent dacă persoana respectivă se află pe teritoriul Republicii sau în altă parte, săvârșește o crimă, și se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

218. Complicitate la sinuciderea altei persoane

Persoana care convinge intenționat o altă persoană să se sinucidă, în cazul sinuciderii sau a încercării de sinucidere, precum și cel care oferă ajutor pe

parcursul săvârşirii acesteia, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de zece ani.

219.

[abrogat]

220. Ascunderea naşterii

Persoana care încearcă să ascundă o naştere, după naşterea copilului, ascunzând corpul acestuia, indiferent dacă nou-născutul a murit înainte, în timpul sau după naştere, săvârşeşte un delict.

Obligaţii privind păstrarea vieţii şi a sănătăţii

221. Responsabilitatea persoanei care are în grijă o altă persoană

Persoana care are grijă de o altă persoană care întâmpină dificultăţi din cauza vârstei, bolii sau a slăbiciunii mintale şi care este determinat de detenţie sau din altă cauză să întrerupă această îngrijire şi să îşi asigure singur traiul necesar, are obligaţia să ofere şi celui pe care îl are în grijă cele necesare traiului, indiferent dacă îngrijirea a fost oferită conform unui contract sau a fost impusă prin lege sau decurge din orice act al său, legal sau ilegal. Aceasta răspunde pentru orice consecinţe asupra vieţii sau a sănătăţii unei persoane care se află în grija sa, cauzate de neîndeplinirea obligaţiei de mai sus.

222. Datoria capului de familie

Persoana care este responsabilă, în calitate de cap de familie, pentru un copil cu vârsta sub paisprezece ani care stă acasă, are obligaţia să ofere mijloacele necesare de trai şi se consideră că este orice consecinţă asupra vieţii sau a sănătăţii minorului este cauzată de neîndeplinirea obligaţiei de mai sus, indiferent dacă minorul este sau nu neajutorat.

223. Datoriile beneficiarului

Persoana care are obligaţia contractuală, în calitate de beneficiar, să ofere unui angajat sau ucenic cu vârsta sub şaisprezece ani hrana, îmbrăcămintea sau adăpostul necesare, trebuie să îi ofere toate acestea şi se consideră că orice consecinţă asupra vieţii sau a sănătăţii minorului este cauzată de neîndeplinirea obligaţiei de mai sus.

224. Datoria persoanelor care îndeplinesc acte periculoase

Persoana care, cu excepţia situaţiilor de urgenţă, se obligă să efectueze un tratament chirurgical sau de altă natură sau să efectueze orice act legal care poate fi periculos pentru viaţa sau sănătatea oricărei persoane trebuie să deţină competenţele necesare şi să acorde atenţie suficientă îndeplinirii acestui act şi se consideră că a cauzat orice consecinţe asupra vieţii sau sănătăţii minorului cauzate de neîndeplinirea obligaţiei de mai sus.

LAW CENTRAL LIBRARY

225. Sarcinile persoanelor responsabile de lucruri periculoase

Persoana care este responsabilă sau deține control asupra oricărui lucru însuflețit sau neînsuflețit, indiferent dacă este în mișcare sau în repaus și care poate pune în pericol viața, siguranța sau sănătatea oricărei persoane, prin neatenție în folosirea sau manipularea respectivului obiect, are obligația de a acorda atenția necesară pentru a evita acest risc și de a lua precauțiile necesare în acest sens și se consideră că orice consecințe asupra vieții sau sănătății minorului au fost cauzate de neîndeplinirea obligației de mai sus.

Fapte penale care pun în pericol viața și sănătatea

226. Aducerea în stare de incapacitate de a opune rezistență cu scopul de a comite o crimă sau un delict

Persoana care, folosind orice mijloc cu scopul asfixierii, sufocării sau strangulării și în scopul de a comite sau înlesni săvârșirea de crime sau delicte ori de înlesni fuga unei persoane care a comis sau a încercat să comită o crimă sau un delict, aduce sau încearcă să aducă o persoană în starea de a fi incapabil să opună rezistență, săvârșește o crimă și se pedepsește cu detențiunea pe viață.

227. Sedarea cu scopul de a comite o crimă sau un delict

Persoană care, cu scopul de a comite sau de a înlesni săvârșirea de crime sau delicte ori de înlesni fuga unei persoane care a comis sau a încercat să comită o crimă sau un delict, administrează sau încearcă să administreze unei persoane medicamente care o pot seda sau care îi pot neutraliza capacitatea de a opune rezistență, săvârșește o crimă și se pedepsește cu detențiunea pe viață.

228. Planificarea de operațiuni care provoacă o vătămare corporală gravă sau împiedică concepția

Persoana care, cu intenția de a mutila, desfigura, provoca o infirmitate sau vătămarea corporală gravă altei persoane sau în scopul împotrivirii la arestarea sau detenția oricărei persoane ori pentru a împiedica acest lucru:

(a) rănește sau provoacă în mod ilegal vătămare corporală gravă altcuiva prin orice mijloace,

(b) încearcă să rănească, fără drept, în orice fel, cu orice fel de proiectil, cu un cuțit sau cu orice altă armă periculoasă sau ofensivă,

(c) provoacă în mod ilegal o explozie,

(d) trimite sau livrează altcuiva materiale explozive sau alte obiecte periculoase sau dăunătoare,

(e) contribuie la trimiterea sau primirea de către orice persoană a unor astfel de substanțe sau lucruri,

(f) plasează un lichid caustic sau o substanță distructivă sau explozivă în orice spațiu,

(g) varsă sau toarnă acest lichid sau această substanţă pe o altă persoană, sau pune acest lichid sau această substanţă în corpul oricărei persoane,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

229. Împiedicarea salvării de la naufragiu

Persoana care:

(a) obstrucţionează sau împiedică o persoană care se află la bordul unei ambarcaţiuni sau care a coborât de pe ea fiindcă este în pericol oria naufragiat, încercând să-şi salveze viaţa,

(b) împiedică eforturile unei persoane de a salva viaţa altcuiva în circumstanţele menţionate mai sus,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

230. Periclitarea intenţionată a siguranţei călătorilor pe căile ferate

Persoana care, cu intenţia de a vătăma sau de a periclita siguranţa unei persoane care călătoreşte pe calea ferată, indiferent dacă procedează într-un mod astfel sau nu:

(a) plasează orice pe şine,

(b) intervine asupra căii ferate sau asupra unui obiect situat pe sau lângă şină astfel încât să afecteze sau să pericliteze utilizarea liberă şi sigură a căii ferate sau siguranţă persoanelor,

(c) aruncă ceva către o persoană sau aruncă un obiect pe calea ferată astfel încât orice să intre în contact cu acestea,

(d) indică lumini sau semnale ori intervine în alt fel cu folosirea celor existente pe şine sau în apropierea lor,

(e) neglijează să îndeplinească un act pe care are datoria să îl efectueze, contribuind la periclitarea siguranţei persoanelor,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

231. Vătămarea corporală gravă

Persoana care cauzează ilegal o vătămare corporală gravă altei persoane săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani sau cu amenda ori cu ambele pedepse.

232. Tentativa de provocare a unei vătămări corporale cu materiale explozibile

Persoana care amplasează explozibil în orice loc, în mod ilegal şi cu scopul de a cauza altei persoane o vătămare corporală, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani sau cu amenda ori cu ambele pedepse.

233. Otrăvirea premeditată în scopul vătămării corporale

Persoana care, în mod ilegal şi cu scopul de a cauza altei persoane o vătămare corporală sau de a o hărţui, contribuie la administrarea altei persoane

IOWA STATE UNIVERSITY LIBRARY

sau luarea de aceasta a unei otrăvi sau a unei substanţe nocive, iar în acest mod îi pune în pericol viaţa sau îi produce o vătămare corporală gravă săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani.

233 a. Mutilarea genitală feminină

(1) Sub rezerva prevederilor alin. (2) constituie infracţiune:

(a) tăierea sau mutilarea totală sau parţială de orice fel a labiei mari (labia majora sau a labiei mici (labia minora), a vulvei sau clitorisului unei femei;

(b) ajutorul, instigarea, sfătuirea sau provocarea la săvârşirea unui astfel de act asupra corpului unei femei de către un terţ.

(2) Actele prevăzute de alineatul (1) nu constituie infracţiune dacă sunt executate de un cadru medical şi execuţia lor este necesară, fie pentru sănătatea fizică a femeii, fie dacă privesc o femeie în orice stadiu al naşterii sau după naştere şi sunt asociate cu naşterea.

Operaţiile de mai sus pot avea loc numai cu aprobarea a alţi doi medici.

(3) Consimţământul în numele femeii asupra căreia sunt efectuate actele enumerate la alineatul (1) nu reprezintă apărare nici circumstanţă atenuantă la aplicarea pedepsei.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 5 din Lege, instanţele din Republica Cipru au competenţa de a judeca o infracţiune care reprezintă o încălcare a prevederilor cuprinse în prezentul articol, comisă de un cetăţean sau resortisant pe teritoriul sau în afara Republicii.

(5) Infracţiunile prevăzute de prezentul articol se pedepsesc cu închisoarea de maxim cinci ani.

(6) În sensul prezentului articol „cadru medical" înseamnă un cadru medical certificat conform Legii privind certificarea cadrelor medicale.

234. Rănirea şi alte acte similare

Persoana care:

(a) răneşte ilegal o altă persoană sau

(b) în mod ilegal şi cu scopul de a cauza altcuiva vătămare corporală sau de a o hărţui, contribuie la administrarea altei persoane sau la luarea de către aceasta a unei otrăvi sau a unei substanţe nocive

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

235. Omisiunea furnizării mijloacelor de trai necesare

Persoana care are datoria de a oferi altei persoane mijloacele de trai necesare şi, fără o justificare legală, nu o face, punând astfel sau riscând să pună în pericol viaţa sau sănătatea acesteia în mod permanent săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

235 a. Părăsirea locului accidentului fără acordarea de ajutor

(1) Persoana care, după ce a fost implicat într-un accident care a cauzat moartea sau vătămarea unei alte persoane, părăseşte locul accidentului fără

să acorde ajutor, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de doi ani sau cu amenda de maxim o mie de euro ori cu ambele pedepse.

(2) Persoana care, după ce a fost implicat într-un accident care a cauzat pagube proprietăţii, părăseşte locul accidentului fără să acorde ajutor, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de un an sau cu amenda de maxim o mie de euro ori cu ambele pedepse.

(3) Cu excepţia cazului în care instanţa dispune altfel din motive speciale, luând în considerare toate circumstanţele dosarului, o persoană condamnată pentru săvârşirea faptei prevăzute de alin. (1) sau (2) nu are dreptul să deţină carnet de conducere pentru o perioadă de cel puţin un an de la data condamnării, după cum instanţa consideră necesar.

Imprudenţa şi neglijenţa penală

236. Acte imprudente şi neglijente

Persoana care, într-un mod nepăsător, imprudent sau neglijent, punând în pericol viaţa umană sau riscând să provoace o vătămare corporală unei alte persoane:

(a) conduce un vehicul sau călătoreşte într-un loc public,

(b) conduce sau participă la conducerea ori operarea unei ambarcaţiuni,

(c) foloseşte focul sau orice combustibil ori nu ia măsuri de precauţie împotriva unui risc de incendiu sau legat de orice substanţă combustibilă în a cărei posesie este,

(d) nu ia măsuri de precauţie împotriva unui risc privind orice animal pe care îl are în posesie,

(e) administrează un tratament medical sau chirurgical unei persoane a cărei spitalizare şi-a asumat-o,

(f) produce, furnizează, vinde sau pune în circulaţie droguri sau substanţe otrăvitoare sau periculoase,

(g) întreprinde orice acţiune legată de un echipament care este responsabilitatea sa totală sau parţială şi nu ia măsurile de precauţie necesare împotriva riscurilor provocate de respectivul echipament,

(h) întreprinde orice acţiune în legătură cu substanţe explozive pe care le deţinute şi nu ia măsurile de precauţie necesare împotriva riscurilor pe care le prezintă substanţele explozive pe care le are în posesie,

săvârşeşte un delict.

Dacă fapta prevăzută la lit. (d) din prezentul articol se referă la un câine, se presupune că acuzatul avea cunoştinţă de posibilitatea ca respectivul câine să cauzeze vătămare corporală, indiferent de natura comportamentului anterior sau de obiceiurile câinelui.

237. Alte acte de neglijenţă care cauzează vătămarea corporală

Persoana care săvârşeşte o acţiune ilegală sau omite să îndeplinească o obligaţie ce îi revenea, acţiune sau inacţiune care nu este menţionată în articolul precedent, şi prin care cauzează altcuiva vătămare corporală săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şase luni sau cu amenda de maxim patru sute cincizeci de euro ori cu ambele pedepse.

238. Periclitarea siguranţei persoanelor care călătoresc pe calea ferată

Persoana care ajută la periclitarea siguranţei unei persoane care călătoreşte pe calea ferată printr-o acţiune sau inacţiune ilegală care nu este prevăzută de articolul 230 săvârşeşte un delict.

239. Folosirea de semnale luminoase, semafoare sau balize false

Persoana care foloseşte semnale luminoase, semafoare sau balize false, intenţionând prin aceasta să înşele un navigator sau care ştie că o astfel de manifestare va înşela un navigator, se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani sau cu amendă sau cu ambele pedepse.

240. Transportul acvatic de călători cu ambarcaţiune nesigură sau supraîncărcată

Persoana care transportă sau participă cu bună ştiinţă sau din neglijenţă la transportul acvatic de persoane contra cost cu o ambarcaţiune nesigură fie din cauza stării în care se află, fie din cauza supraîncărcării, săvârşeşte un delict.

241. Pericolul sau obstrucţia în spaţiul de trecere publică sau linia de transport maritim

Persoana care provoacă o stare de pericol, care obstrucţionează sau provoacă daune unei persoane într-un spaţiu de trecere publică sau linie de transport maritim public, prin orice acţiune sau prin omisiunea de a lua măsuri de siguranţă suficiente faţă de bunurile pe care le deţine sau le administrează, se pedepseşte cu amenda de maxim două sute cincizeci de euro.

Atacul

242. Agresiunea

Persoana care comite o agresiune împotriva unei alte persoane săvârşeşte un delict şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim un an sau cu amenda de maxim o mie de euro sau cu ambele pedepse, dacă agresiunea nu are loc în circumstanţe în care Codul prevede o pedeapsă mai gravă.

243. Agresiunile cauzatoare de vătămare corporală efectivă

Persoana care săvârşeşte o agresiune care cauzează vătămare corporală săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei.

244. Agresiuni care se pedepsesc cu doi ani de închisoare

Persoana care:

(a) atacă altă persoană cu scopul de a comite o crimă sau se împotriveşte arestării ori detenţiei sale sau a altei persoane pentru săvârşirea unei fapte penale,

(b) atacă sau se împotriveşte ori obstrucţionează intenţionat organul de păstrare a ordinii în exerciţiul funcţiunii sau o altă persoană care oferă ajutor organului de menţinere a ordinii,

(c) atacă altă persoană în timp ce urmăreşte colaborarea ilegală sau conspirarea cu o altă persoană pentru mărirea salariilor în orice profesie, afacere sau domeniu sau în legătură cu orice persoană interesată sau angajată de această persoană,

(d) atacă, se împotriveşte sau obstrucţionează o persoană în îndeplinirea legală a unui mandat de arestare sau a unei executări silite pentru recupera bunul indisponibilizat în mod legal în timpul arestării sau al executării,

(e) atacă altă persoană din cauza îndeplinirii unui act de către cel care a fost atacat, în exerciţiul funcţiei, conform legii care stabileşte sarcinile impuse,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de doi ani.

Fapte penale împotriva libertăţii persoanei

245. Definiţia răpirii unei persoane din Republica Cipru

Persoana care transportă o altă persoană în afara graniţelor Republicii fără consimţământul acesteia sau al unei alte persoane autorizate să consimtă în locul său, săvârşeşte infracţiunea de răpire a acestei persoane din Republica Cipru.

245 a. Definiţia răpirii de către persoana care deţine custodie comună

Persoana care are un minor în custodie comună cu o altă persoană şi care transportă minorul în afara graniţelor Republicii fără consimţământul celuilalt sau al celorlalţi tutori legali săvârşeşte infracţiunea de răpire a minorului de la tutorele legal.

246. Definiţia răpirii din tutelă legală

Persoana care îndepărtează sau atrage în scopul sustragerii din custodia tutorelui fără consimţământul acestuia un minor cu vârsta sub paisprezece ani sau o minoră cu vârsta sub şaisprezece ani ori o persoană lipsită de capacitate de exerciţiu, plasată sub tutelă, săvârşeşte infracţiunea de răpire a minorului sau a persoanei lipsite de capacitate de exerciţiu de la tutorele legal.

247. Definiţia răpirii

Persoana care constrânge prin forţă sau prin alte mijloace frauduloase o altă persoană să părăsească un loc săvârşeşte infracţiunea de răpire a acelei persoane.

248. Sancțiunea pentru răpire

Persoana care răpește pe cineva în afara granițelor Republicii sau de la tutorele legal săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani și cu amendă.

248 s. Detenția ilegală a minorilor în afara granițelor Republicii

(1) Persoana care, având custodie comună a unui minor împreună cu o altă persoană, transportă minorul în afara granițelor Republicii Cipru, cu consimțământul celuilalt tutore legal, pentru o perioadă de timp definită și după expirarea acestei perioade continuă să rețină minorul în afara granițelor Republicii Cipru fără consimțământul celuilalt tutore legal, se consideră că reține minorul ilegal în afara granițelor Republicii Cipru.

(2) Persoana care reține ilegal un minor în afara granițelor Republicii Cipru săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de maxim șapte (7) ani.

249. Răpirea unei persoane în vederea omorului premeditat

Persoana care lipsește de libertate sau răpește orice persoană în scopul ca această persoană să fie omorâtă cu premeditare sau supusă unui alt tratament premeditat care o pune în pericol, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de zece ani.

250. Răpirea unei persoane în scopul îngrădirii ilegale și în secret a libertății acesteia

Persoana care lipsește de libertate sau răpește o altă persoană în scopul de a o ascunde și de a-i îngrădiri libertatea săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

251. Răpirea în scopul de a supune la vătămare gravă etc.

Persoana care lipsește de libertate sau răpește orice persoană cu scopul ca aceasta să fie supusă sau să primească un tratament care să o pună în pericol de a suferi vătămări grave sau să fie supusă la perversiuni de către altă persoane sau care știe că este posibil ca persoana aceasta să fie subiectul unor asemenea acțiuni sau tratament săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de zece ani și amendă.

252. Reținerea ilegală sau îngrădirea libertății persoanei răpite sau care a fost răpită

Persoana care ascunde sau îngrădește ilegal libertatea unei persoane despre care știe că a fost lipsită de libertate sau răpită, săvârșește o crimă iar fapta sa se pedepsește ca și cum ea însăși ar fi lipsit de libertate sau răpit acea persoană cu aceeași intenție sau bună știință sau cu același scop pe care le-a avut persoana pentru care o ascunde sau îi îngrădește libertatea.

253. Răpirea sau reținerea silită a unui minor cu vârsta sub paisprezece ani cu scopul furtului de la această persoană

Persoana care lipsește de libertate sau răpește un minor cu vârsta sub paisprezece ani, cu intenția de a îi fura orice bunuri mobile, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani și amendă.

254. Munca forțată ilegală

Persoana care obligă o altă persoană să muncească împotriva voinței sale săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de un an.

VI. INFRACȚIUNI CONTRA PATRIMONIULUI

Furtul

255. Definiție

(1) Persoana care fură, fără consimțământul proprietarului, în mod fraudulos și fără revendicarea dreptului cu bună-credință, ia în posesie și își însușește orice ar putea deveni obiectul furtului cu scopul, la momentul dobândirii, de a priva în mod permanent proprietarul de bunul acesta săvârșește infracțiunea de furt.

O persoană săvârșește furtul unui astfel de bun, chiar dacă îl deține în mod legal, dacă este custode sau coproprietar, însușindu-și bunul pentru folosul propriu sau al oricărei persoane care nu este proprietarul.

(2) a) termenul „a lua în posesie" include luarea în posesie:

(i) prin înșelăciune,

(ii) prin intimidare,

(iii) ca urmare a înșelării proprietarului care are cunoștință de faptul că posesia bunului însușit a fost dobândită în acest fel,

(iv) prin însușirea unui bun găsit, dacă la momentul găsirii cel care a găsit bunul consideră că proprietarul poate fi identificat prin mijloace rezonabil de simple,

(b) termenul „a însuși" include orice deplasare a oricărui obiect din spațiul pe care îl ocupă, însă în cazul bunurilor atașate doar dacă acestea au fost desprinse complet,

(c) termenul „proprietar" include și proprietarul unei părți sau pe cel care exercită posesia sau controlul asupra bunului ce poate deveni obiectul unui furt.

(3) Poate face obiectul unui furt orice bun cu valoare economică care aparține oricărei persoane, însă numai după separarea de respectivul bun în cazul bunurilor atașate unui imobil.

CY

256. Situații speciale

(1) Nu se consideră furt săvârșit de către mandatar sau împuternicit folosirea ca garanție sau cesiunea dreptului de retenție asupra unor bunuri sau a unui titlu de proprietate pentru bunurile încredințate acestuia în scopul vânzării sau în alte scopuri, pentru o sumă de bani care nu depășește suma datorată acestuia de către persoana reprezentată la momentul gajării sau cesionării dreptului de retenție, împreună cu valoarea cambiei sau a biletului la ordin pe care le-a acceptat sau emis din partea sau pe seama persoanei reprezentate.

(2) Când un angajat, încălcând instrucțiunile angajatorului, sustrage din posesia acestuia alimente pentru a hrăni un animal aparținând angajatorului sau fiind în posesia acestuia, fapta nu constituie furt.

257. Fonduri etc. deținute prin mandatare

Atunci când o persoană, fie singură, fie împreună cu o altă persoană, primește o sumă de bani, un titlu de valoare, o împuternicire, ipotecă, gaj sau altă formă de plasare a oricărui bun, care poate face sau nu obiectul unui furt, cu solicitarea ca în respectiva situație această sumă de bani, o parte din aceasta sau orice altă sumă primită în schimbul acestuia ori parte din aceasta, produsul ori o parte din produsul unui asemenea titlu de valoare sau a unei astfel de ipoteci, gaj sau alt plasament, să fie plasată cu un scop ori plătită unei persoane, conform ordinului de plată, suma și produsul de mai sus sunt considerate ca aparținând persoanei care a primit respectiva sumă de bani, titlu sau împuternicire până la executarea unei astfel de solicitări.

258. Fonduri etc. primite de la reprezentanții de vânzări

Atunci când o persoană, fie singură, fie împreună cu o altă persoană primește orice bunuri în condiții care o autorizează să le vândă sau să le înstrăineze în alt mod și o mandatează să plătească produsul din patrimoniu, integral sau parțial, sau să dea justificare sau să predea bunul primit în schimbul bunurilor către persoana de la care au fost primite sau către altcineva, acest produs, precum și orice s-a primit în urma înstrăinării este considerat ca aparținând persoanei de la care a fost primit bunul în acest fel, până la plasarea sa conform clauzelor în care a fost primit bunul, în afara cazului în care aceștia înțeleg faptul că produsul poate fi înregistrat în contul de debit și credit al persoanei între acesta și persoana către care trebuie să îl plătească sau să îl justifice și că relația debitor-creditor există numai între cei implicați.

259. Sume de bani primite în numele altcuiva

Atunci când o persoană, fie singură fie împreună cu o altă persoană primește o sumă de bani în numele unui terț, respectiva sumă este considerată a aparține terțului în numele căruia a fost primită, cu excepția cazului în care a fost primită cu condiția să fie inclusă în contul de debit și credit și ca relația debitor-creditor să existe între părți numai cu privire la suma respectivă.

260. Furt de la persoane cu interes în bunul furat

Când o persoană intră cu sau fără drept în posesia unui obiect care poate face obiectul infracțiunii de furt, în circumstanțe care în mod normal ar fi considerate furt, este irelevant faptul că dobândește un drept de proprietate sau un alt drept asupra obiectului respectiv ori că este proprietarul obiectului dobândit sau furat dacă un terț dobândește un drept de proprietate sau un alt drept asupra bunului sau îl închiriază ori este unul dintre coproprietarii acestuia, este administrator sau funcționar în societatea sau organizația care are un drept de proprietate asupra obiectului obținut cu sau fără drept.

261. Furtul între soți

Oricare dintre soții care locuiesc împreună și care utilizează orice bun care aparține celuilalt într-o manieră care poate fi considerată furt dacă aceștia nu ar fi fost soți, poate fi acuzat de furt.

262. Pedeapsa generală pentru furt

Persoana care fură orice bun care poate face obiectul furtului săvârșește o crimă denumită furt și se pedepsește cu închisoarea de trei ani, cu excepția cazului în care circumstanțele furtului sau natura obiectului furat presupun o altă pedeapsă.

263. Furtul de testamente

Dacă obiectul furtului este un testament, indiferent dacă testatorul este în viață sau nu, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

264. Furtul obiectelor trimise prin poștă etc.

Chiar dacă obiectul furat conținând bani sau titluri de valoare este transmis prin poștă sau prin orice alt mijloc mobil, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

265. Furtul de animale, produse etc.

(1) Dacă obiectul furtului este unul dintre următoarele, respectiv cal, iapă, țap, măgar, catâr, cămilă, taur, vacă, bou, berbec, miel, miel castrat, capră sau porc, ori puiul nou născut al unui astfel de animal sau culturi agricole sau fructe, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de cinci ani.

(2) Prevederile din articolul 8 nu se aplică în cazurile de urmărire penală pentru faptele prevăzute de prezentul articol pentru furtul de culturi agricole sau fructe sau produse de pe terenul sau copacii înregistrați în numele altei persoane, cu excepția cazului în care acuzatul convinge instanța dovedind că:

(a) a cumpărat sau a achiziționat terenul sau copacul de la proprietarul înregistrat sau moștenitorii acestuia prin distribuție, schimb, deces sau căsătorie sau

(b) culturile sau fructele au fost dobândite legal deși sunt produse ale terenului sau copacului înregistrat astfel.

266. Furtul de bunuri în tranzit etc.

În cazul în care furtul a fost săvârşit în următoarele circumstanţe, respectiv:

(a) dacă bunul este furat de la o altă persoană,

(b) dacă bunul este furat din locuinţă şi valorează mai mult de cinci euro sau dacă făptuitorul foloseşte sau ameninţă să folosească violenţă imediat, înainte sau după furt împotriva oricărei persoane care locuieşte în respectiva locuinţă,

(c) dacă bunul este furat din orice ambarcaţiune sau vehicul sau spaţiu de depozitare folosit pentru transportul sau depozitarea bunurilor în tranzit,

(d) dacă bunul furat este un dispozitiv de fixare sau o parte a căii ferate,

(e) dacă bunul este furat dintr-o ambarcaţiune aflată în primejdie maritimă care a naufragiat sau a fost răsturnată,

(f) dacă bunul este furat dintr-un sediu public în care este depozitat sau păstrat,

(g) dacă pentru a comite fapta penală făptuitorul a folosit o cheie sau alt instrument pentru a deschide o încăpere încuiată, cutie sau alt container,

făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

267. Furtul săvârşit de funcţionarii publici

Dacă făptuitorul este funcţionar public, iar bunul furat aparţine statului sau acesta a fost luat în posesie de persoana în funcţie, acesta se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani.

268. Furtul săvârşit de secretari şi angajaţi

Dacă făptuitorul furtului este secretarul sau angajatul, iar bunul furat este proprietatea angajatorului sau a fost luat în numele angajatorului, acesta se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani.

269. Furtul săvârşit de administratori sau de membrii de conducere ai unei societăţi

Dacă persoana care a săvârşit furtul este un administrator sau membru de conducere ori reprezentant al societăţii, iar bunul furat aparţine societăţii sau a organizaţiei, acesta se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani.

270. Furtul săvârşit de către reprezentanţi etc.

Dacă obiectul furat este unul dintre următoarele, respectiv:

(a) bunuri luate de făptuitor cu împuternicire pentru a dispune de ele,

(b) bunuri încredinţate făptuitorului, fie singur, fie împreună cu altcineva, pentru păstrare în siguranţă sau pentru folosirea, plata sau livrarea acestora sau a oricăror părţi din acestea sau a oricărui produs rezultat din plasarea în orice scop sau pentru orice persoană,

(c) bunuri care au fost luate de la făptuitor, fie de o singură persoană, fie împreună cu altcineva de către sau în numele altcuiva,

(d) produsul, în întregime sau în parte, a fost luat de făptuitor cu dispoziția să fie folosit în orice scop sau remis cu titlu de plată oricărei persoane conform instrucțiunilor,

(e) produsul, în întregime sau în parte, care provine din lichidarea bunurilor care au fost luate de la făptuitor sub tutelă în vederea lichidării, dacă împuternicirea acordată făptuitorului cu dispoziția de mai sus îl obliga pe acesta ca suma respectivă să fie folosită într-un scop anume sau să fie plătită către orice persoană conform instrucțiunilor,

făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

271. Furtul de la locator

Dacă bunul furat este un accesoriu al unui bun imobil sau un bun mobil închiriat făptuitorului pentru a fi folosit împreună cu casa sau cu camera închiriată, și acesta are o valoare mai mare de cinci euro, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de trei ani.

272. Furtul după o condamnare anterioară

(1) Dacă făptuitorul, înainte săvârșirea infracțiunii de furt a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de furt prevăzute de art. 262, se pedepsește cu închisoarea de cinci ani.

(2) Dacă făptuitorul, înainte de săvârșirea infracțiunii de furt prevăzute de art. 265, a fost condamnat pentru aceeași infracțiune se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

Infracțiuni în legătură cu furtul

273. Ascunderea registrelor sau a dosarelor

Persoana care, în scopuri frauduloase, ascunde sau scoate din spațiul de depozitare registrul sau dosarul a cărui respectare este autorizată sau impusă prin lege pentru certificarea sau înregistrarea titlului de proprietate sau pentru înregistrarea nașterilor, botezurilor, căsătoriilor, deceselor sau înmormântărilor sau copiază o parte dintr-un astfel de registru sau dosar, care trebuie transmis funcționarului public, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

274. Ascunderea testamentului

Persoana care ascunde un testament cu scop fraudulos, indiferent dacă testatorul este în viață sau nu, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

275. Ascunderea documentelor

Persoana care ascunde în scop fraudulos un document sau o parte a acestuia care reprezintă dovada titlului de proprietate sau a altui drept asupra unui teren, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de trei ani.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARY LIBRARY

276. Uciderea animalelor în scopul furtului

Persoana care ucide un animal care poate face obiectul unui furt, cu scopul de a-i lua pielea sau de a fura corpul animalului sau o parte din acesta, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte ca şi cum ar fi furat respectivul animal.

277. Detaşarea obiectului cu scopul furtului

Persoana care detaşează un obiect cu scopul de a-l fura, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte ca şi cum ar fi furat obiectul după convertirea în bun mobil.

278. Acţiuni frauduloase cu minerale provenite din mine

Persoana care dobândeşte, ascunde sau dispune în orice fel de minereuri, metale sau minerale în interiorul sau în jurul unei mine, cu scopul de a frauda o persoană, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

279. Însuşirea frauduloasă a electricităţii sau apei curente

(1) Persoana care extrage sau dirijează fraudulos, pentru uz propriu sau pentru a fi folosit de altă persoană, energie mecanică, de iluminare sau electrică produsă cu echipamente, aparatură sau materiale care aparţin altei persoane, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

(2) Persoana care extrage sau dirijează fraudulos, pentru uz propriu sau pentru a fi folosit de altcineva, apă curentă care aparţine altei persoane, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

Pătrunderea frauduloasă

280. Accesul pe proprietăţi străine pentru a săvârşi o infracţiune etc.

Persoana care pătrunde pe o proprietate care este în posesia altcuiva cu intenţia de a săvârşi o faptă penală care se pedepseşte conform prezentului Cod sau oricărei alte legi în vigoare în Republica Cipru sau cu scopul de a intimida, insulta sau deranja proprietarul sau cel care, după pătrunderea legală pe proprietate, rămâne aici fără drept cu scopul de a intimida, insulta sau deranja proprietarul sau cu scopul de a comite o faptă penală care se pedepseşte conform prezentului Cod sau oricărei alte legi în vigoare în Republica Cipru, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de doi ani.

281. Deţinerea ilegală, cultivarea, posesia sau uzul

(1) Persoana care posedă, cultivă, deţine sau foloseşte în orice fel:

(a) un teren înregistrat în numele altcuiva,

(b) un teren cu privire la care s-a încheiat un contract de vânzare care a fost înregistrat la biroul cadastral conform prevederilor Legii privind vânzarea terenurilor (Aplicare specială) de către cumpărător,

fără consimţământul proprietarului înregistrat sau al moştenitorilor acestuia sau al persoanei care a cumpărat de la moştenitori, după caz, săvârşeşte o

faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de doi ani sau cu amenda de maxim cinci mii de euro sau cu ambele pedepse.

(2) Prevederile art. 8 nu se aplică în procedurile penale instituite potrivit prezentului articol, cu excepţia cazului în care acuzatul dovedeşte spre satisfacţia instanţei că a cumpărat sau dobândit terenul de la proprietarul înregistrat sau de la moştenitorii acestuia prin distribuţie, schimb, deces sau căsătorie.

Tâlhăria şi extorcarea

282. Definiţia tâlhăriei

Persoana care fură un bun iar în timpul sau imediat înainte ori după furt foloseşte sau ameninţă să folosească violenţa împotriva oricărei persoane sau bun cu scopul de a dobândi sau reţine ceea ce a fost furat ori cu scopul de a împiedica sau neutraliza rezistenţa întâmpinată împotriva furtului sau a reţinerii săvârşeşte o crimă denumită tâlhărie.

283. Pedeapsa pentru tâlhărie

Persoana care comite infracţiunea de tâlhărie se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani. Dacă făptuitorul este înarmat cu o armă sau cu un instrument periculos sau ofensiv sau este însoţit de una sau mai multe persoane sau dacă în timpul sau imediat înainte sau după tâlhărie răneşte, loveşte, vatămă sau foloseşte orice altă formă de violenţă împotriva altei persoane, se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

284. Tentativa de tâlhărie

Persoana care atacă pe altcineva cu scopul de a fura şi în timpul sau imediat înainte sau după atac foloseşte sau ameninţă să folosească violenţa împotriva oricărei persoane sau bun cu scopul de a dobândi bunul care se doreşte a fi furat sau cu scopul de a preveni sau neutraliza rezistenţa la furt, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

Dacă făptuitorul este înarmat cu o armă sau cu un instrument periculos sau ofensiv sau este însoţit de una sau mai multe persoane sau dacă în timpul sau imediat înainte sau după tâlhărie răneşte, loveşte, vatămă sau foloseşte orice altă formă de violenţă împotriva altei persoane, se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

285. Atacul în scopul furtului

Persoana care atacă pe altcineva cu scopul de a săvârşi un furt, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

286. Accesul înarmat pe proprietăţi străine pentru a săvârşi un furt

Persoana care pătrunde pe proprietatea altei persoane cu scopul de săvârşi un furt, înarmat cu o armă sau cu un instrument periculos sau ofensiv sau care este însoţit de una sau mai multe persoane, în circumstanţe care justifică

teama rezonabilă că ar putea folosi violența împotriva oricărei persoane în acest scop sau pentru a fugi, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de cinci ani.

287. Revendicarea proprietății prin amenințări scrise

Persoana care pentru a distrage sau a obține ceva de la o altă persoană și, având cunoștință despre conținutul înscrisului, contribuie la primirea de către altă persoană a unui înscris, prin care se cere orice de la această persoana, fără motive rezonabile sau întemeiate, și prin care se amenință cu producerea de daune sau vătămări de orice fel, fie de către făptuitor, fie de către un terț în cazul în care cerința nu este respectată, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

288. Tentativa de extorcare prin amenințări

Persoana care cu scopul de a sustrage sau de a obține orice de la o altă persoană:

(a) învinuiește sau amenință cu învinuirea o persoană cu privire la săvârșirea unei crime sau a unui delict sau cu privire la o propunere pe care aceasta ar fi făcut-o unei alte persoane sau cu privire la o amenințare a unei persoane pentru a instiga sau pentru a permite să comită o crimă sau un delict,

(b) amenință că o altă persoană că va fi acuzată de altcineva de săvârșirea unei crime sau a unui delict sau cu orice acțiuni similare,

(c) cunoscând conținutul, contribuie la preluarea de la o persoană a înscrisului conținând acuzația sau amenințarea menționată mai sus,

săvârșește o crimă, și în cazul în care acuzația sau amenințarea este legată de:

(i) o faptă penală pentru care se poate dispune pedeapsa cu moartea sau detențiunea pe viață,

(ii) oricare dintre infracțiunile prevăzute în art. 144-177 (inclusiv) sau tentativa de a comite aceste infracțiuni,

(iii) atacul cu intenția de a întreține un act sexual nenatural cu altcineva sau săvârșește o agresiune sexuală asupra unui bărbat,

(iv) instigarea sau amenințarea cu instigarea unei persoane să comită sau să permită comiterea oricăreia dintre infracțiunile menționate mai sus,

făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

În orice alt caz, făptuitorul se pedepsește cu trei ani de închisoare.

Este irelevant în ce măsură persoana acuzată sau amenințată cu acuzarea a săvârșit sau nu infracțiunea sau fapta pentru care este acuzat sau cu care este amenințat că va fi acuzat.

289. Determinarea prin amenințări la realizarea unor înscrisuri etc.

Persoana care, în scop fraudulos și folosind fără drept violența împotriva ori în scopul îngrădirii libertății altei persoane sau sub amenințarea cu violență

sau îngrădirea libertății sau formularea ori amenințarea cu formularea de acuzații împotriva altei persoane cu privire la comiterea unei crime sau a unui delict sau cu instigarea unei persoane sau amenințarea cu instigarea unei persoane să comită sau să permită comiterea unei infracțiuni, forțează sau instigă o persoană:

(a) să redacteze, editeze, accepte, să andoseze, modifice sau să distrugă în întregime sau parțial un titlu de valoare sau

(b) să scrie, imprime sau să semneze și ștampileze un înscris cu scopul de a crea altele după el sau a-l transforma în titlu de valoare sau de a beneficia de utilizarea sau exploatarea titlului de valoare,

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

290. Revendicarea proprietății sub amenințare în scopul furtului

Persoana care cere de la alte persoane obiecte de valoare sub amenințări sau exercitând violențe cu intenția de a fura săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de cinci ani.

290 a. Șantajul

(1) Persoana care, cu scopul de a dobândi pentru sine sau pentru altul un beneficiu patrimonial ilegal, forțează o persoană prin violență sau amenințări la o acțiune, inacțiune sau să tolereze ceva, producându-se astfel daune asupra averii persoanei silite sau a altei persoane, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de maxim paisprezece (14) ani.

(2) Persoana care încearcă să comită infracțiunea prevăzută șa alin. (1) din prezentul articol se săvârșește o tentativă de comitere a unei crime și se pedepsește cu închisoarea de maxim cinci (5) ani.

Intrarea prin efracție pe timp de noapte, pătrunderea prin efracție și infracțiuni similare

291. Definiții

Persoana care pătrunde prin efracție în orice parte dintr-o clădire, în exterior sau interior sau descuie prin deblocare, trage, împinge, ridică sau deschide prin alte mijloace o ușă, fereastră, oblon, intrare, beci sau un alt obiect al cărui scop este închiderea sau acoperirea deschiderii într-o clădire sau a deschiderii care permite trecerea dintr-o parte a clădirii într-alta, se consideră că a pătruns în clădire prin efracție.

Se consideră că o persoană a intrat într-o clădire imediat ce orice parte a corpului său sau orice membru folosit în acest scop se află în interiorul clădirii.

Dacă o persoană reușește să intre în clădire folosind în acest scop amenințări sau prin înșelăciune ori prin complot cu altă persoană aflată în clădire sau cel care intră prin horn sau prin alt orificiu al clădirii care rămâne

deschis în permanență în orice scop necesar, nefiind totuși menit să fie folosit în mod normal ca mijloc de intrare, se consideră că a pătruns prin efracție și că a intrat în clădire.

292. Spargerea și tâlhăria pe timpul nopții

Persoana care:

(a) pătrunde prin efracție și intră într-o clădire, cort sau ambarcațiune care este folosită ca locuință sau o clădire folosită ca lăcaș de cult cu intenția de a comite o infracțiune în locul respectiv sau

(b) intră într-o clădire, cort sau ambarcațiune care este folosită ca locuință sau o clădire folosită ca lăcaș de cult cu intenția de a comite o infracțiune în locul respectiv sau dacă a săvârșit o infracțiune în oricare din cele de mai sus, și iese din aceasta prin efracție,

săvârșește o crimă denumită spargere și se pedepsește cu șapte ani de închisoare.

Dacă fapta penală este săvârșită în timpul nopții, se numește spargere pe timp de noapte, iar făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de zece ani.

293. Accesul într-o locuință cu intenția de a comite o infracțiune

Persoana care intră sau locuiește într-o clădire, cort sau ambarcațiune folosită ca locuință sau clădire folosită ca lăcaș de cult cu intenția de a comite o infracțiune în locul respectiv, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de cinci ani.

Dacă fapta penală este săvârșită în timpul nopții, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea șapte ani.

294. Spargerea unei clădiri și comiterea unei infracțiuni

Persoana care:

(a) pătrunde prin efracție și intră într-o școală, magazin, depozit, birou sau birou contabil sau o clădire anexată unei locuințe și care este alăturată locuinței dar nu face parte din aceasta și săvârșește o crimă în acest loc sau

(b) dacă a săvârșit o crimă în oricare dintre locurile menționate, și iese din acesta, din aceasta prin efracție

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

295. Spargerea unei clădiri cu intenția de a comite o infracțiune

Persoana care pătrunde prin efracție și intră într-o școală, magazin, depozit, birou sau birou contabil sau o clădire anexată unei locuințe și care este alăturată locuinței dar nu face parte din aceasta, cu intenția de a comite o infracțiune în acest loc, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de cinci ani.

296. Persoana prinsă înarmată etc. în scopul comiterii unei infracţiuni

Persoana care este găsită în oricare dintre circumstanţele următoare:

(a) înarmată cu o armă sau cu un instrument periculos sau ofensiv cu scopul de a săvârşi o spargere sau de a intra într-o clădire şi a comite o crimă în acel loc,

(b) înarmată conform menţiunilor de mai sus, pe timpul nopţii, cu scopul de a săvârşi o spargere sau de a intra într-o clădire şi a comite o crimă acolo,

(c) are în posesie un instrument de intrare prin efracţie pe timpul nopţii, fără să aibă o justificare legală, având în acest sens sarcina probei,

d) are în posesie un astfel de instrument pe timpul zilei cu scopul de a comite o crimă,

(e) are faţa acoperită cu o mască sau este înnegrit sau deghizat în alt fel cu scopul de a comite o crimă,

(f) pătrunde în orice clădire pe timpul nopţii cu scopul de a comite o crimă în acel loc sau

(g) pătrunde în orice clădire pe timpul zilei cu scopul de a comite o crimă în acel loc, având grijă să îşi ascundă prezenţa,

săvârşeşte o crimă care se pedepseşte:

(i) în cazul săvârşirii faptei prevăzute la lit. (a), (b), (c), (e) sau (f) cu închisoarea de cinci ani;

(ii) în cazul săvârşirii faptei prevăzute la lit. (d) sau (g), cu închisoarea de trei ani.

Dacă făptuitorul are o condamnare anterioară pentru o crimă în legătură cu proprietatea imobiliară, pedeapsa va fi de şapte ani de închisoare.

Înşelăciunea

297. Definiţia înşelăciunii

Înşelăciunea reprezintă exprimarea unui eveniment, trecut sau prezent, în cuvinte, în scris sau prin comportament, care este fals în realitate şi care este înfăţişat ştiind că este fals sau pe care persoana care îl exprimă nu îl consideră adevărat.

298. Obţinerea bunurilor prin înşelăciune

(1) Persoana care obţine, prin înşelăciune, în scopuri frauduloase, de la o altă persoană orice ar putea face obiectul unui furt sau care este obiectul unui furt ori determină o altă persoană să predea altuia un astfel de bun, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

(2) Persoana care încearcă să comită infracţiunea prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol este săvârşeşte tentativă la comiterea unei crime şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

299. Garantarea realizării unui instrument prin înşelăciune

Persoana care determină o altă persoană prin înşelăciune, în scopuri frauduloase, să redacteze, să editeze, să accepte, să andoseze, să modifice sau să distrugă în întregime ori în parte, sau să scrie, să imprime sau să semneze şi să ştampileze o hârtie sau un pergament cu scopul de a-l face sau de a-l transforma într-un titlu de valoare sau de a beneficia de utilizarea sau exploatarea titlului de valoare, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

300. Escrocheria

Persoana care obţine de la altcineva prin subterfugii sau manopere dolosive un bun care poate face obiectul unui furt sau determină pe cineva să predea unei alte persoane bani sau bunuri sau o sumă mai mare decât ar fi fost plătită sau o cantitate mai mare de bunuri decât ar fi fost remisă dacă nu s-ar fi folosit astfel de manopere dolosive sau şiretlicuri, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

300 a. Planul piramidal de promovare

(1) O persoană care:

(a) organizează, administrează, operează sau promovează un plan piramidal de promovare sau

(b) determină ori încearcă să determine pe altcineva să participe la un plan piramidal de promovare sau

(c) deşi ştie că este un plan piramidal de promovare, participă la acesta,

săvârşeşte o faptă penală şi în se pedepseşte cu închisoarea de maxim cinci (5) ani sau cu amenda de maxim două sute de mii euro (200.000 euro) sau cu ambele pedepse.

(2) În scopul determinării infracţiunii prevăzute în alin. (1) nu se va lua în considerare în ce măsură:

(a) suma de bani a fost prevăzută în planul de promovare piramidală sau valoarea bunului a fost estimată,

(b) schimbul ar avea sau a avut loc în afara sau înăuntrul graniţelor Republicii, sau

(c) o înţelegere sau un acord de participare la un plan piramidal de promovare are loc verbal sau în scris.

(3) În cazul în care în planul de promovare piramidal prevede furnizarea de produse, în procedura penală desfăşurată în legătură cu o infracţiune comisă, conform prevederilor prezentului articol, pentru a stabili dacă posibilitatea de a primi compensare derivă în primul rând din introducerea unor persoane noi în plan, pot fi luaţi în considerare următorii factori:

(a) accentul pus pe obţinerea produsului în planul piramidal de promovare în comparaţie cu accentul pus pe câştigul rezultat din introducerea unor noi persoane în plan;

(b) dacă suma de bani sau bunul a cărui valoare a fost estimată care a fost sau urmează a fi plătită pentru produs este rezonabilă în raport cu valoarea aceluiaşi produs sau a unui produs similar disponibil în altă parte.

Pentru a stabili dacă suma de bani sau bunul a cărui valoare a fost estimată care a fost sau urmează a fi plătită pentru produs este rezonabilă în raport cu valoarea aceluiaşi produs sau a unui produs similar disponibil în altă parte, poate fi luată în calcul, *inter alia*, calitatea produselor şi a oricăror servicii conexe.

(4) Dacă în timpul procedurii penale nu a fost demonstrat adevărul efectiv al afirmaţiilor acuzatului interogat şi dacă acesta nu a demonstrat, prin verificarea probabilităţilor că aceste afirmaţii sunt adevărate, instanţa le poate considera false.

(5) O înţelegere între o persoană care promovează un plan piramidal şi o altă persoană este nul şi neavenit şi nu produce niciun efect juridic în măsura în care implică plata unor sume de bani sau a unui bunul a cărui valoare a fost estimată.

(6) În sensul prezentului articol:

- „plan piramidal de promovare" înseamnă un plan prin care o persoană plăteşte o sumă de bani sau un bun a cărei valoare a fost estimată pentru oportunitatea de a obţine o contravaloare care rezultă în principal din introducerea unor noi persoane în plan, mai degrabă decât din furnizarea sau consumul produsului, indiferent de existenţa sau nu a unei prevederi în acest plan care menţionează furnizarea produsului sau primirea sau nu a contravalorii de la persoana de mai sus.

301. Obţinerea unui credit etc. prin înşelăciune

Persoana care:

(a) obţine un credit prin declaraţii false sau alte mijloace frauduloase când contractează sau îşi asumă o datorie,

(b) donează, predă sau transmite ori grevează un bun cu sarcini sau provoacă executarea oricărora dintre acestea în scopul fraudării creditorilor săi,

(c) ascunde sau deplasează orice parte a bunurilor sale cu scopul de a-şi frauda creditorii, în urma emiterii sau în termen de două luni de la emiterea împotriva sa a unei sentinţe judecătoreşti defavorabile sau a unei ordonanţe de plată,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

302. Conspiraţia pentru săvârşirea unei fraude

Persoana care conspiră cu o altă persoană pentru a afecta prin fraudă sau mijloace frauduloase valoarea de piaţă a obiectului vândut public sau pentru a frauda publicul sau orice persoană, specifică sau nu sau pentru a sustrage prin şantaj orice bun aparţinând altei persoane, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

303. Escrocheria în vânzarea sau ipotecarea proprietății

(1) Vânzătorul unui bun, debitorul ipotecar sau un avocat ori un reprezentant al acestora care, pentru a determina cumpărătorul sau creditorul ipotecar să accepte titlul care i-a fost acordat sau care i-a fost prezentat în scop fraudulos:

(a) ascunde de cumpărător sau de creditorul ipotecar un document esențial pentru titlu sau pentru orice sarcină reală,

(b) își falsifică proveniența genealogică de care depinde sau poate depinde titlul,

(c) face o declarație falsă privitoare la titlul oferit sau ascunde fapte esențiale privitoare la titlu,

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de patru ani.

(2) Se consideră că o persoană ascunde un document esențial în scopurile menționate la alin. (a) lit. (a) sau ascunde un fapt esențial în scopurile menționate în alin. (1) lit. (c) dacă nu reușește să indice existența unui document esențial pentru titlul de proprietate sau un fapt material care este corespunzător titlului de proprietate.

(3) Persoana care încearcă să comită infracțiunea prevăzută la alin. (1) din prezentul articol săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de cinci ani.

303 a. Tranzacții frauduloase cu proprietate imobiliară aparținând altcuiva

(1) O persoană care tranzacționează un bun imobil care aparține altcuiva în scopuri frauduloase săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

(2) În sensul prezentului articol o persoană tranzacționează un bun imobil dacă:

(a) vinde sau închiriază altcuiva sau ipotechează ori grevează în alt fel sau dă în folosință către altă persoană bunul imobil,

(b) publică un anunț sau promovează în alt fel vânzarea sau închirierea sau ipotecarea sau grevarea bunului imobil,

(c) încheie un contract de vânzare sau de închiriere cu altă persoană sau ipotechează sau grevează în orice fel în beneficiul altcuiva sau pentru folosirea unui bun imobil,

(d) acceptă bunul imobil care face obiectul tranzacției menționate în acest alineat.

(3) În sensul prezentului articol, o persoană acționează în scopuri frauduloase dacă săvârșește oricare dintre faptele indicate în alineatul (2) știind sau trebuind să știe în circumstanțele respective că nu are consimțământul proprietarului înregistrat al bunului imobil sau al oricărei persoane care are autoritatea legală să ofere acest consimțământ.

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4) Tentativa de comitere a infracţiunii prevăzute la alin. (1) din prezentul articol constituie crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

(5) Dispoziţiile prezentului articol nu afectează în niciun fel dreptul proprietarului unei părţi sociale sau a altui interes legal asupra imobilului de a încheia tranzacţii în legătură cu aceasta conform legii.

(6) Prevederile din articolul 8 nu se aplică procedurilor penale iniţiate pentru faptele prevăzute de prezentul articol.

304. Practicarea vrăjitoriei sau a prezicerii pentru remuneraţie sau profit

Persoana care susţine pentru profit sau contra cost că deţine sau foloseşte orice fel de magie, vrajă, farmece sau incantaţie sau se angajează să ghicească norocul ori susţine că are abilitatea sau cunoştinţe de utilizare a practicii oculte pentru a dezvălui un loc sau o metodă de a găsi ceva considerat a fi fost furat sau pierdut, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de un an.

305. Asigurarea înregistrării etc. prin declaraţii false

Persoana care asigură sau încearcă să asigure pentru sine sau pentru altul înregistrarea, autorizaţia sau certificatul în baza oricărei legi sau a oricărui regulament prin declaraţii false, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

Cecuri fără acoperire

305 a. Emiterea de cecuri fără acoperire

(1) O persoană care emite un cec care, la data sau după data la care devine exigibil, este folosit într-o instituţie de credit pentru care a fost emis şi nu poate fi onorat din lipsă de fonduri pentru emitent sau din cauza faptului că respectivul cont al emitentului era închis la momentul prezentării cecului, rămânând astfel neplătit pentru o perioadă de cincisprezece (15) zile de la prezentare, săvârşeşte o faptă penală şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei (3) ani sau cu amenda de maxim zece mii de euro (10.000 euro) sau cu ambele pedepse.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), o persoană care cauzează fără motiv justificat orice act de neplată a cecurilor pe care le-a emis oricând înainte sau la data la care cecul devine exigibil, săvârşeşte o faptă penală şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei (3) ani sau cu amenda de maxim zece mii de euro (10.000 euro) sau cu ambele pedepse:

În sensul prezentului alineat invocarea motivului justificat ca apărare poate fi făcută de către acuzat dacă la momentul prezentării sau înainte de prezentarea cecului pentru plată acuzatul în calitate de emitent a scris instituţiei de credit unde cecul a fost emis motivul sau motivele pentru care s-a ordonat sistarea plăţii.

(3) În cazul unui cec neplătit, instituția de credit unde a fost emis trebuie să semneze și să ștampileze adnotarea privind motivul de neplată, precum lipsa de fonduri disponibile, închiderea contului sau ordinul de neplată, data prezentării pentru plată și ștampilare, cât și motivul rambursării de către instituția de credit privitor la cec, acesta fiind acceptate ca dovadă în instanță.

Ștampila și adnotarea instituției de credit unde a fost emis cecul potrivit prezentului alineat, cât și includerea datei prezentării ceculuipentru plată este o prezumpție a conținutul autentic care poate fi respinsă.

Pentru instituția de credit, respectarea obligației din acest alineat nu reprezintă și nu trebuie considerată o violare a vieții private sau a confidențialității informațiilor pe care le deține privitor la conturile clienților.

(4) (a) În cazul unui cec prezentat prin mijloace electronice, instituția de creditare pentru care a fost emis trebuie să ofere informații în format electronic instituției de credit unde a fost prezentat cecul cu motivul real de neplată a ceculuiși, precum lipsa de fonduri disponibile, închiderea contului sau ordinul de neplată și data de prezentare a ceculuipentru plată.

(b) La primirea informațiilor transmise conform lit. (a), instituția de credit în fața căreia s-a prezentat cecul trebuie să semneze și să ștampileze, notând pe originalul ceculuimotivul real de neplată a ceculuiconform informațiilor de mai sus cât și data de prezentare a ceculuipentru plată.

(c) ștampilarea și motivul returnării notat de instituția de credit în fața căreia s-a prezentat cecul sunt acceptate ca dovadă în instanță:

- înseamnă că ștampila și adnotarea instituției de credit în fața căreia s-a prezentat cecul privitor la motivul real de neplată și data prezentării ceculuipentru plată reprezintă o prezumpție a conținutul autentic care poate fi respinsă.
- înseamnă în plus că pentru instituția de credit respectarea obligației prevăzute de prezentul alineat nu reprezintă și nu trebuie considerată o violare a vieții private sau a confidențialității informațiilor pe care le deține privitor la conturile clienților.

(5) Încălcarea obligațiilor prevăzute în alin. (3) și (4) de către un funcționar sau angajat al instituției de credit care a autorizat sau care a permis sau participat cu bună-știință la încălcare, cu excepția cazului în care încălcarea a avut loc din cauza unei erori de bună-credință, reprezintă o faptă penală și se pedepsește închisoarea de maxim trei (3) luni sau cu amenda de maxim două mii de euro (2.000 euro) sau cu ambele pedepse.

(6) Prezentul articol nu se aplică în cazurile de acceptare a cecului, când a fost emis pentru a plăti o datorie privitoare la o tranzacție sau faptă care contravine legii sau bunelor moravuri.

(7) În sensul prezentului articol „instituție de credit", înseamnă:

(a) bancă, cu înțelesul acordat termenului de Legea bancară,

(b) instituție cooperativă de credit, cu înțelesul acordat termenului de Legea societăților cooperative,

(c) orice altă instituţie sau organizaţie financiară înfiinţată în baza oricărei legi şi emiţând cecuri către clienţii săi.

(8) În sensul prezentului articol, prezentarea ceculuiinclude atât prezentarea fizică a ceculuicât şi prezentarea prin mijloace electronice, potrivit procedurilor adoptate de Banca Centrală din Cipru în baza autorităţii acordate prin articolul 74 lit. (a) din Legea valorilor mobiliare.

Persoanele care acceptă bunuri furate

306. Acceptarea de bunuri furate etc.

Persoana care acceptă sau reţine un bun, ştiind că acesta a fost furat sau obţinut în orice mod, în circumstanţe care constituie o crimă sau un delict, săvârşeşte o faptă penală de acelaşi grad (crimă sau delict) care se pedepseşte:

(a) în cazul unei crime cu închisoarea de cinci ani;

b) în cazul unui delict cu închisoarea de doi ani.

307.

[abrogat]

308. Acceptarea de bunuri furate după schimbarea proprietarului

Dacă un terţ obţine titlul de proprietate legal asupra unui bun dobândit printr-o faptă care constituie o crimă sau un delict sau în baza unei tranzacţii desfăşurate în afara graniţelor Republicii, care constituie o faptă penală conform legii locului în care a avut loc tranzacţia, neconstituind însă o faptă penală dacă s-ar fi săvârşit pe teritoriul Republicii Cipru, orice acceptare ulterioară a bunului nu reprezintă infracţiune, chiar dacă beneficiarul cunoştea faptul că bunul a fost dobândit în acest fel.

309. Deţinerea ilegală a unui bun

Persoana care se află în posesia unui bun mobil, a unor sume de bani, titlu de valoare sau a unui alt bun despre care există motive justificate să se creadă că este furat, săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de şase luni, cu excepţia cazului în care se poate demonstra spre satisfacţia instanţei că a fost dobândit prin mijloace legale.

CY

Fraude ale legatarilor fiduciari şi ale altor persoane în poziţii de încredere şi conturi false

310. Plasarea frauduloasă a patrimoniului fiduciar administrate de către legatarul fiduciar

Legatarul fiduciar care are sarcina administrării oricărui patrimoniu, distruge bunuri în scopuri frauduloase sau le dă în folosinţă în scopuri neauto-

CYPRUS LAW UNIVERSITY LIBRARY

rizate prin împuternicire, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

În sensul prezentului articol termenul „legatar fiduciar" include numai următoarele, respectiv:

(a) administratori fiduciari împuterniciţi explicit, prin contract, testament sau un înscris în scop public, privat sau caritabil,

(b) administratori fiduciari desemnaţi în orice asemenea sens de sau în baza legii,

(c) persoana căreia îi revin sarcinile prin orice asemenea împuternicire menţionată mai sus,

(d) executori şi administratori.

311. Însuşirea frauduloasă, deţinerea de conturi false sau falsificarea registrelor contabile ori a conturilor de către administratori sau membri în conducerea organizaţiilor sau societăţilor

Persoana care:

(a) acţionând ca administrator sau membru de conducere al unei organizaţii sau al unei societăţi, primeşte sau deţine bunuri ale organizaţiei sau ale societăţii cu orice titlu sau pentru plata unei datorii sau a unei pretenţii întemeiate şi, în scopuri frauduloase, omite să înregistreze corect şi integral bunurile respective în registrele contabile ale organizaţiei sau ale societăţii sau să determine ori să ceară această înregistrare, sau

(b) acţionând ca administrator, membru de conducere sau membru al organizaţiei sau societăţii, comite, în scopuri frauduloase, oricare dintre următoarele fapte:

(i) distruge, modifică, schimbă sau falsifică registre contabile, documente, titluri sau rapoarte care aparţin organizaţiei sau societăţii sau orice înregistrare într-un astfel de registru, raport sau document sau în legătură cu acestea sau

(ii) face o înregistrare falsă în orice registru, document sau raport sau în legătură cu aceasta sau

(iii) omite să înregistreze un element esenţial în orice registru, document sau raport, sau în legătură cu o astfel de inacţiune,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

312. Rapoarte false făcute de membrii de conducere ai societăţii

Persoana care, acţionând ca fondator, administrator, membru de conducere sau auditor al unei organizaţii sau societăţi existente sau care urmează a fi înfiinţate, emite, pune în circulaţie sau publică sau permite emiterea sau publicarea unei declaraţii scrise sau a unui raport, ştiind că un element esenţial al acestuia este fals, în următoarele scopuri:

(a) să înşele sau să fraudeze un membru, acţionar sau creditor, determinat sau nu, al organizaţiei sau al societăţii sau

(b) să determine orice persoană, determinată sau nu, să devină membru al organizației sau al societății sau să acorde credit sau să transmită orice bun organizației sau societății sau să facă orice garanție în folosul acesteia,

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

313. Rapoarte false cu scop fraudulos

Persoana care, fiind secretar sau funcționar sau acționând ca funcționar sau angajat comite oricare dintre următoarele acte cu scop fraudulos, anume:

(a) distruge, modifică, schimbă sau falsifică registre contabile, documente, titluri sau rapoarte care aparțin sau se află în posesia angajatorului său sau orice înregistrare existentă într-un astfel de registru, raport sau document sau în legătură cu acestea sau

(b) face o înregistrare falsă în orice registru, document sau raport sau în legătură cu o astfel de înregistrare sau

(c) omite să înregistreze un element esențial în orice registru, document sau raport sau în legătură cu o astfel de omisiune,

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

314. Rapoarte false făcute de funcționarii publici

Funcționarul responsabil cu recepționarea, depozitarea sau administrarea oricărei părți din venitul sau capitalul public care dă o declarație falsă sau întocmește un raport fals privind bani sau bunuri pe care le-a primit sau care i-au fost încredințate sau pentru orice sumă de bani sau bun care rămâne în posesia sau sub controlul său, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de trei ani.

Camăta și specula

314 a. Camăta

(1) Persoana care în acordarea unui împrumut, în stabilirea sau prelungirea termenului de plată, la reînnoirea sau scontarea împrumutului, primește, încasează, cere, acceptă sau ia pentru sine sau pentru un terț beneficii financiare sau bunuri care depășesc rata de referință, comite o infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de maxim cinci (5) ani sau amenda de maxim treizeci de mii de euro (30.000 euro) sau cu ambele pedepse.

(2) În sensul prezentului articol „rata de referință" înseamnă rata medie anuală a dobânzii, inclusiv comisioane, costul serviciului sau orice cheltuieli facturate de instituțiile de credit pentru împrumuturi către consumatori, mărite cu jumătate, cu o mărire minimă de cinci puncte procentuale și o mărire maximă de până la zece puncte procentuale. Rata de referință este calculată trimestrial de Banca Centrală din Cipru și este publicată în Monitorul Oficial.

314 b. Excepție pentru credite și împrumuturi, situații speciale

(1) Prevederile din articolul 314 a. nu se aplică:

(a) instituțiilor de credit,

(b) în cazul unui împrumut unde creditorul și debitorul sunt persoane juridice care în sensul aplicării articolului 33 din Legea impozitului pe venit sunt considerate părți afiliate,

(c) în cazul unui împrumut către o persoană juridică când creditul provine direct sau indirect din străinătate, cu condiția ca suma împrumutată să fie mai mare de 1 milion de euro și ca debursarea minimă să fie de 500.000 de euro,

(d) în cazul unui împrumut către o persoană juridică când suma este plătită în străinătate cu condiția ca suma împrumutată să fie mai mare de 1 milion de euro și ca debursarea minimă să fie de 500.000 de euro.

(2) În sensul prezentului articol termenul „instituție de credit" are sensul acordat termenului în legea bancară.

314 c. Specula

(1) O persoană care, fiind conștientă de nevoia, slăbiciunea psihică sau tulburarea mintală a altcuiva profită de situație luând, primind, facturând, încheind sau acceptând pentru sine sau pentru un terț bunuri sau beneficii care depășesc valoarea a ceea ce ea însăși a furnizat, astfel încât, în funcție de circumstanțele specifice, se află într-o disproporție evidentă, comite o infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de maxim cinci (5) ani sau amenda de maxim treizeci de mii de euro (30.000 euro) sau cu ambele pedepse.

(2) În sensul prezentului articol:

(a) „nevoie" înseamnă situația dificilă și presantă în care o persoană trebuie să obțină bani pentru a evita daune importante vieții, sănătății sau onoarei;

(b) „slăbiciunea psihică" înseamnă dezvoltarea mintală redusă a persoanei, care nu îi permite să înțeleagă efectele negative ale termenilor tranzacției; și

(c) „tulburarea mintală" este tulburarea emoțională care împiedică înțelegerea completă a condițiilor negative ale tranzacției.

VII. PROVOCAREA DE DAUNE PATRIMONIULUI

Infracțiuni care provoacă daune patrimoniului

315. Incendiul

Persoana care incendiază cu premeditare:

(a) orice vehicul mecanic, clădire sau construcție finalizată sau nu;

(b) orice ambarcațiune finalizată sau nu;

(c) pădurea care aparține unor persoane fizice sau guvernului sau se află sub protecția, controlul sau în administrarea guvernului;

(d) o mină sau o zonă minieră, incinta sau dispozitivele din mină,

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

316. Tentativa de incendiu

Persoana care:

(a) încearcă fără drept să incendieze oricare dintre bunurile menţionate în articolul 315, sau

(b) porneşte cu premeditare şi fără drept un foc asupra unui bun, fiind poziţionat într-un mod care face posibilă răspândirea focului către oricare dintre bunurile menţionate în articolul 315,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

317. Incendierea culturilor şi a plantaţiilor

Persoana care incendiază cu premeditare:

(a) o plantaţie de grâne, cereale sau plante cultivate, tăiate sau nu, sau

(b) fân sau iarbă dintr-o plantaţie cultivată, răsărită natural sau nu, sau

(c) copaci netăiaţi, puieţi sau tufişuri, cultivaţi artificial sau proveniţi din natură,

(d) o grămadă de grâne, fân, paie sau plante cultivate sau materiale minerale sau combustibil vegetal,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

318. Tentativa de incendiere a culturilor etc.

Persoana care:

(a) încearcă fără drept să incendieze oricare dintre bunurile menţionate în art. 317, sau

(b) porneşte cu premeditare şi fără drept un foc poziţionat într-un mod care face posibilă răspândirea focului către oricare dintre bunurile menţionate în art. 317,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

319. Incendierea clădirilor

Persoana care aprinde cu premeditare şi fără drept o substanţă sau bun aflat în, sub sau pe orice clădire, indiferent dacă provoacă un incendiu în clădire sau nu, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

320. Tentativa de incendiere a bunurilor din clădiri

Persoana care aprinde cu premeditare şi fără drept o substanţă sau un bun dintre cele prevăzute la art. 319, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei.

321. Provocarea naufragiului

Persoana care:

(a) cauzează intenţionat şi fără drept scufundarea sau distrugerea unei ambarcaţiuni finalizate sau nu, sau

(b) comite intenţionat şi fără drept o faptă care poate duce la pierderea sau distrugerea unei ambarcaţiuni aflate în pericol, sau

SOAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(c) cu scopul de a pune în pericol o ambarcaţiune, intervine asupra oricărui semnal luminos, far, geamandură, semn sau marcaj folosit pentru navigaţie sau expune un semnal luminos sau marcaj înşelător,

săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani.

322. Tentativa de provocare a naufragiului

Persoana care încearcă fără drept să provoace scufundarea sau distrugerea unei ambarcaţiuni finalizate sau nu sau încearcă să comită fără drept o faptă care poate duce la pierderea sau distrugerea unei ambarcaţiuni aflate în pericol, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

323. Vătămarea animalelor

Persoana care omoară, schilodeşte sau răneşte intenţionat şi fără drept un animal care poate face obiectul unui furt, săvârşeşte o faptă penală.

Dacă animalul este cal, iapă, ţap, măgar, catâr, cămilă, taur, vacă, bou, berbec, miel, miel castrat, capră sau porc sau puiul oricăruia dintre aceştia, fapta constituie crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de cinci ani.

În toate celelalte situaţii făptuitorul săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de un an.

324. Pedeapsa pentru daune provocate cu premeditare în cazuri generale şi specifice

(1) Persoana care distruge sau cauzează daune proprietăţii intenţionat şi fără drept, săvârşeşte o faptă penală, care în afara cazului în care se prevede altfel, este considerată delict, şi, dacă nu este prevăzută o altă pedeapsă, se pedepseşte cu închisoarea de doi ani sau cu amenda de maxim o mie cinci sute de euro sau cu ambele pedepse.

Prevederile art. 8 al prezentului Cod se aplică urmăririi penale începute pentru faptele prevăzute de prezentul articol, cu condiţia ca acuzatul să dovedească spre satisfacţia instanţei că pretinsa exercitare onestă a unui drept de revendicare existent s-a realizat în mod rezonabil în circumstanţele existente.

(2) Dacă bunul distrus sau deteriorat este o maşină de treierat, un utilaj agricol, o fântână sau o sursă de apă sau dacă s-a produs perforarea unui baraj, dig, perete sau uşă pentru umplerea rezervorului sau a lacului sau a morii, o plantaţie unde se află plantate, tăiate sau nu, copaci sau arbuşti cultivaţi, puieţi sau arbuşti de cultură, sau un pod, viaduct, apeduct sau o îndiguire, fapta constituie crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

(3) Dacă bunul distrus sau deteriorat este o casă sau o ambarcaţiune, in situaţia în care daunele sunt cauzate de explozia substanţei explozive, dacă:

(a) în locuinţă sau în ambarcaţiune se află vreo persoană, ori

(b) distrugerea sau vătămarea pune în pericol viaţa oricărei persoane,

făptuitorul săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă

(4) Dacă bunul distrus sau deteriorat este un testament, indiferent dacă testatorul este în viaţă sau nu, sau un registru sau un dosar autorizat sau impus conform legii pentru atestarea sau înregistrarea unui titlu de proprietate sau pentru înregistrarea naşterilor, botezurilor, căsătoriilor, deceselor sau a înmormântărilor, sau o copie a unei părţi dintr-un astfel de registru sau dosar care conform legii trebuie transmisă unui funcţionar public, făptuitorul săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani.

(5) În cazul unei ambarcaţiuni aflate în pericol sau naufragiate sau eşuate sau în cazul unui bun care aparţine unei astfel de ambarcaţiuni, făptuitorul săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

(6) În cazul căilor ferate sau al unei fapte în legătură cu calea ferată, făptuitorul săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani.

(7) În cazul documentelor îndosariate sau păstrate într-un birou public făptuitorul săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

325. Tentativa de distrugere a proprietăţii cu substanţe explozive

Persoana care plasează substanţe explozive în orice loc fără drept şi cu scopul de a distruge sau de a produce daune proprietăţii, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de paisprezece ani.

326. Răspândirea bolilor infecţioase la animale

Persoana care cauzează intenţionat şi ilegal sau are legătură cu producerea sau încearcă să cauzeze răspândirea bolilor infecţioase la animale sau între animale care pot face obiectul unui furt, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

327. Mutarea pietrelor de hotar în scop fraudulos

Persoana care deplasează sau deformează intenţionat şi fără drept un obiect sau un jalon amplasat sau construit legal pentru a indica limitele oricărui teren, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

328. Daune premeditate etc. aduse jaloanelor şi bornelor de hotar topografice

Persoana care:

(a) deplasează, extinde sau strică intenţionat un jalon sau o bornă de hotar construită sau amplasată de către sau la ordinul unui departament guvernamental sau în scopurile topografiei de stat, sau

(b) având obligaţia de a repara reperul construit sau amplasat conform indicaţiilor de mai sus, omite sau refuză să îl repare, sau

(c) deformează ori deteriorează intenţionat, deplasează jalonul amplasat de persoane care intenţionează să ceară o concesiune, autorizaţie sau drept în baza legislaţiei privitoare la mine şi minerale,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei luni, instanţa putând dispune în plus plata costurilor reparaţiilor

sau înlocuirii jaloanelor sau bornelor de hotar topografice şi orice topografiere necesară rezultând din acţiunea sau omisiunea persoanei culpabile.

329. Pedeapsa pentru daune etc. asupra proiectelor de cale ferată

Persoana care:

(a) provoacă intenţionat daune sau deteriorări sau împiedică orice lucrare, trecere, stradă, clădire, poartă turnantă sau de alt tip, parapet pasaj trecere, gard, maşină de cântărit, utilaj, transportator de mărfuri, remorcă, vagon, cărucior de marfă, material sau instalaţii achiziţionate pentru proiecte de cale ferată sau aparţinând acestora, sau

(b) dezrădăcinează, deplasează, strâmbă, distruge sau intervine altfel asupra unei coloane, stâlp, steag, ţăruş, linie, jalon, sau orice este înfipt înăuntru sau amplasat pe pământ, copac, piatră sau clădire sau orice alt material care aparţine proiectelor de cale ferată, sau

(c) cauzează orice tulburare sau pătrunde ilegal pe un teren, clădire sau într-un spaţiu achiziţionat pentru proiecte de cale ferată sau aparţinând acestora, sau

(d) deranjează intenţionat, intervine în sau împiedică administratorul de cale ferată sau asistenţii sau lucrătorii acestuia să îşi desfăşoare activitatea privind construcţia sau întreţinerea unei staţii,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de trei luni.

330. Ameninţarea cu incendiul etc.

Persoana care, având cunoştinţă despre conţinutul acesteia, expediază, trimite, pune în circulaţie ori participă direct sau indirect la preluarea oricărei scrisori ori document scris care ameninţă să incendieze sau să distrugă depozitul de cereale, alte clădiri, căpiţe sau o grămadă de cereale, fân, paie ori alte produse agricole, fie înăuntrul, ori sub clădire, sau o ambarcaţiune sau aeronavă ori ameninţă să găsească şi să omoare sau să schilodească ori să vatăme orice animal domestic, săvârşeşte o crimă şi se pedepseşte cu închisoarea de trei ani.

VIII. FALSUL ÎN DOCUMENTE, FALSIFICAREA DE MONEDE, CONTRAFACEREA, FAPTE PENALE SIMILARE ŞI UZURPAREA IDENTITĂŢII

Definiţii

331. Definiţia falsificării

Falsificarea reprezintă redactarea unui document contrafăcut în scop fraudulos.

332. Document

Termenul de „document" folosit în prezenta secțiune nu include referirea la marca comercială sau orice altă marcă folosită în legătură cu activitățile comerciale, chiar dacă este scrisă sau tipărită.

333. Redactarea documentelor contrafăcute

Se consideră că o persoană redactează un document contrafăcut dacă:

(a) realizează un document diferit față de original,

(b) modifică un document fără autorizație în așa fel încât dacă modificarea ar fi fost autorizată ar schimba consecințele documentului,

(c) în redactarea documentului include în acesta ceva fără autorizație care, dacă ar fi autorizat, ar schimba consecințele documentului,

(d) semnează un document:

(i) cu numele unei persoane fără să aibă autorizație, indiferent dacă acest nume este același cu al celui care semnează,

(ii) cu numele unei persoane fictive pretinzând că aceasta există, indiferent dacă persoana fictivă are același nume cu cel care semnează ori nu, sau

(iii) cu numele persoanei care se prezintă ca care aparținând altcuiva decât persoanei care semnează sau care se urmărește a se considera că este numele persoanei respective,

(iv) cu numele unei persoane, a cărei identitate este uzurpată de cel care semnează documentul, cu condiția ca consecințele documentului să depindă de identificarea persoanei care semnează documentul cu persoana care pretinde că este.

334. Intenția de fraudă

Intenția de fraudă poate fi presupusă, dacă la momentul redactării documentului contrafăcut a existat o persoană, confirmată sau nu, care poate fi înșelată prin documentul respectiv, și această prezumție nu este răsturnată de dovada că făptuitorul a luat sau intenționează să ia măsuri pentru a împiedica frauda unei asemenea persoane în fapt sau de faptul că făptuitorul avea sau a crezut că are drepturi asupra bunului pe care îl va dobândi printr-un document contrafăcut.

Pedeapsa pentru falsificare

335. Pedeapsa generală pentru falsificare

Persoana care falsifică un document săvârșește o faptă penală care, cu excepția cazului în care se prevede altfel, constituie o crimă și se pedepsește cu închisoarea de trei ani, cu excepția cazului în care, din cauza unor circumstanțe privitoare la modul de falsificare sau contrafacere, este prevăzută o altă pedeapsă.

336. Pedeapsa cu închisoarea de 14 ani

Persoana care falsifică testamente, titluri de proprietate ale unor terenuri, minute judiciare, împuterniciri, bilete bancare, cambii, bilete la ordin sau alte documente negociabile, polițe de asigurare, cecuri bancare sau alte autorizații de plată a unor sume de bani de către o persoană care desfășoară activități de bancher, inclusiv informații privind cardurile de credit, se pedepsește cu închisoarea de paisprezece ani.

337. Pedeapsa cu închisoarea de zece ani

Persoana care falsifică documente legale sau oficiale este pasibil de zece ani de închisoare.

338. Pedeapsa cu închisoarea de șapte ani

Persoana care:

(a) falsifică timbre fiscale, sigilii sau mărci mobile, utilizate în scopuri legate de veniturile statului,

(b) fără justificare legală (pentru care îi revine sarcina probei) produce sau știe că are în posesie tuș sau instrumente care pot fi folosite pentru a impregna acest timbru,

(c) taie, rupe sau desprinde în orice alt mod fraudulos timbrul folosită de guvernul Republicii Cipru în scopul legate de venituri pentru a o folosi în alt scop sau în altă parte,

(d) taie în mod fraudulos eticheta la care se face referire mai sus cu scopul de a o folosi în altă parte,

(e) pune în circulație ori plasează în mod fraudulos orice efect sau timbru menționat mai sus, timbru fiscal sau o parte a acestuia, pe care le-a tăiat, rupt fraudulos sau nu ori l-a separat în alt fel, de orice alt efect sau de alt timbru,

(f) șterge fraudulos sau îndepărtează real sau aparent de pe un obiect timbrat numele, suma, data sau orice alt element scris pe ea, cu scopul de a folosi un alt timbru pe respectivul obiect, sau

(g) cu bună știință și fără un motiv justificat (revenindu-i sarcina probei) se află în posesia timbrului ori a unei părți din acesta care a fost îndepărtată fraudulos, ruptă sau desprinsă în alt mod de pe orice efect sau timbru pe care l-a desprins în mod fraudulos sau obiect timbrat de pe care a fost șters în mod fraudulos sau în alt mod, în realitate sau aparent, a fost îndepărtat orice nume, sumă, dată sau alt element sau obiect,

se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

339. Punerea în circulație a unor documente contrafăcute

Persoana care pune în circulație cu bună știință și în mod fraudulos un document falsificat săvârșește o faptă penală de același fel și supusă aceleiași pedepse ca și cum ar fi falsificat documentul respectiv.

BOUVIER CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

340. Punerea în circulație a unor documente anulate sau lipsite de autoritate

Persoana care pune în circulație cu bună știință în locul documentului care există și este valabil, un document a cărei revocare, anulare sau suspendare a fost dispusă din cauza trecerii timpului sau a cărui validitate a încetat din cauza trecerii timpului, sau în urma unui deces sau a altui eveniment, săvârșește o faptă penală de același fel și supusă aceleiași pedepse ca și cum ar fi falsificat documentul respectiv.

341. Cauzarea validării unui document prin false aparențe

Persoana care determină pe altcineva prin declarații false și frauduloase privind natura, conținutul sau valabilitatea documentului să semneze sau să valideze documentul, este vinovat de o faptă penală de același fel și supusă aceleiași pedepse ca și cum ar fi falsificat documentul respectiv.

342. Anularea barării cecului bancar

Persoana care:

(a) îndepărtează, modifică sau adaugă pe cecul bancar barat,

(b) cunoaște că pune în circulație un cec bancar barat a cărei barare a fost ștearsă, a fost adăugată sau modificată,

cu intenții frauduloase, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

343. Redactarea unor documente fără autoritate

Persoana care:

(a) redactează, semnează sau validează fără a avea autoritatea legală, pentru sau în numele altei persoane autorizate sau orice document sau înscris,

(b) pune în circulație cu bună știință orice document redactat, semnat sau validat de altcineva conform celor de mai sus,

cu intenții frauduloase, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

344. Revendicarea unui bun pe baza unui testament fals

Persoana care asigură transmiterea proprietății sau plata pentru sine sau pentru altcineva a unei sume de bani în baza unui testament sau documente legalizate desemnând un legatar al moștenirii, care au fost acordate pe baza unui testament falsificat, știind că acel document este falsificat sau pe baza ori în funcție de validarea testamentară sau a documentelor de desemnare a unui legatar al moștenirii, care s-a bazat pe dovezi false, cunoscând faptul că bunul transmis a fost obținut în acest mod, săvârșește o faptă penală de același tip și care se sancționează cu aceeași pedeapsă ca și autorul falsificării documentului prin care s-a asigurat transmiterea moștenirii sau efectuarea plății.

345. Achiziția de bilete bancare falsificate

Persoana care cumpără sau primește de la altcineva sau are în posesie fără autoritate legală sau justificare pentru care îi revine sarcina probei, bancnote falsificate, completate sau nu, știind că sunt falsificate, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

346. Falsificarea ordinelor de plată emise de o autoritate publică

Funcționarul public care, cu bună-știință și cu premeditare, emite sau transmite altcuiva un ordin de plată pentru a fi achitat de o autoritate publică pentru o sumă mai mare sau mai mică decât cea la care are dreptul persoana în numele căreia este emis ordinul, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

347. Falsificarea registrului sau arhivei

Persoana care are în păstrare faptică registrul sau arhiva, ținute în baza unei autorități legale, cu bună știință permite înregistrarea care cu privire la un element esențial știe că este falsă, este vinovat de o infracțiune și pasibil de șapte ani de închisoare.

Infracțiuni cu privire la monedă

348. Definiție

În art. 348-356 (inclusiv):

- termenul „în circulație" privitor la monedă înseamnă că aceasta este folosită legal ca metodă de plată în cadrul Republicii Cipru,
- termenul „contrafăcută" definește o monedă falsă dar similară sau făcută special să semene sau să fie considerată autentică și include monedă autentică fabricată sau modificată pentru a fi considerată de valoare mai mare.

349. Falsificarea banilor

Persoana care contrafăce sau încearcă să contrafacă monedă săvârșește o crimă.

Dacă fapta penală a fost comisă în legătură cu moneda aflată în circulație fapta se pedepsește cu detențiunea pe viață.

Dacă fapta penală a fost comisă în legătură cu o monedă străină sau cu obligațiuni emise de alt stat, fapta se pedepsește cu șapte ani de închisoare.

350. Acte pregătitoare privind contrafacerea de monedă

Persoana care:

(a) poleiește cu aur sau cu argint o bucată de metal de mărime sau formă potrivită pentru tăierea monedei, cu scopul de a fabrica monede de aur sau argint contrafăcute,

(b) dă unei bucăți de metal forma sau mărimea potrivită pentru a fi tăiată cu ușurință din acesta o monedă falsificată în scopul realizării din aceasta a unei asemenea monede,

(c) fără autoritate sau justificare legală (pentru care îi revine sarcina probei):

(i) cumpără, vinde, primește, plătește sau deține bani falși la un preț mai mic decât acesta sau evident intenționează să sugereze sau să declare că a înfăptuit oricare din faptele de mai sus,

(ii) aduce pe teritoriul Republicii Cipru sau primește bani falși, știind că sunt falși,

(iii) produce sau repară sau începe sau se pregătește să producă sau să repare monede sau are în posesie o ștampilă sau o matriță adaptată astfel încât să semene cu ambele sau cu fiecare sau cu o parte din fiecare față a monedei, știind că ștampila sau matrița este adaptată în acest fel,

(iv) produce sau repară sau începe sau se pregătește să producă sau să repare sau are în posesie o unealtă, un instrument sau un utilaj care este adaptat și proiectat pentru a fi utilizat în marcarea suprafeței externe periferice a monedei cu puncte sau forme similare în mod evident circumferinței unei monede, știind că este adaptat și destinat a fi folosit astfel,

(v) produce sau repară sau începe ori se pregătește să producă sau să repare sau are în posesie un tipar de tăiere a monedei sau o unealtă, un instrument sau un utilaj care este adaptat pentru tăierea bucăților rotunjite din fâșii de aur, argint sau alt metal, știind că tiparul, unealta sau dispozitivul sunt folosite sau destinate folosirii la fabricarea de bani falși,

săvârșește o crimă.

Dacă fapta penală a fost comisă în legătură cu moneda aflată în circulație fapta se pedepsește cu detențiunea pe viață.

Dacă fapta penală a fost comisă în legătură cu moneda străină suverană sau emisă de un alt stat fapta se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

351. Reducerea dimensiunilor

Persoana care procesează monedele de aur sau de argint aflate în circulație în așa fel încât să le reducă greutatea, cu scopul de a obține un folos în urma acestui proces, astfel încât să fie posibil să fie considerată aceasta ca fiind din aur sau argint săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

352. Deținerea de fragmente

Persoana care deține sau dispune în mod ilegal de pilitură ori fragmente de aur sau de argint ori de aur sau argint sub formă de lingouri, praf, soluție sau în orice altă formă obținută din manipularea aurului sau a argintului în așa fel încât să le scadă greutatea și știind că au provenit din această procedură, săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de maxim șapte ani.

353. Punerea monedelor contrafăcute în circulație

Persoana care pune în circulație bani falși, știind că sunt falși, săvârșește un delict.

Dacă fapta penală a fost comisă în legătură cu moneda aflată în circulație fapta se pedepsește cu detențiunea pe viață.

Dacă fapta penală a fost comisă în legătură cu moneda străină suverană sau emisă de un alt stat, se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

354. Punerea repetată în circulație a monedelor false

Persoana care:

(a) pune în circulație bani falși, știind că sunt falși, și în timpul acesta deține orice altă monedă contrafăcută în circulație,

(b) pune în circulație bani falși, știind că sunt falși și în aceeași zi sau într-una dintre următoarele zece zile pune în circulație orice altă monedă contrafăcută știind că este contrafăcută,

(c) deține trei sau mai multe piese de monedă contrafăcută știind că sunt contrafăcute, pentru a pune în circulație oricare dintre acestea,

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de trei ani.

355. Punerea în circulație a monedei străine sau a unui metal

Persoana care, în scopuri frauduloase, pune în circulație ca monedă aflată în circulație:

(a) o monedă care nu este în circulație, sau

(b) un metal sau o bucată de metal de forma monedei sau de o formă diferită, care are o valoare mai mică decât moneda aflată în circulație drept care este folosită,

săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de un an.

356. Exportul monedei contrafăcute

Persoana care scoate din Republica Cipru sau plasează într-o ambarcațiune sau vehicul cu scopul de a exporta din Republica Cipru, fără autoritatea sau justificarea legală, pentru care îi revine sarcina probei, orice monedă falsă, știind că este contrafăcută, săvârșește o crimă și se pedepsește cu detențiunea pe viață.

Timbre contrafăcute

357. Deținerea tușului utilizat în falsificarea timbrelor

Persoana care, fără a avea autoritatea sau justificarea legală, pentru care îi revine sarcina probei:

(a) produce, repară sau începe să ori inițiază acte pregătitoare pentru a produce, repara sau folosi sau care știe că are în posesie articole, vopsea, plăcuțe

sau instrumente potrivite pentru a crea amprente care simulează obiectul creat cu vopsea, placă ori instrumente folosite în fabricarea timbrului, fix sau mobil, care au fost utilizate în scopuri legate de colectarea veniturilor publice ori pentru departamentul de comunicații poștale și telefonice în interiorul Republicii Cipru sau într-o țară străină sau astfel încât să producă pe hârtie cuvinte, numere sau forme, litere, semne sau linii similare celor folosite pe hârtia furnizată special pentru acest scop de către autoritatea competentă, sau

(b) știe că deține sau este în posesia hârtiei sau a altui material care au în conținutul lor tipărituri efectuate cu vopseaua specifică, ori plăcuțe, instrumente sau hârtie care conțin cuvinte, numere sau forme, litere, semne sau linii ca cele menționate mai sus,

săvârșește o crimă și se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

358. Hârtie și tuș pentru fabricarea timbrelor

Persoana care, fără a avea autoritatea sau justificarea legală pentru care îi revine sarcina probei:

(a) produce sau începe ori se pregătește să producă sau folosește în scopuri poștale ori are în posesie sau deține imitații ori copii pe hârtie sau alt material al oricărui timbru folosit ca reprezentare a unei taxe poștale de orice valoare în Republica Cipru sau într-o țară străină, sau

(b) produce sau repară sau începe ori se pregătește să producă, să repare sau să folosească sau are în posesie articole, vopsea, foi, instrumente sau materiale pentru fabricarea unei asemenea imitații sau reprezentări,

săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de un an sau cu amenda de o mie de euro, timbrele, însemnele și orice alt obiect menționat mai sus care sunt găsite în posesia sa fiind confiscate.

În sensul prezentului articol, sumele manifeste pentru titluri poștale ale oricărei țări se presupune că sunt folosite oficial în scopuri poștale în această țară până la proba contrară.

359. Deținerea unei plăcuțe sau a instrumentelor folosite pentru realizarea de sigilii

Persoana care fără a avea autoritatea sau justificarea legală pentru care îi revine sarcina probei:

(a) produce sau repară sau începe sau se pregătește să producă, să repare sau știe că are în posesie plăcuța sau instrumentul potrivit pentru a crea amprente care simulează obiectul creat de placă sau instrumentul folosit în fabricarea sigiliului fix sau mobil, care au fost utilizate în scopuri legate de instituția publică sau de șeful comunității din sat, de autoritatea publică, funcționarul certificator sau de orice persoană desemnată în mod obișnuit conform legii să folosească un sigiliu, sau potrivite să producă în interiorul sau pe hârtie cuvinte, numere sau forme, semne sau linii similare celor folosite în

interiorul sau pe hârtia furnizată special pentru acest scop de către autoritatea competentă, sau

(b) ştie că are în posesie sau deţine hârtie sau alt material care are imprimată placa sau instrumentul ori hârtia care conţine sau are pe ea astfel de cuvinte, numere sau forme, litere, semne sau linii menţionate mai sus,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu închisoarea de un an sau cu amenda de o mie de euro.

Uzurparea identităţii

360. Falsul privind identitatea

Persoana care, îşi arogă identitatea altei persoane, aflate sau nu în viaţă, cu scopul de a înşela pe cineva, săvârşeşte un delict.

Dacă făptuitorul este o persoană care are un drept cu privire la un anumit bun în baza unui testament sau în baza legii şi comite fapta penală în scopul de a obţine bunul sau posesia asupra acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani.

361. Recunoaşterea falsă a documentelor, obligaţiilor etc.

Persoana care identifică, fără a avea autoritatea sau justificarea legală (pentru care îi revine sarcina probei), orice fel de obligaţie sau document în numele unei alte persoane, în faţa instanţei sau a oricărei persoane autorizate legal să accepte o asemenea recunoaştere, săvârşeşte un delict.

362. Uzurparea identităţii persoanei numite în certificat

Persoana care pune în circulaţie un document emis unei alte persoane în baza unei autorităţi legale şi care certifică faptul că persoana deţine calificările recunoscute în conformitate cu legea sau că deţine orice funcţie ori că are dreptul să practice o profesie sau o ocupaţie ori că deţine un drept sau privilegiu sau un anumit grad ori poziţie şi se prezintă în mod fals ca fiind persoana numită în document, săvârşeşte o faptă penală de acelaşi fel şi se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă ca şi cum ar fi falsificat documentul.

363. Împrumutarea etc. certificatului pentru uzurparea identităţii

Persoana căreia i-a fost emis în baza unei autorităţi legale documentul care certifică faptul că deţine calificările recunoscute în conformitate cu legea sau că deţine orice funcţie sau că are dreptul să practice o profesie sau o ocupaţie sau că are un drept sau privilegiu sau că deţine un anumit grad sau poziţie şi care vinde, dă sau împrumută documentul unei alte persoane cu intenţia ca aceasta sau altă persoană să se prezinte ca fiind persoana numită în document, săvârşeşte un delict.

364. Uzurparea identității persoanei numite în certificatul de bună purtare

Persoana care a primit un certificat de bună purtare și îl dă altcuiva cu scopul de a obține un loc de muncă, săvârșește o faptă care atrage răspunderea penală și se pedepsește cu închisoarea de un an.

365. Împrumutarea etc. unui certificat de bună purtare pentru uzurparea identității

Persoana căreia i-a fost înmânat documentul prevăzut în art. 364 și care îl dă, îl vinde sau îl împrumută altei persoane cu scopul ca respectiva persoană să îl folosească pentru a obține un loc de muncă, săvârșește un delict.

IX. TENTATIVA ȘI COMPLICITATEA ÎN SĂVÂRȘIREA DE INFRACȚIUNI

Tentativa

366. Definiția tentativei

Dacă o persoană care intenționează să comită o faptă penală începe să își pună în aplicare intenția prin mijloace care sunt necesare realizării respectivei infracțiuni și își manifestă intenția printr-o faptă evidentă dar nu într-o măsură în care să comită o faptă penală, fapta se consideră tentativă.

Este irelevant, cu excepția pedepsei, dacă făptuitorul a înfăptuit orice acțiune necesară din partea sa pentru consumarea faptei penale sau dacă realizarea integrală a intenției sale a fost împiedicată de fapte independente de voința sa ori dacă a renunțat voluntar la realizarea intenției sale.

Este irelevant dacă din motive necunoscute făptuitorului realizarea infracțiunii a fost imposibilă obiectiv.

367. Tentativa de a comite infracțiuni

Tentativa de a comite o crimă sau un delict constituie un delict, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

368. Pedeapsa pentru tentativa de comitere a anumitor crime

Persoana care încearcă să comită o crimă care se pedepsește cu moartea sau cu închisoarea de zece ani sau mai mare, cu sau fără aplicarea unei alte pedepse, săvârșește o crimă și, în cazul în care nu este prevăzută altă pedeapsă, se pedepsește cu închisoarea de șapte ani.

369. Omiterea împiedicării unei infracțiuni

Persoana care, știind că o altă persoană plănuiește să comită sau comite o infracțiune și care omite să folosească toate mijloacele necesare pentru a preveni comiterea sau finalizarea acesteia, săvârșește un delict.

BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

370. Instigarea la comiterea unei infracțiuni

Persoana care determină sau încearcă să determine o altă persoană să comită o faptă penală, indiferent dacă cealaltă persoană acceptă sau nu comiterea acesteia, săvârşeşte:

(a) o crimă, dacă fapta penală la care s-a instigat constituie o crimă şi, în cazul în care nu este prevăzută altă pedeapsă, se pedepseşte cu închisoarea de şapte ani dacă pentru acea infracţiune se prevede pedeapsa maximă sau cu închisoarea de şapte ani dacă se prevede o pedeapsă mai mică;

(b) un delict, dacă fapta penală la care s-a instigat constituie un delict şi, în cazul în care nu este prevăzută altă pedeapsă, se pedepseşte cu închisoarea de doi ani dacă pentru acea infracţiune se prevede pedeapsa maximă sau cu închisoarea de doi ani dacă se prevede o pedeapsă mai mică.

Complotul

371. Complotul pentru comiterea unei crime

Persoana care complotează cu altă persoană pentru a comite o crimă sau a săvârşi o faptă în orice parte a lumii care, dacă ar fi fost săvârşită în Republica Cipru, ar constitui o crimă, şi care constituie o faptă pedepsită de legea penală conform legislaţiei în vigoare în locul în care se intenţionează a fi săvârşită, săvârşeşte o crimă şi, în cazul în care nu se prevede o altă pedeapsă, se pedepseşte cu închisoarea de maxim şapte ani dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru acea faptă este închisoarea de şapte ani sau mai mică.

372. Complotul pentru comiterea unui delict

Persoana care complotează cu altcineva pentru a comite un delict sau care a săvârşi o faptă în orice parte a lumii care, dacă ar fi fost săvârşită în Republica Cipru, ar constitui un delict, şi care constituie o faptă pedepsită de legea penală conform legislaţiei în vigoare în locul în care se intenţionează a fi săvârşită, săvârşeşte un delict.

373. Alte forme de complot

Persoana care complotează cu altă persoană pentru a atinge oricare dintre următoarele scopuri:

(a) să prevină sau să împiedice intrarea în vigoare a oricărei legi sau a unui decret al Consiliului de Miniştri, sau

(b) să provoace prejudicii unei persoane sau reputaţiei sale sau să scadă valoarea bunurilor acesteia, sau

(c) să prevină sau să împiedice lichidarea liberă şi legală a proprietăţii de către proprietar la valoarea sa justă,

(d) să dăuneze profesiei sau ocupaţiei unei persoane,

(e) să prevină sau să împiedice activitatea liberă şi legitimă a unei persoane în afaceri, profesie sau ocupaţie cu fapte care, dacă ar fi săvârşite de o singură persoană, ar constitui o faptă penală, sau

(f) să atingă un scop legitim prin mijloace ilegale,

săvârşeşte un delict.

X. FAPTE PENALE DE GRAVITATE REDUSĂ

374. O varietate de fapte penale

Persoana care, cu intenţie:

(a) împiedică trecerea liberă într-un mijloc de transport în comun sau un spaţiu public prin amplasarea unor materiale sau altor obiecte,

(b) amplasează sau lasă într-un pasaj sau spaţiu public deşeuri sau gunoi care emană sau care au scopul de a emana mirosuri neplăcute,

(c) omite să instaleze pe timpul nopţii un felinar sau o lumină pe o ridicătură de pământ, pietre sau alte materiale sau într-o curte sau lângă ţeavă de drenaj sau alte excavaţii atunci când execută lucrări de reparaţii în mod legal într-un pasaj sau spaţiu public,

(d) aruncă gunoi sau alte obiecte într-un pasaj sau spaţiu public astfel încât să cauzeze daune sau neplăcere trecătorilor,

(e) dacă i se ordonă în scris de către Prefect să repare sau să demoleze o clădire sau construcţie de orice fel care este în ruine sau într-o situaţie periculoasă, neglijează sau omite să o facă,

(f) neglijează sau omite să cureţe sau să repare un furnal sau un horn într-un atelier sau într-o fabrică unde se foloseşte foc,

(g) aprinde artificii într-un pasaj sau un spaţiu public cu intenţia de a cauza prejudicii sau neplăcere altora,

(h) trage cu arma în oraş, sat sau altă zonă rezidenţială,

(i) refuză să accepte la valoare nominală monede de metal sau hârtie care circulă în Republica Cipru,

săvârşeşte o faptă care atrage răspunderea penală şi se pedepseşte cu amenda de maxim de două zeci şi cinci de euro.

Notă:

Intrarea în vigoare a legii curente

(1) Sub rezerva prevederilor alin. (2), prezenta lege intră în vigoare de la publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Cipru.

(2) Prevederile art. 2 lit. (b) se aplică de la data stabilită de Consiliul de Miniştri pentru comunicarea în Monitorul Oficial al Republicii Cipru.

Aplicarea prezentei legi

Prezenta lege nu se aplică infracţiunilor pentru care urmărirea penală a început înaintea intrării ei în vigoare.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII CROAȚIA

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII CROAȚIA[1)]

Tudorel TOADER

Partea generală cuprinde art. 1-87, iar **Partea specială** cuprinde art. 88-387.

Partea generală (art. 1-87)

Principalele particularități în raport de Codul penal român se referă la:

Baza și limitarea aplicării legii penale. Astfel, infracțiunile penale și sancțiunile penale sunt reglementate doar pentru acele comportamente care încalcă sau pun în pericol libertățile individuale și drepturile omului, precum și alte drepturi și valori sociale garantate și protejate de Constituția Republicii Croația și de dreptul internațional, și a căror protecție nu s-ar putea realiza fără constrângere penal-juridică.

Principiul confiscării foloaselor proprietății. În baza acestui principiu, nimeni nu poate reține un folos al proprietății realizată printr-o acțiune ilegală.

Aplicarea legislației penale pentru infracțiunile comise pe teritoriul Republicii Croația. Legislația penală a Republicii Croația se aplică oricărei persoane care comite o infracțiune pe teritoriul ei.

Modalitatea de comitere a infracțiunii. Infracțiunea se poate săvârși prin acțiune sau omisiune.

Cine nu reușește să împiedice apariția unei consecințe a unei infracțiuni descrisă de lege va răspunde pentru omisiune dacă, din punct de vedere juridic, este obligat să prevină apariția unei asemene consecințe și dacă omisiunea, prin acțiunea și semnificația sa, este egală cu săvârșirea acestei infracțiuni.

Făptuitorul care a comis o infracțiune prin omisiune poate fi pedepsit mai blând, cu excepția cazului în care este vorba despre o infracțiune care se poate săvârși numai prin omisiune.

Infracțiunea fără importanță. Nu există infracțiune, deși sunt realizate caracteristicile sale, dacă gradul vinei făptuitorului este scăzut, fapta nu a avut consecințe sau consecințele sunt nesemnificative și nu există necesitatea ca făptuitorul să fie pedepsit.

Tipurile de pedepse. Pedepsele sunt amenda, stabilită prin zile-amendă, închisoarea și închisoarea pe termen lung.

[1)] Codul penal a fost adoptat la data de 21 octombrie 2011 și a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2013.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Munca în folosul comunității se pronunță ca înlocuitor al pedepsei cu închisoarea sau al amenzii.

Scopul pedepsirii. Scopul pedepsirii este de a se exprima oprobriul societății pentru comiterea infracțiunii, de a consolida încrederea cetățenilor în ordinea de drept întemeiată pe domnia legii, de a influența făptuitorul și pe alții să nu mai comită infracțiuni prin întărirea conștiinței cu privire la pericolul comiterii de infracțiuni și de justețea pedepsirii, precum și de a permite făptuitorului reinserția în societate.

Munca în folosul comunității. Instanța poate să schimbe amenda în valoare de trei sute zile-amendă sau pedeapsa cu închisoarea de până la un an cu munca în folosul comunității. Când pronunță pedeapsa cu închisoarea cu durata de șase luni, instanța va înlocui această pedeapsă cu munca în folosul comunității, cu excepția cazului când prin aceasta nu se poate realiza scopul pedepsirii.

Obligațiile condamnatului și supraveghere protejată în timpul probațiunii. Prin punerea sa în libertate condiționată, pentru condamnat începe perioada probațiunii care corespunde părții neexecutate a pedepsei privative de libertate.

Tipurile de obligații speciale. Instanța poate dispune condamnatului ca într-un anumit termen: să corecteze prejudiciul provocat prin infracțiunea comisă de acesta; să achite o anumită sumă de bani în beneficiul unei instituții publice, în scopuri umanitare sau caritabile, respectiv într-un fond de despăgubire pentru daunele provocate victimelor infracțiunilor dacă acest lucru este adecvat în ce privește fapta comisă și personalitatea făptuitorului; continuarea educației sau a instruirii pentru o anumită ocupație aleasă cu ajutorul de specialitate a biroului de probațiune; o angajare care corespunde pregătirii lui de specialitate sau nivelului de educație și instruire și posibilităților sale reale de efectuare a sarcinilor stabilite cu consultarea și sprijinul biroului de probațiune; dispunerea supravegheată de veniturile obținute în concordanță cu nevoile persoanei care este obligată prin lege să întrețină și conform condițiilor biroului de probațiune; tratamentul sau continuarea tratamentului necesar pentru înlăturarea problemelor de sănătate care pot stimula comiterea unei noi infracțiuni ș.a.

Tipurile măsurilor de siguranță. Măsurile de siguranță sunt: tratament psihiatric obligatoriu, tratament obligatoriu împotriva dependenței, tratament psihosocial obligatoriu, interdicția efectuării anumitor îndatoriri sau activități, interdicția conducerii unui autovehicul, interdicția apropierii, îndepărtarea din gospodăria comună, interdicția accesului la internet și supravegherea de protecție pentru detenție completă.

Principiul proporționalității. Măsura de siguranță trebuie să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii și a infracțiunilor care se pot aștepta, precum și cu gradul pericolului pe care îl prezintă făptuitorul.

Interdicția accesului la internet. Măsura de siguranță a interdicției accesului la internet de șase luni până la doi ani calculați de la data când sentința a devenit executorie va fi impusă de instanță făptuitorului care a comis infracțiunea

prin intermediul internetului dacă există pericolul ca prin abuzul de internet să comită o nouă infracțiune.

Condiții și modalități de confiscare a bunurilor obținute din infracțiuni. Bunurile obținute din infracțiuni vor fi confiscate printr-o hotărâre judecătorească prin care s-a constatat că acestea au fost obținute printr-o acțiune ilegală. Bunurile obținute din infracțiuni vor fi confiscate și persoanei căreia i-au fost transferate dacă nu au fost obținute de bună-credință.

Anunțarea publică a sentințelor. Prin sentința prin care este declarat vinovat făptuitorul infracțiunii comise prin anunțare publică, instanța poate, la cererea persoanei interesate sau a procurorului, când aceasta este în interesul persoanei vătămate sau este de interes public, să stabilească ca sentința, în totalitate sau parțial, să fie făcută public pe cheltuiala făptuitorului.

Partea specială (art. 88-387)

Violarea egalității în drepturi. Cine, pe motive rasiale, etnice, de culoare, sex, limbă, religie, convingeri politice sau de altă natură, origine națională sau socială, proprietate, naștere, educație, statut social sau statut marital, vârstă, stare de sănătate, invaliditate, moștenire genetică, identitate de gen, exprimare, orientare sexuală sau alte motive, restricționează sau condiționează unei alte persoane dreptul de a dobândi bunuri sau de a beneficia de servicii, dreptul de a desfășura activități, dreptul la angajare și promovare sau cine, pe baza acestor diferențe sau afinități, conferă altei persoane privilegii sau beneficii, se pedepsește cu închisoarea de maximum trei ani.

Neplata salariului. Persoana care nu achită o parte sau întregul salariu unuia sau mai multor muncitori se pedepsește cu închisoare de maximum trei ani.

Angajarea ilegală. Cine angajează o persoană care locuiește ilegal pe teritoriul Republicii Croația și care nu este cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene și nu beneficiază de dreptul la liberă circulație în Uniunea Europeană, în condiții de muncă de exploatare sau care știe că persoana respectivă este victima traficului de persoane sau că este mai tânără de optsprezece ani, sau cine, pentru o perioadă îndelungată sau în mod repetat, angajează astfel de persoane sau în același timp angajează un număr mai mare de persoane, se pedepsește cu închisoare.

Comportament intruziv. Cine urmărește sau spionează insistent și de mult timp o altă persoană sau stabilește sau încearcă să stabilească un contact nedorit sau o sperie în alt mod, provocându-i astfel anxietate sau teamă pentru siguranța sau securitatea sa sau a persoanelor apropiate lui, se pedepsește cu închisoarea.

Fotografierea neautorizată. Cine filmează neautorizat o altă persoană care se află în locuința sa sau într-un spațiu nefrecventat de public sau folosește sau pune la dispoziția unei terțe persoane o astfel de înregistrare și în acest fel violează viața privată a acesteia se pedepsește cu închisoare.

Insulta. Cine insultă o altă persoană se va pedepsi cu amendă. Fapta este mai gravă când este comisă prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care face ca insulta să devină accesibilă unui număr mare de persoane.

Ponegrirea. O persoană care în fața cuiva face sau transmite o afirmație factuală care poate leza onoarea sau reputația acestuia se va pedepsi cu amendă în valoare de o sută optzeci de zile-amendă. Fapta este mai gravă când se săvârșește prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care o face accesibilă unui număr mare de persoane.

Calomnia. Cine în fața altei persoane susține sau difuzează o afirmație factuală neadevărată despre o altă persoană de natură să lezeze onoarea sau reputația acestuia, știind că afirmația nu este adevărată, se pedepsește cu zile-amendă.

Forțarea încheierii căsătoriei. Cine forțează o altă persoană să încheie o căsătorie se pedepsește cu închisoarea.

Tratamentul necorespunzător. Medicul de medicină generală, medicul stomatolog sau alt medic specialist care, în efectuarea unei activități de asistență medicală, aplică un mijloc sau o metodă de tratament necorespunzătoare sau, într-un alt mod evident, nu acționează în conformitate cu normele profesiei medicale sau în mod evident procedează necorespunzător, provocând astfel înrăutățirea bolii sau perturbarea sănătății unei alte persoane, se pedepsește cu închisoare.

Uciderea sau torturarea animalelor. Oricine ucide un animal fără motiv justificat sau îl abuzează grav, îi provoacă dureri inutile sau îl expune unor suferințe inutile, se pedepsește cu închisoarea.

Furnizarea incorectă de asistență veterinară. Medicul veterinar sau lucrătorul veterinar care, în acordarea ajutorului, în efectuarea controlului, vaccinării sau tratării unui animal nu respectă regulile profesiei de medic veterinar, și survine astfel îmbolnăvirea, agravarea semnificativă a bolii sau decesul animalului, se pedepsește cu închisoarea.

Abuzul de poziție și de autoritate. O persoană oficială sau responsabilă care își folosește poziția sau autoritatea, depășind limitele de autoritate sau nu își îndeplinește îndatoririle, obținând astfel beneficii pentru sine sau pentru o altă persoană sau provoacă daune unei alte persoane, se va pedepsi cu închisoarea.

Încălcarea libertății luării de decizii a alegătorilor. Oricine, prin forță, amenințare gravă, mită sau altă activitate ilegală, influențează alegătorii ca la alegeri să voteze într-un anumit fel sau să nu voteze, se va pedepsi cu închisoarea.

CUPRINS

Partea generală **941**
Capitolul I. Prevederi de bază 941
Capitolul II. Aplicarea legii penale a Republicii Croaţia 942
Capitolul III. Infracţiunea 946
Capitolul IV. Pedepsele 950
Capitolul V. Măsurile de siguranţă 963
Capitolul VI. Confiscarea foloaselor obţinute din săvârşirea infracţiunii, confiscarea bunurilor şi publicarea sentinţei 969
Capitolul VII. Prescripţia 971
Capitolul VIII. Semnificaţia expresiilor din această lege 973

Partea specială **976**
Capitolul IX. Infracţiuni împotriva umanităţii şi demnităţii umane 976
Capitolul X. Infracţiuni împotriva vieţii şi a corpului 987
Capitolul XI. Infracţiuni împotriva drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului 991
Capitolul XII. Infracţiuni împotriva relaţiilor de muncă şi a asigurărilor sociale 992
Capitolul XIII. Infracţiuni împotriva libertăţii personale 993
Capitolul XIV. Infracţiuni împotriva intimităţii 995
Capitolul XV. Infracţiuni împotriva onoarei şi reputaţiei 998
Capitolul XVI. Infracţiuni împotriva libertăţii sexuale 999
Capitolul XVII. Infracţiunile de abuzare sexuală şi exploatare a copilului 1002
Capitolul XVIII. Infracţiuni împotriva căsătoriei, familiei şi copiilor 1006
Capitolul XIX. Infracţiuni împotriva sănătăţii umane 1009
Capitolul XX. Infracţiuni împotriva mediului 1015
Capitolul XXI. Infracţiuni împotriva siguranţei generale 1021
Capitolul XXII. Infracţiuni împotriva siguranţei traficului 1024
Capitolul XXIII. Infracţiuni împotriva proprietăţilor 1027
Capitolul XXIV. Infracţiuni economice 1032
Capitolul XXV. Infracţiuni împotriva sistemelor, programelor şi datelor informatice 1039
Capitolul XXVI. Infracţiuni de contrafacere 1041
Capitolul XXVII. Infracţiuni împotriva proprietăţii intelectuale 1043

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul XXVIII. Infracțiuni împotriva datoriilor oficiale de serviciu 1047
Capitolul XXIX. Infracțiuni împotriva justiției 1050
Capitolul XXX. Infracțiuni împotriva ordinii publice 1054
Capitolul XXXI. Infracțiuni împotriva dreptului la vot 1060
Capitolul XXXII. Infracțiuni împotriva Republicii Croația 1062
Capitolul XXXIII. Infracțiuni împotriva unui stat străin sau a unei organizații internaționale 1064
Capitolul XXXIV. Infracțiuni împotriva forțelor armate din Republica Croația 1066
Capitolul XXXV. Dispoziții tranzitorii și finale 1073

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII CROAȚIA

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I
Prevederi de bază

Art. 1. Baza şi limitarea aplicării legii penale

Infracţiunile şi sancţiunile penale sunt reglementate doar pentru acele comportamente care încalcă sau pun în pericol libertăţile individuale şi drepturile omului, precum şi alte drepturi şi valori sociale garantate şi protejate de Constituţia Republicii Croaţia şi de dreptul internaţional, şi a căror protecţie nu s-ar putea realiza fără constrângere penală.

Art. 2. Principiul legalităţii

Nu vor fi sancţionate faptele care nu erau prevăzute la data săvârşirii lor ca fiind infracţiuni prin lege sau prin dreptul internaţional şi nicio pedeapsă sau orice altă sancţiune penală nu va putea fi aplicată, dacă nu a fost prevăzută de lege la data săvârşirii faptei.

Art. 3. Principiul aplicării legii mai favorabile şi durata în timp a aplicării legii penale

(1) Făptuitorului i se aplică legea în vigoare la data comiterii infracţiunii.

(2) Dacă legea se modifică o dată sau de mai multe ori, după comiterea infracţiunii, dar înainte de pronunţarea unei hotărâri definitive, se va aplica legea cea mai favorabilă pentru făptuitor.

(3) Dacă în cazurile de la alineatul 2 al acestui articol se modifică denumirea sau descrierea infracţiunii, instanţa va examina dacă există o continuitate juridică astfel încât starea de fapt să fie încadrată în infracţiunea din noua lege şi dacă constată că există va aplica legea mai favorabilă pentru făptuitor. Infracţiunea nu există dacă nu există continuitate juridică.

(4) Dacă legea se modifică numai pentru o anumită perioadă de timp, se va aplica legea în vigoare la momentul consumării infracţiunii.

(5) Legea care este în vigoare numai pentru o anumită perioadă de timp se va aplica pentru infracţiunile comise în această perioadă şi după încetarea valabilităţii ei, dacă prin lege nu este stipulat altfel.

Art. 4. Principiul vinovăţiei

Nimeni nu poate fi condamnat dacă nu este vinovat de comiterea infracţiunii.

INTERNATIONAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 5. Principiul confiscării foloaselor materiale

Nimeni nu poate reține un folos material realizat printr-o acțiune ilegală.

CAPITOLUL II
Aplicarea legii penale a Republicii Croația

Art. 6. Aplicarea Părții generale a Codului penal

Prevederile Părții generale a prezentului Cod penal se referă la infracțiunile prevăzute prin acest Cod şi alte legi.

Art. 7. Aplicarea legii penale minorilor

(1) Legea penală nu se aplică copilului care la data comiterii infracțiunii nu împlinise paisprezece ani.

(2) Față de persoana care la data comiterii infracțiunii a împlinit paisprezece ani, dar nu a împlinit încă douăzeci şi unu de ani, se aplică prezentul Cod penal dacă o lege specială nu prevede altfel.

Art. 8. Momentul săvârşirii infracțiunii

(1) Infracțiunea este comisă în perioada când făptuitorul a comis fapta sau a fost obligat să comită fapta, indiferent de momentul producerii consecinței ce reprezintă elementul material al infracțiunii.

(2) Dacă activitatea făptuitorului este compusă din mai multe acte de executare săvârşite la diferite intervale de timp, fapta se va considera a fi fost săvârşită la data ultimului act de executare, iar la infracțiunile continue, în ziua încetării actului de executare.

Art. 9. Locul comiterii infracțiunii

(1) Infracțiunea a fost săvârşită în locul în care făptuitorul a acționat sau a fost obligat să acționeze şi în locul unde s-a produs, parțial sau integral, consecința infracțiunii descrisă de lege sau unde a intenționat acesta ca rezultatul să se producă.

(2) În cazurile de participație penală, infracțiunea este comisă în locul prevăzut de alineatul 1 şi în locul unde oricare dintre participanți a acționat sau a fost obligat să acționeze sau unde a intenționat acesta ca rezultatul să se producă.

Art. 10. Aplicarea legii penale pentru infracțiunile comise pe teritoriul Republicii Croația

Legea penală a Republicii Croația se aplică oricărei persoane care comite o infracțiune pe teritoriul ei.

Art. 11. Aplicarea legii penale pentru infracțiunile comise pe o navă sau pe o aeronavă a Republicii Croația

Legea penală a Republicii Croația se aplică şi oricărei persoane care comite o faptă penală pe o navă autohtonă sau pe o aeronavă a Republicii Croația,

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

indiferent de locul în care se află nava sau aeronava în momentul comiterii faptei penale.

Art. 12. Particularități cu privire la inițierea cercetării penale pentru infracțiuni pe teritoriul Republicii Croația, pe o navă sau o aeronavă a sa

(1) Când, prin aplicarea legii penale a Republicii Croaţia, potrivit articolului 10 şi articolului 11 al prezentului Cod penal cercetarea penală este încheiată definitiv într-o altă ţară, în Republica Croaţia cercetarea penală va fi iniţiată după aprobarea procurorului general.

(2) Cercetarea penală pentru aplicarea legii penale a Republicii Croaţia în conformitate cu dispoziţiile articolelor 10 şi 11 ale prezentului Cod penal nu se va declanşa împotriva autorului unei infracţiuni care, în afară de teritoriul Republicii Croația, a fost săvârşită şi pe teritoriul unui stat semnatar al Convenției de aplicare a Acordului Schengen, în care pentru infracţiunea respectivă cercetarea penală este definitiv încheiată.

Art. 13. Aplicarea legii penale pentru infracțiunile comise în afara teritoriului Republicii Croația împotriva unui interes juridic al acesteia

Legea penală a Republicii Croația se aplică oricărei persoane care comite în afara teritoriului său:

1. o infracţiune împotriva Republicii Croația prevăzută de Capitolul XXXII al prezentului Cod penal,

2. infracțiunea de falsificare de bancnote, hârtii de valoare şi însemne de valoare ale Republicii Croația prevăzută la articolele 274, 275. i 276 ale prezentului Cod penal,

3. infracțiunea împotriva unui funcţionar public sau funcţionar în exercitarea funcției sale,

4. infracțiunea de declarație falsă stipulată de articolul 305 din prezentul Cod penal, în cazul în care declarația falsă este dată în cadrul unei proceduri în fața autorităților croate competente,

5. infracțiunile împotriva dreptului electoral de la Capitolul XXXI al prezentului Cod penal,

6. infracțiunile de la articolele 193, 194, 196, 197 şi 198 ale prezentului Cod penal, când sunt săvârşite într-o zonă de pescuit protejată ecologic, în centura epicontinentală sau în largul mării.

Art. 14. Aplicarea legii penale pentru infracțiunile pe care le comit cetățenii Republicii Croația în afara teritoriului său

(1) Legea penală a Republicii Croaţia se aplică cetăţeanului croat şi persoanei care este domiciliată în Republica Croația, care comite orice infracţiune în afara teritoriului Republicii Croația, altele decât cele care fac obiectul dispoziţiilor articolelor 13 şi 16 ale prezentului Cod penal, dacă respectiva infracţiune este sancţionabilă şi conform legii statului în care a fost comisă.

(2) Prevederile alineatului 1 se vor aplica şi când făptuitorul obţine cetăţenia croată după comiterea infracţiunii.

(3) În cazurile de la alineatele 1 şi 2 ale prezentului articol, la infracţiunile de la articolul 115, alineatele 3 şi 4, articolele 116, 153, 154, 158, 161, 162, 163, 164, 166 şi 169 ale prezentului Cod penal şi în cazul altor infracţiuni la care acest lucru este prevăzut prin convenţiile internaţionale la care Republica Croaţia este parte, legea penală se va aplica şi când infracţiunea nu este pedepsită conform legislaţiei statului în care a fost comisă.

(4) Când cetăţenii croaţi participă la operaţii de menţinere a păcii sau la alte activităţi internaţionale în afara teritoriului Republicii Croaţia şi în cadrul acestor operaţiuni sau activităţi comit o infracţiune, aplicarea legislaţiei Republicii Croaţia se va face în conformitate cu dispoziţiile prezentului Cod penal, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în acordul internaţional la care Republica Croaţia este parte.

Art. 15. Aplicarea legii penale pentru infracţiunile comise împotriva unui cetăţean al Republicii Croaţia în afara teritoriului acesteia

(1) Legea penală a Republicii Croaţia se aplică faţă de cetăţeanul străin care, în afara teritoriului Republicii Croaţia, comite împotriva unui cetăţean al Republicii Croaţia, împotriva unei persoane domiciliate în Republica Croaţia sau împotriva unei persoane juridice înregistrate în Republica Croaţia, o infracţiune care nu este stipulată de prevederile articolelor 13 şi 16 din prezentul Cod penal, dacă infracţiunea este pedepsită şi conform legislaţiei statului în care a fost comisă.

(2) În cazul de la alineatul 1 instanţa nu poate pronunţa o pedeapsă mai gravă decât cea care este stipulată prin legea ţării în care a fost comisă infracţiunea.

Art. 16. Aplicarea legii penale în cazul infracţiunilor comise în afara teritoriului Republicii Croaţia împotriva intereselor protejate de dreptul internaţional

Legea penală a Republicii Croaţia se aplică faţă de orice persoană care, în afara teritoriului său, comite o infracţiune prevăzută de articolele 88, 90, 91, 97, 104, 105 şi 106 ale prezentului Cod penal, precum şi pentru fapta pe care, în conformitate cu un acord internaţional, Republica Croaţia este obligată s-o pedepsească şi atunci când este comisă în afara teritoriului Republicii Croaţia.

Art. 17. Aplicarea legii penale pentru celelalte infracţiuni comise în afara teritoriului Republicii Croaţia

(1) Legea penală a Republicii Croaţia se aplică în cazul cetăţeanului străin care, în afara teritoriului Republicii Croaţia, comite o infracţiune pentru care, potrivit legislaţiei croate, se poate pronunţa pedeapsa cu închisoarea de cinci

ani sau o pedeapsă mai gravă, fără însă a fi vorba de cazurile de la articolele 13-16 ale prezentului Cod penal, dacă această infracțiune este pedepsită și potrivit legii statului în care a fost comisă și dacă extrădarea făptuitorului este permisă prin lege sau acord internațional, dar aceasta nu s-a întâmplat.

(2) În cazul de la alineatul 1 instanța nu poate pronunța o pedeapsă mai gravă decât cea prevăzută prin legea țării în care infracțiunea a fost comisă.

Art. 18. Particularități cu privire la declanșarea cercetării penale pentru infracțiunile comise în afara teritoriului Republicii Croația

(1) Când în cazul aplicării legii penale a Republicii Croația, conform articolului 13 din prezentul Cod penal, cercetarea este încheiată definitiv într-un stat străin, procurorul general poate renunța la urmărirea penală.

(2) În cazurile de la articolele 14, 15 și 17 ale prezentului Cod penal, cercetarea penală în vederea aplicării legii penale a Republicii Croația nu se va declanșa:

1. dacă printr-o sentință definitivă pedeapsa a fost pronunțată și se execută sau este în curs de executare sau nu mai poate fi executată, conform legii statului în care persoana a fost condamnată,

2. dacă făptuitorul din statul străin a fost achitat printr-o sentință definitivă sau pedeapsa, potrivit legii statului în care a fost comisă, a fost grațiată,

3. dacă infracțiunea, potrivit legislației statului în care a fost săvârșită, este urmărită la plângere prealabilă, iar o asemenea plângere sau reclamație nu a fost depusă sau urmărirea penală s-a prescris.

(3) În cazul de la articolul 16 al prezentului Cod penal, se poate iniția o procedură penală pentru aplicarea legii penale a Republicii Croația, dacă nu a fost inițiată la Curtea penală internațională sau la instanța altui stat sau, dacă nu se poate aștepta la un proces echitabil la instanța statului în care a fost comisă infracțiunea, instanța statului al cărui cetățean este făptuitorul sau altă instanță competentă pentru proces. În cazul în care cercetarea penală s-a desfășurat într-o altă țară contrar standardelor unui proces echitabil, cercetarea penală poate fi inițiată numai cu aprobarea procurorului general.

(4) În cazurile de la articolele 14, 15, 16 și 17 ale prezentului Cod penal cercetarea penală se poate iniția numai dacă făptuitorul se află pe teritoriul Republicii Croația.

Art. 19. Computarea duratei privării de libertate și a executării sancțiunilor penale în statul străin

În cazurile aplicării legii penale a Republicii Croația, perioada petrecută în arest preventiv, în anchetă sau în executarea pedepsei, precum și orice altă privare de libertate în statul străin se vor lua în calcul la pronunțarea pedepsei cu închisoarea pe care o pronunță instanța națională pentru aceeași infracțiune. Alte sancțiuni penale executate se vor lua în calcul conform unei evaluări echitabile a instanței.

CAPITOLUL III
Infracțiunea

Art. 20. Modalitatea de comitere a infracțiunii

(1) Infracțiunea se poate săvârși prin acțiune sau inacțiune.

(2) Cel care nu reușește să împiedice producerea rezultatului unei infracțiuni descrise de lege va răspunde pentru omisiune dacă, din punct de vedere juridic, este obligat juridic să prevină producerea unui asemenea rezultat și dacă omisiunea, prin acțiunea și semnificația sa, este egală cu săvârșirea acestei infracțiuni.

(3) Făptuitorul care a comis o infracțiune prin omisiune poate fi pedepsit mai blând, cu excepția cazului în care este vorba despre o infracțiune care se poate săvârși numai prin omisiune.

Art. 21. Legitima apărare

(1) Ilegalitatea faptei comisă în legitimă apărare este exclusă.

(2) Legitimă este acea apărare care este imperios necesară pentru respingerea unui atac injust, imediat sau direct, îndreptat împotriva propriei persoane sau împotriva altei persoane.

(3) Făptuitorul care depășește limitele legitimei apărări poate fi pedepsit mai blând.

(4) Nu este imputabilă fapta săvârșită de persoana care depășește limitele legitimei apărări din cauza unei temeri justificate provocate de atac.

Art. 22. Ultima instanță

(1) Nu este imputabilă fapta săvârșită în scopul înlăturării unui pericol iminent pentru propria persoană sau pentru o altă persoană, care nu ar fi putut fi înlăturat în alt mod, dacă s-a comis un rău mai mic decât cel care amenința.

(2) Nu este imputabilă fapta persoanei care comite o faptă prevăzută de legea penală pentru a înlătura un pericol iminent evident care amenință persoana proprie sau o altă persoană și care nu ar fi putut fi înlăturat altfel, dacă răul provocat nu era disproporționat mai grav decât răul care amenința și dacă nu era obligat să se expună pericolului. Dacă o asemenea persoană a fost obligată să se expună pericolului, poate fi pedepsită mai blând.

(3) Dacă făptuitorul s-a aflat într-o eroare ce putea fi evitată în legătură cu circumstanțele descrise în alineatul 2, care exclud vinovăția, se va pedepsi în conformitate cu regulile privind culpa, dacă legea pentru fapta comisă prevede pedepsirea pentru culpă.

Art. 23. Componentele vinovăției

Este vinovată de săvârșirea infracțiunii persoana care în timpul comiterii infracțiunii a avut discernământ, care a procedat cu intenție sau din culpă, care

a fost conștientă sau trebuia și putea fi conștientă că fapta sa este interzisă, și dacă nu există niciun motiv scuzabil.

Art. 24. Lipsa de discernământ

(1) Persoana lipsită de discernământ nu este vinovată și nu poate fi pedepsită.

(2) Persoana lipsită de discernământ este persoana care, în momentul comiterii unei fapte penale, nu putea înțelege sensul comportamentului său și nu-și putea controla voința datorită bolii mintale, a unor tulburări psihice temporare, a unei dezvoltări mentale insuficiente sau a altor tulburări psihice mai severe.

(3) Față de persoana lipsită de discernământ care a comis o faptă penală se va proceda în conformitate cu dispozițiile Legii protecției persoanelor cu tulburări psihice.

(4) Unei persoane lipsite de discernământ i se poate impune o măsură de siguranță care interzice exercitarea unor anumite îndatoriri sau activități, cum ar fi interzicerea conducerii unui autoturism, interdicția apropierii, îndepărtarea din gospodăria comună și interzicerea accesului la internet.

Art. 25. Lipsa de discernământ autoprovocată

Nu este considerat lipsit de discernământ făptuitorul care, prin consumarea de alcool sau droguri sau în alt mod prin greșeala sa s-a situat într-o stare în care nu a mai putut înțelege semnificația comportamentului său și nu și-a mai putut controla voința dacă, în perioada când s-a adus în această stare, infracțiunea pe care a comis-o a implicat și intenția sa, sau a acționat din culpă, iar legea prevede o pedeapsă și pentru această formă de vinovăție.

Art. 26. Reducerea semnificativă a discernământului

Făptuitorul care, în timpul comiterii infracțiunii, a avut discernământul semnificativ scăzut din cauza situației descrise la articolul 24 alineatul 2 al prezentului Cod penal poate fi pedepsit mai blând dacă reducerea semnificativă a discernământului nu a fost autoprovocată, conform articolului 25 al prezentului Cod penal.

Art. 27. Pedepsirea pentru acțiunea cu intenție și din culpă

(1) Se pedepsește intenția de a comite o infracțiune. Culpa se pedepsește în situația în care este prevăzută în mod expres de lege.

(2) O pedeapsă mai aspră stabilită de lege pentru o consecință mai gravă a infracțiunii se poate pronunța când făptuitorul, în această privință, a procedat cel puțin din culpă.

Art. 28. Intenția

(1) Infracțiunea poate fi comisă cu intenție directă sau indirectă.

(2) Făptuitorul procedează cu intenție directă când este conștient de rezultatul infracțiunii și prevede sau urmărește realizarea acestora.

(3) Făptuitorul procedează cu intenție indirectă când prevede și urmărește posibilitatea producerii rezultatului infracțiunii și acceptă posibilitatea producerii rezultatului.

Art. 29. Culpa

(1) Infracțiunea poate fi comisă din culpă conștientă sau inconștientă.

(2) Făptuitorul procedează din culpă conștientă când este conștient că poate îndeplini caracteristicile infracțiunii, însă consideră cu lejeritate că acest lucru nu se va întâmpla sau că el va putea preveni acest lucru.

(3) Făptuitorul procedează din culpă inconștientă când nu este conștient că poate îndeplini caracteristicile unei infracțiuni, deși, potrivit circumstanțelor, și, față de caracteristicile sale personale, ar fi trebuit și ar fi putut să fie conștient de această posibilitate.

Art. 30. Eroarea de fapt

(1) Nu procedează cu intenție persoana care, în timpul comiterii infracțiunii, nu a fost conștientă de elementele sale materiale.

(2) Dacă eroarea de la alineatul 1 putea fi înlăturată, făptuitorul va fi pedepsit pentru culpă dacă legea pentru infracțiunea comisă prevede pedepsirea și pentru culpă.

Art. 31. Eroarea cu privire la circumstanțele care exclud nelegalitatea

(1) Nu se va pedepsi de comiterea intenționată a infracțiunii persoana care, în timpul comiterii acesteia, a considerat în mod eronat că există circumstanțe în care fapta nu ar reprezenta infracțiune.

(2) Dacă eroarea de la alineatul 1 ar fi putut fi înlăturată, făptuitorul va fi pedepsit conform regulilor privind culpa, dacă legea pentru infracțiunea comisă prevede pedepsirea și pentru culpă.

Art. 32. Eroarea de drept

(1) Nu este vinovat făptuitorul care, la momentul săvârșirii infracțiunii, nu a știut că aceasta reprezintă infracțiune și nici nu era obligat și nici nu putea să știe.

(2) Dacă eroarea de la alineatul 1 ar fi putut fi înlăturată, făptuitorul poate fi pedepsit mai blând.

Art. 33. Infracțiunea fără importanță

Nu există infracțiune, deși sunt realizate caracteristicile sale, dacă gradul vinovăției făptuitorului este scăzut, fapta nu a avut consecințe sau consecințele sunt nesemnificative și nu există necesitatea ca făptuitorul să fie pedepsit.

Art. 34. Tentativa

(1) Persoana care, cu intenția de a săvârși o infracțiune, săvârșește o faptă care, în timp și spațiu, precede direct realizarea esenței infracțiunii, va fi

sancționat pentru tentative, dacă pentru infracțiune legea prevede o pedeapsă de cinci ani sau mai mare, sau dacă legea prevede în mod expres și pedepsirea tentativei.

(2) Făptuitorul tentativei la o infracțiune poate fi pedepsit mai blând.

(3) Făptuitorul care, dintr-o neînțelegere crasă, a încercat comiterea unei infracțiuni printr-un mijloc neadecvat sau față de un obiect neadecvat poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 35. Desistarea

(1) Făptuitorul care a întrerupt voluntar comiterea unei infracțiuni începute, deși era conștient că, potrivit circumstanțelor, ar fi putut încheia acțiunea sau care, după încheierea acțiunii, a împiedicat producerea rezultatului, poate fi exonerat de pedeapsă.

(2) Făptuitorul care a întreprins voluntar o acțiune care ar preveni comiterea unei infracțiuni, iar aceasta a rămas neterminată dintr-un motiv independent de voința lui, poate fi exonerat de pedeapsă.

(3) Co-autorul sau participantul care a prevenit voluntar comiterea unei infracțiuni sau a întreprins voluntar o acțiune de natură să prevină comiterea unei infracțiuni, iar fapta a rămas neterminată dintr-un motiv independent de acțiunea lui, poate fi exonerat de pedeapsă.

Art. 36. Autoratul

(1) Autorul este persoana care, singură sau prin intermediul altei persoane, comite o infracțiune.

(2) Dacă infracțiunea este comisă de mai multe persoane în temeiul unei decizii comune, astfel încât fiecare din ei participă la comiterea infracțiunii sau contribuie esențial în alt fel la comiterea infracțiunii, fiecare din ei va fi pedepsit ca autor (co-autor).

(3) Co-autorii sunt ținuți să răspundă pentru culpă, constând în încălcarea comună a diligenței.

Art. 37. Instigarea

(1) Cel care instigă cu intenție o altă persoană la comiterea unei infracțiuni va fi pedepsit ca și cum el ar fi comis infracțiunea.

(2) Cel care cu intenție instigă o altă persoană a comite o infracțiune pentru care tentativa se pedepsește, iar acțiunea nici nu s-a încercat a fi comisă, se va pedepsi ca pentru tentativă la infracțiune.

(3) În cazul unei tentative nereușite de instigare, instigatorul poate fi exonerat de pedeapsă.

Art. 38. Complicitatea

Cel care sprijină intenționat o altă persoană în comiterea unei infracțiuni, va fi pedepsit mai blând.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 39. Pedepsirea co-autorului şi a participantului

(1) Orice co-autor sau participant (instigator sau complice) se pedepseşte în conformitate cu vinovăţia sa.

(2) Circumstanţele personale speciale pentru care legea stabileşte scutirea de pedeapsă sau o pedeapsă mai blândă, forma mai atenuată sau mai gravă a infracţiunii se va lua în considerare numai pentru acel co-autor sau participant la care există.

CAPITOLUL IV
Pedepsele

Art. 40. Tipurile de pedepse

(1) Pedepsele sunt amenda, închisoarea şi închisoarea pe termen lung.

(2) Amenda se poate pronunţa ca pedeapsa principală şi ca pedeapsa secundară.

(3) Închisoarea şi închisoarea de lungă durată pot fi aplicate numai ca pedepse principale.

(4) Când legea stabileşte pentru o anumită infracţiune închisoarea cu o durată de până la trei ani, instanţa poate pronunţa amenda ca pedeapsă principală.

(5) Pentru infracţiunile comise din interes personal, amenda, ca pedeapsă secundară, se poate aplica când nu este prevăzută de lege sau când prin lege se prevede că făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea sau cu o amendă, iar instanţa hotărăşte pedeapsa cu închisoarea.

(6) Munca în folosul comunităţii se pronunţă ca înlocuitor al pedepsei cu închisoarea sau al amenzii.

Art. 41. Scopul pedepsei

Scopul pedepsei este de a se exprima oprobriul societăţii pentru comiterea infracţiunii, de a consolida încrederea cetăţenilor în ordinea de drept întemeiată pe domnia legii, de a determina făptuitorul şi pe alţii să nu mai comită infracţiuni, prin întărirea conştiinţei cu privire la pericolul comiterii de infracţiuni şi la justeţea pedepsirii, precum şi de a permite făptuitorului reinserţia în societate.

Art. 42. Amenda

(1) Amenda se pronunţă în zile amendă. Ea nu poate fi mai mică decât treizeci şi nici mai mare de trei sute şaizeci de zile amendă, cu excepţia infracţiunilor comise din interes personal, când pot fi pronunţate până la cinci sute de zile amendă sau când amenda de cinci sute de zile amendă este prevăzută expres prin prezentul Cod penal.

(2) În sentinţă se indică numărul de zile amendă şi valoarea unei zile amendă, precum şi produsul rezultat din înmulţirea acestora.

(3) Numărul de zile amendă se stabileşte în baza circumstanţelor menţionate în articolul 47 din prezentul Cod penal, cu excepţia celor care privesc averea făptuitorului.

(4) Valoarea zilei amendă se stabileşte luându-se în considerare veniturile făptuitorului şi averea acestuia, precum şi cheltuielile medii necesare pentru întreţinerea făptuitorului şi a familiei sale. Ziua amendă nu poate fi mai mică de douăzeci de kune şi nici mai mare de zece mii de kune.

(5) Veniturile făptuitorului, averea sa şi celelalte date necesare pentru stabilirea valorii zilei amendă se pot constata în baza unei evaluări libere, dacă stabilirea lor ar implica dificultăţi disproporţionate sau dacă se propune pronunţarea unei amenzi în procedura de aplicare a unei pedepse penale.

(6) Făptuitorul este obligat să plătească amenda în termenul stabilit de instanţă, care nu poate fi mai scurt de treizeci de zile şi nici mai mare de şase luni şi se poate dispune şi achitarea în rate în termen de un an. Instanţa poate stabili ca achitarea în rate să înceteze, dacă făptuitorul nu plăteşte fiecare rată la termen.

(7) Dacă condamnatul nu poate plăti integral sau parţial amenda la termenul stabilit prin sentinţă din cauza înrăutăţirii situaţiei sale materiale, care s-a produs indiferent de voinţa acestuia, după pronunţarea sentinţei, instanţa poate, la cererea lui, să prelungească termenul de plată cu până la douăzeci şi patru de luni sau să stabilească plata în rate pentru această perioadă.

Art. 43. Înlocuirea amenzii neachitate

(1) Dacă amenda nu a fost achitată în întregime sau parţial în termenul stabilit de sentinţă şi nu există condiţiile de la articolul 42 alineatul 7 din prezentul Cod penal, va fi executată silit prin Administraţia financiară a Ministerului de Finanţe.

(2) Dacă în termen de trei luni amenda nu poate fi încasată nici pe cale silită, instanţa, cu acordul condamnatului, va adopta hotărârea de înlocuire a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, astfel încât o zi amendă să fie înlocuită cu patru ore de muncă, situaţie în care munca în folosul comunităţii nu poate depăşi o mie patru sute patruzeci de ore.

(3) Dacă condamnatul nu este de acord cu munca în folosul comunităţii sau nu o prestează, amenda, respectiv munca neremunerată în folosul comunităţii va fi înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea.

(4) Când amenda este înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea, instanţa va înlocui o zi amendă cu o zi de închisoare, iar munca neremunerată în folosul societăţii va fi înlocuită, în conformitate cu prevederea articolului 55 din prezentul Cod penal, situaţie în care pedeapsa cu închisoarea nu poate fi mai mare de douăsprezece luni.

(5) Dacă condamnatul achită amenda după ce hotărârea de înlocuire a executării pedepsei cu închisoarea a devenit definitivă, executarea pedepsei cu

închisoarea sau munca în folosul comunității va înceta. În cazul unei achitări parțiale, va fi executată numai partea rămasă din pedepsele menționate.

(6) Dacă condamnatul care nu are un domiciliu permanent sau o reședință în Republica Croația nu plătește amenda la termenul stabilit de sentință, instanța o va înlocui cu pedeapsa cu închisoarea.

Art. 44. Pedeapsa cu închisoarea

(1) Pedeapsa cu închisoarea nu poate fi mai scurtă de trei luni și nici mai lungă de douăzeci de ani.

(2) Pedeapsa cu închisoarea cu durata de până la șase luni se exprima în luni și zile întregi. Pedeapsa cu închisoarea mai mare de șase luni se exprima în ani și luni întregi, cu excepția cazului când se aplică prevederea cu privire la concursul de infracțiuni, când se poate exprima și în zile întregi.

(3) În cazul înlocuirii amenzii cu pedeapsa cu închisoarea, pedeapsa cu închisoarea se exprima în zile întregi și poate fi și mai scurtă de trei luni.

(4) Pedeapsa cu închisoarea de până la un an poate fi executată la domiciliu, în conformitate cu prevederile legii speciale.

Art. 45. Excepția detențiunii pe termen scurt

(1) Pedeapsa cu închisoarea cu durata de până la șase luni poate fi pronunțată de instanță numai dacă este de așteptat ca amenda sau munca neretribuită în folosul comunității să nu se poată executa sau dacă prin amendă, munca în folosul comunității sau o pedeapsă cu suspendare nu s-ar putea atinge scopul pedepsei.

(2) Prevederea de la alineatul 1 nu se referă la pedeapsa cu închisoarea ca înlocuitor al neplății amenzii (articolul 43 alineatul 3) sau al muncii neexecutate în folosul comunității (articolul 55 alineatul 7) sau pentru o condamnare condiționată revocată.

Art. 46. Detențiunea pe termen lung

(1) Pedeapsa cu detențiunea pe termen lung nu poate fi mai scurtă de douăzeci și unu de ani și nici mai lungă de patruzeci de ani.

(2) În mod excepțional, pentru infracțiunea comisă în condițiile prevăzute de prezentul Cod penal, pedeapsa cu detențiunea pe termen lung se poate aplica pe o durată de cincizeci de ani.

(3) Pedeapsa cu detențiunea pe termen lung se exprima în ani întregi.

(4) Pedeapsa cu detențiunea pe termen lung nu poate fi aplicată unui făptuitor care a comis infracțiunea când nu împlinise optsprezece ani.

(5) Prevederile privind pedeapsa cu închisoarea se aplică și la pedeapsa cu detențiе pe termen lung dacă prin prezentul Cod penal nu se prevede altfel.

Art. 47. Individualizarea pedepsei

(1) La alegerea tipului și cuantumului pedepsei instanța, pornind de la gradul de vinovăție, va evalua toate circumstanțele care influențează ca pedeapsa și

cuantumul ei să fie mai uşoară sau mai gravă (circumstanţe atenuante sau agravante) şi îndeosebi gradul de pericolul sau de încălcare a interesului social protejat, motivele pentru care a fost comisă infracţiunea, gradul de încălcare a îndatoririlor făptuitorului, modalitatea de înfăptuire şi efectele ascunse ale infracţiunii, viaţa anterioară a făptuitorului, starea sa materială şi personală şi comportamentul său după comiterea infracţiunii, atitudinea faţă de victimă şi efortul de a repara prejudiciul.

(2) Cuantumul pedepsei nu trebuie să depăşească gradul de vinovăţie.

Art. 48. Atenuarea pedepsei

(1) Instanţa poate pronunţa o pedeapsă mai blândă decât cea stabilită prin lege pentru respectiva infracţiune, dacă legea prevede în mod expres acest lucru.

(2) O pedeapsă mai blândă decât cea stabilită prin lege pentru respectiva infracţiune poate fi pronunţată de instanţă şi când există circumstanţe atenuante deosebite, mai ales când făptuitorul s-a împăcat cu victima, dacă i-a reparat în mare parte sau parţial prejudiciul, iar scopul pedepsei se poate obţine printr-o sancţiune mai blândă.

(3) Instanţa poate pronunţa o pedeapsă mai blândă decât cea stabilită prin lege pentru respectiva infracţiune când procurorul general şi inculpatul s-au înţeles în legătură cu acest lucru.

Art. 49. Limitele atenuării pedepsei

(1) Instanţa poate atenua pedeapsa, conform articolului 48, alineatele 1 şi 2 din prezentul Cod penal, în următoarele limite:

1. dacă minimul special al pedepsei prevăzute pentru infracţiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de zece ani, pedeapsa se poate reduce cu până la trei ani,
2. dacă minimul special al pedepsei prevăzute pentru infracţiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de cinci ani, pedeapsa se poate reduce cu până la doi ani,
3. dacă minimul special al pedepsei prevăzute pentru infracţiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de trei ani, pedeapsa se poate reduce cu până la un an,
4. dacă minimul special al pedepsei prevăzute pentru infracţiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de un an, pedeapsa se poate reduce cu până la şase luni,
5. dacă minimul special al pedepsei prevăzute pentru infracţiune este pedeapsa cu închisoarea cu durata de şase luni, pedeapsa se poate reduce cu până la trei luni.

(2) În cazul prevăzut la articolul 48, alineatul 3 din prezentul Cod penal, pedeapsa se poate reduce până la jumătate din minimul obţinut ca urmare a aplicării prevederilor alineatului 1, însă nu poate fi mai blândă de trei luni de închisoare.

CONSTANTINE THE PHILOSOPHER UNIVERSITY LIBRARY

Art. 50. Renunţarea la aplicarea pedepsei

(1) Instanţa poate renunţa la aplicarea pedepsei:

1. atunci când o asemenea posibilitate se întemeiază pe o dispoziţie legală explicită,

2. când efectele infracţiunii comise din culpă îl afectează atât de grav încât pedepsirea lui nu este necesară pentru realizarea scopului pedepsei,

3. când făptuitorul a încercat să înlăture sau să reducă consecinţele infracţiunii comise din culpă şi a reparat prejudiciul pe care l-a provocat,

4. când autorul infracţiunii pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea de până la un an s-a împăcat cu victima şi a compensat prejudiciul.

(2) Când instanţa are posibilitatea să renunţe la aplicarea faţă de inculpat a pedepsei, îl poate pedepsi şi mai blând, situaţie în care nu este obligată să respecte limitele stabilite în articolul 49, alineatul 1 din prezentul Cod penal.

Art. 51. Concursul de infracţiuni

(1) Dacă făptuitorul, prin una sau mai multe acţiuni sau inacţiuni, comite mai multe infracţiuni pentru care este judecat concomitent, instanţa va stabili pedeapsa pentru fiecare infracţiune în parte, iar apoi, în baza evaluării persoanei făptuitorului şi a totalităţii infracţiunilor comise, îl va condamna la o singură pedeapsă.

(2) Pedeapsa unică rezultantă este determinată prin majorarea celei mai mari pedepse stabilite individual, însă nu poate depăşi suma pedepselor individuale nici limita maximă a închisorii de lungă durată sau amenda.

(3) Dacă pentru două sau mai multe infracţiuni sunt stabilite pedepse individuale cu închisoarea de lungă durată a căror sumă depăşeşte cincizeci de ani, instanţa poate pronunţa o pedeapsă unică cu închisoare de lungă durată cu durata de 50 de ani.

(4) Dacă pentru pedepsele individuale sunt stabilite pedepse cu închisoarea şi amenzi, instanţa va pronunţa o pedeapsă unică cu închisoarea şi o amendă unică.

(5) În aplicarea alineatelor 2 şi 4 ale prezentului articol, pedeapsa închisorii pentru minori este asimilată cu pedeapsa cu închisoarea.

Art. 52. Infracţiunea în formă continuată

(1) Infracţiunea este continuata când făptuitorul efectuează cu intenţie mai multe acţiuni sau inacţiuni distincte în sens natural, prin care se realizează conţinutul aceleiaşi infracţiuni sau ale unor infracţiuni de acelaşi tip, dacă acestea, având în vedere legătura lor în spaţiu şi timp, constituie o unitate infracţională.

(2) Infracţiunile care constituie un atac împotriva vieţii, integrităţii corporale, sexuale sau împotriva altor libertăţi individuale nu se poate considera că sunt în formă continuată.

(3) Dacă se realizează prin acțiuni menționate la alineatul 1 conținutul infracțiunilor de același tip, infracțiunea în formă continuată va fi încadrată juridic în raport cu cea mai gravă dintre aceste infracțiuni.

(4) Pentru infracțiunea continuată se poate aplica o pedeapsă majorată cu jumătate din maximul special prevăzut pentru fapta constatată, pedeapsă care nu trebuie să depășească maximul general stabilit pentru acest tip de pedeapsă.

Art. 53. Pronunțarea unei pedepse unice față de persoana condamnată

(1) Când condamnatul este judecat pentru o infracțiune pe care a comis-o înainte de a începe executarea pedepsei cu închisoarea a unei sentințe anterioare sau pentru o infracțiune comisă în timpul executării pedepsei cu închisoarea, a pedepsei cu închisoarea pe termen lung sau pedepsei cu închisoarea pentru minori, instanța va pronunța o pedeapsă unică pentru toate infracțiunile prin aplicarea dispozițiilor articolului 51 al prezentului Cod penal, plecând de le pedeapsa care a fost deja stabilita. Pedeapsa sau partea din pedeapsă pe care condamnatul a executat-o, fără a se calcula perioada de liberare condiționată, se va calcula în pedeapsa unică pronunțată.

(2) Instanța nu va proceda conform dispozițiilor alineatului 1 când inculpatul este judecat pentru o infracțiune comisă în cursul executării pedepsei cu închisoarea, a închisorii pe termen lung sau a pedepsei cu închisoarea pentru minori, dar având în vedere partea rămasă a pedepsei anterioare, prin aplicarea dispoziției cu privire la concursul de împrejurări nu s-ar mai putea obține scopul pedepsei.

(3) Când inculpatul, în perioada executării pedepsei cu închisoarea sau a închisorii pentru minori, comite o infracțiune pentru care pedeapsa stabilită prin lege este de un an de închisoare sau mai puțin, se va aplica măsura disciplinară.

Art. 54. Calcularea prevenției, a închisorii de anchetă și a unei pedepse anterioare

Perioada petrecută în timpul reținerii și în arestul preventiv, precum și orice altă privare de libertate în legătură cu infracțiunea se computează din pedeapsa aplicată cu închisoarea, cu închisoarea pe termen lung și amenda. La calculul computării, o zi petrecută în reținere, arest preventiv, sau în orice privare de libertate, precum și o zi amendă este egală cu o zi de închisoare.

Art. 55. Munca în folosul comunității

(1) Instanța poate să schimbe amenda în valoare de până la trei sute șaizeci de zile amendă sau pedeapsa cu închisoarea de până la un an cu munca în folosul comunității. Când aplica pedeapsa cu închisoarea cu durata de până la șase luni, instanța va înlocui această pedeapsă cu munca în folosul comunității, cu excepția cazului când prin aceasta nu se poate atinge scopul pedepsei.

(2) Când amenda se înlocuieşte cu munca în folosul comunităţii se va înlocui o zi amendă cu patru ore de muncă, iar când pedeapsa cu închisoarea este înlocuită cu munca în folosul comunităţii, se va înlocui o zi de închisoare cu patru ore de muncă.

(3) Instanţa poate stabili în sarcina inculpatului, pe lângă munca în folosul comunităţii, una sau mai multe obligaţii de la articolul 62 al prezentului Cod penal şi/sau măsurile de supraveghere de la articolul 64 al prezentului Cod penal, a căror durată nu poate fi mai mare decât perioada în care inculpatul trebuie să efectueze munca în folosul comunităţii.

(4) Munca în folosul comunităţii se va efectua numai cu acordul inculpatului.

(5) După ce îşi exprimă acordul în faţa organului de probaţiune, inculpatul va executa munca în folosul comunităţii în termenul stabilit de acest organ, ţinând seama de abilităţile sale în ce priveşte condiţiile personale şi specificul muncii. Calculat de la data începerii executării sentinţei, acest termen nu poate fi mai scurt de o lună şi nici mai lung de doi ani. Conţinutul muncii în folosul comunităţii este stabilit de organul de probaţiune împreună cu inculpatul, ţinând seama de abilităţile şi specialitatea lui.

(6) Dacă în termen de opt zile de la primirea hotărârii definitive inculpatul nu se prezintă la organul de probaţiune sau nu-şi dă consimţământul, acest organ va prezenta un ordin de executare a pedepsei cu închisoarea judecătorului competent, iar ordinul de executare a pedepsei va fi trimis tribunalului de primă instanţă care a pronunţat sentinţa.

(7) Dacă, din vina sa, inculpatul nu execută în totalitate sau în parte obligaţiile de la alineatul 5, instanţa va adopta decizia prin care stabileşte executarea pedepsei în totalitate sau în partea neexecutată. Dacă, din motive ce nu ţin de persoana inculpatului, acesta nu execută munca în folosul comunităţii, organul de probaţiune competent va prelungi termenul de la alineatul 5.

(8) Dacă inculpatul nu execută în totalitate sau în parte obligaţiile de la alineatul 3 sau le încalcă grav şi insistent sau evită persistent aplicarea măsurilor de supraveghere de la articolul 64 al prezentului Cod penal sau, fără un motiv justificat, încalcă obligaţia stabilită prin măsura de siguranţă, instanţa va adopta o decizie prin care stabileşte executarea primei pedepse pronunţate. Dacă se constată că inculpatul nu şi-a îndeplinit obligaţiile din motive întemeiate sau dacă, din motive întemeiate, a evitat măsurile de supraveghere, instanţa poate înlocui obligaţiile cu altele sau poate aplica o măsură de supraveghere, dacă nu a avut-o până atunci, sau îl poate exonera de obligaţie, respectiv de măsura de supraveghere, sau îi poate prelungi termenul de executare a obligaţiilor pronunţate sau a măsurii de supraveghere.

(9) Munca în folosul comunităţii nu este remunerată.

Art. 56. Condamnarea cu suspendare condiţionată

(1) Condamnarea cu suspendare condiţionată stabileşte că pedeapsa la care este condamnat inculpatul nu se va executa, dacă persoana condamnata

în termenul de încercare nu comite o nouă infracțiune și îndeplinește anumite obligații.

(2) Instanța poate să pronunțe împotriva inculpatului condamnat la închisoare de până la un an sau la o amendă condamnarea cu suspendare condiționată, când apreciază că inculpatul, chiar fără executarea pedepsei, nu va mai comite în viitor infracțiuni. În acest caz, se va ține seama de persoana inculpatului, de viața lui anterioară, îndeosebi dacă este recidivist, de condițiile familiale, de circumstanțele comiterii infracțiunii și de comportamentul său după comiterea infracțiunii, îndeosebi atitudinea făptuitorului față de victimă și efortul de a repara prejudiciul pe care i l-a provocat.

(3) Termenul de încercare nu poate fi mai scurt de un an și nici mai lung de cinci ani, măsurat în ani întregi și începe să curgă de la data la care sentința a devenit definitivă. Instanța poate scurta ulterior termenul de încercare, respectiv, înainte de expirarea sa, îl poate prelungi cu maximul acestuia, așa cum este prevăzut în normele speciale.

(4) În afară de condamnarea cu suspendare condiționată, instanța poate stabili, în mod independent, în sarcina inculpatului una sau mai multe obligații, fără măsurile de supraveghere, în conformitate cu dispozițiile articolului 62 și ale articolului 63 ale prezentului Cod penal sau una sau mai multe obligații însoțite de măsurile de supraveghere, în conformitate cu dispozițiile articolului 64 al prezentului Cod penal.

(5) Durata obligațiilor speciale și a măsurilor de supraveghere nu poate fi mai lungă decât termenul de încercare.

(6) Când instanța aplica pedeapsa cu închisoarea și amenda, poate decide ca, în condițiile prezentului articol, condamnatul să nu execute închisoarea.

Art. 57. Condamnarea cu suspendare condiționată parțială

(1) Instanța poate aplica condamnatului la amendă sau la pedeapsa cu închisoare cu durata mai mare de un an și de mai puțin de trei ani, o condamnare cu suspendare condiționată numai pentru o parte din pedeapsă, dacă apreciază că există un înalt grad de probabilitate că, și fără executarea întregii pedepse, nu va mai comite infracțiuni în viitor.

(2) Partea nesuspendată condiționat a pedepsei închisorii poate fi de minimum șase luni și de maximum jumătate din cuantumul pedepsei aplicate.

(3) Partea nesuspendată condiționat a amenzii nu poate fi mai mică de o cincime și nici mai mare de jumătate din cuantumul amenzii aplicate.

(4) În ceea ce privește partea nesuspendată condiționat a pedepsei cu închisoarea nu se pot aplica prevederile cu privire la eliberarea condiționată.

(5) În ceea ce privește partea suspendată condiționat a pedepsei cu închisoarea se aplică în mod corespunzător prevederile articolelor 56, 58, 62, 63 și 64 din prezentul Cod penal.

Art. 58. Revocarea condamnării cu suspendare

(1) Instanţa va revoca condamnarea cu suspendare condiţionată, dacă inculpatului, pentru una sau mai multe infracţiuni comise în termenul de încercare, i se aplică pedeapsa cu închisoarea cu durata mai mare de un an.

(2) Instanţa poate revoca condamnarea cu suspendare condiţionată, dacă condamnatul pentru una sau mai multe infracţiuni comise în termenul de încercare este condamnat printr-o hotărâre definitivă la pedeapsa cu închisoare cu durata de până la un an sau la amendă.

(3) Când, în temeiul alineatelor 1 şi 2 ale prezentului articol, este revocată condamnarea condiţionată, instanţa va considera condamnarea cu suspendare condiţionată anterioară şi pedeapsa pentru noua infracţiune, respectiv pedeapsa pentru noile infracţiuni ca fiind stabilite şi va pronunţa o pedeapsă unică, conform dispoziţiilor articolului 53 din prezentul Cod penal.

(4) Când, în cazul de la alineatul 2, nu este revocată condamnarea condiţionată, instanţa poate:

1. pentru o nouă infracţiune să aplice o pedeapsă şi să stabilească executarea sa fără a schimba condamnarea cu suspendare condiţionată anterioară.

2. pentru o nouă infracţiune să aplice o pedeapsă pe care, ca şi în cazul pedepsei condiţionate anterioare, să o considere stabilită şi să aplice o pedeapsă unică, în conformitate cu dispoziţiile articolului 53 al prezentului Cod penal şi un nou termen de încercare în care această pedeapsă nu se va executa.

(5) Instanţa poate revoca condamnarea cu suspendare condiţionată şi stabili executarea pedepsei aplicate inculpatului care fără un motiv justificat, încalcă obligaţia care i-a fost impusă prin măsura de siguranţă pronunţată odată cu condamnarea condiţionată sau dacă, în termenul stabilit, acesta nu îndeplineşte în totalitate sau în parte obligaţiile menţionate în articolul 62 al prezentului Cod penal sau le încalcă grav şi insistent sau evită permanent aplicarea măsurilor de supraveghere de la articolul 64 al prezentului Cod penal. Dacă se constată că inculpatul nu şi-a îndeplinit obligaţiile din motive justificate sau dacă, din motive justificate, a evitat măsurile de supraveghere, instanţa poate înlocui aceste obligaţii cu altele sau poate impune o măsură de supraveghere, dacă nu a avut-o până atunci sau îl poate exonera de obligaţii, respectiv de măsura de supraveghere sau îi poate prelungi termenul de executare a obligaţiilor impuse sau a măsurii de supraveghere.

(6) Condamnarea condiţionată va fi revocată de către instanţă şi atunci când, după aplicarea acesteia, aplica inculpatului o pedeapsă pentru infracţiunea comisă înainte de aplicarea condamnării condiţionate, dacă s-a ştiut mai înainte despre această infracţiune. În acest caz, pedeapsa de la condamnarea condiţionată şi pedeapsa impusă pentru infracţiunea anterioară vor fi considerate ca stabilite şi se va aplica o pedeapsă unică, în conformitate cu prevederile articolului 53 din prezentul Cod penal. Dacă se apreciază că au fost îndeplinite premisele pentru aplicarea condamnării condiţionate şi s-a

știut de condamnarea anterioară se va proceda în conformitate cu dispozițiile alineatului 4.

(7) În cazul de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol condamnarea condiționată nu poate fi revocată după ce s-au scurs doi ani de la expirarea termenului de încercare.

(8) În cazul de la alineatul 5, condamnarea condiționată nu poate fi revocată după trecerea a șase luni de la expirarea termenului stabilit pentru îndeplinirea obligațiilor de la articolul 62 al prezentului Cod penal.

Art. 59. Liberarea condiționată

(1) Instanța poate elibera un deținut dacă a executat minimum jumătate din pedeapsa la care a fost condamnat, însă nu mai puțin de trei luni, dacă instanța are convingerea că acesta nu va mai comite o infracțiune și dacă deținutul este de acord.

(2) Cu ocazia luării deciziei cu privire la această propunere instanța va evalua persoana deținutului, viața lui anterioară, dacă este recidivist și dacă împotriva lui mai există o altă procedură penală, atitudinea față de infracțiunea comisă și față de victimă, comportamentul pe timpul detenției, succesul aplicării programului de executare a pedepsei privative de libertate, dacă s-a produs o modificare în comportamentul său după comiterea infracțiunii sau dacă este de așteptat producerea acestor schimbări prin aplicarea măsurilor de supraveghere în timpul eliberării condiționate și a circumstanțelor personale, precum și dorința deținutului de a se reintegra în societate.

(3) Procedura de luare a deciziei cu privire la liberarea condiționată este reglementată prin lege specială.

Art. 60. Obligațiile condamnatului și supravegherea protejată în timpul probațiunii

(1) Prin punerea sa în libertate condiționată pentru condamnat începe perioada supravegherii, care corespunde părții neexecutate din pedeapsa privativă de libertate.

(2) Condamnatului pus în libertate condiționată i se pot stabili una sau mai multe obligații menționate la articolul 62 din prezentul Cod penal, în conformitate cu condițiile de la articolul 63 al prezentului Cod penal, precum și măsurile de supraveghere, conform articolului 64 din prezentul Cod penal.

(3) Obligațiile și măsurile de supraveghere nu pot dura mai mult de cinci ani, cu excepția cazului când instanța constată că, fără executarea suplimentară a obligațiilor și a măsurii de supraveghere pentru persoana care este condamnată pentru infracțiuni prin care au fost puse în pericol sau încălcate integritatea fizică, psihică sau sexuală a persoanei și pentru care este prevăzută o pedeapsă privativă de libertate de cinci sau mai mulți ani, există riscul că va comite o infracțiune similară, când obligațiile și măsura de supraveghere de la alineatul 2 se pot prelungi pentru unu până la cinci ani sau stabili noi obligații. Obligațiile

şi măsura de supraveghere nu pot dura mai mult decât partea neexecutată din pedeapsa privativă de libertate la care este condamnat inculpatul.

Art. 61. Revocarea liberării condiţionate

(1) Dacă condamnatul liberat condiţionat comite una sau mai multe infracţiuni pentru care este condamnat la pedeapsa privativă de libertate cu durata de un an sau la o pedeapsă mai grea, instanţa care a pronunţat pedeapsa va revoca liberarea condiţionată şi îl va condamna la o pedeapsă unică prin aplicarea articolului 51 şi a articolului 53, alineatul 1 al prezentului Cod penal.

(2) Când condamnatul este condamnat la o pedeapsă privativă de libertate cu durata mai mică de un an, instanţa de la alineatul 1 poate:

1. să procedeze în modalitatea descrisă la alineatul precedent,

2. să nu revoce liberarea condiţionată şi să-l condamne la o pedeapsă privativă de libertate, cu precizarea că supravegherea de la liberarea condiţionată nu curge în perioada executării pedepsei la care a fost condamnat,

3. să nu revoce liberarea condiţionată şi să pronunţe o condamnare cu suspendare condiţionată, cu precizarea că termenul de încercare a pedepsei condiţionate începe să curgă la expirarea supravegherii de la liberarea condiţionată.

(3) Judecătorul împuternicit cu executarea va revoca liberarea condiţionată şi va stabili executarea pedepsei aplicate dacă persoana condamnată, în cursul verificării, nu-şi îndeplineşte în totalitate sau în parte obligaţiile de la articolul 62 al prezentului Cod penal, obligaţii care au fost stabilite în sarcina sa, sau le încalcă grav sau persistă în evitarea aplicării măsurii de supraveghere de la articolul 64 al prezentului Cod penal. Dacă se constată că făptuitorul nu şi-a îndeplinit obligaţiile din motive întemeiate sau dacă, din motive întemeiate, a evitat supravegherea de protecţie, judecătorul împuternicit cu executarea poate înlocui obligaţiile cu altele noi şi stabili o măsură de supraveghere, dacă aceasta nu a existat, poate scuti condamnatul de obligaţii, respectiv de măsura de supraveghere sau îi poate prelungi termenul de executare a obligaţiilor impuse sau a măsurii de supraveghere.

(4) În cazurile de la alineatele 1 şi 2 ale prezentului articol liberarea condiţionată nu poate fi revocată după trecerea a doi ani de la data expirării pedepsei aplicate.

(5) În cazul de la alineatul 3 liberarea condiţionată nu poate fi revocată după trecerea a şase luni de la expirarea termenului de executare pentru îndeplinirea obligaţiilor de la articolul 60 alineatele 2 şi 3 ale prezentului Cod penal.

Art. 62. Tipurile de obligaţii speciale

(1) Instanţa poate dispune ca, într-un anumit termen, condamnatul:

1. să repare prejudiciul provocat prin infracţiunea comisă de acesta,

2. să achite o anumită sumă de bani în beneficiul unei instituţii publice, în scopuri umanitare sau caritabile, respectiv într-un fond de despăgubire pentru

daunele provocate victimelor infracțiunilor, dacă acest lucru este adecvat în ce privește fapta comisă și persoana făptuitorului.

(2) În afară de obligația de la alineatul 1, instanța poate impune condamnatului următoarele obligații, dacă este necesar, în scopul descurajării sale de a mai comite o infracțiune:

1. continuarea educației sau a instruirii pentru o anumită ocupație, aleasă cu ajutorul de specialitate al serviciului de probațiune,
2. o angajare care corespunde pregătirii lui de specialitate sau nivelului de educație și instruire și posibilităților sale reale de efectuare a sarcinilor stabilite, cu consultarea și sprijinul serviciului de probațiune,
3. dispunerea monitorizată de veniturile obținute, în concordanță cu nevoile persoanelor pe care prin lege este obligat să le întreține și conform condițiilor stabilite de serviciul de probațiune,
4. tratamentul sau continuarea tratamentului necesar pentru înlăturarea problemelor de sănătate care pot determina comiterea de noi infracțiuni,
5. tratamentul sau continuarea tratamentului dependenței de alcool, droguri sau a altor tipuri de dependență într-o unitate spitalicească sau de specialitate sau tratarea dependenței într-o comunitate terapeutică,
6. participarea sau continuarea participării la terapia psihosocială în unități spitalicești sau instituții juridice sau la persoane fizice specializate în înlăturarea comportamentului violent,
7. interdicția de a se afla în anumite locuri, obiective sau evenimente care pot constitui tot atâtea prilejuri sau pot determina comiterea unei noi infracțiuni,
8. interdicția apropierii de victimă sau de alte persoane,
9. părăsirea locuinței pentru o anumită perioadă de timp, când este vorba de violența domestică,
10. interdicția de a lua legătura cu o anumită persoană sau grup de peroane care l-ar putea determina să comită o infracțiune, interdicția angajării sau găzduirii unor astfel de persoane,
11. interdicția de a hărțui sau urmări victima sau o altă persoană,
12. interdicția părăsirii locuinței în cursul zilei, pentru o anumită perioadă de timp,
13. interdicția purtării, deținerii sau încredințarea spre păstrare unei alte persoane de arme sau alte obiecte care l-ar putea determina să comită o infracțiune,
14. îndeplinirea obligației de abținere sau a altor obligații reglementate de lege pentru o anumită infracțiune,
15. prezentarea cu regularitate la serviciul de probațiune, la instituția de asistență socială din județ, la instanță sau la secția de poliție sau la alt organ competent,
16. precum și alte obligații care sunt adecvate pentru infracțiunea comisă.

Art. 63. Aplicarea unor obligaţii speciale

(1) Făptuitorului nu trebuie să i se impună obligaţii iraţionale sau imposibile sau obligaţii care îi afectează demnitatea.

(2) Instanţa poate impune obligaţiile de la articolul 62 alineatul 2 al prezentului Cod penal dacă apreciază că aplicarea lor este necesară pentru protecţia sănătăţii şi securităţii persoanei faţă de care a fost săvârşită infracţiunea sau când sunt necesare pentru înlăturarea circumstanţelor care favorizează sau determină comiterea unei noi infracţiuni.

(3) Obligaţiile de la articolul 62 alineatul 2 punctele 4, 5 şi 6 se pot impune numai cu acceptul făptuitorului.

(4) Obligaţia de la articolul 62 alineatul 2 punctul 6 se poate impune cu durata de la şase luni până la doi ani, iar obligaţia de la articolul 62 alineatul 2 punctul 5 cu durata de până la trei ani.

(5) Ulterior, instanţa poate, înainte de expirarea duratei obligaţiei, la propunerea organului competent pentru aplicarea sa, să mărească minimul, respectiv să reducă durata maximă a obligaţiei, s-o revoce sau s-o înlocuiască cu o altă obligaţie.

Art. 64. Măsurile de supraveghere

(1) Instanţa va impune măsuri de protecţie pentru făptuitor când apreciază că are nevoie de ajutorul, îndrumarea sau supravegherea ofiţerului de probaţiune pentru a nu mai comite pe viitor infracţiuni şi pentru a se include mai uşor în societate.

(2) Măsurile de protecţie se întemeiază pe un program individual de procedură pe care îl elaborează, pe care îl ajută şi pe care îl monitorizează serviciul de probaţiune.

(3) De regulă, instanţa, pe lângă condamnarea cu suspendare, munca în folosul comunităţii sau liberarea condiţionată, poate stabili şi măsuri de protecţie, dacă a aplicat o pedeapsă cu închisoarea mai mare de şase luni sau dacă este vorba despre un condamnat mai tânăr de douăzeci şi cinci de ani.

(4) Prin hotărârea instanţei măsurile de protecţie pot fi revocate şi înainte de expirarea termenului stabilit, dacă a încetat necesitatea de ajutor, îndrumare sau supraveghere sau, dacă este cazul, pot fi prelungite până la durata maximă prevăzută de prezentul Cod penal.

(5) Pe perioada măsurilor de protecţie făptuitorul este obligat:

1. să se prezinte cu regularitate la funcţionarul de probaţiune competent,

2. să fie vizitat acasă de funcţionarul de probaţiune şi să ofere toate informaţiile şi documentele necesare,

3. să solicite acordul judecătorului de executare pentru deplasarea în străinătate,

4. să-l informeze pe funcţionarul de probaţiune despre schimbarea locului de muncă sau a adresei în termen de două zile de la schimbare şi despre călătoria cu durata mai mare de opt zile şi despre data întoarcerii.

(6) Executarea măsurilor de protecţie este reglementată prin lege specială.

CAPITOLUL V
Măsurile de siguranță

Art. 65. Tipurile măsurilor de siguranță

Măsurile de siguranță sunt: tratamentul psihiatric obligatoriu, tratamentul obligatoriu împotriva dependenței, tratamentul psihosocial obligatoriu, interdicția efectuării anumitor îndatoriri sau activități, interdicția conducerii unui autovehicul, interdicția de a se apropia, îndepărtarea din gospodăria comună, interdicția accesului la internet și măsuri de siguranță pentru detenție completă.

Art. 66. Scopul măsurilor de siguranță

Scopul măsurilor de siguranță este îndepărtarea împrejurărilor care permit sau determină comiterea unei noi infracțiuni.

Art. 67. Principiul proporționalității

Măsura de siguranță trebuie să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și a infracțiunilor susceptibil a se săvârși, precum și cu gradul de pericol social pe care îl prezintă făptuitorul.

Art. 68. Tratamentul psihiatric obligatoriu

(1) Măsura de siguranță a tratamentului psihiatric obligatoriu va fi impusă de instanță făptuitorului care a comis infracțiunea pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea mai mare de un an, într-o stare de discernământ redus substanțial, dacă există pericolul ca această persoană cu tulburări psihice, din cauza cărora a avut discernământul redus substanțial, să comită pe viitor o infracțiune și mai gravă.

(2) Măsura de la alineatul 1 poate fi aplicată și împreună cu amenda, pedeapsa privativă de libertate, munca în folosul comunității și condamnarea cu suspendare condiționată.

(3) Măsura de la alineatul 1, aplicată împreună cu pedeapsa privativă de libertate se execută în cadrul sistemului penitenciar. Măsura aplicată împreună cu amenda, munca în folosul comunității și condamnarea cu suspendare se execută în afara sistemului penitenciar.

(4) Măsura de la alineatul 1 poate dura până la încetarea executării pedepsei privative de libertate sau a muncii în folosul comunității, expirarea termenului de încercare prin aplicarea condamnării condiționate, respectiv până la expirarea termenului pedepsei cu închisoarea care corespunde amenzii impuse.

(5) Instanța este obligată ca, după scurgerea primului an de la venirea condamnatului la executarea măsurii de la alineatul 1 și apoi cel puțin o dată pe an să reexamineze existența condițiilor de la alineatul 1 pentru continuarea sa și să emită o decizie, în conformitate cu procedura prevăzută printr-o lege specială. La cererea instituției în care se aplică măsura sau la cererea

făptuitorului această revizuire se poate efectua şi mai înainte, însă nu mai devreme de şase luni de la ultima revizuire. Instanţa poate opri aplicarea măsurii sau schimba modalitatea şi perioada de executare a acesteia.

(6) Instanţa va opri executarea măsurii de la alineatul 1 dacă au încetat motivele pentru care a fost impusă.

(7) Dacă perioada petrecută la tratament este mai scurtă decât pedeapsa impusă, instanţa poate stabili trimiterea condamnatului la executarea restului de pedeapsă sau să fie eliberat condiţionat. Dacă îl trimite la executarea restului de pedeapsă, instanţa poate stabili şi un tratament ambulatoriu într-o instituţie a închisorii. Hotărând cu privire la liberarea condiţionată, instanţa va avea în vedere, în mod deosebit, succesul tratamentului, starea de sănătate a condamnatului, perioada petrecută la tratament şi restul de pedeapsă pe care condamnatul nu a executat-o. Dacă constată că făptuitorul este în continuare periculos pentru cei din jurul său şi că pentru înlăturarea acestui pericol este suficient tratamentul său în stare de libertate, instanţa poate să stabilească continuarea tratamentului în stare de libertate, în conformitate cu articolul 60 alineatul 2 în legătură cu articolul 62 alineatul 2 punctul 4 al prezentului Cod penal.

Art. 69. Tratamentul obligatoriu al dependenţei

(1) Măsura de siguranţă a tratamentului obligatoriu al dependenţei va fi impusă de instanţă condamnatului care a comis infracţiunea sub influenţa decisivă a dependenţei de alcool, de droguri sau a altor forme de dependenţă, dacă există pericolul ca din cauza acestor dependenţe să comită şi în viitor o infracţiune gravă.

(2) Măsura de la alineatul 1 poate fi aplicată şi împreună cu amenda, cu pedeapsa cu închisoarea, cu munca în folosul comunităţii şi cu condamnarea cu suspendare.

(3) Măsura de la alineatul 1, impusă împreună cu pedeapsa privativă de libertate se execută în cadrul sistemului penitenciar sau într-o instituţie medicală sau în altă instituţie specializată în tratarea dependenţei, în afara sistemului penitenciar, în condiţii stabilite printr-o reglementare specială. Măsura aplicată împreună cu amenda, cu munca în folosul comunităţii şi cu condamnarea cu suspendare se execută într-o instituţie medicală sau într-o altă instituţie specializată în înlăturarea dependenţei, în afara sistemului penitenciar, iar în condiţii stabilite printr-o reglementare specială, se poate executa şi într-o comunitate terapeutică, dacă un astfel de tratament este suficient pentru înlăturarea pericolului.

(4) Măsura de la alineatul 1 poate dura până la încetarea executării pedepsei cu închisoarea sau a muncii în folosul comunităţii, a scurgerii termenului de încercare aferent condamnării cu suspendare, respectiv expirarea perioadei pedepsei privative de libertate care corespunde amenzii aplicate, dar nu mai mult de trei ani.

(5) Judecătorul delegat cu executarea va opri executarea măsurii de la alineatul 1 dacă au încetat motivele pentru care a fost impusă sau dacă aplicarea ei până în prezent și în continuare este lipsită de eficiență.

(6) Judecătorul delegat cu executarea este obligat ca, cel puțin din șase în șase luni, socotit de la data prezentării făptuitorului pentru executarea măsurii de la alineatul 1, să analizeze dacă există condițiile de la alineatul 1 pentru continuarea lor și să adopte o decizie în legătură cu aceasta. Judecătorul delegat cu executarea poate opri executarea măsurii sau schimba modalitatea și perioada de executare a acesteia.

(7) La măsura tratamentului obligatoriu al dependenței se aplică dispoziția articolului 68 alineatul 1 al prezentului Cod penal.

Art. 70. Tratamentul psihosocial obligatoriu

(1) Instanța poate aplica făptuitorului care a comis infracțiunea cu caracteristici de violență măsura de siguranță de tratament sociopsihologic, dacă există pericolul ca acesta să comită aceeași sau o faptă asemănătoare.

(2) Măsura de la alineatul 1 al acestui articol se aplică însoțită de amendă sau de pedeapsa privativă de libertate.

(3) Măsura de la alineatul 1 al acestui articol se efectuează într-o instituție de executare a pedepsei privative de libertate sau într-o instituție de sănătate sau la o persoană juridică sau fizică specializată pentru înlăturarea comportamentului violent, în condițiile stabilite printr-o dispoziție specială.

(4) Măsura de la alineatul 1 al acestui articol poate dura până la încetarea executării pedepsei privative de libertate, respectiv până la expirarea termenului pedepsei cu închisoarea care corespunde amenzii aplicate, dar nu mai mult de doi ani.

Art. 71. Interdicția îndeplinirii unei anumite funcții sau activități

(1) Instanța va aplica măsura de siguranță de interzicere a exercitării totale sau parțiale a unei anumite funcții sau activități, cu durată de la un an până la zece ani, calculați din momentul când hotărârea judecătorească a devenit executorie, făptuitorului care a comis o infracțiune în exercitarea funcției sau activității, dacă există pericolul ca prin abuzul în această funcție sau activitate să comită din nou o infracțiune.

(2) Perioada petrecută în detenție, în penitenciar sau în instituție nu este inclusă în durata acestei măsuri.

(3) Față de autorul infracțiunii de la articolul 105 alineatul 3, articolul 106 alineatele 2 și 3, articolele 110, 111, 112 alineatul 1, art. 144, 116 alineatele 2 și 3, articolele 114, 116, 119, 120, 154 alineatul 1 punctul 2, articolele 158, 161, 162, 163, 164 și 166 din prezentul Cod penal, comise împotriva unui copil, instanța poate stabili interdicția efectuării unei funcții sau activități prin care vine în contact regulat, nemijlocit cu copiii și când aceste infracțiuni nu au fost comise în timpul exercitării funcției și activității și poate aplica măsura pe viață.

(4) Pe perioada interdicției de la alineatul 1, condamnatul nu are voie să exercite o anumită funcție sau activitate în mod independent, pentru o altă persoană, la o persoană juridică și nici în numele altei persoane și nu are voie să împuternicească o altă persoană să exercite această funcție sau activitate în numele său și conform instrucțiunilor sale.

(5) În cazul în care făptuitorul nu procedează conform interdicției de îndeplinire a unei funcții sau activități, când aceasta este aplicată împreună cu munca în folosul comunității, condamnarea condiționată sau pe perioada eliberării condiționate, se vor aplica dispozițiile articolului 55 alineatul 8, articolului 58 alineatul 8, articolului 8, articolului 58 alineatul 5 sau articolului 61 alineatul 3 al prezentului Cod penal.

(6) După expirarea a trei ani de la începutul executării măsurii dispuse în temeiul alineatului 1, instanța poate, la propunerea condamnatului, să revoce măsura dispusă în temeiul alineatului 1, dacă instanța constată că nu mai există pericolul de la alineatul 1. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu înainte de trecerea unui an de la ultima reexaminare.

(7) La zece ani de la începerea executării măsurii dispuse în temeiul alineatului 3, instanța poate, la propunerea condamnatului, să revoce această măsură, dacă constată că nu mai există pericolul de la alineatul 1. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu înainte de trecerea unui an de la ultima reexaminare.

(8) Instanța va informa organul responsabil care ține evidența persoanelor, care efectuează anumite funcții sau activități cu privire la sentința definitivă pronunțată.

Art. 72. Interdicția conducerii autovehiculelor

(1) Măsura de siguranță de interdicție a conducerii autovehiculelor va fi aplicată de instanță făptuitorului infracțiunii împotriva siguranței traficului, când există pericolul ca acesta, conducând un vehicul, să pericliteze siguranța traficului. Interdicția se aplică tuturor categoriilor și, în mod excepțional, anumite categorii de vehicule pot fi exceptate, când circumstanțe specifice indică faptul că scopul acestei măsuri nu va periclita siguranța traficului.

(2) Dacă sunt îndeplinite premisele de la alineatul 1, instanța va impune interdicția conducerii vehiculelor și persoanei lipsite de discernământ, dacă acțiunea sa indică faptul că nu este aptă să conducă.

(3) Interdicția conducerii vehiculelor se stabilește pe o durată care nu poate fi mai scurtă de un an și nici mai lungă de cinci ani.

(4) Interdicția conducerii vehiculelor începe să curgă odată cu reținerea permisului de conducere, cu înscrierea interdicției pentru anumite categorii de vehicule înscrise în permisul de conducere, respectiv cu interdicția eliberării unui permis de conducere făptuitorului care nu îl are, cu precizarea că perioada petrecută în arest, penitenciar sau instituție nu se ia în calcul la stabilirea duratei măsurii.

(5) Interdicția conducerii vehiculelor se poate pronunța pe viață dacă, având în vedere gravele încălcări ale regulilor de circulație comise anterior, faptele comise anterior, se poate aștepta ca și după expirarea perioadei celei mai lungi de la alineatul 3 să persiste pericolul ca făptuitorul să comită din nou o infracțiune împotriva siguranței traficului. Dacă cu prilejul propunerii condamnatului, instanța constată că după scurgerea celei mai lungi perioade de la alineatul 3 pericolul nu mai există, va anula interdicția. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu înainte de scurgerea unui an de la ultima reexaminare. După anularea interdicției făptuitorul va fi obligat să susțină un nou examen de conducere.

(6) La interdicția conducerii vehiculelor se pot aplica dispozițiile articolului 72, alineatul 5 al prezentului Cod penal.

(7) Perioada suspendării temporare a dreptului de a conduce va fi inclusă în perioada interdicției de conducere a vehiculelor.

(8) Interdicția conducerii vehiculelor pronunțată față de făptuitorul care are permis de conducere străin constă în interdicția folosirii lui pe teritoriul Republicii Croația, precum și interdicția de a i se emite un permis de conducere al Republicii Croația. Această interdicție începe să curgă din ziua când sentința a devenit definitivă.

Art. 73. Interdicția de se apropia de anumite persoane

(1) Măsura de siguranță a interdicției de a se apropia de o victimă, de o persoană sau de un grup de persoane sau de un anumit loc va fi aplicată de instanță împotriva făptuitorului unei infracțiuni împotriva libertății sexuale, a hărțuirii sexuale sau a exploatării copilului, a unei alte infracțiuni sau violență sau atac la libertatea persoanei sau posesiei neautorizate, producerea și comerțul cu droguri și substanțe interzise în sport, dacă există pericolul ca făptuitorul să comită din nou una din infracțiunile menționate împotriva unor astfel de persoane sau în acele locuri.

(2) Măsura de la alineatul 1 poate fi dispusă de instanță împreună cu amenda sau cu pedeapsa cu închisoarea.

(3) Măsura de la alineatul 1 nu poate fi mai scurtă de un an și nici mai lungă de cinci ani.

(4) Măsura de la alineatul 1 începe să curgă când sentința a devenit definitivă. Perioada petrecută în arest, penitenciar sau o altă instituție nu este inclusă în durata acestei măsuri.

(5) După scurgerea unui an de la începutul executării măsurii dispuse în temeiul alineatului 1, instanța poate, la propunerea condamnatului, să revoce această măsură, dacă constată că nu mai există pericolul de la alineatul 1. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu mai înainte de trecerea unui an de la ultima reexaminare.

(6) Instanța va informa organul competent pentru probațiune și direcția de poliție competentă despre faptul că sentința de la alineatul 1 este definitivă.

Art. 74. Îndepărtarea din gospodăria comună

(1) Măsura de siguranță a îndepărtării din gospodăria comună poate fi aplicată făptuitorului infracțiunii de violență față de persoana cu care locuiește într-o gospodărie comună, dacă există un înalt grad de pericol și fără aplicarea acestei măsuri făptuitorul ar putea comite din nou violențe față de membrul gospodăriei comune.

(2) Instanța poate impune măsura de siguranță a îndepărtării din gospodăria comună împreună cu o amendă sau cu pedeapsa privativă de libertate cu o durată care nu poate fi mai scurtă de trei luni și nici mai lungă de trei ani.

(3) Persoana căreia i-a fost aplicată măsura de la alineatul 1 va părăsi locuința sau un alt spațiu de locuit care este parte a gospodăriei comune, în prezența unui lucrător de poliție, imediat ce sentința a devenit definitivă, cu precizarea că perioada petrecută în arest, în penitenciar sau în altă instituție nu este inclusă în durata acestei măsuri.

(4) La un an de la începerea executării măsurii de siguranță a îndepărtării din gospodăria comună aplicată în temeiul alineatului 1, instanța poate, la propunerea condamnatului, să revoce măsura, dacă constată că nu mai există pericolul de la alineatul 1. Condamnatul poate repeta propunerea, însă nu înainte de trecerea a șase luni de la ultima reexaminare.

(5) Instanța va informa organul competent pentru probațiune și direcția de poliție competentă despre faptul că sentința aplicată de la alineatul 1 cu privire la interdicție este definitivă.

Art. 75. Interdicția accesului la internet

(1) Măsura de siguranță a interdicției accesului la internet de la șase luni până la doi ani calculați de la data când sentința a devenit executorie va fi aplicată de instanță făptuitorului care a comis infracțiunea prin intermediul internetului, dacă există pericolul ca prin abuzul de internet să comită o nouă infracțiune.

(2) Perioada petrecută în închisoare, penitenciar sau o altă instituție nu este inclusă în durata acestei măsuri.

(3) În cazul în care făptuitorul nu procedează conform interdicției accesului la internet când aceasta a fost aplicată împreună cu munca în folosul comunității, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau pe perioada liberării condiționate, vor fi aplicate în mod corespunzător dispozițiile articolelor 55 alineatul 7, 58 alineatul 5 sau 61 alineatul 3 ale prezentului Cod penal.

(4) Instanța va informa despre caracterul definitiv al măsurii impuse organul de reglementare competent pentru comunicațiile electronice care va asigura aplicarea măsurii.

Art. 76. Măsurile de supraveghere după executarea completă a pedepsei cu închisoarea

(1) Dacă făptuitorului i-a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate cu durata de cinci sau mai mulți ani pentru o infracțiune intenționată, săvârșită cu violență sau o altă infracțiune de la capitolul XVI sau XVII al prezentului Cod penal și dacă pedeapsa a fost executată în întregime, imediat după eliberare i se vor aplica măsurile de supraveghere, în conformitate cu articolul 64 al prezentului Cod penal și obligațiile speciale de la articolul 62 alineatul 2 punctele 713, dacă i-au fost impuse împreună cu măsurile de supraveghere.

(2) Termenul de încercare durează un an. Instanța poate să prelungească termenul de încercare cu încă un an, înainte de expirarea sa, la propunerea serviciului de probațiune, dacă fără aplicarea acestei măsuri ar exista pericolul comiterii unei noi infracțiuni menționate la alineatul 1.

(3) Instanța poate exclude aplicarea măsurii supravegherii dacă, fără aplicarea măsurii, are motiv să creadă că persoana nu va mai comite o nouă infracțiune.

CAPITOLUL VI
Confiscarea foloaselor obținute din săvârșirea infracțiunii, confiscarea bunurilor și publicarea sentinței

Art. 77. Condiții și modalități de confiscare a bunurilor obținute din infracțiuni

(1) Bunurile obținute din infracțiuni vor fi confiscate printr-o hotărâre judecătorească prin care s-a constatat că acestea au fost obținute printr-o acțiune ilegală. Bunurile obținute din infracțiuni vor fi confiscate și persoanei căreia i-au fost transferate, dacă nu au fost obținute cu bună-credință.

(2) Dacă păgubitului i se stabilește un drept patrimonial reclamat care, prin natura și conținutul său, corespunde bunurilor obținute, se va confisca partea din bunuri care depășește dreptul patrimonial reclamat.

(3) Instanța va confisca bunurile și în cazul în care a dispus ca partea vătămată să le solicite în instanța civilă.

(4) Când se constată imposibilitatea confiscării bunurilor sau a drepturilor realizate, parțial sau în totalitate, instanța va obliga făptuitorul să achite contravaloarea corespunzătoare în numerar. Plata se poate stabili și în rate.

(5) Valoarea bunurilor confiscate nu se va diminua cu suma investită în activitatea infracțională.

(6) Instanța poate decide să nu confișteze bunurile dacă acestea sunt nesemnificative.

Art. 78. Confiscarea bunurilor obținute din infracțiuni pentru care este competent Biroul de combatere a corupției și criminalității organizate

(1) Pentru confiscarea bunurilor obținute din activitatea infracțională pentru care este competent Biroul de combatere a corupției și criminalității organizate se aplică dispozițiile articolului 77 al prezentului Cod penal, dacă prin acest articol nu se prevede altfel.

(2) Dacă autorul unei infracțiuni care este de competența Biroului de combatere a corupției și criminalității organizate are sau a avut o avere care este disproporționată în raport cu veniturile sale legale, se presupune că această avere reprezintă bunuri obținute dintr-o infracțiune, cu excepția cazului în care făptuitorul probează că originea lor este legală.

(3) Dacă bunurile obținute în urma unei infracțiuni sunt cumulate cu bunurile obținute pe cale legală, averea totală va constitui obiectul confiscării până la evaluarea bunurilor obținute din activitatea infracțională. În același mod și în aceeași proporție se vor confisca și bunurile obținute pe cale legală, împreună cu cele obținute dintr-o activitate infracțională.

(4) Bunurile de la alineatele 2 și 3 ale prezentului articol vor fi confiscate și de la un membru al familiei, indiferent pe ce bază juridică se află la acesta și indiferent de faptul că acesta locuiește într-o gospodărie comună cu făptuitorul.

(5) Bunurile de la alineatele 2 și 3 ale prezentului articol vor fi confiscate și de la o altă persoană, indiferent cu ce titlu au fost obținute, dacă această persoană nu dovedește că bunurile au fost obținute cu bună-credință și la un preț rezonabil.

(6) Dacă persoana împotriva căreia s-a inițiat o acțiune penală a decedat, bunurile obținute printr-o faptă penală pot fi confiscate de la moștenitori printr-o procedură reglementată prin lege specială.

Art. 79. Confiscarea bunurilor

(1) Bunurile și mijloacele destinate sau utilizate pentru comiterea infracțiunii sau care au rezultat din săvârșirea acesteia vor fi confiscate, dacă există riscul ca ele să fie utilizate din nou pentru comiterea unei infracțiuni. Instanța poate confisca bunurile și mijloacele și când confiscarea acestora este necesară pentru protecția siguranței generale, a ordinii publice sau din rațiuni de natură morală.

(2) Dacă sunt îndeplinite premisele de la alineatul 1, instanța poate confisca bunurile și mijloacele și când făptuitorul acțiunii ilegale nu este vinovat.

(3) Bunurile și mijloacele confiscate devin proprietatea Republicii Croația. Acest lucru nu influențează dreptul unor terți de recuperare a prejudiciului de la făptuitor pentru bunurile sau mijloacele confiscate. Proprietarul bunurilor sau mijloacelor confiscate care nu este făptuitorul infracțiunii are dreptul la returnarea obiectului sau a mijloacelor sau la compensarea valorii

de piaţă a acestora de la bugetul de stat, cu excepţia cazului când, dintr-o extremă neatenţie, a contribuit ca bunurile sau mijloacele să fie destinate sau utilizate pentru comiterea infracţiunii sau ca acestea să apară ca urmare a săvârşirii infracţiunii sau dacă a procurat bunurile sau mijloacele cunoscând circumstanţele care permit confiscarea acestora.

(4) Prin lege se poate reglementa confiscarea obligatorie a bunurilor sau mijloacelor, caz în care proprietarul nu are dreptul la despăgubirea din bugetul de stat, dacă printr-o lege specială nu se prevede altfel.

(5) Instanţa poate dispune distrugerea bunurilor sau mijloacelor.

Art. 80. Publicarea sentinţelor

(1) Prin sentinţa prin care este declarat vinovat autorul infracţiunii comise prin anunţare publică, instanţa poate, la cererea persoanei interesate sau a procurorului, când aceasta este în interesul persoanei vătămate sau este de interes public, să dispună ca sentinţa, în totalitate sau parţial, să fie făcută publică pe cheltuiala făptuitorului.

(2) Stabilind mijloacele, ora, modalitatea şi celelalte circumstanţe, instanţa trebuie să se asigure ca aceste circumstanţe corespund circumstanţelor în care infracţiunea a fost săvârşită.

(3) Printr-o sentinţă de achitare instanţa poate, la cererea persoanei eliberate, când aceasta este în interesul său sau în interesul public, să dispună ca aceasta să fie făcută publică, parţial sau în întregime, pe cheltuiala bugetului de stat sau pe cheltuiala procurorului privat. Instanţa va stabili mijloacele, ora şi modul de publicare a verdictului.

CAPITOLUL VII
Prescripţia

Art. 81. Prescripţia urmăririi penale

(1) Urmărirea penală se prescrie după:

- 40 de ani, pentru infracţiuni pentru care se poate aplica o condamnare la închisoare pe termen lung şi pedeapsa privativă de libertate mai mare de 15 ani,
- 25 de ani, pentru infracţiuni pentru care se poate aplica pedeapsa privativă de libertate mai mare de 10 ani,
- 20 de ani, pentru infracţiuni pentru care se poate aplica pedeapsa privativă de libertate mai mare de 5 ani,
- 15 ani, pentru infracţiuni pentru care se poate aplica pedeapsa privativă de libertate mai mare de 3 ani,
- 10 ani, pentru infracţiuni pentru care se poate aplica pedeapsa privativă de libertate mai mare de un an de zile, şi
- 6 ani, pentru celelalte infracţiuni.

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Urmărirea penală nu se prescrie pentru infracţiunea de genocid (articolul 88), pentru agresiune (articolul 89), pentru crima împotriva umanităţii (articolul 90), pentru crime de război (articolul 91) şi pentru alte fapte care, conform Constituţiei Republicii Croaţia sau dreptului internaţional, nu se prescriu.

(3) Dacă înainte de expirarea termenelor de la alineatul 1 a fost pronunţată o sentinţă la instanţa de fond, prescrierea urmăririi penale se prelungeşte cu doi ani.

Art. 82. Cursul prescrierii urmăririi penale

(1) Prescrierea urmării penale începe să curgă din ziua în care a fost comisă infracţiunea. Dacă consecinţa ce reprezintă element material al infracţiunii se produce mai târziu, prescrierea începe să curgă din acel moment.

(2) Prescrierea urmăririi penale nu curge pentru perioada pentru care, conform legii, urmărirea penală nu poate fi dispusă sau nu poate fi continuată.

(3) Pentru infracţiunile de la articolul 105 alineatul 3, articolul 106 alineatele 2 şi 3, articolul 110, articolul 111, articolul 112 alineatul 1, articolul 114, articolul 116, articolul 118, articolul 119, articolul 154 alineatul 1 punctul 2, articolul 158, articolul 159, articolul 162, articolul 164, articolul 166, articolul 170, articolul 171, articolul 176 şi articolul 177 ale prezentului Cod penal, comise împotriva copilului, prescripţia începe să curgă din momentul în care victima devine majoră.

Art. 83. Prescripţia executării pedepsei

(1) Pedeapsa aplicată nu poate fi executată datorită prescripţiei, dacă de la pronunţarea sentinţei definitive trec:

- 40 de ani de la pronunţarea pedepsei privative de libertate pe termen lung,
- 25 de ani de la pronunţarea pedepsei privative de libertate de peste zece ani,
- 20 de ani de la pronunţarea pedepsei privative de libertate de peste cinci ani,
- 15 ani de la pronunţarea pedepsei privative de libertate de peste trei ani,
- 10 ani de la pronunţarea pedepsei privative de libertate de peste un an,
- 6 ani de la pronunţarea pedepsei privative de libertate de peste an ori de la pronunţarea amenzii ca pedeapsă principală sau secundară.

(2) Nu se prescrie executarea pedepselor pronunţate pentru infracţiunea de genocid (articolul 88), pentru agresiune (articolul 89), pentru crimele împotriva umanităţii (articolul 90), pentru crimele de război (articolul 91) şi pentru infracţiuni care, conform Constituţiei Republicii Croaţia sau dreptului internaţional, nu se prescriu.

Art. 84. Cursul prescrierii executării pedepsei

(1) Prescrierea executării pedepsei începe să curgă din ziua în care pedeapsa a devenit definitivă. Când este vorba de o pedeapsă din condamnarea condiţionată revocată, prescrierea începe să curgă din ziua în care sentinţa de revocare a devenit definitivă.

(2) Prescrierea nu curge pentru perioada în care, conform legii, executarea pedepsei nu poate începe sau nu se poate continua.

(3) Prescrierea executării pedepsei nu curge în timpul executării pedepsei.

Art. 85. Prescrierea executării măsurilor de siguranță, confiscarea foloaselor materiale și a bunurilor

(1) Măsurile de siguranță nu se pot executa atunci când, de la momentul când sentința prin care au fost dispuse măsurile a devenit definitivă, trece dublul perioadei de timp pentru care aceste măsuri au fost pronunțate.

(2) Măsurile de siguranță prevăzute la articolele 68 și 69 ale prezentului Cod penal nu pot fi executate când intervine prescrierea executării pedepsei pentru care sunt dispuse, respectiv când expiră termenul de încercare din condamnarea cu suspendare condiționată.

(3) Confiscarea bunurilor se prescrie după trecerea a cinci ani de la data când sentința prin care a fost dispusă devine definitivă.

(4) Executarea măsurilor de siguranță dispuse pe viață și confiscarea foloaselor materiale nu se prescriu.

(5) Prescrierea nu curge pentru perioada pentru care, conform legii, executarea măsurilor de siguranță nu poate începe sau nu poate continua.

Art. 86. Aplicarea termenelor de prescripție

Dacă înainte de a interveni prescripția urmăririi penale sau prescripția executării pedepsei se schimbă termenul de prescripție, se vor aplica termenele de prescripție ale noii legi.

CAPITOLUL VIII
Semnificația expresiilor din această lege

Art. 87

(1) Legea penală a Republicii Croația este constituită din prevederile cuprinse în prezentul Cod penal și în alte legi ale Republicii Croația care stabilesc premisele pedepsirii și sancțiunile care se pot pronunța împotriva făptuitorilor care au comis infracțiuni.

(2) O faptă penală este o acțiune sau o inacțiune prin care sunt îndeplinite caracteristicile unei infracțiuni și pentru care nu există o cauză justificativă de înlăturare a caracterului penal.

(3) Persoana publică este funcționarul public sau angajatul, funcționarul sau angajatul în unitatea de autoguvernare locală și teritorială (regională), titularul unei funcții juridice, judecătorul jurat, membru al Consiliului de stat al magistraturii sau al Consiliului de stat al procuraturii, arbitrul, notarul public și executorul public. Persoană publică este considerată și persoana care, în cadrul Uniunii Europene, într-un stat străin, într-o organizație internațională

a cărei membră este Republica Croația, într-un tribunal internațional sau într-un arbitraj a cărui competență juridică este acceptată de Republica Croația, îndeplinește funcții încredințate persoanelor enumerate în propoziția anterioară.

(4) Militarul este persoana militară activă, soldatul în termen, militarul în rezervă și cadetul, funcționarul public și angajatul detașat în funcție în cadrul Forțelor armate ale Republicii Croația.

(5) Când persoana oficială indicată ca făptuitor al unei infracțiuni care nu este prevăzută în Capitolul XXXIV din prezentul Cod penal sau ca persoană împotriva căreia a fost comisă o infracțiune, persoană oficială va fi considerată și persoana militară.

(6) Persoana responsabilă este persoana fizică care gestionează afacerile persoanei juridice sau căreia îi este încredințată în mod explicit sau real executarea activităților din domeniul de acțiune al persoanei juridice.

(7) Se consideră copil persoana care nu a împlinit optsprezece ani.

(8) Membrii familiei sunt actualul soț sau partenerul extraconjugal, copiii lor comuni și copiii fiecăruia dintre ei, ruda de sânge pe linie directă, ruda de sânge pe linie colaterală până la gradul trei, afinii până la gradul doi dintr-o familie sau comunitate extraconjugală, părintele adoptiv și persoana adoptată, rudele de sânge ale părintelui adoptiv pe linie directă, rudele de sânge ale persoanei adoptive pe linie colaterală până la gradul trei, afinii persoanei adoptive până la gradul doi inclusiv. În cazul infracțiunilor săvârșite împotriva membrilor de familie, membrii familiei, conform prezentului Cod penal, sunt considerați și foștii soți sau parteneri extraconjugali, copiii fiecăruia dintre aceștia, precum și copiii lor comuni, dacă după desfacerea căsătoriei sau a uniunii extraconjugale, motivul desfacerii au fost fostele relații conjugale sau extraconjugale, persoanele care au copii comuni, tutorele și persoana aflata în grija acestuia, asistentul maternal, beneficiarul plasamentului în familia de adopție și membrii familiei lor, cât durează relația lor, copilul și persoana căreia copilul i-a fost încredințat în grijă și educație. În aceleași condiții ca și membrilor familiei, respectiv persoanelor care se consideră membri ai familiei, conform prezentului Cod penal, se oferă protecție și partenerului de același sex și copiilor fiecăruia dintre aceștia, respectiv fostului partener de același sex și copiilor fiecăruia dintre ei.

(9) Partenerul extraconjugal este persoana care trăiește în comunitate extraconjugală permanentă sau în care s-a născut un copil comun.

(10) Partenerul de același sex este persoana care trăiește într-o comunitate permanentă de același sex.

(11) Informațiile confidențiale sunt acele informații care, conform unei legi speciale, sunt indicate ca fiind dată clasificate. Nu se consideră informații confidențiale informațiile al căror conținut este contrar ordinii constituționale a Republicii Croația sau informațiile care sunt marcate ca fiind secrete în

scopul ascunderii unei infracțiuni, depășirii sau abuzului de putere și al altor forme de comportament ilegal în organele de stat.

(12) Secretul de serviciu se colectează și se folosește pentru necesitățile organelor autorității publice și prin lege, altă prevedere sau alt act general al unei autorități competente, adoptat în temeiul legii, este stabilit ca fiind secret de serviciu, și care nu este o informație confidențială conform unei legi speciale.

(13) Alegerile sunt alegeri pentru Parlamentul croat, pentru Președintele Republicii, pentru Parlamentul European, pentru organele reprezentative în unitățile de autoguvernare locală și regională (teritorială), pentru primarii comunali, pentru primarii municipali, prefecții de județ, pentru primarul orașului Zagreb și procedura decizională cu privire la referendumul de stat.

(14) Document personal este orice document care conține înscrisul, însemnul sau fotografia și care este adecvat sau menit să servească drept dovadă a unui fapt important pentru relațiile juridice.

(15) Un bun mobil este și orice energie produsă sau colectată pentru producerea de lumină, căldură sau mișcare, precum și impulsurile telefonice.

(16) Un autovehicul este orice mijloc de propulsie cu motor în traficul rutier, pe apă și în traficul aerian.

(17) Sistemul informatic este orice dispozitiv sau grup de dispozitive interconectate sau conectate, dintre care unul sau mai multe prelucrează automat date pe baza unui program, precum și datele de calculator care sunt stocate în acesta, prelucrate, încărcate sau transmise în scopul funcționării, utilizării, protecției și întreținerii.

(18) Datele pe calculator reprezintă orice reprezentare a faptelor, informațiilor sau ideilor într-o formă adecvată pentru prelucrarea într-un sistem informatic.

(19) Un program de calculator este un set de date de calculator care pot determina un sistem informatic să efectueze o anumită funcție.

(20) Infracțiunea motivată de ură este o infracțiune comisă din motive ale originii rasiale sau etnice, handicapului, sexului, orientării sexuale sau identității de gen a unei alte persoane. Această acțiune va fi considerată o circumstanță agravantă, dacă prezentul Cod penal nu prevede în mod explicit o pedeapsă mai severă.

(21) Bunurile obținute dintr-o faptă penală sunt considerate drept câștiguri directe materiale imediate dintr-o infracțiune care constă în orice majorare a patrimoniului sau prevenire a diminuării acestuia ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni, bunuri în care au fost transformate beneficiile directe ale unei infracțiuni sau bunuri în care au fost transformate beneficiile imediate ale unei infracțiuni, indiferent dacă aceasta se află pe teritoriul sau în afara Republicii Croația.

(22) Mita este orice răsplată, cadou sau orice alt beneficiu material sau nepatrimonial necuvenit, indiferent de valoare.

(23) Victima unei infracţiuni este o persoană fizică căreia, printr-o acţiune ilegală, i-au fost provocate dureri fizice sau psihice, suferinţe emoţionale, daune materiale sau încălcări substanţiale ale drepturilor omului şi ale libertăţilor fundamentale.

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL IX
Infracţiuni împotriva umanităţii şi demnităţii umane

Art. 88. Genocidul

(1) Persoana care, cu scopul de a distruge total sau parţial un grup naţional, etnic, rasial sau religios, ca atare:

1. ucide membrii grupului,

2. provoacă membrilor grupului leziuni corporale grave sau le deteriorează grav sănătatea,

3. plasează grupul în condiţii de viaţă care au drept scop distrugerea totală sau parţială a acestuia,

4. aplică măsuri care au drept scop împiedicarea creşterii natalităţii grupului, sau

5. strămută forţat copiii într-un alt grup,

va fi pedepsită cu pedeapsa cu închisoarea de minimum zece ani sau cu închisoarea pe termen lung.

(2) Celui care ordonă comiterea unui act de genocid i se va aplica pedeapsa prevăzută la alineatul 1.

(3) Dacă o persoană instigă direct la comiterea unui genocid, va fi pedepsită cu închisoarea de la unu la zece ani.

Art. 89. Actul de agresiune

(1) Dacă o persoană care are puterea să controleze sau să guverneze acţiunea politică sau militară a unui stat, să folosească forţele armate ale unui stat împotriva suveranităţii, integrităţii teritoriale sau independenţei politice a altui stat sau să se opună într-un alt mod Cartei Naţiunilor Unite, va comite un act de agresiune care, prin caracteristicile sale, complexitatea şi proporţionalitatea sa, reprezintă o încălcare a Cartei Naţiunilor Unite, va fi pedepsită cu închisoarea de minimum cinci ani sau cu detenţiunea pe termen lung.

(2) Persoanei care participă la acţiunea forţelor armate de la alineatul 1 i se va aplica pedeapsa privativă de libertate de la trei la cincisprezece ani.

(3) Cel care va instiga direct şi public la crima de agresiune va fi pedepsit cu închisoarea de la unu la zece ani.

(4) Act de agresiune în sensul alineatului 1, indiferent dacă anterior a fost declarat sau nu război, se consideră:

1. invadarea sau atacul forțelor armate ale unui stat asupra teritoriului altui stat sau ocupația militară, chiar și temporară, care reprezintă consecința unei astfel de invazii sau atac, anexarea totală sau parțială a teritoriului altui stat sau a unei părți a altui stat, prin folosirea forței,

2. bombardarea de către forțele armate ale unui stat a teritoriului altui stat sau folosirea oricărui armament al unui stat pe teritoriul altui stat,

3. blocarea porturilor sau litoralului unui stat de către forțele armate ale altui stat,

4. atacarea de către forțele armate ale unui stat a uscatului, mării, forțelor aeriene, forțelor maritime și flotei aeriene ale altui stat,

5. utilizarea forțelor armate ale unui stat care se află pe teritoriul unui alt stat cu acordul său, contrar condițiilor stabilite în acordul dintre acestea sau prelungirea prezenței forțelor militare pe teritoriul celuilalt stat după expirarea acordului,

6. acordarea permisiunii ca teritoriul unui stat pe care acesta l-a pus la dispoziția unui alt stat să fie folosit de acesta pentru agresiunea împotriva unui stat terț, sau

7. trimiterea de către stat sau în numele statului a unor bande, grupuri, forțe paramilitare sau mercenari înarmați care efectuează acțiuni armate împotriva unui alt stat, acțiuni care, prin gravitatea lor, corespund acțiunilor menționate anterior sau participarea semnificativă a statului la astfel de acțiuni.

Art. 90. Infracțiuni împotriva umanității

(1) Cel care, încălcând regulile dreptului internațional în cadrul unui atac mai amplu sau constant împotriva populației civile, având cunoștință despre acest atac:

1. ucide o altă persoană,

2. în scopul exterminării impune unei populații civile condiții de viață cu scopul de a provoca distrugerea sa parțială,

3. înrobește o persoană în sensul că exercită asupra ei anumite sau toate prerogativele care decurg din dreptul de proprietate, inclusiv exercitarea unor astfel de prerogative în traficul de persoane,

4. expulzează sau strămută cu forța alte persoane, prin extrădare sau prin alte măsuri de forță, din zona în care locuiesc în mod legal, fără motivele prevăzute de dreptul internațional,

5. închide în mod ilegal o altă persoană sau o privează de libertate în alt mod ilegal,

6. torturează persoana care a fost privată de libertate sau care se află sub supravegherea inculpatului, astfel încât îi provoacă în mod intenționat dureri fizice sau psihice grave sau suferințe, altele decât cele, care sunt consecința inerentă sau accidentală a unei pedepsiri legale,

7. violează o altă persoană, o ține în sclavie sexuală, o forțează să se prostitueze, ține ilegal închisă o femeie care a rămas gravidă forțat, pentru

a influența compoziția etnică a unei populații sau pentru a pentru a comite alte încălcări grave ale dreptului internațional față de cealaltă persoană, fără consimțământul ei, și când nu este justificată din motive medicale anularea capacității de reproducere biologică sau pentru a comite alte tipuri de violență sexuală de complexitate comparabilă,

8. persecută un anumit grup sau o anumită comunitate definită pe motive politice, rasiale, etnice, culturale, religioase, sexuale sau de altă natură, considerate, în general, inadmisibile de dreptul internațional și comite acestea în legătură cu oricare dintre faptele descrise la articolele 88-91 din prezentul Cod penal, astfel încât privează o altă persoană, datorită apartenenței acesteia la un anumit grup sau la o anumită comunitate, în mod intenționat într-o mare măsură, contrar dreptului internațional, de drepturile fundamentale,

9. arestează, reține sau răpește persoane în numele sau cu permisiunea, sprijinul sau consimțământul unui stat sau al unei organizații politice și, ulterior, refuză să recunoască această privare de libertate sau refuză orice informație despre soarta sau locul în care se află persoanele, cu scopul de a le priva de protecția juridică pe o perioadă mai lungă de timp,

10. în cadrul regimului instituționalizat de opresiune și dominație sistematică a unui grup rasial asupra unui alt grup sau grupuri rasiale și, în scopul menținerii unui astfel de regim, comite o faptă inumană descrisă în prezentul articol sau o faptă similară cu una din aceste fapte (infracțiunea de apartheid) sau

11. dacă comite alte acte inumane de natură similară, provocând în mod deliberat suferințe și vătămări corporale grave, respectiv lezarea gravă a sănătății,

se pedepsește cu închisoarea de minimum cinci ani sau pe detențiunea termen lung.

(2) Se va aplica pedeapsa de la alineatul 1 al acestui articol aceluia care va ordona una din infracțiunile menționate.

Art. 91. Infracțiunile de război

(1) Orice persoană care, încălcând regulile dreptului internațional în timpul unui război, ocupație sau conflict armat internațional sau unui conflict armat care nu are importanță internațională, comite una dintre următoarele încălcări grave împotriva persoanelor sau bunurilor protejate în temeiul Convențiilor de la Geneva din 12 august 1949:

1. omor,

2. tortură sau tratament inuman, inclusiv experimente biologice,

3. cauzarea de suferințe mari, de vătămări corporale grave sau lezarea gravă a sănătății,

4. expulzarea ilegală, transferul sau deținerea ilegală a unei persoane protejate în detenție,

5. forțarea unui deținut de război sau a unei alte persoane protejate să servească în unități de forță ostilă,

6. prejudicierea intenționată a drepturilor prizonierului de război sau ale altei persoane protejate la un proces echitabil,

7. luarea de ostatici, sau

8. distrugerea și confiscarea bunurilor de mari dimensiuni care nu sunt justificate de necesități militare, fie că sunt săvârșite în mod ilegal sau arbitrar,

se pedepsesc cu închisoarea de cel puțin cinci ani sau cu detențiunea pe termen lung.

(2) Oricine, prin încălcarea regulilor dreptului internațional în timpul războiului, al ocupației sau al conflictului armat internațional fără importanță internațională, comite alte încălcări grave ale drepturilor și cutumelor aplicabile unui conflict armat sau unui conflict armat fără importanță internațională, în conformitate cu dreptul internațional existent, acesta fiind oricare dintre următoarele acte:

1. atacul asupra unei populații civile sau împotriva unor civili care nu sunt direct implicați în ostilități,

2. orientarea atacurilor împotriva clădirilor civile, respectiv clădirile care nu sunt ținte militare,

3. atacuri împotriva persoanelor, dispozitivelor, materialelor, unităților sau vehiculelor implicate în ajutor umanitar sau într-o misiune de menținere a păcii, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, atâta timp cât acestea au dreptul la protecția civililor sau a obiectelor civile, în conformitate cu prevederile legii internaționale de război,

4. lansarea unui atac, știind că un astfel de atac ar duce în cele din urmă la moartea sau rănirea civililor sau la deteriorarea obiectelor civile sau la daune grave, pe termen lung și extinse în mediul înconjurător, care ar fi în mod evident excesive în raport cu câștigurile militare concrete și directe așteptate,

5. atacarea sau bombardarea, prin orice mijloace, a orașelor, a satelor, a așezărilor sau a clădirilor lipsite de apărare și care nu sunt obiective militare,

6. uciderea sau rănirea unui soldat care s-a predat, după ce a depus armele sau a rămas fără mijloace de luptă,

7. utilizarea necorespunzătoare a drapelelor la încheierea ostilităților, a drapelelor sau însemnelor militare și uniformelor inamicului sau ale Națiunilor Unite, precum și a semnelor speciale ale Convențiilor de la Geneva, utilizare care a condus la deces sau vătămări grave,

8. relocarea, directă sau indirectă, a unor părți ale propriei populații civile pe teritoriul ocupat de forțele de ocupație sau deportarea sau dislocarea întregii populații din zona ocupată sau o parte a acesteia în interiorul sau în afara teritoriului respectiv,

9. orientarea atacurilor împotriva clădirilor dedicate religiei, educației, artei, științei sau scopurilor umanitare, împotriva monumentelor istorice și bunurilor culturale, a spitalelor și a locurilor unde sunt adunați bolnavi și răniți, cu condiția să nu fie obiective militare,

10. supunerea persoanelor care au făcut parte din guvernarea părții inamice mutilării fizice, prelevării de țesuturi sau de organe în vederea transplantului sau a unor teste medicale sau științifice de orice natură, care nu sunt justificate de tratamentul medical, stomatologic sau spitalicesc al persoanelor în cauză și care nu se desfășoară în interesul lor și care duc la deces sau sunt un pericol grav pentru sănătatea unei astfel de persoane sau a persoanelor,

11. uciderea sau rănirea insidioasă a membrilor națiunii sau armatei inamice,

12. proclamarea că inamicului nu îi vor fi acordate niciun fel de grațieri,

13. distrugerea sau confiscarea bunurilor inamicului, excepție fiind doar atunci când acest lucru este necesar pentru nevoile de război,

14. proclamarea drepturilor și acțiunilor cetățenilor părții inamice ca fiind interzise, suspendate sau nepermise în cadrul procesului judiciar,

15. forțarea cetățenilor părții inamice să participe la operațiunile de război orientate împotriva propriei țări, chiar dacă au fost în slujba părții beligerante înaintea începerii războiului,

16. jefuirea orașelor și a localităților,

17. utilizarea otrăvurilor sau a armelor chimice,

18. utilizarea gazelor toxice, a gazelor sufocante sau a altor gaze și a tuturor lichidelor, substanțelor sau dispozitivelor similare,

19. utilizarea gloanțelor care în corpul uman se răspândesc sau se dispersează ușor,

20. folosirea armelor, a rachetelor, a materialelor și a altor forme de război care, prin natura lor, provoacă leziuni sau suferințe inutile sau a căror proprietate, contrar legii internaționale de război, nu diferențiază între scopurile militare și cele civile, dacă o astfel de armă, proiectil, material sau modalitate de luptă face obiectul unei interdicții globale,

21. profanarea demnității personale, îndeosebi practicile umilitoare și degradante, pedeapsa colectivă,

22. violul, sclavia sexuală, forțarea prostituției sau provocarea unei sarcini violente, sterilizarea forțată sau orice altă formă de violență sexuală care constituie o încălcare gravă a Convențiilor de la Geneva,

23. exploatarea prezenței civililor sau a altor persoane protejate pentru ca anumite locuri, zone sau forțe militare să fie protejate de operațiunile militare,

24. orientarea atacurilor asupra clădirilor, materialelor, unităților medicale și a mijloacelor de transport și personalului care utilizează însemnele speciale ale Convențiilor de la Geneva în conformitate cu dreptul internațional,

25. recurgerea la înfometarea civililor, ca modalitate de război, prin refuzarea resurselor necesare pentru supraviețuire, inclusiv împiedicarea accesului la ajutorul umanitar, prevăzut de Convențiile de la Geneva,

26. recrutarea copiilor pentru forțele armate naționale sau pentru grupările militare separate de forțele armate ale statului sau utilizarea lor în participarea activă la ostilități;

27. transferul populației civile din motive legate de conflict, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar din motive de siguranță civilă sau este un motiv militar inevitabil,

se pedepsește cu închisoare de cel puțin trei ani.

(3) Pedeapsa de la alineatul 1 a acestui articol se va aplica aceluia care comite fapta prevăzută la alineatul 2 față de un număr mare de oameni într-un mod deosebit de brutal sau insidios, în folosul propriu sau din alte motive josnice.

(4) Cel care ordonă comiterea unei fapte de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol se va pedepsi ca și când ar fi comis el însuși această faptă.

Art. 92. Abuzul negociatorilor

Oricine care încalcă regulile dreptului internațional în timpul unui război sau al unui conflict armat, jignește, abuzează sau reține negociatorul sau escorta lui sau îi împiedică să se întoarcă sau încalcă într-un alt fel inviolabilitatea lor, se pedepsește cu închisoare pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

Art. 93. Utilizarea abuzivă a însemnelor internaționale

Persoana care, în domeniul operațiunilor armate, abuzează sau în mod neautorizat poartă un drapel sau un semn al Organizației Națiunilor Unite, al Crucii Roșii sau simboluri corespunzătoare acestora sau alte semne internaționale recunoscute, prin care se marchează anumite obiecte în scopul protecției împotriva operațiunilor armate, se pedepsește cu închisoare pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

Art. 94. Amânarea nejustificată a returnării prizonierilor de război

Persoana care încalcă normele dreptului internațional, după terminarea războiului sau a conflictului armat, ordonând sau efectuând amânarea nejustificată a returnării prizonierilor de război sau a civililor, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

Art. 95. Recrutarea mercenarilor

(1) Orice persoană care, încălcând regulile dreptului internațional, recrutează, folosește, plătește sau pregătește un mercenar pentru a participa la un conflict armat sau la un act comun de violență menită să doboare un guvern, să submineze integritatea teritorială a unui stat sau să pună în pericol structura sa constituțională, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

(2) Oricine recrutează un copil în forțele armate sau grupări armate separate de forțele armate, sau folosește un astfel de copil în acțiuni directe împotriva inamicilor, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(3) Persoana care, în scopul obținerii unui câștig material în calitate de mercenar adult, participă direct la un conflict armat sau la un act comun de violență, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 96. Responsabilitatea comandantului

(1) Un comandant militar sau superior civil sau o persoană care efectiv acționează ca un comandant militar sau superior civil, care nu împiedică o persoană aflată sub comanda și controlul său real sau autoritatea și supravegherea sa reală să comită infracțiunea prevăzută la articolele 88-91 din această lege va fi pedepsit ca și cum ar fi comis el această faptă. În acest caz, dispoziția articolului 20 alineatul (3) din prezentul act nu se aplică.

(2) Un comandant militar sau o persoană care efectiv acționează în calitate de comandant militar, care a ratat supravegherea forțelor aflate sub comanda sau sub monitorizarea sa reală sau sub autoritatea și controlul său real, dacă trebuia să știe că forțele sale comit sau urmează să comită o infracțiune, conform articolelor 88-91 din prezentul Cod penal și nu a luat toate măsurile necesare și rezonabile care țin de competența sa pentru a le împiedica se va pedepsi cu închisoarea de la trei până la cincisprezece ani.

(3) Pedeapsa prevăzută la alin. (2) va fi aplicată unui superior pentru toate celelalte relații de superioritate și subordonare, cu excepția celor menționate la alineatul (2), care și-a neglijat conștient supravegherea subordonaților aflați sub autoritatea și monitorizarea sa efectivă, a ignorat cu bună știință informările despre infracțiunile pe care le comit sau sunt pregătiți să le comită, infracțiuni care sunt prevăzute la articolele 88-91 din prezentul Cod penal și dacă aceste fapte intră în sfera prerogativelor și supravegherii sale efective, iar această persoană nu a luat toate măsurile necesare și raționale care erau în puterea sa să le ia, pentru a împiedica aceste persoane să comită infracțiunea respectivă.

(4) Dacă supravegherea prevăzută la alineatele 2 și 3 ale prezentului articol este omisă din culpă, cel care a comis-o va fi pedepsit cu închisoare de la unu la zece ani.

(5) Persoanele menționate la alineatele 1, 2 și 3 ale prezentului articol, care nu transmit informațiile despre infracțiunile de la articolele 88-91 ale prezentului Cod penal organelor superioare în scopul anchetării și urmăririi penale a făptuitorilor direcți care le sunt subordonați vor fi pedepsite cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 97. Terorismul

(1) Orice persoană care, pentru a intimida grav o persoană sau pentru a forța un stat sau o organizație internațională să facă sau să nu facă ceva sau pentru a perturba sau a distruge în mod grav structurile constituționale, politice, economice sau sociale fundamentale ale unui stat sau ale unei organizații internaționale, comite una din următoarele fapte, care pot dăuna grav statului sau organizației internaționale:

1. comiterea de atacuri asupra vieții unei persoane care pot provoca moartea,
2. comiterea de atacuri fizice asupra altei persoane,
3. răpirea sau luarea de ostatici,

4. distrugerea de clădiri de stat sau publice, a sistemului de trafic, infrastructurii inclusiv sistemelor informatice, platformelor fixe din centura epicontinentală, locurilor publice sau bunurilor private, care pot pune în pericol viața oamenilor sau pot cauza daune economice considerabile,

5. răpirea aeronavelor, a navelor sau a altor mijloace de transport în comun sau de transport de mărfuri,

6. fabricarea, deținerea, achiziționarea, transportul, furnizarea sau utilizarea de arme, explozivi, arme nucleare, biologice sau chimice, precum și cercetarea și dezvoltarea armelor nucleare, biologice sau chimice,

7. evacuarea substanțelor periculoase sau provocarea de incendii, explozii sau inundații prin care sunt puse în pericol viețile oamenilor,

8. perturbarea sau suspendarea aprovizionării cu apă, electricitate sau alte resurse naturale de bază, punându-se astfel în pericol viețile oamenilor,

9. posesia sau utilizarea substanțelor radioactive sau fabricarea, posesia sau utilizarea unui dispozitiv pentru activarea, dispersia sau emanarea de materiale radioactive sau radiații ionizante, folosirea sau deteriorarea unui obiect nuclear în așa fel încât să provoace descărcarea sau pericolul de eliberare a materialului radioactiv sau, prin folosirea forței sau a amenințării, solicitarea de material radioactiv, dispozitiv de activare, dispersare sau emițătoare ale materialului radioactiv sau ale obiectului nuclear

se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Persoanei care amenință că va comite infracțiunea de la alineatul 1 i se va aplica o pedeapsă de la șase luni la cinci ani de închisoare.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 provoacă o distrugere însemnată sau se produce moartea uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de cel puțin cinci ani.

(4) În cazul în care făptuitorul, cu ocazia săvârșirii infracțiunii prevăzute la alin. (1), intenționează să omoare una sau mai multe persoane, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin zece ani sau cu detențiunea pe termen lung.

Art. 98. Finanțarea terorismului

(1) Persoana care furnizează sau colectează, în mod direct sau indirect, fondurile care sunt utilizate sau știind că vor fi utilizate, total sau parțial, în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni menționate la articolele 97, 99-101, articolul 137, articolul 216 alineatele 1 - 3, articolul 219, articolul 223, articolul 224, articolele 352 - 355 ale prezentului Cod penal sau alte infracțiuni care cauzează decesul sau vătămarea corporală gravă a unei persoane civile sau a unei alte persoane neimplicate activ într-un conflict armat, dacă scopul actului este de a intimida populația sau de a forța un stat sau organizație internațională să facă sau să nu facă ceva, se pedepsește cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Se va aplica pedeapsa prevăzută la alineatul 1 oricărei persoane care furnizează sau colectează, direct sau indirect, fonduri pentru a le folosi

sau știind că acestea vor fi utilizate, parțial sau total, de către teroriști sau o organizație teroristă.

(3) Mijloacele de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol vor fi confiscate.

Art. 99. Instigarea publică la terorism

Persoana care expune sau transmite în public idei care instiga, direct sau indirect, la săvârșirea unei infracțiuni prevăzute la articolele 97, 98, 137, 216 alineatele 1-3, 219, 223, 224, articolele 352-355 ale prezentului Cod penal, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

Art. 100. Recrutarea pentru terorism

Persoana care încearcă să recruteze o altă persoană să se alăture unei organizații teroriste pentru a contribui la săvârșirea unei infracțiuni prevăzute la articolele 97, 102, 137, 216, alineatele 1-3, art. 219, art. 223, art. 224, art. 352-355 ale prezentului Cod penal, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

Art. 101. Instruirea pentru terorism

Persoana care dă instrucțiuni cu privire la producerea și utilizarea dispozitivelor explozive, a armelor de foc și a altui armament sau a substanțelor dăunătoare sau periculoase sau cu privire la alte metode și tehnici specifice, cunoscând faptul că asemenea abilități vor fi folosite pentru comiterea de infracțiuni de la articolele 97, 98, 137, 216 alineatele 1-3, 219, 223, 224, 352-355 ale prezentului Cod penal va fi condamnată la închisoare de la unu până la zece.

Art. 102. Asocierea în scopuri teroriste

(1) Persoana care organizează sau conduce o asociație criminală al cărei scop este comiterea de infracțiuni prevăzute de articolele 97-101, articolul 137, articolul 216 alineatele 1-3, articolele 219, 223, 224, 352-355 ale prezentului Cod penal sau a unei alte infracțiuni al cărei scop este să provoace rănirea civililor sau a altei persoane care nu este angajată activ în conflictul armat, dacă scopul acestei infracțiuni este să intimideze populația sau să oblige un stat sau o organizație internațională să facă sau să nu facă ceva, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Persoana care devine membru al asociației criminale de la alineatul 1 sau întreprinde o acțiune despre care știe că va contribui la realizarea scopului organizației teroriste va fi pedepsită cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol care, prin dezvăluirea la timp a asociației criminale, împiedică săvârșirea infracțiunilor menționate la alineatul 1 sau membrul unei organizații teroriste care o dezvăluie înainte ca, în calitate de membru al acesteia, sau pentru organizația teroristă să comită infracțiunea menționată la alineatul 1 poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 103. Pregătirea infracțiunilor împotriva valorilor protejate de dreptul internațional

Persoanei care pregăteşte comiterea infracţiunilor de la articolele 88-99 şi articolele 91 şi 97 ale prezentului Cod penal i se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 104. Tortura şi alte tratamente cu cruzime, inumane sau degradante şi umilitoare sau alte pedepse

Persoana oficială sau persoana care, la instigarea sau cu consimţământul explicit sau tacit al persoanei oficiale sau al altei persoane care acţionează în calitate de persoană oficială, provoacă altei persoane o gravă suferinţă fizică sau psihică sau o suferinţă cu scopul de a obţine informaţii sau recunoaşterea faptei sau de a o pedepsi pentru o infracţiune pe care a comis-o sau este suspectată că a comis-o ea sau o altă persoană sau dacă ea sau o altă persoană este intimidată sau dacă asupra sa sau asupra altei persoane se exercită presiuni sau din oricare alt motiv bazat pe orice formă de discriminare se va pedepsi cu închisoarea de la unu la zece ani.

Art. 105. Sclavia

(1) Persoana care, încălcând regulile dreptului internaţional, situează o altă persoană într-o relaţie de sclavie sau într-o relaţie similară sau o ţine într-un astfel de raport, o cumpără, o vinde, o predă sau mediază cumpărarea, vânzarea sau predarea unei asemenea persoane sau instigă pe altcineva să-şi vândă libertatea sau libertatea persoanei pe care o întreţine şi de care se îngrijeşte, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Oricine transportă oameni care se află într-o situaţie de sclavie sau o situaţie similară se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(3) Cel care cine comite faţă de un copil infracţiunea de la alineatele 1 şi 2 va fi pedepsit cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 106. Traficul de persoane

(1) Orice persoană care, prin folosirea forţei sau ameninţării, a inducerii în eroare, a răpirii, prin abuz de putere sau de o situaţie gravă sau de dependenţă, prin acordarea sau primirea unui avantaj bănesc sau de altă natură, în scopul obţinerii consimţământului persoanei care supraveghează o altă persoană sau care, în alt mod, recrutează, transportă şi transferă, ascunde sau primeşte o persoană care controlează o altă persoană sau o schimbă sau transferă controlul asupra persoanei în scopul exploatării muncii acesteia prin muncă forţată sau al aservirii acesteia prin instituirea sclaviei sau a unui alt raport similar sau în scopul exploatării prin practicarea prostituţiei şi pornografiei sau pentru încheierea unei căsătorii interzise sau silite sau în scopul folosirii unor părţi din corpul său sau pentru folosirea sa în conflicte armate sau pentru comiterea de fapte ilegale, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Cu pedeapsa de la alineatul 1 se pedepseşte şi cel care recrutează, transportă, transferă, ascunde sau primeşte un copil sau îl schimbă şi transferă supravegherea copilului în scopul exploatării muncii sale prin muncă forţată sau al aservirii prin instituirea sclaviei sau a unei forme similare acesteia sau pentru exploatarea sa în scopul practicării prostituţiei, inclusiv a pornografiei sau pentru încheierea unei căsătorii interzise sau silite sau pentru o adoptare ilegală sau pentru prelevarea de părţi din corpul său sau pentru utilizarea sa în conflicte armate.

(3) Dacă infracţiunea de la alineatul 1 este comisă împotriva unui copil sau infracţiunea de la alineatul 1 sau 2 a fost comisă de o persoană oficială în exercitarea serviciului său sau a fost comisă faţă de un număr mai mare de persoane sau a fost pusă în mod conştient în pericol viaţa uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(4) Cu pedeapsa de la alineatul 1 se pedepseşte şi cel care, ştiind că persoana este victima traficului de persoane, foloseşte serviciile acesteia, care au ca rezultat una din formele de exploatare a sa menţionate la alineatele 1 şi 2 ale prezentului articol.

(5) Persoana care, cu scopul de a facilita săvârşirea infracţiunii de la alineatele 1 şi 2 ale prezentului articol, reţine, confiscă, ascunde, deteriorează sau distruge documentul de călătorie sau documentul care să dovedească identitatea se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(6) Tentativa la infracţiunea prevăzută la alineatul 5 se pedepseşte.

(7) Consimţământul pentru exploatarea a înseşi persoanei în dauna căreia a fost comis traficul de persoane nu influenţează existenţa acestei infracţiuni.

Art. 107. Traficul cu părţi ale corpului uman şi cu embrioni umani

(1) Persoana care procură, deţine, transportă, transferă, păstrează, primeşte sau transplantează un organ uman, un ţesut, o celulă, un embrion, un fetus, dacă a ştiut sau a fost obligată şi a putut să ştie că provin de la o persoană care a fost victima traficului de persoane, în scopul prelevării de părţi ale corpului de la articolul 106 al prezentului Cod penal se pedepseşte cu închisoare de la unu la zece ani.

(2) Persoana care, prin folosirea forţei sau a ameninţării, prin inducerea în eroare, înşelăciune, răpire, abuz de putere sau profitând de situaţia gravă sau de dependenţă a unei persoane, procură, deţine, transportă, transferă, păstrează, primeşte sau transplantează un organ uman, un ţesut, o celulă, un embrion, un fetus sau un cadavru, în scopul prelevării de părţi ale corpului se pedepseşte cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Persoana care, oferind o compensaţie bănească sau un alt beneficiu comparabil, procură un organ uman, un ţesut, o celulă, un fetus sau un cadavru, se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani.

(4) Cu pedeapsa de la alineatul 3 se pedepseşte cel care, în scopul realizării unui câştig, determină o altă persoană să îl ajute să-i dea un organ propriu, un

țesut, o celulă, un embrion sau un fetus pentru o compensație bănească sau alte foloase.

(5) Persoana care extrage și transplantează un organ uman, un țesut, o celulă, sau un fetus, dacă a știut sau a trebuit și a putut ști că pentru acesta donatorul a obținut o compensație bănească sau alte foloase, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(6) Cu pedeapsa de la alineatul 5 se pedepsește și cel care face publicitate necesității sau disponibilității de organe umane, țesuturi, celule, embrioni, fetuși sau cadavre în scopul oferirii sau solicitării unei compensații bănești sau a altor foloase.

Art. 108. Clonarea sau modificarea genomului uman

(1) Persoana care acționează cu scopul creării unei ființe umane care împărtășește același set de gene ale nucleului celulei cu alte ființe vii sau moarte se pedepsește cu închisoare de la un an până la zece ani.

(2) Persoana care întreprinde o intervenție orientată spre modificarea genomului uman care nu este în scopuri preventive, de diagnosticare sau terapeutice sau care este pentru scopuri preventive, de diagnosticare sau terapeutice, însă scopul real al modificării este introducerea de modificări în genomul urmașului pacientului, se pedepsește cu închisoarea de șase luni până la cinci ani.

Art. 109. Interdicția amestecării celulelor sexuale umane cu cele ale animalelor

Persoana care fecundează un ovul feminin cu un spermatozoid al oricărei alte specii, alta decât cea umană, sau un ovul de animal de orice specie cu un spermatozoid uman, modifică embrionul uman prin transplantarea embrionilor animali sau spermatozoizi umani sau introduce un embrion animal într-o femeie se pedepsește cu o pedeapsă cu închisoarea de la un an până la zece ani.

CAPITOLUL X
Infracțiuni împotriva vieții și a corpului

Art. 110. Uciderea unei persoane

Persoana care ucide o altă persoană se va pedepsi cu închisoarea de minimum cinci ani.

Art. 111. Uciderea unei persoane în formă agravată

Închisoarea de minimum zece ani sau închisoarea de lungă durată se va aplica celui care:

1. ucide o altă persoană în mod crud și perfid,

2. ucide o persoană deosebit de vulnerabilă pe motiv de vârstă, grave tulburări fizice sau psihice sau sarcină,

3. ucide un membru de familie după ce l-a abuzat în prealabil,

4. ucide pe cineva din interes personal, din simplă răzbunare, din ură sau din alte motive josnice,

5. ucide pe cineva în scopul comiterii sau al ascunderii unei alte infracțiuni,

6. ucide un funcționar public aflat în exercitarea funcției sale oficiale.

Art. 112. Omorul

(1) Persoana care ucide o persoană când, datorită atacului, injuriilor grave sau abuzului de către aceasta, i-a fost provocată o stare îndelungată de suferință, iritabilitate pronunțată sau teamă, va fi pedepsită cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Mama care își ucide copilul sub influența unei puternice suprasolicitări mentale din cauza sarcinii sau a nașterii se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni până la cinci ani.

(3) Persoana care ucide o altă persoană la cererea expresă și serioasă a acesteia din milă pentru starea gravă a sănătății sale se pedepsește cu închisoarea de maximum trei ani.

Art. 113. Uciderea din culpă

Persoana care provoacă din culpă moartea altei persoane se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni până la cinci ani.

Art. 114. Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

(1) Persoana care incită o altă persoană la sinucidere sau din porniri josnice o ajută să se sinucidă, dacă sinuciderea va fi comisă sau va fi doar o tentativă se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Persoana care comite fapta de la alineatul 1 împotriva unui copil care a împlinit paisprezece ani sau împotriva unei persoane a cărei capacitate de înțelegere a actelor sale este extrem de redusă se va pedepsi cu o pedeapsă de la un an până la opt ani.

Art. 115. Întreruperea ilegală a sarcinii

(1) Cel care, contrar reglementărilor cu privire la întreruperea sarcinii, face, incită sau ajută la o întrerupere de sarcină cu consimțământul femeii însărcinate se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Dacă în urma infracțiunii de la alineatul 1 este provocat decesul persoanei însărcinate sau i se agravează starea sănătății, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Persoana care efectuează o întrerupere de sarcină unei persoane însărcinate fără consimțământul acesteia va fi pedepsit cu închisoarea de la un an la opt ani.

(4) Dacă prin infracțiunea de la alineatul 3 este provocat decesul persoanei însărcinate sau este grav afectată starea sănătății făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) Pentru tentativa de infracțiune de la alineatul 1 făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea.

Art. 116. Mutilarea organelor sexuale feminine

(1) Persoana care extirpă complet sau parțial sau modifică permanent organul sexual extern al unei persoane de sex feminin se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Persoana care incită sau ajută o persoană de sex feminin să se supună acțiunilor de la alineatul 1 se va pedepsi cu închisoarea de maximum trei ani.

(3) Persoana care comite infracțiunea de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol din ură față de un copil sau față de un membru de familie se va pedepsi cu închisoarea de la un an până la opt ani.

Art. 117. Vătămarea corporala

(1) Persoana care provoacă leziuni unei alte persoane sau îi agravează starea de sănătate se pedepsește cu închisoarea de maximum un an.

(2) Persoana care comite infracțiunea de la alineatul 1 din ură față de un membru al familiei sau față de o persoană vulnerabilă din punctul de vedere al vârstei, al unor tulburări fizice sau psihice grave, invalidității sau sarcinii sau care are calitatea de funcționar public în exercitarea serviciului sau a autorității publice se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Infracțiunea de la alineatul 1 va fi urmărită penal și într-un proces privat.

Art. 118. Vătămarea corporală gravă

(1) Oricine provoacă vătămarea gravă a unei alte persoane sau îi vatămă grav sănătatea se pedepsește cu închisoarea de la șase luni până la cinci ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 din ură față de un membru de familie sau față de o persoană deosebit de vulnerabilă pe motiv de vârstă, tulburări fizice sau psihice, invaliditate sau sarcină sau în calitate de funcționar public în exercitarea serviciului sau a autorității publice se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 119. Vătămarea corporală deosebit de gravă

(1) Dacă prin infracțiunea de la articolul 116, alineatele 1 și 2 și de la articolul 118 alineatul 1 al prezentului Cod penal este pusă în pericol viața unei persoane vătămate sau este distrusă permanent și slăbită în mare măsură o parte importantă a corpului său sau i-a fost provocată o incapacitate permanentă de muncă celui vătămat sau i-a fost afectată permanent și grav sănătatea, a fost desfigurat permanent sau i s-a provocat o incapacitate permanentă de reproducere, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 din ură față de un membru de familie sau față de o persoană deosebit de vulnerabilă pe motiv de vârstă, tulburări fizice sau psihice, invaliditate sau sarcină sau în calitate de funcționar

public în exercitarea serviciului sau a autorității publice se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Oricine provoacă în mod intenționat una din consecințele menționate la alineatul 1 se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

Art. 120. Vătămări corporale grave cauzatoare de moarte

Dacă prin comiterea infracțiunilor de la articolele 116, 118 și 119 ale prezentului Cod penal a fost provocată moartea, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de la trei până la cincisprezece ani.

Art. 121. Vătămare corporală gravă din culpă

(1) Persoana care comite din culpă fapta prevăzută la articolul 118 din această lege se va pedepsi cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care comite din culpă fapta prevăzută la articolul 119 din această lege se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 122. Participarea la o încăierare

(1) Persoana care participă la o încăierare sau la un atac al mai multor persoane, dacă încăierarea sau atacul au condus la moartea sau la vătămarea corporală gravă a uneia sau a mai multor persoane, pentru simpla participare se pedepsește cu închisoarea până în trei ani.

(2) Persoana care organizează sau conduce un grup de trei sau mai multe persoane care participă la încăierarea sau la altercația sau atacul despre care se face vorbire la alineatul 1 sau organizează astfel de încăierări sau atacuri se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

(3) Nu constituie infracțiune fapta de la alineatul 1 dacă persoana a fost atrasă în încăierare fără voia ei sau doar s-a apărat sau i-a despărțit pe ceilalți participanți la încăierare.

Art. 123 Lăsarea fără ajutor

(1) Persoana care nu acordă asistență unei persoane a cărei viață se află în pericol, deși ar putea să o facă fără un pericol mai mare pentru persoana sa sau pentru alta, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care nu acordă asistență unei persoane aflate într-un pericol provocat de ea, deși ar putea să o facă fără un pericol mai mare pentru sine sau pentru altul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 124. Părăsirea unei persoane neajutorate

Persoana care părăsește o persoană neajutorată care i-a fost încredințată în condiții periculoase pentru viața și sănătatea acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

CAPITOLUL XI
Infracțiuni împotriva drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului

Art. 125. Violarea egalității în drepturi

(1) Persoana care pe motive rasiale, etnice, de culoare, sex, limbă, religie, convingeri politice sau de altă natură, origine națională sau socială, proprietate, naştere, educație, statut social sau statut marital, vârstă, stare de sănătate, invaliditate, moştenire genetică, identitate de gen, exprimare, orientare sexuală sau alte motive, restricționează sau condiționează unei alte persoane dreptul de a dobândi bunuri sau de a beneficia de servicii, dreptul de a desfăşura activități, dreptul la angajare şi promovare sau cine, pe baza acestor diferențe sau afinități, conferă altei persoane privilegii sau beneficii se pedepseşte cu închisoarea de maximum trei ani.

(2) Se va aplica pedeapsa de la alineatul 1 celui care persecută anumite persoane sau organizații din cauza angajamentului acestora pentru egalitatea dintre oameni.

Art. 126. Violarea dreptului de exprimare a apartenenței naționale

(1) Persoana care contestă sau limitează unei membru al unei minorități naționale dreptul la libera exprimare a naționalității sau la autonomia culturală se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se va aplica oricărei persoane care se opune utilizării limbii şi alfabetului, îngrădeşte sau restricționează dreptul persoanei de a-şi folosi limba şi alfabetul.

Art. 127. Violarea libertății de gândire şi de exprimare

(1) Persoana care neagă sau restricționează libertatea de exprimare sau de manifestare publică, libertatea presei sau a altor mijloace de comunicare sau înființarea liberă a unui organ public de informare în masă se pedepseşte cu închisoarea de un an.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică celui care ordonă sau aplică cenzura sau jurnalistului care restricționează în mod ilegal libertatea de informare.

(3) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică şi celui care împiedică ilegal tipărirea, vânzarea sau distribuirea de cărți, reviste, ziare sau alte materiale sau producerea şi difuzarea programelor de radio şi de televiziune, a programelor agențiilor de ştiri sau publicarea altor materiale cu conținut mediatic.

Art. 128. Violarea dreptului la adunare şi protest

(1) Persoana care interzice sau restricționează dreptul la adunarea publică sau manifestarea paşnică organizate în conformitate cu legea se va pedepsi cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică celui care prin forță, amenințare periculoasă sau prin orice alt mijloc împiedică, face imposibilă sau blochează semnificativ adunarea publică sau protestul pașnic organizat potrivit legii.

Art. 129. Violarea dreptului la asociere

Oricine interzice sau restrânge dreptul de înființare a partidelor politice, sindicatelor sau altor asociații, aderarea la acestea sau părăsirea acestora în conformitate cu legea se pedepsește cu închisoare de până la un an.

Art. 130. Violarea exprimării libere a credinței

(1) Persoana care restrânge sau restricționează libertatea conștiinței și a religiei, exprimarea publică a credinței sau a unei alte convingeri se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica celui care refuză comunității religioase care funcționează în conformitate cu legea dreptul la egalitate cu alte comunități religioase din Republica Croația sau îi refuză sau restricționează desfășurarea publică de ceremonii religioase, înființarea și conducerea de școli, instituții de învățământ, institute, instituții de caritate sau de binefacere.

CAPITOLUL XII
Infracțiuni împotriva relațiilor de muncă și a asigurărilor sociale

Art. 131. Încălcarea dreptului la muncă

(1) Persoana care reziliază contractul de muncă al unui muncitor pe motiv că acesta, de bunăcredință, datorită unei suspiciuni motivate de corupție, s-a adresat sau a depus o plângere la autoritățile competente ale statului se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

(2) Se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 al acestui articol acela care reziliază contractul de muncă al unuia sau mai multor muncitori datorită participării acestora la o grevă organizată conform legii, contractului colectiv și regulilor sindicatului.

(3) Se pedepsește cu pedeapsa de la alineatul 1 al acestui articol acela care nu aplică o sentință judecătorească definitivă prin care s-a dispus reîncadrarea muncitorului la locul de muncă.

Art. 132. Neplata salariului

(1) Persoana care nu achită o parte sau întregul salariu unuia sau mai multor muncitori se pedepsește cu închisoare de maximum trei ani.

(2) Cu pedeapsa de la alineatul 1 se pedepsește și persoana care nu furnizează date sau furnizează date false pentru stabilirea salariului și în acest mod nu le achită salariul sau achită parțial salariul.

(3) Fapta de alineatul 1 nu se pedepsește dacă neplata s-a produs datorită imposibilității de a dispune de mijloacele financiare în contul angajatorului sau datorită lipsei de mijloace financiare în contul angajatorului, care nu s-a produs pentru a se evita plata salariilor.

(4) Dacă făptuitorul de la alineatul 1 achită ulterior salariile restante poate fi scutit de pedeapsă.

(5) Prin achitare în sensul prezentului articol se înțelege salariul de bază și toate celelalte plăți în bani sau în natură pe care muncitorul le primește în baza muncii, în sumă brută, care includ și contribuțiile din salariu și pe salariu, conform unei reglementări speciale.

Art. 133. Hărțuirea la locul de muncă

(1) Cel care, la locul de muncă sau în legătură cu munca jignește, umilește, hărțuiește sau deranjează într-un alt fel pe altcineva, afectându-i astfel sănătatea sau încălcându-i drepturile, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Infracțiunea de la alineatul 1 va fi urmărită penal la plângere prealabilă.

Art. 134. Violarea dreptului la asigurare socială

Oricine refuză sau restricționează dreptul la pensie sau la asigurările de sănătate sau la asigurarea de șomaj prevăzută de lege sau care refuză plata contribuției pentru angajarea persoanelor cu handicap, dacă prin aceasta nu sunt întrunite caracteristicile unei alte infracțiuni, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 135. Angajarea ilegală

Persoana care angajează o persoană care locuiește ilegal pe teritoriul Republicii Croația și care nu este cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene și nu beneficiază de dreptul la libera circulație în Uniunea Europeană, în condiții de muncă exploatatoare sau care știe că persoana respectivă este victima traficului de persoane sau că este mai tânără de optsprezece ani sau cine, pentru o perioadă îndelungată sau în mod repetat, angajează astfel de persoane sau în același timp angajează un număr mare de astfel de persoane se pedepsește cu închisoare pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

CAPITOLUL XIII
Infracțiuni împotriva libertății personale

Art. 136. Privarea ilegală de libertate

(1) Persoana care închide ilegal o altă persoană, o ține închisă sau în alt mod o privează sau îi restricționează libertatea de circulație se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Orice persoană care, în mod ilegal, privează de libertate o altă persoană cu scopul de a o forța să facă sau să nu facă ceva sau să sufere se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol este comisă împotriva unui copil sau privarea ilegală de libertate a durat mai mult de cincisprezece zile sau a fost săvârșită cu cruzime sau persoana care a fost ilegal privată de libertate a suferit vătămări corporale grave sau fapta a fost săvârșită de un funcționar în executarea serviciului său sau a autorității publice, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele (1), (2) și (3) ale prezentului articol a fost provocată moartea persoanei private ilegal de libertate, făptuitorul se pedepsește cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(5) Făptuitorul care eliberează de bunăvoie persoana privată ilegal de libertate înainte de atingerea scopului menționat la alineatul 2 poate fi scutit de pedeapsă.

(6) Tentativa la infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol se pedepsește.

Art. 137. Răpirea

(1) Persoana care privează ilegal de libertate o altă persoană cu scopul de a forța o persoană terță să facă sau să nu facă ceva sau să sufere se pedepsește cu închisoare pe o perioadă cuprinsă între șase luni și cinci ani.

(2) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 a fost comisă cu amenințarea persoanei răpite că va fi ucisă sau a fost comisă în mod brutal, sau persoanei răpite i-a fost provocată o vătămare corporală gravă sau a fost comisă împotriva unui copil sau a unei persoane invalide, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la unu la zece ani.

(3) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 a provocat moartea persoanei răpite, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Făptuitorul care eliberează de bunăvoie persoana răpită înainte de atingerea scopului de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 138. Șantajul

(1) Persoana care constrânge pe altcineva cu forța sau cu o amenințare serioasă să facă sau să nu facă ceva, să sufere se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol este urmărită conform unei plângeri penale, cu excepția situației când este comisă din ură, contra unui copil, a unei persoane invalide sau contra unui membru al familiei.

Art. 139. Amenințarea

(1) Persoana care amenință pe altcineva cu un rău pentru a-i produce o stare de temere sau neliniște se va pedepsi cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care amenință serios pe altcineva sau o persoană apropiată acestuia cu moartea, că îl va răni grav fizic, că îl va răpi sau că îl va priva de libertate sau că îi va provoca un rău prin provocarea unui incendiu, a unei explozii, unei radiații ionizante, cu arma, cu instrumente periculoase sau cu alte mijloace periculoase sau că îi va distruge poziția socială sau existența materială se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatele (1) și (2) este săvârșită împotriva unei persoane oficiale sau cu responsabilități în legătură cu activitatea sau poziția sa sau împotriva unui jurnalist în legătură cu locul de muncă al acestuia sau împotriva unui număr mai mare de persoane sau dacă a provocat o agitație semnificativă în rândul populației sau dacă persoana care este amenințată se află de mult timp într-o situație dificilă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea între șase luni și cinci ani.

(4) Infracțiunea menționată la alineatul 1 se urmărește la plângere prealabilă, iar infracțiunea prevăzută la alineatul 2 va fi urmărită penal la plângere prealabilă, cu excepția cazului în care infracțiunea menționată la alineatele 1 sau 2 este comisă din ură, împotriva unui copil sau împotriva unei persoane cu dizabilități sau împotriva unui membru al familiei.

Art. 140. Hărțuirea

(1) Persoana care urmărește sau spionează insistent și de mult timp o altă persoană sau stabilește sau încearcă să stabilească un contact nedorit sau o sperie în alt mod, provocându-i astfel anxietate sau teamă pentru siguranța sau securitatea sa sau a persoanelor apropiate ei se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 este săvârșită împotriva actualului sau fostului soț/soții sau împotriva actualului sau fostului partener/partenere sau împotriva fostului partener/partenere de același sex, împotriva persoanei cu care făptuitorul se afla într-o relație strânsă sau împotriva unui copil, făptuitorul se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

(3) Infracțiunea la care se face referire în alineatele 1 și 2 ale prezentului articol va fi urmărită penală în la plângere prealabilă, cu excepția situației când este comisă împotriva unui copil.

CAPITOLUL XIV
Infracțiuni împotriva intimității

Art. 141. Violarea de domiciliu și a sediului profesional

(1) Persoana care pătrunde fără drept într-o locuință, încăpere de domiciliu sau destinată derulării relațiilor comerciale a unei alte persoane sau într-un spațiu închis sau împrejmuit care aparțin acelui spațiu de domiciliu sau de

afaceri sau care, la cererea persoanei autorizate, refuză a le părăsi se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Dacă infracţiunea de la alineatul 1 al acestui articol este săvârşită de o persoană oficială în exercitarea serviciului sau funcţiei sale oficiale, se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Infracţiunea de la alineatul 1 al acestui articol va fi urmărită penal la plângere prealabilă.

Art. 142. Violarea secretului corespondenţei şi a altor colete

(1) Deschiderea fără drept a unui colet poştal, a unei scrisori, telegrame, a unui e-mail sau a altor mijloace de comunicare ale unei alte persoane, violarea în alt mod a secretului acestora ori reţinerea, ascunderea, distrugerea fără drept sau predarea către o terţă persoană a unui colet închis sau o scrisoare, telegramă, comunicare electronică sau un alt mod de corespondenţă aparţinând altei persoane se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) Persoana care, cu scopul obţinerii pentru sine sau pentru o altă persoană a unui câştig material sau pentru a cauza altei persoane un prejudiciu, comunică unei alte persoane o informaţie pe care a aflat-o prin încălcarea secretului unui colet, scrisori, telegrame, comunicări electronice sau a oricărui alt mijloc de corespondenţă care aparţine unei persoane străine se pedepseşte cu închisoare de până la doi ani.

(3) Dacă infracţiunea de la alineatul 1 şi 2 al acestui articol este săvârşită de o persoană oficială în exercitarea serviciului sau funcţiei oficiale se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(4) Infracţiunea de la alineatul 1 şi 2 al acestui articol va fi urmărită penal la plângere prealabilă.

Art. 143. Înregistrarea şi interceptarea neautorizată

(1) Persoana care înregistrează audio neautorizat convorbirile nepublice ale altei persoane sau care, prin mijloace neautorizate, interceptează cuvintele altei persoane care nu sunt pronunţate public şi nu îi sunt destinate, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 al acestui articol persoana care foloseşte sau face accesibile unei terţe persoane înregistrările audio la care se face referire în alineatul 1 sau persoana care prezintă în public interceptările audio la care se face referire la alineatul 1 ca atare sau în rezumat.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatele 1 şi 2 ale acestui articol este săvârşită de un funcţionar în exercitarea serviciului sau a funcţiei sale publice, se pedepseşte cu închisoarea între şase luni şi cinci ani.

(4) Nu constituie infracţiune faptele menţionate la alineatele 1 şi 2 ale prezentului articol săvârşite în interes public sau vizând un interes de altă natură, mai important decât interesul persoanei înregistrate sau interceptate.

(5) Infracțiunile de la alineatul 1 și 2 ale acestui articol sunt urmărite penal la plângere prealabilă.

(6) Înregistrările și dispozitivele speciale cu care a fost comisă infracțiunea la care se face referire în aceste articol vor fi confiscate.

Art. 144. Fotografierea neautorizată

(1) Persoana care filmează neautorizat o altă persoană care se află în locuința sa sau într-un spațiu neaccesibil publicului sau care folosește sau pune la dispoziția unei terțe persoane o astfel de înregistrare și în acest fel violează viața privată a acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 a acestui articol este săvârșită de un funcționar în exercitarea serviciului sau a funcției sale publice, se pedepsește cu închisoarea până la trei ani.

(3) Infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol va fi urmărită penal la plângere prealabilă.

(4) Înregistrările și dispozitivele speciale cu care a fost comisă infracțiunea la care se face referire în acest articol vor fi confiscate.

Art. 145. Divulgarea fără drept a secretului profesional

(1) Avocatul, notarul public, un lucrător în domeniul sănătății, psihologul, angajatul unei instituții de asistență socială, reprezentantul unei confesiuni religioase, sau o altă persoană care dezvăluie neautorizat datele personale sau de familie care i-au fost încredințate în exercitarea atribuțiilor sale se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Nu se sancționează faptele menționate la alineatul 1 dacă sunt săvârșite în interes public sau un alt interes, mai important decât interesul păstrării secretului.

(3) Infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol va fi urmărită penal la plângerea prealabilă a părții vătămate.

Art. 146. Utilizarea neautorizată a datelor personale

(1) Persoana care, contrar condițiilor legii, colectează, prelucrează sau utilizează datele personale ale persoanelor fizice se va pedepsi cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care, contrar condițiilor stabilite prin lege, scoate date personale din Republica Croația în scopul prelucrării ulterioare sau le publică sau le face accesibile altcuiva într-un alt mod sau persoana care, prin acțiunea la care se face referire în alineatul 1 al acestui articol, obține beneficii materiale substanțiale pentru sine sau pentru altcineva sau provoacă o pagubă însemnată, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Se aplică pedeapsa prevăzută la alineatul 2 al acestui articol celui care comite fapta menționată la alineatul 1 al acestui articol asupra unui copil sau celui care contrar condițiilor stipulate prin lege, colectează, prelucrează

sau utilizează date personale ale persoanelor fizice care se referă la originea etnică sau rasială, orientarea politică, religioasă sau de altă natură, la statutul de membru de sindicat, sănătate sau viața sexuală, precum și datele personale ale persoanelor fizice într-un proces penal sau contravențional.

(4) Dacă infracțiunea de la alineatele 1-3 ale prezentului articol este săvârșită de un funcționar în exercitarea atribuțiilor sale se pedepsește cu închisoare de la șase luni la cinci ani.

CAPITOLUL XV
Infracțiuni împotriva onoarei și reputației

Art. 147. Insulta

(1) Persoana care insultă o altă persoană se va pedepsi cu amendă în valoare de până la nouăzeci de zile amendă.

(2) Acțiunea prevăzută la alineatul 1, săvârșită prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care face ca insulta să devină accesibilă unui număr mare de persoane se pedepsește cu amendă de până la o sută optzeci de zile amendă.

(3) Dacă cel insultat întoarce insulta, instanța poate scuti de pedeapsă ambii făptuitori.

(4) Dacă făptuitorul a fost provocat de comportamentul inadecvat al persoanei vătămate sau dacă persoana vătămată a acceptat în fața instanței scuzele făptuitorului pentru fapta comisă, instanța îl poate scuti de pedeapsă.

(5) Nu se consideră insultă dacă din modul de exprimare și din alte circumstanțe reiese că defăimarea a fost comisă în scopul protejării altor interese justificate.

Art. 148. Defăimarea

(1) O persoană care în fața unui terț face sau transmite pentru altcineva o afirmație factuală care poate leza onoarea sau reputația acestuia se va pedepsi cu amendă de până la o sută optzeci de zile.

(2) Oricine comite acțiunea prevăzută la alineatul 1 prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care o face accesibilă unui număr mare de persoane se pedepsește cu amendă de până la trei sute șaizeci de zile amendă.

(3) Nu se consideră infracțiune, în sensul alineatelor 1 și 2 din acest articol, dacă făptuitorul dovedește veridicitatea afirmațiilor faptice pe care le-a prezentat sau le-a transmis sau dacă există un motiv serios datorită căruia, procedând cu bună-credință, a crezut în veridicitatea acestora.

(4) Nu este permisă dovedirea circumstanțelor menționate la alineatul 3 unui făptuitor care nu a afirmat sau nu a difuzat afirmația faptică în interes public sau dintr-un alt motiv justificat, ci a procedat doar cu scopul lezării

onoarei sau reputației celuilalt, mai ales dacă afirmațiile se referă la viața personală sau familială a altei persoane.

(5) Dacă făptuitorul recunoaște că afirmațiile sale nu sunt adevărate și dacă le revocă în instanță, aceasta îl poate scuti de pedeapsă.

Art. 149. Calomnia

(1) Persoana care în fața unui terț susține sau difuzează pentru o altă persoană o afirmație factuală neadevărată despre o altă persoană, de natură să lezeze onoarea sau reputația acesteia, știind că afirmația nu este adevărată, se pedepsește cu amendă de până la trei sute șaizeci de zile.

(2) Oricine comite acțiunea prevăzută la alineatul 1 prin presă, radio, televiziune, calculator sau rețea de calculatoare, la o adunare publică sau în alt mod care o face accesibilă unui număr mare de persoane se pedepsește cu amendă până la de cinci sute de zile.

Art. 150. Urmărirea infracțiunilor împotriva onoarei și reputației

(1) Infracțiunile împotriva onoarei și reputației sunt urmărite penal în procese private.

(2) În cazul săvârșirii unei infracțiuni împotriva onoarei și reputației unei persoane decedate, urmărirea penală poate fi declanșată printr-un proces privat al soțului, partenerului, părintelui, copilului, părintelui adoptiv, copilului adoptiv, fraților sau surorilor persoanei decedate.

Art. 151. Publicarea sentinței pentru infracțiunile împotriva onoarei și reputației

(1) Sentința prin care este declarat vinovat cel care a comis infracțiunea împotriva onoarei și reputației va fi comunicată, integral sau parțial, la cererea părții vătămate și pe cheltuiala făptuitorului, prin intermediul presei, radioului, televiziunii, sistemului sau rețelei informatice sau prin intermediul altui mijloc de comunicare publică.

(2) În sentință instanța va stabili modul de publicare a acesteia, stabilind, întotdeauna, ori de câte ori acest lucru este posibil, ca anunțarea să fie făcută prin același mijloc de comunicare publică prin care acea faptă a fost comisă.

CAPITOLUL XVI
Infracțiuni împotriva libertății sexuale

Art. 152. Actul sexual fără consimțământ

(1) Persoana care, fără consimțământul victimei, comite un act sexual sau persoana care determină o altă persoană ca, fără consimțământul său, să efectueze un act sexual de orice natură cu o terță persoană sau fără consimțământul său să săvârșească un act sexual sau un act sexual asupra propriei persoane se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul care se afla într-o eroare care putea fi înlăturată, în privința existenței consimțământului la care se face referire în alineatul 1 al acestui articol, se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Consimțământul menționat la alineatul 1 al acestui articol există dacă persoana a decis din proprie voință să participe la actul sexual sau la un act similar actului sexual și dacă a fost capabilă să ia și să exprime o astfel de decizie. Se consideră că un astfel de consimțământ nu există mai ales dacă actul sexual sau un act similar actului sexual a fost efectuat prin constrângere sau amenințare, prin înșelăciune, abuz de poziție față de persoana cu care se află într-un raport de dependență, profitând de starea persoanei care nu a fost capabilă să-și exprime refuzul sau dacă acest act a fost comis împotriva unei persoane care a fost ilegal privată de libertate.

Art. 153. Violul

(1) Persoana care comite fapta de la articolul 152 alineatul 1 al acestei legi prin folosirea forței sau a amenințării că va atenta direct la viața sau corpul persoanei violate sau altei persoane se va pedepsi cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Făptuitorului care se afla într-o eroare care putea fi înlăturată în legătură cu consimțământul de la alineatul 1 i se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 154. Infracțiuni grave împotriva libertății sexuale

(1) Se pedepsește cu închisoarea de la un an la zece ani infracțiunea de la articolul 152 alineatul 1 comisă:

1. împotriva unui membru al familiei,
2. împotriva unei victime deosebit de vulnerabile datorită vârstei, bolii, dependenței, sarcinii, invalidității, unui handicap fizic sau mintal grav,
3. într-un mod deosebit de crud sau înjositor,
4. din ură,
5. împreună cu unul sau mai mulți făptași, când aceeași persoană a fost supusă mai multor agresiuni sexuale sau acte similare actelor sexuale,
6. prin folosirea armelor sau a unor instrumente periculoase,
7. dacă persoana violată a fost grav rănită fizic sau a rămas însărcinată.

(2) Persoana care comite fapta de la articolul 153 alineatul 1 în circumstanțele menționate la alineatul 1 al acestui articol se pedepsește cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(3) Dacă fapta de la articolul 152 alineatul 1 sau articolul 153 alineatul 1 al prezentului Cod penal a avut ca urmare moartea persoanei violate, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoare de minimum cinci ani.

Art. 155. Acte indecente

(1) Persoana care, în condițiile articolului 152 al prezentului Cod penal, atunci când nu a existat nici tentativa comiterii acestei infracțiuni, comite un act indecent se va pedepsi cu închisoare de până la un an de zile.

(2) Persoana care, în condițiile articolelor 153 sau 154 ale prezentului Cod penal, atunci când nu a existat nici tentativa comiterii acestor infracțiuni, comite un act indecent se va pedepsi cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 156. Hărțuirea sexuală

(1) Persoana care hărțuiește sexual o altă persoană care îi este subordonată sau care este dependentă de aceasta sau care este deosebit de vulnerabilă din cauza vârstei, bolii, invalidității, dependenței, a sarcinii, a unor grave boli fizice sau mintale se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Hărțuirea sexuală este orice comportament sexual nedorit, verbal, non-verbal sau, fizic, care are drept scop sau care lezează efectiv demnitatea persoanei și care provoacă frică, un mediu ostil, umilitor sau ofensator.

(3) Infracțiunea de la alineatul 1 se pedepsește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 157. Prostituția

(1) Persoana care, pentru a obține un profit material sau alte beneficii, atrage, recrutează sau îndeamnă o altă persoană la oferirea de servicii sexuale sau organizează sau facilitează unei alte persoane oferirea de servicii sexuale va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la cinci ani.

(2) Persoana care, prin constrângere sau amenințare, prin inducere în eroare, înșelăciune, prin abuz de putere sau prin folosirea situației de nevoie sau a raportului de dependență, în scopuri de câștig, constrânge sau determină o altă persoană la oferirea de servicii sexuale sau cine folosește serviciile sexuale ale unei astfel de persoane contra plății, deși știa sau trebuia să cunoască circumstanțele menționate, se pedepsește cu închisoare de la unu la zece ani.

(3) Persoana care prin intermediul mass-media și al altor mijloace asemănătoare publică anunțuri despre prostituție se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

(4) Existența infracțiunii de la prezentul articol nu este influențată de împrejurarea că persoana care este atrasă, recrutată, încurajată sau exploatată pentru prostituție a acceptat acest lucru și că deja practica prostituția.

CAPITOLUL XVII
Infracţiunile de abuzare sexuală şi exploatare a copilului

Art. 158. Abuzarea sexuală a copilului sub cincisprezece ani

(1) Persoana care comite un act sexual de orice natură asupra unui copil sub vârsta de cincisprezece ani sau îl determină să comită un act sexual orice natură cu o terţă persoană sau îl determină să comită asupra sa un act sexual de orice natură se pedepseşte cu închisoare de la unu la 10 ani.

(2) Persoana care comite asupra unui copil cu vârsta sub cincisprezece ani un act indecent sau îl determină să comită un act indecent cu o altă persoană sau asupra sa se pedepseşte cu închisoare de la şase luni la cinci ani.

(3) Nu constituie infracţiune în sensul alineatelor 1 şi 2 ale acestui articol dacă diferenţa de vârstă dintre persoanele care au întreţinut un act sexual de orice natură nu este mai mare de trei ani.

(4) Făptuitorul care se afla într-o eroare care putea fi evitată că minorul de la alineatul 1 al acestui articol are minimum cincisprezece ani se va pedepsi cu închisoare de la şase luni la cinci ani, iar dacă se afla într-o eroare ce putea fi evitată că minorul de la alineatul 2 al acestui articol are minimum cincisprezece ani se va pedepsi cu închisoare de până la trei ani.

(5) Persoana care întreţine un act sexual de orice natură cu un copil de până în cincisprezece ani prin constrângere sau ameninţare, inducere în eroare, înşelăciune sau prin abuz de autoritatea sau poziţie dificilă sau de relaţia de dependenţă a copilului faţă de această persoană se pedepseşte cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(6) Cel care, în condiţiile la care se face referire la alineatul 5 al acestui articol comite un act de natură sexuală asupra unui copil cu vârsta de până în cincisprezece ani se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

Art. 159. Abuzarea sexuală a unui copil cu vârsta de peste cincisprezece ani

(1) Persoana care, cu un copil care a împlinit cincisprezece ani şi care i-a fost încredinţat spre educare, şcolarizare, în grijă, spre grijă spirituală sau îngrijire, întreţine un act sexual de orice natură sau îl determină să întreţină cu o altă persoană un act sexual de orice natură sau îl determină să comită asupra sa un act sexual de orice natură se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 al acestui articol ruda de sânge sau prin adopţie pe line directă, tatăl sau mama vitregă care întreţine cu un copil care a împlinit cincisprezece ani un act sexual de orice natură sau îl determină să întreţină cu o altă persoană un act sexual de orice natură sau îl determină să comită asupra sa însăşi un act sexual de orice natură.

Art. 160. Satisfacerea unui act lubric în fața copilului cu vârsta sub cincisprezece ani

(1) Persoana care comite în fața unui copil cu vârsta până în cincisprezece ani acte lubrice cu scopul satisfacerii sexuale proprii sau ale altcuiva se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Persoana care comite în fața unui copil cu vârsta sub cincisprezece ani infracțiunea la care se face referire în articolele 152 -155, 158 sau 159 ale prezentului Cod penal se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(3) Tentativa la infracțiunea de la alineatul 1 al acestui articol se pedepsește.

Art. 161. Atragerea copiilor pentru satisfacerea nevoilor sexuale

(1) Un adult care, cu intenția ca el sau o altă persoană să comită asupra unei persoane sub cincisprezece ani infracțiunea de la articolul 158 al prezentului Cod penal, prin tehnologia informației sau într-un alt mod îi propune o întâlnire și întreprinde măsuri de realizare a acestei întâlniri se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Persoana care colectează, dă sau transferă date despre o persoană sub cincisprezece ani în scopul comiterii infracțiunii de la alineatul 1 se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(3) Tentativa infracțiunii de la alineatul 1 se pedepsește.

Art. 162. Proxenetismul infantil

(1) Cel care, în scopuri de profit sau alte beneficii atrage, recrutează sau încurajează un copil la prestarea de servicii sexuale, organizează sau facilitează oferirea de servicii sexuale cu minori, deși știa sau ar fi trebuit să știe că este vorba de un copil, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Persoana care folosește serviciile sexuale ale unui copil care a împlinit cincisprezece ani cu plata unor sume de bani sau oferirea de contraservicii, deși știa sau ar fi trebuit să știe că este vorba de un copil, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Persoana care știa sau ar fi trebuit și ar fi putut să știe că o persoană pe care, în scopuri de profit, o constrânge sau o determină, prin violență sau amenințare, prin inducere în eroare, înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de situația de dependență, să ofere servicii sexuale, este un copil, sau cine folosește serviciile sexuale al unui copil contra plată, deși știa sau putea și trebuia să știe sau putea avea cunoștință de circumstanțele menționate se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Persoana care promovează folosirea serviciilor sexuale ale unui copil se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 163. Folosirea copiilor pentru pornografie

(1) Persoana care atrage, recrutează sau încurajează participarea la filmarea pornografiei infantile sau organizează și facilitează înregistrarea pornografiei infantile se pedepsește cu închisoarea de la unu până la opt ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care în mod neautorizat înregistrează, produce, oferă, pune la dispoziție, distribuie, difuzează, importă, exportă, achiziționează pentru sine sau pentru altcineva, vinde, prezintă, expune sau posedă pornografie infantilă sau în cunoștință de cauză o accesează prin tehnologia de comunicare a informațiilor.

(3) Cel care, prin constrângere sau amenințare, prin inducere în eroare, înșelăciune, abuz de putere sau prin profitarea de situația gravă sau de relația de dependență, constrânge sau încurajează înregistrarea de pornografie infantilă se pedepsește cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(4) Echipamentele speciale, mijloacele, programele de calculator sau datele destinate, adaptate sau utilizate pentru săvârșirea sau facilitarea comiterii unei infracțiuni de la alineatele 1, 2 și 3 ale prezentului articol vor fi confiscate, iar materialele pornografice care provin din comiterea infracțiunii la care se face referire în alineatele 1, 2 și 3 vor fi distruse.

(5) Un copil nu poate fi pedepsit pentru producerea și deținerea de materiale pornografice care îl prezintă pe el însuși sau pe el și un alt copil, dacă ei înșiși produc și dețin acest material cu consimțământul fiecăruia și exclusiv pentru uz personal.

(6) Pornografia infantilă este un material care prezintă vizual sau în alt mod un copil real sau prezintă în mod real un copil inexistent sau o persoană care arată ca un copil într-un comportament sexual real, explicit sau simulat sau care prezintă organele sexuale ale copiilor în scopuri sexuale. Materialele care au semnificație artistică, medicală, științifică, informativă sau similară nu sunt considerate pornografice în sensul prezentului articol.

Art. 164. Exploatarea copiilor pentru spectacole pornografice

(1) Persoana care atrage, racolează un copil sau îi încurajează participarea la spectacole pornografice se va pedepsi cu închisoarea de la unu la opt ani.

(2) Persoana care obține un câștig din spectacolele pornografice în care participă un copil sau exploatează într-un alt mod copilul pentru spectacole pornografice se va pedepsi cu închisoarea de la unu până la zece ani.

(3) Cel care, prin constrângere sau amenințare, inducere în eroare, înșelăciune, abuz de putere sau de starea de dependență, constrânge sau determină un copil să participe la un spectacol pornografic se pedepsește cu închisoarea de la trei până la doisprezece ani.

(4) Pedeapsa cu închisoarea de alineatul 1 se aplică celui care privește spectacolul pornografic în direct sau prin intermediul mijloacelor de comunicare sau care a știut sau trebuia și putea să știe că în acel spectacol participă un copil.

(5) Dispozitivele speciale, mijloacele, programele de calculator sau datele destinate, adaptate sau utilizate pentru săvârșirea sau facilitarea comiterii infracțiunii prevăzute la alineatele 1, 2 și 3 ale prezentului articol vor fi confiscate, iar materialul pornografic rezultat din comiterea infracțiunii de la alineatele 1, 2 și 3 ale prezentului articol va fi distrus.

Art. 165. Informarea copiilor despre pornografie

(1) Persoana care vinde, face cadou, prezintă sau difuzează, prin intermediul sistemului informatic, al unei rețele sau al mijloacelor de stocare a datelor informatice sau, într-un alt mod, facilitează unui copil sub cincisprezece ani accesul la documente, fotografii, conținuturi audiovizuale sau alte obiecte cu conținut pornografic sau îi prezintă un spectacol pornografic se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Obiectele, dispozitivele speciale, mijloacele, programele de calculator sau datele destinate, adaptate sau utilizate pentru săvârșirea sau facilitarea comiterii infracțiunii prevăzute la alineatul 1 vor fi confiscate, iar materialul pornografic va fi distrus.

(3) Pornografie în sensul acestui articol se consideră materialul care prezintă vizual sau înfățișează în alt mod, într-o manieră realistă, o persoană într-un comportament sexual real, explicit sau simulat sau care prezintă organele sexuale umane în scopuri sexuale. Materialele care au semnificație artistică, medicală, științifică, informativă sau similare nu sunt considerate pornografice în sensul prezentului articol.

Art. 166. Infracțiuni grave de abuz sexual și de exploatare a copilului

(1) Dacă prin infracțiunea prevăzută la articolul 158 alineatul 1, articolul 162 alineatele 1 și 2, articolul 163 alineatele 1 și 2 și articolul 164 alineatul 1 ale prezentului Cod penal, copilul a suferit vătămări corporale grave sau i-a fost perturbată evoluția fizică sau emoțională sau minora a rămas însărcinată, dacă la comiterea infracțiunii au participat mai mulți făptuitori sau infracțiunea a fost comisă asupra unui copil deosebit de vulnerabil sau comisă de un membru al familiei sau de o persoană cu care copilul locuiește într-o gospodărie comună sau infracțiunea a fost comisă într-un mod deosebit de crud sau umilitor, se aplică pedeapsa de la trei până la cincisprezece ani de închisoare.

(2) Dacă prin infracțiunea prevăzută la articolul 158 alineatul 5, articolul 162 alineatul 3, articolul 163 alineatul 3 și articolul 164 alineatul 2 din prezentul Cod penal, copilul a suferit vătămări corporale grave sau i-a fost perturbată evoluția fizică sau emoțională sau minora a rămas însărcinată, dacă la comiterea infracțiunii au participat mai mulți făptuitori, sau infracțiunea a fost comisă asupra unui copil deosebit de vulnerabil sau comisă de un membru al familiei sau de persoana cu care copilul locuiește într-o gospodărie comună, sau infracțiunea a fost comisă într-un mod deosebit de crud sau umilitor, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoare de minimum cinci ani.

(3) Dacă infracțiunea de la articolul 158, articolul 162, articolul 163 sau articolul 164 ale prezentului Cod penal a provocat decesul copilului, făptuitorului i se va aplica pedeapsa cu închisoarea de minimum zece ani sau pe detențiune pe termen lung.

CAPITOLUL XVIII
Infracțiuni împotriva căsătoriei, familiei și copiilor

Art. 167. Bigamia

(1) Persoana care se căsătorește din nou deși este deja căsătorit sau cine se căsătorește cu o persoană despre care știe că este deja căsătorită se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) În cazul în care căsătoria precedentă a încetat între timp, nu se va declanșa urmărirea penală.

Art. 168. Facilitarea încheierii unei căsătorii nepermise

Persoana autorizată în fața căreia se încheie căsătoria, care oficiază căsătoria, deși nu sunt îndeplinite toate prevederile legale pentru existența și validitatea căsătoriei, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 169. Forțarea încheierii căsătoriei

(1) Persoana care forțează o altă persoană să încheie o căsătorie se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Persoana care atrage o persoană într-un alt stat decât cel de reședință pentru a o forța să se căsătorească aici se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 170. Facilitarea unei vieți extraconjugale cu un copil

(1) Un adult care trăiește cu un copil cu vârsta de până la șaisprezece ani, iar prin aceasta nu comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai mare se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Se aplică pedeapsa prevăzută la alineatul 1 celui care facilitează unui copil cu vârsta de până la șaisprezece ani o viață extraconjugală cu o altă persoană sau îl determină la acest lucru, iar prin aceasta nu comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai mare.

(3) Persoana care comite fapta prevăzută la alineatul 2 al acestui articol pentru a obține beneficii se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 171. Abandonul de familie în situații de nevoie

Cel care, prin încălcarea obligațiilor familiale legale, părăsește un membru al familiei care nu se poate îngriji singur într-o situație de nevoie se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 172. Încălcarea obligației de întreținere

(1) Persoana care nu întreține o persoană pe care este obligat prin lege să o întrețină, în cuantumul și la termenele prevăzute prin actul de executare se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă obligația prevăzută la alineatul 1 se referă la întreținerea unui copil sau a unei persoane care din cauza vârstei, bolii, handicapului mintal sau

fizic nu este capabilă să muncească, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Nu constituie infracțiune dacă făptuitorul dovedește că din motive justificate nu a avut posibilitatea prestării întreținerii la care se face referire în alineatele 1 sau 2 ale prezentului articol.

Art. 173. Neaplicarea hotărârii de protejare a bunăstării copilului

(1) Persoana care nu aplică, împiedică sau face imposibilă aplicarea hotărârii de protejare a bunăstării copilului, adoptată de instanță, de centrul de asistență socială din județ sau de un organ de stat se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana autorizată angajată într-o instituție sau organ de stat care nu aplică hotărârile instanței sau ale autorităților statului sau nu îndeplinește la timp obligațiile legale privind protecția copilului, iar din acest motiv poate fi pusă în pericol sănătatea sau dezvoltarea copilului, se pedepsește cu închisoarea de până în trei ani.

(3) Dacă infracțiunea de la alineatul 2 a fost comisă din culpă, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea până la un an.

(4) Făptuitorul care facilitează aplicarea hotărârii de la alineatul 1 înainte de începerea procesului poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 174. Răpirea de minori

(1) Persoana care ia un copil de la un părinte, părinte adoptiv, tutore, altă persoană sau instituție căreia i-a fost încredințat, îl reține ilegal sau nu îi permite să trăiască cu o persoană sau în instituția căreia i-a fost încredințat se pedepsește cu închisoare de la șase luni până la cinci ani.

(2) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 este comisă de un părinte sau un părinte adoptiv, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

(3) Persoana care comite infracțiunea prevăzută la alineatul 1 al acestui articol cu scopul de a reține permanent copilul sau dacă din cauza infracțiunii de la alineatul 1 al acestui articol copilul a părăsit teritoriul Republicii Croația sau i-a fost periclitată grav sănătatea, educația, școlarizarea sau într-un alt mod i-a fost pusă în pericol bunăstarea se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani.

(4) Părintele sau părintele adoptiv care comite fapta penală de la alineatul 1 al acestui articol cu scopul de reține permanent copilul sau în sensul de a părăsi teritoriul Republicii Croația, împreună cu copilul, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(5) Dacă infracțiunea de la alineatele 1, 2, 3 și 4 ale prezentului articol a provocat decesul copilului, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(6) Tentativa la infracțiunea de la alineatul 2 al acestui articol se pedepsește.

(7) Făptuitorul care aduce copilul înapoi înainte de începerea cercetării penale poate fi exonerat de pedeapsă.

Art. 175. Schimbarea statutului familial

(1) Persoana care prin atribuirea, înlocuirea, prezentarea de informații false sau într-un alt mod schimbă statutul familial al copilului, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

(2) Persoana care din culpă sau într-un alt mod schimbă statutul familial al copilului se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(3) Pentru tentativa de comitere a infracțiunii de la alineatul 1 al acestui articol făptuitorul va fi pedepsit.

Art. 176. Părăsirea copilului

Persoana care își părăsește copilul cu scopul de a scăpa de el definitiv se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 177. Neglijarea și abuzarea drepturilor copilului

(1) Părintele, părintele adoptiv, tutorele sau o altă persoană care neglijează grav îndatoririle sale de a crește, educa și școlariza copilul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Persoana care constrânge un copil la muncă excesivă sau la o muncă ce nu este potrivită vârstei sale, la cerșetorie sau la orice alt comportament dăunător dezvoltării sale sau persoana care abuzează grav, în alt mod, drepturile copilului se pedepsește cu închisoare de la șase luni până la cinci ani.

(3) Dacă, din cauza infracțiunii prevăzute la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol, copilul s-a dedat la cerșetorie, prostituție sau alte forme de comportament inacceptabil din punct de vedere social sau dacă copilul este rănit grav, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

(4) Dacă infracțiunea de la alineatele 1 și 2 ale prezentului articol a cauzat decesul copilului, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 178. Violarea intimității copilului

(1) Persoana care dezvăluie sau transmite ceva din viața personală sau familială a copilului, contrar reglementărilor, îi publică fotografia sau dezvăluie identitatea copilului, dacă prin aceasta i-a provocat anxietate copilului, l-a expus la batjocură din partea colegilor sau altor persoane sau a periclitat într-un alt mod bunăstarea copilului, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Persoana care comite fapta de la alineatul 1 al acestui articol prin intermediul presei, radioului, televiziunii, al sistemului sau al unei rețele computerizate, la o întrunire publică sau într-un alt mod, motiv pentru care au devenit accesibile pentru un număr mai mare de persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(3) Persoana care comite fapta prevăzută la alineatele 1 şi 2 ale prezentului articol în calitate de funcţionar public sau în îndeplinirea activităţii profesionale se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 179. Incestul

(1) Persoana care întreţine un act sexual de orice natură cu o rudă de sânge în linie directă, cu fratele, sora, inclusiv cu cei vitregi, rudă de sânge sau prin adopţie se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Persoana care, în perioada când a comis fapta de la alineatul 1 al acestui articol, a fost copil, nu se va pedepsi.

CAPITOLUL XIX
Infracţiuni împotriva sănătăţii umane

Art. 180. Răspândirea şi transmiterea de boli contagioase

(1) Persoana care nu procedează conform reglementărilor sau ordinelor prin care autoritatea naţională competentă a ordonat controlul, dezinfectarea, dezinsecţia, deratizarea, izolarea bolnavilor sau alte măsuri pentru prevenirea şi combaterea bolilor contagioase în rândul oamenilor, respectiv pentru prevenirea şi combaterea bolilor infecţioase la animale de la care se pot îmbolnăvi şi oameni, şi din această cauză apare riscul bolilor contagioase în rândul oamenilor sau transmiterea bolilor infecţioase de la animale la oameni, va fi pedepsit cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Persoana care nu respectă măsurile de protecţie şi infectează o altă persoană cu o boală contagioasă gravă se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Dacă infracţiunea de la alineatele 1 şi 2 ale acestui articol a fost comisă din culpă, făptuitorul va fi pedepsit cu închisoarea de până la un an.

(4) Infracţiunea de la alineatul 2 al acestui articol, atunci când este vorba de o boală cu transmitere sexuală, va fi urmărită penal la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, excepţie fiind situaţia când infracţiunea a fost comisă împotriva unui copil.

Art. 181. Tratamentul medical necorespunzător

(1) Medicul de medicină generală, medicul stomatolog sau alt medic specialist care, în efectuarea unei activităţi de asistenţă medicală, aplică un mijloc sau o metodă de tratament necorespunzătoare sau care, într-un alt mod evident, nu acţionează în conformitate cu normele profesiei medicale sau în mod evident procedează necorespunzător, provocând astfel înrăutăţirea bolii sau perturbarea sănătăţii unei alte persoane, se pedepseşte cu închisoare de până la un an.

(2) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 provoacă o vătămare corporală gravă unei alte persoane sau când boala existentă este agravată în

mod semnificativ, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea pe o durată de maximum trei ani.

(3) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 a provocat o vătămare corporală deosebit de gravă unei alte persoane sau a dus la întreruperea sarcinii unei alte persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea între şase luni şi cinci ani.

(4) În cazul în care infracţiunea prevăzută la alineatul 1 provoacă moartea uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea între trei şi doisprezece ani.

(5) În cazul în care infracţiunea menţionată la alineatul 1 este săvârşită din culpă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni.

(6) În cazul în care infracţiunea menţionată la alineatul 2 este săvârşită din culpă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(7) În cazul în care infracţiunea menţionată la alineatul 3 este săvârşită din culpă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(8) În cazul în care infracţiunea menţionată la alineatul 4 este săvârşită din culpă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoare de la unu până la opt ani.

Art. 182. Prelevarea şi transplantarea neautorizată a unor părţi ale corpului uman

(1) Un medic, un medic dentist sau alt angajat din domeniul sănătăţii care, fără consimţământul prealabil sau nejustificat din punct de vedere medical, prelevă un organ, ţesut, celule, embrion sau făt de la un donator viu, sau le implantează beneficiarului sau le foloseşte pentru procedeul de fertilizare medicală, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la zece ani.

(2) Dacă infracţiunea menţionată la alineatul 1 al acestui articol a provocat decesul persoanei, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(3) Un medic, un medic dentist sau alt lucrător din domeniul sănătăţii care, pentru transplant, prelevă o parte din corpul unei persoane decedate, chiar dacă ştie că această persoană, reprezentantul său legal sau tutorele a declarat în scris că nu va fi donator, sau cel care, fără consimţământul prevăzut, prelevă în vederea transplantării a parte din corpul unui copil sau al unui adult decedat care nu a avut capacitatea de a raţiona, se pedepseşte cu închisoare pe un termen de până la un an.

Art. 183. Neacordarea de asistenţă medicală în situaţii de urgenţă

Un medic, dentist sau alt lucrător din domeniul sănătăţii care nu acordă fără întârziere asistenţă medicală unei persoane care are nevoie de o astfel de asistenţă din cauza pericolului de a suferi consecinţe dăunătoare permanente asupra sănătăţii sau vieţii sale se pedepseşte cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 184. Escrocheriile

(1) Orice persoană care nu are calificarea profesională prevăzută, dar care se ocupă de tratarea, respectiv tratamentul sau furnizarea de alte tipuri de asistență medicală se pedepsește cu închisoarea dă de până la un an.

(2) Dacă prin fapta menționată la alineatul 1 se provoacă o agravare semnificativă a bolii sau o deteriorare a sănătății unei alte persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Dacă prin fapta menționată la alineatul 1 se provoacă grave vătămări corporale sau întreruperea sarcinii la o altă persoană, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Dacă prin fapta menționată la alineatul 1 se provoacă decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) Mijloacele utilizate pentru tratarea, respectiv tratamentul de la alineatele 1 și 2 vor fi confiscate.

Art. 185. Contrafacerea medicamentelor sau a produselor medicale

(1) Orice persoană care produce un medicament contrafăcut, o substanță activă, un excipient, un produs medical, părțile sale componente sau accesoriile sale sau modifică un medicament autentic, o substanță activă, un excipient sau un produs medical, părțile sale componente sau accesoriile sale, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa de la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care achiziționează sau se oferă să achiziționeze, depoziteze, importe sau exporte, să pună în circulație un medicament contrafăcut, o substanță activă, un excipient, un produs medical, părțile sale componente sau accesoriile sale ca fiind unele adevărate.

(3) Oricine fabrică în mod fals sau modifică ambalajul original intern sau extern al unui medicament sau al unui produs medical, rezumatul descrierii proprietăților medicamentului, instrucțiunile privind produsul, instrucțiunile de utilizare a medicamentului, documentația substanței active sau excipienților,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(4) Pedeapsa de la alineatul 3 se va aplica și oricărei persoane care utilizează ambalajul original intern sau extern al unui medicament sau al unui produs medical, rezumatul descrierii proprietăților medicamentului, instrucțiunile privind produsul, instrucțiunile de utilizare a medicamentului, documentația substanței active sau a excipienților în afara ariei pentru care au fost destinate în lanțul legal de aprovizionare cu medicamente și produse medicale.

(5) Oricine săvârșește fapta de la alineatele 1, 2, 3 și 4 abuzând de încrederea de care se bucură în calitate de expert, producător sau furnizor sau o săvârșește prin intermediul mijloacelor de informare în masă, cum ar fi

sistemele informatice, incluzând internetul, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(6) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârşire a infracţiunii de la alineatele 3 şi 4.

(7) Produsele şi mijloacele de producţie vor fi confiscate.

Art. 186. Producerea şi comercializarea produselor dăunătoare de tratare, respectiv tratament

(1) Oricine prepară ori produce spre vânzare sau în scopul oricărei alte modalităţi de introducere pe piaţă, ca medicament, produs homeopat sau medical, preparate sau produse care dăunează sănătăţii umane, prezentând astfel un pericol pentru sănătatea unei alte persoane, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi oricărei persoane care achiziţionează, prelucrează, distribuie sau introduce pe piaţă sânge infectat sau alt ţesut sau produce din acestea mijloace terapeutice.

(3) Oricine comite infracţiunea de la alineatele 1 şi 2 din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(4) Produsele şi mijloacele de producţie vor fi confiscate.

Art. 187. Conduita neglijentă în prepararea şi eliberarea medicamentelor

(1) Un farmacist sau o altă persoană autorizată să prepare sau să elibereze medicamente pentru utilizarea în medicină care prepară un medicament în contradicţie cu regulile profesiei sale sau care eliberează un medicament incorect, provocând astfel un pericol pentru sănătatea altei persoane, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Dacă infracţiunea de la alineatul 1 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Art. 188. Producerea şi comercializarea de produse dăunătoare sănătăţii umane

(1) Oricine produce, vinde sau comercializează în alt mod alimente necorespunzătoare din punct de vedere medical sau alte produse dăunătoare sănătăţii umane, punând astfel în pericol sănătatea unei alte persoane, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite infracţiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Art. 189. Controlul neglijent al cărnii de consum

(1) Un inspector veterinar sau o altă persoană autorizată să examineze animalele destinate sacrificării, carnea sau produsele de origine animală destinate consumului uman, care examinează animalele destinate sacrificării, carnea sau produsele de origine animală destinate consumului uman contrar

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

normelor sau reglementărilor profesiei sau pur și simplu nu efectuează niciun control pe care are obligația să-l efectueze, permițând astfel introducerea pe piață a animalelor destinate sacrificării, a cărnii sau a produselor de origine animală destinate consumului uman care dăunează sănătății umane, punând astfel în pericol sănătatea unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 190. Posesia neautorizată, producția neautorizată și traficul de droguri și substanțe interzise în sport

(1) Oricine posedă în mod neautorizat substanțe care sunt reglementate prin lege a fi droguri sau substanțe interzise în sport se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni.

(2) Oricine produce, prelucrează, importă sau exportă în mod neautorizat substanțele menționate la alineatul 1 se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Oricine produce, prelucrează, transportă, exportă sau importă, achiziționează sau posedă substanțele menționate la alineatul 1 și care sunt destinate vânzării neautorizate sau introducerii într-un alt mod pe piață sau le oferă spre vânzare în mod neautorizat, le vinde, transferă sau posedă în vederea vânzării sau cumpărării sau le pune în alt mod în circulație se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Oricine oferă în vederea vânzării, vinde sau intermediază vânzarea substanțelor menționate la alineatul 1 al acestui articol unui copil sau face acest lucru într-o școală sau într-un alt loc destinat activităților educaționale, de formare, sportive sau sociale desfășurate de copii sau în imediata lor vecinătate sau într-o instituție penală sau oricine folosește un copil pentru săvârșirea infracțiunii menționate la alineatul 3 al acestui articol sau dacă acest lucru este făcut de un funcționar în legătură cu locul său de muncă sau cu autoritatea sa publică se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) Oricine organizează o rețea de vânzători sau intermediari se pedepsește cu închisoarea de cel puțin trei ani.

(6) Oricine, prin infracțiunea prevăzută la alineatele 3, 4 și 5, cauzează decesul persoanei căreia i-a vândut substanța menționată la alineatul 1 sau care a intermediat vânzarea acesteia,

se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

(7) Oricine face, achiziționează, posedă sau dă spre utilizare echipamente, materiale sau substanțe care pot fi utilizate pentru fabricarea substanțelor menționate la alineatul 1, despre care știe că sunt destinate producției lor neautorizate, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(8) Prin producție de droguri se înțelege și cultivarea de plante sau ciuperci din care se pot obține droguri.

(9) Substanțele menționate la alineatul 1, substanțele care pot fi utilizate pentru fabricarea acestora, plantele, ciupercile sau părțile din plante sau ciuperci din care se pot obține substanțele menționate la alineatul 1, mijloacele pentru producția sau prelucrarea acestora, mijloacele de transport adaptate pentru ascunderea acestor substanțe și mijloacele de consum vor fi confiscate.

(10) Instanța îl poate scuti de pedeapsă pe făptuitorul infracțiunii de la alineatele 1, 2, 3, 4, 5 și 7 care a contribuit în mod voluntar și esențial la descoperirea faptei din acest articol.

Art. 191. Permiterea consumului de droguri și substanțe interzise în sport

(1) Oricine instigă pe altcineva să consume substanțele de la articolul 190 alineatul 1 din prezenta lege sau i le dă să le consume el sau o altă persoană sau pune altcuiva la dispoziție spațiu pentru consumul acestora sau permite în alt fel consumul acestora se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 1 este săvârșită asupra unui copil sau unei persoane cu grave dizabilități mintale sau într-o școală sau într-un alt loc destinat activităților educaționale, de formare, sportive sau sociale desfășurate de copii sau în imediata lor vecinătate sau într-o instituție penală, asupra mai multe persoane sau dacă fapta de la alineatul 1 din acest articol a fost săvârșită de un funcționar, lucrător medical, asistent social, profesor, educator sau instructor, folosindu-se de poziția sa, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Persoana care, prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2, cauzează decesul persoanei căreia i-a dat substanța menționată la alineatul 1se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Substanțele de la alineatul 1 și mijloacele pentru pregătirea și consumul acestora vor fi confiscate.

(5) Instanța îl poate scuti de pedeapsă pe făptuitorul infracțiunii de la alineatele 1 și 2 care a contribuit în mod voluntar și esențial la descoperirea infracțiunii de la art. 190 și art. 191 din prezenta lege.

Art. 192. Infracțiuni grave împotriva sănătății umane

(1) Dacă prin infracțiunile prevăzute la art. 180 alineatele 1 și 2, art. 183, art. 185 alineatele 1 și 2, art. 186 alineatul 1, art. 187 alineatul 1, art. 188 alineatul 1, art. 189 alineatul 1 din prezenta lege se provoacă grave vătămări corporale unei alte persoane sau boala existentă este agravată în mod semnificativ, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-au provocat vătămări corporale deosebit de grave unei alte persoane sau o altă persoană a suferit o întrerupere de sarcină, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 180 alineatul 3, art. 186 alineatul 3, art. 187 alineatul 2, art. 188 alineatul 2 și art. 189 alineatul 2 din prezenta lege se provoacă grave vătămări corporale unei alte persoane sau boala existentă este agravată în mod semnificativ, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 4 s-au provocat vătămări corporale deosebit de grave unei alte persoane sau o altă persoană a suferit o întrerupere de sarcină, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 4 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

CAPITOLUL XX
Infracțiuni împotriva mediului

Art. 193. Poluarea mediului

(1) Oricine lasă, aduce sau varsă, contrar reglementărilor, o cantitate de substanțe sau de radiații ionizante în aer, sol, subteran, apă sau mare, care pot afecta în mod îndelungat sau în mod semnificativ calitatea acestora sau pot pune în pericol în mod semnificativ animalele, plantele sau ciupercile, sau pot pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine lasă, aduce sau varsă substanțe sau radiații ionizante în aer, sol, subteran, apă sau mare, punând astfel în pericol viața sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Oricine comite din culpă infracțiunea de la alineatul 1 se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, iar infracțiunea de la alineatul 2 se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 194. Vărsarea de substanțe poluante de pe ambarcațiuni

(1) Oricine varsă, contrar reglementărilor, substanțe poluante de pe o ambarcațiune maritimă în mare sau de pe o ambarcațiune în apele terestre și, prin urmare, le deteriorează calitatea, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Cu pedeapsa de la alineatul 1 se va pedepsi oricine varsă, contrar reglementărilor, cantități mici de substanțe poluante de pe o ambarcațiune de pe mare în mare sau de pe o ambarcațiune în apele terestre, fapt care, în ansamblul său, are ca rezultat deteriorarea calității acestora.

(3) Oricine comite fapta de la alineatele 1 şi 2 din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Art. 195. Punerea în pericol a stratului de ozon

(1) Oricine produce, importă, exportă, comercializează sau foloseşte, contrar reglementărilor, substanţe care dăunează stratului de ozon, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite infracţiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Art. 196. Punerea în pericol a mediului prin deşeuri

(1) Oricine efectuează, contrar reglementărilor, transport ilegal de deşeuri într-o cantitate semnificativă în unul sau mai multe transporturi aparent legate, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Oricine aruncă, dispune, adună, depozitează, prelucrează, importă, exportă sau transportă, contrar reglementărilor, deşeuri sau intermediază aceste activităţi sau se ocupă cu acestea în general sau acţionează în aşa fel încât poate afecta în mod îndelung sau în mod semnificativ calitatea aerului, solului, subsolului, apei sau mării sau poate pune în pericol în mod semnificativ animalele, plantele sau ciupercile, sau poate pune în pericol viaţa sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(3) Oricine comite infracţiunea de la alineatul 2 din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 197. Punerea în pericol a mediului prin fabrici sau uzine

(1) Oricine manipulează, contrar reglementărilor, o instalaţie în care se desfăşoară proceduri periculoase sau în care sunt depozitate sau se utilizează substanţe sau preparate periculoase care pot, în afara instalaţiei, afecta în mod îndelungat sau în mod semnificativ calitatea aerului, solului, subsolului, apei sau mării sau pot pune în pericol în mod semnificativ animalele, plantele sau ciupercile, sau pot pune în pericol viaţa sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracţiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 198. Punerea în pericol a mediului cu substanţe radioactive

(1) Oricine produce, prelucrează, manipulează, utilizează, deţine, depozitează, transporta, importă, exportă sau elimină, contrar reglementărilor, materiale nucleare sau alte substanţe radioactive periculoase în aşa fel încât poate afecta în mod îndelung sau în mod semnificativ calitatea aerului, solului, subsolului, apei sau mării sau poate pune în pericol în mod semnificativ animalele, plantele sau ciupercile, comunităţi de animale, plante sau ciuperci, poate pune în pericol viaţa sau sănătatea oamenilor, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 199. Punerea în pericol prin zgomot, vibrații sau radiații neionizante

Oricine produce zgomot, vibrații sau radiații neionizante, contrar reglementărilor, și astfel pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 200. Distrugerea valorilor naturale protejate

(1) Oricine ucide, distruge, deține, capturează sau ia o entitate dintr-o specie protejată de animale, plante sau ciuperci sau alte valori naturale protejate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 față de o specie sălbatică de animale, plante sau ciuperci care este strict protejată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1 și 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(4) Nu se constituie infracțiune fapta menționată la alineatul 1 dacă aceasta este comisă față de un număr nesemnificativ de membri ai speciei sau ai altei valori naturale protejate și are un impact nesemnificativ asupra conservării speciei respective sau a altei valori naturale protejate.

Art. 201. Distrugerea habitatelor

(1) Oricine distruge sau provoacă, contrar reglementărilor, o degradare semnificativă a habitatului unei specii protejate de animale, plante sau ciuperci sau distruge sau provoacă o degradare semnificativă a tipului de habitat, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 față de un habitat, respectiv zonă de reproducere, creștere a puilor, migrație și hibernare a unei specii sălbatice de animale, plante sau ciuperci care este strict protejată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul 2 se aplică și oricui distruge sau provoacă o degradare semnificativă a habitatelor într-o zonă protejată din natură sau într-o zonă importantă din punct de vedere ecologic.

(4) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1, 2 și 3 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 202. Traficul cu valorile naturale protejate

(1) Oricine comercializează, importă, exportă sau transportă, contrar reglementărilor, un exemplar viu sau mort dintr-o specie protejată de animale, plante sau ciuperci sau al unei alte valori naturale protejate, părți ale acestuia sau părți derivate din acesta sau scoate fără permisiune din Republica Croația o valoare naturală protejată sau nu o returnează în Republica Croația în

termenul stabilit în permisul acordat pentru acest lucru, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 faţă de o specie sălbatică de animale, plante sau ciuperci care este strict protejată, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(3) Oricine comite infracţiunea de la alineatele 1 şi 2 din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(4) Nu reprezintă infracţiune fapta menţionată la alineatul 1 dacă aceasta este comisă faţă de un număr nesemnificativ de membri ai speciei sau ai altei valori naturale protejate şi are un impact nesemnificativ asupra conservării speciei respective sau a altei valori naturale protejate.

Art. 203. Introducerea neautorizată a speciilor sălbatice sau a OMG-urilor în mediu

Oricine transportă, contrar reglementărilor, peste frontiera de stat un organism modificat genetic viu sau introduce un organism modificat genetic viu sau o parte dintr-o specie sălbatică de microorganisme, ciuperci, plante sau animale într-un mediu în care nu trăiesc în mod natural, şi provoacă astfel daune semnificative sau permanente asupra naturii, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 204. Vânătoarea şi pescuitul ilegal

(1) Oricine vânează un animal sălbatic în timpul sezonului închis sau într-o zonă în care nu este permisă vânătoarea sau vânează fără a absolvi examenul de vânătoare se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine vânează un animal sălbatic, peşte sau alte organisme de apă dulce sau marine în modalităţi sau prin mijloace prin care acestea sunt distruse în masă sau prin utilizarea de mijloace ajutoare neautorizate, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi oricui scoate din ţară în străinătate în mod permanent trofeul suprem al animalelor sălbatice.

(4) Obiectele destinate sau folosite pentru comiterea infracţiunii şi captura vor fi confiscate.

Art. 205. Uciderea sau torturarea animalelor

(1) Oricine ucide un animal fără motiv justificat sau îl abuzează grav, îi provoacă dureri inutile sau îl expune unor suferinţe inutile, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine comite infracţiunea de la alineatul 1 din lăcomie se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(3) Oricine priveaza, din culpă, de hrană sau apă sau expune în alt mod un animal la condiţii dificile pe o perioadă mai lungă de timp, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni.

(4) Animalele menţionate în acest articol se vor confisca.

Art. 206. Transmiterea de boli infecțioase la animale și organisme dăunătoare plantelor

(1) Oricine nu respectă reglementările sau deciziile prin care autoritatea națională competentă stabilește măsurile de combatere sau prevenire a răspândirii bolilor infecțioase la animale sau organisme dăunătoare pentru plante și care duce astfel la pericolul răspândirii bolii respective sau cauzelor acesteia, respectiv apariției sau răspândirii organismelor dăunătoare plantelor, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni.

Art. 207. Producerea și comercializarea de mijloace dăunătoare pentru tratarea animalelor

(1) Oricine produce în scopuri de vânzare sau comercializează mijloace de tratare sau prevenire a infecțiilor la animale care sunt periculoase pentru viața sau sănătatea lor și care duce astfel la răspândirea bolii infecțioase sau survine decesul unui număr mai mare de animale, se va pedepsi cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni.

Art. 208. Furnizarea incorectă de asistență veterinară

Medicul veterinar sau lucrătorul veterinar care, în acordarea ajutorului, în efectuarea controlului, vaccinării sau tratării unui animal nu respectă regulile profesiei de medic veterinar, și survine astfel îmbolnăvirea, agravarea semnificativă a bolii sau decesul animalului, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 209. Distrugerea pădurilor

(1) Oricine taie, contrar reglementărilor, sau defrișează pădurea sau o distruge în alt mod și prin acest lucru nu săvârșește o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 într-o pădure care face parte integrantă dintr-o zonă declarată prin regulament sau prin decizia autorității competente ca fiind valoare naturală protejată, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Obiectele destinate sau folosite pentru comiterea infracțiunii sau apărute ca urmare a infracțiunii săvârșite vor fi confiscate.

Art. 210. Modificarea regimului de apă

(1) Oricine modifică, contrar reglementărilor, sau perturbă regimul de apă și prin acest lucru nu săvârșește o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Oricine comite infracţiunea de la alineatul 1 într-o zonă care este declarată prin regulament sau prin decizia autorităţii competente ca fiind valoare naturală protejată, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Obiectele destinate sau folosite pentru comiterea infracţiunii sau apărute ca urmare a infracţiunii săvârşite vor fi confiscate.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârşire a infracţiunii de la alineatele 1 şi 2.

Art. 211. Exploatarea ilegală a resurselor minerale

(1) Oricine realizează, contrar reglementărilor, exploatarea resurselor minerale şi provoacă astfel daune considerabile, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine realizează, contrar reglementărilor, exploatarea resurselor minerale într-o zonă care este declarată prin regulament sau prin decizia autorităţii competente ca fiind valoare naturală protejată, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(3) Obiectele destinate sau folosite pentru comiterea infracţiunii sau apărute ca urmare a infracţiunii săvârşite vor fi confiscate.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârşire a infracţiunii de la alineatul 1.

Art. 212. Construcţiile ilegale

Oricine construieşte o clădire, contrar reglementărilor, într-o zonă care este declarată prin regulament sau prin decizia autorităţii competente ca fiind valoare naturală protejată, patrimoniu cultural sau ca aparţinând altui domeniu de interes special pentru stat, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 213. Cazuri de nepedepsire

Instanţa îl poate scuti de pedeapsă pe făptuitorul infracţiunii de la art. 193, art. 194, art. 196, art. 197 şi art. 198 din prezenta lege, care înainte de producerea consecinţelor grave îndepărtează în mod voluntar pericolul sau starea pe care a provocat-o.

Art. 214. Infracţiuni grave împotriva mediului

(1) Dacă prin infracţiunile prevăzute la art. 193 alineatele 1 şi 2, art. 194 alineatele 1 şi 2, art. 196 alineatele 1 şi 2, art. 197 alineatul 1, art. 198 alineatul 1 şi art. 199 alineatul 1 din prezenta Lege se provoacă grave vătămări corporale uneia sau mai multor persoane sau modificările cauzate prin poluare nu pot fi îndepărtate o lungă perioadă de timp sau are loc un accident major, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) În cazul în care prin infracţiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

SOLOMON CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 193 alineatul 3, art. 194 alineatul 3, art. 196 alineatul 3, art. 197 alineatul 2 și art. 198 alineatul 2 din prezenta lege se provoacă grave vătămări corporale mai multor persoane sau modificările cauzate prin poluare nu pot fi îndepărtate o lungă perioadă de timp sau are loc un accident major, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 200 alineatele 1 și 2, art. 201 alineatele 1, 2 și 3 și art. 202 alineatele 1 și 2 din prezenta Lege sunt provocate daune considerabile, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 206 alineatul 1, art. 207 alineatul 1 și art. 208 din prezenta Lege sunt provocate daune considerabile, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(7) În cazul în care prin infracțiunile prevăzute la art. 200 alineatul 3, art. 201 alineatul 4, art. 202 alineatul 3, art. 206 alineatul 2 și art. 207 alineatul 2 din prezenta Lege sunt provocate daune considerabile, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

CAPITOLUL XXI
Infracțiuni împotriva siguranței generale

Art. 215. Punerea în pericol a vieții și bunurilor prin acte sau mijloace generale periculoase

(1) Oricine cauzează un pericol asupra vieții și integrității corporale a persoanelor sau asupra proprietății de o valoare însemnată prin incendii, inundații, explozibili, otravă sau gaze otrăvitoare, radiații ionizante, forță mecanică, energie electrică sau de alte tipuri sau prin orice activitate sau mijloace general periculoase, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa de la alineatul 1 din acest articol se va aplica oricărei persoane care nu instalează dispozitivele prevăzute de protecție împotriva incendiilor, exploziilor, inundațiilor, otrăvurilor, gazelor otrăvitoare, energiei nucleare, radiațiilor ionizante sau de protecție la locul de muncă sau nu va păstra dispozitivele respective în stare corectă sau nu le pune în funcțiune în caz de necesitate sau în general nu acționează în conformitate cu reglementările sau prevederile tehnice cu privire la măsurile de protecție și, prin urmare, cauzează un pericol pentru viața integritatea corporală a persoanelor sau pentru o proprietate de o valoare însemnată.

(3) Oricine comite infracțiunile de la alineatele 1 și 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 216. Distrugerea sau deteriorarea rețelelor publice

(1) Oricine distruge, deteriorează, modifică, face inoperabil, îndepărtează, exclude sau interferează cu activitatea rețelei de utilizare publică pentru apă, căldură, gaze, energie electrică sau de alt tip sau echipament de comunicații electronice, provocând astfel întreruperi în viața obișnuită a populației,

se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care distruge, deteriorează, întrerupe, inversează sau dezactivează în alt mod funcționarea unui cablu sau a unei conducte subacvatice care facilitează de sub suprafața de apă un serviciu de comunicații electronice sau un flux de apă, gaze, petrol sau energie electrică între două sau mai multe stări sau între o anumită țară și Arctic sau Antarctica.

(3) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care distruge, deteriorează sau dezactivează în alt mod funcționarea obiectelor însoțitoare, navelor, dispozitivelor sau echipamentelor utilizate pentru instalarea, repararea sau întreținerea cablurilor sau conductelor submarine.

(4) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1, 2 și 3 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 217. Distrugerea sau deteriorarea dispozitivelor de protecție la locul de muncă

(1) Oricine, în locul în care se desfășoară anumite lucrări, distruge, dăunează, îndepărtează, deconectează sau acționează în alt mod și face astfel dispozitivele de protecție de la lucrările respective inutilizabile sau ineficiente și provoacă astfel un pericol pentru viața sau integritatea corporală a persoanelor sau pentru proprietăți de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 218. Distrugerea, deteriorarea sau folosirea abuzivă a indicatoarelor de pericol

(1) Oricine distruge, deteriorează, îndepărtează sau face într-un alt mod inutilizabile sau ineficiente indicatoarele prin care se avertizează asupra unui pericol,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care trimite, fără a fi necesar, un semnal convenit la nivel internațional pentru cerere de ajutor sau un semnal de amenințare cu un pericol sau oricărei persoane care trimite un semnal convenit la nivel internațional de existență a siguranței, atunci când nu este justificat sau oricărei persoane care folosește în mod abuziv un semnal de comunicație convenit la nivel internațional.

Art. 219. Utilizarea abuzivă a substanțelor radioactive

(1) Oricine, cu scopul de a provoca decesul unei alte persoane sau de a-i provoca grave vătămări corporale sau de a provoca pagube considerabile asupra unei proprietăți străine sau mediului, utilizează substanțe radioactive sau un dispozitiv de activare, dispersare sau emisie de substanțe radioactive, produce în mod neautorizat, prelucrează, obține, deține, depozitează, transportă, importă, exportă, dă cuiva sau permite cuiva să ajungă la acestea, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa de la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, cu scopul de a provoca decesul unei alte persoane sau de a-i provoca grave vătămări corporale sau de a provoca pagube considerabile asupra unei proprietăți străine sau mediului, utilizează substanțe radioactive sau un dispozitiv de activare, dispersare sau emisie de substanțe radioactive sau utilizează sau deteriorează un obiectiv nuclear, provocând astfel pericolul eliberării de substanțe radioactive.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, prin forță sau amenințarea cu forța, solicită în mod neautorizat predarea unui obiectiv nuclear sau a unor substanțe radioactive sau unui dispozitiv de activare, dispersare sau emisie de substanțe radioactive.

Art. 220. Manipularea substanțelor periculoase generale

(1) Oricine produce în mod neautorizat, colectează, ascunde, dispersează, utilizează, modifică, redistribuie sau transferă în mod ilegal substanțe ionizante sau alte tipuri de substanțe care pot provoca un pericol general pentru viața oamenilor sau pentru proprietățile de o valoare însemnată, sau permite unei alte persoane să ajungă la acestea în mod neautorizat sau împiedică alte persoane să ajungă la acestea în mod autorizat, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care, contrar reglementărilor privind circulația explozivilor sau a materialelor ușor inflamabile, predă explozibili sau materiale ușor inflamabile în vederea transportului în mijloacele de transport public sau preia un astfel de material folosindu-se de mijloacele de transport public.

(3) Substanțele ionizante sau alte tipuri de substanțe de la alineatul 1 și explozibilul, precum și materialele ușor inflamabile de la alineatul 2 vor fi confiscate.

Art. 221. Execuția periculoasă a lucrărilor de construcție

(1) Oricine, în cursul proiectării, desfășurării activității de supraveghere specializată a unei construcții, construcției sau executării anumitor lucrări sau demolării unei clădiri, acționând contrar reglementărilor sau normelor profesionale recunoscute în mod general, cauzează o stare de un pericol pentru viața oamenilor sau pentru proprietățile de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracţiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 222. Infracţiuni grave împotriva siguranţei generale

(1) În cazul în care prin infracţiunile prevăzute la art. 215 alineatele 1 şi 2, art. 216 alineatele 1, 2 şi 3, art. 217 alineatul 1, art. 219 şi art. 221 alineatul 1 din prezenta Lege se provoacă grave vătămări corporale unei alte persoane sau pagube materiale de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) În cazul în care prin infracţiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(3) În cazul în care prin infracţiunile prevăzute la art. 215 alineatul 3, art. 216 alineatul 4, art. 217 alineatul 2 şi art. 221 alineatul 2 din prezenta Lege se provoacă grave vătămări corporale unei alte persoane sau pagube materiale de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(4) În cazul în care prin infracţiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane,

făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

CAPITOLUL XXII
Infracţiuni împotriva siguranţei traficului

Art. 223. Atacul asupra unei aeronave, nave sau platforme fixe

(1) Persoana care foloseşte forţa sau o ameninţare gravă cu scopul de a prelua controlul aeronavelor civile în zbor, navelor civile aflate în navigaţia sau platformelor fixe, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Oricine foloseşte forţa sau o ameninţare gravă într-o aeronavă civilă în zbor, pe o navă civilă aflată în navigaţie sau pe o platformă fixă sau instalează într-un avion civil, navă sau platformă fixă un dispozitiv sau substanţe prin care acestea pot fi distruse sau să se provoace daune, dacă un astfel de act, respectiv faptă poate periclita siguranţa zborului sau navigării, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Oricine, cu scopul de a distruge sau a deteriora o aeronavă civilă în zbor, o navă civilă aflată în navigaţie sau încărcătura acesteia sau o platformă fixă, utilizează o armă de foc sau provoacă o explozie sau un incendiu,

se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Oricine, cu scopul de a întrerupe activitatea din aeroport sau de a pune în pericol siguranţa traficului aerian, comite violenţe faţă de o persoană angajată într-un aeroport internaţional sau dacă deteriorează sau distruge

echipamentele aeroportului sau deteriorează un avion care nu se află în trafic, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1, 2, 3 și 4 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane sau o aeronavă sau o navă a fost distrusă sau au fost provocate alte daune asupra proprietății de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

(6) În cazul în care făptuitorul, la săvârșirea infracțiunii de la alineatele 1, 2, 3 și 4, provoacă în mod intenționat decesul uneia sau a mai multor persoane, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin zece ani sau cu detențiunea pe termen lung.

(7) Se consideră că avionul este în zbor din momentul în care, după finalizarea îmbarcării, toate ușile externe sunt închise, și până la momentul când una dintre uși se deschide în vederea debarcării. În cazul unei aterizări forțate, se consideră că zborul durează atâta timp până când autoritatea competentă reușește să se ocupe de aeronavă, de persoanele și de bunurile din aceasta.

Art. 224. Punerea în pericol a traficului prin acte sau mijloace periculoase

(1) Oricine distruge, deteriorează, îndepărtează sau face într-un alt mod inutilizabile sau ineficiente indicatoarele sau echipamentele care servesc la siguranța traficului feroviar, maritim, fluvial sau aerian, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine distruge, deteriorează, îndepărtează sau face într-un alt mod inutilizabile sau ineficiente indicatoarele, echipamentele sau dispozitivele rutiere care servesc la siguranța oricărui tip de transport sau pune piedici, emite informări, semne sau semnale mincinoase, sau amenință în alt mod transportul, provocând astfel un pericol pentru viața sau integritatea corporală a persoanelor sau pentru proprietățile de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 2 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 2 s-a cauzat rănirea unei persoane sau pagube asupra unei proprietăți de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 2 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei persoane sau pagube asupra unei proprietăți de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(7) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 225. Punerea în pericol a unor tipuri speciale de transport

(1) Participantul la traficul aerian, naval sau feroviar sau cu telecabina care, prin încălcarea reglementărilor privind siguranța transportului, amenință astfel transportul și provoacă un pericol pentru viața oamenilor sau pentru proprietăți de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei persoane sau pagube asupra unei proprietăți de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 2 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei persoane sau pagube asupra unei proprietăți de o valoare însemnată, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 2 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 226. Deplasarea furioasă în traficul rutier

Participantul la traficul rutier care, din furie, încalcă grav reglementările privind siguranța traficului, prin conducerea într-o stare de incapacitate de a conduce, provocată de consumul de alcool cu o concentrație de cel puțin 1,50 g/kg de alcool în sânge sau de droguri sau medicamente psihoactive, fie prin conducerea în direcția interzisă, fie prin depășirea unei coloane de vehicule printr-un loc fără vizibilitate sau prin conducerea cu o viteză care depășește cincizeci de km/oră peste cea permisă într-o localitate sau zonă cu limitare de viteză și provoacă un pericol pentru viața sau corpul oamenilor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 227. Provocarea unui accident rutier în traficul rutier

(1) Participantul la traficul rutier care, prin încălcarea reglementărilor privind siguranța transportului, pune în pericol viața și corpul oamenilor sau o proprietate de o valoare însemnată, provocând astfel grave vătămări corporale unei alte persoane sau pagube asupra unui bun de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 1 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei alte persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 3 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(5) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 5 s-a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

CAPITOLUL XXIII
Infracțiuni împotriva proprietăților

Art. 228. Furtul

(1) Persoana care ia de la o altă persoană un bun mobil cu scopul de a și-l însuși în mod ilegal, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care valoarea bunurilor furate este mică, iar făptuitorul a acționat cu scopul de a-și însuși bunurile de o astfel de valoare, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(3) Dacă făptuitorul returnează bunul furat persoanei vătămate înainte de a afla că a fost descoperit, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 229. Furtul calificat

(1) Se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani oricine săvârșește furtul menționat la art. 228 alineatul 1 din prezenta lege:

1. prin spargerea, intrarea sau depășirea obstacolelor mari pentru a ajunge la bunuri din clădiri închise, încăperi, seifuri, dulapuri sau alte spații sau locuri închise,
2. într-o manieră deosebit de periculoasă sau sfidătoare,
3. prin exploatarea unei situații cauzate de incendii, inundații, cutremure sau alte accidente,
4. prin exploatarea stării de neajutorare sau a unei alte stări deosebit de grave a unei alte persoane,
5. în cazul în care bunul furat este de mare valoare,
6. în cazul în care sunt furate arme, muniții, rachete, mijloace explozive precum mine, mijloace de luptă sau părți din mijloace de luptă care servesc nevoilor de apărare,
7. în cazul în care bunul furat servește la scopuri religioase sau este furat din biserică sau din altă clădire sau spațiu care servește pentru ceremonii religioase,

8. în cazul în care este furat un bun cultural sau un bun de importanță științifică, artistică, istorică sau tehnică sau este într-o colecție publică, colecție privată protejată sau expus publicului,

9. în cazul în care făptuitorul avea la el o armă sau un instrument periculos pentru atac sau apărare,

10. ca funcționar în executarea serviciului sau autorității publice.

(2) În cazul în care sunt întrunite caracteristicile unui furt calificat de la alineatul 1 punctele 1-4, 6 și 7 dar valoarea bunului furat este mică, iar făptuitorul a acționat cu scopul de a-și însuși bunurile de o astfel de valoare,

se va pedepsi pentru furt, așa cum este prevăzut la art. 228, alineatul 1 din prezenta lege.

Art. 230. Tâlhăria

(1) Oricine, prin folosirea violenței împotriva unei alte persoane sau prin amenințarea că îi va ataca în mod direct viața sau integritatea corporală, ia de la aceasta un bun mobil cu scopul de a și-l însuși în mod ilegal, se va pedepsi cu închisoarea de la unul la zece ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau este folosită o armă sau un instrument periculos, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 se provoacă decesul unei persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 231. Furtul prin jaf

(1) Oricine este prins la săvârșirea unui furt și, cu scopul de a păstra bunul furat, utilizează violența împotriva unei alte persoane sau amenințarea asupra vieții sau integrității corporale, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) În cazul în care la săvârșirea infracțiunii de la alineatul 1 se utilizează o armă sau un instrument periculos, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 se provoacă decesul unei persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 232. Evaziunea

(1) Oricine își însușește în mod ilegal un bun mobil sau un drept de proprietate care îi este încredințat, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine își însușește în mod ilegal un bun mobil sau un drept de proprietate pe care l-a găsit sau a ajuns întâmplător la el, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la doi ani.

(3) În cazul în care valoarea bunului însuşit sau al dreptului de proprietate este mare, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(4) În cazul în care valoarea bunului însuşit sau al dreptului de proprietate este mică, iar făptuitorul a acţionat cu scopul de a-şi însuşi bunurile de o astfel de valoare, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Art. 233. Delapidarea

(1) Oricine îşi însuşeşte în mod ilegal un bun mobil sau un drept de proprietate care îi este încredinţat la serviciu, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care valoarea bunului însuşit sau al dreptului de proprietate este mare, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care valoarea bunului însuşit sau al dreptului de proprietate este mică, iar făptuitorul a acţionat cu scopul de a-şi însuşi bunurile de o astfel de valoare, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 234. Utilizarea neautorizată a bunurilor mobile străine

(1) Oricine ia în mod ilegal un bun mobil străin de la o altă persoană cu scopul de a-l utiliza temporar, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine ia în mod neautorizat un vehicul cu motor cu scopul de a-l utiliza temporar, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârşire a infracţiunii de la alineatul 2.

Art. 235. Deteriorarea unui bun străin

(1) Oricine deteriorează, distruge, deformează sau face un bun străin inutilizabil, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care prin desene şi inscripţii modifică în mod neautorizat aspectul unui perete, respectiv zid, al vehiculelor cu motor sau altor suprafeţe.

(3) În cazul în care făptuitorul a comis infracţiunea de la alineatele 1 şi 2 din motive josnice sau a provocat pagube semnificative, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 236. Înşelăciunea

(1) Oricine, cu intenţia de a dobândi pentru el însuşi sau pentru o altă persoană un câştig material ilegal, induce în eroare pe cineva, prin prezentări false sau prin ascunderea de fapte, sau o menţine în eroare şi astfel o provoacă să facă sau să nu facă ceva în dauna patrimoniului propriu sau al unui patrimoniu străin, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracţiunea menţionată la alineatul 1 sunt obţinute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale mici, iar făptuitorul a obținut astfel de foloase, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 237. Jocul în lanț

Oricine organizează sau promovează un joc sau un sistem în care un participant care a investit mijloace poate aștepta un câștig doar dacă sunt implicați alți participanți în continuare, se pedepsește cu închisoarea pe o perioadă de până la trei ani.

Art. 238. Frauda prin asigurare

(1) Oricine, cu scopul de a obține pentru sine sau pentru o altă persoană o primă de asigurare, distruge, deteriorează sau ascunde un bun care este asigurat împotriva distrugerii, deteriorării, pierderii sau furtului, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care, cu scopul de a obține pentru sine sau pentru o altă persoană un drept ce decurge din asigurare, asigurare socială sau ajutor social, pretinde a fi bolnav, se rănește pe sine sau o altă persoană sau își distruge propria sănătate sau a unei alte persoane.

Art. 239. Utilizarea abuzivă de cecuri și carduri de plată

Oricine, prin utilizarea abuzivă de cecuri sau carduri de plată, la a căror utilizare este îndreptățit, îl obligă pe emitentul acestora la plată, provocându-i acestuia daune materiale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 240. Abuzul de încredere

(1) Oricine, prin reprezentarea intereselor de proprietate ale unei alte persoane, abuzează de competențele atribuite prin lege sau prin contract, provocând astfel prejudicii materiale persoanei ale cărei interese le reprezintă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 1 este săvârșită de un părinte, tutore sau avocat, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 se provoacă daune semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 241. Încălcarea unor drepturi străine

(1) Oricine, cu scopul de a împiedica exercitarea dreptului asupra unor bunuri, înstrăinează, distruge, deteriorează sau ia bunul propriu asupra căruia o altă persoană are instituită o garanție reală, drept de retenție sau dreptul de uzufruct, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care, cu scopul de a împiedica rambursarea creditorului, înainte sau în timpul

procedurii de executare, înstrăinează, distruge, deteriorează sau ascunde părți din patrimoniul său.

Art. 242. Acordurile cămătărești

(1) Oricine, folosindu-se de necesitatea, lipsa de experiență, confuzia, capacitatea scăzută de rațiune sau slăbiciunea considerabilă a voinței altei persoane, primește de la aceasta sau contractează cu aceasta pentru sine sau pentru o altă persoană un folos material care este în mod evident disproporționat cu cel pe care l-a dat, l-a făcut sau s-a angajat să-l dea sau să-l facă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care făptuitorul se ocupă cu activitatea de la alineatul 1, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 243. Extorcarea

(1) Oricine, cu scopul de a dobândi pentru el însuși sau pentru o altă persoană un folos material ilegal, prin forță sau prin amenințarea gravă, forțează, respectiv silește o altă persoană să facă ceva, să nu facă ceva sau să sufere ceva în detrimentul său al bunurilor altei persoane, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care la săvârșirea infracțiunii de la alineatul 1, făptuitorul a folosit forța împotriva persoanei sau a amenințat-o cu privire la viața sau integritatea corporală, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 3 s-a folosit o armă sau un instrument periculos, s-a obținut un folos material considerabil sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(5) În cazul în care la săvârșirea infracțiunii de la alineatele 1 și 3, făptuitorul a amenințat că va ataca viața sau integritatea corporală a unui număr mai mare de persoane sau că va deteriora grav obiective de mare importanță socială, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(6) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 3 se provoacă decesul unei persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 244. Tăinuirea

(1) Oricine cumpără, primește în gaj sau obține într-un alt mod, revinde sau ascunde sau ajută la revânzare sau la ascundere un bun despre care știe sau trebuia să știe că o altă persoană l-a obținut printr-o infracțiune împotriva proprietății,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine se ocupă cu tăinuirea bunului de la alineatul 1, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(3) Autorul infracţiunii prevăzute la alineatul 1 nu se va pedepsi cu o pedeapsă mai strictă decât cea care este prevăzută pentru infracţiunea prin care este obţinut bunul tăinuit.

Art. 245. Urmărirea penală pentru infracţiunile împotriva proprietăţii

(1) Infracţiunile prevăzute la art. 228 alineatul 2, art. 232 alineatele 2 şi 4, art. 233 alineatul 3, art. 236 alineatul 3 şi art. 240 alineatele 1 şi 2 din prezenta lege se urmăresc penal la plângere prealabilă, cu excepţia cazului în care sunt comise în dauna proprietăţii statului.

(2) Infracţiunile prevăzute la art. 233 alineatul 1, art. 234 alineatul 1, art. 235 alineatul 1 şi art. 238 alineatul 1 din prezenta Lege sunt urmărire penal la plângere prealabilă.

(3) Infracţiunile prevăzute la art. 228 alineatul 1, art. 229, art. 230 alineatul 1, art. 234 şi art. 236 alineatele 1 şi 2 din prezenta Lege, săvârşite în dauna unui soţ sau concubin, partener de acelaşi sex, rude de sânge, frate sau soră sau în dauna unei persoane cu care făptuitorul locuieşte în gospodărie comună, se urmăresc penal în urma acuzaţiilor private.

CAPITOLUL XXIV
Infracţiuni economice

Art. 246. Abuzul de încredere în derularea relaţiilor comerciale

(1) Oricine încalcă în derularea relaţiilor comerciale obligaţia de a proteja interesele străine izvorâte din lege, din decizia autorităţii administrative sau judiciare, din afacerile legale sau dintr-o relaţie de încredere, obţinând astfel pentru sine sau pentru o altă persoană un câştig material ilegal, provocând daune astfel sau într-un alt mod, celui căruia are datoria să-i apere interesele, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracţiunea menţionată la alineatul 1 sunt obţinute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 247. Înşelăciunea în derularea relaţiilor comerciale

(1) Persoana care, cu scopul de a obţine în derularea relaţiilor comerciale, pentru o persoană juridică pe care o reprezintă sau pentru o altă persoană juridică, un folos material ilegal induce în eroare o persoană, prin prezentări false sau prin ascunderea de fapte, sau o menţine în eroare şi astfel o determină să facă sau să nu facă ceva în dauna patrimoniului propriu sau al unui patrimoniu străin, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 se provoacă daune semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 248. Încălcarea obligației de a gestiona registre comerciale și de afaceri

(1) Oricine nu gestionează registre comerciale sau registre de afaceri pe care are obligația să le gestioneze prin lege, sau le gestionează în așa fel încât este îngreunată transparența afacerii sau stării patrimoniale, sau distruge, ascunde, deteriorează în mare măsură sau face în alt mod inutilizabile registrele comerciale și de afaceri sau documentele comerciale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine comite fapta de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 249. Încălcarea drepturilor creditorilor în afaceri economice

(1) Persoana care, prin următoarele activități în activitatea economică, cauzează supraîndatorarea sau incapacitatea de plată, sau, în caz de supraîndatorare sau incapacitate de plată:

1. transferă o proprietate fictiv sau gratuit către o societate comercială pe care a înființat-o el însuși sau cu alte persoane, sau vinde fictiv, grevează fără măsuri corespunzătoare, cedează în mod gratuit, deteriorează, distruge sau face inutilizabilă toată sau o parte din proprietatea care ar constitui masa credală,

2. încheie un contract fictiv sau recunoaște o revendicare inexistentă,

3. nu gestionează registre comerciale sau de afaceri pe care are obligația să le gestioneze, sau le ascunde, distruge, deteriorează, modifică sau le gestionează sau execută bilanțul anual în așa fel încât nu se poate stabili sau este împiedicată în mod considerabil determinarea situației financiare,

4. în contradicție cu administrarea afacerilor, ordonată și conștiincioasă, diminuează patrimoniul care ar reprezenta masa credală sau ascunde starea patrimonială, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) În cazul în care prin fapta menționată la alineatul 1 se provoacă daune semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) În cazul în care consecința prevăzută la alineatul 3 este cauzată prin fapta menționată la alineatul 2, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(5) În cazul în care prejudiciul creditorilor este recuperat înainte de adoptarea sentinței, făptuitorul poate fi scutit de pedeapsă.

(6) Infracțiunea prevăzută în acest articol va exista numai dacă făptuitorul și-a suspendat plățile sau este împotriva sa sau a persoanei pe care a reprezentat-o s-a deschis procedura de faliment.

Art. 250. Tratamentul preferențial al creditorilor

(1) Oricine, știind că el sau persoana pe care o reprezintă a ajuns în incapacitate de plată, îndeplinește sau garantează creanța unui creditor care nu are dreptul la îndeplinire sau la asigurare într-o asemenea manieră sau în acel moment, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prejudiciul celorlalți creditori este recuperat înainte de adoptarea sentinței, făptuitorul poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 251. Primirea și darea de mită în procedura insolvenței

(1) Un creditor sau un membru al consiliului creditorilor care solicită sau primește mită sau care acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru el însuși sau pentru o altă persoană pentru a vota într-un anumit mod sau pentru a nu vota, sau a acționat în alt mod pentru a dăuna intereselor cel puțin unui creditor în procedurile de faliment, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul 1 este săvârșită de administratorul judiciar, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Oricine oferă, promite sau dă mită unui creditor, unui membru al comitetului creditorilor sau administratorului de faliment în vederea săvârșirii infracțiunii menționate la alineatul 1 sau 2, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 252. Primirea de mită în derularea relațiilor comerciale

(1) Oricine solicită în derularea relațiilor comerciale sau primește mită sau acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru sine sau pentru alte persoane, atunci când încheie sau execută o lucrare sau furnizează un serviciu să favorizeze o persoană astfel încât să provoace daune unei alte persoane pe care o reprezintă sau pentru care lucrează, precum și cel care intermediază o astfel de mituire, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Oricine solicită în derularea relațiilor comerciale sau primește mită sau acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru sine sau pentru alte persoane, ca un contraserviciu pentru încheierea sau executarea unei lucrări sau furnizarea unui serviciu precum și cel care intermediază o astfel de mituire, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 253. Darea de mită în derularea relațiilor comerciale

(1) Oricine oferă, promite sau dă mită unei alte persoane pentru ca aceasta sau o altă persoană să fie favorizată pentru de a încheia sau executa o lucrare sau a furniza un serviciu, provocând astfel daune unei alte persoane pe care o reprezintă sau pentru care lucrează, precum și persoana care intermediază o astfel de mituire, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Persoana care, cu ocazia derulării relațiilor comerciale oferă unei alte persoane, promite sau dă mită ca un contraserviciu pentru încheierea sau

executarea unei lucrări sau furnizarea unui serviciu sau cine intermediază o astfel de mituire, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatele 1 și 2, care a dat mită la cererea persoanei responsabile și a raportat fapta înainte de descoperirea sa sau înainte de a ști că fapta a fost descoperită, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 254. Abuzul în procedura de achiziții publice

(1) Oricine, în cadrul procedurii de achiziție publică, face o ofertă bazată pe un acord interzis între entități economice care are ca scop ca autoritatea contractantă să accepte o anumită ofertă, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Făptuitorul care împiedică în mod voluntar ca respectivul client să accepte oferta menționată la alineatul 1 poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 255. Publicitatea înșelătoare

Oricine, în oferta de bunuri sau servicii adresată unui cerc mai larg de persoane, menționează informații inexacte sau incomplete care sunt esențiale pentru încheierea unui contract și-l pot induce în eroare pe consumatorul rezonabil, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 256. Evaziunea fiscală sau vamală

(1) Persoana care, cu scopul ca el sau o altă persoană să evite în totalitate sau parțial plata impozitelor sau taxelor vamale, oferă informații inexacte sau incomplete cu privire la venituri, bunuri sau alți factori care influențează stabilirea valorii obligației fiscale sau vamale sau persoana care, cu același scop, în cazul în care este obligat să raporteze, nu raportează venitul, obiectul sau alte fapte care au un impact asupra stabilirii impozitului sau taxelor vamale și, în consecință, se reduc sau nu se pot stabili obligațiile fiscale sau vamale în valoarea care depășește douăzeci de mii de kune, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care folosește scutirile fiscale sau vamale de peste douăzeci de mii de kune contrar condițiilor în care a primit scutirile respective.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2 s-au redus sau nu s-au putut constata obligațiile fiscale într-un cuantum semnificativ, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Prevederile alineatelor 1-3 se aplică și făptuitorului care în acțiunile descrise diminuează fondurile europene.

Art. 257. Eludarea controlului vamal

(1) Oricine care eludează măsurile de control vamal transportă peste graniță mărfuri a căror producție sau transport este restricționat sau interzis, dacă astfel nu se comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Mărfurile de la alineatul 1 vor fi confiscate.

Art. 258. Frauda privind subvențiile

(1) Persoana care, cu scopul de a beneficia pentru sine sau pentru alte persoane de ajutor de stat, furnizează furnizorului ajutorului de stat informații inexacte sau incomplete cu privire la faptele de care depinde luarea de decizii cu privire la ajutorul de stat sau omite să informeze furnizorul ajutorului de stat cu privire la modificările importante pentru adoptarea deciziei privind ajutorul de stat, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care utilizează mijloacele din ajutorul de stat aprobat contrar scopului acestora.

(3) Dacă în cazul menționat la alineatul 1, făptuitorul a acționat cu scopul de a obține un ajutor de stat de o valoare însemnată sau, în cazul menționat la alineatul 2 din acest articol, a utilizat ajutoare de stat de o valoare însemnată, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Oricine, în cazurile menționate la alineatul 1, împiedică în mod voluntar luarea de decizii cu privire la ajutorul de stat poate fi scutit de pedeapsă.

(5) Prin ajutor de stat, în sensul prezentului articol se înțeleg subvențiile și ajutoarele aprobate din fondurile Uniunii Europene.

Art. 259. Utilizarea abuzivă a informațiilor preferențiale

(1) Oricine, având acces la informații preferențiale:

1. pentru sine sau în beneficiul unei alte persoane, dobândește sau înstrăinează, în mod direct sau indirect, un instrument financiar la care se referă informația respectivă,

2. dezvăluie în mod neautorizat, comunică, predă sau facilitează în alt mod accesul la informații preferențiale unei alte persoane,

3. recomandă unei alte persoane sau îi indică să dobândească sau să înstrăineze un instrument financiar la care se referă informația respectivă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 a fost săvârșită de o persoană care a dispus de informații preferențiale pe baza apartenenței la organele de conducere sau de supraveghere ale emitentului, a cotei sale din capitalul emitentului, accesului la informații prin îndeplinirea sarcinilor sale sau obligațiilor sau infracțiunii săvârșite, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative

unei alte persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 2 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative unei alte persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 260. Utilizarea abuzivă a pieței de capital

(1) Oricine, contrar reglementărilor privind piața de capital:

1. efectuează tranzacții sau dă ordinul de tranzacționare care oferă sau ar putea să ofere mesaje false sau înșelătoare despre ofertă, cererea sau prețul instrumentelor financiare sau care acționând în cooperare cu una sau mai multe persoane păstrează prețul unuia sau mai multor instrumente financiare la un nivel anormal sau artificial,

2. la încheierea unei tranzacții sau a emiterii unui ordin de tranzacționare folosește proceduri fictive sau alte forme de fraudă sau înșelăciune,

3. diseminează informații prin intermediul mass-media, internet sau orice altă modalitate sau mijloc care furnizează sau ar putea furniza mesaje false sau înșelătoare în ceea ce privește instrumentele financiare, inclusiv difuzarea de zvonuri și știri false și înșelătoare, caz în care persoana care a răspândit informația știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile sunt false sau înșelătoare, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prin comportamentul menționat la alineatul 1 făptuitorul a obținut foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 261. Utilizarea neautorizată a unei companii străine

(1) Oricine utilizează în mod neautorizat o companie străină sau introduce în aceasta caracteristici care creează confuzii în ceea ce privește obiectul de activitate al societății comerciale, identitatea sau asocierea cu o altă societate și obține astfel câștiguri materiale sau provoacă daune se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 262. Dezvăluirea și obținerea neautorizată a unui secret de afaceri

(1) Oricine comunică în mod neautorizat unei alte persoane, transmite sau dezvăluie în alt mod informații care sunt secret de afaceri, precum și oricine obține astfel de informații cu scopul de a le preda unei persoane neautorizate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 făptuitorul a obținut pentru sine sau pentru o altă persoană foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Nu există infracțiune dacă fapta menționată la alineatul 1 este comisă în interes predominant public.

(4) Infracțiunea de la alineatul 1 se urmărește penal la plângere prealabilă.

Art. 263. Producția neautorizată

(1) Oricine produce sau prelucrează bunuri sau mărfuri a căror producție este interzisă, dacă astfel nu se comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Bunurile și mărfurile produse în mod neautorizat vor fi confiscate.

Art. 264. Comercializarea neautorizată

(1) Oricine cumpără în mod neautorizat, vinde sau face schimb de bunuri sau mărfuri al căror transport este interzis sau restricționat, dacă astfel nu se comite o altă infracțiune pentru care este prevăzută o pedeapsă mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Bunurile și mărfurile comercializate în mod neautorizat vor fi confiscate.

Art. 265. Spălarea de bani

(1) Oricine investește, preia, transformă, transferă sau înlocuiește foloase patrimoniale obținute prin infracțiune, cu scopul tăinuirii originii ilegale a acestora, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care tăinuiește adevărata natură, originea, locul, dispunerea, transferul și existența dreptului, respectiv dreptului de proprietate asupra foloaselor patrimoniale pe care o altă persoană le-a obținut prin infracțiune.

(3) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care obține, deține sau utilizează foloase patrimoniale realizate de o altă persoană prin infracțiune.

(4) Persoana care comite infracțiunea menționată la alineatele 1 sau 2 în activități financiare sau de altă natură sau dacă făptuitorul este implicat în spălarea banilor sau foloasele patrimoniale de la alineatele 1, 2 sau 3 sunt de valoare mare, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(5) Oricine efectuează acțiunea menționată la alineatele 1, 2 sau 4 acționând din culpă în ceea ce privește aspectul că foloasele patrimoniale sunt produsul unei infracțiuni, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(6) În cazul în care foloasele patrimoniale de la alineatele 1-5 sunt realizate printr-o infracțiune comisă într-o țară străină, făptuitorul se pedepsește dacă este vorba despre o infracțiune și în conformitate cu legea statului în care a fost comisă.

(7) Instanța îl poate scuti de pedeapsă pe făptuitorul de la alineatele 1-5, care contribuie în mod voluntar la descoperirea infracțiunii prin care sunt realizate foloasele patrimoniale.

BYU J. REUBEN CLARK LAW SCHOOL LIBRARY

CAPITOLUL XXV
Infracțiuni împotriva sistemelor, programelor și datelor informatice

Art. 266. Accesul neautorizat

(1) Oricine accesează în mod neautorizat un sistem informatic sau date informatice, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine comite infracțiunea prevăzută la alineatul 1 în legătură cu sistemul informatic sau cu datele informatice ale unei autorități de stat, ale unui organ de administrație locală sau regională, instituțiilor publice sau societăților comerciale de interes public special, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 1 și 2.

(4) Infracțiunea de la alineatul 1 se urmărește penal la plângere prealabilă.

Art. 267. Perturbarea activității unui sistem informatic

(1) Oricine previne sau împiedică activitățile sau utilizarea unui sistem informatic, a datelor informatice sau programelor informatice sau comunicației informatice, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 268. Deteriorarea datelor informatice

(1) Orice persoană care deteriorează, în mod neautorizat, în totalitate sau parțial, modifică, șterge, distruge, face inutilizabile sau inaccesibile sau afișează ca fiind neaccesibile date sau programe informatice, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 269. Interceptarea neautorizată a datelor informatice

(1) Oricine interceptează în mod neautorizat sau înregistrează transmisia nepublică de date informatice, inclusiv emisia electromagnetică a unui sistem informatic sau facilitează unei alte persoane accesul la date obținute astfel, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

(3) Datele care au apărut ca urmare a săvârșirii infracțiunii menționate la alineatul 1 vor fi distruse.

Art. 270. Falsificarea informatică

(1) Oricine produce în mod neautorizat, introduce, modifică, șterge sau face inutilizabile sau inaccesibile datele informatice care sunt de valoare pentru

raporturile juridice, cu scopul ca acestea să fie folosite ca autentice, sau oricine foloseşte astfel de date sau le procură în vederea utilizării, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârşire a infracţiunii de la alineatul 1.

(3) Datele care au apărut ca urmare a săvârşirii infracţiunii menţionate la alineatul 1 vor fi distruse.

Art. 271. Înşelăciunea informatică

(1) Oricine, cu scopul de a obţine pentru sine sau pentru o altă persoană, foloase patrimoniale ilegale, introduce, modifică, şterge, deteriorează sau face inutilizabile sau inaccesibile date informatice sau interferează activitatea unui sistem informatic, provocând astfel pagube unei alte persoane, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracţiunea menţionată la alineatul 1 sunt obţinute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Datele care au apărut ca urmare a săvârşirii infracţiunii menţionate la alineatele 1 şi 2 vor fi distruse.

Art. 272. Utilizarea abuzivă de echipamente

(1) Oricine produce, achiziţionează, vinde, deţine sau facilitează accesul altei persoane la echipamente sau programe informatice sau date informatice create sau adaptate pentru săvârşirea infracţiunilor menţionate la art. 266, art. 267, art. 268, art. 269, art. 270 şi art. 271 din prezenta lege, cu scopul de a fi utilizate pentru săvârşirea uneia dintre infracţiunile menţionate, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine produce, achiziţionează, vinde, deţine sau facilitează accesul altei persoane la parole informatice, coduri de acces sau date prin care se pot accesa sisteme informatice cu scopul de a se folosi pentru săvârşirea infracţiunilor menţionate la art. 266, art. 267, art. 268, art. 269, art. 270 şi art. 271 din prezenta Lege, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(3) Făptuitorul infracţiunii prevăzute la alineatul 1 nu se va pedepsi cu o pedeapsă mai grea decât cea care este prevăzută pentru infracţiunea pe care făptuitorul a avut-o ca scop.

(4) Echipamentele speciale, programele menţionate la alineatul 1 vor fi confiscate, iar datele menţionate la alineatele 1 şi 2 vor fi distruse.

Art. 273. Infracţiuni grave împotriva sistemelor, programelor şi datelor informatice

(1) Oricine comite infracţiunea prevăzută la art. 267 până la art. 270 din prezenta Lege în legătură cu sistemul informatic sau cu datele informatice ale unei autorităţi de stat, ale unui organ de administraţie locală sau regională,

instituțiilor publice sau societăților comerciale de interes public special, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care săvârșește infracțiunea prevăzută la art. 266-269 din prezenta Lege, ascunzând identitatea reală și provocând confuzie cu privire la titularul autorizat al identității.

(3) Oricare săvârșește infracțiunea prevăzută la art. 267-269 din prezenta Lege cu mijloacele destinate executării unui atac asupra unui număr mai mare de sisteme informatice sau prin care a cauzat daune semnificative,

se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

CAPITOLUL XXVI
Infracțiuni de contrafacere

Art. 274. Contrafacerea monedei

(1) Oricine falsifică monedă, modifică moneda originală sau obține astfel de monedă cu scopul de a o pune în circulație ca fiind autentică sau o pune efectiv în circulație ca fiind autentică, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Oricine primește monedă falsă pe care o acceptă crezând că este autentică, însă aflând că este falsă, o pune în circulație, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Moneda falsă se va confisca.

Art. 275. Contrafacerea titlurilor de valoare

(1) Oricine produce titluri de valoare false care se emit pe baza reglementărilor, modifică titluri de valoare autentice sau obține astfel de titluri de valoare false sau le pune în circulație ca fiind autentice, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Oricine primește titluri de valoare false pe care le-a primit cu credința că sunt adevărate, aflând că sunt false, îi pune în circulație, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Titlurile de valoare false se vor confisca.

Art. 276. Contrafacerea timbrelor de valoare

(1) Oricine produce timbre fiscale false, timbre poștale sau alte timbre de valoare emise în conformitate cu reglementările sau le modifică, obține sau dă unei alte persoane în vederea utilizării sau le utilizează ca fiind autentice, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine, elimină ștampilei de pe un timbru de valoare sau acționează în alt mod asupra unui timbru de valoare deja folosit pentru a-i da aspectul unui timbru neutilizat sau oricine utilizează din nou un timbru deja utilizat sau îl

vinde ca şi cum nu ar fi fost folosit, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni.

(3) Timbrele de valoare false vor fi confiscate.

Art. 277. Contrafacerea etichetelor de marcare a mărfurilor, măsurilor şi greutăţilor

(1) Oricine, cu scopul de a le folosi ca adevărate, face etichete false pentru marcarea mărfurilor, precum sigilii, ştampile sau timbre prin care se ştanţează aurul, argintul, bovinele, lemnul sau orice alte mărfuri sau modifică alte asemenea etichete sau oricine utilizează etichete false ca fiind adevărate, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Oricine contrafăce măsuri sau greutăţi se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Etichetele, măsurile şi greutăţile false, precum şi mijloacele de realizare a acestora vor fi confiscate.

Art. 278. Contrafacerea de înscrisuri

(1) Oricine fabrică un document fals sau modifică un document adevărat cu scopul ca un astfel de document să fie utilizat drept unul adevărat sau oricine obţine un astfel de document cu scopul de a-l utiliza sau îl utilizează ca fiind adevărat, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa menţionată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care înşeală o altă persoană cu privire la conţinutul oricărui document şi acesta îşi pune semnătura pe documentul respectiv, insistând să se semneze pe un oricare alt document sau pe un oricare alt conţinut.

(3) Oricine comite infracţiunea prevăzută la alineatele 1 şi 2 cu privire la documente publice, testamente, titluri de schimb, cecuri, carduri de plată sau registre publice sau oficiale care se gestionează în conformitate cu reglementările legale, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârşire a infracţiunii de la alineatele 1 şi 2.

Art. 279. Contrafacerea unui înscris oficial sau privind derularea de relaţii comerciale

(1) O persoană oficială sau responsabilă care introduce date incorecte într-un document oficial sau de afaceri sau nu introduce o anumită dată importată sau certifică prin semnătura sau, respectiv prin ştampila oficială un astfel de document, registru sau dosar cu conţinut greşit sau care permite prin semnătura sa, respectiv prin ştampila oficială, producerea de înscrisuri, registre sau dosare cu conţinut neadevărat, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa menţionată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care utilizează la serviciu sau cu ocazia derulării relaţiilor comerciale un document oficial sau de afaceri neadevărat, ca fiind unul adevărat.

Art. 280. Utilizarea abuzivă a documentelor personale

Oricine utilizează în mod fraudulos un document personal, emis pe numele unei alte persoane, în circuitul legal sau cu scopul de a înşela dă unei alte persoane în circuitul legal un document personal care nu a fost emis pe numele persoanei respective, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Art. 281. Atestarea unui conținut neadevărat

(1) Persoana care, prin inducerea în eroare a autorității competente, face ca aceasta să ateste într-un document public, proces-verbal sau registru elemente neadevărate pentru a servi drept dovadă în circuitul legal, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi oricărei persoane utilizează un astfel de document, proces-verbal sau registru, deşi ştie că nu sunt adevărate.

Art. 282. Emiterea şi utilizarea certificatelor medicale sau veterinare false

Oricine introduce într-un certificat medical sau veterinar date neadevărate sau oricine utilizează un astfel de certificat, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 283. Fabricarea, procurarea, posesia, vânzarea sau darea în folosință a mijloacelor de contrafacere

(1) Oricine produce, procură, deține, vinde sau dă în folosință mijloace pentru fabricarea de bani falşi, titluri de valoare false, timbre de valoare false, eliberate pe baza reglementărilor, etichete false pentru marcarea mărfurilor, măsuri şi greutăți false şi greutăți şi documente false, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Mijloacele de la alineatul 1 vor fi confiscate.

CAPITOLUL XXVII
Infracțiuni împotriva proprietății intelectuale

Art. 284. Încălcarea drepturilor personale de autor sau de artist

(1) Oricine, contrar normelor care reglementează drepturile de autor şi drepturile conexe, marchează sub un nume greşit, sub propriul nume sau sub numele unei alte persoane o lucrare străină de autor sau, contrar interdicției autorului, marchează lucrarea cu numele autorului şi o publică sau se foloseşte de aceasta sau permite ca acest lucru să se facă, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care, contrar normelor care reglementează drepturile de autor şi drepturile conexe, marchează sub un nume greşit, sub propriul nume sau sub numele unei alte persoane o creație a unui artist sau, contrar interdicției artistului, marchează

lucrarea cu numele artistului şi o publică sau se foloseşte de aceasta sau permite ca acest lucru să se facă.

(3) Pedeapsa menţionată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar normelor prin care se reglementează drepturile de autor şi drepturile conexe, introduce părţi dintr-un text străin de autor sau lucrări străine ale unui artist în lucrarea sa de autor sau în lucrarea sa cu scopul de a obţine foloase sau de a provoca pagube.

(4) Infracţiunea de la alineatele 1-3 se urmăreşte penal la plângerea prealabilă a persoanei vătămate sau a unei alte persoane interesate.

Art. 285. Utilizarea neautorizată a unei lucrări de autor sau producţiei unui artist

(1) Oricine, contrar prevederilor prin care se reglementează drepturile de autor şi drepturile conexe, reproduce, prelucrează, distribuie, depozitează sau demarează alte activităţi cu scopul de a distribui sau comunica publicului, în orice fel, o lucrare străină de autor sau permite să se facă acest lucru, obţinând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa menţionată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar prevederilor prin care se reglementează drepturile de autor şi drepturile conexe, fixează o reprezentaţie străină care nu este fixă, reproduce, prelucrează, distribuie, depozitează sau demarează alte activităţi cu scopul de a distribui reprezentaţia străină care nu este fixă, a unui artist, sau comunica publicului, în orice fel, o reprezentaţie străină fixă sau care nu este fixă, sau permite să se facă acest lucru, obţinând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(3) Pedeapsa menţionată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar reglementărilor prin care se reglementează drepturile de autor şi drepturile conexe, obstrucţionează măsurile tehnice de protejare a drepturilor de autor şi artist sau înlătură sau modifică datele privind gestionarea acestor drepturi, obţinând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârşire a infracţiunii de la alineatele 1, 2 şi 3.

(5) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracţiunii prevăzute la alineatele 1, 2, 3 şi 4 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea acestor infracţiuni vor fi distruse, cu excepţia cazului în care persoana al cărei drept a fost încălcat solicită predarea acestora în schimbul unei compensaţii care nu poate fi mai mare decât costul producţiei acestora. Compensaţia reprezintă venit la bugetul de stat şi va fi utilizată pentru a combate infracţiunile împotriva proprietăţii intelectuale.

Art. 286. Încălcarea altor drepturi legate de drepturile de autor

(1) Oricine, contrar normelor prin care se reglementează drepturile de autor şi drepturile conexe, reproduce, distribuie, depozitează sau demarează alte

activități cu scopul de a distribui sau pune la dispoziția publicului fonograme străine sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar normelor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, reproduce, distribuie, depozitează sau demarează alte activități cu scopul de a distribui sau arată public sau pune la dispoziția publicului videograme străine sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(3) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar reglementărilor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, retransmite difuzări străine sau comunică public difuzări străine, prin plata de bilete sau pune la dispoziția publicului difuzări străine sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(4) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care, contrar normelor prin care se reglementează drepturile de autor și drepturile conexe, obstrucționează măsurile tehnice de protejare a drepturilor conexe ale producătorilor de fonograme, videograme sau organizații de radiodifuziune sau îndepărtează sau modifică datele privind gestionarea acestor drepturi, sau permite să se facă acest lucru, obținând astfel foloase patrimoniale sau provocând daune.

(5) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatele 1-4.

(6) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracțiunii prevăzute la alineatele 1, 2, 3 și 4 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea acestor infracțiuni vor fi distruse, cu excepția cazului în care persoana al cărei drept a fost încălcat solicită predarea acestora în schimbul unei compensații care nu poate fi mai mare decât costul producției acestora. Compensația reprezintă venit la bugetul de stat și va fi utilizată pentru a combate infracțiunile împotriva proprietății intelectuale.

Art. 287. Încălcarea dreptului asupra unei invenții

(1) Oricine care depune în mod neautorizat o cerere de înregistrare a unui brevet sau nu menționează în cerere, contrar reglementărilor cu privire la protecția brevetelor, ori menționează în mod mincinos inventatorul sau face invenția respectivă accesibilă publicului în mod neautorizat înainte ca aceasta să fie dezvăluită în mod legal publicului, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine, contrar reglementărilor cu privire la protecția brevetelor, face, oferă spre vânzare, vinde, utilizează, exportă, importă sau depozitează în acest scop un produs făcut după o invenție care este protejată prin brevet sau certificat de protecție suplimentară sau aplică sau oferă aplicarea unei

proceduri care face obiectul unei invenții protejate sau oferă spre vânzare, vinde, utilizează, folosește, exportă, importă sau depozitează în acest scop un produs obținut direct prin procedeul care face obiectul invenției și obține astfel foloase materiale substanțiale sau provoacă daune substanțiale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 2.

(4) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracțiunii prevăzute la alineatele 2, și 3 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea infracțiunii de la alineatele 1 și 2 vor fi confiscate și distruse.

(5) Infracțiunea de la alineatul 1 se urmărește penal la plângerea prealabilă a persoanei vătămate sau a unei alte persoane interesate.

Art. 288. Folosirea frauduloasă a însemnelor unei ștampile

(1) Oricine, contrar reglementărilor cu privire la protecția ștampilei în circuitul legal, folosește un semn care este identic cu o ștampilă protejată, în ceea ce privește produsele sau serviciile care sunt identice cu cele pentru care este înregistrată ștampila sau un semn care este identic sau similar cu o ștampilă protejată în legătură cu produse sau servicii care sunt identice sau similare cu cele pentru care este înregistrată ștampila, prin evidențierea semnului pe produse sau pe ambalajele acestora, prin oferirea sau introducerea pe piață sau depozitarea în acest scop a unui produs sub semnul respectiv sau prin oferirea sau furnizarea de servicii sub semnul respectiv sau prin importul sau exportul de produse marcate cu acel semn sau prin utilizarea semnului pe produse de afaceri și în publicitate, care pot induce publicul în eroare cu privire la originea produselor și a serviciilor, obținând astfel foloase financiare substanțiale sau provocând daune semnificative, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

(3) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracțiunii prevăzute la alineatul 1 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea infracțiunii de la alineatul 1 vor fi confiscate și distruse, cu excepția cazului în care instanța decide că semnul folosit se va face de nerecunoscut, iar obiectele rezultate prin săvârșirea faptei se vor folosi în scopuri umanitare.

Art. 289. Încălcarea mărcii înregistrate a unei companii

(1) Persoana care, contrar reglementărilor, utilizează marca de origine, marca de origine geografică a produselor și serviciilor sau marca imaginii tradiționale a produselor agricole și alimentare, obținând astfel câștiguri financiare semnificative sau provocând daune semnificative, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Obiectele destinate sau folosite la comiterea infracțiunii prevăzute la alineatul 1 vor fi confiscate, iar elementele produse prin comiterea infracțiunii

de la alineatul 1 vor fi confiscate şi distruse, cu excepţia cazului în care instanţa decide că marca folosită se va face de nerecunoscut, iar obiectele rezultate prin săvârşirea faptei se vor folosi în scopuri umanitare.

Art. 290. Publicarea sentinței

La cererea persoanei vătămate, în cazul în care aceasta are un interes legitim, sentința pentru infracțiunile din acest capitol se va anunța public pe cheltuiala făptuitorului. Modalitatea de publicare va fi stabilită de către instanță.

CAPITOLUL XXVIII
Infracțiuni împotriva datoriilor oficiale de serviciu

Art. 291. Abuzul de poziție şi de autoritate

(1) O persoană oficială sau responsabilă care îşi foloseşte poziția sau autoritatea, depăşeşte limitele de autoritate sau nu îşi îndeplineşte îndatoririle, obținând astfel beneficii pentru sine sau pentru o altă persoană sau provoacă daune unei alte persoane, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt obținute foloase materiale semnificative sau sunt provocate pagube semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 292. Favorizări ilegale

(1) O persoană oficială sau responsabilă care, în baza unui acord, favorizează unul dintre operatorii economici prin adaptarea condițiilor de achiziție publică sau prin încheierea unui contract cu ofertantul a cărui ofertă este în contradicție cu condițiile din dosarul de licitație, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane oficiale sau responsabile care îşi foloseşte poziția sau autoritatea prin favorizarea acordării, preluării sau contractării de activități pentru activități proprii sau pentru activități ale unor persoane de care este legată din interes.

Art. 293. Luarea de mită

(1) O persoană oficială sau responsabilă care solicită sau primeşte mită sau care acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru sine sau pentru o altă persoană ca în cadrul sau în afara granițelor competenței sale să efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care nu ar trebui să se facă sau să nu efectueze o acțiune oficială sau o altă acțiune care ar trebui să se facă, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) O persoană oficială sau responsabilă care solicită sau primeşte mită sau care acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru sine sau pentru o altă persoană ca în cadrul sau în afara granițelor competenței sale să efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care ar trebui să se facă sau să nu

efectueze o acțiune oficială sau o altă acțiune care ar trebui să se facă, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) O persoană oficială sau responsabilă care, în urma îndeplinirii sau neîndeplinirii activităților oficiale sau a altor activități menționate la alineatele 1 și 2, și în legătură cu acestea, solicită sau primește mită, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 294. Darea de mită

(1) O persoană oficială sau responsabilă oferă, dă sau promite mită ca în cadrul sau în afara granițelor competenței sale să efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care nu ar trebui să se facă sau să nu efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care ar trebui să se facă, precum și cel care intermediază o astfel de mituire a unei persoane oficiale sau responsabile, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Oricine oferă unei persoane oficiale sau responsabile, îi dă acesteia sau îi promite mită, ca în cadrul sau în afara granițelor competenței sale să efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care ar trebui să se facă sau să nu efectueze o activitate oficială sau o altă activitate care nu ar trebui să se facă, sau cine intermediază o astfel de mituire a unei persoane oficiale sau responsabile, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatele 1 și 2, care a dat mită la cererea unei persoane oficiale sau responsabile și a denunțat fapta înainte de descoperirea acesteia sau înainte de a afla că fapta a fost descoperită, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 295. Traficul de influență

(1) Oricine, prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței, intermediază să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se facă sau nu efectuează activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine solicită sau primește mită sau acceptă o ofertă sau promisiunea de mită pentru sine sau pentru o altă persoană, prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței, intermediază să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se facă sau să nu se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) Oricine solicită sau primește mită sau oricine acceptă o ofertă sau promisiunea de mită pentru sine sau pentru o altă persoană, ca prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței să intermedieze să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se facă sau să nu se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

Art. 296. Darea de mită pentru traficul de influență

(1) Oricine oferă unei alte persoane, îi promite acesteia sau îi dă mită, destinată acelei persoane sau unei alte persoane, ca prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței să intermedieze să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se facă sau nu efectuează activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Oricine oferă unei alte persoane, îi promite acesteia sau îi dă mită, destinată acelei persoane sau unei alte persoane, ca prin folosirea poziției sale oficiale sau sociale sau a influenței să intermedieze să se efectueze activități oficiale sau alte tipuri de activități care ar trebui să se facă sau nu efectuează activități oficiale sau alte tipuri de activități care nu ar trebui să se efectueze, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatele 1 și 2, care a dat mită la cererea persoanei de la art. 295 din prezenta lege și a denunțat fapta înainte de descoperirea acesteia sau înainte de a afla că fapta a fost descoperită, poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 297. Obținerea forțată a declarațiilor

(1) Un funcționar care, în timpul unei audieri autorizate, folosește violența, amenințarea sau alte mijloace și moduri neautorizate cu scopul ca celălalt să dea declarații sau să refuze să dea declarații, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care, prin săvârșirea infracțiunii menționate la alineatul 1 s-au provocat consecințe grave pentru suspect, inculpat sau acuzat în cadrul unei cercetări penale, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 298. Percheziționile ilegale

Funcționarul care, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu sau a competențelor publice, desfășoară o percheziție ilegală, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 299. Eliberarea ilegală a unei persoane care a fost privată de libertate

Funcționarul care eliberează ilegal o persoană care a fost privată de libertate sau o ajută să scape, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 300. Dezvăluirea unui secret oficial

(1) Oricine comunică în mod neautorizat unei alte persoane, îi transmite sau dezvăluie în alt mod informații neclasificate care sunt secret oficial, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Nu există infracțiune dacă fapta menționată la alineatul 1 este comisă în interes predominant public.

CAPITOLUL XXIX
Infracţiuni împotriva justiţiei

Art. 301. Nedenunţarea pregătirii unei infracţiuni

(1) Oricine ştie că se pregăteşte săvârşirea unei infracţiuni pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea de cinci ani sau o pedeapsă mai grea şi nu denunţă acest lucru în momentul în care încă mai este posibil să se prevină comiterea acesteia, iar fapta va fi încercată sau comisă, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine săvârşeşte infracţiunea de la alineatul 1 în ceea ce priveşte infracţiunea pentru care este prevăzută pedeapsa cu detenţiunea pe termen lung, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Nu există infracţiunea menţionată la alineatul 1, atunci când caracteristicile sale sunt realizate de o persoană căsătorită sau care trăieşte în concubinaj sau într-o comunitate de acelaşi sex cu persoana care pregăteşte o infracţiune nedenunţată sau este rudă de sânge cu persoana respectivă în linie dreaptă, frate sau soră, adoptat sau adoptator, cu excepţia cazului în care se pregăteşte o infracţiune în detrimentul unui copil.

(4) Pentru infracţiunea menţionată la alineatul 2, se poate pedepsi mai blând făptuitorul care se află cu persoana care pregăteşte săvârşirea infracţiunii într-una dintre relaţiile menţionate la alineatul 3.

Art. 302. Nedenunţarea unei infracţiuni comise

(1) Persoana care are cunoştinţă că este săvârşită o infracţiune pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea timp de zece ani sau o pedeapsă mai severă, dar nu o denunţă, deşi ştie că printr-un astfel de denunţ s-ar permite sau facilita în mod semnificativ descoperirea faptei sau a făptuitorului, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi persoanei oficiale sau responsabile care nu denunţă săvârşirea unei infracţiuni despre care a aflat în timp ce-şi îndeplinea o îndatorire de serviciu, fiind vorba despre o infracţiune pentru care declanşarea urmăririi penale nu este permisă printr-o acuzaţie personală sau la plângere prealabilă.

(3) Făptuitorul infracţiunii prevăzute la alineatul 2 nu se va pedepsi cu o pedeapsă mai strictă decât cea care este prevăzută pentru infracţiunea pe care nu a denunţat-o.

(4) Nu există infracţiunea menţionată la alineatele 1 şi 2, atunci când caracteristicile sale sunt realizate de o persoană căsătorită sau care trăieşte în concubinaj sau într-o comunitate de acelaşi sex cu persoana care a săvârşit infracţiunea nedenunţată sau este rudă de sânge cu persoana respectivă în linie dreaptă, frate sau soră, adoptat sau adoptator, avocat, notar public, medic, stomatolog sau alt lucrător medical, psiholog, persoană căreia îi este încredinţată

activitatea de creştere şi educaţională dintr-o instituţie corespunzătoare, tutore, confesor religios, cu excepţia cazului în care infracţiunea este comisă asupra unui copil.

Art. 303. Ajutarea făptuitorului după comiterea unei infracţiuni

(1) Oricine ascunde sau are grijă de un făptuitor al unei infracţiuni pentru care este prevăzută pedeapsa cu închisoarea de cinci ani sau o pedeapsă mai gravă sau prin ascunderea mijloacelor cu care a fost săvârşită infracţiunea, a urmelor infracţiunii sau obiectelor apărute sau obţinute prin infracţiune sau îl ajută în orice alt fel pentru a nu fi descoperit sau arestat, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care ascunde o persoană care este condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau care împiedică în oricare alt mod executarea pedepsei respective.

(3) Oricine săvârşeşte infracţiunea menţionată la alineatele 1 şi 2 în folosul făptuitorului infracţiunii de la art. 88-91 sau art. 97 din prezenta lege, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(4) Făptuitorul infracţiunii prevăzute la alineatul 2 nu se va pedepsi cu o pedeapsă mai grea decât cea care este prevăzută pentru infracţiunea pe care a săvârşit-o persoana căreia făptuitorul i-a oferit ajutor.

(5) Nu există infracţiunea menţionată la alineatele 1, 2 şi 3, atunci când caracteristicile sale sunt realizate de o persoană căsătorită sau care trăieşte în concubinaj sau într-o comunitate de acelaşi sex cu persoana care a oferit ajutor sau este rudă de sânge cu persoana respectivă în linie dreaptă, frate sau soră, adoptat sau adoptator.

Art. 304. Denunţarea mincinoasă a unei infracţiuni

(1) Oricine denunţă o persoană sau plasează urme care fac să pară că aceasta a săvârşit o infracţiune, deşi ştie că nu este adevărat, şi nu este vorba despre o infracţiune care este urmărită penal în urma unei acuzaţii private, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Persoana care, printr-un denunţ mincinos, plasarea de urme sau în alt mod, provoacă iniţierea procedurii penale împotriva unei persoane despre care ştie că nu este făptuitorul unei infracţiuni şi nu este vorba despre o infracţiune urmărită penal în urma acuzaţiilor private, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(3) Oricine denunţă că s-a comis o infracţiune, chiar dacă ştie că nu este adevărat, şi nu este vorba despre o infracţiune care este urmărită penal în urma unei acuzaţii private, sau oricine se denunţă pe sine că a comis o astfel de faptă, deşi ştie că acest lucru nu este adevărat, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

Art. 331. Posesia, fabricarea şi procurarea ilegală de arme şi substanţe explozibile

(1) Oricine fabrică în mod neautorizat, cumpără, deţine, vinde sau procură în alt mod pentru sine sau pentru alte persoane arme de foc, muniţie, substanţe explozive sau părţi componente sau piese de rezervă ale acestora, a căror achiziţie, vânzare sau posesie este interzisă cetăţenilor sau este permisă numai cu acordul prealabil, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine deţine în mod neautorizat, achiziţionează, produce, vinde sau schimbă, importă sau exportă o cantitate mai mare de arme de foc, muniţie, substanţe explozibile sau componente ori piese de schimb, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(3) Pedeapsa la care se face referire la alineatul 2 din acest articol se va aplica oricărei persoane care dezvoltă sau perfecţionează, produce, cumpără, depozitează, oferă spre vânzare, vinde sau cumpără, intermediază achiziţionarea sau vânzarea, deţine, transferă sau transportă arme chimice sau biologice sau alte mijloace de luptă care sunt interzise de dreptul internaţional.

(4) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi oricărei persoane care vinde sau exportă arme într-un stat în care copii sunt folosiţi ca mercenari.

(5) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi oricărei persoane care posedă în mod neautorizat, achiziţionează, produce, vinde sau schimbă mijloacele necesare pentru fabricarea de arme de foc, muniţie sau substanţe explozibile.

(6) Armele de foc, muniţia, substanţele explozibile, precum şi părţile lor componente şi piesele de schimb ale acestora vor fi confiscate.

Art. 332. Profanarea de morminte

(1) Oricine sapă în mod neautorizat, excavează, dărâmă, deteriorează sau profanează în mod grav un mormânt, un loc de îngropare sau memorial pentru cei decedaţi, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Oricine sapă în mod neautorizat, extrage, deteriorează, distruge, ascunde sau mută un corp, un fetus, o parte a corpului sau cenuşa unei persoane decedate sau oricine profanează un cadavru se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

(3) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârşire a infracţiunii de la alineatul 2.

CAPITOLUL XXXI
Infracţiuni împotriva dreptului la vot

Art. 333. Încălcarea libertăţii luării de decizii a alegătorilor

Oricine, prin violenţă, ameninţare gravă, mită sau altă activitate ilegală, influenţează alegătorii ca la alegeri să voteze într-un anumit fel sau să nu voteze, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 334. Refuzarea dreptului de vot

Oricine, în exercitarea îndatoririlor care îi sunt încredințate cu privire la alegeri, nu introduce în mod ilegal o persoană pe lista alegătorilor, sau o șterge de pe lista respectivă sau îi refuză în alt mod dreptul la vot, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 335. Utilizarea abuzivă a dreptului de vot

(1) Alegătorul care, la aceleași alegeri, votează după ce a votat deja sau votează în locul unei alte persoane sub numele acesteia, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care permite cuiva să voteze din nou.

Art. 336. Încălcarea secretului votului

Oricine încalcă la alegeri secretul votului sau anunță cum a votat alegătorul fără consimțământul acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 337. Distrugerea și contrafacerea documentelor de vot

(1) Oricine distruge, ascunde sau îndepărtează în mod neautorizat un document cu privire la alegeri sau un obiect care servește la alegeri, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care introduce pe lista alegătorilor o persoană inexistentă, o persoană decedată sau o persoană care nu are drept de vot.

Art. 338. Înșelăciunea electorală

Oricine, prin adăugarea, scoaterea sau ștergerea voturilor sau în alt mod contrafăce rezultatul alegerilor, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 339. Mituirea unui reprezentant

(1) Oricine, în calitate de reprezentat în Parlamentul croat, în Parlamentul European sau în calitate de consilier într-un organ reprezentativ al unei unități administrative locale și regionale, solicită sau primește sau acceptă o ofertă sau o promisiune de mită pentru a vota la autoritatea reprezentativă într-un anumit fel, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni până la cinci ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care oferă unui reprezentat în Parlamentul croat, în Parlamentul European sau unui consilier într-un organ reprezentativ al unei unități administrative locale și regionale, promite sau dă mită pentru ca acesta să voteze într-un anumit fel la autoritatea reprezentativă.

CAPITOLUL XXXII
Infracțiuni împotriva Republicii Croația

Art. 340. Înalta trădare

Oricine, prin violență sau amenințarea cu folosirea violenței sau în alt mod ilegal amenință integritatea teritorială sau organizarea constituțională a Republicii Croația, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 341. Recunoașterea ocupației și capitularea

Oricine semnează sau recunoaște capitularea sau oricine acceptă sau recunoaște ocupația Republicii Croația sau a unor părți din teritoriul de stat, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

Art. 342. Prevenirea luptei împotriva inamicului

(1) Un cetățean al Republicii Croația care, în timpul războiului sau al unui conflict armat în care participă și Republica Croația, împiedică cetățenii Republicii Croația sau ai aliaților săi să lupte împotriva unui inamic, se pedepsește cu închisoare de la unu la zece ani.

(2) Un cetățean al Republicii Croația, în sensul acestui capitol este și un cetățean străin cu domiciliul în Republica Croația.

Art. 343. Serviciul în armata inamicului

(1) Un cetățean al Republicii Croația care, în timpul războiului sau al unui conflict armat în care participă și Republica Croația, servește într-o armată inamică sau se află în alte grupări armate care luptă în mod ostil împotriva Republicii Croația sau a aliaților săi, se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica oricărei persoane care convinge, adună, ia sau recrutează în alt mod cetățeni ai republicii Croația în serviciul unei armate inamice sau în grupări armate care luptă în mod ostil împotriva Republicii Croația sau a aliaților săi sau pentru participarea la război sau la un conflict armat împotriva Republicii Croația sau a aliaților săi.

Art. 344. Ajutarea inamicului

Un cetățean al Republicii Croația care, în timpul războiului sau al unui conflict armat în care participă Republica Croația, ajută un inamic la punerea în aplicare a unor măsuri forțate împotriva cetățenilor sau care cooperează politic sau economic cu inamicul,

se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 345. Subminarea puterii militare și defensive a statului

Oricine distruge, face inutilizabile sau permite să treacă în mâini inamice instalațiile de apărare, obiectivele, pozițiile, armamentul sau alte mijloace militare sau defensive, sau predă trupe inamicului sau împiedică în alt mod

sau pune în pericol măsurile militare şi defensive militare, precum şi puterea statului croat, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 346. Constrângerea exercitată față de cei mai înalți oficiali de stat ai Republicii Croația

(1) Oricine, în afara cazurilor menționate la articolul 97 din prezenta lege, prin violență sau amenințarea că vă utiliza în mod direct violența, îl împiedică pe Președintele Republicii Croația, pe Președintele sau reprezentantul Parlamentului Croației, pe Președintele sau pe un membru al Guvernului Republicii Croația, pe Președintele sau judecătorul Curții Constituționale a Republicii Croația să își exercite funcția sau îi forțează să execute această datorie într-un anumit mod, se pedepsește cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a pus în pericol viața sau integritatea corporală a persoanei de la alineatul 1 sau aceasta a suferit vătămări corporale sau s-a folosit o armă sau un instrument periculos, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

Art. 347. Dezvăluirea informațiilor clasificate

(1) Oricine face accesibile unei persoane neautorizate informații clasificate care îi sunt încredințate, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Oricine obține informații secrete cu scopul de a le folosi el sau o altă persoană în mod neautorizat sau oricine face accesibile unei alte persoane astfel de informații în posesia cărora a ajuns întâmplător, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Oricine comite fapta de la alineatele 1 şi 2 pentru un folos material, se pedepsește cu închisoarea de la un an la zece ani.

(4) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1 şi 2 în timpul unei stări de război sau a unei amenințări iminente de război,

se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(5) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 1 din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 348. Spionajul

(1) Oricine face accesibile informații clasificate care îi sunt încredințate sau la care a ajuns în mod ilegal, unui stat străin, unei organizații străine, unei persoane juridice străine sau unei persoane care lucrează pentru acestea, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(2) Oricine colectează informații clasificate cu scopul de a le face accesibile unui stat străin, unei organizații străine, unei persoane juridice străine sau unei persoane care lucrează pentru acestea, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(3) Oricine organizează pentru un stat sau organizație străină un serviciu de informații pe teritoriul Republicii Croația sau trece de partea unui serviciu

de informații care acționează împotriva Republicii Croația sau îl ajută în activitatea sa, se pedepsește cu închisoare de la un an la zece ani.

(4) Oricine comite infracțiunea de la alineatele 1 și 3 în timp de război sau de conflict armat la care participă și Republica Croația, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

(5) Oricine comite infracțiunea de la alineatul 2 în timp de război sau de conflict armat la care participă și Republica Croația, se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 349. Încălcarea reputației Republicii Croația

Oricine expune acte de batjocură, dispreț sau defăimare gravă față de Republica Croația, de steagul, stema sau imnul său, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Art. 350. Pregătirea de infracțiuni împotriva Republicii Croația

Oricine pregătește comiterea infracțiunilor prevăzute la articolul 340, articolul 342 și articolul 345 din prezenta lege se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 351. Pedepsirea pentru cele mai grave forme de infracțiuni împotriva Republicii Croația

(1) În cazul în care infracțiunea de la art. 340, art. 341, art. 347 sau art. 348 din prezenta lege este comisă de președintele Republicii Croația, de președintele sau de un membru al Guvernului Republicii Croația sau de președintele Parlamentului Croat, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin zece ani sau cu detențiunea pe termen lung.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se va aplica și făptuitorului care prin infracțiunile prevăzute la art. 340 până la art. 248 din prezenta lege a cauzat decesul uneia sau a mai multor persoane sau o distrugere însemnată,

CAPITOLUL XXXIII
Infracțiuni împotriva unui stat străin sau a unei organizații internaționale

Art. 352. Uciderea unei persoane aflate sub protecție internațională

(1) Oricine ucide o persoană aflată sub protecție internațională, se va pedepsi cu închisoarea de până la zece ani sau cu detențiunea pe termen lung.

(2) O persoană aflată sub protecție internațională este un șef de stat, președintele Guvernului și ministrul afacerilor externe atunci când se află în afara statului său și fiecare reprezentant oficial al unei organizații recunoscute pe plan internațional, membrii familiilor acestora care îi însoțesc atunci când aceștia, sediul lor oficial, apartamentul privat sau mijlocul de transport

pot fi identificaţi în mod clar, fiind protejaţi în mod specific de dreptul internaţional.

Art. 353. Răpirea unei persoane aflate sub protecţie internaţională

(1) Oricine comite o răpire a unei persoane care se află sub protecţie internaţională, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(2) În cazul în care prin infracţiunea menţionată la alineatul 1 se provoacă decesul persoanei răpite, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de cel puţin cinci ani.

Art. 354. Atacul asupra unei persoane aflate sub protecţie internaţională

(1) Oricine comite acte de violenţă împotriva persoanei aflate sub protecţie internaţională sau atacă sediul său oficial, apartamentul privat sau mijlocul de transport, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Dacă prin infracţiunea menţionată la alineatul 1 se provoacă decesul persoanei de la alineatul 1 din acest articol, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 355. Ameninţarea unei persoane aflate sub protecţie internaţională

Oricine ameninţă siguranţa unei persoane aflate sub protecţie internaţională printr-o ameninţare gravă că va comite împotriva acesteia infracţiunile de la articolul 352 până la articolul 354 din prezenta lege, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 356. Încălcarea reputaţiei unui stat străin şi a unei organizaţii internaţionale

(1) Oricine expune acte de batjocură, dispreţ sau defăimare gravă faţă de un stat străin, de steagul, stema sau imnul său, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Pedeapsa menţionată la alineatul 1 se aplică oricărei persoane care expune acte de batjocură, dispreţ sau defăimare gravă faţă de Organizaţia Naţiunilor Unite, Uniunea Europeană, Consiliul Europei, Crucea Roşie Internaţională sau altă organizaţie internaţională recunoscută.

(3) Iniţierea unei proceduri penale se efectuează pe baza avizului procurorului de stat al Republicii Croaţia, care poate acorda un asemenea aviz după obţinerea consimţământului statului, al organizaţiei internaţionale sau al persoanei împotriva căreia a fost comisă infracţiunea.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XXXIV
Infracțiuni împotriva forțelor armate din Republica Croația

Art. 357. Neexecutarea şi refuzul executării unui ordin

(1) O persoană din cadrul Armatei care nu execută sau refuză să execute ordinul superiorului în legătură cu serviciul său, punând astfel în pericol serviciul, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârşită în vreme de război sau amenințări iminente la adresa independenței şi integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 358. Refuzul de a primi arme şi utilizarea abuzivă de arme

(1) O persoană din cadrul Armatei care refuză să primească arme sau refuză să le folosească, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică şi unei persoane din Armată care utilizează o armă contrar interdicției sau regulilor de serviciu, dacă prin acest lucru nu a săvârşit o altă infracțiune mai gravă.

(3) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatele 1 şi 2 este săvârşită în vreme de război sau amenințări iminente la adresa independenței şi integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(4) Nu există infracțiunea prevăzută la alineatul 1 atunci când este vorba despre o persoană din Armată care face o solicitare de admitere a obiecțiunii pe motive de conştiință în cadrul procedurii prevăzute.

Art. 359. Împotrivirea față de gardian sau de pază

(1) O persoană din Armată care se opune gardianului, pazei sau unei alte persoane militare dintr-un serviciu similar în timp ce îşi îndeplineşte datoria oficială, precum şi o persoană din Armată care nu se supune ordinului acestora sau nu execută sau refuză să execute ordinul acestora, punând astfel în pericol serviciul, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârşită în vreme de război sau amenințări iminente la adresa independenței şi integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 360. Refuzul de a se supune

(1) O persoană din Armată, care împreună cu alte persoane militare se opune ordinului unui superior cu privire la serviciul său sau nu execută sau refuză să execute un ordin (art. 357), foloseşte violența sau amenințări față de persoanele militare (art. 314) sau atacă o persoană militară în îndeplinirea

atribuțiilor oficiale (art. 315), se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârșită prin utilizarea de arme, în mod organizat, în vremuri de război sau sub amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la zece ani.

(3) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatele 1 și 2 s-a cauzat decesul unei persoane, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) În cazul în care participantul menționat la alineatul 1 se supune comenzii superiorului și se retrage din săvârșirea uneia dintre infracțiunile descrise la alineatul 1, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 361. Cazuri de atenuare a pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 357 și art. 360

În cazul în care făptuitorul infracțiunii prevăzute la art. 357 alineatul 1 și art. 360 alineatul 1 din prezenta lege a fost provocat de comportamentul ilegal sau aspru al persoanei militare împotriva căreia a fost săvârșită infracțiunea, acesta poate fi scutit de pedeapsă.

Art. 362. Abuzul și umilirea subordonaților sau a celor mai tineri în serviciu

(1) Un militar care, în timpul serviciului sau în legătură cu serviciul său, abuză un subaltern sau un militar mai tânăr în serviciu sau îl tratează în mod umilitor sau îi agravează în mod intenționat serviciul, se pedepsește cu închisoare pe un termen de până la un an.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică și militarului care solicită unui subaltern sau îl face să abuzeze un alt militar sau îl tratează într-o manieră umilitoare sau îi agravează serviciul.

(3) Dacă prin infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 se provoacă perturbarea sănătății persoanei abuzate sau infracțiunea de la alineatele 1 și 2 din acest articol este săvârșită împotriva mai multor persoane, sau făptuitorul o repetă în mod persistent, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 363. Încălcarea serviciului de pază, serviciului intern sau altui serviciu similar

(1) Un militar care acționează contrar reglementărilor cu privire la serviciul de pază, intern, respectiv alt tip de serviciu, punând astfel grav în pericol serviciul, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alineatul 1 a fost comisă la depozitul de arme, muniție sau dispozitive explozive miniere sau la un alt obiectiv cu o importanță deosebită pentru apărare sau prin aceasta s-au

provocat grave vătămări corporale sau pagube materiale însemnate, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 364. Prezentarea de rapoarte false și neraportarea

(1) Un militar care nu prezintă raportul în îndeplinirea îndatoririlor sale sau omite să menționeze în raport un fapt care nu trebuie să fie suprimat sau prezintă un raport cu un conținut neadevărat, punând astfel în pericol serviciul, se pedepsește cu închisoare pe o perioadă de până la trei ani.

(2) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatul 1 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Un militar care în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația nu raportează unui superior, unui coleg mai în vârstă sau comandamentului miliar cu privire la un eveniment care, în mod evident, necesită luarea unor măsuri militare fără întârziere, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(4) Făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativa de săvârșire a infracțiunii de la alineatul 1.

Art. 365. Neluarea de măsuri pentru protejarea unității militare

(1) Un militar care nu întreprinde măsurile prevăzute, ordonate sau alte măsuri evident necesare pentru a protejarea vieții și sănătății persoanelor care îi sunt încredințate, pentru a asigura și menține în starea corespunzătoare obiectivele, obiectele și mijloacele care servesc la pregătirea de luptă, pentru alimentarea adecvată cu alimente, echipamente și materialul unității care îi este încredințată, pentru păzirea și îngrijirea animalelor oficiale sau pentru a se ocupa în timp util și în mod corespunzător de securizarea lucrărilor sau de securizarea facilităților care i-au fost încredințate, punând astfel în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea prevăzută la alineatul 1 s-a cauzat vătămarea corporală gravă a unei persoane sau pagube materiale semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) În cazul în care infracțiunea menționată la alineatele 1 și 2 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 2 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, iar în cazul în care

infracțiunea de la alineatul 3 este comisă din culpă cu închisoarea de la unul la opt ani.

Art. 366. Neluarea măsurilor de siguranță la exercițiile militare

(1) Oricine, în timpul exercițiilor militare, formării sau la efectuarea de teste, nu ia măsurile prevăzute, ordonate sau evident necesare în vederea asigurării și precauției, punându-se astfel în pericol viața sau integritatea corporală a oamenilor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 1 sunt cauzate grave vătămări corporale asupra unei persoane sau daune materiale semnificative sau infracțiunea de la alineatul 1 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Dacă infracțiunea de la alineatul 1 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(4) În cazul în care prin infracțiunea menționată la alineatul 3 sunt cauzate grave vătămări corporale asupra unei persoane sau daune materiale semnificative sau infracțiunea de la alineatul 3 este săvârșită în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 367. Nerăspunderea la somații și evitarea serviciului militar

(1) Oricine, în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, nu se prezintă fără un motiv justificat, pentru o anumită perioadă de timp pentru a-și îndeplini obligația militară, indiferent dacă a fost chemat printr-o somație individuală sau generală, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Oricine instigă sau încurajează mai multe persoane să comită infracțiunea menționată la alineatul 1, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul infracțiunii menționate la alineatul 1 din acest articol, care se prezintă în mod voluntar la autoritatea de stat competentă în vederea executării serviciului militar, poate fi scutită de pedeapsă.

Art. 368. Evitarea obligației militare prin mutilare sau înșelăciune

(1) Oricine, cu scopul ca el sau o altă persoană să evite serviciul militar sau să fie plasat la un post mai ușor, se rănește pe sine sau pe o altă persoană cu consimțământul acesteia sau se incapacitează în alt mod pentru serviciul militar sau o altă datorie sau permite unei alte persoane să-l incapaciteze pentru serviciul militar sau pentru o altă datorie, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa la care se face referire în alineatul 1 se aplică oricărei persoane care cu scopul ca el sau o altă persoană să evite serviciul militar sau să fie plasat la un post mai ușor, simulează o boală, utilizează pentru sine sau pentru o altă persoană documente false sau acționează într-un alt mod fraudulos.

(3) Oricine săvârşeşte fapta menţionată la alineatul 1 în vremuri de război sau ameninţări iminente la adresa independenţei şi integralităţii Republicii Croaţia, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 369. Eliberarea ilegală din serviciul militar

Oricine, prin abuzul de poziţie sau de autoritate, face să fie eliberat din funcţie sau să fie plasat la un post mai uşor, un militar sau o persoană supusă obligaţiei militare în vremuri de război sau ameninţări iminente la adresa independenţei şi integralităţii Republicii Croaţia, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

Art. 370. Tratamentul inadecvat şi neglijent al armelor încredinţate, echipamentelor militare şi altor mijloace de apărare

(1) Oricine ţine, păstrează sau manipulează în mod inadecvat şi neglijent armele care i-au fost încredinţate, echipamentul militar şi alte mijloace de apărare, provocând astfel deteriorarea lor în mare parte, distrugerea sau dispariţia lor,

se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

(2) Gestionarul depozitului cu mijloacele de la alineatul 1, care nu ia măsuri pentru asigurarea sau întreţinerea acestora, provocând astfel deteriorarea, distrugerea sau dispariţia mijloacelor respective,

se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(3) În cazul în care prin infracţiunea prevăzută la alineatul 2 s-au cauzat pagube materiale semnificative, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

(4) În cazul în care infracţiunea de la alineatul 2 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(5) Dacă prin infracţiunea menţionată la alineatul 4 se provoacă consecinţele de la alineatul 3, făptuitorul se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 371. Intrarea neautorizată în facilităţile militare şi redactarea de schiţe sau desene ale obiectivelor militare şi mijloacelor de luptă

(1) Oricine, în vremuri de război sau ameninţări iminente la adresa independenţei şi integralităţii Republicii Croaţia, intră, în scopul de recunoaştere, în facilităţi militare, deşi ştie că accesul este interzis, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Oricine, în vremuri de război sau ameninţări iminente la adresa independenţei şi integralităţii Republicii Croaţia, face schiţe sau desene ale obiectivelor militare şi mijloacelor de luptă sau le fotografiază, respectiv le filmează în alt mod, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Art. 372. Trecerea şi predarea către inamic

(1) Un militar care, în timpul unui război sau al unui conflict armat, trece în rândurile inamicului, respectiv de partea adversarului, se va pedepsi cu închisoarea de cel puțin cinci ani.

(2) Un militar care se preda inamicului, respectiv unei părți adverse în timp de război, înainte de epuizarea tuturor posibilităților de apărare, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 373. Neîndeplinirea sau abandonarea sarcinilor în timpul activităților de luptă

(1) Un militar care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, nu își îndeplinește datoria, provocând astfel consecințe negative pentru unitatea militară sau pentru situația de luptă,

se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(2) Pedeapsa de la alineatul 1 se aplică şi militarului care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, nu își îndeplinește datoria sau își părăsește îndatoririle în mod arbitrar sau în mod fraudulos.

Art. 374. Abandonarea poziției contrar ordinului

Un militar care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, părăsește, contrar ordinului, poziția din unitatea care îi este încredințată, înainte de epuizarea tuturor posibilităților de apărare, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 375. Abandonarea prematură a unei nave sau aeronave deteriorate

Comandantul unei nave de război sau membrul unei nave de război sau al unei aeronave militare care, în timp de război sau al unui conflict armat, abandonează nava sau aeronava deteriorată înainte de a-şi îndeplini îndatoririle conform reglementărilor privind serviciul naval, respectiv în conformitate cu regulamentul privind zborul şi utilizarea aeronavelor, se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 376. Lăsarea mijloacelor de luptă neavariate inamicului

(1) Un militar care permite ca inamicului să-i ajungă în posesie un depozit militar esențial neavariat, o navă, aeronavă, tanc sau alte mijloace similare de luptă, se va pedepsi cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică şi oricărei persoane care, contrar ordinului, permite ca inamicului să-i cadă în mâini unități esențiale neavariate sau alte obiective importante pentru apărare.

Art. 377. Slăbirea moralului în luptă şi în stare de război

(1) Un militar care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, prin aruncarea armelor sau muniției, prin răspândirea fricii, prin crearea unei situații de neliniște sau confuzie sau acționând în alt mod, slăbește moralul de

luptă al unității, pregătirea de luptă sau aduce daune situației de luptă, se va pedepsi cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(2) Un militar care nu ia măsurile necesare față de un subaltern care, în timpul sau imediat înaintea activităților de luptă, răspândește frica printre soldați, creează o situație de neliniște sau confuzie în unitate sau acționează în alt mod și slăbește moralul de luptă al unității sau aduce daune situației de luptă,

se va pedepsi cu închisoarea de la un an la opt ani.

Art. 378. Neîndeplinirea obligației materiale

(1) Oricine, în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, contrar obligației stabilite în mod legal, fără un motiv întemeiat, nu răspunde sau se împotrivește inventarierii sau examinării oamenilor sau inventarierii sau examinării mijloacelor materiale care sunt pe lista de inventar a mijloacelor materiale în scopuri de apărare, sau oricine adaugă pe aceste liste de inventar sau examinare declarații sau date inexacte, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Pedeapsa menționată la alineatul 1 se aplică și oricărei persoane care, în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, contrar obligației stabilite în mod legal, fără un motiv întemeiat, nu pune la dispoziția autorității competente în scopuri de apărare, la termen și în condițiile prevăzute, mijloacele materiale care sunt pe lista de inventar a mijloacelor materiale în scopuri de apărare.

Art. 379. Neîndeplinirea obligației de punere în aplicare a mobilizării

(1) Un militar sau o persoană oficială care, atunci când pune în aplicare o mobilizare în vremuri de război sau amenințări iminente la adresa independenței și integralității Republicii Croația, contrar datoriei pe care o are, nu asigură primirea, aranjarea și cazarea sau alimentarea personalului mobilizat, al obiectelor, vehiculelor, mașinilor, echipamentelor și altor mijloace care se regăsesc pe lista de inventar a mijloacelor materiale în vederea apărării, provocându-se astfel consecințe dăunătoare grave, se va pedepsi cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) În cazul în care infracțiunea de la alineatul 1 este comisă din culpă, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 380. Răspunderea pentru o infracțiune comisă la ordinul unui superior

Un militar care comite la ordin un act ilegal, prin care se materializează elementele obiective ale unei infracțiuni, se face vinovată doar dacă știa sau era evident că prin executarea ordinului săvârșește un act ilegal. Infracțiunile prevăzute la art. 88 și 90 din prezenta lege sunt întotdeauna ilegale în mod evident.

CAPITOLUL XXXV
Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 381

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, încetează să mai fie valabile următoarele legi:

1. Codul penal (Monitorul Oficial nr. 110/97, 27/98 - revizuit, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 și 57/11) în afara prevederilor de la art. 84, 85 și 86 care încetează să mai fie valabile data intrării în vigoare a legii speciale care reglementează aspectele respective,
2. Legea privind infracțiunile împotriva pieței de capital (Monitorul Oficial nr. 152/08),
3. Prevederile art. 160 din Legea cu privire la executarea pedepsei cu închisoarea (Monitorul Oficial nr. 128/99, 55/00, 59/00, 129/00, 59/01, 67/01, 11/02, 190/03, 76/07, 27/08, 83/09, 18/11 și 48/11),
4. Prevederile art. 31 din Legea privind contabilitatea (Monitorul Oficial nr. 109/07),
5. Prevederile art. 188 din Legea cu privire la drepturile de autor și drepturi conexe (Monitorul Oficial nr. 167/03, 79/07 și 80/11),
6. Prevederile art. 65 din Legea privind materialele de arhivă (Monitorul Oficial nr. 105/97, 64/00 și 65/09),
7. Prevederile art. 49 din Legea privind fertilizarea medicală (Monitorul Oficial nr. 88/09 și 137/09),
8. Prevederile art. 627 și 629 din Legea cu privire la societățile comerciale (Monitorul Oficial nr. 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08 și 137/09),
9. Prevederile art. 129 alineatul 1 din Legea cu privire la asigurarea medicală obligatorie (Monitorul Oficial nr. 150/08, 94/09, 153/09, 71/10, 139/10 și 49/11), actualul alineat a), poziția 2, alineatul 1.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei Legi, în Legea cu privire la energie (Monitorul Oficial nr. 68/01, 177/04, 76/07, 152/08 și 127/10), la art. 33 alineatul 1 se șterg cuvintele: „respectiv consumă energie fără sau pe lângă dispozitive de măsurare".

Art. 382

Guvernul Republicii Croația va iniția procedura de armonizare cu prevederile prezentei Legi a prevederilor relevante din Codul de procedură penală, Legea privind răspunderea persoanelor juridice pentru infracțiuni, Legea privind instanțele judecătorești pentru minori, Legea privind protecția persoanelor cu tulburări mintale, Legea privind executarea pedepselor cu închisoarea, Legea probațiunii și alte legi care conțin prevederi penale și alte prevederi relevante pentru punerea în aplicare a prezentei legi.

Art. 383

În conformitate cu prevederile prezentei legi, miniştrii competenţi vor adopta, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele regulamente:

1. ministrul responsabil cu justiţia va adopta reglementări privind procedura de pronunţare şi punere în aplicare a eliberării condiţionate (art. 59 până la art. 63), executarea măsurilor de supraveghere (art. 64), executarea măsurilor de siguranţă (art. 65 până la art. 76), evidenţa penală şi modul de utilizare a datelor din această evidenţă (art. 381 alineatul 1 punctul 1),

2. ministrul responsabil cu sănătatea va adopta o listă a comunităţilor terapeutice autorizate să pună în aplicare măsurile de siguranţă ale tratamentului obligatoriu de dependenţă (art. 69), o listă de persoane juridice sau fizice autorizate să pună în aplicare măsurile de siguranţă ale tratamentului psihosocial obligatoriu (art. 70), precum şi o listă de substanţe interzise în sport (art. 90 şi 191).

Art. 384

Executarea sancţiunilor penale exprimate în mod definitiv în conformitate cu prevederile Codului penal şi ale altor reglementări speciale prevăzute la art. 381 alineatul 1 din prezenta lege, a căror executare nu a început sau este în curs de desfăşurare, se va efectua în conformitate cu prevederile prezentei legi începând cu data intrării sale în vigoare.

Art. 385

Dacă până la intrarea în vigoare a prezentei legi nu a survenit prescrierea confiscării beneficiilor patrimoniale, se va aplica prevederea de la art. 85 alineatul 4 din prezenta lege.

Art. 386

Această lege conţine dispoziţii care sunt în conformitate cu următoarele acte ale Uniunii Europene:

1. Directiva 2008/99 /CE a Parlamentului European şi a Consiliului din data de 28 noiembrie 2002 privind protecţia mediului prin intermediul dreptului penal,

2. Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din data de 18 iunie 2009 prin care sunt prevăzute standardele minime privind sancţiunile şi măsurile împotriva angajatorilor care angajează resortisanţi din ţări terţe,

3. Directiva 2010/45/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din data de 7 iulie 2010 privind standardele de calitate şi siguranţă ale organelor umane destinate transplantului,

4. Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din data de 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave şi introducerea de sancţiuni pentru contravenţii,

5. Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 21 octombrie 2009 privind modificările și completările la Directiva 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea de sancțiuni pentru contravenții,

6. Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 5 aprilie 2006 privind deșeurile,

7. Directiva Seveso II 96/82/CE, 2003/105/CE privind prevenirea accidentelor industriale majore și atenuarea consecințelor în cazul în care acestea se produc,

8. Directiva 2002/90/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 28 noiembrie 2002 prin care se definește activitatea de facilitare a intrării, circulației și șederii neautorizate,

9. Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 28 ianuarie 2003 privind vânzarea-cumpărarea ilegală de acțiuni și manipularea pieței,

10. Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din data de 28 noiembrie 2008 privind suprimarea anumitor forme și căi de exprimare a rasismului și a xenofobiei prin mijloace de drept penal,

11. Decizia-cadru a Consiliului privind confiscarea de bunuri, mijloace și proprietăți dobândite prin infracțiuni din data de 24 februarie 2005,

12. Decizia-cadru a Consiliului Uniunii Europene 2002/629/JAI din data de 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane,

13. Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din data de 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, monitorizarea, înghețarea, însușirea și confiscarea mijloacelor și câștigurilor din activități criminale,

14. Decizia-cadru 2002/466/JAI a Consiliului din data de 28 noiembrie 2002 privind consolidarea cadrului penal pentru prevenirea facilitării intrării, circulației și șederii neautorizate,

15. Decizia-cadru 2002/755/JAI a Consiliului din data de 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului,

16. Decizia-cadru a Consiliului 2005/212/JAI privind confiscarea de bunuri, mijloace și proprietăți dobândite prin infracțiuni din data de 24 februarie 2005,

17. Convenția din data de 26 iulie 1995, care a fost adoptată în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană cu privire la protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 316, 27.11.1995, p. 49),

18. Protocolul din data de 27 septembrie 1996, care a fost adoptat în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană cu privire la protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 313, 23.10.1996, p. 2),

19. Al doilea Protocol din data de 19 iunie 1997, care a fost adoptat în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană cu privire la

protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 221, 19.07.1997, p. 12).

20. Convenția privind punerea în aplicare a acordului Schengen.

Art. 387

Această lege va fi publicată în „Monitorul Oficial" şi va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2013.

Clasa: 740-02/11-01/06
Zagreb, 21 octombrie 2011

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

La elaborarea acestui proiect editorial au contribuit:

Traducători: Adriana Pîrcălab (Cod penal Austria, Cod penal Germania), Radu Călin Bacali (Cod penal Belgia, Cod penal Finlanda, Cod penal Suedia), Petre Rainof (Cod penal Bulgaria), Maria Lațchici şi Alina Irimia (Cod penal Croația), Tudor Gheorghe Iordăchescu, Cătălina Gabriela Hîrceag, Dumitru Slăvescu (Cod penal Cehia, Cod penal Cipru, Cod penal Slovacia, Cod penal Slovenia, Cod penal Estonia), Tiberius Constantin Puiu (Cod penal Danemarca), Mona-Manuela Răuş (Cod penal Franța, Cod Penal Letonia, Cod penal Spania), Oana-Liliana Gheorghiu (Cod penal Ungaria, Cod Penal Lituania, Cod penal Malta), Mioara Cioranu (Cod penal Italia, Cod penal Luxemburg), Andreea Timiş (Cod penal Olanda), Anna - Maria Radu (Cod penal Polonia), Liliana Gabriela Pasache şi Oana-Raluca Csiszer (Cod penal Portugalia), Nicoleta Voinea (Cod penal Suedia), Edith-Adriana Uncu (Cod penal Grecia)

Echipa SCA Zamfirescu Racoți & Partners şi avocații care au participat alături de aceasta în proiect (care au făcut verificarea de specialitate a codurilor traduse din perspectiva coerenței noțiunilor juridice de drept penal): Mirela Gorunescu, Constantin Nedelcu, Dănuț Bugnariu, Doru Cosmin Ursu, Ciprian Băban, George Avram şi Ionuț Chisăr.

Editura C.H. Beck: Radu Dimitriu – Director general, Andreea Stănciulescu – Redactor-şef , Oana Dobrițescu – Redactor, Cătălin Mantu – Tehnoredactor şi Olivier Gstach – pregătire aplicație software.

Coordonatori din conducerea Ministerului Justiției: dl Ion Claudiu Teodorescu şi dl Sebastian Costea

Direcția de Implementare a Proiectelor Finanțate din Împrumuturi Externe (DIPFIE): dna Cornelia Munteanu, dna Adriana Gheorghiu, dl Andrei Pană, dl Cătălin Spiroiu, Paul Negrilă

Direcția Investiții (DI) – dl. Constantin Rădulescu

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ISBN 978-606-18-0819-9
ISBN 978-606-18-0824-3